

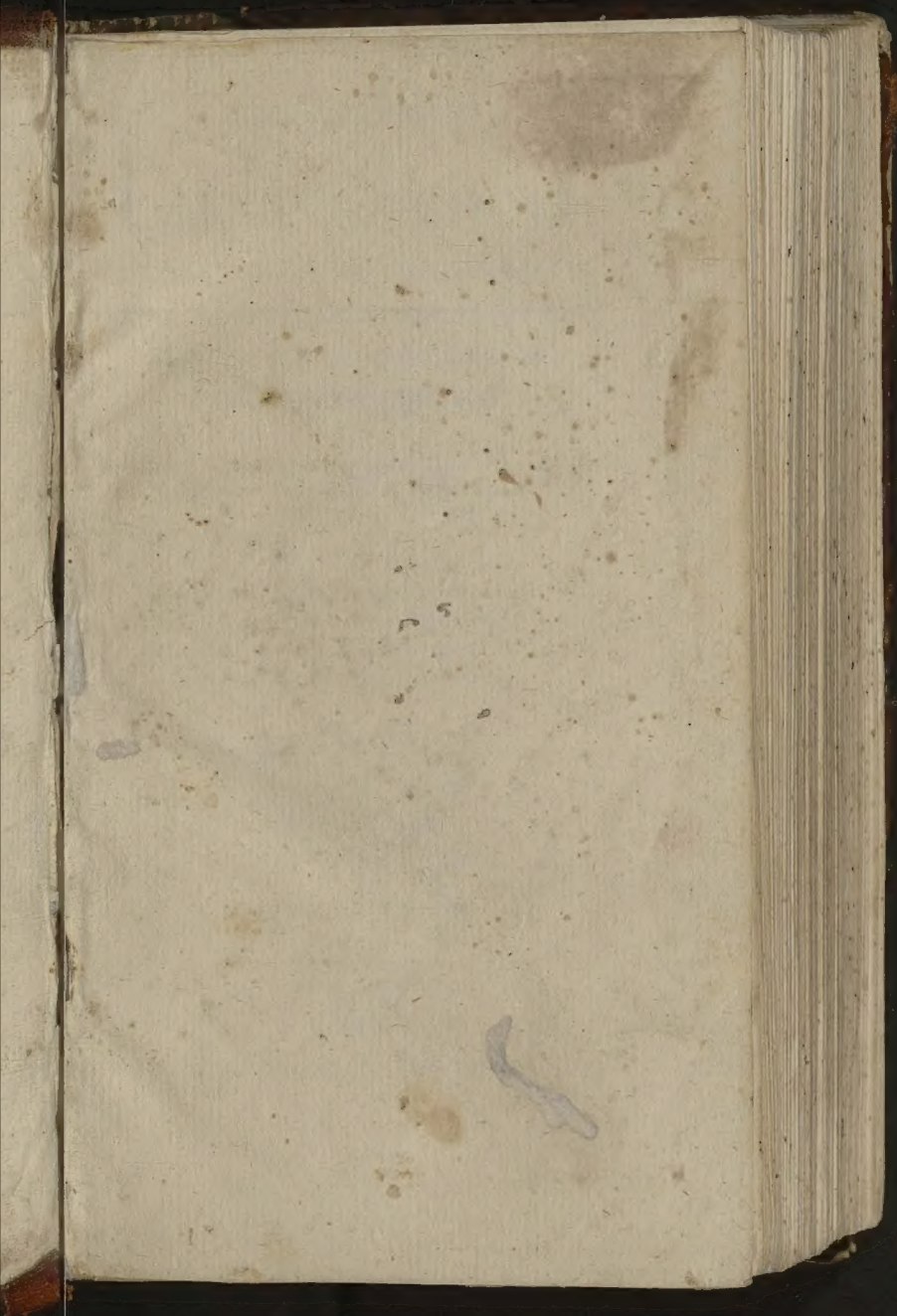
non huius tristis sit curis, no Opsi luctus.

Sed. ceteris huius et horis et amor capto.

Sed fletus iure et videtur fletus coniugis.

Sed. Cetera pallia fusa ad pedes matris.

Bicm. 6, III, 20

Λουκιανὸς ἅπαντα.

Luciani Samosa-

TENSIS OPERA, QVAE GRAECE EX-
tant, omnia, in duos tomos cōcinne
digesta, quorum elenchos suo
quenq; loco reperies.

Omnia multò quàm antè, tum ex diuersorū codicum
collatione, tum doctissimorū hominū
recognitione, castigatiora.

Λουκιανὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ βιβλόν.

Λουκιανὸς τὰ δ' ἔγραψε, παλαιὰ τε μωρὰ τε εἰδώς,

μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις ἡγεῖ τὰ δεκνύμενα σοφία.

Ἰδὲν ἔρ' ἀνθρώποισι διακρινόμεν' ὅστι νόημα,

ἀλλὰ δ' οὐ δαμάσκει, τὸ δ' ἱπποβοῖσι γέλοι.

Simonis Pischouy.

BASILEAE, ANNO M. D. XLV.

Erasmus Camaldul
Eppe Varsavian

IOAN. RIBITTVS

ΦΙΛΕΛΗΣΙΩΝ ADOLESCEN-

TIBVS S. P. D.

HO OPT. MAX. semper gratias age-
re debemus, cum ob ceterarū rerum,
tum maximē ob literarum beneficia,
quas nobis hoc tempore ita restitu-
tas esse uidemus, ut nulla unquā æra-
te tot fuisse literatos, omnes dicant, & constanter
affirment. Quo diuino bono ut utiliter possimus
uti, ab eo ipso qui hæc largitus est, suppliciter (quia
supplices non aspernatur) petēdum esse arbitror.
Equidem uiam & rationē, quam quidem norim,
alijs tradere & monstrare non grauabor, ut hoc
dono ad utilitatē suam quisq; uti possit, qui meū
consiliū sequendum putarit. Illud in primis pro-
positū nobis esse debet, ut ubiq; summi illius arti-
ficis gloriam prædicemus, in unum illum specte-
mus, finem studiorū hūc nobis proponamus: ho-
mines enim cōditi sunt, ut Dei opera considerātes
& admirātes, artificem summū omniū laudent, ho-
norent, uenerētur, & adorent. Quo posito funda-
mento, nihil iam sit, ex quo nō aliquid ad nos utili-
tatis manare possit. Atq; ut de his LVCIANI græ-
ci scriptoris operibus, quæ nunc sunt in manibus,
aliquid dicamus, illud primo loco apertē profite-
bor, hominis impietatē mihi nullo modo proba-
ri, sed tantū quæ utilitates & documēta hinc capi
posse uideātur, explicare uoluissē. Et quoniā piera-
tis & religionis ratio nusquā alibi quæreda est, nisi
in scripturis diuinitus inspiratis, quæ solæ meram
continent ueritatē nullo cōtaminatā mendacio:
reliqua omnia scripta, ad hūc Heraclium lapidem

exploranda sunt, id est, ad sacrorum codicum normam sunt dirigenda & corrigenda, ut uel probentur uel improbentur de religione disputationes: id quod maximè faciendum esse puto in LVCIANI disputationibus, quæ summam sæpe impietate spirare & continere uidentur. Sed de his posterius: prius enim dicam de ijs quæ summam habent utilitatem, sine ullo religionis periculo. Quod si uera est illa omnium ferè sermone trita sententia, nullum esse librū tam malum, qui nō aliqua ex parte proficit, cur LVCIANI libros repudiare debeamus, causam prorsus uideo nullam, cum præsertim non aliqua ex parte, sed multis prodesse possint. Est enim in hoc autore summa linguæ græcæ proprietas, & Atticisimi exquisita obseruatio. Thomas quidem Magister in Atticarū uocum obseruationibus, huius ipsius scriptoris testimonijs quam creberrimè utitur ad Atticismū restituendum. Tzezes nobilis Hesiodi interpres, hunc plurimū dicendi facultate ualuisse, etq; seruili penè conditione ad summos dignitatis gradus propter eloquentiā euectū esse, & Syrum oratorem uocatū scribit. Ex quorū testimonijs iam satis intelligi arbitror, nullum esse huius scriptū, quod non cum uetustissimis facillimè comparari possit, si eloquentiæ tantum habeatur ratio. Addere iam licet nostræ ætatis hominū iudicia doctissimorū. Budæus quoties ad Atticam & græcā dicēdi rationē cōmonstrandam, ex his scriptis testimonia producit: quoties Erasmus: quoties alij innumerabiles, qui aliquid de syntaxi Græcorum literis mandarunt: quibus enumerādis nimum longa poneretur oratio. Iam tot interpretū disertissimorum testimonia quanti sunt: nullus est enim ex his qui ex Luciani scriptis aliquid latine conuer-

PROOEMIUM.

cōuertendum suscepērūt, qui non huic summam,
& maxime Atticam tribuat eloquētiā. Quid pu-
blica florentissimarū Academicarum testimonia,
quantum habent ponderis? Luteria hunc pueris
linguæ græcæ discendæ causa proponit. Louaniū
non repudiat. In Britannia non solum enarratur
in scholis, uerum etiam illic extiterunt, qui, quæ de
græco cōuerterant, ediderunt. Quid cōmemorem
Germaniæ gymnasia literarū, ubi maxima ex par-
te latinus factus est Lucianus? Italia hūc autorem
prima in lucem protulit. Atqui nūquam talia extra-
rent testimonia & studia horum librorum, nisi ho-
mines doctissimi in eis græcam & Atticam elocu-
tionem constantissimè obseruatam esse uidissent.
Quæ enim pars uel exigui libelli in tot operibus
reponatur Atticæ expers eloquētiæ? Profectò nul-
la. Attici sales, Atticæ ironiæ non illepide suo loco
sic aptæ sunt, ut facile quiuis iudicare possit, hunc
uitium ineptiarū & uidisse, & ubiq; diligenter ui-
tasse. Venio ad uarietatem, quæ in his scriptis
tanta est, ut nulla ferè res sit, quæ quidem in sermo-
nem incidat, cuius hīc non fiat mentio, uel etiam
iusta disputatio. Atq; hoc sic habere, res ipsa loqui-
tur. Tot enim tamq; uariæ librorum inscriptiones,
an non quod dico satis declarant? Ut omittam sæ-
pissimè in eadem inscriptione res admodū uarias
cōtineri. Ex quo illud accidit, ut uariæ quoq; uti-
litates percipi posse uideantur. Quæ res plana fieri
possit, si animaduuerimus, omnes philosophiæ
partes hīc summa eloquentia esse pertractatas.
Atq; ut primū à primis ordiamur, per multa quæ
ad grāmaticam literarum rationem pertinent, hīc
reperire poteris, non sine maximo fructu. & sine
ulla pietatis iactura, Διὸς φρονήτωρ iucunda quæ-

dam, non illa quidem arida & ieiuna, dabit præce-
pra. Deinde in eo libello, qui *πρὸς τὸ ἐν τῇ προσαγο-*
ρῶσει πρὸς ματ & inscribitur, quàm copiosè & gra-
uiter de duobus maximè uerbis *χαίρειν καὶ ὑγιάειν*
disputat: qua disputatione quid est *γραμματικώτερον*?
In *Διειφάνῳ* disertè obsoleta ab usitatis distinguit, et
discernēda proponit, antiquarios non illepidè re-
prehēdens. *Υποδολογιστὴς* uocabulorū proprietatem
& translationē non obscurè docet, & multis uete-
rum testimonijs cōfirmat. Quid aliud agit in *Υπο-*
δοσοφιστῇ, quàm linguam docet Græcorum & Atti-
corum? Ex quibus omnibus, quàm copiosas de li-
teris & uerbis Græcorū studiosi assumere possint
disputationes, superuacaneū foret longa oratione
explicare. Quòd si est Grammatici historias enar-
rare, & scribendæ historiæ leges præscribere, hæc
omnia, si requiris, habes in eo libro qui *πρὸς δὲ ἱστο-*
ρίαν γράφειν inscribitur. Historicæ scriptionis ficta
exempla summa festiuitate descripta, duo libri, qui
ἀνὰ δύο ἱστορίας λόγοι inscribuntur, continent: ut si quan-
do seueritatem relaxare uoles, nusquā quod cupis
facilius quàm hīc reperire possis. Vera autem, mi-
nimèq; ficta, in Alexandro inuenire licet. Quid *ἀν-*
μύναται & *βίος*, an quicquam non historia dignum
complectitur? *Μακρόβιοι* multarū sunt instar histo-
riarum. Peregrini mors nō uulgaris, historiā non
uulgarem continet. In *Συμπίῳ* & *ὑποδοσίῳ* non infeli-
citer. Nam Symposium uerām ne an fictam conti-
neat narrationem, nihil certi constitui potest. Ut-
cunq; seres habet, ita iucundus est in narrando, ut
in eo omnes narrandi uirtutes inesse intelligi facil-
limè possis. Qua in parte quantum insit utilitaris,
paucis uerbis exprimi non potest: ex ijs petere li-
cebit, qui diligenter historiæ laudes persecuti sunt.

Illud

PROOEMIUM.

Illud unum modò dicam, sic artem scribendæ historiæ hîc tradi, ut uel inuitus assentiri & probare quæ docet, uictus ratione, cogaris. Viriosas scriptiões ita emendat euidenter, ut qui sic scripserint, facillimè ad huius limam sua scripta emèdare possint. Iam uerò summū hunc esse disputatorem, tot dialogorum confectio planum facit, cum præsertim Dialogus & Dialectice ab eodem manent fonte. In Parasitica quidem sic definitionem tractat, ut faciliè appareat hominem fuisse *διαλεκτικώτατον*. Et Dialecticæ sparsa sunt aliquot *ἀξιωματὰ* per totum scriptionis corpus, ut inueniendi & iudicandi rationem totam, qui cernūt acutè, hîc expressam & explicatā uideri posse manifestū sit. Sed quid immoror, cum sine Dialectices perfectissimæ cognitione, dialogos confici nō posse constet?

Ad Rhetoricen ueniamus, de qua multa dicere intempestiuū fuerit, cum tam multa hic ipse scriptor Rhetorices monimenta uiuentia reliquerit, quæ de ipsius eloquētia testari & apertè dicere uidentur. Nam ut dialogorū admirabilem facundiā & festiuitatem præteream, quanta quæso sunt eloquentiæ illa præcepta, quæ in *ῥητορικῆς διδασκαλίῃ* disertissimè & festiuissimè traduntur? Laudationes tam multæ Demosthenis, domus, balnei, patriæ, muscæ deniq; quam partem eloquētiæ prætermittunt? Quid cōmemorem uituperationes, quæ ex eadem arte proficiuntur? quid apologias? quid declamationes, quæ ex ipsis inscriptionibus indicantur, ut nihil sit eas nominari necesse? Eloquentiæ studiosi hinc præclara habēt exempla, quæ sibi proponere possint ad imitandū, & *καθαρῶς ἑλληνίσαι* studere uolent. Quid de Physice, quæ indagatrix & uenatrix naturæ est, dicam? cuius quàm fue

PROOEMIUM.

rit hic studiosus, ex eo qui est *περί ἡλίου* cognosce-
re licebit. Dispadum naturam quis melius descri-
bere queat? Quis nostrum Pellæos dracones nos-
set, sine huius naturæ uenatoris descriptione? Mi-
rum quàm multas habeat cōparationes ex rerum
natura petitas. *Εν τῷ περὶ οὐρα* præclara est de duobus
cernendi & audiendi sensibus disputatio, digna
quam Physici studiose legant. Alcyonis natura
quàm admirabilis describitur? Infinita sunt, quæ si
diligenter obserues, te in tota Physices ratione mul-
tò instructiorem efficere possint. Tertiam phi-
losophiæ partem, quæ in uitam & mores distribu-
ta est, sic persequitur, ut modò fictis, modò ueris nar-
rationibus utens, uarios hominū mores ante ocu-
los ponat, ut qui legūt, ea sub oculos subiecta cer-
nere uideātur: in quibus tempestiuissimè adhibet
acerrimas uitiorum uituperationes, ne quis uitia
pro uirtutibus imitetur. Cumq; omnia uitia uehe-
menter sæpe reprehendat & uituperet, auarorum
tamen miseras & sordes nō uno loco, sed semper
acerbissima oratione insectatur, & meritò: nam et
nostræ literæ disertè dicunt, *φιλαργυρίαν πάντων λα-
νῶν βίβαν*. Deridet spem in rebus inanissimis fixam.
Et Christiani iustissimè derident, quæ cæteri mor-
tales stultè mirantur: cuius disputationis plenæ
sunt prophetarū & apostolorū scripturæ. Supersti-
tionum derisio quid habet alienum à pietate? cum
impia deridere & detestari pars quædam sit pieta-
tis. Frigidè enim pij censendi sunt, qui omnè non
execrātur impietate. Isidis capilli, Geryonis ossa,
& infinita eiusdem generis, an non satis docent su-
perstitionem totam ab idololatriis, non à Christia-
nis, unius Dei adoratoribus, emanasse? Atenim
multa hīc sunt, quæ sine ulla dubitatione impieta-

PROEMLIVM.

tem cōplectuntur. At ex his quoq; boni maximas utilitates capere possunt. Nam uera religione imbuti, si præstabunt cōstantiam, nullius argumētis à recto abducentur. Quis hosti aperto fidem habet? Legentibus impia, illa cogitatio subeat, hominem tanta eloquentia, tam turpiter prodegisse suā eloquentiam, quam diuinis erga homines beneficijs deprædicandis consumere potuisset honestissimè. Si horum in mentem uenerit, dubium nō est, quin quod eris eloquētiæ consecutus, id omne sis honestius consumpturus, quàm consumpserit is quem cogitatione reprehēdas: abundeq; hoc modo magnū ceperis fructum, si tuam dicendi facultatem ad ueri monarchæ CHRISTI laudes prædicandas totam cōtuleris, cuius unius principatus sempiternus est. Sed de utilitate capienda ex libris profanis, extat Basilij Magni doctissima oratio, ad quam plura cupientem remitto. Illud libenter ostenderem, hīc multa esse, quæ ad sacrarū literarum intelligentiā faciunt, ut de coronis, de athletis, de ignoto deo Atheniensium, quorū omnium hīc reperiuntur explicationes copiosissimæ. Sed hæc sibi quisq; ad suam utilitatem legendis his obseruare faciliè possit. De Mathematicis nihil est necesse ut molesta oratione uos onerem. Astrologiā tenuisse, libellus *περί ἀστρολογίας* clarè testatur.

Musicam continet ὁ *περί ἀρχαίας μουσικῆς*. Geometram fuisse perinsignē ex eo intelligere debemus, quòd Syrus cum esset, totā lustrarit Græciam, Italiam, Galliam, orbis regiones nobilissimas. Huc adde, quod ex Apologia intelligi datur, quæ est *περί τῶν ἐν τῇ μητροπόλει συνήθων*, hunc ipsū sub Imperatore Romano, magistratu functum publico. Arithmetices ignarus non fuit, quem tot nobilissimas

PROOEMIUM.

artes perdidicisse constat. Quare quum Michaël
Isingrinus uir diligentissimus, & publicæ utilita-
ris studiosissimus, illa omnia quæ commemorauit
non ignoraret, hæc Luciani græca exemplaria uo-
bis sic recōcinnauit, ut omnia multò quàm antea
sint ad usurpandum aptiora: quem uicissim omnī
beneuolētia ac fauore à studiosis prosequi dignif-
simum censeo. Valere, illud non ignorantes,
araneas uenena, apes mella sibi ex eodem
coaceruare solere. Lausannæ, anno
uirginei partus, M. D. XLV.
III calend. Mart.

ISINGRINIVS LECTORI.

NE cum in hanc pagellam oculos cōieceris, amice Lector, tot conspectis castigationibus quidpiā te offendat, nosq; oscitantiae atque adeo imperitiae insimules, earum rationem tibi exhibere uisum est. Idq; primum scias uelim, hic non tam errata, quā uarias scribi lectiones. Cum enim in operis huius editione nonnihil progressi essemus, uno atq; altero tantū, quā tum ad manus erant, exemplaribus usi, rati nimirū autorem hunc, quod ē scholis nunquam excelsit, non nisi castigatissimum esse posse: tamen fortē accidit in corrupta aliquot loca nos incidere: ibi tum, tanquam angue presso, mox pedem referre, atq; huius linguae peritissimos quoscunq; mihi familiaritate iunctos pro more sollicitare cōpi, ut tum uictis exemplaribus, si quā illis essent, tum etiam iudicio conatus nostros promoueret, quod hic Lucianus tersior ac nitidior prodiret: nec distulerunt, quin statim pro uirili quod quisq; uel diligenti lectione, uel etiam ex diuersorum codicum collatione obseruaret, liberaliter contribueret. Ea igitur quantula cunq;, tecum quoq; cōmunicare operaprecium duximus. Diligentiam itaq; nostram boni consule, ac uale.

Παισιμα'τως καὶ ἐτρογνωμόνως
λέξεων ἐπανορθώσεις τινες, ὅσαι παρ' ἄλλοις
καὶ ἄλλοις τυπογράφοις ἤκει
βωμολόαι εἰσι.

Αριθμὸς ὁ πρότερος τῶν σελίδων, ἐπόμενος
δὲ τὸν στίχον δεικνύει.

2.14. παιδιάν.	37.14. ὕμνησιν.	τατον.
5.16. ἀπανήσε.	42.21. βαθύ.	54.15. ἰξώδης.
6.2. νύ.	44.17 φιλοσοφία	77.19 παρρώμενος
12.22. πύμα.	45.2. ἐκδιώκη.	80.20. ἑσπέρη
καὶ 25. διαλόγ.	49.9. κέν.	διδωμι.
23.19 ὑπερφάνος	52.8. ἄχρη.	79.22. ἴσως, σινι-
30.25. ἄνεκα.	53.15. ἱρασμιώ-	πυλαβιδάει,

- 83.24. ἑρμῆνο-
 μῆν' ἰά γε.
 89.20. ὀλιγήμερον.
 91.23. ἀνάπλεωμ.
 96.14. λιθαρίσειμ.
 100.3. ἱκανή.
 103.25. ἐπιλήλυ-
 σαι.
 105.14. ἀπὸ τοῦ
 Ταυγίτου.
 110.19. ἐπιχέρσοι.
 111.1. ἐπαινεῖσθαι.
 114.15. λοιπολο-
 γύμεθ' ὅ.
 καὶ 18. ἐπειθόμ.
 115.8. ἢ, ἀφανι-
 σίον.
 117.6. ἴσως, ἄλλο.
 καὶ 27. ἀντί τ' Ἡρα,
 Ἀφρο.
 118.3. ἀντί τ' Α-
 φρο, Ἀθρ.
 καὶ 16. ἀποδυσώ-
 μεθα.
 122.3. τοῦ.
 124.5. ἄλλως πα-
 ρά.
 125.18. ἰᾶ.
 127.6. οἱ.
 καὶ 7. ὅσ' ἰ.
 148.15. κατὰ γε-
 λῶσ' α.
 151.17. ἀντί τ'
 κει, Μίδας.
 153.17. ἀφικνεῖσθ' ἡ
 157.25. παρὰ.
 168.4. ἱμ.
 169.23. ὀλίγωμ.
 173.9. ἐπὶ, Νῦ.
 καὶ 22. Φίλιππομ.
 181.2. παρὰ.
 185.6. Δύσπαρι.
 187.4. ὁ.
 202.13. ἐμίλισας.
 216.17. μίμν-
 ουσι.
 218.17. ἐπιφύσσει
 228.18. ἑλασσάμεν
 234.3. ἐκένω.
 237.5. αἰδίσκομ.
 καὶ 19. τόν.
 248.12. παρ.
 251.21. ὁ.
 252.25. λιονέμ.
 256.27. ἴσως, σιω-
 τίως.
 258.13. τῶμ.
 259.16. ἀντί τοῦ
 Ερ. Αγρ.
 260.13. ἀτ' ἐχρῶς.
 261.21. ἴσως, τρίς
 263.17. ἐπὶ τοῦ αἵμ.
 καὶ 18. ἐπὶ τοῦ αἵμ.
 265.2. σκώληκ' ὅ.
 273.14. ἐρωτάτημ
 274.10. φυλα-
 χεύει.
 276.13. ἄλλως.
 278.4. συνιχθ.
 284.23. τόν.
 285.20. ξυμπίνουσ' ἡ
 292.6. τοιβαίνουσ' ἡ
 298.12. ἐπιλήλοι-
 πότ' ὅ.
 310.18. Σῆρας.
 315.10. ἔμ.
 337.22. ὑποψήσου-
 μένους.
 καὶ 24. τόν.
 349.12. ἀγγελασί.
 351.7. παρὰ σκῆπ-
 368.17. ὠλοισπέ-
 ρηται.
 399.5. τοῖς.
 404.10. δῶς.
 405.22. Τιδωνόμ.
 464.16. σκύνω.
 465.16. ὁρᾶς, ὅσομ
 467.27. Ὑδάσπει
 503.8. φορτίδι' ὅ.
 513.1. νεογενά.
 517.23. Ποσειδῶνος
 538.18. ἄλλως, ἐ-
 τάμους.
 557.16. ἐκἄνο.
 565.15. ἐμπειπλη-
 σμένον.
 578.18. ἀπυθῆσθαι
 595.17. ἀπαλῶ.
 628.22. Πυθαγόρημ
 633.23. Διδύμοις.
 663.3. Σθγνέβοισιν
 692.

692.8. οἰοῖται.	393.10. καὶ ἰδρα	709.
696.24. φανερὸς.	μετὰ.	588.16. ἐκείνους.
709.9. ἐν ἡρώεσσι.	καὶ 19. αὐτῶν ἰδρα.	607.14. ἴσως, φόνος
729.25. διὰ τῶν	400.2. διὰ τῶν ἰδρα.	608.5. ἀπονεύοντες
735.5. σπῆς.	412.19. ἐν μέσσοις	625.12. ἴσως καὶ,
καὶ 16. πῶς τῆς.	γυμνῶν.	ἐν ποσὶν.
Εν δὲ τῶν	434.6. αὐτῶν.	626.1. ἐπὶ τῶν ἰδρα.
μέσσοις.	449.24. ἀδύνατον	629.1. ἀλλὰ.
28.21. μακρῶν.	458.18. ἀδύνατον	καὶ 19. τῶν.
57.26. ἀποδύοντες.	ρακῶν.	644.1. ναυπηγῶν
133.12. πῶς.	471.23. πρὸς	651.8. ἐκ τῶν ἰδρα.
168.7. παροξύνει	μέσσοις.	686.20. ὅτι.
169.4. ἐννοῶν.	505.2. ἴσως, πα-	696.15. ἐστὶν.
200.15. πῶς.	ράσκειν.	698.4. ἀλλὰ, με-
284.23. ἴσως καὶ,	καὶ 9. ἐστὶν.	δόν.
ἐν δὲ τῶν.	520.15. ἴσως καὶ,	707.15. οἰοῖται.
297.2. θηροφύλων	πληθύνει.	758.16. ἀλλὰ καὶ,
304.24. φονικῶν.	523.3. ἐκ τῶν ἰδρα.	μύθους.
310.18. οὐ τὸν ἰδρα.	529.24. φλογμῶν	καὶ 17. ἀλλὰ καὶ,
331.11. καὶ ἀφρο-	535.12. ἴσως καὶ,	δὲ μετὰ.
νῶν.	μυρῶν.	728.3. λαμβάνει
343.12. μέγιστον.	543.18. μωρῶν.	σιν.
344.23. ἴσως καὶ,	544.8. ἴσως, ψαλ-	743.18. ἐπὶ τῶν
καλόν.	δογμῶν.	767.8. ἀλλὰ καὶ,
365.4. αὐτῶν.	553.12. ὡς ἔχεται	ἀπὸ τῶν.
378.19. ἴσως καὶ, ἰδρα	καὶ 23. ὡς ἔχεται	775.7. ἐπὶ τῶν
390.27. ἴσως, οὐκ	575.8. ἴσως, ἀπὸ τῶν	776.3. ἴσως καὶ,
ἀποστρέφειν.	584.6. φονισμῶν	καρῶν.

Τ Ε Λ Ο Σ:

Πίναξ τῶ πρώτου μέρους
τῆς Λατινῆς.

Περὶ τοῦ γυναικός, ἥτοι	Ποσειδῶνος καὶ ἑρμῆ. 98
Βίος Λατινῆς. 1	ἑρμῆς ἐπὶ ἡλίου. 99
Πῶς τὸ ἐπὶ τῇ Προμη-	ἄφροδίτης καὶ σελή-
θεὺς εἰς γυναικας.	νης. 101
πρὸς Νιγρίνον ἐπισο-	ἄφροδίτης καὶ ἑρωτός. 102
λή. 14	δίου, ἀσκληπιὸς ἐπὶ ἡρά-
Νιγρίνος, ἥτοι ἐπὶ Φιλοσό-	κλέους. 103
φῳ ἡθῶς. 15	ἑρμῆς καὶ ἀπόλλωνος. 104
δίκη φωνηγόντων. 34	ἡρας ἐπὶ λητῶς. 107
Τίμων, ἥτοι Μισανθρο-	ἀπόλλωνος καὶ ἑρμῆ. 108
πος. 39	ἡρας ἐπὶ δίου. 110
ἄλκυον, ἥτοι πρὸς μετα-	ἄφροδίτης ἐπὶ ἑρωτός. 111
μορφώσεως. 68	δεῶν καὶ ἡλίου. 113
Προμηθεὺς, ἥτοι Καύκα-	ἄρεως ἐπὶ ἑρμῆ. 122
σος. 73	πανός καὶ ἑρμῆ. 123
Θεῶν διάλογος.	ἀπόλλωνος καὶ Διονύ-
Προμηθεὺς καὶ Δίου. 84	σου. 125
ἑρωτός καὶ Δίου. 85	ἑρμῆς ἐπὶ μαίας. 126
Δίου καὶ ἑρμῆ. 86	Εὐαλίοι διάλογος.
Δίου καὶ γανυμήδους. 87	Δωρίδους ἐπὶ Γαλαΐδας. 127
ἡρας ἐπὶ Δίου. 90, 92	λύκωπος καὶ ποσει-
ἀπόλλωνος καὶ ἡφαί-	δῶνος. 130
στος. 95	ἀλφειοῦ καὶ ποσειδῶ-
ἡφαίστος καὶ Δίου. 96	νος. 131

μηνελάς

ῥαυελάς κὶ πρῶτος 132

ῥαυόπης κὶ γαλήνης. 134

τρίτωνος, ἀμυμώνης κὶ
ποσειδῶνος. 135

νότος κὶ ρεφύρης. 136

ποσειδῶνος κὶ δελφί-
νων. 137

ποσειδῶνος κὶ νηρηί-
δων. 138

ῥεῖδος κὶ ποσειδῶνος 140

ξάνθος βαλάσσης. 141

δωρίδος θεῖδος. 142

ποσειδῶνος κὶ ἐνιπείδου 143

τρίτωνος κὶ νηρηίδων 144

ρεφύρης κὶ νότος. 146

Νοκεῖκοι δια-

λογοί.

διοργάνος κὶ πολυδίδυ-
μος. 148

πλάτωνος, ἢ ἢ μινίπ-
που. 150

μινίππος, ἀμειλόχος κὶ
προφώνιος. 151

ἔρμος κὶ χάρωνος. 152

πλάτωνος κὶ ἔρμος. 154

τορπίωνος κὶ πλού-

τῶνος. 155

ζωοφάντος κὶ καλλι-

δημίδος. 157

λινήμωνος κὶ διαμνίπ-
που. 159

σιμύλης κὶ πολυσφαι-
του. 159

χάρωνος κὶ ἔρμος. 161

κράτητος κὶ διοργά-
νος. 167

ἀλεξάνδρου, ἀννίβος, μέ-
νωος κὶ σκυπίωνος. 169

διοργάνους κὶ ἀλεξάν-
δρου. 173

ἀλεξάνδρου κὶ Φιλίπ-
που. 176

ἀχιλλέως κὶ ἀντιλό-
χου. 178

διοργάνους κὶ Ἡρακλέ-
ους. 180

μινίππος κὶ Ταυτιάου. 182

μινίππος κὶ ἔρμος. 183

αἰακός, πρῶτος πλάσ, με-
νελάος, κὶ πᾶσι δὲ. 184

μινίππος, αἰακός, πῦρ κὶ
σωκράτης. 186

μινίππος κὶ Κερβεός. 189

χάρωνος, μλνίππς ιγ'έρ	διωσωνόντων. 349
μθ. 190	ὑπέρ τοι γν' τῇ πελα-
πρωτεσιλάς, πλ'άτωνος	γορύσει πατρίσμα-
καὶ πόρσεφόνης. 191	τος. 359
διογρόους καὶ μαυσώ-	εἰμότιμθ' ἢ πόρι αἰρέ-
λου. 193	σιων. 367
νιρέως, θοροίτε καὶ με-	ἡρόδοτθ' ἢ ἀετίων. 433
νίππς. 194	ζούξιος ἢ ἀντίοχθ' 438
μλνίππς & χείρωνος 195	ἄρμονίδης. 445
διογρόους, ἀντιδιγρόους,	σκύθης ἢ πρόξενθ' 450
ἑράτκως ιγ' πῶχθ' 196	πῶς δὲ ἰσορίαν συγ-
μλνίππς & Ἰθρεσις. 200	γράφειμ. 459
αἰαντθ' & ἀγαμέμνο-	ἀληθὺς ἰσορίας λόγθ'
νθ. 202	πρώτης. 497
μίνως ιγ' Σωστράτης. 203	διόττορος. 525
μλνίππς ιγ' Ξιλωνίδος,	τυραννοκτόνος. 554
ἢ νεκυομαντία. 205	ἄρκηρυπτόμηνος. 569
ψήθισμα. 219	φάλαεις πρώτης. 593
ὑπόσις πέντης. 221	διόττορος. 603
πόρι θυσιῶν. 240	ἀλέξανδρος, ἢ ψόυδι-
βίωμ πρώτης. 249	μανίς. 608
ἄλιδίς. 265	πόρι ὀρχήσεως. 644
κατάπλους, ἢ τύραν-	λεξιφανής. 679
νθ. 296	δυνάχης. 693
ΠΕΡΙ τῶν ὑπὸ μιλῶν συ-	πόρι ἀστρολογίας. 700
νόντων. 316	δημῶνακτος βίος. 710
ἄστρογία πρὶ τῶν ὑπὸ με-	ἱρώτης. 726

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟ

ΣΑΤΕΩΣ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Περὶ τοῦ οὐπνίου, ἡτοι βίος Λουκιανῶ.

Ῥη μὲν ἐπεπαύμενος εἰς τὰ
 διδασκαλεῖα φοιτῶν, ἡδυν
 τὴν ἡλικίαν πρόσθετος ὤν,
 ὃς πατὴρ δυκοπέετο μετὰ
 τῷ Φίλωνι, οὗ τι καὶ διδά-
 ξαυτόμε. τοῖς πλείοσι δὲ
 ἐδιδεωαιδεία μὲν, καὶ πό-
 νος πολλῶν, καὶ χρόνος μακρῶν, ὅθεν πάντες ὁ σμικρῶς,
 καὶ τύχης δ' εἶδαι λαμπρῶς. τὰ δὲ ἡμέτερα, μικρά
 τε εἶν καὶ ταχεῖα, τινὰ τῶν ἐπικυρίων ἀπαίτημα. εἰ-
 δέ τινα τέχνῳ τῷ βαναύσῳ τῶν ἐκμάθοιμι,
 τὸ μὲν πρῶτον εὐθύς αὖ αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκούντα
 πρὸς τὴν τέχνην, καὶ μικρὸν οἰκίσματος εἶν, τεληκτός
 ὤν. οὐκ εἰς μακροὰν δὲ ὅτε πατέρα εὐφρανείην, ἀ-
 ποφείρω αἰετὶ γιγνώμενον. Δευτέρως δὲ σκοπεύω
 ἀρχὴν πρὸ τέθνη, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν, καὶ ῥᾶσι ἐκμα-
 θεῖν, καὶ αὐτοῖς ἐλευθέρῳ πρέπεσθαι, καὶ πορχειροῦ
 ἔχου τῶν χορηγίων, καὶ δ' ἀρκεῖν τὸν πόρον. ἄλλο
 πόνον ἀλλῶν ἐπαινεύοντος ὡς ἑκάστος γνώμης ἡ ἐμπη-
 ρίας ἔχον, ὃ πάντες εἰς τὸν δαίμον ἀπιδῶν, παρὲν γὰρ
 ὁ πόρος μικρὸς θεῖος, αἰετος ἐρμολύφος εἶν δοκῶν,
 καὶ λιθοφόρος γὰρ τοῖς μολισσι θυδουκίμοις, ὃ δέ μοι εἰ-
 πον ἀλλῶν τέχνῳ ἐπικρατέην, σὺ δὲ πρὸντος. ἄλλο
 ὅσον ἄγε, δ' εἴξας ἐμε, καὶ διδασκὶ πρὸ λαδῶν λί-

θωμ ὀργάτην ἀγαθὸν εἶν, ἔστωαρμος ἡν ἔρμου γλυ-
 φεία. δύναται γὰρ καὶ ἄλλοι, φύσεώς γε, ὡς οἶδα, ἔχωμ.
 δεξιῶς, ἐπειμείνῃ δὲ ταῖς ἐκ τῆς λυγρῆς παιδείας. ὁ-
 ποτε γὰρ ἀφ' ἐμῶν ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀρξάμε-
 νον τὸν λυγρὸν, ἢ βόας, ἢ ἵππους, ἢ τὴν δὲ αἰθρώπην
 ἀν' ἐπὶ πλάττον, εἰκότως, ὡς ἐδύκην ἔδει παρ' ἐμῶν οἷς
 πρὸς μὲν τῶν διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβανον, τό-
 τε δὲ ἔπαινος εἰς τὴν διφύειαν καὶ ταῦτα ἦν, καὶ
 χρυσὰς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεῖ μα-
 θήσομαι τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκείνης γὰρ πλάσκειν.
 ἅμα τε δὲ ἐπιτήδειον ἔδουκεν ἡμέρα τέχνης γνῶναι
 οὐδὲν, ἀλλὰ γὰρ πρὸς ἐδύκην ἔδει, μὰ τὸν Διὸς σφά-
 δον ἔδει πρᾶγματι ἀχθόμενον. ἀλλὰ μοι καὶ πᾶσι
 δὴν ἵνα ὅκ' ἀτόρπῃ ἔδουκεν ἔχειν, καὶ πῶς ἡλικιώ-
 τας ἐπιδείξιν, εἰ φανοίμεν θεὸς τε γλύφων, ἔστω
 γαλμάτια ἵνα μικρὰ καὶ τὰς κοινὰς ἐμαυτῶν τε,
 καὶ κείνοις, οἷς προηρόμεν, καὶ τότε πρῶτον ἐκείνο
 καὶ σὺν τοῖς ἀρχομένοις ἐγίνετο. ἐγνοῦν γὰρ
 πινά μοι δὲ ὁ θεός, ἐκέλευσέ μοι ἡρέμα καθικέειν,
 πλάκας γὰρ μέσῳ καί μενέειν, ἐπειπὼν τὸ κοινόν, Ἀρχὴ
 δ' ἐτοίμῃσιν παντός. σκληρότερον δὲ κατενεγκόν-
 τος ὑπὸ ἀπειρίας, κατεάγει μὲν ἡ πλάξ, ὃν ἀγανα-
 κτήσας, σκυτάλῃ πινὰ καμνίῃ πλησίον λαβὼν,
 ὃ πρῶτος δὲ πωτρεπικῶς με κατήρξατο. ὥς ἐδὲ
 κρυὸν μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης, ἀπὸ δὲ ἐν ἐκεί-
 νῳ ὑπὸ τῇ οἰκίᾳ ἀκινδύμως, συνεχῆς αἰολογύ-
 ζων, ἔστω δ' ἀκινδύων ὅσον ὀφθαλμὸς ὑπόπλευς, ἔστω
 γῶμαι

γῶμαι τὴν στυγίαν, καὶ εὖ μάλωπας ἐδίδ-
κνον. Ἐκτενέρον πολλὰ πῖνα ὠμότητα, προσ-
βίς ὅτι ὑπὸ φθόνου ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτῶν ὑπὲρ
ἐσώλωμαι κατὰ τὴν τέχνην. ἀγανακτικῶς ἤ
ἐλκυστος, Ἐπολλὰ τῶν ἀδελφῶν λοιδορικῶς,
ἔπει νύξ ἐπῆλθε, κατέλασθον ἐπὶ γῆλας, Ἐπὶ
νύχθ' ὅλως γνῶσθαι. μετρί μὲν δὴ τῶν, γελοῖσι
μα, καὶ μετρίκως δὲ τὰ εἰρημνία. τὰ μετὰ ταῦτα
δὲ, ὅτε πὶ δουρετὰ φρόνεται ὡς ἀνδρῶν ἀκούσας, ἀλ-
λά Ἐπὶ πάντῃσι φρονέων ἀκροῶν δέομαι. ἵνα γὰρ
καθ' ὁμοῦν εἴπω, θεὸς μοι γνῶπνιον ἡλθὲν ὄνειρος
ἀμβροσίην δὲ νύκτα, γνῶσθαι ὅπως, ὥς μετρί ἀλ-
λά περὶ τῶν ἀληθείας. ἐπὶ γὰρ καὶ μετὰ τοῦτο
χρόνον, τὰ τε χήματα μοι τῶν φανόντων γνῶσθαι ὅφ-
θαλμοῖς πρᾶνται, Ἐπὶ φωνῇ τῶν ἀκούοντων γνῶσθαι
λα. ὅτε λαφὴν πάντα λῶ. δύο γυναικὶν λαβόμε-
ναι τῶν χοροῦν, εἰλήν με πρὸς αὐτῶν ἐκατέρω μοι
λαβίως, Ἐκτενέως. μετρί γὰρ με δεῖται ἀλ-
το πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμῶμαι. Ἐπὶ γὰρ ἀρπὶ μὲν
αὐτῶν ἐπὶ ἐκτενέως, Ἐπὶ ἀμικρὸν ὅλον εἶχε με.
ἀρπὶ δὲ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐκτενέως εἰχόμεναι, ἐβόων δὲ
πρὸς ἀλλήλους ἐκατέρω. ἢ μὲν, ὡς αὐτῶν ὄντα με λε-
κτενέως βόλοιτο, ἢ δὲ, ὡς μετρί τῶν ἀλλοτεῶν αὐ-
τοποιῶτο. λῶ δὲ ἢ μὲν ἐργαστικῇ, καὶ ἀνδρικήν, καὶ
ἀνχμηρὰ τὴν ἡμέραν, τὸ χεῖρ τυλῶν ἀνάλπε-
ως, διεωσμένη τὴν ἐδῆτα, πταῖς καταγέμεθα,
οἱ τῶν ὁ θεὸς ὁπότε ξίσι εὖ λίθος. ἢ ἐτέρω δὲ,

μάλα θυπρόσωπός, καὶ τὸ χάριμα θυπρεπής, καὶ
 νόσμιός τιν' ἀναβολῶν. τέλός δ' ἐν ἐλαῖσί μοι
 διαίεσθαι, ὅποτέρᾳ βροτοῖσι σωθῆναι αὐτῶν. προ-
 τέρα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκένῃ, καὶ ἀνδρώδους ἐλεξεν. Ε-
 γὼ φίλε παῖ, ἐρμολυτικὴ τέχνη εἰμὶ, λιχθὲς ἤρ-
 ξω μανθάνειν, οἰκεία τέ μοι ἐσσι γυνῆς οἰκοθῆν ὅτε
 γὰρ πάππος σὺ, ἐπὶ δὲ τὸ νόμα τ' ἔμμετροπάτορος,
 λιθοξόός μιν, ἐπὶ τὴν θέαν ἀμφοτέρω, καὶ μάλα θυ-
 δοκίμειτον δὲ ἡμᾶς. εἰ δὲ θέλοις λήρων ἢ καὶ φληναί-
 φων τ' ἢ τὰ ταύτης ἀπέχεσθαι, δείξα(α) τ' ἐτέρων,
 ἐπεὶ δαὲ καὶ σιωοικεῖν ἐμοί, πρῶτα ἢ θρέψῃ γυν-
 νικῶς, καὶ αὖτ' ὥμους ἕξαι καρτερούς, φθόνος δὲ παν-
 τὸς ἀλλότριός ἐστι, ἐπὶ ποτε ἀπὸ ὕδ' ἢ ἄλλοδα-
 πῶν, τὴν πατερίδα ἐπὶ οἰκείους καὶ ἀλιπῶν, ὃ δὲ
 ὕδ' λόγοις ἐπαινέσονται σε πάντες. μὴ μυχῶν δὲ
 τ' σώματός τοι θυπέτες, μὴ καὶ ἐλπίδ' ἔσθ' ὅτι πινά-
 ρόν. ἀπὸ γὰρ τῶν τοιούτων ὀρμώμενός καὶ φειδίας
 ἐκείνός, ἐδίξε τὸν Δία, ἐπὶ πολὺ κλειτός τιν' Ἡραν
 ἐργάσασθαι, καὶ Μύρων ἐπινέειν, καὶ Πραξιτέλης ἐ-
 θαυμάζειν. προσκωδύνονται γὰρ ὅτοι μετὰ τ' θεῶν.
 εἰ δὲ τούτων εἰς γένος, πῶς μὲν ὁ ἑλκνὸς αὐτὸς πα-
 ρὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις γένος; Ζηλώτῃ δὲ ἐπὶ τὸν πα-
 τέρα ἀποδείξας, πρὶ ἐλπίδ' ὅτι ἀποφανῆς καὶ τὴν
 πατερίδα. ταῦτα ἐπὶ τούτων πλείονα διαπαιδείου-
 (α), ἐπὶ βαρβαρίσας, πᾶν πολλὰ εἰπὼν ἡ τέχνη, μά-
 λα δὲ ἡ ἀποδείξι σωείσας, καὶ πείθει με πειρωμένη,
 ἀλλ' ὅπως μέμνημαι, τὰ πλείστα γὰρ ἡδονή μοι τ' ἐμὴ
 μέν

μὴ δέφυγεν. ἐπεὶ δ' ἔν' ἐπαύρατο, ἀρχέτα ἡ ἐπέ-
ρα ὧδ' ἔως. Εγὼ δὲ ὧ τέκνον, παλαιὰ εἰμι ἡδὴ
σωτήρης σοι, καὶ γνωρίμη, εἰ καὶ μηδ' ἐπὶ εἰς τέλος
μὲς πεπείρασσαι. ἡλίκαι μὲν ἔν' τὰ ἀγαθὰ ποιεῖς λι-
θοξόῳ γυγνόμενῳ, αὐτὴ προσέειπεν, ὅδε γὰρ ὅτι
μη' ἐργάτης εἶμι, ἔρδ' σώματι πινῶν, ἵαμ' ἔττω τῶν
ἁπάσων ἐλπίδα ἔ' βίῃς τιθεμένη. ἀφανὴς μὲν
αὐτὸς ὦρ, ὀλίγα καὶ ἀγνῶν λαμβανῶν, ταπεινὸς
τῶν γνώμων, οὐτελὴς δὲ τῶν πρόσδον, ὅτε φίλοις
ἐπιδικάσιν, ὅτε ἐχθροῖς φοβόρ, ὅτε τοῖς πολί-
ταις βιωτὸς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης, καὶ τῶν ἐκ
ἔ' πολλὰ δῆμος εἰς, αἰετὸν περὶ χροῖα ὑποπῆσται,
καὶ τὸν λέγειν διωκόμενον θεραπεύων, λαγὼ βίον
ζῶν, ὅτι ἡρεσίῃον ἔρμαον ὦρ. εἰ δὲ καὶ φειδίας,
ἡ Πολυκλείτης γυγνόμεν, καὶ θαυμάσια πολλὰ δι' ὄργα-
σαι, τῶν μὲν τέχνων ἐπαντες ἐπαυνοῦνται, οὐκ ἐ-
σι δὲ ὅσις τῶν ἰδόντων, εἰ νῦν ἔχοι, ἔυξαιτ' αὐτοῖς ὁ-
μοιοι γυγνέσθαι. αἶθ' γὰρ αὐτὸς, βανύλος, καὶ χερώνας,
καὶ ἀρχιερέως νομιθήσῃ. ἡ δὲ μοι πείθῃ, πρὸς
μὲν σοι πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα, ὅτι
πράξις θαυμαστὴς, καὶ λόγος αὐτῶν ἀπαγνῶν λίσσῃ,
καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν, ἐμπροσθ' ἀφαινεῖται. καὶ
τῶν ψυχῶν, ὅτι ἐρδ' ἐνὶ νουώτατον ὅτι, καὶ ταπεινὴ
σω πολλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνῃ,
δικαιοσύνῃ, δυσέβειᾳ, πραότῃ, ἐπεικείᾳ, σωφ-
σαι, μαρτερίᾳ, ἔρδ' τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς τὰ σε
μόνῃ τακτῇ. ταῦτα γὰρ ὅτι οὐδ' ἑλ' ψυχῆς ἀκέραια

τῷ ὡς ἀληθὲς κῆσμεν, λήσει δ' ἐπεὶ παλαιὸν
 ἔδδεν, ἔπε νῦν γενέσθαι δέον, ἀλλὰ καὶ τὰ δέοντα
 προσέφη μετ' ἐμῶ. καὶ ὅλως, ἀπαντα ὅπτα ἔστι τά τε
 θεία, τά τε ἀνθρώπινα, ὅκ' εἰς μακρὰν σε διδάξο-
 μαι. καὶ ὁ νῦν πρῶτος ὁ δὲ δεινός, ὁ βελούσιμος
 πῶς ἀγνοῖς ὅτ' αὖτε τέχνης, μετ' ὀλίγον ἀπασί γη-
 λωτός, καὶ ἐπίφθονός, ἐστὶ τιμώμενος, καὶ ἐπαι-
 νούμενος, καὶ ὑπὸ τοῖς ἀρίστοις βυδοκίμων, καὶ ὑπὸ
 τῶν γυναικῶν πλοῦτος πρὸ χρόνων ἀρελεπόμενος,
 ἐσθλὴ καὶ τοιαύτῳ ἀμπερόμενος, δαίξασθαι τὴν
 εἰσὶν, πάντῃ δὲ λαμπρὰν ἐφόρει. ἀρχῆς δὲ καὶ πρῶ-
 τῆς ἀξιοσύνης, καὶ πρὸς ἀποδομῆς, ὅδ' ἐπὶ τῇ
 ἀλλοδαπῆς ἀγνοῖς ὅδ' ἀφανὴς ἐστὶ. τοιαῦτά σοι πε-
 ριήσῃ τὰ γνωρίσματα, ὥς τῶν ὁρώντων ἕκαστος,
 τὸν πλησίον ἐκείνου, δαίξῃ σε τῶν δεκτῶν, ὅτ' αὖ
 ἐκείνῳ λέγω. καὶ δὲ πρὸς ἀποδομῆς ἀξιοῖ, καὶ ὅδ' ἐπὶ
 λῆξ, καὶ τῇ πόλει ὅλως καταλαμβάνη, εἰς σὲ πάν-
 τος ἀρελεφοντοῦ. καὶ πού τι λέγω τέχνης, κεχα-
 νότου οἱ πολλοὶ ἀκούοντες, θαυμάζοντες, καὶ βυδο-
 μονίζοντες σε τῶν λόγων τῇ διωσμένῳ, καὶ τὸν πα-
 τέρα τῇ βυδομίας. ὁ δὲ λέγουσι ὡς ἄρα ἀδάνατος
 γίγνονταί τινος δὲ ἀνθρώπου, τὸ τό σοι πόδι ποιή-
 σω. καὶ γὰρ ἢν αὐτὸς ἐκ τοῦ βίος ἀπέλθῃς, ἔποτε πάν-
 τῃ σωτῶν τοῖς παιδευομένοις, προδομῶν τοῖς ἀρ-
 τοῖς. ὅρ' ἔς τὸν δημοδόντῳ ἐκείνῳ, τινὸς ὕδ' ὄντα, ἐ-
 γὼ ἡλίον ἐπὶ τῇ πόλει, ὅρ' ἔς τὸν Αἰγίνῳ, ὅς τιμπανη-
 στῆς ὑπὸς τὴν, ἀλλ' ὅμως αὐτῶν δὲ ἐμὲ φίλιππος ἐ-
 θοράπιδος

θώρακος περὶ δὲ Σωκράτης, ὃς αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἔριδος
 γλυφικῆς ταύτης τραφεῖς, ἐπειδὴ τάχιστα σωῆται
 τοῦ βράβειον, ὃ δὲ ἀπαπεινῶν παρ' αὐτῆς, καὶ το-
 μολοῖται ὡς ἐμὲ, ἀκρίτως ὡς παρὰ πάντων ἀδελφῶν;
 ἀφ' οὗ δὲ αὐτὸς τολοῖται, ὃ τοιοῦτος ἀνδρῶν, καὶ
 πράξις λαμπρῶν, ὃ λόγος σεμνὸς, καὶ χηρῶν οὐ προ-
 πτε, καὶ τιμῶν, καὶ δόξων, καὶ ἐπαινοῦ, καὶ προε-
 δρίας, καὶ δυνάμεως, ὃ ἀρχαῖς, ὃ τὸ ὑπὲρ λόγους ἐνδοκι-
 μίαν, ὃ τὸ ὑπὲρ σωῆσαι οὐδ' ἀμνηστῆσαι, χιτῶνιόν τε
 πινυρὸν γινώσκων, ὃ χηρῶν διδοῦναι ἀναλήψιν,
 ὃ μαχλίας, καὶ γλυφίαν, ὃ ὑπερῶν, καὶ ὑπερῶν
 γινώσκων χερσὶν ἔξω, καὶ τῶ νενδυνῶν εἰς τὸ δόγμα, καὶ
 μακροῦ, καὶ χαμαίηνος, καὶ πάντων τρόπων τα-
 πεινῶν, ἀνακύνῃων ἢ οὐδέπω, οὐδὲ ἀνδρῶν,
 οὐδὲ ἐλδοῦναι οὐδέμ' ἐπινωῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν δόγμα
 ὅπως ὕβρισμα, καὶ οὐδ' ἀμνηστῆσαι σοὶ προνοῶν, ὅ-
 πως δὲ αὐτὸς ὕβρισμα, καὶ ὅς μοι ὅσον, ἢ κί-
 σαι πεφροντικῶς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ποιῶν σε αὐτῶν
 λίθων. Ταῦτα ἐπὶ λεγόντων αὐτῶν, ὃ πόδ' ἐμὲν εἰς γὰρ
 τὸ τέλος τῶν λόγων, ἀναστὰς ἀπεφινώμεν, ὃ τὴν
 ἀμορφὴν ἐκείνῳ, καὶ ἐργατικῶν ἀκρίτων, μετέ-
 βαλον πρὸς τὴν παιδείαν μάλα γεννῶν, καὶ μα-
 λιστα ἐπεί μοι καὶ εἰς νοῦν ἦλθεν ἡ σκέψις, ὃ ὅτι πλη-
 γὰς οὐδὲν ἐκ ὀλίγων ἀρχομένων μοι χεῖρας γινώσκων.
 ἢ δὲ ἀκρίτως, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ γενεῆς, ὃ τῶ
 χεῖρας συνεκρότη, ὃ αὐτὸς ἐκδύντας ἐνέπρε. τέλος δὲ,
 ὡς πρὸς τὴν νιόβην ἀκρόμην, ἐπεπλήγη, καὶ εἰς λίθον

μετέβλεπτο. εἶδ' ἔπειτα δὲ παθεῖν, μὴ ἀπιστῆσαι.
 θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὄντες. ἢ ἑτέρα ἢ πρὸς με ἀπι-
 δοῦσα, τίγαρδ' ἀμείβομαι σε ἔφη. εἰ δ' εἴη δίκαιο-
 σῶης, ὅτι καλῶς τ' ἴδ' ἔκλυ' ἐδίκησας. καὶ ἐλθεῖν ἡδὲ
 ἐπίβηθι τὸ τοιοῦτον ὄχηματός, δειξάσθαι τι ὄχημα ἕπο
 πῆξιν ἱππῶν τινῶν, ἵνα γὰρ ὡς εὐκοτόν, ὅπως
 ἴδ' ἡς οἶα καὶ ἡλικία μὴ ἀπολασθήσας ἐμοὶ ἀγνοήσθαι ἐ-
 μελλεις. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθον, ἢ ἢ ἡλαυνε, καὶ ὑφ' αὐτοῦ
 ἀρβύς ἢ εἰς ὑψος ἐγὼ, ἐπεσιώπων ἀπ' ἐγὼ ἀρξάμε
 ν' ἄλλοι πρὸς ἑστέραν πόλιν, καὶ ἔβην, καὶ δῆμος,
 καὶ ἀπὸ τοῦ τοιοῦτος ἀπ' ἀπὸ τινος τινος γλῶ.
 ἐκείνους μὲν τοὺς μέμνημαι, ὅτι τὸ ἀπειρόμειον ἐκείνο
 λῶ. πλὴν ὅσον μόνον, ὅτι καὶ τῶν ἀφορῶντες οἱ αὐ-
 θρωποὶ, ἐπὶ τὸν καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὅς γ' ἔσθ' ὅς γ' ἔσθ'
 μὴ τῇ πῆξιν, πῆξιν ἐπεμπορ. δειξάσθαι δέ μοι τὰ το-
 σαῦτα, καὶ μετὰ τοῖς ἐπαινοῖς ἐκείνοις, ἐπαινήσας
 αὐτοῖς, ἐκείνους τὴν αὐτὴν ἐδῆται ἐκείνους ἐν δὲ διδυ-
 τα, καὶ εἶχον ἀπὸ πᾶσι μὴ, ἀλλ' ἐμοὶ ἐδοκίμασεν ὅτι
 εὐφός τις ἐπαινήσειν. καὶ ταλασσοῦ ἐν καὶ τὸν πατέ-
 ρα ἐσῶτα, καὶ πόδι μὲν ὄντα, ἐδ' εἰκνυνε καὶ ἐκεί-
 νῳ τὴν ἐδῆται, καὶ μετὰ οἷος ἡκοιμ. καὶ τὴν καὶ ἐπὶ
 μνησεν οἶα μικρὸν δὲ πρὸς ἐμὸν ἐβόλυναντο. τοῦ-
 τα μέμνημαι ἰδὼν, ἀντίπαις ἐπὶ ὧν, ἐμοὶ δοκεῖ ἐκ-
 ταραχθεῖς πρὸς τὸ πλὴν φέρον. μετὰ δ' ἢ λέγον
 τὸς, Ἡρακλεις ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐν ὑπνίον, καὶ
 δίκανιόν. εἴτ' ἄλλος ὑπεκρυσσε χέμενός ὄνεις,
 ὅτι μῆκιστά ἐστιν αἱ νύκτες, ἢ τὰ χαλὰ τρεῖς ἑσπέρους
 ὡσπερ

πρὶ τῶ οὐπνίου. 9

ὡσπερ ὁ Ἡρακλῆς καὶ αὐτὸς ὅσι, τίδ' εἴν' ἐπ' ἡλθον αὐ-
 τῷ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς, ὅ μνηστῆρας πα-
 δικῆς νυκτὸς, ὅ δ' ἐν ἡμέρᾳ παλαιῶν, καὶ ἡδὴ γε γηρα-
 κώταυ, ἔωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία. μὴ δ' ἐν ἡμέρᾳ πινῶν ἡ-
 μᾶς ὑποκειτάς τινας ἀπείληφον; ἐκ δ' ὧ γὰρ, ὅδε
 γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε δι' ἐγὼ μὲν τὸ γνῶπνιον, ὡς ἐ-
 δοκῆ αὐτῷ καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ οἰκίᾳ, ὅτε ἄλλα, ἵστε γὰρ
 ὅτι ὑποκεισιν τὴν ὄψιν, ὅδε ὡς φησὶν ἐγνωκὼς
 αὐτὰ διεξίει, καὶ ταῦτα ἐν τῷ πολέμῳ, ὅτε ἀφ' ἡνῶ-
 σα πρᾶγματων, περὶ σῶτων πολέμων, ἀλλὰ τι
 ὅτι χρῆσιμον εἶχον ἢ διήγησις. ὅτι πίνων ἡμῶν τὸν
 ὄνειρον ὑμῶν διήγησάμενος ἐκείνῳ ἐνεκεν, ὅπως οἱ νεῖαι
 πρὸς τὰ βελτίω βέπων, ὅτε παιδείας ἔχον, ὅτε μά-
 λιστα εἴ τις αὐτῷ ὑπὸ πενίας ἐβέλουκεν, ὅτε πρὸς τὰ
 ἡτῶν ἀφ' ἡλθον, φύσιν δ' ἐκ ἀγεννῆ διαφθείρων. ἐπὶ γ-
 ῶν δ' ἡσέτη, οὐ οἶδ' ὅτι ἡμῶν ἀκούσας τὸ μῦθος, ἡμῶν
 νόμον αὐτοῦ πρὸς διδῆγμα ἐμὲ προσκομῆντος, γνῶναι
 οἷος ἡμῶν, πρὸς τὰ καλίστα ὡρμηθεῖν, καὶ παιδείας
 ἐπεθύμηθε, μὴ δὲ ἀφ' ἡλθον πρὸς τὴν πονίαν τῇ
 τότε, οἷος ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα, εἰ καὶ μὴ δὲ
 ἄλλο, ὅδε γὰρ τῷ λιθογλύφῳ ἀδεδότῳ.

Πρὸς τὸν εἰπόντα Προμηθεὺς
 εἰς λόγους.

Ὅ γὰρ Προμηθεὺς μετ' αὐτῶν φησὶ, εἰ μὴ καὶ τὸ τοῦ
 ἄριστος, ὡς πολλῶν καὶ μοι τῶν ὀργῶν ὄντων,
 γνωρίζω τὴν εἰκόνα, καὶ φησὶ ὁμοίος εἶναι αὐτῷ. ὅδε.

10 Λακκιανὸς πρὸς τὸν εἰπόντα

ἀναίνομαι πηλοπλάθῃ ἀκόνει, εἰ δὲ φανυλότορος
 ἐμοὶ ὁ πηλὸς οἶθ' ἐκ τριόδου, βαρεαρός τις παρὰ
 μικρόν, εἰ δὲ ὑπορεπαινῶν αὐτὸν λόγος ὡς διδόνει δι-
 μηχάνους ὄντας, τὸν ὁρώτα τὸν τῶν Τιτάνων ἐπιφη-
 μίζας αὐτοῖς, ὅρα μὴ τις εἰρωνείαν φῆ, δὲ μυκτῆρα,
 οἶον τὸν ἀπικόν, προσεῖναι τῷ ἐπαίνῳ, ἢ πτόθην γὰρ
 διμηχάνον τὸν μόνον; τίς δ' ἢ προδιτῆν σοφία καὶ προμή-
 θεια γνῶσις χάμασιν; ὡς ἐμοίγε ἱκανόν, εἰ μὴ πάνυ
 βίη γήινος ἐδίδε, μὴ ἢ κωμὸς ἢ ἄξια τῇ Κικυνέσσῃ. καὶ
 τοι πόσῳ δικαιοτόρῳ ὑμεῖς αὖτ' εἰκάροιδε τῷ Προ-
 μηθεῖ, ὅπου γνῶσις δίκαιος διδουμένη, ξυῶ ἀληθείας ποι-
 ῆμενοι αὐτὸν ἀγῶνας; ζῆντα δὲ ὡς ἀληθῶς, δὲ ἐμφυχα
 ὑμῖν τὰ ὄργα, δὲ νῆ δία, δὲ τὸ θερμόν αὐτῶν ὅστις δια-
 πυρον. δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ Προμηθεως αὐτῶν, πλὴν εἰ μὴ
 διαλαλῆσαι ὅτε μὴ δ' ἐκ πηλῶ πλάσσει, ἀλλὰ χρυ-
 σᾶ ὑμῖν τοῖς πολλοῖς τὰ πλάσματα. ἡμεῖς δὲ οἱ δὲ
 τὰ πλῆθη περὶόντες, καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ἀκροα-
 σεων ἐπαγγέλλοντες, εἰδῶλα ἄλλα ἐπιδιδκνύμεθα.
 καὶ τὸ μὲν ὅλον γνῶσις πηλῶ, καὶ δὲ πόρ' ἐφίμω μικρόν ἐμ-
 πεδοῦν, ἢ πλαστικὴ καὶ ταύτα τοῖς κοροπλάθοις.
 τὰ δ' ἄλλα ὅτε κίνησις ὁμοία πρόσεσι, ὅτε ψυ-
 χῆς δειγμάτι, ἀλλὰ τὸρ' ἄλλως, καὶ παρὰ τὸ
 πρᾶγμα. ὡς τέ με γνῶσις μεῖναι ἐπεισι, μὴ ἄρα ὅτω
 με Προμηθεῖ λέγοις εἶναι, ὡς ὁ κωμικὸς τὸν Κλέωνά
 φησιν, οἶδα πρὸς αὐτόν.

Κλέων Προμηθεὺς ὅστις μετὰ τὰ πρᾶγματα.
 καὶ αὐτοὶ δὲ Ἀθηναῖοι αὐτὸν χυτῆρας καὶ ἵπνοποιός, καὶ
 πάν

πάντας, ὅσοι πηλοεργοί, Προμηθεὺς ἀπειλάσω,
ἐπισκώπωντόνδ' ὅτ' τὸν πελὸν εἶν' τὴν γν' πυρὶ οἶ-
μαι τῶν σκεδῶν ὁπῆσιν. καὶ εἴ γε σοι ᾧδ' ὅτ' βλάττει
εἶν' ὁ Προμηθεὺς, πάντῃ θυσιῶς ἀκτετόξενται. καὶ
ὅτ' τὴν ἀπικλῶν θριμύτητα τῶν σκωιμαστων, ἐπεὶ
κὴ θυθευπῆσ' ἡμῖν τὰ ἔργα, ὡσπερ' ἐκείνοις τὰ χυτοί
ἔσθ' αἰ, κὴ μικρόν τις λίθον ἐμελάων, σωτρείψιν ἄ-
παντα, καὶ τοι φαίη τις πᾶσαμβόμι. ὅτ' ταῦτα
εἰπάσαι ἔσθ' Προμηθεῖ, ἀλλὰ τὸ καινοεργόν ᾧδ' ἔπαε
νῶν, κὴ μὴ πρὸς τι ἄλλο ἀρχέτυπον μιμημιδίων.
ὡσπερ' ἐκείν' ὅκ' ὄντων ἀνθρώπων, τέως γινού-
σας αὐτῶ ἀνέπλασε, τοιαῦτα ζῶα μορφάσας, καὶ
διακοσμήσας, ὡς θυκίνητά τε εἶη, ὅφθῃναι χαρί-
ευντα. καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἀρχέκτων ἀν' ὅς λῷ, σωφρ
γὰρ ἔσθ' δι' τοι κὴ ἡ Ἀθλῶ ἀμπνεύσας τὸν πελὸν, κὴ
ἐμφυχα ποιεῖσθ' εἶν' τὰ πλάσματα. ὁ μὲν ταῦτα
αὐ εἶποι, πρὸς τε τὸ θυφινότατον θηγύμην. ὅτ'
εἰρημνίον, κὴ ἴσως ὅθ' ὁ νῦν λῷ τῷ λελεγεμένῳ. ἐμοὶ
δὲ ὅτ' πάντῃ ἱκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκίμῳ, μὴ ὅτ' χοι
τις λέγειν ἀρχαιότερόν τι τῶ πλάσματος, ὅτ' ᾧδ' ἀ-
πόγονόν ὅστιν. ἀλλὰ εἰ μὴ κὴ χαρείντα φαίνοιτο, αἰσχυ
νομην αὐτὸν ἰδίῃ ἐπ' αὐτῷ, ὅτ' συμπατήσας αὐτὰ φασ
νίσσασθαι, ὅτ' αὐτὸν φελήσας αὐτῷ. πᾶσα γὰρ ἐμοὶ ἡ ἱεὴ
νόησις, μὴ ὅτ' σωτρείψθαι ἀμορφοῦ ὄν. ὅτ' εἴ γε μὴ ὅτ' ὡ
φρονείμῳ, ἄξιός ἐστι μοι δοκῶ ὑπὸ ἐκκαίδικα γυ-
πῶν λείρεσθαι, ὅτ' σωσιεὶς ὡς πολὺ ἀμορφότερα τὰ
μετὰ τῷ ξγνῷ αὐτὰ πεποιθότα. Πτολεμαῖ' ὅτ' ὅτ'

12 Λακκιανὸς πρὸς τὸν εἰπόντα

Λάγος διὸ καὶνὰ δὲ Αἴγυπτον ἄγωμ καμνήλον τε
 βακτηριανὴν παμμέλαιναν, καὶ δῆρωμον ἀνθρώ-
 πον, ὡς τὸ μὲν ἡμίτομον αὐτῷ ἀκείβως μέλαν εἶναι,
 τὸ δὲ ἔτερον, δὲ ὑπερβολὴν λευκόν, ἐπίσης ἢ με-
 μειοσμνόν, δὲ τὸ θεάτρον συναγαγὼν εἰς Αἴγυ-
 πτον, ἐπεδείκνυτο αὐτοῖς ἅλλα τε πολλὰ θαύμα-
 τα, ὅτε τελευτάειν καὶ ταῦτα, τὴν καμνήλον, καὶ
 τὸν ἡμίλευκον ἀνθρώπον, ὅτε ἐκπλήξῃ τῷ θεά-
 ματι. οἱ δὲ, πρὸς ἢ τῷ καμνήλῳ ἐφοβήθησαν, ὅτι οὐ
 γὰρ δεινὸν ἐφυγον ἀναθορόν. καὶ τοὶ χρυσῶ παῖδα
 ἐκεκρόσμεν, καὶ ἀλουργίδι ἐπέσρωτο, ὅτι χαλινὸς ἡ
 λευκόλευκος, δαρεῖς ἱνὸς, ἢ καμβύσσ, ἢ κύρσ αὐτῷ
 καμνήλιον, πρὸς δὲ τὸν ἀνθρώπον οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέ-
 λωμ, οἱ δὲ λένον, ὡς ὑπὸ τέρατι ἐμυσσάθησαν. ὡς δὲ
 Πτολεμαῖος σιωπῇ ὅτι ὅκ δὲ δοκίμει ἐπὶ αὐτοῖς, ὅ-
 τε θαυμάζεται ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἡ κακότης, ἀλ-
 λά πρὸ αὐτῷ τὸ δύρυθμον, καὶ τὸ δύμορφον κείνους,
 μετέσχευεν αὐτά. ὅτε τὸν ἀνθρώπον ὅκτι σῆα πικρῆς
 ἢ γερῆς πρὸ τοῦ. ἀλλ' ἢ ἢ καμνήλος, ἀπέθανεν ἅμα
 λευκῇ, τὸν ἀνθρώπον ἢ τὸν δῖον τὸν Θέσπιδι τῷ αὐ-
 τῷ ἐδωρήσατο, καλῶς αὐλήσαντι παρὰ τὸν πότον.
 δίδωκε δὲ μὴ καὶ τὸ μὸς καμνήλος ἐν Αἴγυπτιοις
 ἢ, οἱ δὲ ἄνθρωποι, τὸν χαλινὸν ἐπὶ αὐτῷ θαυμάζουσι,
 καὶ τὴν ἀλουργίδα. ἐπεὶ ὅτε τὸ ἐκ δυνῶν τὸν καλ-
 λίστον συγκείσθαι σῆα λόγου, καὶ ἡμωδίας, ὅτε τῷ
 τὸ ἀπόχρη εἰς δύμορφον, εἰμὴ καὶ ἢ μίξις γὰρ μό-
 νος, καὶ κατὰ τὸ σύμμετρον γίγνεται, ἐσι γὰρ ἐκ
 δύο

δ' ὅς κ' ἐλὼν ἀλλόθεν τομ, τὴν ξυβήκην εἶν', οἷον ἐκ
 νο τὸ προχειρότατον, ὃ ἐπποκύνταυρ', ὃ γὰρ αὖ
 φαίης ἐπ' ὅραςόν τι ζῶον τὰ τι γυνέει, ἀλλὰ καὶ ὕβρι
 σικώτατον, εἰ γὰρ πεισθῆναι τοῖς ζωγράφους ἐπιδιδύν
 μλίοις τὰς πρῶνίας, καὶ σφαγὰς αὐτῶν. τί δ' ἐν ὅχῳ
 καὶ ἐμπαλιν γήνοιτ' αὐτὸν μορφομ πικρὸν τοῖν
 ἀείσοιμ ξυωπείμ, ὡσπερ δ' ὄντο, καὶ μέλιτ' ὃ
 ξυαμφοτέρω ἡδιστον φημὶ ἔγωγε, ὃ μὴν περὶ γε
 τῶν ἐμὸν ἔχω διατίνεσθαι ὡς τοῖς τωρ ὄντων, ἀλλὰ
 δι' ἐμὴν τὸ ἐκείνους ἐλάττω, ἢ μίξις σωφροσύνη.
 ὃ πάντῃ γὰρ συνήθη ἐστί. Φίλα δ' ἀρχῆς καὶ ὁ διαλο
 γος, ἐπὶ ἡρώματι. εἶγε ὁ μὲν οἶνος, καὶ κατ' ἐαυ
 τὸν νῦν Δία γν' τοῖς περὶ πάντοισι μετ' ὀλίγων τὰς δια
 τεύας ἐποίητο, ἡ δὲ πρῶτα δὲ τῶν Διονυσίων ἐαυ
 τῶν, θεάτρῳ ὡμίλει, καὶ ξυμπαιζει, καὶ ἐγελωτο
 ποίει, καὶ ἐπέσκωπτε, καὶ γὰρ ῥυθμῶν εἰσιν πρὸς αὐ
 λόμ. γνῶτε καὶ τὸ ὅλον ἀναπαύσεις μετ' οἷς ἐπ' ἡμετέραν
 τὰ πολλὰ, ὅς τ' οἱ διαλόγος ἐταίρος ἐχθρὸς ἐστίν, φρον
 τιστὴς, καὶ μετρωρολέγας, καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ
 γορδύσας. ἐμὴν τὰν τῶν περὶ ἐλδοσιμ ἐπεποιήσας
 ἐκείνους ἐπισκώπειμ, καὶ τῶν Διονυσιακῶν ἐλδοθε
 εἶαν καὶ λαχεῖν αὐτῶν. ἀρτί μὲν, ἀδροεατῶντας δι
 κνύσας, καὶ νεφέλαις ξυνόντας. ἀρτί δὲ, ψυλλῶν
 τῶν ἡμᾶς διαμείδωντας, ὡς δὴ τῶν τὰ ἀέρια λεπτο
 λογισμῶν. ὁ διάλογος δ', σεμνοτάτης ἐποίητο τὰς
 σωσσίας φύσεώς τε περὶ, ἐπὶ τῶν φιλοσοφῶν, ὡς
 τὸ τ' ἀριστῶν ὅς οἱ δὲ πασῶν εἶναι τὴν ἀριστονίαν

ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐστὶν ἄλλος βαρύντατον, ἢ ὅμως ἐτολμήσα-
 μιν ἡμεῖς τὰ ὅπως ἔχοντα πρὸς ἄλληλα ξυναγα-
 γῆν, καὶ ξυναρμόσαι, ὅτι πάντῃ πρὸς ἄλληλα ὁδὸν ἴσως
 ῥῶς ἀνέχονται τὴν κοινωσίαν. διὰ τὴν τοίνυν μὴ αὐ-
 θις ὁμοίον τι τῷ Προμηθεὶ τῷ σὺν πεποιτικῶς φαίνο-
 μαι, τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι ἐγκαταμίξας, ὅτι δὲ αὐτὸ δὲ
 κλυὺ ὑπόχλω. μᾶλλον ἢ μὴ καὶ ἄλλοι τοιούτω φανοίμην
 ὁδὸν πατὴρ ἴσως οὐκ ἀκούοντας, καὶ ὅσα πρὸς αὐ-
 τοῖς κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ, γέλωτα κομικὸν ἐν-
 τὸ σεμνότητι φιλοσόφῳ, τὸ γὰρ ἐν ἡλεπτικῆς. καὶ
 γὰρ ἡλεπτικῆς ὁ θεὸς, ἀπαγε ὅσον μόνον, ὅτι αὐτὸς εἰ-
 σὶναι τοῖς ἡμετέροις. ἢ παρὰ τὸ γὰρ αὐτὸ ἐκλεπτο-
 μιν, εἰ μὴ ἄρα τις ἐμὲ δέλαθε τοιούτους συντοκί-
 πτας, ὅτι βαρελῶδες καὶ αὐτὸς σωτεφνῶς; πλὴν
 ἀλλὰ τί αὐτὸ πάθωμι; ἐμμελετέον γὰρ οἷς ἀπαγε πρὸς
 λόμην. ἐπεὶ τό γε μεταβολὴν εἶδαι, Ἐπιμηθεὺς ὀρ-
 γον, ὅτι Προμηθεὺς ὄρεϊ.

ΠΡΟΣ ΝΙΓΡΙΝΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Λουκιανὸς Νιγρίνῳ δὲ πρὸς ἡμῶν. ἡ μὲν πρὸς
 μία φησὶ, γλαῦκας εἰς Αθλίνας, ὡς γελοῖον ὅν,
 εἰ τις ἐκεῖ νομίζει γλαῦκας, ὅτι πολλαὶ πρὸς αὐτοῖς
 εἰσὶν. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ διῶκαμι λόγων ἐπιδείξασθαι βα-
 λόμενος, ἐπεὶ Νιγρίνῳ γράψας βιβλίον ἐπεμποι,
 εἰχόμενος αὐτῷ γλαῖω, γλαῦκας ὡς ἀληθῶς ἐμπο-
 ρεδομένους. ἐπεὶ ἢ μόνον οἱ δηλώσαι τῷ ἐμῷ γνώ-
 μην ἐθέλω, ὅπως ἴδω ἔχω, ὅτι μὴ πρὸς ἑρῶς εἰλη-
 μαι πρὸς τὸ σὺν λόγων, ἀποφύγοιμ' αὐτὸς ἐκ τῶς καὶ
 τὸ τοῦ

τὸ [†]Θεκυδίδου λέγοντες, ὅτι ἡ ἀμαθία ῥῆθρα οἷς,
ὁ κηρύς ἢ τὸ λελογισμένον ἀπὸ γαλιετῶν. διὸλον γν,
ὡς δὲ ἡ ἀμαθία μοι μόνη τ' τοιαύτης τόλμης, ἀλλὰ
καὶ ὁ πῶς αὖτὸς λόγους ἔρω αἰπῶ. ἔρρω.

ΝιγρῖνΘ, ἢ πρὶ φιλοσόφου ἥθους.

Ως σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα ἔμετ' ὡς ἔπανε
λήλυθας, ὃ τῶν πρὸς ἐλπίειν ἡμᾶς ἐπ
αἰσῶς, ὅθ' ὁμιλίας μετὰ δίδως, ὅτε κρινόμενοι τῶν ὁ-
μοίων λόγων, ἀλλ' ἄφνω μεταβέβησαι, καὶ ὅλως ὑ-
πὸροπικῶ ἔνι τοιαύτας, ἡ δὲ αἰσῶς δ' αὖ πρὸς τοῦ πυνθοί-
μην ὅθεν ὅτως ἀτόπως ἔχεις, καὶ τὴν τότ' αἰτίον.
τὴν γὰρ ἄλλοι ὡς ταῖς, ἡ δὲ τυχεῖα; πῶς λέγεις; ὅθ' ὁ
πᾶρε γοῦν ἡ κωδοιδοαίμων τε, ἔμετ' ὡς ἔπανε
νημνῶ. ἔμετ' ὡς δ' ἡ τὸ ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὄνομα, ἔμετ' ὡς ὁ
βίος. ἡράκλεις ὅτως γνὲς βραχεῖς; ἔμετ' ὡς ἔπανε
τὸ ὅθ' ὡς, ἐφ' ὅτ' ὡς καὶ ἡμᾶς, ἵνα μὴ γνὲς βραχεῖς μό-
νον ὁφθαλμολογία, ἔχω μὲν δ' ἔτι καὶ ἀκριβῶς εἰδε-
ναι τὸ πᾶν ἀκρίβως; ὃ δὲ πυνθοίμων εἶναι τοῖς δοκῶ
πῶς διός, αὖτ' ὡς μὲν διὰ τὸ μετὰ δὲ ὅθ' ὡς, αὖτ' ὡς πᾶν
νητῶ, ὡς ἀκριβῶς πυνθοίμων, αὖτ' ὡς ἀκρίβως τε καὶ
πυνθοίμων, γνὲς δ' ὡς μετὰ δὲ ὅθ' ὡς; μετὰ δὲ ὅθ' ὡς
ἀπὸ ὅθ' ὡς μανθάνω σαφῶς ὃ, πὶ καὶ λέγεις. ἐπὶ
ἀλλ' ὡς ὅθ' ὡς πυνθοίμων πόλεως βυλομνός ἱατρὸν ὅφθαλ-
μῶν θεάσασθαι τινα. τὸ γὰρ μοι πάθος τὸ γνὲς ὅθ' ὡς
παλμῶν μᾶλλον ἐπετείνω. οἶδα τούτων ἕκαστα,
καὶ ἡνὲς μὲν σὲ πινὶ πυνθοίμων ἐπυνθεῖν. δέξαι

ἔν μοι διὰ πολλοῦ πρὸς φηῖν Νιχρήνιον τὸν πλατῶ
 νικὸν Φιλόσοφον, ἑωθὺν θάνατας, ὡς αὐτὸν ἀφικό
 μιν, καὶ κόφας τὴν θύραν, τῷ πατρὶος εἰσάγγελαν
 ἔς, ἐκλήδην, καὶ πρὸς ἐλθὼν εἶσω, καταλαμβάνω τῶν
 μὲν γὰρ χερσὶ βιβλίον ἔχοντα, πολλὰς δὲ εἰκόνας πα
 λαῶν σοφῶν γὰρ κύκλῳ κεκείμενας. πρῶτον δὲ ἐν
 μέσῳ ἐπὶ πινυκίῳ ἔτι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας χημάτων
 καταγεγραμμένον, καὶ σφαῖρα καλὰ μου πρὸς τὸ
 τῷ πατρὶος μίμημα, ὡς ἐδοκίμη, πεποιημένην. σφόδρα
 ἔν με Φιλοφρόνως ἀσπασάμενθ', ἡρώτα ὅτι καὶ
 προήτοιμι. καὶ γὰρ πάντα διηγασάμην αὐτῷ, καὶ
 δῆτα γὰρ μέρῳ ἐκ αὐτὸς ἡξίον εἰδέναι, ὅ, τι τε πράτ
 τοι, ἐπεὶ αὐτὸς αὐτῷ ἐγνωσμένον εἶναι εἰλέσθαι τὴν
 ὑπὸ τῷ ἐλλάδος. ὁ δὲ ἀπὸ τῷ ἑαμένῳ ὡς ἐταῖρε πρὶ τῶν
 λέγειν, καὶ τῷ ἑαυτῷ γνώμην διηγείσθαι, τοῦ αὐτῷ ἔ
 ναί με λόγων ἀμβροσίαν καὶ τὴν κέλευσιν, ὡς τε ἐ
 τὰς σεβήνας ἐκείνας, ἐπὶ τὸν ἀρὰ ἐγένοντο, καὶ τὰς
 ἀνδράνας, ἐπὶ τὸν Ομήρου λωτὸν ἀρὰ χαίον ἀποδείξει,
 ὅτω θεασέσθαι ἐφθεγγάτο. προήχθη γὰρ αὐτῷ τε
 Φιλοσοφίαν ἐπαινεῖσαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐλδο
 δεῖαν, καὶ τῶν δημοσίων νομίμων ἀγαθῶν καὶ
 γυλάσαι, πλούτου, ἐπὶ δόξης, καὶ βασιλείας καὶ π
 μῆς, ἐπὶ τε χρυσοῦ, ἐπὶ πορφύρας, ἐπὶ τῶν πάντων πε
 ριβεβῆται τοῖς πολλοῖς, τίως δὲ καὶ μοὶ δοκούντων,
 ἀπὸ τῷ ἑωγὰ ἀπενεῖ καὶ ἀναπεπλημένη τῇ ψυχῇ δε
 ξάμενος, αὐτίκα μὲν ὁ δὲ ἔχον εἰκάσαι ὅτι ἐπεπύ
 θειν, ἀλλὰ πάντοθεν ἐγινόμην, καὶ ἀρὰ μὲν ἐλνποῦ
 μιν

μὲν ἐληγεμὲν μοι τῶν ὀλιγατάων, πλὸς του τε,
 ὁ ἀργυρεὺς, ὁ δόξης. ὁ μόνον ἐκ ἐδάκρυον ἐπ' αὐ-
 τοῖς καὶ ἡμετέροις. ἀρπὶ δὲ, αὐτὰ μὲν ἐδόκη μοι τα-
 πεινὰ, ὁ καταγέλαστα. ἔχαιρον δ' αὖ ὥσπερ ἐκ βο-
 φερὸς τινος ἀρπὸς τοῖς βίον τοῖς πρόσθεν, ὅτ' αὐδαίαν
 τε καὶ μέγα φῶς ἀναδεδίπλω. ὥστε δ' ἡ τὸ καινότετον
 τοῖς ὀφθαλμοῖς μὲν, καὶ τοῖς ποδὶ αὐτῶν ἀδρναίως ἐ-
 πελανθανόμεν, τῶν δὲ ψυχῶν ὀξυδερκίαις ἐ-
 καταμικρὸν ἐγινόμεν. ἐλελήθην γὰρ τίως αὐ-
 τῶν τυφλώσασα πόριφύων. προῖον δὲ, ὅτ' ἐπὶ
 τοῖς ποδὶ σὺν ἡμῖν ἐπεκτελεῖται. γαῦ-
 ρός τε γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μετέωρος εἰμι, καὶ ὁ-
 λως μικρὸν ὅτι ἐπὶ πινωῶ. δοκῶ γάρ μοι ὁμοίον
 τι πεπονθῆναι πρὸς φιλοσοφίαν, οἷον πόρ καὶ οἷον
 δὲ πρὸς τὸν οἶνον λέγονται παθεῖν, ὅτε πρῶτον ἐ-
 πιορ αὐτῶν, θερμότεροι γὰρ ὄντες φύσει, τοῖς ποδὶ ἐχ-
 ρὸν ὅταν ποτὸν, αὐτίκα μάλα ἐξεβακχύνθησαν, καὶ
 διπλασίως ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἐξεμανῆσαν. ὅταν τοι
 καὶ αὐτὸς γνῶς καὶ μεθύων ὑπὸ τῶν λόγων, ποδὶ ἐρ-
 χουμαι. ὁ μὲν τοῖς ποδὶ, ἐμὲν, ἀλλὰ νήφειν τε ὁ
 σωφρονεῖν ὅστις. ἐγὼ ὅτι βελούμεν αὐτὸς οἷον τε αὐτῶν
 ἀκῶσαι τῶν λόγων, ὅδε γὰρ ὅδε καταφρονεῖν αὐτῶν
 οἶμαι θέμις. ἄλλως τε εἰ καὶ φίλος ὁ ποδὶ τὰ ὁμοίαι
 ἐσσοδ' ἀκῶς ὁ βελούμεν ἀκῶσαι εἴη, δάρεται ὡ γὰρ
 θεῖ. ὅδε γὰρ τοι τὸ τοῖς ὁμήρῳ, ἀπὸ δὲ δυντα ὁ αὐτὸν
 πρὸς καλῆς. καὶ εἴγε μὴ ἐφθης, αὐτὸς αὐτὸς ἐδιδόμην ἀ-
 κῶσαι μετ' ἀπὸς μὲν, μάστιγα γὰρ σε πρὸς ἀσκήσας

πρὸς αὐτὸν πολλὰς ἐβέλω, ὅτι οὐκ ἀλόγως μαίνομαι, ἀλ-
 λως τε, καὶ ἡδύ μοι τὸ μεμνηδὶς αὐτῶν πολλὰς, καὶ
 πάντῃ ἡδὴ μελέτῃ ἐποισάμεν, ἐπεὶ ἑαί-
 ρις μὴ πρὸν τύχη. Ἐὶ δὲ τῶ δις ἢ τρις ἡμέρας ἀνα-
 κυκλῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημνία. καὶ ὥς πόρ οἱ ἐ-
 ρασαί, τῶν παιδικῶν δὲ πρὸν τῶν, ὅρ' γ' ἄτῃα Ἐ λόγος
 εἰρημνίας αὐ τοῖς διαμνημονύουσι, καὶ τῶις γνῶναι
 τριβόντες δὲ πατῶσι τῇ νόσον, ὥς πρὸν τῶν σφίσι
 τῇ ἀγαπωμένῳ, γνῶσι γὰρ αὐτοῖς Ἐ πρὸς λαλεῖν οἶον
 ται, Ἐ ὥς ἀρτι λεγομένη πρὸς αὐτὸν, ὡν τότε ἡκ-
 ας ἡδονῆς, Ἐ πρὸς αὐτὸν τῶν ψυχῇ τῇ μνήμῃ
 τῇ πάρε ληλυθότῳ χολῶν οὐκ ἄγισιν γνῶν τοῖς γνῶ-
 σιν ἀνιᾶδῃ. Ἐτῶ δὴ καὶ αὐτὸς φιλοσοφίας δὲ παρ-
 σης, αὐτὸς λέγος ὅς τότε ἡκαστα σωματείρων, καὶ πρὸς
 ἑμαυτὸν ἀνατυλίτῳ, δὲ μικρὰν ἔχω παραμυθίαν.
 καὶ ὅλως, καὶ δὲ πόρ γνῶν πελαγῇ καὶ νυκτὶ πολλῇ φερό-
 μεν, ὅν πυρὸν τινα τοῖον ἀρεβλέπω, πᾶσι μὲν
 πρὸν τῶν τοῖς ἑμὲ πρὸς αὐτοῖς τὸν ἀνδρῶν ἐκεί-
 νοι οἰόμενος. αἱ δὲ ὡς ἀπὸ ἀκῶν αὐτῶν τὰ αὐτῶν πρὸς
 με λέγοντῶ, γνῶσι δὲ, καὶ μάλιστα ὅταν γνέρείσω
 τῇ ψυχῇ, Ἐ τὸ πρὸς ὅσον αὐτὸ μοι φαίνεται, καὶ
 τῇ φωνῇ ὁ ἡχος γνῶν ταῖς ἀκῶν πρὸς αὐτὸν. καὶ γὰρ
 πῇ τῶν κομικῶν ὡς ἀληθῶς, ἐγκατέλιπέ τῃ ἐκ-
 τῶν τοῖς ἀκῶσι. πᾶν ὡς ἀναμάσσει μικρὸν ἀνακρό-
 μεν, καὶ λέγει δὲ ἀρχῇς ἀναλαβὼν ἡδὴ τὰ εἰρημ-
 νία, ὥς δὲ μετρίως με ἀρκυαίης πειράγῳ. δὲ λέγος,
 καὶ ὅτῳ γρὴν ποιῆμ, ἀλλ' ἐκείνο ὡς ἐταῦρε, ἡδὴ τρα-
 γικῶς

γινῶς, ἢ καὶ νῦν διὰ κομικὸς φαύλος ἑώρακας ὑπο-
 κειτάς, τῶν συνειρημένων λέγω τότῳ, καὶ διαφ-
 θερόντων τὰ πικρίατα, ὅτι τοῦ τελευταίου ἐκκα-
 λωμένων, καὶ τοῦ δρασμῶν πολλὰς οὐ ἔχον-
 των τε, καὶ νενικηκότων, πολλὰς οὐδ' αὖ τοῖς τοῖς. ἀλλ'
 λὰ τί ῥῶς; διέδοικα μὴ μοι μεταξὺ δέξω γελώας αὐ-
 τὰ μιμῆσθαι, τὰ μὲν ἀτάκτως συσφραγίσαντες, ἐνίοτε δὲ
 καὶ αὐτὸν ὑπὸ ἀδυναμίας ἄρ' ἔτι δ' ἰσχυρῶν, ἕως ἄρα
 πτωχὸς ἦν ἡμεῖς καὶ αὐτὸ καταγινῶναι τοῦ δ' ὁ-
 ματος, καὶ τὸ μὲν ἐμὸν, ὃ πᾶν ἄχθομαι, ἢ δὲ ὑπὸ θε-
 σις, ὃ μετρίως με λυπήσειν ἔοικε συνειρηθῆναι, ὅτι
 τὸ ἐμὸν μέγ' ἀχθῶν ἔσται. τὸ δ' ἐν πᾶσι ὅλοις μέμνη-
 σό μοι τὸν λόγον, ὡς ὁ μὲν ποιητὴς ὑμῖν, τῶν τοῖς τοῖς
 ἁμαρτημάτων ἀνδύων, καὶ ῥ' ἰσχυρῶς πρὸς ἑαυ-
 τοὺς καὶ ἑαυτὸν, ὃ δὲ αὐτῷ μέλῳ τῷ θεῷ πρὸς
 τοῖς τοῖς. ἐγὼ δὲ ἐμαυτῷ σοι πᾶσαν πρὸς ἑαυτὸν ὁποῖός
 εἰμι τὴν μνήμην ὑποκρίτης, ὃ δὲ ἀγγελοῦ τὰ ἄλ-
 λὰ τραγικῶς διαφῶν. ὥστε ἕως ἄρ' ἐξέρωμαι πρὸς
 καὶ λέγῃ, ἐκείνο μὲν ἔστι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἄμενον ὡς.
 καὶ ἄλλως ὁ ποιητὴς ἴσως διέξῃ, ἐμὲ δὲ ἕως ἐκσυ-
 ρέτης, ὃ πᾶν πρὸς λυπήσῃ, ὡς ὅτι νῦν τὸν Εὐμῆρ
 καὶ ἡτ' ἢ τῷ ῥῥῶν νόμον πεπονημέναις μοι. εἰκοὺς
 γὰρ καὶ ἐκείνα προδήσῃ, ὡς δὲ ὀλίγον τε ὑμῖν ἢ συ-
 νοσια ἐγένετο, καὶ ὡς ὃ δ' αὐτὸς ἡκὺς πρὸς ἑαυτὸν λόγον
 πρὸς κλυασιμῶν, ὅτι ὡς ἄμνημον ἔχῃ αὐτῷ ταῦτα
 λεγοντὸς ἀκούει. σὺ γὰρ ὀλίγα, ὅτι οἶόν τι ὡς, τυγ-
 χάντες τῇ μνήμῃ συγκληρονομήσῃ. ὃ ταῦτ' ἐρεῖ

ἔμμελλουσ· ὁ δὲρ ἔν' αὐτῶν ἐπιβῆ δ' αἶ πρὸς ἐμὲ, νόμιμον
 δὲ τὸ το γένεκα πάντα βῆ προφρῆδῃ, ὡς ἐγὼ καὶ
 βοᾶμ καὶ ἱεροτέμ' ἐτοίμος εἰμι, ἢ δὲ διαμέλεις, μνη-
 σιχακίσω γὰρ πρὸς ἄρ' ἀγῶνα, καὶ ὀξύτατα συείξο-
 μαι, καὶ ταῦτα μὲν, ἃ σὺ διήλθες, ἐβελόμην αὐτῷ
 ῥῆσθαι μοι. ἡ δὲ κείνα δὲ, ὅτι γὰρ ὀχέεις, ὁ δὲ ὡς ἐκείνος
 ἔλεγε ῥῆσιν τινα πόδι πάντων ἐρῶ, πάνυ γὰρ τῶ
 ἡμῖν ἀδυνάτομ, ὁ δ' αὖ ἐκείνῳ πόδεσσις αὐτῷ λόγος,
 μὴ καὶ λατ' ἄλλο τι γήνωμαι τοῖς ὑποκειταῖς ἐκεί-
 νοις ὅμοιός, οἱ πολλὰ κίς ἢ Αγαμέμνονός, ἢ Κρέον-
 τός, ἢ καὶ Ηρακλῆος αὐτῷ πρόσωπομ αὐτελεφρό-
 τός, χρυσίδας ἡμεισμελνοί, καὶ δ' ἄνὸν βλέποντες,
 καὶ μετὰ λεχινότης, μικρὸν φθέγγοντες, καὶ ἰχθὺν, καὶ
 γυναικῶδες, ὅτι Ἐκαστὸς ἢ Πολυξένης πολὺ τα-
 πεινότερον. ἢ ἔν' μὴ καὶ αὐτὸς ἐλέγχωμαι, πάνυ
 μᾶλλον ὅτι ἐμμετῶ κεφαλῇς προσωπίομ πόδικέ-
 μνος, καὶ τῷ σκεδὴν καταιχύνωμ, ἀπὸ γυμνῶ βῆ
 λομαί τὸ μὲ προσώποσ πρὸς λαλῆμ, ἵνα μὴ συγκα-
 ταπασάσω ποσ πεσῶμ τὸν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι. ὁ-
 τὸς αὐτὸς ὁ παύσειτ' τήμερον πρὸς με πολλῇ τῇ σκη-
 νῇ ὅτι τρυαγῶδία χρώμηνος, καὶ μὲν παύομαι γὰρ,
 πρὸς ἐκείνα δὲ ἡ δὲ τρέφομαι. Ἡ μὲν ἀρχὴ τῶ λό-
 γωμ, ἐπαινεῖ μὲ ἐλάδός, καὶ τῶν ἀθλῶν σιμ ἀνθρώ-
 πωμ, ὅτι Φιλοφίλα καὶ πενία σωτήροί εἰσι. καὶ
 ὅτι τῶν ἀσῶμ, ὅτι τῶν ξένωμ ὁ δὲ γὰρ τέρεπιντ' ὀρῶν
 τες, ὅς αὐτὸν τρυφλῶ εἰσάγειν εἰς αὐτὸς βιάζηται. ἀλλ'
 εἰ καὶ τις ἀφικνέται πρὸς αὐτὸς ὅτ' αὐτὸς διακρίνεται,
 ἡρέμα

ἡρέματ' ἐμεθαρμόησσι, καὶ πῖρα παιδ' αἰρωῖσσι, καὶ πῶς
 τ' ἀκαθάρτον τ' διαίτης μεθισῶσι. ἐμμένοντο γὰρ πι-
 νος τ' πολυχρύσω, ὃς ἐλθὼν ἀθλῶαζι μάλα ἐπίσκη-
 μος, ἔφ' ὅστις ἀπολυσθῶν ὄχλῳ, καὶ περικίλῃ ἐδῆλε
 ἔχρυσόν, αὐτὸς δ' ὤρετο ζήλωτος εἶν' ὡς αἰετὸς ἀθῆ-
 ναίοις, καὶ ὡς αὐτὸν δαίμων ἀποβλέπεσθαι. τοῖς δ'
 ἄρα δυνεχέει ἐδίδκε τ' ἀνθρώπιον, ἔπειδ' ἐνέειρε
 χεῖρας αὐτῶν, ὃ πικρῶς, ὃ δ' αὐτὸς ἀπαγορεύοντες
 οὐκ ἐλευθέραι τῇ πόλει καὶ ὅν τινα τρόπον βέλοιο το-
 βίσθ' ἄλλ' ἐπεὶ ἴατο τοῖς γυμνασίοις καὶ λουτροῖς ὁ-
 χληρὸς ἦν, θλίβων τοῖς οἰκέταις, καὶ σενωχωρῶν αὐ-
 τῶν ἀπαντῶντας, ἡσυχῇ τις αὐτὸν ἐπεφθίγξατο, προσποι-
 ῶμεν Θ' λαυθαίνειν, ὡς πόρ' ὃ πῶς αὐτὸν ἐκένον ἀ-
 πολείων, δίδεκε μὲν πῖρα πόλιν τ' μετὰ ξυλόμε-
 νον, καὶ μὴν εἰρήνην γε μακρὰν ἱατέχευε τ' βαλα-
 νείων, ὃ δ' ἐν δαίσει σφατοπέδ' οὐδ' ἄρ' ἀκρωρ' ἄλλ' ἡ-
 ταξὺν ἐπαίδιδόντο. τὴν δ' ἐδῆλε τὴν περικίλῃν,
 καὶ τὰς πορφυρέας ἐκένον ἀπέδυσαν αὐτὸν, ἀ-
 σείως πάντ' τὸ ἀνθρώπον ἐπισκώπῃσιν οὐδ' ἔτι χρυσα-
 τῶν, ἔαρ' ἦ δ' ἡ λείγοντο, ἔπειδ' ὁ πόθον οὐκ οὐκ ἔτι, ἔ-
 τάχα δ' ἡ μικρὸς ὄσιν αὐτῶν, ἔπειδ' αὐτὰ καὶ τὰ
 ἄλλα ἡ ὥς ἀπείσχωτο, ἡ δ' ἔτι δακτύλιον τὸ πλὴν
 θ' ἡ δ' ἡ κόμης τὸ περὶ ὄργον, ἡ δ' ἡ διαίτης τὸ ἀνό-
 λασον. ὡς τε καὶ μικρὸν ἐσωφρονίδην, ἔπειδ' ὁ παρὰ πο-
 λὺν βελτίων ἀπ' ἡλθε, δημοσίᾳ πεπαίδευμένον Θ'.
 ὅπ' δ' ὃ αἰγυμνόνει περὶ ὁμολογούντες, ἐμμένοντο
 πρὸς μεφώνης τινος, ἡ δ' ἀκρῶς πάντων ἐφευρε-

ἡ προμελίωσις γὰρ ἀγῶνι τῇ παναθηναίων. ληφ-
 θέντα μὲν γὰρ τινα τῶν πολιτῶν ἀγκυρα πρὸ τῶν
 ἀγῶνων ἐτίθει, ὅτι βαπτὸν ἔχωρ ἰμάτιον, ἐπεὶ οὐδὲ
 δεῖδόντας ἐλεῖσαι τε, καὶ πρὸ αὐτῶν, ὅτι τῶν ἡμε-
 ρῶν αὐτῶν τοσούτοις πρὸ τῶν νόμων ἐποίησε, τοιαύ-
 τη δὲ ἡ τιμὴ ἀνέμεινε, ἀναβῆσαι μὲν φωνὴν πάντας
 ὡς πρὸς κεμελίους συγγνώμην ἀφένεμεν αὐτοῖς, τοι-
 αῦτά γε ἀμπεριουσίω, μὴ γὰρ ἔχον αὐτῶν ἑτόρα.
 ταῦτά τε δὴ ἐπίνει. καὶ προσέτι, τὴν ἐλθουσίαν
 τὴν ἐκείνην, καὶ τὴν διαίτης τὸ ἀντιπίφθονον, ἡσυχίαν
 τε καὶ ἀπραγμοσύνην, ἃ δὴ ἀφθονα, παρ' αὐτοῖς
 ὄντι, ἀπεφάνετό τε φιλοφροσύνην σωφροσύνην τὴν πα-
 ρὰ τοῖς τοιοῦτοις διατριβὴν καὶ καθαρότητα ἡθῶς φυ-
 λαττα δυνάμειν, ἀποδοίω τε ἀνδρῶν, καὶ πλο-
 τος καὶ ἀφρονείας πεπαιδευμένων, ἡ γὰρ τῶν πῶς τὰ φύ-
 σι καλὰ ζῆν πρὸς αὐτοῖς, τὸν ἐκείνους βίον ὡς μάλιστα
 ἡρμοσμένον, ὅς τις ἢ πλοῦτος ἢ ἔρῃ, ὅτι χρυσῶν κεκλήνη, ὅτι
 πορφύρεα, ὅτι δυνάστεα μεροῖ τοῦ βυδαίμου, ἀγού-
 ρος ἢ ἐλθουσίας, ἀπείρατος ἢ παρρησίας, ἀθέατος
 ἢ ἀλκίας, ἡλακεία τὰ πάντα, ὅτι δολεία σωφρο-
 φος ἢ ὅσις ἡδονῇ πᾶσι τῇ ψυχῇ ἐπιβίβας, τὰν-
 τα μόνον λαβέντες διέγνωκε, φιλοῦσι ἢ πρὸς ἐργασίαν
 περὶ τῶν, φιλοῦσι ἢ πότῳ, καὶ ἀφροδισίων, ἀνὰ πλεως-
 γοντίας, ὅτι ἀπάτης, ὅτι ψευδολογίας, ἢ ὅσις ἀκῶν
 τῶν περὶ ἐργασίαν τε, ὅτι τῶν ἐπιστάτων, ὅτι διεφθο-
 ρῶν ἀσμενίων, τοῖς δὲ τοῖς τοῖς πρὸς τὴν τὴν γν-
 ούσα διατριβὴν, μετὰ γὰρ αὐτοῖς τῶν φιλοτάτων

πᾶσαι ἡ ἀρχαί, πᾶσαι δὲ ἀγοραί, πᾶρες δὲ πᾶ-
 σαις πύλαις τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ἡδονῆς, ὅσοι ἡ, δι' ὅφ
 θαλμῶν, ὅσοι ἡ, δι' ὅτων τε ἡ ἐνῶν, ὅσοι δὲ ἡ ἡ
 λαμῶν, καὶ δι' ἀφροδίτων, ὅφ' ἡς δὲ ἐξέστης ἀνθρώπων
 τε ἡ βολῶν, ῥεύματα, πᾶσαι ἡ ἀνδρῶν ὅδοι.
 συνεισέρεται γὰρ μοι χεῖρα, ἡ φιλαργυρία, καὶ ἐπιπο-
 ρία, ἡ τὸ τοῦτο φῦλον τῶν ἡδονῶν, πᾶσαι εἰσέρχεται ἡ
 ἐπιφύκης ὑποκλυζομένης πᾶν τοῦτον, αἰδώς, ἡ ἀρε-
 τή, καὶ δικαιοσύνη, τῶν δὲ ἐρημῶν ὁ ἡδονῶν γένος
 νῦν, δι' ἡς αἱ ἐπιπορῶν, αὐτοὶ πολλοὶ τε ἡ
 ἀρχαίς ἐπιθυμίαις, τοιαύτῃ ἀπέφαινε τὴν πό-
 λιν, καὶ τοσούτων διδασκαλῶν ἀγαθῶν. ἔγωγ' ἔν
 ἔφη, ὅτε ὁ πρῶτος ἐπαυθῆναι ἡ τ' ἐλπίδος, πᾶσαι
 πᾶς γένος, ἐπιστήκας ἐμαυτῶν, λόγος ἀπῆλθεν
 ἐπὶ δ' ὅσοι ἀφίεως, ἐκείνῃ δὴ τὰ τ' ὁμήρος λέγων,
 τί π' αὖ ὦ δυνσιν λιπὼν φάτο ἡ ἐλπίος, τὴν ἐλπί-
 δα, ἡ τὴν δυνσιν ἐκείνῃ, καὶ τὴν ἐλπίος, πᾶσαι
 ἡ λυθῆς ὅφρα ἡδονῶν τὴν γένταυθα θόρυβον, συνοφαν-
 τας, καὶ πᾶσαι ὅσοις ὑποερεφάν, ἡ δειπνα ἡ νό-
 λητας, ἡ μαίφιντας, ἡ διαθνήκων πᾶσαι ὅσας
 φιλίας ἐπιπλάσας, ἡ ἡ πρᾶξις δι' ἐννοιας, μὴ τ'
 ἀπαλλάττει, μὴτε ἡδονῶν τοῖς καθεῶσι διωάμε-
 νος, ὅτῳ δὴ ἐλευστέμενος, ἡ καὶ τῇ τῷ ὁ Ζεὺς τὴν ἡ
 ἡδονῶν ὑπεξαγαγὼν ἐμαυτῶν ἐκ βελῶν φατῆν, ἐκ τ'
 αὐτοῦ ἡδονῶν, ἐκ τ' ἀμαρτίας, ἐκ τ' ἐκδομῶν, βολοί πᾶ-
 οἰστέρεται ἐλπίος καὶ ἐλπίος τῶν γυναικῶν, καὶ ἡ
 ἡδονῶν τοῖς πολλοῖς διδασκῶν πᾶσαι ὅσας, αὐτοὶ ἡ

Ὀφία ἔπλαττονι, καὶ ἀλκίᾳ πρὸς λαλῶ, καὶ κα-
 θίνας ἐμαντὸν ὡσὺρ γνῶσιν τρω μνησάμενος, σφό-
 δρα πε μετέωρθε ἐπισκοπῶ τὰ γιγνόμενα, ὅσῳ
 μὲν, πολλὰ καὶ ψυχρὰ γαίᾳ καὶ γέλωτα πρὶν δι-
 νομήσια, ὅσῳ δὲ, πῶς αὐτὸς ὡς ἀλκίᾳ βεβαίως
 λαοῖς, εἰ γὰρ καὶ κακῶν ἵππων ἐπὶ μὲν, μὴ ὡς
 ἀλκίᾳ μεζόντι γυμνασίου ἀρετῇ, ἢ ἐν ψυχῇ δοκι-
 μασίαν ἀλκίᾳ εἶραν, ἐν δὲ ἐν πόλεως, ἔν τῃ γνῶ-
 στα διατριβῇ. ὁ γὰρ μικρὸν ἀντιπρὶν τοῦ αὐτοῦ μὴ
 ἐπιθυμίας, τοσούτοις δὲ θεάμασι τε καὶ ἀκρόμασι
 πάντοθεν ἔλκοσι, καὶ ἀντιλαμβανόμενοις, ἀλλ' ἀ-
 τεχνῶς δὲ τὸν Ὀδυσσεῖα μιμησάμενον, πρὶν ἀπὸ
 αὐτῶ, μὴ διεδεμένον τῷ χεῖρι, δειλὸν γὰρ, μὴ δὲ τὰ
 ὅσα κερῶ φραξάμενον, ἀλλ' ἀκούσας, ἔλελυμένον,
 καὶ ἀλκίᾳ ὑποδρήσανον, γνέσι δὲ καὶ φιλοσοφίαν
 θαυμάσαι, πρὶν ἀθεωρεῖν τὴν τοσούτῳ ἀνοίαν, καὶ
 τὴν ἐν τύχῃ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φρονεῖν, ὅσῳ τὰ ὡσὺρ
 γνῶσιν καὶ πολυπρὸς ὡσὺρ δρόματι, τὸν μὲν, δὲ
 οἰκίετο δὲ ὡσὺρ πρὸς ὄντα, τὸν δ' αὐτὴ πλοσίς,
 πρὶν τὰ, τὸν δὲ, ἑστῶς ἐκ πρὶντος, ἢ βασιλεία.
 τὸν δὲ, φίλον τὸ τὸ, τὸν δὲ ἐχθρὸν, τὸν ὃ, φυγῶν δὲ.
 ὅσῳ γὰρ τοι ἔν τῳ δεινότεν τὸν δειν, ὅτι καὶ τοι μαρ-
 τυρεμένης τὴν τύχῃ παίξῃ τὰ τὴν ἀνθρώπων πρὸς
 γματα, ἔν ὁμολογῶσιν μηδὲν αὐτῶ ἐν βεβαίῳ, ὁ-
 μως τοῦ ὅσῳ βλεποντο, ἐρίγονται ἔν πλὸς
 τὸ, καὶ δυνάσεως, καὶ μετὶ πρὸς αὐτῶ πρὸς τὸ, ὁ
 γιγνόμενῳ ἐλπίδῳ, ὁ δὲ διὰ ἐφω, ὅτι καὶ γέλωρ
 γνῶ

γν' τοῖς γιγνομένοις γίνεσι, καὶ ψυχαγωγῆσθαι, ὥστε
 ἡδύ σοι φράσω. πῶς γὰρ ὁ γελοιὸς μὲν πλοῦτοντόν
 αὐτοῖ, καὶ τὰς πορφυρίδας προφαίνοντόν, ὃ αὖτε
 διακτύλος προτείνοντόν, καὶ πολλὰ κατηγορῶν
 τότ' ἀπφροελίαν; ὃ δὲ καινότατον, αὖτε γν' τυχεῖ
 νοῦσας ἀλλοθρία φωνῇ προλαγορδύοντόν, ἀγαπᾷ α-
 ξιῶντες, ὅτε μόνον αὐτῶν προσεβλέψαν. οἱ ὃ σημνότε
 ροι, ὃ προσκλιῶσθαι πρὶ μινόντες, ὃ πέρρωδον, ὃ δ'
 ὡς πόρσας νόμος, ἀλλὰ δὲ προσεβλόγῃ, ὃ ἔποκν
 ψαντα, ὃ πέρρωδον τὴν ψυχὴν ταπνύσαντα, ὃ
 τὸ πᾶν ὃ αὐτῇ ἐμφανίζαντα τῇ τῷ σώματι ὃ ὁ-
 μοιότητι, τὸ σῆθ' ὃ, ἢ τὴν διεξιᾶν κατὰ φιλήν (η-
 λωτόν καὶ πρὶ βλεπῶν τοῖς μὴ δὲ τότ' τυγχάνει
 σιν. ὃ δ' ἔσκηκε πέρρωδον αὐτῶν εἰς πλείων χρόνον ὅζα
 πατώμινον, ἐπαινῶ δὲ γε ταύτης αὐτῆς ὃ ἅπαν
 θρωπίας, ὃτι μὴ δὲ τοῖς σώμασιν ἡμᾶς προσίγνται.
 πολὺν δὲ τότ' οἱ προσιόντόν αὐτοῖ καὶ θοραπδύ
 οῦτόν γελοιότατοι. νυκτὸς μὲν ὅζανισάμινον μίσης,
 πρὶ θέοντόν δὲ γν' λύνκω τὴν πόλιν, καὶ πρὶ τῇ
 οἰκετῇ ἀφελείῳμινον, λύνδον, καὶ ὅλακόν, καὶ τὰ
 τοιαῦτα ἀκέρειν ἔπομινόντο. γέρας δὲ ὃ πικρῶς
 ταύτης αὐτοῖς πρὶ ὁδ' ὃ, τὸ φορτικὸν ἐκείνο δει-
 πνον, καὶ πολλῶν αἵτιον συμφορῶν. γν' ὃ, πρὶ αὖ
 ἐμφαγόντόν, πρὶ αὖ δὲ πρὶ ἀγνώμινον ἐμπιόντόν, πρὶ
 αὖ δὲ ὡν ὃκ ἐχρῆν ἀφελῆσαντόν, ἢ μεμφόμενοι ὃ
 τελουταῖον, ἢ διυφορῶντόν ἀπῆσιν, ἢ δὲ βέλ-
 λοντόν ὃ δειπνον, ἢ ὕβριν, ἢ μικρολογίαν ἐγκα-

λέντες. πλήρεις δὲ, αὐτῶν ἐμύντων οἱ σενοποῖ, καὶ
 πρὸς τοῖς χαμαιτυπέοις μαχομένων, καὶ μεθ' ἡμέ-
 ραν οἱ πλείονες αὐτῶν κατακλιθγῆντες, ἰατροῖς πρὶ-
 χσιμ' ἀφορμας πρὶ νόσῳ. γνῶσι μὲν γὰρ τὸ λαονότα-
 τον, ὃ δὲ νοσεῖν χολάζουσιν, ἐγὼ μὲν τοιγε πολὺ τῶν
 νόλακδουμένων ὀζωλεσέρος εἶναι νόλακας ὑπέστη-
 φα, καὶ χεῖλον αὐτοῖς ἐκείνος καθίστασθαι ἐλπίσθη-
 φανίας αἰτίους, ὅταν γὰρ αὐτῶν τὴν πόρισσιν θαν-
 μολώσι, καὶ τὸν χυσοῖν ἐπαυέσωσι, καὶ εἰς πω-
 λωνας ἔωθον ἐμπλήσωσι, καὶ πρὸς ἐλθόντων ὥσπερ
 διεσπώτας πρὸς ἐπώσι, τί καὶ φρονήσιν ἐκείνος εἰ-
 κὸς ὅστις; εἰ δὲ γε κῶν ὀδύματι καὶ πρὸς ὀλίγον ἀπέ-
 χοντο ἐλθεῖν πρὸς ἐλθεῖν δουλείας, ὅκα ἂν οἱ τὸν αὐτίον
 αὐτὸς ἐλθεῖν πρὸς τὰς θύρας τῶν πτωχῶν διανομή-
 εἰς πλοσίος, μὴ ἀθέατον αὐτῶν μηδ' ἀμολετυρον
 τῶν δουλαιμονίαν καταλιπεῖν, μὴ δ' ἀνὸν κτόντε καὶ
 ἀχρηστον τῶν τραπέζων τὸν κάλλος, καὶ τῶν οἴκων τὸ μέγε-
 θος, ὃ γὰρ ὅτω τῶν πλοστέων ἐρῶσι, ὥς τοι εἴα τῶν πλο-
 στέων δουλαιμονίαν εἶναι. καὶ ὅτω δὲ ἐχει μηδὲν ὀφελθ-
 εῖν πόρι καλῶς οἰκίας (ὅς οἰκῶντι, μὴ δὲ χυσοῖ καὶ
 ἐλέφαντος, εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι. ἐρεῖν δὲ ταύτην
 τοι καὶ θαιρεῖν αὐτῶν, καὶ ἀπευωνίζον τὴν δουλαι-
 αμ, ἐπιτεχίσαντα ὅς πλοσ τὴν ὑποφίαν, νῦν
 δὲ λαφύοντες, εἰς ἀπὸνοιαν ἄγουσι. καὶ τὸ μὴ αὐτῶν
 ἰδῶντας, ὅς ἀναφανδὸν τῶν ἀπαειδυσίαν ὁμολογῶν-
 τας τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, μετρίωτερον αὐτῶν εἰκότως νο-
 μώειν, τὸ δὲ, καὶ τῶν φιλοσοφῶν πρὸς αὐτοὺς ἐμνήμων,

πολλὰ

πολλῶ ἐπὶ τῶτων γελοϊότορα δρᾶν, τοῦτ' ἦδη τὸ
 δεινότερον ὄντι. ὡς γὰρ οἱσι τὴν ψυχὴν δευτερε-
 ῖα μοι, ὅταν ἴδω τῶτων ἵνα μολις τῷ προσέβη
 νότῳ ἀναμειγμένον κοιλῶν ὄχλῳ, καὶ τῷ ἐπὶ
 ἀξίας τινὰ δορυφορεῖται, καὶ τοῖς ὑπὸ τὰ δ' ἔπειτα πα-
 ραγγέλλοι κοινολογόμενον, ἐπισιμότερον δὲ τῷ
 ἄλλῳ ἀπὸ τῆς γήματ' ὄντα, καὶ φανερώτερον, καὶ
 ὁ μολις ἀγανακτῶ, ὅτι μὴ καὶ τὴν σκεδὴν μετὰ
 λαμβάνουσι, τὰ ἄλλα γε ὁμοίως ὑποκρινόμενοι τοῖ
 δρᾶματος. ἀλλὰ γὰρ καὶ τοῖς συμπτώσις ἐργάζοντι,
 τίνι τῷ κοιλῶν ἐκείνου; ὅτι ἐμφερῶνται ἢ ἀ-
 πειροκαλότερον, μεθύσκοντι ἢ φανερώτερον, ὅταν
 σκεπτοῦν δὲ πάντων ὕστατοι, πλείω δὲ ἀκρφέρι τῷ
 ἄλλῳ ἀξίῳσι, οἳ ἄσφοτεροι πολλὰς αὐτὴ καὶ ἄ-
 σαι προήχθησαν. ὅ τῶτα ἢ ἐν γελοῖα ἡγεῖτο, μάλι-
 στα ἢ ἐμμένοντι τῷ μὲν ὡς φιλοφρόνῳ, ὅ τ' ἀρ-
 τὴν ὡνιον ὡσπερ δὲ ἀγρῶς πωληθέντων, ὅργαση-
 ρια γὰρ ἐκάλει ὅ καὶ πλείω τὰς τῶτων δ' ἐβίβας.
 ἡγεῖται γὰρ τὸ πλεόν καὶ ταφρονεῖν διδασκοντα, πρῶτον
 ἑαυτὸν παρέχον ὑψηλότερον λευμάτων. ἀμέλει καὶ
 πρῶτον τῶτα διετέλει, ὅ μόνον προίκα τοῖς ἀξίῳσι
 σωδιατρίβων, ἀλλὰ καὶ τοῖς δειομένοις ἐπαρκῶν ὅ
 πάσης πρῆσις καὶ ταφρονῶν. ὅσῳτα δ' ἐορᾶν ὅτι γε
 τὸ δὲ πωσικόν, ὡς μὴ ἢ τῶ αὐτῷ φθέρουμένων
 ποιῆσαι πρόνοιαν, ὅς γε καὶ ἀγρὸν ὅτι πῶρ ὅτι πό-
 λεως ἐκτεμνέας, ὅς ἐπὶ πῶν αὐτὸ πολλῶν ἐπὶ
 ἡγεῖται, ἀλλ' ὅς τ' ἀρχὴν αὐτὸ ἐν δειολόγῳ.

ταῦτ' οἶμαι διήληφώς, ὅτι τῶτων ἢ φύσει ἐδιδυγὸς
 ἔσμεν κύριοι, νόμῳ ἢ καὶ διαδοχῇ τῶν χρησίων αὐτῶν
 εἰς ἀόριστον πᾶσα λαμβάνοντο, ὀλιγοχρόνιοι διαπύ-
 ται νομιζόμεθα, ἢ ἀπὸ τῆς ἡλικίας ἢ πρὸς τὴν παλαιότητα,
 τῶν καὶ τῶν πᾶσα λαβὼν ἄλλος, ἀφ' ἑκαστοῦ τ' ὀνόματος.
 ὁ μικρὰ δὲ ἐκείνα παρέχῃ τοῖς ἡλικίᾳ ἐθέλῃσι παρε-
 δέειν, τ' τροφῆς τὸ ἀπείρητον, ὅτ' ἡ γυναικείων
 τὸ σύμμετρον, ὅτ' ἡ πρὸς τὸ αἰδέσθαι, καὶ τὴν ἐ-
 δῆλως τὸ μέτρον, ἐφ' ἃ ἅπανσι ἢ τῶν ἐπὶ διανοίας
 τὸ ἡρμοσμένον καὶ τὸ ἡμόρπον τ' ὅπου. παρέναι ἢ τὸ
 τοῖς σωθεῖσι μὴτ' ἀναβαλλεῖν τὸ ἀγαθόν, ὅπου εἴς
 πολλὰς ποιῆναι, πρὸς τὴν οὐκ ἐκείνων ἐξοχίας, ἢ πα-
 νουργίας, ὡς ἀπ' ἐκείνων ἀρξομένων τὸ μὴ ψεύσασ-
 θαι, καὶ τὸ τὰ δέοντα ποιῆσαι. ἡγεῖται γὰρ ἀμέλει-
 ᾶν τῶν πρὸς τὸ καλὸν ὁρμῶν. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ
 τῶν τοιούτων κατεγνωκὼς φιλοσόφων, οἱ πάντες
 ἀσκησιν ἀρετῆς ἐπελελυμένοι ἢ πολλὰς ἀνάγ-
 κας ὅτ' ὅπου εἴς τὸν νέον ἀντίχειρ καὶ ἀγυμνάσωσι.
 εἴς τὸν μὲν δὲ οἱ πολλοὶ κελεύοντες, ἄλλοι δὲ μαστι-
 γόντων, οἱ δὲ χαλεπότεροι, καὶ σιδηρῶν τὰς ἐπιφα-
 νέας αὐτῶν καταξύνοντες. ἡγεῖται γὰρ χρῆναι πολὺ
 πρότερον ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ σέβειν εἴς τὸν καὶ ἀπα-
 ρεῖς κατὰ σκευάσαι, καὶ τὸν ἀριστὰ πειθεσθῆναι αὐ-
 θρώπως προαιρέμενον, εἴς τὸν μὲν, φιλήσας, εἴς τὸν δὲ, σώ-
 ματι, εἴς τὸν δὲ, ἐλπίδας τε ὅτ' ἐπὶ πρότερον ἀγωγῆς
 ἐσοχῶς, ἵνα μὴ τὰ πᾶσα διώκῃ ἐπιπείθῃ ἐλέγ-
 χου. πολλὰς γὰρ ὅτ' ἐπὶ τῶν ἐφασκεν ἔτι αὐ-
 λόγως

λόγως ἐπιταθνήσκει. ἥτις ὅτι αὐτὸς εἶδεν, ὅς ἐστι γὰρ
 σάμνι Θ. τῷ πρὸς ἐκείνους κακῶν, ἐπιδόκη τάχιστα λό-
 γων ἀληθῶν ἐπὶ κούσιν, ἀμετασφραγίστη φλόγω, ὡς
 αὐτὸν ἀφίκεται, καὶ διήλθον ὡς ῥαυρ δακρυμνύει.
 ἥδη δὲ τότε αὖ ἀρσάν, τῷ ἄλλω αὖθις ἀνθρώπων
 ἐμμένοντι, καὶ τὰς γὰρ πῆ πόλει ταραχὰς διεξέει, καὶ
 τὸν ὠθισμὸν αὐτῶν, ἐπὶ τὰ θεάματα, καὶ τὸν ἱππόδρο-
 μον καὶ τὰς τῶν ἡνιόχων εἰκόνας, καὶ τὰ τῶν ἱππῶν ὀνό-
 ματα, καὶ οὗτοι γὰρ τοῖς σκωποῖς ποδὶ τότε δακρυ-
 μνύει. πολλὴ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἡ ἱππομανία, ἐπὶ πολλῶν
 ἥδη ἀποδιδόται ἐν δοκούντων ἐπέληψαι, μετὰ δὲ
 ταῦτα, ἐτέρω δρᾶματος ἡ πῆσιν τῷ ἀμφὶ τῶν νε-
 κῆν τε ἐπὶ δαδῆκας καλινδομνίων, προσίβεις ὅτι
 μίαν φωνὴν οἰρωμαίων παῖδες ἀληθῆ πρὸ ὅλου τῷ
 βίον προΐκονταί τῶν γὰρ ταῦς διαδῆκας λέγων, ἵνα
 μὴ ἀφελάνσωσι τὴν σφαιτέρως ἀληθείας, ἀλλὰ ἐπὶ με-
 ταξὺ λέγοντες αὐτὸν μετὰ προσηχθῶν, ὅτι ἐπὶ συγ-
 κατορύνῃσιν ἑαυτοῖς ἀξίῳ τὰς ἀμαθίας, καὶ τῶν
 ἀναλγησιᾶν ἡ γγραφὸν ὁμολογῶσιν. οἱ μὲν, ἐδιδότας
 ἑαυτοῖς κελδύοντες συγκαταφλεγεῖν τῶν πρὸς
 τὸν βίον τιμίων, οἱ δὲ ἐπὶ πρᾶμνῶν πινὰς οἰκίας
 τοῖς τάφοις. γνοιοὶ δὲ καὶ εἴφειν τὰς σήλας αὐθις,
 θυμῶν ἐπὶ καὶ πρὸς τῶν τελευτῶν δακρυμνύοντες.
 εἰκάσειν ὅτι ἡξίον τι πεπρακτὶ τῶν πρὸς τὸν βίον,
 εἰ τοιαῦτα ποδὶ τῶν μετὰ τὸν βίον ἐπισκίπτουσι. τὰ
 τὰς γὰρ ἐν οὗτοι τὸ πολυτέλες ὄψον ἀνθρωπίνως, καὶ τὸν
 οἶνον γὰρ τοῖς συμποσίοις μετὰ κρότων τε καὶ ἀρω-

μάτωρ ἐκχέοντας, αὐτὸς μέσσο χειμῶν ὁ ἐμπίπλα-
 μένους ῥόδωρ, καὶ τὸ σπανάριον αὐτῶν τῶν καὶ πᾶσι κα-
 ρου ἀγαπῶντας, τὸ ἵν' ἐν καίρῳ, καὶ ἡ φύσις, ὡς δι-
 τελες ὑπορηφαιδύνας. τὸ τὸς εἶναι αὐτὸν καὶ τὰ μύρα
 πίνοντας, ὁ καὶ μάλιστα διέσυσσεν αὐτῶν, ὅτι μὴ δὲ
 χρῆσθαι ἴσασιν ταῖς ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ ἕκαστος ταύταις
 ἡδοναῖς, καὶ αὐτὸς ὅσους συγγέσσι, πάντοθεν τῇ βου-
 λῇ πᾶσιν αὐτῶν τὰς ψυχὰς πατεῖν, καὶ αὐτὸς δὲ
 τὸ ἐν ταῖς βραχυδίαις τε ὁ βραχυδίας λεγόμενον,
 ἡδὴ καὶ πᾶσι θύραν εἰσβαλεῖν ὁμοῖοι. σοιοικισμὸν δ' ἐ-
 κείναι τὸ ποιεῖν τῶν ἡδονῶν, ἀπὸ δὲ τῶν αὐτῶν γνώμης
 καὶ κείναι ἐλεγεῖν, ἀτεχνῶς τοῖς μῶμας τὸν λόγον μιμη-
 σάμενος. ὡς γὰρ ἐκείνῳ ἐμέμφετο τοῖς ταύροις τὸν δι-
 μιτρεῖον θεόν, ὃ προεβγῖντα τῶν ὀφθαλμῶν τὰ κέρατα,
 ὅττω δ' ἢ καὶ αὐτὸς ἡπιάτο τῶν σεφανομένων, ὅτι μὴ
 ἴσασιν τοῖς σεφάνος τὸν τόπον. εἰ γὰρ τοι ἔφη τῇ πνοῇ
 τῶν ἰώντων ὁ ῥόδωρ χαίρεισιν, ὑπο τῇ ῥινὶ μάλιστα
 ἐχρῆν αὐτὸς εἰσφραδῖ, πᾶσι αὐτῶν ὡς οἶόν τε τῶν ἀνα-
 πνοῶν, ἢ ὡς πλείστον ἀνέσσωρ τὴν ἡδονῆς. καὶ μὲν ἡ
 κείνους διεγέλα, αὐτὸς θαυματοποιὸν τινα τῶν ἀποδιδόν-
 τῶν τὰ εἶπνα ποισιμένους, χυμῶν τε πικικιλίας καὶ
 πεμιχτῶν πριόργίας. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰς ἐφασκεῖν
 ὀλιγοχρονίς τε καὶ βραχέας ἡδονῆς ἔρωτι, πολλὰς
 πραγματέας ὑπομνήσκειν. ὑπέφαινε γὰρ πεσοδῶν
 διακτύλων αὐτοῖς εἶναι πάντα πονεῖν αὐτὸν πό-
 νομ, ἐφ' ὅσους ὁ μήκιστος ἀνθρώπου λαίμωρος ὄσιν. ὃ τὸ γὰρ
 πρὶν ἐμφαγεῖν ἀπὸ λαίμωρος τῶν ἡδονῶν, ὅτε βρω
 θγῖται

θνήσκω, ἡ δὲ γυνὴ τὴν ἀπὸ τῆς πολυτελείας
 πλησμονῇ, λοιπὸν ἐν αὐτῇ τὴν γυναικὶ προσδόντων γιγνο-
 μενῶν ἡδονῶν ποσῶν ὠνεῖται χρημάτων. εἰκότα
 δὲ πάρεστιν ἔλεγε καὶ αὐτῶν, ὡς ἀπαυδουσίας τὰς ἀ-
 ληθεύσας ἡδονὰς ἀγνοῦντας, ὡς ἀπασῶν Φιλο-
 Φία χρηγός ὅτι τοῖς πονεῖν προαιρουμένοις. πρὸς δὲ
 τῇ γυναικὶ τοῖς βαλανείοις δρωμένων, πολλὰ μὲν διε-
 ξήμεν τὸ πλῆθος τῶν ἐπομένων, τὰς ὕβρεις, αὐτὴ ἐπι-
 κειμένης τοῖς οἰκέταις, καὶ μικρὸν εἶναι ἐκφορομένης.
 ἐν δὲ τῇ καὶ μάστιγι μισοῖν ἑαμένη, πολὺ δὲ γυναικὶ πόλιν
 ἴσθαι, καὶ τοῖς βαλανείοις ἐπιχωρεῖσθαι. πρὸς δὲ
 γὰρ ἵνας τῶν οἰκῶν δέει βοῶν, ὅτι πρὸς ἀγγέλειν πρὸς
 ἑαμένη τοῖς ποδῶν, ἢ ὑψηλὸν τι ἢ καὶ λατὸν μέλλουσιν
 ὑποβαίνειν, ὅτι ὑπομνήσκουσιν αὐτῶν τὸ λαϊνότη-
 τος, ὅτι βαδίζουσι, δὲ φωνὴν ἐν ποιεῖν, εἰ σῶματος μὲν
 ἄλλοτρίου δειπνῶντος μὴ δέοντος, μὴ δὲ χειρῶν μὴ δὲ
 τῶν ὠτῶν ἀκούοντες, ὁφθαλμῶν δὲ ὑγιαίνοντος ἄλλο
 τείων δέοντος προσφορμῶν. ὅτι ἀνέχονται, φωνὰς
 ἀκούοντος δυσχερὴς ἀνθρώποις πρεπέσας, καὶ πε-
 πρημένους. ταῦτα γὰρ αὐτὰ πάρεστιν γυναικὶ τὰς ἀγο-
 ραῖς ἡμέρας μέσης ὅτι τὰς πόλεις ἐπιτετραμμέ-
 νοι. ταῦτα τε ὅτι πολλὰ ἑτέρω τοιαῦτα διελθῶν, κα-
 τέπαυε τὸν λόγον, ἐγὼ δὲ τίως ἢ ἡκοῦν αὐτῶν τεθῆ-
 πώς, μὴ σιωπῆσαι πεφοβημένος. ἐπεφθίην δὲ ἐπαύσαι
 τοῖς ἴσθαι δὲ τὸ τῶν Φαιάκων πάθος ἐπεπόνθη. πολὺν
 γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπον κεκλημημένος, εἶ-
 πε πολλὴ συγχύσει καὶ ἰληγῶ κατεκλημημένος, ὅτι

μὲν, ἰδρῶτι κατερρόμην, ἰδρὸς δὲ, φθίγξαδὶ βα-
 λόμην· ὅθεν πῖτον τε· ἀνέκωπρόμην, καὶ ἦτε φω-
 νὴ ὀφέλιπε, ὅτι γλῶττα διαμάρτανε, καὶ τέλος, ἰδρὸς
 κρυοῦ ἀκρὸς μὲν, ὅτι γὰρ ὀφείπιτο λῆς, ὅδ' ὡς ἐτυ-
 χον, ἡμῶν ὁ λόγος καὶ ἴκω, βαθεῖα ἢ καὶ καί· ὅτι ἡ
 πληγὴ ἐγγύς, καὶ μάλα δυσόχως ἐνέχθεις ὁ λόγος,
 αὐτῶν εἰοίον τε εἰπεῖν, δέκωφε τῶν ψυχῶν. εἰ γὰρ
 τι δὲ καὶ μὴ ἦδεν φιλοσόφων προσάψασθαι λόγων,
 ὥστε πῶτε τῶν ἐπείλῃ. δοκεῖ μοι αὐτὸς διφυ-
 ῶς ψυχῇ, μάλα σιωπῶντι ἀπαλῶ προσεοικεῖναι.
 τοσότου δὲ, πολλοὶ μὲν ἀνὰ τὸν βίον καὶ μεσοὶ τὰς
 φαρέτρας ποικίλῳ τε καὶ παντοδαπῶν λόγων, ὅ-
 μῳ πάντων· δύσχα τοξόδοισιν. ἀλλ' οἱ μὲν, αὐτῶν
 σφόδρα τὰς νουθεσίας ἐπιτείναντες, διτονώτερον ἢ
 δεοντοῦ ἀφίεσι, καὶ ἀπὸνται μὲν καὶ ὅτι φησὶ ὁ δὲ
 τὰ ἢ βέλῃ αὐτῶν ὅτι μὲν ἐν τῷ σιωπῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῷ
 σφοδρότητι δειλόντα, καὶ πρὸς δόξαντα λεχη-
 νῆαν μόνον τῷ τραύματι τῶν ψυχῶν ἀπέλιπε.
 ἄλλοι δὲ, πάλιν τούτοις ἀπηναντίως. ὑπὸ γὰρ ἀδελ-
 φείας τε καὶ ἀπονείας ὅθεν ἀφικνεῖται τὰ βέλῃ αὐ-
 τοῖς ἀρετῇ πρὸς τὸν σιωπῶν, ἀλλ' ἐκλυθγῆτα κατα-
 πίπτει πολλὰς ἐκ μέσης φησὶ ὁ δὲ. ἢν δ' ἐποτε καὶ
 ἀφικνέται, ἄκρον ἢ ἐπιλίγδην ἀπῆτεται, βαθεῖαν
 δὲ ἐκ ἐργάζετο πληγῶν, ὅτι γὰρ ἐπ' ἰχυρᾶς ἐμβολῆς
 ἀπεσελλῶ. ὅς τις δὲ ἀγαθὸς τοξότης, καὶ τῶν ὁ-
 μοι, πρῶτον μὲν ἀκρεβῶς ὄφεται τὸν σιωπῶν, εἰ
 μὴ σφόδρα μαλακῶς, εἰ μὴ σερότόρ· τῷ βέλῃ.

γίγνον

γίνονται γὰρ διὰ τὸ ἄτρωτοι σηποῖ. ἐπειδὴ δὲ
 ταῦτα ἴδῃ, τεχνικῶς τα χρίας τό βέλθ, ὅτε ἰῶ, κα
 δάπρ τὰ σκυθῶν χρίται, ὅτε ὁπῶ, κα δάπρ τὰ Κο
 ρήτων, ἀλλ' ἡρέμα διηλεκτῶ τέ τ γλυκεῖ φαρμάκῳ
 ἔσθρ χρίας, ἀπεχνῶς ἐπόδουσε. τὸ δὲ ἐνεχθεῖν δὴ μοι
 λα ὅτι τῶν, τὸ διακόψαν ἄχρι τ' διελθεῖν, μολί τε,
 καὶ πολὺ τῷ φαρμάκῳ ἀλυσισμ, ὃ δὴ σκιδναμε
 νομ, ὅλιν γὺν λυκλῶ τῶν ψυχλῶν πόριερχε. ἔσθρ ποι
 καὶ ἡδονται, καὶ δ' ἀκρύνουσι μετὰ ξὺ ἀκόντες, ὅπρ
 καὶ αὐτοὺς ἐπαχον, ἡσυχῇ ἄρ' αὖ φαρμάκῳ τῶν ψυ
 χλῶν πόδιθεόντος. ἐπὶ δ' ἔν μοι πρὸς αὐτῶν τὸ ἔπος
 ἐκείνο λέγειν, Βαλλ' ὅτως, αἰετὶν τι φῶς αὐδρεασι
 γήνηται. ὡς πρὶ γὰρ οἱ τῷ φρυγίῳ αὐτῷ ἀκόντον, ὃ
 πάντων μαίνοντι, ἀλλ' ὁπόσοι αὐτ' τῇ Ρέα λαμβά
 νονται, ὅτοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομνηκονται τῷ
 πάθος, ὅτω δὲ τὸ φιλοσόφῳ ἀκόντον, ὃ πάντων
 γνῶσι τὸ τραυματίας ἀπίασιν, ἀλλ' οἷς ὑπὸ τῇ γν
 τῇ φύσῃ φιλοφίας συγγενες, ὡς σεμνά, καὶ θαυμα
 σια, τὸ βῆαι γε ὡ ἐταῖρε διεκλήλυθας, ἐλελήθης τέ με
 πολλῆς ὡς ἀλκῶς τῇ ἀμβροσίας, τὸ τ' ἡλωτο λικρ
 ρισμλνθ. ὡς τὸ μετὰ ξὺ σὸ λείγοντος, ἐπαχόν τι
 γν' τῇ ψυχῇ, τὸ παυσαμένῳ ἄχθομαι. καὶ ἵνα διὰ ἡστ
 σὲ εἶπω, τέτρωμαι. καὶ μὴ θαυμασῆς. οἶδα γὰρ ὅτι
 καὶ οἱ πρὸς τῶν λυωδῶν τῶν λυσάντων δηλῶντόν,
 ὅκ αὐτοὶ μόνοι λυσασθαι, ἀλλὰ καὶ πιναις ἐτέρως τὸ
 αὐτοὶ γν' τῇ μανίᾳ τὸ αὐτὸ ἔσθρ δ' αὐτῶσι, καὶ αὐτοὶ
 ἐκφρονδὺ γίνονται. συμμεταβαίνει γὰρ τι τῷ

πάσης ἀμα^τ ὅδ' διήγματι, ὅ πολυγονεῖται ἡ νόσος, καὶ πολλὴ γίγνεται ἐλ^τ μανίας διαδοχὴ. οὐκ ἔμ^τ καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐρεῖ ὁμολογεῖς· πάνν^τ μὴ εἶν^τ, καὶ πρὸς ἐπὶ δέομαι γέ σσ^τ κοινῶ^τ τινα τῇ^τ θεραπεῖαν ἐπινοεῖν. τὸ δ' ἄρα Τηλέφω ἀνάγκη ποιεῖν, ποῖον αὖ λέγεις; ὡδὲ δ' τρώαντα ἐλθόντας, ἰᾶσθ^τ πῶς ἀκαλεῖν.

Δίκη φωνηόντων.

Επὶ ἀρχόντος Αἰετάρχου φαληρέως, Πυανενφίλωνος ἐβδόμῃ ἰσαμνίᾳ, γραφῶν ἐπὶ τὸ Σίγμα πρὸς τὸ ταῦ, ὡδὲ τῶν ἐπὶ φωνηόντων, βίας ὑπαρχόντων, καὶ ἀρπαγῆς, ἀφερῆσαι λέγων πάντων τῶν ἐν διπλῶ ταῦ ἐκφορομνίων.

Μεχρὶ μὴ ὧ φωνήεντα δικασαί, ὀλίγα ἡδικοῦ μὲν ὑπὸ τοσούτῳ τῷ ταῦ, καταχρωμνίσθεις ἡμῖν, καὶ κατὰ τὸν νόμον γινώσκοντες μὴ δεῖ, ὅς τις βλάβη, ὅς τις πῶς ἡσυχία τῶν λεγομένων ὑπὸ τῷ μετελότητος, ἢ ἴσμε φυλάσσοντα πρὸς τὴν ὑμᾶς, καὶ τὰς ἄλλας συλλαβὰς. ἐπεὶ δὲ οὐ τοσούτον ἡκεῖ πλεονεξίας, ὅς τις ἀνοίας, ὥς ἐφ' οἷς ἡσύχαζε πολλὰ καὶ οὐκ ἀγαπῶν, ἡδὲ καὶ πλείω πρὸς βλάβειν, ἀνάγκαις αὐτὸ δυνάμει νῦν πῶς τοῖς ἀμφοτέρω ἐπιδόσιν ἡμῖν. δεῖος δ' ὁ μικρὸν μετὰ τῷ ἀκρίβειως ἐπὶ ἡμεῖς τῷ ἐμαυτοῦ. τοῖς γὰρ πρὸς πεπραγμένοις αἰετὶ μετὰ τὸν πρὸς τὴν ἀρῆν μετὰ τοῖς οἰκείας ἀκρίβειαν χῶρας, ὥς ὀλίγον δέον ἡσυχίαν ἀγαγόντα, μὴ δ' ἐν γράμματι σὺν ἀκρίβειᾳ, ἐν ἴσῳ δ' ἐκείνῳ τῷ φόβῳ, δικαιοῦν ἐν ὅλῳ ὑμᾶς

ὕμᾱς, οἱ δικάζετε νῦν, ἀλλὰ ἃ τὰ λοιπὰ γράμματά
 εἰ περὶ ἑστέων ἐχέτω τὴν φυλακὴν. εἰ γὰρ ἔξοισι τοῖς βε-
 λουμένοις ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς τάξεως εἰς ἀλλοτριῶν
 βιβάσας, ἃ ὅσοι ἐπιτρέψετε ὑμῖν, ὡς χωρὶς ὁ δὲν κα-
 θόλου τι γράφεται, ὁ δὲ πᾶν τρόπον αἰσιμαστάς
 τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐτάχθη τὰ κατ' ἀρχαίς, ἔξοισι. ἀλλ'
 ὅτε ὑμᾱς οἶμαι ποτὲ εἰς τοσοῦτον ἀμελείας τε ἃ παρ-
 οράσεως ἦξει, ὥς τε ἐπιτρέψαι πᾶν μὴ δίκαιον,
 ὅτε εἰ καθευθίσετε τὸν ἀγῶνα ὑμῖν, ἐμοὶ πῶτε
 πῶτον δὲν ἀδικησύνῃ. ὥς εἴθε ἃ τῶν ἄλλων ἀνεκώπῃ
 (αὐτὸς αἰσώμενος, θυτὸς ἀρξάμενος παρανομῶν,
 καὶ ὅτι αὐτὸς ἐπολεμῇ μέχρι νῦν τὸ λάμβδαν τῶν ῥῶν, δι-
 αμυνομένη τὸν πόλεμον τῆς ἑστέων, καὶ κεφαλαιώδους.
 ὅτε τὸ γράμμα τῶν κατὰ τὴν ἀγωνίαν, καὶ δι' ἑσ-
 τῶν μικρῶν δὲν ἦρχον πολλοὺς γὰρ ἐκ τῶν ἀναφείων ὑ-
 πὲρ γναφῶν, ἐπέπαυτο ἡ αὐτὴ πρὸς τὸ λάμβ-
 δαν μαχόμενον, τὸ μόνον ἀφαιρέσειν αὐτῇ, καὶ μάλι-
 κα πῶτε κλέπτει, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἀνέμεινε συγχύσει
 ὡς ἀρχαίς πᾶν νόμον. καὶ γὰρ γὰρ ἑστέων μὲν ἐφ' ἧς
 τετυχκε τάξεως, τὸ ἡγερέσθαι ἐς ἀμὴν χρόνον, λυσι-
 τὸς ὅτι τὸ δίκαιον. καὶ ὅτι πρῶτος ἡμῖν ὅς νόμος τῶ-
 τος διατυπώσας, εἴτε Κἀδμῶν ὁ νομιστὴς, εἴτε Πά-
 λαμῆδους ὁ Ναυπλῆς, ἢ Σιμωνίδης δὲ γῆνοι περὶ
 πᾶσι τῶν περὶ τῶν πάντων, ὅτι τὰς μόνον, καὶ
 ἡ αἰσώμενη βεβαιῶνται διώκειν, τί πρῶτον
 ἔσται, ἢ διενόησον, ἀλλὰ καὶ ποιότητας, ὡς ὅτι καὶ ἡ-
 μῶν ἐχθρὸς δυνάμει συνείδω, ἢ ὑμῖν ἢ ὡς δικασαί,

τῷ μέζω δ' ἐδωκέσσι τιμὴν, ὅτι καθ' αὐτὰ δωμάδε
 φθιγγεῶν, ἡμιφώνοις ἤ, τῷ ἐφεξῆς, ὅτε πωδῆκης εἰς
 τὸ ἀκτοδῆσαι δίδετ'. πασῶν ἡ ἐχολττω γ' ὀμίλῳ ἐ-
 χεινομοῖραν γ' ἵα τῷ πάντων, οἷς δ' ἐφ' ὧν πρὸς-
 σι, καθ' αὐτὰ μὲν ἐν τῷ φωνήεντα φυλάσσειν ἔοι-
 κε οὖν νόμους τῶν, τὸ δ' ἑ. ὅτ' ὁ γὰρ ἔχω αὐτὸ χει-
 ρονι ὀνομασαι ῥήματι, ἢ ὡς ἀλῆται, ὁ μὰ οὖν θεός,
 εἰ μὴ δ' ἡμῶν δι' οὐ συνήλθοι ἀγαθοί, καὶ καθήκου-
 τος ὁραθῆναι, τό, τε ἄλφα, καὶ τὸ υ. ἐκ αὐτῶν ἡκόσθη
 μόνον ὅτ' εἶν', ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῷ πῶ
 πότε βιασμενῶν ὀνομάτωρ με, ὅ ῥημάτων ἀπελά-
 σαι πατρώων, ἐκδιδῶσαι δ' ὁμῶς σωδῆσμων ἅμα
 ὅ προδῆσων, ὡς μκετι φέρειν τῷ ἐκτοπομ πλεο-
 νεξίαν. ὅθεν δ' ὅ ἀπόλων ἀρξάμενον, ὡς ἀ λέγμ.
 Ἐπεδῆμυ ποτὲ Κυβέλω, τὸ δ' ἐδοι πολίχνιον ἐκ
 ἀνδρῶν, ἀποικορ ὡς ἐπέχθ' λόγῳ, Ἀθλῶν, ἐπ' ἡγῶ
 μὲν δ' καὶ τὸ κεράσιον. ῥῶ, γαιτόνων ὅ βέλτισον.
 λατηγόμεν ἡ πρὸ λαμῶν δι' ἡν ποικιλῇ, λυσίμα-
 χος ἐκαλῆτο, βοιώπιος μὲν, ὡς ἐφαίντο, τὸ γῆν
 αὐτὸ καθῆναι, ἀπὸ μέσης δ' ἀξίοντι λέγεσθαι ὅτι Ἀθι-
 κῆς. πρὸ τῶν δὴ τῶν ἐξ ἡν τὴν τῶν τῶν πλεο-
 νεξίαν ἐφώρατο. μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις ἐπεχέρι πε-
 τασκόντα λέγμ, ἀρσῶν με τὸ συγγενημένων
 μοι, συνήθειαν ὡμῶν σωθεραμένων γραμμάτων
 ἐπὶ τῇ τήμορῳ ὅ τὰ ὅμοια ἐπισώμενον, ἴδια ταυ-
 τὰ λέγειν, καὶ οἷον ἡμῶν τοῦ ἀκτοσματος, καὶ ὅ πάν-
 τι ἐδιδανόμεν ἐπὶ αὐτοῖς. ὅποτε δ' καὶ ἐκ τῶν
 ἀρξά-

ἀρξάμενον ἐτόλμησε κατ'ἤϊτερον εἰπεῖν, Ἐκείνη-
μα, καὶ πῆλιν, εἴτα ἀπορρυθείσασιν, καὶ βασιλι-
ται ὀνομαζέειν, ὃ μετρίως ὕδ' ἔχουσιν ἀγανακτῶ. καὶ
πῖμπραμαι, διεδὶός μιν ἔρ' χρόνῳ καὶ τὰ σῦκα τύ-
καις ὀνομασθῇ. καὶ μοι πρὸς Διὸς ἄθυμῶν τί, καὶ μεμο-
νωμένῳ τ' βοηθῆσόντων, σύγχνωτε τ' δικαίως ὀργῆς.
ὃ γὰρ ποδὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ τυχόντα ὄσιν ὁ κίνδυ-
νος, ἀφαιρομένην τ' ὦν σωήτων καὶ σιωπολακόντων
μοι γραμμάτων λίσσας με λάλῃ ὄρεον, ἐκ μέσων
ὡς ἔπος εἰπεῖν τ' ὦν κώπων ἀρπάζειν, κίτῃ ὠνόμα
σερ. ἀφείλετο δ' ἐμοὶ φάσαν ἅμα νηοσάειτε, Ἐκεί-
νοισι, ἀπαγορεύοντες Αἰετάρχει. ποδὶ ἔσπασε
δὲ καὶ μελισσῶν ἐκ ὀλίγας. ἐπ' Ἀθηναίῳ δὲ ἦλθε, Ἐ-
κείνοισι ἀνδρῶν ἀνὴρ πασερ ἀνόμως Τμητῶν, ὄρων-
των ὑμῶν, καὶ τ' ἄλλων συλλαβῶν. ἀλλὰ τί λεγῶ
ταῦτα; Οἶσα λίσας με δ' ἐβέλων ὅλης, Θετταλίων ἀ-
ξίον λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀρκεκλεισμένην τὴν θα-
λασσαν, ὃ δὲ τ' ὦν γνῶντο φεισάμενον σδύτλων, ὡς
τ' δὴ λεγόμενον, μὴ ὃ πάσα λόγ μοι κατὰ λιπῆν.
ὅτι δὲ ἀνέξικανον εἰμι γράμμα, μαρτυρεῖ τέ μοι Ἐ-
κείνος μὲν ἐπο τε ἐγκλίαντι ἔρ' ἦτα, σμαδραγ-
δον ἀρσασάντι, καὶ πᾶσαν ἀφελόμενον τ' σμυρ-
ναν, μὴτε ἔρ' ξῦ, πᾶσαν πρᾶσαν τ' σιωπῆκων, καὶ
τὸν συγγραφεῖ τ' τοῖσιν ἐχόντι ὅσκι δίδλω συμ-
μαχον. τῷ μὲν γὰρ γείτονί μου ῥά νοσήσαν τι, συγ-
γνώμη καὶ παρ' αὐτῷ φντδύσαντί μου τὰς μετρί-
νας, καὶ πᾶσαν τ' με ποτε ὑπὸ μελαγχολίας ὕπ-

κέρους, ἡ γὰρ μὲν τοῦτο. τὸ δὲ τοῦ ἑῶς σκωπῶ-
 μεν, ὡς φύσει βίαιον καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ. οὐ γὰρ δὲ τῶν
 ἄλλων ἀπερχομένων γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δέλεα,
 ὅτι τοῦτο, ὅτι τὸ ζήτημα, μικρὸν δὲ πᾶντα ἡδίκησε
 τὰ σοιχεῖα, αὐτὰ μοι κάλει τὰ ἀδικηθέντα γραμ-
 ματά. Ἀκούετε φωνήωντα δικασαί, τοῖς μὲν δὲ λέ-
 γοντο, ἀφείλετό μοι τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέχεια
 ἀξιοῦν λεγεῖσθαι πρὸς πάντας τοὺς νόμους, τῶν θνητῶν ἡρώ-
 οντος, καὶ τῶν κεφαλῆς τὰς τρίχας τίλλοντος ὡς τῶν
 τῶν κύνων ἐσορῆσθαι, τῶν ζήτημα τὸ συνείσθαι, ὅτι παλ-
 πῆσαι, ὡς μὴ κέτ' αὐτῶν θῆναι μὴ γινώσκω. τίς αὖ
 τῶν ἀνὰ τοὺς νόμους τὸν ἀδικηθέντα δικὴν πρὸς τὸ πο-
 νηρότατον τοῦτο τοῦτο; τὸ δὲ ἀρὰ δὲ τὸ ὁμόφυλον τῶν
 σοιχείων μόνον ἀδικεῖ γὰρ, ἀλλ' ἡδὴ καὶ πρὸς τὸ αὐ-
 θρώπου μεταβέβηκε, τουτονὶ τὸν τρόπον, ὃ γινώσκω
 τρέψαν αὐτὸς κατ' ὅθου φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις.
 μᾶλλον δὲ ὡς δικασαί, μεταξὺ γάρ με πάλιν τὰ τῶν
 ἀνθρώπων πράγματα ἀνέμνησε πρὸς τῶν γλώσ-
 σης, ὅτι καὶ ταύτης με τὸ μέρος ἀπῆλασε, καὶ γλώττειν
 ποιεῖ τῶν γλώσσων, ὡς γλώσσης ἀληθῶς νόσημα τοῦτο.
 ἀλλὰ μεταβέβηκα πάλιν ἐκείνο, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις
 συναγορεύσω, ὡς ὅτι αὐτὸς πλημμελεῖ. Διέσ-
 μοις γὰρ ἡσι σφελῶν ὅτι παρὰ τῶν αὐτῶν τῶν φω-
 νῶν ἐπιχειρεῖ, ὅτι μὲν πάλιν ἰδὼν, καλὸν εἰπεῖν
 βόλεται. τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν, καλὸν εἰπεῖν αὐτῶν
 ἀναγκάζει, ἐν ᾧ πᾶσι πρὸς αὐτὸν ἔχον ἀξιοῦν. πάλ-
 λιν ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἀδικηθέντων, τὸ δὲ τῶν

μοι γάρ ὅστις ἀληθῶς, τλήμα πεποιήκει τὸ ἄλῃμα.
καὶ ὁ μόνον γε εὖς τυχόντας ἀδικεῖ, ἀλλ' ἥδη καὶ τῷ
μεγάλῳ βασιλεῖ, ὦ καὶ γλῶ καὶ θάλασσαν ἔξει φα
σί, καὶ ὅτι αὐτῶν φύσεως ἐκστῆναι, τὸ ἵ ἐπὶ τὸ τῶ ἐπι-
βελύει, καὶ Κύριον αὐτῶν ὄντα, τῷ ὅτι τινα ἀπέφη
νεν. ὅτω μὲν ἐν ὅθῳ ὅτι φωνῶν ἀνθρώπος ἀδικεῖ, ἐρ
γῶ δὲ πῶς; ἄλλοισιν ἀνθρώποι, καὶ τὴν αὐτῶν τύ
χῃ οὐδύρονται, καὶ Κάδμω καὶ Ἰατρῶνται πολλὰ-
κισ, ὅτι τὸ ταῦ ὅτι τὸ ἴν σοιχείω γῆθ' ὅτι ἡ γὰρ.
ἔφ' γὰρ τότε σώματι φασὶ εὖς τυραννὸς ἀπολθῆ
σαντας, καὶ μιμησάμενός αὐτοῦ τὸ πλάσμα, ἐπὶ τα
χῆματι τοῖς τῶ ξύλα τεκτύναντας ἀνθρώπος ἀνα
σκολοπίσει. ἐπ' αὐτὰ, ἀπ' οὗ δὴ τότε, καὶ ἔφ' τεχνή-
ματι ἔφ' πονηρῶ τὴν πονηρὰν ἐπωνυμίαν συνελ-
θεῖν. τότε ὅτι ἐν ἀπάντῳ ἐνεκε, πόσῳ θανάτων τὸ
ταῦ ἄξιον εἶν νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δικαίως
εὖς μόνον ὅτι τὴν τῶ ταῦ τιμωρίαν ὑπολέπεισθε,
τὸ ἔφ' ἡμίματι ἔφ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὑποχρεῖν. ὁ δ' ἡ
σαυρὸς εἶν, ὑπὸ τότε μὲν ἐδ' ἡμιουργήθη, ὑπὸ δὲ αὐ
θρώπων ὀνομαζέσθαι.

Τίμων, ἡ Μισάνθρωπος.

Ὡς δὲ φίλιε, καὶ ξυγνίε, ἐπ' αὐτοῖς, ἐπ' ἐφίστε, ἐπ'
κροκοπητὰ, ἐπ' ὅρκει, καὶ νεφεληγερέτα, καὶ
εἰς δ' ὅπε, καὶ εἰς ἄλλοι οἱ ἐμβρόντητοι ποιεῖται κα
λῶσι, καὶ μάστιγ' ὅταν ἀπορῶσι πῶς τὰ μέτρα, τὸ
περὶ αὐτοῖς πολυώνυμος γινώμην, ὑποδείξεις
τὸ πῆλ' ὅτι μέτρον, καὶ ἀναπληροῖς τὸ κεχλῶς

τῷ ρύθμῳ, πῶς οἱ νῦν ἢ ἐρισμάρατος ἀστραπῇ, ἢ
 βαρύνεσθαι βροντῇ, ἢ οὐδαλοῖς, ἢ ἀργήσας, ἢ
 σφοδραλεῖσθαι ἱοραυνός; ἀπαντα γὰρ ταῦτα λήσθαι
 ἡδὴ ἀναπέφινε, ἢ καπνὸς ποικίλος ἀτεχνῶς, ἔξω
 τῷ πατάγῳ τῷ ὀνομάτῳ. τὸ δ' αἰοῖ δὴ μόσος, ἢ ἐκ κῆ-
 λου ὄπλου, καὶ πρόσφορον, ὅτι οἶδ' ὅπως τὴν λέωσιν ἀπέ-
 σβην, ἢ ψυχρὸν ὅτι, μὴ δὲ ὀλίγον σπινθηρα ὀργῆς κα-
 τὰ τῷ ἀδικοντῶν διαφυλάττω. θάσσον γὰρ τῷ ἐπι-
 κείμῃ τις ἐπιχειρόντων ἑώλου θρυαλλίδα φοβηθεῖν
 αὐτῷ, ἢ τὴν τῷ πανδραμείῳ ἱοραυνῶ φλόγα. δὲ
 τῷ διαλόῳ ἵνα ἐπαναρίναδι δοκῆς αὐτοῖς, ὡς πῶς
 μὴ ἢ καπνὸν ἀπ' αὐτοῦ μὴ δὲ δύναι, μόνον δὲ ἴσθαι
 οἶδαται ἀγλαύειν τῷ τραύματι, ὅτι ἀναπληροῦ-
 νονται ῥιπασθῶσιν, ὡς ἡδὴ δὴ ταῦτά ἐστι καὶ ὁ Σαλ-
 μωνεύς ἀντιβροντῶν ἐτόλμα, ὅταν ἴδῃ ἀπιδανθῶ-
 ῶν πῶς ὅτι ψυχρὸν τὴν ὀργὴν δία, θερμογενὸς ἀ-
 νῆρ, καὶ μεγαλαυχόμενοι. πῶς γὰρ, ὅπως καὶ δά-
 πόρ ὑπὸ μαύδρα γόρα καθόδιος, ὅς ὅτε τῷ ἐπι-
 κέντων ἀκῶς, ὅτε αὐτὸν ἀδικοντῶν ἐπισκῶπῆς; λη-
 μῶς δὲ, ἢ ἀμβλυώτῃς πῶς τὰ γιγνόμενα, καὶ τὰ
 ὧτα ἐκκενώφωσαι, καὶ δάπόρ οἱ πῶς ἐκκῶσιν. ἐπεὶ
 νέος γὰρ ἐπὶ καὶ ὀξύθυμος ὦρ, ἢ ἀκμαῖος τὴν ὀργήν,
 πολλὰ κατὰ τῷ ἀδίκῳ, ἢ βιαίῳ ἐποίεις, ἢ ὅτι
 ποτε ἦγες τότε πῶς αὐτὸς ἐκχειρίαν, ἀλλ' αἰεὶ ἐ-
 νόργος πάντως ὁ ἱοραυνὸς ὡς, καὶ ἢ αἰεὶ ἐπεσείετο,
 καὶ ἢ βροντῇ ἐπαταγῆτο, ἢ ἢ ἀστραπῇ συνεχῶς ὡς-
 πόρ εἰς ἀκροβολισμόν, προηκοντῆσθαι. οἱ σεισμοὶ δὲ,

ἡδὴ σκηνῇ

κῶσκειν κ' ὄρ, κ' ἡ χιῶν, σωρη δ' ὄρ, ὃ ἡ χάλαια, πῶς
 δ' ὄρ, καὶ ἵνα τοι φορτικῶς δ' ἀλέγωμαι, ὅτε τοι τετραγ-
 δ' αἶοι, καὶ βίαιοι, ποταμὸς ἐκείνη σαγῶν, ὥς τε τιλε
 καύτη γ' ἀκαρεῖ χρόνος ναυαγία ὡδὶ τῷ Δόνη καλῶ-
 ν' ὃ ἐργῶν, ὥς ὑποβρυχίῳ ἀπάντων κατὰ διδυ-
 κῶτων, μόγις γ' ἐπιβῶπιον πῶσι σωθῆναι προδοκῆ-
 λαν ὅρ' Ἀνκωρεῖ, ζῶπυρόν τε τ' ἀνθρωπίνος ἀνέριμα
 τ' ὃ δ' ἀφυλάκτου εἰς ἐπιγούλι κακίας μέλλον' ὃ.
 ποιῶν τοι ἀκόλῳτα τ' ἑαυθυμίας τὰ πείριχα κομῖ-
 ζῇ π' αὐτῶν, οὐτε θύοντος ἐπιβίονος, ὅτε σε φα-
 νῶντ' ὃ, εἰ μὴ τις ἀφ' ἀπέρου γον ὀλυμπίῳν, καὶ οὐ-
 πος, ὃ πᾶν ἀναγκάα ποιῆν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἑθ' ὃ-
 λ' ἀρχαῖον σωτελῶν, ὃ κατ' ὀλίγον χρόνον σε ὡθεῶν
 γενναϊότατε ἀποφαίνουσι, πρῶσάμενοι τ' τιμῆς.
 εἰώ λέγειν ὁποσάκις ἦδ' ἡ σὺ τ' νεῶν δεσυλῆκασιμ. οἱ
 δὲ καὶ αὐτῶ σοι τὰς χεῖρας ὀλυμπιάσιμ ἐπιβεβλή-
 κασι. καὶ σὺ ὁ ὑλ' ἡ βρεμέτης ὠκνησας, ἡ ἀνάσῃσας
 αὐτὸς λύνας, ἡ αὐτὸς γέθνας ἐπιγαλέαδ' ὡς βοήδ' ὃ
 μῖσαντες αὐτὸς συλλάβοισιν, ἐλ' συσκόδ' αὐτῶν
 πρὸς τ' ὃ φυγῶν, ἀλλ' ὁ γενναῖος, ὃ γιγαντολέτωρ,
 κ' ἡ τ' ἀνοκράτωρ ἐκείνη, τὸς πλοκάμους πρὸς ἡφρόμε-
 νος ὡ αὐτ', δὲ καὶ πηχυ κεραιὺν ἔχω γ' ἐπὶ διεξίῃ.
 ταῦτα τοίνυν ὡ θαυμάσιε, πηνίκα παύσετ' ὅπως
 ἀμελῶς παρορώμναι; ἢ πότε κηλῶσεις τῶν τοῦ
 τῶν ἀδίκων; πόσοι φαέθοντες, ἢ Δόνη καλῶνδ' ὃ,
 ἱκανοὶ πρὸς ὅπως ὡ ἔραντ' ὃν ὕβρις τῷ βίῳ; ἵνα
 γ' ὃ τ' ἡ κρινὰ ἑκάστας, τὰ μὰ εἴπω, ποσὸς τοῦ Αἰθιῶν

εἰς ὕψος ἀράς, καὶ πλουσίης ἐκ πονεσάτων ἀπο-
φύνας, καὶ πᾶσι τοῖς διουμένοις ἐπικερήσας, μᾶλ-
λον δὲ ἀθρόον δὴ θυόργεσίαν τῷ Φίλῳ ἐκχέας τὸν
πολύτονον, ἐπειδὴ πρὸς δὴ ταῦτα ἐγνώμην, ἐκ
ἐπὶ οὐδὲ γνωρίζομαι πρὸς αὐτῷ, οὔτε προσβλε-
πουσι οἱ τέως ὑποπῆσονται καὶ πρῶτον οὖν
τοῦ, ἵνα καὶ τοῖς ἐμὸν νόμῳ ἀνερτημένοι. ἀλλ' ἤν
σου καὶ ὁδὸν βαδίζωμ' ἐντύχοιμι τινὶ αὐτῷ, ὥσ-
περ τινὰ σῆλιν παλαιοῦ νεκρῶ ὑπῆσαν, ὑπὸ τοῖς
χρόνου ἀνατετραμμένῳ παρέρχονται, μὴ δὲ ἀνα-
γνόντες. οἱ δὲ καὶ πρὸς ὅθῳ ἰδόντες, ἑτέραν ἐκ-
τρέπονται, διυπάντητον, καὶ ἀκρόπαιον θέαμα
ὄφειδαι ὑπολαμβάνοντες, τὸν οὐ πρὸ πολλοῦ σω-
τήρα, καὶ θυόργετῳ αὐτῷ γεννημένον. ὥς τε
ὑπὸ τῷ κακῷ αὐτὸν ταύτῳ τῷ ἐγκατὰν τραπό-
μενος, γνάφαμνος διφθέραν, ἐργάζομαι τῷ γῆν,
ὑπόμειδ' ὁβολῶν πεσάρων, τῇ ἐρημίας, καὶ τῇ
δικέλλῃ πρῶτον φιλοσοφῶν ἐνταῦθα. ὅτῳ γὰρ μοι
δοκῶ ἰορδανῆν, μακρὴν ὄφειδαι πολλοὺς παρὰ
τῷ ἀξίῳ δὴ πράττοντας, ἀνιάρωτερον γὰρ τοῖς τό-
γε. ἥδη ποτὲ δὴ ὦ Κρόνον καὶ Ρέας ἦε, τὸν βαδῶν
ἔσθῳ ὕπνον ἀποσεισάμεν, καὶ νήδυμον, ὑπερ-
τὸν ἐπιμενίδῳ γὰρ λιηδίσαι, καὶ ἀναρρίπτεας
τὸν λεραυνόν, ἢ ἐκ τῇ οἴτης γναυσάμεν, μεγα-
λῶ ποιήσας τῷ φλόγα, ἐπὶ εἰς αἰὶν πῖνα χολῶν
ἐνδρωδῶν, καὶ νεανικοῦ Διὸς, εἰ μὴ ἀληθῆ ὄσι τὰ
ὑπὸ Κρητῶν πόδισον, καὶ τῇ σῆς πεφῆς μυθολο-
γούμενα

γούμνα. Ζ. τίς οὗτός ἐστιμ, ὦ Ερμῆ, ὁ λεκτραγῶς
ἐκ τῆς Ἀττικῆς, παρὰ τὴν ὕμνησιν γν' τῆς ἑωρείας;
πινάρους ὅλθ, καὶ αὐχμῶν, καὶ ὑποδρίφθου,
σκάπτει δέ, οἶμαι, ἐπικρυφῶς, λάλθ' αὐθροπος,
καὶ θρασύς. ἥπου φιλόσοφος ἐστιμ, οὐ γὰρ αὐτὸς οὐ-
τως ἀσεβῆς ὡς λόγος διεξέει καὶ ἡμῶν. Ερ. τί
φῆς ὦ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Εχεκράτιδος, τὸν
κολυττήα; ἐπὶ δὲ ἐστιμ, ὁ πολλῶν ἡμᾶς καὶ ἰδῶν
πλείων ἐσπᾶσας, ὁ νέος πλοῦτος, ὁ τὰς ὅλας ἐκείνο-
τας, παρ' ὧ λαμπρῶς εἰώδαμεν εορτάζειν τὰ δια-
σια. Ζ. φθὺν τῇ ἀλλαγῆς, ὁ καλὸς ἐκείνος, ὁ πλο-
σιος, ποῦ δὲ οἱ τοσοῦτοι φίλοι; τί παθῶν ἐν τοιού-
τός ἐστιμ; αὐχμηρὸς, ἀθλιθ, καὶ σκαπανεύς, καὶ
μυθῶν, ὡς εἰσιν, οὕτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν
δίκελιν. Ερ. ἐπὶ σὶ μὲν εἰπεῖν, χρηστότης ἐπέτρι-
ψεν αὐτόν, καὶ φιλανθρωπία, καὶ ὁ πῶς ὡς δει-
μνίους ἀπαντας οἶκτθ. ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ, ἀ-
νοια, καὶ θυμία, καὶ ἀκροσία πορὶ ὧς φίλους, ὧς
οὐ σωεῖς λόραφι, καὶ λύκοις χαρίζομινθ. ἀλλ'
ἔγω γυπῶν ποσούτων ὁ κακοδαίμων κειρόμε-
νθ τὸ ἥπαρ, φίλους εἶναι αὐτοὺς, καὶ εταίρους
ᾧθ, ἔγω θυνοίαις τῇ πῶς αὐτὸν χαίροντας τῇ βο-
ρᾷ. οἷδ' ἐπὶ τὰ ὅσα γυμνώσαντο ἀκρίβως, καὶ πε-
ριτράγοντο, εἰ τις καὶ μυελὸς γῆν, ἐκμυζήσαν-
το καὶ ὧν δὲ μάλα ἐπιμελῶς, ὧροντο αὐορ αὐ-
τόν, καὶ τὰς ῥίχας ὑποτετμημένον ἀπολιπόν-
το, οὐδὲ γνωρίζοντο ἐπὶ, οὐδὲ προσβλέποντο.

πόθην γὰρ, ἢ ἐπικουροῦντος, ἢ ἐπιδιδόντος γινώσκει
 μέρῃ ὅσα ταῦτα διικελίτης, καὶ διφθερείας, ὡς ὀρέας,
 ἔκλειπώνων ὑπὸ ἀρχύνης τῷ ἄστυ, μισθὸν γαργαί, με-
 λαγχολῶν τοῖς κακοῖς, ὅτι οἱ πλεονέκτουσιν πρὸς αὐ-
 τῷ, μάλα ὑποδρωπικῶς πρὸς ἔρχονται, ὅδε τὸ νομα
 εἰς Τίμων καλεῖτο εἰδύμενος. Ζ. καὶ μὲν δὲ παροπῆτος
 αὐτῶν, ὅδε ἀμελητέος, εἰς τὰ γὰρ ἡγανακτεῖ διυσ-
 τυχῶν, ἐπεὶ καὶ ὁμοία ποιῶμεν τοῖς κατὰ τὰ τοῖς
 καὶ λαξίμῃ ἐκείνοις, ἐπιλεησομένοισι ἀνδρῶς, τοσαῦτα
 τάνων τε, καὶ ἀγῶν πτότατα καὶ ἔχοντα ἡμῖν
 ὡς τῶν βωμῶν, ἐλὲ γὰρ γινώσκουσιν τῶν λίσσαν αὐ-
 τῶν ἔχω, πλὴν ὑπὸ ἀρχολίας τε, καὶ βορύβη πολλοῦ
 τῶν ἐπιπορκούντων, Ἐβιαζομένων, καὶ ἀρπαζόντων,
 ἐλὲ ἢ Ἐφύβη τῶν ἰορσομένων. πολλοὶ γὰρ ὅ-
 τοι, καὶ διυσφύλακτοι, καὶ ὅδε ἐπὶ ὀλίγον κατὰ
 μῦσαι ἡμῖν ἐφίεσι. πολλὸν ἡδὲ χρόνον ὅδε ἀπέβλε-
 ψα εἰς τὴν Ἀθηνῶν, καὶ μάλα δὲ ἐφίεσι Φιλοφίᾳ, καὶ
 λόγων εἰσίδεις ἐπετόλασαν αὐτοῖς. μαχόμενων γὰρ
 πρὸς ἀλλήλους, καὶ κεκραγόντων, ὅδε ἐπακέρει ὅδε
 τῶν θυγῶν, ὡς τε ἢ ἐπιβόσμενον χρεὶ τὰ ὦτα καθεῖ-
 ναι, ἢ ἐπιτρεῖναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν πῖνα, καὶ
 αἰσώματα, καὶ λήρος μεγάλης τῇ φωνῇ ξυφρόντων.
 ὅδε ταῦτά τε καὶ ὅδε ἀμεληθῆναι σωέβη πρὸς ἡ-
 μᾶς, ὅ φανῶν ὄντα. ὁμῶς δὲ τὸν πλεονέκτον ὦ Ερμῆ
 παραλαβὼν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς κατὰ τὰ τὰ. ἀγέ-
 τω δὲ ὁ Πλεονέκτος ἔρθη θησαυρὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ με-
 νίτωσιν ἀμφὶ πρὸς τῶν Τίμωνι, μὴ δὲ ἀπαλλαγή-
 θωσαν

δωσαν ὅτω φασίδως, ἵνα ὅτι μάλιστα ὑπὸ χρηστότη-
 τος αὐτοῖς ἐδιδάκη αὐτοὺς τὴν οἰκίαν. ποῦ δὲ τῶν κυλά-
 κων ἐκείνων, καὶ τῶν ἀφαιρέσεων, ἢ ἐπεδείξαντο πῶς
 αὐτόν, καὶ αὐτοῖς μὴ σκέψομαι, καὶ δικλῶ δώσω-
 σιν, ἐπειδὴ τὸν λεραυνὸν ἐπισκευάσω, καὶ ταγα-
 μύλαι γὰρ αὐτοῖ, καὶ ἀρρομωμύλαι εἰσι δύο ἀκτί-
 νες αἱ μέγισται, ὅποτε Φιλομότορον ἠθύνουσι πρὸς
 τὸν ὅτι τὸν Ὀρεῖον Ἀναξαγόραν, ὃς ἐπείθετο ὅτι ὁμι-
 λητὰς μὴ δὲ ὅλως εἶναι τινὰς ἡμᾶς τοὺς θεοὺς. ἀλλ' ἐ-
 κείνους μὴ διήμαρτόν, ὑποδέχεται γὰρ αὐτοῖ τὴν χεῖρα
 Περικλῆς, ὁ δὲ Λεραυνὸς, εἰς τὸ ἀνὰκειον παραση-
 φας, ἐκείνους κατέφλεξε, καὶ αὐτοὺς ὀλίγον δεῖν, συ-
 νετρέβη πρὸς τὴν πετραν, πλεῖν ἱκανὴν γὰρ τοσούτω
 καὶ αὐτῇ τιμωρίᾳ ἔσαι αὐτοῖς, εἰ ὑποδραστηντα τὸν
 Τίμωνα ὀρώσιν. Εἰς οἷον ὡς τὸ μέγα κεκραγῆναι,
 καὶ ὀχληρὸν εἶναι, καὶ θρασυῖ, ὃ τοῖς δικαιολογῶσι μό-
 νοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀχληρῶσι τοῖς χρησίμοις; ἰδὲ γὰρ
 αὐτίκα μάλα πλάσιος ἐκ πενιχρότερος κατὰσκήσεται
 ὁ Τίμων, βοήσας, καὶ παρρησιασάμενός γινώσκων
 καὶ ἐπιστρέψας τὸν δία. εἰ δὲ σωπῇ ἔσκηπτον ἐπικε-
 κυφῶς, ἐπὶ αὐτῇ ἔσκηπτον ἀμελόμενός. Πλδ. ἀλλ'
 ἐγὼ δὲ καὶ ἀπέλθοιμι ὡς δὴ πρὸς αὐτόν. Ζ. ὁρατὶ ὡ
 ἀφίει Πλδτε, καὶ ταῦτα, ἐμὲ λελοῦσαντο; Πλ.
 ὅτι νῦν δία ὑβρίζον εἰς ἐμὲ, καὶ ἀφεφορεῖ, καὶ εἰς πολ-
 λὰ κατέμειρε, καὶ ταῦτα, πατρώων αὐτῶ φίλων
 ὄντα, καὶ μόνον ὅχι δικράνοις μεθελῶσι τὴν οἰκίαν,
 καὶ ἀπὸ τοῦ οἴου τὸ πᾶν ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορρίπτοντο.

αὐθις ἐν ἀπέλθω πρᾶσί τοις καὶ νόλαξι, καὶ ἐτά-
 ραῖς παραδεδυμένον· ἐπὶ ἐκένους ὦ ἰδὺν ὡς πε-
 με, αὐτὸς αἰδοσμένον δι' ὁμοῦ, αὐτὸς πορεύοντα, οἷς
 τίμιον ἐγὼ, καὶ ποδὶ πόνητον. ὅτ' οἱ λαοί, τῇ
 πῇ πένια ξυνέσωσαν, ἢν προτιμῶσιν ἡμῶν, καὶ δι-
 φθέραν παρ' αὐτῷ λαβόντες, καὶ δίκελλαν, ἀγα-
 πάτωσαν ἄθλιοι, τέτταρας ὁβολὸς ἀκφέρειντες, οἱ
 δικαταλαύτως ὁμοῦ ἀμελῆτι προέμενοι. Ζ.
 ὅδ' ἐπὶ τοῖς τοῖς Τίμων ἐργάζεται ποδὶ σέ. πάν-
 γὰρ αὐτὸν ἢ δίκελλα πεπαιδευμένον, εἰ μὴ παν-
 τά πασι ἀνάγκη ὅς τι πῶν ὁσφύ, ὡς χυλὸν σε αὐ-
 τὸν πῇ πένιας προαίρεσθαι. σὺ μὲν τοῖς πάντις μεμψί-
 μοις εἶναι μοι δοκεῖς, ὅς νῦν μὲν τὸν Τίμονα αἰ-
 τῶ, διότι τοῖς θυράσιν ἀναπετάσας, ἢ οἷς ποδὶ νο-
 σῆν ἐλθὺν θέρως, ὅτε ἀκκλείων, ὅτε ζήλοισιν ὡρ-
 λοτε δὲ τὸν νῦν τὸν ἡγανῆσαι ἢ τῇ πῇ πένιας,
 καὶ τακεκλῆσαι λέγων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς,
 καὶ κλεισὶ, καὶ σμείων ἐπιβολαῖς, ὡς μὴ δὲ πρᾶ-
 κύναι σοι ὅτ' τὸ φῶς διωκτὸν εἶν. ταῦτα γὰρ ἀπὸ
 δύρου πρὸς με, ἀκκλῆσαι λέγων γὰρ πολλῶν ὅρ-
 σκῶ. ὅς δ' αὖτε ὡς ἡμῖν φαίνο, καὶ φροντίδος
 ἀνάπλεως, σπουδαστικῶς αὐτὸς δακτύλῳ πρὸς τὸ ἐ-
 θῶν τῇ συλλογισμῶν, καὶ ἀκκλῆσαι ἀπειλῶν,
 εἰ καὶ ἑλθὼν πρὸς αὐτῶν. καὶ ὅπως τὸ πρᾶγμα ὑ-
 πὲρ δ' ἔννομα εἰδοκεῖ τοῖς, γὰρ χαλκῶ, ἢ σιδηρῶ θαλάμῳ,
 καὶ δάπεδον τὸν δαυλὸν παρθενόειναι ὑπὸ ἀκκ-
 εῖσι, ὅς παμπονήροις πωλεσιουργοῖς ἀνατρεφόμε-

νοῦ τοῦ τόκου, ἃ τοῦ λογισμῶ ἀπὸ πᾶσι ποιεῖν ἐ-
 φασκες αὐτὸς, ἐρωδῶντας μὲν εἰς ὑποβολῶν, ὅζον δὲ
 ἀρλανεῖν ὁ πολυῶντας, ὁ δὲ ἐπ' ἀδείας χρωμένους
 τοῦ ἐρωπ, λυρεῖς γὰρ ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐρηγο-
 ρότας, ὅν το σημεῖον, ἃ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκ-
 τί βλέποντας, ἱκανῶς ἀπόλαυσιν οἰομένους, ὁ τὸ
 αὐτὸς ἀρλανεῖν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μηδενὶ μεταδιδόναι
 οἱ ἀρλανσεως, καὶ δάπορ τὴν γν' τῇ φατνῇ λῶ-
 να, μήτε αὐτῶν ἐδίδουσαν τῇ κειβῶν, μήτε τοῦ ἱπ-
 πῶ πεινῶντι ἐπιτρέποντα. ἃ πῶσέ τι καὶ κατε-
 γέλας αὐτῶν φθονέμεν, ἃ φυλάττειν, ἃ τὸ κακ-
 νότατον, αὐτὸς ζηλοτυπόντων, ἀγνοούντων δὲ ὡς
 κατάρτα οἰκέτης, ἢ οἰκονόμος, ἢ παιδὸς τῆς ὑ-
 πεισιῶν λαθραίως ἐμπαροινήσει τὸν κηροδαιμό-
 να, ἃ ἀνέραςον διεσπότην, πῶς ἀμαυρόν τι καὶ μι-
 κρόσομον λυχνίδιον, καὶ διτταλέον θρυλλίδιον, ἐπα-
 ρχυνεῖν ἕως τοῖς τόκοις. πῶς εἶν' ὅκ' ἀδικοῦν, πᾶ-
 λαι μὲν ὅσα ταῦτα αἰνέσθαι, νῦν δὲ τοῦ Τίμωνι τὰ
 γνῶντῆ ἐπιχειρεῖν, πλὴν, καὶ μὴ εἶγε τὰ ληθῆ δει-
 τάς, ἀμφω βιβύλογα δόξω ποιεῖν. τὸ τε γὰρ Τί-
 μων ὁ τὸ πᾶν ὅσον ἀνέμενον, ἀμελεῖς, ἃ ὅκ' ὀνοί-
 κω, ὡς πῶς ἐμὲ εἰκότας αὐτοκόιν, τὸς τε αὐτὸ κατὰ
 κλειστον γν' θύρας καὶ σκότῳ φυλάττοντας, ὅπως
 αὐτοῖς παχύ τὸ γινώμεν, καὶ πημελῆς, καὶ ὑ-
 πέρογκο ἐπιμελουμένους, ὅτε προσεπτομένους
 αὐτὸς, οὔτε εἰς τὸ φῶς προάγοντας, ὡς μὴ δὲ ὀφ-
 θέλω πρὸς πν, ἀνοήτους γνόμενον εἶναι, ἃ ὑβρι-

σαις, ὃ δὲν ἀδικῶντά με ὑπὸ τοσούτοις δεισμοῖς κα-
 τασήποντας, ὅκ εἰδύτας, ὡς μεταμικρὸν ἀπία-
 σιν ἄλλω τινὶ τῶν θυδαίωνων με καταλιπόντες.
 ὅτ' ὃν εἰκένος, ὅτε σὺ πάνυ προχείρως εἰς ἐμὲ τῶ-
 τος ἐπαίνω, ἀλλὰ σὺ, ὅπορ' ἀριστὸν ὅσι μέφορ, ἐπιθή-
 λυντας ἴδ' ἀπ' ἀγμάδι, καὶ μήτε ἀφεξιμὸν τοσά-
 παν, μήτε προσιμὸν τὸ ὅλον. σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ
 πῶς τ' Διὸς, εἴ τις νόμος γήμας γυναικὸν νεαν, καὶ κα-
 λῶν, ἐπεῖτα μήτε φυλάττοι, μήτε φιλοτυπῶν τὸ πα-
 ράταρ, ἀφ' οὗ καὶ βαδίζειν γῆρα αὐτὸν ἐβέλαι νύκτωρ,
 καὶ μετ' ἡμέραν, καὶ ξυνεῖναι τοῖς βουλομένοις, μάλ-
 λον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι μοιχουθῆκομενίω ἀνδρῶν τὰς
 θύρας, καὶ μαρτυροῦν, καὶ πάντας ἐπ' αὐτῶν κα-
 λῶν, ἄρα ὁ τοιοῦτος ἐρεῖν δέξιν αὐτὸν; ὃ σὺ γὰρ ὦ Ζεῦ ὅσον
 φαίης αὐτὸν, ἐραδὲς πολλὰ καὶ εἰδὲ τις ἐμπαλιν ἐλευ-
 θέραν γυναικὸν εἰς τὴν οἰκίαν νόμον παλαβῶν ἐπ' ἀ-
 ρότῳ παίδων γυναικῶν, ὁ δὲ, μήτε αὐτὸς πρὸς ἀπὸ
 τοῦ ἀκαμίας καὶ καλῆς πρὸς γένος, μήτε ἄλλω πρὸς βλε-
 πειν ἐπὶ τοῖς ἀγῶνι δὲ τῇ σῆραν καὶ ἀκλείας πρὸ
 θνῶν, τῇ ταῦτα ἐρεῖν φάσκων, καὶ δὴ πῶς ὦρ' ἀπ' ὅ
 γῆρας, τῇ τῇ ἀρετῆς ἐκτετηκῆς, τῇ τῇ ὀφθαλμῶν
 ὑποδεδυκῶν, ἐδ' ὅπως ὁ τοιοῦτος ὁ πρὸς παῖσι
 δέξιν αὐτὸν, δέον παίδων ποιῆσαι, καὶ ἀπ' αὐτῶν τῇ γά-
 μῳ, καὶ ταμαραίνων θυδῶν πορὸν ὅτ' ὦ τῇ ἐπὶ ἑρασ-
 κόρῳ, καὶ δὴ τῇ ἐρεῖν τῇ θεομοφώρῳ τρέφῳ δὴ
 παντὸς τῇ βίῳ; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ, πῶς
 γῆνῳ ὦ ἀπὸ μὲν λακτιζόμενῳ καὶ λαφυροσόμενῳ,
 καὶ

Ὁ δὲ ζαντλὸς μὲν ἔστω γνώωρ δὲ, ὡς ἀπὸρ σιγῆς ματίας
 δραπέτης πεπεδημένῳ. Ζ. τί εἶν' ἀγανακτῆς
 κατ' αὐτῷ; διδοῖσι γὰρ ἄμφω καλῶς τὴν δίκην. οἱ
 μὲν, ὡς ἀπὸρ ὁ Τάνταλῳ, ἀποτοί, καὶ ἄγευστοι, καὶ ἐκ
 ροὶ τὸ σῶμα, ἐπιχειλόμενοι μόνον τῷ χυσίῳ, οἱ δὲ,
 κατὰ πόρ' ὁ Φινεύς, ἀπ' ἐλ' φάρυγγ' ὅτι τὴν τροφὴν
 ὑπὸ ἀρπυγῶν ἀφαιρόμενοι. ἀλλ' ἀπιθὶ ἥδη σωφρο-
 νεῖς ἐρωτῶντες ἀπολύτῳ Τίμωνι γνῶνξέμεν. Πλδ.
 εἰκέινος γν' πότε πάνσεψ' ὡς ἀπὸρ ἐκ κοκλίνου τετρυ-
 πημένον, πρὶν ὅλως εἰσρυπῆναι με κατὰ σπασθὲν
 ὀζαντλῶν, φθάσαι βολόμεν. τὴν ἐπεξέρων, μὴ
 ὑπὲρ ἀντλῶν εἰσπετῶν, ἐπικλύσω αὐτόν. ὥς ἐδ
 τὸν τ' Δαναΐδων πίθορ ὑποφορήσῃ μοι δοκῶ, ὅ
 μάτηρ ἐπατήλησθ' ἔλυστος μὴ σείγοντος, ἀλλὰ πρὶν
 εἰσρυπῆναι, χεῖρ' ὅν' ἐκχυθὴναι μὲν τὸ ἐπιρρέοντος ὀ-
 τως, δυνεύτερον τὸ πρὸς τὴν ἐκχυσιμὴν κηλὴν τὸ πί-
 θος, καὶ ἀκώλυτος ἡ ἐξοδος. Ζ. ὅκ' ἐμ' εἰ μὴ ἐμφραξή-
 τ' τὸ κηλὴν ὅσον, καὶ εἰς τὸ ἀπαξ ἀναπεπλημένον,
 ἐκχυθόντος γν' βραχεῖ σου, ῥαδίως εὐρήσει τὴν διφθέ-
 ραν αὐτίς, καὶ τὴν δίκην σου γν' τῇ τρυγί τὸ πίθος.
 ἀλλ' ἀπιτε ἥδη, καὶ πλοτίζετε αὐτόν, σὺ δὲ μέμνη
 ὧς Ἐρμῆς ἐπανιών, πρὸς ἡμᾶς ἄγῃ σὺς Κύνελωπας
 ἐκ ἐλ' Αἴτνης, ὅπως τὸν ἰδραυνὸν ἀκονήσαντος ἐπι-
 σκευάσωσι, ὥς ἥδη γε τεθνηγμένου αὐτοῦ διεσώ-
 μεθα. Ερ. προΐωμεν ὧς πλοτίζετε. τί ὅσον ὑποσκά-
 ζεις; ἐλελήθεις με ὧς γενναῖο δ' ὁ τυφλὸς μόνον, ἀλλὰ
 καὶ χαλὸς ὢν. Πλδ. ὅκ' ἀπ' ὅσον ὧς Ἐρμῆς, ἀλλ' ὅπο-

ταν μὲν ἀπὶ ὡς πρῶτα, πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς, ὅτι
 οἶδ' ὅπως θρασυὺς εἰμι, ὅτε χαλὸς ἀμφοτέροισι, ὡς μό-
 λισ τελείῃ ὑπὲρ τὸ τέμα προσηρσάντο ἐνίοτε τοῖ
 ποδὶ μινόντο. ὁπότεν δὲ ἀπαλλάττει δέην, πῆνόν
 ὄψαι, πολὺ τῶν ὀρνέων ὠκύτερον. ἅμα γάρ ἐπεσεμ
 ἢ ὕσπληγξ, ἡγὼ δὲ ἦδη ἀνακηνύησμαι νενικηκώς, ὑ-
 πόρπη δ' ἡλκας τὸ σάδιον, ὅδε ἰδόντων ἐνίοτε τῶ θεα-
 τῶν. Εἰ. ὅτι ἀληθῆ ταῦτα φῆς. ἐγὼ δὲ ὅτε πολλὰς αὖ
 εἰς ἑμὲ χροίμῃσι, χθὲς μὲν ὅδε ὀβολόν ὡς τε πρῶτον
 βρόχον ἐγκηρύττας, ἄφνω δὲ τῆμόρον πλοίσας, καὶ
 πολυφείδας, ὑπὸ λουκῆ Ζεύγος ὀξελαυνούσας, οἷς ὅδε
 ἡμῶν ὄντο ὑπὸ ἡρώεω ποτε, ἢ ὅμως πορφυροί, καὶ
 χρυσόχθρες πόριερ χονταί, ὅτε αὐτοὶ πισεύοντο οἷ
 μαί ὅτι μὴ ὄναρ πλεῖστον. Πλδ. ἑτεροῖον τὸτ' ὅστις
 ὦ Εὐρῆ, ἢ ὅτι τοῖς ἐμὰν τ' ποσὶ βαδίζω τότε, ὅδε
 ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ πλοῦτων ἀρξέμεναι με παρ' αὐτοῦ, ἅτε
 πλοῦτος εἴμι, ἢ μεγαλόδωρος ἢ αὐτὸς ὦν, Διὰ τοῦ
 γὰρ ὅτε ὄνοματι. ἐπειδ' αὖ τόνω με τοικιδῆνα
 δέει με πρὸς ἑτέρω πρὸς ἑτέρω, ὅτε δ' ἐλτορ ἐμβαλόν
 τόν με, ἢ ἡσυχασμένον ἐπιμελῶς, φορηδὸν
 ἀρχαῖοι μετανομήσεις. καὶ ὁ μὲν νεκρὸς γινώσκῃ
 νῶς τὸ πλοῖας προήκῃ, ὑπὲρ τὰ γόνατα παλαιᾶ
 πῆ ὀδὸν σκεπόμενος, ποδὶ μάχης ταῖς γαλαῖς.
 ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελπίσαντες, γνῶντι ἀγορᾶ πρὸ μινύσει λε-
 χνώτες, ὡς πρὸς τῇ χελιδνᾷ πρὸς ἑομένην τετρίγ-
 νος οἱ νεοηοί. ἐπὶ δ' αὖ δὲ τὸ σημεῖον ἀφαρεθῆναι, ὅτε
 λῖνον γνῶνται, ὅτι ἡ δειλὴ ἀνδοχῆ, ὅτι ἀνακηνύ-
 ῃ μὲν

θῆ με οὐκ αὖνός δεσπότης, ἢ τοι συγγενὴς ἔς, ἢ κολάξ,
 ἢ κατὰ πύγῳ οἰκίτης, ἐκ παιδικῶν τίμιος, ἴσι-
 ξυρηκλῖος ἐπὶ τῇ γνώσει, ἀντὶ ποικίλων καὶ παν-
 τοδραπῶν ἡδονῶν, ἃς ἡδὴ ἐξωρὼ ὦν ὑποκρέτησεμ
 αὐτῷ, μέγα τὸ μίσθωμα ὁ γυναιὼς ἀρπαδῶν, ἐκεί-
 νος ἢ, ὅσις αὐτῷ, ποτὶ ἀρπασέμενός με αὐτῇ δ' ἐλ-
 τω, θ' εἰ φέρωμ, ἀντὶ τῷ τέως Πυρρίδῃ, ἢ Δρόμωνος,
 ἢ Τιβίδῃ, Μεγακλῆϊ, ἢ Μεγάβυζος, ἢ Πρωταρχος με-
 τονομαδῆς, αὐτῷ μὲν τὴν κεχλωότας ἐκένος εἰς ἀλλή-
 λους ἀρβιλέποντας κατὰ λιπῶν, ἀλκίους ἄγοντας τὸ
 πόντος, οἷος αὐτῶν ὁ θάνατος ἐκ μυχρῇ σαγῶνις
 διεφυγεν, ἐκ ὀλίγου τὸ δ' ἐλεαρ κατὰ πινῶν, ὃ ἢ ἐμ-
 πεσὼν ἀθρόως δὲ ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύδιεμος
 ἄνθρωπος, ἐλὶ τῇ πέδῃ πεφρικὸς, εἰ παριῶν ἄλ-
 λος μασίξέ τις, ὀρθιον ἐπισκας τὸ δ' ἐν τὸν μυλῶνα,
 ὡσπερ ἂν ἀνὰ κλῖον περσικυδῶν, ἐκ ἐλὶ φορητὸς ὅτι
 τοῖς γνῖνι γάνυσσι, ἀλλὰ τὸς τε ἐλδοθέρεος ὑβρίδῃ,
 αὐτῶν ὁμοδ' ἄλλος μασιγοῖ, ἀρπάζεμενός εἰ καὶ αὐτῷ
 τὰ τοιαῦτα ἔξεσιμ. ἀχρεῖς αὐτῷ δὲ πορνιδιόντι ἐμπε-
 σὼν, ἢ ἰπποδρόμου ἐπιθυμίας, ἢ κολάξ, πῶς δὲ
 ἐαυτὸν ὁμνύσσιμ, ἢ μὲν δὴ μορφότερον ἢ Νιρέως εἶναι
 αὐτῷ, Διγενέσδορον ἢ Κεκροπος, ἢ Κόδρου, συννετά-
 τερρον ἢ Ὀδυσσεως, πλεσιώτερον ἢ συνάμα Κροί-
 σῳ ἐκκαίδεκα, γν' ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ ἄθλιος ἐχέει τὰ
 κατ' ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐπιπορευῶν καὶ ἀρπαγῶν, εἰ
 πανουργίῳ συνδλεγεμένα. Εἰ. αὐτὰ πῶς σχεδὸν φῆς
 τὰ γινόμενα, ὁπόταν δ' ὅν αὐτόπτος βαδίζεις, πῶς

ὅτω τυφλὸς ὦν εὐρίσκεis τὴν ὁδόν. ἢ πῶς διαγι-
 νώσκεις, ἐφ' ὅς αὐ' σε ὁ Ζεὺς ἀποσέλη, κρίνας εἶναι
 τοῖς πλοστῆι ἀξίους; Πλδ. οἷε γὰρ εὐρίσκεi με οἱ τι-
 νες εἰσι; Ερ. μὰ τὸν Δία ὅ πάνυ. ὅ γὰρ Αἰεσίδω κα-
 ταλιπῶν, Ἰππονίκῳ δὲ Καλλίᾳ προσέειπεν, καὶ πολ-
 λοις ἄλλοις Αθλουαῖων, ὃ δὲ ὀβολὸς ἀξίοις. πλὴν ἄλλὰ
 τί πρόσῃεις καταπεμφθεῖς; Πλδ. ἄνω καὶ κάτω
 πλανῶμαι περινοσῶν, ἵαχρος ἀλλὰ βῶ τινὶ ἐμπεσῶν.
 ὁ δὲ ὅσις αὐ' πρῶτός μοι πόριτυχῆ, ἀπαγαγὼν ἔχει,
 σὲ τὸν Ερμῆν ἡδὲ θεοῖς πᾶσι λόγῳ τὴν κέρδιος προσκυ-
 νῶν. Ερ. ὅκ' ἐν δὴ κηπάτῃ τοι ὁ Ζεὺς οἰόμενός σε κα-
 τὰ τὰ αὐτῷ δοκῶντα πλοστῆι, ὅσος αὐ' οἰκταί τ' ἔ-
 πλοστῆι ἀξίους; Πλδ. καὶ μάλα δικάως ὧ γαθέ.
 ὅσγ' εἰ τυφλὸν ὄντα εἰδὼς, ἐπεμπευ ἀναζητήσουντα
 διυσεύρει τοῦ ὅτω χρεῖμα, καὶ προπολλὸς ἐκλειπίπας
 τοῖς βίαι, ὅπως ὅδ' ὁ Διὸς υἱὸς αὐ' δεινροὶ ραδίως, ἁ-
 μαυρὸν ὅτω δὲ μικρὸν ὄν. τοὶ γὰρ ὅτι αὐτῷ ἢ ἀγα-
 θῶν ὀλίγων ὄντων, πονηρῶν δὲ πλείων γινώσκουσιν
 τοῖς πάνσι ἐπεχρόντων, ῥᾶρον δὲ αὐτὸς τοιαύτας ἐμπί-
 πῃω περιμῶν, δὲ ἀγλυεύομαι πρὸς αὐτῶν. Ερ. εἴ-
 τα πῶς ἐπειδὴν καταλίπης αὐτὸς, ραδίως φθί-
 γεις ὅκ' εἰδὼς τὴν ὁδόν; Πλδ. ὅξυδ' ὀρκίης τότε
 πῶς καὶ ἀρτίπας γίγνομαι πρὸς μόνον τὸν καιρὸν τῆς
 φυγῆς. Ερ. Ἐπὶ δὴ μοι καὶ αὐτῷ ἀπόκριναι, πῶς τυ-
 φλὸς ὦν, εἰρήσεται γὰρ, καὶ προσέπῃ ὡχρὸς, δὲ βα-
 ρύς ἐκ τοῦ σκελοῦ, ὅσους ἐραστὰς ἔχεις, ὥς παύ-
 τας ἀρεβλίπῃς εἰς σέ, καὶ τυχόντας μὲν θυδαίμο-

νῆμ οἴεσθ', εἰ δὲ ἀκτύνχοις, ὅκ' ἀν' ἡμεῖς ζῶντας; οἶδ' αὖ
 γὰρ τινες ὅκ' ὀλίγους αὐτῶν ἔτῳ σοι δυνέωσας ὄν-
 τας, ὥς ἐστι βιβυκῆ τε αὖ πόντον φέροντες, ἔρρι-
 ψαν αὐτοὺς, καὶ πετρῶν κατ' ἡλιβαίτων, ὑπερορᾷ
 ὀδαι νομίζοντες ὑπὸ σθ', ὅππῃ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐώ-
 ρας αὐτοὺς. πλὴν ἀλλὰ τί σὺ αὖ, οὔ οἶδ' αὖ, ὅτι ὁμοιο-
 γήσεις, εἴ τι ξυνίης σκαυτὶ κορυβαυλῶν αὐτοῦ, ἔρω
 μὲν τοῖσ' αὖ ἐπιμεμνύσας. Πλθ'. οἷσι γὰρ ποιε-
 ται, οἷος ἐμὶ ὁρᾷσθαι αὐτοῖς χολὸν, ἢ τυφλόν, ἢ ὄρα
 ἀλλὰ μοι πρόσσεις; Ερ. ἀλλὰ πῶς ὦ πλῆτε, εἰ μὴ
 τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσὶ; Πλθ'. ὅ τυφλοὶ ὦ
 ἀρίστε, ἀλλ' ἢ ἀγνοῖα, καὶ ἢ ἀπάτη, αἵ πορ νῦν λατὲ
 χεσι τὰ πάντα, ἐπισκιάζουσιν αὐτοὺς. ἐπὶ δὲ καὶ αὐ-
 τοὺς ὥς μὴ παντρώπασιν ἄμορφος εἶμι, προσωπεῖον
 ποδὶ βέβηλον ἔρασμώτατον, διάχυτον, καὶ λιθο-
 κόλλητον, καὶ ποικίλα γνῶντος γνῶν γινώσκων αὐτοῖς.
 οἶδ' αὖ το προσώπων οἰόμενοι ὁρᾷν τὸ καλλόν, ἔρω-
 σι, καὶ ἀπόλλωται μὴ γνῶν γινώσκοντες. ὥς εἴ γε τις
 αὐτοῖς ὅλον ἀπογυμνώσας, ἐπεδιδάξει με, δῖον ὥς
 κατεγίνωσκον αὐτῶν, ἀμβλυώτην τὰ τηλι-
 καῦτα, καὶ ἔρῶντες ἀνδράσων ἐὶ ἀμόρφων πρᾶγμα-
 των. Ερ. τί δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἡδὲ τῷ πλοῦτι γινώμε-
 νοι, ἐπὶ τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ποδὶ βέβηλοι ἐπὶ δὲ πα-
 τῶντες; καὶ ἢ τις ἀφαιρήσει αὐτοῦ, θάψῃ αὐτὸν ἐν τῷ ἔφρα-
 λῶν ἢ τῷ πρῶτον πρῶτον; ὅ γὰρ δὲ εἰς τὸ τότε ἀ-
 γνοῖν εἰς αὐτοῦ, ὥς ἐπίχρῃσθαι ἢ δὲ μορφοῦσθαι
 γνῶν τὰ πάντα ὁρῶντας. Πλθ'. ὅκ' ὀλίγους ὦ Ερ

μὴ ὦ πῶς τὸ τό μοι σωμαγωνίζετ'. Ερ. τὰ ποῖα;
 Πλθ. ἐπειδὴ τῆς γνῦνχῶν τοπρώτου, ἀναπετα-
 σας τὴν θύραν εἰσδεχεται με, συμπαρεσέρεται
 μετ' ἐμῶ λαθῶν ὁ τύφῳ, καὶ ἡ ἀνοῖα, καὶ ἡ μεγα-
 λαυχία, καὶ ἡ μαλακία, καὶ ὕβρις, καὶ ἀπάτη, καὶ
 ἄλλα ἅτ' αὖ μυνεία. ὑπὸ δ' ἡ τῶν πάντων κατ' ἀλη-
 φθείς τὴν ψυχῇ, θαυμάζει τε τὰ ὅθ' αὖ θανμασά, καὶ
 ὀρέγεται τῶν φθουκῶν. καὶ με τὸν πάντων ἐκείνων
 πατέρα τ' εἰσεκλυθότων λιακῶν τέθηκε, δρυφο-
 ρόμνον ὑπὸ αὐτ'. ὦ πάντα πρότερον πάθοι αὖ, ἢ
 ἐμὲ πῶς ὁπομένειν αὖ. Ερ. ὡς ἡ λείος εἶ ὦ πλθ
 ἦ, καὶ ὁ λιδοπρὸς, ὦ δυσκάρτερος, καὶ δισφουκίκορος, ὅ
 δ' ἐμῶν ἀντιλαβὴν πρὸς χόμνον βεβαίαν, ἀλλ' ὡς πρ
 ἐγγέλεις, ἢ οἱ ὄφεις διστ' ἀκτύλων δραπετρίδας, ὅκ
 οἶδα ὅπως. ἡ τῶν γὰρ δ' ἐμπαλιν ἐξώδης τε, καὶ δι-
 λαβῆς, ὦ μυνεία τὰ ἀγκιστρα ἐκπεφυκότα δὲ ἅπαν
 τος τ' σώματος ἔχουσα, ὡς πλησιάζοντας διθυὸς ἔχει, ὅ
 μὴ ἐχθρὸν ῥαδίως ἀφελθῆναι. Πλθ. ἀλλὰ μεταξὺ
 ἡ δ' ἡ φλυαροῦντας ἡμᾶς πρῶγμα ὁ μικρὸν δέλαθε.
 Ερ. τὸ ποῖον; ὅτι τὸν θησαυρὸν ὅκ ἐπιγαγόμεθα, ὅ
 πόρ' εἰς μολισα; Πλθ. θάρρε τὸ τὸ γενέσθαι, γν
 τῇ γῇ αὖ τὸν καταλείπω, ἀνέρχομαι πρὸ ὑμᾶς, ἐ-
 πισκνήφας γνῶν μύειν ἐπικλεισάμνον τὴν θύ-
 ραν, ἀνοίγειν δὲ μηδενί, ἢ μὴ ἐμῶ ἀκούσει βοήσαν-
 τῳ. Ερ. ὅκ' ἐπιβαίνω μιν ἡ δ' ἡ τ' Αἰθιόπης, καὶ
 μοι ἐπὶ ἔχόμενος τ' χλαμύδος, ἄχρ' αὖ πῶς τ' ἔχα
 ἱαν ἀφικώμαι. Πλθ. οὐ ποῖς ὦ ἐρμῆ χεραγω-
 γῶν

γῶν, ἐπεὶ λῶγε ἀκρίπτως με ὑπεβόλω, τάχα ἢ Κλέω
 νίεμπεσθμαι πρηνοςῶν. ἀλλὰ τίς ὁ φόφος ὁτός ἐστι,
 καθάπερ σιδῆρος πρὸς λίθον; Ερ. ὁ Τίμων ὁ τοσοῖ
 σὴν ἤδη πλησίον ὀφείον, καὶ ὑπόλιθον γῆδιον. πα-
 παί, καὶ ἡ πονία πάρεστι, καὶ ὁ πόνος ἐκείνος. ἡ καρτε-
 ρία ἢ, καὶ ἡ βουλία, καὶ ἡ ἀνδρεία, καὶ ὁ τοιοῦτος ὅλος τῶν
 ὑπὸ τῷ λιμῷ ταπεινῶν ἀπάντων, πολὺ ἀμείνους
 τῶν σῶν δορυφόρων. Πλθ. τί ἐν οὐ ἀπειματῆόμιθα
 ὦ Ερμῆ τῇ ταχίστῃ; ὅ γινώσκω ἡμεῖς δραβόμεν ἀξιο-
 λογον πρὸς ἀνδρα ὑπὸ τηλικούτοισιν ἀνδράσι περὶ τῆς
 χαμνίου. Ερ. ἄλλως ἔδοξε τῷ Διὶ, μὴ ἀκρίπτως
 ἐν. Πε. ποῖ ὄρα ἀπάτης ὦ ἀργεφόντα χρεαγωγῶν
 Ερ. ὑπὸ τοῦτον τὸν Τίμονα ἐπέμψθημεν ὑπὸ τῷ Δίῳ.
 Πε. νῦν πλεῖστος ὡδὶ Τίμονα, ὅποτε αὐτὸς ἐγὼ κακῶς
 ἔχοντα ὑπὸ τῷ βυφῆς πρᾶλαβῶσα, τοιοῖσι πρᾶλαβῶ-
 σα, τῇ βουλῇ καὶ τῷ πόνῳ, γενναῖον ἀνδρα καὶ πολλὰ
 ἀξιοῦ ἀπέδιδε; ὅπως ἄρα θυεταφρόνους ὑμῶν ἢ
 πονία δοκῶ, καὶ θυεδικητός, ὥσθ' ὁ μόνον κτήμα ἔ-
 χον, ἀφαιρέσει με ἀκρίτως πρὸς ἀρετῇ δηργασμί-
 νον, ἐν αὐτοῖς ὁ πλεῖστος πρᾶλαβῶν αὐτόν, ὅρα καὶ
 τύφῳ ἐγχαρήσας ὁμοῖον τῷ πάλα μαλθακῶν, ὃ ἀ-
 γεννῆς ἀνδρῶν ἀκρίτως, ἀρετῇ πάλιν ἐμοὶ ῥέκεις
 ἢ δικηγεννημῶν. Ερ. ἔδοξε ταῦτα ὦ πονία τῷ
 Διὶ. Πε. ἀπέρχου. καὶ ὑμεῖς ἢ ὁ πόνος, καὶ σοφία,
 ὅλοι λοιποὶ ἀκροδοῦναι μοι. ὅπως δὲ τάχα εἴσεται,
 ὅταν με δεῖται ἀκρίτως, ἀγαθῶν σωδόντων ὃ διδω-
 σκεῖτον τῶν ἀείων, ἢ σωδόντων, ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα,

ἑρρωμένῳ δὲ τῷ γνῶμην διετέλεισιν, ἀνδρὸς βίον
ζῶν, ἃ πρὸς αὐτὸν ἀρετέων, τὰ δὲ περιττὰ καὶ
πολλὰ ταῦτα, ὡσπερ ὄντι, ἀλλότρια ὑπολαμβάνω-
ναι. Ερ. ἀπερχονται. ἡμεῖς δὲ προσώμῳ αὐτῷ.
Τί. τίνας ἐς ὧ κατάρτατοι; ἢ τί βελόμνοι δεῦρο
ἦκετε, ἀνδρα ἐργάτῳ καὶ μισθοφόρῳ γυοχλήον-
τος; ἀλλ' ὃ χροῖοντός ἀπὶτε, μαροὶ πάντος ὄν-
τες, ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μόλα βάλλω τοῖς βώ-
λοις, καὶ τοῖς λίθοις σωτρίψω. Ερ. μηδ' αὐτῶς ὧ
τίμων μὴ βάλης. ὃ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς,
ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ερμῆς εἰμι, ὅτ' ὃ δὲ, ὁ γλῶτ' ὃ, ἐπεμ-
ψε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακτάσας τῷ θυγῶν. ὥστε ἀγαθὴ τύ-
χη δὲ χροῖον ὄλεον, ἀρετὰς τῷ πόνῳ. Τί. καὶ ὑ-
μεῖς οἰμώξεσθε ἡδὴ, καὶ τοὶ θεοὶ ὄντες, ὡς φατέ. πάν-
τας γὰρ ἅμα ἃ θεὸς ἃ ἀνθρώπος μισῶ. τζόνι δὲ τὸν
τυφλόν, ὅστις αὐτῷ, καὶ ἐπιτείψω μοι δοκῶ τῇ δι-
κέλλῃ. Γλῶ. ἀπίωμιν ὧ Ερμῆ πρὸς τῷ Διὸς, με-
λαγχολῶν γὰρ ὁ ἀνθρώπ' ὃ μετείως μοι δοκεῖ, μὴ
πικρὸν ἀπέλθω προσλαβών. Ερ. μηδὲρ σκαιοῖον
ὧ τίμων. ἀλλὰ τὸ πάνυ ὄντ' ἀχρεῖον, καὶ τραχὺ καὶ
ταβαλὼν, πρῶτῃνας τὸ χεῖρε, λάμβανε τὴν ἀγαθὴν
τύχην, ἃ πλὸς τῇ πάλιν, καὶ ἰδίᾳ Αθηναίων τὰ πρῶ-
τα, καὶ ὑποδρόρα τῷ ἀχαρείων ἐκένων, μόν' ὃ αὐ-
τὸς θυδαιμονῶν. Τί. ὃ δὲ ὑμῶν λείομαι, μὴ γυοχ-
λεῖτέ μοι. ἰκανὸς εἰμι γλῶτ' ὃ ἢ δὲ κελλα, τὰ δὲ ἄλ-
λα θυδαιμονέστατός εἰμι, μηδενός μοι πλησιάζον-
τ' ὃ. Ερ. ὅτως ὧ τῶν ἀπανθρώπως τὸν δὲ φέρω

Αἰ μῦθον ἀπὸ νῦν ἄρα τε, ἵνα τερόν τε, καὶ μὴ εἰκὸς λῶ
 μισάνθρωπον μὲν εἶναι σε, Ἰσοῦντα ἴσῳ αὐτῶν δει
 νὰ πεπονθότα, μισόδεον δὲ μηδ' αὖτως, ὅπως ἐπιμα
 λυμλῶν σε τῶν θεῶν. Τί. ἀλλὰ σὸι μὲν ὦ Ερμῆ, καὶ
 Ἰσὶ δὲ πλείους χάρις ᾧ ἐπιμελείας, τὸ τονι δὲ ἄρ
 πλῆστον ἐκ αὐτῶν λαβοίμι. Ερ. τί δ' ἡ; Τί. ὅτι καὶ πᾶ
 λαι μυρίων ἱακῶν μοι αἰτιῶν ὅτι κατέστη, ἡ ὅλα
 ξί τε πᾶσι δὲ, καὶ ἐπιβόλος ἐπαγαγῶν, καὶ μῖσος
 ἐπεγείρας, καὶ ἡδ' ὑπαθεία κατὰ φέρας, καὶ ἐπίφθο
 νον ἀρφήνας, τέλει δὲ, ἄφνω κατὰ λιπῶν, ὅπως
 ἀπίστως καὶ προδοτικῶς. ἡ βελτίς δὲ πρὸς τὰ πό
 νοις με τοῖς ἀνδρῶν κτάτοις ἱατα γυμνασῶν, καὶ
 μετ' ἀληθείας καὶ παρρησίας προσομιλῶσα, τὰ τε
 ἀναγκαῖα λαμβονοῦν παρέχει, καὶ τῶν πολλῶν ἐκεί
 νων κατὰ φρονεῖν ἐπαίδιδου, ὅς αὐτῶν ἐμὸς τὸς ἐλ
 πίδας ἀπαρτίζω μοι τ' βίος, καὶ δέξασθαι ὅστις λῶ
 ὁ πλῆστον ὁ ἐμός, ὅρ' ὅτε ἡ ὅλα ξηρωμένων, ὅτε συ
 κροφάντης φοβῶν, ὅ δ' ἡμῶν παροξυνθείς, ὅς ἐκ κλη
 σίας καὶ ὑποφορήσας, ὅ τ' ἄνθρωπος ἐπιβόλος, ἀφ
 φελέσθαι δ' ἡμῶν αὐτῶν. ἐρρωμένῳ τοιγαροῦν ἴσῳ
 τῶν πόνων, τὸ τονι τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπὶ ὄργα
 ζόμενος, ὅ δ' ἐμὸς τῶν γν' ἄσσει ἱακῶν, ἡ ἡνὰ δ' διαρ
 κῆν ἔχω τὰ ἄλλα τα πᾶσι δὲ δίκαιος. ὥστε παλίν
 ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ Ερμῆ, ἄρ πλῆστον ἀπαγαγῶν τῶ
 δὲ, ἐμοὶ δὲ ἴσῳ ἡνὰ ὅν λῶ πάντας ἀνθρώπους ἡ ἐκ
 ὁμοίωσιν ποιῆσαι. Ερ. μηδ' αὖτως ὦ γὰρ θεοὶ γὰρ
 πάντες εἰσὶν ἐπιτίθεται πρὸς οἰμωγῶν, ἀλλ' ἔα

τὰ ὀργίλα ταῦτα, ἃ μεираκιώδην, καὶ τὸν πλῆτορ
 πρῶτα βε. ὅτοι ἀπόβλητά εἰσι τὰ δῶρα τὰ πρὸ τ'
 Διός. Πλῶ. Βέλει ὦ Τίμων, δικαιολογήσμαι πρὸς
 σέ; ἢ χαλεπαίνεις μοι λέγοντι; Τί. λέγε. μὴ μα-
 κρὰν μὲν τοι, μὴ δὲ μετὰ προσιμίῳ, ὡς ὁρῶ εἰς πύ-
 τρι πῶι ῥήτορ. ἀνέξομαι γὰρ σε ὀλίγα λεγόντα
 εἰς τὸν Ερμῆ τρυφόνι. Πλῶ. ἐχρῶ μὲν τι ἴσως καὶ
 μακρὰ εἰπεῖν, ὅττω πολλὰ ἔσθ' ἡ καταγορηθέντα.
 ὁμῶς δὲ ὄρα, εἴ τι σε, ὡς φῆς, ἡδίκηκα, ὅς τ' ἦν ἡ δέ-
 σῳν ἀπάντων ἀπὸς σοι κατέστω, τιμῆς, καὶ πρὸς
 δριάς, καὶ σεφάνων, ἃ ῥ' ἄλλης τρυφῆς. περὶ βλε-
 πῆθ' δέ τοι καὶ αἰοιδιμῶθ' δι' ἐμὲ ἦδα, ἃ πόριπτος
 διασος. εἰ δέ τι χαλεπὸν ἐκ τ' ἡδράκων πέπονδας,
 αἰαίλιος ἐγὼ σοι. μᾶλλον ἢ αὐτὸς ἡδίκημαι ὅττω ὑπὸ
 σὺ, διότι με ὅττω ἀτίμως ὑπέβαλλες ἀνδράσι κα-
 ταράτοις, ἐπανῶσι, καὶ καταγορημένοις, καὶ πάν-
 τα τρόπων ἐπιβλάνουσί μοι. καὶ τό γε τελευτάειον
 ἐφηδα, ὡς προδίδωκά σε, τὸν αὐτίον ἢ αὐτὸς ἐγ-
 καλέσαιμι σοι πάντα τρόπων ἀπελαθεῖς ἔσθ' ὅττω, ἃ
 ὠδὴ κεφαλῶν ὄζωσθεις τ' οἰκίας. τοι γάρ τ' ἀντὶ μα-
 λακῆς χαλμύδης, τὰν τὼ τὼν διφθέραν ἢ τιμωῖά
 τη σοι πονία πόριπτεθῆκεν, ὡς ἐμάρτυς ὁ Ερμῆς ὅτο-
 σι, πῶς ἐκείνου τ' ἡ δία μὴδ' ἡκερ παρὰ σε, ὅττω
 δυσμενῶς μοι προσενηνεμλίου. Ερ. ἀλλὰ νῦν ὁ-
 ρᾶς ὦ πλῶτε, οἷθ' ἡδὲ γε γήνηται; ὡς ἐπαρῶν, ξυ-
 διάττειν αὐτῶ, ἃ σὺ ἦν σκέπτε, ὡς ἐχθρὸς. σὺ δὲ τὸν
 θυμὸν ὑπαλάλας τῇ δικέλει, ὑπακούσε τοι γὰρ
 ἐμφοή-

ἐμβόησαντί σοι. τί. πείσομαι ὡς Ερμῆν, καὶ αὐτοῖς πλο-
 τεύσομαι. τί γὰρ αὐτῶν πάθος τις, ὅπόταν οἱ θεοὶ βιά-
 ζονται; πλὴν ὅρα γε, εἰς οἷά με πράγματα ἐμβαλεῖς
 τὸν κακοδαίμονα, ὃς ἄλλοι νῦν δουραμονέσονται διὰ
 γων, χρυσὸν ἄφνω ποσσὶν λήψομαι ὅδε καὶ ἀδική-
 ρας, ὃς ἑαυτὸν φροντίδας ἀναδέξομαι. Εἰ. ὑπὸ
 σκῆθι ὦ Τίμων δι' ἐμὲ, καὶ εἰ χαλεπὸν ὄσος, καὶ ὅκ οἱ-
 σὺν ὄσῳ, ὅπως οἱ κόλακες ἐκείνοι διατρίβουσιν ὑπὸ
 τοῖς φθόνῳ, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν Αἰτνῶν, ὅτι τὸ θανάτου
 ἀναπνέομαι. Πλὴν. ὁ μὲν ἀπεληλυθὼν, ὡς δοκεῖ.
 πεναιρόμεαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πῆδων. σὺ δὲ αὖ-
 τοῖς περιμένει, ἀναπνέμεν γὰρ σοι τὸν θησαυρὸν ἀ-
 πελθὼν. μᾶλλον ἢ πᾶσι, σέ φημι θησαυρὸν χρυσῶν, ὑ-
 πάκουσον Τίμωνι τοῦτο, καὶ πάρα γε σεαυτὸν ἀ-
 νελέσθαι. σκέπε ὦ Τίμων, βαθείας καὶ ταφίρων, ἐ-
 γὼ δὲ ὑμῖν ὑποσπείρομαι. τί. Ἀγε δὴ ὦ δεικέλα,
 νῦν μοι ἐπὶ ῥῶδον σεαυτῷ, καὶ μὴ λάμψῃς ἐκ τοῦ βά-
 θους τὸν θησαυρὸν ὅτι τοῦ μφανὲς προηελσμένη. ὦ
 Ζεὺς τράστε, καὶ φίλοι κορύβαντες, καὶ Ερμῆν λίε-
 ρώε, πόθεν χρυσίου ποσσὶν; ἢ που ὄναρ ταῦτά ὄσις
 δέσφα γῶν, μὴ αὐθρακας εὖρω ἀνέχρῳ μὲν. ἀλλὰ
 μὲν χρυσίου ὄσις ἐπίσκομον, ὑπερυψθῶν, βαρὺν, καὶ
 τῶν πρόσφιμ ὑπορήδισον. ὦ χρυσέ, διεξίωμαι καλ-
 λιστον βροτοῖς. αἰδομένον γὰρ πῶς ἄτε δὴ ἀπέρπει-
 καὶ νύκτωρ, ὃ μὲθ' ἡμέραν. ἔλθε ὦ φίλτατε, ἐν ἑ-
 ρασμώτατε. νῦν πείθομαι γε ὃ δία ποτε γήρεδ' ἔ-
 χρυσόν. τίς γὰρ ἔκ αὐτῶν θνήσκει ἀναπνεύματα ποῖς.

κὺλ ποῖς ὑποδέξαι τὸ ὄτω καλὸν ἔρας λῶ δ' ἂν ᾤ
 γος κατάρρειοντα; ὦ μίδ' α, καὶ Κροῖσε, καὶ τὰ γν
 δελφοῖς ἀναθήματα, ὡς ὅδε μ' ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τί-
 μωνα, καὶ τὸν Τίμων ὅσον, ὥγε ὅδε βασιλεὺς
 ὁ Πόρσων ἴδω. ὦ δίκηλα, καὶ Φιλτάτη διφθέρα, ὕ-
 μῶς μὲν ἔρ' Πανὶ τότ' ἀναθεῖναι καλόν. αὐτὸς δὲ
 ἦδ' ἡ πᾶσι πριάμενος τῶν ἐχαπαίων, πουργίον οἰ-
 κοδομησάμενος ὑπὲρ τοῦ θεοῦ, μόνῳ ἐμοὶ ἰθα-
 νὸν γνῶναι τὰ δαί, τὸν αὐτὸν καὶ τὰ φον ἀποθανών
 ἔξαι μοι δοκῶ. διεδοχθῶ δὲ ταῦτα, καὶ νενομοθετή-
 ῶ πρὸς τὸν ἐπίλοιπον βίον, ἀμείβω πρὸς ἅπαν-
 τας, καὶ ἀγνωσία, καὶ ὑπόδοξία. Φίλ' δὲ, ἢ ξέ-
 ν' ὅ, ἢ ἑταῖρ' ὅ, ἢ ἑλὲς βωμός ὕβλη' ὅ πολὺς. καὶ τὸ
 οἰκτεῖραι διακρύνοντα, ἢ ἐπικερῆσαι δεομένη, πα-
 ρανομία, καὶ κατὰ λυσις τῶν ἐθῶν. μονήρης δὲ ἡ δια-
 τα, καὶ δάπνη τοῖς λυκοῖς. καὶ Φίλ' εἰς Τίμων, οἰ-
 δεῖ ἄλλοι πάντες, ἐχθροί, ἔ' ἐπίεστοι, ἔ' τὸ περὶ με-
 λῆσαι πνι αὐτῶν, μίσος. ἔ' εἴ τινα ἴδω μόνον ἄρ-
 φρὰς ἢ ἡμέρας, ἔ' ὅλως ἀνδρῶν αὐτῶν λιθίνων, ἢ χαλ-
 κῶν, μηδὲν ἡμῖν διαφέρει τῶν, ἔ' μήτε λήρυκα δι-
 χῶμεθα πρὸς αὐτῶν, μήτε σπονδαῖς σπονδῶμεθα.
 ἢ ἐρημία δὲ, ὅρ' ὅ' ἔσω πρὸς αὐτὸς, φυλεται δὲ, καὶ
 φράσονται, καὶ δὴ μόνον, καὶ ἡ πατρίς αὐτῶν, ψυχρὰ
 ἔ' ἀνωφελῆ ὀνόματα, καὶ ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοπι-
 μήματα. πλεῖστα δὲ Τίμων μόν' ὅ, καὶ ὑπόδοξ-
 τω ἅπαντων. ἔ' τρυφάτω μόνος καθ' ἑαυτὸν, καὶ λα-
 κείας καὶ ἐπαύων φορετικῶν ἀπληλαγμῶν. καὶ θεοῖς
 θύετω

θυετώ, καὶ δυνάμει τῷ μόνῳ· αὐτῷ γένει τῷ ὁμο-
 ρος ἐκείνῳ τῶν ἄλλων. καὶ ἀπαξ αὐτὸν διεξίωκα δὲ
 διεδύχθω, ἢ μὴ δὲ ἀφαινεῖν, ἢ αὐτῷ σέφασιν ἐπε-
 νεγκεῖν. καὶ ὄνομα μὲν ἐστὶ ὁ μισάνθρωπος ἡδιστον. τῷ
 τρόπῳ δὲ γνωρίσματα, δυσκολία, καὶ βραχύτης, ὁ
 σκαλιότης, ὁ ὀργή, ὁ ἀπανθρωπία, εἰδὲ ἑλπεῖς ἰδμε
 ἐν τῷ πρὶ διαφθερόμην, ὁ σβηννῆναι ἰκετόδοντα,
 πῆρ ὁ ἐλαίῳ κατασβηννῆναι. ὁ ἢ ἑλπεῖς ἡ χεῖμα-
 νῶ ὁ ποταμὸς πρὸς ἀφαινεῖν, ὁ δὲ τὰς χεῖρας ὀρέγων, αὐ-
 πταβέδῃ δέκτῃ, ὡς μὴ καὶ ὅσον αὐτὸ κεφαλῇ βα-
 πτίζοντα, ὡς μὴ δὲ ἀνακύνθαι δύστην, ὅτῳ γὰρ αὐ-
 τῷ ἴσῃ ἀφαινεῖν. εἰσηγήσατο τὸν νόμον Τίμων
 ἑχεκράτιδος κορυφαίου, ἐπεφάνησε τῇ ἐκκλησίᾳ
 Τίμων ὁ αὐτὸς, εἶπεν. ταῦτα ἡμῖν διεδύχθω, καὶ αὐτὸς
 κῶς ἐμμενῶμεν αὐτοῖς. πλὴν ἀλλὰ πόθεν πολλὰ αὐ-
 τοῖς ποιεῖται ἀπάσι γνώρισμά πως ταῦτα γινέσθῃ,
 διότι ὑποπλάστῳ ἀγρόνῃ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα γήρῃ
 το αὐτοῖς. καὶ τοι τί ὅσον φέρῃ τῷ τάχῃ. πανταχό-
 θεν σωθέσσι κεκορυφαῖοι, καὶ πονδισιδόντες, ὅκ οἱ δὲ
 ὅθεν ὁσφραϊνόμενοι ἔχουσιν. πότερον ἐν ᾧ τῇ πα-
 γῇ ὅσον ἀναβάς ἀπελαύνω αὐτοῖς τοῖς λίθοις δὲ ὑ-
 πόδ' ἐξίω ἀκροβολιζόμενῳ, ἢ τότε ἡσῶτον πρὸς
 νομήσῳ μὲν, εἰσάπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὡς πλεον
 αὐτῶν πρὸς ὁμιλῶντες, τὸ οἶμαι ὁ ἀμφοῖν. ὡς διεχῶ
 μεθα ἡδὲ αὐτοῖς ὑποσάντον, φέρε ἰδὼ τίς ὁ πρῶ-
 τος αὐτῶν ὁ τὸς ὅστις; γναθωνίδης ὁ κόλαξ, ὁ πρῶτον ἔρα-
 νομ αὐτῶν τῇ μοι ὀρέξας τὸν βρόχον, πῆρ ὅστις πρῶ-

ἔμοι πολὺ ἄκεις ἐμμενέως. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐποίησεν ἄλ-
 κῶν ἄλλος, οἰμώξετε γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων. Γνα. οὐκ ἐγὼ
 ἔλεγον, ὡς οὐκ ἀμελήσοι Τίμωνος ἀγαθὸν ἀνδρὸς οἰ-
 θεοῖς· χαῖρε Τίμων διμορφώτατε, ἔπεισε, ἔσυμπο-
 τικώτατε. Τί. νῦν ἔσὺ γὰρ ὦ Γναθωνίδη γυνὴ
 ἀπάντων βορώτατ', ἔαυθρόπων ἐπιτριπτότατ'.
 Γνα. ἄει Φιλοσκώμμων σύ γὰρ. ἀλλὰ πῶς ἔσὺ συμπο-
 σιον ὡς λακύνον πῦρ ἄσματος ἤ νεοδιδασκῶν διθυράμ-
 βων ἢ κωλομίζων. Τί. καὶ μὴν ἐλεγεία γὰρ ἄσκη μάλα
 πῶδε παθῶς ὑπὸ ταύτῃ δίκῃ. Γνα. τί ὄντα;
 παῖδες ὦ Τίμων; μαρτύρομαι ὦ Ἡράκλεις. ἰδ', ἰδ', προ-
 κελθ' ἐμὰ σε τρανύμαθς εἰς Ἀρείου πάγου. Τί. καὶ
 μὴν αὖ γὰρ μικρὸν ἐπὶ θραδύνης, φόνος τάχα πῶκε-
 κλήσῃ με. Γνα. μηδ' αὖτως, ἀλλὰ σύ γὰρ πάντως τὸ
 τραῦμα ἴασαι μικρὸν ἐπιπάσας ἢ χρυσίον. δεινὸς
 γὰρ ἴσχει μὲν ἐσι τὸ φάρμακον. Τί. ἐπιμνήσθης; Γνα.
 ἀπ' ἐμῆ, σὺν ᾧ ὁ χαλεπὸς ὅττω σκαλὸς ἐκ χειρὸς γενό-
 μιν. Τί. τίς ὁ τὸς ὅστις ὁ προσώπων, ὁ κῆρυκαλ-
 πίας; Φιλιππίδης, Κολάκων ἀπάντων ὁ βδελυρώτα-
 τος. ὁ τὸς ᾧ πρὸ ἐμὸ ἀγρόν ὅλον λαβὼν, ἔτι θυγατρὶ
 πωθῆκα δύο τάλαντα μιᾶ δὲ τῷ πατρὶ, ὁ πότε ἀ-
 λαντάμε, πάντων σιωπώντων, μόνον ὑποδρεπὴν
 σεμ, ἐπ' αὖ μοσάμεν ὡδὶ κότερον εἶναι τὸ λύνων, ἐπὶ
 δὲ νοσόντα πρῶτον εἰδέμε, καὶ πῶς ἤλθοι ἐπὶ κτε-
 ρίας δειόμενος, πληγὰς ὁ γυναικὸς πρὸς γένεθρε. Φι.
 ὦ τ' ἀναρχωτίας. νῦν Τίμονα γνωρίζετε; νῦν Γνα-
 θωνίδης Φίλος ἔσὺ συμπότης; τοιγαρὶν δίκαια τῶ-
 πονθον

πονηρὸν ἔστω ἄχαρις ὦν ἡμεῖς ἢ οἱ πάλαι ξυνή-
 θης, ὧς ξυνέφηβοι ὁ δὲ νόμος ὁμοῦς μετριάζομεν, ὥς μὴ
 ἐπιπιδῶν δοκῶμεν. Χαῖρε ὦ δέσποτα. ὧς ὅπως εὖ
 μαρτὸς τὸ τὸς νότακας φυλάξῃ, τὸς ὡδὶ τῷ ἱερέ-
 ζης μόνον, τὰ ἄλλα ἢ, κοράκων ἔδερ δὲ ἀφαιρούσας, ἐκ
 ἐπιπιδουτῆα τῷ νῦν ἔδεν. πάντες ἄχαρις οἱ καὶ
 πονηροί. ἐγὼ ἢ τάλαντόν μοι κομίζω, ὥς ἐχρῖς πῶς
 τὰ κατέπειγοντα χρεῖσθαι, καὶ ὁ δὲ νόμος ἡδὴ πλησίον
 ἡκούσας ὡς πλοῦτος ὑπομεγέθη λυὰ πλοῦτον. ἡκω
 τοιγαρὲν ταῦτά σε νοθεύσω. καὶ τοὶ σὺ γε ἔτω
 σοφὸς ὦν, ἔδερ ἱσως δεινὸν τῷ πᾶσι ἐμὸ λόγων, ὅς ἐγ
 τῷ Νέστορι τὸ δέον πρᾶνέσειας αἶν. Τί. ἔσαι ταῦ
 τὰ ὦ Φιλιάδην. πλὴν ἀλλὰ πρόσθι, ὥς ὧς ὧς Φιλο-
 φρονήσωμαι τῇ δίκῃ. Φι. Ἀνθρώποι, κατέαγα
 τῷ ἱερατὶ ὑπὸ τῷ ἄχαρις, διότι τὰ συμφέροντα ἐ-
 νοθεύτω αὐτόν. Τί. ἴδω τείδεις ἔστω ὁ ῥήτωρ Δη-
 μῖας πρὸς ἑχέτης, ψήφισμα ἔχω γινὴ τῇ διεξίᾳ, καὶ
 συγγενὲς ἡμετέρος εἶναι λόγων. ὅς ἐκκαίδειται παρ
 ἐμὸ τάλαντα μῖας ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει, καὶ αὐτὸς
 δίκαιο γινὴ, ἐγὼ δὲ εὖ το, ἐκ ἀχιδίδης, καὶ γὰρ ἐλεῖται,
 ἐλυσάμεν αὐτὸν, ἐπὶ δὲ πρῶτον ἔλαχε τῇ Ερεχθίδει
 φυλῇ δεινὸν μὲν τὸ θεωρεῖν καὶ γὰρ πρὸς ἡλθον αἰτῶν
 γιγνώμεν, ἐκ ἐφῇ γνωρίζω πολίτην ὄντα με. Δη.
 Χαῖρε ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῷ γένεος, τὸ ἔρσμα
 τῷ Ἀθηναίῳ, τὸ πρόβλημα τῷ Ἑλλάδος, ὧς μὴ πάλαι
 σε ὁ δῆμος ξωσιεγγυλνός, ὧς αἱ βολαὶ ἀμφοτέρας
 πρὸς μένους, πρότερον ἢ ἄκουσεν τὸ ψήφισμα, ὅν περ

σὸ γέγραφα. Ἐπεὶ δ' ἡ Τίμων ὁ Εὐκρατίδης κλυτ-
 τεύς, ἀνὴρ ὁ μόνον λαλὸς καὶ γαῖος, ἀλλὰ καὶ βρότος,
 ὡς οὐκ ἄλλος γν' τῇ ἑλλάδι, πρὸς πάντα χρόνον διατε-
 λῆι τὰ ἀρίστα πρὸς ἡμῶν τῇ πόλει. νενίκηκε δὲ πῶς, ὅ-
 τε πάλιν, ὅς θρόνον γν' Ὀλυμπία μιᾶς ἡμέρας, καὶ τε-
 λείω ἄρματι, καὶ σωωείδι πωλικῇ. Τί. ἀλλ' ὅδε
 ἐθεώρηκα ἐγὼ πῶποτε εἰς Ὀλυμπίαν. Δκ. τί ἔν;
 θεωρήσεις ὕψορον. τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προσκείωδι
 ἄμφορ. καὶ κείσθουσι δὲ ὑπὲρ τῆ πόλεως πέρυσσι
 πρὸς Ἀχαινεάς, καὶ κατέκρηψε Πελοποννησίων δυνά-
 μοιρας. Τί. πῶς; εἰ γὰρ τὸ μὴ ἔχθρ' ὅπλα, ὅδε προε-
 γράφω γν' τῷ κατὰ λόγον. Δκ. μετρία τὰ πρὶν καυ-
 τοὶ λέγεις, ἡμεῖς ὅ ἀχαιεῖσι αὐτὸ ἐνὶ μὲν ἀμνημονουῦ-
 τες. εἴη ὅ καὶ ψευδισμῶν γράφω, καὶ συμβολῶν,
 καὶ στρατηγῶν, ὅ μικρὰ ὠφέλησε τῷ πόλει. ὡς τὰ
 τοῖς ἀπασιν δίδωκε τῇ βουλῇ, καὶ τῶν δ' ἡμῶν, καὶ τῇ
 ἡλιαίᾳ καὶ φυλαῇ, ὅ τοῖς δ' ἡμοῖς ἰδίᾳ, ὅ κοινῇ πᾶ-
 σι χρυσὸν ἀνὰ σῆσαι τὸν Τίμονα, πρὸς τῷ Ἀθηνᾶν
 γν' τῇ ἀκροπόλει, κορυβαῖον γν' τῇ Δελφῶν ἔχοντα, καὶ
 ἀκτίνους ὡς τῇ κεφαλῇ, καὶ σεφανῶσαι αὐτὸν χρυσοῖς
 σεφάνοις ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἀνακρυχθῆναι αὐτὸν σεφανὸς σῆ-
 μόρον διονυσίοις τραγωδοῖς κακοῖς. ἀχθῆναι γὰρ δι'
 αὐτὸν διὰ τῆμερον τὰ διονύσια. εἶπε τὸ γινώσκων Δκ
 μέας ὁ ρήτωρ συγγενὴς αὐτῷ, ἀγχισεύς, ὅ μαθητὴς
 αὐτῷ ὦν. ὅ γὰρ ρήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων, καὶ τὰ ἄλλα
 πάντα ὁ πόσις αὐτὸν ἐθέλοι. τοτὶ γὰρ ἔνδοι τὸ ψευδισ-
 μα, ἐγὼ δὲ εἶμι ὅ τὸν ὑμῶν ἐβδόμῳ ἀγαθῶν πρὸς σέ,
 ὅμ' ὡς

ὅρ' αὐτῷ τῷ σῶ ὀνόματι Τίμωνα ὠνόμασεν. Τί. πῶς ὦ
 Δημέα, ὅς δ' εἰ γε γαμῶν καὶ, ὅρα γε ὅτι ἡμᾶς εἰδέναι.
 Δη. ἀλλὰ γαμῶν, ἢν διδῶν θεὸς δὴ νέωται, καὶ παλαιὸν
 ποιήσομαι. καὶ τὸ γεννηθὲν σὺ μὲν γὰρ ἔσται, Τί
 μωνα ἢ δὲ καλῶ. Τί. ὅτι οἶδ' αὖ, εἰ γαμήσεις ἐπὶ ὧ ὅ-
 τος, τηλικαύτως πᾶς ἐμὲ πληγῶν λαμβανῶν. Δη.
 οἵμοι. Τί ὅτι; τυραννίδι Τίμων ἐπιχρῆς, καὶ τὴν πᾶν
 τοῦ ἐλδοθέρος, ὅ καὶ παλαιὸς ἐλδοθέρος, ὅ δ' αὖτος ὧν;
 ἀλλὰ δώσεις γὰρ τάχιστα τὴν δίκην, τά τε ἄλλα, ὅτι
 τὴν ἀκρόπολιν ἐνεπνεύσας. Τί. ἀλλ' ὅτι ἐμπεπνεύ-
 σαι ὦ μίαν, ἢ ἀκρόπολιν; ὥς δὲ δῖος εἰς συκοφαντῶν.
 Δη. ἀλλὰ καὶ πλῆθος, τὸν ὁποδρόμου διωρῆξας.
 Τί. ὁ διωρῆκται δὲ ὅτι. ὥς τε ἀπίθανον σὺ καὶ
 ταῦτα. Δη. διωρῆσθαι μὲν ὕσσορον, ἢ δὲ δὲ
 σὺ πάντα τὰ γὰρ αὐτῷ ἔχεις. Τί. ὅτι καὶ καὶ ἄλλω
 λάμβανέ, Δη. οἵμοι τὸ μετὰ φρενον. Τί. μὴ λυ-
 κρασθῇ, καὶ τοῖσιν γὰρ οἱ καὶ τρίτῳ. ἐπεὶ γὰρ οἶα
 πάμπαν πάθοιμι, διὸ μὲν λακεδαιμονίῳ μοί-
 ρας καὶ παλαιὸς ἀνὸ πλῆθος, ἐν δὲ μίαν ἀνθρώπου
 μὴ ἐπιτρέψας. μὲν γὰρ αὖ εἴλω καὶ νενικηκώς
 ὀλύμπια πῶν, καὶ πάλιν, ἀλλὰ τί ὅτι; ὅτι ὅρα συ-
 κλῆς ὁ Φιλόδοτος ὅτι δὲ οἶμι; οὐ μὲν δὲ ἄλλῳ. ἐκ-
 πετάσας γὰρ τὸν πῶγονα, καὶ τὴν ὀφρῦς ἀνατέ-
 νας, καὶ ἐργασθὲν ὁ πῶς αὐτὸν ἐρχεται, π-
 τανῶδες βλέπω, ἀναστειλόμενός τιν' αὐτῷ ὅτι με-
 τῶν καὶ καὶ, Αὐτοβόρεας πῆ, ἢ Τείτωρ, οἷος ὁ Ζεὺς
 εἰς ἔργον. ὅτι ὁ τὸ γῆμα θυσαλῆς, καὶ κόσμος

τὸ βωδισμα, ἡ σωφρονικὸς τῶ ἀναβολῶν, ἔωθεν
 μυρία ὅσα ποδὶ ἀρετῇ διέξιδον, ἡ τῶ ἡδονῇ χαιρόν-
 των κατηγορῶν, καὶ τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν, ἐπει-
 δὴ λυσάμενοι ἡ εὐκρίτο ὑπὸ τὸ δειπνομ, καὶ ὁ πᾶς
 μεγάλῳ τῶ κύλικα ὀρέξειν αὐτῷ. τῷ ἰωροτέρῳ
 δὲ χαίρει μάλιστα, καθάπερ τὸ λήθης ὕδωρ ἐκ πῶν,
 γνῶν πῶτατα ἐπιδείκνυτο τοῖς ἑωθινοῖς ἐκείνοις
 λόγοις, πρὸς πᾶσι τῶν ὁσπορ ἰκτίνῃ τὰ ὅσα, καὶ
 τὸν πλησίον πρὸς ἀγκωνίζοντι. καρύκης τὸ γήρυον
 ἀνὰ πλεως, λυσιδὸν ἐμφορῶντος, ἐπιτεκνῶν, καὶ
 δᾶπὸρ γὰρ ταῖς λοπάσι τῶν ἀρετῶν εὐρήσειν πρὸς
 δοκῶν, ἀκρίτως τὰ τρυβλία βρῆ λυχνῶν ἀπομή-
 χων, ὡς μὴ δὲ ὀλίγον τὸ μνηστῆρ κατὰ λίποι. μεμ-
 ψιμοῖρ ἄει, ὡς τὸν πλακῶντα ὄλον, ἡ τὸν σὺ μόν-
 ον τῶ ἄλλων λάβοι, ὅτι πρὸς λυχνείας καὶ ἀπλησίας
 ὀφελῇ. μέθυρος, ἡ πᾶρον, ὅτι ἀχρεῖς ὡδῶν καὶ ὀρ-
 χισῶν μόνον, ἀλλὰ λυσιδείας, καὶ ὀργῆς πρὸς ἑτι. ἡ
 λόγοι πολλοὶ ὑπὸ τῇ κύλικι, τότε δὴ καὶ μάλιστα
 πρὸς σωφροσύνης ἡ κοσμιότητ. καὶ ταῦτα φη-
 σὶν ἡδὴ τὸ τὸ ἀκράτος πονήτως ἔχων, καὶ ὑπο-
 τραυλίζων γελῶν, εἴτα ἑμὲς ὡς τῶ τοις, καὶ τὸ τε
 λουταῖον, ἀρχαῖοι πινόν, ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ
 συμποσίου ἡ αὐλητεῖν ἡ ἀμφοτέρως ἐπειλημ-
 μένον. πλὴν ἀλλὰ ἡ νήφωρ, ὅθεν τῶ πρὸς τῶν πα-
 ραχωρήσειν αὐτῷ, ἡ δόσματος γνῆκα, ἡ θρασύντητος,
 ἡ φυλαργυρείας. ἀλλὰ ἡ κολακῶν ὅτι τὰ πρῶτα,
 καὶ ἐπιόκει προχειρότατα. καὶ ἡ γοητεία πρὸς γέ-
 ται,

τοα, ἢ ἀναχωτήα παρομαρτέ. Ἐὐλας παύσο-
 φου ἢ χρεῖμα, κῆ πανταχόθεν ἀκεῖβες, Ἐποικίλως
 γνῆτες. οἰμώξεται τοιγαρὸν δὲ εἰς μακρὰν χρεῖσος
 ὦν. τί ῥῶδ' παπαῖ, χρεῖσιος ἡμῖν θρασυκλῆς. Ὁρα
 συ. ὃ κατὰ ταῦτα ὦ Τίμων τοῖς πολλοῖς τῶτοις
 ἀφῆγμαι, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι πλεόντοι τεθιπότες, ἀργυ-
 ρεῖς κῆ χρυσοί, κῆ δειπνῶν πολυτελεῶν ἐλπίδι σω
 διεσφαμῆκασι, πολλὰ τὴν ἰολακείαν ἐπιειξάμε-
 νοι πῶς ἀνδρα, οἷον σε ἀπλοῖκον, καὶ τῶν ὄντων κρι-
 νωνικόν. οἶδα γὰρ ὡς μάλα ἢ ἐμοὶ δειπνῶν ἰκάνον,
 ὅψον δὲ ἡδιστον θυμῶν, ἢ κάρδια μόνον, ἢ εἴ ποτε τρυ-
 φώλω ὀλίγον τῶν ἁλῶν. ποτὶ δὲ ἢ γνῆα κερσνος. ὁ δὲ
 τείδωρ ὅτ' ὅ, ἢς ἐσλῆ, πορφυρεῖδος ἀμείνων. ἢ χρυ-
 σίον μὲν γὰρ, ὁ δὲ τιμώτερον τῶν γνῆ τοῖς αἰγιαλοῖς
 ἢ ἡλίδωρ μοι δοκεῖ. σὺ δὲ αὐτῷ χάριν ἐσάλλω, ὡς
 μὴ διαφείρη σε τὸ κάκιστον ῥῶν καὶ ἐπιβόλοτα τον
 λιτῆμα ὁ πλεόντων, ὁ πολλοῖς πολλὰ κίς αἰτιῶν ἀνη-
 κίστων συμφορῶν γεγεννημένῳ. εἰ γὰρ μοι πείθοιο,
 μολίστα ὅλον εἰς τὴν θάλατταν ἐμβαλεῖς αὐτόν, ἔ-
 δερ ἀναγκάσιον ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὄντα, καὶ ἄνθρωποι
 ρίνας πλεόντων ὁρᾶν διωαμύνω, μὴ μὲν τοι δὲ βαλθῶς
 ὦ γὰρ, ἀλλ' ὅσον δὲ βεβῶνας ἐπεμβαῖς ὀλίγον πῶ
 ρι λιματώδους γῆς, ἐμὸν ὁρῶντ' ὁ μόνον. εἰ δὲ μὴ τῶ
 το βάλει, σὺ δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω κατὰ τάχ' ὅ
 ἐκφόρησον αὐτὸν ἐκ τῶν οἰκίας. καὶ μὴ δ' ὁβολὸν αὐ-
 τῷ ἀνῆς, διαδιδούς ἅπανσι τοῖς δειομένοισι, ὦ μὲν
 πόντε δραχμῶς, ὦ δὲ μνᾶν, ὦ δὲ τάλαντον, εἰ

λέ τις φιλόφθονος εἴη, διμοιρίαν ἢ τριμοιρίαν φέρε
 δαί δίκαιος. ἐμοὶ δὲ καὶ τοὶ δὲ ἐμαυτῷ χάρις αὐτῷ,
 ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἐταίρων τοῖς δεομένοις, ἵνα
 νόμιμα ταύτην τὴν πόλιν ἐμπλήσας πᾶσι τοῖς, οὗτοι
 ὅσοι δύο μεδίοντες χωρῶν αἰγινητικῶν, ὁλιγαρχία
 δὲ καὶ μέτρον χρηστὸν τὸν φιλόφθονον, καὶ μηδὲν
 ὑπὲρ τὴν πόλιν φρονεῖν. τίς ἐπαίνει ταῦτά σοι
 ὦ θρασύνκλις, πῶς γὰρ τὴν πόλιν, εἰ δοκεῖ, φέρετε
 τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσω κονδυλίων, ἐπιμερήσας τῇ
 δίκῃ. θρασυ, ὦ δημοκρατία, ὅ νόμοι, παιόμε
 δα ὑπὸ τοῦ κατεράτο γνέσθω τῇ πόλει. τίς
 τίς ἀγανακτεῖς ὦ γὰρ θρασύνκλις; μὲν πᾶσι κερσο-
 μαί σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλὼν χοίνικας ὑπὲρ τὸ μέτρον
 τέλειας; ἀλλὰ τίς οὗτος; πολλοὶ ξυνέρχονται. βλεψίας
 ἐκείνου, ὁ δὲ ἀρχὴς, ὁ γινώσκων, καὶ ὅπως τὸ σὺνταγ-
 ματὶ οἰμωξομένων. ὥστε τίς ἐκ τῶν τὴν πόλιν ταύ-
 την ἀνελθῶν, τὴν ἢ δίκῃ ἀνελθῶν ἀναπαύει
 λαὶ πεποννηκῶν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείους λίθους ξυμ-
 φορήσας, ἐπιχαλασάτω πόρρωθεν αὐτούς; μὴ βάλῃ ὦ
 τίμων, ἀπὸ γὰρ. τίς. ἀλλ' ὅτι ἀναμωπύγε-
 μεις, οὗτοι δὲ ἀνδρῶν τραυμάτων.

Αλκυῶν, ἢ Περί μεταμορ- φώσεως.

Τίς ἡ φωνὴ προσέβαλόν ἡμῖν ὦ Σώκρατες,
 πόρρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν, καὶ τὴν ἀκρὰς ἐ-
 κείνης; ὡς ἡδὲ ταῦς ἀνθρώπους. τί ποτ' ἀρ' ὅτι τὸ φθγ
 γόμλον

γόμενον ζῶον· ἄφωνα γὰρ δὴ τὰ γὰρ καὶ ὁ δαῖς δια-
 τώμιναι. Σω. Θαλαπῆαι τις ὦ Χαριεφῶν ὄρνις, ἀλ-
 κυὼν ὀνομαζομένη, πολυθρηνος καὶ πολυδιακρυσ.
 πρὶν δὲ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύβευτ' λόγος. φα-
 σὶ γυναικὰ ποτὶ ὅσων Αἰόλου τ' Ἕλληνος θυγατέρα,
 Λαοίδιον αὐδρα τὸν ἑαυτ' τεθνεῶτα, θελῶν ποθῶ
 Φιλίας, Κήκηα τὸν τραχύνιον, τὸν Εὐσφόρο τ' Ἀσέ-
 ρος, καλὸν πατρός καλον ἴον. εἶτα δὲ πῆρω δῆλα
 διαπνα δαίμονιαν βέλησι, εἰς ὄρνιθ' ἄροπον
 ποδὶ πέτεσθαι τὰ πελάγη, ζῆτοσιν ἐκείνων, ἐπὶ δὲ
 πλαζομένη γλῶσσοι παῖσιν, οὐχ οἶα τ' ἰὼν εὐρεῖν.
 Χαρε. ἄλκυὼν τὸτ' ἐσιν, ὅσιν φῖς; ὅπως ποτὶ πρό-
 ὀδον ἠκκήσιν ὅλ' φωνῆς. ἀλλὰ μοι ξένη τις τῶ ὄντι
 πρὸς πέσει. γράφει γὰρ ὡς ἀληθῶς τὸν ἥχον Ἀΐνισι
 τὸ ζῶον. πηλίνον δὲ τι καὶ ὅτι ὦ Σώκρατες; Σω.
 ὁ μέγα, μεγαλλυ μὲν τοὶ δὲ τὴν Φιλανδρίαν εἶλη
 φε ποδὶ θεῶν τιμῶν. ἰδὲ γὰρ τῇ τῶτο νεότητι καὶ τὰς
 ἄλκυονιδας προσεγορδομίας ἡμέρας ὁ νόσμος
 ἄγχι, ὁ κατὰ χειμῶνα μῖσος διαφόρσας ταῖς θυ-
 δίας, ὡς δὲ καὶ ἡ τῆμόρον παντός μᾶλλον. ὅχ' ὅρας
 ὡς αἰθεῖα μὲν τὰ ἀνθρώπων, ἀκύναντον δὲ, καὶ γαλή-
 νιον ἄπαν τὸ πέλαγος, ὅμοιον ὡς εἶπ' καὶ τὸ πῶ;
 Χα. λέγεις ὁρθῶς. φαίνεται γὰρ ἄλκυονις ἡ τῆμε-
 ρον ὑπορχῶν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἰὼν. ἀλ-
 λά πῶς θεῶν, ὅτ' ποτὶ γὰρ πεδιλῶναι τοῖς ἐξ ἀρ-
 χῆς ὦ Σώκρατες, ὡς δὲ ὁρνεῖται γυναικίς ποτὶ ἐγέ-
 νοντο, ἡ ὄρνιθες ἐκ γυναικῶν; πάντες γὰρ μᾶλλον

ἁδωῶν τὸν φαίνεται πᾶν τὸ ποιῶν. Ζω. ὦ ῥέ-
 λε Χαιρεφῶν, εἰκαμέν ἡμεῖς τῷ δωατῷ τῷ καὶ
 ἁδωῶν τὸν ἀμβλυνοί τινος εἴνεται παντε-
 λῶς, δοκιμαζόμεν γὰρ δὴ ἡττῶ δωῶν ἀνθρώπων
 ἁγνοῶν ὅσον, καὶ ἁπιστον, καὶ ἁόρατον. πολλὰ ὅν φαί-
 νεται ἡμῖν καὶ τῷ ὁπότερον ἁπορα, καὶ τῷ ἐπι-
 τῷ ἀνέπιπτα. συχνὰ μὲν καὶ δὴ ἁπείαν, συχνὰ
 ἡ καὶ ὁπότεν νηπιότητα φρενῶν. τῷ ὅντι γὰρ νηπιῶ ἁοῖ
 καὶ εἴν τῷ ἁνθρώπου, ὅ ὅ πάντι γέρον, ἐπέτοι με-
 κρὸς πάντι ὅ νειγίλος ὁ τῷ βίσι χρόνος πῶς ὅν πάν-
 τα αἰῶνα. τίς αὖ ὦ γὰρ οἱ ἁγνοῶντες τὰς τῷ
 θεῶν ὅ δαίμονιων δωῶν ἁχοίαν αὖ εἰπεῖν, πότε-
 ρον δωῶν τὸν ἡ ἁδωῶν τὸν τι τῷ ποιῶν, ἁώρα καὶ
 Χαιρεφῶν τρίτῳ ἡμέραν, ὅς ὅ ὅ χειμῶν, καὶ γῆν
 μιν γῆν τι γὰρ τοι δέῃ ἐπέλθοι, καὶ τὰς ἁστράτας ἐ-
 κείνας ὅ βροντὰς, ἀνέμων τε δαίσις μεγαθεῖ, ἁπεί-
 λαβον αὖ τις τῷ οἰκοδονῶν ἁπαρῶν ὅ δὴ συμπε-
 σείδῃ. μετὰ μικρὸν δὲ θαυμάσις ἡ τις κατὰ σπῆν ὁ-
 δὸς ἐλθῶν, ὅ δὲ μιν αὐτῇ ἁεὶ ὅς τῷ νῦν. πότερον
 ὅν οἱ μείζον ὅ ἐρωδῶν ἁεὶ, ὅ αὐτῷ αἰθεῖαν
 ὅς ἐκείνης τῷ ἀνυποσάτῳ λαίλαπος ὅ παραχῆς με-
 ταθεῖναι, καὶ εἰς γαλήνῳ ἀναγαγεῖν ὅν ἁπαντα
 ἡσμοῖν, ἡ γυμνασὶς εἰδῶ μετὰ πλεῖν εἰς ὅρνιθος
 τινος ποιῆσαι, τὸ μὲν γὰρ ποιῶν, καὶ τὰ παιδάρι-
 α τὰ πῶ ἡμῖν, τὰ πλάττειν ἐπιστάμιναι πηλὸν, ἡ κη-
 ρὸν, ὅταν λαβῶν ἁεὶ δὴς ἐκ τῷ αὐτῷ πολλάκις ὅγκοι,
 μεταχρηματίζει πολλὰς ἁδῶν φύσεις. ὅς δαίμο-

νίω δὲ μεγάλῳ ὃ συμβλητῶν ὑποροχῶν ἔχον
 πῖ πῶς τὰς ἡμετέρας διωαμεις, θυχρόν τιχρόν ἄ-
 παντα τὰ τοιαῦτα, καὶ λῆα. ἐπεὶ ἄνθρωπος οὐρανὸν
 πόσω πνὶ σεντὶ δοκῆς εἶναι μείζω, φρασσας αὖ.
 Χαιρε. τίς δ' ἀνθρώπων ὧ Σώκρατος, νοῆσαι δύ-
 νατ' αὖ, ἢ ὀνομάσαι π' τῶν τοιούτων; ὃ δὲ γὰρ εἶπερ
 ἐρικτόν. Σωκρα. ἐκὼν δὲ θεωρῶμι ἀνθρώπων
 πῶς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλως τινὰς ὑ-
 ποροχὰς, γν' ταῖς διωαμεισι καὶ ἀδωαμίαις ὑπερ-
 χῶς, ἢ γν' τῶν ἀνθρώπων ἡλικία, πῶς τὰ νήπια παν-
 τελῶς βρέφη, τὰ πεμπῆα ἐκ γυνετῆς, ἢ δεκα-
 ταῖα, θαυμασῶ ὅσω ἔχ' ἑξ' διαφορὰν διωαμείως
 τε, καὶ ἀδωαμίας, γν' πάσας σχεδὸν ταῖς ἡλικί-
 ας βίον πράξεισι. καὶ ὅσα δὲ τῶν τεχνῶν τούτων ὅτω πο-
 λυμηχανῶν, καὶ ὅσα δὲ τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς
 ἐργάζονται. ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις ὡς αὖ εἶπον πά-
 ροις, ὃ δ' εἰς νῦν ἔλθῃ διωατὰ φαίνεται, καὶ ἑλ-
 ἰχύνθ' δὲ ἑλὶνὸς ἀνδρὸς τελεῖς τὸ μέγεθ' αὖ, ἀμεί-
 τρητον ὅσω ἔχειν τῶν ὑποροχῶν πῶς ἐκείνα. μυ-
 ριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ πάνυ πολλὰς χει-
 ρώσας αὖ ραδίως. ἢ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἀπο-
 ρθ' δὴ πῶς πάντων, καὶ ἀμύχανθ' ἀρχῆς παρὰ
 λαθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὁπνικὴ δὲ ἀν-
 θρωπ', ὡς εἰκν, ἀνθρώπου ποσὶν ἀφ' ἑαυτοῦ, τί
 νομίσουμι ἄν σύμπαντα οὐρανὸν πῶς τὰς ἡμε-
 τέρας διωαμεις φανῆναι αὖ, τοῖς τὰ τοιαῦτα θεω-
 ρῆν ἐρικνυμῆας; πῶς δὲ ἴσως δόξει πολλοῖς,

ὅσω ἔχει τὸ μέγεθος τῷ κόσμῳ τῷ ὑποκόλῳ πῶς
 τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφώντος εἶδον, τυλικὸν τοῦ
 καὶ τὴν διώκαμιν αὐτοῦ, καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ διὰ
 νοίαν, ἀνάλλογον διαφέρειν ἐλὶ πόδι ἡμᾶς διαβέ-
 σεως, σοὶ μὲν ἐν καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς, τοῖς
 τοῖς ὅσι, πολλὴ ἀπὸ ἀδυνατῆα τῶν ἐτέροις πάντων ῥα-
 δίων. ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀνάνοις, καὶ ἀναγνώ-
 σαι, ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν βό-
 που, ἀδυνατῶτερόν ὅδε τέως, ἕως αὐτῶσι ἀνέπισή-
 μονόν τοι ποιῆσαι γυμναστικὰς δὲ ὀρνίθων, ἢ ὀρνίθας
 ἐκ γυμναστικῶν. ἡ δὲ φύσις ἐνὶ κυρίῳ σχεδὸν παρα-
 βάλλουσα βόου ἀπὸν, ἢ ἀπὸν, πόδας ὑποβάσσει,
 καὶ ἡ πόδας, ποικιλία τε φαιδρύνουσα πολλῇ, καὶ
 καλῇ ἢ πανδοῦσιν πῶς χρωμάτων, μέλιτην ὁφλὺν ἀ-
 πέδιδξε θέσι μέλιτος ἐργάτην. ἐκτε ὡδὲ ἀφώνων καὶ
 ἀφύλων, πολλὰ γλῆν πλάττει πηλιδόν τε, ἢ περὶ
 καὶ ἀνύδρων ζώων, ὡς λόγος, τέχνης τινῶν ἱεραῖς
 ἀνέρεσιν μεγάλῳ προχωρῶν. τὰς εἰν ἀθανάτων
 διωάμεν μεγάλας ὄρας, θνητοὶ καὶ σμικροὶ πάντες
 λῶς ὄντες, καὶ ὅτε τὰ μεγάλα διωαμένοι καθο-
 ρᾶν, ὅτ' εἰν τὰ σμικρὰ, τὰ πλείω δ' ἀπερῶντες, καὶ
 τῶν πόδι ἡμᾶς συμβαινόντων παθεῖν ὅκ' ἀνέχοντο
 εἰπεῖν βεβαίως, ὅτ' Ἀλκινόων πῶς, ὅτ' ἀνδρόν.
 λιλῶ δὲ μύθων, οἷον πρὸς ὁδοῦ πατέρες, τοῖς καὶ
 πασιμὲν ἐμοῖς ὡς ὅρην, θρῆνῶν μελῶν ἢ πρὸς ὁδῶν τῶν
 σὺν ὕμνων πῶς. καὶ σὺ τὸν θυσεῖν καὶ ἑλάνδρου
 ἔρωτα πολλάκις ὑμνήσω, γυναιξὶ τ' ἐμαῖς, Ξαν-
 θίππῃ

θίππῃ τε καὶ μυρτοῖ λέγων τὰ τ' ἄλλα, πρὸς δὲ
 ἢ τιμῆς, οἷας ἔτυχον πρὸ θεῶν. ἀρά γε τί σὺ ποιή-
 σεις π τοῖσ' τοι ὦ Χαίρε φῶν; Χαί. πρέπει γάρ ὃ
 Σώκρατες. καὶ τὰ ὑπὸ σ' ῥηθγόντα, διπλασίαν ἔχ-
 τιν πρὸ ἀκλυσιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμι-
 λίαν. Σω. ἐκδὲρ ἀπασσάμενοις τ' ἄλκυόνα, προῶ
 γὰρ ἦδ' ἡν πρὸς ἄστυ καίρος ἐκ τοῦ Φαληεῖκῃ. Χαίρε.
 πάννυ μὲν ποιῶμεν ὅτως.

Προμηθεὺς, ἢ Κεύκεσος.

Οἱ μὲν Κεύκεσος ὦ Ηφαιεῖς ἔτ' ὅ, ὦ τὸν ἄλ-
 λιοι πτῶν τ' οὐκ ἐπὶ προσκλῶδι δειήσει, πα-
 ριστοπῶμεν ἢ ἦδ' ἡν ἐρημνόν ἱνα ἐπιτήδειον, εἰ πο-
 τ' χιόν' ὅτι γυμνός ὅτι, ὡς βεβαιότερον καὶ πατε-
 ρὰ δεισμά, ὅτ' ὅτ' ἄπασι πρὶ φανῆς ἐκ ἐρεμάει-
 ν' ὅ. Ηφαι. πρὸς τοῦ πῶμεν ὦ Ερμῆ. ὅτε γὰρ ταπ-
 νὸν ἢ πρὸς τὸν ἐσαυρῶδι χεῖ, ὡς μὴ ἐπαμύνειν αὐ-
 τῷ τὰ πλάσματα αὐτοῖ οἱ ἄνθρωποι, ὅτε μὲν ἢ
 τὸ ἀκροῦ, ἀφανῆς γὰρ αὐτὸ ἐκ τοῖς ἰάτω. ἀλλ' εἰ δοκῇ,
 ἢ μὲν γὰρ ταῦτά πο' ὑπερ' ἔφαρα γος ἀνέσχυ-
 ρῶδι, ἐκ περὶ αἰθῆς τῷ χεῖρε ἀπ' ἐξουί πρὸς ἔρ-
 τῶν. Ερ. οὐ λέγεις, ἀπότομοί τε γὰρ αἰ πέραι, ὅ
 ἀπρόσβατοι, πανταχόθεν ἡρῆμα ἐπὶ γυνδυκῆαι. ὅ
 τῷ ποδὶ σενλὺ τὰν τῆν ὁ ἐρημνός ἔχ' τ' ἐπίβασιν,
 ὡς ἀκροπόδι π' ὡς μόνις ἐσάναι, ὅ ὅλως ἐπὶ καί-
 ρος ὁ σαυρὸς αὐτὸν γυνοῖτο. μὴ μέλλειν ὦ Προμηθεῖ,
 ἀλλὰ ἀνάβαινε, καὶ πᾶρεχε σ' αὐτὸν ἱαταπαγού-

μινον πρὸς τὸ ὄρεθ. Προ. ἀλλ' ὑμεῖς γῶν ἡφαι-
 σε, Ἐρμῆ, κατελείξατέ με πρὸς τὴν ἀξίαν διυ-
 χόντα. Ερ. τὸτ' ἔφης ὦ Προμηθεύ, ὅ κατελείξα-
 τε, ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπιδῆναι αὐτίκα μάλα πα-
 ρακόσαντας τοὶ ἐπιτάγματος. ἢ ὅχ' ἰκανῶς εἶναι
 σοὶ δοκεῖ ὁ Καύνκεος, καὶ ἄλλος ἀνχωρήσαι δ' ὅο πρὸς
 παταλὸν θλῦναι; ἀλλ' ὄρεγε τὴν δεξιάν. σὺ δὲ ὦ
 ἡφαισε κατέκλειε, καὶ πρὸς ἡλὸς, Ἐτ' σφύραν ἐρ-
 ῶ μολὼς κατὰ φόρε, δὸς Ἐτ' ἐτέραν, κατεφλήθη
 δὲ μάλα καὶ αὐτή, δὴ ἔχει, κατεπῆσεν τοὶ δὲ ἦσαν
 Ἐὸ ἀετός ἀρχοῦν τὸ ἦπαρ, ὡς πάντα ἔχους ἀντὶ
 θλίψεως καὶ θυμὸν χαλῶν πλάσκειν. Προ. ὦ Κρόνε
 καὶ Ἰαπετὲ, Ἐ σὺ γὰρ μήτερ, οἷα πέπονθα ὁ κακοδαί-
 μων, ὅδε μὲρ δαυτὸν εἰργασμένος; Ερ. ὅδε μὲρ δαυτὸν εἰρ-
 γάσω ὦ Προμηθεύ, ὅς πρῶτα μὲν τῷ νομῶν τῶν κρεῶν
 ἐγχευοίς, ὅπως ἀδικορὲ ποιήσω, Ἐ ἀπαῖνλῶ, ὡς
 αὐτῶ μὲν τὰ κάλλιστα ὑπεξείλῃ, Ἐ δὲ ἀπ' ἀπαραλο-
 γίῃ, ὅς αἱ καλὴς ἀργεῖαι δὴ μῶν; μέμνημαι Ἡσίο
 δ' οὐκ ἂν Δι' ὅπως ἐπόνθης. ἔπειτα δὲ αὖθις ἀνθρώπος
 ἀνέπλασας, πανουργότατα βῶα, καὶ μάλιστά γε τὰς
 ζωῶντας. ὡς πᾶσι δὲ τὸ τιμώτατον λιτῆμα τῶν
 θεῶν τὸ πῦρ λιλέψας, καὶ αὖθις ἔδωκεν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις. ποσῶντα δαίνα εἰργασμένῳ, φῆς μηδὲρ ἀδ-
 κήσας δαδ' ἔδωκε. Προ. εἰσας ὦ Ἐρμῆ Ἐ σὺ κατὰ
 τὸν ποιητὴν ἀνείποιμ' ἀντιᾶδῃ, ὅς τὰ βιᾶντα πρὸς
 φέρεται, ἐφ' οἷς ἔγω γε θλίβω πρυτανείῳ σιτήσεως, εἰ
 τίς δ' ἴσκει ἐγίγνητο, ἐπιμοσάμην αὖ ἐμαυτόν. εἰ
 γῶν

γὰρ χολή σοι, ἡ δ' ἔως αὖ σοι καὶ δικαιολογισαίμην
 ὥστε τῶν ἐγκλημάτων, ὡς δ' εἴξαμι ἄδικα ἐγνωκό-
 τα πόδι ἐμὸ τὸν Δία, σὺ ἧ, σῶ μὲν ἔσθ' ἡ γὰρ δικαιο-
 κηρὸς ἀρλόγησαι ὥστε αὐτόν, ὡς δικάειν τὴν ψή-
 φον ἐθέτω, ἀνταυρῶ δαί με πλησίον τῶν Κασιέων
 τῶν πυλῶν, ἡδὲ τῶν Κανέσων οἰκίσον θάμα πα-
 σι Σκύθαις. Εἰ. ὦλον μὲν ὦ Προμηθεύς τὴν ἐφείρι
 ἀγωνίῃ, καὶ οὐδ' ἐν δέῳ, ὁμῶς δ' ἐν λέγει. Ἐ. γὰρ ἄλ-
 λως πρὸς μὲν ἀναγκαῖον, ἐς αὖ ὁ ἀέτος κατὰ πῆ-
 ἐπιμελὸς μὲν οὐκ ἔστιν ἡ πᾶσι τὴν γὰρ τῶ μεσση δὲ
 πάντη χολῶν καλῶς αὖ ἐν ἔχον, εἰς ἀκρόασιν κα-
 ταρχήσας σοφιστικῶν, οἷον εἰ σὺ παντογότατος
 γὰρ τοῖς λόγοις. Προ. πρότερον δὲ ὦ Ερμῆ λέγε, καὶ
 ὅπως με ὡς δεινότατα κατηγορήσεις, μὴ δὲ καθυ-
 φῆς πῶς τῶν δικαίων τῶ πατρός. σε ἧ ὦ Ηφαιεῖ, δικαιο-
 λῶ ποιῶμαι ἔγωγε. Ηφαι. μὰ Δι' ἀλλὰ κατ' ἔγω-
 ρον ἀντὶ τοῦ μεῖζον, ὅς τ' οὐκ ἐφελόμενος, ψυχραί-
 μοι τῶ καμνον ἀρλεσιπας. Προ. οὐκ ἐν διελόμε-
 νοι τῶ κατηγορίαν, σὺ ἧ πόδι τῶ λοπῆς ἡδὲ σῶ-
 ρε. ὦ Ερμῆς ἧ ἔστιν ἀνθρωποποιίαν, καὶ τὴν κρεανο-
 μίαν αὐτιάσας. ἀμφὺ δὲ τεχνίτῃ, καὶ ἐπ' αὐτὸν δεινοὶ
 εἰσέειν. Ηφαι. ὦ Ερμῆς καὶ ὑπὲρ ἐμὸν εἶναι. ἐγὼ
 γὰρ ὅς τ' ἐπὶ λόγοις τοῖς δικανείοις εἰμι, ἀλλ' ἀμφὶ τῶ
 λαμνον ἔχω τὰ πολλὰ. ὁ δὲ ρήτωρ ὅστις, ἔστι τὰ ποικί-
 τα ὅς τ' ἐργῶς μεμελέτηται αὐτῶ. Προμη. ἐγὼ
 μὲν οὐκ αὖ ποτε ὤμην ἔστιν ἡ λοπῆς τὸν Ερμῆν
 ἐθέλῃσαι αὖ ἐπ' αὐτὸν, ὅς τ' ὄνειδίζῃ μοι τὸ τοιοῦτο ὁμο-
 τέχῃ

τέχνη ὄντι, πλὴν ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς τοῦ ὦ Μαίης παῖ
 ὕψισται, λαίρως ἦδη πόραινεν τὴν κατηγόριαν.
 Ερ. πάνν γάρ ὦ Προμηθεὺ μακρὸν δέει λόγων, ἔ
 ἱκανῆς τιν' ἔπασκονῆς, ὡς τὰ τοῖ πεπραγμένα.
 ὅχι δὲ ἀπόρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τ' ἀδικημά
 των. ὅπ' ἐπιτραπήν τι τοῖ μοιράσαι τὰ ἱεῖα, σαρ
 τῶν μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττες, ὅκ' ἐπάτησας ἢ τοῖ
 βασιλεία, καὶ σὺς ἀνθρώπος ἀνέπλεσας, ὅδε δ' εὖ.
 καὶ τὸ τῶν ἱερέων παρ' ἡμῶν, ἐνόμισας πρὸς αὐ
 τός. καὶ μοι δοκεῖς ὦ βέλπτε, μὴ σωίξαι ὡς τοῖς
 τηλικότοις, πάνν Φιλαυθρώπος τ' Διὸς πεπράμα
 ν'. εἰ μὲν ἐν ἔξαρν' εἰ μὴ εἰργάσαι αὐτὰ, διεῖσαι
 καὶ διελέγην καὶ ῥησὶν τινα μακρὰν ἀρτείνην, καὶ
 περᾶσαι, ὡς γὰρ μάλιστα, ἐμφανίσην τὴν ἀλήθειαν.
 εἰ ἢ φῆς ποικύλῃ πεποιήσθαι τὴν νομὴν τῶν ἱερέων,
 καὶ τὰ πόδι σὺς ἀνθρώπος λαυσεργῆσαι, καὶ τὸ τῶν
 κεκλοφῆσαι, ἱκανῶς κατηγόρηταί μοι. καὶ μακρό
 τора ὅκ' αὐ εἴποιμι, λῆρ' γὰρ ἄλλως τ' τοῖς τοῖ.
 Ερ. εἰ μὲν καὶ ταῦτα λῆρ' ὅστις, ἄ εἰρηκας, ὅς ὅμο
 στα μικρὸν ὕσδορ. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπέειπ' ἱκανὰ φῆς
 εἶν' τὰ κατηγορημένα, περᾶσομαι ὡς αὐ οἶός τε ὦ,
 δ' ἀλυσάσαι τὰ ἐγκλήματα. καὶ πρῶτον μὲν ἄ
 κκορ τὰ πόδι τ' ἱερέων. καὶ τοῖ νῦν ὕσανορ, ἔ νῦν
 λέγων ταῦτα, ἀχλυσόμαι ὑπὲρ τοῖ Διὸς, εἰ ὅτω
 μικρολόγ' καὶ μεμψιμοιρός ὅστις, ὡς δίδοι μικρὸν
 ὁσοῦν γὰρ τῇ μελίδι εὐρεν, ἀσσοκολοπιδιστόμενον
 πέμπειν παλαιὸν ὅτω θεόν, μήτε εἰ συμμαχίας

μνημονόβουλον, μήτε αὐτὸν ὀργῆς τὸ λεφάλαιον,
 ὃ ὅστις, γινώσκοντα, καὶ ὡς μερακίς τὸ τοῦτο τὸν ὀργί-
 ζεσθαι, καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ μὴ τὸ μείζον αὐτὸς λήψε-
 ται. καὶ τοὶ τὰς γὰρ ἀπάτας ὦ Ερμῆ, τὰς τοιαύτας
 συμποτικὰς ὁρᾶς, ὃ χρεὶν οἶμαι ἀκρὺ μνημονόβουλον. ἀλλ'
 εἰ καὶ ἐν ἡμῶν τῇ μετὰ ξυδωχιδίων, παιδιᾷ
 ἡγεῖσθαι, καὶ αὐτὸν γὰρ συμποσίῳ καταλιπεῖν
 τὴν ὀργὴν, ὅτι δὲ τὸ αὐτοῦ ταμίδεσσι τὸ μῖσθον,
 καὶ μνησικακίαν, καὶ ἑωλὸν τινὰ μνήμῃ διαφυ-
 λατῆσιν. ἀπαγὰ, ὅτι θεοῖς πρέπον, ὅτι ἄλλως βασι-
 λεύῃ, ἢ γὰρ ἀφ' ἑλπίδος τὸ συμποσίῳ τὰς κομψίας
 ταύτας, ἀπάτῃ καὶ σκώμματι, καὶ τὸ σπλάι-
 νειν καὶ ἐπιγέλῃ, τὸ καταλιπόμενόν ὅτι μέθην, καὶ
 κῆρ, καὶ σιωπῇ, σκυθρωπῇ καὶ ἀτόρπῃ πράγ-
 ματα, καὶ ἡκιστα συμποσίῳ πρέποντα. ὥστε ἐγὼ
 ὃ δὲ μνημονόβουλον εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐπιώμιον τὸν
 Δία, ὃς ὅπως καὶ τιλικαῶντα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακ-
 τήσιν, ὅτι πάνθ' ἐναῖον ἡγήσεσθαι πεπονθέναι, εἰ δια-
 νέμων τις ἑρῆα, παιδιᾷ τινὰ ἐπαίξει, περὶ ὀμίλῳ
 εἰ διαγνώσεται τὸ βέλτερον ὁ αἰετὸς μὲν, τίθει δὲ
 ὦ Ερμῆ τὸ χαλεπώτερον, μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀρ-
 νενεμῆκεναι ὅτι Διί, τὴν δ' ὅλῃ ὑφ' ἑξείδαι. τί ὅν
 διατρεφῇ χρεὶν τὸ τοῦ λόγου τῇ γῇ τὸν ὀρατὸν ἀναμ-
 μίχθαι, καὶ δεισμὸν, καὶ σκυροῦς, καὶ Κανέκασον ὁ-
 λον ἐπινοεῖν, καὶ ἀετὸς καταπέμπειν, καὶ τὸ ἡπὶ
 ἐκὸς πῆσιν; ὅρα γὰρ μὴ πολλὰ ταῦτα κατηγορήσῃ
 ἀγανακτῶντ' αὐτὸν μικροψυχίαν, καὶ ἀγένησιν

Πιγνώμης, καὶ πρὸς ὀργῇ διχέριαν. τί αὖ ἐποίη-
 σεν ὁ τῷ ὅλον βῆρ ἀκρίσας, εἰ κρεῶν ὀλίγων ἦνε-
 κα τοιαῦτα ἐργάζετο; καὶ τοι πόσω οἱ ἀνθρώποι
 διυγνωμονέσθου διακρινεῖ πρὸς τὰ τοιαῦτα, ὅς εἰ
 κὸς ἡ καὶ τὰ ὅτι ὀργῇ ὀξύτερος εἶναι τῷ θεῷ; ἀλλ'
 ὅμως ἐκένωσεν ὅς εἰσι ὅσις τῷ μαγείῳ σπυρῶ ἀν-
 μῆσαι το, εἰ τὰ κρεῖα ἐφωρ, καθεὶς τὸν δάκτυλον τῷ
 ζωμῶ περιελικμῆσαι το, ἢ ὁ πῶμῶν ἀκρῶσας τῷ
 κρεῶν κατεβρόχισεν, ἀλλὰ συγχνώμην ἀκρῆμον-
 σιν αὐτοῖς. εἰ δὲ καὶ πάντῃ ὀργιδεῖν, ἢ κενὸν ὕλους
 ἐνέτριψαν, ἢ καὶ κατὰ κόρην ἐπάταξαν, αἰεσκό-
 λοπίδην δὲ εἰδὲς πρὸ αὐτοῖς τῷ τηλικότῳ ἦνεκα.
 καὶ πῶμῶν τῷ κρεῶν τοσαῦτα. αἰχρὰ μὲν ἡ
 μοὶ ἀκρογῆσαι, πολὺ δὲ αἰχρῶ κατηγορεῖν ἐκεί-
 νῳ. πῶμῶν δὲ τῷ πλασικῆς, καὶ ὅτι τὸς ἀνθρώπος ἐ-
 ποιήσας, καὶ ρὸς ἡδὲν λέγειν. ὅτῳ δὲ ὡς ἑρμῇ διηλῶ
 ἔχον τὴν κατηγορίαν, ὅς οἶδ' αὖ καὶ ὁ πρότερον αἰ-
 πᾶδέ με. πότερα, ὡς εἰδὲ ὅλως ἐχρῶ τὸς ἀνθρώ-
 πους γεγονέναι, ἀλλ' ἀμφοῖν ἡ ἀτρεμεῖν αὐτὸς γῆν
 ἄλλως ὄντας ἀνέργασον, ἢ ὡς πεπλάσας ἢ ἐχρῶ,
 ἄλλοι δὲ τινα καὶ μὴ ὅτῳ διεχρηματίσας τὸν τρώ-
 πομ; ἐγὼ δὲ ὅμως ἑπὶ ἀμφοῖν ἐρῶ. καὶ πρῶτόν γε
 ὡς εἰδὲ μίαν τοῖς θεοῖς ἀπὸ τότε βλάβη γιγνέται,
 τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι τὸν βίον παραχθέντων, περὶ-
 σομαι διακινύειν. ἔπειτα δὲ ὡς καὶ συμφέροντα ὅτι
 ἀμείνω ταῦτα αὐτοῖς παραπολὺ, ἢ εἰ ἐρήμῳ καὶ
 ἀπ' ἀνθρώπων σωθεῖσιν τὴν γῆν μὲν, καὶ τοίνυν
 πάλαι

παλαι. ῥᾶον γάρ ὅτω δ' ἦλον αὐτὸν γήνοιο, εἴπῃ δ' ἴκη-
 σα ἐγὼ μετακρησμήσας, καὶ νεωτερίσας τὰ πόδι
 οὗτος ἀνθρώπος, τὸ θέοι μόνον καὶ τὸ ἐπὶ σελίνιον γέ-
 νῃ. ἢ γῆ δέ, ἄχρ' ἰόντι χρῆμα καὶ ἄμορφον, ὕλαις ἀ-
 παύει, καὶ ταύταις ἀνήμεροις λαοσι. ὅτε δέ βω-
 μοὶ θεῶν, ἢ νεῶς. πόθον δέ ἀγαλμα, ἢ ξόανον, ἢ τί
 ἄλλο τοιοῦτο, οἷα πολλὰ νῦν ἅπαντα χόθι φαίνεται
 μετὰ πόλεως ἐπιμελείας τιμώμενα; ἐγὼ δέ, αἰ-
 γάρ τι προβολύω εἰς τὸ κρινόν, καὶ σκωπῶ ὅπως
 αὐξήσῃ τε μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδωσθῇ δέ καὶ τὰ λ-
 λα πάντα δὴ κόσμον, καὶ κάλλει, γένοντα ὡς ἀ-
 μείνον ἐν ὀλίγῳ ὅσον τδι πηλοῦ λαβόντα, ῥῶα τι-
 νὰ συστήσασθαι, καὶ ἀναπλάσαι, τὰς μορφὰς μὲν ἢ
 μὴ αὐτοῖς προσποιήσθαι. καὶ γὰρ γινώσκω τι ὥμιλον
 θεῶν, μὴ ὄντων τδι γέναντίου αὐτῶ, καὶ πρὸς
 ὁμιλῶν ἢ δ' ἑταῖρος γιγνομμένη, διδαιμονέσσερον ἀ-
 ποφαίνειν αὐτό. θνητὸν μὲν τοι αὐτὸ εἶναι, θυμὸν χανῶ-
 ντα τοι δ' ἄλλως, καὶ σωετώτατον, καὶ βελτί-
 ον αἰδανόμενον. καὶ δὴ καὶ τὰ τοι ποικιλικὸν λό-
 γον, γαῖαν ὕδατος φύρας, καὶ ἰσχυρὰς, ἀνέπλα-
 σεν οὗτος ἀνθρώπος, καὶ τῶν Ἀθηνῶν παρὰ καλίστας
 σωεπιβάλλει μοι τδι ἔργα. ταῦτ' ὅδ' ἐμ, ἃ μεγάλα
 ἐγὼ οὗτος θεὸς ἠδίκηκα. καὶ τὸ ζήμιον ὅρας πηλί-
 κον, εἰ ἐκ πηλῶ ζωῶν ποίηκα, καὶ τὸ τέως ἀκύν-
 του, εἰς λίνην ἢ γαζον. ὥς ὅτι, τὸ ἀπ' ἐκένου ἦτο
 ὅρθεοί εἰσι τοὶ θεοί, διότι πᾶσι γῆς θνητὰ ῥῶα τινὰ
 γαζήνται. ὅτω γὰρ καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Ζεὺς, ὡς ὁρ

ἐλάτρου μὲν τῶν θεῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων γενέ-
 σεως. εἰ μὴ ἄρ' αἶσα δέδιε, μὴ δ' εἶσι ἀπόστασις ἐπ'
 αὐτῶν βαλόνισσιν, καὶ πόλεμον ὀζενέγκωσι πρὸς
 αὐτοὺς θεοὺς, ὡσπερ οἱ γίγαντες. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ ἐδ' ἐν
 ἡδίκησθε πρὸς ἐμὸν ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῶν ἐμῶν ἔργων, δ' ἦ
 λοῦν. ἢ σὺ δέξῃς τι καὶ ἐν τῷ μικρότατον, καὶ γὰρ σὺ
 πῆδμαι, καὶ δίκαια ἔδομαι πεπονθὼς πρὸς ὑμῶν.
 ὅτι δὲ χρήσιμα ταῦτα γεγῆναι τοῖς θεοῖς, ὅτως αὖ
 μάθοις, εἰ ἐπιβλέψας τῶν γυνῶν, ὅτε π' αὖχμηραὶ καὶ
 ἀκαλῆν ἔσαν, ἀλλὰ πόλεσι, καὶ γεωργίαις, δ' φυτοῖς
 ἡμέροις διακινησμενίλιν, δ' τῶν θάλατταν πλεο-
 μίλιν, δ' τὰς νήσους καὶ τοικουμνίας, ἀπανταχθ' δὲ
 βωμῶν, δ' θυσιῶν, καὶ ναῶν, καὶ πανηγύρεων. μετὰ δὲ
 Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγῶναι, πᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγο-
 ραί, καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐμαυτῷ μόνῳ λιτῆμα ἔδοξεν ἐπλάσσε-
 μιν, ἐπλεονέκτορ αὖτ' ἢ χρήσεως. νῦν δ' εἰς τὸ κοι-
 νὸν φέρω, τέθεικα ὑμῖν αὐτοῖς. μάλλον δὲ Διὸς μὲν
 καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ σὺ δὲ ὦ Ἑρμῆ νεὼς ἰδ' ἐν ἀπαν-
 ταχθ' ὅστις, Προμηθεὺς δὲ ἐδάμωδ' ὁρᾷς ὅπως τάμεν
 τῷ μόνῳ σὺν πῶν, τὰ κοινὰ δὲ κατὰ προδίδομαι, καὶ
 ἐλάτρω ποιῶ; τίθει δέ μοι ὦ Ἑρμῆ καὶ τόδε, γνόνκορ
 εἰ π' οἱ δοκεῖ ἀγαθὸν ἀμάρτυρον ἢ λιτῆμα, ἢ ποίημα,
 ὁ μὲν εἰς ὅψετ', μὴ γ' ἐπαινεσέτ' ὁμοίως ἡδ' ὦ δ' τὸρ
 πνὸρ ἐσεῖς τῷ ἐχόντι πρὸς δὴ τι τὸτ' ἐφίμω, ὅτι μὴ
 γιγνομένῳ τ' ἀνθρώπων, ἀμάρτυρον σωθήσεται τὸ
 καλὸν. εἴη τῶν ὅλων. καὶ πλὸς τὸρ πινὰ πλοτῆσειν
 ἐμέλλομεν, ὅτε ἔσθ' ἄλλο τινὸς θαυμαδιόσυμνον,
 ὅτε

ὅτε ἡμῖν αὐτοῖς ὁμοίως τίμιον. ὃ δὲ γὰρ αὖ ἐΐχμεν
 πῶς ὅ, π' ἐλαττον πρῶτον αὐτὸν, ὃ δ' αὖ συνί-
 μεν ἡλίκα διδαιμονόμην, ὃ ὄρνυτο δὲ αἰμοῖς τῶν
 ἡμετέρων τινάς, ὅτω γὰρ δ' ἡ καὶ τὸ μέγα διεχθῆναι
 αὐτὸν μέγα, εἰ β' μικρὸν παραμετροῖτο. ὅμως δὲ τι-
 μὴν ὡς β' πολιτεύμεθα τὸ τῶν δ' ἑορ, ἀνταυρῶκα
 τέ με, καὶ ταύτῃ μοι τὴν αἰμοῖν ἀποδεδωκῆ-
 τε τῷ βαλεῦματ'. ἀλλὰ κακῶς γοῖ τινες φῦς εἶναι
 γὰρ αὐτοῖς, καὶ μοιχόδοσι, ὃ πολέμοισι, ὃ ἀδελφῶν
 γαμοῖς, καὶ πατρῶσι ἐπιβελόδοσι. πρὶν ἡμῖν γὰρ
 ὅχι πολλὰ τῶν ἀφθονία. καὶ ὃ δ' ἡ πρὸ δ' αὖ αἰ-
 ποδσάτ' αὐτῶν τὸν ἕρπον, καὶ τὴν γλῶ, ὅτι ἡμῶς
 συνεσῆσαντο. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ἴσως φαίης αὖ, ὅτι αὐτῶν
 καὶ πολλὰ ἡμῶς ἔχειν πρῶτα ἐπιμελεσμένους αὖ
 τῶν. ὅκα δ' ἀγὰρ ὅσοι ὃ νομῶν ἀχθεῖω, ὡς β' ἐ-
 χειν τὴν ἀγέλλῃ, διότι ἀναγκαῖον αὐτῶν ἐπιμελεῖ-
 σθαι αὐτῶν. καὶ εἰ τῶν γὰρ ἐργάδες ὅσοι, καὶ ἡδὲν ἀλ-
 λως, καὶ ἡ φροντὶς ὅκα ἀτόρπης ἔχουσι τινὰ δ' αὖ
 βλῶ, τί γὰρ αὖ ἐπ' αὐτῶν, ὃ καὶ ἔχοντο ὡς προνοῶ-
 μεν; ἡ γὰρ αὖ, καὶ τὸ νέκταρ ἐπίνομεν, ὃ ἀμ-
 βροσίας γνέφετο μεθ' αὐτῶν ποιεῖντες. ὃ δὲ μάλιστα
 μετ' αὐτοῖς, τὰ δ' ὅσιν. οἱ μεμφόμενοι τὴν ἀνθρώπο-
 ποιάν, καὶ μάλιστα τὰς γυναικας, ὅμως ἐρᾶτε αὖ-
 τῶν. καὶ ὃ διαλείπετε κατόντες, ἀρ' ἢ μὲν ταῦροι,
 ἀρ' ἢ δὲ σάτυροι καὶ κύκνοι γενόμενοι, ὃ θεὸς δ' αὖ
 τῶν ποιεῖ δ' αἰξίνων. ἀλλ' ἐχρῶν, ἴσως φύσος, ἀνα-
 πεπλάσας αὖ ἀνθρώπος ἄλλοι δ' ἐλὼνα τρόπον, ἀλ-

λά μὴ ἡμῖν ἐοικέναι· καὶ τί ἄλλο πρὸς ἡμᾶς τοῦτο ἀ-
 μείνον προεσησάμεν, ὃ πάντως καλὸν ἢ πιστόν, ἢ
 ἀσωτὸν ὃ θεοῖσι δίδωκε, καὶ ἀγχιον ἀπὸ γὰρ ἐοῖς
 τὸ ζῶον; καὶ πῶς αὖ ἢ θεοῖς ἐβύλας, ἢ τὰς ἄλλας ἡμῖν
 τιμὰς ἀπένειμαν, ὅχι τοῖς τοι γενόμενοι; ἀλλ' ὑμεῖς
 ὅταν ᾤ ἡμῖν τὰς ἐκατόμβας πρὸς ἁγῶσιν, ὅκ' ὀκνεῖ
 τε καὶ ὑπὸ τῷ Λακιανὸν ἐλθεῖν δέοι μετ' ἀμύμονας Αἰ-
 θιοπίας. τὸ δὲ τῶν τιμῶν ὑμῖν ὃ τῶν θυσιῶν αἵτιον
 ἀνέστυρῃ κατε. ποδὲ ᾤ ἐν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ταῦ
 τε ἱκανὰ, ἥδη δὲ εἰ δοκεῖ, ὑπὸ τῷ πῶρ μέτεμι, καὶ
 τῇ ἐπονείδισιν ταύτῃσι λιπύ. καὶ πρὸς θεῶν τῶ
 τό μοι ἀπόκριναι, μηδὲν ὀκνήσας, ἐδ' ὅτι ἡμεῖς τοῖ
 πυρὸς ἀκρωλέαμεν, ὅς ὅτε καὶ πρὸς ἀνθρώποις ἐ-
 σίμ; ὅκ' αὖ εἴποις. αὐτῇ γὰρ οἶμαι φύσις τοῦτο· τὸ
 ματ' ὅδ' ἔν' π' ἐλαττον γίγνεται, εἰ καὶ ἴσ' ἄλλ' αὐ-
 τοῖ μεταλάβοι, ὅ γὰρ ἀρεθγίνοντ' ἡναιαμίνος ἱνός.
 φθόν' ὃ δὴ ἀνέκρυσ τ' τοῖς το, ἀφ' ὧν μηδὲν ὑμεῖς
 ἠδίκησθε, τότ' αὖν ἐμὲν μεταδιδόναι τοῖς δειομέ-
 νοις. καὶ τοῖ θεοῖς γε ὄντας, ἀγαθὸς χρόν' ἔστι, ὃ δ' αὖτ' ἡ-
 ρας ἐσθλῶν, ὃ ἐξω φθόνος παντὸς ἐσθλῶν, ὅπως εἰ καὶ
 τὸ πᾶν ἄσπερ πῶρ ὑφελόμενον κατενόμισα εἰς τὴν
 γλῶ, μὴ δ' ὅλως τι αὐτ' κατελιπὼν, ὅ μὲν ἡμᾶς
 ἠδίκησθ'. ὅδ' ἔν' ὑμεῖς δίδωτε αὐτοῖς, μήτε ῥιγδντοῖς,
 μήτε ἐφοντοῖς τὴν ἀμβροσίαν, μήτε φωτὸς ἐπιτιχ-
 νητ' δειόμενοι. οἱ δὲ ἀνθρώποι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲν ἀ-
 ναγκαίως χρόν' αὐτῶν πῶρ, μάλιστα δὲ εἰς τὰς θυ-
 σίας, ὅπως ἐχομεν ἱνισθῆναι ἀγῶας, καὶ τοῖς λιθανῶν
 θυμῶν

θυμᾶν, καὶ τὰ μνηστῆρας καὶ ἐν τῷ βασιλείῳ. ὅρῳ δὲ
 ὑμᾶς μάλα χαίροντας ἔρ' ἀπαύω, καὶ τὴν δύω-
 χίαν ταύτην ἡδίστῳ οἰομένους, ὁπόταν εἰς τὸν ἔρα-
 νόμῃ κίνεσθαι γῆνται ἐλισσόμενῃ πόδι καπνῷ. γὰρ
 πωτάτη τοίνυν ἡ μίμ' εἰς αὐτὸ γένοιτο αὐτῇ τῇ ἡμε-
 τέρῃ ἐπιθυμία. θαυμάζω ὅπως οὐκ ἔστι καὶ τὸν ἥλιον
 λεκωλύνεσθαι καὶ ἀλάμπειν αὐτὸς, καὶ τοῦτο ὅτι
 ὅστις πολὺ θεοτέρον τε, καὶ πυρρὸν ἔσθ' ἐρομ, ἢ καὶ κεί-
 νοι αἰτιάσθαι, ὡς παλαιὰ ἡμῶν τὸ ἔκτεμα. ἔρκεα.
 σφῶ δὲ ὦ Ἑρμῆ καὶ ἡφαιστε, εἴ τι μὴ καλῶς εἰρήσῃς δο-
 κῆ, διδουμένας, ἔ' δὲ λέγεται, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀπλο-
 γήσεται. Ἐρ. ὅτι δὲ τοῦτο Προμηθεὺς πρὸς ὅτ' ὅτε γεν-
 ναῖον ὁρῶν ἀμύλασθαι, πλὴν ἀλλὰ ὄντως, διότι
 μὴ ἔ' ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπὶ κέρας σέσσω, δὲ γὰρ οἶδα, ὡς ἔξ
 καὶ δέκα γυναικας αὐτὸν ἐπέσσεσθαι τὰ ἔγκρατα ὀξυρρή-
 νοντας, ὅτ' ὅτε δεινὸς αὐτὸν καὶ τηλόρκεας, ἀπλογῆ-
 σθαι δοκῶν, ἐκείνῳ δὲ γε θαυμάζω, πῶς μάντις ὤν,
 ὅτε προεγίνωσκον ὅτ' ὅτε καλαδὸν σὺ μὲν. Προ. ἡπι-
 στήμι καὶ Ἑρμῆ καὶ ταῦτα μὲν, καὶ ὅτι ἀπλογῆ-
 σθαι αὐτὸς οἶδα, ἔ' ἡδὲ τις ἐκ οὐρανῶν ἀφίξεται σὸς
 φίλ' οὐκ εἰς μακρὰν, κατὰ βροχίον, ἐν φῆς, ἐπι-
 πτήσεται μοι τ' ἀέτορ. Ἐρ. εἰ γὰρ γῆνοίς ὦ Προμη-
 θεῦ ταῦτα, καὶ ἐπίδομί σε λελυμένον, ἔ' κοινῇ σὺ καὶ
 μὴ δύωχοί μιν. ἀλλὰ τοῖς γὰρ λευκοῖς ταῖς. Προ.
 δῆρ' ἔ' σὺ δουλοχόρμαι ὑμῖν, καὶ ὁ Ζεὺς λυσίει με,
 οὐκ ἀντὶ μακρᾶς δουλομονίας. Ἐρ. πίν' οὐ ταύτης,
 μὴ γὰρ ὀκνήσης εἰπεῖν. Προ. οἶδα ὦ Ἑρμῆ τὴν Θέ-

πρὸς ἀλλ' ὁ χρόν' λέγειν. φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τ' ἀπόρ-
ρητον, ὡς μινιδὸς εἴη, ἢ λύτερα μοι αὐτὶ τ' ἡλιαταδι-
κης. Ερ. ἀλλὰ φύλαττε ὦ τιτάν, εἰ τὸτ' ἄμεινον.
ἡμεῖς δὲ ἀπώμην ὦ Ηφαιστει. ἢ γὰρ ὅτος ἦδη πλη-
σίον ὁ αἰτὸς, ὑπόμινε δὲ καρτερώς. εἴη δ' ἐγὼ ἦδη ὅτι
τοῦ θεοῦ, ὅρ φης τοξότῳ ἐπιφανῆναι, ὡς πάν-
σει σε ἀνατεμόμηνον ὑπὸ τοῦ ὀρνέου.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Προμυθέως καὶ Διός.

Υσὸν με ὦ Ζεῦ, δ' ἦν ἄγ' ἦδη πῶτον
θα. Ζεὺς. λύσω σε φης, ὅρ ἐγὼ βα-
ρυτέρας πέδας ἔχοντα, καὶ τὸν Καὶ
κασομ ὅλον ὑπερ κεφαλῆς ἐπικέμε-
νον, ὑπὸ ἐκκαίδεκα γυπῶν μὴ μό-
νον κείρεαι τὸ ἦτορ, ἀλλὰ ἢ αὖθ' ὀφθαλμοὺς δόξου τῆ-
αι, αὐτ' ὦρ τοιαῦτ' ἡμῖν ζῶα ἀνθρώπος ἐπλάσας, καὶ
τ' ὦρ ἐκλεψας, καὶ τὰς γυναικας ἐδμητορηντας;
ἂ μὲν γ' ἐμὲ δὴν πᾶτηας γ' ἐπὶ διανομῇ τῶν κειῶν
ὅσα πτελῆ κεκαλυμμένα μοι πῶθεις, καὶ τ' ἂ μεί-
νω τῶν μοιρῶν σεαυτῶν φυλάττων, τί χρόν' λέγεις;
Προ. ὁκὼν ἰσταντὸν ἦδη τὴν δίκην ἐκτέττει. το-
σὸτον χρόνον τῶ Καυκάσῳ προσηλωμένῳ, τὸν κα-
κιστ' ὀρνέων ἀποδεδυμένον αἰτῶν τρέφωρ ἱερ' ἡπα-
τι. Ζεὺς. ὁδὲ πολλοσημόλιον ὄϊον, ὦρ σε δῖε πα-
θεῖν. Προμη. καὶ μὲν ὁκ' ἀμειδί με λύσεις ὦ Ζεῦ,
ἀλλὰ ὅτι μινύσω πάντῳ ἀναγκάϊον. Ζ. κατὰ ὅτι-
ζῆ με

ζῆ με ὦ Προμηθεύ, Προμη. καὶ τί πλέον ἔξω; ὃ γὰρ
 ἀγνοήσεις αὐτίς, γῆθα ὁ Κανέκασός ὄστιν, ὃ δ' ἀκρη-
 σφς Δεσμῶν, ὡς ἡ τεχνάζωμ ἄλίσκωμαι. Ζ. εἰπέ
 πρότερον ὅν τινα μισθὸν ἀκρίσεις ἀναγκαῖον ἡμῖν
 ὄντα. Προ. ἢ εἰπὼ ἐφ' ὃ, τι βαδίζεις νῦν, ἀξιοπί-
 στος ἔσμαι. Ζ. ἔπειτα τῶν ὑπολοίπων μαντεύομε-
 νος; Ζ. πῶς γὰρ. Προ. πρὸς τὴν ὀπίσθου σιωπῆς
 νος αὐτῆς. Ζ. τὰς μὲν ἐγὼς, τίς δ' ἐν τῷ ὡδὶ τῶν;
 δοκῆς γὰρ τι ἀληθὲς εἶναι. Προ. μηδὲν ὦ Ζεῦ, καί
 νωνήσῃς τὴν κηρύδι. ἢ γὰρ αὐτὴν ὑποφύρησιν ἐκ σῶ,
 ὃ τεχνάζωμ ἰσχυροῦσται σε, οἷα ἔστιν ἐδραῖας ἄρ
 Κρόνον. Ζ. ἔστω φῆς ἐκπεσθεὶς ἀπὸ μετ' ἀρχῆς; Προ.
 μὴ γένοιτο ὦ Ζεῦ, πλὴν τοῖς τοῖς ἡ μίξις αὐτῆς ἀπὸ
 λεί. Ζ. χαίρειτω ποιγαρεὶν ἡ οἰκίῃς, σε δὲ ὁ Ηφα-
 στος ὡς τῶν τοῖς λυσάτω.

Ερωτῶ καὶ Διός.

Ἀλλ' εἰ καὶ τί ἡμάρτον ὦ Ζεῦ, σύγγνωθί μοι,
 πατρίον γὰρ εἰμι, ἔτι ἀφρων. Ζ. σὺ πα-
 τριὸν ὦ Εἰρως, ὃς ἀρχαῖος περὶ εἰς πολὺν τοῖς ἰαπετῶν;
 διότι μὴ πώγωνας, μὴ δὲ πολιὰς ἐφυλάς, δὲ ταῦ-
 τα ἡ βριφῶ ἀξιοῖς νομίζεσθαι, γέγωνναι ἡ πάντρ-
 γῶν; Εἰρ. τί δ' ἐσε ἡδυνάσθαι ὁ γέγωνναι, ὡς φῆς ἐγώ,
 διότι με καὶ πεδῆσαι θανόν; Ζ. σὺ περὶ ὦ κη-
 τῶν, εἰ μικρὰ, ὃς ἐμοὶ μὲν ὅπως γῆτρυνφῶς. ὡς με
 δ' ἐλθόν, ὃ μὴ πεποιθήσας με σάτυρον, ταῦρον, χυ-
 σόν, λύνον, ἀτόν. ἐμὲ δ' ὅπως ὁδὲμιναι, ἢ ἡνα ἔρα

διώαι πεποίνης. ὃ δὲ σωπῆκε ἡδὺς ἡνωακὶ δῖα
 σὲ γεγενημένῃ, ἀλλὰ με δ' εἰ μαχαλόνειμ ἐπ' αὐ-
 τὰς, καὶ ἱερὺ πῆμ ἐμαυτόν. αἰδὲ τὸν μὲν ταῦρον,
 ἢ λυκνὸν Φιλῶσιμ, ἐμὲ δὲ ἢ ἰδῶσι, τεθνῶσιμ ὑπο-
 τῷ δέος. Ερ. εἰκότως. ὃ γὰρ φέρουσι ὦ Ζεὺς θνηταὶ
 ἔσαι τὴν πρόσον. Ζ. πῶς εἴν τὸν Ἀπόλλω ὁ
 Βραχχῶ, ἢ ὁ Υἱὸν Φιλῶσιμ; Ερ. ἀλλ' ἡ δῖα
 φησὶ ἀκείνον ἐφύγε, καὶ τοὶ κομήτω καὶ ἀγένοιν
 ὄντα. εἰδὲ ἐθέλεις ἐπέραις; εἴν, μὴ ἐπίσει τὴν αἰ-
 γίδα, μὴ ἢ τὸν λυκνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς ἡδύσιμ ποίει
 σεαυτὸν, ἐκατέρωδε καθήμεν, βορρῆος τῇ μί-
 ξα τότ' ἀνελήμεν. πορφυρεῖα ἔχε, ὑποδῖε
 χρυσίδας, ὑπ' αὐλῶν ἐτυμπάνοις εὐρυθμα βαῖνε,
 ἢ ὅτι πλείους ἀνελθῆσσι τοῖς Διόνυσος Μαι-
 νάδωρ. Ζ. ἀπαγε. ὃ καὶ δεξαίμεν ἐπέραις; εἴν
 ποῖς τῷ γυγνόμεν. Ερ. ὃ καὶ ὦ Ζεὺς, μὴ δὲ ἐρᾶν
 θέλει, ῥέδιον γὰρ τὸ τό γ. Ζ. ὃ καὶ ἐρᾶν μὲν, ἀ-
 πραγμονεσθον δ' αὐτῷ ἐπιτυχάνειμ. ὡς τῶις
 αὐτοῖς ἀΐκῃσι.

Διὸς καὶ Ερμῆ.

Τῇ τῷ Ἰνάχῃ παῖδα τὴν καλὴν οἶδα ὦ Ερ-
 μῆ; Ερ. ναί. τὴν ἰὼ λέγεις. Ζ. ὃ καὶ παῖς
 ἐκείν' ὅτι, ἀλλὰ δ' ἀμαλῆς. Ερ. περᾶσιον ὄν. ὅρ
 πρόπῳ δ' ἐνὶ ἀλῆ; Ζ. ζῆλον τυπῆρα καὶ ἡρα με
 τέβαλλον αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ λυκνὸν ἄλλοι δεινὸν
 ἐπιμεμνηχάνηται τῇ κακοδαίμονι. βορρῆος τινὰ
 πολυόμ

πολύομα τὸν Ἀργὸν τοῦνομα ἐπέκτισεν, ὃς νέμει
τὴν δαμαλίην, αὐτὸν ὦρ. Ἐρ. τί εἰν ἡμᾶς χρὴ
ποιεῖν; Ζ. κατὰ πῶλον ὅν τὴν Νέμεαν, ἐκεί
δὲ πρὸ Ἀργὸς βοκολαί, ἐκείνορ ᾧ ἀπόκτεινορ. τὴν
δεῖω δὲ τὸ πελαγὸς ὅν τὴν Αἴγυπτον ἀπαγα-
γῶν, ἰσὶν ποίητορ. καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεί.
καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω. καὶ αὐτὸν ἀνέμους ἐπιπεμ-
πέτω, καὶ σῶζέτω αὐτὸν πλείοντας.

Διὸς καὶ Γανυμήδους.

Α Γεῶ Γανυμήδεις, ἡκομην γὰρ γῆντα ἐχρῶν, τί
λησὸν με ἦδ' ἡ, ὅπως εἰδὴς ἄκτι ράμφο
ἀγκύλορ με ἔχοντα, ὅδ' ὄνυχας ὀφέεις, ὃ πῶρα, οἷος
ἐφαινούμην σοι πῆκνός εἰν δοκῶν. Γα. ἀνθρῶπε, ὃκ
αἰτὸς ἀρ' ἔτι ἦδ' ἔα, καὶ κατὰ πῶλον ἦρπασάς με
ἀρ' μέσσω τὸ ποιμνίον; πῶς εἰν τὰ μὲν πῶρα ἐκείνῃ
σοι διεξέρύηκε, σὺ δ' ἄλλ' ἦδ' ἡ ἀναπέφηνας; Ζ.
ἀλλ' ὅτε ἀνθρῶπ' ὄν ὄρας ὦ μεράκιον, ὅτε αἰτὸς.
ὃ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν ὅτός εἰμι, πῶς τὸν
λευρὸν ἀλλοξέας ἐμαυτόν. Γα. τί φῆς; σὺ γὰρ ὃ
Γαῖν ἐκείν' ἔειπα πῶς συνέλγας ὃκ ἔχεις, ὃ δὲ κέρ-
τα, ὃ δὲ λάσι' εἰ τὰ σκέλη; Ζ. μόνον γὰρ ἐκείνορ
ἦ γὰρ θεός; Γα. ναί. καὶ θυομένην αὐτῷ γῆρην
τροχὸν ὡς τὸ σπῆλαιον ἄγοντες, γῆντα ἔθηκε. σὺ
δὲ ἀνδραποδισὴς τις εἶναι μοι δοκεῖς. Ζ. εἰπέ
μοι, Διὸς δὲ ὃκ ἦκσας ὄνομα, οὐδὲ βωμόν ἔδιδες γῆ
τῷ Γαργάρεϊ τ' ὕοντο, ἔβροντωντος, ἔα στραπῆας

ποῖνται; Γα. σὺ ὦ θέλῃς φῆς εἶναι, ὅς πρῶτον
 κατέχευες ἡμῶν τὴν πολλὴν χάλασαν, ὁ οἰκῆν ὑ-
 πὲρ αὐτῷ λεγόμενος, ὁ ποῖν τὸν φόρον, ὦ τὸν κρείον
 ὁ πατὴρ ἐβυσσῆς; εἴτα τί ἀδικήσαντά με ἀνὴρ παῖς
 ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν; τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι
 διηρπάξαντο ἥδ' ἡ, ἐρήμοις ἐπιπεσύν[δου]. Ζ. ἐπὶ γὰρ
 μέλαινοι τῶν προβάτων ἀθανάτω γεγεννημένω, καὶ
 γνῶντα σωκεμένω μεθ' ἡμῶν; Γα. τί λέγεις; ὁ
 γὰρ κατέχεις με ἥδη ὅτε τὴν ἰδίαν τήμερον; Ζ. ὁ-
 λαμῶς. ἐπεὶ μὲν τὴν αἰτὸς εἶλω ἀντὶ θεῶ γεγεννημέ-
 νου. Γα. ὅθεν ἐπιζητήσει με ὁ πατήρ, ὃ ἀγανκτῆ-
 σει μὴ εὐρίσκωμ, ὃ πληγὰς ὕστερον λήψομαι, κατὰ
 λιπὼν τὸ ποιμνιον. Ζ. πῶς γὰρ ἐκείνῳ ἐφεταί σε;
 Γα. μὴδ' αὖτως. ποθὼ γὰρ ἥδη αὐτόν. εἰδ' ἀπάξεις
 με, ὑποχρῶμαι σοὶ καὶ ἄλλοι πρὸς αὐτὸν κρείον τυθήσε-
 δι' ἄντρα ὑπὲρ ἐμῶ. ἐχρῶν ἢ τὸν βρετὴν τὸν μέγαν,
 ὃς ἡγάγετο πρὸς τὴν νομὴν. Ζ. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ὅστις,
 καὶ ἀπλοῖος, καὶ αὐτὸ δ' ἡ ὄρε, παῖς ἐπὶ. ἀλλ' ὦ Γανὺ
 μηδὲς, ἐκείνῳ ἢ πάντα χεῖρ φέρει, ὃ ἐπιλάθῃ αὐ-
 τῶν, τὸ ποιμνίον, καὶ βλάβης. σὺ ἢ ἥδη γὰρ ἐπὶ ἀνέμοιο
 εἶ, πολλὰ δὲ ποιήσεις γνῶνθαι καὶ τὸν πατέρα, καὶ
 τὴν πατρίδα, ὃ ἀντὶ μὲν τυρῶν ὃ γαλακτοῦ ἀμ-
 βροσίαν ἔδωκε, καὶ νέκταρ πίει. ὅθεν μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλ-
 λους ἡμῖν αὐτὸς πρὸς ἐξέλιγχεωμ, τὸ ἢ μέγιστον, ἐκὲν
 ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ. καὶ ἀστέρα σοφά
 νεδὶ ποιήσω κλέλισον, ὃ ὅλως δουδαίμων ἔσῃ. Γα.
 ἂν δὲ παῖς ἐμὲ πιθυμήσῃ, τίς συμπάξεται μοι; γὰρ πῶ

γὰρ τῇ ἰδίᾳ πολλοὶ ἡλικιώται ἦμιν. Ζ. ἔχεις λιαν-
 ταῦτα τὸν συμπαιξόμενον; οἷον ἔρωτα, ἔσπρα
 γάλας μάλα πολλὰς. θάρσος μόνον, ἔφαιδρος ἰδίᾳ.
 καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῷ κατῷ. Γα. τί δὲ ὑμῖν χρήσι-
 μος αὐτὸ γενοίμεν; ἢ ποιμαίνειν δεήσει λιανταῦτα;
 Ζ. ἔκ. ἀλλ' οἶνοχοήσεις, ἔπειτα τὸ νεκταρὸς τετάξι,
 καὶ ἐπιμελήσῃ τὴν συμποσίαν. Γα. ὅσον μὲν ἔχει
 πόρον, οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ἐγγίαι τὸ γάλα, καὶ ἀναδύναται
 τὸ λισυέειν. Ζ. ἰδὲ πάλιν ὁτος γαλακτος μνη-
 μονεύει, καὶ ἀνθρώποις διακονήσας; οἷον. ταυτὶ δ'
 θραυός ἐστι, καὶ πίνουμι, ὡς περὶ ἐφίω, ὅτι νεκταρ. Γα.
 ἡδύον ὦ Ζεῦ τὸ γαλακτὸς; Ζ. εἶσθαι μετ' ὀλίγον.
 καὶ γούσταμι, ὅτι ἐπὶ ποθήσεις τὸ γάλα. Γα.
 κοιμήσομαι δὲ πᾶσι νυκτός, ἢ μετὰ τῷ ἡλικιώτῃ
 ἔρωτα; Ζ. ἔκ. ἀλλὰ δὴ τὸ σε ἀνὴρ πασε, ὡς
 αἶμα καθύδριμι. Γα. μόνον γὰρ ὅτι αὐτὸ δυνάειο,
 ἀλλὰ ἡδύον καὶ καθύδριμι μετ' ἐμῶ; Ζ. ναὶ μετὰ γε-
 τοῖσ' αὐτοῖς, οἷος εἰσὶν γανύμεδες ὅτῳ καλός; Γα. τί
 γάρ σε πῶς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὸ κάλλος; Ζ. ἐχθρὸν
 θέλγῃον ἡδὺν, ἔμμελα κώτερον ἐπ' αὐτὸν αὐτόν. Γα.
 καὶ μὲν ὅγε πατήρ ἤχθητό μοι συγκαθύδουσι, καὶ
 διηγείτο ἑωθιν, ὡς ἀφ' αἴλου αὐτῷ τὸν ὕπνον σφερόμε-
 νον, καὶ λακτίζων, καὶ τι φθεγγόμενος μετὰ τὸ ὅποτε
 καθύδριμι, ὡς παρὰ τὴν μικτέραν ἐπεμπεῖ με κοι-
 μηθισόμενον τὰ πολλὰ. ὥρα δὴ σοι, εἰ δὴ τὸ τοῦ
 φῆς, ἀνὴρ πασάς με, καταθεῖναι αὐτὸς δὲ τὴν γλῶσσαν
 ἢ πρᾶγμα τὰ ἐξ ἡσυχυπνῶν. φθολήσω γάρ σε σιω-

εχῶς σφερόμενον. Ζ. τὸτ' αὐτό μοι ᾧ ἡδιστον
ποιήσεις, εἰ ἀγρυπνήσωμαι μετὰ σὸ. Φιλῶν γὰρ δια-
τελέσω πολλάκις, καὶ πρὶ πῆσος. Γα. αὐτὸς αὖ
εἰδ' ἐκς, ἐγὼ ἡ κοιμήσομαι, σὸ κατὰ Φιλῶντ. Ζ.
εἰσόμεθα τότε, τί πρακτέον, νῦν ἡ ἀπαγε αὐτῶν ὦ
Ερμῆ, καὶ πίνοντα τ' ἀθανασίας, ἄγε οἶνοχόοντα ἡ-
μῖν διδάξας πρότερον, ὡς χρὴ ὀρέγῃ τὸν σκύφον.

Ηρας καὶ Διός.

Εἰς τὸ μεράκιον ἔσθ' ὦ Ζεῦ, τὸ φρύγιον ἀπὸ
Ἰδίας ἀρπάσας, δ' ὄυρο ἀνήγαγες, ἔλατ' ἔλα-
τοι μοι πωσέχες ἄρ' νοῦν. Ζ. Ἐσθ' γὰρ ὦ Ηρα ἔλα-
το τυπῆς, ἡδὲ ἀφελὲς ὅτω καὶ ἀλυπότατον; ἐγὼ δὲ
ὦ μῦν ταῦς γυναιξὶ μόναις χαλεπὴν σε εἶν', ὅποτα
αὖ ὁμιλήσωσιν ἐμοί. Ηρα. ὅδ' ἐκείνα ἢ δὴ ποιεῖς,
ὅδ' ἐπρέποντα σεαυτῷ, ὅς ἀπάντων θεῶν διεσπό-
της ὦρ, ἀκλιπὼν ἐμὲ τὴν νόμω γαμετὴν, ὑπὸ τὴν
γῆν κατεμοιχλόσω, χρυσίον ἢ ταῦρ' ὅ γινόμε-
νος. πλὴν ἀλλ' ἐκείναι μὲν σοὶ καὶ γὰρ γῆ μέλ' ἔσσι, τὸ
δ' Ἰδαῖον τὸτ' πατρίον ἀρπάσας, ἀνέπῃς ὦ γυν-
ναϊότατε θεῶν, καὶ σιωοικεῖ νῦν ὑπὸ κεφαλῇ μοι ἐ-
παχθεῖν, οἶνοχόον δ' ἡ βρ' λόγῳ, ὅπως ἡ πόρεῖς οἶνο-
χόων; Ἐπὶ πορεύεσθαι ἄρ' ἢ τε ἡβητ' ὁ Ηραϊστος,
δ' ἡκόνδ' ἐμνοῖσιν ἡ τὴν λυλινε δ' αὖ ἄλλως λα-
βοῖς πρὶ αὐτῶν, ἢ Φιλῆας πρότερον αὐτῶν, ἀπάντων
ὀρώων, καὶ ᾧ Φίλημα σοὶ ἡδιστον τ' ἐκείνου. Ἐπὶ
ἔσθ' ὅδ' ἐπὶ τῶν πολλὰς αἰεὶς πῖν, ἐνίοτε δὲ καὶ
ἀε-

ἀρεθυστέμηνος μόνον, ἔδωκες ἐκείνῳ. Ἐπίνοντο
 ἀρεθυστῶν τῇ λυλικῇ, ὅσῳ ὑπόλοιπον γὰρ αὐτῇ, πί-
 νης, ὅθῳ καὶ αὐτὸς ἔπει, καὶ γὰρ παροήρμωσε τὰ χεῖ-
 λη, ἵνα καὶ πίνης ἅμα Ἐπιλήης. πρῶτον ὁ βασιλεὺς,
 καὶ ἀπάντων πατὴρ, ἀρεθίστην τῇ αἰγίδῃ, Ἐπὶ
 ἱεραινὸν, ἐκείνῳ ἀσφαλίξω μετ' αὐτῷ, πώγω-
 να τηλικῶτον καθεμίνος. πάντα ἐν ὁρῶ ταῦτα, ὡ-
 σε μὴ οἷοι λαυθάνειν. Ζ. καὶ τί δὴν ὦ Ἡρα, μέγα
 κιοῦ ὅτω καλὸν μετὰ πίνοντα καὶ Ἐπιλήϊον, καὶ ἡ-
 δειὰς ἀμφοῖν, Ἐπὶ τῷ Ἐπιλήϊῳ, καὶ τῷ νεκταριῷ;
 γὰρ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔα ἀπαξ Ἐπιλήϊον, οὐκ ἐπὶ
 μέμψῃ μοι, πρὸς μὲν ὅσῳ τῷ νεκταριῷ οἰομένη τὸ
 Ἐπιλήϊον εἶναι. Ἡρα. παροήρμωσε τοὺς λόγους. γὰρ ὅ-
 μῃ ὅτω μανείω, ὡς τὰ χεῖλη παροήρμωκα τῷ μαλ-
 θακῷ τῷ τῷ φρυγί ὅπως ἐκτεθλημυλῶ. Ζ. μὴ
 μελιδρεῖ ὦ γενναιοτάτη τις παιδικῆς. ὅσοι γὰρ
 ὁ θηλυδρίας, ὁ βαρβαρῶν, ὁ μαλθακὸς ἡδίων, καὶ
 ποθεινότερον, ὁ βόλομαι δὲ εἰπεῖν, μὴ σε παροήρ-
 μω ἐπιπλέον. Ἡρα. εἴθε Ἐπιλήϊον ἀντὶ τοῦ ἐμῶ
 νεκταριῷ μέμψῃ γὰρ, οἶά μοι εἶναι τὸν οἶνον ὅσον ὅσον ἐμ-
 παροήρμω. Ζ. ὅκ' ἀλλὰ τὸν Ἡρακλῆον ἔδει τὸν σὸν
 ἥον οἶνον ὅσον ἡμῖν χαλδύοντα, ἐκ τῷ καμίνῳ ἡκοντα,
 ἐπὶ τῷ σπινθῆρα ἀνάπλεον, ἄρτι τὸν πυρὰ γὰρ
 ἀποπνέμενον, καὶ ἀπ' ἐκείνων ἀντὶ τῷ τῷ διακτύ-
 λω λαμβάνειν ἡμᾶς τὸν λυλικῇ, Ἐπὶ πτωσαζαμέ-
 νος Ἐπιλήϊον μετὰ, ὅρ' ὅτι καὶ ἡ μήτηρ σὺν ἡδὲ
 ως Ἐπιλήϊον, ὑπὸ τῷ ἀσβόλου κατηδικλωμύνον

τὸ πρόσωπον; ἡ δὲ ὡς ταῦτα. ὃ γὰρ καὶ πρὸς πολὺ ὁ
οἶνοχόῃ ἐκένῃ ἐμπρέπῃ τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν.
ὁ Γανυμήδης δὲ καὶ ταπεμπίῃ αὐτὸς ὄν τῃ ἰδὲν,
καὶ παρὸς γὰρ, ὁ ῥοδὸ δ' αὖτε τυλός, ὁ ἐπισταμνῶς ὀρέ-
γει τὸ ἐκπομα. καὶ ὁ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἡ-
δου τῇ νέκταρος. Ἡρα. νῦν ὁ χαλὸς ὦ Ζεὺς ὁ ἡφαι-
στος, ὁ οἱ διακτυλοὶ αὐτῇ ἀνάξιοι τῇ σῆς λυλικῇ,
ὁ ἀσβόλος μεσὸς ὄν. ὁ ναυπῆς ὀρέων αὐτῇ, ὁ ζότος
τὸν καλὸν κομήτην ὄντ' ἢ ἰδὲν ἀνέθρεψε, πάλαι
ἢ ὀχέωρας ταῦτα, ὃ δ' οἱ ἀπινθῆρος, ὃ δ' ἢ ἡ κάμινος
ἀπέβρεπὸρ σε μὴ ὀχὶ πίνειν πρὸς αὐτῇ. Ζ. λυπεῖς ὦ
Ἡρα σεαυτῇ, ὃ δ' ἢ ἄλλο. καὶ μοι ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα
ἡλίου πρὸς. εἰ ἢ ἄχθῃ πρὸς παιδὸς ὥραϊς διεχομένη
τὸ ἐκπομα, οἱ μὲν ὁ ὅς οἶνοχρείτω. σὺ δὲ ὦ Γανυ-
μήδου, μοι μόνω ἀναδιδου τῇ κύλικα. ὁ ἐφ' ἐκά-
στη, οἱς θέλει με, ὁ ὅτε πλήρη ὀρέγοις, ὁ αὐτὸς ὁ πό-
τε πρὸς ἐμὸ ἀφραμβαύοις. τί ὄντα διακρύεις; μὴ δέ-
διθι. οἱ μὲν ἔσται γὰρ, καὶ τις σε λυπεῖν ἐθέλει.

Ἡρας καὶ Διός.

Τὸν ἱεῖονα ὄντ' ὀρέας ὦ Ζεὺς; ποῖόν τινα τὸν
ῥόπον ἡ γῆ; Ζ. ἀνθρώπων εἶν' ἡμεῶν ὦ Ἡρα,
καὶ συμποπιόν, ὃ γὰρ αὐτὸν συνῶν ἡμῶν, ἀνάξιος τοῦ
συμποσιῶν. Ἡρα. ἀλλ' ἀνάξιος ὄν, ὅτις ἐστὶς γε-
ῶν, ὡς τε μὴ ἐπὶ συνῶν. Ζ. τί δὲ ὕβρισις; καὶ γὰρ
οἶμαι καὶ με εἰδέναι. Ἡρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ αἰχρῶ
νομαὶ εἰπεῖν αὐτὸ, τίς τὸν ὄντ' ὁ δὲ τόλμασε. Ζ. καὶ
μὲν

μὴν δ' αὖτ' ὅτ' ἔτι καὶ μάλλον εἴποις αὖ, ὅδ' ἢ καὶ αἰχροῖς ἐ-
 πεχέειν. μῶν δ' ἐπ' εἰρά τινά; σωίημι γὰρ ὅποιον ἔ-
 ῥ' αἰχρόν, ὅπ' αὖ ὀκνήσας εἴπειν. Ἡρ. αὐτ' ἔμε,
 ὅκ' ἄλλην τινά ὧ Ζεῦ πολὺν ἦδη χρόνον. Ἐτ' ἢ πρῶ-
 τῳ ἠγνόειν ῥ' πράγματα, διότι ἀτενὺς ἀφ' ὧρα δὲ ἐμέ.
 ὁ δ' ἔειπεν, καὶ ὑπεδιδάκρυε, καὶ εἰ ποτε πῖδα πῖδα
 δοίλω τρεῖς γανυμήδει τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ ἦται γὰρ αὐ-
 τῷ ἔκινω πῖμα. Ἐλαβὼν ἔφειλε μεταξὺ, καὶ πῶς
 εὖ οὐδ' ἀλμυρὸς προσῆγε, καὶ αὖτις ἀφ' ὧρα δὲ ἐμέ.
 ταῦτα ἦδ' ἢ σωίημι, ἐρωτικὰ ὄντα, Ἐπιπολὺν ἢ
 ἠδ' ἀμύνω λέγειν πῶς σέ, καὶ ὧμ' ἅπαντα δ' ἔμα-
 νίας τὸν ἀνθρώπων. ἐπεὶ δὲ ἔλογον ἐτόλμησέ μοι
 πρὸς γενεαίην, ἐγὼ μὲν ἀφ' ἑσέα αὐτὸν ἐπὶ διακρύον-
 τα, περικυλινδραμνόν, ἐπιφραξαμνὴν τὰ ὧτα ὡς
 μὴ δὲ ἀκούειμι αὐτ' ὑβριστικὰ ἱκετεύοντος, ἀπ' ἡλ-
 θύμῳ φράσσεται. σὺ δὲ αὐτὸς ὄρα, ὅπως μέτ' ἔρ' αὐ-
 δρα. Ζ. οὐ γὰρ ὁ κατάρταται ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν, καὶ μέ-
 χρι τ' Ἡρας γάμων; τοσούτον ἐμεθύθη τ' νικήταρος;
 ἀλλ' ἡμεῖς τότε ἄνθρωποι, Ἐπειρά τ' μετρίως φιλαί-
 βρωποι, οἷον καὶ συμπτώτας αὐτὸς ἐποίησάμεθα.
 συγχνωσὶ δ' ἐπὶ πῶν δὲ ὅμοια ἡμῶν, καὶ ἰδόντων ὄρα
 νὰ καὶ ἄλλῃ, Ἐοῖα ὅποτε εἴδον ὑπὸ γῆς, ἐπεθύμησάν
 ἀρ' αὖσαι αὐτῶν, ἐρωτῶν ἀλόντων. ὁ δὲ ἔειπεν, βίαιόν
 τίς ἐστι, καὶ ὅκ' ἀνθρώπων μόνον ἀρχεῖ, ἀλλὰ Ἐμῶν
 αὐτῶν ἐνίοτε. Ἡρ. σὺ ἢ καὶ πάντ' ὁτός γε δεσπό-
 τας εἶ, Ἐγὼ δὲ σέ, καὶ φέρει τὸ εἶνός, φασίην, ἔλκω,
 καὶ ἐπὶ αὐτῷ, γὰρ αὐτὸν ἐγὼ γῆντάς, καὶ ἄλλ' ἄτ' ἔρα-

δῖος δὲ δ', τί αὖ κελεύσας. Ἐὖλως κτεῖμα κὴ παῖδας
 ἔρωσθ' σὺ γε, κὴ νῦν τῷ ἱεῖονι οἶδα, καὶ θότι συγ-
 γνώμῳ ἀπνεύμας, ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχρύνους ποτε
 αὐτῷ τὴν γυναικα, ἥ βι τὸν περὶ ἄλλου ἔτεκεν. Ζ.
 ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ ἔπαυσα δὲ
 γλῶσσε τελευτῶν; ἀτὰρ οἶδα, ὅ μοι δοκεῖ πόδι τῷ ἱεῖο
 νῦν; κολῶσαι μὴ μηδ' αμῶς αὐτὸν, μήδ' ἀπαυθεῖν
 τῷ συμποσίῳ, σκαῖον γὰρ, ἐπεὶ δ' ἔρῃ, κὴ ὡς φῖς,
 δακρυῖ, κὴ ἀφόρητα πᾶσι. Ηρα. τί ὦ Ζεῦ; δέδια
 γὰρ μή τι ὑβρίζουσιν ἔσθ' ἔπειτα. Ζ. ὁδ' αμῶς. ἀλλ' εἰ
 δῶλον ἐκ νεφέλης πλασάμενοι αὐτῇ βι ὁμοιοι, ἐπεί
 δ' αὖ λυθῇ τὸ συμποσίον, καὶ κείνος ἀγρυπνεῖ, ὡς τὸ εἰ
 κὸς ὑπὸ ἔρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέ-
 ροντες. ὅτω γὰρ παύσαιτο ἀνιάμενος, οἰκθεῖς τετυχη-
 κέναι τ' ἐπιθυμίας. Ηρα. ἀπαγε, μὴ ὥραι σιρῖνοι
 το, τῷ ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζ. ὁμως ὑπόμεινον
 ὦ Ηρα. τί γὰρ αὖ ἔσθ' ἔπειτα δ' ἄνδρ' ἀπὸ τῷ πλάσματός,
 εἰ νεφέλη ὁ ἱεῖον σπῶσαι; Ηρα. ἀλλὰ ἡ νεφέλη ἐγὼ
 εἶν' ὀφείλω, κὴ τὸ αἰχρὸν ἐπ' ἐμὲ πεινῶς δ' ἔσθ' αὖ ὁμοί-
 ος. Ζ. ὁδ' ἐμ' ὅσον φῖς. ὅτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτε Ηρα
 γλῶσσι αὖ, ὅτε σὺ νεφέλη, ὁδ' ἱεῖον μόνον δ' ἀπα-
 τήσεται. Ηρα. ἀλλὰ οἱ πάντες ἀνθρώποι ἀπα-
 ρόκαλοί εἰσιν, ἀνχίσι κατελευτῶν ἴσως, καὶ διηγή-
 σετο ἀπασι, λεγὼν συγγενῆσθαι τῇ Ηρα, καὶ
 σύλληκτος εἶν' ὅσον Διί, καὶ πῶς τάχα ἔρῃ με φή-
 σαι αὐτῷ, οἶδ' ἐπισδύσσειν, ὅκ' εἰδὲ δὲ ὡς νεφέ-
 λη σωλῶ. Ζ. ὅκ' ἐμ' ὡς τι τοῖσιν εἶπεν, δὲ τὸν ἄ-

δῖος

ἀνέμπεσῶν, τροχὸν ἄθλιος προσδεθείς, συμπε-
κενεχθῆσιν μετ' αὐτ' αἰ, ἃ πόνορ ἄπαντορ ἐξεί,
δίκην διδὸς τοῖς ἐρωτῶ. Ηφα. ὃ γὰρ δανὸν τοῦτο
γὰρ ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας.

Ἀπόλων ὁ καὶ Ἡφαίστος.

ΕΡΑΚΛΕΥΣ ὦ Ἀπολλοῦ ὅτι Μαίαις βρέφῳ, τὸ
ἄρτι τεχθεῖν, ὡς καλὸν τε δίδι, καὶ προσγελαῖ
πᾶσι, καὶ δολοῖ τι ἥδη ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀρεκτό-
μιον; ΑΠ. ἐκείνῳ γὰρ βρέφῳ ὦ Ἡφαίστε, ἢ μέ-
γα ἀγαθὸν, ὃ τοῖα πετὸ πρεσβύτερόν ἐστιν, ὅσον γν'
τῇ πανουργίᾳ; Ηφα. ἃ τίνα ἀν' ἀδικῆσαι διώαι-
το ἀρτίτονον ὄν; ΑΠ. ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα,
ὃ τὴν τείρανεν ἐκλεψῆν, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τότε γὰρ
δξείλκυσε λαθὼν τοῖς καλεῖ τοῖς φίλῳ, ἵνα μὴ ἐμαυ-
τὸν λέγω, ὅμ' ἀφώπλισε τοῖς τόξοις, ἃ τῶν βελῶν. Η-
φα. ὅ νεογνὸν ἴαυτα, ὃ μόγις ἐκινεῖτο γν' τοῖς σπαρα-
γάνοις; ΑΠ. εἴσῃ ὦ Ἡφαίστε, εἴ σοι προσέλθῃ μό-
νον. ΗΦ. ἃ μὲν προσῆλθον ἥδη. ΑΠ. τί εἰν' πάν-
τα ἐχθρὸς τὰ ἐργαλῆα, ἃ δὲ μ' ἀπόλων αὐτῷ; ΗΦ.
πάντα ὦ Ἀπολλοῦ. ΑΠ. ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκει-
βῶς. Ηφα. νῆ Δία τὴν πυρρῶν ἔχ' ὄρω. ΑΠ.
ἀλλ' ὅψις αὐτῷ πρὸ γν' σπαραγάνοις ἔβριφες. ΗΦ.
ἔτι οὐδ' ἐξυχεῖ δίδι, καὶ δάπρ γν' τῇ γαστρὶ ἐκμελετή-
σας τὴν ἰλεπτικῶν; ΑΠ. ὃ γὰρ ἥκτορας αὐτὸν καὶ
λαλῶντος ἥδη σωμαύλα καὶ ἐπιτροχα, ὃ δὲ καὶ οἷα
κονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει. χθρὸς δὲ προσκαλεσάμεν.

τὸν ἔρωτα, καὶ ἐπαλάσσειν δούτους, ἐκ οἷδ' ὅπως ὑφέλ-
κωμ τὸ πόδι. εἴτα μεταξὺ ἐπαινόμενον, ῥ' Αφρο-
δίτης μὲν τὸν κισὸν ἔκλεψε, πρὸς ἡγεμῶν ἀν-
τὸν ὕδ' ἡ νίκη, τῷ Διὸς δὲ γελῶντος, τὸ σκῆπτρον.
εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ Ἰόραυνος ἦν, ἢ πολὺ τὸ πῦρ
ἔχε, καὶ κῆνον αὐτὸν ὑφέλκε. Ηφαι. γοργόν τινα τὸν
παῖδα φῆς. Απ. ὁ μόνον, ἀλλ' ἦ δὴ καὶ μισθίον.
Ηφαι. τῷ ὄντι τι καὶ αἰεδοῦμαι ἔχεις; Απ. χελώνιν
πρὸς νεκρῶν εὐρώμ, ὄργανον ἀπ' αὐτῆς σωεπῆξαιτο.
πῶχαις γὰρ ἐναρμόσας, καὶ ζυγώσας, ἔπειτα καλὰ
μὲς ἐμπήξας, ὧς μαγὰδιον ὑποθεῖς, ὧς γνῖται αἰ-
νος ἐπὶ ἁ χορδαῖς, μελωδία πάνυ γλαφυρὸν ᾧ Ηφαι-
σε, καὶ γνῶρμόνιον, ὡς καὶ μετ' αὐτῷ φθονεῖν τὸν πα-
λαι κυδαίρειν ἀσκῶντα. ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς δὲ
μυθοὶ τὰς νυκτῶν γν' τῷ ἔραυνῳ, ἀλλ' ὑπὸ πρὶ οὐρίας
ἄρ' ἡ τῷ ἄδιδ κατ' οἰοί, λελέφωμ τὴν καὶ κῆνον διηλαδίη.
ὑπὸ πῆρ' ὅθ' ὅθ' ἔστι, καὶ ῥ' ἄβδον τινὰ πεποίηται θαν-
μασίαν τὴν δωάμην, ἢ ψυχαγωγεῖ, καὶ κατὰ γὰρ
οὗ νεκρὸς. Ηφαι. ἐγὼ ἐκείνῳ ἐδωκα αὐτῷ πά-
γνιον εἶν. Απ. τοιγαρὲν ἀπέδωκεν ἡμῶν τὸν μισθόν
τὴν πυράχραν. Ηφαι. οὐ γὰρ ὑπέμνησας. ὡς βα-
διδμαῖ ἀρ' ἡ ληψόμενος αὐτῷ, εἴπω ὡς φῆς, εὐρεθείη
γν' τοῖς ἀπαργαίοις.

Ηφαίστος καὶ Διός.

ΤΙ μετ' ὧν δὲ ποιῶν; ἢ κω γν', ὡς ἐκέλευσας,
ἔχωμ τὸν περικλυτὸν οὐρανόν, εἰ καὶ λίθος δίοι
μῖα

μῖα πληγὴ δὴ παμῆν. Ζ. οὐ γὰρ ὦ Ηφαισε, ἀλλὰ
 δέλεός μοι τῆς κεφαλῆς εἰς δύο, κατενεγκών. Ηφαι.
 πειρᾶ μοι εἰ μέμνηται, πρόστα τίς δ' ἐν τέλει κείναις, ὅπου
 θέλεις εἰ γυνέσθαι. Ζ. διαιρεθῶ αἱ μοι τὸ κρανίον.
 εἰ δὲ ἀπειθήσεις, ὅ νῦν πρῶτον ὀργίζομαι, πειρά-
 σαι μοι, ἀλλὰ χρὴ καθεκένεσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μὴ δὲ
 μέλλειν, ἀπολλύμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἱ μοι τὸν
 ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. Ηφαι. ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ καὶ
 κόνιν ποιήσωμαι. ὅξυς γὰρ ὁ πῶλε κύνες ὄντι, καὶ ὅκ
 ἀναιμοτὶ, ὃ δὲ κῆρ τὴν εἰλεθῆναι μακάρεσσι ταῖς. Ζ.
 κατενεγκε μόνον ὦ Ηφαισε, θάρρῳ. οἶδα γὰρ ἐγὼ
 τὸ συμφέρον. Ηφαι. ἄκωρ μὲν, κατόιστο δ' ἐπὶ γὰρ
 χρὴ ποιεῖν, σὸς κελύοντος, τί ῥῶτα; κῆρ γὰρ ὄντο πλῆθος, μέ-
 γα ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχον ἐν τῇ κεφαλῇ. εἰκότως γὰρ
 ὀξύθυμος ἦσθα, τιλικαὺν τὴν ὑπὸ τὴν μῆνιν γὰρ πρῶ-
 θύον ζωογονῶν. ὧ ταῦτα γῆνοπλον, ἥ ποτε σφάτοπε-
 δον, ὃ κεφαλῇ ἐλελήθεις ἔχωρ. ἥ δὲ πεπιδῆ, ἐν πυρὶ
 ῥιχίσει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δένει πάλ-
 λει, καὶ γῆνοσῶ. καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάντων ἀκ-
 μαία γεγενῆσθαι ἥ δ' ἐν βραχέϊ, γλαυκοῦ περὶ μὲν, ἀλ-
 λα κρομεῖ καὶ ῥῶτα ἢ κῆρυς. ὥς ὦ Ζεῦ, μαίω τρά μοι
 ἀπόδος, ἐγγυήσας μοι αὐτῷ. Ζ. ἀδυνάτα αἰτίαις
 ὦ Ηφαισε, πρῶθ' ἄνθρωπος γὰρ αἰεὶ θέλει μῆναι. ἐγὼ γὰρ τό-
 γα ἐπ' ἐμοί, ὃ δὲ ἀντιπλέγω. Ηφαι. τῶτ' ἐβδό-
 μῳ, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά. καὶ ἥσθη σιωπερπᾶ-
 σαι αὐτῷ. Ζ. εἰ τοι ῥάδιον ὅττω, ποίει, πᾶσι οἶδα
 ὅτι ἀδυνάτωρ ἐρεῖς.

Ποσειδῶν καὶ Ερμῆς.

ΕΣπρῶ Ερμῆν νυῦ γνῦν χεῖρ' ὅθ' Δίη; Ερ. ὅδ' α-
μῶς ὦ Ποσειδῶν. Πο. ὅμως προσέγγειλον αὐ-
τῷ. Ερ. μὴ ἐνόησιν φημί, ἀλλ' αἰετοῖον γὰρ. ὥς ἐκ αὐ-
τοῖς αὐτῶν γνῶν' ὅθ' ἵκνόντι. Πο. μῶν τῇ Ηρᾷ σύνε-
σις; Ερ. ἔκ, ἀλλ' ἐπεροῖόν τί ὅτι. Πο. σωίνην. ὁ Γα-
νυμῶδης γὰρ. Ερ. ὁ δὲ ὄϊον, ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει
αὐτός. Πο. πόθεν ὦ Ερμῆν; δεινὸν γὰρ ὄϊον φησ.
Ερ. αἰχμῶμαι εἰπεῖν, τοῖς τὸν ὄϊον. Πο. ἀλλ' ὅχι
πρὸς ἐμὲ θεῶν γένοντα. Ερ. τέτοκον ἀρτίως ὦ Πο-
σειδῶν. Πο. ἄπαγε. τέτοκον ἐκείνῳ; ἐκ τίνῳ; ὁ-
κῆρ ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρῶν γυνῶν; ἀλλ' ὁ δὲ ἐπιστῆ
μαυνοῦν αὐτῶν ἢ γαστῆρ' ὀγκοῦν τινά. Ερ. οὐ λέγεις.
ὁ γὰρ ἐκείνῳ εἶχε τὸ ἔμβρυον. Πο. οἶδα. ἐκ ῥιζοφα-
λῆς ἐτεκεν αὐτίς, ὡς ὁρᾷ τὴν Αθλυνᾶν. ποῦ δ' αὖ γὰρ
τὴν κεφαλὴν ἔχει. Ερ. ἔκ, ἀλλ' γνῶ τῷ μηρῷ ἐκνεῖ
τὸ ἐκ τῆ Σεμέλης βρέφῳ. Πο. οὐ γὰρ ὁ γυναικῶς, ὡς
ὄλθ' ἡμῖν κυοφορεῖ, καὶ πανταχόθεν τοῖ σώματι.
ἀλλὰ τίς ἢ Σεμέλη ὄϊς; Ερ. θεοῦ, τῇ Κασσιόπῃ
γατέρω μία. ταύτη σκελεθῶν, ἐγκύμονα ἐποίη-
σεν. Πο. εἴτα ἐτεκεν ὦ Ερμῆν αὐτὴ ἐκείνης; Ερ. καὶ
μάλα, εἰ καὶ πρῶτον ὄϊον εἶναι οἶδ' οἶ. τὴν μὲν γὰρ Σε-
μέλην ἵππελθ' αὐτῇ Ηρᾷ, οἶδα δὲ ὡς ἱκλόντι πρὸς ὄϊον,
πῶς αὐτῇσαι παρὰ τοῖ Διὸς, μετὰ Βροντῇ καὶ Ἀ-
στραπῶν ἡκεῖν παρ' αὐτῶν, ὡς δ' ἐπειδὴ καὶ ἡκεῖν
ἔχω καὶ τὸν Ἀφροδίτην, ἀνελέγειν ὁ ὄϊον. καὶ ἡ

Σεμέλη

Σιμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐμὲ δὲ κα-
λὸς αἰατμόντα τὴν γαστέρα τῷ γυναικὸς, ἀνα-
κομισαὶ ἀτελεῖς ἐπ' αὐτῇ τὸ ἐμβρυονέπια μωυαῖ-
ον, ὃ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἐαυτοῦ μηρόν, γυ-
τῆσιν, ὡς ἀπτελεδέει γυνταῦδα, καὶ νῦν τείτω
ἥδη μωυὶ δέξετε κεν αὐτὸ, καὶ μαλακῶς ἀπ' τῆς ὥδ' ἔ-
νωρ ἔχει. Ρο. νῦν ὅν τῳ ῥ' βρέφ' ὅδ' ἔστι; Ερ. ὅ-
τι νῦν ἴδωσαν ἀρκομήϊδες, πρὶ δὴ καὶ ταῖς νύμφαις
ἀναβρέψαι, διόνυσον ἐπονομασθέντα. Ρο. ὅκ' ἄν ἀμ-
φότερα τοῦ διονύσου τότ' καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ ὀ-
δέῃσιν; Ερ. ἔοικεν, ἄπειμι δ' ὅν ὕδ' ὡς αὐτῷ πῶς
τὸ τραῦμα οἴσω, καὶ τὰλλα ποιήσω, ὅς' ἂν νομί-
ηται ὡπποῦ λεχοῖ.

Ερμῆ καὶ Ἡλίου.

Ω Ἥλιε, μὴ ἐλάσῃς τὴν μόρον ὃ Ζεὺς φησι, μὴ
δὲ αὖριον, μὴ δ' ὅτ' εἰς τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὅτ'
δὴν μὲν, καὶ τὸ μετὰ ξὺν μίᾳ τις ἔστω νύξ μακρά. ὥσ-
τε λυέτωσαν μὲν αἱ ὥραι αὖθις ὅς' ἐπ' ἵππους, σὺ δὲ
σβέσῃς τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπαυε δὴ μακρὸν σεαυτόν.
Ἡλ. λαοὶ ταῦτα ὦ Ερμῆ καὶ ἀλλόλοισι ἥκεις πα-
ραγγεῶν. ἀλλὰ μὴ παραβαίνῃς τι ἔδωκα σὺ τῷ δ' ὁ-
μῶ, καὶ ἔξω ἐλάσῃς τῆς ὥρας, καὶ τὰ μοι ἀχθεύῃς,
καὶ τὴν νύκτα τριπλασίαν τ' ἡμέρας ποιῆσαι δι-
γνωσκῇ; Ερ. ὅδ' ἐμ' τοῖς τὸν, ὅσ' ὅτ' αἰεὶ ὥσ' ἔστι, δὴ
ταῖς δι' ἐπὶ νῦν αὐτὸς ἐπιμηκεῖραν γγενέσθαι οἱ τὴν
νύκτα. Ἡλ. πῶ δὲ καὶ ὅδ' ἔστι, ἢ πόθ' ὅτ' ὅτ' ἐπέμφοις

ἀγγελῶν ταῦτά μοι; Ερ. ἐκ Βοιωτίας ὦ Ηλιε, παρὰ
 Φαλακρινῶν γυναικός, ἥ σάωσις. Ηλ. ἐρῶ
 αὐτῇ; εἴτα ὅχι καὶ νύξ μία; Ερ. ὁ δαμῶς. τεχθῆ-
 ναι γάρ τινα δεῖ ἐκ Φιλομυλίας ταύτης μέγαν, καὶ
 πολυάθλον θεῶν. ὧς ἔρῃ ἐν γῇ μιᾷ νυκτὶ ἀκτελεσθῆ-
 ναι ἀδυνάτομ. Ηλ. ἀλλὰ τελεσιτελείτω ἡ ἀγα-
 θὴ τύχη. ταῦτα δ' ἐν ὧ Ερμῇ ὁκ' ἐγίνετο ὡς τ' Κρό-
 νος, αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν. ὁ δ' ἀποκρίνεται ἑκείνῳ
 ποδὶ Φιλίας ὡς, ὁ δ' ἀπολιπὼν αὐτὸν ὀρεάνῳ ἐν
 Θήβαις ἐνομιᾶτο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ὡς ἡ ἡμέρα, νύξ
 δὲ κατὰ μέτρον τῷ αὐτῷ ἀναλογίῳ ταῖς ὥραις. ξε-
 νομ δὲ ἡ παρηλλαγή μιν ὁ δ' ἐρ. ὁ δ' ἀν' ἐκδιώκοντι
 ποτὲ ἐκείνῳ θνητῇ γυναικί. νῦν δὲ διυκνῶν γυ-
 ναῖς ἐνέκερ χρὴ ἀνερραφθαι τὰ πάντα, καὶ ἀκαμ-
 πεύερος μὲν γενέσθαι αὐτὸν ἵππος ὑπὸ Φιλομυλίας,
 δύσπορον δὲ τὴν ὁδόν, αἴβειν μὲν ὅσα ἐξῆς τειῶν
 ἡμῶν, αὐτὸ δ' αὐθρόπας ἀθλίως ἐν σφοταίνῳ δια-
 βῆν; τοιαῦτα ἀκλαύσοντο τῷ Διὸς ἐρώτωμ, καὶ
 καθεδ' ὄντο πόρι μλόνοντος, ὅς τ' αὐτὸν ἐκείνῳ ἀκτε-
 λῆσιν τὸν ἀθλητὴν, ὅμ λέγεις ὑπὸ μακρῷ ὄφει
 ζῶ-
 φαι. Ερ. σὺ πάῳ Ηλιε, μή τι κακὸν ἀκλαύσης
 τῷ λόγῳ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὴν Σελῶνιν ἀπελθὼμ, ὅ-
 τὸν ὕπνον ἀπαγγεῶν ἀκείνοισι, ἀπὸ δὲ Ζεὺς ἀπέσει-
 λε, τὴν μὲν χολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον, μὴ αἰε-
 ναι αὐτὸν ἀνθρώπος, ὡς ἀγνοήσῃ μακρὰν
 ἔτω τὴν νύκτα γεγεννημένην.

Αφρο-

Αφροδίτης καὶ Σελλῶν.

Τι αὖτα ὦ Σελλῶν φασὶ ποιεῖν σε, ὅπουτ' αὖ
 καὶ τὴν καρίαν γῆν, ἰσάναι μὲν σε τὸ ζῶ-
 γος, ἀφορῶσαρ δὲ τὸν Ενδυμῖωνα καὶ δούδοντα, ὑ-
 παίθειον ἄτε κωκηγέτω ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ
 θάινειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης Φιδόδῳ. Σε. ἐρώτα ὦ
 Αφροδίτη ἤν σὸν ἦόν, ὅς μοι τότῳ αἶπιος. Αφρο.
 ἔα. ἐκένθ' ὑβρισις ὅδιν, ἐμὲ γὰρ αὐτὸ τὴν μητέ-
 ρα οἶα δέδρακην, ἀρ' τι μὲν ἐς τὴν ἰδίῳ κατὰ γων,
 Αγγίστ' ὄνεια τὸ ἰλίκως, ἀρ' τι δὲ δὲ τὸν λίθανον,
 ὡδὶ τὸ ἀοσύριον ἐκείνο μεράκιον, ὃ καὶ τῇ Πόρσεφάτ
 τη ἐπέρασον ποιήσας, δὲ ἡμυσίας ἀφείλετό με τὸν
 ἐρώμλον. ὥσε πολλὰ κίς ἠπείλησας, εἰ μὴ παύσεταί
 ποιῶντα ποιῶν, ἡλώσει μὲν αὐτὸ τὰ τέξας, καὶ τῇ
 φάρετραν, πόρταρ ἡσείμ δὲ καὶ τὰ πῶρον. ἦδ' ἡ δὲ
 καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τὰς πυγὰς τῶν (αν-
 δάλω. ὃ δὲ, δὲ οἶδ' ὅπως τὸ παραυτίκα διεδῶς, καὶ
 ἐκετένω, μετ' ὀλίγον ἐπὶ λελύσαι ἀπάντων. ἄτάρ
 εἶπέ μοι, καλὸς ὁ Ενδυμῖον ὅδιν, δὲ παρὰ μύητον
 γὰρ ὅτῳ τὸ δεινόν. Ζ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνν καλὸς ὦ
 Αφροδίτη διοκίς, καὶ μαλίστ' ὅτῳ ἐπιβαλλόμενος
 ὡδὶ Φιδόδῳ τὴν χλαμύδα καὶ δούδ' ἡ, τῇ λαοῖ
 μὲν ἔχω τὰ ἀκόντια, ἦδ' ἡ ἐκ Φιδόδῳ ὑπορρέοντα.
 ἡ διεξιάτ', πῶδ' τὴν κεφαλὴν δὲ τὸ αὐτὸ ἐπικεκλασ-
 μὲν ἐπὶ πρὶς περ, τῶν πρὸς πῶν πόρταρ μὲν. ὃ δὲ
 ὑπὸ τῷ ὕπνῳ λελυμὲν, ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιο

ἐκείνο ἄδμα. τότε πόινω ἐγὼ ἀφοφῆτι κατὰ δα,
ἐπ' ἀκρωρ τ' δακτύλων βεβηκῆα, ὥς αὐ μὴ ἀνεγρό-
μεν ἔκταρα χθίν. οἶδα τί αὐ δὲν βί λέγοιμι τὰ με-
τὰ ταῦτα, πλὴν ἀκλυμαί γε ὑπὸ τ' ἐρωτῶ.

Αφροδίτης καὶ Ερωτῶ.

Ὡς Τέκνον Ερως ὄρα, οἷα ποιεῖς. ὃ τὰ γν' τῇ γῇ λέ-
γω, ὁπόσα αὖθ' ἀνθρώπος ἀναπέθεις, καθ'
αὐτῶν ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθ', ἀλλὰ καὶ τὰ γν' τῶ
οὐρανῷ, ὅς τ' ἔν μὲν Δία πολὺμορφον ἐπιδεικνύεις,
ἀλλὰ τῶν δὲ ὅ, πᾶσι σοὶ ὑδὶ τῷ καιροῦ Διοκῆ. τὴν
σελήνῳ δὲ καθαιρεῖς ἐκ τῷ ὕδατος, τὸν ἥλιον δὲ
πρὸ τῆς Κλυμένης βραδυῖναι γνῶτε ἀναγκάζεις ἐπι-
λεησιμῶν τ' ἱππασίας. ἃ μὲν γὰρ δὲ ἐμὲ τ' ἡμῖν
ἐξ ὑβείζεις, θαρρόν ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότα-
τε, ὅ τὴν Πέαν αὐτῷ γράμῃ ἦδον, ὅ μῆτερά ποσὶ
τῶν θεῶν ἀνέπεφθας παιδερασεῖν, καὶ τὸ φρύγιον
μενέριον ἐκείνο ποθεῖν. ὅ νῦν ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ
σὺ, ὅ ζυγαμῶν αὖθ' ἰόντας, πρὸ λαβῆσα καὶ αὖθ'
Κορύβαντας, ἃ τε μανικὸς ὅ αὐτῶν ὄντας, αὐτὸ καὶ
ἐκ τῷ τὴν ἰδὼν πόδι πολεῖσιν. ἢ μὴ ὀλολύζεσθαι ὑπὸ
τῷ Αἴθρῃ, οἱ Κορύβαντες δὲ, ὃ αὐτῶν τέμνετο εἰ-
φ' ἂν τὸν τῶν. ὃ δὲ αὐτοὶ τὴν ἡμέρῃ, ὅτε μεμνῶς
εἴα τῶν ὄρων. ὃ δὲ αὐτοὶ τῶν ἡμέρῃ, ὃ δὲ ἐπιβομβεῖ
τῶν τυμπάνων, ἢ ἐπικτυπεῖ τῶν κυμβαλῶν. ὅ ὅλως,
θόρυβος ὅ μανία τὰ γν' τῇ ἰδίᾳ ἀπαντὰ ὄσι. διόσδε
τόνω ἀπαντα. διόσδε τὸ τοῦτο, ἢ τὸ μέγα σε κα-
κόν τε

ὅν περ ἔλα, μὴ ἀφρανεῖσά ποτε ἡ Ρέα, ἢ ἔμᾶλλον
 ἐπὶ γὰρ αὐτῇ ἔλα, λελόνση ὅς Κορύβαντας συλλα-
 βόντας σε διασπασέσθαι, ἢ τοῖς λείστοι πῆραβαλεῖν.
 ταῦτα δὲ διαμινδυνδύοντά σε ἑρῶλα. Ερ. θάρρει
 μῆτορ, ἐπεὶ ἔ τοῖς λείστοι αὐτοῖς ἡδὴ ξυνήθης εἰμι.
 ἔ πολλοαῖς ἐπαναβάς ὑπὲρ τὰ νότα, καὶ ῥι κρύμης
 λαβόμενος, ἡνιοχῶ αὐτὸς, οἱ δὲ σαίνουσίν με, ἔ τὴν
 χεῖρα διεχόμενοι, ὅτ το σῶμα πόδι λικμησάμενοι, ἀ-
 ποδιδοῦσιν μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ Ρέα, πότε αὖ ἐκείνη
 χολῶν ἀγῶνοι ἐπὶ ἐμὲ, ὅλη ἔλα γὰρ τῷ Ἀτῆν. καὶ τοι
 τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνύς τὰ καλὰ οἶα ὅστις; ὅμως δὲ
 μὴ ἐθέσθαι ἔγωγε καλῶν, μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθαι τῶ-
 τωρ. ἢ θέλεις σὺ ὦ μῆτορ αὐτὴ μνηστὶ ἑρᾶν, μῆ-
 τε σὲ τῷ Ἀρεῶς, μῆτ' ἐκείνορ σῶ; Αφρο. ὥς δει-
 νὸς εἶ, καὶ κρατεῖς ἀπάντων, ἀλλὰ μεμνήσῃ με πο-
 τέ τῶν λόγων.

Διὸς, Ασκληπιῶς καὶ Ἡρακλέους.

ΠΑΥΣΑΘΕ ὦ Ασκληπιε καὶ Ἡράκλεις, εὐρίζον-
 τες πῶς ἀλλήλους ὥσπερ ἀνθρώποι. ἀπρεπὴ
 γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν.
 Ἡρα. ἀλλὰ ἐβέλθῃ ὦ Ζεὺς τῶν τῶν φαρμακείῃ πῶ
 καὶ ἀκλίνεσθαι με. Ασκλη. νῆ Δία. καὶ ἀμείνων γάρ
 εἰμι. Ἡρα. κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητι; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς
 ἐκεραύνωσεν, ἢ μὴ θέμις ποιεῖν τα, νῦν ἢ κατ' ἔλεον
 αὐθις ἀθανασίας μετέλκῃς; Ασκλη. ἐπιλέλυ-
 σαι γὰρ ἔ σὺ ὦ Ἡρακλῆς γὰρ τῇ Οἰτῇ κατὰ φλεγίς,

ὅπ μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; Ἡρα. ἔκπρ' ἴα καὶ ὁμοία
 βεβίωται ἡμῖν, ὅς Διὸς μὲν ἦός ἐστι, ποσσὶν τὰ ἵππε-
 πόννηκα ἐκκαθαίρω τὸν βίον, θεοῖα καταγωνιζό-
 μινθ, καὶ ἀνθρώπους ὑβείσας τιμωρὸν μινθ. σὺ δὲ
 ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγυρῆς, νοσῶσι γ' ἴσως ἀνθρώποις
 χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ
 ὅδε μ' ἐπιδεδειγμένθ. Ασκλη. οὐ λέγεις. ὅπ σσ
 τὰ ἐγκαύματα ἰασάμεν, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμί-
 φλεκτος, ἔπειτα ἀμφοῖν διεφθαρμένθ τῷ σώματι, ἔ-
 χιτῶνθ, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῖ πυρός. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μη-
 δὲρ ἄλλο, ὅτε ἐδ' ἔλευρα ὡς περ σὺ, ὅτε ἔξαινον ἔρια
 γν' Ἀνδρία, προφρυεῖδα γν' ἐδ' ὕκως, καὶ παύομε-
 νθ ἔπειτα Ὀμφάλης χρυσῷ Ἰανδωλῶ. ἀλλ' ὅδε με
 λαγχολήσας, ἀπέκτεινα τὰ τέκνα, καὶ τὴν γυναῖ-
 κα. Ἡρα. εἰ μὴ παύσῃ λοιδορῶμενός μοι, αὐτίκα
 μάλα εἶσθ, ὥς ὃ πολὺ σε ὀνήσει ἡ Ἀθανασία. ἐπεὶ ἄ-
 ρα μὲνός σε, ῥίψω ὡδὶ κεφαλῶν ἐκ τοῦ ὄρανθ, ὥς μὴ
 δὲ τὸν καινὸν ἰάσασθαι σε, τὸν ἱερανίον σωτρεῖς γν-
 τα. Ζ. παύσασθ' ἐφ' ἡμῖν, καὶ μὴ ἐπιταράττειτε ἡμῖν
 τὴν ξυνοσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀρπάζεσθαι ὑμᾶς ἔ-
 συμποσίς. καὶ τοι ὄνγνωμον ὦ Ἡρακλῆς, πεθερεῖτε
 κλίνεσθαι σσ τὸν Ασκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀ-
 ποθανόντα.

Ερμῆ καὶ Απόλλωνθ.

Τῖς κυβρωπὸς εἶ ὦ Απόλλων; Απ. ὅπ ὦ Ερμῆ
 Διὸς γν' τοῖς ἐρωτικαῖς. Ερ. ἄξιον μὲν λυ-
 πης

πῃς τὸ ποιῶτον. σὺ δὲ τί δυνεύεις; ἢ ᾧ τῷ τῶν δ' ἄ
 φνίω σε λυπᾷ; ΑΠ. ὁδίαμωδ. ἀλλ' ἐρώμηνον
 πρὸν τὸν λάκωνα τὸν Οἰβάδ' εἰ. Ερ. τίθνηκε γν,
 εἴπε μοι ὁ Υἱάκων. ΑΠ. Ἐμάλα. Ερ. πῶς
 πίνῃ ὧ Απολλομ; ἢ τίς ὅτως ἀνέραςος ἴω, ὡς ἀπο-
 κτεῖναι ᾧ καλὸν ἐκείνο μεράκιον; ΑΠ. αὐτ' ἐμὸν
 ἔργον. Ερ. ὅκω ἐμάλως ὧ Απολλομ; ΑΠ. ὅκ. ἀλ-
 λα δ' οὐδ' ἐμὸν π' ἀκόσιοι ἐργάται. Ερ. πῶς; ἐβέλω
 γὰρ ἀκῶσαι τὸν λόγον. ΑΠ. δισκεύειν ἐμὸν θανει,
 λέγω σκεδισκοῦν αὐτῷ. ὃ ἡ κῆκισα ἀνέμων ἀφ-
 λάμνῃ. Ερ. φερεται ἡρα μὲν ἐν πολλῷ καὶ αὐτὸς, ἀ-
 μελῶ μὲν δὲ, καὶ μὴ φέρων τῶν ὑποβοσφίαν. ἐγὼ
 μὲν ἀνέριψα, ὡς ἀπορῶν θάμνῃ τὸν δισκομ δὲ τὸ ἄ-
 νω, ὃ δὲ ἐπὶ τὸ ταύχε τὸν κατὰ πινύσας, ὡς ἡ φα-
 λῶν. Ερ. πῶς δ' ἐνέσεισε φέρων αὐτὸν, ὡς ἀφ' ἧ
 πληγῆς αἰμά τε ῥυῖναι πολὺν, ἔτι τὸν πᾶν δ' αὐτὸς
 ἀφ' ἀνέμ. ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἡ φερεται ἀντίκα ἡμῶν
 μὲν κατὰ τοξόνοσας, φερόντι ἐπιπρόμνῃ. ἀφ' ἧ
 τῶν ὄρεσ. Ερ. πῶς δὲ καὶ τὰ φορὸν ἐχῶσά μὲν γ' Α-
 μύκλαις, ὅπως ὁ δισκος αὐτὸν λατῆεαλε, καὶ ἀφ' ἧ
 αἵματ' αὐτῷ ἀναδ' ὄναι τῶν γλῶν ἐποίνῃ, ἡ δὲ
 σὺν ὧ Ερμῇ καὶ δὲ ἀνθ' ἑα τὸν ἀνθ' ἑα ἀπάντων, ἐπὶ
 καὶ γράμματα ἔχον, ἐπαιάζοντα. Ερ. νεκρῶ. ἀφ' ἧ
 οὐκ ὁ λόγος λευπῶνται δοκῶ; Ερ. ναὶ ὧ Απολλομ,
 ἡ δὲ γὰρ θνητὸν πεποιμνῇ τὸν ἐρώμηνον, ὡς
 μὴ ἀφ' ἧ ἀφ' ἀνάντ'.

Ερμῆ καὶ Απόλλωνος.

Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα ἠφαιστον, καὶ τέ-
 χνῳ ἔχοντα βάναιον ὧς Ἀπολλοῦ, τὰς καλλι-
 στας γεγαμηκέναι, τίῳ τε Ἀφροδίτῳ, ἢ τίῳ Χά-
 ρι; Ἀπ. ὅν ποτ' ἴδ' ὧς Ἐρμῆ. πλὴν ἐκείνός γε ἐ-
 γὼ θαυμάζω, ὃ ἀνέχεσθαι σιωπᾶς αὐτῷ, καὶ μάλι-
 στα ὅταν ὁρῶσιν ἰδρωπείρομενον εἰς τῆς ἡμέρας ἐ-
 πικενυφότα, πολλὰ αἰδέσθην ὡς τῆς προσώπου ἐ-
 χοντα. καὶ ὁμῶς τοῖς τοι ὄντα αὐτὸν πείθεσθαι
 τε, ἢ Φιλῶσι, ἢ συγκαθίδουσι. Ἐρ. ὅτ' ἢ αὐ-
 τὸς ἀγανακτῶ, ἢ τῷ ἠφαιστῷ φθονῶ. σὺ ἢ ἡμᾶς ὧς
 Ἀπολλοῦ, ἢ λιθάει, καὶ μέγα ὡς τῷ καλῷ φρονέ-
 ῃ, ἐγὼ ὡς τῇ θυμῷ, καὶ τῇ λυγρῇ, εἴτα ἐπὶ δ' αὖ κοι-
 μᾶσθαι δέοι, μόνοι καθύδινον. Ἀπ. ἐγὼ δὲ ἢ
 ἄλλως ἀναφρόδιτος εἰμι εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ δύο
 γὰρ, ὅς με λίσσεται ὑποδραγᾶν (καὶ τῆς δαίφνης, ἢ τῆς
 γάκινθου. ἢ ἢ ἀποδιδρασκῆ με, καὶ μισῇ, ὥς εἴλε-
 ῖτο ξύλον γενέσθαι μάλλον, ἢ ἐμοὶ σιωπῆσαι. ὃ ἢ ὑπὸ τῆς
 δίσκου ἀπώλετο, καὶ νῦν αὐτὸ ἐκείνων σεφάνος ἔχω.
 Ἐρ. ἐγὼ ἢ ἥδη ποτὲ τίῳ Ἀφροδίτῃ. ἀλλ' ὃ χρὴ αὐ-
 χεῖν. Ἀπ. οἶδ' αὖ, ἢ τῷ Ἐρμαφρόδιτορ ἐκ σὸς λέγε-
 ται τεθέναι. πλὴν ἐκείνός μοι εἰπὲ, εἴ τί οἶδ' αὖ, πῶς
 ὃ βελῶν περὶ ἢ Ἀφροδίτῃ τίῳ Χάρει, ἢ ἢ Χάρις ταύ-
 τίῳ; Ἐρ. ὅτι ὧς Ἀπολλοῦ ἐκείνῃ ἢ αὐτῷ γινώσκῃ τῇ Λη-
 μνῷ σιωπῆσαι, ἢ δὲ Ἀφροδίτῃ γινώσκῃ ὅρατον. ἄλλως
 τε ποτὲ τὸν Ἀρῶν ἔχει τὰ πολλὰ, καὶ κείνους ἔρα, ὥς
 ὀλίγον

ἐλίχον αὐτῇ τῷ χαλκίῳς τότῳ μέλει. Απ. καὶ
ταῦτα οἷσι τὸν Ηφαιστον εἰδέναι. Ερ. οἶδιν. ἀλλὰ
τί αὐτὸν δρᾶσαι δυνάμετο, γυναικὸν ὁρῶν νεανίαν, ἢ
εἰς πῶτλιν αὐτόν; ὥς τὴν ἡσυχίαν ἄγῃ, πλὴν ἀ-
πειλεῖ γὰρ δις μά τινα ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς, καὶ
συλλήψασθαι, ὡς γὰρ δύναιτο τὸν Διὸς. Απ. οὐκ οἶ-
δα. θυγατέρα δ' αὐτοῦ ὁ ξυλληφθὸς μένος εἶναι.

Ηρας καὶ Λητῆς.

ΚΑλὰ μὲν γὰρ ὦ Λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες
ἱερῶ Διὶ. Λη. ὅπως αὖ Ἡρα τοῖς τέ-
κταιν διωκόμεθα, οἷσ' ὁ Ηφαιστός ὄσιν. Η. ἀλλ' ὅ-
τ' μὲν ὁ χολὸς, ὅμως χρησίμος γὰρ ὅστις, τεχνίτης ὢν
ἀφίτος, ἢ κατὰ κενόσμηκον ἡμῶν τὸν ἑρᾶνόν, ἢ τῇ
Αφροδίτῃ ἐγγυε, καὶ ἀποδίδεται πρὸς αὐτῇ. οἷ
ἢ σοὶ παῖδες, ἢ μὲν αὐτὴ ἀφ' ἑρμηνείας, πῶς τ' μέγας,
ἢ ὅριος, ἢ τὸ τελευτᾶν, ὅτι τὴν Σκυθίαν ἀπελ-
θεῖα. πάντες ἴσασιν οἷα ἐδίδοι ξυνοκτονέα, καὶ μι-
μωμένην αὐτὴν Σκύθας αὐτὸς, ἀνθρώπων φάγας ὄντας.
ὁ δ' Απὸλλων, πρὸς ποιεῖται ἢ πάντα εἰδέναι, ἢ
ποξύνει, ἢ λιθαρίζει, ἢ ἱατρός εἶναι, ἢ μαυρύνει, ἢ
λευκασκόμενος ἐργασίαια τ' μαυρύνει, τ' ἢ γν' διελ-
φοῖς, τὸ δ' γν' κλάει, ἢ γν' διδύμοις, διὰ πατὴρ αὐτὸν
χρωμίνος αὐτῷ, λοξὰ ἢ ἐπαμφοτέρωθεν πρὸς ἐκά-
τερον τ' ἐρωήσεως ἀρκυνόμενος, ὡς ἀκύνδιον εἶναι
τὸ σφάλμα. ἢ πλεῖς ἢ ἀπ' ἑῷ τὸ ἐστὶν, πολλοὶ γὰρ οἱ
ἐνόησι, ἢ πρὸς χολίαν αὐτὸν κατὰ γοητεῖαν, πληρὸν οὐκ

ἄγνοεῖται γε ὑπὸ τῶν σωετωτέρων, τὰ πολλὰ πε-
 ραπευόμενῳ. αὐτὸς γάρ ὁ μακρὸς ἄγνοεῖ, ὅτι φο-
 νόσει μὲν τὸν ἐρώμενον ἔρ' δίσκω, ὃ πρῶτον ἀν-
 ῥα τὸ δέ, ὡς φέρεται αὐτὸν ἢ δάφνη, καὶ ταῦτα,
 ἔτω καλὸν καὶ κομῆτιν ὄντα. ὥς ἐχ' ὁρῶ, καὶ ὅτι
 καλλιτεκνότερα θ' ἰσιόβης ἔδωξας. Λκ. ταῦτα
 μὲν τοι τὰ τέκνα ἢ ξενοκτόνῳ, καὶ ὁ ψευδόμενος
 οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε ὁρώμενα γν' τοῖς θεοῖς, καὶ μα-
 λιστα, ὅταν ἢ μὲν ἐπαινῇται ὅν τ' ἡμέλῳ, ὁ δὲ λι-
 θαίνει γν' τῷ συμποσίῳ, θαυμαζόμενῳ ὑφ' ἀπάν-
 των Η. ἐγέλασε ὦ Λκτοῖ. ἐκένῳ θαυμαστός, ὅμ-
 ὁ μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἰ μῦσαι δικάσαι ἠθέλον,
 ἀπ' ἐδ' εἰργν' αὐτὸς ἱερατῆρας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κα-
 τὰ θεοὺς ἀθλῖν' ἀπόλων, ἀδίκως ἄλως. ἢ δὲ
 καλὴ σε πρῶτον, ὅτω καλὴ ὅστις, ὥς ἐπεὶ ἐμαθὼν
 ὁφείλα ὑπὸ τοῦ Ακταίωνῳ, φοβηθεῖν μὴ ὁ νεανίς
 κ' ὁ βαρὺ δόσῃ τὸ αἶμα αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
 τὸν κύνα. ἐγὼ γὰρ λέγω, ὅτι ὁ δὲ πᾶς τεκὼς ἐμαῶ-
 να, πρῶτον γε αὐτὴν ἔλα. Λκ. μέγα ὦ Ηρα φρο-
 νεῖς, ὅτι ξυῖαι ἔρ' Διὶ, καὶ συμβασιλόβεις αὐτῷ, καὶ
 εἴ τ' ὅτ' ὁ ὑβρίζεις ἀδελῶς. πλὴν ἀλλ' ὄψομαι σε μετ'
 ὀλίγον αὖθις διακρύβεσθαι, ὅπόταν σε καταλιπὼν
 ὅν τιν' γλῶσση κατῇ, ταῦρος ἢ κύκνῳ γενόμενῳ.

Ἀπόλλωνος καὶ Ερμῆ.

Τὶ γελᾷς ὦ Ερμῆ; Ερ. ὅτι γελοῖοτατα ὦ Α-
 πολλομ' εἶδον. Απ. ἐπεί ὅν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀ-
 κούεις

πῶς ἐχὼ ἐν γυγῆ. Ερ. ἡ ἀφροδίτη ξυνοῖα ἔσθ
 Αρει κατέστη πῆαι, ὃ Ὁφαισος ἐδίσκον αὐτὸς ξυλ
 λαβῶν. Απ. πῶς; ἡδὺν γὰρ πῆρῃ ἐοικας. Ερ.
 ἐκ πολλῶ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἐθήρυσεν αὐτὸς, καὶ
 πῶς τὴν δυνάμει ἀφ᾽ ἑνὸς δισμοῦ πῶς βίβας, ἐργάζῃ
 ἀπὲλθὼν πῶς τὴν λαβὴν, εἴτα ὁ μὲν Αρης εἰσέρχε-
 ται λαβῶν, ὡς ὦρ. καὶ βορᾶ δὲ αὐτὸν ὁ ἥλιος, καὶ
 λέγει πῶς τὸν Ὁφαισος. ἐπεὶ δὲ ἐπέειπεν πῶς λέ-
 χος, καὶ ἡ ἐργὴ ἦσαν, καὶ ἡνὸς ἐν γυγῆν τοῦ ἄρ-
 κῶν, πῶς πλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δισμοῦ, ἐφ᾽ ἵστα
 ται δὲ αὐτοῖς ὁ Ὁφαισος. ἐκείνη μὲν ἔν, ἡ γὰρ ἔτυ
 χε γυμνὴ ἔσθ, ὅτι ἔχον ὅπως ἐγκαλῦψαι το αἰδ᾽ ὁ μέ-
 νη. ὁ δὲ Αρης τὰ ἡ πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο, ὃ
 ἥλπιζε ἐξῆρῃ τὰ δισμοῦ, ἐπ᾽ ἵστα ἡ σωεῖς ἡ ἀφύκ-
 τω ἐχόμενον αὐτοῦ, ἐκίετο. Απ. τί ἔν, ἀπ᾽ ἐν-
 σερ αὐτῶν ὁ Ὁφαισος; Ερ. ὅτι ἐπῶ. ἀλλὰ ξυνοῖα
 ὡς οὗτος, ἐπὶ δισκῶν τὴν μοιχείαν αὐτοῖς. οἱ-
 δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέρω καὶ τῶν νουδῶν, ξυνοῖα
 μὲν οἱ ἐνθεῶσι. ὃ τὸ θεάμα ἡδίστος ἐμοὶ ἔσθ, μο-
 νουχὶ αὐτὸ γινώσκον τὸ ἐργον. Απ. ὁ δὲ χαλ-
 κεύς ἐκείνῃ ὅτι αἰδ᾽ εἴτα καὶ αὐτὸς ἐπὶ δισκῶν
 τὴν αἰγῶν τὴν γὰρ; Ερ. μὰ Δί, ὅσῃ καὶ
 ἐπὶ γὰρ αὐτοῖς ἐφ᾽ ἵστα. ἐγὼ μὲν τοι, εἰ ἔχῃ τὴν
 δεῖς εἰπεῖν, ἐφ᾽ ἵστα ἔσθ Αρει, μὴ μόνον μοιχ᾽ ὅσον
 τὴν καλλίστῃ θεῶν, ἀλλὰ καὶ δισκῶν μετ' αὐ-
 τῇ. Απ. ὅτι καὶ δισκῶν αὐτὸν ἐπ᾽ ἵστα ὡς τὰς
 ἔσθ; Ερ. σὺν δὲ ὅτι αὐτὸν ὡς Ἀπολλόν; ἰδὲ μόνον ἐπ᾽ ἵστα

θῶρ. ἐπαυένεσμαι γάρ σε, ἢ ἢ μὴ τὰ ὅμοια. Ἐάντος
 εὐξην ἰδῶρ.

Ηρας καὶ Διός.

Εγὼ μὲν ἤρχω ὁμῶς αὐτῷ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτῳ
 ὡς ὅς, θῆλυς ὅτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ φλ
 μέθης. μίτρας ἢ αὐαδεδεμνίῳ τῷ ὁμῶς, τὰ πολ
 λὰ δὲ μαινομένης γυναιξὶ σιωπῶν, ἀβρότερος αὐ-
 τῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις ἔαυλῶς καὶ λυμβά-
 λῳις χοροδύων, καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον οἰκῶς, ἢ σοὶ
 τῶν πατερί. Ζ. καὶ μὲν ὅπως γε ὁ θηλυμύτης, ὁ
 ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, ὁ μόνον ὡς Ἡρα τῶν Λυ-
 διαν ἐχφράζει, ἔαυτὸν καὶ ἐκδύνας τὸν Τιμόλεον ἔλα-
 βει, καὶ αὐτὸς ἐράσας ὑπογάγει, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰν-
 δὸς ἐλάσας τῶν γυναικῶν τὸ τῶν σφάτωτικῶν, τὸς
 περὶ ἐλεφαντας εἴλε, ἔλχῳρας ἐκράτησε, καὶ τὸν
 βασιλεῖα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἰ-
 χμαλώτον ἀπήγαγε, ἔταῦτα ἀπαντὰ ἐπράξεν,
 ὀρχομένη ἅμα, καὶ χοροδύων, θύρῳις χρώμενη λιτ-
 τήνῳ, μεθύων ὡς φῆς, ἔγνεάζων. εἰ δ' ἐπεὶ ἐπεχέ-
 ρισε λαιδρῆσαι αὐτῷ, ὑψίστας δὲ τῶν τελε-
 τῶν, ἔαυτὸν ἐπιμωρήσατο, ἢ κατεδίδας τοῖς ἑλῆ-
 μασι, ἢ δῖα ἀπαδιδῶναι ποιεῖας ὑπὸ τῷ μητρὸς ὡς
 πόρνεβρόμ. ὁρᾷς ὡς ἀνδρεία ταῦτα, καὶ ὅκ ἀνδρεία
 πρὸ πατρός; εἰ δὲ πᾶσι καὶ τρυφῇ πρόσεσι μὴ
 πῶς, ὅδεῖς φθόνῳ. καὶ μολισαὶ εἰ λογίσαι τὸ τις
 οἶθ' αὐτῶν ὅτῳ ὡς, ὅπως ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

Η. σὺ

Η. σύ μοι δοκéis ἐπαινέσαι καὶ τὸ εὖρημα αὐτοῦ
 τῷ ἄμπελον, καὶ τὸν οἶνον, ὅ τ' αὐτὰ, ὅ γε ὦν οἶα οἱ με
 θυομένητον ποιεῖσι σφαλλόμενοι, καὶ πρὸς ὕβριν ἔρα
 πόμην, καὶ ὅλως μεμνότες ὑπὸ τῷ πότῳ. ὅρ
 γδρ ἰκέειον, ὡς πρῶτ' ἔδωκε τὸ κλῆμα, οἱ ξυμπό
 τῃ αὐτοῖ διεφθεῖραν, παλαιοῖς ταῖς δικέλαις. Ζ.
 ὅδε μ' ἄρα φησ. ὅ γδρ οἶν' ὅ τ' αὐτὰ, ὅδε ὁ Διόνυσος
 ποιεῖ. τὸ δὲ ἄμετρον εἰ πόσεως, καὶ τὸ πέρα τ' κα
 λῶς ἐχρῆσθαι, ἐμφορεῖσθαι τὸ ἀκράτῳ, ὅς δ' αὖ ἐμμε
 τρα πίνει, ἰλαρώτερόν μιν, καὶ ἡδίων γυνοῖται αὐ.
 οἶον δὲ ὁ ἰκέειν ἐπαθῆναι, ὅδε μ' αὖ ἐργάσαιτο ὅδε
 να τῷ ξυμποτῷ. ἀλλὰ σὺ ἐπιζηλοῦ τυπῆν ἰοικας ὦ
 Ηρα, ὅτι Σεμέλης μνημονόειν, εἴ γε δαδάμεις τ'
 Διόνυσος τὰ κέλευσε.

Αφροδίτης καὶ Ἐρωτος.

ΤΙ δὴ ποτε ὦ Ἐρως αὖ μιν ἄλλους θεοὺς κατακ
 γωνίσω ἄπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν
 Ἀπόλλων, τὸν Ἡραν, ἐμὲ τὸν μικτέρα, μόνος δὲ ἀπέ
 χειρ' ἀβλύας, καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄπυρρόν μιν οἶον ἢ διὰς,
 ἡγήνη δὲ οἰσῶν ἢ φαρέτρα. σὺ δὲ ἄποξ' εἶ, καὶ ἄπο
 χ' Ἐρ. διεδραῶ μὴ τὸν αὐτὸν, φοβέρα γὰρ ὕδρι,
 καὶ χειροπῆ, καὶ δεινῶς ἀνδρική. ὅπόταν ἐν γυ
 τεινὰ μιν τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτὸν, ἐπισείουσα
 τὸν λόφον, ἐκπλήσῃ με, καὶ ὑπότρομόν γίνομαι,
 καὶ ἀπορῆξαι με τὰ τοξόματά ἐκ τῷ χειρῶν. Αφ
 ρο. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβώτορόν μιν, καὶ ὁ μὲν

ἀφ' ὧν πλὴν αὐτὸν, ὅτι νενίκηκας. Ερ. ἀλλ' ἐκείνῳ
ἐκὼν προσίεται με, ὅτι προσηλεῖται, ἢ ἀβλύῃ δὲ
ὑφορᾷται αἰεὶ, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως πρὶ ἐπ' ἡμῶν,
πλησίον ἔχω τὴν λαμπράδα, ἢ δὲ, εἰ μοι πρόσσι φη-
σὶ, νὴ τὸν πατέρα, ὅτι δὴρα τίω σε διαπείρασε, ἢ τ'
ποδὶς λαβομένη, καὶ οὐ τὸν τάρταρον ἐμβαλῶσα,
ἢ αὐτὴν διασπασαμένην διαφθρῶ. πολλὰ τοιαῦτα
ἠπέειπες, καὶ ὄρεα δὲ θορυβῶν, καὶ ὕδ' ὅτι σήθεος ἔχει
πρόσωπόν τι φοβερὸν, ἐχιδναίς κατέκτομον, ὅπου
ἐγὼ μολισα δέσῃα μορμολύττειται γάρ με, ὅτι φοβί-
γῳ, ὅταν ἴδω αὐτό. Αφρο. ἀλλὰ τὴν μὲν ἀβλύαν
δέσῃας, ὡς φῆς, καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ φο-
βηθεὶς τὸν ἱέραννον τὸν Διός, αἰ δὲ μῦσαι, ὅτι τί τοι
ἄτρωτοι, ὅτι ἐξω βελῶν εἰσι; ἢ ἵα κῆναι λόφος ἐπι-
σείσεις, καὶ Γοργόνας προφαίνεσι; Ερ. αἰδέομαι
αὐτὰς ὡς μήτορ, σεμναὶ γὰρ εἰσι, ὅτι αἰεὶ τι φροντίζου-
σι, καὶ πόδι ὡδ' ἔχουσι. καὶ ἐγὼ πρὶσταμαι πολλοί-
κας αὐταῖς, κηλὸν μὲν ὅτι τὸ μέλος. Αφρο. ἔα
ὅτι ταῦτα, ὅτι σεμναί. τὴν δὲ Ἀρτεμιν τίνῃ ἐνεκα
ὅτι πτρώσκες; Ερ. τὴν μὲν ὅλον, ὅτι κατελαβεῖν αὐ-
τὴν οἶόν τε, φοβύσασθαι αἰεὶ ὅτι τῶν ὀρέων, εἴτα ὅτι ἰδίον
πῖνα ἔρωτα ἢ δ' ἡ ἑρᾶ. Αφρο. τίνῃ ὡς τέκνον; Ερ.
θήρας, καὶ ἐλαφῶν καὶ νεβρῶν αἰρεῖν τι δυνάσσεσθαι,
καὶ καταποφύεσθαι, καὶ ὅπως πρὸς ὅτι ποῖται ὅτι,
ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῷ, καὶ τοι πόσόν τι αὐτὸν
ὄντα, καὶ ἐκηβόλον. Αφρο. οἶδα ὡς τέκνον, πολλὰ
ἐκείνον ἐπὶ ὅτι.

ΕΡμῆ, λαβὼν τὸ πῦρ τοῦ μῆλτος, ἀπὸ τοῦ δὲ τῷ φρυ-
 γίῳ, πρὸς τὸν Πριάμω παῖδι τὸν Βυκόλῳ,
 νύμει δὲ Πρίδῳ γυναικὶ Γαργάρῳ, καὶ λέγε πρὸς αὐ-
 τὸν, ὅτι σε ὦ Γάρε, κελεύει ὁ Ζεὺς, ἐπεὶ δὴ καλὸς τε
 αὐτὸς εἶ, καὶ θεὸς τὰ ἐρωτικά, δικάσαι ταῖς θεαῖς,
 ἥ τις αὐτὴ ἡ καλλίστη δὲ τῇ ἡγεμόνισι τὸ ἀδύλον ἡ νικῶ-
 ῖσα λαβέτω τὸ μῆλτος, ὅρα δὲ ἥδ' ἡ ἐμὴν αὐτὰς ἀ-
 πένειαι πρὸς τὴν δίκασιν. ἐγὼ δ' ἡ ἀπαυθήμεαι τῇ δίκαι-
 ταν, ἐπίσης τε ὑμῶν ἀγαπῶν. καὶ εἴ γε οἷόν τε ἴω, ἡ-
 δέως αὖ ἀπάσας νενικήσας εἶδον, ἄλλως τε καὶ ἀνὰ γ-
 κη, μὴ τὸ καλλιστεῖον ἀποδύναται, πάντως ἀπεχθάνε-
 δις ταῖς πλείοσι. εἰ δὲ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτή-
 δευσεν, ἐμὴν δικάσει. ὁ δ' ἡ νεανίας αὐτὸς ὁ φρυγῆς, ἐφ'
 οὐκ ἀπῆλθε, βασιλικὸς μὲν ὄντι, καὶ Γανυμήδεος τὸν τε-
 ξυγγενῆς, τὰ δὲ ἡ ἀφελὴς καὶ ὄρετος, καὶ αὐτὴ τις αὐτὴ
 ἀπαξιώσκει τοιαύτης θεας. Αφρο. ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ,
 εἰ καὶ τῷ μῶμον αὐτὴ ἐπισήσεις ἐμὴν δικάσειν, θαρ-
 ρέσθαι βαδιδεῖναι πρὸς τῇ ἐπιδείξει. τί γὰρ αὐτὴ μω-
 μήσεται τό μοι; καὶ δὲ καὶ ταύτους ἀγίσκειν τὸν ἀν-
 θρωπον. Ἡρα. εἰ δὲ ἡμεῖς ὦ Αφροδίτη δεδίαμεν,
 εἰ δὲ αὐτὴ ὁ Ἀρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τῷ δίκαιτῳ. ἀλλὰ
 δεχόμεθα καὶ ὅσων, ὅστις αὐτῇ, τὸν Γάρεμ. Ζ. ἡ
 καὶ οἱ ταῦτα ὦ θυγάτηρ σωδονεῖς; τί φῆς; ἀφρο-
 φη, καὶ ἐρυθείης; εἰ μὲν ἴδον τὸν αὐτὸν εἰδῶν γε τὰ
 τοιαῦτα, ὑμῶν τῶν πρὸς γένων. ἐπινόσεις δ' ὅμως. ἀ-
 πῆλθε δὲ. καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ δίκαιτῳ αἱ νενι-
 κημέναι, μὴ δὲ κακὸν γυναικὶ καὶ τῇ νεανίσκῳ.

ἐ γὰρ οἶον ἦ ἐπίσης εἶναι καλὰς πάσας. Ερ. προϊώ-
 μιν δὲ θυ Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἠγόμενος. ὑμεῖς δὲ
 μὴ βραχέως ἀπολαθῆτέ μοι, καὶ θαρσύνετε, οἶδα ἐγὼ
 τὸν Πάριον, νεανίας ὅστις καλός, καὶ τὰλλα ἔρωπκός,
 καὶ τὰ τοιαῦτα κείναιμ ἱκανώτατος, ἐκ αὐτῆς
 νῦν δὴ καὶ σκεπτικῶς. Αφρο. ὅσον μὲν ἅπαν ἀγα-
 θόν, καὶ πῶς ἐμὸς λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῶν εἶναι τὸν δι-
 κασιώ. πότρεα ἦ, ἀγαμός ἐστιν ὅτος, ἢ ἢ γυνή τις
 αὐτῷ σώσεις; Ερ. ὁ παντελὲς ἀγαμός ἐστιν ὁ ἀ-
 φροδίτης. Αφρο. πῶς λέγεις; Ερ. δοκεῖ τις αὐ-
 τῷ σωσικῶν ἰδιαιὰ γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροικῶ δὲ
 ἢ δεινῶς ὄρεται, ἀλλ' ὁ σφόδρα πρῶτος αὐτῇ
 εἰσὶν. τίς δ' ἐν γυναικαὶ ταῦτα ἐρωτᾷς; Αφρο. ἄλ-
 λως ἠρόμενος. Αθην. παραπροσβούσης ὅς τ' ἴδω, ἰδίᾳ
 ταῦτα κοινωλογώμενος; Ερ. ὁ δὲ μὲν ὁ Αθηνᾶ δει-
 νόν, ὁ δὲ καὶ ὁ ὑμῶν. ἀλλ' ἔρετό με, εἰ ἀγαμῶς ὁ Πά-
 ρος ὅστις; Αθην. ὡς δὲ τίς ὅσον πολυπραγμονῶν;
 Ερ. ἐκ οἶδα. φησὶ δ' ἐν ὅτι ἄλλως ἐπελθὼν, ἐκ δὲ
 πίπτεσθαι ἠρετό με. Αθην. τί ἐν ἀγαμός ἐστις; Ερ. ὁ
 δοκεῖ. Αθην. τί δὲ τῷ πολέμικῳ ὅστις αὐτῷ ἐπι-
 θυμία, καὶ φιλόδοξος τις, ἢ τὸ πᾶν βουλόμην; Ερ.
 τὸ μὲν ἀληθές ἐκ ἔχον λέγειν, εἰκάσαι δὲ χρόνιον ὄν-
 τα, ἢ τῶτον ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ βούλεσθαι αὐτῷ πρῶτον
 αὐτῷ εἶναι ἢ τῶν μάχας. Αφρο. ὄρεσθαι; ὁ δὲ ἐγὼ μέμ-
 φομαι, ὁ δὲ προσεγγισθῆναι, τὸ πῶς ταῦτα ἰδίᾳ
 λαλεῖν. μεμφομένη γὰρ, καὶ ἐκ Αφροδίτης τὰ τοι-
 αῦτα. Ερ. καὶ αὐτὴ χεῖρον τὰ αὐτὰ μενέει. διὸ
 μὴ κα

μὴ χαλεπῶς ἔχει, μὴ δ' οἷς μειονεκτεῖν, εἴ π' ἢ ταύ-
την ἤτ' ἢ ἄπλῶς ἀπεκρινώμεν. ἀλλὰ μεταξὺ λό-
γων ἥδ' ἡ πολὺν προίοντόν, ἀπεσπώμεθα τῶν ἀσέ-
ρων, ὃ χεδόν γε ἤτ' τὴν Φρυγίαν ἐσμὲν. ἐγὼ δ' ἢ ἢ
τὴν Ἰδλίω ὁρῶ, ὃ τὸ Γάργαρον ὅλον ἀκείβω, εἰ δὲ
μὴ δ' ἀπατῶμαι ὃ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν
Γάργον. Ἡρα. ὅπο δέ ὅστις, ὃ γὰρ καὶ μοι φαίνεται.
Ερ. ταύτην ὦ Ἡρα, πῶς τὰ λαὶὰ σὸς πῆ, μὴ πῶς τ'
ἀκρῶς ὅρε, παρὰ δὲ τὴν πλὴν, ὃ τὸ αὐτὸν,
καὶ τὴν ἀγέλλω ὁρᾷς. Ἡρα. ἀλλ' ὃ χ' ὁρῶ τὴν ἀγέ-
λλω. Ερ. τί φῆς, ὃ χ' ὁρᾷς βοΐδι κατὰ τὸν ἐμὸν ὅ-
τωσιν δ' ἀκτυλὸν ἐκ μέσων τῶν πετρῶν πεδὸρ χάρ-
μενα, καὶ τινὰ ἐκ τοῦ σὸς πῆ κατὰ θέοντα, καὶ λαύ-
ροπα ἔχοντα, καὶ ἀνείροντα μὴ πρόσω δ' ἀσκήδ' ἵνα
δαί τὴν ἀγέλλω; Ἡρα. ὁρῶ νῦν, εἴ γε ἐκείνός ὅστις.
Ερ. ἀλλ' ἐκείνῳ, ἐπειδὴ δὲ πλησίον δ' ἐμὸν ὑδὶ τ'
γῆς, εἰ δοκῇ, κατὰ σάντον βαδίζωμεν, ἵνα μὴ δ' ἀ-
ταραξώμεν αὐτὸν αὐθιγὴν δ' ἀφανὸς καὶ ἀπώμε-
νοι. Ἡρα. δὴ λέγεις, καὶ ὅτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ καὶ
τεβέκηκαμεν, ὥρα οἷ ὦ Αφροδίτη προΐενα, καὶ ἡ-
γεῖσθαι ἡμῖν τὸ ὁδοῦ, σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκὸς ἐμπειρεῖσθαι
τοῦ χωρίου, πολλὰ κίς ὡς λόγῳ κατελθοῦντα πῶς
ἀγχιόσω. Αφρο. ὃ σφόδρα ὦ Ἡρα, ὅτοις ἀχθόμενα
τοῖς σκώμμασι. Ερ. ἀλλ' ὅν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι.
ὃ γὰρ αὐτὸς γινώσκει τὰ τῆ Ἰδλῆ, ὅποτε ὁ Ζεὺς ἦρα
τ' ἀφρακίς τ' φρυγός, καὶ πολλὰ κίς δ' ἐν ἡλθον, ὑπ'
ἐκείνῳ κατὰ πεμφθεῖς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός.

καὶ ὁπότε ἦδιν γι' τῷ ἀετῷ λῶ, συμπαρεπλάμην
 αὐτῷ, καὶ σιωπῶντες ἔμενον ἄλλοι. καὶ εἶπε μεμνη-
 μαί, ἅρ' ταυτησί φημι πρὸς αὐτὸν ἀνέκτασθαι, ὁ
 μὲν γὰρ τότε ἐτυχε συνελθόντων πρὸς τὸ ποιμνιον, κα-
 ταπλάμην δὲ ὁπιδὸν αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, ἐκφῶς μά-
 λα τοῖς ὄνυξι πρὶς αὐτῶν, καὶ τῷ σῶματι τὴν ὑδὶ πῇ
 κεφαλῇ παρὰ δ' αὐτῶν, ἀνέφερε τοὺς παῖδας τετα-
 ραγμένους, καὶ τῷ τραχήλῳ ἀπεσπαραμμένῳ δὲ αὐ-
 τὸν ἀρεβλέποντα. τότε δ' ἐγὼ τὴν σύριγγα ἔλα-
 βον, ἀρεβέλληκει γὰρ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ δέους. ἀλλὰ γὰρ
 ὁ διακτητὴς ὅσοι πλησίον, ὥς περὶ σέπτερον αὐ-
 τὸν, χαῖρε ὦ βυκόλε. Πά. νὴ καὶ σύ γε ὦ νεάνισκε.
 τίς ἦ ὦν, δ' ὄνυον ἀφίξει πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας
 ἄγεις τὰς γυναικας; ὁ γὰρ ἐπιτήδεια ὄρεο πολέμῳ,
 ἔτω γε ἔσαι καλαί. Ερ. ἀλλ' ὅ γυναικες εἰσιν.
 ἦσαν δὲ ὦ Πάρι, ὧς ἀθηνᾶν, ὧς ἀφροδίτην ὄρας, καὶ
 μετὸν Ερμῆν ἀπέσφλιν ὁ Ζεὺς. ἀλλὰ τί τρέμεις, ὧ
 ὠχρεῖς; καὶ μὴ δέδιδι, χαλεπὸν γὰρ ὁδὸν. κελεύει δὲ
 σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ καλῶς αὐτῶν. εἰ δὲ γὰρ
 φησι καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ ὁφείδεις τὰ ἐρωτικά, οἱ τῷ
 γυναικὶ ἐπιτρέπω. τοῦ δ' ἄγωνος τὸν ἀθλον εἴσθαι,
 ἀναγνὼς τὸ μῆλον. Αλέ. φίλ' ἴδω, τί ὧς βόλεται. ἢ
 καλὴ φησι λαβέτω. πῶς αὖ ἐν ὧ δ' ἐπ' ὅσῳ Ερμῆν δι-
 νηθείω ἐγὼ θνητὸς αὐτῶν, καὶ ἄγροικος ὦν, δικαστὴς
 γενέσθαι πρὸς ὁδὸν θεῶν, ὧς μέγιστον, ἢ ἡτ' βυκόλου;
 τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν, τῷ ἀβροῦ μάλλον, καὶ ἀσι-
 κῶν. ὅδ' ἐμὸν, αἴγα Μῦ, αἴτος ὁποτέρῃ ἢ καλλίω,

καὶ δάμαλις ἄλλης διαμάλεως, τάχ' αὖθις δου-
 μιήσῃ τὴν τέχνην. αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως κα-
 λαί, καὶ ἐκ οἷοι' ὅπως αὐτὴς ἀπ' ἑτέρας αὐτῇ τῇ-
 τέραν με ταῖά γοι τὴν ὄψιν ἀρσάσας, ὃ γὰρ ἐβέλ-
 ῃσι παρ' ἑκάδως. ἀλλ' ἐνθα αὖ ἀπερείσῃ τοῦ πρῶτον,
 τὸ τοῦ ἑχέτης, ὅ τοῦ πρῶτον ἐπαυεῖ, ἡ δὲ ἐπ' ἄλλω μετὰ-
 βῇ, ἡ δὲ κείνο καλὸν ὄρα, ὅ πρῶτον, ὅ ὑπὸ τῇ πλη-
 σίον πρῶτον μετὰ βῇ. καὶ ὅλως πρὸς ἐκείναι μοι τὸ καλ-
 λος αὐτῇ, καὶ ὅλον πρὸς ἐκείνην με, ὅ ἀχθόμεν, ὅτι μὴ
 καὶ αὐτὴς ὡς πρὸς ὁ ἄργος ὅλως βλέπῃ δουάμαι τῷ
 σώματι. δοκῶ δ' αὖ μοι καλῶς δικασαί, πᾶσας
 ἀρετὰς τὸ μῆλον. ὅ γὰρ αὖ ὅ τοῦ ταύτην ἡ εἰς
 συμβέβηκε, τοῦ διὸς ἀδελφῶν, καὶ γυναικα, ταύ-
 τας δὲ, θυγατέρας, ὡς ἐν ὃ χαλεπὴ καὶ ὅτως ἡ
 λείσας; Ερ. ἐκ οἷοι. πλὴν ὅχι οἷόν τε ἀναδύναε
 πρὸς τῇ διὸς ἀδελφῶν μῆλον. Ἀλλ', ἐμὲ ὅς ὃ ἔρμῃ
 πᾶσαι αὐτὰς, μὴ χαλεπῶς ἔχει μοι τὰς δύο τὰς
 νεοκηνίας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὁφθαλμῶν ἡ γὰρ τῇ
 δὲ μαρτίαν. Ερ. ὅτω φασὶ ποιήσειν. ὅρα δὲ σοι
 ἡ δὲ πρῶτον τὴν λείσιν. Ἀλλ', πειρατόμεθα. τί
 γὰρ αὖ ὅ πάθοι τις; ἐκείνο δὲ πρῶτον εἰδέναι βύ-
 λωμαι, ὅτι τὰς ἀρετὰς σκοπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχου-
 σιν, ἡ ὅ ἀρετὰς δεικνύει πρὸς τὸ ἀκρίβως εἰδέναι
 τὰς; Ερ. ὅς ὃ μὲν σὸν αὖ εἰν τοῦ δικαστῆ, ἡ δὲ
 πρὸς τὴν ὅπῃ ὅ θέλεις. Γά. ὅπῃ ὅ θέλω; γυμνὰς
 εἰδέναι βύλωμαι. Ερ. ἀπόδυντε ὡ αὐτὰ. σὺ δ' ἐπὶ
 στήθει, ἐγὼ δ' ἀπὸ πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ. Ηρα. καλῶς ὃ Γά-

ει, καὶ πρώτην ἀποδύομαι, ὅπως μάθης ὅτι μὴ μό-
 νας ἔχω τὰς ὠλγίνας λευκάς, μὴ ἢ τῷ βοῶπις εἶναι, μέ-
 γα φρονῶ. ἐπίσης δ' εἰμι πάρα ὁμοίως καλῇ. Α-
 φρο. μὴ πρότερον αὐτῇ ἀρδύσῃ ὧ πάει, πρὶν αὐ-
 τὴν λεισὸν ἀπόηται, φαρμακίς γὰρ ὄζει, μὴ σε κατὰ
 γοητόνσιν δι' αὐτῆς. καὶ τοι γέ ἐχρῶ μὴδ' ὅτω λευκαλ-
 λωπισμένῳ πρῆναι, μὴ ἢ τοσαῦτα γίνετ' ἐμμέ-
 νῳ χρώματι, καὶ ἀπὸ ὥς ἀληθῶς ἐταῖραν ἴνα, ἀλ-
 λά γυμνὸν τὸ κέλεος ἐπιδέκνυται. Πα. δὲ λέγεις
 τὸ πόδι τ' λεισθῆ, ὁ ἀπόδο. Αφρο. τί ἐν ἐγὼ ὁ σὺ
 ἀθλῶν ἔστι; ἡ ὅρην ἀφελῶ, ψιλῶ τ' κεφαλῇ ἐπι-
 δεκνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τ' λόφον, ὁ τὸν δισκῶν
 φοβεῖς; ἢ δέ τις μὴ τοι ἐλέγχῃ; τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμ-
 μάτων, αὐτοῦ τ' φοβοῖς ἐλεπτόμενον. Αθ. ἰδοὺ σοι
 ἡ ὅρην αὐτὴ ἀφῆρη. Αφρο. ἰδοὺ καὶ ὁ λεισθῆς.
 Ηρα. ἀλλ' ἀρδύσω μέγα. Πα. ὦ Ζεὺς τεράσει τ'
 θέας, τ' κάλως, τ' ἡδονῆς. οἶα μὲν ἡ πρῆναι, ὥς ἢ
 βασιλῆος αὐτὴν ὁ σεμνὸν ἀκράμψῃ, ὁ ἀληθῶς ἀ-
 ξιοῦ τ' Διός. ὅρα δὲ ἡδονῆς, ὁ γλαφυρόν τι, ὁ πω-
 λεωγόν ἐμψύχον. ἀλλ' ἡδονῇ ἢ ἀλὶς ἔχω τ' δύδαι
 μονίας, εἰ δοκῇ δὲ, ὁ ἰδὼ καὶ ἐκείνῳ ἐπιδεῖν βέ-
 λομαι, ὥς νῦν γὰρ ἀμείβομαι εἰμι, ὁ οὐκ οἶδα, πῶς
 ὁ, καὶ ἢ ἀρδύσω, πάντε τὰς ὁψας πρὶς πῶμνος.
 Αφρο. ὅτω ποιῶμεν. Πα. ἀπὸ τῶν αἰδίνω. σὺ ἢ
 ὦ Ηρα πρὶς μὲν. Ηρα. πόδε μὲν. καὶ πρὶς μὲν αἰ-
 κειῶς ἰδὼς, ὥρα καὶ ὁ τὰλλα ἡδονῇ σκοπεῖν, εἰ κα-
 λά καὶ τὰ δῶρα τ' ἰνίκης τ' ἰνίκης, ἢ γὰρ με ὦ πάει
 δικασθῆς

δικάσῃς ἐν καλῷ, ἀπάσῃς ἐσσι φιλῶσας δεαπό-
 της. Γα. ἐκ ὑπὸ δώροισι μὲν τὰ ἡμέτερα. πλὴν
 ἀλλ' ἀπὸ τι, πεπράξεται γὰρ, ἀπὸρ αὐτὸν δὲ. σὺ δὲ
 πρόσθι Αθλῶα. Αθ. πῶς ἐσθλὰ σοι καὶ τὰ ἡμέτε-
 ρα εἰ δικάσῃς καλῷ, ὅ ποτε ἢ τῶν ἀπὸ ἐκ μολ-
 χης, ἀλλ' αἰ κρατῶν. πολέμισιν γὰρ σε, ὅ νικηφό-
 ρον ἀποργάζομαι. Γα. ὅδε μὲν Αθλῶα δ' εἰ μοι πολέ-
 μος ὅ μολχης. εἰρήνη γὰρ, ὡς ὀρέσθαι, τανυῖ ἐπ' ἔχει τὴν
 φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν. ὅ ἀχλὺς ἐκ τῆς ἡμῶν ἢ τοῦ
 πατρὸς ἀρχῆς. ὅδε γὰρ δὲ, ὅ μισονεκτικῆς γν', καὶ μὴ
 ὑπὸ δώροισι δικάζομαι. ἀλλ' ἐν δὲ ὑπὸ ἡδονῇ, καὶ ἐπὶ τῷ
 τῶν νόρῳ, ἰσχυρῶς γὰρ εἶδον. τὴν Αφροδίτῃ πῶς
 ναὶ καίρος. Αφρο. αὐτὴν γὰρ πλῆσιον. καὶ σὺ
 περὶ καὶ ἐν ἀκρίβει, μὴ δὲ πῶς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐν δια-
 τρείῳ καὶ ἐκαστῷ τῶν μελῶν. εἰ δὲ θέλεις ὅ καλῶς, ὅ τὰ
 εἰς μετὰ ἀκρίβειαν. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὀρώσας σε νέου ὄντα, ὅ
 καλόν, ὅ ποῖον ὅ καὶ οἶδα εἰς πῶς ἐτόρῳ ἢ φρυγία τρέ-
 φει, καὶ καλῶς μὲν τοῦ καλλος, αὐτῶμαι δὲ τὸ μὴ
 ἀχλὺ πόντα ὅς σὺ σκεπτεῖς, καὶ ταυτασὶ τὰς πεί-
 ρας, καὶ τ' ἄς ζῆμι, ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ καλλος γν' ἐρη-
 μία. τί μὲν γὰρ σὺ ἀχλὺ σέας τῶν ὀρέων; τί δ' αὖ
 ἀπόναινο τοῦ σὺ καλλος αἰ Βόες; ἔπρεπε δὲ ἡδονῇ
 σοι γεγαμνηγῆαι, μὴ μὲν τοῦ ἀχλὺ σέας πῶς, ὅ χω-
 εἶται, οἶμαι καὶ τὰ τῶν ἰδίων αἰ γυναικῶν, ἀλλὰ τι-
 να ἐκ φιλῶσας, ἢ Ἀργεῖον, ἢ ἐκ Κροῖον, ἢ Λα-
 καιναμ, οἶα πορ ἢ Ἐλγῆν ὅς, νεία, καὶ καλῇ, καὶ
 κατ' ὅδε μὲν ἐλατῶν ἐμῶν, καὶ τὸ δὲ μέγιστον, ἐρωπ-

κή. ἐκείνη γὰρ εἰ μὴ μόνον θαύσασαί σε, οἷδ' ἐγὼ, παύ-
 τα ἄρ' ἡλιπύδα, καὶ πῶς ἄρ' ἔσται αὐτῶν ἐκδοτορ, ἔφε-
 ται, καὶ σωοικῆσαι. πάντως δὲ ἔσ' σὺ ἀκήκοός τι
 πόθι αὐτῶν. Πά. ὁ δὲ μὲν ὦ Αφροδίτη. νῦν δὲ ἡδ' ἔως
 αὐτὸ ἀκούσαι μί σ' οὐ, τὰ πάντα δηγυμνίης. Αφρο.
 αὐτὴ θυγατὴρ μὲν ὅτι Λήδας, ἐκείνης φησὶ καλῆς,
 ἐφ' ἧρ' ὁ Ζεὺς κατέπεσεν, λύνου γυγνόμεν. ποία
 δὲ τις τῶν ὄψιν; λυκὴν μὲν, οἶαν εἰνός ἐκ λύνου γεγε-
 νηκυλίνω. ἀπαλὴ δὲ, ὡς γὰρ ὦν ἄρ' ἔσται. γυμνάς τὰ
 πολλὰ, καὶ παλαιαῖκή. ἔστω δὲ τι περὶ αὐτῶν ὁρ-
 σῶ, ὥς καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῆς γυγνέσθαι, τὸ θη-
 σίως ἄωρον ἐπὶ ἀρπάζαντες. ὁ μὲν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 πόρ' εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν ἀ-
 χαῶν ἐπὶ τῶν μυησίαν ἀπώτησαν. περικεῖθι δὲ
 Μυηλαῖοι τὸ Πελοπιδῶν γένος. εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ
 σοὶ καὶ ἀπράξομαι ἄρ' ἡ γαμῶν. Πά. πῶς φῆς; τὸν
 φησὶ γεγαμηνίης; Αφρο. νῦν ἔσ' εἰ σὺ, καὶ ἄγροικός.
 ἐγὼ δὲ οἶδα, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα ὄψαι. Πά. πῶς;
 ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. Αφρο. σὺ μὲν ἄρ-
 δημήσεις ὡς θεῶν δὲ φησὶ Πηλεΐδῶν. ἡ ἀπειδὴν ἀφ' ἧς
 καὶ οὐ τὴν Λακεδαιμόνα, ὅφρα τοῖς σε ἡ Εὐρώπη. τὸν-
 τὸν δὲ γὰρ δὲ ἐμὸν αὐτὸν τὸ ἔργον, ὅπως ἐραδῆσε τοῖς
 σε, ἔσ' ἀποδοθήσεται. Πά. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶ-
 ναι μοι δοκεῖ, τὸ ἄρ' ἡλιπύδα τὸν αὐτὸν, ἐθέλῃσιν
 βαρβαρῶν ἔσ' ἡ σωτικὴ πλοῦσαι. Αφρο. θάρσει
 τὸ τοιοῦτον γένεσθαι. πᾶσι γὰρ μοι ἐσὶν δύο καλὰ, ἡμε-
 ρος ἔσ' ἔστω, ἔστω σοὶ πῶς ὁδῶσω ἡγεμόνε τ' ὁδοῖ γεν-
 ῶν

σομλῶ. Ἐὖ ἤ' ἔρω, ὅλως πρὶ λθῶν ὄν αὐτῇ, ἀναγ
 κάσει τῇ γυναικὶ ἔραρ. ὅδ' ἴμορος, αὐτῷ τοι πρὶ χυ
 θείς, τῷ δ' ὅπρ' ὅδ' ἴμ, ἴμορ τόν τε θήσει, Ἐρασιμορ.
 καὶ αὐτὴ δὲ συμπάρσεται, δεικνύμαι καὶ τῷ χρεί-
 τωρ ἀπολθῆναι. ἀπανθῶν αὐτῷ ἀναπέδωκεν. Γά.
 ὅπως ἢ τάχα χωρήσῃ, ἂν ἴμορ ὦ Αφροδίτη, πλήρ
 ἔρω γὰρ ἥδ' ἴμ' ἔλενης, Ἐκ οἷδ' ὅπως Ἐραρ αὐ-
 τῷ οἶμαι. καὶ πλέω θυθὺ τ' Ἐλλῶδος, καὶ τῇ Σπάρ-
 τη ἐπιθῆκε, καὶ ἐπάνειμι ἔχωρ τῷ γυναικῇ, Ἐχ
 θομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἥδ' ἴμ ποιῶ. Αφρο. μὴ
 πρότορον ἔραδῃς ὦ Γά, πρὶ ἴμ' ἐμὲ τῷ περὶ μνή-
 σταν, καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψαδι τῇ λείσει. πρὶ
 πει γὰρ ἡμῖν νικηφόρον ἴμ' ἴμ' συμπερῆναι, καὶ ἔρωτά
 ζαρ ἅμα Ἐρῶ γαμῶς Ἐρῶ ἐπινύκια. πάντα γὰρ
 γῆνέ σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ καλῶς, τὸν γαμῶν τὸ τε
 τὸ μῆλ' ἐρίαδι. Γά. δέδωκε μὴ με ἀμειλήσεις
 μετὰ τῷ λείσῃ. Αφρο. βόλ' ἐπομόδομαι; Γά.
 μὴ δ' αὖτως, ἀλλ' ὑπόχ' ἴμ' ἴμ'. Αφρο. ἴσως γὰρ
 δὴ σοι τῷ Ελπίῳ παραδώσει γυναικῇ, καὶ
 ἀπολθῆσιν γὰρ ἐπ' αὐτῇ, Ἐρῶ ἔξειδι πρὶ ἴμ' ἴμ' εἰς
 τῷ Ἰλίῳ, καὶ αὐτὴ παρέσται, καὶ συμπερῆξω
 τὰ πάντα. Γά. καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν ἴμορ,
 καὶ τὰς χρεῖτας ἄξεις; Αφρο. θάρρει. καὶ τὸν
 πόθον καὶ τὸν ὑμναῖον πρὸς τοῖς παραλήφο-
 μαι. Γά. ἔκ' ἴμ' ἴμ' τὸ τοῖς δίδωμι τὸ μῆλ', ἴμ'
 τὸ τοῖς λάμβαναι.

Αρεως καὶ Ερμῶ.

Η Κούρας ὦ Ερμῆ, οἷα ἠπείλκυσεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς
 ὑπεροπῆικα, ἃ ἀπίθανα; ἢ ἔβλησά φησιν
 ἐγὼ ἢ ἐκ τ' ἄρα νῦν στείραν καθήσω, ὑμεῖς δ' ἢ ἄρ-
 κρεμασθέντες, καὶ ἅσπασιν βιάζεσθαι με, μάττω πονή-
 σετε, ὃ γὰρ δ' ἡ κατέλκυσετε. εἰ ἢ ἐγὼ βλήσομαι αὐ-
 ελκήσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τῷ γυναικά, καὶ τῷ
 θάλασσαν σωαρήσας μετεωρεῖω, καὶ τὰ ἅλλα, ὅσα
 καὶ σὺ ἀκήσας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ ἢ ἅπαντων
 αἰμείνων, καὶ ἰχυρότερός ὄειν, ὅκ αὐτὸ ἀρνηθείην, ὁμῶς
 δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφείσοι, ὡς μὴ καταβαρήσοι
 αὐτόν, ἵα μὲν τῷ γυναικὶ τῷ θάλασσαν πεσολο-
 γώμεν, ὅκ αὐτὸ πείσοι. Ερ. ὕψη μὲν ὦ Αρετῶ, ὃ γυν-
 αὶ σφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καὶ τι καὶ ὅν ἄρ-
 λούσω μὲν ἐπὶ φλυαρίαις. Αρετῶ. οἷσι γὰρ με πῶς
 πάντας αὐτὰ ὑποτάσσῃ, ὅκ δὲ πῶς μόνον σέ, ὅν
 ἐχέμεν θείῃ ἠπιστάμεν; ὃ γὰρ μάλιστα γελοῖον ἔδοξε
 μοι ἀκούοντι μεταξὺ ἐπὶ ἀπειλῆς, ὅκ αὐτὸ δυνάμεν
 σιωπῆσαι πῶς σέ. μέμνημαι γὰρ ὃ πῶς πολλῶς, ὅ-
 πότε ὁ Ποσειδῶν, ἃ ἡ Ἡρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπαναστάν-
 τες ἐπέβουλον ξυνομήσαι, αὐτὸν λαβόντες, ὡς
 παντοῦ ὡς δειδώς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. καὶ
 εἰ μὴ γε ἡ Θέτις κατελείπετο ἐκείλεσθαι αὐτῷ σύμ-
 μαχον βεβαίως ἐκείνῳ γυναικὶ ὄντα, ἵα μὲν δειδε-
 ῖ αὐτῷ ὑποτασσάμεν, καὶ βροντῇ ταῦτα λογιζομένην,
 ἐπεί μοι γυναικὶ ὑπὸ τῇ καλλιγμοσύνῃ αὐτῇ. Ερ.

σιώπη

σιώπη, ὅφημι. ὃ γὰρ ἀσφαλές ὅτε σὺ λέγεις, ὅτε
ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

Πανὸς καὶ Ερμῆ.

Χ Αἶρε ὦ πάτερ Ερμῆ. Ερ. νῆ καὶ σύ γε. ἀλ-
λὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; Παν. ὃχό Κυλλή-
νη Ερμῆς ἂν τυγχάνεις; Ερ. Ἐμάλλα, πῶς ὄν-
ηὸς ἐμός εἰ; Παν. μοιχιδίος εἰμι, ὃς ἔρωτός γε γινό-
μιλιν. Ερ. νῆ Δία, τραγὸς ἴσως πινὸς μοιχδύσαν-
τι αἶγα, ἐμός γάρ πῶς κίερατα ἔχωμ, εἶνα τοιαῦ-
τιν, καὶ πῶ γωνα λαλοισμ, καὶ σκελὴ δηληλὰ, καὶ
τραγικὰ, καὶ ὄραν ἔσθ' ὅς τις τυγάς; Παν. Ὅρα αὖ
ἀρσκόψης εἰς ἐμὲ, τὸν σεαυτοῦ ἦορ ὦ πατέρ' ἐπο-
νέειδισμ ἀρφαίνη, μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, ὃς τοιαῦτα
γῆν᾽ εἰς, Ἐπαιδοποιεῖς, ἐγὼ ἡ ἀναιήτι. Ερ. τί-
να δὲ καὶ φῆς σου μητέρα; ἢ που ἔλαθον αἶγα μοι-
χδύρας ἔγωγε; Παν. ὅκ αἶγα ἐμοίχδυσας, ἀλλ'
ἀνάμνησμ σεαυτὸν, εἴποτε γν' Ἀρκαδίαν πᾶσι δ' ἐ-
λευθέραν ἐβίωσω. τί δ' ἀκῶν τῶν δ' ἀκτυλομ ζῆτεις,
καὶ ἐπιπολὺ ἀρρεῖς; τίιν ἱκαρεῖς λέγω Πρωελό-
πιιν. Ερ. εἴτα τί παθῶν ἐκείνη αὐτ' ἐμὸν τρα-
γῶσε ὅμοιοι ἔτεκν. Παν. αὐτ' ἐκείνης λόγῳ γε
ἔρω. ὅτε γάρ με δέπεμπην ὑπὸ τῶν Ἀρκαδίων, ὦ
παῖ, μήτηρ μὲν σὲ, ἔφη, ἐγὼ εἰμι Πρωελόπην ἡ σπαρ-
τιάτις. τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεῶν ἔχωμ, Ερμῆ
τὸν μαίης Ἐλίδος. εἴ ἡ ἰσρασφόρος καὶ φαρσκειλὴς
εἰ, μὴ λυπέτω σε, ὅποτε γάρ μοι σωλὺ ὁ πατήρ

ὁ σὸς, ἔργῳ ἑαυτὸν ἀπέκασεν, ὥς λαβεῖν. Ἐπεὶ δὲ τὸ
 τοῦμοι ἀπέβης, ἔρ' ἐράω. Εἰ. νῦν δὲ αὖ μέμνη
 μαί ποιεῖς τι τοιοῦτον. ἐγὼ δ' ἐν ὁ ὑδὶ κἀλλεῖ μέ-
 γα φρονῶν, ἐπὶ ἀγῆναι αὐτὸς ὦν, σὸς πατὴρ λε-
 κλήνομαι, καὶ γέλωτα ἐφλήσω πρὸς πᾶσι καὶ τῇ
 δουραδίᾳ. Πάν. καὶ μὲν δ' ἐκταχυμῶ σέ ὦ πά-
 τερ. μουσικός τε γὰρ εἰμι, καὶ συνείζω πάντων κα-
 πυρόν. καὶ ὁ Διόνυκος δὲ ἐν ἐμῷ αὐτὸν ποιεῖν δυνάτῃ,
 ἀλλὰ ἐταῖρον καὶ διασώτῃ πεποιθὲς με, καὶ ἡγῶ-
 μαί αὐτῷ τὸ χορῶν. καὶ τὰ ποιμένα ἢ ἐθελοσάομαι,
 ὁπόσα πρὸς Τεγαν καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάντων
 ἡδίστην. ἀρχὴ δὲ καὶ ἡ Ἀριεδικὰς ἀπάσης. πρῶτον
 δὲ καὶ Αθωαίοις συμμαχήσας, ὅπως ἡεῖς δουρὰ καὶ
 Μαρεσθῶνι, ὥς ἔαρισιον ἡρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀ-
 κροπόλει ἀσπύλαιον. ἢ γὰρ δὲ Αθωῶν ἐλθὼν, εἴσῃ
 ὅσον ἐκεί τῷ Πανὸς ὄνομα. Εἰ. εἴπε δέ μοι, γεγα-
 μνησας ὦ Πάν ἡδὲ; ἔσθ' γὰρ οἶμαι καλῶσί σε. Πάν.
 ὁδ' αὖτως ὦ πάτερ. ἐρωτικὸς γὰρ εἰμι, καὶ οὐκ ἀν' ἀγα-
 πῆσαιμι συνῶν μίαν. Εἰ. ταῖς αἰξὶ δ' ἡλαδὴν ἐπι-
 βαίνεις. Πάν. σὺ μὲν σκώπῃς. ἐγὼ δὲ τῇ τε ἡχοί,
 καὶ τῇ Πίντι σῶμαι, καὶ ἀπάσας ταῖς τῷ Διονύσῳ
 Μαινάσι, καὶ πάντων ἀποδίδωμαι πρὸς αὐτῷ. Εἰ.
 οἶδα δ' ἐν ὁ, τι χερίσῃ ὦ τέκνον, ταπρῶτα αὐτὸν τί-
 μοι; Πάν. πρόσθε ὦ πάτερ, ἡμεῖς ἢ ἰδιωμὴν ταῦ-
 τα. Εἰ. καὶ πρόσθε μοι, καὶ Φιλοφρονὲς πατὴρ
 δὲ ὅρα μὴ καλίστης με, ἀκρόν τὸς γέ πινός.

Απολ-

Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου.

Τὶ αὖ λέγομεν ὁμομντεῖς ὦ Διόνυσε ἀδελ-
 φός ἐν Ἐρωτα, καὶ Ἐρμαφροδίτῃ, καὶ Πεί-
 απῳ, ἀνομοίους ὄντας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιθεύ-
 ματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος, ὁ τρυφῆς, ὁ δυνά-
 μιν ὁ μικρὰν ποδὶ βεβλημένος, ἀπάντων ἀρχὼν. ὁ
 δὲ, θῆλυς, ὁ ἡμίανδρος, καὶ ἀμείβωλος τῷ ὄφει,
 ὃ καὶ διακρίναις, εἴτ' ἐφ' ἑσὶν ὅτι, εἴτε ὁ πρὸς θῆρος.
 ὁ δὲ, ὁ πείρα τῷ δὲ περὶ δὲ ἀνδρὶ καὶ ὁ Πείραπτος.
 Διό. μηδὲρ θαυμάσιος ὦ Ἀπολλοῦ. ὁ γὰρ ἡ φροδότη
 αἰτία τότῳ, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διὰ φοροὶ γεγενῆ-
 νοι. ὅπως καὶ ὁμοπάτεροι πολλὰ καὶ ἐκ μῆδ' ἡ γα-
 στρος, ὁ μὲν ἀρσένω, ἡ δὲ θήλειᾳ, ὡς ὅτ' ἡμῖν γίνον-
 ται. Ἀπο. ναί. ἀλλ' ἡμῖν ὁμοιοὶ ὄντων, ὁ τὰ αὐ-
 τὰ ἐπιθεύματα, τρυφῆς γὰρ ἀμφω. Διό. μέχρι
 μὲν τῶς, τὰ αὐτὰ ὦ Ἀπολλοῦ, ἐκείνα δὲ ὁμοιοῖα.
 ὅτι ἡ Ἄρτεμις ἐξοικνέει γὰρ Σκύθαις, οὐ δὲ μαν-
 τεύει, καὶ ἡ δὲ οὐ καί μιν οὐκ ἀπο. οἶε γὰρ τῷ
 ἀδελφῷ χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ἢ γε καὶ πρὸς ἐκεί-
 ναις, ὡς πῶς ἑλλένω ἀφ' ἑκείνῳ ποτε δὲ τῷ ταυρι-
 κῷ σιωπῇ πλοῦσαι μετ' αὐτῷ, μὴ βαρβαρὸν τὰς
 σφαγὰς; Διό. ὅτι ἐκείνη ποιεῖ, ὁ μὲν γὰρ τοῖ
 Πείραπος; γὰρ πῶς πῶς δὲ πῶς γινώσκαι, πρῶτον γὰρ
 λαμβάνει γινώσκον, ἐγὼ μὲν πρὸς τῷ πό-
 λι, ὁ δὲ ἐξ ὁμομντεῖς, καὶ ἐξ ὁμομντεῖς πρὸς αὐτῷ,
 ἐπεὶ δὲ ἀνέπαυσέ μεθα γὰρ πρὸς συμποσίῳ ἡμεῖς

ὑποβεβρεγμένοι, κατ' αὐτάς πο μέσας νύκτας ἐ-
 πανασας ὁ γηναῖος, αἰδῶμαι δὲ λέγειν. ΑΠ. ἐ-
 πείρασέ; Διό. ποῖτόμ' ὄει. ΑΠ. σὺ δὲ τί πῶς
 ταῦτα; Διό. τί γ' ἄλλο, ἢ ἐγέλασα; ΑΠ. οὐγε
 τὸ μὴ χαλεπῶς, μὴ ἢ ἀγρίως. συγγνώσος γάρ, εἰ κα-
 λόμ σε ὅτως ὄντα ἐπείρα. Διό. τότε μ' ἐν ᾧ ἔθηκε
 ὦν σὲ αὐτῷ Απολλομ ἀγάγοι τὴν πείραν. καλὸς
 γ' σὺν, ὦ κομήτης, ὡς καὶ νήφοντα αὐ σοι τὸν Πείρα
 περ ἐπχειρήσαι. ΑΠ. ἀλλ' ὅκ' ἐπχειρήσῃ γε ὦ
 Διόνυσε, ἔχω γ' μετὰ ῥ' ἰόμης καὶ τόξα.

Ερμῆ καὶ Μαΐας.

ΕΣπύωρ τις ὦ μήτερ γ' ἔρανό θεὸς ἀθλιώτε-
 ρ' ἔμδ; Μαΐα. μὴ λέγε ὦ Ερμῆ τοῖδ' ἄνθρωπον μὴ
 δύνῃ. Ερ. τί μὴ λέγω, ὅς τοι ταῦτα πράγματα ἐ-
 χω μόν' ὁ κάμων, καὶ πῶς τοι ταύτας ὑπερσείας
 διαπώμην; ἔωθ' ἂν μὴ γὰρ ὀξαναπάντα, σάειρην
 τὸ συμπόσιον δέει, καὶ διασπῶσαντα τὴν ἐκκλη-
 σίαν, εἴτα διυθετήσαντα ἕκαστα, πρῆσθαι ἔρ' Διὶ,
 καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας, τὰς πρὸ αὐτοῦ αὐτῷ ὦ
 κατὰ ἡμόροδ' ὀρμῶντα, καὶ ἐπανελθόντα ἐπὶ λι-
 κονιμνίον, παραπιδεῖν τὴν ἀμβροσίαν. πρὶν δὲ
 τὸν νεώνητον ὄψ' ὀρμὴν οἰνοχόον ἦκειν, καὶ τὸν νεκτάρ-
 γῶ ἐνέχειν. τὸ ἵπ' αὐτῶν δεινότατον, ὅτι μὴ δὲ νυ-
 κτὸς καθύδ' ὦ μόν' ὁ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέει με ὦ τὸ
 περὶ γλοῦτονι ψυχάγωγῃν, καὶ νεκροπομπὴν
 εἶν, καὶ πρῆσθαι ἔρ' δικασθεία. ὃ γὰρ ἵκανον μοι
 τὰ ῥ'

τὰ τῶν ἡμέρας ἔργα, γνῶναι παλαισταις εἶναι, καὶ ταῖς ἐκ
 κλησίουσιν ἀκρῶς τῆς, ὅτι τοῖς ἐκ δὲ ἀσκήμ, ἀλλ' ἐν
 ὅτι νεκρὰ σω διαπρῶτῃ μεμόρισμῶν, καὶ τοῖς
 τὰ μὲν τῶν ἡμερῶν τέκνα, πρὸς ἡμέραν ἐκείνους γνῶ
 ὅτι τῶν ἡμερῶν γνῶναι εἰσὶν. ἐμοὶ δὲ, καὶ ἐκείνῳ ἡμέραν
 καὶ ταῦτα καὶ κείνα ποιεῖν ἀναγκαῖον. καὶ ὁ ἄλλος Ἀλκ-
 μένης καὶ Σιμελῆς υἱὸς, ἐκ γυναικῶν δις δὲ γυνό-
 μνοι, διωχόντες ἀφρόνους, ὁ δὲ Μαίᾶς τῶν Ἀτλαν-
 τος δεικνύσας αὐτοῖς. ὅτι νῦν ἄρτι ἤκουσάν με ἀπὸ
 Σιδωνος πρὸς τὸ Κασσιόπης θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πᾶσι πομφέ-
 ρε ὁ φῶς, ὅτι πρὸς τῇ καὶ τῶν, μὴ δὲ ἀναπνέουσιν
 ταῖς, πᾶσι πομφέρι αὐτῶν δὲ τὸ Ἀργεὺς ἐπισκεψάμενον
 τῶν Δανάων, εἴτε ἐκείθην, δὲ Βοιωτίαν φησὶν εἰλῶν,
 γνῶναι τὴν Ἀντιόπην ἰδέσθαι. ὅπως ἀπὸ γόρου-
 κα ἤσθην, εἰ γὰρ μοι δυνάτ' ἔστι, ἡδέως αὐτὴν ἡξίωσα πε-
 πρῶσθαι, ὥστε οἱ γνῶναι κακῶς δὲ δόξουσιν. Μαίᾶ.
 εἰ ταῦτα ὧς τέκνον, γνῶναι πάντα ὑπερεῖναι ὅτι
 πατρὶ, νεανίαν ὄντα. ὅτι νῦν ὥστε ἐπέμψης, σά-
 βῃ δὲ Ἀργεὺς, εἴτα δὲ τὴν Βοιωτίαν, μὴ δὲ πληγὰς
 βραδύων λαβοῖς, ὅτι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδος, καὶ Γαλατείας.

Ἀλὸς ἔρασαν ὧς Γαλατείας φασὶν ὅτι
 κελὸν τῶν ποιμένα ἐπιμεμνῆναι
 Γα. Γα. μὴ σκῶπῃς Δωρί, Ποσειδά-
 νος γὰρ υἱὸς ὅστις, ὁ ποῖός αὐτῇ. Δω. πᾶ

ἔν, εἰ δὲ τὸ Διὸς αὐτῷ παῖς ὦν, ἀγχιος ἔτω καὶ λάσιος
 ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφώτατον, μονόφθαλ-
 μον· οἷόν τ' ἤμος ὄνῃσαι αὐτὸν αὐτὸν πρὸς τὴν μορ-
 φὴν. Γα, ὅδε τὸ λαοποιρ αὐτό, ὅς φησ ἀγχιος,
 ἀμορφὸν ὄντι, ἀνδρῶδες γὰρ, ὃ, τε ὀφθαλμός ἐπι-
 πρὶ πρὸ τῷ μετώπῳ, ὅδε γνῶντες ἐροῦν ὄντων, ἢ εἰ δὲ
 ἦσαν. Δω, ὅπως ὦ Γαλατταὶ δὴ ἐρασίν, ἀλλ' ἐ-
 ρωμλινον ἔχειν τὴν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.
 Γα, ὅκ ἐρώμλινον, ἀλλὰ τὸ πένυ ὀνειδισινὸν ὅσον
 οὐ φέρω ὑμῶν. καὶ μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτό
 ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνωρ ποτε, ἀπὸ τῆς σιοπιδῶς πα-
 ῖδας ἡμᾶς ἰδὼν ὑδὶ τῇ κίονθ, γνῶντες πρόποσι τῇ
 Αἴτνης, καθεὸ μετὰ τὸ ὄρεος καὶ τῇ θαλάττης αἰγια-
 λὸς ἀρμυκύνετο, ὑμᾶς μὲν ὅδε πρὸς ἐβλεψον, ἐγὼ
 δὲ ὅδε ἀπασθῶν ἢ καλίστην ἐδίδεα, ἢ καὶ μόνον ἐμοὶ ἐπεί
 χε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνίε, δέγμα γὰρ ὡς
 ἀμείνων εἰμί, καὶ ἀξίεραςθ, ὑμῖς δὲ παρῶφθητε.
 Δω, εἰ ποιμὴν καὶ γνῶντι καλὴν τὴν ἑλπίδα ἐδίδεα, ἐ-
 πίφθονθ οἷα γινόνεαι, καὶ οἱ πᾶσι γνῶντι ἐπαι-
 νέσαι εἶχον, ἢ τὸ λευκὸν μόνον, καὶ ὅσον οἶμαι, ὅτι ξυ-
 νήθης ὅδε τυρῶ καὶ γαλακτι, πάντ' αὖ ἐν τῇ ὁμοίᾳ τῷ
 τοῖς ἡγεῖται καλῶ, ἐπεὶ τὰτε ἄλλα ὁπότ' αὐτὸν ἐβλή-
 σης μαθεῖν οἷα τυγχάνεις ὅσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ τῶν
 τρας τινὸς εἰ ποτε γαλήνην εἴη, ἐπικύψασα δὲ τὸ
 ὕδωρ, ἴδεις σεαυτὴν ὅδε ἄλλο, ἢ χρῶν λευκὴν ἀκρε-
 βῶς, ὅκ ἐπαινεῖται δὲ ὅσον, ἢ μὴ ἐπιπρὶ πρὸ αὐτῷ
 καὶ τὸ ἐρύθημα. Γα, ὅ μὲν ἐγὼ μὲν ἀκράτως λού-

κη,

κῆ, ὅμως ἐρασὺν ἡμῶν ἔχω. ὑμῶν ἢ ἔκ' ἐσιν, ἢ ἡ
 πινα, ἢ ποιμῶν, ἢ ναύτης, ἢ πορθμεὺς ἐπαινεῖ, ὁ δὲ
 Πολύφημος, τὰ τε ἄλλα, καὶ μυστικὸς ὄσι. Δω. σὺ
 πᾶσι Γαλάτταις, ἡκόσπερ μὲν αὐτὸς ἔδοντο, ὁ πότε
 ἐκώμασε πρῶτον ὑπὸ σέ. Αφροδίτη Φίλη, ὄνομα αὐ
 τῆς ὀγκᾶσαι ἐδῆξε, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ποιητὴς, οἷα ἱρα
 νίον ἐλάφου γυνὸν τῶν σαρκῶν. καὶ τὰ μὲν ἱερα
 τα, πῆλκεν ὡς ἀπὸρ ἦσαν. ζυγώσας δὲ αὐτὰ, καὶ γνά
 φας τὰ νόβρα, ἐδὲ κόλλοπι πῶρις φέας, ἐμελῶδι
 ἄμυστον, ὡς ἀπὸ δὲ. ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο
 ἢ ἡ λύρα ἱππῆς. ὡς ἐδὲ καὶ τέχνη ἡ γέλωτα ἐδὲ
 νάμεδα, ὑπὸ τῶν ἐρωτικῶν ἐκείνων ἄσματι. ἢ μὲν γὰρ
 ἡχώ, ἐδὲ ἄρκεῖν αὐτῶν ἡβελαν, ὅτω λαλῶ
 ὅσα βρυχολίω, ἀλλ' ἡχώ, εἰ φανείη μιμητικὴ
 τραχείαν ὡδ' ἡν, καὶ κατὰ γέλασον. ἐφόρε δὲ ὁ ἐπὶ
 ραστος γὰρ ταῦς ἀγῆλας ἀνυρεμῶτον, ἀρκτο σκύ
 λακα, καὶ τὸ λαλοῖν αὐτῶν πρὸς οὐκ ὅσα. τίς δὲ αὐ
 φθονήσας τοῖς Γαλάταις τοῖς τοῖς ἐρασῶ; Γαλά. ὁ
 κῆρ. σὺ Δωρὶ δέξομαι ἡμῶν τὸν σεαυτῆς, καλλίω δὲ
 λονόπινοντα, καὶ ὡδινώτερον, καὶ λιθαρίζου ἄμει
 νον ἐπιστάμενον. Δω. ἀλλ' ἐρασὴς μὲν ἐδὲ ἐσσι
 μοι, ἐδὲ σεμνωῖμαι ἐπὶ ἐρας ὡς εἶν. τοῖς τοῖς δὲ,
 οἷοι ὁ λυκλῶν ὄσι, λινάβρας ἀπόζωμ, ὡς ἀπὸ ὁ
 γὰρ ὡμοφύλῳ, ὡς φασι, ὡς σιτῶμεν ὡς ἐπὶ
 διημῶντας τῶν ξένων, σὺ γῆνοιτο, καὶ σὺ αὐτῶ
 ρώης αὐτῶ.

Κύνκλωπός η Ποσειδῶνός.

Ω πάτερ, οἷα τί ποινὰ ὑπὸ τοῖς καί τοις ἀφ' ἑσέως
 ξένος, ὅς μεθύσας, δ' ἐτύφλωσέ με, νοιμώμε-
 ναί περ κρήσας. Πο. τίς δὲ ὁ ταῦτα πολμήσας, ὦ
 πολύφημ' Κύν. τὸ μὲν πρότερον, οὐ γὰρ αὐτὸν ἀ-
 πεκάλει, ἐπεὶ δὲ δέφυγε, καὶ ἔξω ἴω βέλους, Ὀδυσ-
 σεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Πο. οἶδ' αὖ, ὅν λέγεις, τὸν ἴδα
 κήσιον, δὲ Ἰλίσ δ' ἀνέπλει, ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπρα-
 ξεν, εἰ δὲ πάντῃ θυδαρσὺς ὤμ; Κύν. κατέλαβον γὰρ
 τὸν αὐτῶν, ἀπ' ἑλνομένης ἀνὰ στήθεσ, πολλὰς πινὰς
 ἐπιβλάδοντάς δ' ἡλονότι τοῖς ποιμνίοις, ἐπεὶ ἡ ἔθε
 καὶ τῆ θύρας τὸ πᾶμα, πέτρα ἣ ἐστὶ μοι παμμεγέθης,
 ἢ τὸ πῦρ ἀνέκαυσε γνῶσκέμενος, ὅ ἐφερον δ' ἐν δόρῳ
 ἀπ' τοῖς ὄρεσιν, ἐφάνησαν ἀπ' ἀκρὺ πῆρ αὐτὸς περὶ ὧμε
 νοί. ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν ἴνας, ὥσπερ εἰκὸς ἴω,
 κατέφαγον ληστὰς ὄντας. γνῶσθαι δὲ παντογρότατος
 ἐκείνους, εἴτε οὐ τις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἴω, διδωσί μοι
 πῆρ φάρμακόν τι ἐγγέας, ἥ δὲ μὲν καὶ θυόσμοι,
 ἐπιβλάδοντάς τε δὲ τὰ τραχὺ δέσασθαι, ἀπαντὰ
 γὰρ θυθὺς ἐδόκει μοι περὶ φέρεσθαι πτόντι, ἢ τὸ πᾶν
 λαοὺς αὐτὸν ἀνέστρεφειν, καὶ δὲ ἐπὶ ὅλῳ γνῶσθαι
 ἡμῶν. τέλει δὲ δὲ ὑπνοῦ καὶ ἀπαίδει, ὅδε ἀρξέ-
 σας τὸν μοχλόν, καὶ πυρῶσας γε, προσέτι ἐτύφλω-
 σέ με καθόδοντάς, ἢ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί, ὦ
 Πόσειδον. Πο. ὡς βαθὺν ἐνομήνης ὦ τέκνον, ὅς δὲ
 εἰς ἑσέως μετὰ ξυτφλῆ μολος, ὅδ' ἔν' Ὀδυσσεὺς πῶς
 δέφυ

διέφυγον· ὁ γὰρ αὐτὸς οἶδ' ὅτι ἐδωκέναι ἀρκούνισα
 τὴν πύλιν αὐτῶν· Κύ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφείλω,
 ὥς μᾶλλον αὐτοὺς λαβόμεν ὀζιόντα, καὶ καθίξας πα-
 ρὰ τὴν θύραν, ἐβήρωμ τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα
 παρὲς τὰ πρόβατα οὐ τῶ νομῶν, γὰρ φλάμμι· τῷ
 λειῶ, ὅποσα ἐχρῶν· πρὸς αὐτὸν ἵππερ ἐμὸν. Πο-
 μου θάνατον ἵππερ ἐκείνοις, ὅτι γε ἐλαθον ὑπεξελεθῶν
 σε, ἀλλὰ αὐτὸς ἄλλος γε κύκλωπας ἐδ' ἐπιβοήσας
 ἐπ' αὐτόν. Κύ. σωκέλευσα ὦ Πατέρ, καὶ ἤκου,
 ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοὶ ἐπιβελόντες τὸ ὄνομα, κατὰ
 ἔφω, ὅτι οὐκ ἔστι, μελαγχολᾶν οὐκ ἔστι με, ὡ-
 ροντο ἀπὸντες, ὅτε κατεβόλευσάντο με ὁ κατὰ
 τὸ ἔφω ὄνομα. ὁ δὲ μάστιγα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ οὐκ ἔ-
 ζω· ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, ὅδ' ὁ πατήρ, φησιν, ὁ Πο-
 σειδῶν ἰούσεται σε. Πο. θάρσει ὦ τέκνον, ἀμυνθ-
 μαί γὰρ αὐτόν, ὥς μάστι, ὅτι καὶ ἐν πῆρωσί μοι ὀφθαλ-
 μῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον. τὰ γὰρ τῶ πλεόντων τὸ σῶζέ μοι
 αὐτὸς, ὁ ἀπολλύων ἐπ' ἐμοὶ πρόσσει, πλεῖν ἔτι.

Ἀλφειὸς καὶ Ποσειδῶν.

Τὸν ὅτι ὦ Ἀλφει, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπιστῶν εἰς
 τὸ πείλας, ὅτε ἀναμίνυσται τῇ ἄλμῃ,
 ὥς ἐστὶ ποταμοῖς ἀπασιν, ὅτε ἀναπαύεις σεαυ-
 τὸν ὁρμαίνεις, ἀλλὰ δὲ τῇ θαλάττης ξυμεσῶς, καὶ
 γλυκὺ φυλάττω τὸν ῥέοντα, ἀμυνθῆς ἐπὶ καὶ κα-
 θαρὸς ἐπέγει, ὅτι οἶδ', ὅτι βύθιοι ὑποδύς, κα-
 θαρὸς οἱ λάροι καὶ ἐρωδοί, καὶ εἰσας ἀνακύνει

πα, καὶ αὖθις ἀναφραίνῃ σε αὐτόν. ΑΛ. ἐρωτησὶ
 τι τὸ πρᾶγμα ὅδε; ὦ πόσειδον, ὥς ἐμὴ ἐλεγχέῃς ἡρώ-
 δης δὲ καὶ αὐτὸς πολλὰ κίς. ΠΟ. γυναικὸς ὦ
 Αλφειε, ἢ νύμφης ἐρᾶς, ἢ καὶ τῶν Νηεΐδων αὐ-
 τῶν μιᾶς; ΑΛ. ὅκ. ἀλλὰ πενητὴς ὦ πόσειδον. ΠΟ.
 ἦ δὲ πῶς οἱ γῆς αὐτῆς; ΑΛ. νησιῶτις ὅδε σκελε-
 κή, Ἀρέθου αὐτῶν καλῶσι. ΠΟ. οἶδα ὅκ' ἄμορ-
 φορ ὦ Αλφειε τῶν Ἀρέθου, ἀλλὰ διαγῆς τέ ὅδε,
 καὶ δὴ καθεστὴ ἀναβλύζει, ὅτ' ὕδωρ ἐπιπρέπει
 ταῖς ψυχαῖς, ὅλον ἔπειρ αὐτῶν φαινομένην ἀργυ-
 ροειδῆς. ΑΛ. ὡς ἀληθῶς οἶδα τῶν πενητῶν ὦ πό-
 σειδον. πῶς ἐκείνης ἐν ἀπέρχου. ΠΟ. ἀλλ' ἄπιθι
 μὲν, καὶ θυτύχῃ γν' ὅθ' ἐρωπ. ἐκεῖνο δ' ἐμοὶ εἰπὲς,
 πῶς τῶν Ἀρέθου εἶδες, αὐτὸς μὲν Ἀρκὰς ὤρ; ἦ-
 δὲ γν' συρακόσας ὅδε. ΑΛ. ἐπειγόμενόν με καὶ
 τέχῃς ὦ πόσειδον, πόριεργα ἐρωτῶ. ΠΟ. δὴ λῆ-
 γεις, χάρε παρὰ τῶν ἀγαπωμένων, καὶ ἀναδύς
 ἀπ' ὅθ' ἀλάτῃς, ξυκαυλῆα μίγνυσσιν τῇ πενητῇ, καὶ
 ἐμ' ὕδωρ γίνεσθαι.

Μηνελαῖος καὶ Πρωτέως.

Αλλὰ ὕδωρ μὲν σε γίνεσθαι, ὦ Πρωτέε, ὅκ' ἀ-
 πίθανον, γινώσκον γὰρ ὄντα, καὶ δυνάμεσθαι ἐπι-
 φορετόν. καὶ δὲ λείοντα ὅποτε ἀλλαγίης, ὅμως ὅδε
 τὸ πρᾶγμα πίσεως. εἰ δὲ ὅτ' ὕδωρ γίνεσθαι δυνάμεσθαι γν-
 τῇ θαλάτῃ οἰκόντα, ὅτ' ὅσον πάννυθαι μάλιστ', καὶ ἀπὸ
 σῶ. Πρω, μὴ θαυμάσιος ὦ Μηνελαῖε, γίνομαι γάρ.

Με. εἶδον

Με. εἶδον καὶ αὐτὸς. ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρήσεται γὰρ
 πρὸς σέ, γόνιταιν τινὰ πρὸς σέ γινῆσθαι, καὶ αὐτὸς
 ὁ δὲ μοι τοῦτο γινώσκων. Πρω. καὶ τίς αὐτὸς ἡ
 πάτη αὐτὸν τῶν ὅπως γινώσκων γινώσκων; καὶ αὐτὸς
 νοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες, ὅτι ὅλα μετεποίησα ἐμαυ-
 τόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δο-
 κεῖ, φαντασία τις πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν ἐστὶν ἐμὴν, ἐ-
 πειδὼν πῶς γινώσκω, προσέτι καὶ μοι ὡς γινώσκω
 ταῦτα τῶν χειρῶν. εἰς γὰρ, εἰ ὁρᾶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ
 λαλεῖν τότε μοι πρόσθεν. Με. καὶ ἀσφαλὲς ἡ πᾶσι
 ρα, ὡς πρῶτον. Πρω. σὺ δὲ μοι Μηνελαε δοκεῖς ὁ δὲ
 πολὺ πῶς ἑώρακέναι πῶποτε, ὅτι ὁ πᾶσι ὁ ἰχ-
 θὺς ὅτι, εἰδέναι. Με. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πῶς
 εἶδον, ἀπᾶσι δὲ, ἡ δὲ αὐτὸς ἀνὰ μάθοιμι πρὸς σέ. Πρω.
 ὅποια αὐτὸν πέτρα πρὸς σέ λαθὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας,
 καὶ πρὸς σέ ἔχοντα κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκεί-
 νη ὁμοίῳ ἀπὸ γὰρ εἶται ἐαυτὸν, καὶ μεταβάλλει
 τῶν χρόαν, μιμνήσκων τὸ πᾶσι, ὡς αὐτὸν λάθῃ αὐτὸς
 αἰτίας, καὶ δὲ ἀλλὰ τῶν, καὶ δὲ φανερὸς ὡς δὲ αὐτὸς,
 ἀλλ' εἰκὼς ὅτι λίθω. Με. φασὶ ταῦτα, τὸ δὲ σὸν
 πολλῶν παραδοξότερον, ὡς πρῶτον. Πρω. καὶ οἱ-
 δὲ αὐτὸς Μηνελαε, τίς αὐτὸν ἀλλῶν πισδύσεις, τοῖς σεαυ-
 τῷ ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν; Με. ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ
 πρᾶγμα τεράσιον, τὸν αὐτὸν πῶς
 καὶ ὡς γινώσκων.

Πανόπτης καὶ Γαλιώτης.

Εἶδες ὦ Γαλιώη χθες, οἷα ἐποίησεν ἡ Εἰς πα-
 ρὰ τὸ δ᾽ εἶπνον γνῶσεθ' ἁλῖα, δίοτι μὴ καὶ αὐτὴν
 ἐκλήβη δὲ τὸ συμπόσιον; Γα. ὁ ξωφισμῶ μιν ὑμῖν
 ἐγώ γε, ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπτη, ἀ-
 κύμαντον γνῶ τοσάτω φυλάττειν τὸ πέλαιον. τί δ'
 ἐν ἐποίησεν ἡ Εἰς μὴ πῶδ' αἰ; Πα. ἡ Θέτις καὶ Ὀφει-
 λὺς ἀπεληλύθεισαν δὲ τὸ θάλαμον, ὑπὸ τῷ Ἀμφι-
 τείτῃ καὶ τῷ Ποσειδῶνος πῶς ἀπεμφομένης, ἡ Εἰς
 δ' γνῶ τοσάτω λαβῶσα πάντας, ἐδωκὴν ἡ ῥαδίως,
 τὴν πινόντων, γνῶν ἡ κροτούντων, ἡ τῶν Ἀπόλλωνος
 λιθαρίζοντι, ἡ ταῖς Μοῖσσις ἀδ' αἰς προσεχόντων
 τὸν νῆον, γνῶν βαλεῖν δὲ τὸν συμπόσιον μῆλόν τι πάγκρε-
 λον, χρυσὸν ὅλον, ὦ Γαλιώη, ἐπετέγραπτο ἡ, ἡ καλὴ
 λαβέτω. κυλινδρῶ μιν δὲ τῶν, ὦ αὐτὸν δὲ πῶς τοῖς
 ἡ κε, γνῶν ἡρατὴ καὶ Ἀφροδίτη τὴν Ἀθηνᾶ καὶ ἐκλίνον-
 το, καὶ πῶς ἡ Ὀφειλὺς ἀνελόμνη τὸ ἐπὶ ἐξάτ τὰ γε-
 γραμμένα, αἱ ἡ Νηρηίδες ἡμῖς ἀπεσιώπῃσαν μιν.
 τί γνῶ δ' ποιῆμ, ἐκείνων πῶς σῶν; αἱ δὲ αὐτὴν ποιεῖν
 το, ἐκάσκη τὴν αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἡξίον, καὶ εἰ μή γε ὁ
 Ζεὺς δέσποισεν αὐτῶν, καὶ ἄλλοι χειρῶν προχώρησε τὸ
 πρᾶγμα. ἀλλ' ἐκείνῃ αὐτὸς ἡ, ὁ κρινῶν, φησι, πῶς
 τὸς, καὶ τοῖς ἐκείναι αὐτὸν δικάσαι ἡξίον. ἀπὶ τε ἡ
 δὲ τὴν Ἰδλιν, πῶς τὸν Γριάμω παῖδα, ὅς οἱ δέ τε
 διαγῶναι τὴν καλλιόνα, Φιλόκαλον ὦν, τὸ δὲ καὶ
 ἐκείνῃ κρινῶν κακῶς. Γα. τί ἐν αἱ θεαί, ὦ Πανό-

πῃ;

πη; Γα. τίμερον οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν ἰδίαν.
Γα. καὶ τίς ἦξει μετὰ μικρὸν, ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν
κρατῶσαν; Γα. ἦδη τοι, φημί, ἐκ ἄλλης κρατήσεται,
ῥι Αφροδίτης ἀγωνισμένης, ἢ μὴ τι πᾶν ὁ δια-
κτητὴς ἀμβλυώτῃ.

Τείτωνος, Αμυμώνης Ἑ Ποσειδάωνος.

Επὶ τῇ Λέρνῃ, ὃ Ποσειδὼν, παραγίγνεται καθ'
ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ὑδροβουλὴν πρὸς τὴν, πᾶν
καλὸν τι χρεῖμα, ἐκ οἷα ἐγὼ καὶ καλὴν παῖδα ἰ-
δῶν. Πο. ἐλθούμεν τινα ὃ Τείτωρ λέγεις, ἢ θορᾶ
παινώεις ὑδροφῶρος εἰς; Τεί. ἔμμεν. ἀλλὰ τὴν
Δαναῶν ἐκείνη θυγατέρα, μία τῇ ποντήκοντα καὶ
αὐτὴν, Αμυμῶν τὸν νομα. ἐπυθόμην γὰρ, ἥ τις κα-
λοῖτο, καὶ τὸ γένος, ὃ Δαναὸς δὲ σκληραγωγῇ τὰς
θυγατέρας, Ἑ αὐτὰς γὰρ διδωσκει, καὶ πᾶσι πε-
ρὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παῖδες οὖν
ἀόκνους εἰν αὐτὰς. Πο. μόνη ἢ πρὸς γένετι μακρὰν
ἔστω τὴν ὁδὸν δὲ Ἀργεὺς δὲ Λέρναν; Τεί. μόνη, πω-
λυδνήσιον ἢ τὸ Ἀργεὺς, ὡς οἶδα, ὡς ἀνάγκη αἰεὶ ὑ-
δροφορεῖν. Πο. ὃ Τείτωρ, εἰ μετέως με δευτέρως
ξας, ἐπὶ τὴν πόλιν ῥι παῖδος, ὡς ἰώμεν ἐπ' αὐ-
τῷ. Τεί. ἰώμεν, ἦδη γὰρ καιρὸς ῥι ὑδροφορίας,
καὶ χεῖρόν πο καὶ μίστω τὴν ὁδὸν ὅτι, ἔστω δὲ τὴν
Λέρναν. Πο. ἐκὼν βούξοι τὸ ἄρμα, ἢ ἄρα μὲν πολ-
λὴν ἐχὼ τὴν ἑσπέρην, ἢ παρὰ τὴν αὐτὴν πηλὴν τὴν ἑσπέρην,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκοδύειν; σὺ δὲ ἄλλα δειφνὰ μοι

πινὰ τῶν ὠκέων πῆλυσσον, ἐπιπτάσομαι γὰρ ἐπὶ
αὐτῷ τάχιστα. Τεῖ. ἰδὲ σοι ὅποσι ὁ διελθὼν ὠ-
κὺν τὰς. Πο. οὐ γὰρ ἀπελαύνω μιν, σὺ γὰρ πῆλυνήσῃς
ὦ Τεῖτωρ, καὶ περὶ δὴ πάρεσμι δὲ τῶν Λέγων, ἐ-
γὼ μὲν λοχῆσω γνῶταὺς δὲ πατρὸς, σὺ δὲ ἀρσκήσεις, ὅ-
πότε αὖ αἰδοῖ προσιδέσθαι αὐτῷ. Τεῖ. αὐτῇ σοι
πλησίον. Πο. καλὴ ὦ Τεῖτωρ, καὶ ὥραία πῆλυσ-
νθ', ἀλλὰ συλλήπτειά ἡμῖν ὅστις. Αμν. ἀνθρώπε,
ποῖ με ξυαρπάσεις ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ
ἔοικας ἡμῖν ἀπὸ Αἰγυπτίου τοῦ θεοῦ ἐπιπεμφθῆναι,
ὥστε βοήθουαι τὸν πατέρα. Τεῖ. σιώπησον ὦ Α-
μνυῶν, προσιδῶν ὅστις. Αμν. τί προσιδῶν λέ-
γεις; τί βιάσθαι με ὦ ἀνθρώπε, καὶ δὲ τῶν δάλατταν
καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀρπυιγύνομαι ἢ ἀθλία κατὰ δῶ-
ρα. Πο. θάρρει, ὁ δὲρ δεινὸν πάθεις, ἀλλὰ καὶ πη-
γῶν ἐπὶ νῦν μοι ἀναδιδῶναι εἰσὼ γνῶταίθα, πα-
τάξας τῇ τριαινὴ τῶν πέντε, πλησίον τοῦ κλύ-
σματος, καὶ σὺ δὲ δαίμων ἔσθι, καὶ μόνη τῶν ἀδελ-
φῶν ὁ χυδροφορήσεις ἀποθανέσθαι.

Νότῃ καὶ Ζεφύρῳ.

ΤΑὐτῷ ὦ Ζέφυρε τῶν δάμαλιν, ὡς δὲ τῷ πε-
λάγῳ δὲ Αἰγυπτίῳ ὁ Ερμῆς ἄγεις, ὁ Ζεὺς διε-
κώρησεν, ἀλλὰς ἔρωτι; Ζε. ναὶ ὦ Νότῃ. ὁ δάμαλις
δὲ τότε, ἀλλὰ πᾶσις ὡς τοῦ ποταμοῦ ἰναλχῆ. νῦν δὲ ἡ
Ἥρα τοιαύτῳ ἐποίησεν, αὐτῷ ζῆλον τυπήσασα,
ὅτι καὶ πάντῃ ὥρα ἐξῶνται τὸν Δία. Νο. νῦν ἔν

ἐπὶ ῥᾷ Βοός; Ζεῦ. καὶ μάλα. καὶ δὴ ῥᾷ δὲ Αἴγυ-
πτον αὐτῶν ἐπεμψαί, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυ-
μαίνεσθαι τῇ θάλασσᾳ, ἐς αὐτὴν ἀνέστη, ὡς ἀποτε-
κῶσαι ἐκεί. οὐκ οὐδὲν, θεὸς γήνοιτο. ὦ αὐτῇ, ὦ τῷ
τεχνῷ. Νό. ἡ διαμαλὶς θεός; Ζεῦ. ὦ μάλα. ὦ Νό-
τε. ἀρξέει τὸ Ἑρμῆς, ἔφη, τῶν πλεόντων, ὥς ἡμῶν ἔσαι
διαποινὰ, ὅτι πᾶσι ἡμῶν ἐθέλει ἐκπέμψαι, ἢ κα-
λύσαι ἐπιπνέει. Νό. θεραπεύειά τοι γὰρ ὦ
Ζεῦ, οὐκ οὐδὲν διαποινάει. ὅρα, νῦν δὴ δυνάσσεσθαι γὰρ
ἔγω γενοίμην. Ζεῦ. ἀλλ' ἡδὴ γὰρ διεπέρασε, καὶ ὄξε-
νός ἐστιν ὅτι τῶν γυνῶν, ὅρα, ὅπως ἐκεί. ὦ τετραπο-
δῖσι βαδίσει, ἀνθρώποις δὲ αὐτῶν ὁ Ἑρμῆς, γυναι-
κα παγκάλλω αὐτὸς ἐποίησε. Νό. πῶς οὖν γὰρ
ταῦτα, ὦ Ζεῦ, οὐκ ἐπὶ τὰ κέρατα, ὅδε ὅρα, καὶ
διηλὰ τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπὶ ἑστέρας. ὦ ἡδὴ ὅτι Ἑρ-
μῆς τι παθῶν, μεταβέβηκεν ἑαυτὸν, ὥς αὐτὸν να-
νίσ, κυνοπρόσωπος γεγῆκεν. Ζεῦ. μὴ πολυπραγ-
μονῶμεν, ὅτι ἄμεινον ἐκείν. οἶδ' ἐπὶ τὰ πρακτικά.

Ποσειδῶν καὶ Δελφίνων.

Εὐγε ὦ Δελφίνων, ὅτι αἰεὶ θαλάσσιον ποιεῖτε, καὶ
ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ὑποδιδάσκοντες ἅπαντας τῶν σκυριανῶν με-
τὰ τῇ μητρὶ ἐμπέσον, καὶ νῦν σὺ τὸν λιθαροδότην
ῥᾷ, τὸν ἐκ Μινυμῆς ἀναλαβὼν, ὁρμήσει δὲ ταῖς
ναρῶν αὐτῇ σκεδύει, καὶ λιθάρα, ὅδε πρὸς ἡμῶν
ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀκλινῶς. Δελ. μὴ θαυμά-

σῆς ὡς Πόσειδον, εἰ τὸς ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ μὲν, ὅς αὖ
 θρώπων γε ἑαυτοὶ ἰχθυόσιν ἡρόμνοι. Πο. Ἐμὲ μὲν
 φομαί γε βρῆ Διονύσω, ὅτι ὑμᾶς κατανανμαχέ-
 ρας, μετέβαλε, δέον χειρῶ (αὐτῶ) μόνον, ὡς πορ εἶς ἄλ-
 λος ἱπποκῶν γε. ὅπως γὰρ τὰ κτλ τὸν Αἰόνα ὄντορ
 ἐγνέω, ὡς Δελφίμ; Δελ. Ὁ Περσείας, οἶμαι, ἔχει
 ρον αὐτῶ, Ἐ πολλὰ κίς μετεπέμπετο αὐτὸν ὑπὸ τῇ
 τέχνῃ, ὁ δὲ πλοστή (αὐτῶ) πρὸς τὸ τυραννῶ, ἐπεθύμισε
 πλοῦ (αὐτῶ) οἰκαδ' εἶ, ὅς τ' Μήθυμνον, ἐπιδείξαδ' ἔρ
 πλοῦτον. καὶ ἐπὶ τὰς πορθμείας τινὸς κακέρων αὐ-
 τῶν, ὡς εἰδὼς, πολλὰ ἄγων χρυσὸν καὶ ἀργυρον,
 ἐπεὶ κτλ μέσον τὸ Αἰγῶν ἰχθυῶν, ἐπιστάδουσι
 αὐτῶ οἱ ναῦτες, ὁ δὲ ἡρώμῳ γὰρ ἅπαντα, παρα-
 νέων βρῆ σκάφει, ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοκται, ἔφη,
 ἀλλὰ τ' σκουλὴ ἀναλαβέσθαι με, Ἐ ἄλαντα βρῆ νόμ
 τινὰ ἐπ' ἐμαυτῶ, ἐκόντα ἐάσας ῥίψαι ἐμαυτόν.
 ἐπὶ τρεῖς οἱ ναῦτες, Ἐ ἀνέλαβε τ' σκουλὴ, Ἐ ἦσε
 πάνυ λιγυρῶς, καὶ ἐπὶ σε εἰς τ' θάλατταν, ὡς αὐ-
 τὴν πάντως ἀποθανέμενος. ἐγὼ δὲ ἱπποκῶν, καὶ
 αἰατῶ μὲν αὐτόν, ὅς ἐν ἡμέρῳ ἔχωρ εἰς Τάιναρρον.
 Πο. ἐπαινώ τὴν Φιλομοσίας, ἀξίον γὰρ τὸν μῦθον
 ἀποδεδωκὼς αὐτῶ τὴν ἀκροάσεως.

Πόσειδων καὶ Νηρηίδων.

Τὸ μὲν σφόνδρον, ὅς ὁ ἡρώμης κατὰ τὴν ἰχθυή, ἐλ-
 λήσονται ἐπ' αὐτῆς καλέσθω, τὸν δὲ νε-
 κρὸν ὑμῶς ὡς Νηρηίδων παραλαβέσθαι, τῇ Τρωάδι
 προσε-

προσγέγκατε, ὡς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων.
 Νη. μηδ' αὐτὸς ὧ πρόσειδον, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐ-
 πωνυμῷ πελάγει τετάφθω. ἐλεῖ μιν γὰρ αὐτῶν,
 οἵ κ' ἐστὶν ὑπὸ τῇ μητρὶ καὶ πεπονθήσαν. Ρο. ἴδωρ ἦ,
 ὦ Ἀμφίτρεϊτη, ὅ θείας. ὅδ' ἄλλως καλὸν ἐνταῦθα
 ποσειδίῳ ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὐτῶν, ἀλλ' ὅπου ἔφης,
 ἐν τῇ Τρωάδι, ἐν τῇ Χερρόνησῳ τεθάψεται, ἐκείνο
 δὲ πρᾶμύθιον ἔσαι αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ
 Ἐνὶ ἰνῶ πέσεται, Ἐμπεσείτω ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαν
 τοῦ Διοκρομένης τὸ πέλαγος, ἀπ' ἅκρῳ τῇ Κιθα-
 ρῶντο, καὶ θόρυβος καὶ θόρυβος δὲ τὴν θάλασσαν, ἔχου
 Ἐνὶ ἰνῶ ὑπὸ τῇ ἀγκυρῇ. Νη. ἀλλὰ κακὴν ἰ-
 σῶσαι δέησαι, χειρὸς ἐμῆς τῆς Διονύσῳ, τροφὸς
 γὰρ αὐτοῦ Ἐνὶ τῇ ἰνῶ. Ρο. ἐκ ἐχρῶν ὅτω πονη-
 ρὰν ὅσαμ, ἀλλὰ τῆς Διονύσῳ ἀχειρῆς, ὦ Ἀμφί-
 τρεϊτη, ὅκ' ἄξιον. Νη. αὐτὴ δὲ ἄρα τί παθεῖσαι, κα-
 τέπεσιν ἅρ' τοῦ λειῖ, ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ Φρύξος ἀσφα-
 λῶς ὀχέεται; Ρο. εἰκότως, νεανίας γὰρ, καὶ διώα-
 ται αὐτὸν πρὸς τὴν φορεάν. ἡ δὲ ὑπὸ ἀνθείας ἐ-
 πιβάλα ὀχίματος πρᾶδδῆς, καὶ ἀπὸ δὲ δὲ Βαλ-
 θος ἄχανες, ἐκπλαγεία, καὶ τῆς δάμει ἀμα χεῖ-
 ρα, καὶ ἰλλυγιάαα πρὸς τὸ σφοδρὸν τῇ πῆστος, ἀ-
 κρατῆς ἐχρῶ τῶν λερωτῶν τοῦ λειῖ, ὦν τίως ἀ-
 πείλητο, καὶ κατέπεσιν ἐς τὸ πέλαγος. Νη. ὅ-
 κ' ἐχρῶ τὴν μητέρα τὴν νεφέλῃ βοηθεῖν π-
 πῆστος; Ρο. ἐχρῶ, ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῶν τῇ νεφέλῃ
 δωατωτέρα.

Ιερίδ' ὅ καὶ Ποσειδῶν' ὅ.

Τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὧς Πόσειδον, ἔχ-
 πααδιῆσαι φησι Σικελίας, ὕφαλον ἐπινήχε-
 δαι συμβέβηκε, τανύτῳ, φησὶν ὃ Ζεὺς, σῆσιν ἥδη,
 καὶ ἀνάλφονον, καὶ ποιήσιν ἥδη διήλπον γὰρ τοῖς Αἰ-
 γαίῳ μέσῳ βεβαίως μέλει, σκείξας πάντ' ἀσφα-
 λῶς, δ' εἴη γὰρ πάντῃς. Πο. πεπράξεται ὅτ' ἄρ'
 ὦ Ιεῖ, τίνα δὲ ὅμως πρήξῃς αὐτῷ τὴν χρεῖαν ἀναφα-
 νείας, καὶ μὴ κέτι πλεῖσται; Ιεῖς. τὴν Λητῶν ἐπ' αὐ-
 τῇ δαί' ἀποκυνῆσαι, ἥ δ' ἡ γὰρ πονήρεως ὑπὸ τῶν ὀδύ-
 νων ἔχει. Πο. τί δ' ἐν; ὅχι κενὸς ὁ οὐρανὸς γυῖτε κέϊν; εἰ
 δὲ μὴ ὅτ' ὅ, ἀλλὰ γὰρ πᾶσα ἡ γῆ ἐκ αὐτῆς ὑποδέξα-
 δαι δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς; Ιεῖς. ἐκ ὧς Πόσει-
 δον, ἡ Ἡρα γὰρ ὄρκω με γάλλω κατέλαβε τὴν γλῶσσαν,
 μὴ πῆρα χεῖρ τῇ Λητοῖ τῶν ὀδύνων ὑποδοχῆναι, ἡ τοί-
 νυν νῆσ' αὐτὴν ἀνώμοτος ὄειν, ἀφανὴς γὰρ ἴω.
 Πο. σωίημι, σῆθι ὧ νῆσε, καὶ ἀνάδουθι αὐθις ἐκ τοῦ
 βυθῶ, καὶ μὴ κέτι ὑποφύεσθαι, ἀλλὰ βεβαίως μέλει, καὶ
 ὑποδέξαι δυνάμειον ἐστὶν τῷ ἀδελφῷ τὰ τέκνα
 δύο, αὐτὸν καλίσσας τῶν θεῶν, καὶ ὑμῶς ὧ Τρίτωνες
 εἴς πορθμύεσθαι τὴν Λητῶν αὐτῇ, ὅ γὰρ ἡμεῖς
 ἀπαντὰ ἔσω, τὸν δ' ἰσχυρὸν δέ, ὅς νυνὶ ὀλοισθεῖ αὐτῇ
 τὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδ' αὐτὴν τέχνη, κύνει καὶ μέ-
 τεισι, καὶ τιμωρήσεται τῇ μητρὶ, σὺ δὲ ἀπάγε γὰρ τῷ
 Διὶ πάντα εἶν' ὅτι πρεπὴν, ἔσκησιν ἡ Δῆλος, ἡ κέτω ἡ
 Λητῶ, ὅτι πικτέτω.

Ξανθῶς

Ξάνθος καὶ Θαλάσσης.

Ἐξα μεῖω θέλασσε, δεινὰ πεπονθότα, καὶ
τάσθισόν μοι τὰ τραύματα. Ὁά. τί ὄντα
ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν; Ξάν. Ἡφαιστος.
ἀλλ' ἀπλυθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαιμόν, ὃ ζέω.
Ὁά. τίς τίς σε βίβηκε; Ξάν. Ὁά. τὸν ἦγον
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐπεὶ γὰρ φονδύοντα αὐτὸν φεγγάρι ἐκ-
τόντα, ὃ δ' ἐκ ἐπαύρατο τοῦ ὄρεος, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νε-
κρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν ῥῆν, ἐλπίδας αὐτὸν ἀβλήτος ἐ-
πὶ πλοῦτον, ἐπικλύναι θέλων, ὡς φοβηθείς ἀπὸ χροῖτο
τῶν αὐδρῶν. γνῶνθα ὁ Ἡφαιστος, ἐτυχε γὰρ πλη-
σίον πρὸς αὐτὸν, ὅσον οἶμαι, πῦρ ἔχε, καὶ ὅσον γὰρ τῇ
Αἴνῃ, καὶ εἰποθὶ ἄλλοθι, φέρον, ἐπὶ πλοῦτον, καὶ ἐ-
καυσε μὲν τὰς πηλείδας, καὶ μυρρίνας, ὡς πῆκε δὲ
καὶ αὐτὸν κακοδαιμόνα ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγγέλυας,
αὐτὸν δὲ ἐκὼς ἐπορκαχλάσαι ποίησας, μικρὰ δὲ αὐτὸν
ὅλον ξερόν ἐργασαι. ὄρεος δ' ἔν, ὅπως δὴ καί με
ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων; Ὁά. θολόρος ὦ Ξάνθε, καὶ
θορμὸς, ὡς εἶνός. τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν. ἡ θέρ-
μη δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ εἰκότως ὦ Ξάνθε,
ὅς ὑπὸ τῶν ἐμὸν ἦγον ὄρεας, ἐκ αἰδέοις, ὅτι Νη-
ρηίδος υἱὸς εἶμι. Ξάν. ἐκ εἰδὲς ἐν ἐλπίσιν γένεσθαι
ὄντας αὐτὸν φεγγάρι; Ὁά. τὸν Ἡφαιστον δὲ ἐκ εἰδὲς

ἐλπίσιν, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ὄντα τὸν
Ἀχιλλεύς;

Δωρίδ' Θ καὶ Θέτιδ' Θ.

Τῆ δακρύεις ὦ Θέτι; Θέ. καλλίσλω ὦ Δωρί καὶ
 ῥω εἶδον ἐς λιβωτόν ὑπὸ τῷ πατρὸς ἐμβλε
 θέσαν, αὐτὴν τε, ἢ βρέφ' αὐτῆς ἀρπυγῶν κούρ.
 ἐκείλυσσε ἢ ὁ πατήρ σὺν ναύτας, ἀναλαβόντας τὸ
 λιβώτορ, ἐπιδόαν πολὺν ἀπ' ἑλ γῆς ἀκρωτάσσοισιν,
 ἀφῆσαι ἐς τὴν θάλασσαν, ὥς ἀπόλοιτο ἡ ἀθλία καὶ
 αὐτή, ἢ ὁ βρέφος. Δω. τίς δ' ἔνεκα, ὦ ἀδελ
 φή, ἐπεὶ ἑμάθεις ἀκριβῶς ἅπαντα; Θέ. Αἰεσίθ
 ὁ πατήρ αὐτῆς, καλλίσλω ἔσαν ἐπαρθγόνειν, εἰς
 χαλκῶν τινα θάλαμον ἐμβαλὼν, εἴτα ὁ μὲν ἀλκί
 θες δὲ ἔχω εἰπεῖν. φασὶ δ' ἐν τῷ δία, χρυσὸν γηρό
 μλον ῥυῖναι δ' αὖτ' ὀρόφον ἐπ' αὐτῷ, διεξαμύνει
 δ' ἐκείνῳ ἐς τὸν κόλπον κατὰρξέοντα τὸν θεόν, ἐγ
 κύμονα γενέσθαι. σὺν αἰδομένοισι ὁ πατήρ, ἀγχιόσ
 τις, καὶ βολότυπ' ἔγερων ἡγανώκτησε, καὶ ὑπὸ
 τιν' ἡμιόχονος οἰκίῃς αὐτῷ, ἐμβάλλει ἐς τὸν
 λιβωτόν ἀρπυγῶν κούρην. Δω. ἡ δὲ τί ἐπρατήν, ὦ
 Θέτι, ὅποτε καθίκα; Θέ. ὑπὲρ αὐτῆς μὲν εἰσί
 γα, ὦ Δωρί, καὶ ἐφόρε τὴν κατὰ δίκην, τὸ βρέφ' ὅ
 δὲ πῆρτεῖτο μὴ ἀκρωτάνειν διακρύψουσα, ἢ πᾶσι
 πᾶσι διακρύψουσα αὐτὴν, καλλιστορ ὅν, ὁ δὲ ὑπὸ ἀγ
 νοίας τῶν κακῶν, καὶ ἐμειδία πῶς τὴν θάλασσαν,
 ὑποπύμπλαμαι αὐτῆς σὺν ὀφθαλμοῖς διακρύψω,
 μνημονόουσα αὐτῇ. Δω. καὶ μὲν διακρύψουσα ἐποίη
 σας. ἀλλ' ἡδὴ τεθνήσκουσιν; Θέ. ὁδαιμῶς, νήκετ' ἄρ'

ἐπιήλυθ' ἄμφι τῇ Σείριφορ, ζῶντας αὐτῶν φυ-
λάτῃσσι. Δω. τί δ' ἔστι σῶζοντι αὐτῇ, τοῖς ἀλίσ-
σι τῶνδε ἐμβαλῶσαι οὐ τὰ δίκτυα τοῖς Σείριφοις; οἱ
δὲ ἀναπαύσαντο τοῦ σώσσει διηλονότι. Οἷ. δὴ λῆ-
γεις, ὅτω ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀχλὺς δὴ μήτε αὐτὴ, μή-
τε τὸ παλῖον, ὅπως οὐ καλόν.

Ποσειδῶν καὶ Ἐνιπέως.

Οὐ καλὰ ταῦτα, ὦ Ποσειδον, εἰρήσετ' ἂν τὰ-
λῆθες. ὑπελθὼν μοι τὴν ἐρωμένην, εἰκαδὲς
ἐμοί, διηκόησας τῇ πατρίδι, ἥ δὲ ἄρα ἔστω ἐμὸν ταῦ-
τα πεπονθέναι, καὶ δὴ ἴδω πῶς εἴχον αὐτήν. Πο-
σὺν γὰρ, ὦ Ἐνιπὸν, ὑπερόπῃς ἥδιστα, καὶ βραδύς,
ὅς κ' ἔστι ὅτω καλῆς φοιτώσης ὅσημειναι πῶς σέ,
ἀπολυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπερῶρας, ἢ ἔ-
χαιρον, λυπῶν αὐτήν. ἢ δὲ πῶς τὰς ὀχθὰς ἀλύσ-
σαι καὶ ἐπεμβαίνουσαι καὶ λοομένη, γνῶτε δὴ χεῖρ
σοι γνῶναι, σὺ δὲ ἐβρύπῃς πρὸς αὐτήν. Ἐνι. τί
δ' ἔστι, δὴ ἴδω ἐχθρὸν σε προσεργάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ
καθυποκρίνεται Ἐνιπείᾳ αὐτῇ Ποσειδῶντος εἶναι, καὶ
κατασφραγίσαι τῇ Τυρῶ, ἀφελὴν κέρων ἔσαν; Πο-
σὺν ἐχθρὸν ἴδω Ἐνιπὸν, ὑπερόπῃς πρὸ τοῦ ὄρου ὤμ.
ἢ Τυρῶ δὲ ὅδ' ἐν δεινὸν πεπονθέναι, οἰομένη ὑπὸ σῶ
δὴ κακῶς ἔσθαι. Ἐνι. ἔμηνυς; ἔφης γὰρ ἀπὸν, ὅτι
Προσφθῶν ἥδιστα, ὃ καὶ μάστιγι ἐλύπησεν αὐτήν, ἢ ἔ-
γὼ ἴδω ἢ δίκην, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ ἐφραίνεις τότε, καὶ
πρὸς ἡσυχίαν πορφύρεον ἡλύνμα, ὅτι ὑμᾶς σωθήσεται

πῆε, ἅμα σωῆσθαι τῇ παιδὶ αὐτ' ἐμῷ. Πο. σὺ γὰρ
ἐκέλευες ὦ Εὐπρόν.

Τεΐτων Θυγατέρα Νηρηίδων.

Το κῆτο ὑμῶν, ὦ Νηρηίδες, ὃ ὑδὶ τῶν Τρην-
φείως θυγατέρα τῶν Ἀνδρομέδων ἐπέμψα-
τε, ὅτε τῇ παιδὶ ἠδίκησεν, ὡς οἶσθε, καὶ αὐτὴ ἦδη
τέθνηκε. Νη. ὑπὸ λινθ' ὦ Τεΐτων; ἢ ὁ Κηφείος, καὶ
θάλασσα δέλεαρ προσέειπε, τῶν κέρων ἀπέκτενε γέ-
πιον, λοχίαν μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τεΐ. ἔκ.
ἀλλ' ἴσι, οἶμαι ὦ Ιφιδάμας, τὴν Πόρσεα, τὴν Ῥι-
δάνας παιδίον, ὃ μετὰ Ῥιμνιδῶν γν' τῇ λιβύτῳ ἐμ-
βληθεὶς ὄν τ' ἐβαλυσαν ὑπὸ τοῖς κρητοπύργοις,
ἐσώκατε, οἰκτέρασθαι αὐτὸς. Ιφ. οἶδα, ὅν λεγεις.
εἰς ὃς ἡδὴ νεανίαν εἶναι, ἢ μάλα γυναικίον τε ἢ καὶ
λόγισθαι. Τεΐ. ὅτ' ἀπέκτεινε τὸ λινθ'. Ιφ.
οἶδα τὸ Τεΐτων; σὺ γὰρ διὰ σῶσθαι ἡμῖν τοιαῦτα ἐκ-
τίμησθαι αὐτὸν ἐχρῆτο. Τεΐ. ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ παῖν,
ὡς ἐγγύς, ἐσέλημι ὅτ' ὑδὶ τῆς Γοργόνας, ἁθ-
λόγισθαι βασιλεῖς ἐπιτελῶν, ἐπεὶ δὲ ἀφ' ἑ-
κῆτο ὄν τῶν λιβύων. Ιφ. πῶς ὦ Τεΐτων μόνος,
ἢ ἢ ἄλλος συμμάχος ἦεν; ἄλλως γὰρ δύνασθαι ἢ
ὁδός. Τεΐ. οἶδα τὸ αἶμα, ὑπὸ πόρον γὰρ αὐτὸν ἢ
Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δ' ἐν ἡκον, ὅπως δυνάμει, αἰὲν
ἐκέλευσεν, οἶμαι, ὃ δὲ ἀκτεμὼν Ῥιμνιδῶν τῶν
κεφαλῶν, ὡς ἐκτὸς ἀκτεμὼν. Ιφ. πῶς ἰδῶν;
ἀνέβη γὰρ εἰς τὴν ἡδὴ αὐτὴν, ὅτε ἄλλο μετὰ ταῦν
τὰ ἰδῶν;

τα ἰδοι; τεῖ. ἡ Αθλιῶ μὲν ἀσπίδα πεφοίνεσκα,
 ποιαῦτα γὰρ ἤκασκα διηγόμενός αὐτῷ πῶς τὴν Αν-
 δρομέδαν, καὶ πῶς τὸν Κηφέα ὕστερον, ἡ Αθλιῶ δὲ
 ὡς τ' ἀσπίδος ἐπιλοβύσσης, ὡς πορὺ ἦν καὶ ὁ πῆρς,
 πῶς ἐχεν αὐτῷ ἰδεῖν τῆς εἰκόνα ἐν Μελισσῆς. εἴτα λα-
 βόμενος τῆς λαῖα ἐν κόμῃς, γυρόων δὲ τὴν εἰκόνα,
 τῇ διεξίᾳ τὴν ἀρετὴν ἔχωρ, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν
 αὐτῆς, καὶ πρὶν ἀνέλθειν τὰς ἀδελφάς, ἀνέπῃστο.
 ἐπεὶ δὲ ἦν τῆς πρῆξις τὰν τῶν Αἰθιοπικῶν ἐργῶν,
 ἦδ' ἡ πρόσθε πειτόμενος, ὅρᾳ τὴν Ανδρομέδαν
 πελομένην, ἐπὶ λινὸς πέτρᾳς πεβλητὸς πεσσε-
 παλαδουμένην, καλίσιν, ὡς θεοὶ, καθεμένην τὰς
 κόμας, ἡμίγυμνον πολὺν ἤνδρε τ' μαστῶν. καὶ τὸ μὴ
 πρὸς τὸν οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνέρωτα τῆς
 αἰτίας ἐν κατεδίκῃς, καὶ ταμικρὸν δὲ ἄλως ἔρωπι,
 ἐχρῆν γνῶσεσθαι τὴν πάσδα, βοηθεῖν διέγνω. καὶ
 ἐπὶ δ' ἡ τὸ λινὸς ἐπέκει μάλα φοβερὸν, ὡς καὶ ἄπὸ
 μύθου τὴν Ανδρομέδαν, ὑποραμωθεὶς ὁ νεανί-
 σκος, πρόσκωπον ἔχωρ τῆς ἀρετῆς, τῇ μὴ καθινεῖται,
 τῇ δὲ πελομένης τῆς Γοργόνας, λίθον ἐποίησεν αὐτό. τὸ
 δὲ τέθυκε γὰρ, καὶ πεπληγὺ αὐτῷ τὰ πολλὰ, ὅρα
 εἰ δὲ τῆς Μελισσῆς. ὁ δὲ λινὸς τὰ δεισμὰ ἐν πᾶσι,
 ὑποσχῶν τὴν χεῖρα, ὑπεδιδεῖσθαι ἀκροποδιστὴν καλίσ-
 σαι ἐκ τῆς πέτρᾳς, ὀλιδηνρὸς ἔσσης. καὶ νῦν γὰρ ἐν
 τῇ Κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτῆς ὁ ἄρτος, ὥστε αὐτὴν
 νῆατος, γαμοῦ δὲ τὸν τυχόντα εὖρε. Νη. ἐγὼ μὲν,
 ὁ πάντων γε γονότι ἀχθομαι, τί γὰρ ἡ πάσις ἡδίκη

ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡ εἰς καλ-
λίωμ' εἶν; Τεῖ. ὅτι ὅτως αὐτὴ ἡλγιστην ὑπὸ τῆ θυγα-
τρὶ μήτηρ γέσσει. Νη. μήκετι μεμνήμεθα ὧ δώρε
εἰκινωμ, εἴτε βαρβαρὸς γυνὴ ὑπὲρ τῷ ἀξίαν ἐλά-
λυστην. ἰκανὸν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἐδωκε, φοβηθεῖσα
ὑπὸ τῇ πατρὶ, χαίρωμεν ἐν τῇ γαμῷ.

Ζεφύρος καὶ Νότος.

ΟΥ πώποτε πομπῶν ἐγὼ μεγαλοπρεπεί-
σαν εἶδον γὰρ τῇ θαλάττῃ, ἀφ' ὧ εἰμι, ὧ πυνώ.
σὺν δὲ ὅκ' εἶδες, ὧ Νότε; Νό. τίνα τὰν τῷ λέγεις,
ὧ Ζεφύρε, τῷ πομπῶν; ἢ τίνας οἱ πῶμποντες ἦ-
σαν; Ζε. ἡδίστη θεάματος ἀπελείφθης, οἷον ὅκ' ἄλλο
εἶδεις ἐπὶ. Νό. πῶρα τῷ Εὐρυθραῖν γὰρ θάλασσαν εἰς
γαστόμῳ, ἐπέπνυσα δὲ τι καὶ μέρῳ Φινδικῆς,
ὅσα πῶρα Φιχώρας, ὅδε ἐν οἷδα, ὧ λέγεις. Ζε.
ἀλλὰ τὸν Σιδωνιον Αἰγύρια εἶδες; Νό. ναί, τὸν τ'
Εὐρώπης πατέρα, τί μὲν; Ζε. πόθεν αὐτῆς ἐκείνης
διηγῆμαί σοι. Νό. μὲν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐρασῆς ἐκ πολ-
λῷ Φινδικῆς; ὅδε γὰρ καὶ πάλαι ἡπιστάμην. Ζε.
ὅκ' ἐν τῷ μὲν ὄρωται οἷδα, τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἡδὴ
ἄκοντο. ἡ μὲν Εὐρώπη κατεκλήθει ὑπὸ τῷ ἡϊόνῃ
παύσει, τὰς ἡλικιώπιδας πῶρα λαβῶσα, ὁ Ζεὺς δὲ
ταύρῳ εἰσάσας ἑαυτὸν, στυπάζειν αὐτᾶς καλ-
λίστ' φαινόμεν, λουῖς τε γὰρ ὡς ἀκριβοῦς, καὶ
τὰ κέρατα θυγαμπρῆς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμῶν. ἐ-
σκήρτα ἐν καὶ αὐτῆς ὑπὸ Φινδικῆς, καὶ ἐμνήστο ἡ-

δισυμ

διτόμ, ὥς τε τὴν Εὐρώπῃν πολὺν ἔχει καὶ ἀναβλῶσαι
 αὐτόν, ὥς ὅτι ἔχῃ, δρομαῖον μὲν ὁ Ζεὺς ὥρ
 μισεν ὡδὶ τὴν θάλατταν, φέρον αὐτὴν, ἢ γνῆχ
 ἔμπροσθεν, ἢ δὲ πᾶν ἐκπλαγεῖται τῇ προαγματι,
 τῇ λαίᾳ μὲν ἔχῃ τοῦ λέραιον, ὥς μὴ ἀρλιδαῖοι,
 τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἡνεμομυλόν τὸν πᾶν πλοῦν ξυνέχε. Νό.
 ἡδὺ ὅσον θέαμα ὦ Ζεφύρε ἑσθες, καὶ ἑρωπικόν, νηρό
 μλόν τὸν δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμύλῳ. Ζέ. ἢ
 μὲν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδὺ πᾶσα πολὺν, ὦ Νότε, ἢ τε
 γὰρ θάλατταν ὕβους ἀκύνων ἐχῇ, καὶ τὴν γαλή
 νῃν ἐπισπασαμύλῳ, λείαν πᾶσιν ἐκπύλῳ. ἡμεῖς
 δὲ πᾶν τὸν ἡσυχίαν ἄγοντες, ὅσον ἄλλο, ἢ θεαταὶ
 μόνον τῶν γιγνομένων παρρησιασθῆμεν. Ερωτῶν δὲ
 πᾶσα πετώμενοι, μικρὸν ἔτι δὲ θάλατταν, ὥς γνῶ
 τε ἄκροισι τοῖς ποσὶν ἐπιφάνει τῷ ὕδατος, ἡμυλίας
 τὰς δ' ἄδας φέροντες, ἡδὺ ἅμα τῷ ὕδατι. αἱ Νη
 ρηίδες ὅτι ἀναδύσασαι, πᾶσι πλοῦν ὡδὶ τῷ δελφίνων
 ἐπικροτῶσαι, ἡμὶν γυμνοὶ αἱ πολλαί, τό, τε τῷ Τελίῳ
 νων γῆρ, καὶ ἑπὶ ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῷ θαλατ
 τῶν, ἀπαντὰ περὶ χόρδον τῷ παῖδα. ὁ μὲν γὰρ ποσὶ
 δῶν ἐπεβηκὼς ἄρμας, προχόμενός τε, ἢ τῷ Ἀμ
 Φιτείτῳ ἔχων, προῖγε γειγῶς, πρὸς διπορῶν νη
 χυμῶν τῷ ἀδελφῷ, ὡς πᾶσι ὅτι Ἀφροδίτην δ' ὅ
 Τελίτων δὲ φόρον, ὡς ἡγήσας κατὰ κημύλῳ, ἀνθι
 πανθία ἐπιπᾶσιν ἑσθῇ νύμφῃ. ταῦτα ἐκ φοινίκας
 ἄχρη τῷ Κρήτης ἐγνέθ. ἐπεὶ ὅτι ἐπέβη τὴν νήσω, ὁ μὲν ταῦ
 ρος ὅτι ἐπὶ φαίνεθ, ἐπιλαβόμενος δὲ τῷ χάρος ὁ Ζεὺς

ἄπῃγε τὴν Εὐρώπῃ οὗ τ' ἀίκετοιοι αὐτρου, ἐρυ-
θειάδαμ, καὶ κέτω ὀρῶδαμ, ἡπίστατο γὰρ ἡδὴ, ἐφ' ὅ, τι
ἄγοιτο, ἡμεῖς δ' ἐμπιπὸντο, ἀλλ' ἄλλο τι πε-
λάγος μέρθ' διεκνύμαινομεν. Νό. ὦ μακάρειε Ζέ-
φυρε θι θείας. ἐγὼ δὲ γρύπας καὶ ἐλέφαντας, καὶ
μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Διογένης καὶ Πολυδένκης.

Πολύδενκες, γνῖτέ μοι αἶοι ἐπει-
δ' αὐτὰριστε ἀνέλθης, σὸν γὰρ ὄστιν,
οἶμαι, τ' ἀναβιδναὶ αὐτεῖον, καὶ πα-
ῖδης Μηνίππου τ' κυῖα, εὔροις δ'
αὐτὸν τ' γνῖ Κορένθω καὶ τ' Κρανίῳ,
ἢ γνῖ Λυκίῳ, τῶν εὐζόντων πρὸς ἀλλήλους Φιλοσό-
φου, καὶ τῶν γελῶντα ἐπ' αὐτὸν πρὸς αὐτόν, ὅτι οἶ, ὦ μέ-
νιππε, κελεύει ὁ Διογένης, αἶοι ἰκανῶς τὰ ὑπερ γῆς
καὶ τὰ γέλασαι, ἡκεῖν γνῖθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγε-
λασόμενον. ἐκεί μ' γνῖ γνῖ αὐτοβόλω οἶ ἐπὶ ὁ γέλως
καὶ, ὦ πολὺ τό, τίς γὰρ ὅλων οἶδε τὰ μετὰ τὸν Βίον;
γνῖταῦτα δὲ ὁ πάντων βεβαίως γελῶν, καὶ δάπτει
γὰρ νῦν, μαλιστα ἐπειδὴ οὐδὲν πλοσίος ὦσε
τράπας καὶ τυράνους, ὅτω ταπηνὸς ὦ ἀσήμες,
ἐκ μόνης οἰμωγῆς ἀγαγινωσκομένης, ὅτι μαλθα-
καὶ ὦ ἀγνοῦς εἶσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω. ταῦτα λέ-
γει αὐτῷ, ὦ πρὸς ἐμπλησάμενον τὴν πόλιν,
ἡκεῖν θερμῶν τε πολλῶν, καὶ εἰ παρ' εὔροι γνῖ τῆς τελο-
δῶ

ὦ Εκατότης δ' ἔπνον κέμενον, ἢ ὡρ' ἐκ παθαρσίᾳ,
 ἢ τι ποῖσ' το. Πο. ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὧ Διό-
 γνηδον, ὅπως δὲ εἰδῶ, μάστιχα ὁποῖός τις ὅτι τῶν
 ὄψιν; Διο. γέρωμ, φαλακρὸς, τριβώνιον ἔχωρ πο-
 λύθυρον, ἄπαντι ἀνέμῳ ἀναπνεύμελόν, καὶ ταῖς
 ἐπιπνυαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον, γελᾷ δ' αἰεὶ, καὶ
 τα πολλὰ εὖ ἀλαζόνας τέττος Φιλοσόφους ἐπισκώ-
 πει. Πολυ. ῥάδιον εὖρεῖν ἀπόγε τέττων. Διο.
 βῶλει, καὶ πῶς αὐτῶν ἐκένους γνῖτέλωμαί τι εὖ
 Φιλοσόφους; Πολυ. λέγε, εἰ βαρὺ γν' εἰ δὲ ὅσον. Διο.
 τὸ μὲν ὅλον, παύσαδ' αὐτοῖς πρὸς γνῶσιν, καὶ
 ποδὶ τῶν ὅλων ἐρίζουσι, ὧς κίερατα φύουσιν ἀλλήλοισ,
 καὶ κροκοδείλους ποῖσ' το, καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἔρω
 τᾶν διδ' ἀσκησι τῶν νοῦν. Πολυ. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθὴ καὶ
 ἀπαίδετον τὸν εἶν φήσουσι, κατηγορῶντα τῶν σοφῶν
 αὐτῶν. Διο. σὺν δὲ οἰμώζου αὐτοῖς πρὸς ἐμὲ λέγε.
 Πολυ. καὶ ταῦτα ὧ Διόγνηδον ἀπαγγελῶ. Διο.
 τοῖς πλοσίοις ἧ, ὧ Φίλτατον Πολυδιδύκειον, ἀπ' αἰ-
 γελε ταῦτα πρὸς ἡμῶν, τί ὧ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυ-
 λαττετε; τί ἧ ἡμῶν εἰδεῖ αὐτῶν, λογιζόμενοι εὖ τὰ
 κος, ὧ τάλαντα ὑπὸ ταλαῖτοις σωτηγνόντος, εἰς
 χρῆσιν ἀβολὸν ἔχοντας, ἢ κειν μετ' ὀλίγον; Πολυ.
 εἰρήσεται καὶ ταῦτα πῶς ἐκένους. Διο. ἀλλὰ καὶ
 τοῖς καλοῖς γε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, μεγάλῳ τέ βῶ
 Κορινθίῳ, καὶ Δαμοξένῳ βῶ παλαιῶν, ὅτι πρὸς ἡ-
 μῖν ὅτι ἡ ξανθὴ κόμη, ὅτι τὰ χαρπία ἢ μέλανα ὅμ-
 ματα, ἢ ῥυτίμα ὑπὸ τῶν πρῶτων πρὸς ἡμῖν, ἢ ὀδύρα

δύτονα, ἢ ὧμοί καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῶν κό-
 νις φασί, λεοντία γυμνά τ' ἑκάστος. Γο. ὁ χαλεπὸν
 ὁδὸν ταῦτα εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν καλὸς ἔστιν ἰσχυρὸς. Διο.
 ἢ τοῖς πενήσι, ὧ Λάκων, πολλοὶ δ' εἰσὶν, ἔτι ἀχθό-
 μνοι τρεῖς πράγματι, ἢ οἰκτερόντες τὴν ἀρετήν,
 λέγει μήτε διακρύειν, μήτε οἰμώζειν, διηγοσάμενος
 τὴν γνῶσιν ἰσχυρίαν, καὶ ὅτι ὄφονται αὐτὸν ἐκεί-
 νους οἷς, ταῦτα, εἰ δοκῇ, πρὶν ἐμὲ ἐπιτίμησον, λέγων
 ἐκτελέσθαι αὐτὸς. Γο. μηδὲν, ὧ Διόγηνος, πρὸς
 Λακεδαιμονίῳ λέγει, ὁ γὰρ ἀνέξομαι γε. αὐτὸς δὲ πρὸς
 αὐτὸν ἄλλος ἐφηδά, ἀπαγγεῖλαι. Διο. ἐκώμην τῶ-
 ντος, ἐπεὶ οἱ δοκῇ, σὺ δὲ, οἷς πρὸς ἐμὲ, ἀπένεγκαι
 πρὶν ἐμὲ αὐτὸν λόγους.

Πλότῳ, ἢ ἡ Μονίππῳ.

Ο φέρομεν, ὧ Πλότῳ, Μονίππῳ τῶτονι ἔρ-
 κῶν ἡμῶν κέντα, ὥς ἢ ἐκείνον ποιητάς τε
 ὦν, ἢ ἡμεῖς μετοικήσωμεν εἰς ἑτέρον τόπον. Πλό.
 τί δ' ὑμᾶς διόνει ἐρωτᾷται ὁμόνευτον ὦν; Κροῖ.
 ἐπειδὴ ἡμεῖς οἰμώζομεν, καὶ σπένδομεν, ἐκείνων με-
 μνημένοι τῶν αὐτῶν, μίδ' αὖ μὴν ὁδοῖ τὸ χρυσίον, Σαρ-
 δανὰ παλῶν δὲ τῶν πολλῶν τρυφῆς, ἐγὼ δὲ τῶν θη-
 σαυρῶν, ἐπιγελά, καὶ θρονεῖς δίδει, ἀνδρῶν ποδὰς
 καὶ ἑλπίματα ἡμῶν ἀρετῶν, γνῶστε ἢ καὶ ἄδωμ,
 ἐπιταρῶν ἡμῶν τὰς οἰμώγας, καὶ ὅλως, λυπη-
 ρὸς ὅστις. Πλό. τί ταῦτα φασί, ὧ Μονίππε; Με.
 ἄλλοι

ἀληθῆ ὦ Πλάτων. μισῶ γὰρ αὐτὸς ἀγνοεῖς, καὶ ὀλε-
θεῖς ὄντας, οἷς ἂν ἀπέχουσι βιώναι κακῶς, ἀλλὰ ἔ-
α καὶ θανόντες ἐπιμένωμεν, ἔτι ποτε ἔχοντες τῇ αἰῶνι,
χαίρω τοι γάρ, ἀνδρῶν αὐτῶν. Πλά. ἀλλ' ὅ γε, λυ-
πῶνται γὰρ ὅις μικρῶν σερόμενοι. Μέν. καὶ σὺ μω-
ραίνεις, ὦ Πλάτων, ὁμόφρονες ὅσοις τὸ τῶν σενα-
γμοῖς; Πλά. ὁδ' αἰῶς. ἀλλ' ἂν ἐβελήσαιμι πα-
σιάζειν ὑμᾶς. Μέν. καὶ μὲν ὦ κἀκίσοι λυδῶν καὶ φρυ-
γῶν καὶ Ἀσσυρίων, ὅτω γινώσκετε, ὡς ὁδ' ἐπεσο-
μένεμεν, γῆθα γὰρ αὐτοὶ ἦντε, ἀπολαθῆσθαι αὐτῶν ἔτι κα-
τάδωμι καὶ κατατελῶμι. Κροῖ. ταῦτα ὅχι ὕβρις;
Μέν. ἂν, ἀλλ' ἐκείνα ὕβρις, ὡς ἂν ὑμεῖς ἐποιεῖτε, πρὸς
κυωεῖς ἀξιῶντες, καὶ ἐλδοιθέροις ἀνδράσι μνηστῆ-
ρες, τοι γάρ, οἰμώζετε, πάντων ἐκείνων ἀφρημέ-
νοι. Κροῖ. πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημα-
των. Μέν. ὅσοι μὲν ἐγὼ χρυσῶ. Σαρ. ὅσους δ' ἐγὼ
βρυφῆς. Μέν. οὐ γὰρ ὅτω ποιεῖτε, ὁδ' ὕβρις, ὡς ὑμεῖς,
ἐγὼ δὲ, ὅτι γινώσκω, ὅτι πολλὰ κίς σωείρω, ἐπα-
δουμι ὑμῖν. πρέπει γὰρ αὐτοῖς τοιαύτους οἰμω-
γαῖς ἐπαδόμενοι.

Μηνίππος, Αμφίλοχος καὶ Τροφώνιος.

Σὺ φῶ μηνίπποι, ὦ Τροφώνιε καὶ Αμφίλοχε,
νεκροὶ ὄντες, οὐκ οἶσιν, ὅπως νῶν κα-
τηνώθητε, καὶ μάντις διοκῆτε, καὶ οἱ μοι-
ταῖοι τῇ ἀνδρείᾳ, θεοὺς ὑμᾶς ἐπελήφασιν

εἶν. Τρο. τί ὦν ἡμεῖς αἵ ποί, εἰ ἴω ἀνοίας ἐκείνου
 τοιαῦτα περὶ νεκρῶν δεξιάζομαι; Με. ἀλλ' ὅκ' αὖ ἐ-
 δεξιάζομαι, εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐπερα-
 τὸν εἶδε, ὡς τὰ μέλλοντα προσεδότες, καὶ προσι-
 πῆμι διωαλμένοι τοῖς ἐρωμένοις. Τρο. ὦ Μηνίππε,
 Αμείλοχ' ὅ μιν ὅτ' αὖ εἰδέναι, ὅτι αὐτῶ ἀπολε-
 τέον ἴω· αὐτῶ, ἐγὼ δὲ ἥρωες εἰμὶ, καὶ μαντὸν ὀ-
 μαί, ἢν τις κατέλθοι πρὸς ἐμέ, σὺ δ' ἔοικας ὅκ' ἐπι-
 δεδμηκηνόγαι Λεβαθεία τὸ πρῶτον, ὅ γὰρ ἡπίσις
 σὺ τότε. Με. τί φῆς; εἰ μὴ ὅν Λεβαδίδα γν' πα-
 ρέλθω, ὅ ἐπελμύν' ταῖς ὀνόμας, γελώεις μάζαν
 γν' ταῦν χόροισιν ἔχωμαι, ἐσθρπύσω δ' αὖ τοι σμίκτα-
 πεινὸν ὄντ' ὅν τὸ σπῆλαιον, ὅκ' αὖ ἐδιωάμην ἐ-
 διγνῆαι, ὅτι νεκρὸς εἶ, ὡσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοητείᾳ
 δ' αὖ φέρωμαι; ἀλλὰ πρὸς τ' μαντικῆς, τί ὃ ἥρωες ὄξιν;
 ἀγνοῶ γὰρ. Τρο. ὃς ἀνθρώπου τι θεῶ σιώθετον.
 Με. ὁ μήτε ἀνθρώπου ὄξιν, ὡς φῆς, μήτε θεός, καὶ συν-
 αμφοτέρω ὄξιν; νῦν ὦν πᾶσι τὸ θεῶ ἐκείνο ἡμίτο-
 μον ἀπελκύνθη; Τρο. χαῖ ὦ Μηνίππε γν' Βοιωτίας.
 Με. ὅκ' οἶδα ὦ Τροφώνιε, ὅ, τι καὶ λέγεις. ὅτι μὲν-
 τοι ὁλος εἶ νεκρὸς, ἀκλειδὸς ὄρω.

Ερμῶ καὶ Χαίρων.

Λογισώμεθα ὦ πορθηδὺν, εἰ δεκῆς, ὅπόσῃ μοι
 ὀφείλεις ἥδ' ἡ, ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμιν τι πε-
 ς αὐτῶν. Χά. λογισώμεθα ὦ Ερμῆ, ἄμεινον γὰρ
 ὡρίσαι πόλιν αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονεῖσθαι. Ερ. ἄγχι
 ραν

ραν γνῖται μελὴ ἐκόμεσα πρὶν τε θραχυῶν. Χά.
πολλὰ λέγεις. Ερ. νῦν τὸν Αἰδωνέα, τῷ πρὶν τε ὦν
σάκευ, καὶ τροπῶν ἡρὰ δ' ὅλοδον. Χά. τίθῃ πρὶν
τε θραχυῶν, ὅλοδον δ' ὅλοδον. Ερ. καὶ ἀκίεσαν ὕ-
περ τοῖς ἰσίοις πρὶν τε ὅλοδον ἐγὼ κατέβαλον. Χά.
καὶ τὰς πρὸς ἴθι. Ερ. καὶ ἡμεῖς, ὡς ἐπιπλο-
σαι τοῖς σκαθίσις τὰ ἀνωγόντα, καὶ ἡμεῖς δὲ, καὶ
καλῶδον, ἀφ' ὃ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐποίησας, δ' ὅλοδον θρα-
χυῶν ἀπαντᾷ. Χά. οὐτε ἄξια ταῦτα ὀνήσω. Ερ.
ταῦτά ὅστις, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαβον γν' ἔφ'
λογισμῶν. τότε δ' ἔν ταῦτ' ἀκρίτως φῖς; Χά.
νῦν μὲν ὡς ἔρμην ἀδύνατον, ἢ δὲ λοιμός τις ἢ πόλε-
μος κατὰ περὶ ἡμῶν ἀνθρώπων ἵκνῃται, τότε ἀκρι-
σταί τε γν' ἔφ' πληθεὶ παραλογισμῶν τὰ πορ-
θμία. Ερ. νῦν ἔν ἐγὼ καθεδ' ἔμαι, τὰ κακίστα διχό-
μην γνέω, ὡς αὐτὰ τὸ τῶν ἀπολαύοιμι. Χά.
ὅτι ἐστὶν ἄλλως ὡς ἔρμην, νῦν δ' ὀλίγοι, ὡς ὁρᾷς, ἀ-
κρίτως ἡμῖν, εἰς τὴν γὰρ. Ερ. ἀμφοῖν ὅπως, εἰ καὶ
ἡμῖν πρὸς αὐτοὺς τὸ ὑπὸ σὸ ὅφλημα. πλὴν ἀλλ'
οἱ μὲν παλαιοὶ, ὡς Χάρις οἶδα, οἱ δὲ πρὸς γένοντο, αὐ-
θροῖοι ἀπαντες, αἵματος ἀνὰ πλεῶν, καὶ τραυμα-
τῖαι οἱ πολλοί, νῦν ἢ φαρμάκῳ τις, ὑπὸ τοῖς πα-
δοῖς ἀκρίτως ἢ ὑπὸ τοῖς γυναικῶν, ἢ ὑπὸ τρυφῆς
δ' ὁδὸς τῆς γαστέρας καὶ τὰ σκέλη, ὡς γὰρ ἅπαν-
τες, καὶ ἀγρῶν, ὅδε ὅμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλείους
αὐτῶν, δ' ἄρα χεῖρα καὶ ἡ καρδίαν, ἐπιβλάνοντες ἀλλή-
λοις, ὡς οἰκῶσι. Χά. πάντες γὰρ πρὸς πόθον ὅτι

ταῦτα. Ερ. ἔκῃρ ὅδ' ἐγὼ δοξαίμην αὐτὸν ἀμαρτάνειν,
πικρῶς ἀπατῶν τὰ ὀφειλόμην αὐτῷ σὺ.

Πλῦτων ὁ καὶ Ερμῆς.

Τοι γέροντα οἶδα, τὸν πάννυ γεγρακῆτα λέ-
γων, τὸν πλεῖστον ἔνκεράτῳ, ὃ παῖδες ἢ ἔκ-
είσιν, οἱ τὸν ἡλῆρορ δὲ θηρῶντες, ποντακισμυνοί;
Ερ. ναί, τὸ Σικυνώνιορ φησ. τί δὲν; Πλῦ. ἐκείνον ἢ.
ὦ Ερμῆ, ζῶν ἑαυτὸν ὑπὸ τοῖς γυνήκωντα ἔτι σιν, ἀβε-
βίω κεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἴγε οἶόν τε λῶ,
καὶ ἐπὶ πλείω, τὸς δ' ἐγὼ κολακῆας αὐτῷ, Χαρίνορ
τὸν νέον, καὶ Δολμωνα καὶ οὗτος ἄλλος κατὰ σπασίον,
ἐφ' ἑξῆς ἀπαντας. Ερ. ἀτοπορ αὐτὸν δοξάσει τὸ τυτθ-
τορ. Πλῦ. ἔμηνον, ἀλλὰ δικαιοῦτα τορ. τί γὰρ ἐκεί-
νοι παθόντες, δύχονται ἀφ' ὧν ἐκείνον, ἢ τῶν χρη-
μάτων ἀντιποιδόνται ὁ δὲ προσήκοντες; ὁ δὲ πάν-
των ὅτι μισερῶτα τορ, ὅτι καὶ τοιαῦτα δύχονται,
ὅμως θοράπδυσιν γῆγε τορ φανερῶ. καὶ νοσῶν-
τῶ ἢ μὲν βλαδύονται, πᾶσι πρόσδηλα, θύσει δὲ
ὅμως ἐπιγινῶνται, ἢ ραίσιν. καὶ ὅλως, ποιικίλη
ὡς ἢ κολακῆας τῶν ἀνδρῶν. σὺ ταῦτα ὁ μὲν ἔσω ἀ-
θάνατῶ, οἱ δὲ προαπίτωσιν, αὐτῷ μάλιστα ἐπι-
χρονῶν. Ερ. γελοῖα πείσονται, πανῶργοι ὄν-
τες, πολλὰ λακύνῶν ὅτι μάλιστα σὺ βουλοῖαι αὐτοῦς,
καὶ ἐπελπίσει. καὶ ὅλως, ἀεὶ θανόντι οἰκῶς, ἔρρω-
ται πολὺ μάλλον τῶν νέων. οἱ δὲ ἢ δὴ τῶν ἡλῆρορ γυ-
σέοισι διηρημένοι, βόσκοντο, ζῶν μακαρίαν
πρὸς

πῶς εἰαυτὸν πθόντες. Πλδ. ἔκῃ ὁ μὲν ἀποδυ-
σάμενος τὸ γῆρας, ὁ παρ' ἰόλεως ἀνέθεσάτω, οἷο'
ἄρ' μέσσω. τῷ ἑλπίδων τῷ ὄνειρο πολὺ θνήσκειτα πλδ
τομ ἀρλιπόντες, ἡκέτωσιν ἡδὴ, κακοὶ κακῶς ἀ-
ποθανόντες. Ερ. ἀμέλιον ὦ Πλδτῶν, μετελθύ-
σομαι γὰρ σοὶ ἡδὴ αὐτὸν, καὶ ἔνα ἕξῃς, ἐπ' αὐτῷ δέ,
οἰμάς, εἰσι. Πλδ. κατὰ πάντα, οὐδὲ παρὰ πέμ-
ψει ἕκαστον, ἀντὶ γέροντος αὐτοῖς προδήκους γῆρο-
μιν.

Τόρψιων καὶ Πλδτῶν.

Τοῦτο ὦ Πλδτῶν δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνήσκειν,
τελειοντά ἐτι γεροντά, τῷ ἡλικίᾳ τὰ γῆ-
ρονήκοντα γέροντα, ὅθεν τομ ζῶ ἐπι. Πλδ. δι-
καιότατομ μὲν ἐν, ὦ Τόρψιων, εἴγε ὁ μὲν ζῇ, μηδέ-
να θυχόμενος ἀρθάνειμ τῷ Φιλῶν, σὺ δὲ παρὰ
πάντα τὸν χρόνον ἐπεβόλδου αὐτῷ, πόθμινῶν
τὸν ἡλικίον. Τόρ. ἔγὼ γὰρ ἐχρῶ γέροντα ὄντα, καὶ
μηκέτι χρῆσθαι τῷ πλδτῶ αὐτῷ διωάμενον, ἀ-
πελθῆναι τὸ βίον, παραχωρήσαντα τοῖς νέοις. Πλδ.
καινὰ ὦ Τόρψιων νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλδ-
τῶ χρῆσθαι διωάμενον, πρὸς ἡδονὴν ἀποθνήσ-
κειν, τὸ δὲ ἄλλως ἢ μοῖρα καὶ ἡ φύσις διεταξεν.
Τόρ. ἔκῃ τὰν τῶν αἰπῶμαι ῥιπατάξιος, ἐχρῶ
γὰρ τὸ παρᾶ γὰρ ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸν παρὰ γῆ-
ρον, πρὸς τῷ, καὶ μετὰ ὅσων, ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ'
αὐτῶν, ἀναστρεφέναι δὲ μηδὲ μῶς, μηδέ ζῶ μὲν

τὸν ὑπεργηγῶν, ὁδόντας τρεῖς ἐπὶ λοιπὸς ἔχοντα,
 μόγις ὁρῶντα, οἰκέτους τέτρασιρ ἐπικεκυφότες, κα-
 ρυγῆς μὲν τὴν εἶνα, λήμης δὲ αὖτ' ὀφθαλμοὺς μεσὸν
 ὄντα, ἔδερ' ἐπὶ ἡδὺ εἰδόντα, ἐμφυχόντα τὰ φορὺν ὑ-
 πό τῳ νέων καὶ ταγελώμιον, ἀρθνήσκου δὲ καλ-
 λίστος, καὶ ἐρῶμινε σάτος νεανίσκος, αὖτις γὰρ ποτα-
 μῶν τὸ τό γε, καὶ τὸ τελευτῶν εἰδόντα ἐχρῶν, πότε
 καὶ πεθνήξετο τῳ γέροντων ἑκαστος, ἵνα μὴ μα-
 τῶν αὖτ' εἴς ἐθὼρ ἀπὸν. νῦν δὲ τὸ πρὸς τοῖς,
 ἡ ἀμαξία τὸν βῆν πολλὰ κίς ἐκφέρει. γὰρ. ταῦτα
 μὲν ὦ Τόρψιων, πολὺ σωετώτερα γίνεται, ἢ πόρ-
 σοι δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τὴν παθόντες, ἀλλοτείοις ἐπι-
 χαίρετε, καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῳ γέροντων εἰσποιοῖτε,
 φέροντες αὐτοὺς; τοιγαρὶν γέλωτα ὀφλισκάνετε,
 πῶς ἐκείνων καὶ τορψιῶν, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς
 πολλοῖς ἡδιστὸν γίνεται, ὅσω γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀρ-
 θανῆν δύναιτε, ποσὸν ἄπασιρ ἡδὺ, προαποδα-
 νῆν ὑμᾶς αὐτῶν. καὶ γὰρ τίνα ταύτῃ τέχνῃ
 ἐπιγνοήκατε, γράων καὶ γέροντων ἐρῶντες, καὶ
 μάλιστα εἰ ἀτέκνοι εἶναι, οἱ δὲ γνῆτεκνοι, ὑμῖν ἀνέρα-
 σοι. καὶ τοι πολλοὶ ἡδὺ τῳ ἐρωμένῳ, σωγνῆτες ὑ-
 μῶν τὴν παντογίαν τῳ ἔρωτι, ἢ τὸ τυχόν παρ-
 ῶς ἔχοντες, μισοῖν αὐτῶν πλάττονται, ὥς καὶ αὐ-
 τοῖς ἐρασάς ἔχουσιν. εἴτε γὰρ τοῖς διαθήκῃς, ἀπεκλεί-
 ονται μὲν οἱ πάλαι δορυφορέοντες, ὁ δὲ πᾶς,
 καὶ ἡ φύσις, ὡς αὐτοῖς ἐστὶ δικαίον, ἡρατῶσι πάντων,
 οἱ δὲ ὑποπρίσι αὐτῶν ὁδόντας, ἀπομυγῆντες. Τόρ.

ἀληθῆ

ἀληθῆ ταῦτα φῆς, ἐμὸ γὰρ ὅσκειται πόλα κατέ-
 φραγεν, αἰεὶ πλεονέξειαι δοκῶν, καὶ ὁπότε ἐσίωμι
 ὑποσγνώμην, καὶ μὴ λόγον, καὶ ἀπὸρ δὲ ὡς νεότερος ἀ-
 πέλεις ὑποκρύψωμ, ὡς ἔγωγε ὅσον αὐτίκα οἰόμενος
 ἐπιβήσῃ αὐτὸν τ' ὁμοῦ, ἐπεμπόρ τε πολλὰ, ὡς μὴ
 ὑποβέβηκον ἵσμε οἱ ἀντεραςαὶ τῇ μεγαλαδωρεῇ.
 Ἐτα πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἀγρυπνῶ ἐκέμην,
 ἀριθμῶν ἐκαστα, καὶ δὴ τάττω. ταῦτα γὰρ μοι
 καὶ τὸ ἀκράναι αἰτία γε γνήσια, ἀγρυπνία, καὶ
 φροντίδου, ὃ δὲ ποσὸν μοι διέλειπε κατεπῶμ,
 ἐφεισῆκει θαπτομένη πρῶτον ἐπιγελῶν. Πλὺ. Οὐ
 γε ὡς ὅσκειται ζῶντος ἐπιμήκιστον, πλητὴν ἅμα, Ἐτὴν
 τοῖστων κατεγελῶ, μὴ δὲ πρότερόν γε σὺ ἀκρά-
 νους, ἢ πεπήμεψας πάντας οὐς ἠύλακας. Τόρ.
 ὅσον μὲν, ὦ Πλὺτωνα, Ἐμοὶ ἡδίστον ἦδιν, εἰ καὶ Χα-
 ριάδης πεπηνέξεται ὁσκέριον. Πλὺ. Θάρσ' ὦ
 Τόρφίωμ, ἐγὼ φείδωμ γὰρ ἐγὼ μέλαινται, καὶ ὅλως ἀ-
 παντὸς πεπελδύοντα αὐτοῖ, ὑπὸ ταῖς αὐταῖς
 φροντίσιν. Τόρ. ἔπαινω ταῦτα. ζῶντος ἐπιμήκιστον,
 ὡς ὅσκειται.

Ζηνοφῶντος καὶ Καλλιδημίδου.

ΣΥ δὲ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανόν; ἐγὼ
 μὲν γὰρ, ὅτι πᾶσι τῷ ὡρ δεινῷ, πλείον τοῖ
 ἱκανῶς ἐμφραγῶν ἀπεπνίγην, οἶδα, πᾶς γὰρ ἀκ-
 θνήσκον τί μοι. Καλ. πρῶτον Ζηνοφῶντες, τὸ δὲ
 ἐμὸν, παρελθόν τι ἐγάρ, οἶδα γὰρ καὶ σὺ πα

Γτοιόδωρον τὸν γέροντα. Ζη. τὸν ἄτεκνον, τὸν
 πλῆσιον, ὃ σε τὰ πολλὰ ἤδωκε σιώνοντα; Καλ. ἐ-
 κείνον αὐτὸν αἰεὶ ἐβόρα πλοῦτον, ὑποχρυσόμενον ἐπ' ἐ-
 μοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ὅτ' ἡμῖς ἐπε-
 γίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξῆλθε, ἐπὶ τομὴν
 πῖνα ὁδὸν αὐτὸν τὸν κληῖρον ἐξέδωκεν. πριάμενον γὰρ
 φάρμακον, ἀνέπεισα τὸν οἶνον, ἐπειδὴν τάχι-
 σα ὁ Γτοιόδωρος αὐτὸς πίνειν, πίνει δ' ἐπισκεπόμενος,
 ζωρότονον ἐμβαλόντα ὅτ' κύλικα, ἐπιτομὴν ἔχειν αὐ-
 τὸν, ὅτι ἐπιδόναι αὐτῷ, εἰ δὲ ὅτ' οὐ ποιεῖται, ἐλδύθερον
 ἐπωμοσάμενος ἀφήσειν αὐτόν. Ζη. τί δ' ἐγγενὲς;
 πάντ' γὰρ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ἐρεῖν εἴκοιτο. Καλ. ἐπεὶ θε-
 νύκτωρ ἀπὸ τοῦ κληῖρου, δύο ἦσαν ὁ μισρακίσκος καὶ ὁ
 λυκαῖος ἐπίμορος ἔχων, τὴν μὲν τῷ Γτοιόδωρῳ, τὴν
 ἑτέραν τῷ φάρμακον, τὴν δ' ἐτέραν ἐμοί, σφαλεῖς
 οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Γτοιόδωρῳ δὲ
 τὸ φάρμακον ἐπέδωκεν, εἴτα ὁ μὲν ἐπινεν, ἐγὼ
 δὲ αὐτὴν μάλα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος
 αὐτὸν ἐκείνῳ νεκρὸς. τί ὅτ' οὐ γελάς, ὡς Ζηνόφειδον;
 καὶ μὲν οὐκ ἐδίδου γὰρ ἐταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελάειν. Ζη. ἀ-
 σέβεια γὰρ ὡς Καλλιόχῃδι πωπτονθῆς. ὁ γέρον δὲ τί
 πρὸς ταῦτα; Καλ. πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς
 τὸ αἰφνίδιον, εἴτα σιωπῇ οἶμαι τὸ γεγονημένον, ἐγεί-
 λα καὶ αὐτὸς, οἷά γε ὁ οἶνον ἔργασαι. Ζη. πλὴν
 ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπιτομὴν ἐχρῆν τραπέδου, ἥκε γὰρ
 αὐτὸν ὁ δὲ τὸν λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγον
 βραδύπερ καὶ ἐμὲ.

Κνήμων

θανον. Πο. ὑπορίδισα, εἰ καὶ τοὶ πρῶτοι θῶν ὀ-
 ξει. Σί. πρῶτον, εἰ γέρω τε καὶ ἀδυνῆς, ἀ-
 κνός τε πρὸς τι, ἢ δὲ δοῦναι τοῖς γν' ὅρ' βίω ἐδύατο.
 Πο. τὸ μὲν πρῶτον ἅπαντα ἐδυάμην, ἐπὶ καὶ
 παῖδες ὡραῖοι ἥσαν πολλοὶ, ἃ γυναικὸν ἀβρότα
 ται, καὶ μῦρα, καὶ οἶνον ἀνθοσμίας, καὶ τραπέζαι
 ὑπὲρ τὰς γν' Σικελίαν. Σί. καινὰ ταῦτα, ἐγὼ γὰρ
 σε πάννυ φειδόμενον ἠπιστάμην. Πο. ἀλλ' ὑπὲρ-
 ρέει μοι, ὦ γυναιε, πρὶν ἄλλων τὰ γαθαῖα, καὶ ἔωθον ἢ
 οὐθὺς ὑπὸ θυρᾶς ἐφοίτων μάλα πολλοί, μετὰ δέ,
 παντοῖά μοι δῶρα προσήγαγον, ἅπαντα χόβην θι-
 γῆς καλλιστῆ. Σί. ἐτυραίνησας ὦ πολύνεστον μετ'
 ἐμῆς; Πο. ὅκ, ἀλλ' ἐραστὴς εἶχον μυνείας. Σί. ἐγέ-
 λασα. ἐραστὴς σὺ τιλικῶς ὦν, ὁδόντας τέτληρας
 ἔχω; Πο. νῦν δὲ αὖτ' ἀείσας γε τῇ γν' τῇ πόλει. ἃ
 γερόντά με, καὶ φαλακρόν, ὡς ὄρεας, ὄντα, καὶ λι-
 μῶντα πρὸς τι, ἃ κρυζώντα ὑπορίδοντο θορά-
 πδόντες, ἃ μακάριον ἢν αὐτῶν, ὄντινα αὐτῷ μό-
 νον πρὸς ἐβλεψα. Σί. μῶν καὶ σὺ τινα, ὡς ὁρῶ
 φάων τ' Ἀφροδίτῳ ἐκ Χίος διεπόρεθμόντας, εἰτά
 σοι οὐξαμὲν ἔδοκε νέον εἶναι, ἃ καλὸν ὅζ' ὑπαρχῆς,
 καὶ ἀξιεραστος; Πο. ὅκ, ἀλλὰ ποῖός τ' ὦν, περὶ πό-
 θητός τ' ἔω. Σί. ἀνίγματα λέγεις. Πο. καὶ μὲν
 πρόσθιός γε ὁ ἔρωσ' ὅσοι πολὺς ὦν, ὁ πόθ' αὖτ' ἀ-
 τέκνης καὶ πλεσίως γέροντας. Σί. νῦν μανθάνω
 σὸν ἡγάλλομαι, ὡς βαυμάσεις, ὅτι πρὶν τ' ἔχουσῃς Ἀφρο-
 δίτης ἔω. Πο. ἀτὰρ ὦ Σίμυλε, ὅκ ὀλίγα τ' ἐρασάμην
 ἀπ' ἑ

ἀπολέλαυκα, μονονοχὶ προσκυνέμεν· ὡς αὐ-
τῶν. καὶ ἐβρυπόμεν δὲ πολλάκις, καὶ ἀπέκλειον
αὐτῶν ἱκανοὶ γνῶσις, οἱ δὲ ἡμιλλαντο, ὅτι ἀλλήλους ὥσπερ
βάλλοντο γὰρ τῇ πόδι ἐμὲ φιλοτιμία. Σί. τέλει
δ' ὅν, ὥς ἐβρολόσω πόδι τῶν ὑπὸ κτημάτων; Ρο.
ὅτι τὸ φανόρον μὲν, ἐκαστον αὐτῶν ἡλικρονόμον ἀφελ-
πεῖν ἐφασκον, ὅτι ἐπίσδυν τε, καὶ ὑπολακόντικῶς
τόρον πρὸς ἐκείνους ἐκαστον, ἀλλὰ δὲ τὰς ἀληθείας
ἐλαθην ἐκείνας ἐχωρ κατέλιπον, οἱ μὲν ἄρα ἀπασ-
φράδας. Σί. τίνα δ' αἱ τελευτᾶσαι τὸν ἡλικρονό-
μον ἐχον; ἢ πῶς τίνα τῶν ἀπὸ τοῦ γῆρας; Ρο. ὅ μὰ
Δί, ἀλλὰ νεανιότηρ τινα τῶν μερακίων τῶν ὠραίων
Φρύγα. Σί. ἀμφὶ πόσῃ ἔτη, ὦ Πολύστρατε; Ρο.
χρὲν ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Σί. ἢ διημευθάνω, ἂν πινω
σοὶ ἐκείνῃ ἐχαρίζομαι. Ρο. πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκεί-
νων ἀξιώτερον ἡλικρονομεῖν, εἰ δὲ βάρεθαι ὡς, ὅτι
ἐλευθέρῃ, ὅτι ἢ διημευθάνω αὐτοὶ οἱ ἀγῆστοι θόρα πένεσι. ἐ-
κείνῃ τοίνυν ἡλικρονόμον σέ με, καὶ νῦν γὰρ τοῖς δι-
πατρίδαις ἀφίθμεν, ὡς ἐνυκνέμεν ἢ τὸ γῆρας,
ὅτι βαρεθαι ὡς, Κόστος δὲ διημευθάνω, καὶ Νιρίως
καλλιῶν, ὅτι οὐδενὸς σιωπῶντος λεγόμενος εἶναι.
Σί. ὅ μοι μέλει. ὅτι σπᾶν ἡλικρονόμου ἐλπίδα, εἰ δὲ
καὶ ἐκείνοι δὲ μὴ ἡλικρονομεῖταισαν μόνον.

Χάρων καὶ Εὐρυπύλοιο.

Ακούσατε, ὡς ἔχει ὑμῖν τὰ πρᾶγματα, μι-
κρόν μὲν ὑμῖν, ὡς ὁράτε, τὸ σκαφίδιον, καὶ

ἰσὸς ἀνθρώπου ὅστις, καὶ ἀρξέῃ τὰ πολλὰ. καὶ ἦν τρεῖς
 πῆ ὑπὸ θάτερα, οἰκίσσετο πρὶς τραπεζῆν, ὑμεῖς ἡ το-
 σῶτοι ἅμα ἦκετε, πολλὰ ἐπιφορόαυλοι ἕκαστος. ἦν
 εἷς μετὰ τῶτων ἐμβήτε, διέβλεψεν ὡς δόρυ μετάνοη-
 σατε, καὶ μόλις αὐτόν οὐκ ἐκ πίστεως. Νεκροί
 πῶς γὰρ ποιήσαντο διὰ πλοῦτος; Χά. ἐγὼ ὑ-
 μῖν φράσω. γυμνὸς ἐπιβαίνειν χεῖρ, τὰ πόδια τὰ αὐ-
 τὰ πάντα ὑπὸ τῇ πόδι καὶ ταλινότηας, μόλις γὰρ
 αὐτὸ καὶ ὅτω διέβλεψεν ὑμᾶς τὸ πορθημένον. σοὶ δὲ ὦ Ερ-
 μῆ μελήσει, τὸ ἅρ' ὅτ' οὗτος μηδὲν ἄλλ' ἀπὸ δόρυ αὐ-
 τῷ, ὅς αὐτὸν φίλος ἦ, καὶ τὰ ἐπιπλά, ὡς περὶ ἐφω,
 ἀρεσάων. πρὸς δὲ τὴν ἀποβάθραν ἐστὼς, ἀγίνω-
 σκε αὐτὸς, καὶ ἀναλαμβάνει, γυμνὸς ἐπιβαίνειν ἀ-
 ναγκάζω. Ερ. οὐ λέγεις, ὅτι ποιεῖται. ὅτι
 οἱ τίς ὁ πρῶτος ὅστις. Μὲ. Μηνίππ' ἐγώ γε. ἀλλ'
 ἰδοὺ, ἡ πόρτα μοι, ὦ Ερμῆ, καὶ τὸ βολκτρον, διὰ τὴν
 λίμνην ἀρξέριφθων, τὸν βίβωνα δὲ ἐπὶ ἐκείνῃ, οὐ
 ποιῶ. Ερ. ἐμβαίνει ὦ Μηνίππε, ἀνδρῶν ἄρις, καὶ
 τὴν προσοφρίαν ἔχει πρὸς τὸν κυβερνήτην ἐφ' ὑψι-
 λῶ, ὡς ἐπισκοπῆς ἀπαντας. ὁ καλὸς δὲ ὅτι τίς
 ὅστις; Χά. Χαρμόλως ὁ Μεγαρεὺς, ἐπείραςτος, ὅ-
 τ' ὁ Φίλῃμα δικάσαντορ αὐτῷ. Ερ. ἀπόδυνθι τοιγα-
 ρῶν τὸ καλόν, καὶ τὰ χεῖρα αὐτοῖς Φιλήμασι, καὶ
 τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν, καὶ τὸ ὑπὸ τῇ πόδι αὐτῶν ἐρύ-
 θημα, καὶ τὸ δερμα ὅλον. ἔχει καλῶς, δύνωνται, ἐ-
 πίβαινε ἥδ' οὐκ ὅτι τὴν πορφύρεα ὅτι οἱ, ὅτι τὸ δὴ
 δῆμα, ὁ βλοσυρὸς, τίς ὦν τυγχάνεις; Λάμ. Λάμ-
 πυχος

πῆχες, γελῶν τύραννον. Ερ. τί δὲν, ὦ Λαμπχε, ποσῶντα ἔχωρ πάρε; Λαμ. τί δὲν ἐχρῶν, ὦ Ερμῆ, γυμνὸν ἦκειν τύραννον αὐδρα; Ερ. τύραννον ἢ ὁσιαμῶς, νεκρὸν ἢ μάλα, ὥς ἀπόδα ταῦτα. Λαμ. ἰδὲ σοὶ ὁ πλῆθος ἀπέρριπται. Ερ. καὶ τὸν τύφον ἀπόρριψον, ὦ Λαμπχε, ἢ τὴν ὑποδοφίαν, βαρὴν σὺ γὰρ τὸ πορθέμεον σωμαμπισόντα. Λαμ. ἐκ δὲ ἀλλὰ τὸ διάδῃμα ἑασὼν με ἔχειν, ἢ τὴν ἐφεσιδέα. Ερ. ὁσιαμῶς, ἀλλὰ ἢ ταῦτα ἄφου. Λαμ. εἰς γὰρ τί ἐπιπάύει γὰρ ἀφῆκα, ὥς ὁρᾷς. Ερ. καὶ τὴν ὁμοτισίαν καὶ τὴν αὐοικαν ἢ τὴν ὕβειν καὶ τὴν ὀργὴν, ἢ ταῦτα ἄφες. Λαμ. ἰδὲ σοὶ φίλος εἰμι. Ερ. ἔμβανει ἢ δὴν. σὺ ἢ ὁ παχὺς, ὁ πολὺ λάρκος, τίς εἶ; Δα. Δαμασίαις ὁ ἀδελκός. Ερ. ναὶ εἰκοις, αἰδᾷ γὰρ σε, πολλὰ κίς γὰρ ταῖς παλαισφαῖς ἰδῶν. Δα. ναὶ ὦ Ερμῆ, ἀλλὰ πῶς ἀδεξαί με γυμνὸν ὄντα. Ερ. ὁ γυμνὸς, ὦ βέλπεις, ὁ αὐτὸς σάρκας πρὶ βελημνόν, ὥς ἀπόδου θι αὐτὸς, ἐπεὶ καὶ ταδύσεις τὸ σκάφος, τὸν ἑτόρορ πόδα ὑπορθεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ οὗ σε φάνης τότῃς ἀπόρριψον, ἢ τὰ λυγύματ᾽. Δα. ἰδὲ σοὶ γυμνός, ὥς ὁρᾷς, ἀλλὰ ὥς εἰμι, καὶ ἰδὲ σοὶ τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερ. ὅπως ἀμεινον ἀβάρη εἶν, ὥς εἰς ἔμβανει. καὶ σὺ ἢ τὸ πλῆθος ἀρθέμενος, ὦ Κράτωρ, ἢ τὴν μάλα κίαν ἢ πρὸς ἐπὶ, ἢ τὴν ὑποφύλῃ, μὴ ἢ τὰ γνῆταφια κίμι ζε, μὴ ἢ τὰ τὴν πρὸ γόνων ἀξιώματ᾽. καὶ ἰδὲ σοὶ καὶ γένος καὶ δόξαν. ἢ εἰ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκέρυξεν ὄνερ γέτην διανοόπῃ, καὶ τὰς τὴν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς,

μὴ δὲ ὅτι μέγαν τάφον ἔχοντες, λέγε, βασιλεῖς
 γὰρ καὶ ταῦτα μνημονοῦμεν. Κρω. ἔχοντες ἡμεῖς
 ἀπορρίψω δέ. τί γὰρ αὐτὸ καὶ πάθοιμι; Ερ. βασιλεῖς, σὺ
 δὲ ὁ γνῶναι, τί βούλῃ; ἢ τί τὸ τρόπαιον ἔσθ' φέρεις;
 Κρω. ὅτι γνῶναι, ὡς Ερμῆ, καὶ ἡλίου, ὅτι πόλις
 ἐπίμυσε με. Ερ. ἄφες γὰρ γῆν τὸ τρόπαιον, γὰρ Ἀδ' οὐ
 γὰρ ἐρῶν, ὅτι δὲ ὁ πλῶν διεήσει. ὁ σεμνὸς δὲ ἔσθ' οὐ
 ἀπό γε τῆς γῆμας, ὅτι βροχθύνοντι, ὁ τὰς ὀφρῦς
 ἐπηρεκῶς, ὁ αὐτὸ τὸ φροντισίω, τίς ὅστις, ὁ τὸν βασιλῆα
 πῶγονα καθεύδοντι; Μὲ. φιλοδόξος ἔσθ' Ερμῆ,
 μάλλον δὲ γόνος ὅτι τερατίας μεσὸς, ὡς ἀπόδιον
 ὅτι ἔσθ' οὐ, ὅτι γὰρ πολλὰ ὅτι γέλοια ὑπὸ τῶν ἱματίων
 λυγρῶν. Ερ. κατὰ σὺν τὸ γῆμα πρῶτον, ἔ-
 στα ὅτι ταῦτα πάντα. ὡς δὲ, ὅστω μὲν τῆς ἀλαζονίας
 κομίζει, ὅστω δὲ ἀμαθίαν ὅτι εἰμι ὅτι λιγνοδοξίαν, ὅτι
 ἐρωτήσεις ἀπόρως, ὅτι λόγος ἀκωνθώδης, ὅτι γυνόιας
 πολυπλόκας, ἀλλὰ ὅτι ματαιοπονίαν μάλα πολ-
 λῶν, καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕβρις, ὅτι μικρολογίαν.
 καὶ δία, ὅτι χρυσίον γε τὸ πῦρ, καὶ ἡδὺ πάθος, ὅτι ἀνα-
 γωγίαν ὅτι ὀργῶν ὅτι τρυφῶν καὶ μαλακίαν, ὅτι λ-
 λητε γάρ με, εἰ ὅτι μάλα πῶν κενύπῃς αὐτά. καὶ τὸ
 ψεύδους ὅτι ἀπόθες, ὅτι τὸν τύφον, καὶ τὸ οἶδα ἀμένω
 εἰν τὸ ἄλλω, ὡς εἴη πάντα ταῦτα ἔχω ἐμβαίνουσιν,
 ποία πονηρὴν ὅτι διεξαιτο αὐτὸς; Φι. ἀρετὴ
 μαί τοίνυν αὐτά, ἐπεί τῃ ὁ τῶν ἀελοῦς. Μὲ. ἀλλὰ
 ὅτι τὸ πῶγονα ὅτι ἀρετῶν, ὡς Ερμῆ, βασιλῆα τε ὅν
 τα ὅτι λαοισμῶν, ὡς ὀρεῖς, πῶν τε μὲν ἴχθεις εἰσὶ τῶν λα-

χιστον. Ερ. δὴ λέγεις, ἀπόθρο ἔδωκ' αὖ. Φι. καὶ τίς
 ὁ ἀρκέσις; Ερ. Μηνίππε, ὅσοι, λαβὼν πῶ
 λεκω τῷ ναυπηγικῷ, ἀρκέσει αὐτόν, ἐπιπόρῳ
 τῷ ἀναβάθρα χρησάμεν. Με. ὅκ' ὦ Ερμῆ, ἀλλὰ
 πρίονά μοι ἀνάδος, γελοιότερον γὰρ ἔδωκ'. Ερ. ὁ πέ-
 λεος ἱκανός. Με. οὐ γὰρ ἀνθρώπινώτερον γὰρ νῦν
 ἀναπέφνηας, ἀρκέσει αὐτό τῷ ἀναβάθρα. Βά-
 λει, μικρόν ἀφέλωμαι καὶ τὸ ὀφρύνω; Ερ. μάλιστα,
 ὥστε τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπὶ ἡκρον, ὅκ' οἶδ',
 ἐφ' ὅτ' ἀνατένων αὐτόν. τί ἔδωκ' καὶ διακρύεις ὦ
 κἀθάραμα, καὶ πῶς θάνατόν ἀρδ' ἐλπίς; ἐμὴν δ'
 εἶν. Με. ἐν ἐπὶ τὸ βαρύνεσθαι τὸ μάλιστα ἔχει. Ερ.
 τί ὦ Μηνίππε; Με. κολακίαν, ὦ Ερμῆ, πολλὰ γὰρ
 τῷ βίῳ χρησιμὸν ἔσται αὐτῷ. Φι. ὅκ' αὖ καὶ σὺ, ὦ
 Μηνίππε, ἀπόθρο τῇ ἐλδοθυρίαν καὶ παρρησίαν, καὶ
 τὸ ἄλυστον ἔρην, καὶ τὸ γελοῦς, μόνος γὰρ
 τῷ ἄλλω γελοῦς. Ερ. μεδαιμῶς, ἀλλὰ ἔχει ταῦ-
 τα, ἔσθ' αὖ γὰρ, καὶ πάντ' ἐν φόρῳ ὄντα, καὶ πῶς τὸν κα-
 τάπλοισι χρησιμα. ἔδ' ὁ ρήτωρ δὲ σὺ ἀπόθρο τῷ ἐκμά-
 τω τῇ τοῦ αὐτοῦ ἀπεραντολογίαν, καὶ ἀντιθέσεις
 καὶ πρὶς ὧς καὶ πρὶς ὧς ἔδ' βαρβαρισμὸς, ἔδ' ἀλ-
 λα βαρὺ τῷ λόγῳ. Ρή. ἤν, ἰδὲ ἀρκέσις. Ερ.
 οὐ γὰρ, ὥστε λυεῖ τὰ ἀπόθρο, τῇ ἀκθάρα ἀνελώ-
 μεθα. τὸ ἀκύνειον ἀνελώμεθα, πῶς τὸν τὸ ἰσιόν.
 οὐ γὰρ ὦ πορθέμεν τὸ πηδάλιον, οὐ πᾶθωμεν. τί
 οἰμώζετε ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ Φιλόδοξος σὺ, ὁ
 ἀρτίως τὸν πῶγονα δεικνύμεν; Φι. ὅτι ὦ Ερ

μῆ, ἀθάνατον ὥμῳ τῷ ψυχῷ ὑποδραμ. Μί.
 ψύλλεται, ἀλλὰ γὰρ ὅτι οἰκε λυπῆν αὐτόν. Ερ. τὰ
 ποῖα; Μί. ὅτι μὴ κέτι διφηνήσει πολυτελεῖ δ' ἔ-
 πνα, μὴ δὲ νύκτωρ θνήσκω, ἀπαντας λαυθάνω, τῷ
 ἱματίῳ τῷ κεφαλῇ καὶ φληῖας, πόρισι γνὴ κύκλω
 τὰ χαμαὶ τυπῆα, ἢ ἑωθὺν ἔξαπατῶ ὅς τις νέος ὑδὶ τῇ
 Ὀφειᾷ, ἀργύριον λήψεται, ταῦτα λυπῆν αὐτόν. Φι.
 σύ δέ, ὦ Μηνίππε, ὅκ' ἀχθεῖς ἀρθανώ; Μί. πῶς,
 ὅς ἐσθ' οὐρα ὑπὸ τὸν θάνατον, καλέαντος μηδ' ἄλλος;
 ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ὅκ' ἐραυγὴν ἴς ἀκτέτ, ὥστε ἔρ-
 νων ἀπὸ γῆς βαῶντων; Ερ. ναὶ ὦ Μηνίππε, ὅκ' ἀφ'
 ἑνὸς γε χώρου, ἀλλ' οἱ μὲν οὖν τῷ ἐκκλησίῳ σωελ-
 θόντος, ἄσμενοι γελῶσι πάντος ὑδὶ τῷ λαμπί-
 χῳ θανάτῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ σωέχεται πρὸς τῷ
 γυναικῶν, καὶ τὰ παιδία νεογνά ὄντα, ὁμοίως ἑα-
 λῖνα ὑπὸ τῷ παίδῳ βάλλεται ἀφθόνοισι τοῖς λί-
 θοις. ἄλλοι δ' εὖ δίοφαντον τὸν ῥήτορα ἐπανέστη γνὴ Σι-
 κυδνί, ἐπιταχίς λόγους διεξιόντα, ὑπὸ Κράτῳ
 τότε. Ἐνὶ δία γε, ἡ Δαμασίς μήτηρ ἑκόντα ἔξαφ'
 χεῖ τοι θρῆνός σὺν γυναιξὶν ὑπὸ τῷ Δαμασίῳ. σὲ δὲ
 ὁ δαίς ὦ Μηνίππε διακρύει, καὶ θ' ἡσυχίαν δὲ λῆσαι
 μόνος; Μί. ὁ δαίμων, ἀλλ' ἀκῶσιν τ' ἑμῶν μετ' ὀλί-
 γον, ὡρυμνῶν οἰκτιστὸν ἐπ' ἑμοί, Ἐτῷ κροσσῶν
 τυπῶν μὲν ὅτις πῶροισι, ὅπότ' αὖ σωελθόντος θά-
 πῳσί με. Ερ. γῆρας δ' αἶς ὦ Μηνίππε, ἀλλ' ἐπεὶ
 κατὰ πεπλυνῆσθαι ἡμεῖς, ὅμοις ῥ' ἄπτε πρὸς τὸ
 δικαστήριον, οὐθεῖαν ἐκείνῳ πρῶτοντος, ἐγὼ δέ, Ἐ
 ὁ πορθμεὺς

ὁ πορβμεὺς, ἄλλος μετελὺ σύμεθα. Μὲ. ὕπλοῃ-
τε, ὦ Ερμῆ, πρῶϊωμνι δὲ καὶ ἡμεῖς. τί ὃν ἐπὶ ὧ μελ-
λετε; διησαδιῶμαι δειήσαι. καὶ τὰς καταθήκας φα-
σὶν εἶν βαρεῖας, τροχὸς καὶ γύπας καὶ λίθος. δειχθῆ-
σεται δὲ ὁ ἐκείσε βίῳ.

Κρατὺν καὶ Διογένη.

Μοῖρχον τὸν πλῆσιον ἐγίνωσκες ὦ Διόγνης,
τὸν πάνυ πλῆσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς
πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα, ὃ ἀνεψιὸς Αἰεΐας, πλῆ-
σιος καὶ αὐτὸς ὢν; τὸ Ὀμπεῖον ἐκείνο εἰώθη ἐπιλέ-
γειν, ἢ μὲν ἀνὰ σε, ἢ ἐγὼ σε. Δι. τίνῃ γίνεαι, ὦ Κρα-
τὺς, ἐθεράπευον ἀλλήλους; Κρά. Ἐλκήρας γίνεαι ἐ-
κάτερος, ἡλικιωτῶν ὄντων. καὶ τὰς δαδῆκας ὄν-
τον φανερὸν ἐτίθεντο, Αἰεΐαν μὲν ὁ Μοῖρχος, εἰς πτω-
ποδάνοι, Δεσποτίαν Ἀφιδίαν τῶν αὐτῶν πονημάτων, Μοῖ-
ρχον δὲ ὁ Αἰεΐας, εἰς πτωπέλθοι αὐτῶν. ταῦτα μὲν
ἐγγεγραπτόν, οἱ δὲ ἐθεράπευον ἀλλήλους, ὑπερβαλ-
λόμενοι τῇ κολακείᾳ. ὧ οἱ μάντις, εἴτε ἀπὸ τῆς ἁ-
σων τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῆς ὀνείρα-
των, ὥς γε Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ ὧ τὸ γινώσκον-
τες, ἀρπὶ μὲν Αἰεΐαν πρῶτον τὸν Κρατὺν, ἀρπὶ δὲ
Μοῖρχον. καὶ τὰ τέλει, ποτὲ μὲν αὐτῶν, νῦν δὲ
ἐπὶ ἐκείνον ἔρρεπε. Δι. τί ὃν πέραις ἐγάρ, ὦ Κρά-
τὺς; ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. Κρά. ἄμφω τεθνήσκον
ὑπὸ μῆρας ἡμέρας, οἱ δὲ ἐλκήρας ὄντες εὐνόμιον καὶ θρα-
συκλῆα ποδῶν, ἄμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ

πώποτε φεμαντομυλὸς ὅτω γῆναι ταῦτα.
 εἰς πλεοντο γὰρ ἀπὸ Σικυῶν Θ. δὲ Κίρραν, ἤν' ἐμεί-
 λον ἄρ' πόρον, πλαγίῳ πριπεσόντες (εἰ) ἰάπυγι,
 αὐτερωπῆσαν. Δι. δὲ ἐποίησαν, ἡμεῖς ἢ, ὁπότε ἐ-
 νι (εἰ) Βίῳ ἡμῶν, ὅδεμ τοῖς τομ γνῶσθῶμι ποδὶ ἀλλή-
 λωμ. ὅτε πώποτε διξάμῳ Ἀντιδρόμῳ ἀφ' ὅθεν,
 ὡς ἐκρονομήσασαι τὴν βακτηρίας αὐτῆς, εἶχον ἢ πᾶ-
 νυ καρτερὰν, ἐκ κοτίνος ποιησάμεν Θ. ὅτε, οἶμαι,
 οὐδ' ὡς Κρωτὸς ἐπιθύμεις ἐκρονομεῖν ἀποθανόντος
 ἐμῶ, τὰ κτήματ' αὐτῶν, ἐπὶ τὸν πόρον (εἰ) τῆς πόρεως, χοί-
 νας δ' ὅς θέρμων ἔχουσιν. Κρά. ὅδεμ γάρ μοι τῶτων
 εἰδὲ, ἀλλ' ὅδε Γοῖ, ὡς Διόργου. ἄν' ἐχέω, σύ τε Ἀντι-
 δρόμος ἐκρονομήσας, ἢ ἐγὼ σὸς, πολλῶ μείζων ἢ σε
 μόνοντα εἰς πόρον ἀρχῆς. Δι. τίνα ταῦτα φῆς;
 Κρά. σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν,
 ἐλευθερίαν. Δι. νῦν δὲ μέμνημαι, ὅτ' ἔρ' εἰς εἰς
 μὲν Θ. ἄρ' πλεοντομ πρὸς Ἀντιδρόμους, ἐπὶ σοὶ ἐπὶ πλείω
 κατελιπὼν. Κρω. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέτερον τῶν τοῖς-
 των ἐκρονομάτων, καὶ ὅσοις ἐβόρα πλεοντομ ἡμᾶς, ἐκ-
 ρονομήσειμ προσδοκῶν. δὲ δὲ τὸ χρυσίον πάντων ἐ-
 βλεπον. Δι. εἰς τὴν, ὅτ' ἔχον γνῶντα διέξαντο τὰ
 τοιαῦτα πρὸς ἡμῶν, διεφύκκοντες ὑπὸ τρυφῆς, κα-
 τὰ πόρ τὰ ἄλλα τῶν βαλάντιων. ὡς εἶπε καὶ
 ἐμὸς ἄλλος τις δὲ αὐτῶν, ἢ Γοῖαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλή-
 θειαν, ὅτ' ἐπὶ πᾶσι δούλοισι, καὶ διεφύκει, τὸ πονηρὸν
 εἶχον ὅτ' ὡς αὐτῶν, οἷον πᾶσι τοῖς αἰσὶν
 αὐτοῖς πρὸς τοῖς, δὲ τὸν περὶ πλεοντομ πόρον ἐπὶ
 τῶσιν

τλῶσαι, τὸ ἥχυσίον ὁδῶσι καὶ ὄνυξι, ἃ πάσι μιχα
νὴ ἐφύλαττον. Κρά. ἐκὼρ ἡμεῖς ἢ ἔφορον ἱανταῖν
θα τὸν πλῶτον, οἱ δὲ ὁδολοὶ ἤξουσι κομίζοντο, καὶ
ἰδοὺν ἄλχι τὸ πορθμῆως;

Αλεξανδρῶ, Αννίβω, Μίνω

Σκηπίων.

Εμὲ δὲ προκεκρίθαι σοι, ὦ Λίβυ, ἀμείνων γάρ
εἰμι. Αν. ὅμλον, ἀλλ' ἐμέ. Αλ. ἐκὼρ ὁ Μί-
νωος δικασάτω. Μί. πίνου δὲ ἐσε; Αλ. ἔτ' ἢ ἢ
Αννίβας ὁ Καρχηδόνι, ἐγὼ δὲ Αλεξανδρῶ ὁ φι-
λίππυ. Μί. νηδία γένδοξοι γε ἀμφοτέροι. ἀλλὰ πε-
ρὶ τίν' ὑμῖν ἤεν; Αλ. πρὸς πωιδρίας, φησὶ γὰρ
ἔτ' ἢ ἀμείνων γε γηρῆσαι στρατηγὸς ἐμῶ. ἐγὼ δὲ
ὡσπερ ἀπαντῶν ἱκασιν, οὐχὶ τότ' ἰμόνον, ἀλλὰ πάν-
των χειρόν τ' πρὸ ἐμῶ φημὶ διγενέσθαι τὰ πολέ-
μα. Μί. ἐκὼρ γὰρ μέρεϊ ἐκάτερον εἰπάτω, σὺ δὲ
πρῶτον ὁ Λίβυς λέγε. Αν. ἐμὴν ἰδοὺ ὦ Μίνωος
ὠνάμην, ὅτι γνῶταῦθα ἃ τὴν ἐλλὰ δα φωνῶν δέ-
μαθον, ὥς ἐδὲ τάντι πλεον ἔτ' ἢ γνέγκαιτό μου.
φημὶ δὲ τότ' ἰμαλίστ' ἐπαίνω ἀξίους εἶν, ὅδοι τὸ μη-
δὲρ δὲ ἀρχῆς ὄντο, ὁμῶς ὡδὶ με γὰρ πωειχώρησεν,
δὲ αὐτῶν δυνάμην τε πρὸς βαλλόμενοι, ἃ ἀξιοὶ δὲ
ξαντῶν ἀρχῆς. ἐγὼ γὰρ μετ' ὀλίγον δόξομαι ἔσθαι
τὴν ἱβερῶν, τὸ πρῶτον ὑπαρχῶ ὡς τρὶς ἀδελ-
φῶν, μετὰ τὴν ἡξιώθην, ἀρῖς τὸν λιβάς. ἃ τὸς γε Κελ-
τίβυρας εἶλον, ἃ Γαλατῶν ἐκράτησα, τῶν ἑσπερίων.

καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑποβάς, τὰ πόδι τὸν ἡεὶδα-
 νόμ, ἅπαντας κατέδραμον, Ἐλυσσάτος ἐποίησα
 τοῦτον τὴν πόλιν, καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρω-
 σάμην, καὶ μέχρι τῆς πρῶτης τῆς προχόσης πόλεως
 ἦλθον. Ἐποσέτος ἀπέκτεινα μίαν ἡμέραν, ὥς εὖ
 διακτυλίσας αὐτὴν μεδίμοις ἀχμετρήσαι, καὶ εὖ πο-
 τὰς γεφυρώσαι νεκροῖς. Ἐταῦτα πάντα ἐπρα-
 ξα, ὅτε Ἀμμωνὸς ἡὸς ὀνομαζόμενος, ὅτε θεὸς εἴην
 πρὸς ποιεῖν, ἢ γυνύπνια τῆς μητρὸς διεξίω, ἀλλ'
 ἀνθρώπος εἴην ὁμολογῶν, στρατηγοὶς τε τοῖς σωεῖται
 τὰ τοῖς ἀντεξέταζόμενος, Ἐστρώτωις τοῖς μαχι-
 μωτάτοις συμπλεκόμενος, ὅς μινδὸς καὶ Ἀρμυνίος
 καὶ ἀγωνιζόμενος ὑποφύγοντας, πρὶν διώκειν τι-
 νὰ, Ἐτὼ πολυμήχανος πρῶτος διδόντας θυτὴν τὴν νίκην.
 Ἀλεξάνδρος ἡ, πατρῶαν ἀρχὴν πρῶτος λαβὼν, ἠνέχετο,
 καὶ πρῶτος ἐξέτεινε, χρυσάμηνος τῆς τῆς τύχης ὁρμῆς.
 ἐπεὶ δὲ ἐν γυνίκεσσι τε Ἐτὸν ὀλεθρον ἐκείνον, Δαρείον
 γυνίκα τε Ἐτὸν Ἀρβήλοισι ἐκράτησεν, ἀρσὰς τῆς πα-
 τρώων, πρὸς κωῆδ' ἡγείσθαι. Ἐδιδάκταν τῆς μινδικῆς
 μετεδίδηκεν αὐτόν, Ἐμιαφόνει γνὶ τοῖς συμπο-
 σίοις τὸς φίλους, Ἐσωλαμβανὸν ὑπὸ θανάτῳ. ἐγὼ
 ἡρξάμην ἐπίσης τῆς πατρίδος, καὶ ἐπεὶ δὲ μετεπέμπε-
 το, τῆς πολέμιας μεγάλῃ σὺλῳ ἐπιπλοῦσάντων
 τῆς Λιβύης, ταχέως ὑποήκα, Ἐιδώτῃ ἐμαυτὸν
 πρῶτον. Ἐκαταδικαδείς, λυγρὰ θυγνώμονος τὸ
 πρᾶγμα. Ἐταῦτ' ἐπραξα, βάρεαρον ὦν, Ἐπαί-
 δοντες παιδείας τῆς ἑλληνικῆς, καὶ ὅτε Ὀμηρον ὥς-
 ὡρ

αὐτὸς ὅτος, ἐρρατῶς δὲ, ὅτε ἴω Αἰετοπέλει' σο
 Φίσι παῖδ' οὐθείς, μόνη δὲ τῇ φύσει ἀγαθὴ χρυσί-
 μινος, ταῦτά ὅστι, ἀ' ἐγὼ Αἰετοπέλει' ἀμείνων φημι
 εἶναι. εἰ δ' ἐσι καλλιῶν ὅσοι, διότι δεῖδ' ἡματι τ' ἵκε
 φαλῶν δεῖδ' ἐδιδε, μακεδόνι μ' ἴσως ἔ' ταῦτα σε-
 μνα. ὁ μὲν δ' ἔ' τὸν ἀμείνων δέξασθαι αὐτοῖς γυναικὶ καὶ
 στρατηγικῷ ἀνδρὶ, τῇ γνώμῃ πλείον, ἢ πρὸς τῇ τύχῃ
 λευκωλὸς. Μί. ὁ μ' εἴρηκεν ἐκ ἀγνοίας τ' λόγον, ὅδ'
 ὡς λίθω εἰκός ἐστι, ἴσως αὐτ' ἐπὶ ὧ Αἰετοπέλει, πῶς
 πῶς ταῦτα φησὶ; Αἰ. ἐχρῶ μὲν ὧ Μίνως, μηδὲν
 πῶς ἀνδρὶ ὅτω θρασυῷ, ἡκαννὴ γὰρ φημι διδρα-
 ξαίσε, οἱ δ' ἔ' ἐγὼ βασιλεὺς, οἷος δὲ ὅτ' ἐλθὼν εἰ-
 γνήθ', ὅμως δὲ ὅρα, εἰ κατ' ὀλίγον αὐτ' διώκῃ, καὶ
 ὅς ν' ἐπὶ ὧ ἐπὶ, πρὸς ἐλθὼν ἡδὲ τὰ πρᾶγματα, καὶ τὴν
 ἀρχὴν περὶ γυναικὶ κατέχον, ἔ' αὐτὸς φονεὺς τοῦ
 πατρὸς μετῴλητον, καὶ ταφοῦ καὶ τ' ἑλλοδία, τῇ ὅν
 βαίω ἀπώλεια στρατηγὸς ὑπ' αὐτ' χειροτονθεὶς, ἐκ
 ἡξίω (τ' ἑλλοδίων ἀρχὴν πρὸς ἐπὶ, ἀγᾶπ' ὧν ἀγ'
 χῆν, ὅπόσω ὁ πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσι ἐπὶ
 νοήσας τ' γυν. καὶ δεινὸν ἡγνοῦμαι, εἰ μὴ ἀπάν-
 των ἡρατῆσαιμι, ὀλίγος ἀγῶν, εἰς ἐβαλὼν δὲ τὴν Α-
 σίαν. ἔ' ἐπὶ τε Γρανικῷ ἐκράτησε μεγάλη μάχη. ἔ'
 τ' Διὶ λαβὼν ἑλλοδίων ἑλλοδίων, καὶ ὅπως τὰ
 γὰρ ποσὶν αὐτὸς χερσὶν ἐλθὼν, ἡλθον ἡδὲ ἰσὺν, ἐνθα δα-
 ρεῖος ἴσως μιν, μυριάδας πολλὰς στρατ' ἀγῶν, καὶ ὅ
 ἀπ' τὸν, ὧ Μίνως, ὑμεῖς ἴσε, ὅσος ὑμῖν νεκρὸς ὧν
 μῆας ἡμέρας κατέπεμψα. φησὶ γὰρ ὁ πορθεμένος, μὴ

ὁμορρεῖσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκῆφον, ἀλλὰ χεδίας
 ὁμορρεῖσαι αὐτοῖς, αὐτὸς πολλὰς αὐτῶν ὁμορρεῖσαι. καὶ
 ταῦτα δὲ ἐπράττον, αὐτὸς ποικιλιωδῶς, ὅτι π-
 ρώσκειν αὐτοῖς. καὶ ἵνα οἱ μὴ τὰ γὰρ Τύρῳ, μὴ δὲ
 τὰ γὰρ Αἰγύπτῳ διηγήσονται, ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰνδοῦ
 ἦλθον, καὶ τὸν Ὀκεανόν, ὅσον ἐπὶ τοῖς μέσσοις.
 ὅτι αὐτὸς ἐλεφαντας αὐτῶν εἶλον, καὶ τῶρον ἐχειρῶσά-
 μιν. ὅτι Σκύθας δὲ, ὅτι ὀκνηταφρονήτους αὐτοῖς,
 ἰσχυρὰς τὸν Ταναῖον, γέννηται μεγαλὴ ἐπιπομαχία.
 ὅτι αὐτὸς Φίλος δὲ ἐπὶ τοῖς, ὅτι αὐτὸς ἐχθρὸς ἡμῶν.
 εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκεν τοῖς ἀνθρώποις, συγχωροῖ ἐκεί-
 νοι, πρὶν ἂν μέγιστον τῶν πραγμάτων, καὶ τοῖς τὸν
 πῖσι δύναντες ποιεῖν. ὅτι δὲ ἐν τελευτῶν, ἐγὼ
 ἡ βασιλεὺς ἀπέθανον, ὅτος ἡ γὰρ φύς, πρὶν ἂν Γερ-
 σία ἦεν Βιθωῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄξιον ἡ, παντοῦ ὅτι αὐτοῦ
 καὶ ὡς αὐτοῦ ὄντα. ὡς γὰρ δὲ ἐκράτησε τὴν Ἰταλὶαν, ἐδ-
 λέγειν, ὅτι ἐκ ἰσχυρί, ἀλλὰ πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ δό-
 λους, νόμιμον ἢ ἢ προφανές, ἐδίδον. ἐπεὶ δὲ μοι ὦν
 δισε τῇ περὶ αὐτῶν, ἐκλελῆσθαι μοι δοκεῖ, οἷα ἐπὶ τῇ
 Καπύνῃ, ἐπερὶ αὐτῶν, καὶ αὐτὸς τὸ πολέμου καιρὸς ὁ
 θαυμάσιον καὶ ἡδυνάσθαι. ἐγὼ δὲ, εἰ μὴ μικρὰ τὰ
 ἐπὶ αὐτοῖς, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ μάλλον ὥρμινα, τί αὐτὸς
 γὰρ ἐπράξα, Ἰταλίαν ἀναμῶντι λαβῶν, καὶ λιθύνω,
 καὶ τὰ μέχρι Γαλιείων ὑπαγόμενος, ἀλλ' ὅτι ἀξίωμα
 καὶ ἐδοξε μοι ἐκείνη, ὑποπλάσσειν αὐτῶν, καὶ ἐπαπό-
 τλω ὁμολογῶντα. εἴρηκα. σὺ ὡς Μίνως δικάζει, ἵνα
 καὶ γὰρ πολλῶν ὅτι ταῦτα. Σκη. μὴ πρότερον,
 ἢ μὴ

ἢ μὴ καὶ ἐμὸ ἀκρότης. Μί. τίς γὰρ εἴ, ὧ βέλπεις; ἢ
τόθην ὧ ἐρεῖς; Σκκ. Ἰταλιώτης Σκηπίωμ, στρατι-
γός, ὁ καθελὼν Καρχηδόνα, καὶ κρατήσας Λιβύων
μεγάλαις μάχαις. Μί. τί δὲν καὶ σὺ ἐρεῖς; Σκκ.
Ἀλεξάνδρου μὲν ἡτῶν εἶναι, τοῖ δ' Ἀννίβι ἀμείνων,
ὃς ἐδύωξεν νικησας αὐτόν, ἐφυγεῖν κατὰ νῆα-
ρας ἀτίμως. πῶς δὲν ἐκ ἀνάγκης ἔπος, ὃς πῶς
Ἀλεξάνδρου ἀμιλλᾷται, ὧ δὲ Σκηπίωμ ἐγὼ, ὁ νε-
νικηκώς αὐτόν, παραβολῆς ἀξιῶ; Μί. Δι' ὅ-
γνωμονα φῖς, ὧ Σκηπίωμ, ὥς πρῶτος ἤ λυμείδω
Ἀλεξάνδρου, μετ' αὐτόν ἢ σὺ, εἴτε εἰ δοκεῖ, τρίτος
Ἀννίβι, ὃ δὲ ἔτ' ὅτι ὕψιστα φρόνηται ὧν.

Διογένης καὶ Ἀλεξάνδρου.

ΤΙ ἴδω, ὧ Ἀλεξάνδρου; σὺ τέθνηκας, ὧ παῖ-
δάς ἀπαντᾷ; Ἀλ. ὁρᾷς ὧ Διογένην, ὃ πα-
ράδοξον δὲ, εἰ ἀνθρώπου ὧν, ἀπέθανον. Δι. ἔκῃ
ὁ Ἀμμων ἐφύδατο, λέγων ἑαυτοῖς εἶναι ἕπον, σὺ δὲ
Φίλιππος ἄρα ἡδαι; Ἀλ. Φίλιππου διακλῆναι, ὃ
γὰρ αὐτὸ τέθνηκεν Ἀμμων ὧν. Δι. καὶ μὲν καὶ
πῶς ἐπὶ Ὀλυμπιάδι ὁμοια ἐλέγοντο, δρᾶσθαι
ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι γὰρ τῇ δυνεῖ, εἴτε ὅτω σε
τεθλιῶναι, τὸν δὲ Φίλιππον ὑπαπατῆναι, οἷον μνη-
μον πατέρα σε εἶναι. Ἀλ. ἰαγὼ ταῦτα ἡκουσ, ὧ παῖ-
δάς, νῦν δὲ ὁρῶ, ὅτι ὃ δὲ ὑγίης ὅτι ἡ μήτηρ, ὅτι οἱ
τῶν Ἀμμωνίων προφητῶν ἐλεγον. Δι. ἀλλὰ τὸ φῶ-
σθαι αὐτῇ, ὃ καὶ χρυσὸν σοι, ὧ Ἀλεξάνδρου, πῶς τὰ

πρῶτα γὰρ ἐχρῆτο. πολλοὶ γὰρ ἐπὶ πῆκοςον, θεῶν
 εἶναι σε νομίζοντες, ἀτὰρ εἶπε μοι, τί νῦν ποσύν-
 τλω ἀρχὴν καταλείπεις; ΑΛ. ἐκ οἴδω, ὦ Διό-
 γνον, ὃ γὰρ ἐφθασα ἐπισκῆψαι καὶ πρὸς αὐτῷ, ἢ τῷ
 τῷ μόνον, ὅτι ἀκρόνῃσκω, Πόρδῃκα τ' ἀκτύλιον
 ἐπέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γέλως, ὦ Διόγνον; Δι.
 τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνέμῳ δῶ, οἷα ἐποίῃ ἢ Ἑλλὰς, ἀρ' τι σε
 πῦρ κηφότα τῷ ἀρχῇ, καὶ λαοκτόνους, καὶ πρὸς
 τῷ αἰρεμένοι, καὶ στρατηγὸν ὑπὲρ αὐτῷ βαρβαρῶν,
 γῆνοι δ' ἐπὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς πρὸς ἐχθρῶν, ὧς
 οἰκοδομήμενοι, ὧς θύοντες, ὧς δρᾶν ἔχουσιν. ἀλλ' εἰ
 πέ μοι, πῶς σε οἱ Μακεδόνες ἔδωκαν; ΑΛ. ἐπὶ γὰρ Βα-
 βυλῶνι κίμαι, ζῆτι τῷ ταύτῳ ἡμέραν. ὑπὸ γὰρ τῷ
 Πτολεμαῖος ὁ ὑπασις, καὶ ποτε ἀγῶνι χολῶν
 ἀπ' τῷ θορύβῳ τῷ γὰρ ποσὶν, ὅτι Αἴγυπτον ἀπαγα-
 γῶν με, δάφειν ἐκεί, ὧς γηροίμην εἰς τῷ Αἴγυπτον
 δεῶν. Δι. μὴ γέλως, ὦ Αλέξανδρε, ὅσον γὰρ Ἀδ' ὅ
 ἐπὶ σε μαρμαίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα Ἀνναβίη ἢ Οριεμ
 γῆναι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα ἴδ', ὦ θεῖοτατε, μὴ ἐλπί-
 σης. ὃ γὰρ δέμεις, ἀνελθεῖν ἵνα τῷ ἀπαξ εἴη πλοῦσαν
 τῷ τῷ λίμνῳ, καὶ ὅτι τῷ εἶσω τῷ σομῶν πρὸς ἐχθρῶν.
 ὃ γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακός, ὃ δ' ὁ Κέρβερος ὅσοντα φρό-
 νητος. ἐκείνα δ' ἐπὶ ὧς αὐτῷ μάθοιμι πρὸς σὺ, πῶς φέ-
 ρεις, ὅπότ' αὐτῷ γνῶσις, ὅσον ὅσοντα φρονίαν ὑπὲρ
 γῆς ἀρχὴ πῶν, ἀφίξει, σωματοφύλακας καὶ ὑπα-
 σις καὶ σατραπίας, ὧς χρυσὸν ποσὸν τῷ, ὧς ἐθνη
 πρὸς κινῶντα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βάκτρα, καὶ τὰ
 μεγά

μεγάλα θεία, καὶ ἱερὰ καὶ δόξαν, καὶ τὸ ἐπίση-
μον εἶναι, ἐλαύνοντα, διαδομένον ταινίαν λυγρὰ καὶ
βασίλειον, πορφύρεον ἐμπεπορημένον, ὃ λυπεῖ
ταῦτά σε ὑπὸ τῶν μνημῶν ἰόντα; τί δακρύεις, ὦ
μῆται; ὃ δὲ ταῦτά σε ὁ Ὀφὸς Αἰσοτέλης ἐπαίδει-
σε, μὴ οἶσθαι βέβαια εἶναι τὰ πρὸς τὴν τύχην; Αἰ. Ὀ-
φὸς ἀπέναντον ἐκεῖνος ἡλιακῶν ἐπὶ τῇ πρὸς τὰς ὥ-
ρην, ἐμὲ μόνον ἔατον τὰ Αἰσοτέλης εἰδέναι, ὅσα μὲν ἦ-
κησε πρὸς ἐμὸν, οἷα δὲ ἐπέσειλιν, ὥς ἡ κατεργητὸς
τῇ πρὸς τὰς ὥρας φιλοτιμία, θωπύων καὶ ἐπα-
νῶν, ἀρπὶς δὲ τὸ κάλλος, ὥς ὁ ὄψος μέγας ὅν τὰ
γαθῶν, ἀρπὶς δὲ τὰς πρὸς τὰς ὥρας, καὶ τὸν πλῆθος, καὶ
γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ ἀγαθὸν ἡγεῖται εἶναι, ὥς μὴ αἰχμυοῖτο
ὁ αὐτὸς λαμβάνων, γόνος ὦ Διόγμου ἀνθρώπου,
καὶ τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τὸ τό γε ἀκρὲς λαυκα αὐ-
τοῦ ὁ Ὀφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὥς ὑπὸ μεγίστοις ἀγα-
θοῖς, ἃ καὶ τῶν μνησῶν μικρῶν γε ἐμπροσθεν. Δι. ἀλλ' οἶδα, ὃ
δοκῶς, ἃς γὰρ τοῖς τὸ λυπῆς ὑποθήσεται,
ἐπεὶ γνῶντα γε ἐλλέβορεθ' ὃ φύεται. σὺ δὲ καὶ
τὸ Λήθης ὑδὸς χερδὸν ἐπισπασάμενθ' πίε, καὶ
αὐθις πάλιν, καὶ πολλὰς, ὅτω γὰρ αὐτὸ παύσει ὑδὸς
Αἰσοτέλης ἀγαθοῖς ἀνιόντων. καὶ γὰρ καὶ Κλε-
τοῦ ἐκείνου ὄρω, καὶ Καλλιόχην, καὶ ἄλλους πολλὰς
ὑδὸς σε ὁρῶντας, ὥς διαπασσάντο, ὅτι ἀμύναντο
σε, ὡς δόκῶς αὐτὸς. ὥς τῶν ἐτέρων σὺ ταῦτά μιν
βλάπτεις, καὶ πῶν πολλὰς, ὥς ἐφύω.

Αλεξανδρὸς καὶ Φιλίππος.

Νυμφί, ὦ Αλέξανδρε, ὅκ' αὐτὸς ἔαρον θ' ἐγώ, οὐκ
 ἔτι μὲν ὅς εἰμι, ὅ γὰρ αὐτὸς ἐτεθνήκεις, Αμμω
 ν' ὡς γέ. Αλ. ὅδ' αὐτὸς ἠγνόημι, ὦ πάτερ, ὡς Φι
 λίππος τὸ Αμώτῳ ὅς εἰμι, ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μαν
 τούμα, ὡς χρησίμου ὄντα πράγματα οἰόμενος εἶν.
 Φί. πῶς λεγεις; χρησίμου ἐδόκει σοι, τὸ πρὸς ἑχθροῦ
 τὸν διαπατηθὲν οἰόμενον ὑπὸ τῷ πεφικτῷ; Αλ. ὅ
 ἄνθρωποι, ἀλλ' οἱ Βάρβαροι κατεπλόγησάν με, καὶ ὁ
 δόξας ἐπὶ ἀντίστατο, οἰόμενοι θεῷ μάχεσθαι, ὡς ῥᾶρον ἐ
 κρέταυ ἀντὶν. Φί. τί νυν ἐκράτησας σύ γε ἀξιωμα
 χῶν ἀνδρῶν, ὃς δειλοῖς ἀέσι σωλινέχθης, τοξάρια ἔ
 πελτάρια, ἔ γέ ῥα οἱ σὺν ἵνα προεβλημμένοι; Ἑλλή
 νων κρατεῖν ἔργον ἴω, Βοιωτῶν καὶ Φωκίων ἔ Αθην
 αίων. καὶ τὸ Ἀρκάδιον ὀπλιτικόν, καὶ τὴν Θεττα
 λὴν ἵππων, καὶ τοὺς Ἠλείων ἀιωντιστὰς, ἔ τὸ Μαντι
 νίων πελτασίων, καὶ Θράκας καὶ Ἰλλυριοὺς, καὶ Γαίω
 νας χειρώσας, ταῦτα μεγάλα. Μήδων δὲ καὶ Γόρ
 σῶν ἔ Χαλδαιῶν, καὶ χρυσόφορων ἀνθρώπων ἔ
 ἄβρων, ὅκ' οἶδα, ὡς περὶ σὸς μύριοι, μετὰ Κλεάρχῳ
 ἀνελθόντες ἐκράτησαν, ὅδ' εἰς χεῖρας ὑπομεινάν
 τωρ ἐλθεῖν ἐκένων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τόξου μαθήκων εἶναι
 φυγόντων; Αλ. ἀλλ' οἱ σκύνθαι γε, ὦ πάτερ, καὶ
 οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες, ὅκ' ὄκατα φρόνητόν τι ἔργον,
 ἔ ὅμως ὁ δὲ σκῆψας αὐτῶν, ὅδε περὶ δόσις ὡς μέ
 νος τὰς νίκας, ἐκρέταυ ἀντὶ; ὅδ' ἐπὶ ὠρνησα πώ

ποτε

ποτε, ἢ ὑποχόμενῳ ἐφθυσάμεν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπρά-
 ξαι τι τοῖς νικῶν ᾗνεα. καὶ αὖτ' Ἑλλήνας δέ, αὖτ' ἐκ
 ἀναιμωτῶν πρὸ λαβον, Θηβαίους δέ, ἰσως ἀκόφους, ὅπως
 μετήλθοι. Φί. οἶδα ταῦτα πάντα. Κλείτῳ γὰρ
 ἀπ' ἡγγεῖλέ μοι, ὅρ' σὺ τῷ δ'ερατίῳ διελάσας, μετα-
 ξὺ δ' ἐπινδύντα ἐφόνδυσας, ὅτι με πρὸς τὴν σάς πρᾶ-
 ξας ἐπαινεῖσαι ἐτόλμυσε. σὺ δέ καὶ τὴν Μακεδονί-
 κην χλαμύδα καὶ ἄσβαλὼν, λευκὴν δὲ, ὡς φασί, μετε-
 νέδυσας, καὶ πωρὰν ὀρθρὴν ἐπέθεας, ἢ προσκυῖναι
 ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπὸ ἑλδουθέρων ἀνδρῶν ἡξίους. ἢ
 τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμίμω τὰ τῶν νηικημέ-
 νων. ἐδ' γὰρ λέγειν, ὅτι ἄλλα ἐπράξας, λέσσοι συγκα-
 τακλείων πεπαιδευμένους ἀνδρας, καὶ γὰρ οὐκ ἔστι
 τὸς γαμῶν, ἢ ἠφαισίῳ καὶ ὑπορχαπῶν, ἐν ἐπὶ νῆ-
 ρα μόνον ἀκόφους, ὅτι ἀπέχουσι τῷ Δαρείῳ γυναικὸς,
 καλῆς ὅσης, καὶ τῷ μητρὸς αὐτοῦ, ἢ τῶν θυγατέρων
 ἐπεμελήθης, βασιλικὰ γὰρ ταῦτα. ΑΛ. τὸ φιλο-
 κίνδυνον γ', ὡς πάντες, ὅκ' ἐπαινεῖς, ἢ τὸ γν' ὀξυδρά-
 κους πρῶτον καὶ ἀτάλειας εἰς τὸ γν' τὸς τῷ τέχνης, καὶ
 τοσαῦτα λαβεῖν τραύματα; Φί. ὅκ' ἐπαινεῖς αὖτ'
 ὡς Ἀλέξανδρον, ὅκ' ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι καὶ πρῶ-
 σκεῖν ποτὲ τὸν βασιλέα, καὶ προκινδυνώειν τοῖς
 στρατῶν, ἀλλ' ὅτι τοῖς τοῖς ἡκιστα συνήφορε. θεὸς γὰρ
 εἶναι δοκῶν, εἰ ποτε τραώμενος, καὶ βλέπειν σε φοροῦ-
 δέν τ' πολέμου ἐκκομιζόμενον, αἵματι ρεόμενον, οἰ-
 μώζοντα ὑπὸ τῷ τραύματι, ταῦτα γέλωτος ὡς τοῖς ὀρώσι,
 καὶ ὁ Ἀμμων, γόνος καὶ ψευδομένους ἡλεγχῶ, καὶ οἱ

προφῆται, ἡ δὲ λακδὺ. ἢ τίς ἐκ αὐτῶν ἐλάσεν, ὁρᾷ τὸν
 τῷ Διὸς ὕμνῳ λειποψυχῶντα, δειόμενον τῶν ἰατρῶν
 βοκδεῖν· νῦν μὲν γὰρ ὅποτε ἦδ' ἔτι τέθυκας, ἐκ οἷς
 πολλὰς εἶναι τοῦ τῶν προποίκισιν ἐκένω ἐπικόρ-
 τομῶντας, ὁρῶντας τὸν νεκρὸν τῷ θεοῦ ἐκτάδ' ἔλω
 λέμενον, μινδῶντα ἦδ' ἔτι καὶ ἐξωδ' ἡκότα, κατὰ νό-
 μου σώματ' ἅπαντων· ἄλλως τε, καὶ τὸ χρῆσι-
 μου, ὃ ἔφης Ἀλέξανδρε, τὸ δ' αὖτ' ἱερατῆρ βαδίσας,
 πολὺ σε φίλ' ὄφης ἀφαιρῆναι τῶν καπορθουμένων.
 ὡς γὰρ ἐδίδκεν γνῶντες, ἅπ' οὗ θεῶν γίνεσθαι δοκῶν.
 Αἰ. ὃ ταῦτα φρονέσιν οἱ ἀνθρώποι πόδι' ἐμῶ, ἀλλ'
 Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ γνῶμιλλον τιθέασί με, καὶ
 τοὶ τῶν Αἰσων ἐκένω, ὃδ' ἔπερ ἐκένω λαβόν-
 τ'· ἐγὼ μόν'· ἐχειρῶσά μιν. Φί. ὁρᾷς, ὅτι ταῦ-
 τα, ὡς ὕμνος Ἀμμων'· λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ
 πᾶσ' ἀβλήεις σεαυτὸν, καὶ ἐκ αἰχμῶν ὧν Ἀλέξανδρε,
 εἰδὲ τὸν τύφον ἀφμαθήσει, καὶ γνώσει σεαυτὸν, ὅ-
 σων ἦς ἦδ' ἔτι νεκρὸς ὢν;

Ἀχιλλέως καὶ Ἀντιλόχου.

Οἱ αὖτε Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα σι-
 εῖρηται, πόδι' τῷ θανάτῳ, ὡς ἀγγεῖν καὶ ἀ-
 νάξια τοῖς διδασκάλοις ἀμφοῖν, Χείρωνός τε καὶ
 Φοῖβιμος. ἡ κρῶμίλ' γὰρ, ὅποτε ἔφης, βέλεδ' ἔπα-
 ρτος ὢν, θεῶν δ' ἔμ' πᾶσι νιν τῶν ἀκλήρων, ὧ μὲν βίβλος
 πολὺς εἰν μάλλον, ἢ πάντων ἀνδρῶν τ' νεκρῶν. ταῦ-
 τε μὲν ἐν ἀγγεῖν ἵνα φεύγας δ' αἰλόν, καὶ πῆρα τῷ
 καλῶς

κελῶς ἔχοντο· Φιλόσοφον ἴσως ἐχρῶν λέγειν, τὸν
 Πηλέως δὲ υἱόν, τὸν Φιλοκυνδυνότατον ἡρώων ἁ-
 πάντων, ταπεινὰ ἔτω ποδὶ αὐτοῦ δαμνοῦναι, πολ-
 λὴ αἰχμὴν, καὶ γυναικίᾳ πρὸς τὰ πεπραγμένα
 σοὶ γυνὴ βίω, ὅς σε ἀκλεῶς γυνή φθιώπιδι πολυ-
 χρόνιον βασιλεύειν, ἐκὼν πρῶτον τὸν μετὰ Τρῶα-
 θῆς δόξης δάνατον. Αἰ. ὦ παῖ Νέστορος, ἀλλὰ τότε
 μὲν ἄπερθε ἐπὶ τῷ γυναικίᾳ ὦν, ἐπὶ τῷ βέλτιον ἐκεί-
 νων ὁπότερον ἴθι ἀγνοῶν, τὸ δυνάμειν ἐκείνο δοξά-
 ζειν πρῶτον τῶν Τρῶων, νῦν ὅτι σωτήριον ἦδεν, ὡς ἐκεί-
 νη ἡ ἀνὰ φιλίᾳ, εἰ δὲ οὐ, τι μάλιστ' οἱ ἀνὰ ῥά τω δὴ-
 σσοσι, μετὰ νεκρῶν ἡ ὁμοιότης, ἐπεὶ τὸ καλὸς ἐκεί-
 νο, ὦ Αντίλοχε, ἔτε ἡ ἰσχυρὸς πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ αὐ-
 πάντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ῥόφῳ ὅμοιοι, καὶ κατ' ἐσθὲν ἀλ-
 λήλων διαφέροντες, ἐπεὶ οἱ Τρῶες τρώων νεκροὶ διε-
 δίασί με, ἔτε οἱ Τρῶες Αἰακίδων θεράποντες, ἰσχυροί
 δὲ ἀκλεῶς, ἐπὶ νεκρὸς ὅμοιοι, καὶ κακὸς, ἡ δὲ ἐ-
 σθλός. ταῦτά με ἀνὰ, καὶ ἀχθομαι, ὅτι μὴ θητὸν ὧ-
 ρῶν. Αἰ. ὅμως τί ἐν αὐτῇ πάθοι, ὦ Αχιλλεύ; ταῦ-
 τα γὰρ ἔσθ' ἐφ' ἧ φύσει, πάντως ἀπθνήσκουσιν ἅπαν-
 τας. ὥς γὰρ ἐμυλνέειν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνὰ δα-
 τοῖς διατεταγμένοις. ἄλλως τε ὁρᾷς τῷ ἑταίρῳ,
 ὅτι ποδὶ σὲ ἐσμὲν οἱ δὲ, μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσ-
 σεὺς ἀφίξειται πάντως. Φέρει δὲ πρᾶμυθίαν καὶ ἡ
 κοινωνία τοῦ πράγματος, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πε-
 πονθῆναι. ὁρᾷς τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸν Μελιάχρον, καὶ
 ἄλλους θαυμαστὰς ἀνδράς, οἱ δὲ αὐτῶν οἶμαι, διεξαι-
 νῶ

το ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτῷ ἀναπέμψαι θητόνδοντες
 ἀκλήροισ καὶ ἀβίοις ἀνδράσιν; Αχ. ἐταρεὺν μὲν
 ἢ πρῶταίεσις, ἐμε δὲ, ὅκ οἶδ', ὅπως ἢ μνήμη τῶν πρῶτα
 τὸν βίον ἀνῆλθαι, οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἐκαστον, εἴ ῃ μὴ ὁμο
 λογεῖται, ταύτη χεῖρς ἐστὶ καὶ ἡ συχίαν αὐτὸν πά
 ροντος. ΑΝ. ὅκ, ἀλλ' ἀμένους, ὦ Αχιλλεύ. τὸ γὰρ ἀ
 νωφελές τ' λέγειν ἐρωμν, σιωπᾶν γὰρ, ἢ φερεῖν ἢ
 ἀνέχεσθαι δέσθαι ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὀφλωμν,
 ὡσπορ σὺ, τοιαῦτα θυχόμενοι.

Διογόνος καὶ Ηρακλέους.

ΟΥΧ Ηρακλῆς ὁ τὸς ὄστιν; ὅμνισμ ἄλλος μὰ τὸν
 Ηρακλέα. τὸ τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἢ λεοντὴν, τὸ
 μέγεθος, ὅλος Ηρακλῆς ὄστιν. εἴτα τέθηκε Διὸς υἱὸς
 ὦν; εἰπέ μοι, ὦ Καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γὰρ σοὶ ἐ
 θυον ὑπερ γῆς, ὡς θεῶ. Ηρ. καὶ ὀρθῶς ἐθύον, αὐτὸς
 μὲν γὰρ ὁ Ηρακλῆς ἐν ἔρανῳ τοῖς θεοῖς σιώνει, καὶ ἐχθ
 καλλίσφνερον ἠέλω, ἐγὼ δ' εἰδωλον εἰμι αὐτῷ. Δι.
 πῶς λέγεις εἰδωλον τ' θεῶ, καὶ δλωατὸν δὲ ἡμισείας
 μὲν τίνα θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τρεῖς ἡμίσει; Ηρ. ναί,
 ὅ γ' ἐκείνῳ τέθηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἢ ἐκὼν αὐτῷ. Δι.
 μανθάνω. αὐτὰνδρόν σε τρεῖς γλῶττωνι πρὸς δ' ὠκν
 αὐτῷ ἑαυτῷ, καὶ σὺ νῦν αὐτῷ ἐκείνῳ νεκρὸς εἶ. Ηρ.
 τοῖς τόπ. Δι. πῶς δὲ ἀκρεβῆς ὦν ὁ Αἰακὸς, ὅκ
 ἐγνώσῃ μὴ ὄντα ἐκείνον, ἀλλὰ πρὸς δέξατο ὑποβολι
 μαῖον, Ηρακλέα πρὸντα; Ηρ. ὅτι ἐώκειν ἀκρεβῶς.
 Δι. ἀληθῆ λέγεις, ἀκρεβῶς γὰρ, ὥς αὐτὸς ἐκείνῳ
 εἶναι,

εἶν, ὅρα γάρ μιν τὸ γινάντιον ἐστί. σὺ ᾧ ὁ Ἡρακλῆς,
 ὃ δὲ εἶδωλον γενομένηκε τίν ἡβῶν πόδι τοῖς θεοῖς.
 Ἡρ. θρασὺς εἰς ἡλώδους, καὶ εἰμὶ παύσῃ σκώπῃων
 ὄν ἐμε, εἰς ἡλάντινα, οἷς θεὸς εἶδωλόμ ἐμι. Δι. τὸ
 μὲν τόξον γυμνὸν καὶ πρόχειρον, ἐγὼ δὲ τί αὖ ἐπι
 φοβοίμην σε, ἅπαξ τεθνήσκεις; ἀτὰρ εἰπέ μοι πῶς ἔ
 σθ Ἡρακλῆς, ὅποτε ἐκείνος ἔζη, σωῆς αὐτῷ, καὶ
 τότε εἶδωλον ὦν; ἢ εἰς ᾧ ἦτε πόδι ὅν βίον, ἐπέειδ'
 ἀπεθάνετε, θρῆνεθύντες, ὁ μὲν ὅν θεὸς ἀπέπῃα
 το, σὺ δὲ τὸ εἶδωλον, ὥσπερ εἰκὸς ἴω, εἰς Αἰδὸν πά
 ρει; Ἡρ. ἐχρῶ μὲν μὴδ' ἀρκείνασθαι πρὸς αὐδρα
 ἐπίτηδ' ὄν ἐρεχλῶντα, ὅμως δὲ ὅν καὶ τὸτ' ἀκκ
 σον, ὅπτερον μὲν Αμχιτρεύων ὅν γνῶν Ἡρακλῆς ἴω,
 ἴδ' ὅν τέθνηκε, καὶ εἰμὶ ἐγὼ ἐκείνο παῦν, ὃ δὲ ἴω τῷ
 Διὸς, γνῶν ὅν σωῆσι τοῖς θεοῖς. Δι. σαφὲς νῦν μου
 θάνω. Διὸς γὰρ, φῆς, ἔτεκεν ἡ Αλκμήνη κατὰ τὸ
 αὐτὸ Ἡρακλῆς, τὸν μὲν ὑπ' Αμχιτρεύωνι, τὸν δὲ
 πρὸς τῷ Διὸς, ὥς ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες ὁμομή
 τριοι. Ἡρ. οὐκ ὦ μάταιε, ὁ γὰρ αὐτὸς ἀμφὺ ἡμῶν.
 Δι. ἔκ ἐστι μαθεῖν ἴδ' ὅν ῥέξιον, σωθεὶς δ' ὄντας
 Ἡρακλῆς, ἐκ τὸς εἰμὶ, ὥσπερ Ἱπποκρήνταυρός τις
 ἦτε εἰς ἐν συμπεφυθῆς, ἀνθρώπος, καὶ θεός. Ἡρ.
 ὃ γὰρ καὶ πάντες ὅτω σοι δοκῇ σιγυκῆαι; ἐκ δ' ὅν ἐμ,
 ψυχῆς, καὶ σώματος; ὥς ἐστι τὸ κωλύει ὅτι, τῇ μὲν
 ψυχῇ γνῶν ὅν εἶν, ἡ πόρ ἴω ἐκ Διὸς, τὸ δὲ θνήσκον
 ἐμε, πρὸς τοῖς νεκροῖς; Δι. ἀλλ' ὦ βέλτεσε Αμχι
 τρευωνιάδην, καλῶς αὖ ταῦτ' ἐλεγες, εἰ σώμα ἦν ὁδ,

νῦν δὲ ἀσώματα τὸν εἰδωλὸν εἶ, ὥς ἐκινδυνεύεις τρι-
 πλῶν ἢ δὴ ποιῆσαι τὸν Ἡρακλέα. Ἡρ. πῶς τρι-
 πλῶν; Δι. ὥς λέπῳς. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις γν' ὕραν ὦ, ὁ δὲ
 πρὸς ἡμῖν σὺ τ' εἰδωλόν, τὸ δὲ σῶμα γν' οὔτε κύνις
 ἢ δὴ γυμνόν, τρία δὲ ταῦτα γίνεται. καὶ σκό-
 πει, οὐ γὰρ δὴ πατέρα τείτομ' ἐπινοήσεις τρεῖς σώ-
 ματι. Ἡρ. θρασύν τις εἶ, καὶ Ὀφειῆς. τίς δὲ καὶ ὦρ
 τυγχάνεις; Δι. Διοργύς τῷ Σινωπέως εἰδωλόν,
 αὐτὸς δὲ, οὐ μὰ Δία μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, ἀλλὰ
 τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σωφίμῳ, Ομήρῳ, καὶ ᾧ τοῖς
 τοῖς φουδολογίας καταγελῶν.

Μονίππος καὶ Ταντάλος.

Τὶ κλέεις ὦ Ταντάλε; ἢ τί σε αὐτὸν ὁ δῦρ, ὡς
 τῇ λίμνῃ ἐσῶς; Ταύ. ὅτι ὦ Μονίππε ἀπόλω-
 λα ὑπὸ τῷ δῖφῳ. Μίε. ὅπως ἀργός εἶ, ὥς μὴ ἐπι-
 κύνῃς πῖμν, ἢ καὶ νῆ Δί' ἀρυσάμεν' οὐκ ἔστιν ἡ χεῖ-
 ρί; Ταύ. ὁ δὲ ὄφελ' εἰ ἐπικύνῃμι, φεύγει γὰρ
 τ' ὕδωρ, ἐπειδὴ πρὸς ἰόντα αἰδνηταί με. ἢ ἂν δέ-
 ποτε ἔα ἄρυσσώμαι, καὶ πρὸς ἐνέγκω τρεῖς σώματι, ὃ
 φθάνω βρέξας ἄκρον τοῦ χεῖλ' ἔλθω. τῷ δακτύ-
 λῳ δ' ἀρρύνει, ὃ κ' οἶδ', ὅπως αὐθις ἀκλείπει ξηρὰν
 τὴν χεῖρα μου. Μίε. περὶ σὺν ὅλῳ πάχῳ, ὦ Ταντάλε.
 ἀτὰρ εἶπε μοι, τί γὰρ καὶ δέῃ τῷ πῖμν; ὃ γὰρ σῶμα
 ἔχεις, ἀλλ' ἐκείνο μὲν γν' ἁνδρία πρὸς τεταπῆται, ὅπου
 ἔπειν' καὶ διψῶν ἐδιύνατο. σὺ δὲ ἢ ψυχὴν, πῶς
 αὐτὸ ἐπὶ τῷ δῖφῳ, ἢ πίνεις; Ταύ. τὸτ' αὐτὸ ἢ κόλα-
 σίς ὅτι

οὐκ ὅτι, τὸ δὴ τῆς μου ψυχῆς, ὡς σῶμα ὄντα. μέ.
ἀλλὰ ὅσον μὲν ὅτι πρὸς δὲ μὲν, ἐπεὶ φησὶ ὅτι δὴ τῆς
κολλῶνται. τίς δ' ὅτι τοὺς δεινὸν ἔσται; ἢ δὲ δὴ τῆς, μὴ
ὅτι δὴ τῆς τοὺς ποτὶ ἀφ' ὧν τῆς; ὅσον γὰρ ἄλλοι μετὰ
ὅσον Ἀδῶν, ἢ θάνατον ὅτι δὴ τῆς εἰς ἑτέρου τό-
που. Ταύ. ὅπως μὲν λέγεις. ὅσον δ' ὅτι μέρους
ἐκ καὶ δὴ τῆς, τὸ ἐπιθυμῶν πῶς, μὴ δὲ δὴ δὴ τῆς.
μέ. ληθεῖς ὅτι Ταύτα, ὅσον ἀληθῶς ποτὶ δὴ τῆς
δοκῶν, ἀκράτεια γὰρ ἐλλείπον, ἢ δὴ τῆς, ὅσον τὸν αὐτόν
τοῖς ὅτι τὸ λυτῶν τῶν λυτῶν δὴ τῆς γυνάμοις ὅσον
δοκῶν, ὅσον τὸ ὅσον, ἀλλὰ τὸ δὴ τῆς πεφοβημένῳ.
Ταύ. ὅσον τὸ ἐλλείπον, ὅσον μὴ πῶς, ἀναίνομαι πῶς,
γυνάμοι μοι μόνον. μέ. θάρρει ὅτι Ταύτα, ὡς ὅσον
σύ, ὅσον ἄλλῳ πῶς τῶν νεκρῶν, ἀδύνατον γὰρ.
καὶ τοὶ ὅσον πάντες, ὅσον σύ, ἐκ καὶ δὴ τῆς δὴ τῆς,
τοὺς ὅσον αὐτῶν ὅσον ὅσον ὅσον.

Μονίππυ καὶ Ερμῆς.

Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν, ἢ αἱ καλαί, ὅσον Ερμῆς;
να γινώσκω με νέκρω ὄντα. Ερ. ὅσον γυνάμοι,
ὅσον Μονίππυ. πῶς κατ' ἐκείνο αὐτὸ ἀποβλεψόν,
ὡς ὅσον τὰ δὴ τῆς, γυνάμοι γὰρ κινῶν τῆς, καὶ ὅσον
κινῶν καὶ Νηρῶν καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Τυρῶν καὶ Ε-
λγῶν καὶ Λύδων, καὶ ὅσον, τὰ ἀρχαῖα καὶ ἄλλων
τα. μέ. ὅσον μόνον ὅσον, καὶ ἑρμῶν, τῶν σαρκῶν
γυνάμοι, ὅσον τὰ πολλὰ. Ερ. καὶ μὲν ἐκείνῳ ὅσον,
ὅσον πάντες οἱ ποιεῖται θαυμάζουσι τὰ ὅσον, ὅσον σύ

ἔοικας κατὰ φρονεῖν. Μὲ. ὅμως τὴν Ελγίην μοι
 δῖεξον, ὃ γὰρ αὐτὴν δαγνοίην ἐγώ γε. Ερ. τὸ τί τὸ ἔρα
 νύη ἢ Ελγίη ἐστίν; Μὲ. εἴτα αἱ χίλιαι νῆες δῖα ὄντα
 ἐπληρώθησαν, ὃς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἃ ποσὶ τοι
 ἔπερ Ελλῶες τε καὶ Βάρβαροι, καὶ ποσῶνται πό-
 λεις ἀνίσταται γεγόνασιν; Ερ. ἀλλ' ὅτι εἶδες, ὦ Μὲ
 νιππε, βῶσθαι τὴν γυναικᾶ. ἔφης γὰρ αὐτῇ σὺν, ἀνε-
 μέσκητον εἶν, βίηδ' ἀμφὶ γυναικί, πολλὴν χρόνον ἄλ-
 γα πάσκειν. ἐπεὶ δ' τὰ αἰὲν ξηρὰ ὄντα, εἰ τις βλέ-
 πται, ἀπὸ βελήκητος τὴν βαφίην, ἀμορφα διελονόπι
 αὐτῇ δόξει, ὅτι μῆντοι αὐτῇ, ἃ ἔχει τῇ χροίαν, καλ-
 λιστέον. Μὲ. σὺ δὲ ὄντα ὦ Ερμῆ θανμάζω, εἰ μὴ
 σώνει, οἱ Ἀχαιοὶ ποδὶ προλγματο, ὅτως ὀλιγο-
 χρόνιοι, καὶ ῥαδίως ἀπανθῶντο πυνδύον. Ερ. ὃ
 χολή μοι, ὦ μῆνιππε, συμφίλοσφῆμι σοι. ὥς ἐπι-
 λεξάμεν τὸν τόπον, γῖντα αὐτῇ ἐθέλεις, λείω καταβα-
 λῶν σεαυτόν. ἐγὼ δὲ αὖτ' ἄλλος νεκρὸς ἢ δὴ μετε-
 λδύομαι.

Αἰαντῆ, Πρωτεσίλαῳ, Μενελάῳ
 καὶ Πάριδι.

Τῇ ἄλλῃς ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ελγίην προσπε-
 σῶν; Πρω. ὅτι δῖα ταύτην, ὦ Αἰάντε, ἀπέδρα-
 νοι, ἢ μετὰ τὴν δόμον καταλιπὼν, χόρην τε
 τὴν νεόγαμον γυναικᾶ. Αἰ. αἰπὴν τοίνυν τὴν με-
 νέλαον, ὅσις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ὑδὶ
 Τροίαν ἤγαγεν. Πρω. οὐ λέγεις, ἐκείνόν μοι αἰπὰ
 τέον

τίον, με. ἐκ ἐμῆ, ὧ βέλπεις, ἀλλὰ δικαιοτέρον τὸν
 Πωλείν, ὅς ἐμῶ τῷ ξύγῳ τὴν γυναικα, πῦρ πάντα
 τὰ δίκαια, ὥχετο ἀρπάξας, ὅτ' οὐ γὰρ ἔχ' ἑαυτὸν μόνον,
 ἀλλ' ἑαυτὸν πάντων ἐλλυμένον τε καὶ βαρβάρων ἄξιον
 ἄγχεσθαι, ποσὺ τοῖς θανάτῳ αἰπὸν γέγονεν ἡμῶν.

Πρω. ἄμεινον ὅτ' ὦ, σὲ τοιγαρὲν, ὧ Δίαπαρι, ἐκ ἀφ' ἡ
 σω ποτὲ ἀπ' ἡν χερῶν. Πά. ἄδικα ποῶν, ὧ Πρω-
 τεσίλαε, καὶ ταῦτα, ὁμότεχνον ὄντα σοι. ἐρωπὴς
 γὰρ καὶ αὐτὸς εἰμι, καὶ τῶν αὐτῶν θεῶν κατέχηναι.
 οἶδα δέ, ὡς ἀκρόσιον τί ὅστις, καὶ τις ἡμῶς δαίμων ἄ-
 γει, γῆθ' αὐτὸν εἴθελ' ἡ, καὶ ἀδύνατον ὅστις ἀντίταπτε-
 σθαι αὐτῷ. Πρω. οὐ λέγεις. εἴθε ἔν, μοι τὸν ἔρωτα
 γῆταῦθ' ἀλαβὴν δῖα τὸν ἡν. Αἰ. ἐγὼ σοι καὶ πε-
 ρὶ τῷ ἔρωτ' ἀρκυνῶμαι τὰ δίκαια, φύσει γὰρ
 αὐτὸς μὲν, τῷ ἔρωτι τῶν Πωλείδ' ἴσως γέγονεν αἰ-
 πὸν, τῷ θανάτῳ δέ σοι, ὅστις ἄλλοι, ὧ Πρωτεσί-
 λαε, ἢ σεαυτὸν, ὅς ἐκλαβόμενος τὸν νεογάμο γυναι-
 κος, ἐπεὶ προσεφίρεσθαι τῇ Τρωάδι, ὅτ' ὦ Φιλοκυνδύ-
 νως καὶ ἀφ' ἡν γυναικὶ πῶς πῶς ἡν ἄλλων, δὲ
 ξης ἐραδίς, δὲ ἡν πρῶτ' οὐ γὰρ τῇ ἀφ' ἡσται ἀπέστα-
 νον, ἐκ δ' ἡν ἑαυτὸν σοι, ὧ Αἰάκε, ἀρκυνῶ-
 μαι δικαιοτέρα, οὐ γὰρ ἐγὼ τὸ τῶν αἰπὸν, ἀλλ' ἡ

μοῖρα, καὶ τὸ ὅς ἀρχὴς ὅτ' ὦς ἐπικεκλῶ-

σθαι, Αἰ. ὁρθῶς. τί ἔν τῷ-

τὸς αἰπῶ;

Μονίππς, Αἶακῶ, Πυθαγόρως
καὶ Σωκράτης.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΛΑΤΩΝΘ, ὦ Αἶακῆ, πόρην γησαί μοι
τὰ γνῶσθαι πάντα. Αἶ. ἔρ᾽ ἔδοιμ, ὦ Μονίπ-
πε, ἅπαντα, ὅρα μὲν τοι κεφαλαιώδη, μάνθανε. ὅ-
ποσι μὲν, ὅτι Κέρβερός ὄσιμ, οἶδα καὶ τὸν πορθμῆα
ἄσφρ, ὅς σε διεπέρασε, ἔ τινὶ λήμνῳ, καὶ τὸν Γυ-
ριφλεγέδοντα ἥδιν ἐώρακας ἐσιώμ. Μὲ. οἶδα ταῦ-
τα ἔ σε, ὅτι πυλωρεῖς. καὶ τὸν βασιλέα ἔδομ, καὶ τὰς
Εὐρινύς. αὖθις δ' αὐθρόπας μοι αὖθις πάλας δῆξαμ, καὶ
μολισα αὖθις ἐπισήμους αὐτῶν. Αἶ. ἔτθ μὲν Αὔρα
μένωμ, ἔτθ δ' Ἀχιλλεύς, ἔτθ ἡ Ἰδομηνεύς πλη-
σίον, ἔπειτα Ὀδυσσεύς, ἔτα Αἴας ἔ Διομήδης, ἔ
οἱ ἀριστοὶ τῶν Ἑλλήνων. Μὲ. βαβαὶ Ὀμηρε, οἶσθι τῶν
ῥα φωδιῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἐρρίπτῃ, ἀγνωστα ἔ
ἄμορφα, κόνις πάντα, ἔ λῆρος πολὺς. ἀμνηστὰς
ἀληθῶς λαβρῶα, ἔτθ δὲ, ὦ Αἶακῆ, τίς ὄσι; Αἶ. Κῦ-
ρός ὄσιμ. ἔτθ δὲ Κροῖσθ, ἔ πῶ αὐτῷ Σαρδανῶ-
παλθ, ὁ δ' ἔπειτα τὸς Μίδας, ἐκείνθ ἡ Ξέρξης.
Μὲ. ἔτα σὲ, ὦ Λάδαρμα, ἡ Ἑλλὰς ἐφειτῇ, ζούγνυ-
τα μὲν τὸν Ἑλλησποντομ, ὅρα ἡ τῶν ὄρων πλεῖμ ἐπι-
θυμῶντα; οἶθ ἡ καὶ ὁ Κροῖσός ὄσι; τὸ Σαρδανῶπαλομ
δὲ, ὦ Αἶακῆ, πατάξαι μοι καὶ τὰ κέρη ἐπίτρεψμ.
Αἶ. μὴ δαμῶς, διαβρύψαις γὰρ αὐτὸ τὸ κεράνιομ,
γυμνασίου ἄμ. Μὲ. ὅκθμ, ἀλλὰ προσπῆύξομαι γε
πάντως ἀνδρογυνῶν ὄντι. Αἶ. βῶλε, σοὶ ἐπιδέ-
ξω ἔ

ξωτὸν σοφός; Μὲ. νῦν Δία γε. Αἰ. πρῶτον
 ὅστις οἱ ὁ γυνταγόρας ὄσι. Μὲ. χαῖρε ὦ Εὐφραβε, ἢ
 Απολλομ, ἢ ὁ, πᾶν θέλεις. Γυ. νῦν, καὶ σὺ γε ὦ Μά
 νιππε. Μὲ. ὅκ' ἐπιχρυσὸς Ομηρός ὄσι; Γυ. ὅ
 γδρ, ἀλλὰ φέρε ἰδῶ, εἴπῃ οἱ ἐδ' ὠδιμον ἢ τῆρα ἔχει.
 Μὲ. κυσμάς ὦ γὰρ, ὥς ὅ τ' ὅτ' οἱ ἐδ' ὠδιμον.
 Γυ. διὸς μόνον. ἀλλὰ παρὰ νεκροῖς δόγμα τα, ἔμα
 θον γδρ, ὥς ὅδε ἴσον, κῦαμοι, καὶ κεφαλαὶ τικῶν
 γνῶσθε. Αἰ. ὅτ' ὁ δὲ Σόλων, ὁ Εξηκείδου, καὶ
 Θαλῆς ἐκείν' οἱ, καὶ παρ' αὐτῶν Πιττακός, καὶ οἱ ἄλ
 λοι. ἐπ' τὰ δὲ πάντα εἰσὶν, ὥς ὁρᾷς. Μὲ. ἄλ' οὐτοι
 ὅτι, ὦ Αἰάκε, μόνον καὶ φαιδροὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ
 σποδὶ πλείως, ὦ σπορ' ἐγκρυφίας ἀρ' τ' οἱ, ὁ ταῖς
 φλυκταῖνας ὅλ' οἱ δὲ λυθικῶς, τίς ὄσιν; Αἰ. Εμπε
 δοκλῆς, ὦ Μηνίππε, ἡμίφθ' ἀπ' Ἀἴτης πα
 ρώμ. Μὲ. ὦ χαλκὸς βέλπεις, τί παθὼν σαυτὸν
 ὅτ' αὐτὸν ἱρατῆρας γνέβαλδ; Εμ. μελαγχολία τις,
 ὦ Μηνίππε. Μὲ. οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ λεγομένη ἔστι τὴν
 φ' οἱ, καὶ πολλὴ κόρυθα, ταῦτά σε ἀπ' ὑπεράκωσιν
 αὐτῶν ἱρατῆσιν ὅκ' ἀξιορ' ὄντα, πλὴν ἄλλ' ὅτ' ὅτ' σε
 ὁ σόφισμα ὥνησιν, ἐφωράθης γδρ τελευτῶς. ὁ Σω
 κράτης δὲ, ὦ Αἰάκε, πῶς ποτε ἀρ' ὄσι; Αἰ. μετὰ
 Νέσορ' οἱ καὶ Παλαμίδους ἐκείν' οἱ ληρεῖ τὰ πολ
 λα. Μὲ. ὅμως ἐβ' ὁ μὲν ἰδ' εἰμ' αὐτὸν, εἴπερ γνῶ
 δ' ὄσι. Αἰ. ὁρᾷς τὸν φαλακρόν; Μὲ. ἀπαντες
 φαλακροὶ εἰσιν, ὥς ὅτ' αὐτῶν ἀν' εἰν ὅτ' τὸ γινώει
 μα. Αἰ. τὸν σιμὸν λέγω. Μὲ. καὶ τῶν ὁμοιορ, σι

μοί γὰρ ἀπαυτῶν. Σω. ἐμεῖς τίς, ὦ Μηνίππε; Μέ.
καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες. Σω. τί τὰ γινώσκεις;
Μέ. πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι. καὶ τὰ-
γε χήματα αὐτὰ, βαδίσματα εἰς θέσσαιτό τις,
ἄκροι φιλόσοφοι, μάλα πολλοί. τὰ δ' ἄλλα εἰώρα-
κας, οἶμαι, οἷος ἦκε Περσέας Αἰετῆρος, ἐπὶ πλοῦτων
αὐτὸς, ὁ μὲν ἀκρονέων μύρον, ὃ ἔστι γινώσκοντα
φανέως θεραπεύειν ἐκμαθῶν. Σω. ποῦ ἐμεῖς δὲ τί
φρονέουσιν; Μέ. οὐδ' αἰσῶμαι, ὦ Σώκρατες, ἀνθρώ-
πων ἔστι. τὰ γε τοιαῦτα πάντων ἐν σε θαυμάσιον
οἶονταί, ἄνθρωποι γιγνῆσθαι, καὶ πάντα ἐγνώσκει-
ναι ταῦτα. δ' αἱ γὰρ, οἶμαι, τὰ λεγόμενα λέγειν, οὐδὲν εἰ-
σὶν. Σω. καὶ αὐτὸς ἐφασκεν ταῦτα πρὸς αὐ-
τὸς, οἷός τις ἐρωτήσειον ὥντο τὸ πρᾶγμα ἔστιν. Μέ. τί-
νους δὲ ὅτοι εἰσιν, οἱ ποῦ σέ; Σω. Χαρμίδης, ὦ Μή-
νιππε, καὶ Φαίδρος, καὶ ὁ τοῦ Κλεινίου. Μέ. οὐ γὰρ
ὦ Σώκρατες, ὅτι καὶ ταῦτα μετὰ τῶν αὐτῶν τέχ-
νῶν, καὶ ἐκ ὀλιγοῦς τῶν καλῶν. Σω. τί γὰρ αὐ-
τῶν ἄλλο ἥδιον πράττοιμι; ἀλλὰ πλεονέκτημα ἡμῶν κατέκει-
ται, εἰ δοκεῖ. Μέ. καὶ δὲ ὑπὸ τῶν Κροίον γὰρ καὶ Σαρ-
δανῶν παλαιῶν ἀπὸ μὲν, πλεονέκτημα οἰκιστῶν αὐτῶν, εἰ καὶ
γὰρ ἐκ ὀλίγου γέλασεσθαι, οἷμαι, ὄντων ἀνθρώπων. Αἰ.
καὶ γὰρ ἥδιον ἀπείμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθῃ
ἐσφυγῶν. τὰ πολλὰ δ' ἐσαυτῶν ὄψαι, ὦ Μηνί-
ππε. Μέ. ἀπὸ θνήσκοντα, καὶ ταυτὶ γὰρ
ἐκείνῳ, ὦ Αἰσχύνη.

Μηνίππε

Μονίππυ καὶ Κέρβερος.

Ω Κέρβερε, συγγενὴς γὰρ εἰμί σοι, κύνων καὶ αὐ-
 τῶν ὧν, εἰπέ μοι πῶς εἴς τε τυγόν, οἷόν τ' ἔστι ὁ
 Σωκράτης, ὁπότε κατήει πῶς ὑμᾶς; εἰκὸς δὲ σε
 θεῶν ὄντα, μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς
 φθέγγεσθαι, ὁπότ' ἐθέλοις. Κέρ. πρὸς ῥωθὴν ἴδ', ὦ Μὲ-
 νίππε, παντῶν περ ἐδοκίμῃ, ἅρ' ἐπ' ἡρώδεσσι πρὸς πῶ
 ἰγναι, καὶ ὅ πάντι διεδιδέναι τὸν θάνατον δοκῶν,
 καὶ τὸτ' ἐμφυῶν τοῖς ἔξω τῷ σομίσ ἐσῶσι ἐθέλων,
 ἐπεὶ δὲ κατέκνυθ' εἰς τὸ χάσμα τῶ, καὶ εἰδὲ
 τὸν ῥόφον, ἡγὰρ ἐπὶ δαίμοντα αὐτὸν δακῶν τῶ
 λωνέω, κατέσπασε τὸ ποδὸς, ὥσπερ τὰ βρέφη
 ἐκώκυε, καὶ τὰ αὐτοὶ πατρίδα ὀδύρετο, καὶ παν-
 τοῖς ἐγρύτο. Μὲ. ὅκον Ὀφειδὴς ὁ ἀνθρώπων ἑλ-
 κὸν, καὶ ἀληθῶς κατεφρόνεις τὸ πραγματῶ; Κέρ.
 ὅκον, ἀλλ' ἐπεί πορ ἀναγκάσῃ αὐτὸν εἶρα, κατεθρα-
 σῶτο, ὡς δὴ θῆν' ἐκ ἄκων πεισόμενῶ, ὅ πάντως
 εἶδαι παθεῖν, ὡς θαυμάσωνται οἱ θεαταί, καὶ ὅλως,
 πόδι πάντων γε τῶν τοιούτων εἰπεῖν αὐτὸν ἔχοιμι, ἕως
 τῷ σομίσ πολυηροὶ καὶ ἀνδρείοι, τάδ' ἔγνων θῆν', ἐ-
 λεγχος ἀκρεβής. Μὲ. ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεκλυ-
 θέναι εἶδον; Κέρ. μόνον, ὦ Μονίππε, ἀξίως ἔγ-
 νος, καὶ διασχύς πῶς σὸ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσθ-
 τε, μηδ' ὠθεύμενοι, ἀλλ' ἐθέλοισι γελῶντες, οἰμώ-
 ζειν πρὸς ἀγέλαντες ἅπαντι.

ΧαίρωνΘ, Μονίππυ καὶ
Ερμῷ.

Απόδος ὦ κατάρτατε τὰ πορθμῖα, μέ. βόας,
εἰ τὸ τό σοι ἥδιον, ὦ Χαίρων. Χά. ἀπόδος,
φρμί, αὐθ' ὦρ σε διεπορθμυσαμῖν. μέ. ἐκ αὐ
λάβοις παρὰ τὸ μὴ ἔχοντΘ. Χά. ἐσι δὲ πῖς ὀβο
λὸρ μὴ ἔχω; μέ. εἰ μὲν καὶ ἄλλός τις, ἐκ οἷδα, ἐ-
γὼ δὲ ἔκ' ἔχω. Χαλ. καὶ μὲν ἄγξω σε, νὴ τὸν Πλά-
τωνα, ὦ μίαρ, ἢ μὴ ἄρ' ὀδῶς. μέ. καὶ γὰρ τρεῖς ξύ-
λων σὺ πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον. Χαλ. μάλ-
τις ἐν ἔσῃ πεπλοκυκῶς ποσὸτον πλῆμ. μέ. ὁ Ερ-
μῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδύτω, ὅς με παρέδωκε σοι.
Ερ. νὴ Δία ὀνάμῖν, εἰ μέλλω γε εἶ ὑπορεκτίνην τῶν
νεκρῶν. Χαλ. ἐκ ἄρ' ἔσομαι σοι. μέ. τότ' οὖν γινε-
κα νεωλκήσας τὸ πορθμῖον πῶ ἀμῖν. πλὴν ἄλλ' ὅ,
γε μὴ ἔχω, πῶς αὐ λάβοις; Χά. σὺ δ' ἔκ' ἡδ' εἰς, ὡς
νομίζεις δέον; μέ. ἥδ' εἰ μὲν, ἐκ εἶχον δ' ἐ. τί δ' ἐν,
ἐχρῶ δ' ἄρ' ὅτ' οὐ μὴ ἀποθανεῖν; Χαλ. μόνΘ ἐν
αὐχῆσις προῖκα πεπλοκυκῶναι μέ. ὁ προῖκα,
ὦ Βελτισε, καὶ γὰρ ῥῶ τληῖα, καὶ εἰ ῥῶ πῆς ἐπελα-
βόμεν, καὶ οὐκ ἐκλαοι μόνΘ τῶν ἄλλων ἐπιβα-
τῶν. Χαλ. ὁ δ' ἐν ταῦτα πῶς τὰ πορθμῖα, τὸν ὀβο
λὸρ ἀποδῶναι σε δέει, ὅ γὰρ θέμις, ἄλλως γῆρεσθαι.
μέ. ἐκ δ' ἀπάγαγε με αὐθις ὅν τὸν Βίον. Χαλ.
Χαίριν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ὑπὸ τῷ παρὰ τῷ
Αἰάκῃ προσλάβω, μέ. μὴ γνόχῃς ἐν. Χά. δ' εἰ
ξομ

ξομ, τί γὰρ τῇ πόλει ἔχεις. Μί. Θέρμους εἰ θέλεις,
 ὦ φίλῃς, τὸ δαίπνομ. Χα. πόθεν ὅσον ἡμῖν,
 ὦ Ερμῆ, τὸν λιμένα ἡγάγεις; οἶα δὲ καὶ ἐλαλεῖ παρὰ
 τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγλῶν,
 καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνῳ ἄδωμ, οἰμωζόντων ἐ-
 κείνων. Ερ. ἀγνοεῖς ὦ Χάρων, ὅποιον αὐδρα δε-
 πόρθουδους; ἐλδύθρορ ἀκριβῶς, ἡσθένος αὐτῷ μέ-
 λει, ὅτος ὅστις ὁ μισγίππῳ. Χα. καὶ μὲν αὖ σε
 λαβῶ ποτέ; Μί. αὖ λαβὴς ὦ βέλπεις, δὴς δὲ ὅκ
 ἀν' λαβοῖς.

Πρωτεσίλαος, Πλότωνος καὶ

Περσεφόνης.

Ὡς Δέσποτα καὶ βασιλεῦ, ὦ ἡμέτερε Ζεῦ, καὶ
 σὺν Διὶ καὶ ἑρμῇ, θυγατὸρ, μὴ ὑπορίδῃς τε δέ-
 σιν ἐρωτικῶν. Πλ. σὺ δὲ τίνα δέ-σιν παρ' ἡμῶν;
 ἢ τίς ὦρ τυγχάνεις; Πρω. εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλαος, ὁ
 Ἰφίκλῳ, φυλάκῳ, συστρατιώτῃ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
 πρῶτῳ ἀποθανόντῳ ἐπ' Ἰλίου. δέομαι δὲ ἀφε-
 θῆναι πρὸς ὀλίγον, ἀναβῆναι πάλιν. Πλ. ὅσον ἢ
 τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρώσι,
 πλὴν ὅδ' εἰς αὐτὴν τύχη. Πρω. ἀλλ' ὅτ' ἴδω Αἰδῶ
 νδ' ἐρῶ ἔγωγε, τ' ἡμυαικὸς δέ, ἢ νεόγαμον ἐπὶ γῇ
 τῷ θαλάμῳ καὶ ἡλιπῶν, ὡχρόμῳ ἀκπλέων, εἴτα ὁ
 κακοδαίμων γὰρ τῇ ἀρεβᾷ, ἀπ' ἐκείνου ὑπὸ τ' Εὐ-
 ῖρος, ὅστις ἐρῶς τ' ἡμυαικὸς, ὁ μετρίως ἀκηναιόμει,

ὦ δέσποτα, καὶ βόλομαι ἅμ' πρὸς ὀλίγον ὀφθεῖς
 αὐτῇ, κατεβλῆσαι πάλιν. Πλὺ. ἐκ' ἐπιδεῖ, ὦ Πρω-
 τεσίλαε, τὸ Λήθης ὕδωρ; Πρω. καὶ μάλα, ὦ δέ-
 σποτα, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερογκοῦ λί. Πλὺ. ἐκ' ἄρ
 πόρμεινον, ἀφίξεταί γάρ ἐκείνη ποτὶ, καὶ ὁδὸν σε
 ἀνέλθειν δέήσει. Πρω. ἀλλ' ἐφ' ἔρω τῇ δ' ἄγριβ' ἰώ,
 ὦ Πλότων, ἠγάδης ἢ καὶ αὐτὸς ἦδεν, καὶ οἶδα, οἶον
 ἢ ἔρ' ἄρ' ὅστις. Πλὺ. εἴτα τί σε ὀνήσει, μίαν ἡμέραν
 ἀναβῶναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὁδὸν ὑμῶν; Πρω.
 οἶμαι πᾶσι, καὶ κένιν ἀποδοῖν παρ' ὑμᾶς, ὥστε
 αὐτὸ ἐνός, δύο νεκρὰς λήψω μετ' ὀλίγον. Πλὺ. εἰ δέ
 μιν γνῶναι ταῦτα, εἰδὲ ἐγὼ πᾶσι. Πρω.
 ἀναμνήσω σε, ὦ Πλότων. Ὀρφεὶ γὰρ δι' αὐτὸν ταύ-
 τιν τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίκην παρέδωκε, καὶ τῇ
 ὁμογενῇ μετ' Ἀλκίσιμῳ πρὸς πέμψατε, Ἡρακλεῖ χαρὶ
 ζόμενοι. Πλὺ. θελήσεις δὲ ἔγωγε κρανίον γυμνὸν ὦν,
 καὶ ἄμορφοι, τῇ καλῇ σου ἐκείνῃ νύμφῃ φανῶμαι;
 πῶς δὲ καὶ κένιν προσέφεταί σε, εἰδὲ δ' ἄγνῶναι δύ-
 ναμίν; φοβήσεται γὰρ, εἰ οἶδα, εἰ φέρεται σε, καὶ
 μάττω ἔσσι ποσ' αὐτὴν ὁδὸν ἀνελκυσθῶς. Πρω. ἐ-
 κ' ἄρ' ὦ ἀνδρ', σὺ καὶ τὸν ἴασαι, καὶ τὸν Εὐρυκλῆ
 λουσοι, ἐπειδ' αὖ γὰρ φῶτι ἦδεν ὁ Πρωτεσίλαος
 ἢ, κατεβῶναι γὰρ τῇ ῥάβδῳ, νεανίαν θυτὸς καλὸν
 ἀπόρ' ἀγαθὰ αὐτόν, οἶ' ὅτι λί' ἐκ τοῦ πατρὸς. Πλὺ.
 ἐπεὶ Γόρσε φόνος σιωδὸν κεί, ἀναγαγὼν ὅσον αὐτὸς,
 ποίνην νυμφίον, σὺ δὲ μέμνη, μίαν
 λαβὼν ἡμέραν.

Διογέ-

Διογόνος καὶ Μαυσώλῳ.

ΩΚαρ, ὡς τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡ-
 μῶν προσημαδὶ ἀξιοῖς; Μαύ. καὶ ὡς τῇ
 βασιλείᾳ ᾧ, ὡς Σινωπιδῷ, ὅς ἐβασιλεύσῃ Καρίας ᾧ
 ἀπάσης, ἥρξα δὲ καὶ Λυδῶν γένει, ἃ νήσους δὲ π-
 νὰς ἰσχυρά γόμω, ἃ ἄρρημιλῆτο ἐπέβω, τὰ πολ-
 λὰ τ' ἰωνίους κατὰ σφραγίδι, ἃ καλὸς ὡς ἃ μέ-
 γας, καὶ γὰρ πολέμοις λαοτερός. τὸ ἥ μεγαλόν, ὅτι γὰρ
 Αλικαρνασσῶ μνημα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμε-
 νον, ἡλίον δὲ ἅλῃ νεκρός, ἀλλ' ὅδε ὅτως δὲ κάλ-
 λος ὁρῶ κηλόν, ἱππῶν καὶ ἀνδρῶν δὲ τὸ ἀκρεβέ-
 σσιν εἰκασμένον, λίθος τὸ καλλίστος, οἷον ὅδε νεῶν
 εὖρε τις ἀνδρῶν. ὅς δὲ καὶ οἱ δικαίως ὡς τούτοις μέ-
 γα φρονεῖς; Δι. ὡς τῇ βασιλείᾳ φης, καὶ τῷ κάλ-
 λει, καὶ τῷ βάρει τὸ τίφθ; Μαύ. νὴ Δι' ὡς τῶ-
 τοις. Δι. ἀλλ' ὡς καλεῖ Μαύσωλε, ὅτε ἡ ἰχθὺς ἐπὶ οἷ
 ἐκένη, ὅτε ἡ μορφή πάρεσι. εἰ γὰρ πῖνα εἰσόμεθα
 διασπῶν θυμορῶν τῶν, ὅς ἔχω εἰπεῖν, τίν' ὄντι
 καὶ τὸ σὸν ἑαυτοῦ πρὸς τιμὴν αὐτῷ τὸ ἐμῷ, φαλα-
 κρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυναι. καὶ αὐτὸς ὁδόντας ὁμοίως
 πρὸς φαίνοντες, καὶ αὐτὸς ὁφθαλμὸς ἀφηνήμεθα, ἃ τὰς
 εἰνάς ἀρσεσιμώμεθα. ὅς δὲ τάφῳ, ἃ οἱ πολυτέλεις
 ἐκείνοι λίθοι, Αλικαρνασσίδι μὲν ἴσως εἶναι ἐπὶ δὲ
 κρυδαί, ἃ φιλοτιμῶν πρὸς αὐτὸς ξένος, ὡς δὲ πρὸς
 εἰς οἰκὸς δέμα αὐτοῖς ὅτι. σὺ δὲ ὡς βέλτιστος, ὅτι μὲν
 ὅ, πρὸς καλὸν αὐτῷ, πρὸς εἰμὸς ὅτι φης, ὅτι μὲν

λαὸν ἡμῶν ἀχθοφορεῖς, ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμε-
 νη· Μαύ. αὐόνηκτα ἐν μοι ἐκείνα πάντα, ἢ ἰσό-
 τιμη· ἔσται Μαύσωλαθ, καὶ Διοργήης. Δι. ἔκ ἰσό-
 τιμη, ὧ γηυναίοτατε, ὃ γάρ. Μαύσώλος μὲν γὰρ οἱ
 μῶφετοι, μεμνημένῃ· τῇ ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς διδαι-
 μονεῖν ᾤσθ, Διοργήης δὲ καταγελάσεται αὐτόν. καὶ
 τάφορ ὁ Μ. γὰρ Ἀλικαρνασσοῦ ἔρειε αὐτόν, ὑπὸ Ἀρτε-
 μισίας τοῦ γυναικὸς, ἢ ἀδελφῆς κατασκοδασμέ-
 νοι, ὁ Διοργήης δὲ, τοὺς μὲν σώματ' εἰ καὶ τινα τά-
 φορ ἔχει, ἔκ οἱδ' ἐν, ὃ δὲ γινώμελιν αὐτῷ τότε. λόγον
 δὲ τοῖς ἀρίστοις πρὸς αὐτόν καταλείπειν, ἀνδρὸς
 βίον βεβιωκὸς ὑψηλότερον, ὧ Καρῶν ἀνδραποδιῶ
 δ' ἔσσετε, τοὺς σὺ μνήματ', καὶ γὰρ βεβαιοτέρῳ χω-
 ρίῳ κατασκοδασμῶν.

Νιρέως, Θορσίτς ἢ Μενίππς.

ΙΔὲ δὲ Μηνίππευ ὅ τοι δικάσει, πότρευ θυ-
μορφώτερός ὄδω. εἶπε ᾧ Μηνίππε, ὃ καλλίωρ
σοι δοκῶ; Μὲ. τί νού δέ μ' ἐς πρότρεον, οἶμαι; χρεῖ
γάρ ᾧ εἰδέναι. Νί. Νιρέυς, καὶ ὀροσίτης. Μὲ.
πότρευ ὁ Νιρέυς, ᾧ πότρευ ἐν ὀροσίτης; δέ-
πω γὰρ ᾧ δὴ δῖον. ὀρ. ἔμ μὲν ἦδ' ἔγωγε ἔχω, ὅτι
ὁμοιοί εἰμί σοι, ᾧ δὲ τληικὸς τὸν στραφείης, ἥλιον
σε ὀμρευ ἔκινευ ὁ τυφλὸς ἐπῆνεσεν, ἀπάντων
θυμορφώτατον πρῶσι πῶμ. ἀλλ' ὁ φοβὸς ἐγὼ, καὶ
ψεδνός, δὲ χείρων ἐφάνην σοι δικάσει. ὦρα δέ
σοι, ᾧ Μηνίππε, ὅμ τινα καὶ θυμορφώτερον ἡγῇ.

NÍ, ΕΛΕΘ

Νί. ἐμέ γε τὸν Αἰγλαίας Ὁ Χάροπος, ὃς καίλλιστος
 ἀνὴρ ὑποΐλιον ἦλθον. Μέ. ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπο γλῶ,
 ὡς οἶμαι, καίλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὁμοία, τὸ
 δὲ ἱερανίον ταύτῃ μόνον ἀφ' αἰσθεσίνοιο, ἀπ' ὅθεν
 σίττα ἱερανίον, ὅτι δὴ θύοντο τὸν σὸν, ἀλαπαδνὸν γὰρ
 αὐτό, καὶ ἐκ αὐτοῦ δὴ ἔχεις. Νί. καὶ μὲν ἔρε
 Ομηρον, ὁποῖοι ὦ, ὁποῖοι σιωπῶντες τοῖς Α-
 χαείοις. Μέ. οὐρανό μοι λέγεις, ἐγὼ δὲ ἄβλε-
 πω, καὶ νῦν ἔχεις, ἐκείνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν. Νί.
 ἔκαστ' ἐγὼ γινώσκω διὰ θυμορφώτερός ἐμι, ὦ Μενίπ-
 πε; Μέ. ὅτε σὺ, ὅτε ἄλλοι θυμορφῶ. ἴσοτιμία
 γὰρ γινώσκω καὶ ὅμοιοι ἄπαντες. Ὅθεν. ἐμοὶ μὲν
 καὶ ἴσως ἰκανόν.

Μονίππου Ὁ Χείρων.

ΗΚεῖται ὁ Χείρων, ὡς θεὸς ὦν, ἐπιθυμύσας ἀ-
 ποθανεῖν. Χεί. ἀληθὴ ταῦτ' ἠκούσας, ὦ Μέν-
 νιππε. καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρεας, ἀθανάτος εἶναι διω-
 μένος. Μέ. τίς δὲ σε ἔρωσ' ὅτι θανόντα ἔχον, ἀνέρε
 σὺ τοῖς πολλοῖς χρέμας; Χεί. ἐρῶ περὶ σε ἐκ αὐτῶν
 ἐπὶ ὄντα. ἐκ ὧν ἐπὶ ἡδὺ ἀπλάυνει τὴν ἀθανασίας;
 Μέ. ἐκ ἡδὺ ὦν, ζῶντα ὄρεας τὸ φῶς; Χεί. οὐκ ὦ Μέν-
 νιππε. τὸ γὰρ ἡδὺ ἐγωγε ποικίλον τι, ὃ ἐκ ἀπλῶν ἢ
 γῶμαι εἶναι, ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ, καὶ ἀπλάυνω τὴν ὁμοίωσιν,
 ἡλίσ, φῶς, τροφῆς. αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταί, ὃ τὰ γι-
 γνόμενα ἄπαντα, ἐξ ἧς ἔκαστον, ὡς ἀπὸ ἀπολυσθέντα,
 θάτερον θάτερον, γινέσθαι διὰ γὰρ αὐτῶν. ὃ γὰρ γινώ-

ἔρ' αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔρ' μεταχρεῖν ὅλως, τὸ τὸρ
 πυνὸν ἴω. μέ. οὐ λέγεις, ὦ Χείρων, τὰ ἐν Ἀδίο δὲ
 πῶς φέρεται, ἀφ' οὗ πωρόμενοι αὐτὰ ἦκεις; Χεί.
 ἐκ ἀνδρῶς, ὦ Μυρτίππε, καὶ γὰρ ἰσοτιμία, πάντων δημοσι-
 κῶν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διαφοροῦν, ἐν φω-
 τῇ εἶναι, καὶ ἐν σκότεινῳ. ἀλλ' ὅτε δὲ διψῶμεν, ὡς οὐρανὸν
 ἔτε πεινῶμεν δ' αἰεὶ, ἀλλ' ἀνεπίδ' εἰς τῶν ἀπαντῶν
 ἐσθλόν. μέ. ὅρα ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ,
 καὶ οὐ τὸ αὐτό τοι ὁ λόγος πείσῃ. Χεί. πῶς ἴδω
 φημι; μέ. ὅτι εἰ τῶν ἐν ἔρ' βίω τὸ ὅμοιον αἰεὶ, ἐπ' αὐ-
 τὸν ἐγγυετό τοι πρῶτος ἄνθρωπος, ἐπ' αὐτῶν δὲ ὅμοια ὄντα,
 προσκορῇ ὁμοίως αὐτὸν γήνοιντο, καὶ δεινὸς μεταβο-
 λῶν γε ζήτημα πῶς καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἄλλοι βίον, ὅπως
 οἶμαι, ἀδύνατον. Χεί. τί δ' ἐν αὐτῷ πάθος τις, ὦ Με-
 νίππε; μέ. ὅπως οἶμαι, καὶ φασὶν, σωετόν ὄντα
 ἀρέσκειν ἐπ' ἀγαπᾶν τοῖς πᾶσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν
 ἀφ' ὅκτου οἰεῖσθαι.

Διογῆους, Αντιδοχῆς, Κράτητος καὶ Πρωχῆ.

ΑΝτιδοχῆς, καὶ Κράτης, χολῶν ἀγωνιστῶν
 τί ἐκ ἀπώμων ἐκ τῶν ἐκαστοῦ πωροπατῆ-
 τῶν, ὁφόμενοι αὐτοὺς καπνόντας, οἷοί τινες εἰσι, ἐπ' αὐ-
 τῶν αὐτῶν ποιῆς; Αν. ἀπώμων ὦ Διογῆς. ἐπ' αὐ-
 τῶν αὐτῶν θέαμα ἡδὺ γήνοιντο, αὐτὸν δὲ ἀκρύνοντας
 αὐτῶν ὄρα, αὐτὸν δὲ ἐκαστοῦ ἀφελῶναι, γήνους δὲ
 μόλις καπνόντας, ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀκρύνοντων ὡς ἐν τῷ
 ἑρμῷ,

ὅμως ἀνθραίνοντας, καὶ ὑποτίσας ἀντιφρόνους ὁ-
 δὲν δέον. Κρά. ἐγὼ γὰρ καὶ διηγῆσθαι ὑμῖν, ἃ
 εἶδον, ὅποτε κατέειμι ἐν τῷ ὁδῷ. Δι. διηγῆσαι
 ὦ Κράτης, εἰσὶν γὰρ τινὰ παγγέλοια ἔρεμι. Κρά.
 καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν, γν' αὐτοῖς
 δι' ἐπίσημοι, Ἰσμενὸς δὲ τὸ πλῆθος, ὃ ἡμέτε-
 ρον, καὶ Αρσάκης, ὁ Μηνιδίας ὑπαρχον, καὶ Οροίτης
 ὁ Αρμενίος, ὁ δὲ Ἰσμενὸς δὲ τὸν ἐπεφόνοντο γὰρ ὑπο-
 λησῶν πρὸς τὸν Κιθααρῶνα, ὅν Ελδυσίνα οἶμαι βα-
 δίζων, ἐσγνέ τε, καὶ τὸ τραῦμα γν' ταῦν χοροῖν εἶχε.
 καὶ τὰ παλαιὰ τὰ νεογνά, ἃ κατελείπει, ἀνέκα-
 λείπο, ὅτε αὐτῷ ἐπεμύμφοντο τὸν πόλιν, ὃς Κιθααρῶ-
 να ὑποβόλλων, καὶ τὰ πρὶ τὰς Ελδυσίνας χωρία,
 πανερήμα ὄντα ὑπὸ τῷ πολέμῳ, διόδ' ὄντων, δ' ὅμο-
 νος οἰκίας ἐπ' ἡμῶν, καὶ ταῦτα, Βιάλας πρὶν τε χρυ-
 σῆς, ὅτε ἐκλυβία τέτταρα μετ' αὐτῷ ἔχωρ, ὃδ' Αρσά-
 κης, γηραιὸς γὰρ ἦεν, καὶ νῦν δι' ὅτι ἄσμενον τῷ
 ὄντι ὅν τὸ βαρβαρικόν, ἤχοντο, καὶ ἡγανόκτει, πε-
 ςος βαδίζων, καὶ ἤξιος τὸν ἵππον αὐτῷ προλαχθῆ-
 ναι, καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῷ συνετεθνήκει, μὲν πλη-
 γῇ ἀμφοτέρω, ὅτε πρὸς τὸν ὁρῶντος ἔλθοντο πελ-
 τας, γν' τῇ ὑπὸ τῷ Αρσάκῃ, πρὸς τὸν Καππαδόκιον
 συμπολεῖν. ὁ μὲν γὰρ Αρσάκης ἐπ' ἡλυνον, ὡς δὴ
 πο, πολὺ τῶν ἄλλων προὔπεσον ἡμῶν, ὑποτίσας ὃ
 ὁρῶν, τῇ πελτῇ μὲν ὑποδύς, ἀρσάκειτο τὸν Αρσά-
 κην ὅν, ὅτ' αὐτῷ δὲ ὑποτίσας τῷ σέλιον, αὐτὸν
 τε σφάπεται, καὶ τὸν ἵππον. Αν. πῶς οἶόν τε, ὦ

Κραλτης, μιᾶ πληγῇ ὄσῳ γημέομαι· Κρά. ῥᾶσα ὦ
 Αντίδοξον, ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ ηλαυνῶν, εἰρησάπηκω ἡ
 νακὸν τὸν πρῶτον βλημῆος, ὁ θραξ ἢ ἐπειδὴ τῇ πᾶσι
 τῇ ἀπεκράτα τὴν πρῶτον βολῶν, καὶ πρῶτον αὐτὸν
 ἢ ἀκωκῆ, ὅτι γόνυ ὀκλασας, δέχεται τῇ λαείας τῇ
 ἐπέλασι, ἔπειτα σκεῖ τὸν ἵππον ὑπὸ τὸ σέρνον,
 ὑπὸ θυμῷ καὶ σφοδρότητος αὐτὸν διαπείραντα,
 διελάννεται δὲ καὶ ὁ Αρσάκης ὅτι τὸν βεβῶνα διαμ
 πᾶξ, ἄχρις ὑπὸ τὴν πωγῶν ὀρέας, οἷον πὶ ἐγγύς· ὅ
 τινι αὐτὸς, ἀλλὰ τὸ ἵππο μάλλον τὸ ἔργον. ἡ γὰρ ἀκ
 ται δὲ ὅμως, ὁμοίτητι ὡς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ εἰς ἵπ
 πους καπηγῆαι, ὁ δὲ γὰρ οροίτης, ὁ ιδιώτης, ἔπειτα
 ἀπαλὸς τὸ πῶσι, ἔσθ' ἐσθῆναι χαμαὶ, ὅπως βα
 δίζον ἐδιδύατο. πᾶσι δὲ αὐτὸ ἀτεχνῶς μῆδον
 πάντες, ἐπὶ ἄρβωσι τῶν ἵππων, ὡς ὅτι οἱ ὑπὸ τῶν
 ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδῆται, μόλις βαδίζο
 σιν. ὥστε ἐπεὶ λατὰς ἀλὼν αὐτὸν ἔκειτο, καὶ ὁ δειμῆς
 μηχανῇ ἀνίστατο ἡβελον, ὁ βελιστος Ερμῆς ἀρσάμηνος
 αὐτὸν, ἐνόμισεν ἄχρι πῶς τὸ πορθμεῖον, ἐγὼ δὲ ἐγέ
 λων. Αν. ἰαγὼ ἢ, ὅτε κατέκειν, ὅδ' ἀνέμεινέ μου
 τὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἀφείς οἱ μῶζοντας αὐτὸν, πρῶ
 δραμὼν ὑπὸ τὸ πορθμεῖον, πρὸ κατέλαβον χώραν,
 ὡς αὐτὸ ἐπιτηδείως πλοῦσαιμι. παρὰ τὸν πλῆρ' ἢ οἱ
 μὲν ἐδιδάκρυον τε, ἔπειτα τῶν, ἐγὼ δὲ μάλα ἐτόρ
 πόμεν γὰρ αὐτοῖς. Δι. σὺ μὲν ὦ Κραλτης, καὶ Αντί
 δοξον, τοῖς τῶν ἐτύχητε ξυνοδοιπόρων, ἐμοὶ δὲ Βλε
 ψίας τε ὁ δανείσης, ὁ ἐκ Πειραιῶς, καὶ Λαλμπης ὁ

Ακαρεναῖον

Ακαρναὺν, ξυναγὸς ὦρ, καὶ Δαμίς ὁ πλὺσιος ἐκ Κο-
 εῖνης, συγκατεῖθον. ὁ μὲν Δάμις, ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 ἐκ φαρμάκων ἀφθάνων, ὁ δὲ Δάμις δι' ἔρωτα
 μυρτίος θιέταίρας, ἀρσφαλας ἑαυτῶν, ὁ δὲ Βλε-
 φίας, λιμῶ ἀθλιῶ ἐλέγχετο περικληκῆναι. ἔδ' ἡ
 λσὼς ὅτ' ὑποβολῶν, ἔλεπτος ὅτ' ἀκριβέστα-
 τὸν φαινόμενόν, ἐγὼ ἦ, καὶ πόρ' εἰδὼς, ἀνέκρινον,
 ὅρ' τρὸς πομ' ἀφθάνοι, εἴτα ἔρ' μὲν Δάμιδι αἰπώμε-
 νῶ τὸν ὅρ', δὲ ἄδικα μὲν τοῖς ἐπαθόν, ἐφίμ, ὑπὸ αὐ-
 τῶ, ὅς τε λαντα ἔχωρ' ὁμῶς χίλια, καὶ ἱερῶν αὐτῶς,
 γυνεὴν κληρονομήσας, ὅκτω καὶ δεκάετες νεανίσκων
 τέτταρας ὀβολὸς πρῆχον. σὺ δὲ ὦ Ακαρναῦν, ἔσθ' ἡ
 γὰρ καὶ κείνος, ἔκαστος τῶν τῆς μυρτίου, πᾶσι τῶν
 ἔρωτα, σάου τὸν δὲ ὅς ὅς μὲν πολέμιος ὅδε πᾶσι
 πεῖρεται, ἀλλὰ Φιλοκινδυνῶς ἡγωνίζετο τῶν ἄλ-
 λων, ὑπὸ δὲ τοῦ τυχόντος πατρὸς καὶ εἰς, καὶ δια-
 κρύων ἐπιπλάσων ἔσθ' ἡ γὰρ, ἐάλως ὁ γηναῖος.
 ὁ μὲν γὰρ Βλεφίας αὐτῶς, ἑαυτῶν κατεγόρει, φθάσας
 πολλῶν τῶν ἀνδρῶν, ὅτι χρεῖματα ἐφύλαττε τοῖς μη-
 δὲν προσήκονσι κληρονόμοις, εἰς αἰὶ βιώσεσθαι ὁ μᾶ-
 ται ὅς νομίζων. πλὴν ἐμοί γε ὅτ' ἡ τυχῶν τὸν πα-
 λῶν παρῆχοντό τε σφόνδον, ἀλλ' ἡδὲ μὲν ὡς τῶ
 σομῶ ἐσμὲν, ἀφθελίπην χρῆν, ἔκαστος πᾶν πρῶ-
 θον αὐτῶν ἀφθελίπην. βαβαῖ, πολλοὶ γε, καὶ ποιί-
 λοι, καὶ πάντες διακρύοντες, πλὴν τῶν νεογενῶν
 τῶν, καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες γεγενησ-
 τῶν ὁδὸν τῶν, πᾶσι ἄρα τὸ Φίλτρον αὐτοὺς ἐ-

χει το βίον; ἴδωμεν ἔν τῳ ὑπεργρηγορῇ ἔρειδι βέλομαι.
 τί διακρύβεις τηλικῶτος ἀρεθάνων; τί ἀγανακτεῖς,
 ὦ βέλπιδε, ἐπὶ ταῦτα, γέρωρ ἀγλυμνός; ἥ ποτε βασί-
 λεις ἦδ' αἶ; Πτω. ὁ δαμῶς. Δι. ἀλλὰ σε τράπη;
 Πτω. ὁ δὲ ἴδω. Δι. ἄρα ἔν ἐπλότεις, εἴτα ἀνίᾳ σὲ
 ἢ πολλῶν τυφλῶν ἀρελιπόντα τεθνάναι; Πτω.
 ὁ δὲ μοι τοῖς τοι. ἀλλ' ἐν μὲν ἐγγόνεσσιν ἀμφὶ τὰ γινέ-
 νηκοντα, βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλὰς καὶ ὁρμῆς εἰ-
 χον, ὅτ' ὑποβολῶν πῶχος ὡς ἀτεκνός τε, καὶ πῶ-
 σε πτωχός, καὶ ἀμυδρόν βλέπων. Δι. εἴτα τοῖς τοι
 ὡς, ζῆν ἠθέλεις; Πτω. ναί. Ἡ δὲ γὰρ λῶν ἢ φῶς καὶ
 ἢ τεθνάναι, δεινὸν καὶ φοβερόν. Δι. πῶς παῖς
 ὦ γέρωρ, ἐμμερακιδόν πῶς ἢ γέρωρ, καὶ ταῦτα, ἡ-
 λικιώτης ὡς ἢ πορθέμεως. τί ἔν αὖ τις ἐπὶ λέγει πε-
 ρὶ τῶν νέων, ὅποτε οἱ τηλικῶτοι φιλόζωοι εἰσιν, οὐδ'
 ἐχρῶν δώκειν τὸν θάνατον, ὡς τῶν γυναικῶν γήρα κα-
 κῶν φάρμακον; ἀλλ' ἀπίωμεν, μὴ καὶ ἡμεῖς ὑπὸ
 δεικται, ὡς ἀπόδρασιμ βολδύοντες, ὁρῶν πύθαι τὸ
 φόβον εἰσπυλνός.

Μονίππος καὶ Τείρεσις.

Τείρεσις, εἰ μὲν καὶ τυφλὸς εἶ, ὅτι περὶ διαγνώ-
 ναι ῥά διον, ἀπασιν γὰρ ἡμῖν ὅμοια τὰ ὅμια
 ταῖς ἰσχυρὰς, μόνον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν, τὰ δ' ἄλλα, ὅτι
 ἐπὶ αὐτῶν ἐχρῶν, τίς ὁ φινεύς λῶν, ἢ τίς ὁ λυγκνός.
 ὅτι μὲν τοι μανίης ἦδ' αἶ, ἐπὶ ἀμφοτέρω ἐχρῶν, μὴ
 ἢ ἀνὴρ, ἐπὶ γυνή, τῇ ποιητῇ ἀκόντας, οἶδ' αἶ, πῶς
 τῇ

τῷ θεῷ τοιγαρὲν εἶπέ μοι, ὅποτέρου ἐπειράθης ἢ
 δύνῃ τῷ βίῳ, ὅποτε αὐτὸς ἦδ' αὖ, ἢ ὁ γυναικῆς;
 Τει. ἀμείνων ἢ παρὰ πολὺ, ὡς μὲν ἔπειπε, ὁ γυναι-
 κῆς, ἀπραγμονέσειν γὰρ. Ὁ δὲ ἀποφύγει τῷ αὐ-
 θρῶν αἰ γυναικῶν, καὶ ὅτε πολεμῇ ἀνάγκη αὐ-
 τῷ, ὅτε πρὸ ἐπαλξίμ' ἐσάναι, ὅτ' ἐν ἐκκλησίᾳ θύ-
 φ' ἐρεῖ, ὅτ' ἐν δικαστηρίοις ὀξετάσει. Μὲ. ὅ γ' ἀ-
 κήρας, ὡς Τερεσία, ἢ Εὐρυπίδου Μυδ' ἴας, οἷα εἰ-
 πον, οἰκτέρουσα τὸ γυναικῆς, ὡς ἀθλίας ὄρας, καὶ
 ἀφόρητόν τινά, τὸν ἐκ τῷ ὠδίνῳ, πόνον ὕψιστον
 νας; ἀπὸρ εἶπέ μοι, ὑπέρμνησε γὰρ μετὰ τῇ Μυδ' ἴας
 ἰαμβία, ὅτε κού ποτε, ὅποτε γυνὴ ἦδ' αὖ, ἢ σῆρα
 καὶ ἄγονος διετέλεσε, ἐν ἐκείνῳ τῷ βίῳ; Τει. τί τῷ
 ὅ ὡς μὲν ἔπειπε ἔρωτ' αἰς; Μὲ. ὅθεν χαλεπὸν, ὡς Τερ-
 σία, πλὴν ἀπόκριναι, εἰ βίῳ ἔσθ' αἰ. Τει. ὅ σῆρα μὲν
 ἦ μιν, ὅκ' ἐπεὶ οὐδ' ὅμως. Μὲ. ἰκάνον γὰρ, εἰ γ' καὶ
 μήτραν εἶχον, ἐβόλῳ μιν εἰδ' ἔναι. Τει. εἶχον διηλα-
 δῆ. Μὲ. χρόνῳ δ' εἰ μὴ μήτρα ἠφανίσθη, καὶ τὸ μό-
 ριον τὸ γυναικῆς ἀπεφράγη, καὶ οἱ μαδοὶ ἀπετά-
 θησαν; καὶ τὸ αὐθρῶν ἀνεφύη, ὅπως ὄντως ἀνέγει-
 νας, ἢ αὐτίκα ἐκ γυναικὸς αὐτὴ ἀνεφάνη; Τει. ὅχ-
 ὅρῳ, τί βίῳ βόλετ' τὸ ἐρώτημα, δοκῆς δ' εἰ μοι ἀπὸ
 σῆς, εἰ ταῦθ' ὅπως ἐγγύς. Μὲ. ὅ γ' ἢ γ' ἀπιστεῖν,
 ὡς Τερεσία, ποῖς τοῖς τοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν βλα-
 κα, μὴ διετάζοντα, εἴτε διωτάτα ὄντι, εἴτε καὶ μὴ,
 πρὸ ἀδέχεται; Τει. σὺ δ' ἐν ὅτ' ἄλλα πρὸς οὖς ὅπως
 γυνέσθ' ὅποτ' αὐτὸς ἀκρίβης, ὅρνεα ἐκ γυναικῶν ἐγέ-

νοντό τινος, ἢ δ' ἔχθρα, ἢ θηρία, τὴν Ἀποδύνα, ἢ τὴν
Δαφνύλιν, ἢ τὴν Ἐλνυκίαν θύγατέρα. Μὲ. ὡ
ποῦ ἀρκύνεις ἐν τύχῳ, εἶσθαι, ὅ, τι καὶ λέγῃσι, σὺ
δὲ ὦ Βέλεις, ὅποτε γυνὴ ἦδα, ἔμειντο δὲ τότε,
ὡσπὺρ ἔντερον, ἢ ἅμα αὐτῆς ἔμειντο ἔμειντο;
Τει. ὁρᾷς; ἀγνοεῖς τὰ πόδι' ἐμὲ ἅπαντα, ὡς καὶ διέ-
λυσά τινα ἔειπ' ἔνθεον, καὶ ἢ ἢ Ἡρα ἐπὶ ἠρώσῃ με,
ὁ δὲ Ζεὺς παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφο-
ραί. Μὲ. ἐπὶ ἐχθρῷ Τειρεσίᾳ ἔνθεον ψευδόμενον; ἀλ-
λὰ κατὰ τοῦ μαντίσιν ὅσον ποιεῖς, ἐδ' ὅ γὰρ ὑμῖν μη-
δὲν ὕγιες λέγειμ.

Αἶαντος καὶ Ἀγαμέμνονος.

Εἰ σὺ μανεῖς, ὦ Αἶαν, σεαυτὸν ἐφόνους, ἐμέ-
ληκας δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰτιᾶ τὸν Ο-
δυσσεῖα; καὶ πρῶτον ἔτε πρόσβλεψας αὐτῶν, ὅπο-
τε ἦκε μαντιδυσόμηνος, ἔτε προσεπείμ' ἡξίως αὐ-
τῶν συστραπώτῃ, καὶ ἐταῖρον, ἀλλ' ὑπεροπῆκώς
μεγάλα βαινῶν, παρεῖλθον. Αἶ. εἰκότως, ὦ Ἀγά-
μεμνον, αὐτὸς γάρ μοι τ' ἡμῶν αἰτιᾶ κατέστη, μό-
νος αὐτεξεταδὴς ὑπὲρ τοῖς ὅπλοις. Αγ. ἡξίος δ' ἢ
ἀναιταγώνιστος εἶναι, ἔμεινον ἡγεατῆρ' ἅπαντων;
Αἶ. ναί, τά γε τοιαῦτα οἰκεία γὰρ μοι ὡς ἢ πανο-
πλία, τοῖς αὐτεφίδοντες. καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι, πολὺ ἀ-
μείνους ὄντες, ἀπέπαυε τὸν ἀγῶνα, ἔμεινον ἡγε-
τῆ μοι ἔνθεον. ὁ δὲ Λαέρτης, ὅμ' ἐγὼ πολλάκις ἔσω-
σα, λινδύδοντα κατὰ κερφόθαι ὑπὸ τῶν Φρυγῶν,
ἀμείνων

ἀμείνων ἤξισ' εἶν', ὅτι πικρὸς τερος ἔχει τὰ ὄπλα.
 Αγ. αἰπὴ τοιγαρὶς ὦ ῥηναῖε τίς θέτην, ἢ δέον
 σοι τίς ληρονομίαν τῇ ὀπλῳ πᾶσι δίδουαι, συγ-
 γρηεῖ γε οὐκ ἐφ' ἑσέα, ὅτ' τὸ κοινὸν κατέθετο αὐτά.
 Αἰ. ὅκ, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύα, ὅς ἀντεποίηκε μόνον.
 Αγ. συγγνώμη ὦ Αἴαν, εἰ ἀνθρώπων ὦρ ὠρέχθη δό-
 ξης, ἢ δίσκου πράγματος, ὥστε ὅς κ' ἡμῶν ἑκάστος λιν
 διωδύειν ὑπομένῃ, ἐπεὶ κ' ἐκράτησέ σε, ὅταυτα,
 πρὸς Τρωσὶ δικάσας. Αἰ. οἶδ' αἰγὼν, ἢ τις με κατὰ
 δίκασον, ἀλλ' ὅς θέμις, λέγῃν τε περὶ τῶν θεῶν. Τ' γάρ
 Ὀδυσσεύα μὴ ὅκ' ἐμίσεν ὅκ' ἀνδραγαθὸν, ὦ Αἰάμε-
 νον, ὅδ' εἰ αὐτὴ μοι Αἰθιδῶ ἔδωκε πᾶσι τοῖς.

Μίνω καὶ Σώστρατι.

Ὅμιον λησὴς ὅτ' ὁ Σώστρατος, ὅτ' τὸν Γυει-
 φλεγέθοντα ἐμβελήσας, ὅδ' ἱερόσυλ' ὑ-
 πόφ' ἡμιμαίρας διασπαδῇτω. ὁ δὲ τύραννος, ὦ
 Ερμῆ, παρὰ τὸν τιτυὸν ἀρταβείας, ὑπὸ τῶν γυναικῶν
 λειρέσας καὶ αὐτὸς τὸν ἥπ' ὑμῖν δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἀπι-
 τε κατὰ τάχ' ὅτ' ἡλυσίον πεδίοις, καὶ τὰς Μα-
 κάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀντὶ ὧν δίκαια ἐποιεῖτε
 παρὰ τὸν βίον. Σώ. ἄκροτον ὦ Μίνως, εἰ σοι δίκαια
 δόξω λέγειν. Μίνω ἀκρόσω αὐτίς, ὅς γὰρ δὲ λήλεγε-
 ξαι ὦ Σώστρατε, πονηρὸς ὦν, καὶ τοσούτος ἀπεκτο-
 νός, Σώ. ἐλήλεγμαί μιν, ἀλλ' ὅρα, εἰ δίκαιως πο-
 λαδῇσθαι. Μίνω, καὶ πάντων, εἰ γε ἀκρίβησι τῶν ἀξίων δὲ
 καίον. Σώ. ὅμως ἀπόλιναι μοι, ὦ Μίνως, βραχὺ γάρ

τήσεως, διότι ὁ ληστής μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ βραχίονας τῆς εἰ-
δοκείας. ἀπόλυτον αὐτὸν ὧς ἔρμην, καὶ μὴ κίπυ καλαί-
δω, ὅρα δὲ, μὴ καὶ αὐτὸς ἄλλος νεκρὸς ἐρωτᾷ τὰ ὁ-
μοια διδασκῆς.

Μενίππος καὶ Φιλωνίδης, ἦ

Νεκρομαντία.

Ω Χαῖρε μέλαθρον, πρόπυλόν τ' ἐσὶς ἐμῆς, ὡς
ἄσμελός σ' ἐσείδην, ὅτε φάσθ' μοι λῶν. Φι. ὦ
Μενίππο, ὅτός ὅστις ὁ λῶν, ὁ μόνον ἀλλοῦ, εἰ μὴ
ἐγὼ πρὸς ἐλέπω Μενίππος ὅλος. τί δ' αὐτῷ βέλε-
ται τὸ ἀλλοῦ τὸν τὸ χήματ', πῶς καὶ λῶν, καὶ
λεοντή; ποσὶ τὸν ὅμως αὐτῷ. Χαῖρε ὦ Μενίππε.
Ἐ πόθεν ἡμῖν ἀφίξαι; πολλὴν γὰρ χρόνον ὁ πέφικας
ἐν τῇ πόλει. Μὲ. ἦ καὶ νεκρῶν ἐκδοθῶν, Ἐ σὺ
τὰ πύλας λιπὼν, ἐν Ἀδης χωρὶς ὤκισται θεῶν. Φι.
Ἡράκλεις, ἐλελήθην Μενίππο, ἡμᾶς ἀφ' ὧν, ἡμᾶς
ὅς παρὰ τῆς ἀναβείωκον; Μὲ. ὅκ, ἀλλ' ἐπ' ἐμπνυσ-
αίδης μ' ἐδέξατο. Φι. τίς δ' ἡ αἰτία τοι Φι καί-
νης καὶ πρὸς αὐτὸς ταύτης ἀφ' ὧν; Μὲ. νεότης
μ' ἐπῆρε, καὶ θράσος τὸν νέον πλεον. Φι. παῦσαι
μακάρεα τραγῶδων, Ἐ λέγει ὁ τωσὶ πως ἀπλῶς, καὶ
ταβὰς ἀπ' τῶν ἰαμβείων. τίς ἡ εὐλογία; τί τοι Φι καὶ τῶ
πορείας ἐδέχον; ἄλλως γὰρ ὅκ ἡ δ' εἰς τῆς, ὅδε ἀπα-
σι τὸ ὁδός; Μὲ. ὦ Φιλότης, χρῆσθαι με κατὰ γὰρ
εἰς Αἰδίου, ψυχῇ χρυσόμυλον ὁ θάλασσα Τερσίδαο. Φι.
ὅτ', ἀλλ' ἡ παρὰ πάλαι, ὁ γὰρ αὐτὸς ἐμμέτρως

ἐρραψώδεις πῶς αὐδρας φίλος. μέ. μὴ θαυμα-
 σης, ὧς τὰρε. νεωσὶ γὰρ Εὐειπίδῃ ὁ μῆρ' αὖ σιν γε
 νόμῳ, ὅκ οἶδ', ὅπως ἀνεπλήδω τῶν ἐπῶν, καὶ
 ἀντόματά μοι τὰ μέτρα ὡς ὅς μοι ἔρχεται. ἀτὰρ
 εἰπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχει, ἢ τί ποῖσιν γνὶ τῆς
 πόλε; φι. λαὸν δ' ἔδω, ἀλλ' οἷα ἢ πῶς τοῖς ἀρπάζ-
 ζουσιν, ἐπιρκεῖσι, τοῖς γυφῶσιν, ὁλοκατῆσιν. μέ.
 ἀθλοῖ, καὶ κακοδαίμονον, ὅς γὰρ ἴκασι, οἷα γὰρ αὖτος
 λακύνωται πρὸ τοῖς κἄτω, ἢ οἷα χειροτόνηται τὰ
 ψυχίσματα καὶ τὰ πλοσίων, ἃ μὰ τὸν Κέρβερον, ὁ-
 δεμία μηχανὴ τοῖς ἀφύγαιν αὐτῶς. φι. τί φῆς;
 δ' ἐδοκτοῦ πινώτορον τοῖς κἄτω πρὶ τῶν γνῶσθαι;
 μέ. νὴ Δία καὶ πολλὰ, ἀλλ' ὁ θέμις, ἐκφερέν αὐτὰ
 πῶς ἀπαντας, ὅς τὰ ἀπόρρητα ἀπαγορεύει, μὴ λαί-
 λης ἡμᾶς γραψέτω γραφῶν ἀσεβείας ὡς τοῖς βασι-
 λεύουσιν. φι. μηδ' αὖτως ὡς μὲν ἴππε, πῶς τ' Διὸς,
 μὴ φρονήσῃς τ' λόγων φίλῳ αὐδρί. πῶς γὰρ εἰδότες
 σιωπᾶν ἔρεῖς, τὰ τ' ἄλλα, ἢ πῶς μεμνημένον. μέ.
 χαλεπὸν μὲν ἐπιτάγῃς τὸ πίταγμα, ἢ ὅταν τῇ ἀ-
 σφαλές, πλὴν ἄλλα σῶγε γίνεαι πολμητέον. ἐδοξε
 δ' ἡ, αὖς πλοσίους τῶς, καὶ πολυχημάτους, ἢ τὸ χρυ-
 σίον καὶ ἀκλῆσον, ὡς πρὶ τῇ δανάῳ φυλάττοντας.
 φι. μὴ πρότερόν τίς ὡς ὡς γὰρ τὰ δεδωμένα, πρὶν
 ἐκείνα διελθεῖν, ἃ μάλιστ' αὐτὸς ὡς ἀκράϊμις, ἢ τις
 αὐτίκα τοῖς καὶ ὁδὸς ἐργάτω. τίς ὅς τ' πορείας ἔγε-
 μών, εἴθ' ἔξῃς, ἃτε εἶδες, ἃτε ἤκουσας πρὸ αὐτοῖς; εἰκός
 γὰρ δὴ, φιλόκαλον ὄντα σε, μηδὲν τ' ἀξίον θείας ἢ ἀ-

κῆρ πρᾶλιπῃ. μέ. ὑπεργητόρ κ' ἰταῦτά σοι. τί γν
 αὐτὸ πάθοις, ὅποτε φίλος αὐτῆς βιάσῃ; καὶ δ' ἡ
 πρῶτά σοι δίδειμι τ' ἰγνώμην τ' ἐμὴν, ὅθην ὥρμη
 θένω πρὸς τ' ἐκατάβασιμ. ἐγὼ γὰρ ἄρτι μὴ γνῶμαι
 λῶ, ἀκῶν ὁμήρῳ κ' ἠσιόδοις, πολέμοις ὁ σῶφρος δὴ
 γυμνῶν, ὁ μόνον τ' ἡμιθέων, ἀλλὰ ὁ αὐτὸς ἦδη τῶν
 θεῶν, ἐπὶ δὲ κ' μοιχείας αὐτῶν, κ' βίας κ' ἀρπαγὰς
 ὁ δίκαιος, κ' πατέρων ἐξελάσεις, κ' ἀδελφῶν γού-
 μους, πάντα ταῦτα ἐγὼ μὲν εἶν' ἡμετέρας, καὶ ὁ πρῶ-
 γως ἐκινῶμεν πρὸς αὐτά, ἐπεὶ ὅς τις αὐθιγὰς τελεῖ
 ἡρεσάμεν, πάλιν αὖ γνῶταί τε ἡμετέρας τῶν νόμων, τὰ
 ναντία τοῖς ποικταῖς κελδούντων, μήτε μοιχδύειν,
 μήτε σπασάειν, μήτε ἀρπάζειν. γὰρ μεγάλη ἐν καθε-
 σῆκειν ἀμφοβολία, ὅκ ἐδ' ὡς, ὅ, π' χρυσάμεν ἐμαυ-
 τῷ. ὅτε γὰρ αὐτὸς θεὸς αὐτὸς ποτε ἐγὼ μὲν μοιχδύσαι, ὁ
 σπασάσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴ ὡς πόδι καλῶν τῶ-
 των ἐγίνωσκον, ὅτ' αὐτὸς νομοθέτας τὰναντία τῶ
 τοῖς παραινῇ, εἰ μὴ λυσίτελες ἔσπελάμεθα. ἐ-
 πεί δὲ δικτόρεσσι, ἐδὲξέ μοι ἐλθόντα παρὰ αὐτὸν κα-
 λυμνὸς τῶτος φιλοσόφους, ἐγχειρίσαι τὴν ἐμαυτῶν,
 ὁ δὲ κηθῶν αὐτὸν χρῆσθαι μοι, ὅ, ἡ βέλων, καὶ ἵνα
 ὁ δὲ ἀπλῶν ὁ βεβαίαν ἔσπεδ' εἶξαι τῷ βίῳ. ταῦτα
 μὴ δ' ἡ φρονῶν, πρὸς ἡμῶν αὐτοῖς, ἐλελήθειν δὲ, ἐμαυ-
 τῶν δὲ αὐτό, φασί, ὅτ' αὐτὸν ἐκ τ' καπνῶν διαζόμενος.
 πρᾶ γὰρ δὴ τότοις μάστιγι ἐνείσκηον ἐπισκοπῶν
 τ' ἀγνοίαν, καὶ τ' ἀρεσίαν πλείονα. ὡς μοι τάχιστα
 χρυσὸν ἀπέδιδξαν ὅτοι τὸν τῶν ἰδίων βίον, ἀμεί-

λαιό μὲν αὐτῶν πᾶν τὸ πᾶν ἡδιδόν, ἢ μόνον ἄλλο
 ἐκ τῶν μετῴνων, ἄλλο γὰρ εἶναι τὸ διδιδαιμον, ὅδε
 τις ἔμπαλιμ, πονεῖν τὰ πάντα, καὶ μοχθεῖν, καὶ τὸ
 σῶμα κατανεγκεῖν, ῥυπῶντα καὶ αἰχμῶντα,
 καὶ πᾶσι δὲ κατεσθῆντα, ἢ λαιδορῶμενον, σιωχῆς
 ἐπὶ ῥά φωδῶν τὰ πανόδημα ἐκείνα τοῖς ἡσίοις πε
 ρὶ τῆς ἀρετῆς ἐπὶ, καὶ τὸν ἰδῶντα, καὶ τὴν ὑπὲρ τὸ
 κροῖον ἀνάστασιμ. ἀλλὰ καὶ ἀφρονεῖν χρημάτων πρε
 κελεύει, ἢ ἀδιὰφορον οἰεῖν τῇ κτήσιν αὐτῶν. ὁ δὲ
 τις αὖ πάλιν, ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλεόντομ αὐτὸν ἀπε
 φαίνεται. ποδὶ μὲν γὰρ τὸ κῶμος τί χρὴ λέγειν; ὅς γε
 ἰδέας ἢ ἀσώματ᾽, καὶ ἀτόμους ἢ ἀγνά, καὶ τοιούτων π
 να ὅχλον ὀνομάτων ὁσμήνεται πρὸς αὐτῶν ἀκῶν γνῶ
 τίσιν, ἢ τὸ πάντων δεινῶν ἀτοπώτατόν, ὅτι ποδὶ
 τῶν γνῶντιωτάτων ἐκείνης τῶν λέγων, σφόδρα νι
 κῶν τὰς καὶ πιθανὰς λόγους ἐπορεύει, ὥς μὴτε τῶ
 θορμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι, μὴτε τῶν ψυχρὸν,
 αὐτὸ λέγειν ἔχειν, καὶ ταῦτα, εἰδὶτα ἁφῶς, ὥς οὐκ αὐ
 ποτε θορμὸν πῆναι ἢ ψυχρὸν γνῶντα τῶ χρόνῳ. ἀτε
 χνῶς δὲ ἐπαχον τοῖς νυσταζει τοῖς ὅμοις, ἀρτι μὲν
 ἐπινδύων, ἀρτι δὲ ἀνενδύων ἔμπαλιμ. ἐπὶ δὲ πολλῶν
 ἄλλο ἐκείνων ἀτοπώτερον, ὅς γὰρ αὐτὸν τὸς εὖ
 σκῶν ἐπιτηρῶν, γνῶντιωτάτ᾽ αἰς αὐτῶν λόγοις ἐπι
 τηδύοντας. ὅς γὰρ καὶ ἀφρονεῖν πρὸς αὐτὸντας χρῆ
 μάτων, ἐώρων ἀπρίξ ἐχόμενος αὐτῶν καὶ ποδὶ τῶ
 κῶν σφόδρα μὲν, ἢ ὑπὲρ μιδῶ πασιδύοντας, ἢ
 πάντα γνῶντα τῶν ἐπομνόντας, τὸς τε τὴν δι
 ξαν

ξαν ἀφθαλμομένους, αὐτῆς γνέκα παύτα ἐπιτη-
δύοντας, ἡδονῆς τε αὐχέδιον ἅπαντας κατηγο-
ρῶντας, ἰδὲ ἢ, μόνη ταῦτα πρῶτη κτηνῶν. ο φά-
λεις δὲ καὶ ταύτης τ' ἐλπίδος, ἐπὶ μᾶλλον ἐδ' υγέρας
νομ, ἡρέμα πρᾶμυθὲς μὲν ὅτι μετὰ πολ-
λῶν, καὶ ὁφθαλμ, καὶ σφόδρα ὑπὸ σωίσει διαβεβοη-
μένων, ἀνόντος τέ εἰμι, καὶ τάλαντες ἐπὶ ἀγνοῶν πε-
εἰρχομαι. καὶ μοι ποτὲ διαγρυπνῶντι τῶν γνέ-
κα, ἐδ' ἐξ ὧν δὲ βαβυλῶνα ἐλθόντα, διελθὼν αἶ ληνος τ'
μολγῶν τ' Ζωροαστρο μαθητ' ὁ διαδύχων, ἡκσον δ'
αὐτὸς ἐπὶ ὁδοῦς τε καὶ τελευτῆς πσιμ αὐτοῖς γέμ τε τ'
Αδ' οὐ τὰς πύλας, ὁ κατὰ γειμ, ὅρ αὐτὸν βάλωνται ἀ-
σφαλῶς, καὶ ὁπίσω αὐτὸς ἀναπεμπερ. ἀρίστον δὲ ἡ-
γῶμαι εἶν πρᾶ τιν' ὅ τῶν διαπραξάμενον τὴν
κατὰ βασιμ, ἐλθόντα πρᾶ Τερσίσιον τὸν Βοιωπιον,
μαθεῖν πρὸ αὐτοῦ, ἅτε μαύπτως ὁ ὁφθ, πῆς ὅτιν ὁ ἀ-
εισος βίῃ, καὶ ὅρ αὐτὸς ἐλθοιτο, δὲ φρονδρ. ὁ δὲ ἀ-
ναπιδόκας, ὡς εἶχον τάχως, ἔτεινον δὲ βυθὺ βαβυλῶ-
ν, ἐλθὼν ἢ συγγίνομαι ἐν τῷ Χαλδαίῳ, ὁφθ
αὐτοῖς, ὁ θεασασίω τ' τέχνῳ, πολιῶ μὲν τὴν νό-
μῳ, γήρειον δὲ μάλα σεμνὸν καθεμνῶ, τὸ νομα δὲ
ἡ αὐτῶ μισροβαρζάνης. διελθὼς δὲ ὁ καθεκτεδύ-
τας, μόλις ἐτυχον πρὸ αὐτ', ἐφ' ὅτῳ βόλοιο μιδῶ
καθηκνήσασθαι μοι φησὶ. πρᾶ λαβὼν δὲ με ὁ αὐτὸς,
πρῶτα μὲν ἡμέρας γνῆα καὶ εἰς ὅσον ἅμα τῇ σελή-
νῃ ἀρξάμεν, ἔλπε, κατὰ γῶν ὑπὸ τὸν Εὐφρα-
τῶν, ἐωθον πρῶτα ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον, ἔπειτα ἐν

μακραὶ ἐπιλέγων, ἥς δ' σφόδρα κατήκτομ. ὡσπερ
 γὰρ οἱ φαῦλοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι λυγρῶν, ἐπιβοχόν
 τι καὶ ἀσφαλές ἐφθέγγον, πλὴν ἀλλ' ἔωκει γέ πινας
 ἐπικαλεῖσθαι δαίμονας, μετὰ γὰρ τὴν ἐπωδίῳ,
 τρεῖς αὖ μοι πρὸς τὸ πρόσωπον ἄκρησας, ἐπανήκει
 πάλιν, ὃ δ' ἔγνα τῶν ἀπαντῶντων πρὸς ἑλέπωμ, καὶ
 σιτία μὲν ἡμῖν, τὰ ἀκρόδρουα, ποτόν δέ, γάλα, καὶ
 μελίκρατον, καὶ τὸ τοῦ Χοάωτος ὕδωρ, βὺν δὲ ὑ-
 παίθει· ὡς δ' ἴ πῶας. ἐπεὶ δὲ ἄλις ἔχε δὲ προ-
 δακτῆσεως, πρὸς μέγας νύκτας, ὡς δ' ἔρ τι γρηῖα πο-
 ταμὸν ἀγαθὸν, ἐκείνηρε τέ με, καὶ ἀπὲρμαξε, καὶ πρὸς
 γυνεὶ διχρὶ καὶ σκύλλῃ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, ἅμα
 ἔτι τὴν ἐπωδίῳ ἐκένω ὑποτονθορύχας. εἴτα ὅλον
 με καταμαγδύχας, καὶ πρὸς κλῶν, ἵνα μὴ βλαπθῶι-
 μῶν ὑπὸ τῶν φαντασμάτων, ἐπαναλγείδῃ τὴν οἰ-
 κίαν, ὥς ἔχομ, ἀναποδίζοντα. καὶ τὸ λοιπὸν, ἀμφὶ
 πλῆρ' εἶχον. αὐτὸς μὲν δὲ μαγικῶς τιν' ἔδυσ-
 λῶν, τὰ πολλὰ ἐοικῆσαν τῇ Μηδικῇ, ἐμὲ δ' ἐπὶ τοῖσι φέ-
 ρωμ, γνέσκύχασε· ὅρ' ἴπλῳ, καὶ τῇ λεοντῇ, ἔτι προσέ-
 τι τῇ λύρῃ. ἔτι πρὸς κλῶν, ὡς πρὸς ἔρην τε τῶ-
 νομα, Μηνίππῳ μὴ λέγῃ, Ἡρακλέῃ δ', ἢ Ὀδυσσεῇ
 ἢ Ὀρφέῃ. Φι. ὥς δ' ἡ τίς ὄσῃ, ὡς Μηνίππεος γὰρ σιω-
 πῆνι τὴν αἰτίαν, ὅτε τοῖς γήματ' ὅτε τῶν ὀνομά-
 των. Με. ἔτι μὲν πρὸς κλῶν γε ὄσῃ, ἔτι δ' ἐκτελῶς
 ἀπὸ ῥήκτορ, ἐπεὶ γὰρ ὅτι πρὸς ἡμῶν ζῶντος, ὅτι Αἰθῆ-
 ρα τε ληλυθεσεν, ἡ γαῖα, εἰ με ἀπεικάσειν αὐτοῖς,
 ῥ' δῖος αὖ τὴν τοῦ Αἰακῆ φρεσὶν ἀλάθειν, καὶ ἀ-
 κωλύ

κωλύτως πρὸς αὐτὸν, ἅτε σωπθεσεν, Ἰατρικῶς μολ
λα παραπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ χρηματῶ. ἥδ' ἡδ'
ἐν ὑπεφαινήν ἡμέρα, καὶ κατελθόντες ὑπὸ τὸν πο
ταμόν, πρὸς ἀναγωγὴν ἐγινόμεθα. Πρὸς κούρασιν
δ' αὐτῶ καὶ σκαφος, καὶ ἰσθμὸς, καὶ μελίκρατα,
καὶ ἄλλα, ὅσα πρὸς τὴν τελευτὴν χρήσιμα. ἐμβαλόμι
νοι ἐν ἅπασι τὰ παρυσκιδασμένα, ὅτω δ' ἡ καὶ
αὐτοὶ βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δ' ἄνευ
χέοντες, καὶ μετὰ μὲν τινὲς ὑπεφορόμεθα γὰρ τῶ πο
ταμῷ, εἴτα δ' ἐσεπλόβωμεν ὅτε τὸ ἐλθῶ, καὶ τὴν λί
μνιν, ὅτε ἡρ' οὐ φράτης ἀφανίζεται. πορρωθεν
τὸν ἵππον ταύτην, ἀφικνόμεθα ὅτε ἡ χωρίον ἐρημον,
ἐν ἡμέρῃς ἐν ἡλίῳ, ὅτε ὁ ἀφ' αὐτῶν, ἡ γὰρ δὲ ὁ
μισροβαρζάνης, βόθρον τε ὠρυξάμεθα, ἐν τὰ μῆλα
ἐσφαξαμεν, καὶ τὸ αἷμα πρὸς τὸν βόθρον ἐσπίξα
μεν. ὁ γὰρ μάγος γὰρ ὅστω δ' αὖ δ' αὖ κακομηνίαν ἔχωρ, ἐκ
ἐτ' ἡρεμαίᾳ τῇ φωνῇ, παμμέγεθες δὲ, ὡς οἷός τε λῶ,
ἀνακραγῶν, δαίμονας τε ὅμῳ πάντας ἐπεβοᾶτο,
καὶ Πονὰς, καὶ Εὐρινύας, καὶ νυχίαν ἐκέλευ, καὶ
αἰπυνὴν πόρσεφόνειαν, παραμινύς αἷμα βαρβα
ρικά πνα καὶ ἄσχημα ὀνόματα, ἐν πολυσύλλαβα.
δουτὸς ἐν πάντεσσι ἐκείναις ἐλαλόβω, ἐν ὑπὸ τῇ ἐπὶ
δὴς τοῦ δ' αὖθις ἀνέβη γυναικί. καὶ ἡ ὑλαινὴ τοῦ Κόρ
βου, πόρρωθεν ἡκείνῃ, ἐν τὸ πρᾶγμα ὑποκρίτητος
αὖ, καὶ σκυθρωπὸν. Ἐλθεις γὰρ δ' ὑποκρίτητος ἀνάξ
την ἑρῶν Αἰδωνεύς, καὶ φαίνεται γὰρ ἥδ' ἡ ἰατρικῇ, ἐν
ἡ λίμνῃ, ἐν ὁ πυριφλεγέθωρ, καὶ τῇ πλάτωνος τῇ

βασίλεια. κατελθόντες δ' ὁμῶς δ' αὖτε χρίσματος,
 τὸν μὲν Ραδάμανθυον εὐρομένην, τεθνεώτα μικρῶν δ' αἰμ
 ὑπὸ τῷ Διὶ. ὁ δὲ Κέρβερος ὅλκωθησε μύητοι, καὶ
 πρὸς κίνησε, ταχὺ δὲ μετ' ἐλθόντες τὴν λύσαν, πα-
 ραχρῆμα ἐκοιμήθη ὑπὸ τῷ μέλῳ. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν
 λίμνῳ ἤλθομεν, μικρῶν μὲν ὅδ' ἐπεραιώθημεν, ὡς
 γὰρ ἦσαν πληροὺς τὸ πρεσβύσιον, ὁ οὐκ ὡς ἀνὰ πλῆ.
 βαρυστάται ἢ πάντων ἐπέπλεον, ὁ μὲν τὸ σκέλος, ὁ δὲ
 τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ ἄλλο πῶς τε βίβληται, ἐμοὶ δὲ
 κῆρ ἐκ τινος πολέμου πρὸντον. ὁμῶς δ' ἐν ὁ βέλτι-
 στος Χάρων, ὡς εἶδε τὴν λεόν τὴν, οἰκθεις με τὸν Ἡρα-
 κλέα ^{εἶναι}, ἐσεδέξατό με, καὶ διεπρόσβησε τε ἄσμε-
 νος, καὶ ἀρξάσι διεσήμεναι τὴν ἀτραπὸν. ἐπεὶ δὲ ἦ-
 μεν γὰρ ἐπὶ σκότῳ, πρὸς μὲν ὁ Μινροβαρβαίνης, ἐπὶ
 μὲν δ' ἐγὼ κατόπι ἐρχόμενος αὐτῷ, ἕως πρὸς λει-
 μῶνα μέγιστον ἀφικνόμεθα, ὅθεν ἀσφοδ' ἐλθὼ κατὰ-
 φντορ. γὰρ δὲ πρὸς ἐπὶ τὴν ἡμᾶς τε βίβληται τῶν νε-
 κρῶν σκιά. κατ' ὀλίγον δὲ πρὸς ὄντες, πρὸς γνόμε-
 να πρὸς τὸ τῷ Μίνῳ δικαστήριον, ἐτύγχανε δὲ ὁ μὲν
 ὑπὸ θρόνον πινὸς ὑψηλὸς καθήμενος, πρὸς ἡκίσεσθαι δὲ
 αὐτῷ Ποινὰς ὁ ἀλάστορος, καὶ Εὐρυνόσθην. ἐτέρωθεν δὲ
 πρὸς ἡκίσεσθαι πολλοὶ ἱεῖς ἐφεξῆς, ἀλύνει μακρὰ δι-
 δακλῶν, ἐλέγοντο δὲ ^{εἶναι} μοιχοὶ καὶ πορνοβοσχοί, ὁ πε-
 λῶνας ὁ νότακτος καὶ συκοφανταί, καὶ τοῖς τῷ ὁ-
 μίλῳ τῷ πάντεσσι κυκνώσῃ γὰρ βίῳ. χωρεῖς δὲ οἱ τε
 πλῆστοι ὁ ποικυλῶφοι πρὸς ἡκίσεσθαι, ὡς οἱ καὶ πρὸ-
 γάστορος καὶ ποδ' ἀγροί, κλειοὶ ἡκίσεσθαι αὐτῶν, καὶ
 νότακτα

κόρακα διτάλαντον ἐπικέμεν. ἐφειδότες ἐν ἡ-
 μῖς, ἐωρῶμεν τε τὰ γινόμενα, ὅτι ἡκούμεν τῷ ἀ-
 πολογυμνῶν, κατηγόρου ἢ αὐτῷ καὶ νοί τινος καὶ
 πρᾶξις οἱ ῥήτορες. Φι. τίνος ὅτοι πρὸς Διός; μη-
 γὰρ ὁκνήσεις καὶ ἴδωρ εἰπεῖν. Μὲ. οἶδω ὡς ταυ-
 τασὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀρετασμελίας σκιὰς ἀρ-
 τῷ σώματι; Φι. πάντως ἐν. Μὲ. αὐταὶ τοί-
 νυν, ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἀρετάνωμεν, κατηγόροισι τε, καὶ κα-
 ταμαρτυροῖσι, καὶ δικέλευσι ταῖς πεπραγμέναις ἡ-
 μῖν πρὸς τὸν βίον, καὶ σφόδρα πινὲς αὐτῷ ἀξιόπι-
 σοι δοκῶσι, ἅτε αἰ σιωπῶσαι, καὶ μηδέποτε ἀφι-
 στέλλειν τῷ σώματι. ὁ δὲ ἐν Μίνως ἐπιμελὲς ὄν-
 τας τὰς ἀπὲς πεμπὴν ἕκαστον δὲ τὸν τῷ ἀσεβῶν χά-
 ρον, δύνει ὑφέξοντα κατ' ἀξίαν τῷ τε πολυμή-
 νων. ὅ μάλιστα ἐκείνων ἡ πῆξ, τῷ ὑπὸ πλείστοις τε
 καὶ ἀρχαῖς τετυφωμένων, καὶ μονονοχί καὶ προσ-
 κωιδῇ πόριμνόντων, τὴν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλαζο-
 νίαν αὐτῷ, καὶ τὴν ὑποδοφίαν μνηστῆρόν, ὅ-
 ὅτι μὴ ἐμμένω το θνητοῖς τε ὄντος αὐτοῖ, καὶ θνη-
 τῷ ἀγαθῷ τετυχηκότος. οἱ δὲ ἀρετὴν σάμενοι τὰ
 λαμπρὰ ἐκείνα πάντα, πλὴτος λέγω ὅτι γῆν καὶ
 δυνάστεας, γυμνοὶ καὶ τὴν νεκρὸν καὶ παρρησίαι-
 ρα, ὡς πρὸς ἵνα ὄνειρον, ἀναπεμπάζομενοι τὴν πρὸ
 ἡμῖν ὄντα δαμονίαν, ὡς ἐγὼ γὰρ ταῦτ' ὄρωρ ὑποδρῶ-
 χαρον, καὶ εἴ τινα γνωρίσαιμι αὐτῷ, προσώμῳ αὐ-
 τῷ συνηπῶς, ὑπομνήσκον, οἱ δὲ ἴω πρὸς τὸν βίον,
 καὶ ἥλιον ἐφύλατό τε, ἡνίκα πολλοὶ μὲν ἔωθον ὑπὸ

τῶν πολύνων παρειαίκεσσαν, τὴν πρόσδον αὐτῷ πε-
 ριβαίνοντο, ὡς δὲ αἰετοὶ τε, καὶ ἀγκλειόμυλοι πρὸς τῶν
 οἰκῶν τῶν, ὁ δὲ μόγις αὐτὸν ἀνατείλας αὐτοῖς, πορ-
 φυρεῖς τις, ἢ πόριχροςος ἢ δὲ πείκιλθ, διδαιμό-
 νας ὧς καὶ μακρὰς ἀφραίνειν εὖ πρὸς πόν-
 τας, ἢ τὸ σῆθος ἢ τὴν διεξίαν προτένων, δὴν κα-
 ταΐλειν. ἐκείνοι μὲν δὲ ἡνιῶντο ἀκούοντο, ἱερὲ δὲ
 μῖναι μία τις, ἢ πρὸς χάριν ἐδικάδην δίκην. τὸν γάρ
 τοι Σικελιώτῳ Διονύσιον, πολλὰ καὶ ἀνόσια ὑπὸ τε
 Δίωνος κατηγορηθέντα, ἢ ὑπὸ Ῥιτοῦ κατὰ μαρτυ-
 ρηθέντα, παρελθὼν Αἰεσίππος ὁ Κυρηνάιος, ἀγασ-
 σὶ αὐτὸν γνῶναι, ἢ δυνάται μείζον γνῶναι τοῖς κά-
 τω, μικρὸ δὲ τῇ Χιμαίρᾳ προσδεθέντα, πρὸς ἐλ-
 σε τῇ κατὰ δίκην, λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαι-
 δευμένων πρὸς ἀργύριον γνῶναι διεξιόν. ἐκείν-
 ος δὲ ὅμως τῇ δικαστικῇ, πρὸς τὸ νολεσθῆναι ἀφι-
 κνόμεθα. γνῶναι δὲ, ὡς φίλε, πολλὰ ἢ ἐλεῖναι ἢ ἀκού-
 σαι τε ἢ ἰδεῖν. μακρίων γὰρ ὅμοιός φημι καὶ ἢ
 οἰμωγὴν τῶν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὁπταμένων, ἢ σφίβλαι καὶ
 λυφώνων καὶ τροχῶν. καὶ ἢ Χιμαίρα ἐσπάρει, καὶ ὁ
 Κέρβερος ἐδ' ἀφ' ἧς. ἐκλάζοντο ἑαυτὰ πάντες, βα-
 σίλεις, δῖοι, Ἀφάρπαι, πρηνῆς, πλάστοι, πῶχοι,
 καὶ μετέμελε πᾶσι τῶν τε τολημνίων. ἐνὶ δὲ αὐ-
 τῶν καὶ ἐγνωρίζαμεν ἰδόντες, ὅτι οἱ ἦσαν τῶν γνα-
 χος τε πελοποννησίων. οἱ δὲ γνῶναι πῶς, καὶ ἀπε-
 σφύοντο, εἰ δὲ ἢ πρὸς βλέπειν, μάλα δ' ἐλοπε-
 πτες τε, ἢ νολακύνοντο, ἢ ταῦτα, πᾶσι οἷα, βαρεῖς
 ὄντες

ὄντων, ἃ ὑπὸ ῥόπῃαι πρὸς τὸν βίον, τοῖς μὲν τοῖς πώ-
 νησι μὴ τέλῃαι τῶν κακῶν ἐδιδότο, ἃ ἀναπαυόμε-
 νοι πάλιν ἐκολάζοντο. ἃ μὲν ἀγκέαινα εἶδον τὰ μυ-
 θώδη, τὸν ἡμίονον, ἃ τὸν Σίσυφον, ἃ τὸν Φρυγὰ Ταν-
 τάλον, χαλεπῶς ἔχοντα, καὶ τὸν γηγῆν Τίτυον, ἡρώ-
 κλεις ὅδους, ἕκαστο γὰρ τόπον ἐπέχων ἀγρῶ. διελθόντες
 δὲ καὶ τότες, ὅτε τὸ πειδίον ἐσβαλλομένη, τὸ Ἀχόρ-
 σιον. εὐείσκηον τε αὐτόθι αὖτος ἡμῖν τε, ἃ τὰς
 ἡρώνας, ἃ τὸν ἄλλον ὅμιλον τῶν νεκρῶν, κατὰ ἔθνη
 καὶ φύλα διακτωμένους, αὖτος μὲν παλαιὸς πινας, καὶ
 θυρωπῶντας, καὶ ὡς φησὶν Ὀμηρῶς, ἀμυληνδῶς, αὖ-
 τὸς δὲ νεαλῆς, ἃ σωισκηότας, καὶ μάλιστ' αὖτος Αἰγυ-
 πτίῳ αὖτος, δὲ τὸ πολυαρκίς τὴν ταρχείας. τὸ μὲν
 τοῖς δὲ γινώσκουσιν ἕκαστον, ὃ πᾶν τοῦ ῥάδιον ἀπαν-
 τες γὰρ ἀτεχνῶς ἀλλήλοις γίνονται ὅμοιοι, τῶν ὁσίων
 γε γυμνωμένων, πλὴν μόγις ἃ δὲ πολλὰ ἀναθεω-
 ρῶντων αὖτος ἐγινώσκουσιν. ἕκαστον δ' ἐπ' ἀλλή-
 λους ἀμαυροὶ καὶ ἄσκημοι, καὶ ὁδὸν ἐπὶ τῶν πρὸς ἡμῖν
 καλῶν φυλάττοντων, ἀμείλει πολλῶν γὰρ ταῦτ' ὁσκη-
 λεῖται μινῶν, ἃ πάντων ὁμοίων, φοβόρου τοῦ, ἃ διὰ
 κενον δὲ δεινῶτα, ἃ γυμνὸς αὖτος ὁδύντας πεφαι-
 νόντων. ἢ πόρρον πρὸς ἑμαυτὸν, ὡς τοῖς δὲ κείναιμι τὸ
 ὀδρσίτω, ἀπὸ τῆς καλῆς Νιρείας, ἢ τὸν μετέτλην ἱερῶν,
 ἀπὸ τοῦ Φαιακῶν βασιλέως, ἢ τὸν ὑβρίαν τὸν μαλγα-
 ρον, ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὁδὸν γὰρ ἐπὶ τῶν παλαι-
 ῶν γνωρισμάτων αὐτοῖς πρὸς ἐμὴν, ἀλλ' ὅμοια τὰ
 ὁσκηλῶν, ἀδελφὰ ἃ ἀνέπληρα, καὶ ὡς ὁδὸν ἐπὶ

διακείνεται διωάμναι. ποιᾶντοί ἐκείνα ὀρᾶντε,
 ἔδωκε μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίῃ πομπὴν λιμακρὰ
 πρὸς οἰκῆναι, χορηγῆν δὲ καὶ διατάξαι ἡμεῖς ἡ
 τύχη, διάφορα καὶ ποικίλα τοῖς πομπόδοσι χῆμα
 τὰ προσάψασα. τὸν μὲν γὰρ λαβῶσα ἡ τύχη, βασι-
 λικῶς διεσκόδασε, πᾶραν τε ἐπιβίβασε, καὶ δορυ-
 φόρους παραδῶκε, καὶ τὴν κεφαλὴν σέψασα ἔρ-
 θει δαδήματι, ἔρθει δὲ οἰκίτῳ χῆμα πόδεθι. τὸν δὲ ἔ-
 να καλὸν εἶναι ἐκόςμω, τὸν δὲ ἄμορφον καὶ γε-
 λοῖον παρεσκόδασε. παντοδαπὴν γὰρ οἶμαι δειν-
 ρῶς δαδαι τὴν θέαν. πολλὰς δὲ, δῖα μέγας εἰ πομπ-
 πῆς μετέβαλε τὰ γνῶν χῆματα, οὐκ ἔωσα δὲ τέ-
 λῃ διαπομπόδοι, ὡς ἐτέχθησαν. ἀλλὰ μεταμ-
 ρίεσσα τὸν μὲν Κροῖστον, ἠνάγκασε τὴν τοῦ οἰκί-
 του καὶ ἀρχμαλώτῳ σκεδύλῳ ἀναλαβεῖν, τὸν δὲ Μαι-
 αῖδριον, τέως γν' τοῖς οἰκίταις πομπόδοντα, τὴν
 Πολυκράτῳ τυραννίδα μετεγνέδωκε. καὶ μέχρι μὲν
 πνῖ εἶασε χρῆσθαι ἔρθει χῆματι, ἐπειδ' αὖ δ' ὁ εἰ-
 πομπῆς καιρὸς παρέλθῃ, τῶν καὶ τὰ ἡμεῖς ἄρ-
 δὸς τὴν σκεδύλῳ, καὶ ἄρδυσάμην τὸ χῆμα με-
 τὰ τοῦ σώματός, ὥσπερ ὡς πῶ τοῦ, γίνεται, μη-
 δὲν τοῦ πλησίον διαφέρειω. γνῶν δ' ἔσθ' ἀγνωμοσύ-
 νης, ἐπειδ' αὖ ἀπαίτῃ τὸν κόσμον ἐπιστᾶ ἡ τύχη,
 ἄχθοντάς γε, καὶ ἀγανακτῶσιν, ὥσπερ οἰκείων πι-
 νῶν σορισκόμηναι, καὶ ἄρ' ἂν πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο
 ἄρδιδόντων. οἶμαι δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν σκεδύλῳ πολ-
 λὰς ἐωρακῆναι, αἷς τραγικὸς ὑποκειτάς τῶτος,

πῶς

πρὸς τὰς χεῖρας τῶν δραμάτων, ἀπὶ μὲν κρέον-
 τας, γνῶτε δὲ Πριάμους γιγνομένους, ἢ Ἀγαμέμνο-
 νας. καὶ ὁ αὐτὸς, εἰ τυχοῖ μικρὸν ἐμπροσθεν, μάλα
 σεμνῶς τὸ τοῦ Κεκροπτοῦ ἢ Ἐρεχθίδος γῆμα μιμησά-
 μιντο, μετ' ὀλίγον οἰκίτης προσέλθον ὑπὸ τῷ ποιη-
 τοῦ κεκελευσμένῳ. ἥδη δὲ πέραις ἔχοντο τῷ δρᾶ-
 ματι, ἀφ' ὧν ἀνέμιντο ἔκαστο αὐτὸν τὴν χρυσό-
 πασον ἐκένειν ἐδιδῆα, καὶ τὸ προσώπειον ἀφ' ἑμέ-
 νου, καὶ κατὰ τὰς ἀπὸ τῶν ἐμβάτων, πρὸς καὶ τα-
 πεινὸς ποιεῖται, ὅκ' ἐπ' Ἀγαμέμνωνος ὁ Ἀτρεΐδης, ὃ-
 δὲ Κρέων ὁ Μυνοικέως, ἀλλὰ Γῶλτο Χαρικλῆς Σο-
 νειὸς ὀνομαζόμενον, ἢ Σάτυρο ὁ Θεοεργέτωντο Μα-
 ραθῶνι. τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πρῶτα
 τὰ ὅτι, ὡς τότε μοι ὁρῶντι ἐδιδεχθῆναι. Φί. εἰπέ μοι ὦ
 Μηνίππε, οἱ ἅτις πολυτέλεις τῶν τοῦ ὑψέλης τέφρος
 ἔχοντες ὑπὲρ γῆς, καὶ σήλας καὶ εἰκόνας ἐπιγραμ-
 ματα, ὅδε μὲν τιμωτόροι παρ' αὐτοῖς εἰσι τῷ ἰδίῳ τῶν
 νεκρῶν. Με. ληθεῖς ὦ ὅπως. εἰ γὰρ ἐθεάσω τὸ Μανύσω
 λον αὐτὸν, λέγω δὲ τὸν Κῆρα, τὸν ἐκ τοῦ τάφου πε-
 ρεόκτομ, ὃν οἶδα, ὅτι ἐκ αὐτοῦ ἐπαύσω γελῶν, ὅτω
 ταπεινῶς ἐβρίπτο γὰρ παραβύσσω πρὸς, λανθάνων γὰρ
 τοῖς λοιπῶν δὴ μὲν τῶν νεκρῶν. ἐμοὶ δοκεῖν, ποσὸν
 ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ μνήματι, παρ' ὅσον ἐβαρύνετο τῆς
 λικῆς τοῦ ἀχθῆναι ἐπικέμενον. ἐπειδὴ γὰρ, ὡς ἐταῖ-
 ρε, ὁ Αἰάντος ἀφ' ἑμετέρῃς ἐκείνῳ τὸν τόπον, δίδωσι
 δὲ τὸ μέγιστον ὃ πλεον ποδῶν, ἀνάλγῃ ἀγαπῶντα
 κατὰ κῆδ' πρὸς τὸ μέτρον σωισαμένον. πολλὰ

δ' αὖ, οἶμαι, μάλλον ἐγέλας, εἰ θεάσω αὖ πρὸς ἡμῖν
 βασιλείας, καὶ σατραπείας, πῶς χθόνιους πρὸς αὐτοῖς,
 καὶ ἢ τοι ταίριχο πολὺντας ὑπὸ ἀρείας, ἢ τὰ πρῶ-
 τα διδάσκοντες γραμματά, καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόν-
 τος ὑβρίζοντες, καὶ κατὰ κῆρύς ποιομένους, ὡς-
 πόρ τῷ ἀνδραπόδων τὰ ἀπμότατα. Φίλιππος
 γὰρ τῷ Μακεδόνι ἐγὼ θεασάμενος, ὃ δὲ ἑρατεῖν ἐ-
 μαν ἔδωκε τὸς ἰῶ, εἰδείχθη δέ μοι γνῶνιδίῳ πινί-
 μι δὲ ἀκρόμυλος τὰ ἑσθρά τῷ ὑποσηματωρ. πολ-
 λὰς ἢ ἄλλος ἰῶ ἰδὲ μοι γνῶνιδίῳ τριόδοις μεταυτῶν-
 τας, ἔξερξας λέγω, καὶ Δαρείους, καὶ Πολυκράτες. Φι-
 ἀτόπα δὲ γὰρ τὰ πρὸς τῷ βασιλείῳ, καὶ μικρὸ δὲ μοι
 ἀπίστα, τί δὲ ὁ Σωκράτης ἐπραττε, ἢ Διογένης, καὶ εἰ
 τις ἄλλος τῷ σοφῶν; Μὲν. ὁ μὲν Σωκράτης κακῶς
 ποδίζεσθαι, διέλεγχον ἅπαντας, σῶσι δ' αὐτῷ
 Παλαμήδους καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ, καὶ εἰ τις ἄλ-
 λος ἀλάλτος νεκρός. ἐπὶ μὲν τοι ἐπιφύσσητο αὐτῷ,
 καὶ διωδῆκε ἐκ τῆς φαρμακῆς ποσίας τὰ σκέλη. ὃ δὲ
 Βέλυσος Διογένης, πρὸς μὲν Σαρδαναπάτῳ τῷ
 Ασυνείῳ, καὶ μίδῳ τῷ Φρυγί, ἢ ἄλλοις ποτὶ τῷ πο-
 λυτελῶν. ἀκρόν δὲ οἰμωζόντων αὐτῶν, καὶ τὴν πα-
 λαιὰν τύχην ἀναμετρομενῶν, γελᾷ τε, ἢ τέρε-
 του. καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ κατὰ κέμεν, ἄδει μοι
 λατρεῖα καὶ ἀπηνεῖ τῇ φωνῇ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐ-
 πικαλύπτω, ὥς ἀνιᾶσαι αὖ ἀνδρας, ἢ διασκε-
 πῆδες μετοικεῖν ὃ φέροντας τὸν Διογένη. Φι. ἴαυ
 τὴν μὲν ἱκανός, τί δὲ τὸ ψήφισμα ἰῶ, ὅπορ γνῶνιδίῳ
 ἔλεγε

ἐλεγε δὲ κεκυρωῖσθαι ἡτ' ἢ τῶν πλεσίων· μέ. οὐ γὰρ ὡς
μνησας, ὅ γὰρ οἶδ', ὅπως ποδὶ τὸ τοῦ λέγειν πεθεμέ
νθ', πᾶν πολὺ ἀπεπλανήθην τῷ λόγῳ, διατρέξον-
τος γάρ μου παρ' αὐτοῖς, προθελαροὶ πρυτάνεις ἐκ
κλησίων ποδὶ τῶν κρινῶν συμφρόντων. ἰδὼν δὲ πολ-
λὸς σωθέντας, ἀναμίξας ἐμαυτὸν τοῖς νεκροῖς, βυ-
θὺς εἰς ἡν αὐτὸς κῶ τῶν ἐκκλησιασῶν. διωκῆναι μὲν δὲ
ἐπ' ἄλλα, τελευτῶν ἢ τὸ ποδὶ τῶν πλεσίων. ἐπεὶ γὰρ
αὐτῶν κατενόητο πολλὰ ἐφ' ἡν, βία ἢ ἀλαζονεία,
ἢ ὑπόρρηξία ἐφ' ἡν, τέλος ἀναστῆς τις τῶν δ' ἡ-
μαγωγῶν, ἀνέγνω ψήφισμα τοῦτο.

Ψήφισμα.

Επειδὴ πολλὰ καὶ πρᾶνομα οἱ πλείοσι δρωσι
πρὸς τὸν βίον, ἀρπάζοντες ἢ βιαζόμενοι, καὶ
πάντα τρόπον τῶν πονημάτων καταφρονούντες, διε-
δοκτοὶ πῇ βελῆ, ἐφ' ἡν δίκην, ἐπ' ἡν ἀφθάνωσι,
τὰ μὲν σώματα αὐτῶν καλῶν, καὶ δάπαν' ἢ τὰ
τῶν ἄλλων πονηρῶν, τὰς δὲ ψυχὰς, ἀναπεμφθείας
αὐτῶν τὸν βίον, καταλύεσθαι ὅτι αὐτῶν ὄντες, ἀχρεῖς αὖ-
τῶν τοῦτο δὲ γὰρ ὡς μυσταλίας ἐτῶν πονη-
καὶ ἔκδοσι μὲν ὄντων γιγνόμενοι, καὶ ἀχθοφορῶν
τῶν, ἢ ὑπὸ τῶν πονημάτων ἐλαυνόμενοι, τὸν τοῦτο
δὲ λοιπὸν δέξιναι αὐτοῖς ἀφθάνειν. εἴπερ τῶν γνῶ-
μῶν Κρατίων Σκελεπίωνος Νεκυστιεύς, φυλῆς Ἀλι-
εαντιάδθ'. τὸ τοῦ ἀναγνωσθέντθ' ἢ ψήφισμα-
τος, ἐπεψήφισαν μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπεχειροτόνησε ἢ τὸ

πῆδ' ὅθ' ἢ γνέβειμι (ἀπο ἢ βειμῶ, ἢ ὑλάκτησεν
 ὁ Κέρβερος, ὅτ' ἂν γὰρ γνέτλην γίγνεται, ἢ λυεῖα τὰ
 ἀνεγνωσμένα. ταῦτα μὲν δὴ οἱ τὰ γν' τῇ ἐκκλησίᾳ.
 ἐγὼ δέ, ὅπου ἀΐγμιν γνέκα, ἔφ' Τειρεσία πω σε λ
 θῶν, ἐκτεδυομ' αὐτῶν, τὰ πάντα διγνῶσά μιν, εἰ-
 πῆν πρὸς με, ποῖον τινα ἡγείται τὸν ἄριστον βίον, ὃ
 δὲ γελᾷς, ἐσι δὲ τυφλὸν τι γερόντομ, ἢ ὥχρον ἢ
 λεπτόφωνον, ὃ τέκνον φησὶ, τί μιν αἰτίαν οἶδ' αἰ
 σοφ' ἀρείας, ὅτι πρὶν τῶν ὁφῶν ἐγγύς, ὃ τὰ αὐ-
 τὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς. ἀτὰρ οὐ θέμις, λέγειν
 πῶς σέ, ἀπείρηται γὰρ ἔσθ' ἢ Ραδάμανθυς. μη-
 δ' αὖτως ἐφίω ὃ πάτεριον, ἀλλ' εἰπέ, καὶ μὴ πόδι-
 λης με σὺ τυφλώτορον πόδιόν τε γὰρ βίω. ὃ δὲ
 δὴ με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀρεσάσας,
 ἡρέμα πωσκήψας πῶς ἔσ, φησὶν, ὃ τῶν ἰδίων τῶν
 ἀρίστων βίος, καὶ σωφρονέστερος, ὡς φ' ἀφροσύνης
 παυσάμενος τὸ μετρωρολογεῖν, καὶ τέλην ἢ ἀρχὰς
 ἐπισκοπεῖν. ἢ κατὰ πῦλιν τῶν ὁφῶν τῶν συλλο-
 γισμῶν, ἢ τὰ τοιαῦτα λῆρον ἡγνῶσάμενος, ὅτ' ἂν μό-
 νοι δὲ ἅπαντος θεράσῃ, ὅπως ἔ' παρὸν δὲ θέμενος,
 πρὶν ἀδράμης γελῶν τὰ πολλὰ, ἢ πόδι μὲν ἐσσω
 διακῶς. ὡς ἐπὶ ὡν, πάλιν ὡς το κατ' Ἀσφοδελὸν λει-
 μῶνα. ἐγὼ ἦ, ἢ γὰρ ἢ δὴ ὄφειλέω, ἢ γὰρ δὴ ὡς μισροβαρ-
 ζάνη φημι, τί δ' αὖ μέλλομεν, καὶ ὅκ' ἀπὸ μὲν αὐθις ὅ-
 τον βίον; ὃ δὲ πῶς ταῦτα, δάρεται, φησὶν, ὡς μὲν π-
 πε, ταχέαν γὰρ οἱ καὶ ἀπρωγμῶνα ἔποδ' εἴω ἀ-
 βραπορ. ἢ δὴ ἀπαγαγὼν με πρὸς τι χωρίον ἢ ἄλ-

ποδὸς ἀπὸ θεαπέσις βυλῆ, ὡς ὑποσηάσω γέλωτι
 παρέχοιμι Ἐαὐτὸς οἶνοχῶν. Χά. πόθειός σε ἐν με
 ἄλλως πληνώμενον ὑπερ γῆς, καὶ ταῦτα, ἔτα-
 ρθ' ἢ ξύμπλος, Ἐσωδισάκτορθ' ὦρ. Ἐμὺ κα
 λῶς ἔχον, ὦ παῖ Μαίης, ἐκείνων γὰρ σε μεμνήσκει,
 ὅτι μὴ δὲ πώποτε σε ἢ αὐτὸς ἐκελευσα, ἢ πρό-
 σκωπον εἶναι. ἀλλὰ σὺ μὲν ῥέγκεις ὑδὶ τῷ κατὰ-
 σρώματ' ἐκταθείς, ὥμους ἔτω καρτερὸς ἔχων. ἢ εἴ
 τινα ἄλλον νεκρὸν εὐροῖς ἐκείνω, πῶς ὅλον τὸν πλῆθ' ὀ-
 ῖσάλεγε, ἐγὼ δὲ πρεσβύτης ὦρ, τὴν δικωπίαν ἔλ-
 κωρ, ἐρέτω μόν' Ἐ. ἀλλὰ πῶς τὸ πατὴρ, ὦ Φίλ-
 τατον Ερμῆδιον, μὴ κατελίπες με. πόθειός σε δὲ
 τὰ γν' ἔρ' βίῳ ἅπαντα, ὡς τι καὶ ἰδὼν ἐπανέλθοι
 μί, ὡς ἢ με σὺ ἀφῆς, ὁδὲρ τῶν τυφλῶν διοίσω, κα-
 θάπερ γὰρ ἐκείνοι σφάλλονται, διοιδαίνοντο γν' ἔρ'
 σιότω, ἔτω δ' ἢ ἡγῶ σοι, πάλιν ἀμβλυότῳ
 πῶς τὸ φῶς. ἀλλὰ δὸς ὦ Κυλλινίε μοι ὅτ' αἰεὶ μεμνη-
 μένῳ τὴν χεῖρ. Ερ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα, πληγῶν
 αἰτιον κατεσῆσεταί μοι, ὁρῶ γὰρ ἢ δὴ τὸν μισθὸν
 φλ' πόριγκήσεως, ὅκ' ἀνόνδυλον παντάπασιν ἢ-
 μῖν ἰσόμενον. ὑπεργηγνέον δὲ ὅμως, τί γὰρ αὖ καὶ
 πάθῃ τις, ὅποτε Φίλ' τις ὦρ βιάζοιτο; πάντα
 μὲν ἐν σε ἰδέω κατ' ἐκαστὸν ἀκείῳ, ἀμήχανόν ἐ-
 σιν, ὦ πορβιδύ, πολλῶν γὰρ αὖ ἐτῶν ἢ δ' αὖτε βῆ γέ-
 νοιτο. εἴτα ἐμε μὲν ληρύττωται δέησει, καθάπερ ἄ-
 ποδρανότα ὑπὸ τῷ Διός, σὲ δὲ καὶ αὐτὸν λωλύσει
 γόργειν τὰ τῷ θανάτου ἔργα, καὶ τὴν γλῶτταν
 ἀρχλῶ

ἀρχὴν ἡμῶν, μὴ νεκραγωγῶντα πολλὰ τοῖς θεοῖς.
καὶ ὁ τελώνης Αἰακὸς ἀγανακτήσει, μήδ' ὀβολὸν
ἐμπολῶν, ὥς δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων ἴδῃς,
τὰτ' ἡδ' ἡσκαπῆσθαι. Χα. αὐτὸς ὦ Ερμῆ, ἐπινόει
τὸ βέλτιστον, ἐγὼ δὲ οὐδὲν οἶδα τῶν ὑπὲρ γῆς, ξέ-
νῳ ὦρ. Ερ. τὸ μὲν ὅλον, ὦ Χάρων, ὑψηλὸν πινῶ
ἡμῖν ἔσθαι χωρίον, ὥς ἅπ' ἐκείνου πάντα ἴδῃς, σὺ
δὲ, εἰ μὴν ὅτε τὸν θανάτον ἀνελθεῖν δυνατὸν ᾖ, καὶ
ἡμεῖς, ἐκ πεδωκῆς γὰρ αὐτὸν ἀκριβῶς ἅπαντα κε-
θεώρας. ἐπεὶ δὲ οὐ θέμις, εἰδῶτοίς αἰεὶ ξυνόντα, ἐ-
πιβατόναι τῶν βασιλείων τοῦ Διὸς, ὥρα ἡμῖν, ὑψη-
λὸν τι ὅρῳ πόδισκῶμεν. Χα. οἶδα ὦ Ερμῆ, ἀ-
πόρ εἶναι λέγειν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴν πλέω-
μεν; ὅπου γὰρ τὸ πνέον κατευγίσαν, πλαγίᾳ
τῇ ὁδὸν ἐμπίσῃ, καὶ τὸ λιῦμα ὑψηλὸν ἀρῶν, τότε
ὑμεῖς μὲν τὰ ἀγνοίας κελεύετε τὴν ὁδὸν ἰσθεῖλαι,
ἢ γνῶναι ὀλίγον τοῦ ποδῶς, ἢ σωκεδραμεῖν τρεῖς
πνέοντες. ἐγὼ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἄγῃ παρακελεύο-
μαι ὑμῖν, αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὰ βελτίω. κατὰ ταυ-
τὰ δὲ καὶ σὺ πράττει, ὅπου σε καλῶς ἔχει νομίζεις,
λυθρήνης νυῖ γὰρ ὦρ. ἐγὼ δὲ, ὡς περ ἐπιβάτους
νόμῳ, σιωπῇ καθεδύμεαι, πάντα περὶ ὁμιλῶν κα-
λόν τι σοι. Ερ. ὁρθῶς λέγεις, αὐτὸς γὰρ εἶμαι, τί
ποιητέον, ἀξιοδυσχερὲς τὴν ἱκανὴν σκοπῶν, ἅρ' οὐ
ὁ Κανὼς ἐπιτήδεις, ἢ ὁ Παρνασσὸς ὑψηλὸς
τόπος, ἢ ἀμφοῖν ὁ Ὀλυμπός ἐκείνοσι; καί τοι οὐ
φραυλὸν τι ἀνέμνησθαι, ὅτε τὸν Ὀλυμπον ἀπιδῶν,

συγκαμῆν δ' ἐπὶ τῷ ὑπεργῆσαι καὶ σὲ δ' αἶ. Χωλ.
 πρὸς αὐτὴν, ὑπεργῆσαι γὰρ, ὅτι διωατά. Ερ. Ομη-
 ρος ὁ ποιητὴς φησι, αὖτ' Αλκιῶς ἡέας, δύνω καὶ αὐτὸς
 ὄντας, ἐπὶ παῖδας, ἐβελήσαι ποτε τῷ Ὀοσαν ἐκ βά-
 θρων ἀναπαύσαντας, ἐπιθεῖναι τῷ Ὀλύμπῳ, εἴτα
 τὸ Γῆλιον ἐπὶ αὐτῇ ἐκένω τὰν τῶν λιμένας ἐξέρ-
 οιομένους καὶ πρόσβασιμ ὑπὲρ τῶν ὄρανόν. ἐκένω μὲν.
 ἔν τῷ μαιρακίῳ, ἀταδάλῳ γὰρ ἦεν, δῖος ἐπιστά-
 τῳ. νῶ δέ, ὃ γὰρ ὑπὲρ κακῶ τῶν θεῶν ταῦτα βελόνο
 μιν, τί οὐκ οἰκοδομήσει τὸ αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτά, ἐπι-
 κυλινδῶν τὸν ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς ἐχοίμην ἀφ' ὅ-
 ψιλοτέρων ἀκρεβέσειαν τὴν σκοπιῶν; Χωλ. καὶ δι-
 νησόμεθα, ὦ Ερμῆ, δύν' ὄντες ἀναθεῖναι, ἀράμνοι
 τῷ Γῆλιον ἢ τὴν Ὀοσαν; Ερ. ὅτι τίδ' ὅκ' αὖ, ὦ Χωλ-
 ρωμ; ἢ ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀγχινοεῖρος εἶναι τῶν βρεφυλλίοι-
 ἐκείνοι, τὸ ταῦτα, θεὸς ὑπάρχοντας; Χά. ὅκ', ἀλ-
 λά τὸ πρᾶγμα δοκεῖ μοι ἀπίθανόν τινα τὴν μεγα-
 λουργίαν ἔχειν. Ερ. εἰκότως, ἰδιώτης γὰρ εἰ, ὦ Χωλ-
 ρωμ, καὶ ἡκιστα ποιητικός. ὁ δὲ γηρύας Ομηρῶς, ἀ-
 πὸ δυνούμεισιν αὐτῆς ἡμῶν ἀμβάτῳ ἐποίησε τῶν
 ὄρανόν, ὅτ' ὅρα δῖος στυγίβης τὰ ὄρη. καὶ θαυμάζω
 εἶναι ταῦτα τὸράσια εἶναι δοκεῖ, τῶν Ἀτλαντα δ' ἡλα-
 δη εἰδίοπι, ὅς τ' ὁ πόλεμ αὐτὸν, εἰς ὧν, φέρει, ἀνέχωρ
 ἡμᾶς ἀπαντας. ἀκούεις δὲ ἴσως καὶ τὸ ἐμὸ ἀδελφῶ
 ποιεῖ, τὸ Ἡρακλῆος, ὡς εἰς ἀντιπὸ ποτε αὐτὸν ἐκεί-
 νοι Ἀτλαντα, καὶ ἀναπαύσειε πρὸς ὀλίγον τὸ ἀχ-
 θος, ὑποθεῖς αὐτῷ τῷ φορτίῳ; Χά. ἀκούω τὸ ταῦ-

τα εἰ

τα, εἰ δὲ ἀληθὴ ὄντι, σὺ αὖτ' ὦ Ερμῆ, τοῖς οἱ ποικταὶ εἰδ' ἦ
 τε. Ερ. ἀληθέστατα, ὦ Χάρων, ἢ τίν' ἔχ' ἄρ' ὄνεια
 σοφοὶ αὐτοῖσι δόξουσιν; ὡς δὲ ἀναμολόγῳ μὲν
 τὴν ὁδὸν πρῶτον, ὡς πορὶ ἡμῶν ὑψηλῆς τοῦ
 ποταμοῦ, ὁ ἀρχιτέκτων Ομηροῦ, αὐτὰρ ἐπ' ὁδοῦ Γή-
 λιοι ἐνόσιφυλλον. ὁρᾷς, ὅπως ῥα δῖος ἄμα τοῖς ποιη-
 τῶν δὲ ἐργασάμεθα; φέρε δὲ ἀναβὰς ἰδῶ, εἰ τοῦ-
 τα ἱκανά, ἢ ἐποιοῦσθ' ἔτι διήσεις. παπαί, κἀγὼ
 ἐπ' ἐσμὲν γὰρ τῇ ἴσως ῥα τῶν ὄρανθ'. ἀρ' ἔτι γὰρ τῶν
 ἑωῶν, μόγις ἰωνία, τοῖς Λυδία φαίνεται, ἀρ' ἔτι τῶν
 ῥα, δὲ πλείων Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἀρ' ἔτι τῶν ἀρ-
 τῶν, τὰ αὖτ' ἔτι τῶν ἰσθμῶν, λακκῶν, ἢ Κρή-
 τῃ δὲ πᾶντο ἱερῶν. μετὰ κινητὰ ἡμῶν, ὡς πορὶ μὲν, τοῖς
 ἢ οἴτῃ, ὡς οἴκῃ, εἴτα ὁ Παρνασσὸς ὑπὸ τῶν ὄσων. Χά-
 ῖς τ' ὅπως ποιεῖται, ὅρα μόνον, μὴ λεπτότερον δὲ ὄργασ-
 μεθα τὸ ἔργον, ἀρ' ἔτι κινῶντο πέρα τοῦ πιδανθ', εἴ-
 τα συγκαταρρίφθηντο αὐτῶν, πικρὰς δὲ Ομηροῦ οἱ
 πορὶ κινῶντος πρᾶσθ' ὡς, ξυῖον δὲ τῶν Κρανίων.
 Ερ. θάρρει, ἀσφαλῶς γὰρ ἔξει ἅπαντα. μεταπίθῃ
 τὴν οἴτῃ, ἐπικυλινδῶ δὲ τὴν ὁ Παρνασσός. ἰδ' ἔτι, ἐ-
 πάντῃ αὐτῇ. δὴ ἔχει, πάντ' ὅρα, ἀναβὰς ἢ διὰ τοῦ
 σὺ. Χά. ὄρεξον ὦ Ερμῆ τὴν χεῖρα, δὲ γὰρ αὐτὴ μικραὶ
 μετὰ τὴν τὴν μηχανὴν ἀναβὰς εἰς. Ερ. εἴ γε τοῖς
 ἰδ' ἔτι ἐθέλεις ὦ Χάρων ἅπαντα, δὲ γὰρ δὲ ἄμφω, καὶ
 ἀσφαλῆ καὶ φιλοθεάμονα εἶναι, ἀλλ' ἔχον μὲν διὰ δι-
 ξίας, καὶ φέδον μὴ κατὰ τὸ ὀλιόκῃς πατήρ, δὴ
 γὰρ ἀνελήλυθας καὶ σὺ, καὶ ἐπ' ἑπὶ δὲ δίκου μὲν δ

Γαρνασός ὅστις, μίαν ἐκὰς πόρος ἄκραν ἐπιλαβόμενοι,
 καθελώμεθα, σὺ δέ μοι ἥδη γν' ἐν κλω ποδὶ βλεπωρ,
 ἐπισκῶπει ἅπαντα. Χά. ὁρῶ γλῶ πολλῶν, καὶ λί-
 μνῳ τινὰ μεγάλῳ ποδὶ ῥέσσαν, καὶ ὅρη καὶ ποτα-
 μὸς, τὸ Κωκυτὸ καὶ Γυειφλεγέθοντ' ὁ μέγας,
 καὶ ἀνθρώπος πάνυ σμικρὸς, καὶ ἴνας φωλεὸς αὐ-
 τῷ. Ερ. πόλεις ἐκείναι εἰσιν, οὓς φωλεὸς εἶν νομί-
 ζεις. Χα. οἶδα ὧ Ερμῆ, ὡς δὲ ἡμῖν πῶς πρακτοῦ,
 ἀλλὰ μάτῳ τὸν Γαρνασὸν αὐτῇ Κασαλία, ὅ τιν
 οἶτῳ, ὅ τὰ ἄλλα ὅρη μετεκινῆσθαι. Ερ. ὅτι τί;
 Χα. δὲ ἄκρῳ εἰς ἐγὼ γὰρ ἄρ' ἔ' ὑψηλὸς ὁρῶ. ἐβδό-
 μῳ δὲ ὁ πόλεις ὅρη αὐτὰ μόνον, ὥσπερ γν' ἡρα-
 φαῖς ὁρᾶν, ἀλλὰ αὐτὸν ἀνθρώπος αὐτοῦ, καὶ ἄ' πρὸς
 σι, καὶ οἶα λέγουσιν, ὡς πῶς ὅτε μετ' ἑστέον γν' τυ-
 χῶν εἶδ' οὐ γελῶντα, ὅ ἡρσ με, ὅτι γελῶν. ἀκούσας
 γὰρ τιν' ὅ, ἥδῳ δὲ ὑποβόλλῳ. Ερ. τί δὲ τὸ τ'
 λῶ; Χα. ὡς δ' εἶπνον, οἶμαι, ἡλκῆς ὑπόλιν' ἔ' ἔ'
 φίλων, ὅ τιν ὑπόραιαν μελιστα ἤξω, ἔφη, καὶ μετα-
 ξὺ λέγοντ' ὅ, ἄρ' ἔ' τέγος ὑπόραις ἐπιπρὸς ὅ, ὅκ
 οἶδ' ὅ, ὅ τιν ὑπόραις, ἀπὲρ ἔ' ἔ' αὐτόν. ἐγέλασε δ',
 ὅκ ἐπιτελῆσαντος τιν ὑπόραις. εἰκα δὲ ὅ νῦν ὑ-
 ποκαταβήσεαι, ὡς μάλλον βλέπομαι, καὶ ἀκούομαι.
 Ερ. ἔχ' ἀτρεῖας, ὅ ὅσος γὰρ ἐγὼ ἰάσμαι σοι, καὶ ὅσος
 δόρκεσται γν' βραχὲ ἀφ' αὐτοῦ, πρὸς ὁμῆς τινὰ ὅ
 πρὸς ὅσος ἐπὶ ὁλῶν λαβῶν. ὑπὸ ὁλῶν εἶπω τὰ ἔ' πη,
 μέμνηο μὴ κέ τι ἀμεινῶ ἔ' ἔ', ἀλλὰ ὅσος πάντα ὅ-
 ραν. Χα. λέγε μόνον. Ερ. Ἀχλὺ δ' αὐ τοι ἀπ'

ὁφθαλ

ὀφθαλμῶν ἔλαμ, ἢ πρὶν ἐπιγνῶν, ὅφρ' οὐ γινώσκεις ἢ
 μὴν θεόν, ἢ δὲ καὶ ἀνδρα. Χαλ. τί ὅστις; Ερ. ἡδὴ ὁ-
 ρᾶς; Χαλ. ὑποφθαλμῶς γε, τυφλὸς ὁ λυγρεὺς ἐκεί-
 νος, ὡς πρὸς ἐμὲ, ὡς τε σὺ τὸ ὡτὶ τέτω πωδιδασ-
 κέ με, καὶ ἀρκεῖν σ' ἐρωτῶντι. ἀλλὰ βέλτε, καὶ τὸν Ὀμη-
 ρον καὶ γὰρ ἐρωμαίσε, ὡς μαθὴς ὅδ' αὐτῶν ἀμελῆ ὄν-
 τα μετ' ὧν Ὀμήρου; Ερ. ὦ πόθον σὺ ἔχεις τί τῶν ἐκεί-
 νο εἰδέναι, ναυτὴς αἰεὶ καὶ πρόσκωπτος ὤμ; Χαλ. ὁ-
 ρᾶς ὁνδιστικὸν ὄντο δὲ τῶν τέχνων; ἐγὼ δὲ ὅποτε δε-
 πόθουμι αὐτῶν ἀχθάνοντα, πολλὰ ῥα φωδιδῶντος
 ἀποκας, γνίωμι ἐπὶ μνημῶν, καὶ τοὶ χθονίων ἡμέας ὅμι-
 κρός τότε κατέλαβον, ἐπεὶ γὰρ ἤρξατο ἀδμεῖν ὁ πά-
 νυ αἰσίορ τινα ὡδιδῶν τοῖς πλέεσσιν, ὡς ὁ ποσειδῶν
 σωήγαγε τὰς νεφέλας, καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον, ὡς
 πόρ πορύντω τινα, ἐμβαλὼν τὴν τεύλαιναν, καὶ πύ-
 λας τὰς θυέλλας ὠρόθωνε, καὶ ἄλλα πολλὰ λυκαῶν τῶν
 θαλάσσαν ὑπὸ τῶν ἐπῶν, χθονίων ἀφνω ὧ γνόφος ἐμ-
 πεισῶν, ὀλίγο δὲ μὲν πόθου ἔβρεχεν ἡμῖν τῶν ναῦν, ὅτε πρὶν
 καὶ ναυτιάλας ἐκείνος, ἀπὴ μέσε τῶν ῥαφιδῶν τὰς πολ-
 λὰς αὐτῆς Σκύλλης ὧ Χαρύβδι καὶ Κύκλωπι. Ερ. ὅ-
 χαλεπὸν ἐν ταῖς, ἐκ τοσούτων ἐμέτεσσι ὀλίγα γὰρ διαφυ-
 λατῆς. Χαλ. εἰπέ γάρ μοι. τίς γὰρ ὅδ' ὅστις πάχι-
 στος αὐτῶν, ἢ σὺς τε, μέγας τε, Εξοχὸς ἀνθρώπων λε-
 φαλῶν, καὶ θυρεὺς ὤμων; Ερ. μίλωμι ὅτι, ὁ ἐκ
 Κρότωνος ἀδελφὴς, ἐπικροτοῦσι δὲ αὐτῶν οἱ ἑλ-
 ληνες, ὅτι τὸν ταῦρον ἀράμην, φέρει δὲ τῶν στα-
 δίου μέσου. Χαλ. καὶ πόσῳ δικαιοτόρῳ αὐτὸς ἐμὲ ὧ

Ερμῆ παυνοῖσιν, ὅς αὐτόν σοι τῆρ μίλωνα μετ' ὀλί-
 γον ξυλλαβῶν, γνῆνῶμαι δὲ τὸ σκαφίδιον, ὁπόταν
 ἦκη πρὸς ἡμᾶς, ἕποτο τὸ ἀμαχωτάτο τῶν ἀνταγω-
 νιστῶν κατὰ παλαιαδίς τοῦ θανάτου, μὴ δὲ ξυεῖς,
 ὅπως αὐτῶν ὑποσκελίζῃ; ἡἷατα οἰμώξετο ἡμῖν δὲ
 λαδὴν, μεμνημένῳ τῶν σεφάνων τότῳ, καὶ τ' ἑρό-
 το, νῦν δὲ μέγα φρονεῖ, θανυμαζόμενῳ ὡδὶ τῇ τοῦ
 ταύρου φορᾶ. τί δὲν οἰκῶμεν, ἄρα ἐλπίειν αὐτόν καὶ
 τεθνήξει δαί ποτε; Ερ. πόθον ἔκείνῳ θανάτου
 νῦν μνημονόσειν αὐτὸν γνῶσκῶν ποσάυτη; Χαλ. ἔα
 ἔσθῃ, οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν παρέξοντα, ὁ-
 πότ' αὐτὸν πλεῖν, μὴ δὲ ἐλπίδια, ὅκ' ὅπως ταῦτορ ἐπὶ ἄ-
 ραδὶ δωάμενος. σὺ δὲ μοι ἔκείνο εἰπὲ, τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄ-
 ἄλλος, ὁ σεμνὸς ἀνὴρ; ἀχ' ἔμην, ὡς οἰκνῶν ἀπὸ γῆρ' ἔ-
 σολῆς. Ερ. Κύρῳ, ὦ Χαλῶν, ὁ Καμβύσης, ὅς τ' ἀρ-
 χὴν παλαιὰ Μήδων ἐχόντων, νῦν πόρσῳ ἦδ' ἐποίη-
 σον εἶν. Ὁ Ασυνείων γνῶσχος ὅτος ἐκράτησε, Ὁ Βα-
 βυλωνία πρῆσθ' ἔλθ, καὶ νῦν ἐλασίωμ' ἡ ὡδὶ Λυδῶν
 οἰκνῶν, ὡς καθελῶν τῆρ Κροῖον, ἀρχοὶ ἀπάντων. Χαλ.
 ὁ Κροῖος ἢ ποτὶ καὶ κείνός ὄστι; Ερ. ἐκείσε ἀπό-
 βλεψον, δὲ τὴν μεγαλλίαν Αἰρόπολιν, τὴν τὸ τε-
 πλῆρ τεῖχῳ, Σαρδείας ἐκείναι. καὶ τὸν Κροῖον αὐτόν
 ὀρᾶς, ἦδ' ἐπὶ κλίνης χρυσῆς καθήμενον, Σόλωνι βρῶ
 Αθλιαίῳ δαλεγόμενον; βδ' αἰ, ἀκρόσωμ' αὐτῶν, ὁ,
 τι καὶ λέγῃσι; Χαλ. πάννυ μὲν δὲν, Κροῖ. ὦ ξγνὲ Αθῆ-
 νᾶε, εἰδὲν γάρ μου τῆρ πλῆτορ, Ὁ θησαυρὸς, Ὁ
 ὅσῳ ἄσκησ' χρυσός ὄστι ἡμῖν, καὶ τὴν ἄλλαν πολὺ
 τέλειαν

πέλειαν, εἰπέ μοι, τίνα ἦ γὰρ τῶν πάντων ἀνθρώπων
 θυδαιμονέσθην εἶν; Χαλ. τί ἄρα ὁ Σόλων εἶρε; Ερ.
 θάρρει, ὅδε μ' ἀγχι νῆς, ὦ Χαλρων. Σό. ὦ Κροῖσε, ὀλί-
 γοι μὲν οἱ θυδαίμονες. ἐγὼ δὲ ὦμ οἶδα, Κλέοβιμ, ὅτι
 Βίτωνά ἐγὼ μακροθυδαιμονέστατος γηγεῖναι, αὐτὸς δὲ
 εἰρέας παῖδας. Χαλ. τί Ἀργόθεν φησὶν ὁ πῶς, αὐτὸς
 ἅμα πρῶτον ἀποθανόντας, ἐπεὶ τίνι μᾶλλον ἰσο-
 δυνάτες, εἴληκσαν ὡς τ' ἀπ' ἡνίκας, ἄρτι πῶς τὸ ἰόρον.
 Κροῖ. ἐγὼ, ἐχέτωσαν τὰ πρῶτα ἐκείνοι, τί θυδαιμο-
 νίας. ὁ δ' αὖτερος ἢ τίς αὖ εἶν; Σό. Τέλλος ὁ Αθηνᾶιος,
 ὃς δὲ τε ἐβίω, καὶ ἀπέθανεν ἰσὺς τί πατρίδ' ἔ-
 Κροῖ. ἐγὼ δὲ Λακωνία, ὅσσοι δὲ καὶ θυδαίμων εἶν;
 Σό. ὅδε πω οἶδα Κροῖσε, ἢ μὴ πῶς τὸ τέλος ἁ-
 Φίκα το Βίω. ὁ γὰρ θάνατος, ἀκρίβης ἐλεγχθ' ἔ-
 ποῖσται, καὶ τὸ ἄρτι πῶς τὸ τέρας θυδαιμόνως
 διαβιῶναι. Χαλ. καλίστα, ὦ Σόλων, ὅτι ἡμῶν οὐκ
 ἐπιλέλυσται, ἀλλὰ τὸ πορθεῖσθαι αὐτὸ ἀξιοῖς γηγεῖν,
 τί πῶς τῶν ποῖσται λείπειν, ἀλλὰ τίνας ἐκείνους ὁ
 Κροῖστος ἐκπέμπει, ἢ τί καὶ ὡς τῶν ὁμων φέρεται;
 Ερ. πλὴν θῶς ἔφ' ἑνὶ ἡμέρᾳ ἀνατίθεται, μισθὸν τ'
 χρυσίδι, ὅφ' ὦμ καὶ ἀρκεῖται μικρὸν ὕψος, Φιλό-
 μαντις δὲ ἀνὴρ ἐκτόπως. Χαλ. ἐκείνο γὰρ ὅστις ὁ
 χρυσὸς, τὸ λαμπρόν, ὃ ἀρκεῖται τὸ ὕψος μετ' ἐ-
 ρυθίματ' ὡς νῦν γὰρ πρῶτον εἶδον, ἀκέρως αἶε. Ερ.
 ἐκείνο, ὦ Χαλρων, τὸ αἰετίζον ὄνομα, καὶ πῶς μάχ-
 τον. Χαλ. καὶ μὴν ἐχ' ὁρῶ, ὃ, τι ἀγαθὸν αὐτῷ πρόσ-
 εστι, εἰ μὴ ἄρα ὅσον μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ φέρον-

τούτῳ αὐτό. Ερ. ὃ γὰρ οἶδα, ὅδοι πόλεμοι δῖα ἄσπερ,
 καὶ ἐπιβουλαὶ καὶ ληστεία, καὶ ἐπιτορκία καὶ φό-
 νοι καὶ δεισμὰ, καὶ πλοῦς μακρὸς, καὶ ἐμπο-
 ρία καὶ δουλείαι; Χαλ. δῖα ἄσπερ, ὦ Ερμῆ, τὸ μὴ
 πολὺ τῷ χαλκῷ δῖα φέρομ; οἶδα γὰρ τὴν χαλκῶν, ὁ-
 βολὸν, ὡς οἶδα, παρὰ τῶν κατὰ πλείοντων ἐκείνου
 ἐκλέγωμ. Ερ. ναί. ἀλλ' ὁ χαλκὸς μὲν πολλὸς, ὥς
 ὃ πάννυ σπασδαίεταί τῳ' αὐτῷ. ἄσπερ δὲ ὀλίγοι ἐκ
 πολλῶν τῷ βάθους οἱ μεταλλοδύοντες ἀνορύττουσι,
 πλὴν ἄλλ' ἐκ τῆς γῆς καὶ ἔτ' ὅ, ὥσπερ ὁ μόλιβδιος,
 καὶ τὰλλα. Χαλ. δεινὴν ἴνα λέγεις τῶν ἀνθρώπων
 τῇ ἀβελτηρίᾳ, οἱ τὸς ὅτον ἐρωτᾷ ἐρῶσιν ὥχρ' καὶ
 βαρέως κτήματ' ὅ. Ερ. ἀλλ' ὃ Σόλων γὰρ ἐκείνῳ,
 ὦ Χάρων, ἐρᾶν αὐτὸ φαίνεται, ὡς ὅρας, καὶ ἀγλαὰ
 γὰρ τῷ Κροῖσῳ, καὶ τῇ μεγαλυνχίᾳ τῷ βαρβαρῶν.
 καὶ μοι δοκεῖν, ἐρεοδαί τι βέλεται αὐτόν, ἐπακτῶ-
 μιν ὅν. Σό. εἰπέ μοι ὦ Κροῖσε, οἷς γὰρ τι δίδωκε
 τῶν πλίνθων τούτων τὴν ὑψίον; Κροῖ. νῦν δὲ, ὃ γὰρ
 ὅστις αὐτῷ γν' δελφοῖς ἀνάθημα ὃ δὲν ἔδωκεν. Σό. ὃ-
 κῶν μακρὰν οἷς τὴν θεὸν ἀρφαίνην, εἰ κτήσας γν'
 τοῖς ἄλλοις καὶ πλίνθους χρυσᾶς; Κροῖ. πῶς γὰρ ὃ;
 Σό. πολλὰ μοι λέγεις, ὦ Κροῖσε, πρὶν γν' ὅτι ὃ-
 ρανῶ, εἰ ἐκ Λυδίας μετὰ σέλιδα τὸ χρυσίον δέχεται
 αὐτῶν, ἢ ἐπιθυμήσωσι. Κροῖ. πῶς γν' τὸς ὅτ' αὐ-
 γήν τοι χρυσὸς ὅσος παρ' ἡμῖν; Σό. εἰπέ μοι, σί-
 δηρ' ὃ δὲ φύεται γν' Λυδίας; Κροῖ. ὃ πάννυ τι. Σό.
 τῷ Βελπίον' ἄρα γν' δεικνύς ἐστι. Κροῖ. πῶς ἀμεί-
 νωμ

νωμ ὁ σίδηρος χρυσός; Σό. ἢ ἀρκούνῃ μηδὲν ἄτα
νακτῶν, μάθους αὖν. Κροῖ. ἐρώτα ὦ Σόλων. Σό. πό
τόσον ἀμέντος οἱ σώζοντο τινὰς, ἢ οἱ σώζομενοι πρὸς
αὐτῶν; Κροῖ. οἱ σώζοντο διηλαδίη. Σό. ἄρ' ἔνῃ
Κύρῳ, ὡς λογοποιῶσι τινος, ἐπὶ Λυδίοις, χρυσῶς
μαχαίρας σὺ ποιήσῃ τοῖς στρατῶν, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγ-
καῖός τις; Κροῖ. ὁ σίδηρος διηλαδίη. Σό. καὶ
εἴγε μὴ ἴδωμεν παρασκευάσασθαι, οἷοιτο αὖ σοι ὁ χρυ-
σὸς ὅτι πέρας αἰχμηλῶτος. Κροῖ. θυφῆμαι αὖ
θροῦ. Σό. μὴ γήνοιτο μὲν ἔν τῳ ταῦτα, φαίνει
δ' ἔν ἀμένῳ ἅμ σίδηρον ὁμολογῶν. Κροῖ. ἐκῶ
καὶ τοῖς θεῶν λελοῖς σιδηρῶς πλίνθος ἀνατιθῆναι
με, ἅμ δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὐτοῖς ἀνακαλεῖν; Σό. ἐδὲ
σίδηρος ἐκείνός γε διεκρίσεται. ἀλλ' ὡς τε χαλκόν, ὡς
τε χρυσὸν ἀναθῆς, ἄλλοις μὲν ποτε λήθημα, καὶ ἐρ-
μαιοῦ ἔστι ἀνατεθεικὸς, φωκδοῦσιν ἢ Βοιωτοῖς, ἢ Δελ-
φοῖς αὖ τοῖς, ἢ τινι τυραννῶντι, τοῖς δὲ θεῶν ὀλίγον
μελεῖ τῶν σῶν χρυσοποιῶν; Κροῖ. αἰεὶ σύ μου τοῖς
πλάτῳ πρὸς πολέμους, καὶ φθονεῖς. Ερ. ἐφείπερ ὁ Λυ-
δὸς, ὦ Χάρων, τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν
λόγων, ἀλλὰ ξένοῦ αὐτῷ δοκεῖ ἢ πρᾶγμα, πόντος
ἀνθρώπου δὲ ὑποπῆσθαι, τὸ δὲ πρὸς ἀμύμον ἐλθὼν
θεῶς λέγων. μεμνήσεται δ' ἔν μικρὸν ὕσδαρον τοῦ Σό-
λωνος, ὅταν αὐτὸν δὲ ἀλόντα, ὡς τῶν τυραννῶν
Κύρῳ ἀναθῆναι. ἢ καὶ γὰρ τῶν Κλωθῶς πρώτῳ ἀνα-
γνωσκόντος τὰ ἐκείνῳ ἐπικεκλωσμένα, καὶ οἷς καὶ
ταῦτ' ἐγγράψῃ, Κροῖος μὲν ἀλῶναι ὑπο Κύρον,

σομαι, τότε γνωρίζεις αὐτῶν ἑκαστον γυμνὸν ἐν τῷ
 σκαθιδίῳ, μήτε πορφυρίδα, μήτε πιδραν, ἢ κλί-
 νω χρυσῷ κομίζοντας. Ερ. καὶ τὰ μὲν τούτων ὧδε
 ἐξεί. τ) ὅ πληθύνω, ὦ Χάρων ὄρεας, αὐτὸς πλεονῆρας αὐτῶν,
 τοὺς πολεμῶντας, αὐτὸς δικαζομένους, αὐτὸς γεωργῶντας,
 αὐτὸς διανεύοντας, αὐτὸς πρῶταίῳντας; Χά. ὁρῶ ποικί-
 λω λινὰ τύβω, καὶ μεσὸν τετραγῆς τὸν βίον, ὅτι τις
 πόλεις γε αὐτῶν, οἰκίῃς τοῖς σμίνεσιν, ἐν οἷς ἅπας ἡ
 ἰδιότης ἐκείνων ἔχει, ὅτι πλησίον ἐκείνῃ. ὁλίγοι δὲ
 λινὸν, ὡς ὁρῶ σφῆκος, ἄγρσι, ὅτι φέρονται ἐν ὑποδῷ
 σόρον. ὁ δὲ πῶς πετόμεθα αὐτῶν ἐκ τὰ φανῶν ὅπως
 ὄχλος, τίνος εἰσὶν; Ερ. ἐλπίδων, ὦ Χάρων, καὶ δέ-
 ματα καὶ ἀνοῖαι, καὶ ἡδοναὶ καὶ φιλαργυρία, ὅτι
 ὄργαι καὶ μῖσος, ὅτι τὰ βλαύτα. τούτων δὲ ἡ ἀγνοία ἡ
 κατὰ ξωανὰ μέμικται αὐτοῖς, καὶ συμπολιτόνε-
 ται γε νῦν δία, καὶ τὸ μῖσος, καὶ ἡ ὄργη, ὅτι φιλοτυπία
 ὅτι ἀμαθία, καὶ ἀρεία ὅτι φιλαργυρία. ὁ φόβος δὲ, καὶ
 ἐλπίδες, ὑποδράνω πετόμενοι, ὁ μὲν ἐμπύπῳ ἐκ-
 πλῖνται ἐνίοτε, καὶ ὑποπῆσιν ποιεῖ, αἰδῶ ἐλπί-
 δες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρόμεναι, ὅπου αὐτὸς μολισα
 οἴκται τις ἐπιλήψεται αὐτῶν, ἀναπῆλμεναι οἴχον-
 ται, λεχινότας αὐτῶν ἀπολιπῶσαι, ὅπου καὶ τὸν
 ταύταλον κατὰ πάχοντα ὄρεας ὑπὸ τοῦ ὕδατος.
 ἦν δ' ἀπενίσσης, κατόψιν καὶ μοίρας αὐτῶν ἐπιλωθῆ-
 ραι ἐκείνων τὸν ἄτρακτον, ἀφ' ὃ ἡρτῆσθαι ξυμβέβη-
 κεν ἅπαντας ἐκ λεπῶν νηματοῶν ὄρεας, καὶ ἀπὸρ
 ἀράχνιων τινα κατεβαίνοντα ἐφ' ἑκαστον ἀπὸ τῶν ἀ-

πρῶκτωρ; Χά. ὁρῶ πάντῃ λεπτὸν ἐκείνου νῆμα ἐπὶ
 πεπλεγμένον γε τὰ πολλὰ, ὥστε μὴν ἐκείνου, ἐκείνο
 δὲ ἄλλω. Ερ. εἰκότως ὦ πορθηδόν. εἰμαρται γὰρ εἰ-
 κένω μὴν, ὑπὸ τὸτ' φονδύλῳ, τὸτ' δέ, ὑπὸ ἄλ-
 λω, ὃ ἡλκρονομήσαι γε ὥστε μὴν ἐκείνο, ὅτε αὐτὸ ἡμι-
 κρότερον τὸ νῆμα, ἐκείνον δὲ αὐτὸ τὸτ', τοιόνδε γὰρ
 τι ἢ ἐπιπλοκή δ' ἡλοῖ. ὁρᾷς δ' ἐν ἀκρὶ λεπτὸν ἡρεμαμέ-
 νος ἅπαντας; καὶ ὁτος μὴν ἀνασπαδαίεις αὐτῷ, μετέω-
 ρὸς ὅστις, ὃ μετὰ μικρὸν κατὰ πτωρ, ἀκρὸν ἀγῆνται
 τὸ λίνον, ἐπὶ δὲ μὴν ἐπὶ ἀντέχει πρὸς τὸ βαρύνει, με-
 γαν τὸν φόρον ἐργασίαν. ὅτι δὲ ὀλίγον ἀκρὸν γῆς
 αἰωρὸς μὴν, ἡμὶν ὡς ἐσθλὴ, ἀποφνητὶ λείσεται, μόγις
 ὃ τοῖς γένοιται δ' ἀκροδύνται τὸ πῶμα. Χά.
 παγγέλοια ταῦτα, ὦ Ερμῆ. Ερ. ὃ μὴν ὅτι εἰπεῖν
 ἔχουσιν αὐτὸ τὸ ἀξίαν, ὅπως ὅστις κατὰ γέλασα, ὦ Χά-
 ρω, καὶ μάστιγα αἱ ἄγαν ἀποδίδαι αὐτῷ, ὃ τὸ μετὰ
 ξὺν τῷ ἐλπίδων οἴχεσθαι, ἀναρπάσας γιγνομένης
 ὑπὸ τῷ βελτίστῳ θανάτῳ. ἀγγελοὶ δὲ αὐτῷ καὶ ὑπε-
 ρεῖται μάλα πολλοὶ, ὡς ὁρᾷς, ἡπίαλοι καὶ πυρετοὶ,
 καὶ φθόαι καὶ πόδι πνυμονίαι, καὶ ξίφη καὶ λυσί-
 ρια καὶ κώνεαι, καὶ δεικνύσαι ὃ τυράννοι, καὶ τῶτων
 ὅδε ὅλως αὐτῶν εἰσέρχεται, ὅτι αὐτὸν πρῶτῳ,
 ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὀητοῖ, καὶ αἱ αἱ, ὃ ὡμοι-
 μοι. εἰ δ' οὐθὺς δ' ἀρχῆς γνόντες, ὅτι θνητοὶ τὰ εἰσιν
 αὐτοὶ, καὶ ὀλίγον ὥστε χρόνον ἐπιδικησάντων τῶν
 βίῳ, ἀπίασιν, ὡς ἀπὸ δ' ὀνείραται, πάντα ὑπερ-
 γῆς ἀφγνόντων, ἔξωμ τε αὐτῶν φρονέσθω, καὶ ἡπιορ
 ἡντιῶν

ἡνιάντο ἀφ'θανόντων. νῦν δὲ ὅτ' αἰελπίσαντο χρῆ-
 δαι τοῖς πρῶσι, ἐπειδ' αὖ ἐπιστᾷς ὁ ὑπερέτης κα-
 λῆ, καὶ ἀπάγῃ, πεδ' ἡσας ἔρ' πωρετῶ ἢ τῇ φθόκῃ, ἀ-
 γανακτῶσι πρὸς τὴν ἀγωγὴν, ὅποτε πρὸς δὴ κῆ-
 ραντο ἀφ' αὐτῶν ἀπὸ δ' αὐτῶν. ἢ τί γὰρ ἔκ' αὐτῶν ποιή-
 σαι ἐκείνος, ὁ τὴν οἰκίαν ἀποδ' ἡ οἰκοδὸμος, ὅ-
 τ' αὖ ἐργάτας ἐπιπείρω, εἰ μάλ' οἱ, ὅτι ἡ μὲν ἔξει τέ-
 λ' αὐτῶ, ὁ δὲ ἄρ' ἐπιπείρω ὅσοι ἀπὸι, ἔρ' ἡ-
 λκρονόμῃ κατελιπὼν ἀφ' αὐτῶν αὐτῶ, αὐτῶ μὴ ἵ-
 διαντῶν ἀπὸ τῆς ἐκείνῃ. ἢ γὰρ ὁ χαίρων,
 ὅτι ἄρ' ἔργα παῖδας ἐτεκεν αὐτῶ ἡ γυνὴ, καὶ εἰς
 δ' αὖ ἐσιῶν, ἡ τὸ νοματὶ πατρὸς πθίμεν, εἰ
 ἀπὸ τῆς, ὡς ἐπ' ἑτῆς γυνόμην, ὁ παῖς τεθνήσκει,
 ἀρα αὖ σοι δοκῇ χαίρειν ἐπ' αὐτῶ γυνόμην; ἀλλὰ ἔ-
 ρ' αὖ πορ, ὅτι τῶ μὲν δ' ἡ τυχόντα ἡδὲ ἔρ' παρ' ἐκεί-
 νοι ὅρ' αὖ, τὸν τὸ ἀπὸ τῆς πατέρα, ἡ Ὀλύμπια νε-
 κηστος, τὸν γέγονα δὲ, ἡ ἐκρομίζοντα ἡ παρ' αὐτῶ
 ὅρ' αὖ, ὅτ' οἱ δὲ, ἀφ' οἷας αὐτῶ ἡρόκῃς ἐκρέματο.
 αὖ γὰρ γὰρ πορ' τῶ ὅρ' αὖ διαφορομίνος ὅρ' αὖ, ὅτ' εἰ-
 σὶ, ὅτ' αὖ ξυπαγείροντας τὰ γήματα, εἴτα πρὶν ἀφ-
 λαῦσαι αὐτῶ καλῶμίνος, ἡ ὅρ' αὖ πορ, ἐπὶ ὄντων
 ἀγέλωι τε ἡ ὑπερέτῶ. καὶ ὅρ' αὖ πάντα ταῦτα,
 ἡ πρὸς ἐμαυτὸν ἐγὼ γνῶν, τί ἡ δὲ αὐτοῖς παρ' αὐ-
 τῶν βίον, ἡ πρὸς ἐκείνῳ ὅρ' αὖ, ὅτ' αὖ μὲν ἀγανακτῶσι;
 ἔρ. ἡ γὰρ αὖ βασιλεὺς ἰδὼν αὐτῶ, οἱ πρὸς ὅρ' αὖ
 μόνεσται ἐν δὴ δὴ, ἔξω τὸ ἀβελία, καὶ ὡς φῆς,
 ἀμ' αὖ βόλου ἡ τυχῆς, πλείω τῶ ἡ δὲ αὐτῶ τὰ ἀντα-

ραεύεισκει φρόνεντα αὐτοῖς, φόβος δὲ παραχῆς, δὲ
 μίση καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ ὄργας καὶ κολακείας, τῶ τοῖς
 γὰρ ἅπαντοδὺ ξύνεισι. ἔω παρὶν καὶ νόστος, καὶ πά-
 θη, δὲ ἰδομένης διαλαδὴ ἀρχόντα αὐτῶν. ὅπως δὲ τὰ
 τῶτων πονηρὰ, λογίζεσθαι καὶ ὁρᾶς, οἷα τὰ τῶν ἰδω-
 τῶν αὐτῶν εἴη. Καὶ. ἐθέλω γὰρ τοῖς ὦ Ἑρμῆ εἰπεῖν, ὦ πι-
 νυίοι κῆραι μοι ἐδοξεαὶ οἱ ἀνθρώποι, καὶ ὁ βίῃ ἁ-
 πας αὐτῶν. ἥδη ποτε πομφόλυγας γὰρ ὕδατι ἐθεί-
 σαι, ὑπὸ κερυνῶ πινυ κατὰρῆοντι ἀνισταμένης, τὰς
 φυλακίδας λέγω, ἀφ' ὧν ξυναγέρεται ὁ ἀφρός· ἐκεί-
 νων θίνων αἱ μένινες μικραὶ εἰσι, καὶ αὐτίκα ἐκραγεῖ-
 σαι ἀπέσβηναι, αἰδὼ ὑπὸ πλέον διαρεῖσθαι, καὶ πρὸς
 χωροσφῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων αὐταὶ ὑπὸρφυσώμε-
 ναι, δὲ μέγιστον ὄγκον αἶρονται, εἴτα μὲν τοὶ λαοὶ
 παύτως δὲ ἐξέρχονται ποτε, οὐ γὰρ οἶόν τε ἄλ-
 λως γῆνέσθαι, τὸ τὸ ὅτι οἱ ἀνθρώπων βίῃ. ἅπαντες
 ὑπὸ πονδύματι ἐμπεφυσημένοι, οἱ μὲν μέγας,
 οἱ δ' ἐλατῆρος. δὲ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμο-
 ρον τὸ φύσθημα, οἱ δὲ ἅμα τῶν ξυσπύων ἐπαύσαντο.
 πᾶσι δ' ἐν ἀπορραγνύει ἀναγκαῖον. Ἐρ. ὅδε μὲν
 χεῖρον σὺν τῷ ὀμῆρῳ εἰκάζεις, ὦ Χάρις, ὅς φυλοῖς τὸ
 γῆνι αὐτῶν ὁμοιοί. Καὶ. καὶ τοῖς τοῖς ὄντοδὺ, ὦ Ἑρμῆ
 ὄργας, οἷα ποιᾷς, δὲ ὡς φιλοκλῆνται πρὸς ἀλλήλους
 ἀρχῶν πείρει, δὲ πικρῶν δὲ λιπῶν ἀμιλλώμενοι, ἁ-
 πλῆς ἅπαντα κατὰ λιπὸντας αὐτῶν, διήσσει γὰρ ὁ βέλων
 ἔχοντας, ἥκη μὲν πρὸς ἡμᾶς· βόλῃ δὲ ἐν, ἐπέπρ' ἐφ' ὕψι
 λὸς ἐσμὲν, ἀναβοήσας παμμέγεθον παραινέσω αὐ-
 τοῖς

τοῖς ἀπέχεσθαι μὲν τῶν ματαίων πόνων, ζῆν δὲ αἰ-
 τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας, λέγων, ὦ μα-
 ταιοι, τί ἐσπεύδατε ποδὶ ταῦτα; πάντῃ δὲ κἀ-
 μνοντο, ὃ γὰρ οὐ αἰ βιώσει. δὲ δὲ τῶν ἐν ταῦτα σε-
 μῶν αἰδούσιν ὅτι, ὃ δὲ αὐτὰ πᾶσι πᾶσι αὐτῶν αἰ-
 τῶ ἀφθάνων, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὲν γυμνὸν οἴχεσθαι,
 τὸν οἰκίαν δὲ, καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ χρυσίον αἰ ἀλ-
 λων εἶναι, ὅ μετεβάλλειν αὐτὸς δ' ἀπόπτε, εἰ ταῦτα καὶ
 τὰ τοιαῦτα δι' ἐπικηρῶς ἐμβοήσονται αὐτοῖς, ὅτι αὐ-
 οῖσι μέγα ὀφελκθῶναι τὸν βίον, καὶ σωφρονεσέμεν αὐ-
 γησθῶν πρὸς πολὺν; Εἰ. ὦ μακάριε, ὅτι οἶδα, ὅπως
 αὐτὸς ἡ ἀγνοία, καὶ ἡ ἀπάτη διαβέβαιονται, ὥς μὴ δὲ
 αὐτὸν πάντων ἐπιβουλεύωνται αὐτοῖς τὰ ὧτα, το-
 σάτω λικρῶν ἐβουσαν αὐτὰ, οἷον πρὸς Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐ-
 ταίρους ἐδρασε, δ' εἰς τὴν Σφρῶν ἀκροάσεως. πόθεν
 εἰν αὐτὸν ἐκείνοι διωκθεῖν ἀκούσαι, ἢ καὶ σὺ λικραγῶς
 διαβέβαιον; ὅτι γὰρ πρὸς ὑμῖν ἡ λήθη δυνάμει, ὅσοι
 ἐν ταῦτα ἡ ἀγνοία ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν
 ὀλίγοι, ὃ πρὸς ἀδελφὸν τοῦ λικρὸν οὐ τὰ ὧτα, πρὸς
 τὴν ἀλήθειαν ἀκλινέστες, ὅσοι δ' ἐδρασε τοῦ οὐ τὰ
 πράγματα, καὶ καταγνωστές, οἷον ὅτι. Χα. ὃ-
 καὶ ἐκείνοις γὰρ ἐμβοήσονται; Εἰ. ποδὲς τὸν ὅσον λέ-
 γειν πρὸς αὐτὸς, αἰδέσθαι. ὅπως ἀρσάνου τῶν
 πολλῶν, καὶ ἀγγελῶσι τῶν γιγνομένων, καὶ ὁ δὲ αὐτὸς ὁ-
 διαμῶς ἀρσάνου αὐτοῖς, ἀλλὰ δ' ἡλπίεις, δρα-
 μὸν ἢ δὲ βολύοντες πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τῆς βίης; Χα. ὅ με-
 ὅσον, ἐλέγχοντες αὐτὸς τὰς ἀμαθίας. Χα. ὁ γὰρ ὁ

γηνάσθαι, πλὴν πάντων ὀλίγοι εἰσι, ὧς Ερμῆ. Ερ. ἵνα
 νοὶ καὶ ὅτοι. ἀλλὰ καὶ τίω μιν ἡδύ. Χα. ἐν ἐπιπό
 θον εἰδέναι, ὧς Ερμῆ, καὶ μοι δέξασαυτο, γνῶτε λῆῃ σκ
 τλὴν ποδὶ γῆσιν πεποιηκώς, τὰς ἀκθῆνας τῶ σωμα
 τω, ἵνα καὶ πρὺτῃσι θεάσθαι. Ερ. κεία, ὧ Χαλ
 ρωμ, καὶ τύμβος καὶ τάφος καλῶσι τὰ θιαῦτα. πλὴν
 τὰ πρὸ τῶ πόλεωρ ἐκείνα τὰ χώματα ὄρεας, καὶ τὰς
 σήλας τῶ τυραμίδας; ἐκείνα πάντα νεκροδοχεῖα τῶ
 σωματοφυλάκιά ὄσι. Χα. τί ἐν ἐκείνοι σεφανῶσι
 αὐτὸν λίθος, καὶ χρίσι μύρω; οἷδ' καὶ τυραννίδωντες,
 πρὸ τῶ χωμάτων, τῶ βόθρον πινὰ ὀρύξαντες, καὶ
 σίτεται τὰ πολυτελῆ δειπνα, τῶ εἰς τὰ ὀρύγμα
 τα οἶνον καὶ μελίκρατον. ὡς γὰρ εἰκασαι, ἐγγέσθιν;
 Ερ. ἐκ οἷδ' αὖ, ὧ πορθμὺς, τί ταῦτα πρὸς αὐτὸν γνῶ
 αἶσ. πεπιστόνῃσι δ' εἶν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομέ
 νας καὶ τωθῆν, δειπνῆν μὲν, ὡς οἶόν τε, ποδὶ πετομέ
 νας τῶ λνίσαν καὶ τῶ καπνόν, πίνειν ἢ ἀπὸ τῶ βόθρου
 τὸ μελίκρατον. Χα. ἐκείνους ἐπὶ πίνῃ ἢ ἐοδίῃ, ὧρ
 τὰ κρανία ξηρότατα; καί τοι γελῶς εἰμί σοι λέγων
 ταῦτα, ὅς κεν καὶ κατὰ γόνι αὐτὸς. οἷδ' ἐν, εἰ δυνάαν
 τ' αὐτὸν ἀνελθεῖν ἀπαξ, ὡς οὐχ θόνοι γηρόμνοι; ἐπέ
 τοι τῶ παγγέλοια αὐτὸν, ὧς Ερμῆ, ἐπαχον ἐκ ὀλίγα προ
 ματ' ἔχωμ, εἰ εἰδ' ἢ καὶ τὰ γινῶ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ τῶ
 αὐτὸς ἀνὰ γῆν πομπῶν. ὧ μάταιοι, τ' αὐτοῖας, ἐκ εἰ
 δότες, ἡλίκοις ὄροις ἀκίκερι; τὰ νεκρῶν, τὰ ζών
 των προσημαῖα, τῶ οἷα τὰ πρὸς ἡμῖν ὄσι. τῶ ὅτι κατ
 θανὸν ὁμῶς ὁ, τ' ἀτυμβῶσιν αὐτῶν, ὅσ' ἔλαχε τύμβου.
 γνῶ

Ἐν δ' ἴη τιμῆτος, λείων τ' Αγαμέμνων. Θόρσι τέκ' ὅ
 ἴσθ' ὅτι πῶς παῖς ἡνίομοιο. Γάνης δ' εἰσὶν ὁμῶς
 νεκρῶν ἀμύκνῃ κάρωα, Γύμνοί τε ξηροί τε, καὶ
 ἀσφοδ' ἐλὸν λειμῶνα. Ερ. Ἡρώκλεις, ὥς πολὺ τ' Ὀ-
 μηρον ἐπαντλῆς. ἀλλ' ἐπέπρ' ἀνέμνησάς με, θέλω
 οἱ δέξαι τ' ἦ Ἀχιλλέως τάφοι. ὁρᾷς τὸν ὡδὶ τῇ θα-
 λάτῃ; Σίγει ὡδὶ ἐκείνο τ' Τρωϊκόν, ἀντικρὺ δ' ὁ Αἴας
 τέθαπται γν' τῷ Ροιτείῳ. Χαλ. ὁ μεγάλῳ, ὦ Ερμῆ,
 οἱ τάφοι. τὰς πόλεις τὰς ἐπισύμους ἦδ' ἡ δ' εἰσὶν μοι,
 ἄς κατὰ ἀκρομυλῶν, τ' Νίνου. τ' Σαρδαναπέλας, καὶ
 Βαβυλῶνα, τ' Μυκλήας καὶ Κλεωνάς, καὶ τ' Ἴλιον αὐ-
 τῷ. πολλὰς γὰρ μέμνημαι διαπορθμύσας ἐκείθην,
 ὥς δ' ἐκεῖ ὁλων ἐτῶν μὴ δὲ νεωλκῆσαι, μὴ δὲ διαψύ-
 ξαι τὸ σκαθίστον. Ερ. ἦ Νίνος ἦ, ὦ πορθμύς, ἀπὸ
 λωγνῆς ἦδ' ἡ, καὶ ὁ δὲ ἵχνος ἐπὶ λοιπὸν αὐτ', ὅδ' αὖ ἐ-
 πης, ὅτε ποτ' ὤ, ἡ Βαβυλῶν δ' ἐοικένει δ' ἔτι, ἡ δὲ
 πυργος, ἡ τ' μέγαν πρὶ βολῇ, ὁ μετὰ πολὺ καὶ αὐτὴ
 ἡ κηκμένη, ὡς πρὶ ἡ Νίνος. Μυκλήας δ' ὁ Κλεωνάας αἰ-
 γύνομαι δ' εἰσὶν οἱ, τ' μάλιστ' ὁ Ἴλις, ἀκρηνίξας γν',
 οὐ οἶδ', ὅτι τ' Ὀμηρὸν κατελθὼν, ὡδὶ τῇ μεγαληγορίᾳ
 τ' ἐπῶν. πλὴν ἀλλὰ πάλας ἡ ἡ δὲ δαίμονες, νῦν
 ἡ ἡ κηκται τ' αὐτῇ. ἀκρηνίξας γν', ὦ πορθμύς, τ'
 πόλεις, ὡς πρὶ ἀνθρώποι, καὶ τὸ πρὶ ἀδρότῳ, τ' πῶς
 μοι ὅλοι. ἰνάχ' ὅν δὲ τάφος γν' Αργείῳ κατὰ λείπετ,
 Χά. παπαί τ' ἐπαινώμ' Ὀμηρε, τ' ὀνομάτων, Ἴλις,
 ἱρῶν τ' θυεράγων, καὶ εὐκτῆμεναι Κλεωνάας. ἀλλὰ με-
 τὰ δὲ λόγων, τίνας εἰσὶν οἱ πολεμῶντες ἐκείνοι, ἡ ὡς

τίνῳ ἀλλήλους φονδύουσιν; Ερ. Αგრῆςος ὄρεας, ὧ Χά-
ρων, καὶ Λακεδαιμονίως, καὶ τὸν ἡμιβήητα ἐκείνον
στρατηγὸν Ὀθρυαδίδην, τὸν ἐπιγράφοντα τὸ τρώ-
παιον (ἔρ) αὐτοῦ ὀνόματι; Χαλ. Ὡς τίνῳ ἢ αὐ-
τοῖς, ὧ Ερμῇ, ὁ πόλεμος; Ερ. Ὡς τὸ πειδίον αὐ-
τοῦ, γινῶ μάχονται. Χαλ. ὦ τ' ἀνόϊας, οἵ γε δ' κ' ἴθα-
σιν, ὅτι καὶ ὅλῳ τῷ Πελοπόννησῳ ἐκαστος αὐτῶν
λειπῶνται, μόγις αὖ ποδιαῖον λάβοισιν τόπον πρὸς
τὸ Αἰάκῃ. Ἐ δὲ πειδίον ὅσον ἄλλοτε ἄλλοι γεωργή-
στοι, πολλὰ κίς ἐκ βάθρων τὸ τρώπαιον ἀνασπᾶν
τοῦ (ἔρ) ἀρότρω. Ερ. ὅτω μὲν ταῦτα ἔσαι. ἡμεῖς
δὲ κατὰ βῆαν τὸν ἥδην, καὶ ἵπ' ἡ χώραν ὑπετήσαντες,
αὐθις τὰ ὄρη ἀπαλλατῶμεθα, ἐγὼ ῥ' ἡκαθὰ ἐσάλλω,
σὺ δ' ὡς τὸ πορθμῆσον. ἤξω δέ σοι μετ' ὀλίγον καὶ
αὐτὸς νεκροσόδωρ. Χά. δὴ γε ἐποίησας ὧ Ερμῇ, δι-
οργέτης αἰὲ ἀναγεγράφην ὠνάμεν δὲ ἡ δὴ σὲ τὴν
ἀσπιδιμίας, οἷα ὅδε τὰ τῶν κερκοδαιμόνων ἀνθρώ-
πων πράγματα, βασιλεῖς, πλίνθοι χρυσᾶ, ἐκατόμι-
λαι, μάχαι. Χάρων (ἔρ) δὲ ἐδίδεις λόγον.

Περὶ Θυσιῶν.

Αμὲν γὰρ γινῶσκουσιν αἱ θυσίαις οἱ μάταιοι πρᾶττες-
σι, Ἐ ταῖς ἑορταῖς, καὶ πεσοῖς τῶν θεῶν,
καὶ ἅ αὐτοῖς, καὶ ἅ δύνανται, Ἐ ἅ γινώσκουσιν πε-
ρὶ αὐτῶν, ὅτι οἶδα, εἰ τις ὅτω κερκεφῆς ὅδε, καὶ λε-
λυπημένῳ, ὅς τις ὅ γε λωσέται, τὴν ἀβελτηρίαν
ἐπιβλέψας τῶν δρωμένων. καὶ πολὺ γε, οἶμαι, πρὸ
τόπου

τόρον τῷ γελαῖ πῶς ἐαυτὸν δευτάσει, πότορον δὲ
 σέβεις αὐτῶν χρὴ καλεῖν, ἢ τὸναντίον θεοῖς ἐχθρὸς, ἢ
 κακοδαίμονας. οἷγε ὅτω ταπνὸν, καὶ ἀγῆρνες τὸ θεῶν
 ὑπολήψειςιν, ὥς ἐστιν ἀνθρώπων γνῶντες, καὶ κολα-
 κιδόμηνον, ἢ δειδῶν καὶ ἀγανακτεῖν ἀμελόμενον. τὰ
 γὰρ Αἰτωλικά πάθη, ἢ τὰς τῶν Καλυδωνίων συμ-
 φορὰς, καὶ αὐτὸ ποσὸς φόνος, καὶ τὴν Μελεαγροῦ
 διάλυσιν, πάντα ταῦτα ἔργα φασὶν ἐν τῇ Ἀρτέ-
 μιδος μεμψιμοιρήσεως, ὅτι μὴ πρὸς ἐλήφθη πῶς τῇ θυ-
 σίαν ὑπὸ τῷ Οἰνέως, ὅπως ἄρα βαθείως κατέκτε-
 αὐτὴν ἢ τῶν ἰορέων διαμαρτία, καὶ μοι δοκεῖ ὁρᾶν
 αὐτὴν γνῶν ὅρανον τότε μόνω, τῶν ἄλλων θεῶν γνῶ-
 Οἰνέως πεπορευμένων, διὰ ποιεῖσθαι, ἢ χεῖρα
 ῥοῦ, οἷας ἐορτῆς ἀκλειφθήσεται, αὐτὸ δὲ αὐτὸ Αἰθίο-
 πας, ἢ μακρείας ἢ τρισυδαίμονας ἐποιεῖς αὐτῇ,
 εἶγε ἀχνημονόνοι τὴν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, ἢ γνῶ-
 ἀρχὴν τῇ Ομήρῳ ποιήσεως πῶς αὐτὸν ἐπεδείξαντο,
 δώδεκα καὶ ἑξῆς ἡμέρας ἐσιώσαντο, ἢ ταῦτα, ἐπα-
 γόμενον ἢ αὐτὸ ἄλλος θεός. ὅπως δὲ, ὡς εἰρημ, ἀμ-
 δι ποιῶσιν, ὡρ ποιῶσιν, ἀλλὰ πωλῶσι τοῖς ἀνθρώ-
 ποις τὰ γὰρ, ἢ γνῶσι πρὶάσθαι παρ' αὐτῶν, τὸν μὲν
 ὑγιαίνειν, εἰ τύχῃ βοῖδ' ἢ, τὸν ἢ πλοῦται, βοῶν τε πᾶ-
 ρων, τὸν ἢ βασιλεύειν, ἐκαστόμβης, τὸν δὲ σάδον ἐπα-
 νελεῖν δὲ ἱλίσθ' ἐνύλον, ταύρων γνῶν, καὶ τὸ ἐκ τῇ
 Αὐλίδ' ὁ ἱλίου δὲ πλοῦσαι, παρθόνος βασιλε-
 κῆς, ὁ μὲν γὰρ ἐκαστόμβης, τὸ μὴ ἄλῶναι τότε τὴν πό-
 λιν ἐπρίσσοτο πρὸς τὴν Αἰθλίαν, βοῶν δὲ δώδεκα, ἢ πε-

πλο. ἐκείνη δὲ χρόν πολλὰ εἶν, καὶ ἀλεκτρυόνου, καὶ
 σεφάνου, ὁ λιβανωτὸς μόνος πρὸ αὐτοῖς ὄνεια. ταῦτα
 δὲ, οἶμαι, καὶ Χρύσης ἐπιστάμενον, ἅτε ἱερεὺς καὶ γέ-
 ρων, καὶ τὰ θεῖα ὁφός, ἐπειδὴ ἀπρακτος ἀπίει πρὸ
 τῷ Ἀγαμέμνονος, ὡς αὐτὸς προδ' ἀνείλας ἔρδ' Ἀπόλλω
 νι τὴν χεῖρ, δικαιοδογεῖται, ὁ ἀπατεῖ τὴν ἀμοι-
 βὴν, καὶ μόνον ἐκ ὀνειδίζει λέγων, ὦ βέλπεις Ἀπολ-
 λω, ἐγὼ μὲν σε τὸν νεῶν, τέως ἀσεφάνωτ' ὄνεια, πολ-
 λάκις ἐσεφάνωσα. ὁ δ' αὖτ' αἰ κεῖν τὰ μέγιστα ταύρων τε
 αἰγῶν ἔκαστα ὡδὶ τῷ βωμῶν, σὺ δ' ἄμελεις μετ' αὐτῶν
 τα πεπονηότος, καὶ πρὸς δὲρ τίθειςαι τὸ θυρῆν τε.
 τοιγαρὶν ὅτω καὶ ἐδυσώπησεν αὐτὸ ἐκ τῶν λόγων,
 ὡς ἐπαπάμενον τὰ τόξα, καὶ ὑπὲρ τῷ ναυσάβ-
 μος καθίσας ἑαυτὸν, κατετόξευσε ἔρδ' ἰοιμῶν δὲ Ἀ-
 χαῖς, αὐτοῖς ἡμίονοις καὶ κυσίμ. ἐπεὶ δ' ἀπαξ τῷ Ἀ-
 πόλλωνος ἐμνήστω, βολομαι καὶ τὰλλα εἰπεῖν, ὅτε
 εἰ αὐτῷ οἱ ὁφροὶ τῶν ἀνθρώπων λέγουσιν, ὅχ' ὅλα πόδε
 αὐτῷ ἔρωτας ἐδυσύχισεν, ὁ δὲ τῷ Υακίνθου τὸν φό-
 νον, ὁ δὲ τῷ Δαφνὸς τὴν ὑπορφίαν, ἀλλ' ὅτι καὶ λα-
 τὰ δικαιοδοῖς ὡδὶ ἔρδ' τῶν κυκλώπων θανάτω, ἱερεῖ
 σρακιδεῖς, ὅλα αὐτῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη δὲ
 γλῶ, ἀνθρώπων χηρὰ μὲν τῇ τύχῃ. ὅτε δὲ ὁ ἐθνή-
 τουσιν γνῶσεθ' ἀλῆα πρὸς Ἀδμήτω, καὶ γνῶσθ' ὅτι πα-
 ρὰ λαομεδονί, πρὸς τὸ τῶν μὲν γνῶσθ' ὅτι μόνον, ἀλλὰ με-
 τὰ τῷ Προσίδων, ἀμφοτέρω πλινθίνου ὡδὶ ἀ-
 πορίας, καὶ ἐργασίμους δὲ τὸ τεῖχος, καὶ ὁ δὲ γνῶ-
 λῆ τῷ μωδὸν ἐνομίαν το πρὸς τῷ Φρυγός, ἀλλὰ πρὸς-
 ὁφλῶν

ᾧ φλογ αὐτοῖς πλεον, ἢ τριάκοντά, φασι, δραχμαὶς
 Τρωϊκάς. ἢ γὰρ ὁ ταῦτα σεμνολογῶσι οἱ ποιεῖται
 πόδι τῶν θεῶν, καὶ πολὺ τῶν αὐτῶν ἰδρῶτα ποδὶ τε Η-
 φαίστου καὶ Προμηθεὺς, καὶ Κρόνῳ καὶ Ρεᾶς, καὶ χεῖρ δ' οὐ
 ὅλης τῇ τοῦ Διὸς οἰκίας, ὅ ταῦτα, πᾶσι καλέσαντο
 τὰς Μῆδαις σωφροδὸς, γὰρ ἀρχὴ τ' ἐπ' αὐτῶν, ὅφ' αὐτῶν δ' ἢ γὰρ
 θεοὶ γῆρυ μύθοι, ὡς τὸ εἶκος, ἀδίστησι, ὡς ὁ μὲν Κρόνῳ,
 ἐπειδὴ τὰ χεῖρα δέτεται τὸν πατέρα, τὸν Οὐρανὸν,
 ἐβασιλεύσει τε γὰρ αὐτῶν, ὅ τα τέκνα κατ' ἐκείνῳ. ὡς
 πόρ ὁ Αργεῖῳ Οὐνέης, ὅς οἱ Κρόνῳ δὲ ὁ Ζεὺς, ἱλαπαίει ὅ-
 ποτ' ἔλπει Ρεᾶς, ὅσῳ βαλαμύνει τὸν λίθον, ὅτ' αὐτῶν Κρή-
 τῳ ἐκτεθείς, ὅτ' Αἰγὸς ἀνέτρεφεν, καὶ δὴ πόρ ὁ Τή-
 λεφῳ ὅτ' ἐλάφῳ, ὅτ' ὁ Πέρσης Κύρῳ ὁ πρότερον, ὅ-
 ποτ' ἐκλυός. εἴτα δὲ ἐλάφῳ τὸν πατέρα, καὶ ὅτ' ὁ
 Διὸς μωτῆριον κατεβαλὼν, αὐτὸς ἔχει τὴν ἀρχὴν.
 ἔγχευ δὲ πολλὰς μὲν ἄλλας, ὅσῳ τῷ δὲ τῇ Ἡρᾷ, τῇ
 ἀδελφῷ, καὶ τὰς αὐτῶν Πόρῳ αὐτῶν, καὶ Αἰσχύλῳ νό-
 μος. ἐρωτικὸς δὲ αὐτῶν, ὅτ' εἰς Αφροδίτῃ καλυμνίῳ, ἔρα
 δίῳς γὰρ πλησε παῖδῳ τὸν ὕψον, αὐτῶν μὲν δὲ ὁμο-
 τήτων ποικιλέμεν, γνῶσις δὲ καὶ νόθος, ἐκ τοῦ θνη-
 τοῦ ὅτ' ἐπιγίγει γῆρας, ἀρ' π' μὲν ὁ γῆρας ἀδελφῶν γινόμε-
 νῳ χρυσίῳ, ἀρ' π' δὲ ταῦτ' ὅτ' ἡνέκῳ, ἢ αἰτός, καὶ
 ὅλως, ποικιλιώτερον αὐτῶν Πρωτέως. μόνῳ δὲ τῷ
 Αθλῳ αὐτῶν ἐφύσθη ἐκ τῆς αὐτῶν κεφαλῆς, ὅτ' αὐτῶν ἀ-
 τεχνῶς τ' ἐγχεφαλῶν συλλαβῶν. τὸν ἢ γὰρ Διόνῳ
 ἡμίτελῃ, φασι, ἐκ τ' ἐκείνου ἐπὶ λαομένης ἀρπαγῆς, γὰρ
 τῶν μὲν φέρων καὶ ὠρεῖται, ὅτ' αὐτῶν δέτεται, τῶν ὠδίνος

γυναικός. ὁμοία δὲ τοῖς τοῖς καὶ πόδι φησὶς ἄδυσιν,
 αἰδοῦ τ' πρὸς τῶν ἀνδρῶν ὁμιλίας, ὑπολείμιον αὐτῶν
 παῖδας γυνῆσαι, τὸν ἠφαιστον, ὃ μάλιστ' ἐπιτυχὴν τὸ
 τοῦ, ἀλλὰ βαίναντον καὶ χαλκίαν καὶ ποικίλῃ, ἢ γὰρ
 καὶ πνῶν τῶν βιῶντα, καὶ σπινθήρων ἀνάπλεων,
 οἷα δ' ἡ καμινὸν τῶν, καὶ δὲ ἀρπυγῶν τῶν πόδες, χαλκῶν
 θύων γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πῦρος, ὅποτε ἐξήρθη
 ὑπὸ τοῦ Διὸς, δὲ ὅρα. ἢ εἴ γε μὴ οἱ Λήμνιοι, καλῶς
 ποιοῦντες, ἐπὶ φόρῳ αὐτὸν ὑπεδέξαντο, ἐπι-
 θήκει αὐτῷ ἡμῖν ὁ ἠφαιστος, ὡς ὁρῶν Ἀστυνάξ, ἀπὸ τοῦ
 πύργου καὶ ταπεινῶν. καὶ τοὶ τὰ μὲν ἠφαιστὸς μετρία,
 ἡ δὲ Προμηθεὺς τίς ἐκ οἷδ' ἐμ, οἷα ἐπαθε, διότι καὶ
 ὑπερβολὴν φιλοφρονέσας, ἢ γὰρ αὐτὸν ἔδωκεν ὅτι
 τῶν Σκυθῶν ἀγαθῶν ὁ Ζεὺς, ἀνισχύρωσιν ὑπὸ τοῦ
 Κανυγάσσο, ἢ τὸν αὐτὸν παρακαταστήσας, τὸ
 ἡπαρ ὁσμημέραι καὶ λαλῶντα, ὅτε μὲν ἐν δ' ἐπέλεσε
 τῶν κατὰ δίκην, ἡ Ρέα δὲ, καὶ γὰρ ἴσως ἢ ταῦτα ἐ-
 πείμ, ὡς ἐκ ἀρχιμονεῖ, καὶ δ' ἐνὰ ποιεῖ, καὶ ἡ δὲ
 ἢ ἐξωρεῖται, ἢ ποσὶ τῶν μήτηρ θεῶν, παρὰ δ' ἐραστῶ
 καὶ δ' ἐπὶ, καὶ καὶ τὴν πύργον, καὶ τὴν Ἀθήνῃ ὑπὸ τῶν λεόν-
 των φέρεται, καὶ ταῦτα, μηκέτι χρῆσιμον εἶναι δυνάμε-
 νοι, ὡς ὡς αὐτὸν μέμφοι τὸ τίς, ἢ τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅ-
 τι μοιχόβεται, ἢ τῇ Σελλῶν, πρὸς τὸν Ενδυμίωνα
 κατεπύσκει πολλὰς, ἐκ μεσσην φησὶ δὲ φέρεται δὲ ἡ δὲ
 τῶν ἀφ' ἐμῶν τῶν λόγων, ὅτι αὐτὸν ἀνέλωμεν τὸ
 ὅρατον, ποιητικῶς ἀναπλάμενοι, καὶ τὰ τῶν αὐτῶν
 Ομήρῳ ἢ Ἡσιόδῳ ὁ δὲ, ἢ θεασώμεθα, ὅπως ἐκα-

ἐν ὁμοκειρώμενται τῶν αἰώνων, καὶ ὅτι μὲν χαλκὸς ὄσι
τὰ ἔξω, ἢ πρὸς ἡμῶν ἢ ὁμοίως λέγονται ἡκούστων.
ὑποβραίνῃ, ἢ ἀνακύναντι μικρὸν ὄν το αἰών, καὶ
ἀτεχνῶς ὑπὸ τοῦ νότου γηνομένη, φῶς τε λαμπρότε
ρον φαίνεται, ἢ ἡλιος καὶ θαλάττης, καὶ ἄλλα δια
γέσσερα, καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα, καὶ χρυσὸν τὸ διαπεδῶν.
εἰσιόντι δὲ πρῶτον μὲν οἰκῶσι αἱ Ὠρεῖ, πυλωρῶσι
γὰρ, ἐπειτα δὲ ἡ Ἰεῖς, καὶ ὁ Ερμῆς, ὅντων ὑπερέτοι,
ἢ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διὸς, ἐξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τοῦ χαλ
κῆος, ἀνάμεσον ἀπάσης τέχνης. μετὰ δὲ αἱ τῶν θεῶν
οἰκίαι, ἢ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως πε
ρικαλῶν τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάζοντες, οἱ δὲ θεοὶ
παρὰ Ζεῦ καὶ ἠέμενοι, πρὸς τὴν γῆν, οἶμαι, αἰὼν ὄντα με
γαληγορεῖν, ἀρσενόποσιν ὄντων γυνῶν, καὶ πάντες
πυρίλεπτοσιν ἐπικύπτοντες, εἰποθῆν ὄφοντες πῦρ
ἀναπτόμενον, ἢ ἀναφόρομένην λυίσαν, ἐλίσσομε
νῶν πόδι καπνῶ. καὶ μὲν θύη τις, δυνάμενται πάν
τες, ἐπικεχνοῦντες τὰ καπνῶ, καὶ τὸ αἶμα πίνον
τες, τοῖς βωμοῖς περὶ χεῖρας, ὡς ἀρ αἱ μήαι. ἢ ὁ
οἰκῶσι τοῖς, νέκταρ καὶ ἀμβροσία, τὸ δῖον, πᾶ
σαι μὲν ἐν καὶ ἀνθρώποι σωμασίῳ, καὶ σωματι
νον αὐτοῖς, ὁ ἴδιον, καὶ ὁ Τάνταλος, ἐπεὶ δὲ ἦσαν
ὑβρεῖσαι, καὶ λαλοῖ, ἐκείνοι μὲν ἐπὶ καὶ νῦν κολάζον
ται. ἄλλοι δὲ τὰ θνητῶν γῆρας, καὶ ἀπόρρητοι ὁ δὲ
ρανός. τοῖς τοῖς ὅτι τῶν θεῶν, τοιγαρῶν ἢ αἱ ἀνθρώ
ποι σωμαδ' ἄλλοις, ἢ ἀκόσθα πόδι τὰς θεοσκέας
ἐπιτηδόντες, καὶ πρῶτον μὲν ὕλας ἀπετέμενον,

καὶ ὅρη ἀνέθεον, καὶ ὅρνεα καθέρωσαν, καὶ τὰ φυτὰ
ἐπιφήμεσαν ἐκαστὸν θέον. μετὰ ἧς νεμεσμβιοὶ καὶ ἔθνη
σίβητοι, καὶ πολίταις αὐτῶν ἀρφαίνουσιν, ὁ μὲν Δελ-
φὸς τὸν Ἀπόλλω, ὁ δὲ Ἄλφις, ὁ δὲ Ἀθλῶναιος τὸν Ἀ-
θλῶν. μαρτυρεῖται γὰρ τῷ οἰκειότητι τῶν ὀνόμα-
τι, ὁ τῷ Ἡρῶν ὁ Ἀργεῖος, ὁ δὲ Μυγδονίος τῷ Ρέαν,
ὁ τῷ Ἀφροδίτῳ ὁ Πάριος. οἱ δὲ αὖ Κρήτες, ὁ γε-
νέας πρὸς αὐτοῖς, ὁ δὲ Ἰαφίῳ μόνον τὸν Δία λέγουσι,
ἀλλὰ ὁ τὰ φορὸν αὐτῶν δεικνύσιν. ὁ ἡμεῖς ἀρὰ Ἰσσοῦ
ἡπατώμεθα χρόνον, οἰόμενοι τὸν Δία βροντᾶν τε καὶ
ῥέειν, ὁ τὰ ἅλλα πάντα ἐπιτελεῖν, ὁ δὲ ἐλελήθει πά-
σαι τεθνηὸς, πρὸς Κρησὶ τεταμμένιος. ἐπειτα ἡ νε-
ὲς ἐγέραντο, ἐν αὐτοῖς μὴ ἄοικοι, μὴ ἡ ἀνέσιοι δὲ ἡ-
θῶσι, εἰκόνας αὐτῶν ἀπὸ φηγάσι, πρὸς ἀνελέξαντο
ἡ Γραξίτελλω ἡ Πολύκλειστον ἡ Φιδίαν. οἱ ἧς, ὅκ οἱ δὲ,
ὅπως ἰδόντες, αὐαπλάησι γρησύνῳ μὲν τὸν Δία,
παῖδα δὲ ὅν αὐτῶν Ἀπόλλωνα, ὁ τὸν Ερμῆν ἱερ-
νήτην, ὁ Ποσειδῶνα λιανοχαίτην, καὶ γλαυκὸν περ-
τὸν Ἀθλῶν. ὁ μὲν δὲ ἐν οἱ παριόντων ὅν τὸ νεῶν, ὅτε
τὸν δὲ Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἐπὶ οἶοντ' ὄρεᾶν, ὅτε τὸ ἐκ τῶ
Θράκης μεταλλοῦθεν χρυσίον, ἀλλὰ τὸ Κρόνος καὶ Ρέας,
ὅν τὸ γλῶσσον Φιδίαν μετὰ κισμῶν, ὁ τὸν Πισαῖον
ἐρημικῶν ἐπισκοπῶν μετὰ κισμῶν, ὁ ἀγαπῶν ἡ,
εἰς αὐτὸν ὅλων ἐπὶ θύσει τις αὐτῶν πάροργον ο-
λυμπίων. θέμενοι δὲ βωμὸς ὁ προσθήσεις καὶ ποδὶς-
ρανθήει, πρὸς ἄλλοις τὰς θυσίας, βῶν μὲν ἀροτή-
ρα ὁ γεωργός, ἀρῶν δὲ ὁ ποιμὴν, καὶ αἶγα ὁ αἰπό-
λος

λθ

λθ', ὁ δὲ τις λιθωνωτὸν ἢ πόπανον. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἰλὰ
 σατο τὸν θεόν, Οὐλήεις μόνον τ' αὐτὸ διεξίαν. ἀλλ'
 οἷγε θύοντες ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι, σεφανώσαν-
 τός το ζῶον, καὶ πολὺ γε πρότερον διετάσαντες, εἰ
 γνῆτες εἴη, ἵνα μὴ δὲ τῶν ἀχρήστων τι κατασφάττω-
 σι, πρὸς γὰρ τῶν βωμῶν, καὶ φονδύσιον γνῶσθαλ-
 μοῖς τ' θεῶν, γορρόν τι μυκώμενον, καὶ ὡς τ' εἶνος, ὀ-
 φημῶν, καὶ ἡμίφωνον ἢ δ' ἢ τῇ θυσίᾳ ἐπαυλῶν. τίς οὐκ
 αὐτὴν ἐκείνην ἢ δειδαι, ταῦθ' ὀρῶντας οὐκ θεῶς; Ἐ το
 μὴν πρόγραμμα φησὶ μὴ πρὶν εἶσω ποδὶς ῥαντη-
 εἶω, ὅσις μὴ καταρὸς ὅσι τὰς χεῖρας. ὁ δ' ἰδρὺς αὐ-
 τὸς ἐσηκὼν ἡμαγμὴν λθ', καὶ ὡς πρὸς ὁ κύκλω φέρε-
 νθ', ἀνατέμνων, καὶ τὰ ἐγχετα δαίρων, καὶ λαρ-
 διαλῶν, καὶ τ' αἶμα τῶν βωμῶν ποδὶς χεῖρων, καὶ τί γὰρ
 οὐκ ὕσεβες ἐπιτελῶν; ὡς πᾶσι δὲ πῶς ἀνακαύ-
 ρας, ἐπέθηκε φέρων αὐτῇ δορᾷ τὴν αἶγα, καὶ αὐτοῖς
 ἐρείοις τὸ πρόβατον, ἢ δὲ λνίσας θεῶν ἐσιθ' καὶ ἰδρο-
 πρεπὴς χωρεῖ αὐτῶν, καὶ οὐ αὐτὸν τῶν ἑρῶν ὁ δ' αὐτὸν
 δινάται ἡρεμα, ὁ μὲν γε Σκύθης, Ἐ πᾶσι τὰς θυ-
 σίας ἀφείς, καὶ ἡγνοῦσθ' ταπεινὰς, αὐτὸς ἀνθρώ-
 πος τῇ Ἀρτέμιδι πρὶς κσι, Ἐ ὅτω ποιῶν ἀφ' ἑσθ' τῇ
 θεῶ. ταῦτα μὴ ἴσως μέτρια, καὶ τὰ ὑπὸ Ἀστυείων γε-
 γνόμενα, καὶ ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυσιῶν, ἢ δ' ὅτ' αὐτὸς
 Αἰγυπῶν ἐλθὼς, τότε δὲν τότε ὄφει πολλά τὰ σε-
 μνά, καὶ ὡς ἀληθῶς ἄξια τοῦ θ' ἄρανθ', λειοπρόσωπον
 μὴ τῶν δία, λειοπρόσωπον δὲ τὸν βέλτιστον Εὐμήν,
 καὶ τῶν Γαῖα ὄλον ἱεργον, καὶ ἱερίων, καὶ ἱεροῦ δει

λον ἑτορρον, καὶ πίδνηρον. εἰ δ' ἐθέλοις καὶ ταῦτα
 διακρίνειν, ὅφρ' οὐ εἰδίης, ἀκόσμη πολλῶν σοφιστῶν
 καὶ γραμματέων, καὶ προφητῶν ὀχυρημένων, δικ-
 γυμένων. πρότερον δὲ φησιν ὁ λόγος, θύρας δ' ἐ-
 πίθεοδε βέβηλοι, ὡς ἄρ' ἔσθ' ἑὸν τῶν πολέμιων, καὶ τῶν
 εἰγανύτων τῶν ἐπαυλάσων οἱ θεοὶ φοβηθέντες, ἥ-
 κων οὐ τῶν Αἰγυπίων, ὡς δ' ἡ γνῶντα λησόμενοι
 αὐτὸν πολέμιους, εἴθ' ὁ μὲν αὐτῶν ὑπέδιν τρωχον, ὁ δὲ
 λειόν ὑπὸ τοῦ δαίεος, ὁ δὲ θηρίον ἠδ' ὄρεον, διο δὲν εἰσέ-
 τι καὶ νῦν φυλάττειται τὰς τότε μορφὰς τοῖς θεοῖς.
 ταῦτα γὰρ ἀμείλει γν' τοῖς ἀδύτοις ἀπόκειται γρα-
 φήντα, πρὶν ἢ πρὸ τῶν μυρίων, αἱ δὲ θυσίαι εἰς τῶν
 ἐκείνοις αἱ αὐταί. πλὴν ὅτι πωγνῶσι τ' ἰορῆον, καὶ
 κῶπρον τοῦ ποδιστάντες ἡδ' ἡ πεφονδευμένον, οἱ δὲ κῶ-
 δάπρσι, μόνον ἀρσφάξαντος. ὁ μὲν γὰρ Ἀπιδ, ὁ μὲν
 γισθ' θεὸς αὐτοῖς, ἀν' ἀρθάνη. τίς ὅτω ποδὶ πολλῶν
 ποιῆται τῶν κῶμῶν, ὅσις ὅκ' ἀπεξέρχεται, καὶ ψιλόν
 ὑπὸ τῶν λειφαλῶν τὸ πωγνῶσι ἐπεδ' εἴξατο, ὑπὸ τῶν Νί-
 σσ' ἔχει πλόκαμον τῶν πορφυρῶν; εἰ δὲ ὁ Ἀπιδ ὁ
 ἀγέλης θεός, ὑπὸ τῶν προτέρων χειροτονόμην, πο-
 λὺν καλλίον, καὶ σεμνότερον τῶν ἰδίων τῶν βοῶν. ταῦ-
 τα ὅτω γινόμενα, καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν πισυό-
 μενα, δειδῶν μοι δοκεῖ τοῦ μὲν ἐπιτιμῶντος ὁδὸς
 νός, Ἡρακλείτης δὲ πινθ', ἡ Δημοκρίτης, τῶν μὲν γελα-
 σσῶν τῶν ἀνοίαν αὐτῶν, τοῦ δὲ τῶν ἀγνοίαν ὁδὸν-
 ρομῶντος.

Διός, Ερμῆ, Ἀγορευτῶ, Πυθαγόρῳ, Δημοκρίτῳ, Ἡρακλείτῳ, Σωκράτῳ, Διογῆνῳ, Χρυσίππῳ καὶ Φιλοσόφῳ, ἢ βίῳ πρασίῳ.

Συ μὲν διατίθει τὰ βωθρὰ, καὶ παρασκιδνά-
 ζει τὸν τόπον τοῖς Ἀκινυμνίοις, σὺ δὲ σῆ-
 σον ἑξῆς, παραγαγὼν αὐτὸν βίους, ἀλλὰ κοσμήσας πρὸ
 περὶ, ὡς οὐ πρόσωποι φανένται, καὶ ὅτι πλείους
 ἐπάξοντες. σὺ ἢ ὡς Ερμῆ ἡγήσῃ, καὶ συγκαλεῖ ἀγα-
 θῇ τύχῃ αὐτὸν ὡς ἀνθρώπος ἡδὴ παρῆναι πρὸς τὸ πολιτῆ-
 ριον. ἀρκυρῆς μὲν δὲ βίους, Φιλοσόφους πάντας ἐ-
 λθόντας, καὶ πτωχεύσας ποικίλῳ. εἰ δὲ τις ἔκ ἑχῃ τὸ
 πρῶτον αὐτὸν ἀργύριον καταβαλέσθαι, εἰς νέωτά ἐκ-
 τίσει, καὶ τὰς ἡσυχίας ἐγγυητῶ. Ερ. πολλοὶ σωῖασιν,
 ὥς ἐστι μὴ διατίθειν, μὴ ἢ κατέχειν αὐτὸς. Ζεύς.
 πωλῶ μὲν ἔν, Ερ. τίνα θέλεις, πρῶτον πρῶτα γὰρ
 μὲν; Ζεύς. τὸ τοῦτον ἢ κομῆτῳ, ἢ Ἰωνιῳ, εἴπερ
 σεμνὸς τις εἶναι φαίνεται. Ερ. ὅτῳ ὁ Πυθαγορείου
 κατὰ βίον, ἢ παρέχεσθαι τὸν ἀναθεωρεῖν τοῖς σωει-
 λεγμένοις. Ζεύς, ἡγήσῃ δὲ. Ερ. τὸν ἀριστον βίον
 πωλῶ, τὸν σεμνότετον, τίς ὠνήσεται; τίς ἰσχύει αὐ-
 θρωπον εἶναι βιάσθαι, τίς εἰδέναι τὴν τῶ πάντων ἀρ-
 μονίαν, καὶ ἀναβιβᾶν πάλιν; Ἀγο. τὸ μὲν εἶδος
 ἐκ ἀγνοίας, τί δὲ μάλιστα οἶδον; Ερ. ἀριθμητικῶν,
 ἀστρονομῶν, περατείαν, γεωμετρικῶν, μουσικῶν, γον-

τέαν, μούνη ἄκρ) βλέπεις. Αγο. ἔξισιν αὐτ' ἀνακεῖ
 νειν; Ερ. ἀνακεῖν ἀγαθὴ τύχη. Αγο. ποδιαπίς εἰ
 σὺ; Γυ. Σάμιϑ. Αγο. πῶς δὲ ἐπαυδ' ὀύθης; Γυ. ὅν
 Αἰγυπῶ, πρὸς αὐτὸς ἐκείνοισι. Αγο. φέρε δὴ, ἢν πρὶν
 μαίσει, τί με διδάξεις; Γυ. διδάξω ἢ ὅδε, ἀναμνή
 σω δέ. Αγο. πῶς ἀναμνήσεις; Γυ. καθαράν πρό
 πτερον τὴν ψυχὴν ἐργασάμεν, καὶ τ' ἐπ' αὐτῇ ῥυ
 πορὶ ἐκκλύναι. Αγο. ὅτι νόμιμον ἦδη κεκαθάρ
 θαι με, τίς ὁ τρόπος τ' ἀναμνήσεως; Γυ. τὸ ἢ πρῶ
 τόν, ἢ συχὴν μακρὴν, ὅ ἀφωνίαν, ὅ πρὶν ὅλων ἐτέων
 λαλεῖν μηδ' ἐν. Αγο. ὥρα σοι ὦ βέλτιστε, ὅρ Κροίου
 παῖδα παυδ' ὀύθης. ἐγὼ γὰρ λάλῃ, ὅ καὶ αὐτοῖς εἴ
 βόλομαι, τί ἢ μετὰ τ' ὀύθης, ὅμως καὶ τ' πρὶν
 τῶν; Γυ. μισοσχεγνὴ καὶ γεωμετρὴν γνῶσιν ἴσται.
 Αγο. Χαίρειν λέγεις, εἰ πρότερον λιπαρῶδ' ὅρ γηρόμε
 νομ, ἢ τὰ ἐν ὀύθης. Γυ. εἰ τ' ὕδ' ὀύθης ὀύθης ἀρι
 θμῶν. Αγο. οἶδα καὶ νῦν ἀριθμῶν. Γυ. πῶς ἀρι
 θμῶν; Αγο. ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα. Γυ. ὅρας, ἂν
 οὐκ εἴς τέσσαρα, ταῦτα δέκα εἰσὶ, καὶ τριγώνον ὅρ
 λες, καὶ ἡμέτερον ὅρκοι. Αγο. ὅ μὰ τὸν μέγιστον πό
 νον ὅρκοι τὰ τέσσαρα, ὅ ποτε θειότερος λόγος ἡκ
 τας, ὅδε μᾶλλον ἰσθός. Γυ. μετὰ ἢ, ὦ ξῖστε, εἴσαι γῆς
 τε πῶς, καὶ ἡερϑ καὶ ὕδατϑ καὶ πυρὸς, ἢ τις αὐ
 τέοισιν ἢ φορὴν, καὶ οὐκ εἶναι μορφῶν, καὶ ὅπως λι
 νῶνται. Αγο. μορφῶν γὰρ ἔχει τ' ὕψος, ἢ ἀκρὴ ἢ ὕ
 δωρ; Γυ. ὅ μάλα ἐμφανέα, ὅ γὰρ οἶα τε ἀμορφῶν
 ὅ ἀχρημοσύνην ἰνῶνται, καὶ ὕδ' ὀύθης ὀύθης
 ὅρ

τῶν θεῶν, ἀριθμὸν ἔόντα, καὶ ἀρμονίῳ. Αγο. θαν-
μάσια λέγεις. Εὐ. πῶς δὲ τοῖς δεισι τοῖσι μὲν
νοιοι, καὶ σεῶν τ' ἄνα δοκίοντα, ὃ ἄλλοι οὐκ ὀκνέουσιν, καὶ
ἄλλοι ἔόντα εἶσαι. Αγο. τί φῆς; ἄλλ' οὐ εἰμὶ, καὶ οὐ
ὅτι οὐ, ὅσπερ νῦν πῶς σε δεῖ λέγομαι; Εὐ. νῦν μὲν
ὅτι οὐ, πάλαι δὲ γν' ἄλλω σώματι, καὶ γν' ἄλλω ὄνο-
ματι ἐφαντάξω, χρόνῳ ᾧ αὐτὸς ὄν ἄλλο μεταβήσεται.
Αγο. ἴδ' οὐ φῆς, ἀθάνατον ἔσεσθαι με, ἄλλα τῷ ὀνόματι
ὅτι μορφὰς πλείονας; ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς, τὰ δ'
ἀμφὶ διαταρ ὁποῖός τις εἶ; Εὐ. ψυχῆον μὲν ὅδε
γν' πιστεύομαι τὰ δ' ἄλλα, πλὴν λυάμων. Αγο. τί-
ν' οὐ εἶναι μυστήρησιν ἡμετέροις; Εὐ. οὐκ, ἀλλ' ἰσοροί
εἰσι, καὶ θανυμας ἡ ἀντὶ τῆς φύσεως. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ
πάντων γονή εἰσι, καὶ ἡμ' ἀρδύσης λυάμων, ἐπὶ χλωρόν
ἔόντα, ὅφρα τοῖσι μὲν ἀνδρείοις μοιροῖσι ἐμφερέα
τῇ φυλῇ, ἐψυθγόντα ᾧ ἡμ' ἐπαφῆς, ὅτι τῇ σελευαίῳ
νυξὶ μεμνημένῃσι, αἶμα ποίησιν, τὸ δὲ μεῖζον, Ἀθη-
ναίοις νόμος, λυάμοις τὰς ἀρχὰς αἰρέειν. Αγο. καὶ
λῶς πάντα ἐφῆς ὃ ἰσοπρεπῶς. ἀλλ' ἀπόδυθι, καὶ
γυμνὸν γὰρ σε ἰδεῖν βέλομαι. ὦ Ἡρακλῆς, χρυσὸς
αὐτῷ Ὀμηρὸς ὅτι θεός, ὃ βροτὸς τις εἶναι φαίνεται, ὥστε
ὠνήσασθαι πάντως αὐτόν. πόσος ἴσ' οὐκ ἀρκηρὴς
Ερ. δέκα μνῶν. Αγο. ἔχω, ποσὸς λαβῶν. Ζδύς.
γράφει τὸ ὠνησαμένῳ τὸ νόμα, καὶ ὁ θῆν' ἐστίν. Ερ. ἰτα-
λιώτης, ὦ Ζδύ, δοκεῖ τις εἶναι, τῷ ἀμφὶ Κρότωνε
καὶ Τάραντα, καὶ τῷ ταύτῃ Ἑλλάδα, καὶ τοῖς οὐχ
εἶς, ἀλλὰ τριακῆσσι χεῖρὸν ἐώνωντα καὶ τὰ κρινόμε-

αὐτόν. Ζεὺς. ἐπαγέτωρα, ἄλλον παρὰ γάγωμεν.
 Ερ. βάλει τὸν αὐχμῶντα ἐκείνον, τὸ Ποντικόν; Ζεὺς.
 παῦν ᾤδν. Ερ. ὅπως, ὁ τῶν πῆραν ὀξυερτημένους, ὁ
 ὀξυμίας ἐλθε, καὶ πόρῳθι γὰρ λυκλῶ τὸ σωέσθριον.
 Βίον αὐδριονὸν πωλῶ, Βίον ἀρίστον καὶ γυνικόν, Βίον
 ἐλδύθριον. τίς ὠνήσεται; Αγο. ὁ κῆρυξ τῶς ἔφης;
 πωλῆς τὸν ἐλδύθριον; Ερ. ἔγωγε. Αγο. εἴτα ὁ δέ
 ὄξης, μή μοι δικασκῇ; αὐδραποδισμῶ, ἢ ἔπεκα-
 λεισκαύει σε ὅτ' Αρειον πάγον; Ερ. ὁ δὲ αὐτῶ μέλει
 πρῶστος, οἷεταί γάρ εἶν' παντάπασιν ἐλδύθριον.
 Αγο. τί δ' αὐτῶ χήσαιτο ῥυπῶντι, ἔττω
 κακοδαμόνως διακιδνῶ; πλὴν εἰ μὴ σκαπανέα γε
 ἔλδρυφόρον αὐτόν ἀρδαικτέον. Ερ. ὁ μόνον, ἀλ-
 λα καὶ ἡμ' θυρωρεῖν αὐτόν ἐπισήσεις, πολὺ πιστότερον
 χήσει τῶν κωῶν, ἀμέλει λυῶν αὐτῶ ἔττονον. Αγο.
 ποδαπὸς δέ ὅστις, καὶ τίνα τῶν ἄσκησιμ' ἐπαγγελ-
 λεῖς; Ερ. αὐτὸν ἐρεῖ, κάλιστον γὰρ ὅττω ποιῆμ. Αγο.
 δέσσει τὸ σκυθρῶτον αὐτοῦ, ἔκατηφες, μή με ὕλα
 κτήσῃ πεσελθόντα, ἢ καὶ νῆ Δία δάκνῃ. ὅχ' ὄρες,
 ὡς δῆρκε τὸ ξύλον, ἔσωσάπακε τὰς ὀφρεῦς, καὶ ἀ-
 πειλητικόν τι ἔχολῶδες ὑποβλέπει; Ερ. μὴ δὲ
 διθι, πιδασὸς γάρ ὅστις. Αγο. τὸ πρῶτον, ὦ βέλπ-
 σε, ποδαπὸς εἶ; Δι. πᾶν ποδαπός. Αγο. πῶς λέ-
 γεις; Δι. τοῦ ὅσμος πολίτῳ ὄρες. Αγο. ζήλοῖς ὃ
 τίνα; Δι. τὸν Ηρακλῆα. Αγο. τί εἶν', ὅχι ἔλκεον
 τῶν ἀμπέχῃ; τὸ γὰρ ξύλον τοῖσδε αὐτῶ. Δι. τὰ
 μοι λεοντῇ τὸ τριβῶνιον, σφαττόμα δέ, ὡς ὁρ' ἐκεῖ

ἡτοῦτο τὰς ἡδονὰς, ὃ κελύδης, ἀλλ' ἐκείνου, ἔκκα-
 θάραι τὸν βίον πτωχεύμενος. Ἀγρ. οὐ γὰρ τὸ πτω-
 χεύεσθαι. ἀλλὰ τί μάλιστα εἰδέναι σε φῶμεν; ἢ τίνα τῶν
 τέχνων ἔχεις; Δι. ἐλθούθω τῆς εἰμι τῶν ἀνθρώπων,
 ὅτι ἰατρὸς τῶν παθόντων. τὸ δ' ὅλον, ἀληθείας καὶ παρ-
 ῥησίας προφήτης εἶναι βόλομαι. Ἀγρ. ἀλλ' ὦ πτω-
 χῆτα, ἢ μὴ δὲ πρίωμαι σε, τίνα με τὸν τρόπον δασκῆ-
 σεις; Δι. πρῶτον μὲν πᾶσαλαβῶν σε, καὶ ἀφ' οὗτος
 τὴν τρυφλὴν, καὶ ἀφ' οὗτος συγκατακλείδας, τειβῶ-
 νιον ποδὶ βαλὼν, μετὰ δὲ πονεῖν καὶ κάμνειν κατὰ νύκτα
 καὶ ἡμέρας, χαίρει καὶ θούδοντα, καὶ ὕδωρ πίνοντα, ὅτι ὡς
 εὖ τυχεῖ πλεμπάμενον. τὰ δ' ἡμέρας, ἢ ἔχεις, ἐμοὶ πᾶσι
 θόμην, ὅτι τὴν δάλακτον φέρων ἐμβάλλεις. γὰρ
 δὲ ἀμειλῆσεις, καὶ πωαῖδ' ὡς, ὅτι πατερίδι. καὶ πᾶσι
 ταῖς λῆρ' ἔσαι. καὶ τῶν πατρῶων οἰκίαν ἀφελὼν,
 ἢ τὰς οἰκίσεις, ἢ πωρεγίαν ἐρημόν, ἢ τὴν πόλιν, ἢ πᾶ-
 ρα δὲ τοὺς θεσμούς ἔσαι μετ', καὶ ὁποδογεράφων βι-
 βλίον. καὶ ὅπως ἔχωρ, ὅτι διαμονὴς ὅσον εἶναι φήσεις τῶν
 μεγάλων βασιλεῶν. ἢ μαστιγοῖ δ' ἐπὶ σε, ἢ σφριβλοῖ, τῶ-
 τω δὲ ἀνδρὸς ἡγήσῃ. Ἀγρ. πῶς ὅσον φῆς τὸ με-
 ἀλγεῖν μαστιγοῦμενον; ὃ γὰρ χελώνης, ἢ λαράδος τὸ δ' ἐρ-
 μα ποδὶ βέβληται. Δι. τὸ εὖ ἐπίδομα ἐκείνο ζήλω-
 σης, μικρὸν γὰρ ἀλλὰ ξας. Ἀγρ. τὸ ποῖον; Δι. ἡ φρενὴ
 τοῦ ἀλγέσει, ἢ δὲ γλώσσῃ ἔσαι ἀνάγκη. ἃ δὲ μά-
 λιστα δ' εἰ προσεῖναι, ταῦτά ὅσον. ἰταμόν γὰρ εἶναι, καὶ
 θρασυῶν, καὶ λοιδορεῖσθαι πᾶσι μὴ ἐξῆς, ὅτι βασιλοῦσι ὅτι
 ἰδιώταις, οὐ γὰρ ἀφ' οὗτος τούτου σε, καὶ ἀνδρὸς

ἰπολὴν φονταῖ. Βάρβαρον δὲ ἢ φωνῆσαι, καὶ ἀπὸ
 χῆς τὸ φθῆγμα, καὶ ἀτεχνῶς ὁμοιορ λινί, καὶ προσώ-
 που δὲ γνῆταμνόν, καὶ βᾶδισμα τοῦτω προσώ-
 πω πρέπου. καὶ ὅλως, θηριώδην τὰ πάντα, καὶ ἄ-
 χρια. αἰδῶς ἢ καὶ ἐπίεικεια, καὶ μετρίότης ἀπίστῳ. κῆ
 ῥ' ἐρυθειᾶν ἀπόξυλον ῥ' πρὸς ὅπερ παντὶ λῶς. δῖωκε
 δὲ τὰ πολυανθρωπώτατα τῶν χωρίων, καὶ γὰρ αὐ-
 τοῖς τῶ τοῖς μόνῳ, καὶ ἀκοινώνητ' εἶν' θέλει, μὴ τί-
 λον, μὴ ἐξόνον πρὸς ἐμνῶν, κατὰ λυσις γὰρ τὰ τοι-
 αῦτα τῇ ἀρχῇ. γν' ὅφει δὲ πάντων, αἱ μὴ δ' ἰδίᾳ ποι-
 ῆσαι γὰρ αὐτοῖς, θαρρῶν ποίῳ. καὶ τῶν Αφροδισίου αἰεῶ
 τὰ γελιόωτατα, καὶ τέλῳ, ἢ μὲν οὐκ ἔστι, πολὺ ποδᾶ
 ὁμῶν, ἢ σκηπῖαν φαγῶν, ἀπόθανε. ταύτην οὐκ ἔτι
 θυδαμονίαν προξενῶμι. Αγο. ἄπαγε, μαρὰ γν',
 καὶ ὅκ' ἀνθρώπινα λέγεις. Δι. ἀλλὰ ῥᾶ σέ γε, ὦ ἔ-
 τῳ, καὶ τῶ σιμῶν διχρῆν μετελθεῖν. ὅ γὰρ σοὶ διέησαι
 πωιδείας, καὶ λόγων καὶ λήρων, ἀλλ' ἐπίτομῳ αὐ-
 τη σοὶ πρὸς δόξαν ἢ ὁδός. καὶ ἰδιώτης γὰρ αὐτῆς, ἢ
 τοισκντοδέψης ἢ ταρχοπῶλης, ἢ τέκτων ἢ τρα-
 πεζίτης, ὅστις σε βωλύσει θαυμασίον εἶν', ἢ μόνον ἢ
 ἀναιδέεια καὶ τὸ θρασύτῳ πᾶσι, καὶ λοιδορεῖσθαι κα-
 λῶς ἐκμάθης. Αγο. πῶς ταῦτα μὲν ὁ δέομαι σθ.
 ναύτης δι' αὐτῶς ἢ κηρωρὸς γν' καιρῶ γήραιο, ὅτ' αὐ-
 τα, ἢ ἐδέλῃ σε ἀρδῶ δὲ ὅσοι τὸ μεγιστον δι' ὁθο-
 λῶν. Ερ. ἔχει λαβῶν. ὅτ' γν' ἄσμενοι ἀπαμαξόμεθα,
 γροχλῶντος αὐτῶ, καὶ βοδνῶς, καὶ ἀπαντὰς ἀπαξα-
 πλῶς ὑβρίζοντος, καὶ ἀγορδύοντος κακῶς, Ζδῖς. ἄλ-
 λου

τοῦ καλεῖ τὸ Κυβευαῖον, τὸν γὰρ τῆ πορφυρίδι, τὸ ἐσε
φανωμύλον. Ερ. ἄγε δὴ, πρόσσεχε πᾶς, πολυτελές
τὸ χηῖμα, καὶ πλοσίωμ διεόμλον. Βίθ' ὅτ' ἡδύς,
Βίθ' ἵσμιμακείστος, τίς ἐπιθυμείβρυφῆς; τίς ὠνείτ;
τὸν ἀβρότατόν; Αγο. ἐλθε σὺν, ἔλεγε, ἀπὸ εἰδῶς
τυγχάνεις, ὠνήσσομαι γάρ σε, ἢν ὠφέλιμος ᾖς. Ερ.
μὴ γνόχῃ αὐτῷ, ὦ βέλπτε, μήδ' ἀνὰ κρινε, μεθύει
γάρ, ὥς ἐκ αὐτῷ ἀκρίναια τόβι, τῷ γλωτῆαν, ὥς ὀρᾷς,
διολιθαίνων. Αγο. ἔτις αὐτῷ φρονῶν, πρίαιδ διε
φταρμύλον ὅτ' ω, κὴ ἀνέλασον ἀνδραποδὺς; ὅσων ἢ
ἔ' ἀπόζει μύρων, ὥς ἢ ἔ' σφαλορὸν βαδίζει, ἔ' πῶ
φοροῦ; ἀλλὰ καὶ σὺ ὦ Ερμῆ λέγε, ὅπότ' αὖ πρόσσεσι αὐ
τῷ, κὴ ἀμειπῶν τυγχάνει. Ερ. τὸ μὲν ὅλον, συμβιῶ
ναι δεξιὸς, κὴ συμπίειν ἱκανός, ἔ' λωμάσαι μετὰ αὐ
λητρίδης ἐπιτήδεος ἐρῶντι καὶ ἀσώτῳ διαπότη,
τᾶλλα ἢ πεμμάτων ἐπισήμων, ἔ' ὀλοποιὸς ἐμπε
ρότατος, ἔ' ὅλως σοφιστὴς ἡδύπαθείας. ἐπαεδ' ὀνύθ
μὲν ἔν' Αθλῶνσι, ἐδιδάδουσε δὲ καὶ πρὶ Σικελίαν πῶς
τυραάνοις, καὶ σφόδρα ἡυδοκίμῃ πᾶς αὐτοῖς. τὸ δὲ
κεφάλαιον τῆ προαίρεσεως, ἀπάντων καταφρονῶν,
ἀπασιν χηῖδι, πανταχόθεν ἐρανίζεσθαι τὴν ἡδονήν.
Αγο. ὦρα βί, ἀλλὰ πρὶ βλεπέμ τῆ πλοσίωμ τότων καὶ
πολυχημιάτων, ἐγὼ δὲ ἐκ ἐπιτήδεας ἱλαρὸν ὠνεί
σαι βίον. Ερ. ἀπρακτῶ ἔοικεν, ὦ Ζεῦ, ὅτ' ἡμῶν
μῶναι. Ζεὺς. μετάνωμ. ἄλλον πῶς ἀγαγε, μᾶλλον ἢ
τὸν δ' ὅο πύτων, τὸν γελῶντα, τὸν Αβδ' ἡρόθεν, καὶ
τὸν ἡλαίνοντα, τὸν δὲ Εφέσσ, ἀμα γὰρ αὐτῷ πεπεῖ-

θα βέλειδορ. Ερ. κατέβητορ ὁ τὸ μέγρ. τὸ ἀρῆ
 στὸ βίω παλῶ, τὸ βρωτάτω πάντων ἀρκηρὺ πο-
 μαι. Αγο. ὦ Ζεῦ, ᾗ γινώπιοιτο. ὁ μὲν δ' ἰαλῆ
 πει γελῶν, ὁ δὲ ἱναῖτοικε πονθεῖν, διακρύει γὰρ τὸ πα
 ράπων. τί ταῦτ' ὦ ἔστος, τί γελᾷς; Δι. ἐρωτᾷς; ὅτι
 μοι γελοῖα πάντα δοκεῖ τὰ πρῆγμα[τα] ὑμῶν, καὶ αὐ
 τοὶ ὑμῶν. Αγο. πῶς λέγεις; κατὰ γελᾷς ἡμῶν ἀ-
 πάντων, καὶ παρ' ὅδερ τίθεσαι τὰ ἡμέτερα πρᾶγμα
 τα; Δι. ὥδε ἔχῃ, σποδ' αἶμα γὰρ αὐτέισιν ἐδ' ἔν.
 ἰσχυρὰ δὲ τὰ πάντα, καὶ ἀτόμων φορὴ, καὶ ἀπειρία.
 Αγο. ἔμλιπν. ἀλλὰ σὺ ἰσχυρὸς ὡς ἀληθῶς, ὃ ἀπ' αὐτοῦ. ὦ
 τ' ὕβρειος, ὃ παύσῃ γελῶν; σὺ δὲ τί ἰλάσας, ὦ βέλτε
 ρε; πολὺ γὰρ, οἶμαι, καὶ λιορὸν πῶς λαλῆν. Ηρ. ἡ-
 γέομαι γὰρ, ὦ ξένε, τὰ ἀνθρώπινα πρῆγματα οἷζυ-
 ρὰ καὶ δακρυώδεια, καὶ ὅδερ αὐτέων, ὅτι μὴ ἐπικη-
 ρισμῶ, ὅρ' δ' ἡ οἰκτείρω τὰ σφίεας, καὶ ὁδύρομαι. καὶ τὰ
 μὲν πρῶτοντα, ὃ δοκέω μεγαλὰ, τὰ δ' ὕστερα ἰσόμε
 να, πᾶμπαν ἀνικρὰ, λέγω ἢ τὰς ἐκφυρώσας, καὶ τ'
 τ' ὅλσ συμφορῶν. ταῦτ' ὁδύρομαι, καὶ ὅτι ἐμπε-
 δορ ὅδερ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἱκεῶνα πάντα σωσιλέον-
 του, ὃ ὅτι τῶν τὸ τέρψεις, ἀτόρψιν, γνάσις, ἀγνω-
 σία, μέγα, μικρὸν, αἶμα, καὶ τῶν ποδὶ χροδόνοντα, καὶ ἀ-
 μεβόμλιν γὰρ τῇ τοῦ αἰδουτοῦ παίδει. Αγο. τί γὰρ ὁ
 αἰώμ' ὅστι; Ηρ. πᾶσις παῖζων, πῶς δ' ὄντων, δ' ἰαφ' ὀρμέ
 νῳ. Αγο. τί δ' αἰοὶ θεοί; Ηρ. θεοὶ θνητοί.
 Αγο. τί δ' αἰοὶ θεοί; Ηρ. ἀνθρώποι ἀθάνατοι. Αγο.
 αἰνῆματα λέγεις ὦ ἔστος, ἢ γρίφους σωπθῆς. ἀπε-
 χνός

χρῶς γάρ, ὡς πορὶ ὁ Λοξίας, ὁ δὲ ἀπαφῆς. **Ηρ.** ὁ δὲ γάρ μοι μέλει ὑμέων. **Αγρ.** τοιγαρὲν ὁ δὲ ὠνήσεταί σε τις, δὴ φρονῶν. **Ηρ.** ἐγὼ δὲ κέλομαι πᾶσι ἢ κὲν δὴ οὐκ ὀμῶζω, τοῖσι μὲν ἀνεομνῶσι, καὶ τοῖσι δὲ ἀνεομνῶσι. **Αγρ.** τὸ πὶ τὸ κακὸν ὃ πέρρω μελαγχολίας ὅστις, ὁ δὲ ἕτερον ἐγὼ γε αὐτῷ ὠνήσωμαι. **Ερ.** ἀπρακτοὶ καὶ ὅτι μὲν οἱσι. **Ζόλ.** ἄλλοι ἀρκή-
 ρησιν. **Ερ.** βάλει τὸν Αἰθιωτὸν ἐκείνον, τὸν σάμ-
 λον; **Ζόλ.** πάνυ μὲν οὐ. **Ερ.** δὴ οὐκ ἔλθε σὺν Βίον
 ἀγαθόν, ὃ σιωπῶν ἀρκήρησιν. τίς ἀνέιται τὸν
 ἰσώτατον; **Αγο.** εἰπέ μοι, τί μάλιστα εἰδὼς τυγχά-
 νεις; **Σω.** παιδεραστὴς εἰμι, καὶ ὅφρα τὰ ἐρωτικά.
Αγρ. πῶς δὲ ἐγὼ πρῶταί σε; παιδιαγωγὸς γάρ ἐσθ' ὅ-
 μῳ τῷ παιδὶ καλῶ ὄντι μοι. **Σω.** τίς δ' αὖ ἐπι-
 κλειότατος; ἐμὸς γάρ τοι σιωπῶν καλῶ; ὃ γάρ ὃ τῷ
 σώματι ἐραστὴς εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγῶμαι κα-
 λῶν. ἀμείλει καὶ ὑπὸ ταύτῃ ἰματίῳ μοι καὶ τακίων
 τῶν ἀκρόσιν αὐτῷ λεγόντων μηδὲν ὑπὸ ἐμῷ δεινῷ πα-
 θεῖν. **Αγρ.** ἀπίστα λέγεις, τὸ παιδεραστὴν ὄντα, μὴ
 πῶς αὖτε ψυχῆς πὶ πολυπραγμονεῖν, ὃ ταῦτα, ὑπὸ
 ὀρθότητος γὰρ αὐτῷ ἰματίῳ κατὰ κέμνον. **Σω.** καὶ
 μὴ ὁμνῶ γέ τοι τὸν λιῶνα, καὶ τὴν πλάτανον, ὅτι ταῦτ'
 ἔχειν. **Αγο.** Ἡρακλῆς, ὃ ἀποπίας τῷ θεῷ.
Σω. τί σὺ λέγεις; ὃ δοκεῖ τοι ὁ λιῶν εἶναι θεός; ὃ ὅστις
 τὸν Ἀνδρῆν γὰρ Αἰγυπῶν, ὅς τις, καὶ τὸν ὄρναν ὀσειον,
 ὃ τὸν πῶς τοῖς κάτω Κέρβερον; **Αγρ.** οὐ λέγεις, ἐ-
 γὼ δὲ δὴ ἰμμετανον, ἀλλὰ τίνα βίῳις τὸν τρέπον; **Σω.**

οἰκῶ. ἢ, ἐμαυτῷ ὡς ἄνθρωπον ἀναπλάσας, χρῶμαι ἢ πο-
 λιτείᾳ ξυνή, καὶ νόμους νομίζω ὡς ἐμὸς. Ἀγο. ἐν ἐβδό-
 μῳ ἀκούσαι τῶν δογμάτων. Σω. ἄκουε δὴ τὸ μέγι-
 στον, ὃ ποδὶ τῶν γυναικῶν μοι δοκεῖ. δοκεῖ μηδ' ἐμίαν
 αὐτῶν, μηδ' ἑνὸς εἶναι μόνον, παντὶ δὲ μετέιναι. Ἰσθ' βε-
 λουμένῳ τοι γαμῶ. Ἀγο. τί ὅσον φῆς, ἀνερῆσθαι ὡς
 ποδὶ μοιχείας νόμους; Σω. νὴ Δία, καὶ ἁπλῶς γε πα-
 ρα τὴν ποδὶ τὰ τοιαῦτα μικρολογίαν. Ἀγο. τί δὲ
 ποδὶ τῶν γυναικῶν παίδων γε δοκεῖ; Σω. καὶ ὅτι ἐ-
 γονταὶ τοῖς ἀρίστοις ἄλλοι φιλοῦσιν, ἀεὶ μὲν πρὶν τι καὶ
 νεανιωτέρῳ ἐργασθῆναι. Ἀγο. βαβαί. ὦ φιλοδιω-
 είας, τ' ἢ φιλοφίας, τί γε ἢ κεφάλαιον; Σω. αἰ ἰδέαι,
 καὶ τὰ τῶν ὄντων παραδείγματα. ὅπερ γε γινώσκεις,
 τὴν γλῶσσαν, τὰ πῦρ γῆς, τὸν θρανόν, τὴν θάλασσαν, ἁ-
 πάντων τούτων εἰκόνες ἀφανῆς ἐστῆσιν, ἔξω τῶν ὁ-
 λων. Ἀγο. πῶς δὲ ἐστῆσιν; Σω. εὐδαίμων, εἰ γὰρ πῶς
 εἶναι, οὐκ αὖ εἶναι. Ἀγο. ὅχι ὅσον ταῦτ', ἀπὸρ λεγεις τὰ
 πρᾶγμα. Σω. εἰς τὴν τυφλὸν γὰρ εἰς τὴν ψυ-
 χὴς τὸν ὀφθαλμόν, ἐγὼ δὲ πάντων ὁρῶ εἰκόνας, ὅ-
 σε ἀφανῆ, καὶ μὲν ἄλλοις, καὶ ὅλως, διπλᾶ πάντα. Ἀγο.
 τοι γὰρ οὐκ ὠνήτῃ εἰς, ὥστε καὶ ὁ ξυδορκῆς τις ὦν.
 φέρε ἰδῶ, τί καὶ πράξεις μετὰ τὸν αὐτὸν; Ερ. διὸς
 δύο τέλει. Ἀγο. ὠνήσασθαι, ὅσον φῆς; τὰ γυ-
 ναικῶν μὲν τοῖς αὐτοῖς καταβαλῶ. Ερ. τί δὲν γε τῶν
 νομῶν; Ἀγο. Δίωμι συρράξασθαι. Ερ. ἀγε λαβὼν ἀ-
 γασθὴ τύχη. τὸν ἑπικέρειοι σὲ ἢ δὲ καλῶ, τίς ὠνείτω
 ὅσον; ἐστὶ μὲν τὸ γελῶντ' ἐκείνο μαθητὴς, καὶ τοῦ
 με-

μεθύοντ' ὅς μικρῷ πρόδῃν ἀπεικρύνηται. ἐν δὲ
 πλείονοι δὲ γινώσκοντες, ὅτι ὁμοῦ ἀσθένειαν τὴν γὰρ τὰ
 δ' ἄλλα ἀσθένειαν, καὶ ληγνείαν φησὶ. Αἰσ. τίς ἡ πι-
 μνή; Εἰς. δύο μόναι. Αἰσ. λέμβαναι. τὸν δ' εἶνα δὲ ὁ-
 πως ἴδω, τίσι χαίρει τῶν ἐδισμασίων; Εἰς. τὰ γλυ-
 κέα σιτέονται, καὶ μελιτώδη, καὶ μάστιγα τὰς ἰσχυράς.
 Αἰσ. χαλεπὸν μὲν ὁδὸν ὠνήσεται γὰρ αὐτῷ παλαι-
 θας τῶν καρκινῶν. Ζεύς. ἄλλον κἀλεῖ, τὸν γὰρ χροῶ-
 είας ἐκείνου, τὸν σκυθρωπὸν, τὸν ἀπὸ φθισίδος. Εἰς. δὴ
 λέγεις, εὐοίκασι δ' ὅτι πολὺ τι πλεῖστον αὐτὸν πρὸς μέ-
 νει τῶν πόδων τὴν ἀγορὰν ἀπλευτικώτῳ, αὐτῷ τῷ
 ἀρετῶν πωλῶν, τὸν βίον τὸν τελειότατον. τίς πάν-
 τα μόνον εἰδέναι θέλεις; Αἰσ. πῶς ἴδω φῆς; Εἰς.
 ὅτι μόνον ὅτι σφόδρα, μόνον καλὸς, μόνος δικαίος,
 αὐτοβρεῖται, βασιλεὺς, ῥήτωρ, πλεῖστον, νομοθέτης, ὅ-
 τ' ἅλλα, ὁ πόδας ὅστις. Εἰς. ὁκῶν ὡς γὰρ, καὶ μάστι-
 γον μόνον, καὶ νῆδ' ἀγαθὴν σκυτοδέφης, καὶ τέκτων,
 καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰς. εὐοίκα. Αἰσ. ἔλθε ὡς γὰρ,
 καὶ λέγε πῶς τὸν ὠνητὴν ἐμε, ποῖός τις εἶ, καὶ πρὸς
 τὸν, εἰ δὲ ἀχθῆναι πεπρασμένον, ὅτι δὴλος ὢν. Χρῦ.
 ὁ δὲ αὖτως, ὅτι γὰρ ἐφ' ἡμῶν ταῦτά ὅστις, ὅσα δὲ ἐκ ἐφ' ἡ-
 μῶν, ἀδιάφορα εἰν συμβέβηκεν. Αἰσ. ὁ μαθάνων, ἡ λέ-
 γεις. Χρῦ. τί φῆς; ὁ μαθάνων, ὅτι τῶν ποιῶν τὰ
 μὲν ὅτι περὶ γὰρ, τὰ δὲ ἐμπαλιν ἀπὸ περὶ γὰρ;
 Αἰσ. ὁ δὲ νῦν μαθάνων. Χρῦ. εἰκότως, οὐ γὰρ εἰ-
 σωνήτης τοῖς ἡμετέροις ὀνόμασιν, οὐδὲ καταληπτι-
 κῶν φαντασίαν ἔχεις. ὁ δὲ ἀποουδαιῶν ὁ τῷ λο-

γικλὺ θειεῖαν ἐκμαθῶν, ὃ μόνον ταῦτ' οἶδ' ἐν, ἀλλὰ
 καὶ σύμβαμα, ὃ πᾶσιν σύμβαμα, ὁποῖον καὶ ὁπόσων
 ἀλλήλων δεξιφέρει. Αγο. πῶς ἐλ' Ὀλυμπίας, μὴ
 φθονήσης ἑξέμ' ἔσθ' εἰπῆν, ὃ, τι σύμβαμα, καὶ τί πα-
 ρασύμβαμα. καὶ γὰρ ἐκ οἶδ', ὅπως ἐπλήγην ὑπὸ τῷ
 ῥυθμῷ τῶν ὀνομαστων. Χρῦ. ἀλλ' ὅδεις φθόνῳ, ἢ
 γὰρ ἴσως χαλὸς ὤμ, αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χαλῷ ποδὶ πῶς
 πῆσας λίθῳ, τραῦμα δὲ ἀφανὲς λάβη, ὁ τοῖδ' ὅς
 χεῖρ ἐν δὴ πῶς σύμβαμα τῷ χαλῷ, τὸ τραῦμα δὲ,
 πᾶσιν σύμβαμα προσέλαβεν. Αγο. ὦ τ' ἀγχινοῖας.
 τίδ' ἄλλο μάλιστα φῖς εἶδ' ἐναι; Χρῦ. τῶν λόγων
 πλεκτάνας, αἷς συμποδίζω ὅς περὶ μελόντας, καὶ
 ἀκροφύλλῳ, καὶ σιωπῶν ποιῶ, Ὀμιλὸν ἀτεκνῶς αὐ-
 τοῖς ποδὶ τιθεῖς. ὄνομα δὲ τῇ διωκόμεν ταύτη, ὃ αἰοῖδ'
 μετ' συλλογισμός. Αγο. Ἡράκλεις, ἅμα χρόνῳ, πῶς,
 καὶ βίαιον λέγεις. Χρῦ. σὺ σέβεις γὰρ, εἰς τοῖς παι-
 δῖον; Αγο. τί μὲν; Χρῦ. ἔσθ' ἡ πῶς ἱεροκόδει-
 λῳ ἀρπάζει, πλησίον ποταμῷ πλαζόμενον εὐρώην,
 ἑξέτ' εἰς ἀκροφύλλῳ πῶς γινέται αὐτῷ, ἢ εἰπῆς τάλκ-
 δες, ὃ, τι διδόνεται ποδὶ ἐλ' ἀκροφύλλῳ τῷ βρέφει,
 τί φήσεις αὐτῷ ἐγνωκῆναι; Αγο. δύνασθαι ἐλθόντα
 τῶς. ἀκροφύλλῳ, ὁπότ' ἐλ' εἰπῶν ἀκροφύλλῳ. ἀλλὰ σὺ
 πῶς διὸς ἀκροφύλλῳ, ἀνίστασθαι μοι τὸ παιδίον,
 μὴ καὶ φθάσῃ αὐτῷ καταπῶν. Χρῦ. θάρρει, καὶ
 ἀλλὰ γὰρ σε διδόνεται θάυμασιώτ' ὅρα. Αγο. τὰ
 ποῖα; Χρῦ. τῶν θορίζοντα, καὶ τῶν λυγρῶν, καὶ
 ὑπὸ πᾶσι τῶν ἡλέκτρων, καὶ τῶν ἐγκυκλιμμένων.

Αγο.

Αγο. τίνα ὄντων τὸν ἐγκεκαλυμμένον, ἢ τίνα τῶν
ἡλέκτρων λέγεις; Χρύ. ἡλέκτρων μὴ ἐκένω τῷ
πάνν, τῷ Ἀγαμέμνονι, ἢ τὰ αὐτὰ οἶδε τε ἅμα, καὶ
οὐκ οἶδε. πρὶς ὧτος γὰρ αὐτῇ τῷ Ὁρίσῃ ἐπὶ ἀγνώστῳ,
οἶδε μὴ Ὁρίσῃ, ὅτι ἀδελφὸς αὐτῇ, ὅπ δὲ ὅτῳ
ρίσῃς, ἀγνοεῖ. τὸν δὲ αὐτὸν ἐγκεκαλυμμένον, καὶ πάντῃ
θαυμαστὸν ἀκρόσῃ λόγον. ἀπόκριναι γὰρ μοι, ἤν πα-
τέρα οἶδα τὸν σεαυτοῦ; Αγο. ναί. Χρύ. τί ὅν, ὡς
οἶδα; τί φήσεις; Αγο. διηλαθὴ ἀγνοεῖν. Χρύ. ἀλλὰ
μὴ αὐτὸς ὅτῳ ὡς ὁ πατήρ ὁ σός, ὥς εἰ ὄντων
ἀγνοεῖς, διηλῶ εἰ ἤν πατέρα ἤν σὸν ἀγνοῶν. Αγο.
ἔμνησθαι. ἀλλ' ἀπακλύψας αὐτῇ, εἶδωμαι τῷ ἀληθῶν.
ὅμως δὲ ὅν τίς οἶδε ὧς τὸ τέλῳ, ἢ τί προῖξῃς,
πρὸς τὸ ἀκρότατον τῷ ἀρετῇς ἀφικόμενος; Χρύ. πε-
ρὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ φύσιν καὶ ταχὺν ἵδωμαι, λέγω δὲ
πλεοντοῦ, ὕψους, καὶ τὰ τοιαῦτα. πρότερον δὲ ἀνάγκη
πολλὰ προπονήσῃ, λιπορράφῃς βιβλίους πρὸς
θίγοντα τῶν ὄντων, καὶ χάλια σωμαγείροντα, καὶ σοφῶν
κισμῶν ἐμπιπλάμενον, καὶ ἀτόπων ῥημάτων. Ἐπὶ τὸ
κεφαλαίον, σὺ θέμις γινώσκειν ὧς, ἢ μὴ τρεῖς ἐφε-
ξῇς τῷ ἡλεβορόν πῃς. Αγο. γινώσκῃς σὺ ταῦτα, Ἐπὶ
δὲ αὐτῶν. τὸ δὲ γινώσκῃς εἶναι, καὶ τοκογλύ-
φον, Ἐπὶ γὰρ ταῦτα ὄρωμι προσόντα, τί φῶμι, αὐτῶν
ἢ δὲ πεπωκῇ τῷ ἡλεβορόν, Ἐπὶ πλείονος ἀρε-
τῇ; Χρύ. ναί, μόνον ὅν τὸ δανείζῃ πρὶς τοῦ αὐτοῦ
σοφῇ. ἐπεὶ γὰρ ἴδωμι αὐτῶν συλλογίζεσθαι, τὸ δανείζῃ

δε, ἐλογίζεαι τοὺς τόκους, πλησίον εἶν' δοκεῖ τοι συλ-
 λογίζεαι, μόνον αὐτὴν τοι παροδαίου, καὶ ἀπὸρ' ἐκεί-
 νο, ἐπὶ τοῦ, ἐπὶ τὸ μόνον γε ἀπλῶς, ὡς παρ' οἱ ἄλλοι, τοὺς
 τόκους, ἀλλὰ ἐπὶ τῷ τῶν ἐτέρων τόκους λαμβάνειν. ἢ γὰρ
 ἀγνοεῖς, ὅτι τῶν τόκων οἱ μὲν εἰσι πρῶτοι τινες, οἱ δὲ
 διδύτροι, καὶ ἀπὸρ' αὐτῶν ἐκείνων ἀπόγονοι; ὁρᾷς ἢ
 δὴ τὰ ἐπὶ τὸ συλλογισμόν, ὅποῖον φησιν, εἰ τὸ πρῶτον
 τόκον λήψεται, ἐπὶ τὸν διδύτρον. ἀλλὰ μὴν ἢ τὸ πρῶ-
 τον λήψεται, ἄρα ἐπὶ τὸν διδύτρον. Αγο. ὅκον ἢ μι-
 δῶν πῶς τὰ αὐτὰ φῶμι, ὅς σὺ λαμβάνεις ὡς τῇ
 σοφίᾳ, πρὸ τῶν νέων; ἐπὶ τὸν, ὅτι μόνον ὁ παροδαῖος
 μισθὸν ὑπὲρ τῇ ἀρετῇ λήψεται. Χρῦ. μανθάνεις, ὅ γὰρ
 ἐμαυτὸν εἰς τὰ λαμβάνω, τοὺς δὲ διδύτρον αὐτὸν χρέ-
 ει. ἐπεὶ γὰρ ὅστις ὁ μὲν τις ἐκχύτης, ὃ ἢ ποδεκτικὸς,
 ἐμαυτὸν μὲν ἀσκαδ' εἶν' ποδεκτικόν, τὸν δὲ μαθητὴν,
 ἐκχύτην. Αγο. ἐπὶ μὲν τὸν ἀντιπρόθετον, τὸν νέον μὲν
 εἶν' ποδεκτικόν, σὲ δὲ τὸν μόνον πλούσιον, ἐκχύτην.
 Χρῦ. σκώπεις ὡς τὸ. ἀλλ' ὅρα, μή σε ἀρτοξόδω
 ἀναποδείκτω συλλογισμῷ. Αγο. καὶ τί δεινὸν ἀ-
 πό τοι βέλους; Χρῦ. ἀρετὴ καὶ σωπὴ, καὶ δια-
 σταφυλῶν τὴν διανοίαν. ὃ δὲ μέγιστον, ἢ ἐθέλω, τάχι-
 πτά σε ἀρδείξω λίθον. Αγο. πῶς λίθον; ὃ γὰρ ἑρ-
 σεν, ὡς βέλεις, εἰναί μοι δοκεῖς. Χρῦ. ὡς δὲ πῶς. ὁ λί-
 θος σῶμα ὅστις; Αγο. ναί. Χρῦ. τί δὲ, τὸ ζῶον ὃ σῶ-
 μα; Αγο. ναί. Χρῦ. σὺ δὲ ζῶον; Αγο. εἶμαι γάρ.
 Χρῦ. λίθος ἄρα εἰ, σῶμα ὢν. Αγο. μηδαμῶς, ἀλλ'
 ἀνάλυσόν με πρὸς τοὺς Διούς, καὶ ὅς τι παρὰ τοῦ ποιήσαντος
 ἀνθρώπου

ἀνθρώπων. Χρύ. ὁ χαλεπὸν, ἀλλ' ἔμπαλιν ἰδοὺ ἀν-
θρώπου. εἰπέ γάρ μοι, πᾶν σῶμα, ζῶον; Αγο. οὐ.
Χρύ. τί δέ, λίθου, ζῶον; Αγο. ὅ. Χρύ. σὺ δὲ σῶ-
μα εἶ; Αγο. ναί. Χρύ. σῶμα δὲ ὦν, ζῶον εἶ; Αγο.
ναί. Χρύ. ἐκὰρ λίθος εἶ, ζῶον γάρ. Αγο. οὐ γὰρ
ἐποικίσεις, ὡς ἦδ' ἡ μὲν τὰ σκέλη, καὶ τὰ πόδια, καὶ τὰ
ἄρτερες, καὶ τὰ πύγια, ἀλλὰ ἀνέστηκαί γε σὲ.
πόρῃ ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλῶ; Ερ. μὴς δῶδεκα.
Αγο. λαμβάνει. Ερ. μόνου δ' αὐτὸν ἐώνησαι. Αγο.
μὰ Δί', ἀλλ' ὅτοι πάντες, ὅς ὄρεται. Ερ. πολλοί γε,
καὶ οὗτοι ὡς ἐκ τῶν τοιούτων, καὶ τὸ θερίζοντες λόγους
ἄξιοι. Ζεὺς, μὴ διατρίβει, ἄλλοι καλεῖται. Ερ. ὅν πε-
ριπατήσῃς σε φημί, ὅν καλεῖται, ὅν πλάσσει. ἄγε
δὴ, ὡν ἡμεῖς αὐτὸν σωετώτατον, ὅν πάντας ὅλους ἐπι-
σάμνομεν. Αγο. ποῖον δὲ τις ὀΐει; Ερ. μέτριον,
ἐπιφθόνον, ἀρμόδιον τῷ βίῳ, ὃ ἡμεῖς μεγαλοῦς.
Αγο. πῶς λέγεις; ἀλλ' οὐ μὲν ὁ ἐκποθὲν φαινόμενος,
ἀλλ' ὃ ὅ γ' ὀρθὸν εἶναι δοκεῖ; Ερ. ὥς ἡμῶν πρὶν αὐ-
τόν, μέμνησο ὅν μὲν ἐσωτερικόν, ὅν δὲ ἐξωτερικόν
καλεῖται. Αγο. τί δὲ γινώσκεις μαλιστα; Ερ.
τεῖα εἶναι τὰ ἀγαθὰ, γνῶναι τὴν ψυχὴν, γνῶναι τὸν σώματος
πότον. Αγο. ἀνθρώπινα φρονεῖ. πόσον δὲ ὀΐει; Ερ.
εἴκοσι μῶν. Αγο. πολὺ λέγεις. Ερ. ἐκ τῶν μακρά-
ναι, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχει πᾶν γένος δοκεῖ, ὥς οὐκ αὖ-
φθάνοις ἀνέμναι. ἐπὶ δὲ εἴσιν αὐτῶν καλὰ παρ'
αὐτοῖς, πόσον μὲν ὁ κίωνας βιοῖ ὅν χρόνον, ἐφ' ὅδον ἢ
βάθος ἢ θάλασσα ὑπὸ μὲν ἡλίου καταλαμβάνεται,

καὶ ὁποῖα τις ὀδὴν ἢ ψυχὴ τῶν ὁσρέων. Αγο. Ηρώ-
 κλεις, Πλάκευλογίας. Ερ. τί δέ, εἰ ἀκούοις ἄλλα
 πολλὰ τούτων ὀξυδερκίδεσσι, γονῆς τε πέρι, καὶ γε-
 νέσεως, καὶ Πλάκευ ταῖς μήτραις τῶν ἐμβρύων πλασι-
 κῆς; Ὡς ἀνθρώπου ἢ γελασίου, ὅνος ἢ ὁ γελασι-
 ῶν, ὃ δὲ τεκταινόμενον, ὃ δὲ πλωϊζόμενον; Αγο.
 πάνσεμνα φῆς, καὶ ὀνησιφόρα τὰ μαθήματα, ὥς ἐ-
 ὠνούμαι αὐτὸν εἰκοσιμ. Ερ. εἶν. τίς λοιπὸς ἡ-
 μῶν καὶ ἀλέλειπται, ὁ σκεπήκός ἐστι; σὺ ὁ πυρρῆας
 πρόσθι, ὁ ἀκκινύτης κατὰ τὰ ἄκρα. ἡ δὲ μὲν ἄπορ-
 ρέσιμ οἱ πολλοί, καὶ γὰρ ὁλῆσις ἢ πράσις ἐσσι. ὅμως
 δὲ τίς καὶ ὁδὸν ὠνεῖται; Αγο. ἐγώ γε. ἀλλ' ἐν πρῶ-
 τῷ εἰπέ μοι, σὺ τί ἐπίστασαι; Φι. ὅδῳ. Αγο. πῶς
 τὸτ' ἐφῆδα; Φι. ὅτι ὁδὸν ὅλως εἶναι μοι δοκεῖ. Αγο.
 ὃ δὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμὲν τινες; Φι. ὃ δὲ ὁδὸν οἶδα. Αγο.
 ὃ δ' ὅτι σὺ τίς ὦρ τυγχάνεις; Φι. πολὺ μᾶλλον ἐπὶ
 τῷτ' ἀγνοῶ. Αγο. ὦ Πλάκευ, τί διαίτοι τὰ σάβμια
 ταυτὴ βύλεται; Φι. ζυγοστατῶ γὰρ αὐτοῖς ὁδὸν λό-
 γος, καὶ πῶς τὸ ἴσον ἀποδιδῶν, καὶ ἐπειδὴν ἀκρι-
 βῶς ὁμοίους τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, τότε δὴ ἀγνοῶ τὸν
 ἀληθές ὁδον. Αγο. τῶν ἄλλων δὲ τί αὐτὰ πράττεις ἐμμε-
 λῶς; Φι. τὰ πάντα, πλὴν δραπέτεω μεταδιδώ-
 κειν. Αγο. τί διαίτοι τοῖσι ἀδυνάτοισι; Φι. ὅτι ὦ
 γὰρ ἐκ καταλαμβαίνω. Αγο. εἰκότως, βαρύνει γὰρ,
 καὶ νωθὴς τις εἶναι δοκεῖ. ἀλλὰ τί τοῖσι τέλει Πλάκευ
 σῶς; Φι. ἡ ἀμαθία, καὶ τὸ μὴτε ἀκέρει, μὴτε
 ὁδῶν. Αγο. ἐκέρει καὶ ὁδὸς ἀμαθὴ τυφλὸς εἶναι λέγεις;
 Φι. καὶ

Φι. καὶ ἄκριτός γε πρὸς ἐπὶ, καὶ ἀναίδης, ὅπως, τοὺς σκώλικος ὁδὲν διαφέρω. Αγο. ὠνκτέ, εἰ δὲ ταῦτα, πόσος ὄσον ἄξιον χρὴ φαίναι; Ερ. μᾶς Αττικῆς. Αγο. λαμβάνει, τί φης ὧςτος, ἐπριάμω σε; Φι. ἄδολον. Αγο. μηδαμῶς, ἐώνημαι γὰρ, καὶ τὰρ γύριον κατέβαλον. Φι. ἐπέχω πρὶ τούτοις, ὅς τις πῶμαι. Αγο. καὶ μὲν ἀπολῶμαι μοι, καὶ δὲ πῶρ χρὴ ἐμὸν οἰκέτω. Φι. τίς οἶδ' ἐν, εἰ ἀληθὴ ταῦτα φης; Αγο. ὁ ἡγευξ, καὶ ἡ μῆτις, καὶ οἱ πρὸντο. Φι. πάρεστι γὰρ ἡμῖν τινος; Αγο. ἀλλ' ἐγὼ γὰρ σε ἡδὴ ἐμβαλὼν ὄντορ μύλων, πείσω εἶναι δευπότης κατὰ τὸν χεῖρ ῥω λόγον. Φι. ἐπέχω πῶρ τούτοις. Αγο. μὰ Δι', ἀλλ' ἡδὴ γε ἀπεφηνάμην. Ερ. σὺ μὲν παῦσαι ἀντιτάων, ὅς ἀπολῶμαι τῶν προαμύνω. ὡς δὲ ὄντορ αἰετορ πρὸς ἀκαλῶμαι, ἀκριβεύειν γὰρ ὄντορ ἰδιώτης, καὶ βασιλεύς, ὅς ἀγορεύς βίος μελλομένη.

Σωκράτης, Πλάτωνος, Εμπεδοκλῆς, Λεοντιάδης, Φιλοσοφίας, Αληθείας, Αεισοτέλης, Αναβιδόντων, Διογῆνης, Παρρησιάρχου, Αρετῆς, Συλλογισμῶν, Πλατωνικῶν, Πυθαγορικῶν, Στωϊκῶν, Περικλεϊκῶν, Επικουρείων, Ακαδημαϊκῶν, Ιερειῶν

Ἐλέγχου, ἢ Αλιεύς.

ΒΑΛΛΕ, ΒΑΛΛΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΑΤΟΝ ΤΟΙΣ ΑΦΘΟΝΟΙΣ ΛΙ-

τοις ἐπιβόλῃσι τ' βώλωρ, προσεπίβαλλε κ' τῶν ὄσσεσσι
 κωρ. πᾶσι τοῖς ξύλοις τ' ῥ' αὐτῆριον. ὄρα, μὴ διαφύ-
 γῃ, καὶ σὺ ὦ Πλάτων βάλλε, καὶ σὺ ὦ Χρυσίππε, ἔ-
 σύ. πάντες ἅμα ξυλαπώσωμεν ἐπ' αὐτῶν, ὧς πῆ-
 ρη τῇ ῥῆσιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροι. τοῖνός γε
 πολέμιος, ἔσθ' ἐσιν ὄντινα ἡμῶν δ' ἔχεις. σὺ δὲ
 ὦ Διόγηνος, εἴ ποτε ἄλλοτε, καὶ τῷ ξύλῳ, μὴ ἢ ἀνῆς.
 διδῶτω τ' ἄξιον, βλασφημῶν. τί ὅσον; λεκμήνα
 τε ὦ Αἰεσίππε, ἔμῳ δ' ἐχέω. ἐσὲ βροτοί, μὴ (καὶ δὲ
 δὲ θεοὺς ὀργῆς. Αἰετότελος, ἐπισπαστοῦ διασπορῆ
 θάσσορ. καλῶς ἔχει, ἐάλωκε τ' θείον. εἰλήφαμεν σε
 ὦ μαρτί, εἴσθ' ἡμῶν αὐτίκα, ὅς τις ὄντας ἡμᾶς ἐκεί-
 κηγῆς. ἔσθ' τρόπων δ' ἐπὶ αὐτῶν καὶ μετέλθοι; ποι-
 κίλον γάρ τινα ἐπινοῶμεν θάνατον ἵατ' αὐτῶν, πᾶ-
 σιν ἡμῶν δ' ἀρκέσαι διωκόμενον. καὶ ἔκαστον ἐπ' ὅ-
 κος γὰρ δίκαιός ἐστιν ἡμῶν ἀπλωλῆναι. Πλάτ. ἐμοί
 μὴ ἀνέσχοιο πόδα δοκεῖ αὐτῶν, νῦν δὲ, μαστιγώθεν
 τα γὰρ πρότερον. αὐτὸς ὁφθαλμοὺς ἐκκεκώφθω. τ' γλῶτ-
 ταν αὐτῶν ἐπιπολὺν πρότερον ἀποτετμήσω, σοὶ ἢ
 τί ἐμπεδὸν κλεῖς δοκεῖς. Εἰ. ὅν αὐτὸν ἐκείνητος ἐμπε-
 σῆν αὐτῶν, ὡς μάθαι μὴ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἐκείνητος.
 Πλάτ. καὶ μὴν ἄριστον ἡμῶν, καὶ δ' ἄπ' ἑτέρου τινα Περσέα, ἢ
 Ὀρφέα, λακισὸν γὰρ πείρασιν εὐρεῖσθαι μόρον, ἵνα
 αὐτῶν τ' μέρεσσι αὐτῶν ἐκείνητος ἔχωρ ἀπαλωθῇ το-
 λῶ. μηδ' αὖτως, ἀλλὰ πῶς ἐκείνητος φέρεται μὲν. Σω-
 κρᾶτος, ἐκείνητος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ ὄρεσιν ἢ δὴ καὶ τῶν Ὀμηρῶν,
 εἰ λέγει, ὡς ἐπὶ ἐκείνητος καὶ αὐτῶν ἐκείνητος ἐκείνητος;

Λσ. καὶ μὴ καθ' ὁμηροῦ μᾶς καὶ αὐτὸς ἰκετεύ-
σω. αἰδέσασθε γὰρ ἴσως τὰ ἔπη, καὶ ὃ πρὸ ψευδὲς ῥα-
ψωδὴν ἔχοντά με. Ζωγρεῖτ' ὁ κακὸν ἀνδρα, καὶ ἄξια
δέχθε ἄποινα, Χαλκὸν τε, χρυσόν τε, τὰ δ' ἡ Φιλεσσι-
βοφοί πόρ. Πλά. ἀλλ' ὅδε ἡμῖς ἀπορήσομεν πῶς
σε ὁμηρικῆς ἀντιλογίας, ἄκουε δὴ, Μὴ δὴ μοι φύξιμ
γὰ κακηγόρε βάλλῃς θυμῷ, Χρυσόν πόρ λεξας, ἐπεὶ
ἴκειο χεῖρας δὲ ἄνδρος. Λσ. οἱμοὶ τῶν κακῶν. ὁ μὲν ὁ-
μηρὸς ἡμῶν ἄπρακτος, ἡ μὲν γὰρ ἐλπίς, ὡς τὸν Εὐρι-
πίδῳ δὴ μοι καταφυνκτεῖον, τάχα γὰρ αὐτὸς ἐκείνος
σώσειέ με. Μὴ κτεῖναι τὸν ἰκέτην, ὃ γὰρ θεμὸς κατακτεῖν.
Πλά. τί δὲ ἔστι κακῆνα Εὐριπίδῳ ὅστις, οὐ δὴνὰ πᾶ-
σαι, δεινὰ δὲ ἔργασιν ἔχων; Λσ. νῦν ἐν καλῇ ἐν-
στάτῳ κτείνετε με; Πλά. νῦν δὲ, φησὶ γὰρ ἐκείνος
αὐτὸς, Ἀχλὺν σωματῶν, ἀνόμοτον ἄφροσύνας, τὸ
τέλος δυσυχία. Λσ. ἔκῃς ἐπεὶ δὴ διεδοκται παύ-
τως ἀρκτιναῖναι, καὶ ὃ δειμῖα μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν
με, φέρετε ἴδω γὰρ, εἴπατέ μοι, οἱ τινὲς οὐτόν, ἢ τί
πεπονθότες ἀνέκεσθαι πῶς ἡμῶν, ἀνέκεσθαι ὀργί-
σαι, καὶ ὡς θανάτῳ σωεῖσθαι με; Πλά. ἂν πᾶς
ἢ ἔργασθαι ἡμᾶς τὰ δεινὰ, σε αὖτ' ἐρώτα, ὡς κακῆ-
σε, καὶ ὡς καλὸς ἐκείνος σε λόγος, καὶ οἷς Φιλοσοφίαν
τε αὐτὸς κακῶς ἡγόρευδον, ὡς ὅτι ἡμᾶς ὑβρίζεις, ὡς πρὸ
δὲ ἀγορᾶς ἀρκηνρῆσθαι σοφὸς ἀνδρας, καὶ τὸ μέγιστον,
ἐλευθέρους. ἐφ' οἷς ἀγανακτῆσαντες, ἀνελκύντα-
μεν ὡς σε, παρὰ τὴν σάμηνον πῶς ὀλίγον τὸν Αἰδω-
νία, Χρῦσιππος ὅσοι, καὶ Ἐπίκουρος, καὶ Πλάτων

ἐγὼ, καὶ Αἰεὶστέλης ἐκείνου, καὶ ὁ σιωπῶν ἔστι
 Πυθαγόρας, καὶ Διογένης, ἔμπαντος, ὁπόσος δι-
 συρεῖται ἐν τοῖς λόγοις. Λακ. ἀνέπνευσα. ὃ γὰρ ἀρκτη-
 νεῖτέ με, εἰ μάθετε, ὅποιοι ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐληνόμεν.
 ὥστε ἀπορρίψατε αὐτὸν λίθος, μᾶλλον δὲ φυλάττετε,
 χρησάμενοι γὰρ αὐτοῖς κατὰ τὴν ἀξίαν. Πλά. ληθεῖς.
 σὲ δὲν χρὴ τήμερον ἀρλωληθῆναι. καὶ ἡδὲ γε Λατίνου
 ἑσπερίωνος λακκῶν ἐνεχ', ὅσα ἐργασ. Λακ. ἔμω
 ὦ ἄρεισοι, ὅν ἐλεῶ μόνον δὲ ἀπάντων ἐπαινεῖν, οἱ-
 κείον τε ὑμῖν ὄντα, ἔδινον ἔδομνόμενα, ἔμην
 φορτινὸν εἰσῆναι, ληθευμένα τῶν ἐπιτηδευμάτων οὗ-
 ῖς ἀρκτηνέοντο, ἢ ἐμὲ ἀρκτηνέοντε, τοσαῦτα ὑ-
 πὲρ ὑμῶν πεποννηκότα. ὁρᾶτε γάρ, μὴ τὸ τῶν νῦν
 φιλοσόφων αὐτὸ ποιῆτε, ἀχάριστοι καὶ ὀργίλοι, καὶ
 ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς αὐτοὺς διόργεσθαι.
 Πλά. ὦ Πλάτων, ἀναισχυντίας, καὶ χείρ σοι τὴν κακουργ-
 ρίαν πωροφείλομεν; ὅπως αὐτοὺς πόδες ἀληθῶς οἶσι
 διαλέγεσθαι; καὶ διόργεσθαι καταλογίῃ πρὸς ἡμᾶς
 ὑπὸ τῇ τοσαύτῃ ὕψει, καὶ προινίαι τῶν λόγων; Λακ.
 πῶς γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς, ἢ πότε ὕβρινα, ὅς ἀπὸ φιλοσοφίας
 τε θαυμάζω διατέλεσα, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπορπαι-
 νῶν, ἔμοις λόγοις, ὅς καταλείπατε, ὁμιλῶν. αὐ-
 τὰ γάρ, ἂν φημι, ταῦτα πόθεν ἄλλοθεν, ἢ πρὸς ὑμῶν
 πρὸς αὐτῶν, καὶ τῇ μέλει ταν ἀπαντιστάμενος, ἐπι-
 δέκνυμαι τοῖς ἀνθρώποις; οἱ δὲ ἐπαινεῖσι, καὶ γνω-
 εῖσσι με καὶ τὸ ἀντιθεῖν, καὶ πρὸς ὅτι, καὶ ὅπως
 ἀνελξαίμεν, καὶ λόγῳ μὲν ἐμὲ ζηλοῖσι Πλάτωνος-
 γίας

χέες, τὸ δὲ ἀληθές, ὑμᾶς ὅτ' ἐν λειμῶνι τὸν ὑμέτε-
ρον, οἱ τοιαῦτα ἐβλήθηκατε ποικίλα, καὶ πολυειδῆ
τὰς βαφὰς, εἴ τις ἀναλέξαται γε αὐτὰ ἐπίσαιτο,
καὶ ἀναπλέξασθαι καὶ ἀρμόδια, ὡς μὴ ἀπ' αἵμα-
τος τὸν ἑαυτοῦ, εἰδ' ὅς τις ἐν ταῦτα δι' πεπονθὼς
πρὸς ὑμῶν, κακῶς αὖ ἐπ' αἵματι ἐπιχειρήσειν δι' ὀργήτας
ἀνδρας, ἀφ' ὧν εἶναι τις ἐδίδεκεν, ἐκ τὸς εἰμὴ καὶ τὸν
Θάμυριον, ἢ τὸν Εὐρυτοῦ ἐκ τῶν φύσιν, ὡς ταῖς Μό-
σαις ἀντέδιδεν, πρὸς ὧν εἴληφε τὴν ὥδιν, ἢ ὅτ' Α-
πόλλωνι ἐριδ' αἶνευ, γνῶντία τοξόων, ὅτ' ταῦτα, δὲ
τῆς ὄντι τῆς τοξικῆς. Πλάτ. ὅτ' ὅτι, ὡς γηναῖς, κα-
τὰ τὸν ῥήτορας εἰρητοῦ Γε, ἐναντιώτατον γὰρ ὅτι
ὅτ' ἀπ' αἵματι, καὶ χαλεπωτέρων σὺ ἐπιδίδεκνυσαι
τὴν πόλιν, εἴ γε τῆς ἀδικίας ὅτ' ἀχαιεῖς πρόσσειν,
ὅς παρ' ἡμῶν τὰ τοξόων, ὡς φῆς, λαβὼν, καὶ
ἡμῶν ἐτόξον, γὰρ ὅτ' ὅτι ἐποθεῖται τὸν σινοπὸν,
ἅπαντας ἡμᾶς ἀγορεύειν κακῶς. τοιαῦτα πρὸς σὺ
ἀπειλήφασκεν, ἀνθ' ὧν Γε τὸν λειμῶνα ἐκείνον ἀνα-
πετάσαντο, ὅτι ἐκωλύοντο δρέπεσθαι, καὶ τὸ πλο-
κόπτον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν, ὡς δὲ διὰ γε ὅτ' ὅτι
μαλιστα δίκαιον αὖ εἰς ἀφ' αἵματι. Δὲ. ὅρατε, πρὸς
ὀργὴν ἀκρεῖτε, καὶ ὅτ' ὅτι δίκαιον πρὸς σὺ. καὶ τοῖς
ὅτι αὖ ὡς ἔλεγε, ὡς ὀργὴ Πλάτωνος, ἢ Χρυσίπ-
πος, ἢ Ἀριστοτέλης, ἢ τῶν ἄλλων ὑμῶν καὶ τῶν αὖ, ἀλλ'
λά μοι ἐδοκίμειτε μόνοι διὰ πόρρω εἶναι τὸ τοιοῦτον.
πλὴν ἀλλὰ μὴ ἀκρεῖτόν γε, ὡς θαυμαστοί, μὴ δὲ πρὸς
δίκης ἀκρεῖταις με, ὑμέτερον γὰρ καὶ ὅτ' ὅτι, μὴ

βία, μὴ δὲ κατὰ τὸ ἰσχυρότερον πολιτεύεσθαι, δίκην
 τὰ διάφορα ἀγλάνειαι διδούσας λόγους, καὶ δεχομένης
 ἐν ἑαυτῇ μέρει. ὥς δὲ δικαστὴν ἐλόμην, κατηγορήσατε
 μὴ ὑμεῖς, ἢ ἅμα πάντων, ἢ ὅτι ἴνα αὐτὸν χεῖροθενίσκητε
 ὑπὲρ ἀπαντῶν, ἐγὼ δὲ ἀκλογίσσομαι πρὸς τὰ ἐγ-
 κλήματα. ἁῖς ταῖς ἐμὴν τι ἀδικῶν φαίνομαι, καὶ ὅσον
 ποδὶ ἐμῷ γινώσκω δικαστήριον, ὑπέξω δικασθῆναι τὴν ἀ-
 ξίαν, ὑμεῖς δὲ βίαιον ὁδὸν τολμήσατε, ἢ ἢ τὰς θυτῶν
 νὰς ὑποσχῶν, καὶ παρὸς ὑμῖν ὁ ἀνεπίληπτος εὐ εἰς-
 κωμαι, ἀφίσσονται μὴ οἱ δικασαί, ὑμεῖς δὲ εἰς αὐτὸν ὁρᾶ
 πατήσαντας ὑμᾶς, ὅτι πρὸς αὐτῶν καὶ ἡμῶν, τὴν
 ὁργὴν ῥέψετε. Πλά. ὅσον ἐκείνῳ ὅτι πεδίοις, ὅτι ἵπ-
 πον ὡς πρὸς ἀκρόατον αὐτὸν δικαστὴν, ἀπέλθοις. φα-
 σὶ γὰρ ῥήτορά σε, ὅτι δικανικὸν τινα εἶναι, καὶ πανδεργον
 ἐν τοῖς λόγοις. τίνα ἢ ὅτι δικαστὴν ἐθέλεις γηρύσθαι;
 ὅτι τινα μὴ σὺ δ' αὖτοδίκησας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε ἀδι-
 κα, πῶς σὺ ὑπερβύβου. Λα. θαρσύνετε.
 ἔστω γὰρ γένεα ὁ δ' ἴνα ποῖτον δικαστὴν τὴν ὑπόπῃν,
 ἢ ἀμείβουσι ἀξιόσασιν αὐτὸν γηρύσθαι, καὶ ὅστις ἀκρόατος
 ταῖς μοι τὴν ψήφον. ὁρᾶτε γὰρ, τὴν φιλοσοφίαν
 αὐτῶν μετ' ἡμῶν ποιεῖται δικαστὴν ἐγὼ γὰρ. Πλά.
 καὶ τίς αὐτὸν κατηγορήσῃ, εἰ γὰρ ἡμεῖς δικασομεν; Λα.
 οἱ αὐτοὶ κατηγορεῖτε, ὅτι δικάζετε, ὁδὸν ὁδὸν ὅσον δὲ
 δικαστὴν ὑπερβύβου τοῖς δικαστοῖς, καὶ ἐκ πόλε-
 σίας ἀκρογνήσθαι ὑπολαμβάνω. Πλά. τί ποιεῖ-
 μεν, ὅτι Πυθαγόρα, ὅτι Σώκρατες; εἰ οἶκε γὰρ αὐτὸν ἐκ ἀ-
 λογα πρὸς καλῶς, δικάζει αὐτῶν. Σω. τί ἢ ἄλλο,
 ἢ βία

ἢ βαδίζωμεν ὑπὸ τὸ δικαστήριον· καὶ τὴν φιλοφροσύνην
 πρὸς ἀλλήλους, ἀπέσωμεν, ὅ,τι καὶ ἀπλογῆσεται. τὸ
 πρὸς δίκην γὰρ ἔχῃ μέτρον, ἀλλὰ δεινῶς ἰδιωκῶν, ὅς
 γίλων τινῶν ἀνθρώπων, ὅ,τὸ δίκαιον γινώσκῃ, τίθε-
 μένων. τῶν ἐξομῶν γὰρ ἀφορμὰς τοῖς κατηγοροῦν ἐθέ-
 λουσι, καταλόντες· οὐδὲν ἀνδρα, μὴ ὃ ἀπλογῆσάμενον
 ἵππερ' εἰαυτῷ, καὶ ταῦτα, δικαιοσύνη χαίρειν αὐτοῖς λέ-
 γοντες. ἢ τί αὐτοῖς ἐπιμιμνήσκῃς; ὅ,τι μελίσσι πῶς, τῷ
 μετὰ κατηγορησάντων, ἢ τῶν τότε δικαστῶν, εἰς ὅτος τε
 θνήσκει, μὴ δὲ τὸ πρὸς ἀπαντὴν ὑδάτος μεταλαβῶν;
 Πλά. ἀρίστη πρᾶξις ὅ,τι σὺ κρᾶσθαι, ὡς ἐπὶ πῶς ὑπὸ
 τὴν φιλοφροσύνην, ἢ δὲ δικαστῶν, ὅ,τι ἡμεῖς ἀγαπή-
 μεν, οἷς αὐτοῖς ἐκείνῃ διαγνώ. Λσ. οὐ γὰρ ὁ βλάπτει,
 ἀμείνων ταῦτα, καὶ νομιμότηρα, ὅ,τι μὴ τοῖς λίθος φυ-
 λατῆς, ὡς ἐφύω, δὲ ἐκείνῃ γινώσκῃ μικρὸν ὕστερον γινώσκῃ
 δικαστῶν. πῶς δὲ τῷ φιλοφροσύνην εὔροι τις αὐτῷ; ὅ,τι γὰρ
 οἶδα, γῆθα οἶκῃ, καὶ τοῖς πάντων πολὺν ἐπλανήθην χρό-
 νον, ἀνακτῶν τῷ οἴκῳ, ὡς ξυγγροῖμι αὐτῷ. ἔτα
 γνῶντι γένων αὐτοῖς τριβάνια τριβεβλημένοις, ὅ,τι πῶ
 γωνας βαθεῖς καταβυθίοις, πρὸς αὐτὸ ἐκείνῃς ἡκμῇ φά-
 σκισμῳ, οἷόμενος εἰδέναι αὐτοῖς, ἀνθρώπων. οἱ δὲ πολὺ
 μᾶλλον ἐμὸς ἀγνοοῦν, ἢ ὅ,τι ὅλως ἀπεκρίνοντό μοι,
 ὡς μὴ ἐλέγχωντό οὐκ εἰδότες, ἢ ἀλλῶς θύραν αὐτῷ
 ἄλλῃς ἀπεδείκνυντο, οὐδέπω γοῦν καὶ τῇ μορῇ,
 ὁδῶν ἐμὲ δεικνύμαι τὴν οἰκίαν. πολλὰς δὲ αὐ-
 τὸς ἐκείνας, ἢ ξυγγήσαντος τινος, ἡκμῇ αὐτῷ ἐπὶ τι-
 νας θύρας, βεβαίως ἐλπίσας τότε γὰρ εὐρηκῆναι,

τεκμαυρόμενοι τῶν πλῆθει τῶν ἐσιόντων τε ὁ δὲ
 τῶν ἀπάντων σκυθρωπῶν, καὶ τὰ χεῖματα δυστα-
 λῶν, καὶ φροντιστικῶν τῶν πρόσοντων. μετὰ τούτων δὲ
 συμπεραβυδαίς, ὅτε αὐτὸς ἐσηλθὼν αὐτῶν, εἴτα ἐώρων γυ-
 ναῖον τι ὅχ' ἀπλοῖον, εἰς ὅτι μάλιστα οὐ τὸ ἀσφα-
 λές καὶ ἀκρομητορῖον τῶν ἐπεφύθμιζον, ἀλλὰ κατε-
 φάνη μοι αὐτίκα, ὅδε τὸ ἀφετορ δοκῶν ἐλθόντος ἀ-
 καλῶπιστον ἐῶσα, ὅδε τὸ ἱματίον τῶν ἀναβολῶν ἀ-
 νεπιτηδὺν τῶν περικελευμένων. πρόδ' ἡλθ' δὲ ὡς κρο-
 μευλὴν αὐτοῖς, ὅτε πῶς οὐκ ἐπέφω τῶν ἀπορροπῶν
 τῶν δοκῶν τι πεσοφωμλὴν, ὑπεφαίνετο δὲ τι ὅτι
 μύθιον ὅτε φύκ' οὐκ ἐπὶ τὰ ῥήματα πάντων ἐταπεινά. ὅτε
 ἐπαυγεμλὴν ὑπὸ τῶν ἐρασῶν, οὐ τὸ καλὸν ἔχαιρε.
 ὅτε εἰς δὴν πρὸς, περὶ χείρας ἐδέχετο, καὶ αὐτὸν πλοσιωτέρας
 αὐτῶν παρὰ καθεμλὴν πληστον, αὐτὸν πρὸς τῶν ἐρα-
 σῶν ὅδε πρὸς ἐλεπε, πολλάκις ὅτε γυμνωθείσης αὐ-
 τῆς ἡλθ' τὸ ἀκρόστον, ἐώρων περὶ δὲ ῥαυα χυρῶν, τῶν ἐγχε-
 λεων παχύτ' ῥα. ταῦτα ἰδὼν, αὐτὸν πόδας αὐτὸν οὐκ
 ἀνέστρεφον, οὐκ ἐτέρας δὲ ἡλθ' ὅτε κακοδαίμονας ἐ-
 κένους, ἐλθόντων πρὸς αὐτῆς, ὅτε ῥίνος, ἀλλὰ τῶν πῶ-
 γωνος, ὅτε ἡλθ' τὸν ἱεῖονα, εἰς δὲ ἄλλω αὐτῶν τῶν ἡρας ξυών-
 τας. Πλά. ὅτε μλὴν ὀρθῶς ἐλεξας, ὅτε γὰρ πρόδ' ἡλθ',
 ὅτε πᾶσι γνώμεται ἡ θύρα. πλὴν ἀλλ' ὅτε δὲ δέξει
 βαδίζειν αὐτὸν τῶν οἰκίαν, γνῶντα γὰρ γνῶν ἡδοναμλὴν
 ὑπομνησμένην αὐτῶν, ἡδὲ ἡδὴ πρὸς ἀξίεται, ἐπαυγε-
 ῶν δὲ ἡ κακομίας, ὡς περὶ πατήσας ὅτε γνῶν τῶν ποικί-
 λης, ὅτε γὰρ ὁσημέραι ἐθ' ποιῶν αὐτῶν, μᾶλλον δὲ
 ἡδὴ

ἦδη πρόσθεν, ὅρας τὴν νόμιμον τὴν ἀπ' ἡμῶν
 ὅς, τὴν προσνή τὸ βλέμμα, τὴν αὐτὴν συννοίαν ἡρε-
 μα βαδίζουσαν; Λου. πολλὰς ὁμοίας ὁρῶ τὸ γε-
 γῆμα, καὶ τὸ βαδισμα, καὶ τὴν ἀναβολὴν, καὶ τοί-
 μίαν πάντων ἢ γε ἀληθῆς φιλοσοφία ἐστὶν αὐταῖς.
 Πλά. οὐ λέγεις, ἀλλὰ δηλώσει, ἢ τις ὅστις, φθιγγα-
 μένη μόνον. Φι. παπαί, τί Πλάτων, ἐξ ἡρώσι πρὸς
 ἄνω, καὶ Αἰετοτέλης, καὶ οἱ λοιποὶ ἄπαντες, αὐτὰ
 διὰ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων. τί αὖτις δὲ τὸ
 βίον; ἀρα τις ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κατω; ὀργισμένοι οἱ
 γοῦν εἰκόνατε. καὶ τίνα ἴδον ξυλλαβόντες ἄγετε; ἢ
 που λωποδύτης τις, ἢ ἀνδροφόνος, ἢ ἰστροσυλός
 ὅστις; Πλά. Νηδία ὦ φιλοσοφία, πάντων γε ἰστρο-
 σύλων ἀσεβέστατος, ὅς τὴν ἰστροτάτῃν οὐ κακῶς ἀ-
 γορεύειν ἐπεχείρησε, καὶ ἡμᾶς ἄπαντας, ὅποσοι τι-
 πῶσθ' ἐμαθόντες, τοῖς μεθ' ἡμᾶς καταλειδοίπαμεν.
 Φι. ἔτα ἡ γανακτῆσατε λαιδερὰ κλέπτειν, καὶ
 ταῦτα εἰδότες ἐμεῖς, οἷα πρὸς τὴν κωμωδίας ἀκούσα
 ἐν Διονυσίοις; ὁμῶς Φίλλω τε αὐτῇ ἡ γημαι, ἐπὶ οὐ-
 τε ἐδικασάμεν, οὐτε ἡ πασάμεν προσελθοῦσα.
 ἐφ' ἣν μὲν δὲ παύειν τὴν εἰκότα, καὶ τὰ ξυνήθη τῇ ἑορα-
 τῇ. οἶδ' αὖτε, ὡς οὐκ ἂν τι ἐπὶ σκώματι χεῖρον
 γῆνοιο, ἀλλὰ τὸν ναντίον, ὅτι αὐτὴ ἡ καλὴ, ὡς πρὸ
 τὸ χρυσίον, ἀποπαύμενον τοῖς νόμισμασι, λαμπρότε-
 ρον ἀποσίλβει, καὶ φανερώτερον γίνεται. ὑμεῖς δὲ,
 ἐπὶ οἶδ' αὖτε, ὅπως ὀργίλοι, καὶ ἀγανακτικοὶ γιγνόμεθα.
 τί δ' ἔν' αὐτῷ ἄγετε; Πλά. μῖαν ἡμέραν ταύτῃ

πρᾶξις τῆς ἀρετῆς, ἡ ἡμετέρα ἐπ' αὐτὸν, ὡς ὑπόχρη τὴν
 ἀξίαν, ὡρ διεδρακε. φῆμαι γὰρ ἡμῖν δι' ἡγελλομ, οἷα
 ἔλεγον, ἐπὶ ὧν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν. Φι. εἴτε πῶς
 δίκης ὁ δὲ ἀπλογομῆτορ ἀρεκτενεῖτε; δῖλος γὰρ
 ὁ δὲ ἐπὶ πᾶσι τι θελωρ. Γλα. ὅκ, ἀλλ' ὡς σὲ τὸ πᾶν
 ἀνέβαλλόμεθα, καὶ οἱ οὐ πᾶν δοκῇ, ὅσῳ ποιήσει τέ
 λθ' τ' δίκης. Φι. τί φῆς σὺ; Λσ. ὅσῳ αὐτὸ ὧ δὲ
 αἰσποινᾷ φιλοσοφία, ἡ πόρ τ' μόνη τᾶλῃδης ὁ δὲ οὐρεῖ
 διώκειο, μόλις γὰρ εὐρόμω, πολλὰ ἰκετόντας, τὸ οἱ
 φυλαχθῆναι τὴν δίκην. Γλα. νῦν ὧ κατάρτα
 διεσποινᾷ αὐτὴν καλῆς, πρῶτον δὲ τὸ ἀπμότα-
 τὸν φιλοσοφίαν ἀπέφαινον, γν' ποσὲτω ἀρεκτενεῖ-
 τωρ θεάτωρ, κατὰ μέρη δὴ ὁ δὲ οὐρεῖ καὶ αὐτὸν εἶδος
 αὐτῆς τῇ λόγῳ; Φι. ὁρᾷτε, μὴ ὁ φιλοσοφίαν ὁ-
 τὸς γε, ἀλλὰ γόντας ἀνδρας, ὡς τῷ ἡμετέρῳ ὁνό-
 ματι πολλὰ καὶ μιὰρὰ πρᾶξις ἡ γόνου κακῶς.
 Λσ. εἴση αὐτῆς, ἡν ἐδέλῃς ἀπλογομῆτος ἀκέρῃ,
 μόνου ἀπώμω ἐπ' ἀρετῇ πάγῳ, μάλλον ἢ εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν αὐτῆς, ὡς αὐτὸν πρῶτον πῆς ἀμα καὶ ἀφα
 νέη πάντα τὰ γν' τῇ πόλει. Φι. ὑμεῖς δὲ ὧ φίλοι,
 γν' τῇ Γοικίλῃ τέως πόριπατῆτε, ἡξω γὰρ ὑμῖν,
 ἐκδὶ καὶ ἀφ᾽ αὐτὴν δίκην. Λσ. πίνον δὲ εἰσιν, ὧ φι-
 λοσοφία; πάντῳ γὰρ ἡσμαι καὶ αὐτῶν δοκῶσιν. Φι.
 Ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὐτῇ, Σωφροσύνη ἡ ἐκεί-
 νη, τ' Δικαιοσύνη πρὸς αὐτῶν, ἡ προσημνία ἡ, Γαι-
 δία, ἡ ἀμυδρά ἡ αὐτῇ, τ' ἀλφῆς τὸ χρωμα, ἡ Ἀλή-
 θεία ὁ δὲ. Λσ. εὐχόμεν, ἡν πινᾷ καὶ λέγῃς. Φι. τὴν
 ἀκαλ-

ἀκαλλώπιστον ἐκένωυ ὀχρᾶς, τῇ γυμνῷ, τῇ ἴσο
φύγῳ αἰεὶ, ὅτι οὐδ' αἰνέσαν; Δσ. ὁρῶν ἡ μό
λις. ἀλλὰ τί ὀχί; ταύτας ἄγεις, ὡς πληροὺς γυνοῖο
ἢ γνῆτες ὅτ' σπινθῆριον; τῇ Ἀλήθειαν δ' ἐγὼ καὶ ξυ
γγοροῦ ἀναβιβάζωμαι πῶς τὴν δίκην βέλομαι.
Φι. νῦν δὲ, ἀπολομένη καὶ ὑμεῖς. ὁ βαρὺ γν', μίαν
δικάσαι δίκην, ὅτι ταῦτα, πόθι τῇ ἡμετέρῳ ἐδρῇ
νῦν. Αλ. ἀπὲς ὑμεῖς, ἐγὼ γὰρ ὁδὸν δέομαι ἀκρόφῃ,
ἀπάλαι οἶδα, ὅποια ὅστις. Δσ. ἀλλ' ἡμῖν, ὦ Ἀλή
θεια, γν' δέον τι ξυδικάζοις καὶ, ὡς καὶ καταμνήσεις
ἐκαστα. Φι. ὁκοῦν ἐπαύωμαι ὅτι τῷ θεῷ παραινίδω
τότῳ, θυνοῖκα τῷ μοι ὄντι; Δσ. καὶ μάλα, ὁ
πόσας αὐτὸς εἰλεῖς. Φι. ἐπεὶ οὐδ' ἔλθω θορία ὅτι γὰρ
ῥησὶα μετ' ἡμῶν, ὡς τὸ δέικαιον τῶτον ἀνθρώπου
νοῦ, ἐραστὴν ἡμετέρῳ ὄντι, καὶ λυδῶν δούλῳ καὶ ἡ
δεμῶν πρὸς φάσιν δικαίαν, σῶσαι διωκτῶν. σὺ δ'
ἐλεγχῇ αὐτὸν πόριμην). Δσ. μὴ δ' αὖτε ὡς δέσποιναν,
ἡκέτω ὅτι ὅτ' οὐ, καὶ εἰς ἄλλος. ὁ γν' οὐδ' ἴσχυσι θη
ρίοις πρὸς πολέμῳ δέσῃ μοι, ἀλλ' ἀλαζόνῳ ἀν
θρώποις, καὶ διωκτῶν, αἰεὶ ἵνας ἀποφυγὰς ἐν
εισημερίοις, ὅτε ἀναγκᾶς ὁ ἐλεγχος. Φι. ἀναγκᾶς
ταῦτα ἢ ὅτι, ἀμύνῃ, εἰ καὶ τῇ ἀπόδιδῃ πρὸς ἀλάστοις.
Αλ. ἐπεὶ οὐ πάντες, ἐπεὶ πρὸς ἀναγκᾶς οὐκ εἴτε πρὸς
τῇ δίκῃ. Αει. ὁρᾶς, πρὸς ταῖς τῇ κατ' ἡμῶν, ὡ
φιλοφιλία, τῇ Ἀλήθειαν. Φι. εἴτα δέσῃ κατε, ὡς πλά
τῳ ὅτι χεῖρ σπινθῆριον ἀειστέλει, μή τι ψεύσῃται
ὑπὲρ αὐτῇ Ἀλήθειαν ὅτι; Πλά. ὁ ὅτι, ἀλλὰ δέσῃ

πάντ' ὅς ἐστι, ὅτι καὶ λακινός, ὥς ἐπὶ ἀπέσφαι τὴν
 Αλφ. θάρσεντε, οὐδ' ἔν' οὐ μὴ γήνηται ἄδικον, δι-
 καιοσύνης ταύτης συμπαρούσης, ἀπὸ μὲν ἐν. ἀλλ'
 εἰπέ μοι σὺ, τί σοι τὸ νόμα; Λου. ἐμοὶ Παρρησία-
 δης, Αλφειῶνος ἢ Ελεγκλεῶς. Φι. πατρίς δις, Λο.
 Σύρος, ὡ φιλοσοφία, τ' ἐπ' εὐφραπιδίω. ἀλλὰ τί
 ὄδ' ἔσθ'; καὶ γὰρ τούτων πινὰς οἶδα τῶν ἀντιδίων
 μὲν, οὐχ ἢ τὸν ἐμὸν βαρβάρους τὸ γένος, ὁ τρόπος δὲ
 ὅτι ἡ πατρίδα, οὐ κατὰ Σολείας ἢ Κυπρίους, ἢ Βαβυ-
 λωνίους ἢ Σταγφρίτας. καί τοι πρόσγε σε δ' ἔν' αὐτῷ γέ-
 νοι τοῦ ἐλατῆρος, οὐδ' εἰ τὴν φωνὴν βαρβάρους ἐκί-
 νησιν, ἢ γινώσκῃς ὅτι καὶ δικαία φαίνοιτο οὐκ. Φι.
 εὐ λέγεις, ἄλλος γοῦν τούτου ἡρώμην, ἢ τέχνη δέ σοι
 τίς; ἄξιον γὰρ ἐπίστασθαι τοῦτό γε. Λου. μισαλα-
 ζῶν εἰμι, ὅτι μισογόνος, καὶ μισοφουδῆς, καὶ μισότυ-
 φος, ὅτι μισῶ πάντ' ὅτι τοιούτων δέ εἶδες τῶν μαρῶν
 ἀνθρώπων, πάντ' ἢ πολλοὶ εἰσιν, ὥς οἶδα. Φι. Ἡρώ-
 κλεις, πολυμυσὴν καὶ μετὰ τὴν τέχνην. Λου. εὐ
 λέγεις, ὅτι γοῦν, ὁπόσοις ἀπεχθάνομαι, ὅτι ὥς κιν-
 διωδὴν δ' ἐκ τῆς οὐ μὴ ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐναντίας αὐ-
 τῇ πάντ' ἀκριβῶς οἶδα, λίγω δ' ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ Φιλῶ-
 τὴν ἀρχὴν ἔχον. Φιλαλήτης γὰρ, ὅτι Φιλόκαλος,
 ὅτι Φιλαπλοίκος, καὶ ὅτι τῷ Φιλαδῷ συγγενῇ, πλὴν
 ἀλλ' ὀλίγοι πάντ' ταύτης ἄξιον τ' τέχνης. οἱ δὲ ὑπὸ
 τῇ γνώσει ταπείνου, καὶ τῷ μίσει οἰκφύτοροι, πεν-
 τακισμύριοι. κινδιωένω τοι γὰρ ἐν τῷ μὲν ὑπὸ ἀρ-
 γίας ἀπομαθεῖν ἡδύς, τὴν δὲ πάντ' ἡκριβωκίνας.

Φι. καὶ μὴν οὐκ ἐχρῶν, ἥ γὰρ αὐτὸ καὶ τὰδε φα-
 σί, ὅτι τὰδε ὥς ἐμὴ διαίρει τὸ τέχνα, μία γὰρ ἐσὼν,
 διὸ εἶν δικάσται. Λσ. ἀμείν) σὺ οἶδα ταῦτα, ὦ Φι-
 λοσόφια. ὁ μὲν τοι ἐμὸν διδόντω ὅστις, οἷον αὖτ' ἢ πο-
 νερός μισθὸν, ἐπαυεῖν ἢ αὖτ' ἔχουσιν, καὶ Φιλαίμ. Φι.
 ἄγε δὴν, πάρεσμεν γὰρ, γνῶτα ἐχρῶν. γνῶταῦτά πο-
 σὶν τῷ προσώπῳ τ' πολιάρχου δικάζωμεν. ἡ ἱερέα δὴ
 θού ἡμῖν τὰ βαλθεα, ἡμεῖς δὲ γνῶτα ποσὶν προσκυ-
 νήσωμεν τῷ θεῷ. Λσ. ὦ πολιὰς, ἐλθέ μοι κατὰ τὴν
 ἀλαζονίαν σύμμαχος, ἀναμνησθεῖσα, ὅποτα ἐπορε-
 κόντων ὁσμήραι ἀκέραι αὐτῶν. καὶ ἂν προλήσει δέ,
 μόνκ' ὁρᾷς, ἅτε δὴν ἐπίσκοπος ἔσσε, νῦν καὶ ἄλλος ἀ-
 μύνασαι αὐτός. ἐμὲ δὲ λῶ ποσὶν ἀρατῶμενον ἰδὲς,
 καὶ πλείους ὥσπερ αἱ μέλαιναί, σὺν προδῆσαι τὴν σε-
 αυτῆς, σῶζε. Φι. εἴην. ἡμεῖς μὲν ὑμῖν καὶ δὴν καθεῖ-
 μεθα, ἐτοιμοὶ ἀκέραι τῶν λόγων, ὑμεῖς δὲ προσλό-
 μνοι τίνα δὲ ἀπάντων, ὅσις ἀρίστα κατηγορήσασα
 αὐτὴν δὴν, ξυμείρετε τὴν κατηγορίαν, καὶ διελέγε-
 τε, ὅ γὰρ οἷός τε πάντας ἀμα λέγειν. σὺ δὲ ὦ Παρ-
 ρησιασθὴν ἀκρογῆσον τομετὰ ὅσα. Ανα. τίς δὲν ὁ
 ἐπιτηδεύοντα ποσὶν ἡμῶν ἀν' ἡμῶν το ποσὶν δι-
 κλῶ; σὺ δὲ Πλάτων ἢ τε μεγαλόνοια θαυμάσῃ, καὶ
 λαλιφονία δεινῶς Ἀθήκῃ, καὶ ὁ κεχαρισμῆν,
 καὶ ποσὶν μεσόν, ἢ τε σωῆσις, ὅτι τὸ ἀκρίβεις, καὶ
 τὸ ἐπαγωγὸν γνῶτα ἔχουσιν ἀκρίβειαν, πάντα ταῦ-
 τά σοι ἀθρόα πρόσσειν. ὥς τὴν προγορίαν διέ-
 χος, καὶ ὑπὸν ἀπάντων εἶπε τὰ ἐκόντα. νῦν ἀνα-

μνησθῆναι πάντων ἐκείνων, καὶ συμφέροι εἰς τὸ αὐτὸ,
 εἴποι πῶς Γοργίαν ἢ Πάλλαν, ἢ Πρόδικον ἢ Ἰππίαν
 εἴρηται, δεινότερον ὅτιος ὅστις ἐπίπταται ἐν καὶ τὰς
 εἰρωνείας, ἢ τὰ κοινὰ ἐκείνα καὶ σιωπῇ ἐρώτα.
 ἡμῶν δὲ δοκῇ ἡμῶν ὡς πρῶτον, ὡς μέγας Ζεὺς
 πῶτον ἄρμα ἐλαύνων, ἀγανακτήσειν αὐτὸν, εἰ μὴ ὅ-
 τις ὑπόχρηται δίκῃ. Πλάτ. μὴ δαμῶς, ἀλλὰ πι-
 να τῶν σφοδρότερον πωχερωσάμεθα, Διογηνῶν τῶ
 τον, ἢ Ἀντιδινῶν, ἢ Κράτητα, ἢ καὶ σὲ, ὦ Χρυσίπ-
 πε. ὃ γὰρ δὴν καλῶς, γνῶντι πρῶτον, καὶ δεινότητος
 συγγραφεὺς ὁ καιρὸς, ἀλλὰ τινος ἐλεγκτικῆς, καὶ
 δικανικῆς παρασκευῆς, ῥήτωρ δὲ ὁ Παρρησιαδῆς
 ὅστις. Δι. ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸν κατηγορήσω, ἢ γὰρ ὅδε
 πάντας μακρῶν οἶμαι τῶν λόγων διεκτεταταί. ἢ ἄλ-
 λως ἢ, ὑπὲρ ἀπαντῶν ὑβρισμαὶ δὴν ὁβολῶν πρῶ-
 τῳ ἀρκεκρυμμένῳ. Πλάτ. ὁ Διογηνῆς, ὦ Φιλοσό-
 φία, εἴρηται λόγον τῶν ὑπὲρ ἀπαντῶν. μέμνη δὲ
 ὦ γυναιξ, μὴ τὰ σπαντὰ μόνον πρὸς ἐδύναι γνῶντι
 κατηγορία, τὰ κοινὰ δὲ ὁρᾷ. εἰ γὰρ τι καὶ πῶς ἀλ-
 λήλως διαφερόμεθα γνῶντι τοῖς λόγοις, σὺ ἢ ὅστις μὴ
 δέξεται, μὴ δ' ὅστις ὁ ἀληθὲς ὁρᾷ, νῦν λέγει. ὅπως
 δὲ, ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτὴ ἀγανάκτησι πᾶσι βουλι-
 νης, καὶ κακῶς ἀκούσης γνῶντι τοῖς Παρρησιαδῆς λόγοις.
 ἢ τὰς πωχερώσεις ἀφ' αἷς, γνῶντι διαλλαχόμενοι, ὁ κο-
 νὸν ἀπαντες ἐχόμεν, ὅστις ὑποδύμεται. ὅρα, σὲ μό-
 νον πωχερωσάμεθα, ἢ γνῶντι τὰ πάντα ἡμῶν νῦν
 λινδυνάμεται, ἢ σεμνόντα δέξαι, ἢ τοιαῦτα πρὸς
 θλίψει,

θωῶναι, οἷα ὁτος ἀπέφηνε. Δι. θαρρύνετε, ὁ δὲ ἐμὴν
 ψυχήν. ὡς ἂν ἀπάντων ἐρεῖ. ἀλλ' ἢ φιλοσοφία δὲ
 πρὸς αὐτὸν λόγους ἐπιπλαδύνει, φύσει γὰρ ἡμῶν ὁ
 πρῶτος ὄστιν ἀφείναι δὲ βαλδύνηται αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι
 ἐμὰ γνῶναι. οἷα γὰρ αὐτῷ, ὅτι μὴ μάττω ξυλο-
 φορεῖται. Φι. ὅσον μὲν μὴ ἀμῶς, ἀλλὰ ὅσον λόγῳ
 μάλλον, ἀρίστον γὰρ, ἢ πρὸς ξύλῳ, μὴ μέλλειν ὅτι
 ἥδη γνῶναι κεκρυπται ὁ ὕψος, ὅτι πρὸς σὲ τὸ δικασθῆναι
 ἀρετῆς. Δσ. οἱ λοιποὶ καθεύδουσιν, ὡς φιλοσο-
 φία, ὅτι ψυχοφορεῖται μετ' ὑμῶν, Διογένης ἢ καὶ
 Ἰσοκράτης μόνος. Φι. ὁ δὲ ὅστις ἐν, μὴ σὺ καὶ ἄλλοι
 σὺντα; Δσ. ὁ δὲ ἀμῶς, πλείους γὰρ κρατῆσαι βί-
 λομαι. Φι. γηναῖός σε ταῦτα, καδίκατε δὲ ἐν,
 σὺ δὲ ὡς Διογένης λέγει. Δι. οἷοι μὴ ἡμεῖς αὐτοὺς ἐ-
 γνηόμεθα ποτὶ τὸν βίον, ὡς φιλοσοφία, πάντων ἀκρι-
 βῶς οἶδα, καὶ ὁ δὲ μὴ λόγῳ. ἵνα γὰρ τὸ κατ' ἐμὴν
 σιωπῆσω, ἀλλὰ τὸ ὑδαγόρην ὅσον, ὅτι Πλάτωνα ὅτι
 Αἰσώτελλον ὅτι Χρύσιππον, ὅτι αὐτὸς τίς ἐκ οἷ-
 σιν, ὅτι αὐτὸν βίον καλὰ σκευαίαντο; ἀ δὲ τοῖς
 τοῖς ὄντας ἡμεῖς ὁρίσκειν τὰ ἑαυτῶν ὅτι παρρησια-
 σθῶν ὅτι ἐρεῖ. ἥντιν γὰρ ὡς, ὡς φασιν, ὡς,
 ἀρετῶν τὰ δικασθῆναι, καὶ τὰς γνῶναι ἐκείνοις ὅτι
 μίσος, ὅτι σὺ ἢ δεινότητος, ἢ ἀκρίβειας ἐπεπόρτισον γνῶ-
 ναις λόγοις, ὅσον πάντες ἐφ' ἡμῶν συσχευασάμενος, ὅ
 ταῦτα μὴ ἀγορεύω κακῶς, γόνιτας καὶ ἀπατεῶ-
 νας ἀρετῶν, τὰ πλήθη ἢ ἀναπέθω κατὰ γέλασ-
 ῖν ἡμῶν, καὶ κατὰ φρονεῖν ὡς τὸ μὴ δὲ ὄντων, μάλα ἢ ὅτι

μισῆσαι πρὸ τῶν πολλῶν ἥδη πεποιήκην αὐτὸς
 τε ἡμᾶς, ἔσσι τὴν φιλοσοφίαν, φιλῶν φρενὲς ἔλ-
 ρος ἀρχαίων τὰ σὰ, καὶ τὰ ἀποδιδότατα, ὧν ἡ-
 μᾶς ἐπαίδουσας, ὡς χλιδασμῶν διεξιῶν, ὥς ἐαν-
 τὸν μὲν ἐροῦναι, ἔστι παρῆσαι πρὸς τῶν θεῶν,
 ἡμᾶς ὃ ὑβρίζεται, φύσει γὰρ τοῖς τὸν ὅσον ὁ πολὺς
 λείως, χαίρεισι τοῖς ἀρκυκλήσι καὶ λοιδορημένοις,
 καὶ μάλιστ', ὅταν τὰ σεμνότεστα εἶναι δοκῶντα
 διασφύρηται, ὡς ἀμείλει καὶ πάλαι ἔχαζον Αἰ-
 σοφάνει ἔστι ἐν πόλει, Σωκράτει τὸν ἐνὶ χλιδῇ
 οἷα παρῆσαι ὡς τὴν σκληρύνει, ἔστι ὡς ὁ δὲ ὅσον ἀλ-
 λοῦτος πινὰς πρὸς αὐτὸν ὡς ὁ δὲ ὅσον. καὶ τοῖς ἐκεί-
 νοι μὲν καὶ ἐνὸς αὐτοῦ ἐτόλμων τὰ βλαῦτα, καὶ
 γὰρ Διονυσίοις ἐφεμένον αὐτὸν ὁ δὲ ὅσον. ἔστι ὁ σκῶμμα,
 μέγας πρὸς ἐκείνους, καὶ ὁ θεὸς ἴσως χαίρει, ὡς
 λόγελως τις ὧν. ὁ δὲ ὅσον ἀρῖστος ξυγκαλῶν, ἐκ πολ-
 λῶν φροντίδας ἔστι παρῆσαι ἀσάμην, ἔστι βλασφη-
 μίας πινὰς ὅν παχὺ βιβλίον ἐγγράφας, μεγάλῃ τῇ
 φωνῇ διαγορεύει κακῶς Γλατωνά, Πυθαγόραν,
 Αἰσοτέλλῃ ὅσον, Χρυσίππῳ ἐκείνῳ, ἡμεῖς, καὶ ὁ-
 λως ἀπαντας, ὅτι ἐστὶς ἐκείνης, ὅτι ἰδίᾳ ἡ πρὸς
 ἡμῶν παθῶν, ἔχει γὰρ αὐτὴν συναγνώμην αὐτῶν τὸ
 παρῆσαι, εἰ ἀμυνόμενοι, ἀλλὰ μὴ ἀρχῶν αὐτῶν ἐ-
 δρασε. καὶ τὸ πάντων δεινότετον, ὅτι καὶ ταῦτα
 ποιοῦν, ἔστι ὑπὸ τὸ σὸν ὄνομα, ὡς φιλοσοφία, ὑποδύε-
 ται, καὶ ὑποδύων τὸν διάλογον ἡμέτερον, οἰκίτῃ ὄν-
 τα, τὸ τῶν ξυμπαγώνων καὶ ὑποκρίτην γινώσκου καὶ ἡ-
 μῶν

μῶν, ἐπὶ ἣ μὴν ἵππορ ἀναπέσεις, ἐταῖρον ἡμῶν ἀν-
δρα, ξυγκωμῶδεις αὐτῷ τὰ πολλὰ. ὅς μόνος ὁ πᾶ-
ρσις, ὃ δὲ κατηγορεῖ μετ' ἡμῶν, προσῶς τὸ κοινόν,
ἀνθ' ὧν ἅπαντων ἀξίον ὄξει, αὐτὸν ὑποσχέμεν τὴν δέ-
κλιν. ἢ τί γὰρ αὐτὸς εἶπεν ἔχει, τὰ σεμνότετα δῖα σὺ-
ρωμ ὑπὸ ποσὶ των μαρτύρων; χρίσιμον γὰρ ὡς πῶς
ἐκείνος τὸ δοῖσθαι, εἰ θεάσασιν το αὐτῶν κολαδομένητα,
ὡς μὴ ἄλλος τις ἐπὶ κατὰ φρονοῖν φιλοδοφίας. ἐπεὶ
τότε τὴν ἰουχίαν ἀγῆμ, ἣ ὑβρίζοντο ἀνέχεσθαι,
ὃ μετελότητος, ἀλλ' ἀναδρίας, καὶ δυκθείας ἐκ-
τως ἀννομιζοῖτο. τὰ μὲν γὰρ τελευτῶν, τίνι φορε-
τά; ὅς κε δ' ἀπὸ ἀνδρῶν ποδία, πῶς γὰρ ὧν ἡμᾶς ἐ-
πὶ τὸ πολυτήριον, ἣ ἰκέρυκα ἐπισήσεις, ἀμνητό-
λησιν, ὡς φασι, αὐτὸ μὲν ὑπὸ πολλῶν, γήϊος δὲ μῆ-
Αθηνῆς, ἐμὲ δ' ὁ πονηρότατος ὅς τ' ὅς δι' ὀβολῶν.
οἱ πῶντος δ' ἐγέλωμ, ἀνθ' ὧν γε αὐτοὶ τε ἀνελκὺ
θαμνὶ ἀγανακτῆσαντος, καὶ σὲ ἀξιοῦν τιμωρή-
σειν ἡμῖν, τὰ αἰχίστα ὑβρισμῶν. φι. οὐ γὰρ ὡς διό-
γηνος, ὡς ἀπάντων καλῶς, ὅπως ἐχέω, ἀπαν-
τα εἰρηκας. πᾶν σέθεν ἐπαινῶντος ἐγχεῖς ἀπλο-
γισμῶν. σὺ δὲ ὡς Παρρησία δὴ λέγει ἡ δὴ γν' ὅς με-
ρει. σοι γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν, μὴ μέλλε δν. Παρ. ὃ
πάντα μὲν, ὡς φιλοσοφία, κατηγόρησε Διογῆνης, ἀλ-
λα τὰ πλείω, ὅσα ἡ γὰρ χαλεπώτορα, ὅκ οἶδ' ὅ, τι πα-
θῶν, παρέλιπον. ἐγὼ δὲ ποσὶ τα δὴ ἐξαρεν ὅ γε-
νέσθαι, ὡς ὅκ εἶπον αὐτὰ, ἢ ἀπλογίαν τινὰ μεμελε-
τηκὼς ἀφῆχθαι, ὡς καὶ εἰ τινὰ ἢ αὐτὸς ὅς τ' ἀπε-

σιώπησεν, ἢ ἐγὼ, μὴ πρότερον ἐφθλω εἰρηκώς, νῦν
 πλοῦν ἤσειμι μοι δοκῶ, οὐτῶ γὰρ αὐτὸν μάθοις, οὗς πινὰς
 ἀπεκρήνυσθον, καὶ κακῶς ἠγόρευον, ἀλαζόνας ἐὼς ἰόν-
 τας ἀποκαλῶν, καὶ μοι μόνον ἴδον πρὸς φυλάττετε,
 εἰ ἀληθὴ ποδὶ πάντων ἐρῶ, εἰ δὲ τι βλάσφημον, ἢ
 τραχὺ φαίνοιτο ἔχωρ ὁ λόγος, ὃ τὸν διελύχοντα ἐ-
 με, ἀλλὰ ἐκείνης αὐτοῖς μοι δίκαιόν τε καὶ πᾶσι, τὰ
 τοιαῦτα ποιεῖντας. ἐγὼ γὰρ, ἐπειδὴ τάχιστα ξυμ-
 δὲν, ὅποτα τοῖς ἔκτορας ἐσι τὰ δυνάμει ἀναγκαῖον
 πρὸς εἶναι, ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ ψεύδους, ἐδρασύτητα ἐ-
 βολῶν, καὶ ὠθισμούς καὶ μυρία ἄλλα, ταῦτα μὲν, ὡς-
 πορ εἶδος ἴδω, ἀπέφυγον. ὡς δὲ τὰ σὰ, ὡς φιλοσοφίας,
 καὶ ὡς ὁρμηκῶς ἡξίου, ὅποσον ἐπὶ μοι λοιπὸν τοῦ
 βίου, καὶ ὡς πορ ἐκ ζώης ἐκ κλύδωνος, ὅν δὲ δύν-
 ναται μιμνήσκεισθαι δύναις, ὑπὸ σοὶ σκεπτόμενος κα-
 ταβιῶναι. καὶ πρὸς μόνον πρὸς ἐκνύει δὲ τὰ ὑμέτερά,
 σὲ μὲν, ὡς πρὸς ἀναγκαῖον ἴδω, ἐπὶ τὸς δὲ ἀπάντας ἐβαύ-
 μαζον, ἀείσου βίος νομοθέτας ὄντας, ἐπὶ τοῖς ἐπὶ αὐ-
 τὸν ἐπειγομένοις χεῖρα ὀρέγοντας, τὰ καλίστα καὶ
 ξυμφορὰ τὰ παρὰ ἀνδρῶν, εἰ τις μὴ παρὰ βάλῃ
 αὐτὰ, μὴ δὲ διολιθάνῃ. ἀλλ' αἰτνῆς ἀποβλέπων
 δὲ τοὺς κενόνας, οὗς πρὸς πείθειται, πρὸς τούτους
 ἔρμηνιζοι, καὶ ἀπὸ θυμῶν τὸν αὐτοῦ βίον, ὅπορ νῦν
 δία καὶ τῶν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ὀλίγοι ποιῶσιν. ὁρῶν
 δὲ πολλοὺς, οὐκ ὁρῶν τι φιλοσοφίας ἐχόμενους, ἀλλὰ
 δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ πρῶτον ματῶν, τὰ μὲν πρὸ
 χεῖρα ταῦτα, καὶ διμύσια, καὶ ὅποτα πᾶσι με-
 μνήσθαι

μῆδ' αὖτε ῥέειοι, δὲ μάλα εὐνοῦστας ἀγαθοῖς ἀνδρά-
σι, τὸ γένειον λέγω, καὶ τὸ βαδίσμα, ἔτι δὲ ἀναβο-
λῶν, ὡς δὲ τ' βίος, καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιφθεγγο-
μένους ἔειπ' ἡμέτεροι, τὰν ἀντία ἡμῖν ἐπιτηδόντων-
τας, καὶ διαφθερόντας τὸ ἀξίωμα τῆς ὑποχρέσεως,
ἡγανόκτεμ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὁμοίον ἐδίδκε μοι, κα-
θάπερ αὖ ἐπὶ τῆς ὑποκρίσεως τραγωδίας, μαλθακὸς
αὐτὸς ὢν, ἔμυακίαις, Ἀχιλλεὺς ἢ Θυσιάς, ἢ τὸν
Ἡρακλῆα ὑποκρίνοιο τὸ αὐτόν, μήτε βαδίζων, μήτε
φθεγγόμενος ἡρώϊόν, ἀλλὰ θρυπτόμενος ὑπὸ τῇ
λεονύτῳ προσωπίῳ, ὃν εἶδ' αὖ ἢ Ἐλγὴν ποτὲ, ἢ Γο-
λυξίην ἀνὰ χοῖτον, πῶρα τ' μετρίως αὐταῖς προσει-
κότα. οὐχ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος, ἀλλὰ μοι
δοκεῖ, τάχιστα αὖ ἐπιτελεῖται ἔειπ' ῥοπαλῶν παλαιῶν τ'
τοιοῦτον, αὐτόν τε ἔτι τὸ προσωπίον, ὅπως ἀτίμως
καταπέθηνυσμένος πῶς αὐτ'. Ἰδοῦτα καὶ αὐτὸς ὑ-
μᾶς πᾶσιν ἵστας ὑπὲρ ἐκείνων ὁρῶν, ὃν ἡνεγκε τ' ἀρχὴν
νῆρ τ' ὑποκρίσεως, εἰ πύθηναι ὄντες ἐτόλμηναι ἡρώ-
ων προσωπίαν ποδιδέειν, ἢ τ' ἢ ἐν Κύμῃ ὄνον μεμῆστε
εἶ. ὅς λεοντ' ἢ ποδὶ βαλλόμενος, ἡξίου λέων αὐτὸς εἶναι
πῶς ἀγνοῶντας αὐτὸν Κυμαῖος, ὃν κώμηνος μάλα φρα-
γὴ καὶ κατὰ πληκτικόν, ἀλλ' οὐδ' ἡ τις αὐτ' ξένος, καὶ λέον-
τα ἰδὼν ἔτι ὄνον, πολλὰ κίς ἡλεγε, ἔτι ἀπειδωξε πα-
λαιῶν τοῖς ξύλοις. ὃ ἢ μάλιστά μοι δεινόν, ὃ φιλοσοφία,
κατεφαινετο, ὅσον ἦν. οἱ γὰρ ἄνθρωποι, εἰ τινα ἔδωκε
ἑωρῶν πονηρόν, ἢ ἀρχιμὸν ἢ ἀσελγίαν ἐπιτηδόν-
τον, ὃν ἐσιμ, ὃς τις ὁ φιλοσοφίαν αὐτῷ ἢ τιᾶτο, καὶ

τὸν Χρύσιππον θυβύς, ἢ Γλάτωνα ἢ Γυθαγόραν, ἢ
 ὅτε αὐτ' ἐπώνυμον, ὁ δ' Ἰσχυρὸς τῶν ἐκείνων ἐποίη-
 το, ὅς τ' αὖ λόγος ἐποίητο. ὅς τ' αὖ τοῖς λαοῖς βιβντος
 πονηρὰ πόδι ὑμῶν εἰκαζοι, τῶν πᾶσι πολλὰ τεθνηκό-
 των. ὁ γὰρ παρὰ ζῶντας ὑμᾶς ἢ δέξεται αὐτ' ἐγί-
 νω, ἀλλ' ὑμεῖς μὴ ἐκ ποδῶν ἐκείνων δὲ εἰσὼν βα-
 φως ἀπαύδου δ' ἴνα καὶ ἄσμενα ἐπιτηδύοντα, ὡς
 τε ἐρήμιον ἡλίσκεο μετ' αὐτοῖς, ὅς τ' αὖ τῶν ὁμοίων
 δ' Ἰσχυρὸς συγκαταπαῖδε. ταῦτα δ' ἐκ λῶν καὶ ὁ-
 ρῶν ἔγωγε, ἀλλ' ἡλεγχον αὐτοῖς, καὶ δέκοντο ἀφ' ὑ-
 μῶν, ὑμεῖς δὲ, τιμᾶν αὐτοῖς τοῖς δέον, εἰς δικαιο-
 συνὴν ἄγετε. ὁ γὰρ λῶν καὶ τῶν μεμνημένων ἰδῶν,
 δ' Ἰσχυρὸς τῶν ταῦν θεῶν τὰ ἀπόρρητα, ὅς τ' Ἰσχυ-
 ρὸν, ἀγανακτήσω, ὅς τ' ἐλέγξω, ἐμὲ τὸν ἀσπεῖον
 τὰ ἡγήσεσθαι εἶναι, ἀλλ' ὁ δ' ἰσχυρὸς, ἐπεὶ καὶ οἱ ἀθλοδέ-
 ται μασιγῶν εἰσώδασιν, λῶν τις ὑποκριτὴς Ἀθηνῶν
 ἢ Γοσειδῶνα, ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκὼς, μὴ καλῶς
 ὑποκρίνοιτο, μὴ δὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν, καὶ ὁ δ' ἐγὼ
 πρὸ ὀργίζοντα αὐτοῖς ἐκείνοι, ὅτι τὸν πόδεκτον
 αὐτῶν τὰ πρὸς πᾶσι, ὅς τ' ἡμᾶς ἐνδεδνῶτα, ἐ-
 πέτρεψαν παῖσιν τοῖς μασιγοφόροις, ἀλλὰ καὶ ἡδὴ
 τὸ αὐτὸ οἶμαι, μασιγῶν οἰκέτιον ἢ γὰρ, ἢ ἀγ-
 λον μὴ διεξίως ὑποκρίνασθαι, μικρὸν τὸ πᾶσι, τὸ
 Δία δὲ, ἢ τὸν Ἡρακλῆα μὴ κατ' ἀξίαν ἐπιδείξασθαι
 τοῖς θεοῖς, ἀπρόπαυτον ὡς, ὅς τ' αἰχρὸν. ὅς τ' αὖ
 τὸ δὲ πάντων ἀποπῶτα τὸν ὄψιν, ὅτι αὐτὸς μὴ λό-
 γος ὑμῶν πάντων ἀκρίβειαν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, κατὰ-
 ποδῶν

πρὸς ἡ ὑδὶ τὸ τῶ μόνον ἀναγιγνώσκοντες αὐτοὺς ἐ
μελετῶντες, ὡς ταύταν τὰ ἐπιτηδόνειον, ὅτω βιῶ
σι, πάντα ἄλλῃ, ὅσα φασὶν, οἷον χρημάτων κατα-
φρονεῖν, καὶ δόξης, καὶ μόνον τὸ καλὸν οἰεῖσθαι ἀγαθόν,
ἐ ἀόργητον εἶναι, ἐ τῷ λαμπρῶν τῶ τῶν ὑποδραστῶν,
ἐ δὲ ἰσομερίας αὐτοῖς διαλέγεσθαι, καλὰ ὡς θεοῖς, ἐ σο
φὰ καὶ θαυμασία λίαν ὡς ἀληθῆς. οἷδε ἐ αὐτὰ ταῦ
τα ὑπὸ μὲν διδάσκουσι, ἐ οὗς πλεονεξίας τεθῆκα-
σι, ἐ πρὸς τὸ ἀργύριον λεχέμεσθαι. ὁργιστότεροι μὲν
τῷ κυνιδίῳ ὄντες, δειλότεροι ἢ τῷ λαγῶν, νο-
λακτοπνέτεροι ἢ τῷ πνέκω, ἀσελγέστεροι ἢ τῷ
ὄνω, ἀρεπταπνέτεροι ἢ τῷ γαλῶν, φιλονεικότεροι
δὲ τῷ ἀλεκτηρόνω. τοιγαρὶν γέλωτα ἐφλισκί-
νουν, ὡς ἰσομελῆς αὐτὰ, καὶ πρὸς τὰς τῷ πλε-
σίῳ θυρας ἀλλήλους παρωθεμελῆς, καὶ δειπνα πο-
λυκλῆρωπα δειπνέοντες, καὶ γὰρ αὐτοῖς τῶ τοῖς ἐπα-
νέοντες φορτικῶς, καὶ πᾶσι τῶ ἀλῶς ἐχόντες ἐμ-
φορεμελῆς, καὶ μεμψίμοιροι φανόμενοι, ἐ ὑδὶ τὸ κῶ
λικὸς ἀτρεπῆ καὶ ἀπώδῃ φιλοδοξέοντες, καὶ τὸ ἄκρα-
τον ὁ φέροντες. οἱ ἰδὼτες δὲ, ὅποσοι ξυμπέσσι, γε-
λῶσι δὲ καὶ δὲ, ἐ κατὰ πᾶσι φιλοδοξίας, εἰ τοιαῦ-
τα κατὰ μέτρα ἐκτρέφει. τὸ ἢ πάντων αἰχισμόν, ὅτι
μολιγὸς δειδῶς λέγων ἐκαστος αὐτὸν, ἀλλὰ μόνον πλε-
σιον εἶναι τὸν σοφὸν ἡκράτως, μικρὸν ὑπόδοι αὐτῶ
πρὸς ἐλθῶν, ἐ ἀγανακτεῖ μὴ λαβῶν, ὁμοίον, ὡς εἰ-
λες γὰρ βασιλικῶν χήματι ὁρῶν ἡκράνῃ, καὶ διὰ
δῆμα, καὶ τὰλλα, ὅσα βασιλείας γνωρίσματα,

πρὸσαι πόλιν, τῇ ὑποδείξει δὲ δεικνύμεν. ὅταν μὲν
 εἰς αὐτοὺς πὶ δὲ λαμβανόμεν, πολλὸς ὁ πόδες τοῦ
 νωνικῶν εἰς δὲ λόγος, καὶ ὡς ἀδιάφορον ὁ πᾶσι.
 καὶ τί γὰρ τὸ χρυσίον, ἢ τὰ ἀργύριον, ὅσον τῶν γυναι-
 κείων αἰγιαλοῖς ἢ δὲ δεικνύμεν; ὅταν δὲ τις ἐπι-
 κρίσας δεικνύμεν ἐκ τῶν αἰσθη-
 τῶν, ὀλίγα αὐτῇ προσελθὼν, σιωπὴ καὶ ἀρετή,
 καὶ ἀμαθία, ἢ παλινωδία τῶν λόγων, πρὸς τὸ γινώ-
 σκον. οἱ δὲ πολλοὶ πόδες κρίσας ἐκείνοι λόγοι, ἢ ἂν
 τῇ, καὶ τὸ κελὸν, οὐκ οἶδ' ὅπως ποτε οἴχεται, πάν-
 τας ταῦτα ἀποπλάττει, πρὸς ὅσον ὡς ἀληθῶς
 εἶπεν, μάτην ὅσον μερὶς πρὸς αὐτῶν γυναικείων δεικ-
 νύμεν σκιαμαχίαν. μέχρι γὰρ τοῦτο κρίσις ἐκεί-
 νος αὐτῶν, ὅσον αὐτῶν ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ πρὸ
 κρίνεται γυναικείων μέσῳ. ἢ δὲ τις ὁβολὸν ἐπιδείξ-
 νται μόνον, λένεται μὲν ἢ ἐρίων, ἀπὸν δὲ καὶ
 ἀκρίβεια πάντα, ἢ τὰ βιβλία ἀγαθὰ πᾶσι, ἢ ἢ
 ἀρετὴν πᾶσι φέρει. οἷον πᾶσι οἱ κινῶν πᾶσι, ἐπει-
 διὰν τις ὅσον ὅσον μέσους αὐτὸς ἐμβάλλει, ἀναπνέει
 πᾶσι δεικνύμεν ἀλλήλους, ἢ τὸν πρὸς πάντας
 τὸ ὅσον ὅσον ὅσον. λέγεται δὲ ἢ βασιλεὺς τις Αἰ-
 γύπτῳ, πᾶσι ποτε πρὸς κρίσιν διδασκᾶν, καὶ
 τὰ θηρία, μιμνήσκονται δὲ ὅτι τὸ ἀνθρώπων, ἐκμα-
 θεῖν τὰς αἰσθη-
 τῶν, ἀλουργίδας ἀμπεχόμενα,
 καὶ πρὸς πᾶσι πρὸς κρίνεται, ἢ μέχρι πολλοῦ ὅσον
 δεικνύμεν τῶν δεικνύμεν, ἀλλὰ δὲ τις δεατὴς ἀσθενῶν κα-
 ρνα ὑπὸ ἰσχύον ἔχωρ, ἀφῆκεν ὅσον τὸ μέσον. οἱ δὲ πᾶσι

θηκῆ

θῆναι ἰδόντων, ὧς ἐκλαθόμενοι τ' ὀρχήσεως, ἴδθ' ὅπῃ
ἦσαν, πίθηκοι ἐγγύοντο ἀντὶ πυρρῆχισῶν, ὧς ἑωτέρι
βοῦν τὰ πρὸς ὧς, καὶ τ' ἰδοῦντα καὶ ἐρρῆγγυνομ, ὧς
ἐμολχοντο πρὸς τὸ ὅπῃρας πρὸς ἀλλήλους. τὸ ὅ σὺ
ταγμα τὸ πυρρῆχης διελύτο, καὶ κατεγέλαιτο ὡς
πρὸ τοῦ θεάτρου. τοιαῦτα καὶ ὅτοι ποιῶσι, καὶ ἐγω-
γε αὖτε τοῦτος λακῶς ἡγόρευον, καὶ ὅποτε παύ-
σμαι διελύχων ὧς λακῶς ὡν. πρὸς ὅμως δὲ, ἢ τῇ
ὡμῃ παρὰ πλυσίω, εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ πινδο ὡς ἀληθῶς
φιλοσοφίαν ζητῶντος, καὶ τοῖς ὡμέτεροις νόμοις
ἐμμένοντος, μὴ ὅτω μανείτω ἐγώ, ὡς βλασφημοῦ
εἰπεῖν τι ἢ σκαῖον. ἢ τί γὰρ αὖ εἰπεῖν ἔχοιμι; τί γὰρ
ὡμῃ τοῖς τοῦ βεβίωτος; αὖ δ' ἀλαζόνας ἐκένος, καὶ
θεοῖς ἐχθρὸς ἄξιον οἶμαι μισεῖν. ἢ σὺ γὰρ ὡς Πυθαγό-
ρα καὶ Πλάτωνα, καὶ Χρυσίππει καὶ Αἰσώτελους,
τί φασὶ προσήκειν ὡμῃ αὖτε τοιούτους, ἢ οἰκείον
τι καὶ ξυγγνὸς ἐπὶ δ' ἐκινυδαί τ' ὅς βίω; νῦν δὲ ἡ
κλῆς, φασὶ, καὶ Γίβνη. ἢ διότι πῶγωνας ἔχου-
σι, καὶ φιλοσοφεῖν ἀσκηῦσι, καὶ σκυθρωποῖ εἰσι,
ὅς αὖτε γὰρ ὡμῃ εἰκάζειν αὐτὸς; ἀλλ' ὡς γὰρ αὖ, εἰ
πιδανοὶ γὰρ ἦσαν καὶ ὡς τ' ὡς ἀποκρίσεως αὐτῇ, νῦν
δὲ θὰ πῶν αὖ γὰρ ἀποδύνα μιμήσασαι, ἢ ὅτοι φιλο-
σόφους. εἰρηκα τὰ ὡς ἐμαυτῷ, ὅποσα εἶχον, σὺ
δὲ ὡς ἀληθεία μαρτύρει πρὸς αὐτὸν, εἰ ἀληθὴ ὄντι.
Φι. μετὰ τῆς ὡς Γαργήσιος δὲ πορρῶ τῶν ὡς. τί
τοιῶν μὲν ἡμεῖς; πῶς ὡμῃ εἰρηκαῖν αὐτῇ ὅς αὖτε;
Αρε. ἐγὼ δ', ὡς φιλοσοφία, μετὰ ξὺν λέγοντος αὐτῷ,

κατὰ τῆ γῆς δ' ὡς αἰνέχουμι, ὅπως ἀληθῆ πάντα
 εἴπω. ἐγνώριζον γάρ, ἀκούσας ἡέσσοι τ' ποῖντων
 αὐτὰ, λιφῆρ μοῖον μεταξὺ τοῖς λεγομένοις ὅσσ' ἔ
 ἴς τόνδε, ὅσσ' δὲ ὁ δέονα ποιεῖ. καὶ ὅπως ἐδείξε σὺ
 αὐδρας ἡνέργως, καὶ δάπρ' ἐπὶ πνθ' γραφῆς, τὰ
 πάντα ποσοιούτας, ὅ τὰ σώματα μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὰς δὲ τὸ ἀκριβέστατον ἀπεινέ-
 ρας. **Φι.** λιγὼ πάνν ἡνέργεια, ὦ Αρετῇ. ὑμεῖς
 δὲ τί φατέ; **Ανα.** τί δὲ ἄλλο, ἢ ἀφῆδαι αὐτὸν τ'
 ἐγκλήματ', καὶ φίλον ἡμῖν, καὶ δύσργέτω ἀ-
 ναγεγράφαι; τὰ γὰρ τῷ Ἰλίου ἀπενός πεπόν-
 θημι, τραγῶδ' ἵνα ὅσσ' ἐφ' ἡμᾶς κεκινήκαμεν,
 ἡσπῆλον τὰς φρυγῶν συμφορὰς. ἀδέιτω γάρ, καὶ
 σὺ τοῖς ἐχθροῖς ἐκτραγῶδεῖτω. **Δι.** καὶ αὐτὸς, ὦ
 φιλόθεα, πάνν ἐπαυνὼ τὸν αὐδρα, καὶ ἀνατίθε-
 μαί τὰ κατηγορέμενα, καὶ φίλον ποιεῖμαι αὐτῶν,
 γρονᾶον ὄντα. **Φι.** οὐ γὰρ Παρθένοισι δὲ, ἀφῆδαι
 σελαιπίας, καὶ ἀπᾶσαι κρατῆς, καὶ τ' λοιπὸν ἱ-
 διήμιτερον ὦρ. **Παρ.** ποσοκύνειά τιν' γε πρῶ-
 τιν, μάλλον δὲ τραγικώτορον αὐτὸ ποιήσῃ μοι
 δοῦν, σεμνότορον γὰρ ὦ μέγα σεμνὴ νίκη τὸν ἐμὸν
 βίοντον κατέχεις, καὶ μὴ λόγους σεφανῶσα. **Αρε.**
 εὐκοῦν δίδόντερον κρατῆς τ' ἥδη καταρχώμεθα,
 ποσοκύνειά κακίαν, ὡς δίκην ὑπόχωσιν, ἀνθ'
 ὦρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζουσι, κατηγορήσει ἡ Παρθένοισι δὲ
 ἡέσσο. **Παρ.** ὁρθῶς ὦ Αρετῇ ἔλεξας, ὥς σὺ πᾶσι
 Συλλογισμῇ, κατὰκύνειας δὲ τὸ ἄστυ, ποσοκύνει
 σὺ

τοῦ Φιλοσόφου. Συλ. ἄκουε, σίγα. τοῦ Φιλοσόφου
 ἦκειν δὲ Ακρόπολιν, ἀφ' ὧν ὁμιλῶντων αὐτῷ Ἀρετῆς,
 καὶ Φιλοσοφίας, καὶ Δίκης. Παρ. ὁρᾷς; ὀλίγοι
 σωέρονται, γνωρίζοντο τὸ κήρυγμα, ἄλλως γὰρ
 δέδισαι τὴν δίκην, οἱ πολλοὶ δὲ αὐτῷ ὁδὸν χολῶν
 ἄγασιν, ἀμφὶ τοῦ πλοῦτος ἔχοντο. εἰ ἡ βούλει παύ-
 τας ἦκειν, κατὰ τὰς δὲ ὡς Συλλογισμὸν κήρυττε. Φι-
 μηδαμῶς, ἀλλὰ σὺ ὡς Παρρησιαστικὴν περὶ καλῆς, καὶ
 πικρῆς. Παρ. ὁδὸν τὸς διεχέροντες, ἄκουε, σίγα.
 ὅδοι Φιλόσοφοι εἶναι λεγούσι, καὶ ὅδοι προσήκειν αὐ-
 τοῖς οἰόνται τὸ ὄνομα τῷ, ἦκειν δὲ Ακρόπολιν ἐ-
 πί τὴν δεινολογίαν. δ' ὅμοιον ἐκείνῳ δοθέντων, καὶ
 σιχαμῶν πλῆθος. ὅς δ' αὖ πῶγονα βαθύν ἐπι-
 δέξεται, ὅτι παλαιὸν ἰχθυόων, ὅς τος γὰρ προσεπι-
 λήφεται. κομίζειν δ' ἐκαστον σωφροσύνην καὶ
 δικαιοσύνην, ἢ ἐλπίσιν μηδαμῶς, οὐκ ἀναγ-
 καῖα γὰρ ταῦτά γε, ἢ μὴ παρῇ, πρὶν δὲ συλ-
 λογισμὸς δὲ ἀπαντος, ὁ γὰρ θέμις, αὐτὸν τότε μὲν εἶναι
 ὁφείτω. λέγεται δ' ὅτι μέδισι δ' ὅς χρυσὸν τάλαντα,
 τῷ δόμῳ, ὅς μετὰ πᾶσιν ἐρείμεν ἐξοχῶς εἶναι. βα-
 θαί, ὡς πλήρης ἢ ἢ ἀνδρῶν ὁμιλιῶν, ἐπεὶ τὰς
 δύο μνᾶς ὡς ἡκιστα μόνον, παρὰ ἡ τὸ Πελασγιῶν
 ἄλλοι, καὶ κατὰ τὸν Ἀσκληπείον ἑτοροί, ὅτι πᾶσι τὸν
 Ἀρφον πᾶγον ἐπὶ πλείους, γνῶναι δὲ καὶ κατὰ τὸν τῷ
 Τάλῳ τάφῳ, οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸν Ἀνακείον περὶ με-
 νοι κλίμακας, ἀνέστησι βομβηδὸν, καὶ δία καὶ βο-
 ηρὸν δὲ, ὅς μὲν δίκην, ἵνα ὅτι καθ' ὁμοφροσύνην, Ἀλ

λα καὶ κείθην δὴ μάλα πολλοὶ, καὶ ὑδὺν μυρίαι, ὅσ
 σα τε φύλλα. ὧ ἀνθεα γίνεται ἡελ. μεσὴ δὲ ἡ Ἀκρό-
 πολις ἐν βραχεῖ, κλαγγηδὸν πρὸ καδίζοντων, καὶ
 πανταχοῦ πῶρα, πῶγαν, κολακεία, ἀνασχυστία,
 βακχεῖα, λιχνεία, συλλογισμός, φιλαργυρεία. οἱ
 ολίγοι δὲ, ὅποσοι πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκείνο
 ἀνέβην, ἀφανεῖς ἢ ἄσιμτοι, ἀναμνησθέντες τῶν πλὴ-
 νει τῶν ἄλλων, καὶ λελήθασιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν ἄλ-
 λων σχημάτων. ὧ γοῦν τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὧ φι-
 λοσοφία, καὶ ὅπως αὐτὴ μέμφεται τοῦ μάλιστα, τὸ μὴ
 δεῖ ἐπιβῶλιν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς. πῶρα
 νώτεροι γὰρ οἱ γόντες οὗτοι πολλάκις τῶν ἀληθῶς
 φιλοσοφούντων. φι. ἔστι ὧ μετ' ολίγον, ἀλλὰ
 δεχόμεθα ἡδὲ. Πλατωνικός. αὐτοὺς ἡμᾶς πρῶ-
 τος χὲν ὧ Πλατωνικούς λαβεῖν. Πυθαγόρ. οὐκ, ἀλ-
 λά ὧ Πυθαγορείους ἡμᾶς. πρότερόν γὰρ Πυθαγό-
 ρας ἦν. Στωικός. ληθεῖτε ἀμείνους ἡμεῖς, οἱ ἄρ' ἐν
 Στωῶς. Πόριπτατικός. οὐ μὴ ἐν, ἀλλ' ἐν γὰρ τοῖς χή-
 μασι πρῶτοι αὐτὴ ἡμεῖς εἰσὶν, οἱ ἐκ τῶν Πόριπτατου.
 Επικουρείος. ἡμῖν τοῖς Επικουρείοις ὧ πλεονύν-
 τας δότε, καὶ τὰς παλάσας, πόδι ἢ τῶν μῶν πόδι-
 μνουμην, καὶ ὑπέρτος δὲ λαμβάνειν. Ἀνα. πῶ
 τὰ δύο τέλαντα; δέξομεν γὰρ οἱ Ἀναδημαῖνοι,
 ὅσων τῶν ἄλλων ὑμῶν εἰσι κωτέρω. Στω. οὐχ ἡ-
 μῶν γὰρ τῶν Στωϊκῶν πρῶτων. φι. πάλαιδε φι-
 λονεινόντες. ὑμεῖς ἢ οἱ Κωϊκοί, μήτε ὠθεῖτε ἀλλ' ἢ
 λος, μήτε τοῖς ξυλοῖς παῖτε, ἐπ' ἄλλα γὰρ ἴσθε κεκλη-
 μένοι.

μυλίοι. Ἐνὺν ἔγωγε ἡ φιλοσοφία, ἢ Ἀρετὴ αὐτή, ἢ Ἀληθεία, δικασόμεν, τίνοσ' οἱ ὁρθῶς φιλοσοφῶν-
τές εἰσιν, εἴ τα, ὅσοι μὲν αὖ εὐρεθῶσι ἤ τ' αὖ ἡμῖν δο-
κουῦντα βίδυσθαι, διδαιμονήσοσιν, αἰετοὶ κεκρυμέ-
νοι. αὖ γόντας ἧ, ἢ ἔδερ ἡμῖν προσήκουσας, κεικὸς
κακῶς ἐπιβίβωμεν, ὡς μὴ ἀντιποινῶντο ἢ ὑπερ αὐ-
τῶν, ἀλαζόνες ὄντες. τί ἔσθ; φέγγετε νῦν Δία ἤ τ' ἢ
γε κρημνῶν οἱ πολλοί, ἀλλόμυλοι; κενὸν δ' ἔν ἡ Ἀκρό-
πολις, πλὴν ὀλίγων τούτων, ὅπόσοι μεμνημένοι, οὐ
φοβηθῆντόν τ' κείσιν. οἱ ὑπερέτ' ἀνέλεαδε τῶν
πῆραν, ἢ ὁ Κωμικός ἀπέβριψεν γὰρ τῇ βότῃ. φέρε
ἴδω τί ἡ ἐχέει, ἢ πρὸ θερμοῦ, ἢ βιβλίον, ἢ ἄρτους ἢ αὐ-
τοπνευτῶν; παρ. οὐκ, ἀλλὰ χρυσίου τσῆ, ἢ μν-
ρον, ἢ μαχαίριδιον θυπῶν, ἢ κέτοπρον, κέτι κύ-
βους. φι. οὐτε ὧ γηνάει. τοιαῦτά σοι ἴω τὰ ἐφόδρα
ἐλίσκῃσας, καὶ μετὰ τούτων ἡξιόους λοιδορεῖσθαι
ἅπασιν, ἢ αὖ ἄλλους πᾶσι διαγχεῖν. παρ. τοιοῦ-
τοι ἢ ἡμῖν ἔσσι, χρεὶ ἢ ὑμᾶς σκοπεῖν, ὅν τινα τρόπον
ἀγνοῶμενα ταῦτα πεπαύσεται, ἢ ἡγνώσονται
οἱ γνῶντες χάνοντο, οἱ πνέοντες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν, ἢ οἱ
λινδοὶ αὖ πάλιν οἱ ἔτερος βίου. σὺν ἧ ὧ Ἀληθεία ἔξ-
δύεισκει, ὑπερ σὺν γὰρ ἔσθ' ἡ γῆνοιτ' αὖ, ὡς μὴ ἐπι-
κρατῆσου τοῦ φθόγου, μὴ ἧ ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ λανθάν-
ωσιν οἱ φαῦλοι ἢ ἀνδράων, ὅν αὖ χρῆσθαι μεμνημέ-
νοι. Ἀλή. ἐπ' αὐτῶν, εἰ δοκῇ παρρησιασθεῖν, ποιησώ-
μεθα τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ χρῆσθαι ὧ πᾶσι ἢ δύνως ἡμῖν, καὶ
σέ, ὧ φιλοσοφία, μάστιγι θανάτῳ, παραλαβόντα

μεθ' αὐτῶ τ' ἔλεγχον, ἅπασι ποῖς φάσκεισι Φιλοσο-
 φεῖν γνῦν γαίαν. εἰδ' ὅμ' ἢ αὐ' εὐρη γνήσιον ὡς ἀλη-
 θῶς Φιλοσοφίας, σεφανώσάτω θαλὸν σεφάνω, καὶ
 δὴ τ' πρυτανέοι καλεσάτω, ἢ δ' ἐνι, οἷοι πολλοί
 εἰσι, καί τ' ἀτάτω ἀνδρῶν ποικιλίᾳ Φιλοσοφίας γνῦν
 χῆ, τὸ τριφώνιον πῶσι πᾶσι, ἀκρίβειά τ' πῶσι
 να γνῶν, πάντ' τραγοκονεῖν μαχαίρα, ἔτι τῷ
 μετώπου σήματα ἐπιβαλλέτω, ἢ ἐγκαυσάτω κα-
 τὰ τὸ μεσόφρενον, ὃ γ' τύπος τ' καυτήρ' ἔστω, ἀλώ-
 πηξ, ἢ πίθηκος. Φι. οὐ γὰρ ἂν Ἀλήθεια. ὁ δ' ἔλεγχος,
 ὡς γὰρ ῥησιν ἀληθῶς, τοῖος δ' ἔστω, οἷος ὁ τῶν ἀετῶν πῶς
 τὸν ἥλιον εἶν' λέγεται, ὃ μὰ Δία, ὡς κακύνειν ἀντι-
 βλέπεμ τῷ φωτὶ, καὶ πῶς ἐκείνο δοκιμαζέσθαι. ἀλ-
 λά πῶς χρυσίου, καὶ δέξαν ἔκδοσιν, ὅμ' ἢ αὐ' αὐ-
 τῶν εἰδὼς ὑπερορῶντα, καὶ μηδ' αὖτως ἐλκόμεν πῶς
 τὴν ὄψιν, οὐτος ἔστω, ὁ τῷ θαλῶν σεφόμενος, ὅμ' ἢ αὐ'
 ἀτενὲς ἀκρίβειαν, ἔτι τῷ χεῖρα ὀρέγοντα ὑπὸ τὸ
 χρυσίου, ἀπ' αὐτῶν ὑπὸ τῷ καυτήριον τῶτον, ἀποκεί-
 ραντα πρότορον τὸν πῶσι. Παρ. ὡς ἐδίδξαν,
 ἔστω ταῦτα, ὡς Φιλοσοφία, καὶ ὅς αὐτῶν μάλα
 οὗ πολλοὺς αὐτῶ, ἀλωπικίας, ἢ πίθηκοφόρους, ὁλί-
 γους ἢ καὶ ἐσεφανομένους. εἰ βόλεδε μὲντοι, καὶ
 ταῦτα ἀνάξω πινὰς ὑμῖν, νῆ δ' αὐτῶν. Φι. πῶς
 λέγεις ἀνάξω οὗς φυγόντας; Παρ. καὶ μάλα, ἢ ἢ
 ἱερεῖά μοι ἐθέλει πῶς ὀλίγον χρῆσαι τὴν ὁρμὴν ἐκεί-
 νῳ, καὶ τ' ἀγκιστρον, ὅτ' ὁ Ἀλιεὺς ἀνέθικεν, ὃ ἐκ
 Πειραιῶς. Ιε. ἰδοὺ δὴ λάβε καὶ τὸν κάλαμόν γε-
 ῖμα,

ἄμα, ὡς πάντ' ἔχῃς. Παρ. οὐκ ἔν ὧ ἱέρει, καὶ ἰχά-
 δας μοι ἕνας διος ἀνύσασα, καὶ ὀλίγον τὸ χυσίον.
 Ἰε. λάμβανε. Φι. τί πρᾶττειν αὐτῆς δαυνοῖται; Παρ.
 δελεάσας τὸ ἄγκιστρον ἰχάδι καὶ χυσίῳ, καθεζόμε-
 νος ὑπὸ τῷ ἄκρον τῷ τεχνίου, καθήκον δὲ τὴν πόλιν.
 Φι. τί ταῦτα ὧ Παρρησία δὲ ποιῆς; ἢ που τοὺς λί-
 θους ἀλιδύσειν δέγνωνκας ἐκ τῆ Πελασγικῆς; Παρ.
 σιώπησον ὧ φιλοσοφία, καὶ τὴν ἄγαν περιέμνε.
 σὺ δὲ Γόσειδον ἀγρόν, ἢ Ἀμφίποτιν θέλῃ, πολλὰς
 ἡμῖν ἀνάπεμπε τῶν ἰχθύων. ἀλλ' ὁρῶ πῶς λάβρα καὶ
 θυμέγιδνα, μᾶλλον ἢ χυσοφρυγ. Ελ. οὐκ, ἀλλὰ γὰρ
 λεός ὅστις, πρὸς ἔχεται δὲ τῷ ἄγκιστρῳ κεκλιμένος. ὅσ-
 φρᾶται τῷ χυσίῳ, πλησίον ἢ δὲ ὅστις. ἔφαυσε. ἔ-
 ληπται. ἀνασπασώμεν. Παρ. καὶ σὺ ὧ ἔλεγε νῦν
 ξυμεπιλαβοῦ τὴν ὀρμῆς. ἀνὸς ὅστις. φερ' ἴδω, τίς εἴ ὧ
 βέλπει ἰχθύων. αὐτῶν οὐτός γε, Ἡράκλεις τῶν ὀδόν-
 των. τί δὲ ὧ γηναϊότατ' εἰληται, λιγυδύων πε-
 ρὶ τὰς πετράς, γῆθα λήσειν ἢ λήπειν ἰσοδεδυκώς;
 ἀλλὰ νῦν ἔστι φανόρος ἄπασι, ἐκ τῶν βραγχίων
 ἀπρητημένῳ. ἐξελώμεν τὸ δέλεαρ, καὶ τὸ ἄγκι-
 στρον ταπύ. κηρόν σοι τὸ ἄγκιστρον, ἢ δὲ ἰχθὺς ἢ δὲ πρὸς
 ἐχέται, καὶ χυσίον γὰρ τῇ κοιλίᾳ; Δια. μὰ Δία
 ὅστις ἐστί, ὡς δὲ ἐπ' ἄλλας δελεάσωμεν. Παρ.
 οὐ ἔχει, τί φῆς ὧ Διόγην; οἶδα δὲ ὅτι, ὅστις ὅστις, ἢ
 πρὸς ἔχει σοι τί αὐτῆς; Δίο. ὁδοιμῶς. Παρ. τί δὲ;
 πόσον ἄξιον αὐτῶν γὰρ φανῆσαι; ἐγὼ μὲν γὰρ δι' ὅσο
 λῶν πρῶτον αὐτῶν ἐπιμύστωμεν. Δίο. πολὺ λέγεις,

ἄβρωτός τε γὰρ ὄστι, ὃ εἰς δειβήης καὶ σκληρός καὶ ἄ-
 ζιμος. ἄφρονι αὐτὸν κατὰ κεφαλῇ ἄκρ' ὅτι πότερας,
 σὺ δὲ ἄλλον ἀνάσπαλον, λαθεῖς τ' ἄγκιστρον. ἐκεῖνο
 μὲν τοὶ ὄρα ὦ Παρέρησιάδην, μὴ λαμπρόμυλός σοι ὁ κα-
 λαμος ἀρχικλαδίη. Παρ. θάρρει ὦ Διόγηνον, λιδοί
 εἰσι, καὶ τῶν ἀφυνῶν ἐλαφρότόροι. Διο. νῦν δὲ ἀ-
 φυνέσῃ τοί γε, ἀνάσπα δὲ ὁμως. Παρ. ἰδοὺ τίς ἀλ-
 λ' ὅτ' ὁ πλατύς, ὡσπορ ἡμίτομος ἰχθύς προσ-
 ἔρχεται; ψῆψιν τις λεχνῶς ὄν' ἄγκιστρον. λατέ-
 πιν. ἔχετ'. ἀνάσπα δὲ. τίς ὅστις; ὁ Πλατωνικός εἰν
 λέγων. Πλα. καὶ σὺ ὦ κατάρτα ἥκεις ἀπὸ τοῦ χρυ-
 σίου; Παρ. τί φῆς ὦ Πλάτων; τί ποιῶμεν αὐτόν;
 Πλα. ἄκρ' ὅτι πότερας καὶ ὅτ' ὁ. Διο. ἐπ' ἄλ-
 λον καθεύδω. Παρ. καὶ μὲν ὄρω τινα παύκα-
 λον πωσιόντα, ὥς αὖ γν' βυθῷ δέξει ποικίλον τῶν
 χρόαν, ταυνίας πινὰς ἀπὸ τῶν ὠτῶν ἐπιχεύσας ἔχον-
 τα. ὄρας ὦ Ελεγχέ; ὁ τὸν Αρεισοτέλειω πωσσοισμέ-
 νῳ, ὅτ' ὅστις ἦλθον, εἴτα πάλιν ἀπὸ γνήστατο. πε-
 ρισκόπει ἀκρεβῶς, αὐτίς ἐπανῆλθον. ἔχοντι. εἰλη-
 πῆαι. ἀνιμῶδω. Αρει. μὴ ἀνέρι με πόδι αὐτοῦ, ὦ
 Παρέρησιάδην. ἀγνοῶ γάρ, ὅς τίς ὄστις. Παρ. ὅκ' ὁ καὶ
 ὅτος Αρεισοτέλειος ἦν τῶν περὶ τῶν; Διο. ἀλλ' ἰδοὺ
 πολλὰς περὶ ἰχθύς ὄρω, ἦν τ' αὐτὸν ὁ μόχθος, ἀ-
 καυθώδεις, καὶ τῶν ἐπιφανέσιαν ἐκτετραχυσμύνης,
 ἐχίον δις ληπτότερος. ἦν τ' αὐτὸν ὁ δεινός διει-
 σαι; ἀλλ' ὅτι πάρεσι. ἰκανόν, εἰ καὶ γνῶ τινα ἐκ τῶν
 γέλης ἀνάσπα δὲ αὐτὸν, ἦξει δὲ ἀπὸ τῶν ἄγκιστρον δι-
 λαδὴ

λαδ' ἢ, ὅς αὐτῶν θρασύντατος ἦ. Ελ. λαθόν, εἰ
 δοκεῖ, σιδηρώσας γὰρ πρότερον ἐπιπολὺ τ' ὀρμῆας,
 ὡς μὴ ἀκρίσει τοῖς ὀδῶσι, καταπῶν τ' χρυσίον.
 Παρ. λαθόντα, σὺ δ' ὦ πόσειδον ἐπιτέλες τ' ἄγχαν.
 Βαβαῖ, μάχοντ' ποδὶ τ' Διέλεατος, τοῖ μὲν ξυμ-
 μα πολλοὶ ποδιστῶν γινώσκουσιν ἰσχυρά, οἱ δ' ἰσοσφύ-
 τος ἔχοντ' τ' χρυσίον, οὗ ἔχει, ποδιστῶν τις μάλα
 καρτάρος. φίρ' ἰδὼ, τίνας ἐπώνυμον σεκυτὸν εἶναι λέ-
 γεις; καὶ τοὶ γελοῖος τέ εἰμι, ἀναγκάζων ἰχθυῶ λα-
 λῆναι, ἄφρωνι γὰρ αὐτοῖ. ἀλλὰ σὺ ὦ Ελεγχέειπε ὅρτι
 ναῖ ἔχει διδ' ἀσκαλον αὐτῶν. Ελ. Χρύσιππον τεθνή-
 σκεν. Παρ. μανθάνω, διότι χρυσίον, οἶμαι, πρὸς τῶν
 ὀνόματι. σὺ δ' ἔν Χρύσιππῳ, πρὸς τ' Αθλῶν εἰπέ,
 οἷδά σε αὐδράς, ἢ τοιαῦτα πρῆνεις αὐτὸς πειθεῖς;
 Χρὺν, νῆ δ' ἀνέβριστα ἐρατῆς, ὦ Παρρησιάδην, πρὸς
 ἡκεῖν τὴν ἡμῶν ὑπολαμβανόντων τοῖς τοῖς ὄντας. Παρ.
 οὐ γὰρ ὦ Χρύσιππε, γηναῖον εἶ, ὅττω γὰρ καὶ αὐτὸς
 ἰδίᾳ κεφαλῇ μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καὶ ἀνακλῶνός τις
 ὄσσι. τοῖ δ' εἶπες, μὴ δ' ἴσας πρὸς τις τὸν λαόν, ἐοδῶν. Φι-
 αλὸς ὦ Παρρησιάδην τ' ἄγρας, μὴ καὶ λυγροῖοι, οἷον πολ-
 λοὶ εἰσιν, οἵ κεν τοὺς ἀκρωτάρας τ' χρυσίον, καὶ τὸ ἀγ-
 κιστρον, εἰτά σε ἀκρίσει τῇ ἰσότητι δ' ἐστὶ. ὥστε ἡμεῖς
 μὲν ἀπίωμεν ποδιστῶν σφαιρῶν, καί ποδὶς δὲ καὶ ὑμῶν
 ἀπὸ γὰρ, ὅθεν ἡκεῖτε, μὴ καὶ ὑπορρήμοροι γηναῖοι
 εἴτε προθεσμίας, σὺ δὲ, καὶ ὁ Ελεγχέει, ὦ Παρρησιά-
 δην, λυγρὸν ὡς πάντας αὐτοὺς ἰόντας, ἢ σε φανῶτε,
 ἢ ἐγκατακαίετε, ὡς ἐφύω. Παρ. ἔσαι τοῦτο ὦ

φιλοῦσθ' αἰετὶ ὦ βέλτεροι ἀνδράων, ἡμεῖς ἡ καὶ
 πτωχὸν, ὦ Ελεγγε, καὶ τελευτῶν τὰ παρεγγελεμένα.
 τοῖς ἡ καὶ πρῶτον ἀπὸ γαίης δέησαι, μῶν δὲ τίς Ἀκα
 δημῖαν, ἡ δὲ τίς Σπαυρῶν τοῖς Λυκίαις ποικιλομέ-
 δα τίς ἀρχὴν, δὲ δὲ διοίσθ' ὅσον. πλὴν οἶδα ἐγὼ, ὡς
 ὅποι πότ' ἀν' ἀπὲλθωμεν, ὀλίγων ἢ τῶν σεφανίων,
 πολλῶν δὲ τῶν λαυσκείων διενεσόμεθα.

Χαλρώνθ', Κλωδῆς, Ερμῆς, Κυμίσκος,
 Μεγαπρηνῆς, Μικύλως, Πλοσίς, Τι-
 σιφόνης, Ραδαμανθύνθ', Κλίνης καὶ
 Λύχνης. Κατάπλους ἡ Τύρανθ'.

Εἰν' ὦ Κλωθοῖ, τὸ μὲν σκάφθ' ὅσον ἡμῖν πάλαι
 ὕπνους, ὅτι πρὸς ἀναγωγὴν οὐ μάλαι
 πρὸς σκιδνασμένον. ὅ, τι γὰρ ἀντλῶν ἐκκένυται, ὅ
 οἷός ἐστιν ὠρθῶνται, καὶ ἡ ὁδὸν πρὸς κέρους, ὅτι τῶν λα-
 πῶν ἐκείνη τε τρώπῳται. λαλῶν τε δὲ δὲ, ὅσον ἐπ'
 ἐμοί, τὸ ἀγκύριον ἀνασπᾶσαντας ἀπὸ πλῆθους. ὅδ' Ερ-
 μῆς βραδυῖαι, πάλαι πρὸς εἶναι δέον. λαλῶν γὰρ ἐ-
 πὶ βατῶν, ὡς ὁρᾶς, τὸ πορθεῖον, τρίς ἡ δὲ τῆμερον
 ἀναπεπλοκῆναι διωκόμεν, ὅτι χερσὶν ἀμφὶ βυλ-
 τὸν ὅσον, ἡμεῖς δὲ δὲ πῶ δὲ δὲ ὁβολὸν ἐμπεπολήκα-
 μεν. ἔτα ὁ πλάτων, οὐ οἶδ' ὅπ' ἐμὲ βραθυμῆς ἐν τῇ
 τοῖς ἐπολήνεται, καὶ ταῦτα, πρὸς ἄλλω ὅσης ἐλα-
 πίας. ὅ ἡ καλὸς ἡμῖν λαγαθὸς νεκροπομπὸς, ὡς πρὸς
 τις ἄλλῃ, καὶ αὐτὸς αὐτὸς τὸ ἐλπίθης ὕδωρ πεπῶ-
 κῶς

κῶς, ἀναστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλυσαι, καὶ ἥτοι πα-
λαίει μετὰ τῶν ἐφήβων, ἢ λιπαρίζει, ἢ λογὸς πινὰς
διεξέρχεται, ἐπιδοικνύμεν. τὸν λῆρον τὸν αὐτόν.
ἢ τὰ χαρὰς ἔλωπιδίαι ὁ γγονάδας πρὸς ἐλθῶν, μία
γὰρ αὐτοὶ καὶ αὐτὴ τῶν τεχνῶν. ὅδ' ἐν ἐλευθερίας
πρὸς ἡμᾶς, καὶ ταῦτα, ὅς ἡμισείας ἡμέτερόν. ὦρ.
Κλω. τί δὲ οἶδας ὦ Χάρων, εἰ τις ἀρχολία πρὸς
πρὸς αὐτῶν, τοῖς Διὸς ὕδρ' ἡμεῶν διενθνήτ. ἀρχὴ
λαοὶ πρὸς τὰ αὐτὰ πρᾶγματα, διαπότης δὲ ἡ-
κείνους ὅστις. Χαλ. ἀλλ' ὅπως, ὦ Κλωθῶ, πότε τοῖς
μέτερος διαπότης κρινῶν ἡμέτερος, ἐπεὶ ὅδ' ἡμῶς
ποτὶ αὐτὸν ἀπὸ γέναι δ' ὅρ καὶ τεχνήκαμεν, ἀλλ' ἐγὼ
οἶδα τὴν αἰτίαν, πρὸς ἡμῶν μὲν γὰρ ἀσφόδελον μό-
νον, καὶ χαρὰ καὶ πόπανα ἔχοντες γινώσκοντες, τὰ δ' ἄλ-
λα, ζῶντες καὶ οὐκ ἐλθόντες καὶ σκότος. γνὶ δὲ τῶν ἄλλων
φαιδρὰ πάντα, καὶ ἥτις ἀμβροσία πολλή, καὶ τὸ
νεκρὰς ἀφθονοῦ, ὥς μοι ἡδύον πρὸς ἐκείνοις βραδύ-
νειν εἴκει. καὶ πρὸς ἡμῶν μὲν ἀνίπταται, καὶ θάπορ
ἐκ δεισμωντικῶς πινὸς ἀρ' ἡδύοντων, ἐπειδ' αὖν δὲ
λαερός λαλίσταται, γοῶν καὶ βάδυν, μότις ποτὶ κατέρ-
χεται. Κλω. μὴ κετ' χαλεπαίνει ὦ Χάρων, πλη-
σίον γὰρ αὐτὸς ἔσθ' ὥς ὁρᾷς, πολλὰς πινὰς ἡμῶν ἄ-
γων, μᾶλλον δὲ, ὥς περ' τι αὐτόλιον, ἀθρόος αὐτὸς
πρὸς ἡμῶν σφῶν. ἀλλὰ τί ὅστις; διεδ' ἐμὸν πινὰ γνὶ
αὐτοῖς, καὶ ἄλλον γελῶντα, γνὶ δὲ πινὰ καὶ τῶν
ἄλλων, καὶ ξύλον γνὶ πρὸς χεῖρ' ὅσῳ ἔχοντα, δρι-
μὺν γνὸς ὄντα, καὶ ὅσῳ ἄλλος ἐπισπιδύνηται, ὅς ὁρᾷς

δὲ ὁ ἑρμῆς αὐτὸν ἰδὼν πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸ πόδε
 λεοντιμῆλον, καὶ πανδοσιῶντα, μετὸν γὰρ ἀδματὶ
 αὐτῷ τὸ σῶμα; τί ταῦτα ὦ ἑρμῆς; τίς ἢ ἀποδότης;
 Ταραγμῶν γὰρ ἡμῖν εἴσεται. Εἰ. τίδ' ἄλλο, ὦ Κλω
 τοί, ἢ τὸ πνι τὸν ἀλιτήριον ἀρδράσαντα μετα-
 δώκω, ὀλίγου δ' αἶμ λειπόντως ὑμῖν τήμορον ἐγε-
 νόμην; Κλω. τίς δὲ ὄστις; ἢ τί βελάμεν ἅπεδιδί-
 δρασκε; Εἰ. τὸ τί μὲν πρόδηλον, ὅτι βῶ μάλλον
 ἐβόλητο, ἐσι δὲ βασιλὸς τις ἢ τύραννος, ἀπὸ γὰρ
 τῶν οὐδ' ὑμῶν, καὶ ὧν ἀνακωνέει, πολλὰς πινὸν ἐν
 δαίμονας ἐσεῖνθαι λέγων. Κλω. εἴθ' ὁ μάταιος
 ἅπεδιδίδρασκε, ὥς ἐπιτίῳναι δωαμῶν, ἐπὶ λε-
 λοιπότητι ἥδη τῷ ἐπικελωσιμῶν αὐτῷ νήμα-
 τος; Εἰ. ἅπεδιδίδρασκε, λέγεις; εἰ γὰρ μὴ ὁ γην-
 ναϊότατος ἔστω, ὁ τ' ἐνύλον σωμῆργός μοι, καὶ συλ-
 λαβόντος αὐτὸν ἐδύλαμνεν, καὶ ὧν ἡμᾶς ἀρφυ-
 γῶν. ἀφ' ὃ γὰρ μοι πᾶσι δέδωκεν αὐτὸν ἢ ἄφοπος,
 πρὸ ὅλλω τὴν ὁδὸν ἀντίτειναι, καὶ ἀντίστα. ὁ τὸν
 πόδε ἀντερείδωμ πρὸς τὸ δάφος, ὃ παντὶ ὡς δυνά-
 γωτος βῶ. γνῶτε δὲ καὶ ἐκείτῳ, καὶ κατελιπάρει,
 ἀφ' ἐθῶναι πρὸς ὀλίγον ἀξιδῶν, καὶ πολλὰ δ' ὥσειν ἔπει-
 ον ὁ μῆκος. ἐγὼ ἦ, ὥς πρὸς εἰκός, ἐκ αὐτῶν, ὁρῶν ἀδυνά-
 τω ἐφ' ἐμῶν. ἐπεὶ ἦ κατ' αὐτὸ ἥδη τὸ σύμμιον ἡμῶν,
 ἐμὸς αὖτε νεκρὸς, ὥς ἐβόητο, ἀπαρβιμῶντος τῷ Αἰακῶ,
 καὶ κέντος λογιζομένου αὐτὸς, πρὸς τὸ πρὸς τ' οἷος ἀδελ-
 φῆς πεμφθεῖν αὐτῷ σύμβολον λαβῶν, ἐκ οἷος, ὅπως
 ὁ τεισκατάρκτος ἀπὸ τῶν ὧν. γνῶσις ἐν νεκρὸς εἰς
 τῷ

ὦ λογισμῶν, καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατένας τὰς ὀφρῦς,
 μὴ ὡς πάντων, ὡς Ερμῆ, φησι, χρῶ τῇ λυλεπῆκῃ. ἄ-
 λισ οἱ αἱ γὰρ ὄραν ὡς παιδία, τὰ νεκρῶν δὲ ἀκριβῆ,
 ὅς διαμῶς λαθεῖν διωαμύνα. τέτταρας, ὡς ὄρεας,
 πῶς τοῖς χιλίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἐγκυχαραγμα-
 νος, σὺ δ' ἐμοὶ πρὸς γὰρ ἡκεις ἄγων, εἰ μὴ ὅδε φης, ὡς
 παραλελόγισαί σε ἢ Ἀβροπος, ἐγὼ δ' ἐρυθείας πῶς
 τὸν λόγον, ταχέως ὑπεμνήδην τῷ ἡτῇ τὴν ὁδόν,
 λαπεῖς δ' ἢ ποδὶ βλεπῶν ὁ διαμῶς ὅδε τὸν εἶδον, σιωπῆς
 τῇ ἀπόδρασιν, ἐδῶκεν, ὡς εἶχον, τὰ χεῖρας ἡτῇ τῇ ἄγ-
 γαμ, πῶς τὸ φῶς. εἴπερ δ' αὐθαίρετός μοι ὁ βέλπ-
 εος ὅτος, καὶ ὡς ὁρᾷ ἄρ' ὕαυ ληγῶν θείοντες, λατῆ-
 λαμβανόμεν αὐτὸν ἡδὴ γὰρ ταυνάρον, πρὸς ποσὸν
 ἦλθε δ' ἀφ' ὧν. Κλω. ἡμεῖς δὲ, ὡς Χάριον, ὀλιγω-
 ρεῖαν ἡδὴ τῷ Ερμῶ λατῆ γινώσκοντες. Χαλ. τί δὲ
 ἐπὶ δ' ἀμείλομεν, ὡς ὅχ' ἰκανῆς ἡμῖν γεγενημένης δ' ἀ-
 τειβῆς; Κλω. οὐ λέγεις, ἐμβαίνει τῶν ἐγὼ δ' πρὸ
 χειρὶσιν ἐν τῷ βιβλίῳ, ὅτι πῶς τὴν ἀρετὴν λα-
 θεῖομεν, ὡς ἐθῶς, ἐπιβαίνοντα ἐκαστον αὐτῶν, δ' ἀ-
 γνώσομαι, τίς, καὶ πόθεν, καὶ ὅν τινα τεθνεὺς τὸν
 τρόπον, σὺ δὲ παραλαμβανὼν σοῖαζε, καὶ σιω-
 πῆς ὡς Ερμῆ. σὺ δὲ τὰ νεογνὰ ταῦτα πρῶτα ἐμβα-
 λῶ, τί γὰρ αὐτὸν ἀρκεῖν αὐτὸ μοι; Ερ. ἰδὲ δ' ἡ σοί, ὡς
 πορθεῖς, τὸν ἀγῖον, ὅτι οἱ τριανόσοι μετὰ τῶν
 ἐκτεθειμένων. Χαλ. βαβαὶ Πύθαγρας, ὁμφα-
 κίας ἡμῖν νεκρὸς ἡκεις ἄγων. Ερ. βῶλε ὡς Κλωθῶι,
 ὅς ἀκλαύτους ὑπὸ τέτοις ἐμβασώμεθα; Κλω.

αὐτὸν γέροντας λέγας· ὅτῳ ποίει. τί γάρ με δεῖ προ-
 ἱμαῖα ἔχειν, τὰ πρὸς Εὐκλείδου πως νῦν δευτάζουσιν;
 οἱ ἄλλοι ἐξηκοντα ὑμεῖς πάρετε ἥδην. τί ἔστι; ὅκ-
 πακῶσί μιν βεβυσμῶνι τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν, δὲ
 σει τάχα. Ὡς τότε ἀράμηνον πᾶσα γὰρ. Ερ. ἰδὲ
 πάλιν ὅτοι δυνῆν δεινόντων τετρακόσιοι, τακτοὶ
 πάντων, Ὡς πῶς, Ὡς καὶ ὡραν τετρακισμῶνι.
 Κλω. νῦν δὲ, ἐπεὶ ἄσαφιδες γε πάντων ἥδη εἰσὶ.
 αὐτὸν βραχυματίας ὑπὸ τῶν· ὦ Ερμῆ πᾶσα γὰρ. Ὡς πρὸ
 τῶν μοι εἴπατε, ὅπως ἀρδανόντων ἦκετε; μάλλον
 ἢ αὐτὴ πρὸς τὰ γεγραμμένα ὑμῶν ἐπισκεψομαι.
 πολεμῶντας ἀρδανῶν ἐπὶ χθὺς ἐν Μιδίᾳ τετρα-
 ρας ὑπὸ τοῖς ἀγροκλήσας, Ὡς τὸ Οὐρανίου ὑμῶν μετ' αὐ-
 τῶν γὰρ ἔλθω. Ερ. Πάρεσι. Κλω. δὲ ἔρωτα αὐτὸς
 ἀπέσφαξαν ἐπὶ τὰ, καὶ ὁ Φιλόβοθρος θιαγῆναι, δὲ
 τὴν ἐταίραν, τὴν μεγαρόβην. Ερ. ὅτοι πηλοῖον.
 Κλω. πῶς δὲ οἱ πόδες τὴν βασιλείας ὑπὸ ἀλλήλων ἀρ-
 δανόντες; Ερ. πᾶσασι. Κλω. ὅστις ὑπὸ τῶν μαχῶ
 Ὡς τὴν γυναικὸς φονδύθεις; Ερ. ἰδὲ οἱ πηλοῖον.
 Κλω. αὐτὸν ἐκ δικασκλήων δὴ τὰ πᾶσα γὰρ, λέγω δὲ
 αὐτὸν ἐκ τυμπάνου, καὶ τὸς ἀνιστολοπισμῶν, οἱ δὲ
 ὑπὸ λησῶν ἀρδανόντες ἐκκαίδεια πᾶσασι, ὦ Ερ-
 μῆ. Ερ. πᾶσασι οἱ δὲ οἱ βραχυματίας, ὅς ὅτις, τὰς ἢ
 γυναικὸς ἄμα, βόλαι, πᾶσα γὰρ; Κλω. μολισα,
 ἢ αὐτὸν ἀρδανῶν γε, ἄμα γὰρ πηλοῖον, Ὡς τὸ ὅμοιον
 φόρον, Ὡς αὐτὸν πυρετῶν, Ὡς τότε ἄμα, Ὡς τὴν
 τῶν μετ' αὐτῶν Αγαθοκλῆα, πῶς ἢ ὁ Φιλόβοθρος Κυ-
 νισκῶ

νίσκῳ, ὃν ἴδω; **Ῥ**ΗΚΑΤΗΣ. ὃ δέειπνον φερόντα, καὶ
τὰ ἐκ τῆς ἀσφαλείου ὡς, καὶ πῶς τὸ τοῖς γε σιπῖαν
ὡμῶς, ἀφ' ὧν; **Κ**Ω. πάλαι τοι πρῆσθη, ὦ βελ-
τίστη Κλωθεῖ, τί δέ με ἀδικήσαντα, τοσούτον εἶσας
αὐτῷ τῷ χρόνῳ; ἀλλ' ὅμως γὰρ, ὅλον μοι τῷ ἀτρεακτορ ἐ-
πέκλωσας, καὶ τοι πολλὰς ἐπειράθην τὸ νῆμα
διακρίψας ἐλθεῖν, ἀλλ' οὐκ οἶδ', ὅπως ἀρρήκτορ ἔ-
ΚΩ. ἐφορῶ σε καὶ ἰατρὸν εἶναι τῷ ἀνθρώπινῳ ἀμαρ-
τημάτων ἀπελκίμπανον, ἀλλ' ἐμβαίνει ἀγαθὴ τύχη.
ΚΩ. μά δι', ἢν μὴ πρότερόν γε ταυτοῖ τῷ διελε-
μνόν ἐμβαδασάμεθα, δέσῃ γὰρ, μή σε πᾶσι πείσει
δέομαι. **Κ**Ω. φίρ ἴδω, τίς ὅστι; **Ε**Ρ. Μεγαπύ-
θης ὁ Λακύνδης, Ἰύραν. **Κ**Ω. ἐπίβαινε σύ. **Μ**Ε.
μυδαμῶς ὦ δέσποινα Κλωθεῖ, ἀλλὰ με πῶς ὀλί-
γον ἔατον ἀνελθεῖν, εἰτά τοι αὐτόμολος ἦξω, καλῶν-
τος μνησθῆναι. **Κ**Ω. τίδ' εἰς, ὃ χάρις ἀφικέσθαι θέ-
λεις; **Μ**Ε. τίς οἰκίαν ἐκτελεῖσαι μοι πρότερον ἐ-
πίτρεψον, ἡμπελὴς γὰρ ὁ δόμος καὶ ἀτελέσθαι.
ΚΩ. ληρεῖς, ἀλλ' ἐμβαίνει. **Μ**Ε. ὃ πολὺν χρόνον,
ὦ μοῖρα, αὐτῷ. μίαν με ἔατον μῆναι τίς δέ ἡμέ-
ραν, ἄχρις αὖ τι ἐπισκῆψω τῇ γυναικὶ πόδε τῶν
χρημάτων, γὰρ τῷ μέγαν ἔχον θησαυρὸν καὶ ὅσον
εὐγυνόν. **Κ**Ω. ἀράργον, ὅτι αὐτὴ τύχης. **Μ**Ε. ἀφ-
λείπτει δὲ χρυσὸς τοσούτος; **Κ**Ω. οὐκ ἀφλείπτει, διὰ
φαῖστος γένετα, Μεγακλῆς γὰρ αὐτῷ ὁ σὸς ἀνέφιος
πρὸς αὐτὴν. **Μ**Ε. ὦ Ῥήβριος, ὁ ἐχθρὸς, ὃν ὑπὸ ῥα-
θυμίας ἐγὼ γὰρ ὃ πρὸς ἀπέκτενα; **Κ**Ω. ἐκείνῳ αὖ

τος, καὶ ἐπιβιάσεται τοῖς ἐν τῇ περὶ ἀράκωντα, ὅμι-
 κρόν τι πῶς, τὰς παλακίδας, καὶ τὴν ἐδῆται,
 καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον σὺ πᾶσα λαβῶν. Με. ἀδικῆς
 ὦ Κλωβοί, τὰ μὰ τοῖς πολεμιοτάτοις δ' ἀνέμεσθα.
 Κλω. σὺ γὰρ ὅχι Κυδριμολχὸς αὐτὰ ὄντα ὦ θρηναίο-
 τατε παρρηλῆφας, ἀρκτείνας τε αὐτῶν, ὅτι πα-
 ριά ἐπι ἐμπνέοντι ἐπισφάξας; Με. ἀλλὰ νῦν ἐμὰ
 λῶ. Κλω. ὅκῃ δ' ἔχει τοῖς ὁ χρόνος ἡδ' ἡ φιλότησεως.
 Με. ἀκούω ὦ Κλωβοί, ἅ τοι ἰδία, μηδιστὸς ἀκούοντος,
 εἰπεῖν βόλομαι, ὑμεῖς δὲ ἀπόστητε πῶς ὀλίγον. αὐ-
 με ἀφ' ἧς ἀρ' ἀναίει, χιλιά τοι τάλαντα χρυσὸς ἐπι-
 σήμω δ' ὄψειν ὑποχρῆνθαι σήμωρον. Κλω. ἐπὶ γὰρ
 χρυσόν, ὦ γελῶν, καὶ τάλαντα δ' ἄν μνήμης ἔχεις;
 Με. καὶ σὺ δὴν ἵερα τῆρας, εἰ βόλεις, προδῆσθω,
 ὅς ἐλαβον, ἀρκτείνας Κλειόκεριτον, ἔλκοντας ἐκεί-
 νον χρυσὸν ἀπέφθον τάλαντα ἐκείνῳ. Κλω. ἐλ-
 κετε αὐτόν, εἰκοι γὰρ ὅτι ἐπεμνήσεσθαι ἡμῖν ἐκόν.
 Με. μαρτύρομαι ὑμᾶς, ἀτελεῖς μὲν εἰς τῶν χρόνων, καὶ
 τὰ νεώτερα, ὅτι τέλεισσι γὰρ αὐτὰ, ἐπιβίοντες πρὸς τὴν
 μόναν ἡμέραν. Κλω. ἀμείλιχον, ἀλλ' ὅτι τειχίει. Με.
 ἵαι μὲν τὸ τόλμα πάντως εὐγνωμον αὐτῷ. Κλω.
 ὅτι ποῖον; Με. ὅτι ποσὸν ἐπιβιώναι, μέχρις αὐτῶν
 παγώλωμαι Γισίδας, καὶ Λυδοῖς ἐπιβῶ σὺ φό-
 ρος, καὶ μνήμα αὐτῷ παμμέγεθον ἀνασκήσας, ἐπὶ
 γράψω, ὅππῃ ἐπραξα μεγάλα ὅτι στρατηγικά, πα-
 ρὰ τὸν βίον. Κλω. ὅτι, ὅτι ἐπὶ μίαν ἡμέραν αἰ-
 τῆς, ἀλλὰ χερδὸν εἴθε σὺν ἐτῶν δ' ἀπὸ τριβλῶ. Με. καὶ
 μὲν

μὴ ἐγγυτὰς ὑμῖν ἐτοίμηται πρὸς ἀρχὴν τοῦ πάχους,
καὶ εἴ τι πανόδοξον, εἰ βέλεσθε ἢ, καὶ αὐτανδρὸν ὑμῖν
αὐτὸ ἐμαυτὸ παραδώσω τὸν Ἀγαπητόν. Κλω.
ὦ μισερὲ, ὅν ἡνυχθ' ὑπολάκεις ὑπὸ γῆς καταλιπείς;
Με. πάλαι ταῦτ' ἠνύχμην, νυνὶ δ' ὄρω βέλπορ.
Κλω. ἤξει ἱερκεῖνός σοι μετ' ὀλίγον, ὑπὸ τοῦ νεωσὶ
Βασιλεύοντος ἀνιερμελίῃ. Με. οὐκ ἔρῃ, ἀλλὰ τὸ
τό γε μὴ αὐτέπης ὦ μοῖρα μοι. Κλω. τὸ ποῖόν;
Με. εἰδέναι βόλομαι, τὰ μετ' ἐμὲ, ὅν τινα ἔξει πρό-
πορ. Κλω. ἀκουε, μάλλον γὰρ ἀνίαση μαθών. τί μὲν
μὲν γυναικί σοι Μιδάας ὁ δισυλὸς ἔξει, καὶ πάλαι
δὲ αὐτῶν ἐμοίχουζον. Με. ὁ κατάρατος, ὅρ ἐγὼ
πειθόμενος αὐτῇ, ἀφῆκα ἐλδύβορ. Κλω. ἡ θυγά-
τηρ δ' ἐσσι ταῖς παλλακίσι τ' νυνὶ τυραννῶντος ἐγ-
καταλεχθῆσεται. εἰκόνης ἢ αὐδριαντίς, ἔς ἢ πόλις
ἀνέσθῃ σοι πάλαι, πάντες ἀνὰ ἑξαμυλίοι, γελω-
τα πρὸς ἐσσι τοῖς θρωμύνοις. Με. εἰπέ μοι, τ' Φίλων
ἢ ὁδρεῖς ἀγανακτεῖ τοῖς θρωμύνοις; Κλω. τίς γὰρ
ὡς οἱ Φίλος, ἢ ἐκ τίνος αἰτίας δικαίας γηρόμενός;
ἀγνοεῖς, ὅτι αὐτὸς πάντες οἱ πρὸς κωδωντες, καὶ τ' λεγο-
μῶν καὶ πρὸς θρωμύνων ἐκασταὶ παυνδντες, ἢ φόβῳ
ἢ ἐλπίσι ταῦτ' ἔδρων, εἰ ἀρχῆς ὄντος Φίλοι, καὶ
πρὸς τ' ἑαυτὸν ἀρεβλέποντες; Με. αὐτὸ μὲν ἀσφῆδον
τοῦ γιν' τοῖς συμποσίοις, μεγάλην τῇ φωνῇ ἐπὶ ἡνυχον-
τό μοι πολλά, αὐτὰ ἀγαθὰ, πρὸς ποδανεῖρ ἐκαστος αὐ-
τ' ἐβόμος, εἰ οἷόν τε εἶναι, αὐτὸς ὅλως, ὅρκος αὐτοῖς ἢ ἐγὼ.
Κλω. οὐ γὰρ ἔρῃ πρὸς ἐνὶ αὐτῇ χδεις δειπνήσας ἀπὸ τοῦ

νδρ, τὸ γὰρ πελὸν ταῦτον οἱ πῆν γνέχθην, ἐκείνο δ' ἐν
 εἰ κατέπεμψε σε. με. τὸτ' ἀρ' ἀπικρὸς πινθ' ἡδὸ
 μιν. τί βολόμηνθ' δέ, ταῦτ' ἐπραξες Κλω. πολ-
 λαί με ἀνακρίσεις, ἐμβλῶναι δ' εἰς. με. ὅν με πονί-
 γει μάλιστ', ὦ Κλωθοῖ, διόπορ' ἐπόθεν κ' ἢ πῶς ὀλί-
 γον ὅτ' ἔφως ἀνακύνθαι πάλιν. Κλω. τί δέ τῃ-
 τό δ' ἔστιν οἰκεῖν γάρ ἐ παμμίγεθον εἶν. με. Καρίων
 ὁ ἐμὸς οἰκέτης, ἐπεὶ τάχιστα με ἀρ' ἀνόντα εἶδε, πρὶ
 εἰ δ' αἰλιν ὀφίαν ἀνελθὼν ὅτ' ἔ' οἴκημα, γνῶτα ἐκεί-
 μιν, χολῆς ὄψε, ὅτ' εἰς γὰρ ὅδε ἐφύλαττε με, ἔλκε
 εἰον τὴν παλλακίδα μου, ἔ' πάλαι ὃ, οἶμαι, λειο-
 νανήκει, ἐπ' αὐτῇ μινθ' τὴν θυραν, ἐσπόμεν, κα-
 θάρ' ὅτ' ἔγνων γνῶν πρὸντος. εἶτα ἐπεὶ δ' ἡ ἄλκις ἔχε
 ἔ' ἐπιθυμίας, ἀρ' ἐλθέας ὅτ' ἐμὲ, σύ μιν τοι, φησὶν,
 ὦ μισθὸν ἀνθρώπων πληγῶς μοι πολλὰ κίς ὅδε μ' ἀ-
 δικύνε γνέτφας, ἔ' ταῦθ' ἅμα λέγων, πρὶ ἐπ' αὐτῇ
 με, ἔ' ἢ ἡρότης ἐπαυ. τέλθ' δέ, πλατὺν χειμῶν-
 μινθ', καὶ κατὰ πύλας μου, καὶ ὅτ' τὸν τῶν ἀσέβων
 χῶρον ἀπὸ ἐπ' αὐτῶν, ὥχθρ. ἐγὼ δέ γνέπιμπρ' ἀ-
 μιν μιν, ὅτ' ἔχον δέ ὁμῶς, ὃ, π' καὶ δρᾶσαιμι αὐ-
 τῶν, αὐθ' ἡδὴ καὶ φυχρὸς ὤρ, καὶ ἡ μισθὰ δέ παι-
 δίσκη, ἐπεὶ ψόφρ, προσιόντων τινῶν, ἡδ' ὅτ', στίλω
 χρίσασα αὐτὸν ἐφθαλμὸς, ὡς διακρύσασα ἐπ' ἐμοί,
 λωκύνσασα, ἔ' τὸνομα ἐπιγελομένη, ἀπ' αὐτῇ ἔ' ὅτ',
 ὥρ ἐ λαβοίμην. Κλω. πᾶσαι ἀπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐμὲ
 θι, λαιρὸς ἡδὴ, σε ἀπαντᾶν ὕδ' ἔ' δικασήεον. με.
 καὶ τίς ἀξιώσει κατ' ἀνδρὸς τυράννης ψήφορ λα-
 βῆν

ἔειπεν· Κλω. κατὰ τυράντους μὲν οὐδείς, ἤτ' νεκρῶ
 δὲ ὁ Ραδωμανθους, ὃν αὐτίκα μάλα ὄψαι δίκαιον,
 ἔπειτ' ἀξίαν ἐπιπυγνῆτα ἐκείνου τῆς δίκης. τὸ νῦν
 δὲ ἔχον, μὴ διατρίβει. Με. καὶ ἰδῶτί μιν ποίη-
 σον ὧ μοῖρα τῶν πενήτων γῆνα, καὶ οὐδ' ὅλον αὐτὴν τῷ
 πάλαι βασιλέως, ἀναβιῶνάι με ἕασον μόνον. Κλω.
 ποῦ δὲ ὁ τὸ ξύλον; καὶ σὺ δὲ ὧ Ερμῇ σύρετ' αὐτόν
 εἰσω τῷ ποδῷ, οὐ γὰρ αὐτὸν ἐμβαίνει κῶν. Ερ. ἔπου
 νῦν θραπέτα, δέχον ἄστυ σὺ πορδομεῦ, ἔτι δὲ
 να, ἔτι ὅπως ἀσφαλῶς, ἀμείλῃ πῶς τὸν ἰσὸν, δεδῆσε
 ταί. Με. καὶ μὴ γνῆ πρὸς τὴν πρὸς τὴν καθεζομένην
 δῆ. Κλω. ὅτι τί; Με. ὅτι νῦν δὲ τὴν τυράντην
 ἔδωκεν ἄστυ μινυῖς. Κλω. ἔτι οὐ δίκαιος
 σε πρὸς τὴν ὁ Κασίω, οὐτως σὺ σκαῶν ὄντα; πι-
 κρὰν δὲ ἔν τῷ τυραννίδι ἀξίως, γούστα μιν τῷ
 ξύλῳ. Με. πολυήσει γὰρ Κασίω τὴν ἐπανατένα-
 διαί μοι τὸ βαλῆτον; οὐκ ἐγὼ σε πρῶτον, ὅτι ἐλδύδε
 ρῶ ἄγαν, ἔτι τρεῖς ἡμέρας, ἔτι ἐπιτιμητικὸς, μικρῶ
 δῆμ πρὸς πατρίδα; Κλω. τοιγαρὲν μινυῖς
 καὶ σὺ, τρεῖς ἡμέρας πρὸς πατρίδα μινυῖς. Μί. εἰ-
 πέ μοι ὧ Κλωδοῖ, ἐμὲ δὲ οὐδείς ὑμῖν λόγος; ἢ διότι
 πρὸς εἰμὶ, δῆλ' ἔστιν ἔτι τὸν ταύτον ἐμβαίνει με δῆ;
 Κλω. σὺ δὲ τίς εἶ; Μί. ὁ σκυποτόμος Μίκυλ-
 λος. Κλω. ἔτι ἄρτι βραδυῶν; οὐχ ὄρεας, ὅπο-
 σα ὁ τυράντης ὑποχρεῖται δώσθαι, ἀφείδεις πῶς ὀλί-
 γον; δαῦμα γὰρ ἔχει με, εἰ μὴ ἀγαπητὴν καὶ σὶν δῆ-
 τριβῇ. Μί. ἀκουσον ὧ βελτίστη μοιρῶν, οὐ πάντως

με ἢ τοῦ Κύνλωπος ἐκείνη θυφραίνεσι θωρεά, τὸ ἴσται
 γινώσκει, ὅτι πύματον ἐγὼ τῶν οὐτιμῶν κατέδουμαι,
 αὐτὸν τε γὰρ πρῶτον, αὐτὸν τε πύματον οἱ αὐτοὶ ὁδόντες
 πεδμελίνουσιν, ἄλλως τε, ὅδ' ὁμοῖα τὰ μὲν τοῖς τ' πλὴν
 σίωμ, ἐκ δ' αὖ μέτρον γὰρ ἡμῶν οἱ βίοι, φασίην. ὁ μὲν γὰρ
 τύραννος, θυδ' αἰμῶν ἐν δ' αὖ δ' αὖ πᾶσι τὸν βίον, φο-
 βερὸς ἄπασιν, καὶ περὶ βλεπῶν, ἀπολιπὼν χρυσὸν το-
 σούτομ, καὶ ἀργύριον καὶ ἐδίδεκε, ὅτι ἵππους καὶ δ' αἰ-
 πνα, καὶ πᾶσι δ' αὖ αἰσας, καὶ γυναικας θυμὸν φρεσ, ἐ-
 κὸς τὸς ἡνιᾶτο. ἀποπαύμενος αὐτὸν ἡχέει, ὅ γ' οἶδ',
 ὅπως, καθάπερ ἐξῶ πινι, περὶ σέχετ' ὅς τις τοῖς τοῖς ἡ ψυ-
 χή, ὅτι ἐδέλφ' ἀπαλλάττει δ' ἰσθμῶν, ἀπὸ αὐτοῖς πᾶ-
 λα περὶ στικτῶν. μᾶλλον δ' ὅσπερ ἀρρηκτὸς τις ὅ-
 τος ὁ δεσμός ὅστις, ὅτι δ' ἐδέλφ' ἐμμελέει καὶ αὐτὸς, ἀμέ-
 λει καὶ ἀπάγει τις αὐτὸς μετὰ βίας, ἀνακωνύουσι.
 καὶ τὰλλα ὄντων θρασυῖς, δ' αἰσὶν περὶ ταύτην ἐν-
 εἰσκοντ', τὴν ἡδὴ τὸν Ἄδ' αὖ φέρουσαν ὁδὸν. ἐπιστρέ-
 φονταὶ γοῦν εἰς τὸ πῖσω, ὅσπερ οἱ δ' οὐ σέρωτον, καὶ
 πόρρωθεν ἀποβλέπουν τὰ γ' ἴσθ' ὡς πᾶσι βόλοντ', οἷα
 ὁ μάταιος ἐκείνος ἐποίει, καὶ πᾶσι τὴν ὁδὸν ἀποδ-
 δράσκων καὶ ἡνιᾶνθ' αὖ σε κατὰ λιπῶν. ἐγὼ γ', ἅτε μὴ
 δ' ἡνιᾶν, γ' ἡνιᾶν γ' ἡνιᾶν βίῳ, ὅτι ἡνιᾶν, ὅτι στωικί-
 αν, ὅτι χρυσόν, ὅτι σκεδύθ' ὅτι δ' αὖ, ὅτι ἐκείνας, ἐκὸς τὸς
 θυδ' αὖ ἡνιᾶν, καὶ πᾶσι δ' αὖ μόν' ἡ Ἀτροπος γ' ἡνιᾶν μοι,
 ἄσμενος ἀπορρίπτει τ' σμιλλῶν ὅτι ἡνιᾶν, καὶ ἡνιᾶν, καὶ
 πᾶσι τιν' αὖ γ' αὖν χροῖν ἡνιᾶν, ἀναπνέει δ' αὖ θυδ' αὖ
 αὖν πᾶσι δ' αὖ, οὐδ' αὖ τὴν μελαντῆραν ἀπονιφά-
 μιν,

μὲν οὖν, εἰ πόμῳ. μάλλον δὲ ἡ γὰρ μὲν οὖν τὸ πρόσω
 ὄρωμ, ὁ δὲ μὲν μετ' ἡν κατόπιρ ἐπεσρεφε, ἡ μετ' ἡν
 λει. καὶ νη δι' ἡδ' ἡ καλὰ τὰ τῶν ἡμῖν πάντα ὄρω.
 τὸ, τε γὰρ ἰδοτμῶν ἀπασιρ εἶν, ὅ μὲν δὲ τὸ πλῆ
 σιόν δ' ἀφ' ἑρῆμ, ὡς ὁρῆδισιρ ἐμοι γ' ὅν δοκεῖ. τε καὶ
 ρομαὶ δὲ, μὲν δ' ἀπαιτῆσαι χρεῖα ὅς ὀφείλοντας γν
 ταῦτα, μὲν δὲ φόρος ὡς τελεῖν, τὸ ἡ μεγισιρ, μὲν δὲ
 εἰ γὰρ τ' χρεῖων οὖν, μὲν ἡ νοσῆμ, μὲν ὅ τῶν διωκα
 τωτέρων ὅς πῖζαδ, εἰρῶν δὲ πᾶσα, ὅ τὰ πρᾶγ-
 ματα οὖν τ' ὁ μὲν παλιρ ἀνέστραμμένα. ἡ μὲν μὲν γὰρ οἱ
 τωγῆτον γελῶμεν, ἀνῶν τ' δὲ, ἡ οἱ μῶζισιρ οἱ πλᾶ
 σοι. Κλω, πάλαι ὅν σε, ὡ Μίκυλλε, γελῶν τὰ ἑώ
 ρων, τί δὲ λῶ, ὅ σε μαλιστα ἐκίνει γέλας; Μί. ἀκ-
 ὄρῳ ὡ λῶμωτάτη μοι θεῶν, πῶ οἱ κῶν ἀνω τυραννῶ,
 πάντ' ἀκρεβῶς ἑώρων τὰ γιγνόμενα ὡς αὐτ' ἡ καὶ
 μοι ἐδὲκ τὸ πῶ ἰσθῆος ἡς εἶν, τ' τε γν' πορφύρας τὸ
 αὐθὺς ὄρωμ, ἐμακρότερον ἡ τ' ἀκροσθέντων τὸ πλῆ
 θος, ὅ τ' χρυσόν, ὅ τὰ λιθοκόλλητα ἐκπώματ' α, καὶ
 τὰς κλῖνας τὰς ἀργυρόποδας, ἐπὶ ἡ ὅ ἡ κνίσσα, ἡ τ'
 σκόδαζομένων οὖν τὸ δῆλπνον, ἀπὲκναίε με. ὡς τε
 ὡς ὁρᾷ ἀνθρώπος τις ἀνὴρ, ὅ τριστόλῃ οὖν κατεφαί-
 ντο, ἡ μόνον σὺ καλλίωμ, ὅ ὡς φλότορ οὖν ὅλων τῶν
 χει βασιλικῶν, ἐπαίρομενος τῇ τύχῃ, ἡ σὺ μὲν πρὸ
 εἰνῶν, ἡ ἐαυτὸν ὀζυπῆλαιζωμ, ἡ ὡς γν' γυγλάνου
 τας ἐκπλήττωμ. ἐπεὶ ἡ ἀπέθανον, αὐτὸς τε παχέ
 λιοις ὡφθη μοι, ἀποδυσάμεν οὖν τὴν τρυφῶν. κα-
 μου τὸ ἐπὶ μάλλον κατεγέλωμ, οἶον καὶ θαρμα ἐπ-

θήπεμ, ἀπὸ τῆς κνίσσης τεκμαιρόμεθα αὐτῇ τῇ θύ-
 λακμονίαν, καὶ μακαρίζω ὑδὶ τῷ αἵματι τῇ γῇ τῇ
 Λακωνικῇ θαλάττῃ καὶ λίθῳ. ὁ μόνος δὲ ἴσως, ἀλ-
 λὰ καὶ τὸν διανεισὺς ἱνίφωνα ἰδὼν, σένοῖτα ἔμετα
 γινώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπελαυσε τῶν χρημάτων, ἀλλ'
 ἀγρυπνῶν αὐτῷ ἀπέθανε, τῷ αἰσώτῳ Ροδωχάρει τῷ
 εὐσίαν ἀκλιπῶν, οὗτος γὰρ ἄγχιεα λῦ αὐτῷ γένος,
 καὶ πρῶτος ὑδὶ τῷ πλήρῳ ἐκείλειτο, ἡδὲ τὸν νόμον,
 οὐκ εἶχον, ὅπως κατεπαύσω τὸν γέλωτα, ἔμελλε
 σα μινυμολύθῳ, ὡς ὠχρὸς αἶς, ἔμελλε αὐχμηρὸς λῦ. φρον-
 τίδος τὸ μέτωπον ἀνέπλεως, καὶ μόνοις τοῖς διακτύ-
 λοις πλουτῇ, οἷς τάλαυτα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο,
 ἡδὲ μικρὸν συλλέγων τὰ μετ' ὀλίγον ἐκλυθησόμε-
 να πρὸς τοὺς μακαρεῖς Ροδωχάρους. ἀλλὰ τί οὐκ ἀπὸ
 χόμειθα ἡδὲ καὶ μετὰ τὸν πλεονέχον, τὰ λοιπὰ γε-
 λασόμεθα, οἰμώζοντας αὐτοὺς ὀρώμεντο. Κλω. ἐμ-
 βανει, ἵνα καὶ ἀνιμνήσῃται ὁ πορθμεὺς τὸ ἀγκύριον.
 Χαλ. ὁτος ποῖ φέρε; πλεονέχον ἡδὲ τὸ σκάφθῃ. αὐτῷ
 περιέμενε, ὅτ' αὐτοῖς ἐωθῇ σε διαπορθμεύουσαν.
 Μί. ἀδίκῃς ὡς Χάρις, ἔωλον ἡδὲ νεκρὸν ἀκλιμπαί-
 νων, αἰμείλει χαλῶμαι σε πᾶσι νόμων ὑδὶ τοῖς βασι-
 λεύουσιν. οἱμοὶ τῷ κακῷ, ἡδὲ πλεονέχῳ, ἐγὼ ὃ μόνος
 γνῶμαι τὰ πεδελείφομαι. καί τοι τί τὸ δεινὸν ἔχωμαι
 κατ' αὐτὸς; ὁ γὰρ δέδωκε, μὴ ἀπαγορεύσας ἀκριν-
 γῶν, ἡδὲ τεθνεώς, ἄλλως τε ὅτε τὸν ὀβολὸν ἔχωμαι τὰ
 πορθμεία κατεβαλεῖν. Κλω. τί ἴσως; πύριμον ὡς
 μικυλλεῖ, ὃ δέμεις ὅτ' σε δειλῆναι. Μί. ἔμελλε ἴσως
 ὑμῶν

ὕμῳ πρὸς ταχυσίῳ. Κλω. μηδ' αὖτως, ἀλλὰ
 πρὸς ἐλάσσοντος ἀναλάβωμεν αὐτόν, ὅς σὺ ὦ Ερ-
 μῆ σωάρπάζῃ. Χά. πῶς νῦν καθεδεῖται; μετὰ
 γὰρ πάντα, ὡς ὄρας. Ερ. ὑπὸ αὐτῶν, εἰ δοκῇ, τοῖς
 τυράννοις. Κλω. καλῶς ὁ Ερμῆς γιγνώσκει. ἀνάβαι-
 νε δὲ, ὅς τ' ἔρμ' ἐνόντα τοῖς ἀλιττοῖς καταπάται. ἡ-
 μῖς δ' ὀδυρόμεθα. Κυ. ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει
 τοῖς ἀλκίαις γνῶντι δ' οὐδ' ἐμ' ἐγὼ τ' ὀβολὸν μὴ
 ἐκ αὐτῶν ἐχοίμην δίδναί σοι καταπλόυσας, πλείον γὰρ
 ἐδ' ἔστι τ' ὀφείας, ἢ ὄρας, καὶ τότ' ἔξυλσ', τὰ ἄλλα
 δέ, ἢ ἀντὶ τῆς ἐδέας, ἐτοίμος ὅς πρόσκωπος εἶναι.
 μέμνη δὲ δέμ', ἢ ὀδυρόντα κατερόν μοι ἑρετμόν
 δῶς μόνον. Χά. ἔρετ' ἔστι, ὅς τ' ἔστι γὰρ ἰκανὸν πᾶσι σὺ
 λαβεῖν. Κυ. ἢ ὅς ἔστι καλὸν δεῖν; Χά. νηδὶ',
 ὡς πρὸς εἰδ' ἡς ἐλδοσμά τι τ' ναυτικῶν. Κυ. οἶδα
 ὅς πολλὰ, ὦ Χάρων, τῶν ναυτικῶν, ἀλλ' ὄρας, ἀντε-
 πηχῶσιν ὅς τοι διακρύοντο, ὥς ἐμὴν τ' ἄσμα ἐπι-
 ταράχῃσεται. Γλῶ. οἶμοι τῶν κτημάτων, οἶμοι τῶν
 ἀνθρώπων. ὅς τοι, τῶν οἰκίαν οἶον ἀπέλιπον, ὅς τὰ
 λαβὴν ὁ κληρονόμος σπαθήσει λαβῶν; αἰ, αἰ, τῶν νεο-
 γνῶν μετὰ πατέρων. τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυγῇ-
 σαι, ὡς πέρυσιν ἐφυτρώσασιν; Ερ. Μίκυλλε, σὺ
 δ' ὅδ' οἰμώεις; ὅς μὲν ὅς θεοὶς ἀδιακρυντὶ διαπλεῦ-
 σάσιν. Μί. ἀπαγε, ὅς δ' ἐμ' ὅδ' ἐμ', ἐφ' ὅτ' αὐτὸν οἰμώ-
 ξωμαι ὀδυρόμεν. Ερ. ὅμως αὐτὸν μὲν τι πρὸς τὸ
 ἔθος ἐπιστάξω. Μί. οἰμώξωμαι οἶνον, ἐπεὶ δὴ σὺ
 ὦ Ερμῆ δοκῇ, οἶμοι τῶν κατὰ τὸν ὄντα, οἶμοι τῶν κα-

πίδωμ τῶν παλαίων, ὅποιοι τῶν βαρβάρων ὑποδύμα
 τωμ. οὐκ ἐπὶ ὁ κρηοδαίμων ἔωθον ὅν ἐσπέραν ἄσι-
 τος δαμνῶ, ὃ δὲ τοῖς χερσίν αὐτοῦ ποδὲς τε καὶ
 ἡμίγυμνον πρηνος ἦσεν, ὃς δὲ δόντας ὑπὸ τοῖς κρύ-
 ος συγκροτῶν. τίς ἄρα μου τὴν σμήλιν ἔξει, ὅ το
 κρηνηνέοι; ἡμεῖς τε βρηνήντες, χεῖρας ἡ δὲ καὶ
 λαπεπλόνεα κεν. Χά. ἄγε δὴ τὰ πορθεῖα προδορ
 ἡμῖν ἀπόδοι, καὶ σὺ δὲ δός. πρὸ πάντων ἡ δὲ ἔχω,
 δός ὅτι τὸ δολορ, ὃ μίκυλλε. Μί. παύεις ὃ χαλ-
 ρων, ἡ καὶ ὕδατος, φασιν, ἡ δὲ γράφεις, πρὸ μι-
 κύλλε ἡ δὲ τινὰ δολορ προδοκῶν. ἀρχὴν δὲ οὐτε
 οἶδα, εἰ τεραιχονόρ δὲ δολός, ἡ προχύλορ. Χά.
 ὃ καλῆς ναυτιλίας, καὶ ἐπικροδύς τήμορ, ἀπο-
 βαίνετε δὲ ὅμως. ἐγὼ δὲ ἵππος ὅτι βῆς ὅτι κούας, καὶ
 τὰ λοιπὰ ζῶα μέτειμι, δαπνῶσαι γὰρ καὶ κείνα
 δεῖ. Κλω. ἀπαγε αὐτῶν ὃ Ερμῆ πρὸ λαβῶν, ἐγὼ
 δὲ αὐτὴν ὅτι τὸ ἀντιπύρας ἀποπλυνσῶμαι, ἡ δὲ πᾶ-
 τιν ὅτι ἡραμίθρην αὐτῶν Σύρας διαξέσθαι, τεθνῆσι γὰρ
 δὴ πρὸς ἀλλήλων, ποδὲ γῆς ὄρων μαχόμενοι. Ερ.
 προῖωμι ὃ οὗτοι, μᾶλλον δὲ πάντοτε ἐξῆς ἐπειδὲ
 μοι. Μί. ἡρώκεις τοῖς ῥόφαι, ὃ νῦν ὁ καλὸς μέ-
 γιλλος; ἡ δὲ δαγνώπης γνῆαῦθα, εἰ καλλίωρ φρύ-
 νης Σιμμύχης; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ ὁμόχροα, καὶ ὃ δὲ
 ὅτι καλόν, ὅτι καλῖον. ἀλλ' ἡ δὲ καὶ τὸ τριάντιον,
 πρότορ τῶς ἀμαρφορ εἶν δολορ, ἡ δὲ πῶς γί-
 γνεται τῇ πορφυρίδι τοῖς βασιλέως, ἀφανῆ γὰρ ἄμ-
 φω, ὅτι ὑπὸ τῶν αὐτῶν σκώτω καὶ ταδιδυότα. Κυ

νίσκε, σὺ δὲ ποτε ἀρᾷ ὦν τυγχάνεις; Κυ. ἡ-
ταῦτα λέγω σοι Μίκυλλε, ἀλλ' ἄμα, εἰ δοκέῃ, βαδίζω-
μεν. Μί. ὅτ' λέγεις, ἐμεῖ αὖ μοι τὴν διεξίαν. εἰπέ
μοι, ἐτελέδης γὰρ ὦ Κωίσκε τὰ Ελδυσίνα, ὅχ ὁ-
μοια τοῖς ἐκεί τὰ ἡνδράδε σοι δοκέῃ; Κυ. ὅτ' λέ-
γεις, ἰδὼς ἔν' πρόσχετομ δαδισχῶσά τις, φοβόρον
τι καὶ ἀπειλητικὸν πρὸς βλεπόμενα. ἢ ἄρα πῶς Εριν-
νὺς ὄσιν; Μί. εἰσὶν ἀπὸ γε τοῦ χήματ' Ερ. πα-
ραλάμβανε τότες ὦ Τισφόνε, τέτταρας ὑπὸ τοῖς χι-
λίοις. Τι. ἢ μὴ πάλαι γε ὁ Ραδάμανθυς ὅτος ὁ
μᾶς περὶ μὲν. Ρα. πρότερον αὐτῶν ὦ Εριννύ, σὺ ἢ
ὦ Ερμῆ κήρυττε, ἢ πρὸς τίς. Κυ. ὦ Ραδάμαν-
θυ, πρὸς τὸν πατέρα, ἐμὲ πρῶτον ἐπίσκεψαι πᾶρα-
γαγών. Ρα. τίς ἔστιν ἡνικα; Κυ. πάντως βέλο-
μαι κατηγορησάμενος, ἀσυνεπίσταμαι πονηρὰ δρᾶ-
σαντι αὐτῷ περὶ τὸν βίον, ὅκ' αὖ ἀξιοπίστους εἶλω λέγων,
μὴ ὅχι πρότερον αὐτὸς φανείς, οἷός εἰμι, καὶ οἷόν τι-
να εἶωτα πρόπον. Ρα. τίς δὲ σὺ; Κυ. Κωί-
σκος, ὦ ἄεισε, τῇ γνώμῃσι φιλόδοξος. Ρα. δὲ ὅτ'
ἔλθεις, ἢ πρῶτος ὅν τῇ δίκῃ καταστήθῃ. σὺ ἢ πρὸς
κέλευσός κατηγόρους. Ερ. εἰ τις Κωίσκου του-
τουὶ καταγορεύῃ, δίδυρο προσίτω. ὁ δὲ τις προσέρχε-
ται, ἀλλ' ὅκ' ἡκανόμ' ἴσσο, ὦ Κωίσκε, ἀπόδ' ὅθι δέ,
ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἅρ' ἡν σιγματῶν. Κυ.
πῶς γὰρ ἐγὼ σιγματίας ἐξηγώμην; Ρα. ὁπόσα αὖ
τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσθηται παρὰ τὸν βίον, καὶ
ἡκαστον αὐτῶν ἀφανῆ σίγματα ὑπὸ τῇ ψυχῇ ποδι-

φέρει. Κυ. ἰδ' ὅσοι γυμνὸς παρέστηκα, ὥς ἀναζή-
 ται ταῦτα, ἅπ' ὅσῳ σὺ φῆς, τὰ σίγματα. Ρα. κα-
 θαρὸς ὡς ἐπίπαρ' ὅσοι, πλὴν τούτων τριῶν ἢ τετ-
 τάρων ἀμαυρῶν πάννυ, καὶ ἀσφαῶν σιγμαῶν.
 καὶ τοὶ π' ἄλλοι μὲν, καὶ σημεῖα τῶν ἐγκαυμα-
 τῶν, οὐκ οἶδα δ', ὅπως δ' ἀλλήλεις πῆαι, μάλλον ἢ ἐκ-
 κένον πῆαι. πῶς ταῦτα, ὦ Κωϊστικέ, ἢ πῶς καὶ θα-
 ρὸς δ' ὑπαρχῆς ἀναπέφηναι; Κυ. ἐγὼ οὐ φρά-
 σω, πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαίδευσιν γηρόμηνθ',
 καὶ πολλὰ δ' αὖτε ἐμπολήσας σίγματα, ἐπειδὴ
 τάχιστα φιλοσοφῆν ἠρξάμην, κατ' ὀλίγον ἀπά-
 ρας τὰς ἐκλήσεις ἐκ τῆς ψυχῆς ἀπελοσάμην. Ρα.
 ἀγαθὸν γε ὅτ' οὗ, καὶ ἀντιστοιχῶντα χρῆσάμηνθ'
 τῷ φαρμάκῳ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὅτι τὰς μακάρων νήσους,
 τοῖς ἀρίστοις σωσιεύμενθ', κατηγόρησας γε πρότε-
 ρον, ὅ φῆς, τυραννὸς, ἄλλας προσκέλει. Μί. καὶ
 τοῦ μὲν, ὦ Ραδιόμανθ', μικρόν' ὅτι, καὶ βραχείας
 πινὸς δευτέρας δειόμηνον, πάλαι γὰρ σοὶ καὶ γυ-
 μνὸς εἰμι, ὥς ἐπισήπεις. Ρα. τίς δ' ὦρ τυγχά-
 νεις; Μί. ὁ σκυθότομος Μίκυλλος. Ρα. οὐ γὰρ ὦ
 Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκείβωτος καὶ ἀνέπηραφός, ἀ-
 πὸ τοῦ καὶ σὺ παρὰ Κωϊστικῶν τρετονί. τὸν τύραννον
 ἦδ' ἡ προσκέλει. Ερ. Μεγαπρόχνης Λακύνδης ἠκέ-
 τω. ποῖ στέφει; πρόσθι, σε τὸν τύραννον πρόσκα-
 λῶ. πρόσθ' αὖτ' οὖν, ὦ Τισιφόνῃ, ὅτι τὸ μέσον, ὡδὴ
 τραχέως ὡς ἔστι. σὺ δ' ὦ Κωϊστικέ, κατηγόρει, καὶ
 διέλεγχε ἦδ' ἡ, πλησίον γὰρ ἀνὴρ ὅσοι. Κυ. τὸ μὲν
 ὅσον

ὅλον δὲ λόγων ἔδει, γνώσῃ γὰρ αὐτὸν αὐτὴν καὶ μο-
λα, οἷός ὄσιν, ἀπὸ τῶν σιγμάτων, ὅμως δὲ καὶ αὐτὸς ἀ-
ποκαλύψωμι τὴν ἀνδρα, καὶ κτλ λόγῳ διέξω φα-
νερῶτόρου, ὅσοι γὰρ ὁ τεισικατέρατο, ὅτι οἱ
μὲν ἰδιώτης ὦν ἔπραξε, παραλείψω μοι δοκῶ, ἔ-
πει δὲ αὐτὸν θρασυτάτος προσεταιρέσμεν, καὶ δὲ
ρυφόρους σωμαγαγῶν, ἐπανασὰς, τῇ πόλει τύ-
ρανν, καὶ τῇ, ἀκρίτος μὲν ἀπέκτεινε πλείονας,
ἢ μυρίους. τὰς δὲ ὁσίας ἐκείων ἀφαιρῶμεν, καὶ
πλάττω πῶς τὸ ἀκρότατον ἀφικνόμενος, ὁ δὲ μίαν
μὲν ἀπολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν, ἀπάσῃ ἡ
μόνητι, καὶ ὕβρει κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρή-
στο, παρεθνήκεν διαφθέρων, καὶ ἐφθόκεν καὶ ταχύν-
ων, καὶ πάντα τρόπον τοῖς ὑποκρίοις ἐμπαροι-
νῶν, καὶ ὑποδοφίας μὲν γε, καὶ τύφου, καὶ τῇ πῶς
αὐτὸν ἐντυγχάνοντος φευκάγματος, ὅδε κατὰ ἀξίαν
διώκει αὐτὸν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν τὴν δίκην. ἔπειτα
γὰρ αὐτὸς τὴν ἡλιον, ἢ αὐτὸν ἀσκησάμεν καὶ πῶς
ἐλεφεν. ὁ μὲν καὶ τῇ καλῶσεω πῶς ὁμόνητα
καινεργῶν αὐτῇ τίς αὐτὸν διηγείραται διώκει, ὅς γε μὴ
δὲ τῇ οἰκιστάτων ἀπέχεται, καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἀλ-
λως ἐκείνῃ τις ὅδε κατὰ αὐτοῦ διαβολὴν, αὐτὴν εἰς
πῶς κατέλας αὐτὸν ὑπὸ αὐτοῦ πεφονδευμένης, μάλ-
λον δὲ ἀκλῆτοι, ὡς ὁρᾷς, πάρεσι, καὶ πῶς αὐτὸς
ἡ γὰρ αὐτὸν. ὅτι πάντες, ὡς Ραδισμάνου, πῶς
τοῦ ἀλτῆρος τεθνήσκον, οἱ μὲν γυναικῶν ἔνεκεν δι-
μόρφω ἐπιβουλεύοντες, οἱ δὲ ἑτέρων ὕβριν ἄ-

παγομύλων ἄγανακτῆσαντόν, οἱ δ' ὅτι ἐπλῆστον, αἶ-
 δε, ὅτι ἦσαν δ' ἐξιοὶ καὶ σώφρονες, καὶ εὐδαίμων ἦρε-
 σκοντο τοῖς δρωμένοις. Ρα. τί πρὸς ταῦτα φέ-
 ρῃ, μίαν δ' ἐσύ; Με. εὖ μὲν φόνος ἐργασμαι, ὅς λε-
 γει, τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς μοιχίας, καὶ τὰς τῶν
 ἐφύθωρ ὕβρις, καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν πρὸ γένων, ταῦ-
 τα πάντα Κωίσιος με διατεφύσασατο. Κυ. ὁ-
 κῆρ ἐπὶ τούτων, ὦ Ραδάμανθυ, πρὶς ξωβοὶ μάρτυρας.
 Ρα. τίνας τούτους λέγεις; Κυ. Πρωσκάλει μοι, ὦ
 Ἑρμῆ, ὅν Λύχνον αὐτῷ, ἐπὶ τῷ Κλίνῳ, μαρτυρή-
 σαι γὰρ αὐτοὶ πρὸς ἐλθόντων, οἷα πρὸς ἡρότι σιωπή-
 σαντο αὐτῷ. Ἑρ. ἡ Κλίνη, ἐπὶ ὁ Λύχνος ὁ Μεγαπρόβος
 πρὶς ξω, οὐ γὰρ ἐποίησαν ὑπακούσαντόν. Ρα. εἴπα-
 τε δὲ ὑμεῖς, ἃ σῴσις Μεγαπρόβος τούτῳ. προτέρᾳ
 δὲ σύ ἡ Κλίνη λέγε. Κλί. πάντα ἀληθὴ διατηγό-
 ρησε Κωίσιος, ἐγὼ μὲν τοὶ ταῦτα εἰπέμ, ὦ Δία σο-
 ῖα Ραδάμανθυ, αἰχμώομαι, τοιαῦτα μὲν, ἃ ἐπ' ἐμῷ
 διαπράττει. Ρα. σαφὲς στα μὲν δὲ καὶ μαρτυ-
 ρεῖς, μή δ' εἰπέμ αὐτὰ ὑπομύσσει. ἐπὶ δὲ ὁ Λύχ-
 νος ἦ δὲ μαρτύρει. Λύ. ἐγὼ τὰ μετ' ἡμέραν μὲν
 οὐκ οἶδα, οὐ γὰρ παρὼν, ἃ δὲ τῶν νυκτῶν ἐποίει,
 καὶ ἐπαχρον, ὅκνῳ λέγειν. πλεον ἄλλὰ ἐθεασάμεν
 γε πολλὰ, ἐπὶ ἄρρηκτα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ὑπορπε-
 παικῶν, καὶ τοὶ πολλὰς ἐκὼν τέλει δὲ ἐπινον,
 ἀρσένων δὲ λωρ, ὁ δὲ καὶ πρὸς ἡγέ με τοῖς δρωμέ-
 νοις, καὶ τὸ φῶς με πάντα τρόπον κατεμίαινον.
 Ρα. ἄλλος ἦ δὲ τῶν μαρτύρων, ἀλλὰ καὶ ἀπόδ' ὅτι
 τῷ

τῷ πορφυρίδᾳ, ἵνα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἰδωμὴν τῷ σι-
γματῶν. παπαῖ, ὅλθ' ὅτ' οὐ πελιδνὸς καὶ κατὰ
γραφῇ, μᾶλλον ἢ λυανέος ὅστις ἀπὸ τῶν σιγματῶν.
τίνα δὲ κολαδέν τρέπομαι; ἀρ' οὐ τὸν πυριφλεγέθον
τὰ ὅστις ἐμβληκτίθ', ἢ πῶς οὐδέ τί τῷ κορβίῳ;
Κυ. μηδ' αὖτως, ἀλλ' εἰ θέλοις, ἐγὼ σοὶ λυανὴν ἵνα
ᾧ πρέπσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι. Ρα.
λέγε, ὡς ἐγὼ σοὶ μεγίστω ὑπὸ τῷ χρίμ' εἶδμαι.
Κυ. ἔθος ὅστις, οἶμαι, τοῖς ἀρθρῶσι καὶ πίνῃ
τὸ λήθης ὑδῶρ. Ρα. πάντῃ μ' εἶν'. Κυ. ἔκ' ἐμὸ-
νος δὲ ἀπάντων ἀποτοῦ ἔσω. Ερ. δεξιὰ δὲ; Κυ.
χαλεπὴν ὅπως ὑφέξῃ τὴν δίκην μεμνημένῃ, οἷος
ἴω, καὶ ὅσον ἐδωῖα τοῖς ἀνδρῶν, ᾧ ἀναπεμπάζομαι
νῦν τῷ τρυφῶν. Ρα. οὐ λέγεις, καὶ κατὰ δεδικάδω,
καὶ πῶς τὸν τανύταλον ἀπαχθεὶς ὅτ' οὐ, δεδεδωκε
μνημένῃ, ὡς ἐπραξέ κατὰ τὸν βίον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΙΣΘΩ ΣΥΝΟΝΤΩΝ.

Αἱ τίς πρῶτον, ὦ φιλότιμος, ἢ τί ὕ-
στατον, φασί, καταλέξω τῶν, ἃ
πάσῃ ἢ ποιῇ ἀνάγκη αὐτῷ ὑπὸ μι-
σθῶ συνόντας, ἵνα καὶ ταῖς τῶν ὀφειλῶν
μόνων τῶν φιλικῶν δεξαμενῶν; εἰ καὶ φιλικόν,
τὴν ποιαντὴν αὐτῷ δολέαν ἐπονομάζειν, οἷον γὰρ
πολλὰ, καὶ σχεδὸν τὰ πάντα τῶν συμβαινόντων αὐ-
τοῖς, ὅτι αὐτῶν, μὰ Δία, τῷ τοῖς τοῖς πεπραχέναι. ὅ γὰρ οὐ
ἀνάγκη μοι ἢ ὡς ἐρα ἐκ γῆρας, μὴ ἢ, ὦ θεοὶ, γῆρας

το, ἀλλὰ πολλοὶ τῶν δὲ τῶν βίου αὐτῶν ἐμπεπῶν-
 τωρ, ἐξηγόρευον πρὸς με, οἱ μὲν ἐπὶ τῇ ἑλῆ καὶ ὡν
 τού, ἀρδουρόμνοι, ὁποῖα καὶ ὁποῖα ἐπαγορ, οἱ δὲ
 ὡσπὲρ ἐκ διεσπασμένης τινος ἀρδουράντου, ἐκ ἀ-
 δῶς μνημονόουντου, ὡρ ἐπεπόνθεαμ, ἀλλὰ γὰρ οὐ
 φραίνοντο ἀναλογιζόμενοι, οἷωρ ἀπὸ πηλῶν γῆκαμ. ἀ-
 ξιοπιστότοροι δὲ ἦκαμ ὅτοι, εἴα πάσης, ὡς εἰπῆμ, ἢ
 τελετῆς ἐξηκλυθότου, ὅ παντα ἐξ ἀρχῆς οὐ τέ-
 λος ἐποπείδυναντου. ὅ πρὸς ἐργας οὐ, ὅ δὲ ἀμελῶς ἐ-
 πήκτορ αὐτῶν, καὶ δάπὲρ ναυαγίαν τινα, καὶ σάτη
 εἶαν πρὸς ἀγορῶν διηγεμνίωρ, οἷοι εἰσιμ οἱ πῶς τοῖς
 ἐροῖς ἐξηγεμνίωι τὰς κεφαλὰς, σὺν ἅμα πολλοὶ
 τὰς τελευμίας ὅ ζώλας, καὶ ἀκρωτήρια καὶ ἐκβο-
 λὰς, καὶ ἰσῶρ ἡλασεις, ὅ πῶν ἀλίων ἀρκαυλίσαις
 διεξιόντου, ὡν πᾶσι δὲ αὐτῶν Διοσκῶρος ἐπιφανομέ-
 νος, οἰκῆοι γὰρ ἢ ποιαντῆς τραγωδίας ὅ τοί γε, ἢ
 πῶν ἄλλωρ ἐκ μηχανῆς θεῶν, ὡν ἑλῆ καρχησίω καθε-
 ζόμενοι, ἢ πῶς τοῖς πῶν ἀλίοις ἐσῶτα, καὶ πρὸς π
 να ἡϊόνα μαλακίω ἀπὸ θυμῶν τῶν νῶν, οἱ πῶς
 συνεχθεῖσαι ἐμελῶν αὐτῇ μὲν ἡρέμα, καὶ ἡτὶ γοηλῶ
 εἰς λυθῆσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσφαλῶς ἀρβήσεται, καὶ
 εἰπ καὶ θυμῶν τῶν θεῶν. ἐκείνοι μὲν οὐ, τὰ πολλὰ
 ταῦτα, πῶς τῶν πρᾶν τῶν καὶ ἐπὶ τραγωδῶ-
 σιν, ὡς πρὸς πλόνωρ λαμβανοῖν, ὅ δὲ συχρῆς μόν),
 ἀλλὰ καὶ θεοφιλεῖς τινος εἶν δοκῶντου. οἱ δὲ αὐτῶν γν
 τῶς οἰκίας χειμῶνας, καὶ τελευμίας, καὶ νῆ Δία
 πῶν τελευμίας τε καὶ διελευμίας, εἰ οἷοι τε εἰπῆμ,
 διηγεῖ

διηγόμενοι, καὶ ὡς τὸ πρῶτον εἰσέπλευσαν, γαλήνη ὑποφαινομένη τοι πειλάγος, καὶ ὅλα προήματα πρὸς τὸ πλεῖον ὅλον ὑπέμειναν, ἢ δι' ὧν ἴδον ἢ ναυπλῶντος, ἢ ὑποδραντὸς μλινὸς τῆς ἁλμυ, καὶ τέλει, ὡς πρὸς πότεραν τινὰ ὑφαλον, ἢ σὺν πειλον ἀπὸ κρημον, ποδὲρ ῥήξαντος τὸ δύνεινον σηκασίδιον, ἀλλοιοι κακῶς ὀξενήσαντο γυμνοί, τὸ πάντων γυναικῶν τῶν ἀναγκαίων, γυνὴ δὲ τότε, τὸ τῶν τότε διηγέσθαι, ἐδοκίμοι τὰ πολλὰ ὅτι ὑπὸ αἰχμῶν ἐπικρύπτει, καὶ ἐκόντος εἶναι ἐπιλανθάνει αὐτῶν. ἀλλ' ἔγωγε κακῶς, καὶ τὴν ἄλλα ἐκ τῶν λόγων ξυπιθεῖς, ἐνείσκω πρὸς οὐα ταῖς τοιαύταις ξυποσίαις, ἀδὲκ ὀκνήσω τοι πάντα, ὡ καὶ ἐτιμώκεις, διεξελθεῖν, δοκῶ γὰρ μοι ἐκ πολλῶν ἡδὲ κατεγνωσμένων σε τότε τῶν βίῳ ἐπιβελόντων, καὶ πρῶτον γε, ὅτι νίκη πρὸς τῶν τοιούτων ὁ λόγος γνέπεσθαι, εἴτα ἐπὶ νεσέ τις τῶν παρόντων τῶν τοιαύτων μισοφορῶν, τρισὺς διαίμονας εἶναι λέγων, οἷς μετὰ τοῖς οὗτοι φίλος ἔχειν οὗς ἀγρίους Ρωμαίων, καὶ δειπνῆναι δειπνὰ πολυτελῆ καὶ ἀσύνετολα, καὶ οἰκῆν γυναικῶν, καὶ ἀρδημῆν μετὰ πάσης ῥαστώνης τὸ ἡδονῆς, ὑπὸ λυγρῶν ζούγος, εἰ τύχοι, διζυπῆναι ζοντες, πρὸς τὸ τὸ μισθόν τῶν Φιλίας, καὶ ὡς οὗτοι πάχουσι, τότε λαμβάνειν, ἐκ ὀλίγου δέξιν, ἀτεχνῶς γὰρ ἀπορα τὸ ἀνῆροτα τοῖς τοιαύτοις τὰ πάντα φνέσθαι. ὅποτε ἐν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἡκδοῦ, ἐώρων, ὅπως ἐκείνους πρὸς αὐτὰ, καὶ πάντας σφόδρα πρὸς τὸ δέλεαρ ἀναπεπῆσθαι.

νομ πῶς ἔχουσιν τὸ σῶμα. ὡς δὲ τότε ἡμέτεροι εἰς αὐτοὺς
 ποτε ἀνάγειν ἢ μὴδ' ἔχουσιν λέγειν, ὡς ὁρῶντες σε
 τηλικὸν τὸ μετὰ τῇ κακείδους ἀγκίστρον καὶ πίνοντα,
 οὐκ ἐπελαβόμεθα, οὐδὲ πρὶν ἐμπισθεῖν τῷ λαμῶν πρὶ
 εἰσάσσειν, οὐδὲ πρὸς κλώσσειν, ἀλλὰ πρὸς μείναν-
 τος δὲ λυκίον. ὅτι ἐμπειροτότος, ἥδ' ἡ συρόμενος,
 ὅτι πρὸς ἀνάγκην ἀγρόν' ὄρεται, ὅτι οὐδὲν ἔφελος, ἐσὼ
 τες ἐπεδαικνόμενοι, ὅπως μὴ ταῦτα λέγεις ποτε, πά-
 νυ βύλογα ἢ λέγεται, ὅτι ἀφύκτα ἡμῖν, ὡς οὐκ ἀδὲ
 πῶς, μὴ πρὸς μὴν ἔχουσιν, ἀκούοντες δὲ ἀρχῆς ἀπα-
 τωμ. καὶ τὸ δίκτυόν γε αὐτῶν, ὅτι κέρταρ τὸ ἀδίκτο-
 δον ἐκ τοῦτον ὑπὸ χολῆς, ἀλλὰ μὴ γνῶσθαι ἐκ τῆς μν-
 χου πρὸς ἐπισκόπῃσιν. καὶ τὸ ἀγκίστρον δὲ τὸ ἀγκύ-
 λον, ὅτι τῆς δὲ τὸ ἐμπαιγνῆς σκολοπος ἀναστροφῆς,
 καὶ τῇ τριάντης πᾶς ἀκμᾶς εἰς τὰς χεῖρας λαβῶν, καὶ
 πρὸς τῆς γνάθου πεφυσιμένῳ ἀκπειρώμενος, ἢ
 μὴ πάνυ ὀξεία, μὴδ' ἀφύκτα, μὴδ' ἀνιάρῃ γνῶσις
 τραύμασι φαίνεται βίαιως ἀπὸ τῆς, καὶ ἀμείλως ἀντι-
 λαμβανόμενα, ἡμᾶς μὲν γνῶσις δὲ τοῖς δὲ τοῖς, καὶ δὲ τῶν
 πρὸς τῶν, ἀνάγκη, σαρτῆρ ὅτι παρακαλεῖται βαρ-
 ρύνει, ἐπιχειρεῖ πρὸς ἀρχῆς, εἰ θέλεις, καὶ τῶν ὁ λαρός, οὐ-
 λον πρὸς χεῖρας τὸ δὲ λεῖψαι. φησὶ δὲ τοῖς δὲ πᾶς λό-
 γος, τὸ μὲν ὅλον ἴσως δὲ τῶν, πλὴν ἀλλ' οὐ γὰρ πρὸς
 τῶν φιλοσοφῶντων ὑμῶν μόνων, οὐδ' ὅποσοι ἀπὸ
 διαστέρων τῶν πρὸς αἰσῶν πρὸς αἰσῶν γνῶσις βίω,
 ἀλλὰ καὶ πρὸς γραμματισῶν, καὶ φησὶ τῶν καὶ μου-
 σικῶν, καὶ ὅλων τῶν ὑπὸ παιδείᾳ σωθῆναι, καὶ με-

περὶ τῶν δι' αὐτὸν συνόντων. 319

διόφορῳ ἀξιολύτῳ. κοινῶν δὲ ὡς ἐπίπαρ ὄντων,
 καὶ ὁμοίῳ τῶν ξυμβαλλόντων ἅπασι, δὴ ἅλοι, ὡς ἐκ
 ἐξάρετα μὲν, ἀντίῳ ἢ τὰ αὐτὰ ὄντα γίνεταί ποῖς
 φιλοσοφῶσι, εἰ τὴν ὁμοίῳ τοῖς ἄλλοις ἀξιοῖντο, ἢ
 μηδὲν αὐτὸς σεμνότητος οἱ μισοῦσιν αἰσίου. ὁ,
 πρὶν αὖ ἐν ὁ λόγῳ αὐτὸς ἐπιὼν ἐξουσίῃ, τού-
 του τὴν αὐτὴν μάστιγα μὲν οἱ ποιεῖντο αὐτοῖς, ἐ-
 πετα δὲ οἱ ὑπομείνοντες αὐτὰ, δίκαιοι ἔσιν, ἐγὼ
 ἢ ἀνάπῳ, εἰ μὴ ἀληθείας καὶ παρρησίας ἐπίτιμον
 τί ὅτι, τὸς μὲν τοῖς ἄλλοις πλήθους, οἷον γυμνα-
 σίᾱς τινος, ἢ κόλακας ἰδιώτας, καὶ μικροῦς τὰς
 γνώμας, καὶ ταπεινοὺς αὐτόθεν ἀνθρώπους, ὅτε
 ἀποτρέπειν ἀξιῶν τῶν ποιούντων σωνοσιῶν, οὐδὲ
 γὰρ αὖ περὶ αὐτῶν, οὐτε μὲν αὐτῶν ἀπὸ καλῶς ἔχει,
 μὴ ἀπολειπομένων τῶν μισθῶν, εἰ καὶ πάν-
 τῃς ὑβρίζοντο ὑπὸ αὐτῶν, ἐπιτίθειν γὰρ, καὶ
 οὐκ ἀνάξιοι εἰ τοιαύτης διατελεῖς. ἄλλως τε ὅτε
 χοῖνι αὖ πᾶσι, πρὸς ὅ, τι χρὴ ἀκρίναι αὐτῶν
 πρὸς αὐτῶν ὁρῶν, ἀλλ' ὡς τις αὐτῶν ἀφ' ἑλπί-
 το, ἀτεχνῶν αὐτῶν, ἢ ἀργῶν ἢ πόλῃσι, εἰσιν. ὅτε
 ἐν ὅτ' αὐτοῖς δεινὸν πᾶσι χοῖνι αὖ, ὅτ' ἐκείνοι ὑβρι-
 σαὶ δοκοῖν, ὅτ' αὐτῶν ἀμείδῃ, φασιν, γινώσκοντες. ὡς
 γὰρ τοῖς τῶν ὑβρίων ταύτων ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἑρχοντοῦ ὅ-
 τας οἰκίας, καὶ ἢ τέχνη, φ' ἔσιν καὶ ἀν' ἑλπί-
 τῶν γινώσκοντες, πόλῃ δὲ ὡς πρὸς αὐτῶν τῶν πεπαιδευ-
 νων, ἀξιῶν ἀγανακτεῖν, καὶ περὶ αὐτῶν, ὡς γὰρ μά-
 στα, μετὰ γὰρ αὐτῶν, καὶ πρὸς ἐλδοθυρίαν ἀφαιρέ-
 σι,

ἀλλ' ὁκῶ δ' ἐ μοι χαλῶς αὐ ποιεῖται, εἰ τὰς αἰτίας,
 ἀφ' ὧν ὑπὸ τῶν τοιούτων βίον ἀνικνύνταί τινος, πα-
 ρεξετάλας, δειξάμην ὅ πάνυ βιάσας, ὅδ' ἀναγκαί-
 ας, ὅτω γὰρ αὐ αὐτοῖς ἡ ἀρχολογία προαναροῖτο, ἢ
 ἢ πρώτῃ ὑποθέσει, ἢ ἐβελοδολεύας. οἱ μὲν δὲ πολ-
 λοι, τὴν πενίαν, ἢ τὴν τῶν ἀναγκαίων χρείαν πω-
 θέμενοι, ἱκανὸν ὅσον πωθέμεν οἰόνται πωθε-
 βῆκαδ' ἢ πῶς τῶν βίον ὅσον αὐτομολίας, ἢ ἀρ-
 χολογίαν αὐτοῖς νομίζουσιν, εἰ λέγοιεν, ὡς ξυγγνώμης ἀ-
 ξίον ποιεῖν τὸ χαλεπώτατον τῶν ἢ τῶ βίῳ, τῶ πε-
 νίαν διαφυγεῖν ζητῶντος. εἴτα ὁ Θεογονιστὴς ὁ φησὶς,
 ἢ πολὺν ἢ, πᾶς γὰρ ἀνὴρ πωγνὴ δ' ἐδ' ἐμμελὴς, ἢ ὅρα
 ἄλλα δειμάτα ὑπὲρ ἢ πωγνίας οἱ ἀρχονέσονται τῶν
 ποιῶν τῶν δ' ἐκινύουσι. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐώρων αὐτοῖς
 φυγὴν ὡς ἀληθῶς ἢ πωγνίας εὐεισημελὴς, ἐκ
 τῶν τοιούτων ξυμφορῶν, ὅτι αὐτοῖς ἢ ἄγαν ἐλδοθε-
 είας ἐμικρολογέμεν πῶς αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ, ὡς ὁ χα-
 λὸς πρὸς ἡμῶν ἔφη, τοῖς τῶν νοσούντων σιτίοις εὐνοῖ-
 τα λαμβάνουσι, τίς ἐπιμηχανή, μὴ ὅτι ἢ πῶς ὅσον
 κακῶς βεβελόδοι δὲ ὁκῶν αὐτοῖς, αἰ μὲν ὅσους ὁ-
 μοίας αὐτοῖς ἢ ὑποθέσεως τῶ βίῳ, πωγνία γὰρ εἰς
 αἰ, ἢ ἢ λαμβάνειν ἀναγκαῖον, ἢ ἀπόθετον ὅδ' ἐμ,
 ὅδ' ἐμ πρὸς ὅσον φυλακῆς. ἀλλὰ ἢ ὅδ' ἐμ, ἢ ὅδ' ἐμ,
 ἢ ὅδ' ἐμ, ὡς ἀνελθῶς, καὶ ἢ χρείας ἢ-
 δέως κατανάλισκεται. χαλῶς δὲ ἔχει, μὴ ὡς αὐτὰς
 πινὰς ἀφορμὰς ἐπινοεῖν, αἰ τὴν πωγνίαν τηρεῖν, πα-
 ρεδοκῆσαι μόνον αὐτῇ, ἀλλ' αἰ τέλειον διακρίνεισσι.

καὶ

πενήϊ τ' ὑπὸ μιᾷ σωόντων. 321

καὶ ὑπερ γὰρ τοι τοιούτους, καὶ δὲ βαθυκύντα πόν-
του ἴσως ῥηπῆϊμ' ἐδίει, ὦ Θέοι γιν, καὶ Περσέω, ὡς φησ,
κατ' ἡλιβώτων. εἰ δὲ τις αἰεὶ πένης, καὶ γνῶνός καὶ
ὑπόμειθε ὦμ, οἶεται πένιαν αὐτῷ τῷ τῷ δαπε-
φου γέναι, οὐκ οἶδ' α, πῶς ὁ ποῖός τοι οὐκ αὐτὸς δέξαι
ἑαυτὸν δαπατᾶν. ἄλλοι δ' ἐπένιαν ἢ αὐτῶν ἐκ αὐ-
φοβήθηται, ὅδε κατὰ πλάγην αἰ φασιν, εἰ ἐδίωξαν το-
τοῖς ἄλλοις ὁμοίως πονοῦντες, ἐκπορεύειν τὰ ἄλφι-
τα, νῦν δέ, πεπονθέναι γὰρ αὐτοῖς τὰ σώματα, ἢ
ὑπὸ γήρεως, ἢ ὑπὸ νόσων, ὑπὸ τῶν δὲ ῥάσιν ἔχον,
τῶν μὲν οὐ φασιν, ἀπλωτῆς γέναι. φέρ' ὅν' ἰδωμιν, εἰ
ἀληθὴ λέγουσι, καὶ εἰ ἐκ τοῦ ῥάσος πόδι γίγνεται αὐ-
τοῖς τὰ διδόμενα, μὴ πολλὰ, μὴ δὲ πλείω τ' ἄλλων
πονοῦσιν. βυχὴν γὰρ αὐτοῖς οἰκῶντα ἐκ ταῦτά γε, μὴ πο-
νήσαντα, μὴ δ' ἐκ μόνῃ, ἐτοιμοὶ ἀργύριον λαβεῖν,
τότε δὲ καὶ ῥηθῆναι κατ' ἀξίαν ἀδωμάτων, τοσαῦ-
τα πονοῦσι, καὶ κέρυσσιν γὰρ ταῖς σπουδαίαις, ὥς
πλείον' ὄντα ἔχον, καὶ ὑπὸ ῥάσος μάλιστα ἐλὺ γέναι
δίδοται, μυνέων ὄντων ὁσμύρας τῶν ἐπιτερόντων
τὸ σώμα, ὅπως ἐχάτῳ ἀπόγνωσιν κατὰ πονόν-
των. λεξομιν δ' αὐτὰ γὰρ τῶν πεσόντων καὶ
ἐπὶ δ' αὐτὸ τὰς ἄλλας αὐτὸ δ' ὑπερέας διξίωμιν.
τὸ δὲ νῦν εἶναι, ἡκανομὶν ὑποδείξαι, ὡς οὐδ' οἱ δὲ
ταύτῳ λείποντο αὐτοὺς ἀρδιδόδοι τῶν πρόφα-
σιν, ἀληθὲς οὖν αὐτοῖς λειπόμεν καὶ ἀληθὲς περὶ μὲν,
ἡκιστα δ' ὅπως αὐτὸ λεγόμεν, ἡδονὴς ἐνεκα, ὅτι πολ-
λῶν ὅτι ἀθρόων ἐλπίδων, ἑσπερὶ αὐτὸν εἰς τὰς οἰ-

κίας, κατὰ πλεονέκτης μὲν τὸ πλεονέκτης τοῦ χρυσοῦ, καὶ
τὸ ἀργύρου, διδαιμονήσαντας δὲ ὑπὸ τοῖς δειπνοῖς,
καὶ τῇ ἄλλῃ τρυφῇ, ἐλπίσαντας δὲ, ὅσον αὐτίκα χάρι
στον ὁ θεὸς ἐπιστρέφοντες, πείσθησαν τοῖς χρυσοῖς. ταῦτα
ὑπολαβὴς αὐτοῦ, καὶ δὲ ἄλλος αὐτὸ ἐλθὼν ἐρωτῶν τίς
ἐστὶν ἡ ἀναγκαῖα χρῆσις, ἢ ἐφασκεν, ἀλλ' ἢ τῶν οὐκ
ἀναγκαῖων ἐπιθυμίας, καὶ ὅτι πολλὰ καὶ πολυτε-
λῶν ἐκείνων ζῆλον. τοῖς αὖτε ὡς αὐτὸν δυνέωτας αὐ-
τοῦ, ὅτι κακοδαίμονας ἐραστικὰς γυναικῶν πυνδν, καὶ βί-
βωνος ἐρωμένων, πρὸς ἀλαδόντες ὑποβώπτικως πρὸς
πρῶτον, ὅπως αἰεὶ ἐραδοῦντοί, αὐτὸν θοραπδόντες,
ἀκράτως αὖτε τῶν δικαίων, ἀλλ' ὅδε μέχρι φιλήμα-
τος ἄκρως μετὰ διδόντες. ἵκανον γὰρ τῷ τυχεῖν τῷ
διόλυσιν τὸ ἐρωτὸς γυναικῶν, τῷ τῷ ἐν ἀκρί-
στοι, ὅτι ζήλοσιν πυρὸς φυλάττει. τὰ δὲ ἄλλα, ἐπὶ ἐλ-
πίδος αἰεὶ τὸ ἐρασμὸν ἔχουσι, διεδίδασιν γὰρ, μὴ αὐτὸν ἡ ἀ-
πόγνωσις ἀπαγάγῃ τὸ ἄγαν ἐπιθυμίας, ὅτι ἀνέραστος
αὐτοῖς γυνή, πρὸς μετὰ διδόντες, καὶ ὑποκινῶντες, ὅτι
αἰεὶ ποιήσονται, καὶ χαλῶντες, ὅτι ἐπιμελῶντες πολυ-
τελῶν. αὐτὸν ἐλαθον ἀφνω γυναικῶν, ἔφερον γυνό-
μην, ὅτι ὅτος τὸ ἐρᾶν, καὶ κῆνος τὸ μετὰ διδόναι. πρὸς
πρακτῆς δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ δὲ, γυναικῶν τῷ βίῳ, πρὸς
ἐλπίδος. τὸ γὰρ διὰ δὲ ἡδονῆς ἐπιθυμίας ἀπαντᾷ
ὑπομνήσας, ὅτι πάντες ἴσως ὑπαίτιον, ἀλλὰ συγγνώμη,
εἰς ἡδονῆς χαλῶν, ὅτι ταῦτα ὅτι ἀπαντῶν θοραπδόντες,
ὅπως μετὰ αὐτὸν, καὶ τοῖς ἀχρόν ἴσως, ὅτι ἀνδραπο-
διώδον, ἀρδῶντες ὅτι ταῦτα αὐτῶν. πολὺ γὰρ ἡ-
δωμ

περὶ τῆ ἐπιμειψισυώντων. 323

διὼν ἢ ἐκ τῆ ἐλευθερίας ἡδονῆς, ὁμοῦς δ' ἐν ἐχέτω
 νὰ συγγνώμῃ αὐτοῖς, εἰ ἐπιτυγχάνοιτο. τὸ δ' εἰ
 δυνῆς ἐλπίδα μόνον πολλὰς ἀνδίας ὑπομείναι, γέ-
 λιοι οἶμαι καὶ ἀνόητοι, ὅτε ταῦθ' ὀρῶντας, ὡς οἱ μέν-
 τόνοι ἀφ' αἷς ὅτε πρόδ' ἦλοι, καὶ ἀναγκᾶσι. τὸ δ' ἐλπί-
 ζόμενον ἐκείνο, ὅτε δὴ ποτὶ ὅτι τὸ ἡδὺ, ὅτε ἐγγύς
 τὸ πᾶν τοσούτω χρόνῳ, πρὸς τὸ δὲ ὅδε γρηγορεῖς ἐοί-
 κειν, εἰ τις ἐκ τῆ ἀληθείας λογίζοιτο. οἱ μὲν γὰρ τοῖο
 διουσιώσ' ἐταῖροι, γλυκυῦσιν αὐτῶν ἐοικότες,
 ἢ μέλινον τῆ ἀλλοτρίᾳ, καὶ πρὸς τὸ πρὸν ἡδὺ, τῆ καλῶς ἐ-
 χόντων κατεφρόνουν, ὥς ὅτι πάντῃ ἀλοχρὸς αὐτῶν ἢ
 λήθη τῆ καλῶς, πρὸς τὸ ἡδὺ ἐκείνο τῆ ψυχῆς διαβίβου-
 σης. τὸ δὲ λιμὸν ξυνόντα, πρὸς τὸ αἰσθητὸν αἰσθητῶν
 ἐμφορεμῶν, μηδὲν μετὰ δίδοντι, ὅτι ἐλπίδος μό-
 νος, τοῖο αὐτῶν πρὸς γενέσθαι ποτε δεδιδάκει,
 τῶν καλῶς ὅτε ὀρθῶς ἐχόντων ἐπιλεησομένων, ἡρω-
 κλεις ὡς καὶ ἀγέλαστον, καὶ πληγῶν πινυρὸν οὐκ ἐκκῶν
 ὡς ἀληθῶς διέομεν. τὰ γὰρ θείων πρὸς τὰς ξυνοσίας
 αὐτῶν ἀγνοῖα, ὅτε αὐτῶν αὐτῶν φέροντες ἐπὶ τῆ περὶ
 τοῖς πλεονεξίαις χεῖναι, πρὸς ὅτε αὐτῶν ἐθέλωσι, ταῦτά
 ὅτι, ἢ ὅτι ἐγγύς τὰ ἴστω. πλὴν, εἰ μὴ καὶ κένων τις
 μεμνηδὲς ἀξιώσει, τῶν καὶ μόνῃ τῇ δόξῃ ἐπαρομέ-
 νων τῆ ξυνεῖναι διπατρίδας τε καὶ διπατρίδας αὐ-
 θροῦσι, εἰσι γὰρ, οἱ καὶ ὅτε πρὸς βλεπτοῦ καὶ ὑπὲρ ὅτε
 πολλὰς νομίζουσι. ὡς ἐγὼ γε τὰ μὲν ἴδω, ὅτε βασιλεῖς
 τῶν μεγάλων αὐτῶν μόνον σωεῖναι, ὅτε σωὼν ὀρθῶς, μη-
 δὲν χρῆστον ἀπολαύων τῆ ξυνοσίας, διεξαίμεναι αὐ-

τοιαύτης δὲ αὐτοῖς ᾗ ὑποθέσεως ἔσσης, φέρε ἥδη
 πῶς ἡμᾶς αὐτὸς ἐπισκοπήσωμεν, οἷα μὲν πῶς τοῖς
 εἰσδεχθῶμαι καὶ ἵναι ὑπομνήσοιμ, οἷα δ' ἔστιν αὐ-
 τῷ ἥδη ὄντων, πάχισον, ὡς τῶσι δ' ἡ, ἢ τις αὐτοῖς
 ἡ κατὰ σφοδρὴν τοῖς δρόματος γίγνεται. ὅ γιν' ἡ ἐκεί-
 νος γὰρ εἰπεῖν ὅτι, ὡς εἰ καὶ πονηρὰ ταῦτα, δὴ ληπτα-
 γόν, καὶ ὅ πολλὰ δεικνύει τοῖς πόντοι, ἀλλὰ θελήσαι δει-
 μόνον, εἴτα σοι πείρακται τὸ πᾶν θυμαρῶς, ἀλ-
 λά πολλὰς μὲν ᾗ δὴ δρόμοις, σωεχὲς δὲ ᾗ θυραυ-
 λίας, ἐωθὲν τε δὴ καὶ ἐμὲν, πρὸς μὲν ἐμὲν ὅτι μὲν, καὶ
 καὶ ἀρκλειόμην, καὶ ἀναίχωντον γίγνεται, καὶ ὁ-
 ληρὸν δοκῶντα ὑπὸ θυρωρῶ, κακῶς συρίζοντι, καὶ
 ὀνομακλήτοι διδυκῶ τε πτόμην, καὶ μιδόν τε
 λῶντα ᾗ μνήμης τοῖς ὀνόματι. ὅ μὲν καὶ ἐδῆ-
 τ' ὑπὲρ τῶν ὑπάρχοντων διώματι ἐπιμεληθῆ-
 ναι χρὴ, πῶς ὅ τοι θόρα πτομὴν ἀξίωμα, ὅ καὶ
 ματα αἰρεῖσθαι, οἷς αὐτὸς ἐκείν' ἥδη τοι, ὡς μὴ ἀπά-
 δης, μὴ δὲ πτομὴν βλεπόμενος, καὶ φιλοπόνως
 ἐπεδαι, μᾶλλον ἢ γὰρ εἶδαι, ὑπὸ τῶν οἰκτῶν πτω-
 θέμην, καὶ ὡς πέρ τινα πομπῶν ἀναπληρῶντα, ὅ
 δε ὅδε πτωσὲς βλέπει πολλὰν ἑξῆς ἡμῶν. ἢ δὲ πο-
 τε καὶ τὰ ἀρίστα προέξῃ, καὶ ἴδῃ σε, ὅ πτωσὲς ἀλῆ-
 ἐρεκταί π, ὡς αὐτὴν, τότε δ' ἡ τότε πολὺς μὲν ὁ
 ἴδῃ, ἀλλ' ὅ δὲ ὁ ἴδῃ, καὶ τῶν ὀνομαζομένων, ὅ
 γέλως τῶν παρόντων ὑπὸ τῇ ἀκρία. καὶ πολλὰς
 ἀκρίνας δαίμον, τίς γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰαίων,
 ὅτι χίλια νῆες ἡσαν αὐτοῖς, λέγεις, ὅτι οἱ μὲν χρῶ-
 σι αἰ-

περὶ τῶν μιᾶς συυόντων. 325

τοὺς αὐτοὺς ἐκείλους, οἱ δὲ πολυμεροὶ διελεύον, οἱ δὲ καὶ
καὶ τοῖς ἀπαιδευσίαν. οὐδ' ὅν ἐπισφαλές ἐστι πε-
ραθεῖς ἐν πρώτης φιλοφροσύνης, ἀπὸ λήθους κατα-
δικάζουσιν σεαυτοὺς πολλὰ τῶν ἀπὸ γνώσεως. ἐπεὶ δὲ αὐ-
τὸ πολλὰς μὲν αὐτῶν νύκτας ἰαύουσιν, ἡματα δὲ
αἰματόγνητα θάλασσαν, ὅ μὰ Δία ἐν ἑλκύνῃ γίνεσθαι,
οὐδὲ τῶν περὶ αὐτὸν γάμων, ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομέ-
νων παύσει ὁ βολῶν, τύχης δὲ καὶ τραγικῶν πιν-
θεῖς σωισάντων, δέξεται τὸν τὸν δύναν, εἰ οἶδα τὰ
μαθήματα. καὶ τῶν μὲν πλοσίων ἡ θάλασσα ὅτι ἀν-
δρῶν, ἐπαινεσμένων καὶ διδασκαλῶν. ὅτι δὲ ὁ ὑ-
πὲρ ἐν ψυχῇ ἀγῶν, καὶ ὑπὲρ ἀπαντων τῶν βίου
τότε περὶ κείνου δοκεῖ, ὑπερσέχεται γὰρ ἐκείνους
τὸ μὴ δ' ὑπὲρ ἄλλων αὐτὰ καταδελχίῃαι πῶς τὸ περὶ
τέρων ἀβελήθωντα, ὅ δὲ ξαντὰ εἶναι ἀδύνατον. ἀνάγ-
κη τοίνυν, ὅτι μυρία διακρίβωται τότε, τοῖς μὲν αὐ-
τῶν τεξεταζομένοις φθονοῦνται. τίθει γὰρ ὅτι ἄλλους εἶναι τῶν
αὐτῶν ἀντιποιεμένων, αὐτῶν δὲ πάντας γινώσκων εἰρη-
κίνοι νομίζοντα, φοβούμενον δὲ, ὅτι ἐλπίζοντα, καὶ
πῶς τὸ ἐκείνους πρόσωπον ἀτενίζοντα, ὅτι εἰ μὲν ἐκ
φασίνοι τι τῶν λεγομένων, ἀκλήρυτον, εἰ δὲ με-
δίῳ ἀκείνους, γινώσκοντα, καὶ διελπνισμένον.
εἰς δὲ πολλὰς εἶναι, ὅτι γινώσκοντα σοὶ φρονουῦντας,
καὶ ἄλλους αὐτῶν σὺ πειθεμένων, ὡς κείνους, ὡς πρὶν ἐκ
λόγου τοῦ δύναν, λελήθον. εἰτ' ἐν νόσῳ αὐτῶν γινώ-
σκει πόνον, καὶ πολὺ τῇ νόμῳ δέξεται ζόμενον, εἰ π-
οἶδ' ἐν ὠφέλειμον, καὶ τοῖς μὲν δοκῶντα εἰδέναι, τοῖς

δὲ μὴ, μέσθ' ὅν' ποσὶ τῷ χρόνῳ, ἢ πολυπραγμο-
 νῆται σὺ ἅπας ὁ πᾶρ κλυθὼς βίῳ. καὶ μὲν πρὸς ἡ
 πολίτης ὑπὸ φθόνου, ἢ γέτωρ ἐκ τινος θυτελοῦς
 αἰτίας προσκερτοῦς, ἀνακρινόμενῳ εἶπεν μοι-
 χόν, ἢ παιδεραστὴν, τοῦτ' ἐκείνο ἐκ τῶν Διὸς δ' ἐλ-
 τῶν ὁ μάρτυς. αὐτὸ δὲ πάντῳ ἅμα ἐξῆς ἐπαινώσιν,
 ὑποπῆοι καὶ ἀμείβομαι καὶ δεδρασμένοι. καὶ τοῖς
 νῦν πολλὰ θυτυχεῖσαι, καὶ μηδὲν ὅλως γνάντωσθαι
 ναι, μόνως γὰρ αὐτῷ κρατήσεις. εἶπεν, καὶ διὰ θυ-
 τυχητοῦ σοι πάντα ἐκ τύχης μέζονθ', αὐτὸς τε
 γὰρ ἐπίνεσε αὐτὸς λόγους, καὶ τῶν φίλων οἱ γνῆμότα
 τοι, καὶ οἷς μάλιστα πιστεύει τὰ τοιαῦτα, ὅκ' ἀπί-
 στειναι. ἐπὶ δὲ καὶ ἡ ζωὴ βυλεται, ὅκ' ἀντιλέγει
 δὲ οὐδὲ ὁ ἐπίτροπος, ὅτι οἰκονόμος. ὁ δὲ πρὸς ἐ-
 μέμφατό σ' τὸν βίον, ἀλλὰ πάντα ἴλεω, καὶ παν-
 ταχόθεν αἰσία τὰ ἱερὰ. κεκράτηκας ἐν ᾧ μακά-
 ρει, καὶ ἐσεῖσαι τὰ Ολύμπια, μάλλον δὲ βαβυλῶ-
 ναί εἰληφας, ἢ τὴν Σαρδείων ἀκρόπολιν καθήρη-
 κας, καὶ ἐξεις τὸν Ἰαμαλθείας ἱερός, καὶ ἀμείλεις
 ὀρεῖσιν γάλα. δίδωμι σοι αὐτὴ τῶν ἑσπέρων πόνων,
 μεγίστη ἡλίκα γηρύσσει τὰ γαθαῖα, ἵνα μὴ φύλινθ'
 μόνον ὁ εἶφανθ' ἢ, καὶ τὸν τε μισθόν, ὅκ' ὀκτα-
 φρόνητον οὐραδίωσαι, ὅκ' ὅσον γν' καί τῳ ἐλπίδας ἀ-
 πραγμόνως ἀφ' ἑσθ' ἑσθ', ὅκ' τὴν ἄλλω πικρὴν ὑπερ-
 αὐτὸ πολλὰς ὑποδραμεν, πόνων δὲ ἐκείνων, καὶ πικ-
 ρῶ, καὶ δρόμων, καὶ ἀγρυπνιῶν ἀναπεπαῦσαι,
 καὶ ὅσον διὰ τὸν θυτῆος, ἀφ' ἑσθ' αὐτῶν τὰ πόδε κα-
 θύδωαι

περὶ ἐπὶ τῷ μιᾷ συνόντων. 327

θούδιον, μόνον ἐκείνα πράττοντα, ὡς ἔνεκα τὴν ἀρ-
χὴν παρελήφθης, καὶ ὡς ἐμμιᾷ εἰ. ἐχρῶ μὲν ὅ-
τως, ὡς Τιμόκλεις, καὶ ὁ δὲρ αὐτῷ μέγα κακόν, ὑπο-
κύψαντα φέρειν τὸν ζυγόν, ἐλαφρόν τε καὶ δύφο-
ρον, καὶ τὸ μεγιστον, ἐπίχρυσον ὄντα, ἀλλὰ πολλοῦ
μέλλον δὲ τοῖς πάντος δ' εἰ. μυρία γὰρ ὅστις ἀφόρη-
τα ἐλδουθέρω ἀνδρῶν, ἐν αὐταῖς ἡδὴ ταῖς σωστικαῖς
γυγνόμενα. σκέψαι δ' αὐτὸς ἐξῆς ἀκρόων, εἰ τις αὐ-
τὰ ὑπομῖναι διώσκειτο, παιδεία ἕκαστον ἐπ' ἐλα-
χιστον ὠμιληκῶς. ἀρξομαι δ' ἀπὸ τῷ πρώτῳ δειπνῶν,
ἢ ὁ δὲ, ὅς ἐστις δειπνήσειν τὰ προτέλεια φημι μελ-
λουσιν ξυνοσίαις. θυτὺς ἐν πρόσσει πᾶσι γέλλων τις
ἦκειν αὐτὸ τὸ δειπνῶν, οὐκ ἀνομιλῶν οἰκείης, ὅρ-
γην πρότορον ἔλεων ποιήσασθαι, παραβύσαντα δὲ
τὴν χεῖρα, ὡς μὴ ἀδείξει εἶναι δοκῆς, τὸ λαχιστον
πῶν τε δραχμῶν. ὁ δὲ ἀκκιστέμενον, καὶ ἄπαγε,
παρὰ σοῦ δὲ ἐγὼ καὶ Ἡράκλεις, μὴ γήνοιτο ἐπι-
πῶν, τέλει ἐπέσθην, καὶ ἀπεισί σοι πλατὺ ἐγχα-
νών. σὺ δ' ἐδῆντα καὶ παρὰ προχρηστέμενον, καὶ
σεαυτὸν κοσμιώτατα χηματίαις, λυστέμενος ἦκας,
δεδωὺς μὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἀΐνεις, ἀπειρόκαλον
γάρ. ὡς πορ καὶ τὸ ὑπερὸν ἦκας, φορτικόν. αὐτὸ δὲ
την ἡλικίαν τὸ μέτρον τῷ κακῶ, εἰς ἐκλήλυθας, καὶ σε πᾶ-
ν γνῶντος ἐδέξαντο. ὁ πᾶσα λαβὼν τις κατέκλι-
νε μικρόν ὑπερ τοῖς πλεοῖς, μετὰ δύο πρὸς χεῖρόν τῷ
παλαιῶν φίλων, σὺ δ' ὡς πρὸς τῷ Διὸς τὸν οἶκον πα-
ρελθὼν, πάντα τεθνάμικας, καὶ ἐφ' ἐκείνῳ τῷ πρῶτῳ

τομῶν μετέωρος ἔστι, ξυρία γὰρ σοι καὶ ἀγνοῖα
 πάντα, καὶ ἢ τε οἰκεῖται εἰς σὲ ἀρετὴ λέπει, καὶ τῶν
 πρῶτων ἑκάστος, ὁ, τι πράξεις, ἐπιτηδεύει. ὁ δ'
 αὐτῷ δὲ ἀμελὲς ἔσθ' ἡ πλοσίων ἔσθ', ἀλλὰ ἔτι πρῶτον
 ποῖ τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπῆν, ὅπως ὅτι εὖ παῖδας,
 ἢ ὅτι τὴν γυναικα, εἰ πολλοὺς ἐκ πόλεως ἄρ-
 χέψαι. οἱ μὲν γὰρ τῶν σωδείων ἀνολοβοί, ὁρῶν-
 τες ἐκπεπληγμένους, ὅτι τὴν ἀπειρίαν τῶν δρωμέ-
 νων ἀρσκάπτει, τεκμήριον ποιεῖται τὴν μὴ πρὸ ἄλ-
 λω πρότερόν σε δεδαιπνηκέναι, ἔτι τὸ λαὸν εἶναι
 σοι τὸ χρομακρόν τιθέμενον. ὥς περ ὅτι εἰς, ἰδίῳ
 τε ἀνάλγῃ ὑπὲρ ἀρείας, καὶ μήτε διψῶντα πῆναι
 τῆν πολυῶν, μὴ δόξης οἰνόφλυξ τις εἴη, μήτε, τῶν
 ὅλων πρᾶτεθνήτων ποικίλων, πρὸς τινα τάξιμ-
 σκουασμῶν, εἰδέναι, ἐφ' ὃ, ἡ πρῶτον ἢ δ' ὀπί-
 τῳ χεῖρα γνέγκας. ὑποβλέπειν ὅτι τὸν πλησίον
 δειήσει, ἡ ἀκείνον (ἡ δὲ), μανθάνειν τὴν δειπνῶν
 ἀνολοβίαν. τὰ δ' ἄλλα ποικίλῃ ἔστι, καὶ θερύβου
 πλέως τῆς ψυχῆς, πρὸς ἑκάστη τῶν πραγμάτων ἐκ
 πεπληγμένῃ. καὶ ἂν πάλιν ὀδυσσεύς τὴν πλο-
 σίον τὴν χρυσὴν ἔτι ἐλέφαντος, καὶ τὴν τοσαύτης τρυ-
 φῆς, ἂν πάλιν οἰκτεῖται σεαυτὸν, ὥς τὸ μηδὲν ἂν, εἰ-
 ταζῶν ὑπολαβάνεις. γνῶτε ἡ ἀκείνο ἐσέρχεται
 σε, ὥς ἡλώτορ τινα βιώσῃ τὸν βίον, ἀπασιμ ἐκεί-
 νοις γνῶν φήσω, καὶ μεδέσω αὐτῶν ἐξ ἰσοτήρας,
 οἷοι γὰρ εἰσὶ Διονύσια εορτάσειν, καὶ πρὸς καὶ μετὰ
 κια ὡραία δῖον ὄμνηται, ἔτι ἡ μὰ πρὸς μετὰ δῖοντα,

γλαφυ

τῶ δ' αὖ δὲ παρ' ἡβῇ πολλάκις, ἃ ὑπὸ τ' ἀνὰ
 πλάσσει, ὑπὸ τῇ κλινῇ ἀθλίως ἐρρίψεται, κότεωρ, ὠ-
 παρ ἡμεῖς, ἀνὰ πλεως, ἐκείνοι μὲν ἐν τοιαῦτα πόδι
 σὲ πολλὰ σφύροσι, καὶ τὸ ἥδιον καὶ πῶς δ' αὖ βολὰς
 ἴνδον αὐτ' ἔχαστον ἀνέχοντες. τὸ δ' ἐν συμπόσιον ὅλ-
 ἐκείνο σὺν ὅσῃ, ἃ πόδι σὲ οἱ πλείους τ' λόγων. σὺ δ'
 ὑπὸ ἀνθείας πλεον τ' ἱκανῶς ἐμπιπὼν οἶνον λεπτὸν καὶ
 δριμύτος, πάλαι τ' γαστρός ἐπερὶ σφύρας, πονήρως ἐχέ-
 ἃ ἔτε περὶ ἀνασπῶναι καὶ καλὸν, ὅτε μὲν ἀσφα-
 λές. ἀκρίβην ὁμολογῶν τ' πότε, καὶ λόγων ὑπὸ λόγοις
 γινόμενων, καὶ θαυμάσιον ὑπὸ θαύμασι πρὸς ἴστων, ἀ-
 παντα γὰρ ἐπιδείξασθαι αἰτῶν αὐτ' ἐβόλεται, κότεωρ
 ὁ μικρὰν ὑπομνήσας, μὴτε ὁρῶν τὰ γινόμενα, μὴτ'
 ἀκούων, εἴ τις ἀδ' ἡμῶν ἀνέξει τὸ πᾶν ὑμῶν μὲν μερ-
 κίους. ἀλλ' ἐπαινεῖς μὲν ὑπὸ ἀνάγκης, δὲ καὶ ἡ σφ-
 μῶ συμπεσεῖν ἐκείνα πάντα, ἢ πυρκαϊά τινα
 περὶ ἀγγελλῆναι, ἵνα ποτὶ ἃ δ' αὖ λυθῇ τ' συμποσί-
 ῶν μὲν δ' ἡμῶν τὸ πρῶτον, ὡς ταῖς, καὶ ἡδιστον ἐκείνο
 δειπνῶν, ὅκ' ἐμοίγε τ' θυμῶ, ἃ τ' λυθῶν ἀλὼν ἡδιστον,
 ὁπλύνει ἐξέλωμαι, ἃ ὁπόσον ἐλθὼν βέβαιον ἐδιομῶν.
 ἵνα γὰρ ἡμῶν τ' ὁξυρεμία τ' ὑπὸ τὸ τοῖς πρὸς, ἃ τὸν
 γὰρ τῇ νυκτὶ ἐμετ', ἐωθὼν δ' ἐπὶ τ' μὲν δ' ἐνυμνῶ
 ναὶ ὑμᾶς, ὁπόσον τ' ἃ ὁπότε τ' ἔτος καὶ λαμβανῶν.
 πρὸς ἴστων ἐν δὴ οὐκ ἔστιν ὅλων, περὶ καλῶς σε, ἃ
 καθεξέως ἐκείνων, ἀρχὴς λέγειν, τὰ μὲν ἡμέτερά, ὁ
 ποῖον ὅστις, ἐώρακας ἡδὲ, ἃ ὡς τῷ φος γὰρ αὐτοῖς ὁ δὲ
 αἶς. ἀτρεπὲς δὲ τὰ, ἃ περὶ πάντα, καὶ δημολογῶν. καὶ
 δεσε

δὲ σε ὅτως ἔχῃ, ὡς ἀπάντων ἡμῶν κρινῶν ἐδωμένων.
 γελοῖον γὰρ εἶναι θεωρεῖσθαι, τὴν ψυχὴν τοῦ Θεοῦ
 ἢ ἐν ἡμῶν τῶν παιδῶν, εἰ παῖδες εἴησαν αὐτῶν παιδευ-
 σεως διδόντες, ἐπιβέβωτον, ἢ ἄλλων μὴ ἐπίσης ἡγού-
 μιν διδασκόντων. ἐπεὶ ὁ Θεὸς οὐκ ἐθέλει, ὅπως ἡμεῖς
 ἴσμεν, αὐτὰρ ἐκείνους τὸ σὸφιστικόν, ὡς οὐκ ἔστι με-
 διόθεν ἐλπίδι περὶ ἀλλήλους ἡμῶν τῶν οἰκίαν, τὴν δὲ ἄλ-
 λων γινέσκει, τὴν θυνόνας τὴν πρὸς ἡμῶν, ἐν ἡμῶν, ἢ
 πᾶσι τῶν ἐξ ἡμῶν. ὁμοῦ δὲ ἐν ἡμῶν π. σὺ δὲ αὐτῶν,
 ὁ, ἐν ἐσθλῇ, λέγει, μεμνημένος, ὡς ἐλάττω, ἀρκούντων,
 ἀπὸ γὰρ ἐορταῶν ἐκείνων εἰς ἡμῶν παρέξεν. ὁ γὰρ
 ἀμελήσομεν, ὅθεν τῶν τοῦτων, εἰ καὶ μὴ νῦν αὐτὰ
 σωτηριεμεθεα. πολλὰ δὲ, οἶδα, τῶν ἐκείνων αἱ τοιαῦ-
 ται ἀφορμαί. καὶ πῶς ἐκείνους τοῖνυν ἀρκέσωμεν,
 μετρίωτερον διανοήσας ἐπιβάλλει ἡμῶν τῶν μεθόν.
 ἄλλως τε καὶ πρόπορ αὐτῶν, τοῖς περὶ παιδευμένοις
 ἡμῶν ἐκείνοις ἐν χρημάτων. ὁ μὲν ταῦτ' ἐπὶ αὐτῶν, ἐν
 ὅλῳ σε διασείρας ταῖς ἐλπίσι, πᾶσι τοῖς αὐτῶν πε-
 ποίηκε. σὺ δὲ πάλαι, τέλαντα καὶ μυριάδας οὐφ-
 ροπολήσας, καὶ ἀγρὸς ὅλους, καὶ σωματικὰς, σωματικὰς
 μὲν ἡμέρας ἐν μικρολογίας, σαίνεις δὲ ὁμοῦ τῶν ὑ-
 πόσχου. ἐν τῷ πάντῃ ἡμῶν κρινῶν ἔσας, ἐββαλὲν ἐν ἡμῶν
 οὐκ ἐσθλῇ νομίζεις, ὅτι ἐκείνους, ὅτι τὰ τοιαῦτα, Χείρας
 μὲν τὴν ἐδίδου, ὡς οὐκ ἔστιν. ἐκείνους, ἐκείνους
 δὲ ὡς αὐτῶν ἐπέβησας, ὅθεν αὐτῶν ἡμῶν φησιν
 ἐρεῖν, τὴν ἐλπίδι διὰ τῶν πρὸς ἡμῶν ἐκείνους, μετὰ ἐλ-
 θούσας τὴν πρὸς ἡμῶν ἐπείν, ὁ μὲν αὐτῶν εἰσιν αὐτῶν

ἑαρεν, καὶ πῶς ἀλλὰ ἴστωρ ἀναγκαῖόν τ' ὅρα δ' ἀπανδρῶν
 ἔλ, μήτε τῷ ληψομένῳ διττέλεις. ὁ δὲ ὡμοτέρων ἔλ, ἐκ
 παίδων καὶ λακκίᾳ σωφροφός, ὡς ἂν ἐκ θυδαιμονίᾳ
 σπῆς εἰ, φησι, τ' γν' τῇ πόλῃ ἀπάντων, ὃ ἔτος ἐκ αὐ
 ἔποις, ὡς γε ἴδωρ πρῶτον ὑπῆρχεν, ὃ πολλοῖς πάντι
 γλιχόμενοις μόλις αὐτὸ γνόντες πρὸς τ' Τύχης. λέγω ἡ ὁ
 μιλλας ἀξιωθῆναι, καὶ ἐστίας κρινωνῆσαι, καὶ θυτῶν
 πρῶτῳ οἰκίαν τ' γν' τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ καὶ ἀδελφῇ
 ναί, ἴστω γν' ὑπὲρ τὰ Κροίσου τάλαντα, ὅτι τ' μίδ' ο
 πλῆστον, εἰ σωφρονεῖν οἶδ' α. εἶδον ἡ πολλὰς τ' θυδου
 κίμων, ἐβελήσαντας αὐτ', εἰ καὶ πῶς διδόναι δέοι, μό
 νης τ' δόξης γνέκα σωθῆναι ἴστω, ὅρα δ' ἡ πρὸς αὐτ'
 ἑταίρους, ὅτι φίλος εἶν' ὀδυνήτας. ἐκ ἔχω, ὅπως σε τ' θυ
 πομπίας μακαροῖω, ὅς ὃ πῶς σὺ τ' ἡμιδορὸν ἐκ τοιαύ
 τῃς θυδαιμονίας. ἀρκεῖν εἰ νομίζω, εἰ μὴ πάντι ἀσω
 τῇς εἰ, ἴστω δ' ἔλ ἐπὶ ὧν ἐλάχιον, ὅτι μάλιστα πῶς τὰς
 σὰς ἐκείνας ἐλπίδας, ἀγαπᾶμι δ' ὅμως ἀναγκαῖον,
 ὅ γν' ὅτι αὐτὸ φυγεῖν ἔλ σοι διωατ', γν' ὅς ἀρκύων γε
 νομίζω, δέχου θύνω τ' χαλινὸν μύσας, καὶ τὰ πρῶτα
 ἀνὰ γωγος εἰ πῶς αὐτ', ὅτι πάντι πρῆσιπῶντα, ὅτι ὡ
 ξέως νύ ἤσονται, μέχρι αὐτὸ λάθης τέλει αὐτῷ σωθήτης
 γρηγόμενος. οἱ ἂν δ' ἡ ἐξω ἀνθρώποι, τὸ μετὰ ἴστω ἡλῶ
 σί σε, ὁρῶντες γν' ὅς τ' λιγυρίδους διαβίβοντα, ὅτι ἀκω
 λύτως εἰσιστῶντα, καὶ τ' πάντι ἰνὰ γν' ὅτι γεφυρμένον. σὺ
 ἡ αὐτὸς ὅτι ἐπὶ ὅρας, ἔλινος γνέκα θυδ' αἰμων αὐτοῖς
 εἶν' ὀδυνῆς, πλὴν ἀλλὰ χαίρεις γε, καὶ σε αὐτ' ὅτι ἀπα
 τῆς, ὅτι αὐτὸ μέλλοντα βελτίω γρηγορεῖν νομίζεις. τὸ δ'
 ἡμπαλιν

τοδὶ τῷ ὡδὶ μιᾷ σωόντων. 333

ἐμπαλιν, ἢ σὺ ἥλπιες, γίνεσθαι, ὥς ἡ παροιμία
 φησὶν, Ἐπὶ μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ
 ἐκείνη, ὡς εἶπεν, τὴν ἡμέραν ἀποκρισάμενος, καὶ
 εἰς τὸ πῶς ἀναποδίξω, κρέμα ἔν, ὡς πρὶν ἀμυ-
 δρῶντες φωτὶ τότε πρῶτον διαβλέπων, ἀρχὴ καὶ
 νοεῖν, ὡς αἱ μὲν χρυσᾷ ἐκείναι ἐλπίδες, οὐδὲν ἄλλ',
 ἢ φύσαι τινὲς ἡμῶν ἐπίχρυστοι, βαρεῖς ἢ ἀλκινοί,
 καὶ ἀπὸ αἰτίας καὶ σωχεῖς οἱ πόνοι. τίνες οὐτοι,
 ἴσως ἐρήσῃ με, ὅς γ' ὁρῶ γὰρ, ὅ, τι τὸ ἐπίπονον γινώσκεις
 ποιῶντας ξυνοσῶντας δέ, ὅς ἐπινοῶ, ἅπαντα ἐφ-
 ὅσον τὰ καματηρὰ καὶ ἀφόρητα. ἐκὼν ἀκουσὼν τῶ
 γινώσκῃ, μὴ εἰ καματῶ ἐνεσις γινώσκῃ πρᾶγματι μό-
 νομ' ἐξετάζω, ἀλλὰ τὸ αἰσχρὸν καὶ ταπεινόν, καὶ
 σωλὺς δὲ τοῦ πρὸς, ἐκ γινώσκῃ τὸ ἀκροάσεως
 πεινῶντος. ὅς πρῶτον γὰρ μέμνηται, μὴ ἐπὶ ἐλπίδι
 τὸ ἀπ' ἐκείνου, μὴ δὲ διὰ παρ' ἑαυτοῦ οἰεσθαι, πάν-
 τα γὰρ ταῦτα, τὸ γένεσθαι, τὸ ἐλπίδι, ὅς πρὸς
 νοῦς ἐξω τοῦ οὐδὲν κατελέγγω ἰδίῳ, ἐπειδὴ ὡδὶ
 ποιῶντας σὺν λαφύροις ἀπεμπολήσας εἰσὶν, οὐ
 γὰρ ἐβελήσῃ σοι ἡ ἐλπίδι ξυνοσῶντας εἰσὶν, ἐφ' ὅπως
 ἀρχὴν πρᾶγματι καὶ ταπεινὰ εἰσιόντι. διότι ἔν, ὅς
 εἰ τὸ πάννυχον ἀχθεῖν ὅσον ὀνομάτι, ὅς ἐκείνου, ἀλλὰ πολ-
 λῶν δὲ τοῦ ἀναγκαίως ἔσθαι, καὶ θητόν, καὶ νε-
 νοῦς ἐκείνου ἐκείνου, ἀεὶ κελίῳ ὡδὶ μιᾷ. ὅς
 τε δὴ μὴ ἐκ παλαιῶν τῶν διδασκάλων ξυνοσῶντας, ὅς
 μαθητὰς ἢ, ὅς πρὸς τὸν ἡλικίας παλαιόθεν οὐκ
 πρὸς αὐτῷ, οὐ πάννυχον διδόντες ἔσθαι, οὐδὲ πολλοῦ

ἄξιον ἔστι δεσπότην. διαφθέρει γὰρ σε ἡ μνήμη. ἢ
 ἐλδουθερίας ὑποδίδωκε, καὶ ἀρσικρετῶν ἐνίοτε ποιῆς, ἔ
 δ' αὖτο γὰρ τῇ δολείᾳ πονήρως ἀπαλλοτῆρ. πλὴν
 εἰ μὴ ἀρχὴν οἱ πρὸς ἐλδουθερίαν νομίζεις, τὸ μὴ Γυν
 ῥίου, μὴ δὲ Ζωπυρείων. ἢ οὐκ εἶναι, μὴ δ' ὡσπερ τις
 Βιδυῶς ὑπὸ μεγαλοφώνῳ ἔστι κήρυκι ἀπὸ ἡμιπολῆ
 διδῶν, ὅταν ὦ βέλτιστος, ἢ νομηνίας ἐπιστάτης,
 ἀναμυχθεὶς ἔστι Γυνῥία, καὶ ἔστι Ζωπυρείωνι, πρὸ τέ
 νης τῶν χεῖρα, ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις, καὶ λάβης
 ἐκείνο, ὅ, τι δ' ἡ ποτε λῶ τὸ διδύμνον, ἔσθ' ἡ πρῶσις
 ὅστις κήρυκος γὰρ ἔκ' ἐδ' ἐπ' αὐτῶν αὐτὸν ἀρχικρῦ
 ξαντα, ἔστι μακρῶ χρόνῳ μνησδυσάμενον αὐτῶ τῶν
 δεσπότην. εἴτ' ὦ καθαρχμα, φαίλω αὐτὸ καὶ μολισσε
 πρὸς τὴν Φιλοσοφίᾳ φάσκοντα, εἰ μὲν σε ἴς ἡ πλείον
 τα κατὰ ποντισὺς συλλαβῶν, ἢ λησὺς ἀπεδιδότο,
 ὡκτεροῦν αὐτὸν σεαυτὸν, ὡς πρὸς τῶν ἀξίαν διςυχῶν
 τα, ἢ εἰ τις σου συλλαβόμενος, ἢ γὰρ δ' οὐλομ εἶναι λε
 γων, ἐβόας αὐτὸν νόμος, καὶ δεινὰ ἐποίεις, ἔστι γὰρ ἀνά
 κτας, καὶ ὦ γῆ, καὶ θεοί, μεγαλὴ τῇ φωνῇ ἐκεκρω
 γῆς αὐτὸν σεαυτὸν δὲ, ὀλίγων ἐνεκα ὀβολῶν, γὰρ τὸ τῶν
 ἡλικίας, ὅτε ἔστι φύσις διδῶς ἡδία, καιρὸς λῶ, πρὸς
 ἐλδουθερίαν ἡδ' ἡ ὀρεῶν, αὐτῇ ἀρετῇ καὶ ὁρίᾳ φέρων
 ἀπὸ ἡμιπολῆας, ὅ, τι αὐτὸ πολλοὺς ἐκείνους λόγους αἰ
 δεδεις, οὓς ὁ καλὸς Γλάτωρ, ἢ ὁ Χρυσίππῳ ἢ Ἀρι
 στοτέλῃ διεξιληκνύθαι, τὸ μὲν ἐλδουθερίαν ἐπαυθῶν
 τὸν, τὸ δ' οὐλομ πρὸς τὴν διαβολῶν. ἔστι καὶ αἰαχ
 νη, καὶ λαξίμ ἀνθρώποις, καὶ ἀγοραίους καὶ βωμολόχοις
 ἀντίστα

περὶ τῶν ἀδελφῶν συνόντων. 335

ἀντιπεταζόμενοι, καὶ γὰρ ποσὸν τῶν πληθύνοντων
 μόνον ξενίζωμιν τῶν φίλων, ὅτι πονήσας τῶν Ῥωμαίων
 φωνῶν βαρβαρίζωμιν, εἴτα δειπνῶν δ' εἴπνα θορυβώ-
 διαι ὅτι πολυάνθρωπα, συγκαλύδων τινῶν, καὶ τῶν
 πλείων μοχθηρῶν. καὶ γὰρ αὐτοῖς ἐπαυνοῖς φοβηκῶς,
 ὅτι πίνεις περὶ τῶν μεφίως ἔχοντος, ἐωθνήτε ὑπὸ κώ-
 δωνι ὑβανασίας, ἀρσευσάμενοι τῶν ὕπνου τὸ ἡδίστου,
 συμπόθεις ἄνω ὅτι κἄτω, ἐπὶ τῶν χιζόντων πάλιν ἔχων
 ὑπὸ τοῖν σκελοῖν, οὕτως ἀρεῖα μὲν σε θέρμων ἔχων,
 ἢ τῶν ἀγρίων λαχάνων, ἐπελιποῦν καὶ αἱ κρήναι ῥε-
 σσαι τῶν ψυχρῶν ὕδατος, ὥς ὡδὶ ταῦτά σε ὑπο-
 χανίας ἐλθεῖν, ἀλλὰ δ' ἡλὸν, ὥς ὅχι ὕδατος, οὐδὲ θέρ-
 μων, ἀλλὰ πεμματοῦ καὶ ὕψων, καὶ οἶντος ἀνθοσμῶς
 ἐπιθυμῶν ἀέλω, καὶ θάπρ' ὁ λάβραξ, αὐτὸν μάλα δι-
 καίως τῶν ὀρεγόμενων τούτων λαμῶν διαπύξας. πρὸς
 πόδας τοιγαροῦν τῶν λιχνίας ταύτης τὰ πύχιστα, ὅτι
 ὡς περὶ οἱ πίθηκοι, κλοιῶσθε τοὺς βαλκίλους, ἀλλοῖς
 ἢ γέλωτα πύχιστα, σαρτῶν δὲ δοκῶν ἵν' ὀφθαλμοῖς
 τοῖν ἰσχυρῶν ἀφθόνως ἐνταγέμεν. ἢ δ' ἐλευθερία,
 καὶ τῶν θυγῶν, αὐτοῖς φυλετῶν καὶ φράτρησι, φρε-
 δια πάντας, καὶ ὅδε μνήμη τις αὐτῶν. καὶ ἀγαπητόν, εἰ
 μόνον τὸ αἰσχρὸν περὶ τῶν πράγματι, διόλου αὐτῶν
 ἐλευθερῶν δοκῶν, οἳ γὰρ πόνοι μὴ ἵζηται πᾶν τὸν
 οἰκίαν, ἀλλ' ὅρα, εἰ μεφίως τὸν σοὶ περὶ τῶν τακτικῶν
 τῶν δρόμων καὶ τιτίων περὶ τῶν ταχυγυμνῶν. ὦν ἢ γὰρ
 ἔνεκα, τῶν μαθημάτων ἐπιθυμῶν φήσας, παρὰ τῶν
 φέσε, ὁλίγη αὐτῶν μέλει. τί γὰρ κοῖνον, φασί, λύσας,

καὶ ὄνω· πάνυ γούμ, οὐχ ὄρεας, ἐκτετήκησι τῷ πό-
 θῳ· ὅ μιν οὐ σοφίας, ἢ ὅτι Δημοδένους δεινότητος,
 ἢ ὅτι Πλάτωνος μεγαλοφροσύνης, ὡς ἴω τις ἐκ τῶ
 ψυχῆς ἀφίλει τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, ἢ τὰς πε-
 ρὶ τούτων φροντίδας, τὸ καταλὺν πόμπῳ δὲ τῷ
 φῶ, καὶ μαλακία ἢ ἡδυπάθεια, ἢ ἀσέλγεια καὶ
 ὕβρις ἢ ἀπαίδευσις. Δεῖτε δὲ σου ἐπ' ἐκείνα μὲν
 οὐδ' αὖτως, ἐπεὶ δὲ πώγωνά ἔχεις βαθυῶν, ἢ πεμνός
 τις εἴ τίς πρόσποψιμ, καὶ ἰμάτιον Ἑλλωικῶν ὕστατως
 πόδι βέλυσσαι, ἢ πάντῳ ἰσάσι σε γραμματικῶν,
 ἢ ῥήτορα ἢ Φιλόσοφον, καλὸν αὐτῷ δοκεῖ, ἀναμει-
 χθαι ἢ τοιούτῳ τινα τοῖς περὶ σοί, ἢ περὶ πομπῆς
 σιμ αὐτῷ. Δεῖται γὰρ ἐκ τούτου ἢ Φιλομαθῆς τῷ Ἑλ-
 λωικῶν μαθημάτων, ἢ ὅλως, πόδι παιδείαν Φι-
 λόκαλος. ὥς κινδυνόεις ὡς γηναῖε, ἀντὶ τῷ θαν-
 μαστῶν λόγῳ, τὸν πώγωνα καὶ τὸ τεύχονα μεμυ-
 κέναι. καὶ ἐν σε αἰσῶν αὐτῷ ὄρεσθαι, καὶ μηδὲ ποτε
 ἀπολείπεισθαι, ἀλλ' ἔωθεν δζανασαῦτα πᾶν ἔχειν σε-
 αυτόν, ὁφθισόμεν γὰρ τῇ θεραπείᾳ, ἢ μὴ λιπεῖν τῇ
 τάξει. ὅδ' ἐπιβάλλωμ γνίσσῃ σοὶ τὴν χεῖρα, ὅ, πᾶν
 τυχεῖ, ληρεῖ, τοῖς γνῖν γαίνουσι ἐπὶ δ' ἐκνύμην, ἢ
 ὡς οὐδ' ὅδ' ὡς βαδίζωμ, ἀμελῆς δὲ τῷ Μουσῶν, ἀλλ'
 εἰς καλὸν τὴν γὰρ τῷ πόδι πᾶσι δαίμονι γολλῷ.
 σὺ δ' ἄθλιος, τὰ μὲν πᾶσα δραμῶν, τὰ ἃ βαδῶ αἰ-
 ναντα πολλὰ, καὶ ἡτταντα, τοιαῦτα γὰρ, ὡς οἶδα,
 ἢ πόλις, πόδι μελῶν ἰδρωκῆς τε, καὶ τῶν οὐσιῶς. καὶ
 κένε γνῖν τινὶ τῷ Φίλῳ, πῶς ὅρ ἡλθε, δαλεγο-
 μῶν,

πῶς ἐλπί τῷ ὡμίμιδι σωμαόντων. 337

μῆλον, μῆλον ὅπο καθίσεις ἔχωμ, ὁρθος ἔσθ' ἀρείας,
 ἀναγινώσκεις τὸ βιβλίον περὶ χειρὸς ἀμύμνου. ἐπει
 διὰ τὸ ἄσιτόν τε ὁ ἀποτομὴν νύξ κατελάβη, λαστά
 μῆλον πονηρῶς ἀσπεί, πῶς αὐτὸ πῶς χεῖρ ὁμ τὸ με
 νύκλειον ἡκεις ὡτὶ τὸ δίδυπον, ὅτι ἔθ' ὁμοίως γνῆμιος,
 ὅδε πόριβλεπῆς τοῖς πῆξισι, ἀλλ' ἡμ τις ἄλλος ἐ-
 πεισέλθῃ νεαλέςδρ, ὅτι τὸ πῶσιω σύ. καὶ ὅτως ὅτι
 τῶν ἀπμοῖα τῶν γωνίαν δίδωδεις, κατεκείσαι μάρ
 τυς μόνον τῶν πῆξαςφορομῶν τὰ ὅσα. εἰ ἀφίκοιτο
 μέχρι σὸ, κατὰ πῆξ οἱ κῶδον, πῶς μεδίωμ, ἢ τὸ σκλη-
 ρόν τ' μαλαχῆς φύλλον, ὅτι τὰ ἄλλα σωμαλῶσι, εἰ
 ὑποδροφθῇς ὑπὸ τ' περὶ κατεκείμῶν, ἄσμεν
 ὑπὸ λιμὸν πῆξαςφόμενον. ὁ μὲν ὅδε ἢ ἄλλῃ ὕβρις
 ἀπεισι, ἀλλ' ὅτε ὡρ ἔχεις μόνον, ὁ γὰρ ἀναγκαῖον
 ὅτι, καὶ σὲ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τοῖς ἐξήνοις καὶ ἀγνώστοις ἀντι
 ποῖαδ, ἀγνώσμοσύνῃ γν' σητὸ τὸ γν'. ὅτε ἢ ὅρνος ὁ-
 μοία ταῖς ἄλλαις, ἀλλὰ τῶν μὲν πλυσίω παχέας καὶ
 πωμελῆς, σὺ δὲ νεοπῆξ ἡμίτομον, ἢ φασίῃς ἵς ὑπὸ
 σκληρῶ, ὕβρις ἀντικρυς, καὶ ἀπμία. πολλὰ κινεῖς δὲ,
 ἢ ἐπὶ λίποι ἄλλο τινος, ἀφνιδίως ὡτὶ πῆξόν τ' ἀ-
 ράμῃν ὁ δικάσων, τὰς δὲ πῆξας κείμῃνα φέρων, ἐ-
 κείνῳ πῆξαςτέθεικον ὑποτονθορήσας, σὺ γν' ἡμετε-
 ρῶ εἰ. τεμονομῆς μὲν γν' γν' τῶν μέσῳ ἢ σὺς ὑποκα
 ρεῖς, ἢ ἐλάφας, καὶ ἐκ παλαιῶν ἢ τ' δεινέμοντα ἱλεωμ
 ἔχων, ἢ τ' Προμηθέως μορφόλα φέρει, ὅσα κεκαλυμ
 μένα τῇ πημῇ. τὸ γν' τῶν μὲν ὑπὸ σὲ τ' λοπάδα
 πῆξαςτῆναι, ἐστ' ἀν' ἀπαγορεύσῃς ἐμφορὰ μῆλινος, σὲ δ'

ἔτω παχέως παραδραμεῖν, τίνι φορητὸν ἐλδυτέρῳ
 ἀνδρὶ, ἢ ἄν ὅπου λυαῖ ἐλαφοὶ τῶν χοιλῶν ἔχοντι;
 καὶ τοὶ δὲ πω ἐκείνο ἐφω, ὅτι τῶν ἄλλων ἠδιστὸν τε
 ἔ παλαιότατον οἶνον πινόντων, μόνῳ σὺ πονη-
 ρόν λυαῖ παχὺ πίνεις, θοραπδὼν ἄει γὰρ ἀργύ-
 ρῳ ἢ χρυσῷ πίνεις, ὡς μὴ ἐλεγχθείης ἀπὸ τοῦ χρώμα-
 τος, οὕτως ἄτιμῳ ὢν ξυμποῦντες, καὶ εἴθε γε ἢ ἄν ἐ-
 κείνο δὲ κόρον λυαῖ πῖναι, νῦν δὲ πολλὰ κίς αὐτήσαν-
 τος, ὁ πᾶς δὲ αἰὶνὸς εὐοικν. αὐτὰ δὲ σε πολλὰ ἔ
 ἀθρόα, ἔ χειρὶ τὰ πάντα, καὶ μάστιγι, ὅταν σε πα-
 ρουδοκίμῃ λυαῖ δὲ τις, ἢ ὀρχησοδιδασκαλός, ἢ ἰω-
 νικά ξωείρω, Ἀλεξανδρεωπικὸς ἀνθρωπίσκος.
 τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐρωτικὰ ταῦτα δακρυομυλίοις, καὶ
 γραμματίδια ὑπὸ κόλπο δακρυμίζοις, πόθεν σὺ
 γὰρ ἰσότητι κατὰ κέλευθον; τοιγαρὲν γὰρ μυχῶ τ'
 συμποσία, ἔ τῷ αἰδέως κατὰ δὲ δυνάμει σφίσεις, ὡς
 τὸ εἶνός, ἔ σεαυτὸν οἰκτείσεις, καὶ αὐτὰ τῇ Τύχῃ,
 ὅδ' ὀλίγοι τῇ χρείτῳ ἐπιφεικῶ (αἶμα, ἠδ' εἰς δ'
 αὐτοὶ δοκῆς καὶ ποιητὴς γημεῖς τῶν ἐρωτικῶν ἀσ-
 μάλτων, ἢ ἢ ἄλλο ποιῶντες, δυνάμει ἄδεις ἀ-
 ξίως. ὁρᾷς γὰρ αἰ τὸ προτιμᾶς, καὶ δουδοκίμῃ ὅστις.
 ὑποσάκεις δὲ αὐτὴν καὶ μάλλον ἢ μανθρὶ ὑποκρίνα-
 σθαι δέοι, τῶν κληρῶν πολυταλαύτης, καὶ ἀρχαῖς, καὶ
 ἀθρόας αὐτὸς πλῆστος ὑποκρινόμενος, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ
 τὸς ὁρᾷς δὲ φόρομνός γὰρ ταῖς Φιλίαις, καὶ πολλὰ
 ἀξιομνός, ἢ ἢ γὰρ τῶν τῶν ἠδ' εἰς αὐτὸν γήνοιο, ὡς
 μὴ ἀπόβλητος καὶ πρὸς τῶν εἶνός, ἀλλ' ὅδ' εἰς τῶν
 τῶν ὁ κα-

Περὶ τῶν δι' αὐτὸν συνόντων. 339

καὶ ὁ κακοδαίμων πιδανὸς εἶ, τοιγαρὶν ἀνάλγη-
 μεῖσθαι, καὶ σιωπῇ ἀνέχεσθαι τοιμῶζοντα. Ἐ-
 μελόμενον. ἢ μὲν γὰρ κατέπησεν τις ψίθυρος οἰ-
 κέτης, ὡς μόνον ἔκ ἐπένεσας τὸν φη δισποίνης
 παιδίστην ὀρχόμενον, ἢ λιθαρίζοντα, λίνδιωθ' ὁ
 μικρὸς ἐκ τοῦ πράγματός, καὶ ἐν χορσαῖς βατρά-
 χος δίκην διψῶντα λεκραγῆναι, ὡς ἐπίσημόν ἐστι
 γὰρ τοῖς ἐπαινεῖσι, καὶ κορυφαῖός, ἐπιμελόμενον,
 πολλὰς δὲ καὶ τῶν ἄλλων σιωπησάντων, αὐτὸν
 ἐπειπεῖν ἐσκεμμένον πρὸς ἐπαινον, πολλὰ τὴν
 κολακίαν ἐμφανίζοντα. τὸ μὲν γὰρ λιμὸν ξυρόντα,
 καὶ νῆ δία γε διψῶντα μύρω χρίεσθαι, καὶ σεφα-
 νῶσαι τὴν κεφαλὴν, ἥρμα καὶ γέλοιον. εἰκοὺς γὰρ
 τότε σύλην ἐώλεσεν νεκρὸν, ἄγοντόν γὰρ γίσμα-
 τα, καὶ γὰρ ἐκείνους καταχεαντόν μύρον, καὶ τὸν εἰ-
 φανον ἐπιθνήσκον, αὐτοὶ πίνουσι, καὶ θυωχρύν-
 ται τὰ παρεσκευασμένα. ἢ μὲν γὰρ καὶ ζήλοιο
 πρὸς τις ἦ, καὶ παῖδες δὲ μορφοὶ ὥσπερ, ἢ νέα γυνή,
 καὶ σὺ μὴ παντελὲς πόρρω Αφροδίτης καὶ Χαρί-
 των ἦς, ὅτι γὰρ ἐν τῷ τὸ πρᾶγμα, ὅτι ὁ κίνδιωθ'
 θυγατέρα φρόνητος. ὧς γὰρ καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλέως
 πολλοί, ὁ μόνον τὰ ληθὴ ὀρέωντο, ἀλλ' αἰετὶ καὶ
 πρὸς ἐπιμετρεῖντο, ὡς μὴ νυστάξιν διοκῆν. διὰ
 ἐν, ὡς γὰρ γὰρ τοῖς Φόρσι καὶ δειπνοῖς, καὶ τῶν νό-
 νων καὶ ἀκείδῃ, δ' ἐδίοτα μὴ τις θυγατὸς σε ἴδῃ πρὸς
 βλέψαντα μὴ τῶν παλλακίδων, ἐπεὶ ἄλλοι γε θυ-
 γατὸς, γὰρ τε αὐτὸν πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἢ μὴ θέμις

ὁρῶντα, δὲ πείρας τρεῖς οἷσιν μεταξὺ πίνοντες τὴν
 γνώθην. εἴτ' ἀπελθὼν τὸ δάπνυν, μικρὸν τι κατέ-
 διαρθρόν, ἔπειτα δ' ὡδ' ἡν ἁλεκτρούονων ἀνέχρυστος,
 ὡς δ' εἰλαος ἐγὼ φῆς, καὶ ἄθλιον, οἷας τὰς πάλαι δὲ
 φῆδας ἀφελίπων, καὶ ἐταύρας, τὴν βίον ἀπράγμονα, τὴν
 ὑπνον μετ' ἀμνην τῇ ἐπιθυμίᾳ, καὶ πρὶν πᾶσιν ἐλθὼν
 δέρας, εἰς οἶον βαρεσθῆναι φέρων ἐαυτὸν ἐν ἁέσφει· τί
 νος γίνεαι, ὦ θεοί, ἢ τις ὁ λαμπρὸς μιδὸς ὅτός ὄσιν;
 εἰ γὰρ καὶ ἄλλως μοι πλείω τότῳ ἐκπορίζου δυνά-
 τῃ ἡν, καὶ προσῶ τὸ ἐλδύρορον, καὶ τὸ πᾶντα
 ἐπ' ὅσας νῦν δὲ τὸ λόγος, λέων ἱρόνυμ δαίσις,
 αὐτὸν καὶ κέτω πορίσσομαι, τὸ πᾶντων οἰκτισον,
 εἰ δ' οὐ δοκίμειν εἰδῶς, εἰ δὲ λεχθεῖσιν ἐν δυνά-
 μει. ἰδιώτης γὰρ ἔγωγ' ἦν τοῖσιν, καὶ ἀτέχ-
 νον, καὶ μάλιστα παραβαλλόμενον αὐτοῖσι, τέχ-
 νῳ τὸ πρᾶγμα πεποιμνέοις, ὡς δὲ καὶ ἀχρεῖ-
 στός εἰμι, καὶ ἡκιστὶ συμπεπνός, εἰ δ' ὅσον γέλωτα
 ποιῆσαι δυνάμει. συνίημι δὲ, ὡς καὶ γνῶναι
 πολλὰς βλεπόμενον, καὶ μάστιγ', ὅταν ἴδω
 αὐτὸς αὐτὸ ἐν θέλῃ, σκυθρὸς γὰρ αὐτῷ δοκῶ. τὸ
 ὅλως οὐκ ἔχω, ὅπως ἀρμόσομαι πρὸς αὐτόν. ἢ μὲν
 γὰρ ὡς τὸ σεμνὸν φυλάττω ἐμαυτὸν, ἀνδρὶς ἔδοξα,
 καὶ μνοντὶ φδοκτέον. ἢ δὲ μεδίσσω, καὶ ἑυθυμῶ-
 σω τὸ προσώπου εἰς τὸ ἴδισιν, κατεφρόνησεν βυ-
 βύς, καὶ διέπυσεν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὁμοίον μοι δοκεῖ,
 ὡς πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ λωμῶν δύναιτο ποικίλναι, τραγικὸν
 προσώπου πρὸς κείνον. τὸ δ' ὅλον, τίνα ἄλλον
 ὁ μάρτυς

πρὸς τῷ ὑπὸ μιᾷ συνόντων. 341

ὁ μάταιος ἐμαυτῷ βίωδ' αὖ βίον, ἅρπάζοντα τῷ
τοῦ ἄλλου βεβιωκώς· ἐπὶ σοὶ ταῦτα διαλογιζομέ-
νο, ὁ κώδων ἤχησε, καὶ χρὴ τῷ ὁμοίῳ ἔχειναι, καὶ
πρόνοσεν, καὶ ἐσῆλθαι ὑπαλέψαντά γε πρότε-
ρον αὖτ' ἐβδώνας καὶ τὰς ἰγνύας, εἰ θέλεις διακρί-
σαι πρὸς ἅρπάζοντα δειπνοῦ ὁμοιον, καὶ ὅτ' ἔτι
αὐτῷ ὥραν πόδην γυμνίον. καὶ σοὶ τὰ τῇ διαίτης,
πρὸς ἅρπάζοντα βίον ἀντίτροφα. καὶ ἡ ἀγρυπνία
δὲ, καὶ ὁ ἰδρώς καὶ ὁ κώματος ἡρέμα ἥδ' ἡ ὑπορύθ-
σις ἢ φθόρος, ἢ πόδι πνυμονίαν, ἢ κώλιν ἀλγυμα, ἢ
τῇ καλῶν ποδ' ἄγρην ἀναπλάττειν οὐδ'. ἀντέχεις δὲ
ὁμως, καὶ πολλὰ κίς καὶ ἀκείδ' ἰδ' ὅσον, εἰ δὲ ἄλλο
συγκέ-
χωρῆται, σὺ κῆψις γὰρ, ὁ νόσος, καὶ φυγὴ τῇ καθεκόντων
ἰδ' ὅσον, ὥς ἐδ' ἀπ' αὐτῶν ὡχρὸς αἶς, ὅσον εἰδ' ὅσον
θυνησμένῳ εἰσὶν αἶς. ὅτ' ἂν μὲν γὰρ τῇ πόλει ταῦτα ἡρ-
δέσῃ, ὅτ' ἂν ἡμῶν δέοι, τὰ μὲν ἄλλα εἰδ' ὅσον
ἢ πολλὰ κίς, ὅτ' ἂν εἰδ' ὅσον, ὅτ' ἂν γὰρ σοὶ ἀρκεκλή-
ρωται, ὅτ' ἂν ὁ νόσος πρὸς μὲν, ὅτ' ἂν εἰδ' ὅσον καὶ
ταχύνῃς, τῷ μαγείῳ σὲ, ἢ τῷ τῇ δεσποίνῃς ἡμῶν
τῇ συμπεριδύσωσιν, εἰ δὲ τῇ φρυγανίῳ διαψιλῶς
ὑποβιολόντες. εἰ δὲ οὐκ εἰδ' ὅσον καὶ εἰδ' ὅσον, ὅτ' ἂν
μόπολις ὅτ' ἂν ὁ Στωϊκὸς διηγέσθαι, εἰδ' ὅσον αὐτῷ
πάνου γελοῖον, ὅτ' ἂν εἰδ' ὅσον ἀνέλπιστον, ὥς αὐτῷ ὅτ' ἂν
λατῶν τῇ συμβαίνει. σὺ κῆψις γὰρ πλυσία τινι, ὅτ' ἂν
φῶσιν γυμνασίῃ τῇ ἐπιφανῶν γὰρ τῇ πόλει, εἰδ' ὅσον
ὅτ' ἂν ἡμῶν δέοι ποτε, τῇ μὲν πρῶτον, ἐκείνο παθεῖν
εἰδ' ὅσον γελοῖον, συγκρατίζεσθαι τῇ αὐτῷ πρὸς αἰδ' ὅσον

ἀπὸ Φιλοσόφῳ ὄντι, λιναιδὸν τινα τῷ πεπιημένῳ
 νῶν τὰ σκέλη, καὶ τὴν ὡγωνα πόδεξιν κενόν. ὁ δὲ
 πικρὸς δὲ αὐτὸν ἐκένε, ὡς τὸ εἶνός, ἦγε, ἔπειτα νομαῖ
 τὴν λιναιδὸν ἀπενκημόνδιν, Χελιδόνιον γὰρ καλεῖται.
 ἴσθι τοίνυν προδοτὴν ἡλίκον, σκυθρωπῶν, ἔπειτα γέροντι
 αὐδρὶ, ἔπειτα πολὺν τὸν γῆφον, οἶδα δὲ, ὡς βαθύ τῶν
 γωνῶν ἔπειτα σενόμοπολις εἶχε, πῶς κατέβητο φύ
 κος γνῆρι μινόν, ἔπειτα γογγυμινόν, ὅς οὐ φθαλ
 μὸς, καὶ ὁ δὲ σελαδινόν τὸ βλέμμα, καὶ τὸ βράχην
 ἐπικεκλασμένον, ὃ χελιδόνα, μὰ Δί', ἀλλὰ γύπτου
 νῶν, πρὶν τελεμινόν τὸν ὡγώνος τι. πῶρα, καὶ εἶχε
 μὴ πολλὰ δεικνύειν αὐτὸν ἔπειτα λεκρύφαλον ἐχόντα,
 ἡδὲ τῇ λεφαλῇ αὐτὸν συγκατέβητο. τὰ δ' ἐν ἄλλῃ, πῶ
 ὅλῳ τῷ ὁδοῦ μυρίας πᾶς ἀνδρίας ἀναχέει, ἔπειτα
 δυνὸς καὶ τρεπίζοντος, εἰ ἢ μὴ ἐπέχεν αὐτὸς, ἴσως
 αὐτὸν καὶ ὀρεχμένον ὑπὸ τῷ ἀπλῶς. ἐπὶ δ' ἐν τῷ
 τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, καλεῖται γὰρ αὐτὸν ἡ γωνί,
 Θεομόπολις φησὶν, ὅπως ὄναι, χαίρειν τὸ μικρὸν αὐτὸ
 σκελὸς, μηδὲν αὐτὸν πᾶν, μὴ δ' ὅπως ὑπὸ πλείονος
 δεικνύμαι πόδεξιν, τὸ δ' ὅπως εἶνός, ὑποχομέ
 νος πάντα προέειπε, δεικνύμαι σκελὸς τῶν, ἔφη, χρῆσον ὁρᾶ
 σά σε ἔπειτα μελῶν, ἔπειτα Φιλοσόφον, τῇ λινῶν, ἢ οἶδα,
 τῇ μυρρίνῳ ἀναλαβὼν δὲ τὸ ὄχημα, φύλαττε μοι,
 ἔπειτα μελῶν, ὅπως μὴ γινὸς γινὸς εἶσαι, βαρύνει
 γὰρ ἡ ἀθλία τῇ γαστρίᾳ, καὶ χελιδὸν ὡς ἐπίτεξ θῆναι, οἱ
 ἢ κατὰ τοῦτο εἶποι, ἔπειτα οἱ κείνη, ὅπως ἐκεί
 νης, ἀλλ' ὅς ἐμὸν αὐτὸ πολὺ ποιῶνται λόγον, γὰρ
 ταῦς

περί τῆ ἐπιμειδιῶ συνόντων. 343

ταῖς ὁδοῖς, μὴ τοίνυν τὴ μικρὸν οἰκθῆς δι' ποιήσῃ
 με, τὸ πρῖν ἀποδιδόναι μοι, ἢ ἡδιστον κυνίδιον δῖα φυ
 λαξέας. ὑπέχθη ὁ θεομόπολις, πολλὰ ἐκείδουσας,
 ἢ μονονοχὶ ἢ διακρυσεῖς. τὸ ἥ πρᾶγμα παγγέλοι
 λῶ, κυνίδιον ἐκ τοῖματις περὶ κύνῃον, μικρὸν ὑπὸ
 τὸν πῶγονα, ἢ καὶ τρεῖς πολλὰ κίς, εἰ μὴ ταῦ
 τα ὁ θεομόπολις περὶ τίθει, καὶ βαύζον λεπτῇ τῇ
 φωνῇ, τοιαῦτα γὰρ τὰ μελιτῶνα, ἢ τὸ γῆρας τῷ
 λοσφῶς πρὶ λυγμῶ μινον, μάλιστ' εἰ πῦρ χθιζὸς αὐτῶ
 ζῶμ' ἐγχετε μέμικτο, καὶ ὁ λύναιδος, ὁ ξυνέδρος, ὅτι
 ἀμύσως ποτε καὶ εἰς αὐτὸν ἄλλος, αὐτὸν παρόντας γν
 ῥῶ ξυμποσία, ἀρσικῶ πῶν, ἐπειδὴ ποτε καὶ ὑπὸ
 τὸν θεομόπολιν καὶ ἦκε τὸ σκῶμμα, ποτὶ δὲ θεο-
 μοπόλιδ' ὅ, ἔφη, ὅτ' ἄν μόνον εἴπῃ ἔχω, ὅτι αὐτῇ
 στῶν καὶ ἡδὴ κυνὶς ἡμῶν γλῆρυς. τὸ δ' ἔν κυνί-
 διον ἢ περὶ γνῶναι γνῶν τρεῖς ὅν τ' θεομοπόλιδος
 ἐπυθόμεν. τοιαῦτα γνῶν φῶσι, μάλλον ἢ γνῶν ἐξ
 σι τοῖς ξυνῶσι, καὶ μικρὸν αὐτῶν χειροῖς τῇ ὑβρεῖ
 πρᾶσκει δὲ ὄντος. οἷα δὲ ἐγὼ καὶ ῥήτορα τῷ Καρ
 χάρων, ὑπὸ τῷ δειπνῶν ἐκείδουσας, μελετήσαντα
 μὰ τ' Δι' ὅτι ἀπαυδιδόντως, ἀλλὰ πάντῃ βρωῶς, ἢ ξυ
 κεροῖ μιν ὡς, ἐπὶ νῆτο γὰρ μέλας πινόντων, ὅτι πῶς
 ὑπὸ μεμετρημένον, ἀλλὰ πῶς οἶνος ἀμφορέα λε-
 γων. καὶ ὅτ' ὑποσῶναι τὸ τὸ λυγμῶν ὑπὸ δῖα σῶσας
 δραχμαῖς ἐλέγετο. ταῦτα μὲν ἔν ἴσως μετρία. ἢ ἢ
 ποιητικὸς αὐτῶς, ἢ συγγραφικὸς ὁ πλάσιος ἢ, παρὰ
 τὸ δ' εἶπνον τὰ αὐτῶν ῥα φῶντων, τότε καὶ μάλιστ'

διαφράγλαι χροῖ, ἐπαινοῦντα καὶ ὑπολακδονῶντα, καὶ τὰ
 πρὸς ἐπαίνων λαυνοτόρους ἐπινοοῦντα. εἰς ἃ δὲ, οἱ καὶ
 αὐτὸι καὶ λαοὶ τεκμαίρεται ἐθέλουσιν, καὶ δὲ Ἀδωνιδας
 αὐτῶν, ὅτι Ὑακίνθος ἀκόντιον, πῶς ἔως γνῶστε τὴν ῥίνα
 ἔχοντας. οὐ δ' ἐν εἰσὶν μὴ ἐπαινοῦς, ἀλλὰ τὰς λιθοτο-
 μίας τὰς Διονυσίους οὐκ ἔστιν ἄξιον, ὥς ὅτι φθονῶν, καὶ
 ἐπιβουλεύων αὐτῶν. καὶ δὲ καὶ σφοδρῶς, καὶ ῥήτορας εἶναι
 αὐτῶν, καὶ εἶπε Σολοικὶς ἀνὴρ τὴν ὁρμήν, αὐτὸ τὸ φησὶ
 Ἀθηναῖος ὅτι Ὑμνητὴς μετὰ δόκῃν εἶναι λόγους, καὶ νό-
 μους εἶναι τὸ λοιπὸν, ὅτῳ λέγῃ. καὶ τοὶ φορητὰ ἴσως
 τὰ τῶν ἀνδρῶν. αἱ δὲ ἐν γυναικῶν, καὶ γὰρ αὐτὴν ὅτι
 δὲ ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποδίδετῃ, ὅτι εἶναι τινες αὐ-
 ταῖς πεπαιδευμένους, μετὰ ὑποπλῆεις ξυνόντας,
 ὅτι τῶν φορέων περὶ ποικίλους, καὶ γὰρ καὶ καὶ ὅτι τῶν ἄλ-
 λων καλλωπισμάτων αὐταῖς δοκεῖ, ἢν λέγῃ, ὥς
 πεπαιδευμένα τέ εἰσι, καὶ φιλόσοφοι, καὶ ποιῶ-
 σιν ἄσμενα, ὅτι πολὺν τὸ Σαπφῶς ἀφ' ἑαυτῶν, ὅτι δὲ
 ταῦτα μετὰ τὸν καὶ αὐτῇ περὶ ἑαυτῶν ῥήτορας καὶ
 γραμματικῶς καὶ φιλοσόφους. ἀκροῶνται δ' αὐτῶν
 πᾶσι καὶ γὰρ καὶ ὅτι, ἢτοι μετὰ ὑπομέ-
 μναι, ὅτι τὰς νόμας ποιεῖ πλεονόμναι, ἢ πᾶσι τὸ δὲ
 πνομ, ἄλλοτε γὰρ ἐκ ἄσσοι χολλῶν. πολλάκις δὲ, καὶ
 μετὰ ὅτι φιλοσόφους τὴν διεξιόντος ἢ ἄβρα περὶ σε-
 λῶν, ὥς ἔστι πᾶσι τὸ μοιχῶν γραμματικόν, οἱ ἡ ποιεῖ σὺ
 φροσύνῃς ἐκείνοι λόγοι ἐσάσι περὶ μὲν οὐκ, ἐς τὸ αὐ-
 τέκινον ἀντιγράφει τῶν μοιχῶν, ἐπαναδραμὴ πρὸς
 τὴν ἀκρόασιν. ἐπεὶ δ' αὖ δὲ ποτε δὲ μακρὸν τὸ χρόνον,
 Κρονίωμ

περὶ τῶν ἡμιδωσυνόντων. 345

Κρονίων ἢ Παναθηναίων ἐπισυνόντων, πέμπηται
 πέντε ἐφεστρίδιον ἀθλιον, ἢ χιτώνιον ὑπόθετον, γυ-
 ταῦτα μάλιστα πολλὰ διὰ τὴν μεγάλην γρηγορίαν
 τῆς πομπῆς. καὶ ὁ μὴ πρῶτος, οὐθὺς ἐπισκεπόμε-
 νος τῶν ἀκρόασις τῶν διαποτόντων, πεδραμὼν καὶ πομπη-
 νύσσας ἀπέρχεται, μισθὸν δὲ ὀλίγον τῆς ἀγγελίας πρὸς
 λαβὼν. ἐωθὺν ἢ ἴσον καὶ δεικνύει ἡ κοσμητικὴ ἔκθεσις
 τῶν, ὡς πολλὰ εἶπε, καὶ ὡς ὑπέμνησε, καὶ ὡς ἐπὶ
 πέντε, τὸ ἡμέλιον ἐπελέξατο διὰ τὴν ἀπαύδα δ' ἐν
 ἀπαλλάττοντες λαβόντες, ἐπὶ καὶ βρεγνυόμενοι, ὅτι
 μὴ πλείων ἐδωκεν. ὁ μὲν γὰρ μισθὸς αὐτὸς, ἢ δὴ
 ὁβολὸς καὶ τέτταρας, καὶ βαρεὺς αὐτῶν σὺ καὶ ὀχλη-
 ρὸς δοκεῖ, ἵνα δ' ἐν λάβῃς, ἡ λακκοῦτός μ' αὐτῶν,
 καὶ ἡ κεκοῦτος. θόρακος δὲ τῶν καὶ οἰονόμος, ὅ-
 τος μ' καὶ ἄλλος θόρακός τις τῶν. ὅτι ἀμελητέον
 δὲ δ' ὁ ξύμβουλος, καὶ φίλος, καὶ τὸ ληφθεὶς ἡδὴ
 πτωφείλῃ ἡματιοκράτῃ, ἢ ἡ τῶν, ἢ σκυτὸ τό-
 μων. ἄρα ἐν τοῖς δωρα καὶ ἀνόνῃς, πολλὸς ἢ
 ὁ φθόνος. καὶ πρὸς καὶ δὲ βολὴ τις ἡρέμα ὑπεξάνιστε-
 τας πρὸς αὐτὰς ἡδὴ, αὐτὸς ἢ τὸ λόγος ἡδὴ ὡς γυμνα-
 σίον, ὅρα γὰρ ἡδὴ σὲ μὴ ὑπὸ τῶν σωεχῶν πόνων
 ἐκτερυχωμένον, καὶ πρὸς τὴν θόρακίαν συρίζον-
 τα, καὶ ἀπὸ νουκῶν, τῆς ποδάρων ἢ ὑπανίσταται.
 ὅπως γὰρ, ὅτι τῶν νοσιμωτάτων, γυμνασίου ἀπὸ
 νος, καὶ τὸ ἐγκρατέατον τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ ἀκ-
 μαϊότατον τῆς σώματος ἐπιτήδεως, καὶ ῥάκος σε πο-
 λυγυμνὸς ἐργασάμενος, ἡδὴ τῆς βλεπέει, σὲ μὲν οἶδ' ὅτι

νότος ἀπὸ τοῦ φέρον, ἄλλοι δὲ ὅπως τῶν δυνάμε-
 νων αὐτὸ πόντος καρτερῆν πρὸς λήψιν, καὶ ἡτοιμα-
 ράκιον αὐτοῦ ὅτι ἐπείραστος τότε, ἢ φημι καὶ οὐκ ἄ-
 βραν παρθένον γέρον αὐτὸν διαφθείρας, ἢ ἄλλο τι τοῦ
 ἔργου ἐπικληθεὶς, νύκτωρ ἐγκαταλυμένῳ, αὐτὸν
 τράχηλον ὠδεις, δελφίνουτος ἔρημῳ ἀπάντων,
 καὶ ἄπορῳ, τὴν βελτίστω ποδᾶν αὐτῷ γή-
 ρα πάλαι αὐτῶν, καὶ ἄμυλόν τῶς ἡδεις, ἀρμαθῶν γὰρ το
 σὸ τῶ χρόνῳ, θυλάκῳ δὲ μέγιστον τὴν γαστέρα ἐργασά-
 μενῳ, ἀπλήρωτόν τι, ἢ ἀπὸ αὐτῆς τοῦ κακῶν. καὶ γὰρ
 ὁ λαίματος ἀπαιτεῖται ἐκ τοῦ ἔθους, καὶ ἀρμανδάνων αὐ-
 τῶν, ἀγανακτεῖται. καὶ σε οὐκ αὐτὸς ἄλλῳ δίδωται τοῦ ἐξω-
 ροῦ ἡδὲ γεγονότα, ἢ τοῖς γενηράσι τοῖς ἰπποῖς εὐ-
 κριτοῖς, ὡς δὲ τὸ δῆμα ὁμοίως χρησισμοῦ. ἄλλως τε,
 καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀπὸ δυνάμεως διαβολῆς, πρὸς τὸ μείζον ἐ-
 καταβλήν, μοιχὸν ἢ φαρμακίαν σε, ἢ τι τοιοῦτον ἄλλο
 δοκίμῳ ποιεῖ. ὁ μὲν γὰρ κατήγορος καὶ σιωπῶν ἀξιό-
 πιστος. σὺ δὲ ἔλλω, καὶ ῥάδιον τὸν βρότον, ἢ πρὸς
 πάντων ἀδικίαν δύσκολον. τοιοῦτος γὰρ ἀπαντας
 ἡμᾶς εἰς οἶονται, καὶ μάλα ἐκόντως. δοκῶ γὰρ μοι
 καὶ τῇ τριάντης δόξης αὐτῶν, ἢ ἔχουσι πρὸς ἡμῶν, κα-
 τανυνοηκῆναι τὴν αἰτίαν. πολλοὶ γὰρ οἱ οὐ πάντες οἰ-
 κίας πρὸς ἐλθόντες, ὑπὲρ τῇ μὲν ἄλλο χρησισμοῦ εἰδέ-
 ναι, μακρῶς ἢ φαρμακείας ὑπὲρ οὐδὲ, ἢ χεῖρας
 ὡς τοῖς ἐρωτητοῖς, ἢ ἀπαγωγὰς τοῖς ἐχθροῖς, καὶ
 ταῦτα πεπαιδευμένοι λέγοντες, καὶ τείνωνας ἀμ-
 περόμενοι, ἢ πᾶσι πάντας οὐκ ἐκκαταφρονήτες καὶ

μύθοι

ᾧ ἐλὶ τῷ ὡδὶ μιᾷ ὡσώντων. 347

μῆνοι. εἰκότως ἐν τῇ ὁμοίᾳ πρὶ πάντων ὑπόνοιαν
 ἔχουσιν, ὅς ἀρίστους ὦντο, τοῖς τοῖς ὁρῶντος, καὶ μολι
 πα ἐπιτηρῶντος αὐτῶν τὴν γὰρ τοῖς δειπνοῖς, καὶ τῇ
 ἄλλῃ ξυνοσίᾳ καὶ λακείᾳ, καὶ τὴν πρὸς τὸ κέρδιον
 διελθὸν πρέπειαν, ἀρξαισάμενοι ἢ αὐτῶν μισῶσι, καὶ
 μάλα εἰκότως, καὶ δὲ ἀπαντὶ ζῆτῶσιν, ὅπως ἀρ-
 θῶν ἀκλέσωσιν, ἢ δυνάωνται, λογιζόνται γὰρ, ὡς
 ὁ βαρύνουσιν αὐτῶν τὰ πολλὰ ἐκείνα τῇ φύσεως ἀ-
 πέρρηται, ὡς ἀπαντα εἰδὼντος ἀκριβῶς, ὁ γυμνὸς
 αὐτὸς ἐπὶ πᾶσι δυνάτον, ὅσον τοῖνυν ἀκρινίᾳ αὐ-
 τὸς. ἀπαντὸν γὰρ ἀκριβῶς ὁμοιοὶ εἰσι τοῖς καλλί-
 στοις τῶν τοῖς βιβλίοις, ὡν χρυσὸν μὲν οἱ ὁμφορεῖ, πορ-
 φυρὰ δὲ ἐκδοῦν ἢ διφθερα, τὰ δὲ γνῶν, ἢ οὐκ ἐστὶς
 ὅτι, τῶν τέκνων ἐσιώμενοι, ἢ οὐκ ἐστὶς, τῇ μὲν ξυ-
 νῶν, ἢ τῆς ἐνός, διὸ ἀδελφὰς ἅμα ὁπῶν. τοῖς τοῖς καὶ
 αὐτοὶ εἰσι, λαμπροὶ ὁ πρὶ βλεπῶν, γνῶν δὲ, ὑπὸ
 τῇ πορφύρᾳ πολλὰ τὴν τραγωδίαν σκέποντες.
 ἔκαστον γὰρ αὐτῶν ἢ δὲ ἐκείνης, ὁρᾶμα δὲ μικρὸν εὐ-
 ρύς ἐστιν ἐν τῇ ἐνός, ἢ σοφοκλέους, τὰ δὲ ἐξω, πορ-
 φύρα δὲ αὐθιγῆς, καὶ χρυσὸς ὁ ὁμφορεῖς. ταῦτ' ἐν ξυ-
 νῶν ἐπὶ σάμενοι αὐτοῖς, μισῶσι, καὶ ἐπιβελόντων, εἰ τις
 ἀρξαισὶς ἀκριβῶς, καὶ ταυνοσηκῶς αὐτῶν ἐκτραγωδί-
 σαι, καὶ πρὸς πολλὰς ἐρεῖ. βόλομαι δὲ ὁμοῦς ἔγωγε,
 ὡς ὁρᾶ ὁ Κέβης ἐκείνῳ, εἰκόνα πνῶν τοῖς τοῖς οὐ
 βίσι γράψαι, ὅπως δὲ αὐτῶν ἀκρίβειαν εἰδῶς, εἰ
 παρῆνται ὅτι δὲ αὐτῶν. ἢ δὲ ὡς μὲν ἐν Απελ-
 λῶ πνῶν, ἢ Γαργασίῳ ἢ Αετίωνῳ, ἢ καὶ Εὐφρασίῳ

ρος αὐτὸς ἐβίβω αὐτὸν τῷ γραφίῳ. ἐπεὶ ἡ ἀπορομὴ νυκ-
 τὴν ἔπειτα ἔστω γυναικίον, ὅτι ἀκριβὲς τὴν τέχνην φε-
 λλῶ, ὡς οἱ οὖν τέ, σοι ἐπιδείξω τὴν εἰκόνα. ὅτι διὰ γε-
 γραφῶν περὶ πύλαια μὲν ὑψηλὰ ὅτι ἐπίχρυσα, ὅτι μὴ
 καὶ τὴν αὐτὴν τῷ δαίμονι, ἀλλ' αὐτὴν τῷ γῆρας, αὐτὸν λόφον λέ-
 μινα. καὶ ἡ ἀνοδος ἐπιπολὺν ὅτι ἀναύτης, καὶ ὁ λιδορ
 ἔχουσα, ὡς πολλὰ κίς ἡ δὲ πρὸς τὸ ἀκρὸν ἔσεσθαι ἐλπί-
 σαντας ἐκτραχηλιδιῶσαι, ὁ μαρτὸντος τῷ ποδός.
 εὐδοκίαν δὲ ὁ πλῆθος αὐτὸς καθιῶδω, χρυσὸς ὅλος, ὡς
 δοκεῖ, τὸ αὐτὸν δὲ μορφος, καὶ ἐπὶ ῥατος. ὁ δ' Ἐρασις μὲν
 γινεσθῶν, ὅτι πλησιάζει τῇ θύρᾳ, περὶ πέντε αὐ-
 φορῶν δὲ τὸ χρυσίον. περὶ αὐτῶν ἡ ἐλπίς,
 οὐ πρὸς ὅπως καὶ αὐτὴν, καὶ τοικίαν ἀμπενομένην ἔλα-
 βέτω, σφόδρα ἐκπεπληγμένην τῇ εἰσόδῳ. τὸν δὲ
 θῆν δὲ ἡ μὲν ἐλπίς αἰεὶ περὶ γῆδω. ὁ δὲ ἐξ αὐτῆς
 δὲ αὐτὸν ἄλλαι γυναῖκες, ἀπάτην ὅτι δολεία, πα-
 ραδύτωσιν τῷ γόνῳ. ὁ δὲ πολλὰ τὸν ἀθλιον κατα-
 γυμνάζει, περὶ δὲ τῶν ἐγγεισάδω αὐτὸν τῷ γῆ-
 ρα, ἡ δὲ ὑπονοσθῆναι, ὅτι περὶ αὐτῶν τῷ χροῶν. ὑπε-
 τῆν ἡ ὑβρις ἐπιλαβομένη, συρεῖται πρὸς τὴν ἀπεί-
 γνωσιν, ἡ δὲ ἐλπίς, τὸ ἀκρίτως ἀφανὴς ἀκρίτως.
 καὶ μὴ κέτι, καὶ ὅς ἐστιν ἡλθε αὐτὸν χρυσὸς θυρεῶνας, ἐκ
 ζυγὸς δὲ ἀκρίτως, καὶ λεληθῆναι ὅτι δὲ οὐδὲν ὅτι δὲ
 γυμνός, περὶ γὰρ ὡς, ὡς γῆρας, τῇ ἐτέρᾳ μὲν τῷ
 αἰσθῶ σκέπων, τῇ δὲ ξίφει ἡ αὐτὸς αὐτὸν ἀγχωρ. ἀ-
 παύτως δὲ ὁ ζιόντι ἡ μετένοια, διακρύπτει δὲ οὐδὲν
 ὅφελος, καὶ τὸν ἀθλιον ἐπεπολλύνει. ὅτι μὲν ἔστω
 τὸ τέλος

ἡ τέλει τῆς γραφῆς. σὺ δ' ὅν, ὃ ἄρχεις Τιμόκλεις,
αὐτὸς ἡδὴ ἀκείῳς ἐπισκοπῶν ἔκαστα, σὺν ὁμοσύνῃ,
ἐσοικεαλῶς ἔχῃ, πρὸς ἐλθόντα εἰς τὴν εἰκόνα, κατὰ
ταύτας τὰς θύρας, ἐκείνῳ τὴν ἑμπαλιν αἰσχρῶς
οὕτως ἐκπεσεῖν, ὃ, πλὴν αὐτῆς, μέμνησο τῶν
φθόνων, ὡς θεὸς ἀνάγει, αἰτία ἡ ἐλπίς σου.

Απολογία πρὸς τῶν ἐπὶ μι-
σθῶ σπονδῶν.

ΠΑλαι σποπῶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὃ καλεῖ Σαβῖνι,
ἀπὸ τῆς εἰκῆς ἐπελθεῖν, εἰπὴν ἀναγνόντι
ἡμῶν τὸ πόδι τῷ ὡδὶ μεδιῶ σπονδῶν βιβλίον. ὅτι
ἢ γὰρ οὐκ ἀγλαοὶ δέξιναι αὐτὸ, καὶ πάντῃ μοι
πρόσῃλον. ἃ δὲ μετὰ ξέν, καὶ ὡδὶ πᾶσι, ὑπὸ σοῦ
ἐλέγξῃ, ταῦτα νῦν φαρμότῃς ζητῶ τοῖς ἀνέ-
γνωσμένοις. εἰ ποῖναι μὴ κακῶς ἐγὼ μαυτικῶς,
δοκῶ μοι ἀκούειν σου λεγοντός, εἴτε τίς αὐτὸς ταῦ-
τα γεγραφώς, καὶ κατὰ γράμματα οὕτω διενεῶν ἢ τῷ
βιούτῳ βίου διεξελθόν, ἐπεὶ τὰ πάντων ἐκλαθόμε-
νοι, ὅς τ' ἀκούσῃ, μετὰ περὶ τῶν, ἐκὼν ἐαυτὸν φέ-
ρων ὅτι διουλεύει, οὕτω πρὸς φανῇ τῷ πόρῃ βλεπῶν,
ἐν ἡκῇ πόσι Μῖδα καὶ Κροῖσι, τῷ Πακτωλῷ ὅλοι με-
τέπασται αὐτὸν, ἀφῆναι μὴ τῷ ἐκ πατρίδων Δίλῳ
καὶ σὺν προφορῇ Εὐδοθείαν, πρὸς αὐτῷ δὲ ἡδὴ τῷ
Αἰακῷ γηρόμηνον, καὶ μονονοχί τῷ ἐτόρῳ πόδι καὶ
τῷ πορὸς μείῳ ἔχοντα, πρὸς ἑαυτὸν ἐλκεῖται καὶ
φείδῃ, καὶ τῷ τῷ ὑπὸ κλοῖᾳ λινὴ χρυσῷ τῷ αὐχρῇ

δεδνῆται, οἷα ὅστις τρυφώντων πλοσίωρ τὰ σφιγ-
 γία, ἔ τὰ καράλια. πολλὰ γὰρ ἡ διαφωρία τοῦ νῦν
 βίου πρὸς τὸ σύγγραμμα, καὶ τὸ αὐτὸ τοῦ ποταμοῦ χω-
 ρεῖν, καὶ ἀνερῶν εἶναι τὰ πάντα, καὶ παλινωδῆν
 πρὸς τὸ χεῖρον, τὸτ' αὖ ἐπ' οὐχ ὑπὲρ Εὐρώης, μὰ Δί'
 οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἐπ' ἱλίου θηρομυλῶν, ἀλλ' ἐργῶ ἀνα-
 βρομυλῶν τῆν λόγων, καλῶς πρότερον εἰρηδὶς δι-
 κνῆσιν. ταῦτα μὲν πρὸς αὐτὸν, ὡς τὸ εἶδος, λέλε-
 κταί. ἐπ' αὖτις δὲ ἴσως καὶ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ξυμβου-
 λῶν τινα διαύπτιν, ὅκ' ἀκαίρον, ἀλλὰ Φιλικῶν, καὶ
 οἷωσι χρῆσθαι. Φιλοσόφῳ ἀνδρὶ πρέπεσιν. ἢν μὲν
 ἐν κατ' ἀξίαν ὑποδύεσθαι τὸ σὸν πρόσωπον ὑπο-
 κρινώμαι, οὐδ' αὖ ἡμῖν ἔχῃ, καὶ τῶν λογίων δύσμελιν,
 εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ σὺ πθοδῆσεις τὰ γνῶσεντα. ὦρα τοί-
 νυν μετὰ σκολοσσάντας ἡμᾶς τινὲς σκηνῶν, ἐμὲ μὲν
 σιωπᾶν, ἔ ἀνέχεσθαι τεμνόμενον. καὶ οὐ μὲν, εἰ δέοι,
 ὑπὸ σωτηρίᾳ, σὲ δὲ ἐπιπύττειν τῶν φαρμάκων, καὶ
 τινὲς σμίλλω ἅμα προχέρον ἔχοντα, καὶ τὸ καυτήριον
 διάπυρον. ἔ δ' ἡ πῆλα λαβὼν τὴν ῥήτταν, σὺ ταῦτα
 πρὸς μεοῦ Σαβῖν. ἢ δὲ λέγεις. πάλαι μὲν ὦ φίλος
 τις, ὡς εἶπες, διδοκίμηται σοι τουτὶ τὸ σύγγραμ-
 μα, καὶ γὰρ πολλὰ πλῆθει διεχθόν, ὡς οἱ τότε ἀκροα-
 σάμενοι δηγοῦντο, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοῖς πεπαιδευμέ-
 νοις, ὅποιοι ὁμολοῖν αὐτῶν, καὶ δὴ χεῖρος ἔχον ἡξιώσαν.
 ἢ τε γὰρ τὸ λόγων πῆλα σκολῶν, οὐ μεμπτήν, ἔ ἡ ἰστορία
 πολλήν, καὶ ἐμπειρία τῶν πραγμάτων, καὶ ὅτι ἐκαστε
 λαφῶς ἐλίσσῃ, ἔ τὸ μέγιστον, ὅτι χρησιμὰ πᾶσι μὲν,
 καὶ μάλιστα

καὶ μάστιγε τοῖς πεπαιδευμένοις, ὡς μὴ ἴσῃ ἀ-
 γνοίας σφᾶς αὐτῶν εἰς δουλείαν ὑπάγειν. ἐπεὶ δὲ
 ὧς μετέδωκε βελτίω ταῦτ' εἶναι, ὅτι τὴν μὲν ἐλθουθε-
 ρίαν μακρὰ χεῖρερ ἔαμ, (ζηλωσαι δὲ τὸ ἀγρυπνεῖν)
 ἐκείνο ἰαμβέιον, ὅπου τὸ κερδὺς, πρὶν αὖ φύσιν δ' ἐλθου-
 τέον, ὅρα, ὅπως μηδεὶς ἐπὶ ἀκρόσινταί σου ἀναγινώ-
 σκοντο αὐτὸ, ἀλλὰ μὴ δ' ἄλλω πρὸς σκην, τῶν τῶν
 πρὸντα ὧς βίον ὁρώντων, ἐπελθεῖν τὰ γεγραμμέ-
 να, διχασθ' Ἑρμῆ (θεὸν) χθονίῳ, ὅτι τῶν ἀκηροτάτων πρὸ
 τόρου πολλὰ λήθω κατὰ σκεδιάσαι, ἢ δόξεις (θεὸν)
 τοῖ Κορινθίς μύθου τὰν τὸν πεπονηθῆναι, ἢ τὸν
 τοῦ Βελλοροφόντης γεγραπὸς τὸ βιβλίον, καὶ γὰρ τὸ
 αὐτὸ ἔχον τὴν ἀκρογίαν, ἢ τις αὐτὸν ὑπὲρ ὅσους σοι
 γήνοιο τοῦ πρὸς κατηγορήσας, καὶ μάστιγε, ἢ σὺν
 γέλωτι αὐτὸ ποιῶσιν, ἐπαινεῖν δὲ τὰ γεγραμμέ-
 να, καὶ τῶν γὰρ αὐτοῖς ἐλθουθερίαν, αὐτῶν ἢ τὸν συγγρα-
 φέα διελδύοντα ὁρῶντες, καὶ ἐκόντα ὑποτιθέντα τῶν
 αὐχρῆν (θεὸν) ζυγῶ. ἐκ ἀπρόστα γὰρ αὐτὸν λήρουν, εἰ λέ-
 γουν, ἢ τοὶ ἄλλοι τοῦ γήνοιο αὐτὸς εἶναι τὸ βιβλίον,
 ὅτι σὲ τῶν ὑπολοίπων ἀλλοτρίοις πρὸς ἀγνώμειν, ἢ εἰ
 πρὸς σὺν ὅσιν, ὁμοίᾳ σὲ (θεὸν) Σαλαίῳ ποιῶν, ὅς τις
 ταυτὸν ἢ μοιχῶν τοῖς Κροτωνιάταις νόμον θείας, ὅτι
 θαυμαζόμενος ἐπ' αὐτῶ, μετὰ μικρὸν αὐτὸς ἐάλω,
 μοιχῶν τὸ ἀδελφῶ τῶν γυναικῶν. ποδὶ πόδα τοί-
 νω καὶ σὲ τῶν Σάλαβον ἐκείνον φαίη τις αὐτὸν. μά-
 λον δὲ πολλὸν μετριώτερος ἐκείνου, ἔρωτι μὲν ἄλλος,
 ὅς τις φασκεν ἀκρογούμην, ἐκὼν δὲ μάλα ὑψύ-

χως δὲ τὸ πῦρ ἀλλόμηνθ', καίτοι ἐλεάντων αὐτὸν
 ἥδιν κροτωνιατῶν, ὧς γινιδόντων φυγεῖν, εἰ βάλου-
 το. τὸ δὲ σὸν ὅ πρὸς μικρὸν ἀποπώτορον, ἀκριβοῦν-
 τος μὲν γὰρ τοῖς λόγοις τῷ τοῦ αἵματος βίου δουλοπρε-
 πειαν, ὧς κατηγορευόντος, εἰ τις εἰς πλοσίου πινὸς ἐμ-
 πεισῶν, ὧς καθεβξας ἐαυτῷ, ἀνέχοιτο, μυρία τὰ δι-
 χορῆ πάχων, ὧς ποιῶν, γὰρ γήρα δὲ ὑστάτω, καὶ γε-
 δὲ ἥδιν ὑπερτὸν ὅδον, ὅτως ἀγρυπνῆ λαβείαν ἐπα-
 νηρημῆς, ὧς μονονυχὶ καὶ ἐμπομπόνοντ' αὐτῷ.
 ὅσα γοῦν, φασιν, ἐπιστημότορ' εἶν' δοκεῖς, ὅσα τῶ
 κατὰ γλαστότορ' αὐτὸν δέξας εἶν' ἀντιφωνούντος τῷ
 νῦν βίῳ τῷ βιβλίῳ. καὶ τοι τί δέῃ κενὸν ὕδρι σε κα-
 τηγορίαν ζητῆν, μετὰ τὴν δαυμασὺν τραγωδίαν
 ἀγρονταμ, μισθὸν ὅσων, ὅς τις ἀντὶ τῷ ὅφους, οὐκ
 ἀπορήσουσι δὲ οἱ κατηγορευόντες καὶ ἄλλων πρὸς αἰ-
 γμάτων ὕδρι σε, ἀλλ' οἱ μὲν τοῖς τραγικοῖς ὑποκει-
 τῶς εἰκάζουσιν, οἱ ὕδρι μὲν τῷ σκληρῷ, Ἀγαμέμνων
 ἐκαστὸν αὐτῷ, ἢ Κρέων, ἢ αὐτὸς Ἡρακλῆς εἰσιν, ἔξω δὲ
 Πάριος ἢ Αἰετοδόκιμος, ἀποθέμενοι τὰ πρὸς ὁπῆα,
 γίγνοντ' ὑπόμειδοι τραγωδούντων, ἐκπύπτοντες
 καὶ συειπτόμενοι, ἐνίοτε δὲ μαστιγόμενοι τινες αὐ-
 τῶν, ὡς αὐτῷ θεῶν τῶν δοκῶν. ἄλλοι δὲ τὸ τῷ ποιητικῷ
 πεπονθέναι σε φήσουσιν, ὅν Κλεοπάτρα τῇ πάντῃ
 φασὶ γένεσθαι. ἐκείνου γὰρ διδασχθέντα τέως μὲν ὀρ-
 χεῖσθαι πάντῃ ὑπομῖως καὶ ἐμμελῶς, καὶ ἐπιπολὺ
 θαυμάζειν μολούσας γὰρ τῷ χήματι, καὶ τὸ πρὸς πομ-
 φυλασσόντα, καὶ τοῖς ἀδύτοι καὶ ἀνύτοι συγκείμενῳ
 ὑμνήσας,

ὕμναιον, ἐπεὶ ἡ εἶδεν ἰχθυόσας, οἷμα, ἢ ἀμύγδαλλον
 πύργον κηρύκην. μακρὰ χαιρέτω φράσασθαι τοῖς αὐτοῖς
 καὶ ῥυθμοῖς ὁρμήμασι, σωματικαῖς αὐτὰ καὶ τρώ-
 γειν, ἀπορρίψασθαι, μάλλον ἢ σωτρίψασθαι τὸ πρό-
 σωπον. καὶ σὺ θίνω φαῖναι αὐτὸν, ὃν ὑποκριτὴς, ἀλλὰ
 ποικίλης τῆς καλίσων, ὅτι νομοθέτης γηρόμηνος, ὑπὸ
 ταῦταισι τῇ ἰχθυόσῃ πρᾶφάνεισιν, ἡλεγχθὲς πῖπν
 ηὐτὸν, ὅτι ἀπὸ ἀκροχέλης φιλοσοφῶν, καὶ ἐτέρῃ μὴ
 κούθων ἐν φρεσίν, ἀλλὰ ἡ λέγων, ὡς ἐκείνους αὐτὸν
 ναὶ ὑπὸ σοῦ ἐπαίμ, ὅτι ἀλέγεις, ὅτι ἐφ' οἷς ἐπαυνῆδαι
 ἀξιοῖς, χεῖλεα μὴ σου ἐδίδουν, ὑποδύω δ' αὐχμῶ-
 ναν κατελέλοιπε. ὅτι γὰρ πρὸ πόδας θυτὸς ἐπι-
 λας δίκην, πτωπετῶς μὴ θρασυκάμην ὅτι πρὸς τὰς
 ἀνθρώπων χεῖρας, μετὰ μικρὸν δὲ μονονυχίᾳ ὑπὸ κή-
 ρυξιν ὀζομοσάμηνος τῇ ἐλδουθεῖαν. ὅτι ἔωκει ἡ Αδρά-
 σθαι τότε κατόπιν ἐφεσώσας τοὺς διδουμένους, ἐφ' οἷς
 κατεκγόρει τῇ ἄλλω, κατεκγέλα, ὡς αὐτὸς εἰ-
 διχὰ τὴν μέλυσσάν τοι δὲ τὰ ὅμοια μεταβολῶν, καὶ
 ὅτι ἐκείνους τὸν κούπων πῦλιν πρὸ τῶτον, ἡξίως κα-
 τήγορεν τῇ, ὅτι ποικίλας ἱκανὸς τύχας, ὅτι αὐτὰ παρὰ
 τὴν ὑπομνήσαντων. εἰ γοῦν ὑποδοιτό τις τῇ λόγῳ
 τὸν Αἰχίνιν, μετὰ τὴν ἡστὶ τῇ Τιμαρχῇ κατήγορεῖαν,
 αὐτὸν ἀλῶναι, καὶ φωραθῆναι τὰ ὅμοια παχόντα,
 πόσον αὐτοῖς πρὸ τῇ ὁρόντων γημέδαι τὸν γελῶσα,
 εἰ Τιμαρχὸν μὴ δούλων ὑπὸ τοῖς κατ' ὄραν ἡμαρτή-
 μένοις, αὐτὸς ἡ γέγων ἡδὲν, τοιαῦτα εἰς αὐτὸν πρὸ
 νόμου, τὸ δ' ὅλον ἐκείνῳ τῇ φαρμακῶν πᾶσι εἰσας,

ὃς ἀρκηρὺν ἦεν βηχὸς φάρμακον, καὶ αὐτίκα παύ-
 σαιμ' αὖτ' πάχοντας ὑπαιχνοῦ μύλος, αὐτὸς μεταξὺ
 παύμυλος ὑπὸ βηχὸς ἐφαίνετο, ταῦτα γ', ὅτι αὐ-
 τὰ πολλὰ ἔτρεα ἔποιλες αὐτῷ, οἷος σὺ κατηγορεῖν γν-
 ὄτως ἀμυλαφείῃ τῇ ὑποθέσει, ὅτι μυελὸς τὰς ἀφορ-
 μὰς πρὸς χρομὴν, ἐγὼ δ' ἡδὲ σιοπῶ, ἡμῖνα δ' ἔραπω
 μαί πρὸς τῇ ἀχλογίᾳ. ἀρὰ μοι κραδίσιμον ἐβελονα-
 κήσαντα, ὅτι τὰ νῶτα ἐπιστρέψαντα, ὅτι δὲ κερὶ δὲ ἀρ-
 νόμυλον, ὡς τῇ κοινῇ ἐκείνῃ ἀχλογίᾳ κατὰ φυ-
 γῆν, λεγὼ δὲ τὴν τύχην δ' μοῖραν δ' εἰμαρμὴν, ὡς
 ὅτι αὐτῶν συγχρόμῳ ἔχει μοι αὖτ' ἐπιτιμῶν-
 τας, εἰδότες, ὡς ὁδόνος ἡμῖς λυεῖοι, ἀλλ' ὑπὸ π-
 νος κρείττονος, μᾶλλον δὲ μῖς τῷ προσημύλιον ἀ-
 γόμεθα, ὅτι ἐκόντες, ἀλλ' ἀνάπτοι παντάπασιν
 ὄντες, ἀλλ' αὐτὸς λέγων, ἡ ποιῶμεν, ἡ δὲ μετὰ κομιδῇ
 ἰδιωπὸν, καὶ οὐδ' αὐτὸς με, ὡς φιλότης, ἀνάχοιο
 τοιαύτῃ ἀχλογίᾳ πρὸς ἀχόμυλον, καὶ σωτήρορ' ὅ-
 τι ομηροῦ πρὸς ἀλαμβάνοντα, καὶ τὰ ἐκείνῳ ἐπὶ ῥαφ-
 δόντα, μοῖραν δ' ὅτι πνῆσθαι πεφυγμένον αὐτῷ
 πῶρ' ἐν, ὅτι τῷ γεινομίῳ ἐπὶ γήσῃ λίνῳ, ὅτι μὴ τέ-
 κε μήτηρ, εἰ δὲ δὲ αὐτὸς ἀφ' ἑσθ' ὅτι λόγον, ὡς ὁ παῦν ἀ-
 ξιόπιστον, ἐκείνο λεγόμεν, μήτε ὑπὸ χρημάτων, μή-
 τε ὑπὸ ἀλλῆς λυγρῆς ἐλπίδος θιαντῆς διελασθεῖς, ὡς
 ποσὶν αὐτῇ τῇ πρὸς ἀμωσσίαν, ἀλλὰ τῇ σώσει, ὅτι
 ἀνδρίαν δ' μεγαλόνοιαν τῇ ἀνδρὸς θαυμάσιος, ἐβελ-
 σαι κοινωῖσαι πρὸς αὐτῷ τοῖς τῷ, διέδοικα μὴ
 πρὸς τῇ ἐπιφορομῇ καὶ ἡγορεῖα καὶ ἀκείας αὐτίαν.

πρὸς λα

πρωταβών, ἡ δὲ ταῦτα εὐείσκωμαι ἡλω, φασὶν, ἐκκρῶ-
 ων τὸν ἥλον, ὃ μένονί γε τὸν μικρότερον, ὅσω κρη-
 λακεία, τῶ ἄλλων ἀπάντων κρηῶν τὸ δὲλοπρεπὲς
 σατορ εἶν, καὶ ταῦτα χεῖροισιν νενόμισαι. τί δὲ ἄλλο,
 εἰ μήτε ταῦτα, μήτε ἐκεῖνα λέγειν δοκεῖ, ὑπόλοι-
 πόν ὅστις, ἢ ὁμολογεῖν μηδὲ γὰρ ὕγιες εἰπεῖν ἔχεις; μίαι
 μοι ἴσως ἐκεῖνη ἀγκυρα ἐπὶ ἄβροχος, ὃ δὲ ὕριδι τὸ γῆ-
 ρας, καὶ τὴν νόσον, ὃ μετὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τα ποιῶν ὃ πάχειν ἀναπέθεσθαι, ὡς ἐκφύγοι τις
 αὐτῶν. ὃ γὰρ τοῖσιν δὲ ἀκαρεῖς ἴσως, καὶ τὴν τῶν
 Εὐριπίδου Μήδου ἀνακαλεῖσθαι, πῶς ἐλθεῖν εἰπεῖν
 ὑπὲρ ἐμὸν ἐκεῖνα τὰ ἰαμβεῖα, μικρὸν αὐτὰ πῶς δὲ
 ἔσθαι. Καὶ μανθάνω, ὡς οἱ δὲ δὲ μὲλλον κηκῶ, πε-
 νία δὲ κρείστων τῶν ἐμῶν βολυμολῶν. τὸ μὲν γὰρ
 τοῦ Θεόγνιδος ἡ δὲ ἐγὼ μὴ λέγω, τίς δὲ οἱ δὲ, ὃ δὲ
 παξιδόντος, ὃ δὲ βαθυλὴν τε αὖ πόντον σφῆς αὐτῶν
 εἰπεῖν, ὃ δὲ ἡρμηνῶν γε ἡλιδάτων, εἰ μέλλοι τις ὃ
 τῶς ἀκροβόλοισιν αὐτῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 κεῖ, ὃ πῶς αὖ ὡς γὰρ τοῖσιν ἀκροβόλοισιν ἐχρῶν, ὃ πῶς
 νυ δὲ πρόσωπον ἔκαστον αὐτῶν. σὺ δὲ μοι δάρεται, ὡ
 ἐταῖρε, ὡς ὃ δὲ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 σὸς τὸς ποτε λιμὸς καταλάβοι τὸν Ἀργος, ὡς τὴν
 κολίῳ Αραβίῳ ἀπείρειν ἐπιχειρεῖν. οὐδὲ ἡμῖς
 οὕτω πῶς δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 εἰας τὰ τοιαῦτα κρησφύγετα πρὸς τὴν κατηγο-
 ρίαν ἵκταιν. ἀλλὰ μοι ἐκεῖνο γνόνησον, ὡς πῶς μολ-
 λυ τὰ τοιαῦτα δὲ ἀφέρει, ὃ οἰκίαν πινὸς πλουσίᾳ

ὑπομειδον πρὸς ἐλθόντα, διαλδύμῃ καὶ ἀνέχουσαι, ὅρα
 μοι φησὶ τὸ βιβλίον, ἢ δ' ἡμοσίᾳ προσηνέα τι τῶν
 κοινῶν, καὶ ὅν δ' ὡς ἀμυρ πολυτιμὸν ἔμνημον, ὡς τὸ τῶν
 παρὰ βασιλείῳς μισθοφορῶν, διελθὼν δ' ἡ, καὶ ἰδίᾳ
 κατὰ βίαις ἐκὰς τὸν, σκόπει, εὐρήσεις γὰρ ὅτι τῶν με
 σικῶν δ' ἡ ὅσων, δις δ' ἡ πασῶν ὅτι γράμμα, ὅτι ποσὶ
 τὸν εὐνοίας ἀλλήλοις ὅς βίαις, ὅσον μολιβδὸς ἀρ
 γυρῶ, χαλκὸς χρυσῶ, καὶ ἀνέμων ῥόδον, ὅτι ἀνθρώ
 πῳ πύθνη. μισθὸς μὲν γὰρ δ' ἡ ἰακῆ ἀνταῦθα,
 ὅτι ὅτι ἄλλῃ τὰ πηδαι, τὸ δὲ πρᾶγμα παμπολ
 λὸν ἐχρὶ τῶν δ' ἡ φωνίαν, ἐκεί μὲν γὰρ διαλείπει σαφῆς,
 καὶ ὅτι πολὺ τῶν ἀργυρωνήτων ὅτι οἰκοτρίβων δ' ἡ
 φέρουσιν οἱ ὡς ὅτι τοιαῦτα προσιόντων. οἱ δὲ τὰ κοι
 να δ' ἡ χεῖρὸς ἐχοντων, καὶ πόλεις, καὶ ἔθνησι μολι
 σφᾶς αὐτῶν χρυσίμους πρὸς ἐχοντων, ὅτι ἀνέκτως ἐκ
 μόνον τοι μισθὸς δ' ἡ βάλαντο, καὶ ὅτι ὁμοιότητα καὶ
 κοινωνίαν ὅτι κατηγορίας καθελεῖν, ἐπεὶ ὅτι ἀν
 φθάνοι τις ἀπάσας ἀναεῶν τὰς τοιαύτας πρὸς α
 σίας, καὶ ὅτι οἱ τοιαῦτα ἔθνη ἐπιτροπὸν ὄντων, ὅτι
 οἱ τὰς πόλεις ἀνέμωσιν, ὅτι οἱ τὰς φάλαγγας,
 ἢ στρατόπεδα ὅλα ἐγχειρῶμενοι, ὁρῶς ποιήσου
 σιν, ἐπεὶ καὶ μισθὸς αὐτῶν τῶν ἐργῶν πρόσσεσι. ἀλλ'
 ὅτι ἀφ' ἐνός, οἶμαι, χρὴ ἀνὰ τρεῖς τὰ πάντα, ὅτι
 ἰσοτιμίαν τῶν μισθοφορῶν καθελεῖν. τὸ δ' ὅτι
 λον, ὅτι μισθὰν ὄντας ἀπαντας ἐγὼ φαύλῳ βίῳ
 σκεῖναι ἔφασκον, ἀλλὰ ὅτι ὡς ταῖς οἰκίαις ὡς
 πρὸς φάσει παλαιδύσεως διαλδύοντας ὡς κτερον. το
 πὶ δέ,

τὴ δὲ, ὡς ταῦτε, τὸ ἐμέτορον πρᾶγμα πάντῃ πα-
 ρετόροίον ὄντι. εἴγε τὰ μὲν οἴκοι ἰσότημα ἡμῖν,
 δημοσίᾳ δὲ τὴ μεγίστης ἀρχῆς κοινωνῶμεν, ἃ τὸ με-
 ρος σωματικῆς προμνῆ. ἐγὼ δ' ὅν, εἰ σκ' ἴαο, δόξα μὲν
 αὐτοὶ οὐ τὸ σμικρότατον τὴ Αἰγυπτίας ταύτης
 ἀρχῆς ἐγκεχειρῖσαι, τὰς δίκας εἰσάγειν, ἃ τάξιμ
 αὐταῖς τὴν προσήκουσαν ἐπιβόησαι, ἃ τῶν πρᾶ-
 τολογῶν καὶ λεγομένων ἀπαξ ἀπάντων ἱσομενῆ-
 ματα γραφείν, καὶ τὰς τε ῥητορείας τῶν δικαιο-
 λογόντων ῥηθιμίζειν, καὶ τὰς τοὺς ἀρχόντους γνώσε-
 πρὸς τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἅμα ἃ ἀκρίβειαν, σὺν πίστι
 τῇ μεγίστῃ διαφυλάττειν, ἃ πρὸς διδόναι δημοσίᾳ
 πρὸς τὸν αἰεὶ χρόνον ἀποκειμένης. καὶ ὁμιλοῦς δὲ
 ἰδιωτικῆς, ἀλλὰ παρὰ τοὺς βασιλεῖς, ὁ σμικρὸς δὲ
 ὅτι, ἀλλὰ πολυτάλαντος. ἃ τὰ μετὰ ταῦτα ἵ,
 ὁ φαῦλαι ἐλπίδου, εἰ τὰ εἰκότα γίγνεται, ἀλλ' ἐθ-
 νος ἐπιτραπῶναι, ἢ πινὰς ἄλλας πράξεις βασιλι-
 κῆς. ἐθέλω γὰρ ἐκ πόλεως χρησάμενος τῇ παρρη-
 σίᾳ, καὶ ὁμοσε χωρησας τῶν ἐπιφορομένων ἐγκλημα-
 τικῶν ἱποβολῶν ἀκρογῆσαι. ἃ δ' ἡ φημί μοι μὴ
 διγὰ μὴδὲν ἀμυδι ποιεῖν, ὅτι αὐτὸς τὰ μέγιστα
 πρὸς ἵκοντας εἶπες, ὅπως μὴ δὲ βασιλεὺς αὐτὸς ἀμι-
 δὸς ὄντι. ὁ φόρος λέγω, ὁ δὲ δασμὸς, ὁ πόσις πρὸς τὸ
 ἀρχομένων ἐπέτειοι φοιτῶσι. ἀλλ' ἐπὶ βασιλεῖ μι-
 δὸς μέγιστος, ἔπαινοι, καὶ ἡ πρὸς πᾶσι δόκλειαι, καὶ
 τὸ ὑπὸ ταῖς δυνάμεισιν προσκυνοῦνται. εἰκόσθι ἵ,
 καὶ νεώ καὶ τεμνὴν, ὅποσιν παρὰ τῶν ἀρχομένων

ἔχουσι, μισθοὶ καὶ ταῦτά ἐστιν ὑπὲρ τῶν φροντίδων,
καὶ προνοίας, ἢ ἐκφύρονται, προσκοπέντων αἱ
τάδε ἰσιν, καὶ βελτίω ποιοῦντων. ὡς δ' ἡ μικρὰ με-
γαλοῖς ἐκάζει ἢ ἐθέλεις, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
σοφῶν κορυφῆς, ἐφ' ἑκάστου τότῳ, ἀφ' ὧν σύγκει-
ται κατὰβαίνειν, ὅτε, ὅτι μεγέθει ὁ σμικρότητι
διαλλάττονται τῶν ἀκροτάτων, τὰ δ' ἄλλα, μισθο-
φόροι ὁμοίως ἀπαντῶν, εἰ μὲν ἐν ὅσῳ ἐπιθέκεται τῷ
νόμῳ, μηδὲν μισθὸν προσηύκειν, γινώσκοντες αὐτὸς ἐνόςως
ἐδύκνω τῇ παρανομίᾳ. εἰ δὲ ὅσῳ μὲν ὁ διαμῆναι τῷ
βιβλίστῳ ἀλεκτοῦ μοι, καὶ δὲ τῷ ἀγαθῷ αὐτῷ ἀν-
δρῶν ἐστίν, τί αὐτὸ ἄλλο ὅν διον αὐτῷ ἡρώτο, ἢ βί-
λοισι συμπονῶν πρὸς τὰ βέλτεσι, καὶ τῷ μίσῳ ὁ
παίθεος πᾶσαν αὐτῷ διδόν, ὅπως ἔχει πίστεως ὁ
αὐτοῦ δὲ ὁ βυνοίας πρὸς τὰ ἐγκειρισμένα, ὡς μὴ
τὸ ομνησὶν ἐκείνο, Εὐώσιον ἀρξῆς ἀχθος εἶναι. πρὸ
δὲ τῶν ὅλων μεμνησθαι καὶ ὅς ἐπιτιμῶντας, ὅτι ὁ
σοφῶν ὄντι μοι, εἰ δ' ἡ τις καὶ ἄλλος ἐστὶ πρὸ σοφός, ἐ-
πιτιμῶσιν, ἀλλὰ τῷ ἐκ τῶν πολλῶν δ' ἡμῶν, λόγος ὅτι
ἀσκήσαντι, καὶ τὰ μέτρια ἐπαινεσθῆναι ἐπ' αὐτοῖς,
πρὸς δὲ τὴν ἀκρὰν ἐκένω τῶν κορυφαίων ἀρετῶν
ὁ πᾶν γυμνασμένῳ. καὶ μὰ Διὸς ὅς ἐστι ὑπὲρ τῶν
αὐτῶν μοι ἀξίον, ὅτι μὴ δὲ ἄλλῳ ἔγωγ' ἐν γνῶ-
τὴν καὶ, τὴν τῷ σοφῷ ὑπόθεσιν ἀπληρῶν. σὺ
μὲν τοι καὶ θαυμάσαι αὐτὸ ἐπιτιμῶντός μου τῷ
νυνὶ βίῳ, εἴ γε ἐπιτιμῶν, ὅρ πρὸ πολλῶν ἡδ' εἰς ὑπὲρ
ἐκτελεσθῆναι δημοσίᾳ μεγίστης μισθοφορὰς γνέσθαι με-
νομεν

ἱορ, ὁ ποτὲ κατὰ θεῶν τῶ ἐσπορίου Ωκλανοῦ, καὶ
τὴν λελητικὴν ἅμα ἐπὶ τῶν γνέτυχος ἡμῶν, τοῖς με-
γαλομύδοις τῶν σοφιστῶν γναιδμουμλῶν. ταῦ-
τω σοὶ ὧ ἐταῖρε, καὶ τοι γνέμνεις ταῖς ἀχολίαις
ὧν, ὁμῶς ἀπελογησάμην, οὐκ γνέπαρεργῶ δέμε-
ν. τὴν λοδικὴν παρὰ σοῦ καὶ πλήρη μοι γνέχθη-
ναι. ἐπεὶ πρὸς γε οὗς ἄλλους, καὶ μὴ σωάμα πωάν-
του κατεργασίην, ἱκανὸν αὖ ἐῖν μοι τὸ, οὐ φροντῖς
ἱπποκλειδίη.

Υπὲρ τῶ ἐν τῇ προσαγορεύσει
πῆλίσματος.

ΧΑΛΕΠΟΜ ΜΛΗ, Αὐθροπορ ὄντα διαίμονός τι-
νος ἐπὶ ἡρεῖαν διαφυγεῖν, πολὺν δὲ χαλεπώ-
τορον, ἀχολογίαν εὐρεῖν παραλόγῳ καὶ δαιμονίῳ
πῆλίσματος. ἀπὸρ ἀμφότορα νῦν ἐμοὶ συμβέβη-
κεν, ὅς ἀφιστάμην. πρὸς σέ, ὡς πρὸς εἰποιμι τὸ ἐω-
θινόν, δέορ τῇ σωτήρ καὶ τῶν φωνῶν ἀφῆναι, καὶ
χαίρειν λελοδύμ, ἐγὼ δὲ ὁ χρυσὸς ἐπιλαθόμενος, ὑ-
γιαίνειν σε ἡεῖον, δύφηνον. ἢ γὰρ οὐδὲ, οὐκ γνέκαιρῶ
ἦ, ὡς ἐκ τῆς ἐσθλῆς, ἐγὼ ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν δούλων ἰδιότης,
ἐκρυβείωμ, ἐκ πανθῶν ἡν ἔσθ' ἀρείας. οἱ πρὸντες
δὲ, οἱ μὲν πρᾶπαίειν, ὡς τὸ εἶδος, οἱ δὲ ληρεῖν ὑφ'
ἡλικίας, οἱ δὲ χθισίνης κραπαίλης ἀνάμειον ἐπι-
ῶντό με. ἐν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα σὺ ἐπεικῶς ἤνεγ-
κας τὸ γερονός, ἐδὲ ὅσον ἀκρω βρῆ μειδίαματι ἐπι-
σημνωμλῶν. ἐλ γλώττης τὴν διαμαρτίαν. ἐδεδξην

ἐν μοι καλῶς ἔχειν πᾶσαμβίαν πινά ἐμαντῶ συγ-
 γραῖσαι, ὡς μὴ πᾶν ἀνὴρ μὲν ἰδίᾳ τῷ πᾶσι μαλὶ,
 μὴ δὲ ἀφόρητον ἡρώμελιν, εἰ προσβύτης ἀνὴρ τοσού-
 τῳ ἀπεσφάλλῃ τῷ καλῶς ἔχοντι, ἰδίᾳ τοσούτων
 μαρτύρων. ἀπλογίας μὲν γὰρ οὐδὲν εἶδαι, οἶμαι, ὑ-
 περγλώτῃς, εἰς οὗτως δύφνημον δύχλῳ ὀλιθόσσης.
 ἀρχόμενι μὲν ἐν τῇ γραφῇ, πᾶν ἀπόρῳ γνῶντι
 ξέσθαι ὥμῳ τῷ πῶλῃ ματι. προίοντι δὲ πολλὰ
 πρὸ φανῆ τὰ λεκτέα, ὃ μὲν πρότορον ἐρῶ αὐτὰ,
 ἢ μὴ ποδὶ τῷ χαίρειν αὐτῷ, καὶ τῷ δὲ πρῶτῳ, ὃ
 τῷ ὑγιαίνειν πῶλῳ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν δὲ χαίρειν
 ἀρχαία μὲν ἢ πῶλῳ γόρδουσι, ὃ μὲν ἐωθινὴ μόνον,
 εἰ δὲ ὑπὸ τῷ πρῶτῳ γνῶντι, ἀλλὰ καὶ πρῶτον
 μὲν ἰδόντων ἀλλήλους, ἔλεγον αὐτὸ, ὡς τὸ Χαῖρ ὦ
 δυνάσται τῷ Διὶ γῆς Τιρωθίας. καὶ μετὰ τὸ δειπνοῦν
 οὐ λόγος ἦδ' ἡ παροιμία τρεπόμενοι, ὡς τὸ Χαῖρ
 Ἀχιλλεύ, δαίτῃς ἢ εἰσὶν οὐκ ἐπιδουεῖς, Ὀδυσσεύς
 ὁπότε τῷ ἐπεσαλμύλῳ προσβείαν αὐτῷ ἐρῆντό-
 ρου. καὶ ἦδ' ἡ ἀπὸντων παρ' ἀλλήλων, ὡς τὸ Χαίρε
 τ, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θεὸς ἀμβροτῶ, οὐκ ἐπὶ θνητός. ἴδους
 ἢ λαίρῳς οὐδὲς ἀπηνεμένη τοῦ πῶλῳ σῆσει, εἰ δὲ ἄς
 ἰὺ μόνῳ οὐδ' ἐωθινός, ὅπου καὶ ὡτὶν ἀπαισίῳ καὶ
 ἀπ' οὐκ τοσούτων ὁμῶς ἐρῶντο αὐτῇ, ὡς ὁ τ' Εὐει-
 πίδης Πολυαίης, ἦδ' ἡ τελευτῇ τῶν βίον, Καὶ χαί-
 ρετ', ἦδ' ἡ γὰρ με πῶλῳ βάλῃ σῆσθαι. καὶ ὁ μόνον
 Φιλοφροσύνης αὐτοῖς ἰὺ ῥῶν σύμβολον, ἀλλὰ καὶ
 ἀπ' ἐχθίας, καὶ τῷ μὲν τι χηρίσθαι ἀλλήλοις. τὸ
 γοῦν

ἐγὼ μακρὰν χαίρειν φράσαι, τὸ μικρὸν φρονεῖν δι-
 λοῖ. πρῶτον δὲ αὐτὸ φιλιππίδης, ὁ ἡμῶν ὁδοῦ ὁμο-
 λος, λέγεται ἀπὸ μακροβότου ἀγγέλου τὴν νίκην,
 εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἀρχοντας καθήμενους, ὅτι πεφρον-
 ήσας ὑπερὶ τὸ τέλος τῆς μάχης, χαίρετε, νικῶμεν,
 καὶ ὅσοι ἐπὶ τῷ σωαποθανεῖν τῇ ἀγγελίᾳ, καὶ ἔξ
 χαίρειν σωεκπνύσασθαι. γὰρ ἐπιστολῆς ἡ ἀρχὴ, Κλέων
 ὁ Ἀθηναιῶν δικαγωγός, ἀπὸ Σφακτηρίας πρῶ-
 τὸν χαίρειν προέθηκεν, ὅτι ἀγγελισθέντι τὴν νίκην
 τὴν ἐκείνην, ὅτι τὴν τῷ Σπαρτιάτῳ ἄλωσιν, ὅτι ὁ-
 λως γε, μετ' ἐκείνου ὁ Νικίας, ἀπὸ Σικελίας ἐπισέλ-
 λων, γὰρ ἔξ ἀρχαῖον τῷ ἐπιστολῶν διέμενεν, ἀπ' αὐ-
 τῷ ἀρξάμεν τῷ πραγμάτων. ἀλλ' ὁ θαυμαστός
 Πρωτόν, ἀνὰ ἡμεῖς ἀξιόπιστος, νομοθέτης τῷ τοῦτο, ὅ-
 τι μὲν χαίρειν ἐκείνους καὶ πάντας ἀπὸ δικιμάειν, ὡς
 μοχθηρὸν ὄν, ὅτι δὲν ἀπὸ διακρίσεων ἐμφαίνον, τὸ δὲ
 πρῶτον αὐτὸ αὐτὸ εἰσάγει, ὡς κρινὸν σώματος τε
 καὶ ψυχῆς δὲ διακρίσεων σύμβολον. καὶ ἐπιστέλλων
 γὰρ ἔξ Διονυσίου, αὐτῶν αὐτὸν, ὅτι ποιῶν ὅτι τὸν
 Ἀπόλλων, χαίρειν τὸν θεὸν προσηύκεν, ὡς ἀνάξιον τῷ
 Πυθίῳ, καὶ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' ὅτι ἀνθρώποις διεξί-
 πτερον. ὁ μὲν γὰρ θεοῖσι Πυθαγόρας, εἰ καὶ μὴ
 δὲν αὐτὸς ἡμῶν ἴδον κατελιπεῖν τὸ αὐτὸ ἐξέωσεν,
 ὅσοι οὐκ ἐλλογῶν, ἔξ Ἀθηνῶν, καὶ Ἀρχύτα, καὶ τοῖς
 ἄλλοις ὁμιληταῖς αὐτὸ τεκμαίρεσθαι, ὅτι τὸ δὲ
 πρῶτον πρὸς γραφὴν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὑγιαίνειν ἀρχε-
 ῖν ἐκείνου. ἀπαντὸς γὰρ οἱ ἀπ' αὐτῶν ἄλλήλοις

ἐπισέλλοντο, ὅποτε ἀποδ' αὐὸν πηλοποιήσῃ, ὡς καὶ αὐτὸ
 ὑγιαίνειν ἐκ τῆς ἀρχῆς παρεκιδύοντο, ὡς καὶ αὐτὸ
 ψυχὴ τε καὶ σῶμα τι ἀρμονιῶτατον, ἢ σωδὸς ἄ-
 παντα ποδισιληφὸς τὰνθρώπων ἀγαθὰ. καὶ τότε ἔ-
 πλεον αὐτοῖς τρίγωνον, τὸ δὲ ἀλλήλων, τὸ πρὸς τὰς
 γραμμῶν, ὡς συμβόλων πρὸς αὐτὸν ὁμοδόξος ἐχρῶντο,
 ὑγεία πρὸς αὐτῶν ὀνομαζέσθαι. καὶ ὅπως ἡγῶντο τὸ
 μὴ ὑγιαίνειν εἶναι, ὅτε δὲ τὸ δὴ πρὸς ἡμῶν, ὅτε τὸ χαί-
 ρειν πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν. εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ τὴν τε-
 τρακτῶν, τὴν μεγιστὴν ὀρεγνύον αὐτῶν, ἢ τὸν γνῶντι αὐ-
 τοῖς ἀριθμῶν ἀποτελεῖν, οἳ δὲ καὶ ὑγείας ἀρχὴν ἐκα-
 λείον, ὡς καὶ φιλόσοφος ὅστις. καὶ τί σοι αὐτὸς παλαιὸς
 λέγω, ὅτις ἢ Ἐπίσκοπος, ἀνὴρ πάντων χαίρων ἢ χαί-
 ρειν, ἢ τὴν ἡδονῶν πρὸς ἀπάντων αἰσθημάτων, ἐν ταῖς
 ἀποδ' αὐτοῦ ἐπιστολαῖς, εἰσὶ δὲ αὐτῶν ὀλίγαι, ἢ
 ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν φιλικῶς μάλιστα, ὑγιαίνειν ἐκ-
 τὸς ἐν τῇ ἀρχῇ πρὸς αὐτῶν, πολὺ δὲ αὐτὸν ἐν ἡγε-
 δία, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἡμῶν δία εὐροῖς τὸ ὑγιαίνειν
 πρῶτον ἐκ τῆς λεγόμενης. τὸ μὴ γὰρ, οὐδέ τε, ἢ μέγα
 χαίρει, σοφῶς πρὸς τὴν ἀρχὴν τὸ χαίρειν τὸ ὑγιαίνειν
 ἔχει. ὁ δὲ Ἀλεξίς, ὁ δὲ αὐτὸν ὑγιαίνει, ὡς ἡρόδοτος ἐλπί-
 λυδας. ὁ δὲ Ἀχαιοὺς, ἡμῶν πεπραγὸς δόξα, σὺ δὲ ὑ-
 γιάινε μοι. ἢ ὁ Φιλήμων, Αἰτῶ δὲ ὑγείαν πρῶτον,
 εἴτ' ἐκ πρῶτον, τὸ χαίρειν, εἴτ' ἐκ πρῶτον μὴδε
 νί. ὁ μὴ γὰρ τὸ σιωπῶν γράφας, ὁ δὲ πρῶτον μέμνη-
 ται, τί καὶ ὅτις φησιν; ὑγιαίνειν μὴ ἀρῶν, τὸ δὲ οὐτε
 ρον, καλὸν γνῶναι, τρεῖς τὸν ἢ πλεονεῖν. τὸ χαίρειν δὲ
 τὸ παρὰ

ὑπὲρ τῆς Παιδείας. 363

τὸ παράπαν ὅτι ἐμνήσθην, ἵνα σοὶ τὸ γνωριμώτατον
ἐκείνο, καὶ πᾶσι δὲ τῶν παιδῶν λέγω, ὕψους πρεσβί-
στα μακρότερον, μετὰ σοὶ νέομαι τὸ ἀπόμεινον βίου.
ὥς εἰ πρεσβύτης ὄντων ὑμῶν, καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν τὸ ὑγιαί-
ναι, πλεονεκτέον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. μετὰ δὲ ἄλλα
ἐκ τε ποιητῶν ὅτι συγγραφέων ὅτι φιλοσόφων κατε-
δίδαξαι δοίχων, πολυμύνητων τὸ ὑγιαίνειν. ὅθεν ἢ
πρᾶξις ἡμῶν, ὥς μὴ εἰς ἀπροκαλίαν τινὰ μερακιώ-
δην ἐκπέσῃ μοι τὸ συγγραμμά, καὶ λυθῶν δυνάμην
ἄλλω ἢ ἡμῶν ἐκκρῶν τὸ ἥλον. ὀλίγα δὲ δοί τ' ἀρχαίαις
ιστορίαις, ὅποσιν μέμνημαι οἰκείαις τῶν πρῶτον, πλεον-
εργῶν, καλῶς ἔχειν ὑπελάβον. ὅτι Ἀλέξανδρος
τῶν γυναικῶν μάχην ἀγωνισάμενος, ὥς Εὐμένης ὁ
Σαρδιανὸς γυναικὶ πρὸς Ἀντίπατρον ἐπιστολῇ λέγει,
ἔωθον εἰσελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῶν ὁ Ἡφαισίων, εἴτε
ἐπιλαθόμενος, εἴτε ἐκπαραχθὲς, ὥσπερ ἐγὼ, εἴτε ὅ-
τις τινος ὅθεν καὶ ἀναγκάσαντος, ταυτὶ ἐμοὶ ἐφικ-
νέσθην βασιλῆος, καὶ εὖ ἦν παρὰ τὰς ἡμετέρας. τα-
ραχθέντων δὲ τῶν παρόντων πρὸς τὸ πρᾶξις ὅτι
πλεονεργῶν, καὶ τῶν Ἡφαισίωνος ὀλίγῳ δὲ ἐμὶ ὑπὸ
αἰδοῦς ἐκθανόντος, Ἀλέξανδρος, Δέχομαι, εἴτε, τίς
ἐκείνου, τὸ γινώσκων ἐπανήκειν ἅπασιν τῶν μαχίμων ἦν
μοι ὑπάρχοντα. Ἀντίοχος δὲ ὁ Σωτήρ, ὅτι τοῖς Γα-
λαταῖς συνάπτεται ἐμὴν, ἔδωκεν ὅναρ ἐπιστάντα
οἱ τῶν Ἀλεξανδρίων, ἐκείνου σωθήματι πρὸς τὸν
μαχίμων πρᾶξις τῶν γυναικῶν, καὶ ὑπὸ τῶν
σωθήματι τῶν θαυμασίων ἐκείνων νίκην γυνήκεται.

καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγος, Σελδύκῳ ἐπισέλωρ,
 σαφῶς ἀνέστρεψε τὴν τάξιν, γὰρ ἀρχὴ μὲν ἐπὶ ἐπιστο-
 λῆς ὑγιαίνειν αὐτὸν πείθει πᾶν, ὡς τέλος δὲ αὐτῇ
 τῇ ἐρῶν δίδαι ὑπογραψάσας τὸ χαίρειν, ὡς Διονυσόδω-
 ρος, ὁ τὰς ἐπιστολάς αὐτῷ συναγαγὼν φησιν. ἄ-
 ξιον δὲ ἐπὶ τῷ ἡγεμῶντι ἡπειρώτῳ μνηδιδῶναι, ἀνδρὸς
 μετ' Αλέξανδρον τὰ δίδύτορα γὰρ στρατηγίας γνέ-
 γκαμνός, ἐμυρίας ἔσοπας ἐπὶ τύχης γνέγοντόν.
 ἐπὶ τοίνυν αἰεὶ θεοῖς θυχρόμενος, καὶ θυῶν καὶ ἀνα-
 λυθεῖς, εὐδὲ πᾶσι τῇ νίκῃ, ἢ βασιλείας ἀξίωμα με-
 ζοῦ, ἢ θυκλείαν, ἢ πλεῖστον ὑποβολῶν ἤττισε παρ' αὐ-
 τῷ, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔμελλε, ὑγιαίνειν, ὡς ἐς αὐτὸ τὸ
 ἔχον, φασίδως αὐτῷ τῷ ἄλλῳ πεισσογενήσαντι.
 ἀφίστα, αἰμαί, ἐφρόνεις λογιζομένη, ὅτι εὐδὲν ὀφείλεις
 τῇ ἀπαύτῳ ἀγαθόν, ἐς αὐτὸ ὑγιαίνειν μόνον
 ἀπ' ἡ. ἀλλὰ νῦν ἐκαστὸν καιρὸς ἰδίῳ ὑφ' ἡμῶν ἀκροδῆ-
 δεικται, τάχα αὐτῷ εἴποι τις, σὺ γὰρ οὐκ ἔμελλες
 εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἐφηνότα, ὁμῶς ἔπειθ' ἀκαίῳ λόγῳ
 ἐκ αὐτοῦ ἐξῆς τῇ ἡμετέρῃ γέναι, ὡς ἀπὸ αὐτοῦ εἴ τις πε-
 ς τῇ ληνήμῃ τὸ λυγρὸν, ἢ πῶς τῇ κεφαλῇ τὰς λην-
 μίδας ἐπιδιδόσκει. ἀλλ' ὡς βέλπεις, φαίλω αὐτὸν ὑ-
 γὰρ πρὸς αὐτὸ, εἰκότως αὐτῷ τῷ ἔλεγον, εἴ τις ὅλως
 καιρὸς ἡμῶν ὑγείας μὴ δέομεν. νῦν δὲ καὶ ἐωθῆν,
 καὶ μετόπισθε ἡμέρας, καὶ νύκτωρ, αἰεὶ τὸ ὑγιαίνειν
 ἀναγκαῖον, καὶ μάστιγα τοῖς ἀρχοῖσι, ἐπὶ πολλὰ πρὸς
 τὸσιν ἡμῖν, ὅσῳ ἐπὶ πρὸς πολλὰ δεινὰ τῶν σῶματός.
 ἐπὶ δὲ, ὁ μὲν χαῖρε ἐπὶ πᾶν, μόνον θυφόμεν τῇ ἀρχῇ
 χεῖρα

χρῆ(α)το, καὶ ἐστὶν ὅλην τὸ πρᾶγμα, ὃ δὲ ὑγιαίνειν
 πρᾶκελδούμνος, καὶ χρῆσιμόν τι δρᾷ, ἢ ὑπομνή-
 σκει τῶν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν σωτελόντων, ἢ ὅσων
 δύχεται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρᾶγγέλλει. τίδ' ὅχι καὶ
 γν' ἔρ' τῶν γν' τοῶν βιβλίων, ὃ ἀπὸ τῆς βασιλείας
 λαμβάνετε, ὅσοι πρῶτον ὑμῖν ὅτι πρᾶγγέλλει, ὅτι
 ὑγείας ὅτι ὑμετέρους αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι, καὶ μάλα
 εὐχόμενος, ὅδε γὰρ αὐτῶν ὅφελ' ὅτι, ὑμῶν πρὸς τὰλλα
 μὴ ὅτω δρᾶκεμὶν ὡς. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ, εἴτε ἡμεῖς
 ὅτι ῥωμαίων φωνῆς ἐπαίω, ὅσοι προσεγγερόντας
 ἀντιδεδειγμένοι, ἔρ' ὅτι ὑγείας ὀνόματι πολλοὺς
 ἀμείβεσθαι, καὶ ταῦτα πάντα ἐποτρύνει, ὅπως ἐκ προ-
 νοίας ἀφελῶν μὴ τὸ χαίρειν, ἐπιτηδύσας δὲ
 αὐτῶν αὐτοὶ ἐπὶ τὸ ὑγιαίνειν, ἀλλ' ὡς ὅσοι μὴ ἀ-
 κωμ παθῶν, καὶ γελοῖος αὐτῶν ἐξήντων, καὶ ὅσοι κα-
 ρὸς τῶν πρᾶσεγγερόσεων γν' ἀλλὰ τῶν. χαίρειν δὲ ὁ-
 μολογῶ τοῖς θεοῖς, ὅτι μοι τὸ σφάλμα ὅτι ἄλλο μα-
 κρῶ αἰσιώτῳ πρᾶσεγγερόσῃ, καὶ εἰς τὸ ἀμεινον πρᾶ-
 λιδορ. ἢ τὰχα ὅτι ὑγείας καὶ ἀσκληπιδίου αὐτοὶ ἐπι-
 νοία τὸ τ' ἐπράχθη, δι' ἐμῶν τοῦ ὑγιαίνειν ὑποχρῆ-
 μέν, ἐπεὶ ἔγωγε πρὸς αὐτῶν ἐπαθον αὐτοὺς θεῶν, καὶ
 δέπω πρότερον γν' ἔρ' μακρῶ βίῳ ταραχθεὶς ὁμοιοῦς
 εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀνθρώπων τινα ὑπὲρ τοῦ γεγονότος
 ἀρλογίαν ἐπὶ αὐτοῖς, ὅδε γὰρ ἐξήντων, εἰ πάντι ἐσπασθῆκεν
 ὑπὸ τοῖς ἀρίστοις ὑπὸ σὺ γνωρίζεσθαι, ἐκ τ' ἀγαν ἐπι-
 θυμίας εἰς τὸναντίον δρᾶσε ταραχθεὶς γν' περὶ. τάχα
 δὲ αὐτῶν ἐκπλήξετε τῶν ἡμεῶν ὁρῶν λογισμὸν καὶ

στραπωτῶν πλήθος, ὡς οἱ μὲν πλωθόντες, οἱ δὲ ἐν
 τῇ τάξει τῇ πρὸς αὐτοὺς μὴ μείοντες. σὺ δ' ὅτι
 οὐκ οἶδ', ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι εἰς αὐτοὺς ἢ ἀπαιδουσίαν,
 ἢ πρὸς αὐτοὺς παραφέρωσι τὸ πρῶγμα, αἰδῶς
 αὐτὸ σύμβολον καὶ ἀφελείας ἐποιήσω, καὶ ψυχῆς μὴ
 δὲ ἀγροῦ καὶ ἐν τεχνῶν ἐχούσης, ὡς τότε πάντες
 διαφράσσονται ἐν τοῖς τοῖσιν, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
 καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς οὐκ ἐστὶν καὶ μὴ τοῖς
 τοῖς σφάλλονται, εἰ δὲ συμβαίνει, πρὸς οὐκ ἐστὶν αὐ-
 τὸ τρέπεται. καὶ γὰρ τὸ πρῶτον Σεβαστοῦ ἐστὶν
 δὲ τι λέγειται γινώσκαι. οἱ μὲν ἐν τυχῇ δὲ τι πινὰ δὲ
 καὶ οὐκ ἐστὶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐγκλήματος τὸ μέγιστον,
 ἀδίκως συνοφαντίζονται αὐτῶν, ὅτι χαίρει ὁμο-
 λογῶν, μεγάλην τῇ φωνῇ χαίρει οὐκ οἶδ' αἰ, ἐφ' ᾧ αὐ-
 τοῖς κρατῶν, ὅτι καὶ οὐκ ἀδίκως ἐδίδεκα. καὶ τῶν
 πρὸς Σεβαστοῦ ἀγανακτισσάντων, ἐστὶν ἀπὸ τῆς
 τὸν αὐτῶν ἐβελόντων, παύσασθαι χαλεπαίνον
 τὸν, ἐκείνῳ ἐφ' ᾧ, οὐ γὰρ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ
 τὴν γνώμην ἐξετάζειν ἄξιον. ἐκείνους μὲν οὕτως, σὺ δ'
 εἴτε τὴν γνώμην σκεψάμενος, πάντες οὐκ ἐστὶν
 εἴτε τὴν γλῶσσαν, οὐκ ἐστὶν καὶ αὐτῇ. εἴτε δ' ἐν
 ταῦτα ἢ δὲ γινώσκοντες, εἴτε οὕτως ἄλλο τι φοβηθήσε-
 σθαι, μὴ ποιῶν δὲ ἐπί τῆς ἡμετέρας, ὡς τῇ
 ἀρετῇ ταύτῃ συγγράφωμι. καὶ ἐπὶ τῇ οὐκ
 τῇ Ἀσκληπιδεῖ τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον, ὡς μὴ
 ἀρετῇ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ οὐκ ἐστὶν
 μὲν εἰν δοκεῖν.

Ερμότιμ^Θ ἢ πρὶ αἰρέσεωρ.

Λυκίνε καὶ Ερμοτίμ^Θ.

Ο Σομ, ὦ Ερμότιμ^Θ, ἴδ' βιβλίω, καὶ τῇ τοῦ βα-
 δίσματι^Θ πονδῶν τεκμήραδαί, παρὰ τ'
 διδασκαλόν ἐπειρομένην εἰσας. γνῶσις γοῦν τι
 μεταξὺ πρῶτων, καὶ τὰ χεῖλη διεσέδουδ^ν, ἡρέμα
 ὑποτονθορύζωμ, καὶ τὴν χεῖρα ὥδε κακῆσε μετέ-
 φορόν, ὥσπερ τινα ρῆσιμ^ν ὑπὸ σεαυτοῦ διαπιδέμε-
 ν^Θ, ἐρώτημα δὲ, ἢ τί τῶν ἀγκύλων σιωπιδεῖς, ἢ
 σκέμμα σοφιστικῶν ἀναφροντίζωμ, ὥς μὴ δὲ ὁδῶ
 βαδίζωμ χαλῶν ἀγοῖς, ἀλλ' γνῶργος εἴης, αἰετ^ν πον-
 διαόμ^ν τι πρὸς τῶν, καὶ ὁ πρὸ ὁδῶ σοι γήνοιτ' αὐ-
 τὸ τὰ μαθήματα. Ερ. Νὴ Δί', ὦ Λυκίνε, ποιῶν-
 τό τι, τὴν γὰρ χριζὴν σιωουσίαν, καὶ ἃ εἶπε πρὸς
 ἡμᾶς, ἀνεπεπαζόμεν^ν ἐπιὼν τῇ μνήμῃ^ν ἐκαστα. καὶ
 δὲ μὴδ' ἴνα καιρὸν οἶμαι, παρὶσιν εἰδύτας ἀλκίδες
 οἶμ, τ^ν ὑπὸ τοῦ Κῶου ἱατροῦ εἰρημνίον, ὥς ἀρ^α, Βρα-
 χύς μὲν ὁ βί^Θ, μακρὴ ἢ ἡ τέχνη. καὶ τοι ἐκείν^Θ ἱα-
 τρικῆς πόδι ταῦτ' ἔλεγεν, δυμαθεῖς ἐρου πρᾶγμα-
 τ^Θ, Φιλοσοφία ἢ καὶ μακρῶ^ν ἴδ' χρόνῳ ἀνεφικτος.
 ἢ μὴ πάντες ἐρηγόρ^ν, ἀτρεῖς αἰετ^ν, καὶ γοργόν ἀκ-
 βλέπῃ^ν οὐ αὐτῶν. καὶ τ^ν κινδυνόμαον οὐ πόδι μι-
 κρῶν, ἢ ἀθλ^ν εἶν, γ^ν τῶ πολλῶ^ν τ^ν ἰδιωτῶν συρφετῶ.
 πρᾶπολόμ^ν, ἢ δυοδαμονῆσαι Φιλοσοφῆσαντα.
 Λυ. τὰ μ^ν ἀθλα, ὦ Ερμότιμ^Θ, θαυμασία, ἢ λίγα εἴης.
 κας, οἶμαι γ^ν μὲν ὁ πόρρω σε εἶν αὐτ^ν, εἴ γε καὶ εἴης.

ζειν τῷ τε χρόνῳ, ὁ πόσον Φιλοδοφεῖς, ἃ πρὸς αὐτῷ
 πόνῳ, οἷόν μοι ὁ μέτερον ἐκ πολλῶν ἢ δ' ἡ ἔχειν δοκεῖς.
 εἰ γάρ τε μεμνημαι, σχεδὸν εἰκασίμ' ἐπὶ ταῦτά ὄβρι, ἀφ'
 οὐ σε οὐδὲν ἄλλο ποιεῖν τὰ ἑώρακε, ἢ πρὸς αὐτῷ διδρα
 σκαλὸς φοιτῶντα, ἃ ὡς τὸ πολὺν ὅτι βιβλίον ἐπι
 κενυφότα, καὶ ὑπομνήματα τῶν συνυσιδῶν ἀπ' ἡρα
 φόμῳ, ὡς χρόν' αἰετὸν φροντίδων, καὶ τὸ σῶμα κα
 πτωκλήκτοτα. δοκεῖς δ' ἐμοὶ ἄλλ' ὅδε ὄναρ ποτε ἀνέ
 ναι (αὐτῶν, ὅπως ὅπως εἶν' ἐν τῷ περὶ γυμνασίου. ταῦτ'
 ἐν σποποιεῖν μοι φαίνεται ἐκ δὲ μακρῶν ἐπιλήψε
 ὅτι αὐτῷ δὲ δαιμονίας, εἴγε μὴ λήθης ἡμᾶς καὶ πᾶ
 λαὶ αὐτῇ συνῶν. Ερ. πόθεν ὦ Λυκίε, ὅς νῦν ἀρχο
 μαί πρὸς ἀκὺν πρὸν ὅτι ὁδὸν. ἢ δ' Ἀρετὴ τὴν πάντων πύρ
 ρω καὶ τὴν Ἡσίοδου οἰκίαν, καὶ ἐστὶν ὁ οἶμος ἐπ' αὐτῶν
 μακρὸς τε ἃ ὀρθίος καὶ τρηχὺς, ἰδρωτὰ ἐκ ὀλίγου
 ἔχωρ τοῖς ὁδοιπόροις. Λυ. ὅχι ἱκανὰ ἐν ἰδρωταί
 ροι, ὦ Ερμόπαι, καὶ ὁδοιπόρηται; Ερ. οὐ φημι, οὐ
 δὲν γὰρ ἐκώλυνε με πανδουδαίμονα εἶν', ὡς τῷ ἀκρω
 γηρόμενον, τὸ δὲ νῦν ἀρχόμεθα ἐπὶ, ὦ Λυκίε. Λυ.
 ἀλλὰ τίς γε ἀρχὴν, ὁ αὐτὸς οὗτος Ἡσίοδος ἡμῶν τ'
 παντὸς ἐφ' εἶν', ὥστε καὶ τὴν μέσην τὴν ἀνδρῶν εἶναι σε
 ἢ δὲ λείγοντος, ἐκ αὐτῶν ἀμάρτοιμν. Ερ. οὐδέ τι
 ὅδε ὄβρι, πᾶν πολὺν γὰρ αὐτῶν ἡμῶν λῦντο. Λυ. ἀλλὰ
 πῶς γὰρ σε φῶμεν ὅτι ὁδὸς τυγχάνειν ὄντα; Ερ.
 ἐν τῇ ὑπὸ φέρει καὶ τῷ ἐπὶ, ὦ Λυκίε, ἀρτιπρωταί
 νην βιαζόμενον, ὀλιδοκράδ' ἐκ καὶ βραχέας, καὶ δ' ἐχέ
 ρα ὀρέγοντο. Λυ. οὐκοῦν ὁ διδασκαλὸς τοῖς ὄβρι
 ἱκανὸς

ἱκανὸς ποιῆσαι, αὐτὸν ἐκ τοῦ ἄκρου, καθάπερ ὁ τοῦ
Ομήρου Ζεὺς, χρυσῷ τινα σείραν καθίεις, ὅς αὐτοῖ
λόγους, ὃς ὦρ σε ἀνασπᾷ διηλαδὴν, καὶ ἀνακασί-
ζει πρὸς αὐτόν τε καὶ τῇ ἀρετῇ, αὐτὸς πρὸ πολλῶν
ἀναθεσπῶς. Εἰ. αὐτὸ ἐφικτὸν ὧν ἡ κίνη τοῦ γιγνέ-
μεν. ὅσα γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ, πάλαι ἀνασπᾷ σμῖν ἄνω,
καὶ σιωπῇ αὐτοῖς, ὅς δ' ἐμὸν ἐπιγινώσκῃ. Λυ. ἀλλὰ
θαρρῆν χρὴ, καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγαθόν, ὅς τ' ἔστος ἐλ-
δοῦν ὁρῶντα, καὶ τῷ αὐτῷ δουδαμονίαν, καὶ μάλι-
στα ἐκείνῳ συμπροθυμουμένῳ. πλὴν ἀλλὰ τίνα σοι
ἐλπίδα ἰσοφαίνει, ὥς δὴ ποτε ἀναβησομένη; ὅς
νέωτα εἰσέρχῃ αὐτῇ τὸ ἄκρον ἐσεοδαίσει, οἷον μετὰ τὰ
μυστήρια τὰ ἄλλα, ἢ Παναθηναίαι; Εἰ. ὀλίγον φῆς,
ὧν ἡ κίνη. Λυ. ἀλλ' ὅς τ' ἐξῆς Ολυμπιάδας; Εἰ.
καὶ ὅς τ' ὀλίγον, ὥς πρὸς ἀρετῆς ἀσκησιμῇ, ὅς δουδα-
μονίας κτῆσιμῇ. Λυ. μετὰ δύο μὲν δὴ Ολυμπιά-
δας πάντως, ἢ πολλὰ γὰρ ἀν' ἡμῶν ῥαθυμίας κα-
ταγνοίη τις, εἰ μὴ δ' ἂν ποσὸν χρόνον δυνάσσει, ὅς
τρεῖς ἄρ' Ηρακλείῳ σπλῶν εἰς Ἰνδοὺς ἀπελθεῖν, εἴτ'
ἐπανελθεῖν ῥαδίον, εἰ μὴ μὴ δουθῇ, μὴ δ' αἰεὶ βαδίζοι-
τις, ἀλλ' ἂν τοῖς δὲ μεσσοῖς ἐθνεσι ποδὶ πλανώμενθ'.
καίτοι πόσῳ τινὶ βούλει ὑψηλοτέραι, ὅς λισσοτέ-
ραν δῶκεν εἶναι τῷ ἄκρῳ, ἐφ' ἧς ὑμῖν ἡ ἀρετὴ οἰκεί,
ἐλ' Ἀδόντ' ἐκείνης, ἢ μὴ τὸ ὀλίγον ἢ μορῶν Ἀλέξαν-
δρου ἢ τῇ κρατοῦσιν; Εἰ. οὐδὲν ὁμοίον, ὧν ἡ κίνη,
οὐδ' ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τοῖσδε, οἷον σὺ εἰσάγεις,
ὥς ὀλίγον χρόνον κατὰ γὰρ ἀδύναται, ὅς δ' αὖ

μύριοι Ἀλεξανδροὶ πρὸς βάλωσιμ. ἐπεὶ πολλοὶ αὖ
 οἱ αἰνόντων ἦσαν, νῦν δὲ ἀνέρχονται μὲν οὐκ ὀλίγοι
 μάλα ἐξ ῥωμῆως, καὶ πρὸς ἐρχονται ὑπὲρ ποσὸν, οἱ
 ἄλλοι πάντες ὀλίγοι, οἱ ἕτεροι πλεον. ἐπεὶ δὲ αὖτε καὶ
 τὰ μέσην τὴν ὁδὸν γήμωνται, πολλοῖς τοῖς ἀπόροις
 καὶ διυχορέσιμ γνῦν γαίοντες, ἀπὸ τοῦ αἵματος
 καὶ ἀναστρέφουσιν ἀδμαίνοντες, καὶ ἰσοῦσι βρόμι
 νοι, οὐ φεροντὸν τὴν χάματον, ὅσοι δὲ αὖ εἰς τέλει
 διακαρτερήσωσι, οὗτοι πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνῶνται,
 καὶ τὸ ἀπὸ ἐκείνου θυλακισμῶσι, θαυμάσιον πῦνα
 βίον τὴν λοιπὴν βιοῦντων, οἷον μύρμηκες ἀπὸ τοῦ
 ὑψὺς ἐπισκοποῦντες τινὰς αὐτῶν ἄλλους. Λυ. πα-
 παὶ ὦ Ερμόπαι, ἡλίκες ἡμᾶς ἀποφαίνεις, οὐδὲ καὶ
 τὰ αὐτῶν γυναικῶν ἐκείνους, ἀλλὰ χαμαὶ παντάπα-
 σιν γνῶντες ἔλγῃς, εἰκότως, ὅτι καὶ γὰρ ἡδὴ φρονεῖς,
 καὶ ἀνέστην, ἡμᾶς δὲ, ὁ συρφετός, καὶ ὅσοι χαμαὶ ἐρ-
 χόμενοι ὑμῶν, μετὰ τῶν θεῶν καὶ ὑμᾶς πρὸς δι-
 ξόμεθα, ὑπὸν φέλουσιν γημομύλους, καὶ ἀνελθόν-
 τας, οἱ πάλαι ἀπὸ δέτε. Ερ. εἰ γὰρ γήμοιτο καὶ
 ἀνελθεῖν, ὦ Λυκίε, ἀλλὰ πάμπαν τοῖς λοιπῶν. Λυ.
 ὁμῶς οὐκ ἐφικνῶσι ὁπόσον, ὡς χρόνῳ παραβελθεῖν.
 Ερ. οὐδὲ αὐτὸς γὰρ οἶδαι, ὦ Λυκίε, τὰ κε βίεις. εἰ καὶ
 ζῶ μὲν τοι οὐ πλείω τῶν ἔτι σιμῶν ἐπὶ τοῖς αἵματι, μετὰ
 ἅπαντας που καὶ αὐτὸν ἔτι ἄκρῳ ἐσόμεθα. Λυ.
 Ἡράκλεις, πολὺ λέγεις. Ερ. καὶ γὰρ πόθεν μεγί-
 στω, ὦ Λυκίε, οἱ πόνοι. Λυ. ποντὶ μὲν ἴσως ἄλλοι-
 δες, ὡς δὲ τῶν ἔτι σιμῶν, ὅτι βίωσι ποσῶντα,
 πότε

πότορον ὁ διδάσκαλός σου καθυπέχετο, οὐ μόνον
 ὥφους, ἀλλὰ καὶ μαντικὸς ὤν, ἢ χρησμολόγος τις, ἢ
 ὅσοι τὰς Χαλδαιῶν μεθόδους ἐπίσανται; φασὶ
 γοῦν εἰδέναι τὰ τοιαῦτα, οὐ γὰρ διὰ σέ γε εἰκός, ὡδὶ
 (ὦ) ἀδελφῶ, εἰ βιώσῃ μέχρι πῶς τὴν ἀρετὴν, ὅσους
 τοὺς πόνοὺς ἀνέχεσθαι, ἢ ταλαιπωρεῖν νύκτωρ καὶ
 μεθ' ἡμέραν, οὐκ εἰδότες, εἰ σε πλησίον ἢ διὰ τοῦ ἄκρου
 γηρόμενον, ὃ χρεὼν ἐπίσαν, κατὰσπᾶσαι λαβόμε-
 νοι τοῦ ποδὸς, δι' ἀτελοῦς φιλίπιδος. Ερ. ἀπα-
 γε, δύσφημα γὰρ ταῦτα, ὦ Λυκίνε. ἀλλ' εἴη βιῶναι,
 ὡς μίαν γοῦν ἡμέραν βυδαμονήσω, σοφὸς γηρόμε-
 νος. Λυ. καὶ ἱκανή σοι αὐτὴ τῶν τοσούτων κα-
 μάτων ἢ μία ἡμέρα; Ερ. ἐμοὶ μὲν καὶ ἀκαριαῖον
 ὅποσον ἱκανόν. Λυ. τὰ δὲ διὰ αὐτῶν, ὅτι βυδαίμο-
 να, καὶ τοιαῦτα, ὡς πάντα χρεῖν ὑπομένειν δι' αὐ-
 τὰ, πόθον ἔχεις εἰδέναι; οὐ γὰρ διὰ αὐτὸς πῶ ἀνελή-
 λυθας. Ερ. ἀλλὰ τῷ διδάσκαλῳ πιστὸν λέγον-
 τι, ὃ δὲ πάντες οἶδον, ἅτε ἀκρότατος ἦδ' ἡ ὥμ. Λυ.
 ἔλεγε δὲ πῶς δεῶν, ποῖα τὰ πόδι αὐτῶν, ἢ τίνα τῶν
 βυδαμονίαν εἶναι τὴν ἐκεί, ἢ που πινὰ πλούτου καὶ
 δόξαν ἢ ἡδονὰς αὐτοῦ προβλήτης; Ερ. βυφῆμαι ὦ ἐ-
 ταίρει, οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὅδε ταῦτα, πῶς τὸν γὰρ τῆ ἀρετῆς
 βίον. Λυ. ἀλλὰ τίνα φησὶ τὰ γαθα, εἰ μὴ ταῦτα
 ἔξαι πῶς τὸ τέλει φιλῶς κήσεως ἐλθούσας; Ερ. Ὁ-
 φείαν καὶ ἀνδρίαν, ἢ τὸ καλὸν αὐτό, καὶ τὸ δίκαιον, ἢ
 τὸ πάντα ἐπίστασθαι βεβαίως πεπρωμένον, ἢ ἡγεστὰ
 ἔχει, πλούτος ἢ καὶ δόξας ἢ ἡδονὰς, ἢ ὅσα τῷ σώματι

τῷ, πάντα ταῦτα κἀτὼ ἀφῆκε, καὶ ἀφ' οὐρανὸς
 μένος ἀνέρχετο, ὥσπερ φασὶ τὴν Ἡρακλῆα γνῶναι τὴν οἴτην,
 καὶ τακαυθύνετα, θεὸν γινέσθαι. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀφ' ἑλ-
 λῶν, ὁ πόδον ἀνθρώπων ἔχει πρὸς τὴν μηρὸς, ὁ καὶ θα-
 ρύρ τε, καὶ ἀκῆρα τὸ φέρων τὸν θεόν, ἀνέπληστο δὲ τοῦ
 θεῶς διδοικεν καὶ ἐκ τῶν πυρός. καὶ οὗτοι δὲ ἐκ τῶν
 Φιλοσοφίας, ὥσπερ ἐκ τῶν πυρός, ἀπαντα ταῦ-
 τα ποδαιρεθύνονται, ἀπὸ τοῦ ἀλλοῦ θάυμαστα ἐν δὲ καὶ,
 ἐκ ὁρῶν δὲ ἀφ' ἑσπερος, ἀνελθόντες ὡς τὸν ἀκῆρα θυλαμο-
 νοῦσι, πλουτοῦ δὲ δέξιν δὲ ἡδονῶν ἀλλ' ὅδε μεμνημέ-
 νοι, ἐπὶ καὶ ἀγαλῶν δὲ τὸ οἰομένων ταῦτ' εἶναι. Λυ.
 καὶ τὴν Ἡρακλῆα, ὡς ἐμύοιμι, τὴν οἴτην, ἀνδρῶν καὶ
 θυλαμόνα λέγεις ποδὶ αὐτῶν, πλεῖν ἀλλὰ πόδε-
 μοι εἶπε, καὶ κατὰρχονται ποτε ἐκ τῶν ἀκῆρας, ἢ ἐθε-
 λήσωσι χρυσόμυλοι τοῖς κἀτὼ, ἀκαταλελοίπασιν,
 ἢ ἀνάγκη, ἀπαξ ἀνελθόντας αὐτὸς μένειν, ὁ σωῖ-
 ναί τε ἀρετῇ, πλεῖστα καὶ δέξιν δὲ ἡδονῶν καὶ ἀγαλῶν
 τας; Ερ. ὁ μόνον ὅς τ' ὡς Λυκίαν, ἀλλ' ὅς τ' ἀκαταλελοί-
 πος ἀρετῇ, οὐτε ὁρῶν, οὐτε, φόβω, οὐτ' ἐπιθυ-
 μίας ὁ τοιοῦτος ἀνδρῶν, οὐδ' ἀνδρῶν, οὐ
 δὲ ὅλως πάθῃ ἐπὶ τοιοῦτον πάθος αὐτόν. Λυ. καὶ
 μὴ εἴγε με δὲ, μηδὲρ ὀκνήσαντα, εἰπεῖν τὰ ληδεις,
 ἀλλ' ὅς τ' ἀκαταλελοίπασιν, οἷμαι, καὶ ὅς τ' ὅσοι εἶναι, διετάξιν
 τὰ ἐκ τῶν φῶν γινόμενα. Ερ. καὶ αὖτως, ἀλλ'
 εἶπε, ὅ, καὶ λέγεις. Λυ. ὅρα ὡς ταῦτε, ὡς ἐγώ γε
 καὶ πάντες ὀκνῶ. Ερ. ἀλλὰ καὶ ὀκνεῖ ὡς ἡγεναῖς, πρὸς
 γὰρ μόνον ἐμὲ λέγων. Λυ. καὶ ὅς τ' ὀκνῶ, ὡς ἐμύο-

τιμῇ

Ζεμε, σιγγυμύλωι πρὸς πόμω, ὡς ἐπὶ σὺν ὅτῳς ἐ-
 χήμ, ὡς τὸ γένεσθαι αὐτῶν, καὶ αὐτῶν καὶ δικαίους,
 καὶ τὰλλα, καὶ ὡς ἐκκλησίω πρὸς τὸ λόγον, ὅπου
 δὲ ὡς πλεονεξία φησὶ καὶ ταφρονεῖν σφῶς, καὶ δόξης
 ὡς ἡδονῶν, καὶ μήτε ὀργίζεσθαι, μήτε λυπείσθαι, πάν-
 τιν ἐταῦθα, μόνω γὰρ ἐσμὲν, ἐπέστω ἀναμνηθεὶς, αἱ
 πρόσφοροι εἶδον ποιεῖν τε. βάλει, φῶ τινα; ἢ ἱκανόν,
 καὶ αὐτὸν τὸ νόματος; Ερ. μηδὲ αὐτῶς, ἀλλὰ καὶ ὅσοι
 εἰπὲς, ὅσις ἡ. Λυ. διδωσκυλός αὐτῶς ὅτος, ὁ σὸς,
 αὐτῶς τὰτ' ἄλλα αὐτῶς ἀξιοῦ, καὶ γέρον ἡδὲ δὲ τὸ
 ὕστατον. Ερ. τί ἐν δὲ ἐποίει; Λυ. τὸν ξένον οἶδα
 τὸν Ἡρακλεώτῃ, ὅς ἐκ πολλῶν σωεφελοςόφει αὐ-
 τῷ, μαθητῆς ὡν, τὸν ξανθόν, τὸν εἰσιπτόν; Ερ. οἶ-
 δια, ὅν λέγεις, δίδω αὐτῷ τὸ νόμα. Λυ. ἐκείνον αὐ-
 τὸν, ἐπεὶ τὸν μισθόν, οἶμαι, μὴ ἀπεδίδοι κατὰ και-
 ρόν, ἀπὸ γὰρ πρὸς τὸν ἀρχόντα ἡ γὰρ, πρὸς τοῖς
 καὶ αὐτῷ βοιωτῶν πρὸς τὸν τράχηλον, ὡς ἐβόα, καὶ
 ὡς γίγεται. καὶ εἰ μὴ τῶν σωηθέντων τινες, καὶ μέσῳ γυμ-
 νάσι, ἀφείλοντο τὸν νεανίσκον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ,
 οὐκ ἴδι, πρὸς αὐτῶν, ἀπὸ τράχηλον αὐτοῦ τῶν εἰναι γέ-
 ρων, ὅτῳς ἡ γὰρ ἀνάγκη. Ερ. πονηρὸς γὰρ αἱ ἐκεί-
 νῳ, ὡς ἀγνώμων, ὡς λυκίνο, πρὸς τὰς ἀρδύσεις, ἐπεὶ
 τὸς γὰρ ἄλλος, οἷς διακρίνει, πολλὰς ἔντας, ὅδεμ τοῖς
 τὸ πῶς διακρίνειν, ἀκρίβειαν γὰρ αὐτῷ ἡ. καὶ ὅσον
 αὐτῶς τόκος. Λυ. τί δὲ; αὐτὸ μὴ ἀκρίβειαν, ὡς μα-
 κέει, μέλει πὶ αὐτῷ, καὶ βαρύνει τὸν δὲ τὸν ὅσον
 σοφίας, καὶ μηκέτι τῶν καὶ τῶν οἷον καὶ ταλελειμμέν-

νομι δ' εοικλως; Ερ. οίει γάρ, ὅτι εἰ αὐτὸ χάρειν ἐκείνος
 ποδὲ τὰ τοιαῦτα ἐσπόμενον; ἀλλ' ἐσμ' αὐτῷ πα-
 ρία νεογνά, ὡρ κηδεταί, μὴ γν' ἀρείας καταβίω-
 σῶσι. Λν. Διὸρ ὦ Ερμότιμ' ἀναγαγέμ' ἐκ κείνου
 ὡδὲ τὴν ἀρετὴν, ὡς σωδυσταίμονοι οἶν αὐτῷ, πλὴ-
 το κατὰ φρονεῖν. Ερ. ὁ γολή μοι, ὦ Λυκίε, ποδὲ
 τότ' αὖρ διαλέμεσθαι, σπύδω γάρ ἥδη ἀκροαθε-
 σθ' αὐτῷ, μὴ ἔλθω τελείως ἀπληροφές. Λν. Θάρ-
 ρει ὦ γὰρ, τὸ τήμορον γν' ἐκ χειρὸς ἐπ' ἡγελθ', ὡς
 ἐγὼ ἀΐνυμι, ὅδ' ἐπὶ λοιπὸν τ' ὁδὸς. Ερ. πῶς λέ-
 γεις; Λν. ὅτι γν' τῷ πᾶσι τὸν αὐτὸν αὐτῶν, εἰ γε-
 ρὸν πεισθῆναι βούλομαι. Πινάκιον γάρ τι
 ἐκρεματοῦν ἐπὶ τῷ πυλῶνος, μεγάλοις γράμμασι
 λεγόν, τήμορον ὁ συμφοροφῆμ'. ἐλέγετο δὲ παρ'
 Εὐκράτει, τῷ πάντῃ, δι' ἐπὶ νήσους χθὺς, γυνέθλια θυ-
 γατρὸς ἐσιώνῃ, πολλὰ τε συμφοροσφῆσαι γν' βού-
 λωμαι, ἔπειτα Εὐθύδ' ἐκ μὲν τῷ ποδὲ ὡρ
 ἐκείνου εἰσάσσειν αὐτὴν ἐπὶ τοῖς ἀπ' ἐλπίσιν, ὅπως
 αὐτὴν ἐκραυγῆς πονήρως τὴν κεφαλὴν διατεθῆ-
 ναι, ἔπειτα εἰσάσσειν πολλὰ ὅτι μέγας νύκτας, ἀπ'
 ταθείσας, ὡς φασί, τ' οὐρανίας. ἅμα δ' ἐπεπώκει,
 οἶμαι, πῶς τὸν ἐκείνῳ, τῷ πᾶσι τῶν, ὡς εἰς, φιλο-
 τήσας πρὸ πινόντων, ἔπειτα εἰσάσσειν πλεονῶν
 ἐκείνῳ, ὡς ἀναρρέψας ἡμέσας τε, ὡς ἐφασκον, πολ-
 λὰ, ἔπειτα μόνον ἀντιβῶν πρὸ λαβῶν τὰ βρεα, ὅπως τε
 παρὲς κατὰ τὴν ἐσθ' ἐπὶ παρὰ δειδῶκει, καὶ σημι-
 νάμην.

να μὲν ἐπιμελῶς, τὸ ἀπ' ἐκείνου καθεύδουσι, μηδέ
να εἰσδέχεσθαι πρᾶγμαίλας. ταῦτα δὲ μῖδ' ἥκα-
σα, τοῖς οἰκίετο αὐτοῖς, διηγεμνὸς τοῖς τῶν μαθητῶν,
οἱ καὶ αὐτοὶ ἀνέσφιζον μάλα πολλοί. Ερ. ἐκράτη-
σε δὲ πότρεθ, ὧς Λυκίην, ὁ διδασκαλός, ἢ ὁ Εὐ-
θύδημος, εἴ τι καὶ τοῖς τοῦ ἐλεγμῶ ὁ μῖδ' ἥκα-
σα, τὰ μὲν πρῶτα φασίην, ὧς Ερμότιμ, ἀγχώμαλα σφί-
σι γινέσθαι, τὸ δ' ἐν τέλος τ' νίκης καὶ ὑμᾶς ἐγε-
ντο, καὶ παραπολὺ ὁ πρεσβύτερος ἐπιδόχευ. τῶν
γὰρ Εὐθύδημος, εἰδ' ἀλλὰ μὴ πᾶσι φασίην ἀπελθεῖν, ἀλ-
λά τραῦμα παμμεγέθυς ἐχούσας τῇ κεφαλῇ. ἐπεὶ
γὰρ ἀλαζωνίᾳ ὁ ἐλεγεμνός, καὶ πείθεσθαι οὐκ ἠθέ-
λην, εἰς δὲ παρῆγε ῥάδιον αὐτῶν ἐλεγεμνός, ὁ διδασ-
καλός σὺ ὁ βέλτερος, ὅς τις, σκυφὸς κενόρροον ἵνα
καταφέρει αὐτοῖς, πλησίον κατακειμένου, καὶ ὅ-
τως ἐκράτησεν. Ερ. οὐ γὰρ ἄλλως ἐχελὺ
πρὸς αὐτὸν μὴ ἐθέλοντας εἰκειν τοῖς κρείττοσι. Λυ-
ταυτὴ μὲν, ὧς Ερμότιμ, πάντων δὴ λόγῳ. ἢ τί γὰρ πα-
θῶν Εὐθύδημος, αὐτῶν γέροντα πρῶτα, ἀόρ-
γητον, καὶ θυμὸν κρείττονα, σκύφον ὅτι βαρύνει
τῇ χειρὶ ἐχόντα; ἀλλὰ χολῶν γὰρ ἀγροῦν, τί οὐ δικ-
τῶν μοι ἐπαίρω ὄντι, ὅς τις τὸν ὁρμήνης τὸ πρῶ-
τον φιλοσοφῆν, ὡς καὶ αὐτὸς, εἰς διωκτὸν, ἐπισω-
δισποροῖται ὑμῖν τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀρξάμενος; εἰ γὰρ ἀπ-
κλείσετέ με διηλαθὴν φίλοι οὐδὲν. Ερ. εἰ γὰρ ἐθέλη-
σαις ὧς Λυκίην, ὅς τις γὰρ βραχέει, ὅς τις δισίσεις τῶν ἀλε-
λων. παῖδες, οὐ γὰρ οἱ οἰκίετο ἀπαύτας, ὡς πρὸς σέ, ὅ

οὐτομ' ἐπορφρονήσεις αὐτός. Λυ. ἱκανόν, εἰ με-
 τὰ ἔκτισον ἐκ γηνοίμην τοῖς τοῖς, οἱ ὅτι σὺ νῦν. Ερ.
 ἀμέλει καὶ αὐτός κατὰ σὲ γεγονώς ἡγεσάμην Φιλο-
 σοφῆν, τετάρτην τοῦτος χεδόν, ὅποσα, οἶμαι, σὺ
 νῦν γέγονας. Λυ. τοσαῦτα γὰρ, ὦ Ερμότιμ, ὥς
 τὴν αὐτὴν ἄγε, λαβὼν καὶ με, δίκαιον γάρ, καὶ πρῶ-
 τόν γέ μοι ἴδωρ εἶπε, δίδωτε ἀντιλέγειν τοῖς μανθάν-
 ουσιν, ἢ μὴ ὁρθῶς λέγεσθαι δοκῇ αὐτοῖς, ἢ δὲ ἐ-
 φέτε ἴδωρ τοῖς νεωτόροις; Ερ. ὁ πάντων, σὺ δὲ, ἢ
 τι βόλῃ, ἐρώτα μεταξὺ, καὶ ἀντιλέγει, ἔαον γὰρ ὅ-
 τω μαθήσ. Λυ. δὴ γὰρ νῦν τὸν Ερμῆν, ὦ Ερμότιμ,
 αὐτόν, ὃ ἐπ' ὠνυμῶν ὡς τυγχάνεις. ἀτὰρ εἰπέ μοι,
 μία τίς ὁδὸς ὁδῶν, ἢ ὑδὶ Φιλοσοφίαν ἀγεσθαι, ἢ τ' Στωϊ-
 κῶν ὑμῶν; ἢ ἀληθὴ ἐγὼ ἤκιστον, ὥς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἴ-
 νεις εἶσι; Ερ. μάλα πολλοὶ ῥοιπατικτοὶ ὅτι ἐπι-
 κέραιοι, καὶ οἱ τῶν πλάτωνος ἐπιγραφόμενοι, καὶ αὖ
 διοργάνους ἄλλοι πῖνες, καὶ ἀντιδρόμους βυλῶται, καὶ
 οἱ ἄλλοι τῶν Πυθαγόρου, ὅτι ἐπὶ πλείους. Λυ. ἀληθὴ τού-
 τα, πολλοὶ γάρ εἰσι. πότῳ δὲ, ὦ Ερμότιμ, τὰ
 αὐτὰ ὅτι λέγουσιν, ἢ διαφορά; Ερ. ὅτι πάντων διά-
 φορα. Λυ. τὸ διερεῖ ἀληθές, οἶμαι, πάντως πᾶσι
 ὡς αὐτῶν, ἀλλ' ὁ πάντων, διαφορά γε ὄντα. Ερ. πᾶ-
 ν μὲν ὅν. Λυ. ἴθι δὲ ὦ Φιλότῃς, ἀπόκειναι μοι,
 ὅτι ποτε πισδύσας τὸ πρῶτον σὺν, ὅποτε ἦεις Φιλο-
 σοφῶν, πολλῶν τοῖς θυρῶν ἀνὰ πεπλημένον, πρὸς
 σὺν τὰς ἄλλας, εἰς τὴν Στωϊκῶν ἡκού, καὶ δὲ ἐκεί-
 νης ἡξίους ὑδὶ τὴν ἀρετὴν εἰσιγίαι, ὥς δὲ μόνος ἀλη-
 θής

θὺς ὅσους, ὅτι τὴν διδασκαλίαν ἐπιδεικνύουσιν, τῶν δὲ ἁλ-
λων εἰς τυφλὰ καὶ ἀνέξοδα φόρους αἰνέται· τίνι τῶν ἐτεκ-
μαίρεται τότε; καὶ μή μοι τὸν νῦν διὰ τοῦτον σεκυτὸν
γνῶσι, τὸν εἴτε ἡμίσοφον, εἴτε σοφόν ἢ δὴ τὰ βελ-
τίω λεγόντων ὑπερβαῖν πολλὰς ἡμᾶς διωκόμενον, ἀλλ'
ὅπως ἀποκτείνει, ὁποῖος τότε ἡδὲ ἰδιώτης, ὅτι ἡ
τὸν νῦν ἐμέ. Ερ. ὁ συνίημι, ὁ πῶς ὅσον βλάπεται,
ὡς Λυκίαν. Λυ. καὶ μὲν ὁ πῶς ἀγκυλοῦν ἡρόμεν.
πολλῶν γὰρ ὄντων φιλοσόφων, οἷον Γλαύτωνος ὁ
Αριστοτέλους καὶ Αντιγόνης, ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
νωρ, τὸ Χρυσίππου ὁ Ζήνωνος, καὶ τὸ ἄλλων, ὅτι εἰ-
σι, τῶν σὺ πιστεύεις, ὅτι ἄλλους εἰς, ὅτι ἀπάντων
δὲ φιλολόμος, ἀπὸρ πῶς ἔχεται, ἀξίους ἡ τῶν
τα φιλοφῶν; ἀρα ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
Γυθίου ὅτι ἐπεμύνην ὡς τὰ Στωϊκῶν, ἀξίους ὅτι ἀ-
πάντων πῶς ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
εἰδος φιλοσοφίας πῶς ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
ἐκείνους εἰδὲν. Ερ. ἀλλ' ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
ἡρόμεν πόρι γε τῶν τῶν θεῶν. Λυ. πότι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
ἀξίους θεῶν συμβολίας ἡρόμεν αὐτῶν, ἡ ἐκείνους ὅτι
αὐτὸς εἰν ἐλεῖται τὸ βέλτιον, ὅτι σπουδῶν, αὐτὸν τῶν
θεῶν; Ερ. ὅτι γάρ. Λυ. ὅτι καὶ ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
σπουδῶν ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
ἀρχῇ, τίς ἡ ἀξίους φιλοσοφία ὅτι, καὶ ἡ ἀληθείου-
τα, ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
σοι φράσω, ἐώρων ὅτι πλείους ἐπ' αὐτῶν ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
τας, ὅτι εἰκαζομ ἀμείνω εἰν αὐτῶν. Λυ. πότι πῶς

νι πλείους τῶν Ἐπικυρείων ἢ Πλατωνικῶν ἢ Πόριπτι-
 τικῶν; καὶ εἰθιμίας γὰρ αὐτοῦ διηλασθῆναι, καὶ ἀπο-
 ρῆναι τὰς χειροτονίας. Ερ. ἀλλ' οὐ καὶ εἰθιμίας ἐγώ-
 γε, εἰκαζομαι δέ. Λυ. ὡς οὐκ ἐθέλεις διδάξαι με, ἀλλ'
 διαπατάς, ὃς ποῦ τῶν ταύτων εἰσαμῶ φης καὶ
 πλήθει λείπειν, ἀρκυρήμονι λέγειν πρὸς με τὰ
 ληθές. Ερ. ὁ μόνον ἴδω, ὦ Λυκίε, ἀλλὰ καὶ ἡκο-
 ον ἅπαντων λεγόντων, ὡς οἱ μὲν Ἐπικυρεῖαι, γλυ-
 κύθυμοι καὶ Φιλόδοχοι εἰσι. οἱ Πόριπτικὸι δέ,
 καὶ Φιλόπλοτοι καὶ εἰρηνικοὶ τινες. οἱ Πλατωνικοὶ
 δὲ τετύφωται, καὶ Φιλόδοχοι εἰσι. ποῦ δ' ἔστι τῶν Στωϊ-
 κῶν πολλοὶ ἐφασκον, ὅτι ἀνδρώδεις, καὶ πάντα
 γινώσκουσι, καὶ ὅτι ὁ ταύτην ἰὼν τὴν ὁδὸν, μόν-
 ον βασιλεὺς, μόνος πλοῦσι, μόνον ὁ φῶς, ὅσιν
 ὅλως, ἅπαντα. Λυ. ἔλεγον δὲ ταῦτα πρὸς σέ
 ἄλλοι διηλασθῆναι ποῦ αὐτῶν, ὃ γὰρ δὴ ἐκείνοις αὐτῶν
 τοῖς ἐπιστάταις, ἐπαίνουσι τὰ αὐτῶν. Ερ. ὁ δαμῶς,
 ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλεγον. Λυ. οἱ μὲν δὴ αὐτίδου οὐκ
 ἔλεγον, ὡς τὸ εἶναι, ὅτι ἡσυχαστοὶ οἱ τὰ ἄλλα φιλο-
 φθονοῦν. Ερ. ὁ γὰρ. Λυ. οἱ δ' ἄρα ἰδιῶτες ταῦτα
 ἔλεγον; Ερ. καὶ μάλα. Λυ. ὁρᾷς, ὅπως αὐτοῖς ἐξα-
 πατάς με, καὶ ὁ λέγεις τὰ ληθές, ἀλλ' οἷμαι Μαργί-
 τι δαλεῖν καὶ πνι, ὡς πισδύσαι, ὅτι Ερμότιμος,
 αὐτὸς σιωπῶν, ἐπὶ τότε γεροντὸς πτοσσεύωντα,
 ποῦ Φιλοσοφίας, καὶ Φιλοσόφων ἀνδρῶν, τοῖς
 ἰδιώταις ἐπισδύσει, καὶ κατὰ τὰ ἑκείνων λε-
 γόμενα ἐποιεῖτο τὴν αἰεσίαν, καὶ τῶν κρείττωνων ἀ-
 ξιῶν,

Ξιῶν, ὃ γὰρ πισδύσαιμί σοι τοιαῦτα λέγοντι. Ερ.
ἀλλ' αἰδοῦ Ἀνκινε, ὅχι τοῖς ἄλλοις μόνον ἐπισδύου,
ἀλλὰ καὶ ἐμαυτῷ. ἐώρων γὰρ αὐτοὺς κρομύας βαδίζον-
τας, ἀναβεβηκυμένους ὀυσταλῶς, φροντίζοντας ἅς,
ἀρρογνῶπες, γν' ἡδὴ κρείας τοὺς πλείους, ὃ δὲ μ' ἄβρομ,
ὃ δ' αὖ πάνυ δὴ τὸ ἀδιάφορον ἐπορεκπέπῳ, ὡς
ἐκπληκτοὶ εἶν', καὶ κωινὸν ἀτεχνῶς, ἀλλ' ὡς τὸ μέ-
σο καὶ ἀσκήματος, ὃ δὴ ἀρίστον ἀπαντῶν εἶναι φασι.
Λυ. ἄρ' ἐν κακείνῃ εἰδὼν ποιῶντας αὐτοὺς, ἃ μικρῶ
προδόντες ἐλεγον αὐτοὺς ἑωρακέναι τὸν σὸν διδάσκα-
λον, ὃν ἐρμόπιμε, πρῶτοντα; οἷον διανέοντας, καὶ
ἀπαντῶντας πικρῶς, καὶ φιλονείκως πάνυ ἐλίζον-
τας γν' ταῖς ξυστάσεσιν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ἐπιθείκωνται;
ἢ τῶν ὀλίγων τοῖς μέλει, ἄλλοις αὖ ὀυσταλῆς ἢ ἀναβο-
λῆς, καὶ ὁ πῶγων βαθύς, καὶ γν' ἡδὴ ἡ κρείας; καὶ πῶς τὸ
λοιπὸν ἀρ' ἀχωμεν τοῖς κανόνα, καὶ σάβην ἀκρίβη
τῶν τοῖσιν, ὡς ἐρμόπιμος φησι. καὶ γὰρ ἀπὸ χημάτων,
καὶ βαδισμάτων καὶ κρείας διαγιγνώσκῃ τὸς ἀρίστους,
ὅς δ' αὖ μὴ ἔχῃ ταῦτα, μὴ ἢ σκυθρωπὸς ἢ, καὶ φρον-
τιστὴς τὸ πρόσωπον, ἀκροκίμας καὶ καὶ ἀκρίβη-
τέ. ἀλλ' ὅρα, μὴ καὶ ταῦτα, ὃ ἐρμόπιμε, παύσεις
πρὸς με, περὶ ὧν μὴ, εἰ ἐξαπατῶμεν σωίμει.
Ερ. διατί τὸτ' ἐφησθα; Λυ. ὅτι ὃ γὰρ ἀνδραῖ-
ων ταῦτ' ἐξέτασις λέγεται, τῶν ἀπὸ τῶν χημάτων. πα-
ραπολύ γὰρ ἐκείνοις ὀυσταλῆς οἱ, καὶ τὰς ἀναβο-
λῆς κρομύωτοιοι φησὶ τοῦ ἑνός, ἢ Ἀλκαμῆς ἢ Μύ-
ρων, πῶς τὸ ὀυσταλῆς τὸν εἰσάγοντος. εἰ δὲ καὶ

ὅπῃ μάλιστα χῆν τεκμαίρεσθαι τοῖς ποῖσιν, τί αὖ πά-
 θαι τις, εἰ τυφλὸς αὖ ἐπιθυμοῖν Φιλοβοφῆν; τῷ δὲ
 γνῶν τὸν τὴν ἀμείνω πωαίρεσιν πωρημνύον, ὅτε
 γῆμα, ὅτε βάδισμα ὁρᾶν διωάμην; Ερ. ἀλλ'
 ἐμοί γε ὅπως τυφλὸς ὁ λόγος, ὦ Λυκίην, ὅδε μοι μέ-
 λει τῷ ποῖσιν. Λυ. ἐχρῶ μὲν, ὦ χηρὲ, κοινόν τι τὸ
 γνώριμα εἶναι τῷ μεγάλῳ, ὅτι ἀπασιν χρησίμων.
 πλὴν εἰ δοκῇ, οἱ μὲν ἔξω ἡμῶν Φιλοβοφίας μὲν ἔτα-
 ρα οἱ τυφλοὶ, ἐπεὶ πόρῃ μὴ δὲ ὁρᾶν. καί τοι ἀναγ-
 κάσιον ἢ τοῖς ποῖσιν μάλιστα Φιλοβοφῆν, ὥς μὴ
 πάντῃ ἀχθῶν τοῦ ὡδὶ τῇ συμφορᾷ. οἱ δὲ δὴ βλέπον-
 τες, ἡμῶν πάντῃ ὅσον δοκῇ ὡσι, τί αὖ διωάμην σω-
 ῖσθαι τῷ Φιλικῆς, ἀπόγε Φιλεωθῶν ταύτης πόρι-
 βολῆς; ὅδε βάδισμα εἰπέμ, τοῖον δὲ ὅσον, ὅχ ὅτι Φι-
 γνώμης τῷ ἀνδρῶν ἔρωτι πωσῆεις αὐτοῖς, ὅτι ἡξίως
 ἀμείνων γίγνεται ὅτε τὰ τῷ γνώμης; Ερ. ἢ μάλα.
 Λυ. πῶς δὲ οἶόν τέ σοι ἢ, ἀφ' ὧν ἐφηδὰ ἐκεί-
 νων τῷ γνωρισμάτων διορᾶν τὸ ὅπως Φιλοβοφῆν-
 τα, ἢ μὴ; ὅ γὰρ Φιλεῖ τὰ πιαῦτα ὅτε δὲ φαίνεται,
 ἀλλ' ἐστὶν ἀπόρρητα, ἢ γὰρ ἀφανῆς ἐκείνη, λόγοις ἢ
 σωπασίας ἀναδαικνύμενα, ὅτι ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὅ-
 ψε μόλις. ὁ γὰρ Μῶμος, ἀκήκοας, οἶμαι, ἃ τίνα ἢ καί-
 λατο τὸ ἠφαισθαι, εἰ ἢ μὴ, ἀλλὰ νῦν ἄκσε. φησὶ γὰρ ὁ
 μύθος, εἰσεῖσαι Αθλῶν ἢ ποσειδῶνα ὅτι ἠφαιστον δὲ
 τεχνίας πᾶσι, ὅτι μὲν ποσειδῶν, ταῦτόν τινα ἀνα-
 πλῆσαι, τὴν Αθλῶν δὲ, οἰκίαν ἐπινοῆσαι. ὁ ἠφαι-
 στος ἢ ἀνδρῶν παρὰ τῶν σωπασίας. καὶ ἐπεὶ πόρῃ ὡδὶ

τὸν

τὸν Μωϋσιν ἡγοῦν, ὃν πᾶς δικαστὴς προείλοντο, θεα-
σάμενοι ὅτι ἐκείνῳ ἐκείσε τὸ ἔργον, τῷ μὲν ἄλλω, ἅ-
πνα ἡπιδόξατο, ποδὶ πῶρ αὐτὸν εἶναι λέγειν, ὡς τὸ αὐ-
θρόως δὲ ὄντα ἐμίμνατο, ὅτι τὸν ἀρχιτέκτονα ἐπὶ
πληξεί τὸν Ἡφαιστον, διότι μὴ καὶ θυεῖδας ἐποίησεν
αὐτῷ ἡγῆ τὸ σέβνρον, ὡς ἀναπεταδισάμεν, γνώμενα
γίγνεσθαι ἀπασιν, ἅ βόλεται, καὶ ἐπινοεῖ, καὶ ἡ ψυχή
τῶν ἀληθινῶν ἐκείνῳ μὲν ὄν, ἅτε ἀμβλυώτῳ, ὅ-
τω ποδὶ τῷ αὐθρόως πᾶσι διγνοῖτο, σὺ δ' ὡς ἐπὶ τῷ
κείῳ ἡμῖν δ' ἐδρῆσαι, ὅρα δὲ τὰ γινόμενα, ὡς εἰκοι, ὅτι
τῷ σέβνρον, καὶ ἀνέκτοκα σοὶ τὰ πάντα, ὡς εἰδέναι μὴ
μόνον, ἅ βόλεται, καὶ ἀγινώσκει ἐκείσε, ἀλλὰ καὶ τὸ
τῶν ἀμείνων ἡ χείρων. Εἰ. παῖδες ὦ Λυκῖνε, ἐ-
γὼ δὲ κατὰ θεὸν εἰλόμην. καὶ ὁ μεταμέλει μοι πε-
ρὶ αἰρέσεως, ἱκανὸν δὲ ὄντα πᾶσι γὰρ ἐμὲ. Λυ. ὁμῶς
ὅτι αὐτοῖς ὡς ἐταῖρε καὶ πᾶσι ἐμὲ, ἀλλὰ ποδὶ ὅτι
με παραπολύμενον γὰρ πολλῶν ὅτι συρφετῶν. Εἰ.
ὅδε γὰρ αὐτὸ σοὶ ἀρῆσκει, ὡς αὐτὸν εἶπω. Λυ. ὅτι ὡς γὰρ
θεός, ἀλλ' ὅδε ἐβελείς ἐπείμ, ὅποιον αὐτὸν με ἀρῆσειν.
ἐπεὶ δ' ὅτι σὺ ἐκὼν ἀρχηγὸς ἦν, καὶ φθονεῖς ἡμῖν, ὡς
μὴ δ' ἴσθαι γινώσκεις σοὶ φιλοσοφῆσαντος, ἐγὼ πε-
ράδομαι, ὅπως αὐτοῖς τε ὡς, κατ' ἐμαυτὸν δ' ἐδρῆμ
τῷ ἀκρίβῃ ποδὶ τῶν κρείσσιν, καὶ τῷ ἀσφα-
στάτῳ αἰρεσίμ. ἄκτι δὲ καὶ σὺ, εἰ βόλει. Εἰ. ἀλλὰ
βούλομαι, ὦ Λυκῖνε, ἵσως γὰρ τι γνώμεμον ἔρῃς.
Λυ. σκόπε δ' ἡ, ὅτι μὴ κατὰ γλώσσας, εἰ πάντ' ἀπα-
σι ἰδιωτικῶς ἀναζητῶ αὐτῶν, ἀνάγκη γὰρ οὕτως,

ἐπεὶ μὴ σὺ ἐβέλβης βαφείσορον ἐπέειρ, εἰδὼς ἄμεινον.
 ἔσω δὴ μοι ἡ μὲν ἀρετὴ τοιονδέ τι, οἷον πόλις τις,
 θυδαιμόνας ἔχουσα αὖ ἐμπολιτομυίας, ὡς φαίην
 αὖ ὁ δῖος Ἄσκαλος, ὁ σὸς, ἐκείθην ποθὲν Ἀχιμνίδῃ,
 ὥφρος, ὅτ' ἂν ἀκρότατον ἀνδρείους ἀπάντας, δικάϊας,
 σωφρονας, ὀλίγοι θεῶν ἀρεθιόντας. οἷα δ' ἡ πολλὰ γέ
 γνετ' παρ' ἡμῖν, ἀρπαζόντων ἃ βιαζομένων, καὶ
 πλεονεκτούντων, ὅδ' ἐμ' αὖ εἶδης, φασίμ, γν' ἐκείνῃ τῇ
 πόλει βλωμύμνον, ἀλλ' γν' εἰρώμῃ καὶ ὁμονοίᾳ ξυμπο
 λιτόντων, μάλα εὐήτως. ἃ γὰρ γν' ταῖς ἄλλαις πό
 λεσι, οἶμαι, τὰς σάσεις ἃ φιλονεικίας ἐγέρει, καὶ
 ὧν γνέαι ἐπιστολύνει ἀλλήλοισι, ταῦτα πάντα
 ἐκ ποδῶν ὅσιν ἐκείνοισι. ὁ γὰρ ὅτε χρυσίον ἔπι, ὅτε
 ἡδονάς, ὅτε δόξας ὀρώσιν, ὡς δ' ἀφ' ἐρεῶν πόδι αὐτῷ,
 ἀλλὰ πάλαι τ' πόλεως ἐξεληλυθασι αὐτὰ, ὅκ' ἀ
 ναγκαῖα ἡ γαστήρ μοι ξυμπολιτόντι, ὅς τε γαλη
 νόμ τινα, καὶ πανδυδαιμόνα βίον βίδσι, ξυὺ θυνο
 μίᾳ καὶ ἰσότητι καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς.
 Ἐρ. τί οὖν, ὦ Λυκίην, ὅκ' ἄξιον ἀπάντας ἐπιθυμῆν,
 πολίτας γίγνεσθαι ἐλ τοιαύτης πόλεως, μήτε κα
 ματον ὑπολογιζομένης τὸν γν' τῇ ὁδῷ, μήτε πῶς
 τὸ μῆκος τ' χρόνος ἀπαγορεύοντας, εἰ μέλλουσιν ἄφι
 κόμενοι ἐγγραφῆσθαι καὶ αὐτοί, καὶ μετέξαι ἐλ
 πολιτείας; Λυ. νῦν δ' ὦ Ἐρμώτιμ, πάντων μάλι
 στα ὡδ' ἰσότητος ἀποδασείον, τῶν δ' ἄλλων ἀμελητέον,
 καὶ μήτε πατεῖν ἐλ γν' αὐτὰ ἐπιλαμβανομέ
 νης, πολὺν ποιεῖν λόγον, μήτε παίδων ἢ γο
 νῶν,

νέωμ, ὅτ' αἰσὶν ἐπικατέχοντων, ὁ λαθηναιζόμε-
 νων ἐπικλᾶσαι, ἀλλὰ μάστιγα μὲν ἐκείνους πρᾶ-
 καλεῖν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὁδῶν, εἰδὲ μὴ ἐθέλοιεν. ἢ μὴ
 διυαίνω, ἀρρεσιτάμενον αὐτῶν, χωρεῖν διὐθ' ὅτι πα-
 νοδ' αἰμονοῦ ἐκείνης πόλεως, ὁ αὐτὸ ἀπορρέψαν-
 τας τοῖς ἰμάσιον, εἴς τ' ἐπικλημμένοι, ἀπορρέψαν-
 τας τοῖς ἰμάσιον ἐκείσε. ὁ γὰρ δ' ἐπ' αὐτῶν, μὴ σὲ τις ἀρκλείση,
 καὶ γυμνὸν ἐκείσε ἡκοντα. ἡ δὲ γὰρ ποτε καὶ ἀλ-
 λοτε πρὸς αὐτοῦ αὐτοῦ ἡκοντα διεκίοντο, ὅπως
 τὰ ἐκείσε πράγματα ἔχοι, καὶ μετὰ τρεπὸν ἐπεδᾶ-
 οἱ πρὸς τῶν πόλεων, ἡγήσασθαι γὰρ αὐτῶν, ὁ ἐλθόντα
 ἐγγράψαν, καὶ φυλετικῶν ποιήσας, καὶ φρασεῖας μετὰ
 δῶσαι ἐπ' αὐτῶν, ὥς μετὰ πάντων διδασκίμοις.
 ἀλλ' ἐγὼ δὲ ἐπιβόλῃ ὑπὸ αὐτοῖς ὁ νεώτερος τότε,
 πρὸς πρὸς καὶ δ' ἐκαστοῦ ἑκάστου, ὥς γὰρ αὐτῶν αὐτῶν
 ἡ δὲ ἀμφὶ τὰ πρὸς αὐτοῖς, καὶ πρὸς ταῖς πόλεις ὑπὸ
 αὐτῶν. ἔλεγε δ' ἐν πόλει ἐπὶ πόλεως, εἴγε μέμνημαι, ἀλ-
 λάτε πολλὰ, ὁ ἡ δὲ καὶ τὰδε, ὥς ἐμπαντοῦ μὲν
 ἐπὶ πᾶσι καὶ ἐξ ἑαυτοῦ, αὐτοῖς δὲ ὁ δὲ εἰς, ἀλλὰ
 καὶ βαρβάρους ἐμπολιτεύσασθαι πολλὰς, ὁ δὲ ὅλους
 καὶ ἀμόρφους, καὶ μικροὺς ὁ πρὸς αὐτοῖς, καὶ ὅλους, με-
 τέχειν ἐπὶ πόλεως τὸν βολάμενον, τὸν γὰρ δὲ νόμον
 αὐτοῖς δὲ ἀπὸ ἱερέων ποιήσασθαι τῶν ἱερέων,
 ὁ δὲ ἀπὸ ἱερέων, ἢ μεγέθους ἢ ἀλλοιῶν, οὐδ' ἀπὸ
 γένους, ὁ δὲ λαμπρῶν ἐκ προγόνων, ἀλλὰ τοῦτα
 μὲν ὁ δὲ νομίζεσθαι παρὰ αὐτοῖς, ἀπὸ αὐτῶν δὲ ἐκείσε
 πρὸς τὸ πολίτῃ γινέσθαι συνίστην, καὶ ἐπιθυμῶν

τῶν καλῶν, καὶ πόνον, καὶ τὸ ἀλιπαρεῖς, ἃ ἂν μὴ γνῶ-
 δέναι, μηδὲ μαλακιδιῶναι πολλοῖς τοῖς δυνατοῖσι,
 καὶ τῶν ὁδῶν γνῶντι γαυνοῦντα. ὡς ὅσις αὐτῶν ἐπιδίδ-
 ξηται, ἃ διεξέλθοι, πορευόμενος ἀγχι πρὸς τῶν πόλιν,
 αὐτίκα μάλα πολίτην ὄντα ᾤοντο, ὅσις αὐτῶν καὶ ἰσότη-
 μόν ἄπασι, τὸ δὲ χεῖρων ἢ κρείττων, ἢ δι' ἀντιθέτου ἢ
 ἀγχινης, ἢ δι' ἄλλου ἢ ἐλδοφόρος, ὅδε ὅπως εἶναι, ἢ λέγε-
 δις γὰρ τῇ πόλει. Ερ. ὁρᾷς ὦ Λυκίην, ὡς ὁ μάττω,
 ὅδε πρὸς μικρῶν λαμνῶν, πολίτης ἐπιθυμῶν γηγε-
 νῆσαι καὶ αὐτὸς ὅτω λαλῆς καὶ δι' αἰμονοῦ πόλεως;
 Λυ. ἃ γὰρ αὐτὸς, ὦ Ερμότιμ, τῶν αὐτῶν οἱ ἐρᾷ, καὶ
 ἐκείνῳ, ὅ, ἡ αὐτοῖς πρὸς τῶν δι' αἰμῶν γηγεῖναι.
 εἰ μὲν δὲ πλησίον ἢ ἡ πόλις, ἃ φανόρα ἰδεῖν ἄπασ-
 σι, πάλαι αὐτῶν ἰδίῳ, μηδὲν γνῶντας, αὐτὸς ἡδὲ ὅ-
 αὐτῶν, καὶ ἐπολιτίζομεν αὐτὸς ἐκ πολλῶν. ἐπεὶ δὲ,
 ὡς ὑμεῖς φατε, σύ τε, καὶ ἡσίοδος ὁ ῥαψώδης, πάλ-
 νυ πόρρω ἀπώκισαι, ἀνάγκη ζητῆναι ὁδὸν τε τῶν ἄ-
 γων ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἡγεμόνα τῶν ἀγώνων. ἢ ὅκ οἶσι
 σὺ ὅτω χρῆναι ποιεῖς; Ερ. καὶ πῶς αὐτῶν ἄλλως ἔλθοι-
 τις; Λυ. ὅκ οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ποικιλιῶν, καὶ φάσ-
 κειν εἰδέναι, πολλὰ ἀφθονία τῶν ἡγεμονίαν; πολ-
 λοι γὰρ ἐτοιμοὶ παρεῖσθαι αὐτοῖς θοῶν, ἐκείθιν ἐ-
 κας ὅτι εἶναι λέγοντες. ὁδὸς γε μὲν ὁ μῦθος καὶ ἡ αὐ-
 τῇ φαίνεται, ἀλλὰ πολλὰ καὶ διάφοροι, καὶ ὁ δὲ
 ἀλλήλους ὁμοίαι. ἢ μὲν γὰρ αὐτῶν τὰ ἀσπίδια, ἢ δὲ αὐτῶν
 τῶν ὡς φέροιται ὁμοίαν. ἢ δὲ αὐτῶν τὰς ἀρκυάς, καὶ ἄλ-
 λη δι' ἄλλου μεσημερίας. καὶ ἢ μὲν ὅσα λευκῶν καὶ
 φυτῶν

φυτῶν, καὶ σκιᾶς, γῆν δὲ καὶ ἡδύτητα, οὐδὲν ἀντί-
 τυπον ἢ δύσβατον ἔχοντα. ἡ δὲ περὶ τῶνδε τρε-
 χούσας, πολλὴν ἡλίον, καὶ δύνανται καὶ κάματον προ-
 φανίζουσι, καὶ ὅμως αὐτῶν πᾶσαι πρὸς τὴν πόλιν
 ἄγαν λέγονται, μὴν οὐρανόν, ὅτι τὰ γυναικώματα
 τελευτῶσαι, γῆν δὲ μοι καὶ ἡ πᾶσα ἀπορία ὅστις.
 ἐφ' ἧν γὰρ αὐτὴν εἰλῶ αὐτῶν, αὐτὴν ἡ τὴν ἀρχὴν τῆ
 ἀτραπὸν ἐκείνης, ἐφ' ἧν εἰσὶν ὁ μάλιστ' αἰ-
 κισίον, ὅστις τε τὴν χεῖρα, καὶ περὶ τρεῖς κα-
 τὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ γῆρας, λέγων ἐκείνης αὐτῶν μό-
 νον τὴν ὁδοῦ εἰσελθόντας, ὅτι δὲ ἄλλους πλην αὐτῶν,
 μήτε αὐτῶν ἐκείνων, μήτε ἄλλους ἡ γῆρας αὐ-
 δυνάμεις ἀκλινῶς ἔχοντες. ἡ γὰρ ὡς τὴν πλησίον
 ἀφ' ἧν καὶ ἐκείνη τὰ ὅμοια ὑποκρίνεται πᾶσι τῶν
 αὐτῶν ὁδοῦ, καὶ ὅτι ἄλλους κακίζει, καὶ ὁ παρ' αὐ-
 τῶν ὁμοίως, καὶ ἐξ ἧς ἀπαντῶν. τὸ, τε ποίνω τὸ πλῆ-
 θος τῶν ὁδοῦ, καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐτῶν οὐ μετρίως
 παρὰ τῆς με, καὶ ἀρετῆς ποιεῖ, καὶ μάλιστ' οἱ ἡγε-
 μόνον ὑποκρίνεται ἀκλινῶς, καὶ τὰ αὐτῶν ἐκείνης
 ἐπαρνοῦνται. οὐ γὰρ οἶδα, ἡντινα τραπόμενον, ἢ
 τρεῖς μᾶλλον ἀκλινῶς ἀφ' ἧν καὶ αὐτὴν πρὸς τὴν
 πόλιν. Ερ. ἀλλ' ἐγὼ σε ἀκλινῶς τῶν ἀρετῶν, ποῖς
 γὰρ περὶ διπορησάντων, ὡς λυκῶν, ποῖς δὲ οὐκ αὐ-
 σφαλείας. Λυ. τίσι λέγεις, ποῖς ἡ τῶν ποῖαν ὁδοῦ
 εἰλῶσιν, ἢ τίνι τῶν ἡγεμόνων ἀκλινῶς ἔχοντες; αὐ-
 θις γὰρ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἀποροῦν γὰρ ἄλλῃ μορφῇ ἀναφαί-
 νεται, ἀπὸ τῶν πραγμάτων ὡς αὐτῶν μετε-

κλυθόσι. Ερ. πῶς οὐκ φής; Λυ. ὅτι ὁ μὲν τῶν
 Πλάτωνος τραγῳδῶν, ὁ στωικοδιδασκάλος μετ'
 αὐτοῦ, ἐκείνῳ ἐπαινεῖται διανοόντι, ὁ δὲ τῶν Ἐπι-
 κόρου ἐκείνῳ, ὁ ἄλλος ἄλλῳ, σὺ δὲ τῶν ὑμετέ-
 ρων, ἢ πῶς γὰρ, ὦ Ερμότιμι, ὅχ' ὅτως; Ερ. πῶς γὰρ
 οὐ; Λυ. οὐ τοίνυν ἀπέλυσάς με τῆς ἀπορίας, ἀλλ'
 ἐπιμοίως ἀγνοῶ τρεῖς μᾶλλον καὶ πισύσαι τῶν ὀ-
 διπόρων. ὁρῶ γὰρ ἑκαστὸν αὐτῶν, καὶ αὐτὸν, καὶ
 τὸν ἡγεμόνα, μᾶς πεπεραμένον, καὶ ἐκείνῳ ἐ-
 παινουῦνται, καὶ λέγονται, ὡς αὐτὴ μόνῃ ἄγει ὡδὴ
 τῶν πόλιν, οὐ μὲν τοι ἔχω εἰδέναι, εἰ ἀληθὴ φησιν.
 ἀλλ' ὅτι μὲν ἀφίκεται πρὸς τι τέλος, καὶ εἰδέναι πινε
 πόλιν, διώσω αὐτῷ ἴσως, εἰ δὲ ἐκείνῳ εἰδέναι, ὡς ἐ-
 χρῆν, γὰρ ἢ ἐπιθυμοῦμεν ἐγώ τε καὶ σὺ πολιτεύεσθαι
 ὡς ἡδίως εἰς Κόρινθον ἐλθεῖν, ὃ δ' εἰς Βαβυλῶνα
 ἀφικόμενοι οἴεται Κόρινθον ἐωρακέναι, ἀδελφον
 ἔμοιγε εἶν' ἐπὶ. οὐ γὰρ πάντως ὁ πῶς πόλιν ἰδῶν,
 Κόρινθον εἰδέναι, εἴη ὁ μόνος πόλιν ὅστις ἢ Κόρινθον.
 ὃ δὲ δὴ μάστιξ εἰς ἀφείαν με καθίστησιν, ἐκείνῳ δὲ,
 τὸ εἰδέναι, ὅτι πᾶσι ἀνάγκη μίαν εἶναι τῆς ἀληθείας ὀ-
 δόν, καὶ γὰρ ἢ Κόρινθον μίαν ὁδόν, αἰεὶ δ' ἄλλαι παν-
 τὰ χρόσε μᾶλλον, ἢ εἰς Κόρινθον ἄγασθαι, εἰ μή τις ὅτι
 σφόδρα πρᾶπαίει, ὡς οἴεσθαι τῆς εἰς ὑπερβόρεας,
 ὁ τῶν εἰς Ἰνδοὺς ἄγασθαι, εἰς Κόρινθον εἰλπεῖν. Ερ.
 ὁ πῶς οἴοντε, ὦ Λυκίην; ἄλλῃ γὰρ ἄλλα χρόσε ἄγει.
 Λυ. οὐνοῦ, ὦ καλὲ Ερμότιμι, οὐ μικρὰς δ' εἰ Βου-
 λῆς ὡδὴ τῶν αἰετῶν τῶν ὀδῶν τε καὶ ἡγεμόνων. οὐ δὲ

ὁ δὲ τὸν τὸν λόγον ποιήσας, ὡς καὶ ἡμεῖς οἱ πό-
 δ' οὐ φέρωσι, ἐκείσε ἀπὸ μὲν, ἐπεὶ λήσας οὕτως,
 ἀντὶ τοῦ εἰς Κόρινθον ἀγούσης, τὴν αὐτὴν βαβυλῶν
 ἢ Βακτρῶν ἀπὸντο. οὐδὲ γὰρ ἐδὶ ἐκείνο καλῶς
 ἔχει, τῇ τύχῃ ἐπιτρέψαι, ὡς τάχα αὐτὴν ἀρίστῳ
 ἐλαμένους, εἰ καὶ αὐτοὺς ἐξέτασας, ὁρμήσαι μὲν αὐτὴν
 μίαν τῇ ὁδῷ, ἡντιναυῶ. διωκτῶ μὲν γὰρ καὶ ὁ δὲ
 γῆναι, καὶ ἴσως ποτὲ ἐγὼ καὶ τῷ μακρῷ χρόνῳ.
 ἡμεῖς δὲ γε ποδὶ τῇ ὁδῷ μεγάλων οὐκ οἶμαι δὲ
 πρὸς ἀβόλως ἀναρρίπτειν, ἐδὶ ὅτ' ἐγὼν κριμὴ κα-
 τακλείψω τὴν ἐλπίδα, ὡς εἰς τοῦ, ὡς ἡ πρὸς οὐμὰ φη-
 σί, τὸ Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλῦσαι θέλοντας.
 ὅτε ἐδὶ ἀπασαί μιν αὐτὸν λόγῳ τῇ τύχῃ, εἰ πο-
 ξύσας ἐκκοντίζας, μὴ πάντως ἐτυχε τὸ ἀληθές,
 ὅντος ὄντος καὶ μυρίοις τοῖς ψεύδεσι. ὅπου οὐδὲ τοῦ
 Ομηρικῶ τοξότῃ ὑπερῆξεν, ὡς δὲ τὴν πελειαία
 κατατοξόσαι, ὁ δὲ τὴν μένινθορ ἐπεμν, ὁ τὸν
 κροτῶ, οἶμαι, ἀλλὰ παρὰ πολὺ ἐκείνο βυλογάτορον
 τὸ πολλὰν, τρωθῆσεως, ἐπὶ περὶ περὶ τοῦ
 ματὶ ἐλπίσειν, ἢ πάντως ἐκείνο τὸ καὶ ἀπάντων.
 ὁ δὲ κίνδυνος ὅτι ὁ μικρός, εἰ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βυθὸν ἀγ-
 σης, ὅτ' ἐπεπλανημένων μίαν ἀγνοῦντο ἐμπέδει
 μιν, ἐλπίζοντες ἀμνηστέον αἰρήσεσθαι τῇ τύχῃ ὑπερ-
 ἡμῶν, εἰ καὶ οἶμαι. ὁ δὲ γὰρ ἀναστρέψαι ἐπὶ καὶ ἀνα-
 σωθῶναι ὁπίσω ῥάδιον, ἢ ἀπαξ ἐπιδῶν τῇ πλεό-
 σης αὐτῶν, τὰ ἀπόγεια λυσάμενος. ἀλλ' ἀνάγκη,
 καὶ τῷ πελάγῳ διαφείδεσθαι κατωπύωντα ὡς τὸ πολὺ,

καὶ διεδύοτα, καὶ κερκαραοῦντα ὑπὸ τοῦ σέλου,
 δέου δὲ ἀρχῆς, πρὶν ἐκπλῦσαι, ἀναβαίντα ὑπὸ
 σκηπῶν τινα, σκεψάσθαι, εἰ ἐπιφορὸν ὄσιν, καὶ οὐ-
 ριον τὸ πνύσμα τοῖς εἰς Κόρινθον δευπλῦσαι ἐβέ-
 λουσι, καὶ νῆ δίαλυθὸν ἡτῶν ἦν ἄριστον ἐκλέ-
 ξασθαι, καὶ ναῦν ὀυπαγῆ, οἷαν διαρκέσαι πρὸς τη-
 λιουτομ κλύδωνα. Ερ. οὐτω γὰρ ἀμεινον, ὦ Ληκυ-
 νε, παραπολὺ, πλὴν οἶδα γέ, ὅτι ἀπαντας γνύ-
 κλω ποδελθῶν, οὐκ ἄλλους ἀν' εὐροις, οὔτε ἡγεμό-
 νας ἀμεινους, οὔτε κυβερνήτας ἐμπειροτόρους τῶν
 Σταϊκῶν. καὶ ἢ ἐβελήσῃς γὰρ ἐφικέσθαι ποτὲ πρὸς
 Κόρινθον, ἐκείνοις ἐφ' ἧ, ἢ τὰ Χρυσίππου Ἐλ-
 νων ἔχῃ πρὸς αὐτὸν, ἄλλως δὲ ἀδυνάτω. Λη. ὁρᾷς
 ἴδω, ὡς κρινὸν ὦ Ερμότιμει ἔρηκας; εἴποι γὰρ αὐτὸν αὐ-
 τὸ καὶ ὁ Θεὸς Γλάτωνι ξυνοδισπορῶν, καὶ ὁ Επικύ-
 ρω ἐπὶ ὁμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι, μὴ ἀνελθεῖν με εἰς τὴν
 Κόρινθον, εἰ μὴ μετ' ἐαυτοῦ ἔκας. ὥς τε, ἢ πᾶσι
 πωιδύμην χρῆ, ὅπου γελοῖοτατον, ἢ ἀπιστῶν ὁμοίως,
 μακρῶ γὰρ ἀσφαλέστατον τὸ ποιῶν, ἄχρῃς ἀν' εὐ-
 ρωμν τάλῃ ἢ ὑποχρονύμην. ἐπεὶ φόρῃ, εἰ καὶ δά-
 πόρ νῦν ἔχω, ἀγνοῶν ἐπὶ, ὅστις δὲ ἀπάντων ὄσιν ὁ
 ἀλκιδύων, ἐλοίμην τὰ ὑμέτερά, σὶ πωιδύκας, ἀν-
 δρὶ Φίλω, ἀτὰρ μόνον γὰρ εἶδεν τὰ τῶν Σταϊκῶν, Ἐ-
 μίαν ὁδὸν ὁδοιπορήσαντι ταύτῃ, ἔπειτα θεῶν
 πρὸς ἀναβιβῶναι ποιήσῃ Γλάτωνα καὶ Γυθαγόραν
 καὶ Αρυστέλλω, καὶ ὅσιν ἄλλους, οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν
 ὁρῶντες με, καὶ νῆ Δι' εἰς διηγεύειον ἀγαροῦντες,
 ὕβριως

ἄβρωτος ἦεν· διέκρινοντο λέγοντες, ὡς βέλπεις
 Λυκῖνε, τί παθῶν, ἢ τί νι ποτε πισδύσας, Χρῦσιπ-
 πον καὶ Ζιλιῶνα πρεσβύτερους ἡμῶν, πρεσβυτέ-
 ρων ὄντων παραπολύ, χθες καὶ πρώην γυνομένης,
 μήτε λόγου μεταδούς ἡμῖν, μήτε πειραθεὶς ὅλως,
 ὡς φαμὲν, εἰ ταῦτα λέγοις, τί αὖ ἀποκεναίμεν
 αὐτοῖς; ἢ διαρκεσεῖ μοι, αὖ εἴπω, ὅτι Ερμούμιω ἐπέ-
 σθην, φίλῳ ἀνδρὶ; ἀλλὰ φαῖς αὖ, οἶδ', ὅτι ἡμεῖς,
 ὡς Λυκῖνε, οὐκ ἴσμεν τὸν Ερμούμιον ὄντα, ὅστις πο-
 τέ σθην, οὐδὲ ἐκείνῳ ἡμᾶς. ὥς τε οὐκ ἐχρῆν ἀπαν-
 τῶν κατὰ γινώσκειν, οὐδὲ ἐρήμευ ἡμῶν κατὰ-
 διατᾶν, ἀνδρὶ πισδύσαντα μίαν ὁδὸν καὶ Φιλοῦ
 Φία, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἴσως ἀκριβῶς κατανοήσαν-
 τι, οἱ δὲ γε νομοθέτου, ὡς Λυκῖνε, οὐχ οὐτῶ πρὸς ἅ-
 πουσι τοῖς δικασταῖς ποιεῖν, οὐδὲ τὸ ἐτόρον μὲν ἀ-
 κροῖν, τὸν δὲ ἐτόρον οὐκ ἔαμ λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ,
 ἀλλ' οἶται ξυμφέρειν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροῖσθαι,
 ὥς ῥᾶ καὶ αὐτὸς ἐτάζοντας τοὺς λόγους, εὐείσκειν τὰ
 ληθῆ τε καὶ ψευδῆ, καὶ λῶγε μὴ οὕτω ποιῶσιν, ἐ-
 ρεῖναι δὲ δῶσι μὲν ὁ νόμος εἰς ἐτόρον δικαστήριον τοῖ-
 αῦτα, ἅτ' αἰεὶς ἐρεῖν αὐτούς. ἢ τὰ καὶ αὖ τις αὐτῶν
 καὶ πρὸς τοὺς με, εἰπέ μοι, λέγων, ὡς Λυκῖνε, εἰ τις
 Αἰθίοψ μὴ δὲ πώποτε ἄλλους ἀνθρώπους ἰδὼν,
 οἷοι ἡμεῖς ὄντων, εἴα τὸ μὴ ἀκροῦσθαι καὶ τὸ πα-
 ρελπεῖν, καὶ τινὶ συλλόγῳ τῶν Αἰθίοπων διαχειρίζοι-
 το, καὶ λέγοι μηδ' αὐτοῖς τὴν γῆν ἀνθρώπων εἶναι δου-
 κῶν ἢ ξανθῶν, μὴ δὲ ἄλλο τι, ἢ μέλας, ἄρα πι-

εδύοντ' αὐτὸν αὐτῶν; ἢ εἴποι τις αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ὅτι
 πρὸς βυττώων Αἰθιοπῶν, σὺ δὲ διὰ πόθον ταῦτα ὦ
 δρασύνατε οἶδα, οὐ γὰρ ἀπεδήμηκας παρ' ἡμῶν
 εὐλαμόσῃ, οὐδὲ νῦν Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις οἶδας,
 ὁποῖά ὄσσι, φαίλω αὐτῶν δίκαια ὀρωτῆσαι ἄρ
 πρὸς βυττίω; ἢ πῶς, ὦ Ερμότιμ, συμβολύεις; Ερ.
 ἔγωγε, δίκαιά τατα γὰρ ἐκπλήξαι δοκεῖ μοι. Λυ. ἔ
 γὰρ ἔμοιγε, ὦ Ερμότιμ, ἀλλὰ τὸ μετὰ ἔσθ' οὐκ ἔ
 οἶδα, εἰ ὁμοίως ἔσθ' ὀφείλει, ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔσθ' πᾶ
 νυ δοκεῖ. Ερ. ἦ ποῖον; Λυ. ἐπάξει διηλαδ' ἡ ὁ ἄ
 νηρ, καὶ φήσει πρὸς με ὥς λέπας, ἀνάλογον τοίνυν
 κείδω τις ἡμῶν, ὦ Λυκῖνε, τὰ Στωϊκῶν μοναεῖδ' ὡς,
 καὶ δάπορ ὁ σὸς Φίλθ' ἔσθ', ὁ Ερμότιμθ', ἀφ' ἡ
 μήκας ἢ μὴ δὲ πώποτε, μήτε δὲ Πλάτωνθ', μήτε
 πρὸς ἄρ' ἐπίνορον, μὴ δὲ ὅλως πρὸς ἄλλον τινα. εἰ
 τοίνυν λέγοι, μηδὲν οὕτω καλὸν εἶν', μὴδ' ἀληθές
 πρὸς τοῖς πολλοῖς, οἷα τὰ Φίλθ' ὄσσι, καὶ ἂν ἐκείνη φη
 σὶν, ὅτι αὐτὸν λόγῳ δρασύνης εἶν' ὀφείλει, ποῦν παύ
 τωρ ἀφ' αὐτοῦ μὲνθ', καὶ ταῦτα, γὰρ εἰδὼς, ὅδε πώ
 ποτε δὲ Αἰθιοπίας ἄρ' ἐτόρον πόδια πωλεθῶν, τί
 βούλει, ἀφ' αὐτοῦ μὲν αὐτῶ; ἦ ἀληθὲς ἔστιν ἐκείνο
 διηλαδ' ὅτι ἡμεῖς τὰ μὲν Στωϊκῶν καὶ παύν' ἐκ
 μαυθαρόμεν, ὡς αὐτῶν ταῦτα Φιλοσοφῆν ἀξιοῦν
 τόν. οὐκ ἀγνοοῦμεν δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λε
 γόμενα, ὁ γὰρ διδ' ἀσκηθ' ἀφ' αὐτοῦ μετὰ ξὺ καὶ
 διεξείσι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀνατρέπτει αὐτά, πρὸς αὐτοῖς
 αὐτοῖς. ἢ νομίζεις γὰρ ταῦτα σιωπῆσαι ἢ ἡμῶν ὅς ἀμ
 φὶ

φί τῳ Γλατωνᾷ καὶ Εὐδαγόρῳ καὶ Επὶφωροῦ,
καὶ τοῖς ἄλλοις, οὐχὶ δὲ ἀναγγελάσωντας αὐτοῖς
πρὸς ἐμὲ, οἷα ποιεῖ, ὡς Λυκῖν, ὁ ἐταῖρός σου ὁ Ερμό-
τιμος; ἀξιοῖ τοῖς ἀντιθέτοις ποδὶ ἡμῶν πισθύνει,
καὶ οἷα τοῖς τοιαῦτα εἶναι τὰ ὑμέτερά, ὅποια αὐτοῖς ἐκεί-
νοι φῶσι, ἢ οὐκ εἰδότες, ἢ κρυπτόμενοι τὸ ἀληθές.
οὐκ οὐκ ἡμῶν καὶ τῶν ἀληθῶν ἰδίᾳ ἀσκησάντων
πρὸ τοῦ ἀγῶντος, λακτίζοντα εἰς τὸν αἶρα, ἢ πῦρ κε-
νὴν πληγῇ πῖνα καταφέροντα, τὸν ἀνταγωνι-
στὴν δὴ θῶν παλόντα θυτὸς ἀνακρύξει αὐτοῦ ἀγα-
νοθέτης ὡς, ὡς ἄμαχόν πῖνα; ἢ ἐκείνα μὲν οἰήσεται
ῥαδίᾳ εἶναι, ὅτι ἀσφαλῆ τὰ νεανιδύματα, οὐδ' ἐνός αὐ-
τοῦ μοῦνον αὐτῷ, τὴν δὲ νίκην τιμικαῦτα λεί-
πειται, ὁ πόταν καὶ ταγωνιστοῦ τῳ ἀντίπαλῳ αὐ-
τῳ, καὶ κρατήσῃ, ὁ δ' ἀπαγορεύσῃ, ἄλλως δὲ οὐκ
μὴ τοῖνυν μὴ ὅτι Ερμότιμος, ἀφ' ὧν αὐτοῖς οἱ διδασκα-
λοι αὐτοῖς σκιαμαχῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀπόντας, οἷα δὲ
κρατῆται αὐτοῦ, ἢ τὰ ὑμέτερά τοιαῦτα εἶναι, ὡς ἀνα-
τρέπεται ῥαδίως, ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον ὁμοίον αὐτῷ εἶναι
τοῖς τῶν παλῶν οἰκιστοῦ μαχόμενοι, ἀκατασκήνα-
σαντες ἐκείνοι ἀδυνῆ, θυτὸς ἀνατρέπουσι, ἢ ὅτι
νῦν δὲ τοῖς τοξοῦσι μελετῶσι, οἱ ἡμέτεροι τινὰ σὺν
δύσαντες, ἐπειτα ὡς κενὸν τοῦ πῦρος αὐτῶν, οὐ πόρ-
ρῳ πρὸς ἐμὲ, σοχαῖντο αὐτοῖς, καὶ ἡμῶν τυ-
χωσὶ ποτε, καὶ δὲ πείρωσι τὰ ἡμέτεροι, ἀνέκραγον
θυτὸς, ὡς πῦρ μέγα ποιήσαντες, εἰ διεξελήλυθον
αὐτοῖς τὸ βέλτερον τῶν φρυγανῶν. ἀλλ' οὐ γάρ

σαι γὰρ οὐτῷ ποιῶσιν, οὐδὲ Σκυθῶν ὅσοι τοξόται,
 ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐτοὶ λινοῦ μύλοι ἀφ' ἱππῶν, ὥς
 ὅ πολὺ τοξόδουσι, ἐπεί τε καὶ τὰ τοξόδου μύλα
 λινοῖσθαι ἀξιοῦσιν, οὐχ ἔσονται, οὐδὲ ποδὶ μύλον τε ὅ
 βέλθῃ, ἐς αὐτὴν ἔμπεισιν, ἀλλὰ δὴ διδράσκοντα,
 ὥς γὰρ μάλιστ' ἀρεῖα γένοιτο ὥς ὅ πολὺ κατὰ το-
 ξόδουσι, καὶ ὀρνίθων γῆνοι τυγχάνουσιν, ἢ δὲ πο-
 τε καὶ ὕψιστο ποῦ δὲ περὶ αὐτῶν τῶν τόνου θη-
 ληγῆς, ξύλον ἀντίτυπον, ἢ ἀσπίδα ὠμοβοῖν λω-
 πῶν μύλοι διελάνουσι, καὶ οὐτῷ πρὸς δούουσι, καὶ
 δι' ὅπλων σφίσι χωρῆσαι εὖ οἰσύν. εἰπεὶ τοίνυν
 ὦ Λακωνεῦ παρ' ἡμῶν ἑρμοσίμῳ, ὅτι οἱ διδράσκει
 αὐτοὶ φρύναντα πῶν μύλοι κατὰ τοξόδουσι, εἴτα
 φασὶν ἀνδρῶν ὠπλισμένων κεκραίνεσθαι. καὶ εἰ-
 κόντας ὑμῶν γραψάμενοι, πυκνόνουσι πῶς ἐκεί-
 νας, καὶ κρατήσαντες, ὥς ὅς ἐκός, κρατῆρ ἡ-
 μῶν οἶονται. ἀλλὰ φαίμεν αὐτῶν, ἡμεῖς πῶς αὐτοῖς,
 τὰ τῷ Ἀχιλλεῶς ἐκεῖνα, ἃ φησι ποῦ τῷ Ἐκτορεῖ,
 οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθ' ἰδύσονται μέτωπον. ταῦτα
 μὲν οἱ ξύμπαντες, γὰρ μέρει ἡμεῖς, ὁ γὰρ ἄλλων
 δι' αὐτοὶ δὴ καὶ διηγήσασθαι πῶς ἐκ Σικελί-
 ας, ὥς αὐτοῖς τὰ πλεῖστα. τοῖς γὰρ Συρακουσίων γε-
 λωνι φασὶν δ' υἱὸν αὐτοῦ εἶναι ὅς ἐστιν, καὶ εὖ ἐπιπο-
 λὺν δὴ λαθεῖν αὐτόν, οὐδὲ γὰρ πολυῶν τῶν ἐλέγχων
 τύραννον αὐτοῦ, μέγιστον ἢ πῶς γυναικὴ ξένῃ,
 σιωπῇ χεῖσαν αὐτῷ, πολυῶσαι καὶ εἰπεῖν, ὅπως
 ἔχουσι. τὴν δὲ παρὰ τὴν γυναικὴ ἐλθόντα τὴν ἑαυ-

τοὺς ὀργίζεσθαι, ὅτι οὐκ ἐμὴν ὕψος πρὸς αὐτοὺς, εἰδὴ κα-
 μάλιστα τὴν δ' ὑποψίαν, τὴν δὲ παραυτεῖσθαι συγ-
 γνώμῃ ἔχειν αὐτῇ, ὥστε γὰρ τοὺς μὴ πεπεισμένους
 ἄλλου ἀνδρός, μὴ δὲ ὁμιλῆσαι πλησίον, οὐκ ἐδιδῶκε
 ἅπανσι τοῖς ἀνδράσι τοιοῦτό τι ἀκρίβειαν τοῦ σώμα-
 τος. καὶ ἐρμότιμος τοιγαροῦν, ἅ τε μόνοις τοῖς
 Στωϊκοῖς ξυμῶν, φαίη αὖ ὁ Πλάτων, εἰκότως ἀ-
 γνοεῖ, ὅποια τῶν ἄλλων τὰ σώματά ἐστιν. ὁμοία δ'
 αὖτε Χρυσίππῳ εἴποι, ἢ ἐπὶ πλείω τούτων, εἰ πόρ-
 λιπῶν αὐτὸν ἀκρίβειαν, ὡς τὰ Πλάτωνος ὁρμήσαι-
 μι, πισδύσας πρὶν τῶν μόνων Πλάτωνι ὁμιληκότων.
 ἦν τε λόγῳ ξυμῶν φημι, ἄχρις αὖ ἀδ' ἡλικίαν, τίς
 ἀληθὴς ὅστις πεφαιδύμενος γινώσκῃσι, μηδεμίαν ἀε-
 ρεῖαν, ὅβρις γὰρ οὐ τὰς ἄλλας τὸ τοιοῦτον. Ερ. Ὁ
 Λυκίης, πρὸς τῇ Εὐσίας Πλάτωνι ἢ καὶ Ἀριστοτέλει
 καὶ Εὐκλείδῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπρεμεῖν ἐκαστῶν,
 οὐ γὰρ κατ' ἐμὴν, ἀνταγωνίζεσθαι αὐτοῖς. ναδὶ δέ, ἐ-
 γώ τε καὶ σὺ, ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ὀξετάσμεν, εἰ τοιο-
 τόν ὅστις τὸν Πυθαγόρα πρᾶγμα, οἷόν ἐγώ φημι αὐ-
 τῷ εἶναι. Αἰθίοπας δέ, ἢ τὴν Γέλωνος γυναικα, τί ἐ-
 λικεῖν ἐκ Συρακοσῶν ὡς αὐτὸν λόγον; Λυ.
 Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπίψαντο ἐκ ποδῶν, εἰ σοὶ δοκῶ
 σι ποδὶ τοῖς εἶναι πρὸς τὸν λόγον, σὺ δὲ λέγε ἢ δὴ θά-
 μαστον γὰρ τι εἶναι εἰσέως. Ερ. Δοκεῖ μοι, ὦ Λυκί-
 η, καὶ πάντων διωκτῶν εἶναι, μόνον τὰ τῶν Στωϊκῶν
 ἐκμαθόντα, εἰδέναι τὰ ληθῆς ἀπὸ τούτων, ὡς μὴ
 τὰ τῶν ἄλλων ἐπεξέλθῃ τις ἐκμανθάνων ἐκαστα.

οὕτωςι δὲ σκόπει, ἡ τις λέγει πῶς σὲ μόνον ἴδω,
 ὡς αἱ δύο δύαδαι τὸν τέτταρα ἀριθμὸν ἀρτελεῦ
 σιν, ἄρα δέήσει πρὸς αὐτὰ σε πωθεῖν αὐτά τῶν ἄλ
 λων, ὅδοι ἀριθμητικοί, μὴ τις ἄρα εἴη γνώτε, ἢ ἐπὶ
 λέγων αὐτάς εἶναι, ἢ αὐτίκα εἰδέης αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς ἀ
 λυθὴ λέγει; Λυ. αὐτίκα, ὦ Ερμόπαι. Ερ. τί
 ποτ' ἐν ἀδύατον εἶναι τοῖς δοκεῖ, γνῖντε γὰρ οὐκ ἔστι
 να μόνον τοῖς Στωϊκοῖς λέγουσι τὰ λυθὴ, τῶνδε αὐ
 τε αὐτοῖς, ὅτι μὴ τι εἶδαι τῶν ἄλλων, εἰδὲτα οὐκ
 αὐτὸς ποτε τὰ τέτταρα γνώτε γνῖντε, οὐδ' αὐ
 μυεῖοι Πλάτωνος ἢ Πυθαγόρας λέγουσιν; Λυ.
 οὐδὲν πῶς ἐπὶ, ὦ Ερμόπαι, τὰ γὰρ ὁμολογῶμε
 να τοῖς ἀμειβόμενοις εἰδέης, πάντες δὲ φέ
 ροντα αὐτῶν. ἢ τί αὐτὸ φαίης; Εἰς, ὦ νιν γνῖντε τυ
 χηκας, λέγουσι τὰς δύο δύαδας σιωπεύεσθαι, τὸν ἐ
 πὶ, ἢ γνῖντε ἀριθμὸν ἀρτελεῖς; Ερ. οὐκ ἔγωγε, ἢ
 μαινοῖτ' αὐτὸν, ὅ μὴ τέτταρα ξυμβαίνειν λέγων. Λυ.
 τί δαί, γνῖντε τυχηκας πῶποτε, καὶ πῶς Χαρίτων
 πρὸς ἀλλήλους, Στωϊκῶν, καὶ Ἐπικυρίων, μὴ δὲ
 φορομένων πρὸς ἀρχῆς ἢ τέλους; Ερ. ὑδάμω. Λυ.
 ὅρα ποίνω, μή πως με πρὸς ἀλογίαν, ὦ γνῖντε, καὶ αὐ
 τα, φίλον ὄντα. γνῖντε τῶν γὰρ ἡμῶν, οἳ τινες ἀλλ
 ῶς οὐσιν γνῖντε τοῖς, σὺν ἴσῳ πρὸς ἀρπαγας, εἰδω
 κας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς, λέγων, ὡς εἴποι εἰς, οἳ τὰ
 εἰς δύο, τέσσαρα πρὸς γνῖντε, ὅπου ἄδελφον, εἰ οὕτως
 ἔχει. φαῖν γὰρ αὐτοῖς Ἐπικυρίοι ἢ Πλατωνικοῖς, σφῶς
 ἢ ὅτω ξυμβαίνει, ἡμῶς γὰρ γνῖντε ἢ ἐπὶ λέγων αὐ
 τὰ.

τὰ. ἢ οὐ δοκῶσί σοι ῥῶσιν ποιῆν, ὁπόταν ὑμεῖς μὴ
μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγείσθῃ, οἱ ἐπιμενέουσι
ἢ τὸ καλὸν, καὶ ὅταν ὑμεῖς λέγητε σώματα εἶναι ἅπαν
τα, ὁ πλάτων δὲ νομίζει καὶ ἀσώματα τὸν πρὸ τοῖς
οὐσίμ εἶναι, ἀλλ' ὁ πόρ' ἐφ' ἡμῶν, πλεονεκτικῶς πάντ' τὸ
ἀμειψισθενὲς μὴ μόνον συλλαβῶν, ὡς ἀναμειλόγως ἔ-
διον τ' Στωϊκῶν διδῶναι αὐτὸ ἔχειν, καὶ τοὺς ἀντιλαμ-
βανομένους τῶν ἄλλων, ὅτι λεγόντων αὐτ' ῥῶσιν εἶναι, ἢ
θα δὴ κρίσεως μάστις, οἷμαι, δέ. αὐτὸ μὴ ἐν προ-
δηλῶν γρηγορῶν ῥῶσιν, ὡς Στωϊκῶν ὅτι μόνον, τὰ δὲ
δύο, τέτταρα ἡγείσθαι, ὡς αὐτῶν τοῖς ἄλλοις. ἄ-
ρχη δ' αὐτῶν τούτου περὶ διαμαχωνται, πάν-
των ὁμοίως ἀκροῦσθαι, ἢ ἐκρίναι, ὅτι πρὸς χάριν δι-
κάζειν δύξομεν. Ερ. οὐ μοι δοκεῖς, ὦ Λυκίε, ξυμ-
ναί, πῶς βούλομαι εἰπεῖν. Λυ. οὐκοῦν ἀφ' ἐπι-
στομῆς λέγειν, εἰ ἐπὶ τοῖς τι, ἀλλὰ μὴ τοιούτου φή-
σεις. Ερ. εἴσθ' αὐτίκα, οἷόν τι λέγω. βῶμεν γὰρ ἱ-
νάς δύο ἀτελελυθῆναι ὅν τ' Ἀσκληπείον, ἢ ὅν τ'
Διονύσου τὸ ἱερόν, ἔτα μὴν τοὺς ἀλλήλους πινὰ τῶν ἱε-
ρῶν ἀπλωλῆναι, δεινὸν δὴ πού ἀμφοτέρους ἐρεθύν-
θῃαι αὐτοῖς, ὁπότ' ὅτ' ἄπο κῆλ' ἔχει τὴν ἀλ-
λῶν. Λυ. καὶ μάλα. Ερ. ἔχει δὲ πάντως ὁ ἑτε-
ρος. Λυ. πῶς γὰρ οὐ, εἴ γε ἀπόλωλ' ἄν; Ερ. οὐ-
κοῦν αὐτὸ παρὰ τὸ πρὸ τῶν ἑτέρων αὐτῶν, οὐκ ἔτι
τοῦ ἑτέρου ἀπὸ λύσεις, πρόσδηλον γάρ, ὡς οὐκ ἔχει.
Λυ. πρόσδηλον. Ερ. καὶ εἴ γε μὴ εὐροίμην γὰρ τὸ
πρὸ τῶν κῆλ' ἔχει, ὁ ἑτερος πάντως ἔχει, ὅτι δὲ μὴ ἐρεθί-

νης ὁδὸς οὕτω δίδει. Λυ. ἔχει γὰρ. Ερ. Καὶ ἡμεῖς
 πίνω, εἰ εὐρομεν ἢ δὴ παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς τὴν
 Φιλιππῶν, οὐκ ἐπὶ ἐρδυνῶν ὅς ἄλλους ἀξιώσομεν ἐ-
 χοντες, ὁ πάλαι ἐξήκοντον. ἢ τίνος γὰρ ὄνειαρ ἐπὶ
 καμνομεν; Λυ. οὐδὲν, εἴ γε εὐροίτε, καὶ εὐρόν
 τὸς ἔχοντες εἰδέναι, ὡς ἐκείνο ἡ τοῦ ἀρχαίου, ἢ εἰ
 ὅλως γνώσιμον ὑμῖν εἴη τοῦ ἀνάλθημα. νῦν ὅ, ὡς ἐταῖ
 ρε, πρότερον μὲν ὁ δῖος εἰσὶν οἱ παρελθόντες ὅτι τ
 νεώρ, ὡς ἀναγκαῖον εἶναι, τὸν πρότερον αὐτοῖς τὰ φά-
 ρια ἔχειν, ἀλλὰ μάλα πολλοὶ τίνοντες. εἴτα ὁ τὸ ἀρ-
 λόμενον αὐτὸ ἀδύνατον, ὁ, τι ποτὶ ὅστις, εἴτε Φιλιπ-
 πῶν, ἢ σκύφου ἢ σέφανου. ὅσοι γὰρ ἰδρῆς, ἀλλὰ
 ἄλλο εἶναι λείγουσι, καὶ οὐδὲ ποτὶ τὴν ὕλην αὐτῆς ὁμο-
 λογοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν χαλκοῦ, οἱ δὲ ἀργύρου, οἱ δὲ
 χρυσοῦ, οἱ δὲ κασιτόρου εἶναι αὐτὸ φασκεύουσιν. ἀνά-
 γκη πίνω ἅπαντας ἀρδύσαι ὅς ἐσελθόντας,
 εἰ βούλει εὐρεῖν τὸ ἀρχαῖον. καὶ γὰρ αὐτὸ παρὰ τῶν
 πρώτων θινῶν εὐρεῖς Φιλιππῶν χρυσῶν, ἐπὶ καὶ ὅς
 ἄλλος σοὶ ἀρδύσει. Ερ. τίς, ὦ Λυκίε; Λυ.
 σπιδύλον, εἰ Φιλιππῶν ἀρχαῖον ἡ, εἰ δὲ καὶ
 ὅστις ὑπὸ πάντων ὁμολογηθείη, ἀλλ' οὐτις χρυ-
 σῶν ἅπαντων φασίμ εἶναι τὴν Φιλιππῶν. εἰ δὲ ἡ μά-
 λιστα γνώσιμον γήσιτο, ὡς Φιλιππῶν ἀπόλοιτο χρυ-
 σῆ, καὶ οὐ παρὰ τῶν πρώτων εὐρεῖς Φιλιππῶν χρυ-
 σῶν, ὁδὸς οὕτω παύσει διόρδυνώμεν ὅς ἄλλος.
 οὐ γὰρ δὴ λόγος, εἰ αὐτὴ ἡ τῶν θεῶν, ἢ οὐκ οἶα
 πολλὰς φιάλας εἶναι χρυσοῦς. Ερ. ἔγωγε. Λυ. δέ

οὗτοι δὲ ὡς πάντας ἰσχυροὺς ὁρῶντωντα, καὶ τὰ παρὰ
ἐκείνων εὐρεθγόντα πάντα εἰς μέσον καταθγόντα εἰς
ἡμέραν, ὅ, τί ποτε αὐτῶν πρέποι αὐτῶν θεῶν ὑπομνήματα οἷον
δοῦναι. καὶ γὰρ αὐτῶν τὸ πλὴν πολλὸν ἀρεῖαν παρεχόμε-
νον, τοῦτο ὅστις, ὅτι ἐκείνων τῶν ἀρεῶν ὑπομνήτων ἔχει
τι πάντως, ὁ μὲν σκύφοις, ὁ δὲ φιάλλῳ, ὁ δὲ σέφα-
ρον, εἰ δὲ ὁ ἕκαστος ἰδρὸν ὅστις, οὐδέ τι πῶς ὁ ἕκαστος, πᾶ-
σα τοίνυν ἀνάγκη ἀρεῖν, ὅμνηται ἰδρὸν οὐλοῦν εἰπεῖς.
ὁπου γὰρ εἰ πάντες τὰ ὅμοια εἶχον, ἀδύνατον ἦν
οὕτως, ὅστις ὁ τὰ τοῦ θεοῦ ὑπομνήματα, ἔστι γὰρ καὶ
ἰδιωτικὰ ἔχειν, τὸ δ' ἀέτιον ὅτι ἀγνοίας ἔν ὅστις, οἷον
μαί, τὸ ἀνεπίγραφον εἶναι τὸν ἀρεῶν μὲν φιάλλῳ.
ὁ μὲν γὰρ φιάλλῳ ἀρεῶν λαλῶν, ὡς εἶχε ἐπεγέγρα-
πτο τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα, ἢ τοῦ ἀναθγόντος, ἢ πῶς αὐτὸς
ἡμένομεν, καὶ εὐρόντος τὸν ἐπιγεγραμμένον, ἐπε-
παύμεθ' αὐτῶν ἀρεῶν οὐκ ὄντων, καὶ ὑπομνήτων οὐκ ἄλ-
λους, οἷμαι δὲ σε, ὡς ἐρμώμε, ὅτι ἀγῶνας ἡδὲ γυναι-
κῶν ἐωρακῆσαι πολλῶν. Ερ. καὶ ὁρῶς οἷον
πολλὰς γὰρ, καὶ πολλὰς ὁρῶ. Λυ. ἢ ἔν ποτε καὶ
ποῦ οὐκ ἀβελήτως αὐτοὺς ἐκθεῖν; Ερ. νῦν δὲ
γῆρας ὅτι Ὀλυμπίασιν ὡς τὰ λαοὶ τῶν ἑλλανοδι-
κῶν, Εὐανδρίδου τοῦ ἡλείου δέαν μοι περὶ καταλα-
βόντος, ὅτι εἰ αὐτὸ πολίτας ἐπεθύμου γὰρ ἐγ-
γύθον ἀπαντα ὁρᾶν τὰ παρὰ τοῖς ἑλλανοδικαῖς
γεγυῖσιν. Λυ. οἶδα ἔν καὶ ὅτι, πῶς ἡλεῶν-
σιν, ὅντινα ὡς τινι γὰρ παλαίειν, ἢ παγκρατίζεσθαι

Ερ. οἶδα γὰρ. Λυ. οὐκοῦν ἄμενον σὺ εἶπεις,
 ἐγγύθεν ἰδῶν. Ερ. τὸ μὲν παλαιόν, ὡς Ἡρα-
 κλῆους ἀγωνοθροῶντες, φύλλα δαφνῆς. Λυ.
 μή μοι τὰ πάλαι, ὦ Ερμότιμ, ἀδὲ εἰδέναι ἐγγύ-
 θεν, ἐκείνα λέγε. Ερ. κάλπις ἀργυρὰ πρό-
 κειται ἰορὰ τοῦ θεοῦ, ὅν ταύτῃ ἐμβάλλονται
 κλῆροι μικροί, ὅσων δὴ λυαμιαῖοι τὸ μέγεθος, ἐ-
 πιγεγραμμένοι. ἐγγράφεται δὲ ὅν δύο μὲν ἄλ-
 φα, γν' ἐκαστὸν, ὅν δύο δὲ τὸ βῆτα, καὶ ὅν ἄλ-
 λους δύο τὸ γάμμα, καὶ ἕξ καὶ τὰ αὐτὰ, ἥμ
 πλείους οἱ ἀθληταὶ ὥσι, δύο αἱ κλῆροι τὸ αὐτὸ
 γράμμα ἔχοντες. πεσελθὼν δὴ τῶν ἀθλητῶν
 ἐκαστος, πεσοδυξάμενος τρεῖς διί, καθείς τῶν
 χεῖρα ὅν τῶν κάλπιν, ἀνασπᾷ τῶν κλῆρων ἓνα,
 καὶ μετ' ἐκείνον ἑτῶρος, καὶ παρὲςως μασιγοφῶ-
 ρος ἐκαστῶ, ἀντέχει αὐτῷ τῶν χεῖρα, οὐ παρέχων
 ἀναγνῶναι, ὅ, τι τὸ γράμμα ὅσιν, ὁ ἀνέσπακην.
 ἀπάντων δὲ ἡδὴ ἔχόντων, ὁ Ἀλυτάρχης, οἶμας,
 ἢ τῶν Ελλανοδικῶν αὐτῶν εἰς, οὐκ ἔτι γὰρ τοῦ-
 το μνησθῆναι, πόδων, ἐπισκοπεῖς τοὺς κλῆρους γν'
 κύνκλῳ ἐσώτων. καὶ οὕτω τὸν μὲν τὸ ἄλφα ἔχον-
 τα, τρεῖς τὸ ἑτῶρον ἄλφα ἀνέσπακόντι, παλαίειν ἢ
 παγκρατιάειν σιναῖα, τὸν δὲ τὸ βῆτα, τρεῖς τὸ
 βῆτα ὁμοίως, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμογράμμους κα-
 τὰ ταυτὰ. οὕτω μὲν γν', ἢ ἀρτίοι ὥσιν οἱ ἀγωνι-
 σαί, οἷον ὀκτὼ ἢ τέσσαρες ἢ δώδεκα. ἢ δὲ πόδες τ-
 πύ, πέντε, ἑπτὰ, ὀκτὼ, γράμματι πόδες τὸν γν'
 κλῆρον

κλήρω ἔγγραφειν συμβάλλεται αὐτοῖς, ἀντίγρα-
φοι ἄλλο οὐκ ἔχου. ὅς δ' αὖ τοῦτο ἀνασπάσῃ, ἐφε-
δρύνει πόδευόντων, ἐς αὖ ἐκείνοι ἀγωνίσωνται, οὐ
γὰρ ἔχει τὸ ἀντίγραμμά. καὶ ἐς τοῦτο οὐ μικρὰ δι-
τυχία τῷ ἀθλητῷ, τὸ μέλειν ἀκμῆτα εἰ κεκμηκό-
σι συμπνεῖσθαι. Λυ. ἔχ' ἄτρεμα, τούτου γὰρ ἐ-
διόμην μέλιστα, οὐκοῦν γινέαι ὄντον, ἀνασπάσιν
ἅπαντον, καὶ ἔχουσι τοὺς κλήρους; πόδευόν δ' ἡ, βό-
λομαι γὰρ σε ἑλλανοδίκην ἀντὶ θεατῶ ποιῆσαι, ἐ-
πισκῶπῃσιν τὰ γράμματα, ὃ πρότερον, οἶμαι,
μάθοις αὖ, ὅς τις ὁ ἐφεδρὸς ὄσιν, ἢ μὴ ὡς πάντας ἔλ-
θης, ὃ συζύγῃς αὐτός. Ερ. πῶς, ὦ Λυκίνε, τοῦτο
φῆς; Λυ. ἀδιώατόν ὄσιν, διθυρῶν ἐν εἰμὶ τὸ γράμ-
μα ἐκείνο, τὸ δ' ἐκ τοῦ τῶν ἐφεδρῶν, ἢ τὸ μὲν γράμ-
μα ἴσως αὖ εὐροῖς, οὐ μὲν εἴη γε, εἰ ἐκείνος ὄσιν.
ὁ γὰρ πρὸ εἰρηται, ὅτι τὸ κ' ἢ τὸ μ' ἢ τὸ ι' ὄσιν τὸ χειρο-
νοῦν τὸν ἐφεδρῶν. ἀλλ' ἐπεὶ δ' αὖ τῶν ἀντιτύχῃς, ζη-
τεῖς τὸν τὸ ἐπὶ τὸν ἀέχοντα, καὶ ἐν εἰμὶ, ἐκείνος μὲν
ἦ δ' ἡ σωρίζουρας. γνῖτιχῶν δ' αὖθις τῶν βῆτα, τὸ ἐ-
πὶ τὸν βῆτα, ὅπου ὄσιν, ζητεῖς, τὸ ἀντίπαλον τῶν ἐ-
ρεθγῆντι, καὶ ὡς πάντων ὁμοίως, ἀχρεῖς αὖ ἐκείνῳ θε-
ποδελειφθῆν, ὃ τὸ μόνον γράμμα ἔχωμ τὸ ἀνασταγῶ-
νισον. Ερ. τί δ', εἰ ἐκείνῳ πρώτῳ ἢ διδυτῶν γνῖ-
χῃς, τί ποιήσεις; Λυ. οὐ μνησθῶ, ἀλλὰ σὺ ὁ ἑλλανο-
δίκης, ἐθέλω εἰδέναι, ὃ, τι καὶ προΐξῃς, πύττορον
αὐτίκα ἐρεῖς, ὃ, τι οὐτός ὄσιν ὁ ἐφεδρῶν, ἢ διήσει
ὡς πάντας γνῖ κύνκλῳ ἐλθόντα ἰδῆμ, εἴπου αὐτῷ

γραμμα ὁμοῖον ὅσον, ὡς εἶγε μὴ αὖ πάντων κλη-
 ρους ἰδδεις, ὅκ' αὖ μάλοισι τῶν ἐφεδρῶν; Ερ. Ὁ μὲν,
 ὦ Λυκίει, βραδύως αὖ μάλοισι, ὡς γὰρ τὴν γυναικαὶ ἡν
 τὸ εὐρὼ πρῶτον ἢ δ' οὐτόρου, οἶδ' αἶ, ὅτι ἐφεδρῶν
 ὁ αὖτε ἔχωρ ὅσι. Λυ. πῶς, ὦ Ερμότιμ; Ερ. ὅταν
 τῶ αὐτοῦ αὐτῶν ἔχουσι, καὶ τὸ ὁμοίως δύνω, τῶν λοι-
 πῶν δὲ τετάρτων ὄντων, οἱ μὲν γὰρ οἱ δὲ τὸ δ', παύ-
 τως ἀνταπάσσει, καὶ ἀνῆλωται ἡ δὲ δὲ αὖτε ἀδλη-
 τὰς ὁκτὼ ὄντας, τὰ τέτταρα γραμμάτα. διπλὸν ἔν,
 ὅτι μόνον αὖ οὐτὼ πῶς τῶν εἰς τὸ ἐξῆς γραμμα, τὸ
 εἰ, καὶ ὁ αὖτε ἀνταπάσσει, ἐφεδρῶς ὅσι. Λυ. πότε-
 ρον, ὦ Ερμότιμ, ἐπαίνεσθαι σε τῶ σιωπῆσιν, ἢ θέλεις,
 ἀντίπαυ τά γε μοι δοκῶντα, ὅποια αὖ ἡ; Ερ. νῦν
 Δία, βραδύως μοι τοι, ὅ, πῶς αὖ δύνω μοι ἀντιπαύειν ἑ-
 χοις πῶς τὸ ποιῶν. Λυ. σὺ μὲν γὰρ, ὡς ἐξῆς
 πάντως γραφομένων γραμμάτων, εἰρηκας, οἶον
 πρῶτον τὸ α, δ' οὐτόρου δὲ τὸ β, καὶ ἡτ' τὸ γ, τὰ
 ξίμ, ἄλλοις αὖ δὲ τῶν αὐτῶν τελευτήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν
 ἀδλητῶν. καὶ δίδωμί σοι Ὀλυμπιάσιν οὐτὼ γί-
 γνεσθαι. τί δ' αἶ, εἰ δ' ἐλόντ' αὖ ἀτάκτως τῶν τε γραμ-
 μάτα, δ' ἀπάντων τὸ χ, καὶ τὸ σ, καὶ τὸ ζ, καὶ τὸ κ,
 καὶ τὸ θ, τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τέτταρα, διπλᾶ ὡς τῶν
 κληρῶν τῶν ὁκτὼ γραφομένων, τὸ δὲ ζ μόνον ὡς τῶ
 γυναικαί, ὅ δὲ καὶ διπλοῦ ἑμμελεῖν ἡμῖν τὸν ἐφε-
 δρῶν, τί ποιήσεις πρῶτον εὐρὼν τὸ ζ; βεδ' εἰς γινώ-
 σιν ἐφεδρῶν ὄντα, τῶν ἔχοντα αὐτὸ, ἢ μὴ αὖτε πάν-
 τας ἐλθῶν, εὐρὼς οὐδὲν αὐτῶ συμφωνοῦ; οὐ γὰρ
 εἶχον,

ἔχουσιν ὡς ἄνθρωποι, τῇ τάξει αὐτῶν τεκμαίρεσθαι. Ερ.
 διυσεπόκειτόν τοις ἑρωτάς. Λυ. ἰδὺν δὲ καὶ ἐπὶ
 ρως τὸ αὐτὸ ἐπισκόπησον. τί γὰρ, εἰ μὴ δὲ γραμμα-
 τα γραφομένη ὑπὸ τῶν κληρῶν, ἀλλὰ ἵνα σημεία
 χαρακτῆρας, οἷα πολλὰ Αἰγυπῖοι γραφουσιν αὐ-
 τῇ τῶν γραμμάτων, κυριοκείλους πινὰς ὄντας, καὶ
 λεοντοκείλους ἀνθρώπους; ἢ ἐκεῖνα μὲν ἐλπί-
 σται, ἐπεὶ πρὸς ἀλλόκοτα ὄντι; φερεῖ γὰρ τὰ μονοειδῆ
 ἀπλὰ ἐπιγραφόμενα, ὡς οἶόν τε, ἐκείσιν αὐτῶν
 θρώπους ὑπὸ διούρι κληροῖν, διούρι πους ὑπὸ δι-
 οῦρ, καὶ ἀλεκτρυόνας διόο, καὶ λιῶνας διόο, τρεῖς δὲ
 γυνώτω, ἰλίωρ ἔσω τὸ ἐπίσημον, ἢ τῶν τῶν τρεῖς
 ποφόρω τούτῳ κληρῶν γὰρ ἀρχὴ γυνήτις, πόθεν ἕξαις
 ἐπεὶ, ὅτι ὁ τὸς ὅστις ὁ τὸν ἐφεδρον ποιῶν, ἢ μὴ πα-
 ρεωρήσας ἀπαντας ἐπιῶν, εἰ τις καὶ ἄλλος
 τὰ ἐχθρὸς Ερ. οὐκ ἔχω, ὅ, τι σοι ἀρκείνωμαι, ὡς Λυκί-
 νη. Λυ. ἐκώτως, οὐδὲ γὰρ διὰ πρόσωπον οὐδὲ γὰρ
 ὥστε ἢ ἐθέλω μὲν ἢ τὸν ἔχοντα τῆς ἰσχύος ἀλλὰ
 εἶναι, ἢ τὸν ἐφεδρον, ἢ τὸν ἀρίστα ἢ γινώσκον ἢ μὴ
 τὴν πόλιν ἐκείνῳ τὴν Κόρινθον, ὑπὸ πάντας ἀνα-
 γκαίως ἀφαιρόμεθα, καὶ δευτέρω μὲν, ἀκρωτῶ
 μῆνοι, καὶ ἀφαιρῶντες καὶ ποδιθεωροῦντες, μόλις
 γὰρ αὐτοὺς τὰ λήθεις ἐκκαλοῦμεν. καὶ εἰ γὰρ τις μέλ-
 λει σύμβουλός μοι ἀξιόπιστος ἔσται φιλοσοφίας
 πῶς, ἢν τῖνα φιλοσοφίαν, ὅτις αὐτὸν εἰναι μόνον ὁ τῶν
 ὑπὸ πάντων αὐτῶν λεγόμενα εἰδώς, οἱ δὲ ἄλλοι,
 ἀπελθῶν, καὶ οὐκ αὐτὸς πῶς δύναμαι αὐτοῖς, ἔς αὐτὸν καὶ

μῆκος ἀπείραστο ὥς, τάχα γὰρ αὐτὴ ἀρίστη ἐκείνη ἐστίν.
 οὐ γὰρ δὴ, εἴ τις παρὰ σοὶ μετρίως καλὸν ἀνδρω-
 πομ, λέγοι ὅσον εἶναι καλλίστον ἀνδρώπων ἀπαν-
 των, πισδύσαιμεν αὐτῷ, ἢ μὴ εἰδῶμεν, ὅτι πάν-
 τας ἀνθρώπους ἑώρακεν. ἴσως μὲν γὰρ καὶ οὗτος
 καλός, εἰ δὲ πάντων καλλίς, οὐκ αὖτε ἔχει εἰδέ-
 ναι, μὴ εἰδῶν ἅπαντας. ἡμεῖς δὲ οὐκ αὐτὸ μόνον κα-
 λον, ἀλλὰ τὸ καλλίστον διεόμεθα, καὶ ἢ μὴ ὅσον εὖ-
 ρωμεν, οὐδὲν ἡμῖν πλέον πεπραχέναι ἡγησόμεθα.
 ὁ γὰρ ἀγαπῆσομεν, ὁποῖα δὴ ποτε καλῶ γινυχόν-
 τος, ἀλλ' ἐκείνο τὸ ἀκρότατον ζητοῦμεν καλόν,
 ὅπου ἀνολύκη γνῆναι. Ερ. ἀληθῆ. Λυ. τί οὖν
 ἔχεις μοι τινα εἰπεῖν, ἀπάσης ὁδοῦ πεπειραμένον
 γνῶναι σοφία, καὶ ὅς τὰ τε ὑπὸ Πυθαγόρου καὶ
 Πλάτωνος καὶ Αριστοτέλους καὶ Χρυσίππου καὶ
 Επικούρου, καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα εἰδῶς, τελευ-
 τῶν μίαν εἴλω δὲ ἀπασῶν ὁδῶν, ἀληθῆ τε δοκι-
 μάσας, καὶ πείρα μαθὼν, ὥς μόνη ἄγει εὖ θνῖδι
 διαμονίαν; εἰ γὰρ τινα τοῖς τοις εὖροιμεν, παυσόμε-
 θα πρᾶγμα τὰ ἔχοντες. Ερ. οὐδέ τι, ὦ Λυκίε,
 τοιοῦτον αὐθραεῖν. Λυ. τί δὴ δὴν πρᾶξαμεν,
 ὦ Ερμότιμ; οὐκ αὖ ἀπαγορευτέον, οἶμαι, εἰ μὴ
 δυνὸς ἡγεμόνος τοιούτου εἰς γὰρ τὸ παρὸν εὖ πορεῖ-
 μεν. ἄρα τόδε πάντων βέλτερόν ἐστι, καὶ ἀσφαλέ-
 στερον, αὐτὸν μετρίως ἀρξάμενον, ὅστις πάσης πῦλαι
 εἰσεως χωρῆσαι, καὶ ἐπισκεψαδὶ ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ
 πάντων λεγόμενα; Ερ. εὖ κεν ἀπὸ γὰρ τούτων,
 πλὴν

πλὴν ἐκείνο μὴ γινώσκοντες ἢ, ὁ μικρὸν πρόδωκεν ἑλπίς,
ὡς ὁ ῥ' ἐδιδου ἐπιδιδόντα ἑαυτὸν, ὅτι πετάσαντα τὴν
ὁδόν, ἀναδραμεῖν αὐτοῖς. ὡς γὰρ οἴοντε πάσας
ἐπελθεῖν τὰς ὁδοὺς ἐν τῇ πρώτῃ, ὡς φησὶ, κατὰ χε-
ρὸν ὁδοῦ, ἡ. ἐγὼ οὖν φράσω, τὸ τοῦ Θεοῦ ἑκεί-
νο μυστήριον. καὶ ἡ λίνον πρὸς τὴν βασιλικὴν Αἰαδ-
νης λαβόντες, εἰσιμὴν ὅν τ' λαβύρινθον ἑκαστον, ὡς
ἔχον ἀπραγμόνως κενόμηναι αὐτὸν ὁρᾶναι. Εἰ. τίς
αὖ ἐν ἡμῖν Αἰαδὸν γήνοιτ' αὐτῇ, ἢ πόθεν τ' λίνον ὁ-
πορήσονται; ἡ. ὁ δὲ ῥ' εἰ ταῦτε, δοκῶ γάρ μοι εὐ-
ρηκέναι, ὅς τινος ἐχόμενοι, ὁρᾶν τοὺς αὐτοὺς. Εἰ. τί ἐν
τῷ πόδῳ; ἡ. ὁ δὲ ῥ' εἰ μὲν ἐγὼ, ἀλλὰ τινος τ' ὁδοῦ,
ἢ Νῆφε, καὶ μὴ μνησθῆναι. ἡ γὰρ μὴ φασὶν πρὸς
ὁδοῦ μὴν ἀκούσας, ἀλλὰ δικαστικῶς αὐτὸ ποιῶμεν,
ἀκριτόντες καὶ τοῖς ἐξῆς λόγον, ἵσως θυμάρως αὐ-
τοῦ λαβυρίνθου ἐκφυγοίμεν. Εἰ. οὐδέ τις, ὅτι ὁδοῦ
ποιῶμεν. ἡ. εἰ γὰρ αὐτὴν τίναν δὴ αὐτὴν προῦν ἐλθοί-
μεν αὐτῇ, ὅτι ὁδοῦ μὴ εἰς δὲ διόσεις ἀρξάμενοι δ' ἀφ' ὅτου
οὐκ οἴοντες ἀπ' ἑαυτῶν γόρως, ἡ γὰρ τῷ τύχῃ, πόσω αὐτὸν
νοοῖόμεθα ἐκμαθεῖν τὰ Πυθαγόρως ἀπαντα; ὅτι μοι
ὁρᾶν καὶ τὰ ἐν τῇ ἐκείνῃ τὰ τ' οἰωμένης, σὺ δὲ ἐν τοῖς
ᾧ γινώσκεις, ἡ καὶ φησὶν ὅτι οἶμαι, εἴ μὴ, ἀλλὰ παν-
τως γὰρ εἴρησι. Εἰ. ὁδοῦ ὅπως, εἴτε ἐξῆς τῷ Πλά-
τωνι, θετόν διηλαδὸν ποσῶντα ἑτορὰ, ἐπὶ μὲν καὶ
Αἰσώτελῳ ὁρᾶν ἐλάττω. ἡ. ὁ γὰρ. Εἰ. Χρυσί-
πῳ δὲ εἰς ὁρᾶν ἐν τῇ καὶ σε πόδα, οἶδ' αὖ γὰρ, πρὸς τοῦ
ἐκείνου, ὅτι τε φησὶν ὅτι καὶ μοῖς ἡ καὶ. ἡ. ὅπως.

Ερ. εἴτε ἐξῆς Ἐπιφύρω, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὡς δὲ οὐ
πολλὰ ταῦτα τίθημι, ἐκείθεν μούδοις αὐτῶν γινώ-
σης, ὅσοι οὐδὲν τούτοις εἰς Ἰστωϊκὸν ἢ Ἐπιφύ-
ρειον ἢ Πλατωνικὸν, ὁμολογοῦντες μὴ πάντα εἰδέ-
ναι τὰ ἐν αὐτοῖς αἰρέσεως ἕκαστος, ὡς μηδὲν γν-
δῆμ σφίσιν οὐτὰ μαθήματα, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ Χρύ-
σιππος γε, καὶ Αἰσίδαμνος καὶ Πλάτων φαῖν αὐ-
τῶν, ὁ Σωκράτης οὐδὲν φαυλότερος
αὐτῶν, ὅς ἐκεκράγει πρὸς ἅπαντας, οὐχ ὅπως μὴ
πάντα, ἀλλὰ μηδὲ ὅλον εἰδέναι τί, ἢ ὅσον μό-
νον, ὅτι οὐκ οἶδε. λογισάμεθα οὖν ὅτι ἀρχῆς, εἴησι
τρεῖς Πυθαγόρας ἐπιθεμν, εἴτε Πλάτωνι ποσῶν ἐ-
τόρα, εἴτε ἐξῆς τοῖς ἄλλοις. τίς δὲ ἐν ταῦτα σιω-
πεῖντα γνῶναι κεφαλὰν γήνοιν αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ μόνος θε-
μν τὰς αἰρέσεις γνῶναι φιλοσοφίας; Ερ. ὡς εἰς δαμό-
σια, ὦ Λυκίε. Λυ. βούλη δὲ ἀφαιροῦμεν τὸ τέ-
ταρτον, ὡς πρὸς καὶ δὲ καὶ ἐπὶ ἱκανὰ εἶναι, ἢ ἢ μι-
συνόλου; Ερ. αὐτὸς αὐτῶν εἰδείης ἄμεινον, ἐγὼ δὲ ὅσον
εἶδον, ὅτι ὀλίγοι αὐτῶν καὶ οὐτὼ δὲ πασῶν ἐξέλθοισιν,
ἐκ γρητῆς οὐθὺς ἀρξάμενοι. Λυ. τί ἐν πάθοις,
ὦ Ερμότιμ, εἰ τοιούτων ὅτι πρᾶγμα; ἢ ἀνατρε-
πόμεν ἐκείνα τὰ ἢ δὲ ὡμολογημένα, ὡς οὐκ αὐτῶν εἰ-
δοίτο ἐκ πολλῶν τὸ βέλτιστον, μὴ οὐχὶ πεπραθεῖς
ἅπαντων, ὡς τὸν γε αὐτὸν πείρας αἰροῦμενον, μὴ
τέας μάλλον, ἢ λείπει τὰ ληθεῖς ἀναβντοῦται; εἰ οὐ-
τως ἐλθόμεν; Ερ. ναί. Λυ. πᾶσι πίνω ἀνά-
γκη, οὐδὲ ποσὺν τὸν βιώναι ἡμᾶς, εἰ μέλλομεν οὐτε
αἰρήσε-

αἰρήσεσθαι, ἀπάντων περαθγνόντων, καὶ ἐλόμνησι
 φιλοσοφῆσιν, καὶ φιλοσοφῶντων διδασκαλίᾳ
 σιν. περὶ δὲ ὅτω ποιῆσαι, γνῶσκόντων, φασίν, ὅρχοι
 μετ' αὐτοῖς αὐτὴν τύχων περὶ αἰώνων, καὶ ὅ, τι αὐτῶν
 πρῶτον ὅτι τὰς χεῖρας ἔλθῃ, τοῦτο εἶναι τὸ ζητούμενον
 ὑπολαμβάνοντων, ὅτι τὸ μὴ εἰδέναι τὰ ληθῆες. εἰ δὲ
 καὶ εὐρομεν ἄλλως, κατὰ τινα ἀγαθὴν τύχην πε
 ριπεσόντων αὐτῶν, οὐχ ἔξομεν βεβαίως εἰδέναι, εἰ
 ἐκείνῳ ὅστις, ὁ ζητούμενος, πολλὰ γὰρ ὅστις ὁμοία αὐ
 τοῖς, λέγοντα ἔκαστον αὐτῶν εἶναι τὰ ληθῆες αὐτῶν. Ερ.
 ὦ Δυκίνο, οὐκ οἶδ' ὅπως δύλογα μὲν δοκῆς μοι λέ
 γειν, ἀτὰρ εἰρήσεται γὰρ τὰ ληθῆες, ὁ μετρίως ἀνῆλ
 με, διεξιὼν αὐτὰ, ὅτι ἀκρεβολουμένῳ οὐδὲν δέ
 ορ. ἴσως δὲ καὶ εἰκοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ δὲ ληθῆσαι
 τῆ μορφοῦ ἐκ τοῖς οἰκίας, καὶ δὲ ληθῶν γνῶντι χηρῶν
 σοι, ὅς με πλησίον ἢ δὲ ἐλπίδι ὄντα, εἰς ἀπο
 ρίας φέρων ἐμβέληκας, ἀδυνάτου ἀρφαίνων ἐλ
 ἀλκείας τὴν εὐρεσιν, ἐτῶν γὰρ τῶσούτων διεμέ
 νων. Δν. ἐκδοῦν, ὡς ἐταῦρε, πολὺν δικαιοσύνην μὲν
 φοιο αὐτῶν πατρί σου Μενεκράτει, καὶ τῇ μητρὶ, ἢ
 τίς ποτ' ἐκαλεῖτο, οὐ γὰρ οἶδα, ἢ καὶ πολὺ πρότε
 ρον τῇ φύσει ἡμῶν, ὅτι σε μὴ, καὶ τὴν Τιθωνὸν, πο
 λυντῇ καὶ μακροβίον ἔβδαν, ἀλλὰ πόδε' ἡραφαν
 μὴ πλείω βιδῶναι τὸ μήκιστον ἐτῶν ἐκατέρω, ἀνθρώ
 πων ὄντα. ἐγὼ δὲ μετὰ σοῦ σκεπτόμενον, εὐρομ' ὅ
 ἐκ τοῦ λόγου ἀρβαίν. Ερ. ἐκ, ἀλλ' ὑβρίσῃς αἰετὶ
 καὶ οὐκ οἶδ' ὅ, τι παθῶν, μισῶς φιλοσοφίαν, καὶ

οὐδ' αὖτε φιλοσοφῶντας ἀποσκώπτεις. Λυ. ὦ Ερ-
 μόπιε, ἥ τις μὲν ἢ ἀληθεῖαι ὅστις, ὑμεῖς αὖτ' ἄμεινον
 εἰποιτε οἱ σοφοί, σὺ τε, καὶ ὁ διδάσκαλός, ἐγὼ δὲ
 τό γε ποσούτοιοι οἶδα, ὡς οὐ πάντ' ἠδὲ αἶ' ὅστις αὐτῇ
 τοῖς ἀκροῦσιν, ἀλλὰ παρδουδοκίμειται ὑπὸ τοῦ
 ψεύδους παραπολὺν, δι' ὅπως πότρου γὰρ ἐκεί-
 νο, καὶ δὲ ὅσ' ἦ διορ. ἢ δὲ, ἅ τε μηδὲρ λιβδ' ἡλορ ἐ-
 αὐτῇ σιωσέ' ἡα, μετὰ παρρ' ἡσίας δὲ λέγειται τοῖς
 ἀνθρώποις, καὶ δὲ ὅσ' ἄχθονται αὐτῇ. ἰδὺ γέ τοι
 καὶ σὺ νῦν ἄχθῃ μοι, τάλῃ τις ἐξουρόντι πόδι πύ-
 τωρ μετὰ σοῦ, καὶ δηλώσαντι, οἶω ἐρῶ μὲν ἐγώ
 τε, καὶ σὺ, ὡς οὐ πάντ' ἐαδῶν. ὡς πόρ εἰ ἀνδρῶν
 τ' ἐρῶν ἐν γυγανδῶ, καὶ ὡν τ' ἐξεδά, ὑπολαμ-
 βάνω ἀνδρῶν πορ' εἶν, ἐγὼ δὲ κατὰ ὡν, ὡς λίδ' ὅ-
 ἢ χαλκὸς εἶν, ἐμὴν ὕστα πρὸς σε ὑπὸ δινοίας, ὅτι ἀ-
 δῶν τ' ἐν ἐσθ' ἐς, καὶ τό τε δύσνομαι εἶναι ὡν αὐ-
 στω τῶ, διὰ π' σε οὐκ εἶωρ ἐξαπατᾷ, ἀλλόκοτα δ'
 αὐλπίται ἐλπίζοντα. Ερ. οὐκ οὐδ' ὅσ' ὦ Λυκί-
 νε, φῖς, ὡς οὐ φιλοσοφικτέον ἡμῖν, ἀλλὰ χρὴ ἀργίαν
 παραδιδόντας αὐτοῖς, ἰδιώτας κατὰ βίωσιν. Λυ.
 καὶ ποῦ ὅσ' ἡκουσας ἐμοῦ λέγοντος; ἐγὼ γὰρ,
 οὐχ ὡς οὐ φιλοσοφικτέον φημί, ἀλλ' ἐπεὶ πόρ φι-
 λοσοφικτέον, ὅδ' ἡ τε πολλαὶ εἰσι μὲν φιλοσοφί-
 αν, ἐκείνη καὶ ἀρετῶν ἄγειν φασκόντουσαι, ἢ δ' ἄλλῃ
 θῆς γ' αὐταῖς ἀδ' ἡλ' ὅ, ἀκείβ' ἡ ποιήσασθαι τῶν δ'
 αἰεσιν. ἀδ' ὡς του δὲ γε ἡμῖν ἐφαίν' ὅ, πολλῶν
 πλοτεθγνῶν, ἐλίδαι τ' ἀρίστον, εἰ μὴ ὑπὸ πάντα

ἴοι τις περὶ ὧμιλιν, εἰτά πως μακρὰ ἢ περὶ αὐφ-
 θη. σὺ δὲ πῶς ἀξιοῖς; αὐθις γὰρ ἐρήσομαι, ὅτῳ πρῶ-
 τῳ αὐτὸ γινύχης, τούτῳ ἐφῆ, καὶ συμμιλοσοφῆ-
 σεις, καὶ κῆνθ. Ερμαῖον ποιήσεταί σε; Ερ. καὶ τί
 σοι ἀρκυναιμῶν αὐτῷ ἐπὶ; ὅς οὐτε αὐτόν τινα λεί-
 νει οἶόν τε εἶναι φῖς, ἢ μὴ φοῖνικθ. ἐτη βίῳ, πᾶν-
 τας γνὶ κύνων πόδιων, καὶ περὶ ὧμιλιν, οὐτε τοῖς
 πεπεπειραμένοις πισδύει ἀξιοῖς, ὅτε τοῖς πολ-
 λοῖς ἐπαινοῦσι, καὶ μαρτυροῦσι. Λυ. τίνας φῖς
 αὐτῷ πολλὰς εἰδύτας, καὶ πεπειραμένους ἀπάντων;
 εἰ γὰρ τις τοιοῦτός ὄσιν, ἱκανὸς ἐμοὶ γὰρ εἰς, ὅκ
 ἐπὶ πολλῶν διεσῆ, ἢ δὲ αὐτὸς οὐκ εἰδύτας λέγεις, ὅ-
 σιν τι τὸ πλῆθος αὐτῷ προσάξειταί με πισδύειν,
 ἄριστος αὐτῷ ἢ μηδὲν, ἢ γνὶ εἰδύτας, πόδι ἀπάντων ἀπο-
 φαινωνται. Ερ. μόνθ. δὲ σὺ τάλῃδες κατεῖδες,
 οἱ δ' ἄλλοι ἀνόντοι ἀπαντός, ὅσοι μιλοσοφοῦσι.
 Λυ. κατεψόδῃ μου, ὦ Ερμάτι με λέγων, ὡς ἐ-
 γὼ πρὸ τίθμῃ πῇ ἐμαυτῶν τῶν ἄλλων, ἢ τὰ πᾶσι ὅ-
 λως γνὶ τοῖς εἰδύσι. καὶ οὐ μνημονόεις, ὡρ ἐφῶ, ἐκ
 αὐτῶς εἰδύσαι τάλῃδες ὑπὲρ αὐτῶν ἄλλους διατεινό-
 μιθ, ἀλλὰ μετὰ πάντων αὐτῶν ἀγνοεῖ ὁμολο-
 γῶν. Ερ. ἀλλ' ὦ Λυκίε, τὸ μὲν ὑπὸ πάντας ἐλ-
 θεῖν χρίσθαι καὶ περαθῆναι, ὡρ φασί, καὶ τὸ μὴ αὐτῷ
 ἄλλως ἐλθεῖν τὸ βέλτιον, ἢ οὕτως, βύλογοι ἴσως,
 τὸ δὲ τῇ πείρᾳ ἐκείνῃ ποσῶντα ἐτη ἀποδιδόναι,
 παχέλιον, ὥσπερ οὐχ οἶόν τε ὅρ, ἀπ' ὀλίγων κα-
 ταμαθεῖν τὰ πάντα, ἐμοὶ δὲ καὶ πάντῳ ῥάδιον εἶναι

δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, καὶ οὐ πολλὰς διατριβὰς δειόμε-
 νοι. φασὶ γὰρ τοὶ τῶν πλασῶν τινα, Φειδίου οἶμαι,
 ὄνυχά μόνον λείοντες ἰδόντα, ἀπ' ἐκείνου ἀναλελο-
 γίδου, ἡλίκ' αὖτ' ὡς λέων γῆροισι, κατ' ἀξίαν
 τοῦ ὄνυχ' ἀναπλάσσει. καὶ σὺ δέ, ὡς τις τοῖς χεῖρας
 μόνον ἀνθρώπου δίδῃ, τὸ ἄλλο σῶμα κατακαλύ-
 ψας, εἶσθαι οἶμαι, αὐτίκα, ὅτι ἀνθρώπος ὅστις τὸ κεκα-
 λυμμένον, ἢ μὴ τὸ πᾶν σῶμα ἴδῃς. καὶ πόινω
 τὰ μὲν κεφαλαιώδη, ὡς ἅπαντες λέγουσι, ῥᾶδιον
 καταμαθεῖν γινώσκω μοιῶν ἡμέρας. τὸ δ' ἔτι ὥρα
 κείβου ὄψα, καὶ μακρὰς τ' ἰδέεσθαι δειόμενον, ὅ
 πάντων ἀναγκαῖον ὅτι τῶν ἀρεσῶν τοῦ βελτίου, ὅ
 ἀλλ' ἦν ἐκείνων καὶ ἀπ' ἐκείνων. Λυ. παπαῖ, ὦ
 Ερμότιμ, ὡς ἰσχυρὰ ταῦτ' εἴρηκας, ἀπὸ τῶν μορῶν
 ἀξίῳ τὰ ὅλα εἰδέναι. καὶ τοὶ ἐγὼ τὰ γινώσκοντα ἀκ-
 σως μεμνημαι, ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς, εἰδέναι αὖ καὶ
 τὸ μέρος, ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος, οὐκ ἐπὶ καὶ τὸ ὅλον.
 οὕτω καὶ μοι τόδε ἀπόκειναι, ὁ Φειδίας αὖ ποτε
 ἰδὼν ὄνυχά λείοντες, ἔγνω αὖ, ὅτι λείοντός ὄνυχ' εἰ-
 μὴ ἔωρασκε ποτὲ λείοντα ὅλον; ἢ σὺ ἀνθρώπου χεῖ-
 ρα ἰδὼν, ἔχου αὖ εἰπεῖν, ὅτι ἀνθρώπου ὄνυχ' ἢ πρὸ
 τόρου εἰδὼς, μὴ δ' ἔωρακὼς ἀνθρώπου; τί σιγᾶς; ἢ
 βόλαι, ἐγὼ ἀρκεῖνομαι ὑπὲρ σοῦ τῆς ἀναγκαῖας,
 ὅτι οὐκ αὖ εἶχου; ὡς ἐλινδιδωδύει ὁ Φειδίας ἀπρ-
 ακτὸς ἀπεληλυθέναι, μάλ' ἔτι ἀναπλάσσει τὸν λείον-
 τα, οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὦ πάτερ, λέγω. ἢ
 πῶς ταῦτ' ἐκείνοις ὁμοία; τῶν γὰρ Φειδίας, καὶ σοὶ
 οὐδὲν

οὐδὲμ ἄλλο τ' γνωρίζειμ τὰ μέρη αἰτιον ὡς, ἢ τ' εἰ-
 δέναι τὸ ὅλον, αὐθροπον λεγῶ, καὶ λέοντα, γν' Qi
 λοσοφίας δέ, οἶον τῇ Στωϊκῶν, πῶς αὐτὸν τὸ μέ-
 ρους εἰ τὰ λοιπὰ ἰδοίς, ἢ πῶς αὐτὸν ἀρφαίνοιο, ὡς κα-
 λά; τ' γὰρ οἶδα τὸ ὅλον, οὐ μέρη ἐκείνων ὅστις. ὃ γ' φης,
 ὅτι τὰ κεφαλαια ῥάδιον ἀκρῶσαι ἀπάσης φιλοσο-
 φίας γν' ὀλίγω μορία ἡμέρας, οἶον ἀρχαῖς αὐτῶν, καὶ
 τέλει, καὶ τί θεοὺς οἶονται εἶναι, τί ψυχῶν, καὶ τίνων
 μὴ σώματα πάντα φασί, τίνες δέ καὶ ἀσώματα
 εἶναι ἀξιοῦσι, καὶ ὅτι οἱ μὴ ἡδονῶν, οἱ δέ τὸ καλόν, ἀ-
 γαθόν καὶ εὐδαιμον τίθενται, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅ-
 τωσι μὴ ἀκρῶσαι ἀρφαίνασθαι ῥάδιον, καὶ ὅ-
 γον εἰδέναι, εἰδέναι γ' ὅστις ὁ ἀληθὴς λεγῶν ὅστις, ὅρα,
 μὴ οὐχὶ μόριον ὅστις ἡμέρας, ἀλλὰ πολλῶν ἡμερῶν
 δέκνται. ἢ τί γὰρ ἐκείνοι παθόντες, ἵπτερ αὐτῶν τοῦ
 τῶν ἐκαστον τὰς καὶ χιλιάδας βιβλίων ἐκαστοι
 συγγράψασιν, ὡς πείσαισιν, οἶμαι, ἀληθὴ εἶναι τὰ
 ὀλίγα ἐκείνα, καὶ ἅ σοι ἐδόκη ῥάδια καὶ εὐμαθῆ. νυνὶ
 δέ μάντεως, οἶμαι, δεικνύει σοι ἡ ἀνταῦθα πρὸς τὴν
 αἵρεσιν τῶν ἡρεσιγόνων, εἰ μὴ ἀνέχε τὴν διατριβὴν,
 ὡς ἀκριβῶς ἐλέσθαι αὐτὸς ἀπαντα, καὶ ὅλον ἐκ-
 αστον κατανόησας. ἐπί τομ' γὰρ αὐτῇ γήροισι αὐτῶν,
 οὐκ ἔχοντα πῶς πλοκάς, οὐδὲ ἀναβολὰς, εἰ μετὰ
 λάμπει τὸν μαντικόν, ἀκρῶς τῶν κεφαλαίων ἀ-
 πάντων, σφραγίσαιο ἐφ' ἐκαστοῖς. ἀπαλλάξει γὰρ
 σε ὁ θεὸς μυρίων πραγμάτων, δέξας γν' ὅτι τοῖς
 ῥέουσιν ἡπικτι, ἢ πνέει σοι αἵρεσίον. εἰ δέ βούλῃ, καὶ

ἄλλό τι ἀπραγμονέσθωμι ὑποθήσομαι σοι, ὡς μὴ
 ἰδρῆα καταθυσὶς ταυτί, καὶ θυσιάζῃ, θεὸς μὴδ' ἰε-
 ρεῖα πινάτω μεγαλομίδωμι παρακαλεῖμ. ἀλλ' ὅτε
 κάλλιπ' ἐμβαλὼν γραμματεῖα, ἔχοντα τῶν Φιλο-
 σόφωρ ἐκείνου τὸ νόμα, κίε δὲ παῖδα τ' ἀνέβωμι
 ἀμφιθαλῆ τινα, προσελθόντα πρὸς τὴν κάλλιπ'
 ἀνέλεσθαι, ὅ, τι αὐτῷ πρῶτον ὑπὸ τῷ χεῖρα ἔλθῃ τῶν
 γραμματεῶν, καὶ τὸ λοιπὸν κατὰ τὴν λαχόντα
 ἐκείνου, ὅς τις αὐτῷ, Φιλοσόφει. Ερ. ταυτί μ', ὦ Λυ-
 κῆν, βωμολοχικὰ, καὶ οὐ κατὰ σέ. σὺ δὲ εἰπέ μοι,
 ἦδ' ἢ ποτὲ οἶνον ἐπρίω αὐτός; Λυ. καὶ μάλα πολ-
 λακίς. Ερ. ἄρ' οὐκ ὀδυνηδὲς ἀπαντὰς γνύκλω
 εἶναι γὰρ τῇ πόλει καὶ πῆλους, ἀπογόνους; καὶ πα-
 ραβῶν καὶ ἀντεξέταλιν εἶναι οἶνους; Λυ. εὐ-
 δαμῶς. Ερ. χρὴ γὰρ, οἶμαί, σοι θεὸς πρῶτον, χρη-
 σῶ καὶ ἀξίῳ γνύχοντι ἀποφείρεσθαι. Λυ. νῆ δία.
 Ερ. καὶ ἀπὸ γὰρ τοῦ ολίγου ἐκείνου γούματ' εἰ-
 χόντα εἰπέμ, ὅποι' ἄπας ὁ οἶνός δειν; Λυ. εἰ-
 χον γὰρ. Ερ. εἰ δὲ δὴ ἐλεγετο προσελθὼν τοῖς
 καπῆλοις, ἐπειδὴ κοτύλῳ πρίασθαι βύλομαι, δὲ
 τί μοι, ὦ οὔτοι ἐκπείμ' ὅλον ἔκαστ' ὑμῶν τὴν πί-
 θον, ὡς δὲ ἀπαντὰς ἐπεξελθὼν, μάθοιμι, ὅστις ἀμείνω
 τὴν οἶνον ἔχει, ὅθην μοι ὠνέσθωμι; εἰ ταῦτ' ἐλεγετο,
 ἔκ' αὐτοῖς καταγελάσαι βου αὐτοῖς; εἰ δὲ καὶ ἐπιπλε-
 ον γόχλοις, τάχ' αὐτὸ καὶ πρὸς αὐτὸν εἰδέναι. Λυ.
 οἶμαί, ἔγωγε, ὅ δ' ἴκαί γ' αὐτὸ μάθοιμι. Ερ. ἦ τ' αὖτ'
 τί δὴ καὶ γὰρ Φιλοσοφία, τί δ' εἰ ἐκπείμ' τὴν πίθον,
 διωκμήντες

Διωκμένους ἀπ' ὀλίγου τοῦ γούματ' εἰδέναι ὁ-
 ποῖον τὸ πᾶν ὅστις; Λυ. ὡς ὀλιθυρὸς, ὡς Εὐρόπαια,
 ἢ διὰ διδασκασίας ἐκ τῶν χειρῶν. πλὴν ἀλλ' ὠνησά-
 γη, οἷον μὲν γὰρ ἐκπεφύργναι, ὅτε τὸν αὐτὸν λυ-
 τὸν ἐμπέπλωκας. Εἰ. πῶς τοῦτ' εἴη; Λυ. ὅτι
 αὐτομολογούμενον πρᾶγμα λαβὼν, καὶ γνώρι-
 μον ἀπασι, τὸν οἶνον, εἰσάγει αὐτῷ τὰ ἀνομιότα-
 τα, καὶ ποδῶν ἀμεισθεῖν τοῦσι μὲν ἀπαντὸν, ἀφανῶν
 ὄντων. ὡς ἐγὼ γὰρ ἔκ' ἐγὼ εἰπεῖν, καὶ ὅτι τοῖς ὁμοίους Φι-
 λοσοφία ἢ οἶνος εἴη, ἄρα καὶ ἡ τοῦ μόνου, ὅτι ἢ Φι-
 λοσοφοὶ ἀποδίδονται τὰ μαθήματα, ὡς ὁρῶ οἱ καὶ
 πηλὴ, ἡ δὲ ἀσάμνη οἱ οἱ πολλοί, καὶ δολώσαντες
 καὶ κακομετροῦντες. οὕτως ἰδὲ ἐπισκοπήσωμεν
 ὅ, τι καὶ λέγεις, τὸν οἶνον φῆς τὸν γὰρ πῖθ' ὅλον
 αὐτὸν αὐτῷ ὁμοίον εἶναι, καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄτοπον,
 ἀλλὰ καὶ εἰς γούματ' ὀλίγον ὄβρι-
 οῦ, εἰς δὲ αὐτὴν, ὅποι' ἄπας ὁ πῖθ' ὅστις,
 ἀκόλυστον καὶ ὅσον, ἢ ὅσον αὐτὸν γὰρ πᾶν εἰπω. ὅρα
 δὴ ἢ τὸ μετὰ ὅσον, Φιλοσοφία, καὶ οἱ φιλοσοφῶντες,
 οἷον ὁ διδάσκαλος ὁ σὸς, ἄρα ταῦτα πῶς ὑμᾶς
 λέγει ὁ σημεῖον, ἢ ποδὲ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλα ἄλλα τε;
 πολλὰ γὰρ ὅστις, πρόσθινον ὡς ταῦτα. ἢ οὐκ αὖ ἐκεί-
 νος, ἐπὶ παρεμυδόν, αὐτῷ καὶ τὸν ὀδυσσεὶα πόδιν ὡς
 καὶ ποδὲ πλανώμενον, εἰ τὰ αὐτὰ ἐλεγε, ἀλλ' ἄ-
 περ καὶ αὐτοὶ καὶ ἄπαξ ἀκούσαντι; Εἰ. πῶς γὰρ
 οὐ; Λυ. πῶς οὐ οἶόν τέ σοι καὶ, ἀπὸ τοῦ πρῶ-
 του γούματ' εἰδέναι τὰ πάντα; οὐ γὰρ τὰ αὐ-

τάγε, ἀλλ' αἰετὸρα λαοὶ ἀπὸ καινοῖς ἐλέγξω, δὲ
 ὠσπὸρ ὁ οἶνός αἰεὶ ὁ αὐτὸς ἰὼ, ὡς ὠετάρει, ἢ μὴ
 ὄλον ἐκπίης τὸν πίθον, καὶ ἄλλως μεθύων πόδις.
 ἄτεχνῶς γὰρ γ' ἔρ' πονυβλῆν δοκεῖ μοι ὁ θεὸς κατὰ
 κρύψαι τὸ Φιλοσοφίας ἀγαθόν, ὑπὸ τῷ τρυγᾷ
 αὐτῷ, δειχθεὶς ἐν ὄλον δξαντλήσαι δὲ τέλ' ἢ οὐ-
 ποτ' ἀν' εὐροῖς ῥνεκτάρειν ἐκείνο πόμα, οὐ πάλα
 διψῆν μοι δοκεῖς, σὺ δὲ οἶσι τὸ τοιοῦτον αὐτὸ εἶν, ὡς
 εἰ μόνον γένεσαιο αὐτό, καὶ σπᾶσαι μικρόν, ὅσον
 αὐτίκα σε πανόφον γρηγοῦνλον, ὠσπὸρ φασίμ.
 γ' δειφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὴν πῖν τὸ ἱεροῦ
 νόματό, γ' ὅθεν θυτὸς γίγνεται, ἢ ἄρ' αὖ τοῖς πῶσ
 ἴσσιμ, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχειν εἰκε. σὺ γ' ἐν ἑσπέρῃ
 μισυ τῷ πῶθου ἐκπεπωκώς, γ' ἄρ' ἔχεται ἐπ' ἐλεγε,ς
 ὅρα ποίνω, μὴ ἔρ' δὲ μᾶλλον Φιλοσοφία εἰκεν. ὁ
 μὲν γὰρ πίθός ἐπὶ μνέτω βί, καὶ ὁ κᾶπηλός, γ' ἔ-
 σω ἢ μὴ οἶνός, ἀλλὰ πανσπορμία τις πυρὸς ὑπὲρ
 αὐτό, καὶ μετὰ ἴσσορ λῖναμοι, εἴτα λειβαί, καὶ ὑπὸ
 ταύτους φακοί, εἴτα ἐρέβινθοι, καὶ ἄλλα ποικίλα
 πῶς, εἰ δ' ἢ σὺ ὠνήσεται ἐβέλων τ' ἢ σπορματῶν,
 καὶ ὅς ἀφελὼν τῷ πυροῦ, οὐ πῶρ ἰὼ, ἀνέδωκε σοι
 δειγμα δὲ τῷ χεῖρα, ὡς ἴδεις, ἄρα οὐκ ἔχεις αὐτὸ
 πῆμ, εἰς ἐκείνο ἀφελέπων, εἰ καὶ οἱ ἐρέβινθοι κατὰ
 σοι, καὶ οἱ φακοὶ θυτακῆς, καὶ οἱ λῖναμοὶ οὐ διελ-
 κται; Ἐρ. οὐδ' αὖτως. Λυ. οὐ ποίνω οὐδὲ Φιλο-
 σοφίαν ἀφ' ἑνός, ὡς φησὶ τις τῷ πρώτῳ, μάθου
 αὐτὸ πᾶσαι, ὅπου ἴσσιμ, οὐ γὰρ γ' ἢ τι ἰὼ, ὠσπὸρ ὁ οἶ-

ὅς,

ὁ πόρ σὺ αὐτῶν ἀπεικάζεις, ὁ ξιῶν ὁμοίαν εἶναι
 τῷ γούματι, τὸ δὲ ἐπὶ τοῖον τι ὥφθη, οὐ παρέργου
 εἰς ἐκείνου διόλου. οἶνον μὲν γὰρ φαῦλον πρὶς
 αἰσθῆναι, σὺ δὲ οὐκ οἶον ὁμοίον ὁ λίνδιον. αὐτὸν δὲ τινα
 σὺ τῷ συρφετῷ παραπολεῖς, ὡς καὶ αὐτὸς σὺν ἁ
 χῆ ἐφικναι, οὐ μικρὸν εἶναι κενόν. ἄλλως τε, ὁ ἴσως
 αἰξίωρ ἐκπέμψῃ τὸν πίον, ὡς κοτύλλω πρὶς αὐτο, ζη-
 μιῶσαι αὐτὸν κενόπληρον, οὕτως ἀπίθανον γινόμε-
 νον. Φιλοσοφία δὲ οὐδὲν αὐτοῦ τοιοῦτο πάθει, ἀλλὰ
 κενὸν ὅτι πάμπολλα πίνεις, οὐδὲν ἐλάττωσιν ὁ πῖθον
 γίνεσθαι, οὐδὲ ζημιώσεται ὁ κενόπλητος. ἐπεὶ γὰρ
 ἡ τῇ τῶν παροιμιῶν, τὸ πρῶτον δὲ αὐτὸς ἐκείνου
 τὸ ἐμπαινον, ἢ ὁ τῶν δαυαίδων πῖθον. ἐκεῖνον μὲν
 γὰρ τὸ ἐμβαλλόμενον οὐ συγχέειν, ἀλλὰ διέρχεται
 θύς, σὺν τῷ δὲ ἡμῶν ἀφελὲς τι, πλεονεξία τοῦ λοιποῦ
 γίνεσθαι. ἐδέλω δὲ σοὶ καὶ ἄλλο ὁμοίον εἶπερ Φι-
 λοσοφίας ποτὶ γούματι, καὶ μὴ με νομίσης βλα-
 σφημῆν ποτὶ αὐτὸν, ἢ εἰπω, ὅτι φαρμάκῳ ὀλεθρῶς
 εἰσιν, οἶον λινεῖν ἢ ἀκονίτω, ἢ ἄλλῳ τῶν τοιούτων.
 ὁ δὲ γὰρ ταῦτα, ἐπεὶ πόρ θανατηφόρα ὄντι, ἀρκτε-
 νοὶ αὐτοῖς, εἰ τις ὀλίγον, ὅσον ἀκραιῶν ἀρξέσας αὐτῶν,
 ἀκρω τῷ ὄνυχι ἀργυρῶσαιτο, ἀλλὰ ἢ μὴ ποσὸν
 ὅσον χρῆ, ὅπως, ἡ γὰρ οἷς, ὅτι αὐτὸν ἀκράνιοιο πω-
 σμεν καμνόν. σὺ δὲ ἡμῶν πούλαχιστον θανατῆν,
 ὡς ἀκτελέσαι τὸν τῶν ὅλων γινώσκων. Εἰς ταῦτα
 καὶ βούλῃ, λυκίει, τίς ἐν ἐκείνῳ ἐτηχῆν βιδναί,
 καὶ ποσῶν ἐπομέναι πρὸς γματτα, ἢ οὐκ αὐτὸν

λως φιλοδοφῆσαι μιν; Λυ. οὐ γάρ, ὦ Ερμότιμ, ὁ
 θειονομ οὐδὲμ, εἰ γε ἀληθῆ ἐλεγετο γν' ἀρχῆς, ὡς ὁ μὲν
 Βίῃ Βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ. νῦν δὲ οὐκ οἶδ', ὅ
 τι παθῶν ἀγανακτεῖς, εἰ μὴ αὐθιμηρόν ἡμῖν πρὶν
 δῶναι ἡλιον, Χρῦσι ππῃ ἢ Γλατῶν ἢ Πυδικόρου
 γήσιοι. Ερ. ποδίσχε με, ὦ Λυκίε, καὶ σιωπελά-
 νεις ὅτ' εἴνομ, οὐδὲμ ἵππ' ἐμοῦ θειονομ παθῶν, ἵππ' οὐ
 φθόνου δηλαδὴ, ὅτι ἐγὼ μὲν πεύκοισιν γν' τοῖς
 μαθήμασι, σὺ δὲ ὠλιγώρως ἐαυτῷ, τηλικούτῃ
 ὦμ. Λυ. οἶδ' ὅν, ὁ δ' ἴσθης; ἐμοὶ μὲν, ὥσπερ κορυ-
 βαντῶντι, μὴ πρόσθε τὸν νοῦν, ἀλλ' ἐκ ληρῆς, σὺ
 δ', ὡς ἔχεις, πεχωρεῖς ὅτ' τὸ πρόσθεν εἴ οὐδὲν, καὶ
 πῶς αὖτε κατὰ τὰ δ' ἀρχῆς τοῖς δεδωγμένα ποδὶ πού-
 των. Ερ. ἀλλ' οὐκ ἔσθ' σὺ Βίαι ὦμ αἰρεῖσθαι τι,
 ἢ μὴ πῶς αὖτε ἀπαύτων. Λυ. ὅ μιν δὲ εἰδέ-
 ναι χρὴ, ὡς οὐκ αὖ ποτε ἄλλο εἴποιμι. Βίαιον δὲ λέ-
 γων ἐμὲ, ἀναίτιον δοκεῖς μοι κατὰ τὸν ποιητὴν αἰ-
 τιάσθαι αὐτῶν, ἐς αὐτὸν μὴ ἐπὶ τὸς τοῖς λόγῃ συμμαχή-
 λας ἀφελήναι τὴν Βίαν, ἥ δ' ἡ ἀγόμενον. ἰδὲν γέ τοι
 ὅτι τὰ δὲ πολλὰ βιαϊότορα φαίν' αὐτοῖς τοῖς λόγῃ, σὺ
 δ' ἐκείνον παρῆς, ἐμὲ ἴσως αἰτιάσθαι. Ερ. τί ποῖας
 θαυμάζω γάρ, εἰ τι ἀρρητόν κατὰ λέλειπται αὐτῷ.
 Λυ. ὅχ' ἡθάνον εἶναι φησι, τὸ πάντα ἰδὲν ὅτι διεξελ-
 θεῖν δ' αὐτῶν, ὡς ἔχειν ἥ δ' ἡ ἐλπίς τὸ βέλτιστον, ἀλλ'
 ἐπὶ τῷ μεγίστῳ γνῶσθαι. Ερ. τίνος τούτου; Λυ. καὶ
 τῆς ἡνίκ' ὦ θαυμάσι, ὅτι δευσιτικῆς πᾶσιν κοῦνης,
 καὶ νῦν ὅτι, καὶ ὁμοίως ἀκρίβως ὅτι ἀδεκάστου, οἶον

ἡ εἰς τὴν πόλιν τῶν τηλικούτων δικαίου, ἢ μὴ
 τῶν αὐτῶν ἀπαντὰ ἑωραμένα εἶναι. ἀρδοτέρῳ ἔν φησι
 καὶ τοῖς ποιούτων χρόνον οὐκ ὀλίγον, καὶ πωθέμενον
 ἀπαντὰ εἰς μέσον, αἰρεῖσθαι διαμέλλοντα, καὶ βρα-
 δύνοντα, πολλοὺς ἐπισκοποῦντα, μήτε ἡλικί-
 αν τοὶ λέγοντες ἐκείνου, μήτε γῆμα ἢ δόξαν ὑπὸ
 οὐρανῷ αἰδομένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀρεσπαγίτας αὐτοῦ
 ποιούτα, οἳ γὰρ νυκτὶ ἐσκότω δικάζουσι, ὥς μὴ
 εἰς τοὺς λέγοντας, ἀλλ' εἰς τὰ λεγόμενα ἀρελεποιοῖν,
 ἐπὶ τὸ ἡδὴ θῆσαι τοὺς βεβαίως ἐλομένους φιλοδοφῆναι.
 Ερ. μετὰ τὴν βίον φῆς, ἐκ γὰρ τούτων, ὅδε γνῶς ἀν-
 θρώπων βίον. ὁ δὲ ἀρελεποιοῖν αὐτῶν, ὥς ὑπὸ πάντων
 ἐλθεῖν, καὶ ἐκείνου ἀκριβῶς ἐπιθεῖν, καὶ ἐπιδόν-
 τα κρίναι, καὶ κρίναντα ἐλεῖν, ἐπὶ τοῖς φιλοδοφῆ-
 σαι. μόνως ἐπὶ τὸ εὐρεθῆναι φῆς τὰ ληθεις, ἀλλ'
 λως ἢ οὐ. Λυ. ὁ γὰρ ἐπὶ τοῖς, ὅδε γνῶς ἀν-
 θρώπων βίον, ἀλλ' ἐπὶ μοι δοκῶν ληθῆ-
 ναι ἡμᾶς αὐτοῦ, οἷόν μοι μὴ εὐρηκῆναι βεβαίον.
 εὐρόντες ἢ ὅδε, ὡς οἱ ἀλιόφρονες, πολλοὺς κα-
 θύστες τὰ δίκτυα, καὶ βάρους ἡνὸς αἰδομένοι, ἀνέλκ-
 σιν ἐκ τῆς παμπόλης γε πρὶν εὐρηκῆναι ἐλπίζοντες,
 εἴτα, ἐπὶ τὸν ἡμέτερον ἀνασπῶντες, ἢ λίθος ὡς αὐ-
 φάνει αὐτοῖς, ἢ κοράμιον ψάμμον σεραμνόν, σκό-
 πε, μὴ ἐπὶ ἡμῖν τοῖς ἀνὰ σπῆμα. Ερ. ὅ μαν-
 θάνω, τί σοι τὰ δίκτυα ταῦτα βέλεται, ἀπεχθὺς
 γὰρ με πόδι βάλλεις αὐτοῖς. Λυ. οὐκ οὐδὲν περὶ
 δικαίου, σὺν θεῷ γὰρ οἶδα νῆν, εἰ καὶ ἡ ἀλλοτ-

ἐγὼ γὰρ, ἡμῶν ἐφ' ἅπαντας ἐλθωμεν πειρώμενοι,
 καὶ ὅσοι ἐργασώμεθα ποτε, ὁ δὲ πῶς ὁ δὲ ὅσοι δ' ἡ-
 λον ἔσεσθαι νομίζω, εἰ τις ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸ ζήτημα,
 ἢ πάντες ὁμοίως ἀγνοοῦσι. Εἰ. τί φῆς; ὁ δὲ τού-
 των τις πάντως ἔχει. Λυ. ἀδελφοί, ἢ σοι ἀδωά-
 τος δοκεῖ ἅπαντας ψεύδεσθαι, τὸ δ' ἀληθὲς ἀλλό-
 τι εἶναι, πῶς μηδὲν αὐτῶν πῶς εὐρεθῆναι; Εἰ.
 πῶς οἶόν τε; Λυ. οὕτως. ἔγω γὰρ ὁ μὲν ἀληθὲς ἀριθ-
 μὸς ἡμῖν, εἰκόσιμ, οἷον κυλινδρὸς τις εἰκόσιμ τῶν
 χεῖρα λαβὼν, ἐπικλεισάμενος, ἐρωτᾷ τὸν δέκα τις
 νὰς, ὅπόσοι εἰσὶν οἱ κύματα γν' τῆς χεὶρ αὐτοῦ, οἱ δὲ
 εἰκόσιοντες, ὁ μὲν ἐπὶ αὐτὸν δὲ τριάντα λεγέτωσαν,
 ὁ δὲ τις δέκα ἢ πέντε καὶ δεκά, καὶ ὅλως, ἀλλ' ὅ-
 ἄλλοι πινὰ ἀριθμὸν, γν' ἔχεται μὲν τοῖς καὶ ἡτ' ἐπὶ
 χλὺ πινὰ ἀληθεύσαι, ἢ γὰρ; Εἰ. ναί. Λυ. ὁ μὲν
 ὁ δὲ ὅσοι ἀδωάτος, ἅπαντας ἄλλοι ἄλλους ἀριθ-
 μὸν εἰπέμ, ὅς ψεύδεις, καὶ οὐκ ὄντας, μηδὲν γὰρ
 αὐτῶν φάναι, ὅτι εἰκόσιμ ὁ αὐτὸν κυλινδρὸν ἔχει. ἢ τί
 φῆς; Εἰ. οὐκ ἀδωάτος. Λυ. ἡτ' ταῦτα τῶν
 ἅπαντων μὲν οἱ φιλοσοφοῦντες τῶν βυδαμενί-
 αν ζήτησιν, ὅποῖόν τι ὅστις, καὶ λείγουσιν ἀλλ' ἄλ-
 λό τι αὐτῶν εἶναι, ὁ μὲν ἡδονῶν, ὁ δὲ τὸ χαλόν, ὁ δὲ, ὁ-
 σα ἑτέρω φασὶ πρὸς αὐτῆς. εἰκὸς μὲν ἐν, καὶ τῶν
 γν' πινὰ τὸ βυδαμενίαν, οὐκ ἀπεικὸς δὲ, καὶ ἄλλο τι
 παρ' αὐτὰ πάντα. καὶ εἰκόσιμ ἡμεῖς ἀνάλπαλιμ,
 ἢ ἐχλὺ, πρὶν τῶν ἀρχλὺ εὐρεῖν, ἐπείγεσθαι πῶς τὸ
 τέλει. ἐπὶ δὲ, οἶμαι, πρὸ τῶν φανερῶν γρημῶν,

ὅτι ἐγνωσαι τάλιητες, καὶ πάντως ἔχει πρὸς αὐτὸ ἐ-
 διως τῶν φιλοσοφούντων, εἴτα μετὰ τοῦτο, ὃ ἐξῆς
 αὐτῶν ζητῆσαι, ὡς περὶ οὗτοῦ. Εἰ. ὡς, ὦ Λυκίνε,
 τοῦτο φησὶ, ὅτι ἐπὶ αὐτῶν πάσης φιλοσοφίας χωρήσω
 μιν, ἐπεὶ τότε πάντως ἐξομνῶ τάλιητες εὐρεῖν. Λυ.
 μή με ὦ γὰρ ἐρώτα, ἀλλὰ τὸν λόγον αὐτῆς αὐτῶν,
 ἢ ἴσως αὐτὴν ἀρεκτεῖναι τόλῃ, ὅτι ἐπὶ τῶν, ἐς αὐτὴν
 λαμβάνει, εἴ γινώσκῃ τούτων ὅτι, ὡς εἴποι λέγουσιν. Εἰ.
 οὐδέ ποτε ἀρεκτεῖν, ἀλλὰ ὡς σὺ φησὶ, εὐρήσονται, ἐπεὶ φιλο-
 σοφῶμεν, ἀλλὰ δὲ ἐπὶ ἡμῶν ἰδιώτῃ τινὰ βίον
 ζῆν, ἀποσπέντας τοὺς φιλοσοφεῖν. Λυ. τοῦτο ξυμβαί-
 νει γὰρ, ὡς φησὶ ἀδυνάτου εἶναι φιλοσοφῆσαι, ἢ ἀνέ-
 φικτον ἀνθρώπων γινώσκῃ. ἀξιότις γὰρ τὸν φιλοσοφῶ-
 σιν μελλόντα, ἐλέσθαι πρῶτον φιλοσοφίαν τὴν
 ἀρίστην, ἢ δ' αἰρεσεις ὅτω σοι ἐδόκει μόνως ἀκρίβους
 αὐτῶν γινώσκῃ, εἰ δὲ πάσης φιλοσοφίας χωρήσαν-
 τος, ἐλοίμεθα τὴν ἀληθεστάτην. εἴτα λογίζομενος
 ἐπὶ τὸν ἀριθμόν, ὅποσόν τινας ἡμεῖς ὅτι, ὑπο-
 ἐξέπιπτον, ἀπομνησκώμεν τὸ πρᾶγμα δὲ γινώσκῃ ἀλ-
 λας, ὡς ὑπορήμορον γινώσκῃ τάλιητες τοὺς ἡμεῖς
 βίου. περὶ τῶν δὲ, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνενδοκίμαστον
 ἀποφαίνεις, ἀδελφὸν εἶναι λέγων, εἴτε εὐρητὰ πρὸς
 τῶν φιλοσοφούντων πάλαι τάλιητες, εἴτε καὶ μὴ.
 σὺ δὲ πῶς Εὐμοτίμῃ διώκῃ αὐτὴν ποιοῦσιν εἰ-
 πέειν, ὅτι εὐρητὰ πρὸς αὐτῶν; ἐγὼ μὲν οὐκ αὐτομά-
 ται, καὶ τοὶ πόσα ἄλλα παρεῖδον ἐκώμῃ, ὅτε πρὸς
 σεως μακρᾶς ἐπὶ αὐτῶν δέομενα; Εἰ. τὰ ποῖα; Λυ.

οὐκ ἀκούεις τῶν Στωϊκῶν ἢ Ἐπικουρείων ἢ Πλατῶ
 νικῶν, εἶναι φασκόντων αὐτὸν μὴ εἰδέναι αὐτὸν λόγους
 ἐκείνους, αὐτὸν δὲ μὴ, καὶ τοι τά γε ἄλλα πάντῃ ἀξιο-
 πίστους ὄντας; Ερ. ἀληθὴ ταῦτα. Λυ. τὸ τοί-
 νυν διακρίναι αὐτὸν εἰδέντας, καὶ διαγινῶναι ἀπὸ τῶν
 οὐκ εἰδόντων μὴ, φασκόντων δὲ, οὐ σοι δοκεῖ πα-
 νν ἐργῶδιδόν εἶναι; Ερ. καὶ μάλα. Λυ. δείξει
 τοίνυν σε, εἰ μέλλεις Στωϊκῶν τὴν ἀρίστην εἰσεῖναι, εἰ
 καὶ μὴ ὑπὸ πάντας, ἀλλ' οὐκ ὑπὸ αὐτὸν πλείους αὐ-
 τῶν ἐλθεῖν, καὶ περαθῶναι, καὶ τὴν ἀμείνω πρὸς ἡ-
 βατα διδῶσθε λαόν, γυμνασάμενόν γε πρότερον,
 καὶ λειπτικῶν τῶν τοιούτων δυνάμιν πορισάμενον,
 ὥς μὴ σε λαθῇ ὁ χείρων προκειθείς, καὶ σὺ κ' ἢ πρὸς
 ὅσον ὅρα, ὅσον δέ τι χρόνου, εἰ ἐκὼν παρήκῃς, δι-
 δῶς, μὴ σὺ ἀγανακτήσεις, καὶ τοι τό γε μέγιστον τε
 ἅμα, καὶ ἀναγκαϊότατον γὰρ τοῖς τοιοῦτοις, λέγω δὴ
 τοῖς ἀδύλοισι τε καὶ ἀμυβόλοις, γὰρ τοῦτό ὅστις; οἶ-
 μαί. καὶ μόνη σοι αὕτη πρὸς καὶ βέβαιον ἐλπίς ὑπὸ
 τῷ ἀληθεύειν τε καὶ εὐρεῖσιν αὐτῆς, ἄλλῃ δὲ ὅδ' ἢ πι-
 στωῦ, ἢ τὸ κρῖναι δυνάσθαι, καὶ χωρίζειν ἀπὸ τῶν ἀλη-
 θῶν τὰ ψευδῆ, καὶ ὑπάρχειν σοι καὶ ἡτ' αὐτὸ ἀργυρο-
 γνώμονας διαγιγνώσκειν, ἃ, τε δοκιμα καὶ ἀκρίβει-
 λα, καὶ ἀπαρκετομενῆς, καὶ εἴ ποτε διακρίνῃ πρὸς
 δυνάμιν καὶ τέχνῳ πορισάμενον, ἥ τις ὑπὸ τῷ ὀξέ-
 τασιν τῶν λερομένων, εἰ δὲ μὴ, δὴ ἴδι, ὥς οὐδὲν ἴσως
 λύσει σε τὸ ῥῖνός ἐλκεῖς ὑφ' ἐκείνων, ἢ θαλλῶν πρὸς
 διεχθόντι ἀπολουθεῖν, ὡς ὅσον τὰ πρόβατα. μάλλον
 δὲ

δὲ θεὸς ἐπιτραπέζιον ὕδατι οἰκῶς ἔσται, ἐφ' ὃ, πάλιν
 μέγας ἐλκύσῃ σέπεις, ἄκρω θεῷ διακτύλῳ ἀγόμε-
 νος, ἢ ἐν δία καλὰ μὲν πνί, ἐπ' ὅχθῃ παραποτα-
 μίᾳ πεφυκότι, καὶ πῶς πᾶν τὸ πνεῦμα καμψόμε-
 νο, καὶ μικρὰ πρὸς αὐτὰ ἀφυσήσασα, ἀσσελδύ-
 σῃ αὐτόν. ὥς εἰ γὰρ τίνα εὐρεῖς διδασκαλόν, ὃς ἀπο-
 δείξει πᾶσι, καὶ εἰ τῶν ἀμειβισθῆναι του μὲν δια-
 κείσεως, τέχνῳ τίνα εἰδὼς, διδασκαλὸς σε, πᾶσι
 διηλαστὴν πρὸς γαματὰ ἔχω. αὐτίκα γὰρ σοὶ τὸ ἐλ-
 πισμὸν φανέται, καὶ τὰ ληθεῖς ὑπαχθῆναι τῇ ἀρετῇ
 κτηνῇ ταύτῃ τέχνῃ, καὶ τὸ ψῦδιθ' ἐλεγχθήσε-
 ται, καὶ σὺ βεβαίως ἐλόμνηθ' καὶ κρίνας, φιλοσο-
 φήσεις, ἐπὶ τὴν τριπόθητον διδασκαλίαν κτησάμε-
 νος, βιώσῃ μετ' αὐτῆς, ἅπαντα συλλήβδ' ἔχω
 τὰ ἀγαθὰ. Εἰ. οὐ γὰρ ὡς Λυκίῃ, παραπολὺ γὰρ
 ταῦτ' ἀμείνω, καὶ ἐλπίδιθ' οὐ μικρὰς ἐχόμενα λέ-
 γεις. καὶ βικητέθ' ὥς οἰκνῇ, ἡμῖν ἀνὴρ τις τοιοῦ-
 τος, ἀγνωστὸς τε καὶ ἀκρίβητος ποιήσων
 ἡμᾶς, καὶ τὸ μέγιστον, ἀποδεικτικόν, ὥς τὰ με-
 τὰ ταῦτα, ῥᾶ δια ἡδὴ ἐπ' ἀπράγμονα, καὶ οὐ πολ-
 λὴς ἀστροφίας διόμνη. καὶ ἔγωγε ἡδὴ χάρις οἶδα
 σοι, ἀδελφόντι σὺν τομῷ τίνα ταύτῃ ἡμῖν, ἐπ' ἀρί-
 στω ὁδῷ. Λν. ἐμὴν δὲ λέπω χάρις ἀν' μοι εἰδέ-
 ης ἐκόντως, δὲ γὰρ σοὶ ἀδελφικῶς εἰδείξα, ὥς ἐγὼ
 τῶν σε ποιήσῃ εἰς ἐλπίδιθ'. τὸ δὲ πολὺ πᾶσι
 τῶν γεγονάμεν, ἢ πρὸ τόρον ἡμῖν. καὶ ἡστ' αὖτε πα-
 ροιμαζομένους, πολλὰ μαθήσαντες, ὁμοίως δὲ-

μὲν. Ερ. πῶς ὅτ' ἔφης; πάντ' γὰρ πλυπυρόν τι
 ἔδύσελπι ὄρεϊν ἔοικας. Λυ. ὅτι, ὡς ταῦτε, καὶ
 εὐρωμὲν ὑπαιχνούμενός τινα εἰδέναι τε ἀπόδει-
 ξει, καὶ ἄλλοι διδάξαι, οὐκ αὐτίκα, οἶμαι, πρὶς δὲ
 σομὲν αὐτῷ, ἀλλὰ τινα ζητήσομεν τὸν κρῖναι δι-
 ναμνόν, εἰ ἀληθὴς ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ τούτου διπο-
 ρήσωμεν, ἀδελφόν ἐπὶ ἡμῖν, εἰ ὁ ἐπιγνώμων οὗτος
 οἶδε δεῖν γιγνώσκειν τὸν ὁρθῶς κρινοῦντα, ἢ μὴ, ἔ-
 πί' αὐτὸν αὖτις ὅτ' ἄλλου ἐπιγνώμονος, οἶμαι,
 δεῖ. ἡμεῖς γὰρ πόθ' ἂν αὐτὸν εἰδέναι μὲν δεῖ, κρῖναι τὸν ἄ-
 ρεστα κρῖναι δὲ δυναμνόν, ὁρᾶς, ὅποι' ὅτ' ἀρτένετ;
 καὶ ὡς ἀπεραντορ γίγνεται, εἰ μὴ ποτε, καὶ κα-
 ταληφθῶμαι μὴ δυναμνόν; ἐπεὶ καὶ τὰς ἀρδεί-
 ξεις αὐτῆς, ὁπόσας οἶόν τε εἰσεῖσκειν, ἀμφοτεροῦ
 μὲν ἂν ὅψῃ, καὶ μηδὲν ἐχούσας βέβαιον. αἱ γοῦν πλεῖ-
 σται αὐτῶν, διὰ ἄλλων ἀμφοτεροῦ μὲν ὡς πείθει
 ἡμᾶς βιάζοντο εἰδέναι. αἱ δὲ ταῖς πάντ' ἐποδῆ-
 λοις τὰ ἀφανέστατα συνάπηναι, οὐδὲν αὐτοῖς
 κρινωνοῦντα, ἀρδείξεις αὐτῶν εἶναι φάσκουσιν, ὥς-
 περ εἴ τις οἶοιτο ἀρδείξειν εἶναι θεοὺς, διότι βωμοὶ
 αὐτῶν ὄντες φαίνονται. ὥς, ὡς Ερμόπι, οὐκ οἶδ',
 ὅπως καὶ δῆτα περ οἱ γὰρ λυκῶν θεοὶ, ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 ἀρχῶν καὶ ἀρεῶν ἐπανελκνύσονται. Ερ. οἶδ' ἔμε
 ὄργασθαι, ὡς Λυκίαν, αὐθρακὴς μοι τὸν θεοσαυρὸν ἀρ-
 φήνας, καὶ ὡς εἰκοινη, ἀρλείται μοι τὰ τοσαῦτα ἐ-
 τε, καὶ ὁ κάματός ὁ πολὺς. Λυ. ἀλλ' ὡς Ερμόπι
 με, πολὺν ἔλαττον ἀνιάσθην, ἢν γνῶνῃς, ὅτι ὁ μόνος
 ἐξώ

ἔξω μέλεις τῶν ἐλπιούτων ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάν-
 τος, ὡς ἐπ' ἐπ' αὖ, πρὸς ὅπου σκιᾶς μαλχονται οἱ
 φιλοσφοῦντες. ἢ τίς ἄρα διώκειτο δι' ἐκείνων ἀ-
 πάντων χωρήσας, ὡς ἐφ' ἡμῶν; ὁ πρὸς ἀδιώκατον ὁ αὖ
 τὸς λέγεις εἶναι. νῦν δέ, ὁμοίῳ μοι δοκεῖς ποιεῖν, ὡς-
 πρὸς εἰς τις δ' ἀκροῦσι, καὶ αἰπῶτο τὴν τυχὴν, ὅτι μὴ
 διώκειτο ἀνελθεῖν εἰς τὸ ὕψος, ἢ ὅτι μὴ βύθιος ἔσο
 δὲ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ Σικελίας δὲ Κύπρου ἀ-
 ναδύσεταί, ἢ ὅτι μὴ ἀρθεῖς πηλὸς, ἀνθημὸν ἀλλ'
 ῥ' ἐλκεῖται εἰς ἰνδὸν τέλει. ὅ δ' αὖτις ῥ' ἰλ-
 πης, ὅτι ἡλπίκει, οἶμαι, ἢ ὅναρ ποτὲ ἰδὼν τοιοῦ-
 τον, ἢ αὐτὸς αὐτῷ ἀναπλάσας, οὐ πρότερον δ' ἐτά-
 ρας, εἰ ἐκτετατὴ δύνετο, καὶ ἡτ' τὴν ἀνθρώπου φύ-
 σιν, καὶ δὴ καὶ σε, ὡς ταῦτε, πολλὰ καὶ θαυμάσια ὁ-
 νεροποιοῦντα νύξας ὁ λόγος, ἀλλὰ τὸ ὕπνου ἐκθο-
 ρεῖν ἐποίησεν, εἴτα ὀργίζῃ αὐτῷ, ἐτι μόλις αὖτ' ὀφ-
 θαλμοὺς ἀνοίγων, καὶ τὸν ὕπνον οὐ φραδίως ἀπο-
 σειόμενος, ὑφ' ἡδονῆς, ὡς ὥρας; παύουσι δ' αὖ-
 ῥ' καὶ οἱ τὴν κενὴν μακροτέρην αὐτοῖς ἀναπλάτ-
 τονται, ἢ μετὰ τὸ πλουτοῦσιν αὐτοῖς, καὶ θησαυ-
 ροὺς ἀνορύτθουσι, καὶ βασιλεύουσι, καὶ τὰλλα θυ-
 δαίμονος σιν. οἷα πολλὰ ἢ θεὸς ἐκείνη ἐρασιουργεῖ, ἢ
 θυγὴν μεγαλόδωρον οὐρα, καὶ πρὸς οὐδὲν ἀντιέ-
 γουσα, καὶ πηλὸς θέλει τις γημεῖν, καὶ κολοσσισ-
 ος ὅ μὲν ἔσθ' ἡμῶν, ὅρα ὅλα χρυσᾶ εὐερίσκειν. ἢ τοῖ
 νῦν ταῦτα γίνονται σιν αὐτοῖς, ὅ πάντες πρὸς ἐλθῶν, ἐ-
 ρηκταί τι τῶν ἀναγκαίων, οἷον, ὅδ' ἔστιν ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἡτέ-

ορ, ἢ ὅ, τι ἢ, φατέον πῶς τὸν ἀπαιτούμεν τα πύνοι-
 κιορ, ἐκ πολλοῦ πῶς μὲν ὄντα, οὕτως ἀγανακτοῦ-
 σιμ, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐρομῆς καὶ παρρηγολήσαντ' ὁ ἀ-
 φαιρεθῆντ' ὁ ἀπαντα ἐκείνα ταγαθά, καὶ ὀλίγου
 δέουσι τὴν ῥίνα τοῦ παειδὸς ἀποτραγῆμ. ἀλλὰ σὺ,
 ὦ φιλότης, μὴ πάθης αὐτὸ πῶς ἐμὲ, εἰ σε δεσυν-
 ροὺς αὐτοῦ ἦντα, καὶ πετόμην, καὶ πινες γνῶσι-
 ας ὑπορφυεῖς γνῶσοῦντα, καὶ πινες ἐλπίδας αὐ-
 Φίλους ἐλπίζοντα, Φίλος ὦμ, ὁ πῶς εἶδον δὲ παν-
 ῖς τοῦ βίου, ἡνείρω ἡδῆ μὲν ἴσως, ἀτὰρ ὡνείρω γε-
 σιώντα, δὲ ἀνασάτωτα δὲ, ἀξιώ πράττειν τι τῶν ἀ-
 ναγκαίων, καὶ ὁ σε παραπέμψαι δὲ τ' λοιπὸν τοῦ
 βίου, τὰ κοινὰ ταῦτα φρονοῦντα, ἐπεὶ, ὁ γε νῦν ἐ-
 πρατῆδ, καὶ ἐπ' ἡνείρω, οὐδὲρ τῶν ἱπποκρηταύρων
 καὶ χιμαίρων καὶ γοργόνων δὲ ἀφέρει. Ἐὶ ὅσπερ ἄλλα,
 ὄνειροι, καὶ ποιηταί, Ἐὶ γραφεῖς, ἐλδύθροισι ὄντες, ἀ-
 ναπλάτθουσιν, ὅτε γηρόμηναι πῶς ποτε, ὅτε γηρόαδ
 διναμίλια, καὶ ὅμως ὁ πολὺς λεῶς πειδύουσιν αὐ-
 τοῖς, Ἐὶ κηλοῦνται ὄραντ' ὁρ, ἢ ἀκρύνοντ' ὁρ τὰ βιαῖ
 τα, δὲ τ' ἐξ ἡνείρω Ἐὶ ἀλλόοιτα εἶν. καὶ σὺ δὲ μὴ μυθοποι-
 οῦ πιν' ὁ ἀκρύνσας, ὡς ἐσι πιν γυνὴ ὑπορφυῖς τὸ
 ἡμέλ' ὁ, ὑπὲρ τὰς Χαλκιδας αὐτὰς, ἢ τὴν οὐρανί-
 αν εἶν, μὴ πρότερον δὲ τετάχας, εἰ ἀληθὴ λέγας, καὶ εἰ
 ἐσι πιν ὁ γῆς ἢ αὐθροπ' αὐτῆς, ἡρας θυθὺς, ὡς-
 πέρ φασι τὴν μὴ δεικναι ὅτι ὡνείρατ' ὁ ἐραδιώαι τ'
 ἰάσοντ'. ὁ δὲ δὲ μὴ μελίσσας σε πῶς τὸν ὄρωτα ἐπὶ
 γαλγ' ὁ, Ἐὶ ὅς ἄλλος δὲ, ὁ πόσι τοῦ αὐτοῦ τοῖς εἰδῶ

ἀποκρίσας, ὅτι ὡς γε μοι ἐκείνου φαίνεται, ὅτι
 ὁμολογῶντα ἐκείνου πρὸς τὴν γυναικὸς, ἐπεὶ πόρ-
 πος δὲ τὸ πρῶτον, ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἀκούσθαι
 ἐπάγειν. εἰς ὅσον γὰρ ἐωρᾶτε μόνον, καὶ ὅσον εἰ-
 κὴν ὑμᾶς τὴν εἰκόνα, ἐπεὶ πόρ ἀπαξ τὴν πρῶτον λα-
 βὼν γινώσκετε αὐτῷ, καὶ ἡ γυνὴ τὴν ἀγαπωμέ-
 νην, διὸ καὶ ἐλεγον διθυεῖας ὁδοῦ. ῥάδια γὰρ αἶμαι τὰ
 μετὰ ταῦτα, ὅτι οὐδὲς ὑμῶν ἐπὶ ἐπιστροφῶν εἰς
 τὴν εἰσοδὸν, διήγαγεν, εἰ ἀληθὴς ὅτι, καὶ εἰ μὴ ἔλαθε,
 καὶ ὡς οὐκ ἐχρῆν εἰσελθόν, ἀλλ' ἡκούσθαι τοῖς τ'
 πρῶτον διηγήσασθαι ἔχουσι, καὶ πόρ τὰ πρόβατα
 πρὸς τὴν αὐτῇ ἡκούσθαι, διὸν ὑπὸ τῇ εἰσοδῷ, ὅτι
 κατὰ τὴν ἀρχὴν διθυεῖας σκέψασθαι, ἐπεὶ εἰσιτη-
 τέον. ὁ δὲ, φημι, σαφές ἐστιν ὅτι μάλιστα, ὡς πὶ τοῖς
 τοῖς ὁμοίον παραθεωρήσῃ αὐτῷ. λέγοντες γὰρ π-
 νὸς τῶν μεγαλοτόλων τούτων ποιητῶν, ὡς γηνοί-
 τό ποτε τρικεφαλῶν, καὶ ἐξαχρεῖ ἀνθρώπων, αὐ-
 τὸ πρῶτον ταῦτα ἀπραγμόνως ἀποδείξῃ, μὴ δι-
 τάσας, εἰ δὴ αὐτὸν, ἀλλὰ πρὸς τὴν, διθυεῖας ἀκού-
 θως αὐτὸν παρὰ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ὁ φθάλμιος ὁ αὐτὸς
 εἶχεν ἐξ, καὶ ὡς ἐξ, καὶ φωνὰς τρεῖς αἶμα ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς
 εἶς τριῶν σομάτων, ὅτι διακτύλους τριώνκοντα εἰ-
 χον, ὅτι πόρ ἐκαστος ἡμῶν δὲ καὶ γινώσκοντες
 χοροί. ὅτι ἐπὶ πολέμῳ δέοι, αἱ τρεῖς μὲν χεῖρες, ἐκαστὴ
 πᾶσι τὴν ἡγεσίαν ἡ ἀσπίς εἶχεν, αἱ τρεῖς δέ, ἡ μὲν
 πᾶσι καὶ τὴν φέρει, ἡ δὲ λόγχην ἡμεῖς, ἡ δὲ τὴν
 ξίφος ἔχοντο. καὶ τίς ἐτι αὐτὸν ἀπισήσας, ταῦτα

λέγοντι αὐτῷ· ἀκούουδα γὰρ τῇ ἀρχῇ, ποδὶ ἡς ἐ-
 χρω δυνὸν σκωπεῖν, εἴτ' ἀκτέα, καὶ εἰ συγχωρη-
 τὰ οὕτως ἔχει. ὡς δ' ἄπαξ ἐκείνα δῶς, ἐπὶ ῥῆ-
 τὰ λοιπὰ, καὶ οὐ ποτε σῆσεται, καὶ τὸ ἀπιστεῖν αὐ-
 τοῖς οὐκ ἐπιβάδιον, ἐπεὶ πορ ἀκούουδα καὶ ὁμοίᾳ
 ὅτι τῇ συγχωρηθείσῃ ἀρχῇ, ἄπορ καὶ ὑμεῖς πάχε-
 τε. ὥς γὰρ δὴ ὁρῶντες ὁ πρῶτος, οὐκ ἐξετά-
 σαντες τὰ ἡτ' τὴν εἰσοδὸν ἐκείνου, ὅπως ἡμῖν ἔ-
 χει, πρὸς ῥῆτε, ὥς ὅτι ἀκούουδας ἐλκόμενοι, οὐκ
 γίνουσι τὸν, εἰ πη γήρ' αὐτὸν ἀκούουδα τι αὐτῷ, ὁ
 φθόγγος ὅρ. οἷον εἴ τις λέγει τὰ δις πρῶτον, ἐπὶ
 εἶν, καὶ σὺ πισδύσεις αὐτῷ, μὴ ἀριθμύας ὑπὸ λαυ-
 τῷ, ἐπὶ αἱ δὴ διὰ δὴ, ὅτι καὶ τετράκις πρῶτον, πε-
 ραδὸν καὶ δεκά παντὸς ὅτι, καὶ μέχρις αὐτῷ, ὅτε ἐθε-
 λήσῃ, οἷα καὶ ἡ βαυμασὴ γεωμετρίας ποιεῖ. καὶ κένυ
 γὰρ εἶναι γ' ἀρχῇ ἀλλόθεν τὰ τινα αἰτήματα αὐτῇ (α-
 σα, καὶ συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσασθαι, οὐδὲ σὺν ἡ-
 ναι διωάμενα, σημειῖσθαι ἀμφοῖν, καὶ γραμμάς ἀ-
 πλατεῖς, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑπὸ λαυτοῖς τοῖς θεμελίοις
 τούτοις οἰοδόμεναι τὰ τοιαῦτα, καὶ ἀξιοῖ εἰς ἀπόδει-
 ξιν ἀληθῆ λέγειν, ἀπὸ φθόγγος ἀρχῆς ὁρμωμῆν.
 ἡτ' ταυτὰ τοίνυν καὶ ὑμεῖς δύναντες τὰς ἀρχὰς ὅτι
 πρῶτον εἰσεως ἐκείνης, πισδύετε τοῖς ἐξῆς, καὶ γνώ-
 ρισμα ὅτι ἀληθείας αὐτῇ τὴν ἀκούουσαν ἡγεῖσθαι
 εἶν, φθόγγος οὐσαν. εἴτα οἱ μὲν ὑμῶν γὰρ ποθυήσασ-
 σι ταῖς ἐλπίσι, πρὶν ἰδέιν τὰ ληθῆς, καὶ κατὰ γνώ-
 ναι τῇ δ' ἀπατησάντων ἐκείνων, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν

τοῖ

τὰ δὲ πατημένοι, ὅτε ποτε γέροντος ἢ δὴ γηρό-
 μνοι, οὐκ οὐσίμ' ἀνασφύρειν, αἰδούμενοι, εἰ δὲ κεί-
 τηλικότους αὐτοὺς ὄντας δόξομολογήσασθαι, ὅτι πρά-
 γματα παίδων ἔχοντες, οὐ σιωποῦνται, ὥς τε ἐμ-
 μένουσι τοῖς αὐτοῖς ὑπὸ ἀρχαῖς, καὶ ἐπαινοῦσι
 τὰ παρόντα. καὶ ὁπόσους αὐτῶν δυνάμεται, περὶ
 πούσιν αὐτὰ αὐτὰ, ὥς αὐτὸν μόνον δὲ πατημένοι
 ὦσιν, ἀλλ' ἔχουσι παραμυθίαν, ὅτι καὶ πολλοὺς καὶ
 ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ κεί-
 ῳ ὄρωσιν, ὅτι ἢ τὰ ληθεῖς εἰπωσιν, οὐκ ἐπὶ σεμνοῖς, ὡς
 πόρ νῦν καὶ ὑπερὶ τοῖς πολλοῖς δόξουσιν, οὐδὲ τι-
 μήσονται ὁμοίως. οὐκ αὖτ' ἐν ἐκόντες εἰποιν, εἰδού-
 τε, ἀφ' οἷων ἐκπεσόντες, ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις δόξα-
 σιν. ὁλίγοις δ' αὖτ' ὡς γνύχους, ὑπὸ ἀνδρείας ὅλ-
 μωσι λεγείν, ὅτι δὲ πατῶνται, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρ-
 τρέπειν, ὅτι ὁμοίως περὶ μωλούς. εἰ δ' ἐν τινι τοῖς
 τῶν γνύχους, φιλαλήθης τε καὶ ἢ τοιοῦτον, καὶ
 χρῆσθαι καὶ δίκαιον, καὶ εἰ βούλει, φιλόσοφον, ὅτι γὰρ
 αὐτὸ φρονήσασθαι τοῦτ' ὡς μόνον τοῖς ὀνόματι. οἱ δ' ἄλ-
 λοι, ἢ οὐδὲν ἀληθεῖς ἵστασιν, οἷοι μὲν εἰδέναι, ἢ ἰδόν-
 τος, ἀρκρὺν πῶνται ὑπὸ δειλίας, καὶ ἀρχαῖς, καὶ
 τοῖς περὶ μᾶλλον βούλεσθαι. καὶ τοῖς πρὸς τὴν Ἀθη-
 νᾶς, ἅπαντα μὲν, ἀέφρων, ἐλσώμεν, αὐτοὶ κατὰ
 βαλόντες, καὶ λήθῃ τις ἔσω αὐτῶν, ὡς ὅτι τῶν πρὸ
 Εὐκλείδου ἀρχόντων, ὑποθέμενοι δὲ
 ταύτῃ φιλοσοφίαν ὁρθῶν εἶναι τῶν Στωϊκῶν, ἄλ-
 λω δὲ μὴδ' ἡντινα αὐτῶν ἰδῶμεν, εἰ ἐκτικτὴ αὐτῇ,

καὶ διωλὴν ὅδῳ, ἢ μάστιγι καμνοῦσιν, ὅποσιν ἐθέ-
 λονται αὐτῆς. πᾶς μὲν γὰρ ὑποχέσεις ἀκούω θαυ-
 μασιὰς πινας, ἡνίκα διδαιμονησουσιν, οἱ δὲ τὸ ἀ-
 κρότατον ἐλθόντες, μόνους γὰρ τοῦτους πάντας
 συλλαβόντας ἐξέρχονται ἀγαθὰ. τότε τὰ τοῦ-
 τα δὲ σὺ ἄμεινον εἰδέναι, εἰ τι γινέται τύχης Σίω-
 κῶ τοιούτων, Ἐστωϊκῶν τῶ ἀκρω, οἷω μήτε λυπεῖ-
 σθαι, μήτ' ἐφ' ἡδονῆς καταπαύσθαι, μήτ' ὀργίζε-
 σθαι, φθόνον δὲ κρείττονι, Ἐπλότου καταφροναῖ-
 τι, καὶ σωφλῶς διδαιμόνι, ὅποσον χρεὶ τὸν κανόνα
 εἶναι, καὶ γνώμονα τοῦ καὶ τὴν ἀρετὴν βίαι. ὁ γὰρ καὶ κα-
 τὰ μικρότατον γινώσκω, ἀτελής, καὶ πάντα πλείω
 ἔχει, εἰ δὲ ἴδω ὅχι, ὅδε πῶς διδαιμόν. Εἰ. οὐδὲν
 τοῖς τοῖς εἶδον. Λυ. οὐ γὰρ ὧς ἐρμότημι, ὅτι οὐ φέ-
 ρει καὶ. εἰς τί γοῦν ἀρετὴν πῶς, φιλοφροῖς, ὅταν
 ὁρᾷς μήτε τὸν διδαιμονησιν τὸ σῶν, μήτε τὸ ἐκείνους,
 μήτε τὸ πᾶν αὐτῶν, μή δ' αὖ εἰς δεκαγονίαν ἀναγὰ-
 γης μηδ' ἄν αὐτῶν σοφὸν ἀκριβῶς, καὶ εἰ δὲ ἴδω δι-
 δαιμόνα γεγενημένον; ὅδε γὰρ αὖ ἐκείνους ὁρᾷς εἰ-
 ποῖς, ὡς ἀποχρη, καὶ πλησίον γεννᾷ διδαιμονίας,
 ἐπεὶ οὐδὲν ὀφείλει. ὁμοίως γὰρ ἔξω φησὶ ὁδοῦ δὲ μὲν,
 καὶ γὰρ ἐπὶ ὑπαίθρῳ, ὅ, τε παρὰ τὴν θύραν ἔξω-
 σῶς, καὶ ὁ πόρρω. εἰ μὲν ἀπὸ τῶν δ' αὖ, ὅτι μάλλον
 οὐτῶς ἀνίσταται, ὁρᾷς ἐγγύθεν, οἷω ἐστὶν ἔκτα.
 εἰτα, ἵνα πλησίον γένηται διδαιμονίας, διώσω γὰρ
 τοῦτό σοι, τοσαῦτα ποιεῖς κατατρίχων σῶντων,
 καὶ παρὰ διδαιμονίαν σε ὁ βίβω ὁ ποσύντος, γὰρ ἀ-
 κροδία

καλὶα καὶ καμάτω καὶ ἀγρυπνίας, καὶ τῶ νυκτι
 κῶτα, καὶ εἰσαυθὶς πονήσεις, ὡς φῆς, ἀλλὰ ἐκροσιν
 ἔτη τοῦλάχιστον, ἐν ὁγδοηκοντούτης γηρόμηνος. ἢ
 τίς ἐγγυητής ὁσί σοι, ὅτι βιώσῃ τοσαῦτα; ὁμῶς ἢς
 γὰρ τοῖς μηδέπω βυδαμονούσιμ, εἰ μὴ μόνον οἶα
 τὸν ξέσθαι τοῦτον, καὶ αἰρήσειμ δῶκωμ, ὃ πρόσου
 μάλα πολλοί, καὶ ἀγαθοί, καὶ ὠκυτόροι παραπο
 λὺ δῶκοντο, οὐ κατέλαβον. ἀλλὰ καὶ κατὰ λα
 βε, εἰ δοκεῖ, καὶ ἐχέῃ ὅλον συλλαβῶμ, τὸ μὲν δὲ πρῶ
 τον οὐχ ὁρῶ, ὅ, τι ποτ' αὐτὸν τὰ γαδομ, ὡς αὐτάξιον
 δοκεῖμ τῶ πόνωμ τῶ τοσούτωμ. ἔπειτα δὲ πόσον
 ἔτι τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπολαύσεις αὐτῷ, γέρωμ ἢ
 δὴ, καὶ παντὸς ἡδὲ ὅ ἔξωρ ὅ ὦρ, καὶ τὸν ἑτόρομ
 πόδια, φασὶν, γὰρ τῇ σαρῶ ἔχωμ, εἰ μὴ τι δὲ ἄλλον, ὃ
 γηναῖε, βίον πτωγυμνάζεις σεαυτὸν, ὡς δὲ ἐκεί
 νομ ἐλθῶμ, ἀμεινον διαγαλγοῖς εἰδῶς, ὅντινα βόπον
 γὰρ βίου. ὁμοιον, ὡς εἰ τις δὲ τοσούτον σκευάζοι
 τε, ὃ βυτρεπίοι, ὡς δειπνήσωμ ἀμεινον, ἄχρῃς αὐ
 λῶδῃ ὑπὸ λιμοῦ διαφθαρείς. ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἐκεῖ
 νότω κατανυγόνῃς, οἶμαι, ὡς ἡ μὲν ἀρετὴ γὰρ ἔρ
 γοῖς δὴ πονεῖν, οἶον γὰρ ὅδ' δίκαια προέβημ, καὶ
 ὅφρα ὃ αὐδρεῖα. ὑμεῖς ὃ, τὸ δὲ ὑμεῖς ὅταν εἴπω, ὅδ' ἔ
 ἄκρους τῶν φιλοσοφουμένων φημὶ, ἀφ' ἧντο τῶν
 τα ἡτῆμ, ὃ ποιῆμ, ἐκματῖα διύσιμα μελετᾶτε,
 ὃ συλλογισμὸς, καὶ ἀρείας, ὃ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου
 ὡμὶ τοῦτοῖς διατρέβετε, καὶ ὅς αὐτὸν ἱρατῇ γὰρ αὐ
 τοῖς, καλλίνικῃ ὅ ὑμῖν δοκεῖ. ἀφ' ὧμ, οἶμαι, καὶ τὸν

διδασκαλὸν πυνθὶ θανμάζετε, γέροντα αὐδρα,
 ὅτι αὖθις πρὸς μιλοῦντας ὅτ' ἀρεῖαν καθίσκησι, καὶ
 οἶδεν, ὡς χρὴ ὀρέσθαι καὶ σοφίσσασθαι καὶ πανούργ-
 γῆσαι, καὶ ὅτ' ἀδικτὰ ἐμβαλεῖν. καὶ τὸν καρπὸν
 ἀπεχθὲς ἀφγνέδω, οὐτ' ὅτ' ἐγὼ πόδι τὰ ὄργα, πε-
 ρὶ τὸν φλοῖον ἀρχολεύει, τὰ φύλλα κατὰ χεῖρας ἀλ-
 λήλων γν' ταῖς ὀμυλίας, ἢ γὰρ ἄλλα ὅδ' ἐμ, ἃ πρῶτ' ἔ-
 τε, ὦ Ερμόπμει, πάντ' οὐτ' ἐωδον ὅτ' ἐσπέραν; Ερ.
 ἔκ, ἀλλὰ ταῦτα. Λυ. ἢ ἐν οὐχί' ὀρθῶς ἴς φαίν,
 τίς σκιὰν ὑμᾶς θηροδύειν, ἐάσαντας τὸ σῶμα, ἢ τ'
 ὀφείως τὸ σῶμα, ἀμελήσαντας τοῦ ὀλοῦ; μάλλον
 δὲ τὸ ὁμοίον ποιεῖν, ὡς ἂν εἴ τις ὅτ' ὁλοῦ ὕδωρ ἐκ-
 χέας, ὑπερῶ σιδηρῶ πλήθ' οἱ, πρῶτ' ἔμ ἀναγκασίον
 πικρὸν πρὸς γονοῖον μὲν, οὐκ εἰδὼς, ὅτι αὐτὸν ἀρεῖα
 λη, φασί, αὖθις ὁμοῦς πλήθ' οἱ, ὕδωρ ὁμοῖως τὸ ὕ-
 δωρ μέλει. καὶ μοι δὸς γν' ταῦτα ἥδη ἐρεοδαί σε, εἰ
 ἐθέλεις αὐτῶ τῶν λόγων τὰ ἄλλα εἰοικέναι τρεῖς δι-
 δασκαλῶν, οὕτω μὲν ὀργίλ' οὕτω δὲ μικρολό-
 γ', οὕτω δὲ φιλόνοκ' ὦν, καὶ φιλήδον', νῆ
 Δί', εἰ μὴ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ. Ερ. τίσι γε; Λυ. ὦ
 Ερμόπμει θέλεις, διηγήσομαι, ἃ πρῶτον ἤκουσα ὑπερ-
 φιλοσοφίας τινὸς λέγοντ', αὐτὸς πάνυ γυγ-
 ρανότ', ὡς πάντες πολλοὶ τῶν νέων ὑπὸ σοφία πλη-
 σιάζουσιν, ἀπαιτῶν γὰρ παρὰ τιν' τῶν μαθητῶν
 τὸν μισθόν, ἢ γυμνάσει λέγων, ὑπερῶ μισθόν εἶναι, καὶ
 ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήματ', ὅμ' εἰδὼς πρὸς ἐκκαίει
 καὶ ἡμῶν ἐκτετικέναι τῇ γνῇ καὶ νέᾳ, οὕτω γὰρ

συ-
 συ-

συνθεῖσθαι, καὶ ὑδὶ ταῦτα ἡγανάκτε. παρὲς ὃς
 δέῃ τοι νεανίσκον, ἄχρῳ αὐθροπῶ, ἑῖδῶ
 της, ὡς πρὸς τὰ ὑμέτερά, πέπαιυσσ, εἴπην, ὦ δαυ-
 μάσει, τὰ μέγιστ' ἡδὴ ἡδῶτα λέγων, εἰ ῥημάτια πα-
 ρὰ σοῦ πριάμνοι, μηδέ πω ἐκτετῆσαι μὴ διάφο-
 ρον, καὶ τοι, ἂ μὴν ἡμῶν πέπρακτες, ἐτι ἔχεις ἑῷ
 ρος, καὶ οὐδὲρ ἔλαττον γέγονε σοι τῶν μαθημάτων.
 τὰ δ' ἄλλα, ὧν δὲ ἀρχῆς ἐπιθυμῶν, σιωπῆσαι σοι
 ῥν νεανίσκον, ὃ δ' οὐδὲρ ἀμείνων γηγνήσκει δὴ
 σέ. ὃς τοῦ μοῦ γέγονε ἑχεκράτους τῶν θυγατρῶν
 σιωπῆσαι, παρθενομὸν οὐσαν διεφθερε, καὶ ὀλί-
 γου δίκῃ ἐφυγον βιαίων, εἰ μὴ ἐγὼ ταλάντου ὠ-
 νησάμην ῥ πλημέλημα παρὰ πρήντ' αὐθροῦς
 ἑχεκράτους. τῶν μητρῶν δὲ πρῶτον ἐρῶτα πρην, ὅτι
 αὐτοὶ ἐλάβον ὑπὸ κῆλπου ἐκκομίζοντ' ἑὸν κῆ-
 λπον, ὡς ἔχει συμβολὰς, οἶμαι, κατὰ δέσιναι. τὰ μὴν
 γὰρ δὲ ὀργῶν καὶ θυμῶν, καὶ ἀναγωγίαν καὶ ἐς τὸ λ-
 μαν, καὶ ψυδ' ἑκατέρῳ τινι ἀμεινον εἶχε πέρυ-
 σιν, ἢ νῦν. καὶ τοι ἐβουλόμην αὐτὸν δὲ ταῦτα
 ὠφελῆσθαι ὑπὸ σοῦ μάλλον, ἢ πρὸ ἐκείνου εἰδέναι,
 ἂ καὶ ἐκείνῳ ἡμέραν πρὸς ἡμᾶς, ὃ δὲρ διεομνύς,
 ὑδὶ τὸ δειπνον διεξέρχεται, ὡς κροῦσθαι δὴ λ' ἡρπα-
 σε παρὰ δόν, καὶ ὑπερχετοῖ ἀρδῶσαι αὐτό, αὐτὸ
 ποκείνηται ὁ παῖς, ὅκ οἶδ', ὃ, τι, ἢ ὡς ἀναγκασίον
 ὅστις, ἡμέρας οὐσης, μὴ νύκτα εἶν. γνῶτε δὲ καὶ κέραι
 τα ἡμῶν ὁ γηναῖος ἀναφύει, οὐκ οἶδ', ὅπως πόδι
 πλέκωμ ῥν λόγον. ἡμεῖς δὲ γε λῶμεν ὑδὶ τούτοις,

καὶ μάλιστα, ὅταν ἐπιβυσσώμενος τὰ ὄτα, μελίσσας
 πῶς αὐτῶν ἔξεις πνῆες, καὶ χέσεις καὶ κραταλήψεις
 καὶ φαντασίας, καὶ τοιαῦτα πολλὰ ὀνόματα διε-
 ξιών. ἀκούοντι δὲ αὐτοὶ λέγοντες, ὡς καὶ ὁ θεὸς οὐκ
 ἐν ὄρανῳ ὄδῃ, ἀλλὰ ὅσα πάντων πεφοίτηκται, οἷον
 ξύλων καὶ λίθων, καὶ ζώων, ἀγρίων καὶ τῶν ἀπιμοτάτων,
 καὶ ὅτι γε μητρός ἐρομένης αὐτόν, τί ταῦτα ληρεῖς,
 κραταγλάσας αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ἡ ἑμὴ λήρη ἐστίν, ἔφη, ἐκ
 μάθω ἀκριβῶς, εἰ δὲ καὶ κωλύσει με μόνον πλούσιον, μό-
 νοι βασιλεῖα ἐστίν, οὗ δὲ ἄλλους, ἀνδραποδία καὶ κρα-
 τάρματα νομίζονται, ὡς πῶς ἐμὲ. τοιαῦτα τοὶ ἀν-
 δρῶς εἰπόντες, ὁ φιλόσοφος, ὅρα, οἷαν ἀπόκρισιν
 ἀπεκρίνατο, ὃ ἐρμότητι, ὡς προδευτικῶς. ἔφη γὰρ,
 ἀλλ' εἰ γε μὴ ἐμοὶ ἐπλησίαζεν ὁ πῶς, οὐκ οἶς μακρῶς
 χεῖρῳ αὐτῶν ὀδύργαζατο, ἢ ἐνὶ δία ἴσως τῷ δε-
 μῶ παραδεδόται; ὡς νῦν γε χαλινὸν πνῆ ἐμβέ-
 βληκεν αὐτῷ ἢ φιλοσοφία, καὶ ἢ πῶς ταύτῃ αἰ-
 δῶς, καὶ ὅσα ὅσα μετρίωτόρος ὄδῃ ὑμῖν, καὶ φορητὸς
 ἐπὶ φέρεται γὰρ πνῆ αἰχμῶν αὐτῷ, εἰ ἀνάξει φά-
 νοι τοὶ χήματα, καὶ τοὶ ὀνόματι, ἀλλὰ πᾶσι παρακῶ-
 λουθούτω παρὰ διαγωγῇ αὐτόν. ὥς δὲ δίκαιος αὐ-
 εῖλε, εἰ καὶ μὴ, ὡς βελτίῳ ἀπέφηνε, μισθὸν παρ' ὑ-
 μῶν λαβεῖν, ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ γε, ἀλλὰ μὴ δὲ δρακόν, αἰ-
 δῶμενος φιλοσοφίαν, ἐπεὶ καὶ αἰτίτῃ θάλασσάδε λέγει
 σιπὸς τῶν παλίων, ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς διδασκα-
 λον. καὶ γὰρ αὐτὸς μὴ δέπω μαθεῖν ἀγαθόν τι δυνάμε-
 ναι, ἀλλὰ οὗ φάυλον οὐδὲν ποιήσουσιν, ἐκεί μὲ-
 νοντες.

ὄντων. ἐγὼ μὲν οὖν τὰ ἄλλα πάντα ἀποπλή-
σαι μοι δοκῶ, καὶ ὄντινα αὐτῆς ἐθέλης τῶν εἰδόντων
τὰ ἡμέτερά, ἥκιστα μοι δοκεῖον παραλαβῶν, ὅ-
ψει τε, ὅπως ἐρωτᾷ, καὶ πῶς ἀποκρίνεται,
καὶ ὅσα μεμνηθῇ, καὶ ὅσα ἥδη ἀνέγνωκε βί-
βλία, πρὸς ἀξιωμαίων, πρὸς συλλογισμῶν, πρὸς
καταλήψεως, πρὸς καθήκοντων, καὶ ἄλλα ποί-
ησα. εἰ δὲ ἢ τίνων μικτόρα ἐτυπῆσιν, ἢ παρὰ θένους
σωθήσεται, τί ταῦτα πρὸς ἐμὲ; οὐ γὰρ παρὰ δα-
γλὸν με ἐπεσήσατε αὐτῶ. τοιαῦτα γέγραπται ἀν-
θρώπων ἡρώων φιλοσοφίας ἔλεγε, σὺ δὲ καὶ αὐτὸς
αὐτοῖς, ὡς ἐρμόπιμε, ἱκανὸν εἶναι, ὡς δὲ τοῦτο
φιλοσοφοῖμεν, ὡς μηδὲν τῶν φανερῶν πράτ-
τοιμεν, ἢ ἐπὶ ἄλλαις ἐλπίσι μὴ ἀρχῆς φιλοσοφίᾳ
ἡξιοῦμεν, οὐχ ὡς τῶν ιδιωτῶν κρημνιστῶν εἶ-
μεν πόλινοσὺν τούτων; τί οὖν οὐκ ἀποκρίνη καὶ τοί-
το; Ερ. τί δὲ ἄλλο, ἢ ὅτι καὶ διακρῖναι ὀλίγου
δύω; ὅτι τοσούτῳ μου κατέβηκε ὁ λόγος ἀληθῆς
ὢν, καὶ ὁδύρομαι, ὅσοι ἀδελφοὶ χρόνον ἀνάλωκα,
καὶ πρόσθετι μισθούς οὐκ ὀλίγους τελευτῶν ἀντὶ τῶν
πόνων. νυνὶ γὰρ, ὡς πρὸς ἐκ μέθης ἀνάνηφον, ὁρῶ,
οἷα μὲν ὄντι, ὡς ἥρωον, ὅποσα δὲ πέπονθα δὲ ταῦ-
τα. Λυ. καὶ τί δὲ διακρῖνῶν, ὡς χρῆς; τὸ γὰρ τοί-
μύθου ἐκείνου πάντων σωετόν οἶμαι, ὅν Αἰσώπων
δικηγέτο. ἔφη γὰρ ἀνθρώπων τινα ὑπὸ τῆς ἰόντι κα-
θεζόμενον, ὑπὸ τίνων κυμαστώσιν, ἀριθμῆναι τὰ κύμα-
τα, σφαλόντα ἢ ἀχθεῖν ἢ ἀνιᾶν, ἀχθεῖν δὲ τῆς κού-

δὴ παρὰ σῶσαν εἰπεῖν αὐτῷ, τί ῥ' ἔχοναί με ἀνὰ τῷ
 παρελθόντων γνέσκει; δέον τὰ γνῶνός γε ἀρξάμε-
 νοι ἀριθμῆναι, ἀμελήσαντα ἐκείνων. καὶ σὺ ποίνω,
 ἐπεὶ πόρ' οὐτω σοὶ δοκεῖ, ὅτ' ῥ' λοιπὸν αὖ ἄμεινον
 ποιήσας, βίον τε κοινὸν ἅπασι βιοῦν ἀξιώσῃ, καὶ
 συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς, οὐδὲρ ἀλλότῳ τῳ καὶ
 πετυφωμένον ἐλπίσω. καὶ οὐκ αἰσχύνῃ, ὡς πόρ
 ὅτ' φρονεῖς, εἰ γέρω ἀνθρώπος μεταβῆσθαι, καὶ μετα-
 χωρήσεις πρὸς ῥ' βελτίον. ταῦτα πάντα, ὦ φιλό-
 της, ὅποτα εἶπον, μή με νομίσης ἢ τῷ Στωῖος πα-
 ρουκδοασμένον, ἢ ἔχβαν τινὰ θλαίρετον πρὸς
 Στωϊκούς ἐπανηρημένον εἰρηκέναι, ἀλλὰ κοινὸς ἐ-
 πὶ πάντας ὁ λόγος. τὰ γὰρ αὐτὰ πρὸς σέ εἶπον αὖ,
 εἰ τὰ Πλάτωνος ἢ Ἀριστοτέλους ἤρην, τῶν ἄλλων ἄ-
 κείτῳ ἐρήμῳ καταγινός. νῦν δὲ ἐπὶ τὰ Στωϊ-
 κῶν πρεσβυτέρους, πρὸς τῷ Στωϊκῷ ἀρετὰς δαι δὲ
 λόγος ἐδίδεξεν, οὐδὲρ θλαίρετον πρὸς αὐτὸν ἔχω.
 Εἰ. ὅτ' λέγεις. ἀπαιμὶ γοῦν ἐπ' αὐτῷ ῥ' ὅτ' ὡς μετα-
 βαλομένῳ ἐπ' αὐτὸ δὴ ῥ' ἔχῃμα. ὅτ' εἰ γοῦν οὐκ εἰς
 μακρὰν οὐτὲ πώγωναν, ὡς πόρ νῦν, λασίον καὶ βα-
 θύον, οὐτὲ διαταταν κενελασμένῳ, ἀλλ' ἀνέτα πᾶν
 τα ἐπ' ἐλπίσθαι. τάχα δὲ ἐπ' πορφυρεῖα μετὰ μ-
 φιάσομαι, ὡς εἰδέναι ἅπαντοισι, ὅτι μνηστέ μοι τῶν
 λήρων ἐκείνων μέτεσι. ὡς εἴθε γε ἐπ' ἐξέμισσαι διωα-
 τον ὡς ἅπαντα ἐκείνα, ὅποτα ἤκουσα παρ' αὐτῶν.
 καὶ δὴ ἴδι, οὐκ αὖ ὥκνησα καὶ ἐλλέβορον πᾶν εἶδε
 ῥ' ὅτ' ὅτ' ἐμπαιλιν, ἢ ὁ Χρύσιππος, ὅπως μνηδὲρ
 ἐπὶ

Ἡρόδοτος ἢ Αετίωμ. 433

ἔτι γνῶσάμει, ὡς φασι. σοὶ δ' ἔν ου μικράν χά-
 ριν οἶδα, ὦ Λυκίνε, ὅτι με ποδιφορόμενον ὑπὸ θεο-
 λοροῦ τινος χειμαρρόν καὶ τραχέος, ἐπιδιδόντα
 ἐμαυτῶν, καὶ ἡρώου συρρέοντα τρεῖς ὕδασι, αὐέ-
 σσας ἐπισκῆς, τὸ τῶν τραγωδιῶν εἶδος, θεὸς ἐκ μη-
 χανῆς ἐπιφανείς. δοκῶ δέ μοι οὐκ ἀλόγως αὐτὸν ἡξυ-
 ρήσεσθαι τῶν κεφαλῶν, ὥς περ οἱ ἐκ τῶν ναυαγίων
 ἀρσώθηντες ἐλδύθοροι, ἅτε καὶ σωτήρια τῆμόρου
 ἄξιον, ποσάυτῳ ἀγλῶ ἀποσεισάμεντος τῶν ὀμμά-
 των. Φιλοσόφω δέ ἐς τὸ λοιπὸν, ἵνα μὴ ἄνωγ ποτε γνῶ-
 σθῶ βαδίζων γνύτῳ, οὕτως ἐκτραπήσομαι, καὶ
 ποδισήδωμαι, ὥσπερ εὖς λυπῶντας τῶν κυνῶν.

Ἡρόδοτος ἢ Αετίωμ.

Ηρόδοτος εἴθε μὲν καὶ τὰλλα μιμήσασθαι δύ-
 νατῶν, οὐ πάντα φημί, ὅσα προσώω αὐ-
 τῷ, μέισον γὰρ θυχῆς τοῦτό γε, ἀλλὰ ἵνα γνῶν ἐκ τῶν
 ἀπάντων, οἷον, ἢ καλῶς τῶν λόγων, ἢ ἀρμονίαν αὐ-
 τῶν, ἢ τὸ οἰκεῖον τῇ ἰονίᾳ καὶ προσφύεις, ἢ τὴν γνώμης
 τὸ ποδιστῆρον, ἢ ὅσα μυρία καλὰ ἐκείνῳ ἅμα συλλα-
 βῶν ἔχει, περὶ εἰς μίμησιν ἐλπίδῃ. ἃ δὲ ἐποίη-
 σεν ὑπὸ τοῖς συγγράμμασι, εἰς πολλαχῶς τοῖς ἑλλη-
 σιν γνῶν βραχεὶ κατέστη, ἐγὼ δὲ σὺν τῷ ἅλλῳ αὐτὸ μιμη-
 σαίμεθα. πλὴν δὲ γὰρ οἰκισθῆναι, ἐκ τῆς καρίας, διθυ-
 ρελλὰ δὲ, ὅτι ποιεῖτο πρὸς αὐτὸν, ὅπως αὐτὸν
 χεῖρα εἰς ἀπραγμονέσθαι ἐπίσημῳ, καὶ ποδιστῆ-
 ρος γῆμοιτο, καὶ αὐτὸς, καὶ τὰ συγγραμμάτια, τὸ

μὲν δὲν ποδινουῶντα, νῦν μὲν Αθλουαίοις, νῦν δὲ
 Κορινθίοις ἀναγινώσκουσιν, ἢ Ἀργείοις ἢ Λακεδαιμο-
 νίοις γὰρ τῶν μίσει, ὀργῶδες ἔμακρόν ἡγείτο εἶναι, ἔ-
 τριβλὺ δὲ μικρὰν γὰρ τῶ τοῖσιν ἔσεσθαι. ὁκοῦν ἡγεί-
 σθαι αὖτε πρᾶγμα, ὅδε ἦν ἡ αἰρεσις οὕτω κατ'
 ὀλίγον ἀγέρων, ἔσυνλεγων τῶν γυνῶσι. ἐπεβού-
 λουε δὲ, εἰ δυνάτορ εἴη, ἀθρόος που λαβεῖν ὅς ἐλ-
 λωας ἀπαντας. γνίσκται δὲ Ὀλύμπια τὰ μεγά-
 λα, ἔδ' Ἡρόδοτος τὸ ἐκείνο, ἦκεν οἱ νομίσεις ἔμ-
 καιρόν, ὅ μαλιστα ἐγλήθη, πληθεῖαν τηρήσας τῶν
 παυκίτων, ἀπανταχόθεν ἡδὲ τ' ἀρίστων σωματε-
 ρῶν, παρελθὼν ὅς τ' Ὀπιδόμου, οὐ δεατῶν,
 ἀλλ' ἐγώνισεν Ὀλυμπίῳ πρῆξεν ἑαυτὸν, ἄδων
 τὰς ἰσορείας, ἔκλυον ὅς παρόντας, ἄρει τὸ ἔμ-
 φας κληθῆναι τὰς βίβλους αὐτῶν, γνῖναι καὶ αὐτὰς
 οὐκ ἔσθαι, ἡδὲ δὲν ἀπαντὸς αὐτῶν ἡδίσταν πολὺν μάλ-
 λον, ἢ ὅς Ὀλυμπιονίκας αὐτοὺς. καὶ οὐκ ἔστιν,
 ὅστις ἀνῆκεν ἡ τὸ Ἡροδότου ὀνόματι, οἱ μὲν
 αὐτοὶ ἀκουσαντὸν γὰρ Ὀλυμπία, οἱ δὲ ἐκ τῶν τ' πα-
 νεγύρεως ἡκόντων παυδατόμνητοι. καὶ εἰ που γε-
 φανειν μόνον, ἐδείκνυτο αὐτῶν δακτύλῳ, οὐτ'
 ἐκείνῳ Ἡρόδοτος ὅστις, ὅ τὰς μάχας τὰς πόρτικας
 ἱασι συγγεγραφώς, ὁ τὰς νίκας ἡμῶν ὑμνήσας. ἰο-
 αὐτ' ἐκείνῳ ἀπέλαυσε τῶν ἰσορείων, γὰρ μὲν συ-
 νόδῳ παύειν ἡμῶν τινα κοινῶν ψήφοις ἢ ἑλλὰδι
 λαβῶν, καὶ ἀνακρυχθεὶς οὐχ ὑφ' ἑνὸς μὰ Δία κήρυ-
 κτος, ἀλλ' ὑφ' ἀπείρου πόλεως, ὅθεν ἑκαστος ἡ τῶν πα-
 νεγυρεῖς

νηγυεῖσιν. ὁ πόρ' ὕσσορ κατανοήσαντο, ἐπίτο-
 μόν τινα ταύτῃ οὐδ' ὄν δὲ γινώσκω, ἰππίας τε, ὁ ἐπι-
 χῶρις αὐτῶν Ὀρεῖς, καὶ Πρόδικος ὁ Κέσθης, ὁ Ἀνα-
 ξιμελὴς ὁ Χίος, καὶ Πῶλος ὁ Ἀκραγαντίνος, καὶ ἄλ-
 λοι συχνοὶ, λόγους ἐλεγον αἱ καὶ αὐτοὶ πῶς τὴν πα-
 νήγυεσιν, ἀφ' ὧν γινώσκω γινώσκω, ἐγγίγνοντο. καὶ
 τί τοι αὖτε παλαιὸς ἐκείνος λέγω Ὀρεῖς, καὶ συγγρα-
 φείας ὁ λογογράφος, ὅπως καὶ τὰ τελευτήσαντα ταῦτα,
 καὶ Αετίωνα φασὶ τὸ ζωγράφον, συγγράψαντα τὸν
 Ρωξάνης ὁ Ἀλεξανδρὸς γάμος, εἰς Ὀλυμπίαν ὁ αὐ-
 τὸν ἀγαγόντα, τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι, ὥς προξενί-
 σταν, Ἑλλανοδίκῃ τότε οὖσα, ἠδ' ὄντα τῇ τέχνῃ, γαμ-
 βὸν ποιήσας τὸν Αετίωνα. καὶ τὸ βαῦμα γινώσκω τῇ
 γραφῇ αὐτῇ, ἥρετό τις, ὥς τὸ Ἑλλανοδίκῃ δι' αὐτὸν,
 σκ' ἐπιχρῶν, τῷ Αετίωνι σιωπῶσα ὅτι θυγατρὸς
 τὴν γαμῶν. ἐσιν ἡ εἰκὼν γινώσκω Ἰταλία, καὶ γὰρ εἶδον, ὥς
 ὁ τοι αὖτε ἐπεμύχοιμι. θαλάμους ὅτι ποδὶ καλῆς, ὁ
 κλίνῃ Νυμφαίῃ. ὁ Ῥωξάνῃ κατέβη, πάντας λόγους
 χρῆμα πᾶσι γινώσκω, ὅτι γινώσκω, αἰδομένη ἐσθ' αὐτὸν
 Ἀλεξανδρὸν. ὅπως δὲ πινεῖς μεθιδῶντο, ὁ καὶ
 τὸ πινεῖς φεσὶ, ἀπ' αἱ τῇ λεφαλῇ τῇ καλῇ πῆσαν,
 ὁ δὲ δεικνύσι τῷ Νυμφαίῃ τὴν Ῥωξάνην. ὁ δὲ τις μά-
 λα δουλικῶς ἀφαιρῇ τὸν στανδάλιον ἐκ τοῦ ποδὸς,
 ὥς κατακλίνειτο ἡ δὲ. ἄλλος τῇ χλανίδος τὸν Ἀλε-
 ξανδρὸν ἐπιελμυλὸς ὅπως, καὶ ὁ τὸς ἑλκεῖ αὐτὸν
 πῶς τῇ Ῥωξάνῃ, πάντως εἰαίως ἐπισπώμενος. ὁ βα-
 σιλεὺς ὁ αὐτὸς μὲν εἰφανόν τινα ὁρᾷ τῇ παλαιᾷ

πάροχος δὲ, ὁ νυμφαγωγὸς Ἡφαιστῖων συμπάρε-
 ση, δ' ἄδ' αὖ καὶ μυλῶν ἐχόν, μερακίῳ πάνυ ὠραίῳ
 ἐπὶ τρεῖς δόμῳ, ὕμναι, οἰμαί, ὅστις, οὐ γὰρ ἐπε-
 γέγραπτο τοῦνομα. ἐτόρωθι δὲ ὅτι εἰκόν, ἄλλοι ἐ-
 ρωτῶν παύουσιν γν' τοῖς ὅπλοις τῷ Αλεξανδρῶν,
 δύο μὲν τὴν λόγχην αὐτὸ φέροντες, μιμούμενοι
 τοὺς ἀχθοφόρους, ὅποτε δοκῶν φέροντες. βαροῖντο.
 ἄλλοι δὲ δύο γὰρ πῖνα, ὡς ὅτι ἀσπίδος καὶ τακείμε-
 νοι, βασιλεῖα δ' ἦν καὶ αὐτῶν σύρουσι, τῶν ὀχάνων
 ὅτι ἀσπίδ' ἐπειλημμένοι. εἰς δὲ οὐ τὴν θώρακα
 ἐσελθὼν, ὅππῃσι κέμενοι, λοχῶν τι εἰκόν, ὥς φοβή-
 σαι αὐτοὺς, ὅποτε καὶ αὐτῶν γήρουντο σύροντες.
 οὐ παύσῃ δὲ ἄλλως ταῦτά ὅστις, οὐδὲ πρὸς εἰργα-
 σαι γν' αὐτοῖς ὁ Αετῖων, ἀλλὰ δ' ἡλθ' ὅτι Αλεξανδ-
 ρου καὶ τὸν οὐ τὰ πολεμικὰ ἔρωτα, καὶ ὅτι ἅμα καὶ
 Ρωξάνης ἦρα, ὅτι τῶν ὀπλῶν οὐκ ἐπελέλητο, πλὴν
 ἀλλ' ἢ γὰρ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἄλλως γαμήλιόν τι ὡς
 ἀληθείας διεφανήν ἐχουσα, περὶ νηὶς δὲ καμίνῃ τῷ
 Αετῖωνι τὴν τῷ Προξενίδου θυγατέρα, καὶ ἀπ' ἡλ-
 θε γήμας καὶ αὐτῶς, πάροργον τῶν Αλεξανδρῶν γὰ
 μὲν, ὅτι νυμφαγωγῶν τῷ βασιλεῖ, μὲν δὲ εἰκὼν
 μῦθου γάμου, περὶ λαβῶν ἀληθῆ γάμου. Ἡρόδοτος
 μὲν δ' ἐπ' αὐτῇ γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ, ἐκείνῳ τῶν ὀλυμ-
 πῶν τὴν πανηγυρίαν ἡγάγετο, καὶ συγγραφία θαν-
 ματῶν δ' εἶσαι τοῖς Ἕλλησι, τὰς Ἑλληνικὰς διεξίόν-
 τα, ὥς ἐκείνῳ διεξήλθον. ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸς Φιλίου,
 μή με κορυβαντῆρα ὑπολάβητε, μὴ δὲ τὰ μὲν εἰκά-
 ζει

ζει τοῖς ἐκείνῳ, ἵλεως ὁ ἀνὴρ, ἀλλὰ τοῦ τό γε ὁμοίον
 παθεῖν φημι αὐτῷ. ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπεδίημη-
 κα τῇ Μακεδονίᾳ, πῶς ἐμαυτὸν ἐσηκονύμην, ὅτι
 μοι χρησιμὸν ἔσθ' ἐργασίᾳ, ὃ δὲ μὲν ὅπως ὅτος ἴδῃ,
 ἀπασι γνωθῆναι, καὶ ὅτι πλείοσις Μακεδόνων διέ-
 ξαι τὰ μὲν, τὸ δ' αὖτὸν ποδιδιόντα τλῆικαῦτα τοῦ
 ἔτους ἐν γίγνεσθαι πόλιν ἐκείνην, οὐδὲ μαρτυρεῖται
 εἰς τὴν κτήσασθαι τὴν δὲ ὑμῶν τὴν σωσθῆναι, ἔτα πρὶν
 εἰλῶν οὐ μείζον, διέξαμεν τὸν λόγον, εἰς δὲ οὕτως
 ἀρετὴν ἔσθ' αἰμοί μοι τὰ ἐν δὲ χῆς. αὐτοὶ τε ἐν ἡδονῇ
 ληλύθαι, ὅτι πρὸς ὅφελος ἐξ ἐκείνης πόλεως, αὐ-
 τὸ δ' ἡ τὸ κεφάλαιον Μακεδόνων ἀπάντων, καὶ ἔπει-
 διέχεται πόλις ἡ ἀρίστη οὗτα, οὐκ ἔστι γίγναι, καὶ δὲ,
 οὐδὲ τὴν ἐκείνην σφοδρῶς, καὶ σκληρὰ καὶ καλὴ
 βας καὶ πῶν γ. οἱ τε αὖτ' ἀντιπαρατίθενται, οὐκ ἔστι
 δικῆς ὅχλος, ἀδελφεῖ δὲ μάλλον φιλοφρονέοντες, καὶ
 παρέρχονται οἱ πολλοὶ τὸν Ηρόδοτον τιθέμενοι, ἀλλὰ
 ῥητόρων τε ὅτι συγγραφέων καὶ σοφιστῶν οἱ δοκιμώ-
 τατοι, ὅσοι οὐ μικροὶ ἦσαν, καὶ τοῦτον παραπολὺ
 γνώσεσθαι φαίνεται τῷ Ὀλυμπίῳ. ἀλλ' ἢ καὶ μὲν
 ὑμεῖς Πολυδάμαντι ἢ Γλαύκῳ ἢ Μίλωνι παραθεώ-
 ρητέ με, καὶ οἱ δὲ ὑμῖν διέω θρασυὺς ἀνθρώπων εἶναι,
 ἢ καὶ πολλὴν ἐκείνων ἀπαγαγόντων τὴν μνήμην,
 ἐφ' αὐτοῖς μόνον ἀποδύσαντων ἴδμεν, τὰ δ' αὖτ' οὐ
 πάντως μασιγώσιμ' ὑμῖν δόξαμεν, ὥς γ' ἐπὶ τῇ
 καὶ τῷ σάδῳ ἰκανόν ἐμοί γ' ἐν ὅτ' ἔστι.

Ζούζις ἢ Αντίοχος.

Εναγχῶ ἐγὼ μὲν ὑμῖν δέξας τὸν λόγον, ἀ-
 πείμ οἷκαδε, προσόντων δέ μοι τῶν ἀκη-
 κρώτων πολλοί, κωλύει γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα πρὸς φίλους ἡδὴ ὄντας ὑμᾶς λέγειν. προσ-
 ὄντων δ' ἐν ἐδικοῦντο, ἔθαιμά σου σιν ἐώκελαμ, ἐπι-
 πολὺ γοῶν παρομαρτουῶντων, ἀλλ' ἄλλοθεν ἐ-
 βόωμ, καὶ ἐπίνουω, ἀχρὶ που καὶ ὀρυδαῖμ με, μὴ ἄρα
 πάμπλουτον ὅλ' ἀξίας τῶν ἐπαίνων ἀκλειστοίμην. τὸ
 δ' ἐν κεφάλαιον αὐτοῖς ἔστω λί, ἔτι πάντων γὰρ καὶ
 τὸ αὐτὸ ἐπισημαίνοντο, τίμω γνώμην τῶν συγγραμ-
 ματώων ξυγνῶν οὐκ ἔστι, ἔτι πολὺν γὰρ αὐτῇ τὴν νεωτε-
 ρισμόν, μάλλον ἢ αὐτὰ εἰπεῖν ἀμεινον, ἀπὸ ἐκείνοι
 ἀπεφθέγοντο, ὡς ὅτι καινότητος, Ἡράκλειος τ' παρὰ
 θεολογίας. θυμώχανος ἀνθρώπου, οὐδὲν αὖ τις εἶ-
 ποι τ' ἐπινοίας νεωρώτερον, οἱ μὲν τοιαῦτα πολ-
 λαῖς ἐλεγον, ὡς ἐκεῖνόν τοι δὴ καὶ δὴ ὑπὸ ὅλ' ἀκροα-
 σεως. ἢ τίνα γὰρ αὖ αἰτίαν εἶχον ψεύδεσθαι, καὶ κα-
 λακώδην τὰ τοιαῦτα, ξυγνῶν ἀνθρώπων, οὐ πάν-
 τοις αὐτοῖς φροντίδι ἔστι ἀξίον τὰ ἄλλα; πλὴν ἐ-
 μέγε, εἰρήσεται γὰρ, ὃ μετρίως ἡνία ὁ ἔπαινος αὐ-
 τῶν. ἔτι ἐπειδὴ ποτε ἀπελθόντων κατ' ἐμὸν τὸν ἐ-
 γνῶμην, γνῶσθαι, οὐκ οὐκ ἔστω μόνον χαίρειν τοῖς
 ἐμοῖς γνῶσιν, ὅτι μὴ σιωπήθῃ, μηδὲ κατὰ τὸ κοινὸν βα-
 δίζοι τοῖς ἄλλοις. ὀνομάτω δὲ ἄρα καλῶν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαῖον καὶ ὄνα συγκαμνῶν, ἢ

νοῦ ὀξείῃ, ἢ πόθειναις πινός, ἢ χάριτ' Αἰλικῆς,
ἢ ἀρμονίας, ἢ τέχνης φιλεῖ ἀπασι, τούτων δὲ πόρ-
ρω ἴσως τὸν μόνον. οὐ γὰρ αὖ παρ' ἑνὶ αὐτὰ ἐκείνα
ἐπίνου μόνον τὸ καινόν φιλοφρονέσσεως, καὶ ξηγί-
ζου. ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος ὦμιλιν, ὁπότε ἀναπιδιώντες
ἐπαινοῖν, τάχα καὶ τοὶ καὶ αὐτὸ ὅσον πρὸς ἀγαθὰ
αὐτῶν, ἀληθεῖς γὰρ εἰναι τὸ ὁμύρεν, ἐπὶ τὴν νεαν ὡ-
δὴν κεχειρισμένῳ ὑπαρχέμεν τοῖς ἀκούουσιν. οὐ
μὲν ὅσον τὸν γε, ὅτε ὅλον τῇ καινότητι νέμεν ἡ-
ξίον, ἀλλὰ τὴν καὶ ὡς οὐ γὰρ πρὸς ἀλήκειας μοῖρα σιω-
πησόμεναι, ἐπὶ πρὸς τὸν ἐπαινον σιωπελήμεν ἐπὶ
τὴν, τὰ ἡγεῖται ὄντι ἐπαινόμενα, ἐπὶ τὸν ἄριστον
των διφημούμενα, ἐκείνα εἰναι. ὥστε οὐ μετρίως ἐπὶ
μὲν, καὶ ἐκινδυνύοντες πεισθύνειν αὐτοῖς, γὰρ ἐπὶ
νομῶν τοῖς Ἕλλησι εἰναι λέγουσι, καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ
δὲ καὶ τὴν παροιμίαν, Ἀνθρακες ἡμῶν ὁ θεσσαυρὸς
ἡσυχίαν, ἐπὶ ὀλίγου δέω, θαυματοποιού πινος ἐπαινον
ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν. ἐθέλω γοῶν ὑμῖν ἐπὶ τὸ
γραφείως διηγήσασθαι. ὁ Ζούεις ἐκείνῳ, ἀρίστῳ
γραφείῳ γηρόμενος, τὰ δὲ ἡμῶν, ἐπὶ τὰ κοινὰ ταῦ-
τα ὅκ' ἐγραφε, ἢ ὅσα πάντων ὀλίγα, ἥρωας ἢ θεοὺς,
ἢ πολέμους, αἱ δὲ καινοποιεῖν ἐπειρᾶτο. καὶ πάλ-
λ' ὁμοῦ καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπινότητος, ἐπὶ ἐκείνῳ τῷ ἀκεί-
βανῳ φιλοφρονέσσετο. γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ὁμιλί-
μασι, καὶ θήλ' ἰπποκνήταυρον ὁ Ζούεις αὐτὸς ἐ-
ποίησεν, ἀναβέβησάν γε πρὸς ἐπὶ παιδίῳ ἰπποκνή-
ταῦρον διδόντων, ἡμοῖ δὲ νηπίῳ. τῆς εἰκόνος ταύτης

αὐτὴ γραφὸς ὅτι νῦν Αθλίῃσι, πῶς αὐτῶν ἐκένω
 ἀκρεῖβι τῇ σάβμῃ μετ' ἡμετέρῃ. ὅτ' ἀρχέτυπον δ'
 αὐτὸ, Σύλλας ὁ Ρωμαῖων στρατηγὸς, ἐλέγξω μετὰ τῶν
 ἄλλων εἰς ἰταλίαν πεπομφέναι, εἴτα περὶ Μαλέαν,
 οἶμαι, κατεδίσης ἐλὼν ἡ δ' ὅλῃα δ' ὅτ', ἀπολείδαι ἅπαν
 τα, καὶ τῶν γραφῶν. πλὴν ἀλλὰ τῶν γε εἰκόνα ἐλ
 εἰκόνθ' εἶδον, καὶ αὐτὸς ὑμῖν, ὡς αὐτοῖς τε ᾧ, δει-
 ξω τῶν λόγων, οὐ μὰ τὴν Δία γραφικὸς τις ᾧν, ἀλλὰ
 πάντῃ μέμνημαι, οὐ πῶς πολλοῦ ἰδὼν γὰρ τινθ' ἦν
 γραφῶν Αθλίῃσι. καὶ τὸ ἰσθόρθωμάσαι τότ' ἔ
 τέχνῃ, τὰχ' αὐτοῖς καὶ νῦν πῶς ὅτ' ἀφ' ἑσθόρου δ' ἡ-
 λῶσαι σιναγωνίσαιτο. ὑπὸ χλόνος διδαλῶς ἡ Κρή
 ταυρθ' αὐτῇ πεποιήται, ὅλη μὲν τῇ ἵππῳ χαμαὶ
 κειμένη, καὶ ἀποτέτανται εἰς τοῦ πίσω οἱ πόδες,
 ὅτ' ἔ γυναικείον ὅσον αὐτῆς ἡρέμα ἐπ' ἡγέρται, ὅτ'
 ἐπ' ἀγκωνὸς ὅστις. οἱ δὲ πόδες οἱ ἐμπροσθεν, ὅτ' ἐπ'
 καὶ οὗτοι ἀποτάλλω, οἷον ὑπὸ πλῆρ' αὐτῆς κειμένης,
 ἀλλ' ὁ μὲν ὀκλαζοντι εἰσὶν, ᾧν καμπύλθ' ἵππε-
 σα μὲν τῇ ὀπλῇ, ὅτ' ἐμπροσθεν ἐπανίσταται, ὅτ' ἔ
 ἐδάφους ἀνπλαμβάνεται, οἷον εἰσὶν ἵπποι, περὶ
 μὲν ἀναπνέειν. τοῖς νεογνοῖς δὲ ὅτ' μὲν αὐτῶν, ἔχει
 αὐτῇ γὰρ ταῖς ἀγκάλαις, καὶ τρέφει ἀνθρωπικῶς,
 ἐπ' ἔχουσα τὴν γυναικείον μαστῶν, τὸ δ' ἔτορ' ἐκ
 ἐλὼν θηλάζει, εἰς τὸν πωλικὸν τρόπον. αὐτῶν δὲ
 ἐλὼν θ' οἷον ἀπὸ τινθ' σκωπῆς ἵππων γέντω-
 ρός τις, αὐτῇ ἐκείνης δηλαδὴ, ἐλὼν τὰ βρέφη ἀμφο-
 τέρωθεν πηλυσουμένης, ἐπικύπτει γελῶν, οὐχ ὅλος
 φαινό-

φαινόμενος, ἀλλ' ὅτ' μέσον τὸν ἵππον, λένοντο σκύ-
 μον ἀνέχων τῇ διεξίᾳ, ἃ ὑπὲρ ἑαυτὸν αἰωρεῶν, ὡς
 διεξίξατο σὺν πααδίᾳ τὰ βρέφη. τὰ μὲν ἔν' ἄλλα
 φηγραφεύς, ἐφ' ὅσα τοῖς ἰδιώταις ἡμῖν, οὐ πάντῃ
 ἐμφανῆ ὄντα, τὴν ὅλῃν ὁμῶς ἔχει διυάμιν φητέχ-
 νης, οἷον τὸ ἀρτεῖναι τὰς γραμμὰς ὅτ' τὸ θυθύτα-
 τος, καὶ τῶν χρωμάτων ἀκρίβειαν τὴν ἱερασίην, καὶ δύ-
 καιρον τὴν ἐπιβολὴν ποιῆσθαι, καὶ σκιάσαι εἰς
 δέον, καὶ τὸ μεγέθους τὴν λόγον, ἃ τὴν τῶν μέτρων
 πρὸς τὸ ὅλον ἰσότητά, καὶ ἀρμονίαν γραφείων πᾶσι
 διδοῦν ἐπαινουμένων, οἷς ὁρῶν εἰδέναι τὰ τοιαῦτα.
 ἐγὼ δὲ τὸ Ζούζιδος ἐκεῖνο μάλιστα ἐπίνεα, ὅτι
 γινώσκῃ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ποικίλως τὸ ποδὶπῶν
 ἐπεδείξατο τὴ τέχνης, τὴν μὲν ἀνδρῶν ποιήσας πᾶν
 τὴ φοβερὸν, καὶ ὑμνιδίᾳ ἄγχιον, σοβαρὸν τῇ χαίτη,
 λάσπον τὰ πολλὰ, οὐ ἱστῶν ἵππον αὐτὸ μόνον, ἀλλ'
 καὶ καὶ κατ' ἐτόρον τὸ ἀνδρώπου, καὶ ἄχαράς αὐ-
 τοῖς αὖ ὅμοις ὑπὸ πλεῖστον, τὸ βλέμμα, καὶ τοιγε-
 λῶντο, θηριῶδες ὅλον, καὶ ὀρειόμπι, ἃ ἀνήμε-
 ρον, τοιοῦτον μὲν ἐκείνον. τὴν θήλειαν δὲ, ἵππος γε
 φηκαλίστης, οἷα μολίστα αἰθεραλαΐεσι, ἀδμυ-
 τὸς ἐπὶ, ἃ ἄσσοι, τὸ δὲ ἄνω ἡμίτομον γυναικὸς,
 πάλυκαλον ἔξω τῶν ὧτων, ἐκείνα δὲ μόνον Σατυρώ-
 δικὸν αὐτῇ. καὶ ἡ μίξις δὲ, καὶ ἡ ἀρμογὴ τῶν σω-
 μάτων, καθὸ συνωλόπῃται, καὶ συνδέεται τῷ γυ-
 ναικίῳ τὸ ἵππιον, ἡρέμα, καὶ οὐκ ἀβρόως μετα-
 βαίνουσα, καὶ ἐκ πρὸς αἰσθητικῆς τρεπομένη, λαοδικά

νει τῶν ὄψιν, ἐκ θαλάσσης εἰς τὸ ἑτορὸν ὑπαγομένην.
 τὸ νεογνὸν δὲ, τὸ γὰρ τῶν νεπίων, ὅμως ἄγχιον, καὶ γὰρ
 τὸ ἀπαλὸν ἥδη φοβόρην. Ἐξ ὅσων θαυμασίων, οἷον ἐ-
 δοξέ μοι, Ἐὖτε παιδικῶς μάλα πῶς τὸν σκύμνον
 τοῦ λεόντος ἀναβλέπουσι, μετὰ ξὺν τῇ θηλῆς ἐκείνου
 ῥος ἐπειλημμένοι, γὰρ ἡ γὰρ τῇ μητρὶ πρῶσι μύλοι.
 ταῦτα δ' ἐν ἐπιδοξάμην. ὁ Ζεὺς, αὐτὸς μὲν
 ὦς ἐκπλήξειν εὖ ὁρῶντας ὑπὸ τῇ τέχνῃ, οἱ δὲ αὐ-
 τήκα μὲν ἐβόων. ἢ τί γὰρ αὐτὸ ποίειν, καλλίστῳ θεῷ μα-
 τι γέντυ γαλόντες, ἐπὶ πάντῃ δὲ μάλιστα πάντες, ἄ-
 πόρ καὶ μετὰ πρῶτον ἐκείνοι, τῇ ἐπινοίας τὸ ξένον, καὶ
 τῇ γνώμῃ τῇ γραφῇ, ὡς νῆαν, καὶ τοῖς ἐμπροσθεν
 ἡγενομένοις ἔσται. ὥστε ὁ Ζεὺς σιωεῖς, ὅτε αὐτὸς ἀ-
 χολαῖ ἢ ὑποθέσεις, καὶ νῆαν ἔσται, Ἐπὶ αὐτῇ τῇ τέχνῃ,
 ὡς γὰρ πρῶτον τίθει τῇ ἀκρίβειαν τῇ πραγμάτων,
 ἄλλο δ' ἐφ' ἡ, ὡς Μικκίω, πῶς τὸ μαθητῶν, πόριθαι
 λεῖ ἥδη τῇ εἰρήνῃ, καὶ ἀρῶ μὲν ἀκροαμίστε οἷα δὲ,
 ἔπειτα γὰρ ἡμῶν τὸ πῶλον τῇ τέχνῃ ἐπαινεῖσι, τῇ δ'
 ἐφ' ὅτῳ, εἰ καλῶς ἔχει, Ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὃ πολὺν
 ποιῶν τοῦ λόγου. ἀλλὰ παρδὺ δοκιμῇ τῶν ἀκρίβει-
 ας τῇ ὁρῶν ἢ τῇ ὑποθέσεως καινοτομία. ὁ μὲν ἐν
 Ζεὺς οὕτως, ὁρῶν τὸν ἵστω. Αντίοχος δὲ, ὁ Σω-
 τὴρ ἐπικληθεῖς, καὶ οὗτος ὁμοίον τι παθεῖν λέγε-
 ται γὰρ τῇ πῶς Γαλάτας μάχῃ. εἰ βούλεαι, διηγῆ-
 σμαι καὶ ὅσων, ὁποῖον ἐγγύς. εἰδὼς τούτους γὰρ
 ἀλκίμους ὄντας, καὶ πλῆθος παμπόλλους ὄντων, Ἐπὶ
 τῇ φάλαγγα καὶ τὸν σωμαραγῆαν, καὶ ὑπὸ με-
 τώπου

τῶπου ᾧ περὶ ἀπὸντας οὗ χαλκισθώρακας αὐ
 τῶν, οὐ βάρθ δὲ ὑπὸ τετάρτων καὶ ἐκὼς πετα-
 γμύλους ὀπλίτας, αὐτὸν κέρως δ' ἐκαστὸν ἔχον τὴν ἰπ-
 πορ δ' οὐ σμυρίαν οὐσαν, ἐκ δὲ τοῦ μέσου τὰ ἄρμα-
 τα ἐκπιδίησεντα μέλλοντα, δρεπανηφόρα ὀγδοή-
 κοντα, καὶ σιμωνίδας ἐπ' αὐτοῖς δις ποσάυτας,
 ταῦτα ὄρων, πάντων πονηρὰς ἔχε τὰς ἐλπίδας, ὡς
 ἀμάχωρ ὄντων ἐκείνων αὐτῶν. ἐκεῖνος γὰρ, δι' ὀλίγον
 τὴν στρατείαν ἐκείνης παρασκευασθείσης, οὐ μεγα-
 λωσι, οὐδὲ κατ' ἀξίαν τοῦ πολέμου ἀΐκοντο, καὶ
 δι' ὀλίγους ἄγων, καὶ τούτων πελταστῶν ἢ πο-
 λὺν, ἢ φιλικῶν. οἱ γυμνήτοισι ἢ ὑπὲρ ἡμισυ τὴν στρα-
 τίαν ἦσαν, ὡς ἐδόκει αὐτῶν ἡδονα γίνεσθαι, καὶ π-
 να οὐ περὶ τὴν διαδυσίαν εὐρίσκεσθαι τοῦ πολέμου.
 ἀλλὰ Θεοδότας ὁ Ρόδιος, ἀνὴρ γηραιός, ἢ τακτι-
 κῶν ἐμπειρῶν, οὐκ εἶα παρῶν ἀδυμῆν. καὶ ἦσαν
 γὰρ ἐκκαίθειν ἐλεφαντῶν τρεῖς Ἀντίοχον, τούτους
 ἐκελύοντων ὁ Θεοδότας τέως μὲν ἔχειν, ὡς οἶόν τε,
 κατὰ κρυφάντας, ὡς μὴ κατὰ δυνάμεις εἶναι ὑποδ-
 ραφαινόμενοι τοῦ στρατοῦ. ἐπειδὴ δὲ σημῶν ὁ σαρ-
 πηγίτης, καὶ δ' ἐκ συμπλέκεσθαι, καὶ εἰς χεῖρας ἐ-
 ναι, καὶ ἡ ἰπποδὴ ἢ τῶν πολεμίων ἐπελαύνηται, καὶ
 τὰ ἄρματα οἱ Γαλάται ἀνοίξαντο, τὴν φάλαγ-
 γαν ἢ διασέσαντο ἐπαφῶσι, τότε ἀνὰ τέτταρας
 μὲν τῶν ἐλεφαντῶν ἀπαντᾶν ἐφ' ἐκαστὸν τοῖς ἰπ-
 πόδοις, οὗς οὐκ ἔστιν ἀντεπαφῆναι τοῖς ἀρμασίηλάταις,
 καὶ σιμωνίδας. ἐπὶ γὰρ οὗτος γήρην, φοβήσονται

αὐτῶν, ἔφη, οἱ ἵπποι, καὶ ἐς αὐτὴν γαλαῖας αὐθις ἐμπε-
 σσῶνται φύγοντες. οὐτως ἐγγύς, ὃ γὰρ πρό-
 τороν ἰδόντες ἐλέφαντα, οὐτε αὐτοὶ γαλαῖται, ὅ-
 τε οἱ ἵπποι αὐτῶν, οὕτω πρὸς τὸ παρὰ δόρυ φέ-
 ρεως ἐταράχθησαν, ὥς πόρρω ἐπὶ τῶν θηρίων ὄν-
 των, ἐπεὶ μόνον τετριγύτων ἤκουσαν, καὶ αὐτὸ ὁδόν-
 τας εἶδον ἀρσίλοντας ἐπισιμώτορον, ὥς αὐτὴν μέ-
 λαια τὸ πᾶν τὸ σῶμα, καὶ τὰς πτερομαίαις,
 ὥς ἐς ἀρπαγὴν ὑποδραυρομένης, πρὶν ἢ τὸ τέλει
 μαθῆναι, ἐκκλιναντες, σὺν οὐδ' ἐνὶ νόσῳ ἐ-
 φύγον. οἱ μὲν περὶ, ποδὶ περὶ μύλοι ὑπὸ ἀλλήλων
 τοῖς δρεπείοις, καὶ συμπατούμνοι ὑπὸ τῶν ἵπ-
 πων, ὥς ἔχον, ἐμπισδόντων ἐπ' αὐτοὺς. τὰ ἄρματα
 δὲ ἀναστρέφοντα, καὶ ταῦτα ἔμπαλιρ εἰς αὐ-
 οἰκίους οὐκ ἀναμωτὶ διεφύετο γινώσκουσιν, ἀλλὰ τὸ
 τὸ Ομήρου, Δίφροι δ' ἀνεκνυβαλίσσον. οἱ ἵπποι
 δ' ἐπεί ποτ' ἄπαρ φέρεται τὸ θυτὸν ὁδοῦ ἀπετρέπεν-
 το, οὐκ ἀναγόμενοι τῶν ἐλεφαντῶν, αὐτὸ ἐπιβάτας
 ἄρκαλόντες, Κεῖν ὅχα λεοτάλιζον, τέμνοντες νη-
 δία, καὶ διαροῦντες τοῖς δρεπανοῖς, ἔπιναν τῶν
 φιλῶν κατεβαλοῖεν. πολλοὶ δ' ὥς γινώσκοντες τὸ
 σῶνται, κατεβαλλόντο. εἰποντο δὲ καὶ οἱ ἐλεφαν-
 τες συμπατοῦντες, καὶ σωμαρῶν ἡσυχάζοντες ἐν-
 ψαύοντες πτερομαίαις, καὶ σωμαρπάροντες, καὶ
 τοῖς ὁδοῦσι ποδὶ πείροντες, καὶ τέλει, οὐτοι κατὰ
 κράτη παρὰ διδάσει τῶν ἀνθρώπων τὴν νίκη. οἱ
 γαλάται δὲ, οἱ μὲν ἐτεθνήκεσαν, πολλοὺ τὸ φόνου
 γηρομύς,

γῆρυμλιν, οἱ δὲ ζώντες ἐλαμβαίνοντο, πλὴν πάντων
ὀλίγοι, ὅποσοι ἐφθασαν εἰς τὰ ὄρη ἀναφυγόντες. οἱ
Μακεδόνες δὲ, ὅσοι σὺν Αντίοχῳ ἦσαν, ἐπαυλίζον.
καὶ πρὸσόντες ἄλλος ἄλλα χόθην, ἀνέδωκεν ἡ βασι-
σιλέα, καὶ κλίνην αὐαβοῶντες. ὃ καὶ διακρύβας,
ὡς φασιν, ἀγχιωμέδων, ἔφη, ὦ στρατῷ μου, οἷς γε ἡ
σώτηρία γνῆκαίδωκε τούτοις θηρίοις ἐγγύς, ὡς
εἰ μὴ ἡ κακὸν τοῦ θεοῦ ματος ὅτε πληξέσθαι πολε-
μίου, τί αὐτοὺς ἡμῶν πρὸς αὐτούς; ἐπὶ τῇ τῷ τρο-
παίῳ κελύει ἄλλο μηδὲν, ἐλέφαντα δὲ μόνον ἐγὼ
λαβῆμαι. ὥρα θύνω με σὺν πᾶσι, μὴ ἔτι τὸν ὅμοιον
ἢ τοῦ Αντίοχου. τὰ μὲν ἄλλα, οὐκ ἄξια μάχης, ἐλέ-
φαντες δὲ πινδοὺ, καὶ ξυρία μορμολύκεια πρὸς αὐ-
τῶντας, καὶ θαυματοποιία, ἄλλως ἐκείνα γούμ ἐ-
παινοῦσι πάντες. οἷς δ' ἐγὼ ἐπεποιθεῖν, οὐ πᾶ-
ν ταῦτα γνῆ λόγῳ παρ' αὐτοῖς ὅσιν, ἀλλ' ὅτι μὲν
θήλειαι ἱπποκύνταυρος γε γράμμιν, ὅσοι μόνον ἐκ
πλήθονται, καὶ ὡς πρὸς ὅσιν, καὶ κὼν καὶ τὸν ἄσιον
δοκεῖ αὐτοῖς. τὰ δ' ἄλλα μάττω ἀρ' ἂν τοῦ Ζούξιδος
πεποιήται, ἀλλ' οὐ μάλ' ἔγωγε, γράμμι δὲ γὰρ ὑμεῖς,
ἔτι μὲν τέχνης ἐκαστὸν ὁρᾶτε, εἰ μόνον ἄξια τοῦ θεοῦ
τροῦ διακύνειν.

Αρμονίδης.

Αρμονίδης ὁ αὐλητὴς ἦρξεν ποτὲ Τιμόθεον,
διδάσκον αὐτὸν ὄντα, εἰπὲ μοι, ἔφη, ὦ Τι-
μόθεε, πῶς αὐτὸν γνῶντος γῆρυμλιν ὑπὸ τῇ τέχνῃ, ἔτι

ποιῶν τε ἔσονται μοι ἑλλυδὸν ἅπαντες· τὰ μὲν
 γὰρ ἄλλα δὴ ποιῶν, ἐδιδάξω με ἡδὴν, ἀρμόξαται τὸ
 αὐλὸν δὲ τὸ ἀκρεῖες, καὶ ἐμπνέει δὲ τὴν γλασσί-
 δια λεπτὸν τι, ἔμμελες, καὶ ὑποβάλλειν αὖθις δια-
 κτύλους θυμαῶς ὑπὸ πικρῇ τῇ ἀρσεί, ἔθεσσι, καὶ
 βαίνειν γὰρ ῥυθμῶν, καὶ σύμφωνα εἶναι τὰ μέλη πρὸς
 τὸν χορὸν, καὶ τὴν ἀρμονίας ἐκείνης διαφυλάττειν τὸ
 ἴδιον, τὴν φρυγίαν τὸ γένεον, τὴν λυδίαν τὸ βακχικόν,
 τὴν δωρίαν τὸ σεμνόν, τὴν ἰωνικὴν τὸ γλαφυρόν. ταῦ-
 τα μὲν ἐν παντί ἐκμεμάδηναι παρὰ σοῦ, τὰ μέγισ-
 τα δὲ, καὶ ὧν γίνεσθαι ἐπεθύμηκα τὴν αὐλητικὴν, ἀχό-
 ρῳ, πῶς αὖ ἀπ' αὐτῶν μοι πρὸς γήνοιτο ἡ δόξα, ἡ πα-
 ρὰ τῶν πολλῶν, καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι γὰρ πλῆθεσι, καὶ
 δέικνυσθαι τῷ διακτύλῳ, καὶ ἡ πούφανος, διδυὺς
 ἐπιστρέφει δὲ πάντας εἰς ἐμέ, ἔλεγε τὸ νόμα, ἔ-
 ζος ἐκείνος Ἀρμονίδης ὅδ' ἐμ', ὁ ἀρίστος αὐλητὴς. ὥσπερ,
 ὅτε καὶ σὺ ὦ Τιμόθεε, τὸ πρῶτον ἐλθὼν οἴκῳ ἐκ
 Βοιωτίας, ὑποκύλῃς τῇ Γανδιονίδι, ἔνικήσας γὰρ
 τῷ Αἰῶντι τῷ ἐμμανεῖ, τὸ ὁμώνυμόν σοι ποιήσαν-
 τ' ὅ τ' ἐμὲν, οὐδὲις ἡνίοχος τὸ νόμα, Τιμό-
 θεον ἐκ ὀκτώ. ἀλλ' ἔγδοα αὖ καὶ καὶ νῦν φανῆς, σωθέου
 σιρ ὑπὲρ σὲ πάντων, ὥσπερ ὑπὲρ τὴν γλαῦναι τε ὄρ-
 ναι. ταῦτ' ὅδε, διὰ ἅπαντας ἡνιόχους αὐλητῆς γηέας,
 καὶ ὑπερὶ ὧν πεπόνθηκα τὸν πόνον τὸν πολὺν. ἐπεὶ
 τό γε αὐτῶν αὐτῶν, αὐτὸν τὸ γένεον εἶναι δι' αὐτὸ, ἐκ
 αὐτῶν δεξαίμεναι, ἀγνώσω μοι πρὸς γήνομα, οὐδ' εἰ
 μαρσύας ἢ Ὀλυμπ' γηήσονται μελλοίμι λαοὶ δὲ
 νῶν.

ναυ. οὐδὲν γὰρ ὄφελ' ἀπορρήτου, φασί, καὶ ἀφα-
 νοὺς ἐλμουσικῆς. ἀλλὰ σὺ, ἔφη, ἐ ταῦτα παίδου
 σὸν με, ὅπως μοι χρησιμὸν καὶ μαυτῶ, καὶ τῇ τέχνῃ,
 καὶ σοι διπλὴν εἶσομαι τῇ χάρι, καὶ ὡς τῇ αὐλῇ σι,
 ἐ τὸ μέγιστον, ἐ ὡς τῇ δόξῃ αὐτῆς. ἀποκρίνετ' ὅν
 αὐτῶ ὁ Τιμόθεος, ἀλλ' ὦ Ἀρμονίδη ὄρ' ἄς ἴ, ἔφη, δὴ
 ἴδω, οὐ μικροῦ προέγματ' ἐπαίνου καὶ δόξης,
 καὶ ἐπίσημ' εἶν, καὶ γινώσκουσα πρὸς τῶν πολ-
 λῶν, ὅτ' οὐδὲ, εἰ μὴ οὐτως ὡς ὅν τὰ πλήθ' η πα-
 ρειῶν, ἐπιδεικνύμεν' ἐδέλοισ πορίζεσθαι, μακρόν
 αὐτὸν ἤρνοιτο, καὶ οὐδὲ οὕτως ἀπαντῶν εἶσονται σε.
 ποὺ γὰρ αὐτὸν εὐρεθῆναι ἢ θεατρον, ἢ σάδιον οὕτω μέγα,
 γν' ὦ πᾶσιν αὐλήσεις τοῖς Ἑλλήσι, ὡς δὲ ποιήσας
 γνωσθῆσθαι αὐτοῖς, καὶ ὡς τὸ πῶς ἀφίξῃ ἐλ-
 λῆς, ἐγὼ ἐ τοῦτ' ἐποθήσομαι σοι. σὺ γὰρ αὐλῇ μὲν
 καὶ πρὸς τὰ διάτρυα γνῶσι, ἀτὰρ ὀλίγον μελέτωσι
 τῶν πολλῶν. ἢ δ' ἐπίτομος, ἐ ῥᾶστα ὡς τῶν δόξαν
 ἄγουσα, ἢ δ' ὅστις. εἰ γὰρ ἐπιλεξάμενος τῶν γν' τῇ Ἑλ-
 λάδι αὐτὸν ἀρίστους, καὶ ὀλίγους αὐτῶν, ὅσοι κρυφαῖοι,
 καὶ ἀναμειλῶς θαυμαστοί, ἐπ' ἀμφοτέρω τι-
 σοῖ, εἰ τούτοις, φημί, ἐπιδείξαι τὰ αὐλήματα, ἐ
 οὗτοι ἐπαιναῖόν τοί σε, ἀπασίν Ἑλλήσι νόμιζε ἥδην
 γυγνῆσαι γινώμεν' γν' οὕτω βραχὺ. ἐ τὸ πρᾶ-
 γμα ὅρα, πῶς σιωπήθημι. εἰ γὰρ οὐς ἀπαντῶν ἴκα-
 σι, καὶ οὐς θαυμάζουσιν, οὗτοι δὲ εἶσονται σε αὐλή
 τῶν δὴ δόκιμον ὄντα, τί σοι δέει τῶν πολλῶν, οἳ γε
 πάντως ἀκροβυθίσουσιν τοῖς ἀμείνον κρῖναι δῶνα

μένους· ὁ γὰρ τοι πολὺς οὗτος· λέως, αὐτοὶ μὲν ἀ-
 γνοοῦσι τὰ βελτίω, βαύουσιν οὐτὸν οἱ πολλοὶ αὐ-
 τῶν, οὐ πῖνα δ' αὖ οἱ πλεονέχοντες ἐπαινεῶσι, πῖ-
 σθύνουσι μὴ αὖ ἀλόγως ἐπαινεῖν αὐτῶν ὅσον, ὥς ἐ-
 παινεύουσιν καὶ αὐτοὶ. καὶ γὰρ ἐν καὶ γὰρ τοῖς ἀγῶ-
 σιν, οἱ μὲν πολλοὶ βραχὺ εἰσι, κροτῆσαι ποτε, καὶ
 σφύρειν, κρῖναι δὲ ἐπὶ τῇ ᾠῇ, ἢ ὅσοι δὴν, ταῦ-
 τε ὁ μὲν Ἀρμονίδης οὐκ ἐφθην ποιῆσαι, μετὰ γὰρ
 αὐτῶν, φασιν, ὅτε τὸ πρῶτον ἠγωνίσθη, Φιλοπρό-
 τος ἐμφυσᾷ, γὰρ πεπνυμένος ἔσθ' αὐτῶν, καὶ ἀε-
 φάνωτο γὰρ τῇ σκηνῇ ἀπέθανε, τὸ αὐτὸ καὶ πρῶ-
 τον καὶ ὕστατον αὐλήσας γὰρ Διονυσίοις. ὁ μὲν τοι τῷ
 Τιμοθέῳ λόγος ἐκ αὐλητῶν, οὐδ' Ἀρμονίδην μόνον
 εἰρηθεῖ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ πάντας, ὅσοι δόξας ὀρέγονται,
 δικασίον τι ἐπιδεικνύμενοι, τὸ παρὰ τῶν πολ-
 λῶν ἐπαίνου δέοντες. ἐγὼ γ' ἐν, ὅποτε καὶ αὐτὸς
 γνῶσκω τὰ ὅμοια πρὸς τῶν ἐμῶν, καὶ ἐξήκου, ὅ-
 πως αὖ τάχιστα γινώσκω πάντας, ἔσθ' Τιμοθέου λό-
 γος ἐπὶ μὲν τοῦ ἑσπερίου, ὅς τις ἀφ' ἑσθ' εἴη τῶν γὰρ
 τῇ πόλει, καὶ ὅτῳ πισθύνουσιν οἱ ἄλλοι, καὶ ὅς αὐτῇ
 πάντων ἀρκέσειν αὐτῶν, οὐτῶ δὲ ἀρ' αὖ σὺ ἐμεῖς δὲ ἡ-
 μῖν φαίνονται ἔσθ' δίκαιος λόγος, ὅτι πρὸς τὸ κεφα-
 λαίον ἀρετῆς ἀπίστευτος ὁ γινώσκων, φασί, καὶ ὁ δὲ
 κρινὼν τῶν ποιόντων. εἰ δὲ σοὶ δέξαιμι τὰ μᾶ, καὶ
 σὺ ἐπαινεῖς αὐτὰ, εἴη γὰρ οὕτω φαίνονται, ὅ-
 δὴ ὑπὸ πύργου ἡμεῖς μετ' ἐλπίδι, γὰρ μᾶ ψήφω
 τὴν ἀπίστευστον λαβόντα, ἢ τίνα γὰρ αὐτῶν πρὸ σου ἐλά-
 μνος,

μὲν οὐκ ἔπαυσαί μιν ἀνέκτως νομιθεῖν·
 ὥςτε λόγῳ μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναρρήτορμιν τὸν κύν
 βορ. τὸ δ' ἄλκιδες, ὡσπὺρ αὖ εἰ τοῖς ἀπανταχόθεν
 ἀνθρώποις ἐπιδικνύμην ὅς τε λόγους. δῖον γὰρ,
 ὡς καὶ ἦν γε, καὶ σὺν ἅμα πάντων στυγλεγμέ
 νων, μόνῳ αὐτῷ ἀμείνων αὖ ἦδ' αἰ. οἱ μὲν γὰρ τ' Ἀλ-
 κειδαίμωνίω βασιλεῖς, τῶν ἄλλων ἐκάστου μίαν ψῆ
 φον φερόντων, ἐκείνοι μόνον, ἐκαστὸν αὖ τῶν, δ' οὐ
 ἐφόρον, σὺ δὲ καὶ τὰς τῶν ἐφόρων, καὶ τὰς τῶν γε-
 ρόντων πρόστι, καὶ ὅλως ἀπάντων ὁ πολυψήφο
 τας οὐκ ἐπαυσαί. σὺ γὰρ καὶ μάστιγι, ὅσῳ τὴν
 λαοκλῆν αἶε καὶ σῶζουσιν φέρεται, ὁ καὶ διαρρήμ με
 τὰ παρόντι ποιεῖ, διὰ γὰρ τὸ μέγεθός τοι πολυή-
 ματος, καὶ πάντ' ἀδικαίως αὖ φοβηθέντα. ἰδὲ κείνο
 δὲ, νῆ Δία, πρόστι καὶ αὐτῷ διαρρήμ ποιεῖ, τὸ μὴ
 πάντ' ἐπαισὶν ἀλλότριον τὰ μὲν εἶναι σοι, ὅς πόλεώς
 τε ἐκείνης εἰμι, καὶ πολλοῦ δ' ὑποπίπτας, τὸ μὲν
 πρῶτον ἰδέα, τὸ δ' οὐδ' ὅτι οὐκ ἔστιν, μετὰ πάντας τ'
 ἔθνη. ὥςτε, καὶ πού καὶ νῦν ἐμοὶ δὲ τὸ χεῖρον ῥέπω-
 σι καὶ ψῆφον γὰρ τὸν λόγῳ, καὶ ἐλάττους ὡσιν αἰε-
 μένους, σὺ τὴν εἰς Ἀθῶν πρὸς τοῖς, ἀναπλήρου
 τὸ γὰρ δέον παρὰ σεαυτῷ, καὶ τὸ ἐπ' ἀνθρώπων οἰ-
 κείῳ σοι δοκεῖτω. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκείνῳ μοι ἰκανόν, εἰ
 πολλοὶ ἐθαύμασαν πρότερον, εἰ γὰρ δὲ οὐκ ἦν ἐγὼ,
 εἰ ἐπαινοῦμαι πρὸς τῶν ἀνθρώπων οἱ λόγοι.
 πάντ' ἐκείνα ἰσχυρὰ μακρὰ φασί, καὶ ἐπ' αὐ-
 σκίαι, τὸ δ' ἄλκιδες, γὰρ τὸν παρόντι διακρίσεις,

ἔως ἀκριβὲς ὅρος τῶ ἐμῶν, ὃ δὲ ἀμείδιτον ἐπὶ, ὃ δὲ
ὡς αὐτὸς γινώσκουσιν, ἀλλ' ἢ ἀρίστον καὶ παιδείαν
δίδουσι νομίζουσι, σοὶ γὰρ δόξαν, ἢ πάντων, διφρημὴν
ἢ χροῖ, πρὸς ὅτῳ μέγαν ἀγῶνα χωρῶντα, δόξα μὲν
γὰρ, ὦ θεοί, λόγου ἀξιοί, ἐβεβαιώσατε ἡμῶν τὴν πα-
ρὰ τῶν ἄλλων ἐπαινον, ὡς τὸ λοιπὸν θαρρῶντας, εἰς αὐτὸς
πολλὰς πρῆναι. παῦ γὰρ ἡδὴ σάδιον ἢ τὸν φοβερὸν
τῷ Ὀλύμπῳ τὰ μεγάλα νηκικῆσι.

Σκύνθης ἢ Πρόξενος.

ΟΥ πρῶτον Ἀνάχαρσις ἀφ' ἧς ἐκ Σκυθίας
ἀθλῶναι παιδείας ἐπιθυμῶν τῶ Ἑλληνικῆς,
ἀλλὰ καὶ Τόξαρις πρὸ αὐτῶν σοφὸς μὲν, ἐπελόντα-
λ' αὐτῆς, ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ φιλομαθὲς τῶν ἀρί-
στων. οἵκοι δὲ οὐ τῷ βασιλείῳ γήρους ὦν, οὐδὲ τῶν
πιλοφορικῶν, ἀλλὰ Σκυνθῶν τῶν πολλῶν, καὶ
δημοτικῶν, οἳ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ ὀκτὰ τοῖσι
καλούμενοι, ὅσοι δὲ ὄντι, δύο βοῶν διασώτῳ εἶναι,
καὶ ἀμύξῃς μιᾶς. οὐτ' ὁ Τόξαρις οὐδὲ ἀπ' ἡλθον
ἐπὶ ὀπίσω, οὐ Σκύνθας, ἀλλ' Ἀθλῶνσι ἀπέθανε. ἐ-
μετ' οὐ πολὺ, καὶ ἥρως ἔδωξε, καὶ γνῶναι αὐ-
τῷ ξένῳ ἰατρῷ οἱ Ἀθλῶνται, ὅσοι γὰρ τὸν νομα ἥρως
γῆρ' ἐπεκτίσαστο. τὴν δ' αἰτίαν φησὶ πᾶσι
μίας, καὶ αὐτὸς ὅπου ὅτι αὐτῶν ἥρως κατελέγη, καὶ
τῶν Ἀσκληπιδῶν εἰς ἔδωξεν, οὐ χεῖρον ἰσως δικ-
ησάσθαι, ὡς μολῆτε, οὐ Σκύνθας μόνον ἐπὶ χῶρον
ὅν ἀπαθανάτιζεν, καὶ πέμπειν πρὸς τὸν Ζάμολ-
ξιν,

ἔμειν, ἀλλὰ καὶ Αθλιωαῖοις θῆναι θεοποιεῖν οὗτος Σκύ-
 θας ὑπὸ τῇ Ελλὰσσιν. κατὰ τὸν λοιμὸν τὴν μέγαν,
 ἐδίδεον ἢ Ἀρχιτέλους γυνή, Ἀρεοπαγίτου ἀνδρός,
 ἐπισκάντα οἱ τὸν Σκύθην, λελδύσαι εἰπεῖν Αθλιωαῖ-
 οῖς, ὅτι πωύσσονται τῷ λοιμῷ ἐχρόμνοι, ἢ οὗτος σκνω-
 πούς οἶνω πολλῷ θάνασι. οὗτος συχνάκις γηρύμε-
 νον, οὐ γὰρ ἠμέλησαν Αθλιωαῖοι οἱ ἀκούσαντες, ἐ-
 παυσε μήκετι λοιμῷ τῆς αὐτοῦ, εἴτε ἀτμούς τινας
 πονηρὸς ὁ οἶνος σβέσας τῇ ὁσμῇ, εἴτε ἄλλο τι πλε-
 ον εἰδώς ὁ ἥρως, ὁ Τόξαρις, ἅτε ἰατρικὸς ὤν, σω-
 βούλδυσεν. ὁ δ' οὐκ ἔμελλεν τῇ ἰατρικῇ ἐπι καὶ νῦν
 ἀποδίδοται αὐτῷ, λδυκὸς ἵππος κατὰ θυόμην
 ὑπὸ τῇ μνήματι, ὅθεν ἐδίδεον ἢ δειμαννέτη πρὸς ἐλ-
 θόντα αὐτὸν, γνῖται λαοὶ ἐκεῖνα τὰ πόδι τοῦ οἴνου.
 καὶ αὐτὴν κείνη ὁ Τόξαρις παταμύνει, τῇ τε ἐπι-
 γραφῇ γνωθῆς, εἰ καὶ μὴ πᾶσα ἐφαίνετο, ἐπὶ καὶ
 μάλισσα, ὅτι ὑπὸ τῇ σήλῃ Σκύθης ἀνὴρ ἐγκρο-
 λαπῶ, τῇ λαίᾳ μὲν τόξον ἔχων γνῖται παμνύον, τῇ
 δεξιᾷ δὲ βιβλίον, ὡς ἐδίδκει. ἐπὶ καὶ νῦν ἴδοις αὐ-
 τὸν ἐπὶ ἡμῖν, καὶ τὸ τόξον ὅλον, καὶ τὸ βι-
 βλίον, τὰ δ' ἄλλα τῇ σήλῃ, καὶ τὸ πρόσωπον ὁ χρὸ-
 νος ἥδ' ἐλμύνατό που. ἐστὶ δὲ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ δι-
 πύλου, γνῖται ἀριστοῦς εἰς Ἀκαδημίαν ἀπὸντων, ὃ μέ-
 γα τὸ χῶμα, καὶ ἡ σήλη χαμαὶ, πλὴν ἀλλ' ἐσπεῖται
 γε αἰεὶ. καὶ φασι πυρεταῖνοντάς τινας ἥδη πω-
 παύσας ἀπ' αὐτοῦ, καὶ μὰ τὸν Δι' οὐδὲν ἄπιστον,
 ὅς ὅλῳ ποτὲ ἤσαστο τὴν πόλιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ

πρὸς ἦν καὶ ἐμνήσθην αὐτῷ, ἐξ ἡ μὲν ἐπὶ τοῖς αἰεσί. ὁ
 Ἀναλχαρσις δὲ ἀρ' τι κατὰ πεπλοδὴ καὶ ἀνίει ἐκ Πει-
 ραιῶς, οἷα δὲ ξυγ' ὅ, καὶ βαρ' ἄρος, οὐ μετρίως τε
 παραγμύλι' ἐπὶ τῇ γνώμῃ, πάντα ἀγνοῶν, φο-
 φοδὴς πρὸς τὰ πολλὰ, οὐκ ἔχωρ, ὁ, π' χήσαιτο ἐ-
 αὐτῷ. καὶ γὰρ σωίει κατὰ γλῶσσιν παρὰ τῶν
 ὀρώντων αὐτῷ τῇ σκιδνῇ, ἢ ὁμόγλωσσον οὐδὲν ἄν εἴ-
 ρισκε, καὶ ὅλως, μετέμελ' αὐτῷ ἦδ' ἢ ὁδοῦ. καὶ
 εἰδ' ἔδοκτο, ἰδόντα μόνον τὰς Αθλιῶς, αὐτῷ πόδ' αὖ
 θυς ὀπίσω χωρῆν, καὶ πλείον ἐπιβάντα, πλείμ αὖ-
 θις αὐτῷ βοῶντος, ὅθ' οὐ πολλὴ ὁδὸς ἐμελ' αὐτῷ
 εἶσθαι οἴκαδε, ὅτ' Σκυθας. οὕτως ἔχοντι τῷ Ἀνα-
 χαρσίδ' ἐν τυχαίῃς δαίμωνις ἀγαθος, ὡς ἀλη-
 θῶς ὁ Τόξαις ἦδ' ἐν τῷ Κόραμεικῷ. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον ἢ πολλὴ αὐτῷ ἐπεσπῆσαι τε, πατριῶτις οὐ-
 σα, εἴτα μὲν τοι οὐ χελεπῶς ἐμελλε καὶ αὐτῷ γνώ-
 σθαι τὸν Ἀναλχαρσίμ, ἅ τε γήρους τοῖς δοκιμωτά-
 του ὄντα, καὶ γὰρ τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. ὁ Ἀναλχαρ-
 σις δὲ, πόθεν αὐτῷ κείνον ἐγνώ ὁμοειδὴ ὄντα, Ἑλλη-
 νισί ἐσαμνόν, ὑπερυμνόν τ' ἡγήσιον, ἄλ-
 σον, ἀσίδηνον, ἦδ' ἐν σωμυλον, αὐτῷ τ' Ἀθηναῖον γὰρ
 τῷ αὐτοχθόνων; οὕτω μετεπεποίητο ὑπὸ τοῦ χρο-
 νου, ἀλλὰ Τόξαις Σκυθισί πρῶσι πῶν αὐτῷ, ἢ σὺν,
 ἔφη, Ἀναλχαρσις ὡμ' τυχαίης, ὁ Δαυκίτου; εἰδὼ-
 κρυσθ' ὑφ' ἡδονῆς ὁ Ἀναλχαρσις, ὅτι καὶ ὁμόφωνον
 εὐρήκει πινά, καὶ ὅσων εἰδὼτα, ὅστις λῶ ἐν Σκυ-
 θας, καὶ ἡρ' ὅ, σὺν δὲ πόθεν οἶδα ἡμῶς, ὡς ξυγ' ἐλα-
 αὐτὸς

αὐτὸς ἔφη, ἐκείδν' εἰμι παρ' ὑμῶν, Τόξαις τούνο-
μα, οὐ τῶν ἐπιφανῶν, ὥς τε καὶ ἐγνώσθαι αὐτοὶ σοὶ κατ'
αὐτό. μῶν, ἔφη, ὁ Τόξαις εἶ, ποδὶ οὐ ἐγὼ ἤκουσα,
ὥς τις Τόξαις, ὅρῳ τι φ' Ἑλλάδι, ἀπολιπὼν καὶ
γυναικα γ' Σκυνδία, καὶ παιδία νεογνά, οἵ χολοῖ δὲ
Αθλῶας, καὶ νῦν διατρίβει κείνι, τιμῶμεν. ἔπειτα
τῶν ἀρίστων, ἐγὼ, ἔφη, ἐκείνός εἰμι, εἰ τις καμὸν λό-
γῳ ἐπιπαρ' ὑμῶν. οὐκ οὐκ ἦδ', ὅς ὁ Ἀνάχαρσις, μα-
θητὴν σου ἰδοί με γε γημελίου, καὶ ζηλωτὴν τοῦ
ρωτῆ, ὃν ἡράδης ἰδοί με τῶν Ἑλλάδα. καὶ κατὰ γε
τῶν ἐμπορίων ταύτων ἀποδ' ἡμῖν, ἡκω σοι, μυ-
ρία παθῶν γ' τοῖς δ' ἄλλοις μέσον ἔδνεσι. καὶ εἰ γε μὴ οἱ
γνέτωρ, ἐγνώσο ἦδ' ἡ, πρὶν ἡλίου διῶαι, ὅπῃ σὺ αὐ-
θις ὡδὴ ναῦν καπιγῆαι, οὕτως ἐπετασθ' ἡμῖν, ξυία
καὶ ἄγνωστα πάντα ὁρῶν. ἀλλὰ πῶς Ἀκινάνου
Ζαμόλξειδ' ἔφη, τῶν πατρῶων ἡμῶν διῶν, σὺ με ὦ Τό-
ξαι παραλαβὼν ξενάγισον, καὶ δειξὼν τὰ κάλ-
λιστα τῶν Ἀθλῶνσι, εἴτα καὶ τὰ γ' ἡ ἄλλη Ἑλλά-
δι, νόμων τε καὶ ἀρίστων, καὶ ἀνδρῶν καὶ Βελτί-
στων, καὶ ἡδὴ καὶ πανηγύρεις καὶ βίον αὐτῶν, καὶ
πολιτείαν, δι' ἧς σὺ τε καὶ γὰρ μετὰ σέ ποσαύ-
τῳ ὁδὸν ἡμεῖν, καὶ μὴ ποδῶν ἀθέατον αὐτῶν
ἀνασρέφοντα. ὅσον μὲν, ἔφη ὁ Τόξαις, ἡκιστα ἔρωπι-
κὸν εἶρηκας, ὡδὴ τὰς θύρας αὐτὰς ἐλθόντα, οἷχεσθαι
ἀπὸντα, πλὴν ἀλλὰ θάρρει, οὐ γὰρ αὐτῶς φησὶ. ἀ-
πέλθης, ὅδ' αὐτῶν ἀφ' ἧς ῥαδίως ἡ πόλις. οὐχ οὕτως
ὀλίγα τὰ διληκτὰ ἔχει πῶς καὶ ξένους, ἀλλὰ μά-

λα ἐπλήνφεται σου, ὥς μήτε γυναικὸς ἔπι, μήτε
 παίδων, εἴ σοι ἦδ' ἑοῖσι, μεμνήσθαι. ὥς δ' αὖ τάχι-
 σαι πᾶσαν ἰδὼς τὴν πόλιν τῶν Αθηνῶν, μάλλον δὲ
 τὴν Ἑλλάδα ὅλυν, καὶ τὰ Ἑλλήνων καλὰ, ἐγὼ ὑ-
 ποθήσομαι σοι. ἐσι σοφὸς ἀνὴρ γνῶντα, ἐπιχώριος
 μὲν, ἀπὸ δ' ἡμῶν δὲ μάλα πολλὰ ἐς τε Ἀσίαν, καὶ
 εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀνθρώπων συγ-
 γηρόμεν, τὰ ἄλλα οὐ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ κο-
 μιδ' ἢ πωγῆς. ὅφει γέροντα, οὕτω δημοτικῶς ἐπαλ-
 μόνον, πλὴν διὰ γε τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄλλω ἀ-
 ρετῇ, πάντῃ τιμῶσιν αὐτὸν, ὥς ἐκ νόμοις τε χρῶν-
 ται πρὸς τὴν πολιτείαν, καὶ ἀξιοῖσι κατὰ τὰ ἐκεί-
 νου πρῶτάγματα βιοῦν. εἰ δὲ τὸν φίλον κτήσαιο,
 καὶ μάθοις, οἷός τ' ἀνὴρ ὅτι, πᾶσαν νόμιζε τὴν Ἑλλά-
 δα γνῶντα ἔχειν. καὶ τὸ κεφάλαιον ἦδ' ἑοῖσι, εἰδέ-
 ναι τῶν πῶδε ἀγαθῶν ὥς οὐκ ἔστιν, ὅ, τι αὖ μείζον
 σοι καλὸν χαρίσασθαι διωαίμεν, ἢ συστήσας ἐκεί-
 νῳ. μὴ τοίνυν μέλομεν, ἔφη, ὦ Τόξαρ, ὁ ἀνάχαρ-
 σις, ἀλλὰ με λαβὼν, ἄγε παρ' αὐτὸν, ἅπας ἐκείνο
 δέδωκε, μὴ δυσπρόσοδος, καὶ γνῶντα παρέργον βῆτοί
 σου τὴν γνῶντα γινώσκων ἡμῶν. οὐ φήμει, ἦδ' ὅς ἐκει-
 νῳ τὰ μεγίστα χαρίσασθαι μοι δοκῶ, ἀφορμὴν πα-
 ραχῶν τῇ δὲ ξυγῆν ἀνδρῶν δύποιίας. ἔπειτα μόνον,
 εἴ σοι γὰρ, ὅσην ποδὲς αὐτὸς ξυγῆς ἢ αἰδῶς, ἢ ἄλλῃ ἐπιεί-
 κεια, καὶ χρηστότης. μάλλον δὲ κατὰ δαιμόνα ἐστὶ
 αὐτὸς ἡμῖν πρόσσειν, ὅτι σιωπῶντας, ὁ λαὸς ἐμ-
 τῶ, καὶ ἅμα πρῶσει πᾶν τὸν Σόλωνα, τοῦ πόσι, ἔφη,
 δῶρον

δῶρον μέγιστον ἢ κω ἄγων, ξένον αὐδρα, Φιλίας
 δέομαι. Σκυθὴς δὲ ὅτι τῷ πατρὶ ἡμῖν δουρατρί-
 δωρ, καὶ ὅμως τὰ κεί ποῦντα ἀφεί, ἢ κει σωεσόμε
 ν Θ ὑμῖν, καὶ τὰ κάλλιστε ὀφόμεν Θ Φιλελάδος,
 καὶ γὰρ ἐπιτομόν ἵνα ταύτῃ δίδωρον αὐτῷ, ὅπως
 ῥᾶστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα, καὶ γνώεμ Θ γέ-
 νοιτο τοῖς ἀφίσις, ἔσθρ δ' ἰω σοι πρῶτα γαίρ αὐ-
 τόν. εἰ τοίνυν ἐγὼ Σόλων οἶδα, οὕτω ποιήσεις, ἔ
 πρῶτα ξηρήσεις αὐτῷ, καὶ πολίτῃ γνήσιον ἀποφα-
 νείς Φιλελάδ Θ. καὶ ὅπρ σοι ἐφίω μικρόν ἐμπε-
 ρν, ὡ ἀνάχαρσι, πάντ' ἐώρακας ἢ δ' η, Σόλων
 ἰδὼν, ἔσθρ αἱ Αθῶναι, ἔσθρ ἢ Ελλὰς. οὐκ ἐπὶ ξέν Θ,
 σύμπαντες σε ἴσασι, πάντ' οὖν σε Φιλοῦσι, τηλι-
 κούτῳ ὅτι τὸ κατὰ τὸν πρῶτον τῷ ἔσθρ. ἀπαί-
 τωρ ἐπλήσῃ τῷ γν' Σκυθία, σωὼν αὐτῷ. ἔχεις Φι-
 ἀποδμήας τὰ ἄθλα, τῷ ὅρῳ τῷ τῷ Θ. οὗτος
 σοι ὁ Ελλανικὸς κανὼν, ἔσθρ δειγμα Φιλοσοφί-
 ας Φι Αἰκῆς, οὕτω τοίνυν γίγνωσκε, ὡς δουρα-
 μονέσι τοι ὦν, ὅς σωέσι Σόλωνι, καὶ Εἰλώ χρησῇ
 αὐτῷ. μακρόν αὖ εἴη διηγήσαδ', ὅπως ἢ ἡδὴ ὁ Σό-
 λων ἔρ' δῶρ, οἷα δὲ εἴπῃ. ὡς δὲ τὸ λοιπὸν σωῆ-
 σαν, ὁ μὲν παρ' αὐτῷ, καὶ διδάσκωρ τὰ κάλλιστε,
 ὁ Σόλων, ἔ Φίλων ἀπασι ποιεῖν τ' ἀνάχαρσι, καὶ
 πρῶτα γὰρ τοῖς Ελλανῶν καλοῖς, καὶ πάντ' ἑσθρ
 ἐπιμελούμενος, ὅπως ἢ δῖτα δῖα πρὸς τὴν γν' τῇ Ελλὰ
 δι. ὁ δὲ τεθνηπὼς τῷ σοφίαν αὐτῷ, ἔ μὴδὲ τὸν ἑ-
 τέρῳ πόδια ἐκὼν εἶν ἀφελαιπόμενος, ὡς γοῦν ὑπὲρ

ἄνθρωποι, ὅτι τὸν αὐτὸν χρόνον ὅτε
 ἀπαντὰ ἐγνώριον ἀνθρώποις, καὶ πάντες αὐτὸν γινώσκοντες,
 ὅτι ἐπὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, ὅτι γὰρ μικροῦ αὐτὸν χρόνου ἐπαι-
 νῶν, ἀλλ' οἱ ἀνθρώποι καὶ ὅσοι, ὡς νομοθέτη ἐπέθον
 τοῖς, ἐφίλωσαν, οὐκ ἐκείνῳ δοκίμαζον, καὶ ἐπιστάτον
 ἀρίστους ἀνδράς εἶναι τὰ τελευτῶντα. καὶ ἐμνήσθην μό-
 νῳ βαρβάρων ἀναχαιρῶν, δημοποίνῳ γηρό-
 μινῳ, εἰς ἡγεμονίαν ἐπιστάτην, καὶ ὅσοι ἰσορροῦντι
 πόλιν αὐτοῖς. καὶ οὐκ αὐτὸν δὲ ἀνέστρεψον, οἶμαι, ὅτι
 σκυνδῶν, εἰ μὴ Σόλων ἀπέθανε. βούλεσθε δὲ, ἥδη ἐ-
 παγαλῶν ὅτι μὲν τὸ τέλος, ὡς μὴ ἀκίφαλλον
 πόλιν οὐκ ἔστιν, ὡς γὰρ αὐτὸν εἰδέναι, ὅτι πινός μοι εἴνεκεν, ὅ
 ἀναχαιρῶν ἐκ σκυνδῶν, καὶ τῶν χρόνων τὰ νῦν ἐς μα-
 κεδονίαν ἤκοντες, ἐπὶ καὶ Σόλωνα γέροντα ἀνδράς
 ἐπαγαλῶν ἀθλητῶν. φημι δὲ ὁμοίον τι καὶ αὐτὸς
 παθεῖν ὅτι ἀναχαιρῶν. καὶ πῶς χαρίτων, μὴ νε-
 μεσίαν τέ μοι εἰδέναι, εἰ βασιλικῶν ἀνδρῶν ἐμαυ-
 τῶν εἴκασα, βαρβάρῳ μὲν γὰρ καὶ ἐκείνῳ. καὶ ὅτε
 πρὸς αὐτὸν Σόλωνος ἡμῶν φαυλοτόρους εἶναι τῶν
 σκυνδῶν, ἀτὰρ αὐτὸς ἦν τῷ βασιλικῶν εἰσποιοῦν τὰ
 μὲν δὲ τῶν ὁμοιοτήτων, κατ' ἐκείνα δὲ ὅτε γὰρ πρῶ-
 τον ἐπεδίδμεν αὐτῶν τῇ πόλει, ὅτι πλάγῳ ἢ δι-
 νῶν, διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὸ καλόν, καὶ τῶν ἐμ-
 πολιτοδουμένων τὸ πλῆθος, καὶ τῶν ἄλλων διωκ-
 μιν, καὶ λαμπρότητα πᾶσαν. ὡς ἐπὶ πολὺ ἐτε-
 βήπειν πρὸς ταῦτα, καὶ οὐκ ἐδέχοντο ὅτι βαρβα-
 ροί, οἷον τι καὶ ὁ νεοκωτῆς ἐκείνος νεανίσκος ἐπεπύ-
 θει.

θει, πρὸς τὴν τοῦ μεγάλου οἰκίαν. καὶ ἐμελλον οὐ-
 τὼ διατεθῆσθαι τὴν γνώμην, ἰδὼν πόλιν ἀκμολ-
 ζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ, καὶ κατὰ τὴν ποιητὴν ἐκεί-
 νον, ἀνθίσταν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλει πόλις.
 οὕτω δ' ἡ ἐχὼν, ἐσις πούμην ἦδ' ἡ πόδι τῶν πρακτέ-
 ων, καὶ τὸ μὲν δέξαι τῶν λόγων ὑμῶν, πάσαι ἐδέ-
 δοκτο. τίσι γὰρ αὖ ἄλλοις ἐδείξα, σιωπῇ παροδ' ἐν-
 ρας τηλικαύτῃ πόλιν; εἴη του γὰρ, οὐδ' ἀποκρύ-
 ψομαι τὰ ληθεις, οἳ τινος οἱ πρὸ χοντὸν εἶναι, ὃ οἷς
 αὖ πρὸς πρὸς ληθῶν, καὶ συγγρατάμην, πρὸς τὰς
 τας σωμαγωνισαῖς χροτο πρὸς τὰ ὅλα. γνῶταῦτά
 μοι οὐχ εἰς, ἀπορ' ὅτι ἀναχέρσιδι, ὃ οὐτ' βαρ-
 βαρ, ὁ τόξαις, ἀλλὰ πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες
 τὰ αὐτὰ, μόνον ἐκ αὐταῖς συλλαβῶν ἐλεγον. ὡς ἐ-
 νε, πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χρῆστοι, καὶ δεξιοὶ ἀνὰ τὴν
 πόλιν, καὶ οὐκ αὖ ἄλλα χόθι τοιούτους εὖροις ἀν-
 δρας ἀγαθοῦς. δύο δὲ μάλιστα ἐσὼν ἡμῖν ἀνδρεά-
 ριστω, γῆνι μὲν καὶ ἀξιώματι πολὺ πρὸ χοντὸν
 ἀπάντων, παρ' εἰς δὲ, καὶ λόγων διδάμει, τῇ Ατ-
 τικῇ δεικνύει παρὰ βάλλοισιν αὖ. ἡ δὲ παρὰ τοῦ δ' ἡ-
 μου δυνόια. πάντ' ἐρωτικὴ πρὸς αὐτὸν, καὶ τουτὶ
 γίγνεται, ὃ, π' αὖ ἀρίστον ἢ τῇ πόλει. τὴν μὲν γὰρ
 χρυσότητά, καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐξήρους φιλανθρωπί-
 αν, καὶ τὸ γν' μεγέθει τοσούτῳ ἀνεπίφθονον, καὶ τὸ
 μετ' ὀννοίας αἰδέσιμον, ὃ τὸ πρᾶτον, καὶ τὸ ἐν πρὸς
 οὐν αὐτὸς αὖ ἄλλοις διηγῆσαι, πέραθεις μικροῦ
 ὕψους. ὃ ὡς μᾶλλον θαυμάσιος, μίᾳς καὶ τῇ αὐτῆς

οἰκίας ἐσόν, ἦος καὶ πατὴρ, ὁ μὲν, εἴ τινα Σόλωνα,
 ἢ Περικλέα, ἢ Αἰσίδαλλω ἐπινοεῖς, ὁ δὲ ἦος, καὶ ὁ φ-
 θείς μὲν, αὐτίκα ἀπαξέταί σε, οὐτω μέγας ὄστι, ἔ-
 καλὸς ἀρξένω πλὴν ἵνα τῷ θυμῷ εἴη καὶ φθέρ-
 ξαιτο μονοῦ, οἰκίσεται σε ἀπὸ τῶν ὧτων ἀναδικασά-
 μιν, τοσαύτῃ Αφροδίτῃ ὡδὶ τῇ γλώτῃ ὁ νεα-
 νίσκος ἔχει, ἢ γὰρ τοὶ πόλις ἀπασα, κακινότου ἀκ-
 ουσιν, ὅπότ' αὖ δ' ἐκμηγορήσων παρέλθοι. ὁποῖόν
 φασὶ ὅτ' τότε Αθιναίους πρὸς τῷ Κλεινίου
 πεπονθῆναι, παρ' ὅσων τοῖς μὲν οὐκ εἰς μακρὰν με-
 τμήλησε τῷ ὄρωτ', ὅν ἠρώδησαν τῷ Αλκιβιά-
 δου. ἔσθον δὲ ἡ πόλις οὐ φιλεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰ-
 δεῖσθαι ἡδ' ἡ ἀξιοῖ. καὶ ὅλως, γὰρ ἔσθον ἡμῶν δικμόστον
 ἀγαθόν ὄστι, καὶ μέγα ὄφελ' ἀπασιν, αὐτὸς οὐ-
 τ'. εἰ δὲ αὐτός τε, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, δ' ἔξαν-
 τό σε, καὶ φίλον ποιήσαντο, πᾶσαν ἔχεις τὴν πό-
 λιν, καὶ ἐπισῆσαι χεὶρ τὴν χεῖρα ἔσθον μόνον, ἔσθον
 ἐπὶ γνῶνίμα τὰ σά. ταῦτα νῦν τῷ δι' ἀπαντες
 ἐλεγον, εἰ χεὶρ καὶ ὄρεον ἐπάγειν ἔσθον λόγῳ, καὶ μοι,
 ἡδ' ἡ τειρωμένη, τὸ πολλόν τῶν πρῶτοντων εἰρη-
 κῆναι ἐδοξα. οὐχ' ἐδρας πίνω, οὐδ' ἀμβολᾶς ὄρ-
 γον, ὡς ὁ Κεῖθ' φησὶν, ἀλλὰ χεὶρ πάντα μὲν κάλωρ
 κινῆν, πάντα δὲ πρῶτ' ἔχειν, ἔσθον λέγειν, ὡς φίλοι ἡ-
 μῶν ποιοῦν τοὶ γήρουντο. ἡ γὰρ τοῦθ' ἔπαρξεν, ἐν δὲ
 πάντα, καὶ πλὴς οὐρεῖς, ἔσθον κινῶν ἡ θαλάσσης,
 καὶ ὁ λιμὴν πλοῖον.

πᾶς

Πῶς δὲ ἰσορίαν συ-
γρῶφειμ.

Αβδηρίτους, φασί, Λυσιμάχου ἡδὴ βασι-
λεύοντος, ἐμπισθεῖν πινύσημα, ὃ καλὲ Φί-
λων, τοῖδ'το, πυρετοῖν μιν γὰρ τὰ πρῶτα των
δ' αἱ ἀπαντας, ἀπ' ἧς πρώτης θυθὺς ἐρρωμύως,
ἔλιπαρὲς ἔρ' πυρετῶ, ποδὶ δὲ τὴν ἐβδὸμῳ, τοῖς
μὲν αἶμα πολὺν ἐκρίνωρ ῥυεμ, τοῖς δὲ ἰδρῶς ἐπιγε-
νόμιντο πολὺς, καὶ οὐτ' ἔλυσε τὸν πυρετὸν, ἐς
γελῶν δ' ἐπὶ πᾶσι ποδίσιν τὰς γνώμας αὐτῶν.
ἀπαντῶν γὰρ ὅτι τραγωδῶν παραινῶντο, ἔιαμε
ἔαα ἐφθέγγοντο, καὶ μέγα ἐβόων, μάλιστα ἧς ἔπει-
τίδ' Ἀνδρομέδαν ἐμονώδω, ἔτι τὴν ἑρπύρεως
ῥῆσιν γὰρ μέλει διεξήδω. καὶ μετὰ τὴν ἡ πόλις ὠ-
χρῶν ἀπάντων καὶ λεπτῶν, τῶν ἐβδὸμαίων ἐκείνων
τραγωδῶν, Σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε, ἱερὰνθρώπων ἐ-
ρως, καὶ τὰλλα μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβοώντων, καὶ
ἔπειτα ἐπιπολὺν, ἄλλοι δ' ἡ χειμῶν, καὶ κρύθ' δὲ μέγα
γῆνόμενον, ἔπαυσε ληροῦντας αὐτοὺς. αἰτίαν δὲ
μοι δοκεῖ τὸ τοιούτου παραχρῆν Ἀρχέλαος ὁ τρα-
γῶδης, θυθυκίμων τότε, μετοῦτος θέρος, γὰρ πολ-
λῶ ἔρ' φλογμῶ τραγωδίστας αὐτοῖς τὴν Ἀνδρο-
μέδαν, ὡς πυρετῶν τε ἀπ' ἧς θεάτρου ὅτι πολλὰς,
ἔανασάντας ὑσόρον, ὅτι τὴν τραγωδῶν πῆρολι-
δαίνην, ἐπιπολὺν ἐμπελοχωρήσας ἧς Ἀνδρομέδας
τῇ μνήμῃ αὐτῇ, καὶ ἑρπύρεως ἐλίσσῃ τῇ μετ' ὅσῃ, τῇ

ἐκάστου γνώμῃ παρὰ πειρῶν. ὡς δὲ γινώσκουσιν ὅτι
 παραβλαβῆναι, τὸ Ἀβδελειῶν ἐκείνο πάνθ' ὡς οὐ
 αὐτὸ πολλοὺς τῶν πεπαιδευμένων προειληλυθῶν,
 οὐχ ὥστε τραγῶδ' εἶναι, ἐλάττω γὰρ αὐτῷ αὐτὸς παρέπαι-
 ον, ἄλλοις τῶν ἰαμβέοις, οὐ φαύλοις κατὰ κηλῶν,
 ἀλλ' ἀπὸ οὗ δὴ τὰ γινώσκοντα ταῦτα κινῶνται, ὁ πό-
 λευς δὲ πρὸς αὐτὸν βαρβαροὺς, καὶ τὸ γινώσκοντα
 τραῦμα, καὶ αἱ σιωπαῖς νύκτας, οὐδ' εἰς, ὅστις οὐχ ἴσως
 εἶαν συγγράφει. μᾶλλον δὲ Θουκυδίδει, καὶ Ἡρό-
 δου, καὶ Ξενοφῶντος ἡμῖν ἀπαντῶν. καὶ ὡς εἰ-
 κῶν, ἀληθὲς ἂν ᾧ ἐκείνο, τὸ, Πόλεμος ἀπαντῶν
 πατέρων, εἴ γε καὶ συγγραφεὺς ποσὺν τοὺς ἀνέφυ-
 σεν, ὑπομῖναι πᾶσι πληγῇ. ταῦτα πίνω, ὡς φιλότιμος,
 ὁρῶντα καὶ ἀκούοντά με, τὸ τῷ Σινωπέως ἐκείνο
 εἰσῆλθον. ὅποτε γὰρ ὁ Φίλιππος ἐλέγχετο ἡδὲν ἐπε-
 λαύνειν, οἱ Κορίνθιοι πάντες ἐπαράτηντο, καὶ γινώ-
 σκοντες ἦσαν. ὁ μὲν ὅπλα ἐπισκοδύαζον, ὁ δὲ λίθους
 παραφέρειν, ὁ δὲ ὑποκοδύμων τῷ τείχεος, ὁ δὲ
 ἐπαλξίμῳ ὑποσκέιζον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλοι τῶν χρησί-
 μων ὑποουργῶν. ὁ δὲ Διογῆνης ὁρῶν ταῦτα, ἐπεὶ
 μηδὲν εἶχεν, ὁ, τι καὶ προέηκε, ὁ δὲ γὰρ αὐτῷ ἐς ὅ-
 δὲν ἐρεῖτο, δῖα ζωσάμενος τὸν τριβάνιον, ἀποδῆμι καὶ
 λαὶ καὶ αὐτὸς ἐκύλιε τὸν πόλεμον, γινώσκοντες ὅτι
 καὶ αὐτὸς καὶ κατὰ τὸν Κρανίου. καὶ πνῶν τῶν συ-
 νήθων ἐρομένων, τί ταῦτα ποιεῖς, ὡς Διογῆνης. λι-
 λῶ, ἐφ' ἧς καὶ γὰρ τὸν πόλεμον, ὡς μὴ μόνον ἀργεῖν δό-
 κοίλω γινώσκοντες ἐργαζομένοις. καὶ τὸς δὲ, ὡς Φί-
 λωμ,

ὡς δ' εἰσορίαν συγγράφειμ. 461

λων, ὡς μὴ μόνον ἄφωνον εἶναι γινώσκω πολυφώ-
 νον, ὡς καὶ ἄλλοι, μὴ δὲ ὡς ἀπορρηκτικὸν δορυφόρον,
 κεκμηνὸς σιωπῇ παραφοροίμεν, καλῶς ἔχειμ ὑπε-
 λαβον, ὡς διωκτόν μοι: κυλίσει ἄρ' ἐπὶ πόρον, οὐχ ἰσο-
 ρίαν συγγράφειμ, οὐδὲ πράξεις αὐτὰς διεξιγάναι.
 οὐχ οὕτω μεγάλον τολμῶ ἐγὼ, μὴ δὲ ὅσον δ' εἰσῆς
 ποδὶ ἐμοῦ. οἶδα γάρ, ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ κατὰ τὴν
 πετρῶν κυλίει τις, καὶ μάλιστα, οἷον τοῦ μόνον ὅσον
 πιδάκνιον, οὐδὲ πᾶν κερτόνως κεκοραμυμέ-
 νομ. διήσει γὰρ αὐτίκα μάλα πρὸς μικρόν τι λιθί-
 διον προσπλάσαντα, συλλέγειν τὰ ὅσρα καί. τί ἔν
 ἐγνώσκει μοι; καὶ ὅπως ἀσφαλῶς μεδέξω τὸ πο-
 λεμον, αὐτὸς ἔξω βέλους ἐσὼς, ἐγὼ σοι φράσω, τοῦ
 μὲν καπνοῦ, καὶ κύματός, καὶ φροντίδων, ὅσαι
 ἔστι συγγράφειμ γίνεσιν, ἀνέξω ἐμαυτὸν, ὅτι ποιῶμ.
 πρᾶντες μὲν δὲ τινα μικράν, καὶ ὑποθήκας ταύτας
 ὀλίγας ὑποθήσσομαι τοῖς συγγράφουσιν, ὡς κρινώ-
 νησάμεν αὐτοῖς ἐπὶ οἰκοδομίας, εἰ καὶ μὴ ἐπιγρα-
 φῆς, ἀκρῶ γὰρ διακτύλω τὸ πηλοῦ πρὸς ἄλ-
 λην. καὶ τοῖς δὲ παραεινέσεως οἱ πολλοὶ δ' εἰμ οἷον
 τοῖς σφίσιν ὑπὲρ τὸ πρᾶγμα, οὐ μᾶλλον, ἢ τέχνης τι
 νὸς ὑπὲρ τὸ βαδίζειν, ἢ βλέπειν ἢ ἐοδεῖν, ἀλλὰ πᾶ-
 ν ῥᾶστον καὶ πρόχειρον, καὶ ἅπαντός ἐστιν, ἰσορίαν
 συγγράφει, ὡς τις ἐρεμνύσει τὸ ἐπελθὼν διώκ-
 ται. τὸ δὲ, οἶδά σου καὶ αὐτὸς, ὡς ἐταῖρε, ὡς οὐ γὰρ
 δουμειταχειρίζωμ, οὐδὲ ῥαθύμως σωματεθλήωμ διωκ-
 μένων τοῦτ' ὅστις, ἀλλὰ εἰ τι γινώσκωις ἢ ἄλλο, πολ-

λῆς τῷ φροντίδος διόμνον, ἡ δὲ τις, ὡς ὁ Θουκυδίδης
 φησιν, ὡς αἰ κτῆμα σωπθέει, οἷδα μὲν οὐκ,
 οὐ πάντῃ πολλοὺς αὐτῶν ἐπιστρέφω, γήϊοις δὲ καὶ
 πάντῃ παχδὴς δόξω, καὶ μάλιστα, ὅπόσοις ἀποτε-
 τέλειαι ἥδ' η, καὶ γὰρ τῷ κοινῷ διδασκται ἡ ἰσο-
 εία, εἰ δὲ καὶ ἐπὶ κτῆμα τῶν τότε ἀκροασαμέ-
 νων, μανία, εἰ γὰρ ἐλπίς, ὡς οἱ τοιοῦτοι μεταπεινή-
 λουσιν, ἢ μεταγράψοσι π τῶν ἀπαξ κεκυραμμένων,
 καὶ ὡσπρὶν τὰς βασιλείους αὐλὰς ἀποκειμένων,
 ὅμως δὲ οὐ χείρον, ἢ πρὸς αὐτῶν ἐκείνους εἰρηδοτα,
 ἢ εἰ ποτε πόλεμος ἄλλος συσταίη, ἢ Κελτοὶς πρὸς
 Γέτας, ἢ Ἰνδοὶς πρὸς Βακτρίους, οὐ γὰρ πρὸς ἡμᾶς
 γὰρ πολυμήσειν αὐτὴς, ἀπάντων ἥδ' η κεχειρωμέ-
 νων, ἔχουσιν ἀμεινον σωπθῆναι, τὸν κανόνα ἔδωκεν
 πρὸς αὐτῶν, ἡ δὲ γὰρ διδοὺς αὐτοῖς ὁρθεὶς εἶναι, εἰ
 δὲ μὴ, αὐτοὶ μὲν ἢ τότε τῷ αὐτῷ πῆχαι, ὡς πρὸς
 ἢ νῦν, μετρούμεν τὸ πρᾶγμα. ὁ ἰατρός δὲ οὐκ αὖ
 νυ ἀνίσταται, ἢ πάντων ἀβδ' ἡλείται ἐκόντων Ἀν-
 δρομέδαν τραγωδῶσι. Διτῶν δὲ ὄντων τῷ τῷ
 συμβουλῆς ὁρθῶν, τὰ μὲν γὰρ αἰρεῖσθαι, τὰ δὲ φε-
 γειν διδασκται, φερε, πρῶτα εἰπωμὲν, ἅτινα φου-
 κτίον τῷ ἰσοεῖαν συγγράφοντι, ἢ ὡς μάλιστα κα-
 θαρσύνεται. ἔπειτα, οἷς χρώμεθα, οὐκ αὖ ἀμαρ-
 τῶν τῷ ὁρθεῖς, ἢ ἐπ' ἑνὶ ἀγούσης, ἀρχὴν τε οἶαν
 αὐτῷ ἀρκέτον, ἢ τὰξιν ἢ νῦν τοῖς ὁρθῶν ἐφαρ-
 μοσιον, καὶ μέτρον ἐκείνου, ἢ αἰσιωπικέον, ἢ οἷς γὰρ
 διατρίβειον, ἢ ὅσα παραδραμεῖν ἀμεινον, καὶ ὡς

πῶς

ὡς δὲ ἰσορίαν συγγράφειμ. 463

πὺς ἐριμυδύσαι αὐτὰ, καὶ σωμαρμόσαι. ταῦτα
 μὲν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπόρου, καὶ ἡ τὰς κακίας ἡδὴ
 εἰπωμεν, ὁπόσαι τοῖς φάλλως συγγράφουσι πα-
 ρακλυθεύουσιν. ἃ μὲν ἐν κρινὰ πάντων λόγων ὅτι
 ἀμαρτήματα, γὰρ τε φωνῇ, καὶ ἁρμονίᾳ καὶ διανοίᾳ,
 καὶ τῇ ἄλλῃ ἀτεχνίᾳ, μακρόν τε αὐτοῖς ἐπελθεῖν, καὶ
 ἐπὶ παρούσης ὑποθέσεως οὐκ ἴδιον. κρινὰ γὰρ, ὡς
 ἐφω, ἀπάντων λόγων ὅτι ἀμαρτήματα, γὰρ τε
 φωνῇ καὶ ἁρμονίᾳ. ἃ δὲ γὰρ ἰσορία διαμαρτανόουσι,
 τὰ τοιαῦτα αὐτοῖς ἐπιτηγῶν, οἷα καὶ μοὶ πολλὰ
 καὶ ἀκροαμένῳ ἐδίδε, καὶ μάλιστα, ἢ ἀπασιν αὐτοῖς
 ἀναπετάσῃς τὰ ὧτα. οὐκ ἀκαίρου δὲ, μεταξὺ καὶ
 ἀπομνημονεύσαι γῆνα, παραδέγματος ὅτι γῆνα,
 τῇ ἡδὴ ὅτω συγγεγραμμένων, καὶ πρῶτον γε ἐκεί-
 νο, ἡλίκου ἀμαρτανόουσι, ἐπισκοπήσωμεν. ἀμελή-
 σαντες γὰρ οἱ πολλοὶ αὐτῶν τοῖς ἰσορίᾳ τὰ γε γνημέ-
 να, τοῖς ἐπαίνου ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν διατρέβου-
 σι, καὶ μὲν οἰκίους οὐ ὕψος ἐπαίροντο, καὶ πολε-
 μίους δὲ πέρα τοῖς μετρίοις κατὰ ῥίπτοντες, ἀνοου-
 τες, ὡς δὲ σὺν τῷ ἰδιῷ διώρῃσαι, καὶ διατέχῃσαι
 ἡ ἰσορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον, ἀλλὰ τι μέγα τέχνης
 μέσῳ ὅτι αὐτῶν. καὶ τὸ τὸ μυστικῶν δὴ ὅσοι, δις δια-
 πασῶν ὅτι πρὸς ἄλληλα, εἰ γε τῷ ἡ ἐγκωμιάζοντι
 μόνον γνός μέλι, ὁποῦ ἐπαινεῖσαι, καὶ διφραναί τ
 ἐπαινεσμένον, καὶ εἰ ψευδαμένῳ ὑπάρχει τυχεῖν τοῖ
 τέλους, ὀλίγον αὐτοῖς φροντισθέν. ἢ ὅτι αὐτοῖς τι ψεύδεις
 ἐμπεσόν ἡ ἰσορία, ὅτι ἀκαίρου αὐτοῖς ἀχαιοι, ὅτι μάλ

λον, ἢ τὴν ἀρτηρίαν ἰατρῶν πᾶσι τῇ τρα-
 χείᾳ παραδέξασθαι, αὐτὸν αὐτῷ καταποθῆναι.
 ἐπὶ ἀγνοεῖν ἰοικασιν οἱ τοιούτοι, ὡς ποιητικῆς μὲν,
 καὶ ποιημάτων ἄλλαι ὑποσχέσεις, καὶ κανόνες ἰ-
 διοί, ἰσορίας δὲ ἄλλοι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀκρατῆς ἢ ἐλδυ-
 θείας, καὶ νόμος εἰς, ὃ δέξαντο ποιητῆ. γνέσθω
 γὰρ, καὶ κἀποχρὸς ἐκ μουσῶν, καὶ ἰππῶν ὑποπῆ-
 ρων ἄρμα δύνεσθαι θέλη, καὶ ἐφ' ὕδατος ἄλλους,
 ἢ ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων θουσομένων ἀναβιβασκῆναι,
 φθόνος οὐδ' εἰς. οὐδ' ὅ, ὅπόταν ὁ Ζεὺς αὐτῶν ὑπὸ
 μῆλ' αἰσῶς ἀνασπάσας, αἰωρῇ ὅμῳ γλῶσσαι δάλα-
 ταν, δειδῶσι, μὴ ἀπορραγείης ἐκείνης, σωτηρίῃ
 τὰ πάντα κατ' ἐχθρόν τε, ἀλλὰ καὶ Ἀγαμέμνονα
 ἐπαινεῖσαι θέλωσιν, οὐδ' εἰς ὁμιλῶντων, διὲ μὲν αὐ-
 τῶν ὅμοιοι εἶναι τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ ὄμματα, ὃ εἰς
 νομὸν δέ, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Προσειδῶνι, τὴν δὲ ζῶ-
 λω, τοῦ Ἀρεῖ, καὶ ὅλως, σιῶθ' ἑρμὶ ἐκ πάντων θεῶν
 γυνέσθαι δ' εἰς, τὸν Ἀτρεΐως καὶ Ἀερόπης. οὐ γὰρ ἰκα-
 νος ὁ Ζεὺς, οὐδ' ὁ Προσειδῶν, οὐδ' Ἀρεῖς, μόνος ἐκεί-
 νος ἀναπληρῶσαι τὸν κῆλκος αὐτοῦ. ἢ ἰσορία δέ, ἢ
 τινα κολακίαν τοιαύτῳ προσλάβῃ, τί ἄλλο, ἢ πε-
 ς ἢ τις ποιητικὴ γίγνεται, τῆς μεγαλοφωνίας μὲν
 ἐκείνης ἐσορμημένη, τὴν λοιπὴν δὲ τῶρα τέαν γυμ-
 νῶν τῶν μέτρων, καὶ δι' αὐτὸ ἐπισημοτόραν ἐκφαί-
 νουσα; μέγα τοίνυν, μᾶλλον δὲ ὑπερμεγὰ ἔδο-
 κασθαι, εἰ μὴ εἰδείην πῶς χωρίζω τὰ ἰσορίας, καὶ τὰ
 ποιητικῆς, ἀλλ' ἐπεισάγει τῇ ἰσορίᾳ τὰ τῶν τῶρας
 κομμώματα.

τῶς δ' εἰς τοιαύτην συγγραφεῖν. 465

νομώματα, ἢ μῦθον, ἢ ἐγκώμιον, ἢ τὰς γὰρ
πύτοις ἐπιδόλως, ὡς πῶρ αὐτὸς εἰς τις ἀθλητικῶν τῶν
καὶ τῶν τούτων, ἢ νομίδην πρηνίνων, ἀλουργέ-
σι ποδὶ βάλαι, ἢ τῶν ἄλλων κόσμων τῶν ἐταιρικῶν, ἢ
φύκιον γνῆριβοι, ἢ ψιμνύθιον τῶν πωσώπων, ἢ ἡρά-
κλεις, ὡς κατὰ γέλαστον αὐτὸν ἀπὸργάσαιτο, ἀ-
χιώας τῶν κόσμων ἐκείνων. καὶ οὐ τοῦτο φημι, ὡς οὐ-
χι καὶ ἐπαινετέον γὰρ ἰσοεῖα γνῶτε. ἀλλ' γὰρ καὶ τῶν
τῶ πωσέων ἐπαινετέον, ἢ μέτρον ἐπακτέον
τῶ πράγματι, τὸ μὴ ἐπαχθεῖς τοῖς ὕσδορον ἀναγνώ-
σοις αὐτά. ἢ ὅλως, πῶς τὰ ἐπειτα κανονισέ-
ον τὰ τοιαῦτα, ἀπὸ μικρὸν ὕσδορον ἐπὶ ἐξομν.
ὅσοι δὲ οἶοντο καλῶς διακρίνειν εἰς δύο τῶν ἰσοεῖ-
αμ, εἰς τὸ τῶ πῶν, ἢ χρησιμῶν, καὶ εἰς ὅσον ἐπαινε-
σι καὶ τὸ ἐγκώμιον εἰς αὐτῶν, ὡς τῶ πῶν, καὶ δι-
φραῖνον ὅσον γνῆριβοντας, ὅσον, ὅσον τὰ ληθούσ
ἡμαρτήματα, πῶς τοι μὴν κινδύνῳ τῶ διακρίσει
χρώμενοι. γὰρ ὅσον ἰσοεῖας καὶ τέλῳ, τὸ χρησι-
μῶν, ὅσον ἐκ τῶ ἀληθούσ μόνου σωαλεται. τὸ
τῶ πῶν δὲ, ἀμεινον μὴν, εἰ καὶ αὐτὸ παρακινουμένη-
σειν, ὡς πῶρ καὶ καλῶ ἀθλητικῶν, εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν
κωλύσει ἀπὸ Ἡρακλείους γνῶναι Νικῶσρατον, τὸν
ἰσίδου, γυναιδὶ αὐτῶν, καὶ τῶν αὐτῶν γυναιδῶν ἐ-
κατῶν ἀλκιμῶν τῶν, εἰ αὐτῶν μὴ ἀχίσις ὁφ-
θῆναι εἰς τῶν ὅφιν. Αὐτῶν δὲ ὁ καλός, ὁ μιλῶ-
σις, αὐτῶν γυναιδῶν αὐτῶν, ἢ ὁ μιλῶν, ὡς φασί,
τῶ Νικῶσρατου ὅν, καὶ τοίνυν ἡ ἰσοεῖα, εἰ μὴν ἄλλο

λως τὸ τὸρπνὸν παρρημπορόσαιτο, πολλὰς αὖ αἰ-
 δολώτας ἐπιστάσαιτο, ἄχρι δ' αὖ καὶ μόνον ἔχη
 τὸ ἴδιον γνῶντες, λέγω δὲ τὴν εἰς ἀληθείας δ' ἡλώ-
 σιν, ὀλίγον τὸ καλὸς φροντίζει. ἐπὶ κακὸν εἰπεῖν
 ἄξιον, ὅτι οὐδὲ τὸρπνὸν γινώσκῃ τὸ κομίδι μιν δῶ-
 δον, καὶ τὸ τῶν ἐπαινῶν μάστιγα πρόσαντον, πᾶρ
 ἐκείτορρον τοῖς ἀκούουσιν ἴω, μὴ τὸν συρφετὸν, καὶ
 τὸν πολὺν δῆμον ἐπινοῆσαι, ἀλλὰ αἶψα δικασι-
 κῶς, ὅτι διὰ συνοφαντικῶς πρὸς ἐπὶ γὰρ ἀκροα-
 θαμένους. οὐς ἐκ αὐτῶν λαλῶν παρὰ δρασμόν, ὅξυτα-
 ρον μὲν τὸ Ἀργεῖον ὀρώντας, ὅτι πανταχόθεν τὸ σῶ-
 ματ' ὅτι, ἀργυραμοιβικῶς δὲ τῶν λεγομένων ἐκαστα
 διετάσσοντες, ὡς τὰ μὴ πρᾶκτομυλῖα θυτὸς ἀκρῶ
 ῥίπην, πρᾶσ' ἐχέει δ' ἡ τὰ δοκιμα καὶ γνῶμα, ὅτι ἀκρί-
 βῃ τὸν τύπον. πρὸς δὲ ἀκρίβειαν τὰ γὰρ ὅτι συγγρά-
 φειν, τῶν δ' ἄλλων ὀλίγον φροντίζειν, καὶ δ' ἀκρίβει-
 ας ἐπαινοῦντες. ἴω δ' ἀμελήτας ἐκείνων, ἡδὺ
 νης πέρα τὸ μετρίως τὴν ἰσορίαν, μύθοις καὶ ἐπαι-
 νοῖς, καὶ τῇ ἄλλῃ θωπείᾳ, τὰς αὖ ὁμοίαν αὐτῇ δ' ὁρ-
 γάσαιτο ὅτι γινώσκῃ Ἡρακλῆϊ. ἑωρακῆναι γὰρ πρὸς
 σε εἰς γὰρ γκαμυλόν, τῇ ὀμφαλῇ δουλοδόντα,
 πάντων ἀλλόστον σκιδυλὸν ἰσχυροσμελόν, ἐκείνῳ
 μὴ τὸ λείοντα αὐτὸ πρὸς ἐβλημυλῖν, καὶ τὸ ξύλον γνῶ-
 τῇ χειρὶ ἐχούσιν, ὡς Ἡρακλῆϊ δ' ἡδὺν ὅτι, αὐτὸν ἡ
 γνῶ κροκωτῶ ὅτι πορφυρῇ δ' ὀρία φαίνονται, καὶ πᾶσι
 μιν ὅτι ὀμφαλῇ δ' ὅτι στανδάλῳ. καὶ τὸ θεία-
 μα αἰχισμόν, ἀφιστάσῃ ἡ ἰσότης τὸ σῶματ' ὅτι, καὶ μὴ

πρὸς-

πῶς δ' εἰς τοιαύτην συγγράφῃ. 467

πρωτοζάντα, καὶ τὸ θεῶν τὸ ἀνδρῶν δὲ ἀρχαίως
καταθηλωόμενον. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἴσως ἐ τοῦ
τάτου ἐπαυέσονται, οἱ ὀλίγοι δὲ ἐκείνοι, ὧν σὺ κα
ταφρονεῖς, μάλα ἥδυν, καὶ δὲ κέρει γελασσονται,
ὁρῶντες τὸ ἀσύφλητον καὶ ἀνάρμοστον, καὶ διυσκόλ
λητον τὸ πρᾶγμα τῷ. ἐκείνου γὰρ δ' ἡ ἰδιότης, κα
λὸν ὄσιν, εἰ δὲ ἴδωσι γυμναστικὰς, ἀκαλλεῖς τὸ αὐτὸ
παρὰ τὴν χρῆσιν γίγνεται. ἐγὼ λέγειν, ὅτι οἱ ἐπα
νοὶ γὰρ μὲν ἴσως τὸρπνοι, ἔρ' ἐπαυέμεναι, τοῖς δ'
ἄλλοις ἐπαυέεις, καὶ μάλιστ', ἢν ὑπορφυεῖς τὰς
ὑποβολὰς ἔχωσιν, οἷους αὐτοὺς οἱ πολλοὶ ἀπὸργα
ζονται, τὴν δύνειαν τὴν παρὰ τῇν ἐπαυέμεναι
θεωρῶμενοι, καὶ γινώσκοντες τὸν ἀρχαῖον πρῶ
φανῇ τὴν κολακίαν ἐξοργισάμενοι. οὐδὲ γὰρ κα
τὰ τέχνῃ αὐτὸ δρᾶν ἴσασιν, οὐδ' ἐπισκεύουσι
τὴν θεωρίαν, ἀλλ' ἐμπεσόντες, ἀθρόα πάντα, καὶ
ἀπίθανα καὶ γυμνά διεξίσασιν, ὥς ἐδὲ τυγχάνου
σιν, ὅς μάλιστ' ἐφίσηται. οἱ γὰρ ἐπαυέμενοι πρὸς αὐ
τῇν, μισοῦσι μᾶλλον, ἐκείνους, ὥς κολακίαις,
δὲ ποιοῦντες, καὶ μάλιστ', ἢν ἀνδρώδεις τὰς γνώ
μας ὦσιν. ὡς ὁ Αἰσοδόλος μονομαχίαν γράφει
τὸς Αλεξανδρῶν ἐ Πύρῳ, ἐ ἀναγνόντες αὐτῷ ἴδωσι
μάλιστ' ἐ χωρίον ἐλ γράφης, ὧς γὰρ χαλεπὸν
τὰ μέγιστα ἔρ' βασιλεῖ, ἐπιφθονοῦς ἀριστίας
πινὰς αὐτῷ, καὶ ἀναπλάττωσι ὅρ' γὰρ μέγιστον ἐλ
θείας, λαβὼν ἐκείνους τὸ βιβλίον, πλεονεξέειν ἐτύ
χεον γὰρ ἔρ' ποταμῷ ἔρ' ἰδωσιν, ἐξήρ' ἐν ὧν κα

φαλλῶν δὲ τὸ ὕδωρ, ἐπειπὼν, Ἐσέ ῥ' ἔστως ἐχλῶ,
 ὦ Αἰεσίβουλε, τοιαῦτα ὑπὲρ ἰμοῦ μονομαχῶ-
 τα, Ἐλέφαντας γνῶσκον τῶ φοι δύνοντα. καὶ μελε-
 λεί γε οὕτως ἀγανακτήσειν ὁ Αἰεξάνδρ' ὅς γε
 οὐδὲ τῶν τοι ἀρχιτέκτων τὸλμαν ἢν γέσθ, ὑπο-
 χορδῶν ἔρ' Αἰθ' εἰκόνα ποιήσιν αὐτῷ, καὶ μετα-
 κοσμήσειν ῥ' ὅρ' ὅτ' ὅμοιότητά τῳ βασιλείῳς,
 ἀλλὰ κόλακα δυνδὺς ἐπιγνούς, ἔρ' ἀνθρώπων οὐκ
 ἔτ', οὐδ' ὅτ' τὰ ἄλλα ὁμοίως ἐχρήτο. ποῦ τοίνυν ῥ'
 τόρπνόν γ' ἐν τούτοις; ἐκτὸς εἰ μὴ τις κομιδὴ ἀνόητος
 εἴη, ὥς χαίρειν τὰ τοιαῦτα ἐπαινούμεν, ὥρ' πα-
 ρὰ πόδας οἱ ἐλεγχοί. ὦσσορ οἱ ἄμορφοι ἔν' ἀνθρώ-
 πων, καὶ μέλιστα γε τὰ γυναικα τοῖς γράφουσι πα-
 ρακελδονόμενα, ὥς καλλίστας αὐτὰς γράφειν. οἶον-
 ται γὰρ ἄμενον ἔξω τῶν ὄψιν, ἢν ὁ γράφους αὐ-
 τὰς δυνήμα τε πλεον ἐπανθήσῃ, καὶ τὸ λονήον
 ἐγκαταμίξῃ πολὺν ὄψιν φαρμάκῳ. τοῖσ' τοι ῥ' οὐ γ'
 γράφοντων οἱ πολλοὶ εἰσι τὸ τμήρορ, Ἐ τὸ ἴδιον,
 καὶ ῥ' χρῆσθαι, ὅ, π' αὐτὸν ἐλ' ἰσορίας ἐλπίσωσι,
 δοραπ δύνοντο, οὐς μισοῦσθαι καλῶς εἶχον, ὅτ' μὲν
 τὸ παρὸν, κόλακας πλοδνήλους καὶ ἀτέχνους ὄντας,
 ὅτ' τούτοις δὲ ὑποπῆον ταῖς ὑποβολαῖς τῶν ὁ-
 λῶν πραγματείαν ἀρφαίνοντας. εἰ δέ τις πᾶν-
 τως τὸ τόρπνόν ἡγέται καταμεμῆσθαι δέῃν τῇ
 ἰσορίᾳ πάσῃ, τὰ ἄλλα, ἃ σὺ ἀληθείᾳ τόρπνόν ἐ-
 σιν γ' ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τῷ λόγῳ, ὥρ' ἀμελήσαν-
 τός οἱ πολλοὶ, τὰ μηδὲν πρὸς ἡκοντα ἐπισκηνκλῶ
 σιν.

τῶς δεῖ ἰσορῶσαι συγγραφεῖν. 469

σιν. ἐγὼ δ' ἔν κ' ἐπιγνώσκω, ὅτι καὶ μέμνημαι ἐ-
ναγχῶς γὰρ ἰωνία συγγραφέων τινῶν, καὶ νῦν δ' αὖτε, γὰρ
Αχαιοὶ πρῶτον ἀκούσας τῶν αὐτῶν ὅσον πόλεμον
ἐπιγινώσκουσιν. Ἐπεὶ καὶ Χαρίτων, καὶ εἰς ἀπὸς ἡσυχίᾳ
τοῖς λεχθεσιν αὐτοῖς. ὅτι γὰρ ἀληθὲς ὅστις, καὶ ἐπὶ πρῶτον
στάμην, εἰς ἀσέβειον καὶ ὄρεον γὰρ πηγεῖν συγγραμμάτων.
εἰς μὲν τῆς αὐτῆς ἀπὸ Μουσῶν ἔκδοτος ἤρξατο, παρὰ
καλῶν τὰς θεὰς συνεισφάσκει τὸ συγγραμμά-
τον. ὁρᾷς, ὡς ἐμμελὲς ἡ ἀρχὴ, καὶ παρὰ πόδα ἡ ἰσο-
ρῶσα, καὶ ἐπὶ τοιούτῳ εἰδεί τῶν λόγων πρέπουσα;
εἴτα μικρὸν ὑποβάς, Αχιλλεὺς μὲν τῶν ἡμετέρων ἀρ-
χόντα εἰκάζει, ὁδοσίτην δὲ τὸν τῶν Γόρσων βασιλεῖα,
οὐκ εἰδὼς, ὅτι ὁ Αχιλλεὺς ἀμείνων καὶ αὐτῷ, εἰς ἑκ-
τόρα μάλλον, ἢ ὁδοσίτην καθεύδει, ἔτι πρόδωκεν ἡ
ἐφ' ὧν ἐδιδόκει τῆς, εἰδὼς δὲ μὴ μὲν ἀμείνων.
εἴτ' ἐπὶ πῶν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ἐγκώμιον, καὶ ὡς ἄξιός
εἰν συγγραφῆαι τὰς πράξεις, οὕτω λαμπρὰς οὐ-
ρας. ἡ δὲ καὶ πᾶν, ἐπὶ πᾶσι καὶ τῶν πατέρων τῶν
μικτόν, πρὸς τοῖς, ὡς ἀμείνων τοιοῦτον ὅσον τὸ Ὀμή-
ρου, καὶ ἐν μνηστῶν γένεσι τὴν πατρίδα. εἴτ' ὑπὸ τέλει
τὸ φροῖμιον, ὑποκινεῖ τοὺς ἀρετῶν καὶ ἀφῶς, ὑπὸ
μείζονα μὲν αἶψα τὰ ἡμέτερα, ὅσον βαρβαροὺς δὲ κα-
ταπολεμήσειν. Ἐπὶ αὐτὸς, ὡς αὐτὸς δυνάηται, καὶ ἤρξα-
τό γε τὴν ἰσορῶσαν οὕτως, αἵτια ἅμα τῆς τὸ πολε-
μου ἀρχῆς διεξίω. ὁ γὰρ μισῶν τὰ τῶν, καὶ ἡμέτε-
ρα πολέμου καὶ οὐδ' ὁ λόγος ἤρξατο πολεμεῖν, δι-
αίτια τοιαῦτα, οὐδὲν μὲν τοιαῦτα, ἐπὶ τῶν δὲ οὐ

κυδίδου βυλωτῆς ἀκροῦ, οἷον δὲ μάλιστα ἀρχε-
 τύπων ἐκασμῶν, ὅτι τὴν ἀρχὴν, ὡς ἐκείνος, σὺν
 τῷ αὐτοῦ ὀνόματι ἤρξατο, χαλεπὰ τὴν ἀρχὴν ἀ-
 πασῶν, καὶ θυμῷ τοῦ Ἀπῆκῳ ἀκρινεῖσιν. ὅρα γὰρ,
 Κρεπίειος Καλπυρνιακὸς Πομπηῖος πολίτης σω-
 ζράφι τῶν πόλεμον τῶν Παρθυαίων καὶ Ρωμαίων,
 ὡς ἐπολεμῶν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος θυβὺς ἐν
 νισαμῶν, ὥς μετὰ γε τοιαύτῃ ἀρχῇ, τί αὖ σοι
 τὰ λοιπὰ λέγοιμι, ὅποια ἐν Αἰολίᾳ ἐδ' ἐκμηγόρη-
 σε, τῶν Κορυναίων αὐτῶν ῥήτορα πρᾶσσομένῳ,
 ἢ οἷον Νισβλῶνις λοιμὸν, τοῖς μὴ τὰ Ρωμαίων αἶσα
 μῶνις ἐπ' ἡγάγε, πρὸς ὅσων κυδίδου χρυσάμενος ὅλον
 ἀρδ' ὡς, πλὴν μόνον τοῦ Πελασγικῆ, καὶ τῶν τεχνῶν
 τῶν μακρῶν, ἐν οἷς οἱ τότε λοιμώσαντο ὤκησαν.
 τὰ δ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Αἰδιοπίας ἤρξατο, ὥς καὶ ἐν
 Αἰγυπτῶν κατέβη, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ γλῶσσῃ
 πολλῶν, ὅτι ἐκείνη γε ἔμενον οὐ ποιῶν. ἐγὼ γ' ἐν
 δάπνοντα αὐτῶν ἐπὶ καταλιπὼν ὅς ἀδελφὸς Ἀθη-
 ναίος ἐν νισίβει, ἀπ' ἡλθοι ἀκρεβῶς εἰδώς, καὶ ὅσπερ
 ἀπελθόντ' ἐρεῖν ἐμελλε. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τῶν ἐπὶ
 κῶς πολὺ νῦν ὅτι, τὸ οἰεσθαι τῶν εἶναι τοῖς Θουκυδι-
 δου εἰρηστέα λέγειν, εἰ ὀλίγον ἐν τρέφας, τὰ αὐτοῖς
 ἐκείνου λέγει τις μικρὰ καὶ κείνα, ὡς καὶ αὐτὸς αὐ-
 φαίης, οὐδὲ αὐτῶν νῦν Δία, καὶ κείνα ὀλίγου δ' εἰμ
 παρέλιπον. ὁ γὰρ αὐτὸς οὐτ' συγγραφεὺς, πολ-
 λὰ καὶ τῶν ὀπλων, καὶ τῶν μηχανημάτων, ὡς Ρω-
 μαῖοι αὐτὰ ὀνομάζουσιν, οὕτως αὐτὸς γράφει, καὶ τὰ

φρον,

πῶς δὲ ἰσορίαν συγγράφειν. 471

φρον, ὡς ἐκείνοι, καὶ γέφυραν, ὅτι τὰ τοιαῦτα, καὶ
μοι γινώσκουσιν, ἢ λίγον τὸ ἀξίωμα τῆς ἰσορίας, καὶ ὡς
Θουκυδίδης πρὶς πορ, μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων ὀνομα-
των, τὰ ἰταλιωτικὰ ταῦτ' ἐγκρίσας, ὥσπερ τὴν
πορφύραν ἐπινοήσαντες, καὶ ἐμπρὶς ποντὰ, καὶ
παντὶς σωζόμενα. ἄλλο δ' ἐπὶ αὐτῶν, ἱπο-
μνημα τῶν γεγονότων γυμνὸν σωμαγαγῶν ἐν γρά-
φῃ, νομὸν ἢ πείρον, καὶ χαμαιπετεῖς, οἶον καὶ στρα-
τιώτης αὐτὸς τὰ κατ' ἡμέραν ἀπογραφόμενος
σωζέσθην, ἢ τέκτων, ἢ κἀπὶ πλὴν τις συμπολι-
σάμεν τῇ στρατιᾷ. πλὴν ἀλλὰ μετρίως γὰρ οἱ ἰδίῳ
τῆς οὐτοῦ λῶ, αὐτὸς μὲν αὐτῆς δὲ ἡλῶ ὥρ, οἱ ἡ-
λῶ, ἄλλω δ' ἐπὶ χειρὶν, καὶ διωκομένη ἰσο-
ρίαν μεταχειρίσασθαι πεποννηκώς. ὅσον μόνον ἢ πια
σάμεν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως ἐπέγραψε τὰ βιβλία
τραγικῶτόρον, ἢ κατὰ τὴν τῶν συγγραμμάτων
τύχην, Καλλιμόρφον ἰατροῦ τῆς τῶν κοινότητος
ἐκτὸς, ἰσορίων Γαρθικῶν, καὶ ὑπεγέγραψε πρὸς ἐκείνῃ
ὁ ἀριθμὸς, καὶ νῦν Δία, ὅτι πρὸ οἰκίον ὑπερφυερῶν
ἐποίησεν, οὕτω σωμαγαγῶν οἰκίον ἐν ἰατρῶ ἰσο-
ρίαν συγγράφειν, εἰ γὰρ ὁ Ἀσκληπιδὸς μὲν Ἀπόλλω-
νός, Ἀπόλλων δὲ μουσικήτης, καὶ πάσης πά-
σειας ἀρχῶν, καὶ ὅτι ἀρχαίμην ὅτι τῇ ἰατρῇ
φῆν, οὐκ οἶδ', ὅτι δέξαν αὐτῆς μάλα ὑπὸ τῷ κο-
ινῷ μετῆλθεν, ἰατρῆς μὲν λέγων, καὶ πείρην, καὶ
ὁκῶ, καὶ νοῦσι, τὰ δ' ἄλλα, ὅσα ὁμοδίαται τοῖς
πολλοῖς, καὶ τὰ πλεῖστα, οἷα ἐκ τριόδου, εἰ δὲ με

δὲ καὶ σοφὸν αὐτὸς μνησθῆναι, ὅτι μὲν ὄνομα γὰρ
 ἀφανὲς κείδω, τίς γινώσκω δὲ ὄν, ὅτι τὰ πρῶτα
 γὰρ Κορίνθω συγγράμματα, κρείττω πάσης ἐλπί-
 δος. γὰρ ἀρχὴ μὲν γὰρ διδύς, γὰρ τῇ πρώτῃ τῷ πρῶ-
 τοῦ ποδιδόω, σωτηρώτησε εὐδὲ ἀναγιγνώσκον-
 τας, λόγον πάντοτε δὲ εἶδει ἀποδίδωμι, ὡς μόνω
 αὐτῷ σοφῷ πρέτοι ἰσοεῖαν συγγράφειν. εἴτα με-
 τὰ μικρὸν ἄλλος συλλογισμὸς, εἴτα ἄλλος, ὅπως
 γὰρ ἅπαντα χήματα σωτηρώτητο αὐτῷ ὅτι πρῶ-
 τος ὅτι ἡολακίαις δὲ κῆρον. καὶ τὰ ἐγκώμια
 φορτικὰ, καὶ κομιδίᾳ βωμολοχικὰ, οὐκ ἀσυλλόγι-
 σα μὲν τοι, ἀλλὰ σωτηρωτημένα, καὶ σωτηρωμένα
 καὶ κείνα, ὅτι μὲν καὶ κείνο φορτικὸν ἔδοξε μοι, καὶ ἡκε-
 να Φιλοσόφῳ αὐτῷ, καὶ πάσῃ πολιτῷ καὶ βαθεῖ
 πρέτοι, τὸ γὰρ τῷ πρῶτῳ εἰπεῖν, ὡς δεξιότατον
 ἔδοξε μοι ὁ ἡμέτερος ἀρχὼν, ὅτι γὰρ τὰς πράξεις ὅτι
 λόσοφοι ἡδὲ συγγράφειν ἀξιοῦσι. ὅτι γὰρ τοιοῦτον,
 εἴπορ ἀρὰ, ἡμῖν εἶδει κατελιπεῖν λογίζεσθαι, καὶ αὐ-
 τῷ εἰπεῖν. ὅτι μὲν οὐδὲ ἐκείνου ὅσιον ἀμνημονεύ-
 σαι, ὅς ποτε αὐτῷ ἀρχὴν ἤρξατο, ἐρχομαι ἐρεῶν πε-
 ρὶ Ρωμαίων καὶ Περσέων. ὅτι μικρὸν ὑπόδοι, εἶδει γὰρ
 Πέρσης γινώσκαι κακῶς. ὅτι πάλιν, καὶ ὁσέως, τὸν
 οἱ Ἕλληνας ὁξυρότερον ὀνομάζουσι. ὅτι ἄλλα πολλὰ τοι
 αὐτὰ ὄρας, ὁμοίως οὐτως ἐκείνῳ, παρ' ὅσον ὁ μὲν ὅτι
 κυνιδίῳ, οὐτως δὲ ἡροδῶτῳ δὲ μάλα ἐώκει. ἄλλος
 τις αἰοδῖμος ὑπὸ λόγων δυνάμει, θουκυδίδῃ ὅτι αὐ-
 τὸς ὁμοίος, καὶ ὀλίγων ἀμείνων αὐτῷ, πάσης πόλεις,

ὡς δὲ ἱστορίαν συγγράφειμ. 473

ἢ πάντα ὄρη, ἢ πεδία, καὶ ποταμούς ἐρμινυδύ-
 σαι, πρὸς τὸ ἀφαιρεσθαι τὸ ἰσχυρότατον, ὡς ὦσθ.
 τὸ δὲ εὐεχθεῖν κεφαλὰς ὁ ἀλεξικακὸς τρέψαι, το-
 σαύτη ψυχρότης γνῶν, ἵππερ τὴν κασσικῶν χιό-
 να, τὸν κρύσταλλον τὸν Κελπηόν. ἢ γουὶ ἀσπίς ἢ
 τὸ αὐτοκράτορ, ὅλῳ βιβλίῳ μόγις ἐξηρμινυδύ-
 θη αὐτῷ, ἢ Γοργῶν ὑπὲρ τοῦ ὀμφαλοῦ, τὸ οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ αὐτῆς ἐκ κυανοῦ τὸ λουκοῦ ἢ μελανοῦ, ἢ ζῶ-
 νη ἱεροειδῆς, καὶ δρόκοντο ἐλκεκιδόν, καὶ βοσφυ-
 χηδόν. ἢ μὲν γὰρ Οὐλογογέσου ἀναξυρίδης, ἢ ὁ χαλινὸς
 τοῦ ἱπποῦ, Ἡρώκλεις, ὅσαι μυριαδίδου ἐπὶ τὸν ἐκα-
 συμ τοῦ τῶν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἢ Ὀστροὺς κόμη, διανέοντο
 τὸν Τίγρητα, καὶ εὐοῖον αὐτοῦ κατέφυγε κίτθ,
 ἢ μὲρζίνης ἢ δάφνης, ἐς ταυτὸ συμπεφυκῶτων,
 τὸ σύσκιον ἀκρίβως ποιοῦντων αὐτό. σὴν περ, ὡς
 ἀναγκάει τῇ ἱστορίᾳ ταῦτα, τὸ ὡς οὐκ αὐτοῦ αὐτῶν
 ἢ δειμνὶ πῖν ἐκεῖ προαχθόντων. ἵππο γὰρ ἀδυνά-
 κος εἶναι τῶν χρησίμοις, ἢ ἀγνοίας τῶν λεκτέων, ὑπὲρ
 τὰς τοιαύτας τῶν χωρίων καὶ αὐτῶν ἐκφράσεις
 τρέπονται. καὶ ὁπόταν εὐ πολλὰ τὸ μέγαλα πρά-
 γματα ἐμπέσωσι, εὐοῖον οἰκίτη νεοπλῶτω, ἀφ-
 τι τὸ δεισνύοντι κληρονομῶσαντι, ἐς οὕτω τὴν ἐ-
 διήτα οἰδῆν, ὡς χρὴ πρὸς βαλέσθαι, οὕτω δὲ πρὸς
 κατὰ νόμον, ἀλλ' ἐμπροσθέντος πολλοῦ, ὁρνήθω
 καὶ συνέων ἢ λαγῶν πρὸς κεμνίων, ἵππο ἐμπ-
 πλατοῦ ἐτνοὺς τινος, ἢ τρεῖς, ἐς αὐτὸν ἀναρῶν
 ἐδίωκ. οὕτω δὲ εὐ, ὅρ πρὸς πομ, καὶ τραύματα

σωζομένη πάντας ἀπὸ θανάτου, καὶ θανάτους ἄλλο-
 κότους, ὥς εἰς δ' αὖτε τοῦ ποδὸς ἔρμινος ἔχοντος
 θείας τις, αὐτὴ καὶ ἐπελόντι, καὶ ὥς ἐμφορῶν αὐτῶν
 μόνον Πείσανδρο τοῦ στρατηγού, ἐπὶ καὶ οὐκ ἔστι τῶν
 πολέμων ἀπὸ θανάτου. ἐπὶ δὲ καὶ γὰρ τῶν νε-
 κρῶν ἀριθμῶν, ἔστι μὲν, καὶ παρὰ τὰ γεγραμμέ-
 να, γὰρ ταῦς τῶν ἀρχόντων ἐπιστολαῖς ἐφύλασσεται, ἐ-
 πί γὰρ Εὐρώπῳ, τῶν μὲν πολέμων ἀπὸ θανάτου μυ-
 ριάδας ἐπὶ καὶ τριάκοντα, καὶ ἐξ ἑκὼς διακο-
 σίοις, Ῥωμαίων δὲ μόνον δύο, καὶ τραυματίας χημέ-
 ρια γίνεσθαι. ταῦτα, ὅκ οἶδα, εἰ τις αὐτῶν φρονῶν ἀ-
 νάσχοιτο. Ἐμὲ μὲν ἡλικίῳ λεκτέον, ὁ μικρὸν ὅρ, ὅπως
 γὰρ τοῦ κομιδῆ Ἀπηνῶς εἶναι, καὶ ἀρκυκαθάρθαι τὴν
 φωνὴν ἐς τὸ ἀκρεβέστατον, ἡξίωσεν ὅτω ἔτι τὰ νό-
 ματα ποιεῖν τῶν Ῥωμαίων, καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ
 Ἑλλαντικόν, ὥς Κρόνον μὲν, Σάτυρον μὲν λεγόν, φρόν-
 τιμ δὲ, τὸν φρόντωννα, Τιτάνιον δὲ, τὸν Τιτανόν, ἔτι
 τὰλλα πολλὰ γελοιότατα. ἐπὶ δ' αὖτε οὐκ ἔστι ποδὶ
 ἐν Σεβηριανῷ τελευτῆς ἔγραψεν, ὥς οἱ μὲν ἄλλοι
 πάντες δὴν πᾶσι τῶν, οἷοι μὲν οἱ ξίφει πεθάναι
 αὐτῶν, ἀποθάνοι δὲ αὐτῶν, σιτίῳ ἀρχόμενοι, το-
 τὸν γὰρ αὐτῶν ἀλυπότατον δέξαι τὸν θάνατον, ὅκ
 εἰδὼς, ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐκείνο πᾶσι, τριῶν οἶμαι ἡ-
 μορῶν ἐγγύς. ἀπόσιτοι δὲ, ἔτι πᾶσι διαρκέσι οἱ
 πολλοί. ἐκτός ἐστι μὴ τοῦδ' ἑπολαβοί τις, ὥς ὅσοι
 ρόης εἰσὶν ἐκ τοῦ μὲν, ἐς αὐτὸν Σεβηριανὸς λιμῶν ἀ-
 πόληται, καὶ εἰς ἑστὶν οὐκ ἐπὶ γὰρ εἰς ἐξ ἐξ ὁδῶν.

πῶς δὲ ἰσοεῖαν συγγράφειμ. 475

οὗτος ὁ ποιητικὸς ὀνόμασι, ὡς καὶ φιλόων, ὃν ἰσο
εἰς χρωμάτων τοῦ αὐτοῦ τρεῖς, οὗτον λέγοντας, ἐλέ-
λιξε μὲν ἡ μηχανή, τὸ τεῖχος δὲ πεισὼν, μεγάλως ἐ-
δυνήκε. καὶ πάλιν, ὃν ἐτόρῳ μέρεσι καλῆς ἰσο-
είας, ἐδιδασκα μὲν δὴ οὕτω τοῖς ὅπλοις ποδιδύμα-
ρα γὰρ τοῖς ὅπλοισι, ὡς ὁ νόμος ἀπαντὰ ἐκείνα.
ὁ στρατηγὸς ἐμὸς μὲν ἐστίν, ὡς τὸ πᾶν μάλα περὶ
ἀγαθῶν τοῦ πᾶν τῆς ἰσοείας. εἴτα μετὰ οὕτως οὕτω
ἀλλ' ὀνομαζέται, καὶ δηλωτικὰ, ὡς πᾶσι πολλὰ πα-
ρὰ τὸν νόμον, ὡς ἐπὶ τὴν ὁ στρατηγὸς τὸν ποδιδύμα
κεῖται, καὶ οἱ στρατιῶται ἡ γόραζον τὰ ἐγχεῖν, καὶ
καὶ ἡ δὴ λευκὸς ποδὶ αὐτῶν ἐγίγνοντο, καὶ τὰ
ποιῶντα, ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν εἰς τὴν τρυφὴν, τὸν
ἐτόρῳ μὲν ποδὶ αὐτῶν ἐπὶ ἐμβάτου ὑψηλοῦ ἐπιβέβη-
κε, τὰ τὸν δὲ, σὺν δὲ τὸν ποδὶ αὐτῶν. ὡς μὲν
καὶ ἄλλους ἰσοείας, τὰ μὲν ποδὶ αὐτῶν λαμπρὰ καὶ
τραγικὰ, καὶ οὗτω ποδὶ αὐτῶν μακρὰ συγγράφον-
τας, ὡς ἐλπίσαι θαυμάσια ἡλικία τὰ μετὰ ταῦτα
παντὶ ἰσοείας, τὸ σῶμα δὲ αὐτῶν ἰσοείας
μικρόν τι ὡς ἀχρὺν ἐπείγοντας, ὡς ὡς ἐοικέ-
ναι πᾶσι, εἰς τὸ ὅσον τὰ εἰδὲς παύονται, ποσῶ-
πῶν Ἡρακλῆος πᾶσι, ὡς τὴν ποδὶ αὐτῶν.
ὅσον τοῦ οἱ ἀκρόσαντος ἐπιβέβηκον αὐτοῖς,
ὡς, ὡς τὸν ὅσον. καὶ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' ὅμοια τὰ
παντὶ, καὶ ὅμοια εἶναι, καὶ σὺν τὸν τῇ κεφαλῇ τὸ
ἄλλο σῶμα, ὡς μὴ χρυσοῦ μὲν τὸ κρανίον εἶναι, δῶ
ραξ δὲ πᾶν γελοῖος ἐκράκων ποθεῖν, ὡς ἐκ δόρμα

των λαπρὸν συγκεκατημένον, ὃ ἡ ἀσπίς οἰσύνει
 νη, καὶ χοιρίνη πρὸς ταῖς κνήμας. ἰδίως γὰρ αὐτὰ
 φθόνος τοιούτους συγγραφείας, τοῖς ποδῶν Κολοσσὺν
 τὴν κεφαλὴν νανώδεις σώματι ἐπιπληνύσας,
 ἄλλους αὖ ἐμπλεκὼν ἀκρίφαλα τὰ σώματα εἰσάγον
 τας, ἀποποιμιάσκει, καὶ θυτὸς ὑπὲρ τῶν πραγμάτων,
 οἱ καὶ πρὸς τοιαῦτα τῶν ἐξοφῶντα, οὕτως
 ἀρξάμενος, Δαρείος καὶ Παρυσάτιδος παῖδες γί
 γνονται δύο, καὶ ἄλλους τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδόν
 τός, ὡς διωκόμενοι πρὸς τοιαῦτα ὅτι λεληθότα αὐτὸς
 πολλὰς, ὡς γὰρ ἄλλοις δέξομεν, καὶ τοιαῦτα πάν
 τα φορητὰ ὄντι, ὅρα ἡ ἐρμηνείας, ἡ δὲ ἄλλης διατά
 ξεις ἀμαρτήματα ὄντι. ὅρα δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοποῦς
 αὐτὸς ψεύδεσθαι, οὐ παρασάγγας μόνον, ἀλλὰ ὅ
 σαθμούς ὄνους, τίνι τῶν καλῶν εἰκην; εἰς γοῦν οὐ
 τω ῥαθυμῶς σιωπῶντα τὰ πράγματα, ἅτε σύ
 ρω τινὶ γένεσιν, οὐτε τὸ λεγόμενον διηγεῖσθαι, τῶν
 ἐπινοουμένων τὰ τοιαῦτα μυθολογούτων ἀκού
 ρας, ὡς πρὸς Εὐρώπου λέγων, οὕτως ἔφη, ἡ δὲ Εὐ
 ρωπὴ καὶ τοῦ μὲν γὰρ τῆς Μισσοποταμίας, σαθμούς
 δύο τοῖς Εὐφράτου ἀπὸ χροῖας, ἀπώκισαν δ' αὐ
 τὴν Εὐφράτιν. καὶ οὐδὲ ὅρα ἀπὸ χροῖας αὐτῶν, ἀλ
 λά καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα τὰ Σαμάρια αὐτὸς
 γὰρ αὐτῶν βιβλίου ἀράμενος ὁ γηυνάσκων, αὐτῆς
 ἀκροπόλει, καὶ τέχῃσι μετέθηκεν ὅτι τὴν Μισσοπο
 ταμίαν, ὡς ποδωρεῖσθαι αὐτὴν ὑπὸ ἀμφοτέρω
 τῶν ποταμῶν, ἐκατέρωθεν γὰρ ῥα παραμειβομέ
 νων,

πῶς δεῖσθῆναι συγγράφειμ. 477

νῶν, καὶ μονονουχὶ τῷ τέχους ψαυόντων. τὸ δὲ καὶ
 γελῶν, εἰ σοι νῦν ὧ φίλων ἀπλογοίμην, ὡς ὁ Γαρ
 θυαίωρ, οὐδὲ μεσοποταμίτης σοι ἐγὼ, οἷς με φέ-
 ρωρ ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς ἀπώκισε. νῆ Δία καὶ
 κείνο κρημίδι πιδανὸν πόδι τῷ Σεβηριανῷ ὁ αὐτὸς
 οὐτ' εἶπεν ἐπομοσάμεν, ἢ μὲν ἀκροῦσά τι-
 ν' ἦν ἐξ αὐτῶ τῷ ὄργῳ διαφυγόντων, οὐτε γὰρ
 ξίφει ἐβελῆσαι αὐτὸν ἀποθανεῖν, οὐτε φαρμάκου
 πῆρ, οὐτε βρόχον ἀψαδαί, ἀλλὰ τινα θάνατον
 ἐπινοῆσαι τραγικόν, καὶ τῇ τόλμῃ ξηνίζοντα, τυ-
 χεῖν μὲν γὰρ αὐτῶν ἔχοντα παμμεγέθη ἐκπώματα
 ὑαλᾶ, ὅτι καλλίστης ὑαλῆς. ἐπεὶ δὲ πάντως ἀπο-
 θανεῖν ἐγνωσθῇ, κατὰξαντα τὴν μέγιστον τῇ σκί-
 φῳ, γνὶ τῇ θραυσμάτων χρησάδα εἰς σφαγλῶν,
 γνῆμόντα τῇ ὑαλῇ τὴν λαίμωμον, ὅπως ὁ ξιφιδίον,
 οὐ λογχάειον εὗρεν, ὡς αὐδρεῖός γε αὐτῷ, καὶ ἡρώϊ
 κὸς ὁ θάνατ' ὀλβίον. εἶτα ἐπειδὴ οὐκυδίδης
 ἐπιτάξιόν τινα εἶπε τοῖς πρώτοις τῷ πολέμῳ ἐ-
 κείνοις νεκροῖς, καὶ αὐτὸς ἡγήσατο χελῶν ἐπ' ἑπῆρ
 ἔξ Σεβηριανῶ. ἀπασι γὰρ αὐτοῖς, πῶς τὴν οὐδὲν
 αἰσπορ τῇ γν' Αἰμυλίας κακῶν, τὴν οὐκυδίδην ἢ
 ἄμιλλα. θάψας οὖν τὴν Σεβηριανὸν μεγαλοπρε-
 πῶς, ἀναβιβάζεται ὑπὸ τὴν τάφον Αἰφρανίον τινα
 σίλωνα, ἐκαστὸν ταρχον, ἀνταγωνιστὴν Περικλῆος,
 ὃς ποιεῖται καὶ ποσῶντα ἐπεβόητορ ἐσθλὴν αὐτῷ,
 ὥς με νῆ τὰς Χάριτας πολλὰ πάνυ διακρύσαι ὑπὲρ
 πὸ τῷ γέλωτι, καὶ μάλιστα, ὅποτε ὁ ῥήτωρ ὁ

Αφραΐιος, ὡς τέλει τοῦ λόγου, διακρύψω ἅμα σὺν
 οἰμωγῇ ποδὶ παθεῖ ἐμμένοντο τῇ πολυτελῶν ἐκεί-
 νων δ' εἰπνῶν, καὶ πρὸ πόσεωρ, εἴτα ἐπέθηκεν Αἰαΐ-
 τειόν τινα, τὴν κερωνίδην. ἀπασά μιν θ' ἄρ' ἔξι-
 φος ὀλγῶς παύει, καὶ ὡς Αφραΐιον εἰς ἑὸς λῶ, παύ-
 τωρ ὀρώντων, ἀπὸ σφάξεσσι αὐτῶν ὡς τὰ φῶ,
 ἐκ ἀνάξιος ὦν, μὰ τὸν Ἐνυάλιον, πρὸ πολλῶν ἀχθε-
 νῶν, εἰ τοιαῦτα ἐρέη πόρῳ, καὶ ὅσοι ἐφ' ἰδύντας,
 αὖθις πῶντας ἀπαντας, θαυμάσαι, ἔτι ὑπορεπαινε-
 σαι τὸν Αφραΐιον. ἐγὼ δὲ ἔτι τὰλλα μὲν αὐτῷ κα-
 τεγίγνωσκον, μονοσχίστων μὲν ἔτι παλαιοῦ μεμνη-
 μένος, καὶ ἐπὶ διακρύφοντος τῇ τῇ πλακωύτων μνή-
 μη. ὅσοι ἢ μάλα καὶ ἀπασά μιν, ὅτι μὴ τὸν συγγρα-
 φέα, ἔτι διδάσκαλον τῶν δ' ἀμάτους πρὸ σφάξας
 ἀπέθανε. πολλὰς ἢ ἄλλας ἐμοῖς τῶν τοῖς ἔχωρσι,
 ὡς ἐταῖρε, καὶ ἀριθμῆσαι, ὀλίγων ὅμως ἐπιμνηθεῖς,
 ὡς τὴν ἐπὶ τὸν ὑπόθεσιν ἢ δὴ μετελθόντα, τὴν
 συμβουλῶν, ὅπως αὐτὸν ἀμεινον συγγραφεὶς τις. εἰς
 γὰρ πῖναι, οἱ τὰ μεγάλα μὲν τῇ πεπραγμένῳ, καὶ
 ἀξιόμνημόνῳ ταῖς ἀλάστοσι, ἢ ἀλάστοσι, ὑπὸ
 δὲ ἰδιωτέας ἔτι ἀπειροκαλίας, ἔτι ἀγνοίας τῇ λε-
 κτέων ἢ σιωπητέων, τὰ μικρότατα παύει λιπα-
 ρὸς καὶ φιλοπόνως ἐρμηνεύουσιν ἐμβραδύνον-
 τες. ὡς ἂν αὐτὸς εἰς τὸ διὸς τοῦ γ' Ὀλυμπίᾳ τὸ μὴ
 ὅλον καὶ μὴ, ποσὺν τὸν ἔτι ποῦ ὅν, μὴ βλέπει,
 μὴ δὲ ἐπαινοῖ, μὴ δὲ τοῖς οὐκ εἰδῶσι δὴ γαίτο, τοῦ
 ὑποποδῖος δὲ τό, τε ὀλυμπόγεις ἔτι τοῦ ὑπεροπθῶν
 μολοί,

τῶς δὲ ἰσορίαν συγγράφειν. 479
μοῖσι, ὁ δὲ κερπίδης τὸ θυρυθμοῦ, ὁ ταῦτα πᾶ-
νυ μετὰ πολλῆς φροντίδος διεξιών. ἔγω γ' ἐν ἡκοστέ-
πνος, τὴν μὲν ἐπ' Εὐρώπῳ μάχην γν' οὐδ' ὅλοις ἐ-
π' ἅ ἐπεσι παραδραμόντος, εἰκοσι δὲ μέτρα, ἢ ἐπὶ
πλείω ὕδατος ἀνκλωκός τις εἰς ψυχράν, ὁ δὲρ ἡμῖν
πρὸς ἡκόστω διήγησιν, ὡς Μαῦρος τις ἵππευς, Μαυ-
σάκας τὸν νομα, ὑπὸ δὲ τῶς πλανώμενος ἀνὰ τὰ
ἄρη, κατὰ λάβοι Σύρος πινὰς τῇν ἀγροίκων, ἀρίστον
πρὸς πνευμάτων, ὁ πὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐκείνοι φοβή-
θειν αὐτὸν, εἶτα μὲν τοι μαδόντο, ὡς τῇν Φίλωρ
εἶν, κατεδέξαντο, ὁ εἰσαίσαντο, ὁ γὰρ τινα τυ-
χεῖν αὐτῇν ἀρδεδὴμικήτα καὶ αὐτὸν ἐς τὴν Μαύρων,
ἀδελφοῦ αὐτῷ γν' τῇ γῇ στρατονομίῳ. μῦθοι τὸ
μετὰ ὅττω μακροί, καὶ διηγήσεις, ὡς θηροσσειν
αὐτὸς γν' τῇ Μαυρουσία, καὶ ὡς ἰδοι ὅττω ἐλέφαν-
τας πολλοὺς γν' τῇ αὐτῷ σιωνεμομίνους, καὶ ὡς
ὑπὸ λέοντος ὀλίγου δὲ καὶ καταβρωθείη, ὁ ἡλίκος
ἐχθὺς ἐπρίατο γν' Καίσαρ εἶα, καὶ ὁ θαυμαστὸς συγ-
γραφεὺς ἀφείας τὰς γν' Εὐρώπῳ γιγνομένης σφα-
γὰς ποσαύτας, ὁ ἐπελύνσεις, καὶ απονδίας ἀνα-
γκαίας, ὁ φύλακας καὶ ἀντιφύλακας, ἀχρὶ βα-
θείας ἐσπέρας ἀφείσκει, ὁ δὲρ Μαλχίωνα τὸ Σύρον
γν' Καίσαρ εἶα, σκάρως παμμεγέθεις ἀξίως ὠνοῦμε-
νον, εἰ ἢ μὴ νύξ κατέλαβε, τάχα καὶ σικωδὲ εἴπνη μετ'
αὐτῷ, ἢ δὲ τὸ σκάρων ἐσκιδασμίνων. ἀπὸρ εἰ μὴ
γν' ἐγγράφῳ ἐπιμελῶς τῇ ἰσορίᾳ, μεγάλα αὐτῇ μῆ-
νη γονηκότες ἡμῖν. ὁ ἢ ζημία Ρωμαίοις ἀφόρητος,

ἢ Μανυσάκης ὁ Μαῦρος διψῶν μὴ εὔρε πῆϊν, ἀλλ'
 ἄδ' εἰπὺν ἐπαυήλθην ὑπὸ τῷ στρατόπεδον. καὶ τοι
 πότρε ἄλλα, μακρῶ ἀναγκαϊότορα, ἐκὼν ἐγὼ νυῖ
 παρίμμι, ὡς καὶ αὐλητρίσι ἦκον ἐκ τῆς πλησίον κώ-
 μης αὐτοῖς, καὶ ὡς δ' ὦρα ἀλλήλοισι ἀντίδοσαν, ὁ
 Μαῦρος μὲν τῷ Μαλχίῳ λόγχῃ, ὁ δὲ τῷ Μαν-
 σάκῃ πύρρῃ. καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῷ ἐπ' Εὐ-
 ρώπῳ μαλχῆς, αὐτὰ δὲ τὰ κεφάλαια. τοιγάρτοι
 εἰκότως αὐτὸς τίς εἴποι τοῖς τοῖς, τῷ μὲν ῥόδον αὐ-
 τῷ μὴ βλέπεμ, τὰς ἀκαυθίας δὲ αὐτοῦ, τὰς παρὰ
 τὴν ῥίζαν, ἀκρεβῶς ἐπισκοπεῖν. ἄλλως, ὡς φίλων,
 μάλα καὶ οὐτῷ γελοῖον, οὐδὲ τῷ ἑτέρου πόδια
 ἐκ Κορίνθου πώποτε πρὸς βεβηκῶς, οὐδὲ ἄλλοι Κεγ-
 χρεῶν ἀποδὲ κηλῆς, οὐτὶ γε Συνείαν ἢ Ἀρμυνίαν ἰ-
 δῶν, ὡς δὲ ἤρξατο, μέμνημαι γὰρ, ὥτα ὀφθαλμῶν
 ἀπιστότορα, γράφω τοίνυν, ἅ εἰδον, οὐχ ἅ ἤκουσα.
 καὶ οὕτως ἀκρεβῶς ἅπαντα ἐωράκει, ὥς τὸ δρᾶ-
 κοντας ἐφ' ἧν Γαρθυαίων, συμείον δὲ πλήθους
 τοῦ αὐτοῖς, χιλίους γὰρ, οἶμαι, ὁ δρᾶκων ἄγει ζῶν-
 τας δρᾶκοντας, παμμεγέθεις εἶναι γηνομελῆς οὐ
 πῇ πόσιδι, μικρὸν ὑπὲρ τὴν ἰσχυρίαν. τοῦτους δὲ,
 τίως μὲν ὑπὸ κροντῆν μεγάλων ἐκδ' ἐδ' ἐμῆς, ὑψή-
 λους αἰωρεῖσθαι, καὶ πύρρῳθεν ἐπελευνόντων, δέος
 ἐμποῖεν, γὰρ αὐτῶ δὲ τῷ ὄργῳ, ἐπειδ' αὐτὸν ὁμοῦ ἴω-
 σι, λύσαντο αὐτῶ, ἐπαυῖασι τοῖς πολεμίοις, ἀ-
 μέλῃ πολλοὺς τῶν ἡμετέρων οὕτω κατὰποθῶναι,
 καὶ ἄλλους πομπεραδόντων αὐτοῖς ἀποπνιγῆ-
 ναι

πῶς δὲ ἰστορίαν συγγράφει. 481

ναι καὶ συγκλαδιῶναι. ταῦτα δὲ ἐφ' ἑσῶς ὁρᾷ αὐ
 τος, γὰρ ἀσφαλῆς μὲν τοι, ἀπὸ διγίθρου ὑψηλοῦ πει
 οῦ μιν· τὴν σκοπιῶν, καὶ οὐ γὰρ ἐποίησε, μὴ ὁμοί
 σε χωρήσας τοῖς θηρίοις, ἐπεὶ οὐκ αὐτὴ μῆτις θανμα
 σὸν οὐτῶ συγγραφεία νῦν εἰχόμεν, καὶ ἀπὸ χερσὶ αὐ
 τῶν μεγάλαι καὶ λαμπραὶ γὰρ πολέμων τούτων
 ἐργασάμενον. καὶ γὰρ ἐκινδύνωσεν πολλὰ, καὶ ἐ
 τρώθη πῶς Σοῦραν, ἀπὸ τοῦ Κρανίου διανοήσι βα
 δίζων ὑπὸ τῶν Λέοντων, καὶ ταῦτα Κορινθίων ἀκ
 οντων ἀνεγίνωσκε, τῶν ἀκελεύως εἰδόντων, ὅτι μὴ δὲ
 ἦν τοῖς τοίχου γεγραμμένον πόλεμον ἑωράκει, ἀλλ'
 οὐδὲ ὅπλα ἐκείνους γὰρ ἦδ' εἰ, οὐδὲ μηχανήματα, οἷον
 ὄξυρ, οὐδὲ τάξεων ἢ καταλοχισμῶν ὀνόματα. πάλ
 νυ γοῦν ἐμελὼν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν φάλαγγα,
 ὑπὸ κέρως δὲ λέγειν τὸ ὑπὸ μετώπου ἄγειν. εἰς δὲ
 τις βέλτιος· ἀπαντὰ δὲ ἀρχῆς ὅτι τέλ· τὰ πε
 πραγμένα, ὅσα γὰρ Ἀρμενία, ὅσα γὰρ Σινεΐα, ὅσα γὰρ
 Μεσσοποταμία, τὰ ὑπὸ τῶν Τίγρητι, τὰ γὰρ Μηδία,
 πρὸς ταῖς οἰκίαις οὐδ' ὅλοις ἐπεσι πῶς λαβῶν, σωί
 γραφε, καὶ ὅσοι ποιήσας, ἰστορίαν συγγεγραφεῖν
 φησὶ. τὴν μὲν τοι ἐπιγραφὴν ὀλίγου δ' εἰμ μακρο
 τόξαν τοῦ Βιβλίου ἐπιγραφὴν, Ἀντιοχianoῦ τοῦ Α
 πόλλωνος ἰστρονίκου, ὁδὸν γὰρ πού, οἶμαι, γὰρ
 πασι νυνικῆς, τῶν γὰρ Ἀρμενία καὶ Μεσσοποταμία
 καὶ γὰρ Μηδία Ρωμαίοις νῦν πρᾶχθόντων ἀφῆλ
 σις. ἥδη δ' ἐγὼ τιν· καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγρα
 φησὶ τὸ ἡκουσά, καὶ τὴν λήψιμ' οὐλογοῦσιν, καὶ

τὴν οὐρόν σφαγῶν, ὡς παραβληθῆσεται τοῖς
 λέοντι, καὶ ὡς πᾶσι τὸν τριπόδην τοῦ ἡμῶν θεία
 βοῦν, οὕτω πάντων μαντικῶς ἅμα ἔχων, ἑαυτοῦ δ' ἐν
 ἡδὴ πρὸς τὸ τέλος τῆς γραφῆς. ἀλλὰ καὶ πόλιν
 ἡδὴ γὰρ τῇ Μεσσηνίᾳ ὠκισε, μεγέθει τε μεγί-
 στου, καὶ κάλλος καλλίστου, ἐπιμύσει τοι ἐπισκοπῆς,
 καὶ διαβουλεύεται, εἴτε Νίκαιαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς
 νίκης χρηνομαζέσθαι, εἴτε Ομόνοιαν, εἴτε Εἰρηνί-
 αιν. καὶ τοῦτο μὲν ἐπ' ἀκροῖτο, καὶ ἀνώνυμος ἡμῶν
 ἡ καλὴ πόλις ἐκείνη, λήρου πολλοῦ, καὶ κορυφῆς
 συγγραφεὶς γέμουσα, τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πρᾶχθε-
 σάμενα ὑπογράφει ἡδὴ γραφεῖν, καὶ τὸν περὶ πλοῦ
 τῆς ἑξῆς θαλάσσης. καὶ οὐκ ὑποχρεῖται ταῦτα μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὸ προῖμιον τῆς Ἰνδικῆς ἡδὴ σιωπῆ-
 ται, καὶ τὸ τρίτον τέγμα. καὶ οἱ Κελτοί, καὶ
 Μαύρων μοῖρα ὀλίγη, σὺν Κασιγῶ πάντες οἱ
 ἐπιδραστήσαντες τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, οἱ δὲ πράξασ-
 σιν, ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων ἐπέλα-
 σιν, οὐκ εἰς μακρὰν ἡμῶν θαυμαστὸς συγγραφεὺς,
 ἀλλὰ Μουσούριδος, ἢ ἀπ' Ὀξυδρακῶν ἐπιστελεῖ. τοῖς
 αὐτὰ πολλὰ ὑπὸ ἀπαιδουσίας ληρῶσι, τὰ μὲν ἀ-
 ξιόεστα οὐδ' ὀρεῶν τῶν οὐτ' εἰς βλέπειν, κατ' ἀξί-
 αιν εἰπεῖν διωάμενοι, ἐπινοοῦντες δὲ, ὅτι ἀναπλάτ-
 τοντες, οἱ δὲ πρὸς ἀκαίριον γλῶτταν, φασίην,
 ἔλθῃ, ὅτι ὑπὸ τοῦ ἀριθμῶν εἰς βλίωρ ἐπὶ σεμνωτόμενοι,
 καὶ μαλιστα ὑπὸ ταῖς ἐπιγραφαῖς, ὅτι γὰρ αὐτὸ αὐ-
 τὰ παγγέλιοι, τὸ δὲ νῶς Γαρθρικών νικῶν τῶν αὐτῶν.

ὡς δὲ ἰσορείαν συγγράφειμ. 483

Ἐὰν Παρθίδος πρῶτον, Διούτορον, ὡς Ατθίδος Δι-
λονότι. ἀλλ' ἄς Διότορον παραπολὺν, ἀνέγνωμν
Δημητρίου Σαγαλασέως Παρθονικὰ, οὐδ' ὡς γν'
γέλῳ τι ποιῆσθαι, κ' ἐπισκῶψαι τὰς ἰσορείας, οὐ
τῷ καλὰς οὐσας, ἀλλὰ τοῖς χρησίμου γνέκα. ὡς ὅστις
ἀν' ταῦτα ἔὰ τοιαῦτα φάνη, πολὺ μέρος ἡδὴ
δὲ τὸ ὀρθῶς συγγράφειμ οὐτ' ὁρῶσιν. μάλ-
λον δὲ ὀλίγων ἐπιπροσδίδεται, εἰ γὰρ ἀληθεὶς ἐκείνῳ
φησὶν ἢ διαλεκτικῇ, ὡς τῶν ἀμέσων ἢ διατόρου ἀρ-
σις, ἢ ἐτόρον πάντως ἀντιστάγει. καὶ δὴ τὸ χω-
ρίοι σοι, φαίη τις ἀν', ἀκριβῶς ἀνακεκείσθαι τοῦ.
καὶ αἶτε ἀκωνθαί, ὁπόσαι ἦσαν, καὶ βάλτοι ἐκκε-
κωμυλῆαι εἰσὶ. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ὀρέπια ἡδὴ ἐκπε-
φύρηται, καὶ εἰ τι τραχὺ δὴ, ἔσθ' ἁπλοῦς ὅστις, ὡς
οἰκισθῆμεν τι δὲ ἡδὴ καὶ αὐτῶν, ὡς δειξέας οὐκ ἀνα-
τρέψαι μόνον τὰ τῶν ἄλλων, γηρυάδαις ὦν, ἀλλὰ
τι ἑαυτὸς ἐπινοῆσαι δειξιόν, ἔσθ' οὐδὲις ἀν', ἀλλ'
οὐδ' ὁ μᾶλλον μωμῆσθαι δυνάμετο. φημί τοί-
νυν τῶν ἀριστῶν ἰσορείαν συγγράφοντα, δύο μὲν
ταῦτα κορυφαίότατα οἰκισθῆν' ἔχοντα ἦκειν, σύ-
νεσιν τε πολιτικῶν, καὶ δυνάμειν ἐρμυδυστικῶν,
τὴν μὲν, ἀδιδάκτον τι εἰς φύσεως δῶρον, ἢ δυνά-
μεις δὲ, πολλῇ πρὸς ἀσκήσει, ἔσθ' ὁ σωματικὸς πόνος, καὶ
ξήλων τ' ἀρχαίων πρὸς γε γηρυμλῆν ἔσω. ταῦτα μὲν
ἐν ἀτεχνῶν, ἔσθ' οὐδὲν ἐμὸ συμβόλου δεικνύμενα. ὃ γὰρ
σωματικὸν καὶ ὅστις ἀπφαίνῃ, ὅσθ' μὴ πρὸς τ' φύσεως
διδότας, φησὶ ἔσθ' ἡμῶν τὸ βιβλίον, ἐπεὶ πολλὰ ἀν',

μάλλον δὲ τοῖς πάντες ὡς ἄξιον, εἰ μεταπλάσσει
 καὶ μετακρομῆσαι τὰ τελευταῖα ἰδιώτα, ἢ ἐκ
 μολεῖσθαι χρυσὸν ἀκφύλαι, ἢ ἀργυρὸν ἀκ
 σιτόρου, ἢ ἀκ Κόνων Θ' Τίτορμον, ἢ ἀκ Λεωτροῦ
 δον Μίλωνας δόρυ γασσάδ. ἀλλὰ που ὅτι τέχνης,
 καὶ τὸ ἐπὶ συμβουλῆς χρησίμοι, οὐκ ὅτι πείσιμ τῶν
 πωσόντων, ἀλλ' ὅτι χρησίμ αὐτῶν τὴν πωσέοντων
 ἱερ. οἷον τι ἀμέλει καὶ ἱκν Θ' καὶ Ἡροδίκης, Θ' Θέ-
 ων, καὶ εἰ τις ἄλλ Θ' γυμνασῆς ὑποχρῶντο αὐτοί,
 ἴσθι μὲν Γόρδικον παραλαβόντων, εἰ δὴ ὁτός ὅστις,
 ὅτι μνηστῆρας ἐραδαίς, καὶ δὴ ταῦτα κατὰ κλη-
 κὼς, ἀλλὰ μὴ Αντίοχ Θ', ὅτι Σελδύνου Στρατωνί-
 κης ἐκείνης, ἀκφαίνειμ Ολυμπιονίκην, καὶ Θιαγέ-
 νει Θ' Θασίω, ἢ Πολυδάμαντι Θ' Σκοπουοαίω
 ἀντίπαλον, ἀλλὰ τὴν δοθεῖσαν ὑποθέσιμ ὑφ' αὐ-
 τῶς ὑποδελὺν ἐπὶ γυμναστικῆς, παραπολὺ ἀμέ-
 νω ἀκφαίνειμ μετὰ ἐπὶ τέχνης. ὥς ἀπὲς τῶν ἡμῶν
 ὅτι ἐπίφθορον ἴσθι ἐπὶ ὑποχρέσεως, εἰ τέχνῳ φα-
 μλὴν ἐφ' οὗτω μεγάλῳ καὶ χαλεπῷ Θ' πρᾶγμα-
 τι ἐφθονηκέναι. οὐ γὰρ ὄντινου παραλαβόντων,
 ἀκφαίνειμ συγγραφῆς φαμλὴν, ἀλλὰ Θ' φύσει συ-
 νετῶ, καὶ ἀρίστα πῶς λόγους ἡσκημλὴν ὑποδεί-
 ξαι ὁδὸς πινὰς ὁρθὰς, εἰ δὴ τοιαῦτα φαίνονται,
 αἷς χρώμλιν Θ', θᾶλλον αὐ καὶ θυμαρέσδορον τελέ-
 σειν, ἄλλοι καὶ πῶς ὅτι σκοπῶν. καί τοι οὐ γὰρ αὐ-
 φαίης ἀπὸ σδ' ἐπὶ τῶν σωετῶν εἶν ἐπὶ τέχνης καὶ δι-
 δασκαλίας, ὡς ἀγνοεῖ. ἐπεὶ καὶ ἐκβαλεῖ μὴ μα-
 θῶν,

πῶς δὲ ἰστορεῖαν συγγράφειμ. 485

θῶρ, καὶ ἥνυλαι, καὶ πάντα αὐτῶν ἡπίστατο. νῦν δὲ μὴ
μαθῶρ, οὐκ αὖτε αὐτῶν χειροουργήσεις, ὑποδεί-
ξαντες δὲ τινος, ῥᾶστα τε αὐτὰ μάθοι, καὶ δὴ μετὰ
χειρῶσαι τοῖς αὐτοῖς. καὶ τοίνυν καὶ ἡμῖν τοῖς τοῖς
τοῖς ὁ μαθητῆς νῦν παραδεδότω, συνειναι τε καὶ
ἐπ' αὐτῶν οὐκ ἀγνοῖν, ἀλλ' ὅθεν διεδοκῶς, οἷον καὶ
πράγματα χρησάμεν αὐτῶν, εἰ ἐπιτραπείη, καὶ γνώ-
μην στρατιωτικὴν, ἀλλὰ μετὰ τῇ πολιτικῇς ἐμ-
πειρίαν στρατηγικὴν ἔχειν. καὶ νῦν δὲ, καὶ γὰρ στρα-
τοπέδῳ γεγονώς ποτε, καὶ γυμναζομένους ἢ τατ-
τομένους στρατιώτας ἐωρακώς, καὶ ὅπλα εἰδώς,
καὶ μηχανήματα γῆρας, καὶ τί ὑπὲρ κέρως, καὶ τί ὑπὲρ
μετώπου, πῶς οἱ λόχοι, πῶς οἱ ἵππεις, καὶ πό-
θον, καὶ τί δ' ἐλαύνειν ἢ ποδελάνειν, καὶ ὅλως, οὐ
τῶν κατοιικίδων τις, οὐδ' οἷον πιδόνειν μόνον
τοῖς ἀπαγγέλλουσι. μάστιγα δὲ, καὶ πῶς τῶν πάν-
των ἐλπίδων ἐς τὴν γνώμην, καὶ μήτε φοβέ-
σθαι μηδὲ γινῶσθαι, καὶ ἐλπίστω μηδὲν, ἐπεὶ ὅμοιόν
ἐσσι τοῖς φαύλοις διηγεσάμεν, πῶς χάριν, ἢ πῶς ἀ-
πέχθειαν ὑπὲρ μισθῶ διδάσκουσιν. ἀλλὰ μὴ μελέτω
αὐτῶν, μήτε φίλιππος ἐκκεκομμένη τὴν ὁφθαλ-
μὸν ὑπὸ ἀσπίδος τῷ ἀμυνομένῳ, τῷ τοξότου
γὰρ ὁλώθῃ. ἀλλὰ τοιοῦτος, οἷον ὡς, διεχθήσεται.
μήτε ἀλέξανδρος ἀνιάσει ὑπὲρ τῇ κλείτου σφα-
γῇ, ὡμῶς γὰρ ἐπὶ συμποσίῳ γυμνασθῇ, εἰσάφως ἀ-
ναγράφεται. οὐδὲ κλέων αὐτὸν φοβήσεται, μέγα γὰρ
τῇ ἐκκλησίᾳ διωάμεν, καὶ κατέχωρ τὸ βῆμα,

ὥς μὴ εἰπεῖν, ὅτι ὀλέθριος Ἑμμανὴς ἀνθρώπος ἔ-
 τ' ὧ, οὐδὲ ἡ σύμπασα πόλις τῇ Ἀθηναίων, ἢ
 τὰ γν' Σικελία κακὰ ἰσορῇ, καὶ τὴν Δημοδοχόνους λῆ-
 ψιν, καὶ τὴν Νικίου τελευτήν, καὶ ὥς ἐδίψωμ, Ἑ-
 οῖον τ' ὕδωρ ἐπινοῦν, καὶ ὥς ἐφονδύοντο πίνοντες
 οἱ πολλοί. ἠγῆσεται γὰρ, ὅπου Δικαιοτάτου ἱστῶ
 ὑδρινὸς τῇ νοῦν ἐχόντων, αὐτὸς ἔειπεν τὴν αἰτίαν,
 ἢ τὰ δυστυχῶς ἢ ἀνοήτως γεγενημένα, ὥς ἐπράχ-
 θη, διγῆντος, οὐ γὰρ ποιητὴς αὐτῇ, ἀλλὰ μινυ-
 τῆς ἡ. ὥς κ' ἡμετεραναιμαχῶνται, τότε οὐκ ἐ-
 κείν' ὁ κατὰ δύναμιν ὅτι, καὶ φόβῳ σιν, οὐκ ἐκεί-
 ν' ὁ δῶκον, ἐκτὸς εἰ μὴ ὀύξασθαι δέον, μὴ τι πα-
 ρέλιπον. εἰπέ μοι γὰρ, εἰ σιωπήσεις αὐτὰ, ἢ πῶς τὸ
 ναυτίον εἰπὼν, ἐπανορθώσασθαι ἰδιώτα, ῥᾶσιν
 ἡ γὰρ καλὰ μὲν ληψίῳ τῶν Θουκυδίδου ἀνατρέ-
 ψαι μὲν τὸ γν' ταῖς ἐπιπολαῖς παρατέχισμα, κα-
 ταδύσαι δὲ τὴν Ἑρμοκράτους τριήρη, Ἑ τῶν κατὰ
 ρατοῦ Γύλιπον διαπῆραι, μετὰ ξὺν ἀρτεμίδοντα,
 καὶ ἀρταφρόντα τὰς ὁδοὺς, καὶ τέλος, Συρακου-
 σίους μὲν εἰς τὰς λιθοτομίας ἐμβαλεῖν, αὐτὸν δ' Ἀθη-
 ναίους πρὸς πλεῖστον Σικελίαν Ἑ Ιταλίαν, μετὰ τῶν πρώ-
 των τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐλπίδων. ἀλλ' οἶμαι, τὰ μὲν
 παραχθόντα οὐδὲ Κλωθὰ ἀν' ἐπὶ ἀνακλώσειν, οὐδ'
 Ἀτρεΐδ' ἀνὰ τρεῖς. τοῖς δ' ἡ συγγραφῆς ὁρῶν
 γὰρ, ὥς ἐπράχθη, εἰπεῖν. αὐτὸν δ' οὐκ ἀν' ἰδιώτα,
 ἀλλὰ καὶ ἡ φόβηται Ἀρταξέρξην, ἰατρὸς αὐτοῦ ὦν,
 ἢ ἐλπίσει Κανὼν πορφύρεον, καὶ σφραγίσαν χυ-
 σοῦ,

πῶς δ' εἰς τοὺς συγγραφεῖς. 487

σοῦ, ὅτι ἵππον τῷ Νισαίῳ λυψέδῳ, μισθὸν τῷ γνῶ-
 τῇ γραφῇ ἐπαίνων. ἀλλ' οὐ Ξενοφῶν αὐτὸ ποιήσει,
 δίκαιος συγγραφεὺς, οὐδὲ Θεκυδίδης, ἀλλὰ καὶ
 ἰδίᾳ μισθῶν τινες, πολὺ ἀναγκασιότορον ἡγήσεται
 τὸ κινῶν, ὅτι τὴν ἀληθείαν πόθεν πλείονος ποιήσεται;
 ὅτι ἔχθρας, καὶ φιλίας, ὅμως οὐκ ἀφέξεταί. ἀμαρτία
 νουτῶ. γνῶν, ὡς ἐφύω, ὅσον ἴδιον ἰσοείας, καὶ μό-
 να θυτέον τῇ ἀληθείᾳ, εἰ τις ἰσοείαν γραψέω ἰοί, τῷ
 δ' ἄλλῳ ἀπαύτων ἀμελητέον αὐτῷ. καὶ ὅλως,
 πῶς τις εἰς, καὶ μέτρον ἀκριβές, ἀποβλέπειν μὴ εἰς
 αὐτὸν νῦν ἀκούοντας, ἀλλ' εἰς αὐτὸ μετὰ ταῦτα σω-
 σιμολόγους τοῖς συγγραμμάσι. εἰ δὲ τὸ παραπ-
 ηε τις θόρα πόντοι, ὅτι τῷ κλαυδονόντων μελεῖται
 εἰκότως αὐτονομίᾳ, οὐς πάλαι ἡ ἰσοεία ἐξ ἀρχῆς
 θυθὺς ἀπείρα πρὸς οὐ μείον, ἢ κωμωτικῶν ἢ γυμ-
 νασικῶν. Αλεξάνδρου γοῦν, ὃν ὅσον ἀκρυνμονό-
 σιμ, ὃς ἡδ' ἔως αὐτῶν, ἔφη, πρὸς ὀλίγον ἀνέβη, ὡς Οὐκ-
 σίκρατος, ἀκράτων, ὡς μάθοιμι, ὅπως ταῦτα οἱ
 ἀνθρώποι τότε ἀναγινώσκουσιν. εἰ δὲ νῦν αὐτὰ
 ἐπαινεῖσι, καὶ ἀσπάζονται, μὴ θαυμάσιος, οἶοντα
 γὰρ οὐ μικρῶν τι τῶν διελέαται τούτων ἀναπα-
 σιν ἐκείνους. τὴν παρ' ἡμῶν δύνοισιν. Ομήρου γοῦν,
 καὶ τοῖς πρὸς τὸ μυθώδους τὰ πλείεστε συγγραφεῖς
 πᾶσι τῷ Αχιλλεύῳ, ἡδ' ἡ γνῶσις οὐκ ἐστὶν τινες ὑπάρ-
 χονταί, μόνον ὅσον εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἀληθείας μέγα
 τεκμήριον πεισμενοι, ὅτι μὴ πόθεν ζῶντος ἔγραψεν,
 ὃ γὰρ ἐνείσκησιν, ὅτι πρὸς γένεσιν ἐφ' ὅδε αὐτῶν τοῖς

τῷ οὐ μοι ὁ συγγραφεὺς ἔσω. ἀφοβῶ, ἀδίκας
 σῶ, ἐλδύνει, παρρησίας ἐ ἀληθείας φίλῳ,
 ὡς ὁ Κωμικός φησι, τὰ σῶκα σῶκα, τίς σκέφλω
 ἢ σκέφλω ὀνομασῶμαι, οὐ μίσει, οὐδὲ Φιλία νέμων,
 οὐδὲ φειδύμενῳ, ἢ ἐλεῶν, ἢ ἀεχμώμενῳ, ἢ δυ-
 σω πόνυμενῳ. ἴσῳ Δικαστῆς, δύνους ἀπασιν, ἀχρ-
 τὸ μὴ διατόρῳ π ἀπονεῖμαι πλείον τὸ δέοντῳ.
 ξγῶ γν τοῖς βιβλίοις, καὶ ἀπολις, αὐτόνομῳ, ἀ-
 βασίλευτος, οὐ τί τῷδε, ἢ τῷδε δέξει, λογιζόμε-
 νῳ, ἀλλὰ τί πέπρακται, λέγων. ὁ δὲ οὐκ οὐ-
 κυδίστως δὲ μάλα ἔδρα γνομοδέτησε, καὶ δέκεινον
 ἀρετῶν, καὶ κακίων συγγραφεὺς, ὅρων μάλιστα
 δαυμαζόμενον τὸν Ἡρόδοτον, ἀχρὶ τοῦ καὶ Μούσας
 κληθῶναι αὐτὸ τὰ βιβλία. κτήματα γὰρ φησι
 μάλλον ὅτι ἀεὶ συγγράφει, ἢ ποτὶ ὅτι παρὸν ἀγώ-
 νισμα, καὶ μὴ τὸ μυθώδους ἀπαλξέσθαι, ἀλλὰ τίς
 ἀληθεῖαν τῇ γεγενημένῳ ἀπολείπει τοῖς ὕσε-
 ρον, καὶ ἐπάγει τὸ γρήσιμον. ὁ δὲ τέλῳ αὐτὸς οὐ
 φρονῶν ἐπὶ τοῖς ἰστορίαις, ὡς εἶ ποτε καὶ αὖτις τὰ
 ὅμοια καταλαβοί, ἐχρῖν, φησὶ, πῶς τὰ πρὸ γε-
 γραμμένα ἀποβλέποντες, οὐ γρη῏σθαι τοῖς γν πό-
 λεισι. ὁ τίς μὲν γνώμεν τοιαῦτά τινι ἔχω, ὁ συγγρα-
 φεὺς ἡκίτω μοι. τίς δὲ φωνῶν, καὶ τίς φησὶ ἐρμη-
 νείας ἰσχύ, τίς μὲν σφοδρῶν ἐκένει, καὶ κέρχα-
 ρον, ὁ σιωπῶν ταῖς πόδεσσι, καὶ ἀγκύλῳ ταῖς
 ἐπιχειρήσεσι, καὶ τίς ἄλλῳ φησὶ ῥητορείας δεινότη-
 τα μὴ κομῶν πενημενῳ, ἀρχέειν φησὶ γραφῆς,
 ἀλλ'

τῶς δειξοίαν συγγραφειμ. 489

ἀλλ' εἰρωικώτορον δ' ἀκέμνον. ὁ μὲν νῆς σύ-
τοιχ' ἔσω, ὁ πυκνός, ἡ λέξις δὲ ἁφῆς ἢ πολι-
κῆ, οἷα ἐπισιμότετα δ' ἡλοῦν τ' ὑποκέμνον. ὡς
γὰρ τῇ γνώμῃ τοῖ συγγραφέως σινοπὺς ὑπεθέμε-
θα, παρ' ῥησάν καὶ ἀλγέβαιαν, αὐτῷ δὲ ὁ τῇ φωνῇ
αὐτοῖς εἰς σινοπὺς ὁ πρῶτος, ἁφῶς δ' ἡλώσσαι, καὶ
φανότατα ἐμφανίσαι τὸ πρᾶγμα, μήτε ἀπορρή-
τοις, ἢ ἐξω πάτου ὀνόμασι, μήτε τοῖς ἀγορεύουσιν
τούτοις, καὶ καπηλικοῖς, ἀλλ' ὡς μὲν αὖ πολλοὺς
σιωγίαι, αὖ δὲ πεπαιδευμένους ἐπαινεῖσαι. ἢ
μὲν ὁ γήμασι κηροσμήδω ἀνεπαχθεῖσι, ἢ τὸ ἀνε-
πιτήδιδον μολισαῖ ἐχουσιμ, ἐπεὶ τοῖς κατ' ἑρῆμῃ
νοῖς τῶν ζωῶν οἰκίας ἀποφαίνει αὖ λόγους. ὁ
ἢ μὲν γνώμῃ κρινωνέτω, καὶ περὶ ἁπλῶς πικρὰ
ποιητικῆς, παρ' ὅσον μεγαλήγορος, ἢ διημελὴς
ἢ ἐκείνη, καὶ μολιδ', ὅπου ταν παρατάξει καὶ
μάχαις ἢ ναυμαχίαις συμπλέκονται. διήσει γὰρ
τότε ποιητικῶν πιν' ἀνέμου, ἐπουριάσονται τὰ
ἀνέπα, καὶ σιωδοῖσονται ὑψιλλῶν, καὶ ἐπ' αὖ
κρῶν τῶν κυμῶν τῶν ναῦν. ἡ λέξις δὲ ὁμῶς ὡδὶ
γῆς βεβηκέτω, τῶ μὲν ἁλλῇ, ὁ τῶ μεγεθεῖ τῶν
λεγομένων σιωπαιρομένη, καὶ ὡς γὰρ μολισαῖ, ὁ-
μοιουμένη, μὴ ξηνίζουσα δὲ, μὴ δ' ὡς τὸν καιρὸν
ξηθοσυδῆ. κινδυνῶ γὰρ αὐτῇ, τό, τε μέγιστον,
παρακινῆσαι ἢ κατ' ἐνδεχόμενον τὸν πῶ ποιη-
τικῆς κερύβαντα. ὡς μάλιστα πεισέον τλωικῶντα
τῶ χαλινῶ, καὶ σωφρονητέον εἰδότης, ὡς ἱπο-

τυρία τις, καὶ γὰρ λόγοις πάθῃ οὐ μικρὸν γίγνε-
 ται. ἀμεινονο οὐκ, ἐφ' ἵππο ὀχυρομένη τότε τῇ γυνά-
 μι τὴν ἐριμύειαν περὶ τὴν συμπαράθειν, ἐχυρομένη
 τῷ ἑλπίου, ὡς μὴ ἀπολείπεται τοῦ φορέως. καὶ
 μὴ καὶ σωθήκη τῷ ὀνομαζόμενῳ δυνάτῳ καὶ μέ-
 σα χρεῖον, οὐτε ἄγαν ἀδυσκάντα καὶ ἀπαρτύν-
 τα, τραχὺ γὰρ, οὐτε ῥυθμῷ παρ' ὀλίγον, ὡς οἱ πολ-
 λοι, σωαπῶντα, ἢ μὴ γὰρ ἐπαίσιον, τό δ' ἀκ-
 δὲς τοῖς ἀκρόνουςι. τὰ δὲ πράγματα αὐτὰ, οὐχ ὡς
 ἔτυχε, σωτακτέον, ἀλλὰ ἐλοπόνως καὶ ταλαι-
 πώρως πολλὰ καὶ πῶς αὐτῶν ἀνακρίνοντα, καὶ
 μάστιγι μὴν παρόντα, καὶ ἐφορῶντα, εἰ δὲ μὴ, τοῖς
 ἀδ' ἐκαστότερον δὲ κηρυμνοῖς περὶ σέχοντα, καὶ οὐς
 ἐκαστοῖς αὐτῶν, ἢ καὶ περὶ χαίρειν ἢ ἀπὸ χρεῶν
 ἀφαιρήσειν, ἢ περὶ ἡσέειν τοῖς γενομένοις, ἢ ἀνταῖ-
 στα ἢ δὴ καὶ σοχαστικὸς τις, καὶ σωθεπικὸς τῷ πι-
 θανωτόρου ἐσω, καὶ ἐπειδὴν ἀθεοῖσιν ἅπαντα, ἢ
 τὰ πλεῖστα, πρῶτα μὴν ἐπὶ ὀνόματι τῷ σωφαινε-
 τῶ αὐτῶν, καὶ σῶμα ποιεῖτω ἀκαλῆς ἐπὶ, καὶ ἀ-
 διαρθεῖται. εἴτα ἐπιδείξῃ τὴν τάξιν, ἐπαγέτω τὸ
 κάλλος, καὶ χροννύτω τῇ λέξει, καὶ χροματίζετω,
 καὶ ῥυθμίζετω. καὶ ὅλως, εἰσικέτω τότε τῶν το-
 μέρων διὰ, ἀρ' πὶ μὴ τῶν ἵπποπόλων ὀρκῶν γλυ-
 ῶνται, ἀρ' πὶ δὲ τὴν μυσῶν. κατὰ ταυτὰ γὰρ, ὅ-
 αὐτὸς ἀρ' πὶ μὴ τὰ Ῥωμαίων ἰδίᾳ ὁράτω, καὶ δι-
 λούτω ἡμῶν, οἷα ἐφαίνετο αὐτῶν, ἀφ' ὑψηλοῦ ὁρῶν-
 τι, ἀρ' πὶ δὲ τὰ Ῥοσῶν, εἴτ' ἀμφοτέρω, εἰ μάλ-
 λον.

ὡς δ' εἰσερίαν συγγράφειμ. 491

χοιντο. καὶ γὰρ αὐτῇ δὲ τῇ παρατάξει, μὴ πῶς
 γὰρ μέγ' ὁράτω, μὴ δ' ὅτ' ἴνα ἱππεία, ἢ πεζοί, εἰ
 μὴ Βρασιδάς τις εἴη πεπονηδῶν, ἢ Δημοδοχὸς αἰ-
 νακὸς πῶν τῶν ἐπίδασιν, ὅτ' αὖθ' στρατηγὸς μὲν
 τὰ πρῶτα, καὶ εἰ τι παρεκελεύσαντο, καὶ κείνο αἰ-
 κυνέτω, καὶ ὅπως, καὶ ἢ τι γινώμῃ καὶ ἐπινοίᾳ
 ἔταξαι. ἐπειδὴ δὲ ἀναμιχθῶσι, κοινὴ ἔστω ἡ δία,
 καὶ ζυγοσπείτω τότε, ὥσπερ γὰρ τρυταῖν τὰ γι-
 γνόμενα. καὶ σπυδιώκετω, καὶ συμφουγέτω. ὅ-
 τ' αἰσι τούτοις μέτρον ἐπέδω, μὴ ὅτ' ἡρόν, μὴ δ'
 ἀπειροκάλως, μὴ δὲ νεαρώς, ἀλλὰ ραδίως ἀπο-
 λυέτω. καὶ σῆλας γνῶταῦτά που ταῦτα, ἐπ' ἐ-
 κείνα μεταβαίνειτω, ἢ κατεπέγνῃ. εἴτα ἐπανί-
 τω λυθείς, ὁπόταν ἐκείνα καλῇ. καὶ πῶς πάν-
 τα σπυδιέτω, καὶ ὡς διωκτὸν, ὁμοιορνεύτω, καὶ
 μεταπετέτω ἀπ' Αργυλίας μὲν εἰς Μηδίαν, ἐκεί-
 θεν δὲ ροιζήματι γὰρ ὅτ' Ἰβηρίαν, εἴτα ὅτ' Ἰταλίαν,
 ὡς μηδιστὸς καιροῦ ἀπολείπειτο. μάλιστα δὲ κα-
 τόπῳ εὐοικῆσαν παραχέτω τῶν γινόμενῳ, ἀθόλῳ
 καὶ σιληπνῷ καὶ ἀκρεβῆϊ ὅτ' ἐκγίγνῃ. καὶ ὁποίας
 αὐτὸ δέξεται τὰς μορφὰς τῶν ὀρίων, τοιαῦτα καὶ
 δεικνύτω αὐτά. διάστροφον δὲ, ἢ παράχρουν ἢ ἐπε-
 ρόχημον μηδιστὸν. οὐ γὰρ ὥσπερ τοῖς ἐγγοῖσι γρα-
 φουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν λεχθὲν σόμενα ὅτι, καὶ εἰρη-
 ται, πέπρακται γὰρ ἡ δὴ, δ' εἰ δὲ τάξαι, καὶ εἰπεῖν
 αὐτά. ὥς, ὅτ' εἰπωσι, ζητητέον αὐτοῖς, ἀλλ' ὅπως
 εἰπωσιν, ὅλως δὲ νομίσον, τὸν ἰσορίαν συγγράφον

τα, Φειδία ἢ Γραξιτέλει χρίωαι εἰκογίαι, ἢ Ἀλκί-
 μνίαι, ἢ τῷ ἄλλω κένωρ, οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνοι χρυ-
 σὸν ἢ ἀργυρομ, ἢ ἐλέφαντα, ἢ τινὲς ἄλλω ὕλλω ε-
 ποίωσι, ἀλλ' ἢ μὲν ὥπῃσιν, καὶ πρὸς ποιεῖσθαι το,
 Ἡλείωρ ἢ Ἀθλυνάϊωρ ἢ Ἀργείωρ πεπορισμένωρ, οἱ
 δὲ ἐπλάττον μόνον, καὶ ἐπριον τὸν ἐλέφαντα, καὶ
 ἔξωρ, καὶ ἐκώλωρ, καὶ ἐρρύθμιζον, καὶ ἐπλωθίζον
 τῷ χρυσῷ, καὶ ὅσῃ ἢ τέχνῃ αὐτῶν, οὐδ' ἐοικὸς οἰκο-
 δομήσθαι τινὲς ὕλλω, τοιοῦτο δὴ τοι καὶ τὸ τῷ
 συγγραφῆως ὄργον, εἰς καλὸν δὲ θέσθαι τὰ πεπρα-
 γμένα, ὅς εἰς διώαμιμ γνῶρξαι τὰ ἐπιδείξαι αὐ-
 τὰ. καὶ ὅταν τις ἀκροώμεν οἴκται μετὰ ταῦ-
 τα ὅσῃ τὰ λεγόμενα, καὶ μετὰ ὅσῃ ἐπαινῇ, τότε
 δὴ τότε ἀπκηρέθωται, καὶ τὸν οἰκῆον ἐπαινον
 ἀπέληφε τὸ ὄργον ὅς τῷ ἰστορίας Φειδία. πα-
 τωρ δὲ ἡδὴ παρδοκιδασμένων, ὅς ἀποδοιμίαν
 μὲν ποτε ποιήσεται τινὲς ἀρχῶν, ὅταν μὴ πάν-
 κτεπέγῃ τὸ πρᾶγμα, πεδοικησάδαι πρὸς τῷ
 προοιμίῳ. διωάμεν δὲ ὅς τότε προοιμίῳ χρῆσεται,
 ὅς ἀκαφουῖται πρὸς τῷ λεκτέωρ, ὅποταν δὲ καὶ
 προοιμιάσεται, ἀπὸ δινοῖν μόνον ἀρξεται, οὐχ ὥσ-
 πόρ οἱ ῥήτορες ἀπὸ τριῶν, ἀλλὰ τὸ τῷ δινοίας πα-
 ρεῖς, πεσοχλῶν ἢ διμάθειαν διπορεῖται τοῖς ἀκού-
 σι. πεσέξουσιν μὲν γὰρ αὐτῷ, ἢν δέξῃ, ὥς πρὸς με-
 γαλῶν ἢ ἀναγκαίων, ἢ οἰκῆων ἢ χρησίων ἐρεῖ, δι-
 μαθῇ δὲ, καὶ σαφῇ τὰ ὕσθρα ποιήσει, τὰς αἰτίας
 πεοικημένῃ, καὶ ποδορίζωρ τὰ κεφάλαια τῶν

γγ-

ὡς δ' εἰσορίαν συγγράφειμ. 493

γεγενημένων. τοιούτοις προοιμίαις οἱ ἀριστοὶ τῶν
συγγραφέων ἐχρήσαντο, Ἡρόδοτος ὁ μὲν, ὥς μὴ τὰ
γεγενημένα ἐξίτηλα τῷ χρόνῳ γένηται, μεγάλα καὶ
θαυμάσια ὄντα, καὶ ταῦτα, νηκεὶς ἑλληνικὰς δι-
ταύτα, καὶ ἡτῆας βαρβαρικὰς, Θουκυδίδης δὲ,
μέγα τε αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι, καὶ ἀξιολογῶτα
τομ, καὶ μέζον τῶν πεγεγενημένων ἐκείνου τομ πό-
λεμον, καὶ γὰρ παθῆματα γν' αὐτῷ μεγάλα ξυνέ-
βη γενέσθαι. μέγα δὲ τὸ προοίμιον ἀνάλογον τοῖς
πράγμασι, ἢ μικροτόμῳ ἢ βραχυτόμῳ. οὐα
φῆς δὲ καὶ οὐάγωγος ἔσω ἢ ὑπὸ τῷ διήγησι με-
τάβασις. ἀπαν γὰρ ἀτεχνῶς τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς
ισορίας, διήγησις μακρὰ ὅστις, ὥς τε ταῖς τῇ διηγῆ-
σεως ἀρεταῖς κατεκεκοσμηθῶ, λείως τε καὶ ὅμα-
λῶς προοῖναι καὶ αὐτὴ ὁμοίως, ὥς μὴ πρῶχειν,
μήτε κηλαίνεσθαι. ἐπειτα τὸ ἀφ' ἐπανδείτω τῆς
λέξεις, ὥς ἐφύω, μεμηχανημένων, καὶ τῇ συμπει-
πλοκῇ τῶν πραγμάτων, ἀπόλυτα γὰρ καὶ γν' τε-
λῇ πάντα ποιήσει. καὶ τὸ πρῶτον ἐξοργασάμε-
νος ἐπάξει τὸ διδυτόρον, ἐχρόμνον αὐτό, καὶ ἀλύ-
σεως τρόπῳ σωηρμωσμένων, ὥς μὴ διακεκρόθαι,
μὴ δὲ διηγῆσεις πολλὰς εἶναι, ἀλλ' ἡλας παρακει-
μένων, ἀλλ' αἰεὶ τὸ πρῶτον τρεῖς διδυτόρων μὴ γαι-
νῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ κρινωνεῖν, καὶ ἀνακεκράσθαι
ἢ τὰ ἄκρα, τάχ' ὡς πᾶσι χρήσιμον, καὶ μάλι-
στὰ, εἰ μὴ ἀπολεία τῶν λεκτέων εἴη. καὶ οὕτω ποιεῖ-
σθαι γὰρ μὴ τοσοῦτον ἀπ' τῶν ὀνομάτων ἢ ἡμεῶν.

των, ὅσον ἀπὸ τῶν πραγμάτων, λέγω δὲ, εἰ παρα-
 θεοῖς μὲν τὰ μικρὰ, καὶ ἡ πῶρ ἀναγκαῖα, λέγοις δὲ
 ἰκανῶς τὰ μεγάλα. μᾶλλον δὲ καὶ παραλείπειν
 πολλά. οὐδὲ γὰρ ἡμῖν εἰσὶν αὐτοὶ Φίλους, καὶ πάντες
 ἡ παρδοκιδασμῶν, εἰς αὐτὸν γὰρ μέσοις τοῖς πῶρ-
 μασι, καὶ τοῖς ὀρνέοις, Ἐλοπίσι ποσάντας, καὶ συ-
 σὶν ἀγρίοις, καὶ λαγωῖς, Ἐπογασείοις, καὶ σε-
 περδῶν γνῶσεις Ἐέντος, εἰ καὶ κείνο παρδοκιδ-
 ασο, ἀμελήσεις δὲ τῶν δυτελειτέρων. μάλιστα δὲ σω-
 φρονητέον γὰρ ταῖς τῶν ὀρνέων ἢ τειχῶν ἢ ποταμῶν
 ἐρμηνείαις, ὡς μὴ διώομαι λόγων ἀπειροκείλων
 παρεπιλείκνυσθαι δοκίμους, καὶ τὸ σαυτὸ δοῦν,
 παρὲς τὴν ἰσορίαν, ἀλλ' ὀλίγον πρὸς τὸ μέτρον
 χρῆσιμον, Ἐσπεῖς γὰρ μεταβήσῃ, ἐκφυγὼν τὸν
 ἴσον τὸν γὰρ πρᾶγματι, καὶ τὴν τοιαύτῃ ἀπα-
 σαρ λιχνείαν, οἷον ὁρᾷς τι, καὶ Ομηροῦ ὡς μεγάλῳ
 φερῶν ποιεῖ. καὶ τοι ποιητὴς ὦρ, παραθεῖ τὸν Ταν-
 τάλου καὶ τὸν Ἰξίονα καὶ Τιτυόν, καὶ αὐτὸν ἄλλους, εἰ
 δὲ Παρθένῳ ἢ Εὐφορίῳ ἢ Καλλιμάχῳ ἔλεγε,
 πόσοις αὐτοῖς, ἐπεὶ τὸ ὕδωρ ἀγχι πῶρ τὸ χεῖλ
 τοῦ Ταντάλου ἡγαγῃ, εἴτε πόσοις αὐτοῖς Ἰξίονα ἐκ-
 λισε; μᾶλλον δὲ ὁ Οὐκυδίδης αὐτοῖς, ὀλίγα βῆ-
 τοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ λόγου χρῆσθαι, σκέψαι, ὅπως
 θυθὺς ἀφίσταται, ἢ μηχανήματα ἐρμηνεύσας, ἢ πο-
 λιορκίας γῆμα δ' ἡλώσας, ἀναγκαῖον καὶ χρῆσθαι
 ὅρ, ἢ ἐπὶ πόλεω γῆμα, ἢ Συρακυσίων λιμνῶν. ὅ-
 ταν μὲν γὰρ τὸν λοιμὸν διηγῆται, καὶ μακρὸς εἴ-
 δοκῇ,

πὼς δ' εἰσελεύσιν συγγράφειν. 495

δοκῇ, οὐ τὰ πράγματα γνόντες, εἰς ἡδὺ ὅτω τὸ
τάχθῃ, καὶ ὡς φύγοντο ὁμῶς ἐπιλαμβάνεται
αὐτοὶ τὰ γλῆκη μύα, πολλὰ ὄντα. ἢ δ' ἐπεὶ καὶ
λόγους ὁρῶντά τινα δέξῃ εἰσάγειν, μάλιστα μὲν
εἰοικότα ἔρ' πρὸς ὧν, καὶ ἔρ' πράγματι οἰκεία
λεγέσθω, ἐπειτα ὡς σαφές αὐτα καὶ ταῦτα, πλὴν
ἐφ' ἑαυτοῖς τοῖς τότε καὶ ῥητορδύσαι, καὶ ἐπιδείξαι
τῷ τῷ λόγῳ δεινότητά. ἐπαινοὶ μὲν γὰρ ἢ ἴσ-
γοι, τῶν πεφισμένων καὶ πρὸς δόξαν κεμνῶν καὶ
ἀσυνήφαιτοι, καὶ μετὰ ἀποδείξεων, καὶ τα-
χῆς, καὶ μὴ ἀκαίριοι, ἐπεὶ ἔξω τοῦ δικαστηρίου ἐκεί-
νοι εἰσι, καὶ τῶν αὐτῶν θεοπόμπῃ αἰτίαν ἔξεις,
φιλαπεχθιμόνως καταγορεύοντι τῷ πλείω, καὶ
διετριβῶν ποιουμένων τὸ πρᾶγμα, ὡς καταγορεῖν
μᾶλλον, ἢ ἰσθρεῖν τὰ πεπραγμένα. καὶ μὲν καὶ
μὴθῃ, εἴ τις παρεμπέσοι, λεκτέῃ μὲν, οὐ μὲν
πισωτέῃ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν μέσῳ δετέῃ τοῖς, ὁ-
πως αὐτὸ θέλωσιν, εἰπάσουσι πρὸς αὐτοῖς, οἱ δ' ἀ-
κίνδυνῃ, καὶ πρὸς οὐδ' ἐτόρον ἐπὶ ῥέπετες ὁρῇ.
τὸ δ' ὅλον, ἐκείνου μοι μέμνησο, πολλάκις τὸ αὐτὸ
ἔρω, καὶ μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον ὁρῶν γραφεῖ, ὡς οἱ
νῦν ἐπαινεσονται σε, ἐπὶ μνήσωσιν, ἀλλὰ τοῦ σύμ-
παντος αἰῶνος ἐσοχασμένος, πρὸς αὐτὸ ἐπειτα
μᾶλλον σύγγραφε, καὶ τὰ ἐκείνων ἀπάιτει τὸν με-
τὸν ῥητορῆς, ὡς λέγεται καὶ πρὸς σοῦ, ἐκείνος
μὲν τοι ἐλδύθρος αὐτῆς ἡ, καὶ τὰ ῥητορίας μεσὸς.
οὐδὲν οὐδὲ κατακλυπτόν, οὐδὲ δόλο πρὸς ἐπὶ, ἀλλ'

ἀληθῆς ὕδι πᾶσι, τοῦτ' εἰ σωφρονοῖς τις, ὑπὲρ πα-
 στας τὰς νῦν ἐλπίδας θᾶτο αὖ, οὕτως ὀλιγοχρονί-
 ουσ οὔσας. ὁρᾷς ἄρ' Κνίδιον ἐκείνον ἀρχιτέκτονα,
 οἶον ἐποίησεν; οἰκοδομήσας γὰρ ἄρ' ὕδι τῇ Φάρα
 πύργον, μέγιστον καὶ κάλλιστον ὄργων ἀπάντων,
 ὡς πυρσὸν οὖοιτο ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ναυπλομένοις, ἐ-
 πί πολὺν ὄλθαλάτῃς, ἢ μὴ καταφέροιντο εἰς τὴν
 Παλαιονίαν, παγχαλέπορ, ὡς φασιν, οὔσας, καὶ
 ἀφδουκτομ, εἰ τις ἐμπέσσι εἰς τὰ ἔρματα, οἰκοδομή-
 σας οὖν ἄρ' ὄργον, γινώσκον μὲν ἢ τῶν λίθων τὸ αὐ-
 τοῦ ὀνομα ἐπεγράψεν. ἐπιχρίσας δὲ τιταίνω, ἢ ἐ-
 πικαλύψας ἐπεγράψεν τὸν νομα τὸ τότε βασι-
 λόουντος, εἰδὼς, ὅτι ἢ ἐγγύς, πᾶν ὀλίγου χρό-
 νου σωκεπαισσύμενα μὲν ἢ χρίσμα π τὰ γραμ-
 ματα, ἐκφανησόμενον δὲ, Σώστρατος Δεξιφανίους
 Κνίδιος θεοῖς σωτήρησιν, ὑπὲρ τῶν πλοῖσιν ὀμνύνων. οὕ-
 τως οὐδ' ἐκείνος ἔδ' ἄρ' τότε καιρὸν, οὐδὲ τὸν αὐ-
 τοῦ βίου τὸν ὀλίγον ἑώρα, ἀλλ' εἰς ἄρ' νῦν, καὶ
 ἄρ' αἰ, ἄρ' αἰς αὐτὴν ὁ πύργος, καὶ μὲν αὐτοῦ ἡ
 τέχνη. γρη τοίνυν καὶ τὴν ἰσορείαν οὕτω γραφείδ',
 σὺν ἢ ἀληθεῖ μάλλον, πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐλ-
 πίδα, ἢ πρὸς σὺν κολακείᾳ, πρὸς τὸ ἰδὲ τοῖς νῦν
 ἐπαινουμένοις. οὐτός σοι καιρὸν καὶ σάδμην ἰσορείας
 δικαίας, καὶ εἰ μὲν σαθρήσουσιν αὐτῇ, οὐδ' αὖ
 ἔχει, ἢ εἰς δέον ἡμῶν γέγραπται, εἰ δὲ μὴ, κεκνύ-
 σαι ὁ λίθος γν' Κρανίω.

Αληθῶς

Αληθοῦς ἱστορίας λόγος πρῶτος.

Ως πρὸς τοῖς ἀθλητικοῖς, ἃ πόδι τῷ τῷ σώματι
 ὡς ἐπιμέλειαν ἡσυχμαλίοις, οὐ φημι διέξιας
 μόνον, οὐδὲ τῶν γυμνασίων φροντίς ὅτις, ἀλλὰ καὶ
 τῷ καὶ καὶ γιγνομένης ἀνέσεως, μέρους τοῦ τοῦ
 ἀσκήσεως τὸ μεγαλοῦς αὐτῶν ὑπολαμβάνουσιν,
 οὕτω δὲ καὶ τοῖς πόδι λόγους ἐσπεύδουσιν ἡ τοῦ
 μαί πρὸς ἡμᾶς, μετὰ τῶν πολλῶν τῶν ἀποουδαι-
 σίας ἀνάγνωσιν, ἀνείναι τε τῷ διακρίναι, ἃ πρὸς
 τὸν ἐπειτα κάματον ἀκμαιοτόραν παρασκηδ-
 ζειν. γὰρ τοιοῦτο δ' αὖ ἐμμελὲς ἢ ἀνάπαυσις αὐτοῖς, εἰ
 τοῖς ποιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖν, ἃ μὴ
 μόνον ἐκ τοῦ ἀσίου τε καὶ χαλκίοντος ψιλῶ πα-
 ρέξει τῶν ψυχολογίαν, ἀλλὰ τινὰ καὶ θεωρίαν
 οὐκ ἀμυνον ἐπιδέξεται, οἷόν τι καὶ πόδι τῶν δι-
 τῶ συγγραμμάτων φρονήσει ὑπολαμβάνω. ὃ γὰρ
 μόνον τὸ ξένον φημι ὑποθέσεως, οὐδὲ τὸ χαλκίον φημι
 πρὸς ἀνέσεως, ἐπεὶ γὰρ ὅτι αὐτοῖς, ὃ δ' ὅτι ψό-
 σματα ποικίλα, πιδανῶς τε καὶ ἐν ἀλήθειᾳ δὲ γεν-
 νόχα μὲν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἱστορικῶν ἐκαστον οὐκ
 ἀκωμωδῆτως πρὸς τινὰ ἡνικταὶ τῶν παλαιῶν
 ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων, πολ-
 λὰ τὸράσια καὶ μυθώδη συγγραφότας. οὗς καὶ
 ὀνομασίαν ἀνέγραφοι, εἰ μὴ καὶ αὐτῶν οἱ ἐκ τῶν ἀνα-
 γνώσεως φαίνεσθαι ἐμμελῆ. Κτησίας ὁ Κτησιόχου, ὁ
 Κνίδιος, σὺν ἡρατῇ πόδι τῷ Ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν
 παρ' αὐτοῖς, ἃ μὴ τε αὐτὸς εἶδε, μὴ τε ἄλλος εἰπόν-
 τος ἡκούσεν. ἡρατῇ δὲ καὶ Ἰαμβούλος πόδι τῶν

γν' ἡ μεγάλη θαλάτῃ πολλὰ παράδοξα, γνῶ-
 ειμον μὲν ἅπανσι τ' ψύδι δὲ πλαστέμεν, οὐκ
 ἀτόρπῃ δ' ὅμως σιωθεῖς τῷ ὑποθεσίμ. πολλοὶ δὲ
 καὶ ἄλλοι, τὰ αὐτὰ τοῖς πωλεόμενοι, σιω-
 γραφαν, ὡς δὴ τινες ἐαυτῶν πλαῖνας τε καὶ ἀρ-
 θυμίας, θερίων τε μεγέθη ἰσορουῦντο, καὶ ἀνθρώ-
 πων ὁμοτήτας, καὶ βίωσιν καὶ νόμους. ἀρχηγὸς
 δὲ αὐτοῖς, καὶ διδασκαλὸς ἔστι τοιαύτης βαμο-
 λοχίας, ὁ τὸ Ομήρου Ὀδυσσεύς, τοῖς πόδιν τὸν Ἀλ-
 κίνοον διηγουμένῃ, ἀνέμων τε δουλείαν, καὶ μο-
 νοφθάλμιος, καὶ ὁμοφάγους, ἔτι ἀγρίους τινὰς ἀν-
 θρώπους, ἔτι δὲ πολυκέφαλα ζῶα, καὶ τὰς ὑπο-
 φαρμάκων τῶν ἐταίρων μεταβολὰς, οἷα πολλὰ ἐ-
 κείνῃ πρὸς ἰδιώτας αὐτὸ φαίαντες ἐτορατόυσα-
 το. τοῖς οὖν γν' ἡ τυχὼν ἅπανσι, τὸ ψύδι δὲ μὲν
 οὐ σφόδρα αὐτὸν ἀνδρας ἐμεμφάμεν, ὁρῶν ἡδὲ σὺ
 νηθὲν ὅμ' ἔσθ' καὶ τοῖς Φίλοσοφῶν ὑπὸ πηλοῖς.
 ἐκείνο δ' αὐτῶν ἐθαύμαζα, εἰ γνόμωμεν λύσειν ἢ κ' ἄ-
 ληθῆ συγγράφοντο. διόπερ' ἔτι αὐτὸς ὑποκαίνο-
 υξίας, ἀρλιπέμ' π' ἀποδ' ἄρας τοῖς μετ' ἡμᾶς, ἵνα
 μὴ μόνῃ ἅμοιρ' ὦ ἔτι γν' ἔρ' μυθολογῆν ἐλθὺθε-
 ρίας, ἐπεὶ μηδὲν ἀληθὲς ἰσορῆν εἶχον, ἔδερ' γὰρ ἐπε-
 πόνθημ' ἀξιόλογον, ὡς τ' ψύδι δὲ ἐτραπόμεν, πολ-
 λῶ τῶν ἄλλων διγνωμονέσθω. καὶ γν' γὰρ δὴ ἔσθ' ἄ-
 ληθδύων λέγω, ὅτι ψύδι δὲ, οὕτω δὲ αὐτοῖς
 δοκῶ καὶ τῷ πόδιν τῶν ἄλλων κατηγορέαν ἐκφυ-
 γῆν, αὐτὸς ὁμολογῶν μηδὲν ἀληθὲς λέγειν.

φω

φω πίνω, πρὸς ὧν μὴτ' εἶδον, μὴτ' ἔπαθον, μήτε
 παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἐπὶ δὲ μὴ δὲ ὅλως ὄντων,
 μὴ δὲ τινὶ ἀρχῇ γινέσθαι διωαυλίων, διὸ δέῃ σὺ
 γνῖναι γινόντας μηδ' αὖτως πισδύειν αὐτοῖς. Ορ-
 μηθεὶς γὰρ ποτὶ ἄρ' Ἡρακλείωρ σκλῶν, καὶ ἀφεί-
 δετο τὸν ἑσπεριον Ωκεανόν, οὐρίῳ ἀνέμῳ τὸν πλοῦν
 ἐποιούμην. αἰτία δ' ἐμοὶ ἦ ἀποδημίας, καὶ ὑπὸ
 θεοῖς, ἢ ἐπὶ διανοίας πόλεως, καὶ πραγμάτων
 κακῶν ἐπιδυμία, καὶ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν, ὃ, τι τὸ
 τέλει δὲ τῷ Ωκεανοῦ, καὶ τίνος οἱ πέραν καὶ τοῖ
 κοῦντος ἀνθρώποι. τούτου γέ τοι γένηται, πάμ-
 πολλα σιτία γνέσασθαι, ἱκανὸν δὲ καὶ ὕδατος γνέ-
 σθαι, πρὸς τήνδε δὲ τῶν ἡλικιωτῶν πρὸς
 ποικίλῃ, τινὶ αὐτῶν ἐμοὶ γινώμην ἔχοντας. ἐπὶ
 δὲ, καὶ ὅπῃ πολὺ τι πληθύνῃ παρὲς κδοσας-
 μιν, καὶ κυβερνήτῃ τὸν ἀρίστον, μετὰ μεγάλῳ
 πείρῃ, παρέλαβον. καὶ τινὶ ναῦν, ἀναστῆ δὲ ἡ
 ὥς πρὸς μέγαν καὶ βίαιον πλοῦν ἐκραυάμην. ἡ-
 μέραν μὲν οὖν ἐν νύκτῃ οὐρίῳ ἀνέμῳ πλεοντὸν,
 ἐπὶ δὲ γῆς ὑποφαινομένης, ὃ σφόδρα βιαίως ἀν-
 γόμεθα. τῇ ἐπιούσῃ δὲ, ἅμα ἡλίῳ ἀνίχοντι, ὃ, π-
 ἀνέμῳ ἐπιδίδου, καὶ τὸ κύμα ἡνέκα, ἐξ ὅφ-
 γνέγιντο, καὶ οὐκ ἔτ' οὐδὲ σῆλαι τινὶ ὀθόνῃ
 διωαυρῇ. ἐπιτρέψαντος οὖν τοῦ πονδύματι,
 ἐπὶ παραδόντος αὐτῶν, ἐχθρὰ βόμεθα ἡμέρας γνέ-
 καὶ ἐβδμήκοντα. τῇ ὀγδοῇ δὲ, ἄφνω ἐκλαμ-
 ψαντο ἡλίου, καὶ βορῶν καὶ τὸ πρὸς νῆσον ὑψηλῶ

καὶ διασείαν, οὐ τραχὺ ποταμὸν χυμνίῳ ἔφ' κῦμα
 π, ἢ γὰρ ἥδ' ἢ τὸ πολὺ ἐλὶ ζώλης κατεπαύσθαι. πρὸ
 χόντ' οὐκ, καὶ ἀρβάντ' οὐκ, ὡς αὐτὸν μακρὰς τα-
 λαιπωρίας, πολλῶν μὲν ὑπὲρ ἐλὶ γῆς χρόνον ἐκέμε-
 θα. διανασκάντ' οὐκ ὁμοίως, ἀπεκείνα μὲν ἡμῶν αὐ-
 τῶν τριώνοντα μὲν φύλακας ἐλὶ νεὸς παραμύθη,
 εἴησι δὲ σὺν ἐμοὶ ἐπανελθεῖν, ὡδὶ κατὰ σὸν πᾶν
 γν' πῇ νήσω. πρὸ ἐλθόντ' οὐκ δέ, ὅσων σκιδίους τρεῖς ἀ-
 πό ἐλὶ θαλάσσης δι' ὕλης, ὁρῶ μὲν τινα σήλην χαλ-
 κῶν πεποικιλίῳ, Ἑλλήνων γράμμασι κα-
 ταγεγραμμίῳ, αἰμυροῖς δὲ καὶ ἐκτετριμμέ-
 νοις, λείγουσιν, ἀχρὶ τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διόνυ-
 σος ἀΐκοντο, ἡ δὲ καὶ ἔχνη δι' οὐ πλῆσιον ὑπὲρ πέ-
 τρας, τὸ μὲν πλεθραῖον, τὸ δὲ ἔλαττον, ἐμοὶ δοκέειν,
 τὸ μὲν τὸ Διονύσου τὸ μικρότερον, δάττον δὲ Ἡ-
 ρακλῆος, πρὸ σκυήσαντ' οὐκ πρὸς μὲν, ἔπω
 δὲ πολὺ παρήκει μὲν, καὶ ἐΰσι μέγα ποταμῶν, οἶ-
 νον ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ μολισα, οἶος ὁ Χιὸς ὄδῳ. ἀ-
 φθονον δὲ ἡ ῥόδα, καὶ πολὺν, ὥς ἐν γίαντ' καὶ
 ναυσίπορον εἶναι δυνάσθαι. ἐπὶ οὐκ ἡμῶν πολὺ
 μάλλον πρὸς οὐκ ὡδὶ ἐλὶ σήλης ἐπιγράμματι,
 ὁρῶσι τὰ σημεία ἐλὶ Διονύσου ἐπιστημίας. δέξαν δὲ
 μοι, καὶ ὄθον ἀρχέτοις ὁ ποταμός, κατὰ μαθεῖν, ἀ-
 νήειν παρὰ τὸ ῥόδα. ἢ περὶ μὲν οὐ διεμίαν εὐ-
 ρον αὐτοῖς, πολλὰς δὲ ἢ μεγαλὰς ἀμπέλους, πλή-
 ρεις βοτρυῶν, παρὰ δὲ τῶν ῥέαν ἐκάσσης, ἀνέρεροι
 σαγῶν οἶνον διαγοῦς, ἀφ' ὧν ἐγίνετο ὁ ποταμός.
 ἡ

ὡς δὲ ἐν ἰχθύσι γὰρ αὐτῷ πολλοὺς ἰδῆμι, οἷον ὡς μολι-
 σσιν καὶ τῷ χροαῖν καὶ τῷ γόστῳ προσκοιῶντας.
 ἡμεῖς γοῦν ἀγρόδισαντες αὐτῶν τινες, καὶ ἐμφα-
 γόντες ἐμεθύδι καὶ ἀμέλει, καὶ ἀνατεμόντες αὐ-
 τοὺς, εὐερίσθημεν τρυγὸς μεσούς. ὕδατος μὲν τοι ἐ-
 πινοήσαντες αὐτοὺς ἄλλους ἰχθύς, αὐτὸν δὲ τῷ ὕδα-
 τος παραμυγνῶντες, ἐκράννυμεν τὸ σφοδρὸν
 θοοῖον φαγίας. τότε δὲ τὸν ποταμὸν ὠράσαν-
 τας, ἡ δὲ βαρὺς ὡς, εὐρομὴν ἀμπέλων χρεῖμα τόρα
 σιοι. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὅς τε λεχθὲν αὐτῶς, θυο-
 νῆς ἐπαχὺς, καὶ δὲ αὐτῶν, γυνάμειν ἡσσαν, ὅσῳ ἐκ
 τῶν λαγόνων, ἅπαντες ἐχρυσαι τέλειαι. τοιαύτῳ
 παρὲς ἡμῖν τῷ δάφνῳ γράφουσιν, ἀπὸ τῶν Ἀπόλ-
 λωνος καὶ ταλαμεινόντες, ἀποδιδόντες μὲν αὐτῶν.
 ἀπὸ δὲ τῶν δακτύλων ἀκρωρὶ δὲ φέροντο αὐταῖς οἱ
 κλαδί, καὶ μεσὰ ἡσσαν βοτρυῶν. καὶ μὲν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ἐκόμεν ἐλίζι τε καὶ φύλλοις καὶ βότρυ-
 σι, προσελθόντας δὲ ἡμᾶς ἡσπάζοντο, ἐπεξιδὼν
 τὸ, αἰ μὲν ἡνδίοι, αἰ δὲ ἰνδικῶν, αἰ πλείους δὲ τῷ
 ἑλλάδι φωνῶν πρὸς ἐμὴν, καὶ ἐφίλου δὲ ἡμᾶς
 τοῖς στόμασιν. ὁ δὲ φιληθεὶς αὐτίκα ἐμῆν, καὶ πα-
 ρέφορος ὡς. δὲ περὶ μὲν τοι οὐ παρῆχον τοῦ
 καρποῦ, ἀλλὰ ἡλθον, καὶ ἐβόων, ἀποσπασθέντων.
 αἰ δὲ καὶ μίγνυται ἡμῖν ἐπεθύμου, καὶ διὸ π-
 νες τῶν ἐταίρων πλησιάζαντες αὐταῖς, οὐκ ἐπὶ
 ἀπελύνοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδίδων ἐδέχοντο. σιω-
 φούντο γὰρ, καὶ σιωπῶντες ἦσαν, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς κλά-

δουῖναι οἱ δάκτυλοι, καὶ ταῖς ἐλπί τοῖς πλεόνε-
 νοι, ὅσων οὐδ' ἐπώ, καὶ αὐτοὶ ἡσυχάζουσιν ἐμελ-
 λον. καὶ ταλιπόντων δ' αὐτῶν, ὡς ναῦν ἐφ' ὅγο-
 μιν, ὅ τοις ἀρλεφθῶσι διηγούμεθα ἐλθόντες τά-
 τε ἄλλα, ὅ τ' ἡ ταύρων τῶν συμπλοκῶν, ὅ τ' ἡ ἀμ-
 πελομυξίαν. ὅ λαβόντων ἀμφορίας τινάς, καὶ ὡς
 δροῦσάμενοι τε ἄμα, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ οἰσόμε-
 νοι, καὶ αὐτοὶ πλησίον αὐλοσάμενοι, ὡς δὲ ἀνέχθη-
 μιν, ὅ σφόδρα βιαίῳ τῶν δ' ἡμῶν. ποδὶ μεσημβρίαν
 ἢ, ὅ κ' ἐπὶ τῇ νήσῳ φαινομένης, ἄφρα τυφῶν ἐπιγε-
 νόμενος, καὶ ποδὶ νήσῳ τῶν ναῦν, ὅ μετ' αὐτοῖς,
 ὅσων ὡς ἐκείνου τριηλίδος, οὐκ ἐπὶ λαβάνῃ εἰς τὸ
 πελαγὸν, ἀλλ' αὐτὸς μετέωρον, ἐκρηκνύμενος αὐ-
 μόν, ἐμπιστῶν τοῖς ἰσίοις, ἔφορε, κοιλώσας τῶν ὡ-
 δόνων. ἐπὶ δὲ ἡμέρας, ὅ τὰς ἴσας νύκτας ἀερε-
 δρομήσαντων, ὅ γ' ὅτι καθεωρώμενοι γὰρ τίνα μεγίσ-
 λων γ' ὅ τ' αἰεὶ, καὶ δάπανος νήσον λαμπράν καὶ
 σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ μέγαλον καὶ ταλαμπομνίαν,
 πρὸς ἐνεχθῆναι δὲ αὐτῇ, καὶ ὁρμίσταμενοι ἀπέβη-
 μιν. ἐπισκοποῦντων δὲ τῶν χώρων, εὐερίσθημεν οἱ
 κορυμνίαν τε καὶ γεωργουμνίαν. ἡμέρας μὲν ὅν, ὅ-
 δὲ αὐτόθεν καθεωρώμεν, νυκτὸς δ' ἐπιγρηγορέ-
 ντες, ἐφαίνοντο ἡμῖν ἄλλαι νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μέ-
 γους, αἱ δὲ μικρότεροι, πῶς τῶν χώρων πρὸς τοῖς
 κῆραι. ὅ ἄλλοι δὲ πρὸς γῆν καὶ τῶν πόλεων γ' αὐτῇ
 ὅ ποταμούς ἐχρυσαι, ὅ πελάγη ὅ ὕλας καὶ ὄρη,
 ταῦτά τε οὐκ τῶν καὶ ἡμῶν οἰκουμένην ἐκείνη-
 μιν.

μην, δόξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἐπὶ πορρωτέρῳ πωλεθῆναι,
 ξυωελήφθημεν τοῖς Ἱππογύνποις παρ' αὐτοῖς κα-
 λουμένοις ἀπαντήσαντο. οἱ δ' Ἱππογύνποι, οὗ-
 τοί εἰσι μὲν αὐτοὶ οὐδὲ γυντῶν μεγάλων ὀχούμενοι,
 ἐκαστὸς Ἱπποῖς, τοῖς ὀρεοῖς χρώμενοι. μεγα-
 λοι γὰρ οἱ γυντῶν, ἐὼς ἐπιπῶν τρικέφαλοι, μάθοι
 δ' αὖ τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἰσθρίας, νεὸς γὰρ με-
 γάλους φροντίδι ἐστὶν ἡγεσθαι τῶν πῶρῳ μακρό-
 τερων καὶ παχύτερων φέρουσι. τοῦτοισιν δὲ τοῖς Ἱπ-
 πογύνποις πρὸς ἐτακτῇ, πῶς πετομένοις τῇ γλῶ-
 σσῃ εὐρεθῆναι ξύνθῃ, ἀγνοεῖ ὡς τὸν βασιλέα, ἐκ δὲ
 καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντων, ἀγνοεῖ ὡς αὐτῶν. ὁ δὲ θε-
 ασάμενος, καὶ ἄρ' Ἐλπίδος ἐκείνου, Ἑλλήνων ἄρ' αὖ,
 ἔφη, ὦ μῆτις, ὦ ξένοι, συμφησάντων δὲ, πῶς ἐν Ἀφί-
 κειδε, ἔφη, τοσούτων ἄρ' αὖ διελθόντων; καὶ ἡμεῖς
 τὸ πᾶν αὐτῶν διηγούμεθα, καὶ ὅς ἀρ' ἐξάμενοι, τὸ
 κατ' ἐαυτὸν ἡμῖν διεξήκει, ὡς καὶ αὐτὸς ἀνθρώπων
 ὢν, τοῦνομα ἐνδυμῖων, ἄρ' ἔτι ἡμετέρους γῆς κα-
 θύδωρ, ἀνὰ παρὰ δὲ ποταμῶν, καὶ Ἀφροδίτην βα-
 σιλεύσκειν ἐλπίδας. εἰ δὲ τὴν γλῶσσαν ἐκείνου ἔλεγε,
 τῇ ἡμῖν κατὰ φαινομένων σελεύειν. ἀλλὰ θαρσύνειν
 πρὸς ἐλπίδας, ἐκ μὲν γὰρ κίνδυνον ὑποφάσκει, πάντας
 γὰρ ἡμῖν πρὸς ἐλπίδας, ὡς δέομεθα. ἡμῖν δὲ κατὰ θῶρος,
 ἔφη, τὸν πόλεμον, ὅν ἐκφέρω νῦν πρὸς τοῖς τῶν ἡλίων
 κατοικῶντας, ἀπὸ πάντων ὅσων λαίμων ἐστὶν παρ' ἡμῶν
 κατὰ βίωσιν. καὶ ἡμεῖς ἡρόμεθα, τίς δὲ τις εἴη οἱ πο-
 λέμοι, ἐκ τῆς αἰτίας ἐλπίδας, ὅς ἔστι, φάσιν, φη-

σὺν, ὃ τῶν γν' ἐφ' ἡλίω κατοιχεύωτων βασιλεὺς, οἱ-
 κείτοι γὰρ δ' ἡ καὶ κένθ', ὡσπὺρ καὶ ἡ σελλωῖν, πο-
 λὺν ἡδὴ πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖ χρόνον. ἤρξατο δὲ δὴ
 αἰτίας τοιαύτης. Τῶν γν' τῇ ἀρχῇ, τῇ ἐμὴ ποτε, αὖθις
 ἀπορωτάτους στυαγαγῶν, ἐβουλήθην ἀποικίαν
 εἶναι τῶν ἐωσφόρων σείλαι, ὄντα ὄρημον, καὶ ὑπομῆ
 δ' ἑνὸς κατοιχεύμενον, ὃ τοίνυν φαίθωρ φθονήσας,
 ἐκάλυσε τὴν ἀρικήν, καὶ τὴν μέσσαν τῶν πόρων ὑποκ-
 τήσας ὑπὸ τῇ ἱππομυρμηκῶν. τότε μὲν εἰν νικηθῆναι
 τοῦ, οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτίπαλοι τῇ παρασκευῇ, ἀνε-
 χωρήσαντες, νῦν δὲ βούλομαι αὖθις δὴ γενεῇ τῶν
 πόλεμον, καὶ παραγγῆλαι τὴν ἀποικίαν. ἢ οὐκ
 ἐθέλητε, κοινωρήσατέ μοι τὸ σόλου, γυνῆς δὲ ὑ-
 μῖν ἐγὼ παρέξω τῶν βασιλικῶν γῆν ἐκείνην, ἐν τῇ
 ἄλλῃ ὁπλισμῶν. αὖθις δὲ ποικιόμεθα τὴν ἐξοδῶν,
 ὅπως, ἐφ' ἡμῶν, γινέσθω, ἐπὶ δὴ τοῖς δοκέι, τότε ἢ
 εἰν πρὸς αὐτῶν ἐστιαθῆναι, εἰ μὲν αὖθις, ἐπὶ δὴ τοῖς
 σάντες, ἐτασόμεθα, ἐν γὰρ οἱ σὺ ποὶ πλησίον εἶναι
 ὁρήμενον αὖθις πολεμῶν. τῶν ἢ εἰν πληθὺς τ' ἐστὶν
 αἶς, δέκα μυριάδες ἐλθόντες, αὖθις τ' ἐκδοφόρων,
 ἐν τῇ μηχανοποιῶν, καὶ τῇ περὶ, ἐν τῇ ξυμμά-
 χων. τῶν γν' ὅκτις κισμύνοι ἢ ἢ ἢ οἱ ἱππογυποί,
 δυσμύνοι δὲ, οἱ αὖθις τ' ἐκδοφόρων. ὅρνεον ἢ καὶ
 τῶν γν' ἐστὶν μέγιστον, αὖθις τ' ἐκδοφόρων, λαχάνοις παύται
 λαοισμῶν. τάδε ὡς κ' ἴδωται, ἐκείνη δὴ ἀκίνοις φύλλοις
 μαλιστα πρὸς τοῖς ὅτι. ὑπὸ δὲ τούτων οἱ Κεγχεσθό-
 λοι πετάχεται, καὶ οἱ Σκωροδμήχοι. ἢ ἄλλοι δὲ καὶ
 ἄλλοι

ἀπὸ τῶν ἀρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν Ύλλο-
ποξόται, πηντακυσμύριοι δὲ Ἀνεμοδρόμοι, τού-
των δὲ οἱ μὲν Ύλλοποξόται, ὑπὸ Ψυλλῶν μεγα-
λων ἱππάζονται, ὅθην καὶ τὴν Πρωσιγορίαν ἔχου-
σι. μέγιστος τῶν Ψυλλῶν, ὅσων δῶδε καὶ ἐλέφαν-
τες. οἱ δ' Ἀνεμοδρόμοι, περὶ οἱ μὲν εἰσι, φέροντες δ'
γὰρ ἄρει ἀνδρῶν τῶν πῆδων. ὁ δὲ τρώπῳ τῶν φο-
ρεῶν τοιόσδε, χιτῶνας ποδήρεις ὑπερωσμῆνοι, καὶ
πάσαντες αὐτοὺς ἄλλοι ἀνέμων, καὶ διάπορος ἴστια, φέ-
ρονται, ὡς πορὶ τὰ σκάφη, τὰ πολλὰ δ' οἱ τοιοῦ-
τοι γὰρ ταῖς μάχαις πελάγαι εἰσι. ἐλέγοντο δὲ
ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Καππαδοκίαν ἄστρων ἡξίον,
Στρεβοθάλανοι μὲν, ἐπικισμύριοι, Ἰππογέραντοι
δὲ, πηντακισχίλιοι, τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην,
οὐ γὰρ ἀφίκοντο, διόπορ οὐδὲ γράψαι αὐτῶν τὰς
φύσεις ἐτόλμησα, τὸράσια γὰρ καὶ ἀπίστα πόδι αὐ-
τῶν ἐλέγγω. αὐτὴ μὲν τὸ Εὐδυμίωνος ἡ δυνά-
μις. σκόλη δὲ πάντων ἡ αὐτή. κρανὴ μὲν ἀπὸ τῶν
κυνάμων, μεγάλοι γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ κύναμοι, καὶ
καρτέροί. θώρακες δὲ φολεῖσθαι πάντες, θέρμι-
νοι. τὰ γὰρ λεπὴ τῶν θέρμων συρρέαπτοντες, ποιεῖν
ται θώρακες. ἀρρήκτορ δ' ἐκεῖ γίνετο τὸ θέρ-
μου τὸ λεπὸν, ὡς πορὶ κέρας. ἀπιδιδόντες, καὶ ἐξί-
φν, οἷα τὰ Ἑλληνικά. ἐπεὶ δὲ καὶ ῥὸς ἡμῶν, ἐτάξαντο
ἡμῶν. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ἔχον οἱ Ἰππόγυπτοι, καὶ ὁ
βασιλεὺς αὐτὸν ἀρίστους πόδι αὐτῶν ἔχων, καὶ ἡμεῖς
γὰρ τῶν τοῖς ἡμῶν. τὸ δ' ὕψιν, οἱ Λαχανόπῆδοι.

τὸ μέσον δὲ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἔκαστοι. τὸ δὲ πρῶτον,
 ἥσαν μὲν ἀμφὶ τὰς ἐξακιχίλιας μυριάδας, ἐπαχ-
 θησαν δὲ οὕτως. ἀρῶνται παρ' αὐτοῖς πολλοί, ἃ
 μεγάλοι γίνονται, πολὺ τῶν Κυκλωδῶν νηῶν
 ἔκαστος μείζων. τούτοις προσέταξε διφυλῶσαι τὸν
 μεταξὺ Ὀλλυλῶν, καὶ τὸν ἑωσφόρου αἶρα, ὡς δὲ
 τάχιστα διεργάσαντο, καὶ πειθόμενοι δ' ἐπέστησαν,
 ἡδὲ τούτου παρέταξε τὸ πρῶτον. ἦγειτο δὲ αὐτῶν
 Νυκτοδῶν ὁ Εὐδίακτος, τρίτος αὐτός. τῶν δὲ
 πολεμίων τὸ μὲν δυνάμειον ἔχον οἱ Ἰππομέμε-
 κες, καὶ γὰρ αὐτοῖς ὁ Φαειδῶν, θηρία δὲ ὅσοι μέγισ-
 τα, ὑπόπλοα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμηξι προσοικέ-
 τα, πλεῖν τὸ μέγεθος, ὁ γὰρ μέγιστος αὐτῶν, καὶ
 διπλοῦς τῶν ἡμῶν, μάχοντο δὲ, οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάχισται τοῖς κέρασιν, ἐλέγοντο δὲ
 οὐτοὶ εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας. ἡδὲ τὸν
 Διξιοῦ αὐτῶν ἐπαχθησαν οἱ Αἰδοκῶνες, ὄντων
 καὶ οὐτοὶ ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, παύσαν-
 τός τε, κῶν ὦν μεγάλοις ἐποχρῶμενοι. μετὰ δὲ
 τούτους οἱ Αἰδοκῶνες, φίλοι τε ὄντων, ἃ πρῶ-
 τος, πλεῖν μάχομαι γὰρ καὶ οὐτοὶ. πρόρρωθον γὰρ ἐ-
 σφηνδῶν ῥαφανίδας ὑπομεγίδας, καὶ ὁ βλα-
 θείας οὐδ' ἐπ' ὀλίγον ἀντήκειν ἐδύατο, ἀπέθνη-
 σκε δὲ, δυσσομίας πινὸς αὐτῆς ἔρ' τραύματι ἐ-
 πιγνομένης. ἐλέγοντο δὲ χεῖρ τὰ βέλη μαλαχῆς
 εἶναι. ἐχόμενοι δ' αὐτῶν ἐπαχθησαν οἱ Καυλομήνη-
 τες, ὅπλιται ὄντων, καὶ ἀγχίμαχοι, τὸ πλεῖστον
 μύριοι,

ἁληθὲς ἱστορίας λόγος α. 507

μύριοι. ἐκλήθησαν δὲ Κανλομύκητες, ὅτι ἀπώσι
 μὲν μυκητίνους ἐχρῶντο, δόρασι δὲ Κανλίνους, τοῖς
 ἀπὸ τῶν ἀσπαράγγων. πλησίον δὲ αὐτῶν οἱ Κυ-
 νοβαλλανοὶ ἔσκησαν, οὓς ἐπεμψαν αὐτῷ οἱ τῶν Σεί-
 ειοι καὶ τοινοῦτοι, πρὸς τακτικῆς, καὶ οὗτοι αὖ-
 ὃνδε κωοπρόσωποι, ἡδὲ βαλανῶν πῶρωτῶν μα-
 χόμενοι, ἐλέγοντο δὲ καὶ κείνων ὑσφρίζειν τῶν συμα-
 μάχων, οὓς τε ἀπὸ τῆς Γαλαξίου μετεπέμψαντο σφην-
 δονίτας, καὶ οἱ Νεφελοκύνταυροι, ἀλλ' ἐκείνοι μὲν,
 τῇ μάχῃ ἥδη κεκειμμένης, ἀφίσκοντο, ὥς μὴ ποτε
 ὠφελον. οἱ σφηνδονῆται δὲ οὐδ' ὅλως παρεγγύον-
 το, διότι φασιμ αὐτοῖς ὑσφρορ ὀργισθέντα τὸν
 Φαέθωντα, πύρπολῆσαι τὴν χώραν. τοιαῦτα μὲν
 καὶ Φαέθων ἐπὶ παρὰ σκόνῃ, συμμίσξαντες δὲ, ἐ-
 παιδὶν τὰ σημεῖα ἤρθη, καὶ ὠγκήσαντο ἐκαστῶν
 οἱ ὄνοι, τῶν τοῖς γὰρ ἀντὶ σελπίσιν χρῶνται, ἐμα-
 χοντο. καὶ τὸ μὲν θυνώνυμον τῆς ἡλιωτῆς αὐτῆς ἐ-
 φυγῆ, ὅτι ὅτε χεῖρας δεξιὰ μὲν τοῦ Ἰππογύπτος,
 ἡμεῖς ἐπὶ μέγα κτείνοντες. τὸ δεξιὸν δὲ αὐτῆς
 ἐκράτει τὸ ὑπὸ τῆς ἡμετέρᾳ θυνωνύμου. καὶ ἐπεξήλ-
 θον οἱ Αἰδοκάνωπες, διώκοντες ἄχρι πρὸς τοῦ πε-
 ζούς. γνῶντα δὲ καὶ κείνων ἐπιβοηθούτων, ἐφυ-
 γον ἐπικλίναντες, ἀλλά τισι ἐπὶ ἥδοντο τοῦ ὑπὸ
 τῆς θυνωνύμου σφῶν νυκτικηλῆς. τῇ τῇ τροπῇ λαμ-
 πρᾶς γηρομένης, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἡλίσκοντο,
 πολλοὶ δὲ καὶ ἀνθρωπῶ. καὶ τὸ αἶμα ἔρρει πο-
 λὺ μὲν ὑπὸ τῶν νεφῶν, ὥς αὐτὰ βαλῆσθαι, καὶ

ὄρυθρα φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῶν, διουμλίου τῷ ἡ-
 λίου φαίνονται. πολὺν δὲ καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν
 ζῶν, ὥστε με εἰκάζειν, μὴ ἀρὰ τοιούτου πνὸς κῆ
 λαί αὐτῷ γηνομλίου, Ομηρῷ ἔπειλαβεν αἵματι ἔ-
 σαι τῷ Δία, ὑπὸ τῷ Σαρπηδόνθ' ὀκνάτω. αὐα
 σρέφαντο δὲ ἄρ' ὅτι διώξεως, δύο τρόπαια ἐπὶ
 λαμν, τὸ μὲν, ὡς τῷ ἀρχαγνίω, ὅτι περὶ μαχίας, τὸ
 δὲ ὅτι ἀδορμαχίας, ὑπὸ τῷ νεφῶν. ἀρ' πὶ δὲ τούτων
 γινομλίων, ἡγέλλοντο ἔπειτα τῷ σινοπῶν οἱ Νεφε-
 λοκρήνταιροι πῶσε λαύνοντο, οὐς ἔδει πῶς ὅτι μά-
 χης ἐλθεῖν ὅτι φαίνονται, καὶ δὴ ἐφαίνοντο πῶς
 οὐκ ὄν, θέαμα παραδοξότατον, δὲ ἵππων πῶς
 τῶν, καὶ ἀνθρώπων συγκεκμηνοί. μέγιστον δὲ τῷ
 μὲν ἀνθρώπων, ὅσον τῷ Ροδίῳ Κολοσσῷ δὲ ἡμι-
 σείας ὅτι αὐτῷ, τῷ δ' ἵππων, ὅσον νεὸς μεγα-
 λης φορτίδ' ὅτι. τὸ μὲν τοι πληθὺν αὐτῶν, οὐκ αὐ-
 γράφα, μὴ τῷ καὶ ἄπιστον δόξαι, τοσούτον ὡς ἡγε-
 το δὲ αὐτῶν οἷα τῷ Ὡσηνοῦ τοξότης. ἐπεὶ ἡ ἡδον
 τοσούτους Φίλους νεκρικημλίου, ὡς μὲν τῷ φαίνονται
 ἐπεμπορ ἀγγελίαν αὐτοῖς ἐπιγίαι. αὐτοὶ δὲ ὁρᾶτα-
 ξαμλίοι τε παραγμλίοις ἐμπιπῶσι τοῖς Σελῶν
 τοῖς, ἀτάκτοις, πῶς τὴν διώξιν καὶ τὰ λαφύρα
 διδοκεδιασμλίοις, κῆ πᾶντας μὲν τρέπουσι. αὐ-
 τὸν δὲ τὸν Βασιλέα καὶ τὰ δῶκονσι πῶς τὴν πό-
 λιν, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων αὐτῷ κτένουσι.
 αὐτῶν δὲ καὶ τὰ τρόπαια, καὶ κατέδραμον
 ἄπαν τὸ ἔπειτα τῷ ἀρχαγνῶν πεδίου ὑφασμλίου, ἐμὲ
 δέ,

ἀληθὺς ἱστορίας λόγος α. 509

δὲ, καὶ δύο πῦρες τῶν ἐπαύρων ἐζώρησαν. ἥδη δὲ
παρῶν ὁ φαέθων, καὶ αὖθις ἄλλα τρόπαια ὑπὸ
ἐκείνων ἴστατο. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπὸ γόμφου τοῦ τῶν ἡ-
λιου αὐθιγόμορον, τῶν χεῖρεσσι πίσω δ' ἐθνήτες ἀράχνης
ἀκρόματι. οἱ δὲ πολιορκεῖν μὲν οὐκ ἐγνώσαν τὴν
πόλιν, ἀναστρέφαντο δὲ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀ-
πιτέχιζον, ὥς μιν κέτι τὰς αὐγὰς ἀπὸ τοῦ ἡλίου
πρὸς τὴν σελλωῖαν δύναιεν. ὅρ δὲ τεύχεσσι δι-
πλοῦν, νεφελοῦσιν, ὥς βαφῆς ἐκλειψίς τῃ σελλωῖας
ἐγγιγόνει, καὶ νυκτὶ δὴλυκῆς πᾶσα κατέχευε. πε-
ζομῆκος δὲ τούτοις ὁ ἐνδυμῖων, πῶς μιν φάος ἐκίτευε
καθαίρειν τὸ οἶνοδόμημα, καὶ μὴ σφῆς πόδιορῶν
γνῶσθω βιοτθύνοντας. ὑπὸ γινέτο δὲ καὶ φόρους
τελέσειν, καὶ σύμμαχος ἔσθαι, καὶ μιν κέτι πο-
λεμήσειν, καὶ οὐκ ἔχοντας τούτοις δουῶναι ἠθέλην.
οἱ ὃ πόδι τὸν φαέθοντα, γηρομῆκος δὲ ἐκκλησίας,
τῇ πετοραίᾳ μὲν, οὐ δὲ παρὲν λυγρὰ τῇ ὀργῇ, τῇ
ὑπόραϊ δὲ μετέγνωσαν. καὶ ἐγγύς ἡ εἰρῆνὴ ὑπὸ
τούτοις. ἡ δὲ τάδε σιωπῆρας ἐποίησαν τοὶ ἡλιῶ-
ται καὶ οἱ σύμμαχοι, πρὸς σελλωίτας ὅτι οὐ συμ-
μαχοὺς, ὑπὸ τῇ κατελῦσαι μὲν οὐκ ἡλιώτας τὸ
στρατεύεσθαι, καὶ μιν κέτι οὐ τὴν σελλωῖαν δευαλ-
λαι, ἀλλ' εἰδῶναι δὲ καὶ οὐκ αἰχμαλώτους ῥητῶν ἐ-
καστον χρημάτων. οὐδὲ σελλωίτας, ἀφείναι μὲν
αὐτονομίους τοὺς γε ἄλλους ἀσέρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐ-
πιφέρειν τοῖς ἡλιώταις, συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλή-
λῳ, ὡς πρὶν ἐπὶ. φόρον ὃ ὑποτελεῖν ἐκαστον ἔτος

τῶν βασιλέων τῶν Σελλωιτῶν τῶν βασιλέων τῶν Ἡλιω
 τῶν, δρόσου ἀμφορέας μυείους, καὶ ὁμήρους δὲ
 σφῶν αὐτῶν δοῦναι μυείους. τὴν δ' ἀρχικίαν, τὴν
 οὐ τῶν ἐωσφόρον, κρινὴν ποιεῖσθαι, ἃ μετέχουσιν τῶν
 ἄλλων τῶν βουλόμενον. ἐγγράψαι ἡ τὰς σιωθήκας
 σήλην ἡλεκτρίνην, καὶ ἀναστῆσαι ἐν μέσῳ τῶν ἀείρων, αὐτῶν
 τοῖς μεθεοῖσι. ὤμοσαν ἡ Ἡλιωτῶν μὲν Πυρρονίδης
 καὶ Θορίτης καὶ Φλόγιος, Σελλωιτῶν ἡ Νύκτωρ καὶ
 Μιλύος ἡ Πολυλαμπής. τοιαύτη μὲν ἡ εἰρήνη ἐ-
 γήθη. οὐδὲν δὲ τὸ τεῖχος καθυεῖτο, καὶ ἡμᾶς αὖθις
 αἰχμαλώτους ἀπέδοσαν. ἐπεὶ ἡ ἀφικόμεθα οὐ τῶν
 σελλωιτῶν, ἡ πολυτῆτος ἡμῶν, καὶ ἡ παλαιὸν τὸ μετὰ
 διακρύων οἱ τε εἰσῆλθοι, καὶ ὁ Ενδινμῶν αὐτός. καὶ
 ὁ μὲν ἡξίου μῆναι τε παρ' αὐτῶν, καὶ κρινωνεῖν τῶν
 ποικίλων, ἡ παρχονόμην δ' ὥσειν πρὸς γάμον τὸν
 ἑαυτοῦ παῖδα, γυναικὲς γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτοῖς.
 ἐγὼ ἡ οὐδ' αὖθις ἐπειθόμην, ἀλλ' ἡξίου ἀποπεμ-
 φθῆναι ἡμέτερον εἰς τὴν θάλατταν. ὥς ἡ ἐγὼ ἀδύνα-
 τον ὅν τι εἶδεν, ἀποπέμπει ἡμᾶς, ἐσιάσας ἐπ' αὐ-
 μέρας. ἃ δ' ἐν τῶν μετὰ τὴν ἀφικόμεθα ἐν τῇ σελλω-
 νι, καὶ τῶν νόμων καὶ παλαιῶν, ταῦτα βου-
 λομαι εἰπεῖν. Πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐκ γυναικῶν γιν-
 νᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀρσένων, γάμοις γὰρ τοῖς
 ἀρσένων γίνονται, ἃ οὐδ' ὄνομα γυναικὸς ὅλως ἔχει-
 σι. μετὰ μὲν ἐν τῶν γένεσι ἡ εἰσοσιμὴ τῶν γαμῶν ἐκε-
 σθ' ἀπὸ τῶν γαμῶν αὐτοῖς. κύνουσι δὲ οὐκ ἐν
 τῇ νηδίῃ, ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις. ἐπειδὴ αὖ

γάρ

ἀληθὺς ἰστορίας λόγος α. 511

γὰρ συλλαβὴν τὴν ἐμβρυον, παχύνεται ἡ κνήμη. καὶ
 χρόνον ὑπόρου ἀνατεμόντες, θάλασσαν νεκρά, ἐκθνή-
 πτες ἢ αὐτὰ, πρὸς τὸν αἵματον κεκνήοντα, ζωοποιῶσι.
 δοκεῖ δέ μοι, ὅτι οὗτος Ἑλλήνας ἐκείθην ἡ κειμήλια
 σποκνημίας τὸ νομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις αὐτὴ γαστρός
 κυοφορεῖ. μείζον ἢ τὸ τοῦ ἄλλο διηγέσσομαι. γῆμος δὲ
 παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ καλὰ μύθοι διηγέονται,
 γίγνεται ἢ τὸ ῥόπον ὅσον. ὅρχιμον ἀνθρώπου τὸ δεξιὸν
 ἀρετεμόντες, γν' γν' φύλινισιν, ἐκ δ' αὐτῶν διγέθρον
 ἀναφύεται μέγιστον, σάρκινον, οἶον φαλλός, ἐκ δ' ἡ
 κλάδος ἐφύλλα. ὃ ἡ κερπὸς, ἐστὶ βάλανος, πηχυ-
 αῖοι τὸ μέγεθος. ἐπειδιὰν ἐν πεπαισῶσι, τρυγέ-
 σαντες αὐτὰς, ἐκκροτάλλουσι οὗτον ἀνθρώπου, αἰδοῦ-
 μένοι περὶ τὰ ἔχουσιν, οἱ μὲν ἐλεφαντίνα, οἱ ἢ πῆ-
 νκτες αὐτῶν ξύλινα, ὅτι τὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ πλη-
 σιόρουσι ταῖς γαμεταῖς αὐτῶν. ἐπειδιὰν ἢ γηρο-
 σιὸν ἀνθρώπου, ἐκ ἀρεθίσκει, ἀλλ' ὡσπερ κερπὸς
 δὲ λυόμενος, ἀνὴρ γίγνεται. τροφήν ἢ πᾶσιν ἡ αὐτῇ.
 ἐπειδιὰν γὰρ πῦρ ἀνακαύσῃ, βατράχους ὁπῶσιν
 ὡπὶ τὸν ἀνθρώπου. πολλοὶ ἢ παρ' αὐτοῖς εἰσιν ἐν τῷ
 αἵματι πετόμενοι. ὁπῶσιν ἢ, πῶς κερπὸς ἐκείνους,
 ὡσπερ δὴ πῶς ῥά πεζαν, λάττει τὸν ἀναθυμῶμε-
 νον κερπὸν, ὅτι δουλοῦται, οἱ τῶ μὲν δὴ τρέφον-
 ται ποιούτω, ποτὴν ἢ αὐτοῖς ὅσον, ἀνὴρ ἀποθλιβό-
 μενος εἰς κύλικα, καὶ ὑγρὸν ἀνίει, ὡσπερ δρο-
 σον. οὐ μὲν ἀπουροῦσί γε, ὅτι ἀφορδύουσιν. ἀλλ'
 οὐδὲ τέτρωται, ἢ ποτὴν ἡμεῖς. ἀλλ' οὐδὲ τὴν σιωπῇ

σίαν οἱ παῖδες γὰρ ταῖς πυγαῖς παρέχουσιν, ἀλλ'
 γὰρ ταῖς ἰγνύσιν, ὥστε τῇ γαστροκνημίαν, ἐκεῖ γὰρ
 εἰσι τετρημένοι. καλὸς δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς,
 ὡς που τις φαλακρὸς καὶ ἀκροῦ. ὃς δὲ κομή-
 τας καὶ μυσάθονται, ὡς δὲ τῶν κομητῶν ἀστέρων
 πύκνωτον, ὃς κομήτας καλοῦς νομίζουσιν, ἐπε-
 δημῶν γὰρ τινόν, οἱ καὶ ποδὶ ἐκείνων δ' ἐκροῦ-
 πο. καὶ μὲν καὶ γῆρας φύουσι μικρὸν ὥστε τὰ γό-
 νατα. καὶ ὄνυχας γὰρ τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ
 πάντων εἰσι μονοδάκτυλοι. ὥστε δὲ τὰς πυγὰς
 ἐκαστὸν αὐτῶν κράμβη ἐκπέφυκε μακρὰ, ὡς πορὺ οὐ-
 ρὰ, δάλλουλα δὲ αἶ, καὶ ὑπὸν ἀναπίπθοντες,
 οὐ κατεκλωμένη. ἀπομύθονται δὲ μέλι δριμύ-
 τατον, καὶ πεσίδαν ἢ πονῶσιν, ἢ γυμνοζωντοῖ, γὰρ
 λακκι πᾶν τὸ σῶμα ἀλείφουσιν, ὥστε καὶ τυροὺς
 ἀπ' αὐτῶν πηγνύσκει, ὀλίγον τὸ μέλι τ' ἐπιστά-
 ξαντόν. ἔλαιον δὲ ποιῶνται ἀπ' τῶν κρομμύων,
 πᾶν λιπαρόν τε καὶ ὀνῶδόν, ὡς πορὺ μέρον. ἀμ-
 πέλους δὲ πολλὰς ἔχουσιν ὑδροφόρους. αἱ γὰρ ῥα-
 γοὶ τῶν βοτρυῶν εἰσιν ὡς πορὺ χέλαρα. καὶ μοι δο-
 κῆ, ἐπειδὴν ἐμπεσὼν ἀνέμος διασείσῃ τὰς ἀμπέ-
 λους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς κατεπίπῃ ἢ χέλα-
 ρα, διαρραγόντων τῶν βοτρυῶν. τῇ μὲν τοι γα-
 ρί, ὅσα πῆρα ᾗωνται, τινόντων γὰρ αὐτῇ, ὅσων
 δεινόνται, ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὐτὴ, καὶ πάλιν κλε-
 σὴ ὅστις. γὰρ πορὺ δὲ γὰρ αὐτῇ οὐδὲ ἥπαρ φαίνεται,
 ἢ ὅτι μόνον, ὅτι διασεία γὰρ πορὺ, καὶ λαλίστος ὅστις.

ὥστε

ᾧσε καὶ τὰ νεωγνὰ ἐπειδ' αὖν ῥιγᾶσι, δὴ ταύτῃ
 ὑποδύεται. ἐδὴς δὲ τοῖς μὲν πλουσίοις ὑαλίνῃ,
 μαλθακῇ, τοῖς πώγῃσι δὲ χαλκῇ, ὑφαντῇ. πολὺ
 χαλκὸς γὰρ τὰ ἐκεῖ χωρία. ὁ γὰρ ὄρνις τοῦ χαλ-
 κῆς ὑδαπὶ ὑποβρεξαντο, ὥσπερ τὰ ὄρνια. πόδι
 μὲν τοῖ τῶν ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσι, ὁκνῶ μὲν εἰ-
 πέμ, μὴ τις με νομίσει ψεύδεσθαι, οἷα τὸ ἀπιστοῦν
 λόγον. ὅμως δὲ καὶ ἄλλοι ἐρῶ, αὐτοὶ ὀφθαλμοὺς πόδι
 αἰρετοὺς ἔχουσι, καὶ ὁ βουλόμην, ὁ δὲ ἐλὼν αὐ-
 τοῖ, φυλάττει, ἐς αὐτὸν δεικνύει, οὕτω δὲ γινώμε-
 νος, ὅρα. καὶ πολλοὶ αὐτοὶ σφετερόους ἀκρίσαντες,
 παρ' ἄλλων χρησάμενοι ὀρῶσι, εἰσὶ δ', οἱ καὶ πολ-
 λούς ἀκρίτους ἔχουσι, οἱ πλοῖοι. τὰ ὡταί, πλά-
 ταῖν φύλλα ὅσιν αὐτοῖς, πλὴν γὰρ τοῖς ἀπὸ τῶν βα-
 λάνων, ἐκεῖνοι γὰρ μόνοι ξύλινα ἔχουσι. καὶ μὲν καὶ
 ἄλλοι θαῦμα γινώσκουσιν βασιλείοις ἐθιασάμενοι. καὶ το-
 πῆρον μέγιστον κείται ὑπὲρ φρεῖας, οὐ πάντων βα-
 θέας, αὐτὸ μὲν οὐκ εἰς τὸ φρεῖαν καταβῆναι, ἀκρί-
 πάντων τῶν παρ' ἡμῖν γινώσκουσιν τῇ γῇ λεγομένων. ἐὰν δὲ
 εἰς τὸ καὶ τοπῆρον ἀκρίβηται, πᾶσις ἢ πόλεις, πᾶν
 τα δὲ ἔθνη ὅρα, ὥσπερ ἐφεισὼς ἐκείνοις. τότε καὶ αὐ-
 οἰκίους ἐγὼ ἐθιασάμενοι, καὶ πᾶσαν τὴν πατρί-
 δα, εἰ δὲ καὶ ἐκεῖνοί με ἐώρων, οὐκ ἐπὶ ἔχω τὸ ἀσφα-
 λές εἰπέμ, ὅσις δὲ μὴ πισδύει ταῦτα οὕτως ἔχειν,
 αὐτοὶ καὶ αὐτοὶ ἐκείσε ἀδίκηται, εἰσεταί, ὡς
 ἀληθῆ λέγω. τότε δ' ἐν ἀσπασάμενοι τῇ βασι-
 λείᾳ, αὐτοὶ αὐτὸν ἐμβάντο ἀνὴρ ἡμῶν, ἐμοὶ

δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ ἐνδυμίων, δῦο μὲν τῶν ὡς
 λίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλκοῦς, ἑῷ πανοπλίαν
 δορμίνην, ἃ πάντα γνῶν κῆται κατέλιπον. συ-
 νέπεμπε δὲ ἡμῖν καὶ ἱππογύντους χιλοῦς, παρα-
 πέμψοντας ἄλλοι σαδίων, πνευματοσίων, γνῶν δὲ τῶν
 παρὰ πλὴν πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας χώρας παρημέ-
 ψαμεν, ποσέχομεν δὲ καὶ τῶν εὐσφόρων, ἀρπ-
 σιωοικιστομνῶν, καὶ ἀρβαντόν, ὕδρουσάμεδα, ἐμ-
 βαντόν δὲ εἰς τὸν ζωσθῆκον, γνῶν ἀριστοῦ ποδὶ κίμεν
 τὸν ἥλιον, γνῶν τὴν γλῶσσαν παρὰ πλεοντόν, οὐ γὰρ
 ἀπέβηκεν, καὶ τοι πολλὰ τῶν ἐταίρων ὑποθυμοῦ-
 τω. ἀλλ' ὁ αὐτὸς οὐκ ἀφῆκεν, ἐβρώμεδα μὲν τοι
 τὴν χώραν θυβαλῆ τε καὶ πίονα καὶ ὕδρου, καὶ
 πολλῶν ἀγαθῶν μετὰ, ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ νεφελο-
 κγύττωροι, μισθοφοροῦντες παρὰ τῶν φαέδωντι,
 ἐπέπλησαν ὑπὲρ τὴν ναῦν, καὶ μαθόντες γνῶν ὁ-
 δους, ἀπεχώρησαν, ἦδη δὲ καὶ οἱ ἱππογύντοι ἀπε-
 ληλύθεισαν. πλοῦσαντες δὲ τὴν ὑποῦσαν νύκτα
 καὶ ἡμέραν, ποδὶ ἐσπέραν ἀφικόμεδα ὅν τὴν λιχ-
 νόπολιν καλουμένην, ἦδη τὸν κατὰ πλοῦν διώ-
 κοντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη κεῖται μεταξὺ τοῦ Γλαῖας
 δῶν, καὶ τοῦ Υἰάδων ἀέρος, ταπεινοτόρα μὲν τοι
 τοῦ ζωσθῆκος. ἀρβαντες δὲ, ἀνθρώπων οὐδὲ γὰρ ἤ
 εὐρομεν, λύχνους δὲ πολλοὺς ποδὶ ἰόντας, καὶ γνῶν
 τῇ ἀγορᾷ, καὶ ποδὶ τὸν λιμένα σφαιρίοντας, τοὺς
 μὲν μικροὺς, ἑῷ σποδὲν ἐπέμ, πέντε, ὀλίγους δὲ
 τῶν μεγάλων καὶ δωατῶν πάντων λαμπροὺς καὶ
 ποδὶ φανῆς.

ποδὶ φανείς. οἰκήσεις δ' αὐτοῖς καὶ λυχνηρόνδον ἰδίᾳ
 ἐκείνῳ πεποιμένῳ. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὡς περ
 οἱ ἀνθρώποι, καὶ φωνῶν ποιεμένων ἡκούοντες. καὶ
 οὐδὲν ἡμᾶς ἠδίκησαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ξυγίᾳ ἐκάλεσαν,
 ἡμεῖς δ' ὅμως ἐφοβόμεθα, καὶ ὅτε διαπνεύσαι, ὅτε ὑ-
 πνωσάμεν ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχῆς δ' αὐτοῖς γινώ-
 σκειν τῇ πόλει πεποιμένη, γινώσκοντες ὅτι ὁ ἀρχὼν αὐτῶν, δι' ὅλης
 νυκτὸς κἀβητο, ὀνομασίᾳ καλῶν ἐκαστον, ὅς δ' αὖ μὴ
 ὑπακούσῃ, κατὰ δικασίαν ἀφθανεῖν, ὡς λιπὼν τῶν
 τάξεων, ὃ ἡ θάνατος ὄντι, σβεδνύει. πρὸς ὧν τῶν δ' ἡ-
 μεῖς, ἐωρῶμεν τὰ γινόμενα, καὶ ἡκούοντες ἅμα τῶν
 λυχνηρόνδων ἀπολογιώντων, καὶ τὰς αἰτίας λεγόντων, δι' αἷς
 ἐβράδυνον. γινώσκοντες δ' ὅτι ἡμέτερον λυχνὸν ἐγνώριον, καὶ
 πρὸς πᾶν αὐτῶν, ποδὶ τῶν κατ' οἶκον ἐπωθανόμενα,
 ὅπως ἔχουσιν, ὅσπερ μοι πάντα διηγήσατο. πῶς μὲν
 ἐν νύκτι ἐκέναν αὐτοὶ ἐμέναντες, τῇ ὑπνίουσιν δὲ
 ἀφάντες, ἐπλέοντες πλησίον τῶν νεφῶν. γινώσκοντες δ' ὅτι
 καὶ πῶς νεφελοκυκλίαν πόλιν ἰδόντες, ἐθαυμά-
 σαμεν, οὐ μὲν τοὶ ἐπέβημεν αὐτῆς, οὐ γὰρ εἶα τὸ
 πνέοντα, βασιλεύει μὲν τοὶ αὐτῶν Κορώνος ὁ Κορ-
 τυλίων. καὶ ἐγὼ ἐμνήθην ἀριστοφάνους τοῦ ποιη-
 τοῦ, αὐδρὸς σοφῶς καὶ ἀληθοῦς, καὶ μάστιγος, ἐφ' οἷς ἔγρα-
 ψεν, ἀπιστομένους. τρίτη δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρας, καὶ
 ἔπειτα ὁ Κικελὸς ἡδὲ σαφῶς ἐωρῶμεν, γὰρ δὲ οὐδ' αὖτε,
 πῶς γὰρ τῶν γινώσκοντες αἶρε, καὶ αὐτοὶ δὲ πυρῶν δὲ ἡ-
 δὲ, καὶ ὑποδραγῆς ἐφανταζοντο. τῇ πετάρτῃ δὲ,
 ποδὶ μεσημβρίαν, μαλακῶς γινώσκοντες τὸ πνέον

ματῶ, καὶ σωιζανόντῶ ὑπὶ τῷ θάλατταν κα-
 τετίθημεν. ὥς δὲ τῷ ὑδατῶ ἐλάσσεμεν, θαυμά-
 σιον, ὥς ὑπορρυσμέθα, καὶ ὑπορραϊόμεν, ἃ δει-
 πνον πᾶσιν ἐκ τῶν παρόντων ἐποιοῦμεθα. καὶ ἀ-
 πορρίψαντες γυμνόμεθα, καὶ γὰρ ἔτυχε γαλῶν
 οὔσα, καὶ δυσπαθοῦν τὸ πείλαγῶ. Εἰκοιᾶ ἀρχὴ καὶ
 κῶν μείζονα γίνεσθαι πολλάκις, ἢ πρὸς τὸ βέλπι-
 ον μεταβολή, καὶ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνους ἡμέρας γνῶ-
 δατι πλόνυσαντες, τῇ τρίτης ὑποφανύσεως, πρὸς
 αὐγίζοντα τὸν ἥλιον ἀφνω ὀρώμεν θηρία καὶ κήτη,
 πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, γνῶ δὲ μέγιστον ἀπάντων, ὅσον
 σαδίων χιλίων καὶ ποντακισίων τὸ μέγεθῶ. ἐ-
 πίει δὲ κεκλιμένος, καὶ πρὸ πολλοῦ τελευτήσῃ τῷ θά-
 λατταν, ἀφρῶ τε ποδὶ κλυζόμενον, καὶ εὖδὸν ὀδόντας
 ἐκφαῖνον, πολὺ τῶν παρ᾽ ἡμῶν φαλλῶν ὑψηλοτέ-
 ρους, ὅξεις δὲ πάντας, ὡς πόρ σκόλοπας, καὶ λυ-
 κούς, ὡς πόρ ἐλεφαντίνους. ἡμεῖς μὲν ἐν τῷ ὑστάτῳ
 ἀλλήλους πρῶσι πόντες καὶ ποδὶ λαβόντες, ἐμμένο-
 μεν, τὸ δὲ ἥδην παρῶν, καὶ ἀναρρῶσθαι, ἡμᾶς αὐ-
 τῇ νηὶ κατέπιον. οὐ μὲν τοι ἐφθῇ σωμαρρᾶξαι τοῖς
 ὀδόνσι, ἀλλὰ δὴ τῶν ἀραιωμάτων ἢ ναῦς εἰς τὸ
 εἶσω διεξέπεισε. ἐπεὶ δὲ γνῶν ἡμεν, τὸ μὲν πρῶ-
 τον, σκῶτῶν, καὶ οὐδὲ γνῶν ἑωρώμεν, ὕσoron ἢ αὐ-
 τῶ ἀναχανόντῶ, εἴδομεν κῆτῶ μέγα, ἃ πάν-
 τι πλατὺ, καὶ ὑψηλόν, ἱκανὸν μυριαδῶν πόλει
 γνοικεῖν. ἔκειντο δὲ γνῶν μὲν καὶ μικροὶ ἰχθύες, καὶ
 ἄλλα πολλὰ θηρία συγκεκομμένα, καὶ πλοίων ἰσία,

ἀληθὲς ἱστορίας λόγος. 517

Ἐἴκονται, καὶ ἀνθρώπων ὁσεία, καὶ φορτία. καὶ
 μέσον δὲ, Ἐ γὰρ καὶ λόγοι ἵσταται, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκ τῶν
 λυγρῶν, καὶ κατέπινε, σιωπῶντος. ὕλη οὐκ ἐπ' αὐ
 τοῖς, καὶ δ' ἐν δόξῃ πάντοτε ἐπεφύκει, καὶ λαχνα
 ἐβεβλαστήκει, καὶ ἔωκει πάντα ὁλοκαυτωμένους.
 πόριμφοι δὲ τῶν γῆς, σάδριοι θεῶν καὶ τεσσα
 ράκοντα. καὶ δὲ ἰδοὺ καὶ ὄρνεια τὰ θαλάττῃα, λα
 ρους, καὶ ἀλκυόνας, καὶ τῶν δ' ἐν δόξῃ νεοτῶν, ὅτε
 τότε μὲν ἐν αὐτῷ πολὺν ἐδακρύοντο. ὅς οὖν ἡ ἀνα
 στήσας αὐτὸν ἐταίρους, τὴν μὲν ναυὶ ὑπεσπείξαμεν,
 αὐτοὶ δὲ τὰ πυρεῖα σιωπῶντες, καὶ ἀνακαύ
 σαντες, δ' ἐπνοὴ ἐκ τῶν παρόντων ἐποιήμεθα. πα
 ρέκειτο δὲ ἀφθονὰ καὶ πάντοτε ἀπὸ κρείας τῶν ἰχ
 θύνων, Ἐ δ' ἰδοὺ ἐπὶ τῷ ἐκ τοῦ εὐσφόρου ἰχθυοῦ. τῇ
 ἐπίστασι δὲ διακασάντες, εἰ ποτε ἀναχάνοι τὸ κῆ
 ρον, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὅρα, ἄλλοτε δὲ μόνον τὸν
 οὐρανόν, πολλὰ καὶ δὲ καὶ νήσους, καὶ γὰρ ἡδυνάμε
 θα, φορομένων αὐτῶν ὅς οὖν πρὸς πάντας μέτροις
 θαλάττης. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐδάδεις τῇ στρατιῇ ἐγινώ
 μεθα, λαβὼν ἐπὶ τῶν ἐταίρων, ἐβάρυνον οὐ τὴν ὕ
 λην, πρὸς κέφαλα τὰ πάντα βουλομένη. οὐ
 πω δὲ ὅλους πρὸς τὴν διελευσάντων, εὐροὶ ἱερὸν
 Γωσιδώνος, ὡς ἐδύλον ἡ ἐπιγραφὴ, καὶ μετ' οὐ
 πολὺν, καὶ τάφους πολλούς, καὶ σήλας ἐπ' αὐτῶν,
 πλησίον τε πηλὴν ὕδατος διαγούσης. ἐπὶ δὲ καὶ
 κωδὸς ὑλακῶν ἡδυνάμεν, Ἐ καὶ πρὸς ἐφαίνοντο πό
 ρωτον, καὶ πινὰ καὶ ἐπαυλὶν ἐκείνομεν. σπουδὴ δὲ ἐν

βαδίζοντες, ἐπεσάμεθα πρὸς βύτη καὶ νεανίσκῳ,
 μάλα πρὸς βύτῳ πρᾶσαι τινα ὄργαζομένους, καὶ
 ὕδαρ ἄρ' ὅτι πηγῆς ἐπ' αὐτῷ διοχετδόνουσιν, ἡ-
 διγνῶντο οὐκ ἄμα καὶ φοβηδγνῶντες ἐσημν. καὶ κῆνοι
 δὲ ταυτῇ ἡμῶν, ὡς ὁ εἶκος, παθόντες, ἀναυδοι πα-
 ρεσκήλαμ. χρόνῳ ὃ πρὸς βύτης ἔφη, τίνες ὑμεῖς ἄ-
 ρα ἐστέ, ὧ ξγνοί; πότορον, ἔφη, τῇ γνῶνίῳ δαμό-
 νων, ἡ ἀνθρωποι διςυχῆς, ἡμῶν παραπλήσιοι; ὅ-
 γαρ ἡμεῖς ἀνθρωποι ὄντες, ὅ γν' γν' τραφγνῶντες, νυῦ
 θαλάτῃοι γε γόναμεν, ὅ σιωνηχόμεθα ὅρ' ποδῶ-
 χοντὶ τὸ τῶ θηλείῳ, ὅ δ' ὁ πᾶρομεν, ἀκείῳς εἰδῶ-
 τες. τεθναῖαι μὲν γν' εἰκάρομεν, βλυ' ὃ πρὸς βύτης.
 πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἶπον, ὅ ἡμεῖς τοι ἀνθρωποι νεήλυ-
 οίς, ὡ πᾶτορ, ὅ μὲν, αὐτῷ σκάφει πρῶτω κατε-
 ποθγνῶντες. πρὸς ἡλθομεν ὃ νυῦ, βολόμενοι μαθεῖν τῶ
 γν' πῇ ὕλη, ὡς ἔχει, πολλὴ γὰρ τις ὅ λῶσιθ' ἐφαί-
 νει. δαίμων δὲ τις, ὡς εἰοικν, ἡμᾶς ἡγαγε, σέ τε
 ὁ φόμενους ὅ εἰσομένους, ὅ π' μὴ μόνοι γν' τῶδε κα-
 θέργμεθα ὅρ' θηλείῳ. ἀλλὰ φρασσιμ ἡμῶν τῶν σεαυ-
 τῶ τυχῶν, ὅστις ὦν, καὶ ὅπως δ' ὅρ' εἰσῆλθον. ὁ δὲ
 οὐκ πρὸς πότορον ἔφη ἐρεῖμ, οὐδὲ πρὸς σεοδα πᾶρ ἡμῶν,
 πρὶν ξγνῶν τῇ παρόντων μεταδιδυῖαι, καὶ λα-
 βῶν ἡμᾶς, ἡγνῶν ὕδ' τῶν οἰκίαν, ἐπεποίητο δὲ αὐ-
 τάρκῃ, καὶ εἰσάδας γνῶκοδδμντο, καὶ τᾶλλα ὅζ-
 ἡρτισο. παραδεις δὲ ἡμῶν λάχανα τε καὶ ἀκρό-
 σθονα, καὶ ἰχθῦς, ἐπ' δὲ καὶ οἶνον ἐγγχεας, ἐπειδ' ἡ ἰ-
 καν ὡς ἐκοριδδμν, ἐπιωθάνει, ἡ ἐπεπὸνθδμν.
 καὶ γὰρ

καὶ γὰρ πάντα ἐξῆς διηγησάμεν, τὸν τε χειμῶνα,
καὶ τὰ γὰρ τῇ νήσῳ, ἃ ἔρην γὰρ ἔχει πλοῦν, ἃ ἔρην
πόλεμον, καὶ τὰ ἄλλα, μέχρι τοῦ κῆτος κατὰ
δύσεως. ὅστις ὑπερβαυμάσας, ἃ αὐτὸς γὰρ μέρει τὰ
καθ' αὐτὸν διεξίει, λέγων, τὸ μὲν γὰρ εἰμι, ὡς ἐ-
νοι, Κύπριος. ὁρμηθεὶς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τοῦ
πατρὶδος, μετὰ παιδὸς, ὃν ὄρατε, ἃ ἄλλων πολ-
λῶν οἰκετῶν, ἐπλεον εἰς Ἰταλίαν, ποικίλον φορτίον
ἠμίζων, ὡδὶ νεὸς μεγάλης, καὶ ὡς σῶμα πρὸς κῆ-
τους διαλελυμένῳ ἴσως ἐωράκατε. μέχρι μὲν ἐν
Σικελίας ὀτυχῶς διεπλύσαμεν, ἐκείθεν δὲ ἄρα
παρθένου ἀνέμῳ σφοδρῶ, τριταῖοι δὲ τὸν Ὠκεα-
νὸν ἀπὸ κῆτος. γὰρ κῆτος πρὸς κῆτος, καὶ
αὐτὰν δροικατοπθῆναι, δύο ἡμεῖς, τῶν ἄλ-
λων ἀποθανόντων, δὴ ὠδῆμεν. θάψαντες δὲ αὐ-
τοὺς, ἃ ναὸν τοῦ Ποσειδῶνι δειμαλμένοι, τους
τονὶ τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν κηπδύοντες, ἰχ-
θῦς δὲ σιτούμενοι, καὶ ἀκρόδρουα. πολλὰ δὲ, ὡς ὄρα-
τε, ἢ ὕλη, καὶ μὲν καὶ ἀμπέλους ἔχει πολλὰς, ἀφ' ὧν
ἡδὺς οἶνον γίγνεται. ἃ τὴν πενήντ' ἔσως ἐ-
λετε καλλίσου τοῦ ψυχροτάτου ὕδατος. θυνὶ δὲ
ἀπὸ τῶν φύλλων ποιοῦμεθα. καὶ τῶν ἀφθονορ καί-
μεν. καὶ ὄρεα δὲ θηρόμεν τὰ εἰσπετόμενα. καὶ ζῶν-
τας ἰχθῦς ἀγρόμεν, δεινόντες ὡδὶ τὰ βραγχία τοῦ
θηρίου, γὰρ καὶ λούμεθα, ὅποτεν ἐπιθυμήσω-
μεν. καὶ μὲν ἃ λίμνη οὐ πόρρω δὲ ἀλμυρὰ, σὰ-
δῶν εἴησι τὴν πόριμετρον, ἰχθῦς ἐχουσα παν-

τοδ' αὖ ποῦς, γνῆ' ἢ κ' ὑπὸ χόμῃ, κ' ὑπὸ πλεῖον ὕδα' σκά-
 φους μικροῦ, ὃ ἐγὼ γνῶναι περὶ σέμελιν. ἔτη δ' ἐν ἡμῖν
 ὅδε φησὶ κατὰ πόσεως ταῦτα, ἔφη ἢ ἐν ἡσίοι. καὶ τὰ
 ἢ ἄλλα ἴσως φέρεται διωκόμεθα, οἱ δ' ἐγείροντες ἡμῖν
 ἔπειροινοι, σφόδρα χαλεποὶ ἔβαρῆς εἰσιν, ἀμ-
 κτοὶ τε οὐντες, καὶ ἄγριοι. ἢ γὰρ, ἐφ' ἡμῶν ἐγὼ, καὶ ἄλ-
 λοι πνῆες εἰσιν γνῆ' ἢ κ' ἡκίται; πολλοὶ μὲν ὄν, ἔφη, καὶ
 ἄγριοι, ἔπειτα μορφῆς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἑσπέρ-
 ρια, καὶ οὐράια φησὶ ὕλης Ταριχαῖες οἰκῶσιν, ἐνθ' ὅ
 ἐγγελευτομ, καὶ κεραιβοπρόσωπομ, μαχημορ καὶ
 θρασὺ καὶ ὠμοφαγορ, τὰ δ' ἐφ' ἑσπέρας πλεθρῆς,
 κατὰ τὸν δ' ἐξίον τοῖον, τριτῶν μὲν δ' ἡκίται, τὰ ἢ
 αὐτῶ ἀνθρώποις οἰκῶντες, τὰ δ' ἐκ τῶ τοῖς γαλειῶ
 τοις, ἢ τὸν μὲν τοῖς ἀδινῶ εἰσι τῶ ἄλλωρ. τὰ λαοὶ
 δ' ἐκ Κερκινόχειρες καὶ Θυοκέφαλοι, συμμαχίαν
 τε ἢ Φιλίαν πρὸς ἑαυτοῦ πεποιτημένοι. τὴν δ' ἐμὴ
 σόγαν νῆμονται Παγουράδαι, καὶ Νιτῆοποδῆς,
 γνῆ' ἢ μαχημορ ἢ θρομῆκώτατομ. τὰ ἑὸν ἢ, πρὸς
 αὐτῶ ἢ σῶματι, τὰ πολλὰ μὲν ὄρημά ὄδε, πρὸς
 κλυζόμηναι τῇ θαλάττῃ, ὅμως δ' ἐν ταῦτα ἐγὼ ἔχω,
 φόρον Νιτῆοποσιμ ἔσπετε λαῶν, ἐκείνου ἔτος, ὅσρα
 πρὸς τακῆσια. τοιαύτη μὲν ἡ χώρα ὄδε, ἡμᾶς δ' ἐν
 ὄσρα, ὅπως διωκόμεθα πρὸς τοῖς ἔθνεσι μαχε-
 σθαι, ἔπειτα βιοτῶν σῶμα. πόσι δ' ἐφ' ἡμῶν ἐγὼ,
 οὐντοι πάντες εἰσι; πλείους ἔφη τῶ χιλίωρ. ὅπλα
 δ' ἐπὶ πῖνα εἰσιν αὐτοῖς; οὐδὲν ἔφη, πλὴν ὅσα τῶ ἐκ
 θυῶρ, οὐκ ὄδε, ἐφ' ἡμῶν ἐγὼ, ἀφ' ἑὸν ἢ χροὶ δ' ἐκ μαχῆς
 ἐλθεῖν

ἀληθὺς ἰσθρίας λόγος ἁ. 521

ἐλθεῖν αὐτοῖς, ἅ τε οὖσιμ ἀνόπλοις, αὐτοὺς γὰρ
 πλισμύλους. εἰ γὰρ κρατήσομεν αὐτῶν, ἀδελῶς τὸ
 λοιπὸν οἰκήσομεν. ἔδωκε ταῦτα, καὶ ἀπελθόντων
 ὡς νῆαυ, πάρεσθον ἀζόμεθα. αἰτία δὲ τοῦ πολέμου
 ἔμελλεν εἶσεσθαι, τὸ φόρου ἢ οὐκ ἀπόδοσις, ἢ δὲ κτλ
 πρὸ θεομίας γνώσεως. καὶ διὰ οἱ μὲν ἐπεμπον, τὸν
 διασμόν ἀπαυωπύοντο, ὁ δὲ ἑσπέρου πῆκως ἀρκεί-
 νόμεν, ἀπεδίωξε αὖ ἀγγέλους. πρῶτον ἐν οἱ ΨΙ
 τόποδο, καὶ οἱ Παγουραδαί, χαλεπαίνοντο
 τῶν Σκινθάρων, ὅσων γὰρ ἐκαλεῖτο, μετὰ πολλοῦ βο-
 ρύβου ἐπῆσαν. ἡμεῖς δὲ τὴν ἐφοδὸν ὑποπύον-
 τας, θρυαλιστάμενοι ἀνεμύνομεν, λόχον τινὰ πρὸ-
 τάξαντες ἀνδρῶν τῶν τε καὶ εἰκοσι. εἶρητο ἡ αὐ-
 τοῖς γὰρ τῇ γνώσει, ἐπεὶ δὲ αὐτοὶ ἴδωσι παρεληλυθότας
 αὐτὸν πολέμους, ἐπανίστασθαι, καὶ οὕτως ἐποίησαν.
 ἔπειτα ἀνέτρεψαν, καὶ τὸ πῦρ ἐκὸς πῦρ αὐτῶν, καὶ ἡ-
 μεῖς δὲ καὶ αὐτοὶ, τῶν τε καὶ εἰκοσι τὸν ἀγῖον μὲν ὄν-
 τας, καὶ γὰρ καὶ ὁ Σκινθάρων, καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ,
 σωεσθαι τῶν τοῦ, ἡντιάσομεν, καὶ συμμίσξαντες
 θυμῶ καὶ ῥώμῃ, διεκινδυνάσομεν. τέλος δὲ, τρε-
 πλῶ αὐτῶν ποικιλάμενοι, κατεδίωξαν αὐτοὺς ἄχρι πῶς
 αὐτὸν φωλεόντες. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν πολέμιων, ἑβδὸ
 μήκοντα καὶ ἑκατὸν, ἡμῶν δὲ εἰς, καὶ ὁ κυβερνή-
 της, τείγλης πλοῦτος διαπαρεῖς τὸ μετὰ φρενον.
 ἐκένω μὲν ἐν τῶν ἡμέρων καὶ τῶν νύκτα, ἐπνυ-
 λισάμεθα τῇ μάχῃ, καὶ τρόπαιον ἐσήσαμεν, ῥα-
 χιν ξηρὰν διελθὼν ἀναπήξαντες, τῇ ὑστέρα αἰῶνι,

καὶ οἱ ἄλλοι αὐθόμονοι παρήσαν, τὸ μὲν δ' ἐξίον κέ-
 ρας ἔχοντες οἱ Ταρχαῖοι, ἡγετο δὲ αὐτῶν Γήλας
 μὲν, τὸ δ' ὀνόνημον οἱ Θωοκέφαλοι, τὸ μέσον δὲ
 οἱ Καρκινόχειρες. οἱ γὰρ Τειτωνομνίδηδες τὴν ἡ-
 συχίαν ἦγον, οὐδετέροις συμμαχεῖν πτωαρούμε-
 νοι. ἡμεῖς ὅτε παπαντήσαντες αὐτοῖς, πόδι τὸ πο-
 σιδώνιον πτωσεμίξαμεν, πολλὴ βοήχρῳμοι, αὐ-
 τήκει ὅτε κῆτος, ὡσπερ τὰ σπῆλαια. τρεψάμενοι
 ὅτε αὐτῶν, ἅτε γυμνήτας, ἔκαταδιώξαίτες δὲ τὴν
 ὕλιν, τὸ λοιπὸν ἐπεκρατῶμεν τῇ γῆς. ἔμετ' ὅτε πο-
 λὺ κέρυκας ἀρσεύαντες, νεκρὸς τε ἀνδροῦτο, ἔ-
 πόδι Φιλίας δακρυόγοντο. ἡμῖν ὅτε ἐδίδκει παρὶ δέ-
 οσαι, ἀλλὰ τῇ ὑπόρρῳα χωρήσαντες ἐπ' αὐτῶν, πᾶν
 τας ἀφ' ὅλων ἐξέκοψαμεν, πλὴν τῶν Τειτωνομνιδῶν
 τῶν. ὅσοι ὅτε, ὡς εἶδον τὰ γιγνόμενα, διαδραμόντες
 ἐκ τῆ βραγχίων, ἀφῆκαν αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν.
 ἡμεῖς δὲ τὴν χώραν ἐπελθόντες, ὄρημον ἡδὲ ὄρεα,
 τῶν πολεμίων τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατωκοῦμεν, τὰ
 πολλὰ γυμνασίους τε ἔκωνηγεσίους χρώμενοι, καὶ
 ἀμπλουργοῦτες, ἔκ τῃ καρπὸν συγχομίζόμενοι
 ἔκ τῆ διγύδρων. καὶ ὅλων, ἐώκμεν τοῖς γν' δεσμοῖς
 τῆς μεγάλης καὶ ἀφύκτω βρυφῶσι, ἔκ λελυμένους.
 γνῶντο μὲν ὅτε, ἔκ μὴν ὅτε, ὅτε διήγομεν τὴν
 τῶν πορ. ἔκ δ' ὅτε γνῶντο μὴν, πᾶσι μὴν ἰσαμνίς, πᾶσι
 εἰ τὴν δ' ὀνόνημον τὴν σῶματος ἀνοίξιν, ἀπαξ γὰρ διὰ
 ἔκ τῃ, κατὰ τὴν ὄραν ἐκείνῃ, ἐποῖε τὸ κῆτος, ὡς
 ἡμεῖς πῶς τὰς ἀνοίξεις τεκμαίρεσθαι τὰς ὄρας, πᾶσι
 εἰ δὲ

εἰ δὲ τὴν διουτόραν, ὡς ἐφ' ἡμῶν, αἰνοῦμεν, ἀφ' ἧς βοή-
 τε πολλή, ὡς ἰσορίας ἡκούσας, ὡς πᾶσι κελύσσε-
 τα, ὡς εἰρήσας. παραχθὲν δὲ ἐν, ἀνερπύλας ἐπ'
 αὐτὴν τὸ σῶμα τοῦ θεοῦ, καὶ σάντου γένους τῶν ὁδόν-
 των, καθεωρῶμεν ἅπαντα. ὡς ἐγὼ εἶδον θεαμά-
 των παραδοξότατον, ἀνδρας μεγάλους, ὅσοι ἡμῶν
 σαδίαίους τὰς ἡλικίας, ὑπὸ νήσῳ μεγάλῳ πλο-
 πλόντας, ὡς πᾶσι ὑπὸ τριηῶν. οἷον μὲν ἀπίστοις
 εἰρησὶν ἰσορήσων, λέξω δὲ ὅμως. Νῆσοι ἵσταται ἐπιμή-
 κεις μὲν, οὐ πάντες δὲ ὑψηλαί, ὅσοι ἐκαστὸν σαδίων
 ἐκάστω τὴν πόρμετρον, ὑπὸ δὲ αὐτῶν ἐπλεοντῶν
 ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ αὐτὸ εἴησι καὶ ὅκτω. πύ-
 των δὲ οἱ μὲν πᾶσι ἐκάστω ἐπὶ νήσου καθεύμενοι,
 ἐφεξῆς ἐκαστῶν, καὶ πλεοναῖς αὐτοκλαδίς,
 μεγάλας καὶ αὐτοκλαδίς, ὡς πᾶσι ὁρετμοῖς. κα-
 τόπιν δὲ, ὑπὸ ἐπὶ πρύμνης, ὡς ἐδοκεῖ, κυβερνή-
 της ὑπὸ λόφον ὑψηλοῦ εἰσὶν ἐκεί, χαλκοῦ ἔχων πη-
 δαλίον, σαδίαίον τὸ μῆκος. ὑπὸ δὲ ἐπὶ πρύμνης,
 ὅσοι τριηῶν καὶ ὅσοι αὐτῶν ἐκαστὸν
 το, πάντες εἰρησὶν ἀνθρώποις, πλὴν τῆς ἡ-
 μῶν, αὐτὴ δὲ πᾶσι καὶ, ὡς οὐδὲ κα-
 ρύτων ἐδέοντο. αὐτὴ δὲ ἰσίων, ἀνερπύ-
 λων τῇ ὑλῇ, πολλὰ γένους ἐπὶ ἐκάστω, ἐκασ-
 του τὴν αὐτῶν, καὶ ἐφορετῶν νήσον, οἱ ἐδέοντο κα-
 κυβερνήτης. κελύσσε δὲ ἐφεξῆς αὐτοῖς, ὡς πᾶσι
 τὴν εἰρήσιν ὁρετμοῖς ἐκινουῦτο, ὡς πᾶσι τὰ μα-
 κρά τῶν πλοίων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον διότι τῆς

ἑωρῶμεν, ὕσδρον δ' ἐφάνηκαμ ὅσον ἑξακόσιοι, καὶ
 εἰς αὐτὸν ἐπολέμουμ, καὶ γινώμαλχου, πολλὰ
 μὲν ὅν ἀντίπρωροι συωκερῶσαντο ἀλλήλους, πολ-
 λαὶ δὲ ἐκβληκῆσαι κατεδύνοντο, αἱ δὲ συμπλέ-
 κόμεναι, καρτέρως διηγωνίζοντο, καὶ ὁ ῥα δῖος Ἄπε-
 λῶν τοι γὰρ ὡς ἦν πρῶτος τεταγμένοι, πᾶσιν
 ἐπεδείκνυντο πρῶτον μίαν, ἐπεμβαίνοντες, ἐκ ἀνα-
 ρουῶντος, ἐζώρει δὲ οὐδέ τις. ἀντί δὲ χειρῶν σιδι-
 ρῶν, πολὺ ποδᾶς μεγάλους, ἐκ δ' ἐμείλους ἀλλή-
 λους ἐπερρίπτοι, οἱ δὲ ποδὶ πλερόμενοι τῇ ὕλῃ, καὶ
 τῷ χερὶ τῶν νῆσιν. ἑβαλλον μὲν τοι, ἐκ ἐπίτρωσιν
 ὄσρεοις τὲ ἀμαξοπληθείσι, καὶ ἀπὸ γοῖς πλεθειά-
 οῖς. ἦ γὰρ τοι δὲ τῶν μὲν Αἰολοκηνταύρων, τῶν δὲ Θα-
 λασσοπότης. καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγχερήθη, ὡς ἐδδ-
 κεί, λέειας γνέκε. ἐλέγχε γὰρ ὁ Θαλασσοπότης πολ-
 λὰς ἀγέλας διελθίνων τοῖς Αἰολοκηνταύρων ἐλθλα-
 κῆσαι, ὡς ὡς ἀκούειμ ἐπικαλούτων ἀλλήλους, ἐκ
 τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβοωνόντων. τέλει δὲ
 νικῶσιν οἱ τοῖς Αἰολοκηνταύρων, καὶ νήσους τὲ τῶν
 πολεμίων κατεδύνουσιν ἀμφὶ τὰς ποντήκωντα
 καὶ ἑκείτων, καὶ ἄλλας τρεῖς λαμβάνουσιν αὐτοῖς
 ἀνδράσι, αἱ δὲ λοιπαὶ πρύμναν κρουσάμεναι ἐ-
 φθυγον. οἱ δὲ μέχρι τίνος διώξαντες, ἐπὶ δὲ ἐσπεί-
 ρα ὡς, τραπόμενοι πρὸς τὰ ναυαγία, τῶν πλείων
 ἐπεκράτησαν, ἐκ τὰ ἐαυτῶν ἀνείλοντο, καὶ γὰρ ἐκεί-
 νων κατέδυσαν νῆσιν οὐκ ἐλάττους τῶν οὐδὲ κεν-
 τὰ. ἐς ποταμὸν δὲ καὶ τρέποντο ἐκ νησομαχίας, ὡς πῇ
 κεφαλῇ

ἀληθοῦς ἱστορίας λόγος α. 525

κεφαλῇ τῶν κήτους, μίαν τῶν πολεμίων νῆσον ἀνα-
 σαυρώσαντος. ἐκέντω μὲν ἐν τῷ νύκτα πρὸς τὸ
 θεῖον ἠυλίσαντο, θύσαντες αὐτὸ τὰ ἀπόγαια,
 καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὀρμισάμενοι. καὶ γὰρ ἀγκυ-
 ραὶς ἐχρῶντο μεγάλαις, ὑαλίνας, καρτράς. καὶ
 ὑπόραια ἢ θύσαντες ὡς τὸ κήτους, ὧς οἰκίσ-
 θάσαντες ἐπ' αὐτῷ, ἀπέπλεον ἠδόμενοι, καὶ ὡς-
 πόρ Παιῶνας ἔδοντες. ταῦτα μὲν τὰ καὶ τῶν νη-
 σμαχίαν γιγνόμενα.

Ἀληθοῦς ἱστορίας λόγος
 δεύτερος.

Τὸ δ' ἄρ' ἐστὶν τοῦ μικροῦ φέρων ἐγὼ τὴν γνῶσιν
 κήτει διαταται, ἀχθόμενος τε καὶ μονῇ, μικρο-
 νύκτα πινά ἐξήτοιμα, δι' ἧς αὐτὸν ἐξελεῖν γήνοιτο. καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον ἐδίδεν ἡμῖν, διορύξασιν καὶ τὸν δεξιὸν
 τοῖχον, ἀποδραναί, καὶ ἀρξάμενοι διεκόπτομεν.
 ἐπειδὴ δὲ περὶ ἐλθόντες, ὅσον πρὸς τὴν σιδίους, οὐ-
 δὲν ἠνύομεν, τὸ ὀρύγματ' ἐπαυσάμεθα. τὴν δὲ
 ὑπὸν λαῦσαι διεγνώμεν, οὕτω γὰρ αὐτὸν κήτ' ἔ-
 ἀποθανεῖν, εἰ δὲ ὅσον γήνοιτο, ῥαδία ἐμελεν ἡμῖν
 ἐσεῖναι ἢ ἐξοδ'. ἀρξάμενοι ἐν ἑκτῇ οὐραίῳ,
 ἐκαίομεν, καὶ ἡμέρας μὲν ἐπ' αὐτῇ, καὶ νύκτας ἵσας,
 ἀνακαθίτως ἔχε τὸ καύματ'. ὁ γὰρ δὲ καὶ γνῶσιν
 τῇ σωμένῃ αὐτὸ νοσοῦντ', ἀργότορον γοῦν ἀ-
 νήσασκε, καὶ εἰ ποτε ἀναχάνοι, ταχὺ σινεμνε. δὲ
 κατὰ δὲ καὶ γνῶσιν δεικνύει, τέλειον ἀπὸ γενεῶν, καὶ

δυσώδιδος ἰῶ. τῇ δ' ὡς ἐκείνη δὲ μόγις γήθησεν,
 ὡς εἰ μὴ τις χανόντης αὐτῷ, ὑποσχεῖται αὐτῷ γομο-
 Φίους, ὥς ἐκκεῖ συγκλείσαι, κινδυνόσομεν
 κατὰ κλειδίους, γὰρ νεκρῶ αὐτῷ ἀπολέσθαι. οὕτω
 δὲ τὸ σῶμα μεγάλαις δακρύοις διόρεσαντο, τὴν
 ναῦν ἐπισκοπάζομεν, ὅσῳ τὸ ὡς ὅτι πλείους ἐμ-
 βαλλόμενοι, καὶ τὰλλα ἐπιτήδεια. κυβερνήσεις δ'
 ἐμολλῶν ὁ Σκίνδαρος, τῇ δ' ἐπιούσῃ, τὸ μὲν ἡδὲ
 τεθνήκει, ἡμεῖς δ' ἀνεκλύσαμεν τὸ πλοῖον, ἔσχα-
 τὴν ἀφαιωμάτων διαγαγόντες, ἐκ τῶν ὀδόντων
 ἐξάφαντες, ἡρέμα καὶ ἡμέμεν ὅτι τὴν θάλασσαν.
 ἐπὶ αὐτῶν δ' ἡδὲ τὰ νῶτα, καὶ θύσαντες τῶν πο-
 σειδῶν, αὐτοὶ παρὰ τὸ τρόπον, ἡμέρας τρεῖς ἐ-
 παυλίσταμεν, νημεῖα γὰρ ἰῶ, τῇ τετάρτῃ ἀπε-
 πλύνθημεν, γὰρ δὲ δὴ πολλοῖς τῇ ἐκ τῆς ναυμαχίας
 νεκροῖς ἀπ' αὐτῶν, καὶ πρὸς ὅσους ἐμολλῶν, ἔσχα-
 ματα κατὰ μετροῦντες, ἐθαυμάζομεν. καὶ ἡμέρας
 μὲν πέντε ἐπλήρομεν, διὰ κράτος αἰεὶ χρώμενοι, ἐπει-
 τα βορέου σφοδρῶς πονέσαντες, μέγα κρύον
 ἐχρύνθη, καὶ ἰὼ αὐτοὶ πάντες ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐξ-
 ούκ ἐξ ἐπιπολῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ βάθος, ὅσον δι-
 τετρακυσίας ὀργυγὰς, ὥς καὶ ἀποθανόντες, ἐβλήθη
 ὑπὸ τῷ κρυστάλλῳ. ἐπιμύοντες ἐν τῷ πονέμα-
 τῷ, φέρειν οὐ δύναμεν, τοῖον δ' ἐπ' ἐπικροτή-
 μεν. ὁ δὲ τὴν γνώμην ἀποφινόμεν, ἰῶ ὁ Σκίν-
 θαρος, σιγάφαντες γὰρ γὰρ τῶν ὁδῶν ἀπὸ τῆς
 μέγιστον, γὰρ τούτῳ ἐμείναμεν ἡμέρας τριάκοντα,
 πῶρ

πῦρ ἀνακαίοντες, ἃ σπούμενοι αὐτὸν ἰχθῦς, εὐεί-
 σκοντες δὲ αὐτοῦ ἵκοντες. ἐπεὶ δὲ ἡδὴ ἐπέλιπε τὰ
 ἐπιτήδεια, πρὸς ἐλδόντες, καὶ τὴν νῆα πεπνε-
 γῆσαν ἀνασπασάντες, καὶ πετάσαντες τὴν ὁδόν, αὐ-
 τὸν ὑρόμεθα, ὡς ὁρῶντες πλείους λείας καὶ πρὸς αὐ-
 τῶν τοῦ πάγου διαλιθαίνοντες. ἡμέτερά δὲ πρὸς ἡμῶν
 ἀλῆα τέλει, καὶ ὁ πάγος ἐλύνει, καὶ ὁ ὕδωρ πάντας
 αὐτοὺς ἐγίγνετο. πλείους δὲ, ὅσοι τριακοσίους
 σαδῖος, νῆσῳ μικρᾷ ἢ ὀρήμῃ πρὸς αὐτὴν ἵκοντες, ἀφ'
 ἧς ὁ ὕδωρ λαβόντες, ἐπελελοίπει γὰρ ἡδὴ, καὶ διὰ
 ταύτης ἀγρίους καὶ ταυροδύσαντες, ἀπεπλύνον-
 ται. οἱ δὲ ταῦροι ὅσοι τὰ κέρατα οὐκ ἔχοντες
 ἀλῆς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς ὁρῶντες ὁ μῶ-
 μος ἡδὴ μετ' ὅσον ἡ εἰς πέλαγος ἐμβαίνομεν,
 ὅς ὕδατος, ἀλλὰ γάλακτος. ἢ νῆσος γὰρ αὐτῶν
 φαίνεται λευκή, πλήρης ἀμπελων. αὐτὴ δὲ νῆσος, τυ-
 ρὸς μέγιστος, πάντων συμπεπνεγῶς, ὡς ὁρῶντες ἐμφα-
 γόντες ἐμολθομεν, σαδῖον εἰκοσιπέντε τὸ μέγεθος.
 αἱ δὲ ἀμπελοὶ βοτρυῶν πλήρεις, ὅμοιοι τοῖς οἶνον, ἀλ-
 λά γάλα δὲ αὐτῶν ἀπεθλίβομεν. ἰόρον δὲ γὰρ μέσην πρὸς
 νῆσῳ ἀνωκοδομένη, Γαλατίας ἐπὶ Κιρκήϊδος, ὡς ἐδ' ἡ-
 λου τὸ ἐπίγραμμα. ὅσοι δὲ χρόνον ἐκεῖ ἐμείναμεν,
 ὅσον τὴν ἡμέραν καὶ σιτίον ἡ γῆ παρέχει, ποτὶ δὲ τὸ
 ἐκ τῶν βοτρυῶν γάλα. βασιλεὺς δὲ τούτων τῶν
 χωρίων ἐλεγχετο Τυρὸς ἢ Σαλμωνέως, μετὰ τὴν
 γένεσιν ἀπαλλαγὴν, ταύτῃ παρὰ τὸ Γορσε-
 δῶντος λαβοῦσα τὴν τιμὴν. μένουντο δὲ ἡμέ-

ρας γν' τῇ νήσῳ πρὶν τε, τῇ ἐκτῇ δ' ὠρμίσαμεν, αὐρας
 μὲν τιν' παραπεμπόσης, λειοκύμον' δὲ οὐσης
 ἐλθαλάτης. τῇ ὀγδοῇ δὲ ἡμέρᾳ πλείοντες, οὐκ ἐπὶ
 δ' αὖ τῷ γάλακτι, ἀλλ' ἡδὲ γν' ἀλμυρῷ καὶ κυ-
 νῷ ὕδατι, καθεσθώμεν ἀνθρώπους πολλούς, ὥθι τοὶ
 πελάγους δ' αὖθις, ἅπαντα ἡμῖν πρῶτοι κέ-
 ντες, ὅτ' αὖ σώματα, ὅτ' αὖ μεγέθη, πλὴν μόνων τῶν
 ποδῶν, ταῦτα γὰρ φέλλιναι ἔχον, ἀφ' οὗ δ' ἡ, οἰ-
 μαί, καὶ ἐκελουῖτο φελλόποδες. ἐθαυμάζομεν ὅν,
 ἰδόντες οὐ βαπήξομλους, ἀλλ' ὑπορέχοντας τῶν
 κυμάτων, καὶ ἀδείως ὁδοιποροῦντας. οἱ δὲ καὶ πρῶ-
 σέσαμεν, καὶ ἡσυχάζοντο ἡμᾶς Ἑλληνικῇ φωνῇ, ἔλε-
 γον τε εἰς φελλῶ τιν' αὐτῶν πατρίδα ἐπείγεσθαι.
 μέχρι μὲν δὲ τιν' στυγερὰ πόρου ἡμῖν παραθέ-
 οντες, ἔτα ἀποτραπόμενοι ἐλ' ὁδοῦ, ἐβάδιζον, θύ-
 πλοιαν ἡμῖν ἐπὶ δ' αὖθις, μετ' ὀλίγον δὲ, πολλὰ
 νῆσοι ἐφαίνοντο. πλησίον μὲν δ' ἀριστερῶν ἡ φελλῶ,
 δὲ καὶ ἐκείνοι ἐσθ' ὁδοῦ, πόλις ὥθι μεγάλου καὶ σπον-
 γύλου φελλοῦ κατεσκευασμένη. πόρρωθεν δὲ, ὅτ' ἡ μάλ-
 λον γν' δ' ἐξῆς, πρὶν τε μέγισται καὶ ὑψηλότεραι, καὶ
 πῶς πολὺ ἀνέκαίετο. καὶ ἡ τιν' πρῶτον, μία πλα-
 τεῖα καὶ ταπεινὴ, σάδους ἀπείχουσα οὐκ ἐλάττους
 πρὶν τε καὶ σάδους. ἡ δὲ δὲ πλησίον τε ἡμεῖς, καὶ θα-
 μασὴ τις αὖρα ποδὲν περὶ ἡμᾶς, ἡ δὲ εἶα ὅτ' ὀνό-
 δ' ἡς, οἷον φησὶν ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος, ἀπόρριμ-
 ἐλ' ὀνόμαζοντο Ἀραβίας. οἷον γν' ἀπ' ὁδοῦ ὅτ' ἡ ναρ-
 κίσσου καὶ νάκινθου, καὶ κείνων καὶ ἰών, ἐπὶ ἡ μὲν

σίνης

σίνης καὶ δ' ἀφνης καὶ ἀμπελαύτης, τοιοῦτον ἡμῖν
 ἔηδ' οὖν πρὸς ἐβαλιν. ἡ δ' ἐν τούτῳ δὲ τῇ ὁδῷ, ἡ χρῆ-
 σα ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντο, κατ' ὀλίγον ἡ-
 δὴ πλησίον ἐλπίσαν ἐγγιγνόμεθα. γὰρ δὴ καὶ κα-
 θεωρῶμεν λιμνίας τε πολλούς, ποταμούς τε ἀκλύ-
 σους καὶ μεγάλους, ποταμούς τε διαγυείς, θιόν-
 τας ἡρέμα ὅτι τὴν θάλασσαν, ἐπὶ δὲ λειμῶνας καὶ
 ὕλας, καὶ ὄρεα μουσικὰ, τὰ μὲν ὕδ' ἡνὶ ἰόνων ἄ-
 δονται, πολλὰ δὲ καὶ ὕδ' ἡνὶ κλάδων. ἂν δὲ καὶ
 φῶς καὶ ὕπνου ποδὶ ἐκέρχεται τὴν χώραν. ἡ αὔρα
 δὲ πνέουσα ἡδ' εἶαι δ' ἀπνεύσει, ἡρέμα τὴν ὕλην διε-
 σάλοισι, ὥστε ἡ καὶ τῇ κλάδων κινουμένη, τὸ
 πνέει καὶ σιωπῇ μὲν ἀπνεύσει, εἰκότα τοῖς
 ἐπ' ἐρημίας αὐλήμασι τῇ πλαγίῳ αὐτῶν. ἡ μὲν
 καὶ βοὴ σύμμικτο ἡνὶ ὕδ' οὐ θορυβώδης, ἀλλ'
 οἷα γῆρας αὐτῇ συμποσίῳ, τῇ μὲν αὐτοῦ τῶν
 ἄλλων δὲ ἐπαινοῦ τῶν γῆρας, ἡνὶ κροτοῦ τῶν πρὸς
 αὐτὸν ἡ καὶ τῶν. τούτοις ἅπασιν κηλούμενοι, καὶ
 τῇ κηλῇ, ὁρμίσαντο δὲ τὴν νῆα, ἀπεβαίνοντες,
 ἡνὶ Σκίανθρον γὰρ αὐτῇ, καὶ διὰ τῇ ἐταίρων ἀπο-
 λιπόντων. πρὸς τούτων δὲ δ' ἀπνεύσει τῇ δ' αὐτοῦ
 τῇ, γὰρ τυγχάνοντες τοῖς φρεσὶς, καὶ ποδὶ πλοῖς.
 οἱ δὲ διήσαντες ἡμῶς ῥοδίοις σεφάοις, οὗτο καὶ
 μέγιστο παρ' αὐτοῖς δ' ἐσμός ὅστις, ἀνὴρ ὡς τὸν
 ἀρχοντα. παρ' ὧν δὴ καὶ ὁ δὸν ἡνὶ τῶν, ὡς ἡ
 μὲν ἡνὶ τῇ εἶναι τῇ Μακρόν πρὸς γορδουμένην,
 ἀρχοὶ δὲ ὁ Κρῆς Ραδδαμάχης, καὶ δὴ ἀναχθέντες

ὡς αὐτὸν, γὰρ τάξει τῶν δικαζομένων ἐκμηλν τέταρ-
 τοι. ὡς δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη ποδὶ Αἰάντῳ τῷ Τε-
 λαμώνῳ, εἴτε χρεὶν αὐτῶν σωεῖναι τοῖς ἥρωσι, εἴ-
 τε ὁ μὴ κατηγορεῖτο δὲ αὐτῷ, ὅτι μεμνηνοὶ, ὁ ἑαυ-
 τὸν ἀπεκτόνοι. τέλει δὲ, πολλῶν ἐνθνήτων, ὁ Ρα-
 δάμανθος ἀπεφαίνετο, νῦν μὲν αὐτὸν πτόμνον
 τῷ ἐλεβόρῳ, παραδιδύμῳ Ἰπποκράτει τῷ Κῶνι
 ἱατρῷ, ὅς οἱ ὥσφρονήσαντα, μετέχειν τῷ συμ-
 ποσίῳ. Διδυτῶρα δὲ ὡς κείσις ἐρωτικῇ, ὁσέως καὶ
 Μενελάου, ποδὶ Φιελγίης δὲ γυναιζομένων, ποτὶ ῥῶ
 αὐτῶν χρεὶν σωοικῆν. καὶ ὁ Ραδάμανθος ἐδικασε,
 Μενελάῳ σωεῖναι αὐτῶν, ἅτε καὶ τὸσαῦτα ποιή-
 σαντι, καὶ κινδυνεύσαντι τῷ γάμῳ γνέσκειν, ὁ γὰρ
 αὐτῷ ὁσέϊ καὶ ἄλλας εἶναι γυναικας, τῷ τε Αἰμα-
 ζῶνῃ, καὶ τὰς τῷ Μίνωος θυγατέρας. τρίτη δὲ ἐ-
 δικάδην ποδὶ Πρωιδρίας, Αλεξανδρῶ τε τῷ Φι-
 λίππου, καὶ Αννίβῃ τῷ Καρχηδονίῳ. ὁ ἐδίδεκε πρὸς
 χρεὶν ὁ Αλεξανδρῶ, καὶ θρόνῳ αὐτῷ ἐτίθη παρὰ
 Κύρου τὸν Περσίω, τὸν πρότερον. τέταρτοι δὲ ἡ-
 μῖς προσώχθημεν. καὶ ὁ μὲν ἥρῳ, πὶ παθόντες,
 ἐπὶ ζῶντος, ἰοροῦ χωρεῖσιν ἐπιβαίνμεν. ἡμῖς δὲ παύ-
 τὰ ἐξῆς δικησάμεθα. οὕτω δὲ μετασυστάμεθα
 ἡμᾶς, μὴ πολὺν χρόνον ὄνκεσθαι, καὶ τοῖς σω-
 εῖσιν ἐκνοοῦντο ποδὶ ἡμῶν. σιωνίδου δὲ ἄλλοι
 τε πολλοὶ, καὶ Αρεῖς ὁ Δίκαιος, ὁ Αθλῶναιος.
 ὡς δὲ ἐδίδεκεν αὐτῷ, ἀπεφύνατο, Φίλμν πολυπρα-
 γμοσύνης ὁ Φίλκρδ ημίαις, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἀκράδανωμεν,
 δουῶσαι

δουῶαι τὰς θυθῶας, τὸ δὲ νυκτὶ, ῥητόν τι χρόνον μέ-
 ναντας γὰρ τῇ νήσῳ, καὶ σιωδαυτὴν γέντας τοῖς ἡ-
 ρωσιν, ἀπελθεῖν. ἔταξε δὲ καὶ τὴν πρεθεσμίαν ἐλ-
 ἐπιδιμήας, μὴ πλείον μὲν ὦν ἐπὶ αὐτῷ. τὸν τὸ δὲ οὐδὲν,
 αὐτομάτῳ ἡμῶν τῶν σεφάνῳ πῶδε ῥην γέντων, ἐλε-
 λύμεθα, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἡγόμεθα, εἰς τὴν τῶν μακί-
 ρων συμπόσιον. αὐτὴ μὲν ἐν ἡ πόλιν πᾶσα χρυσή,
 τὸ δὲ τείχος περικείται σμαραγδίνον. οὐλαὶ δὲ
 εἰσιν ἐπὶ αὐτῇ, πᾶσαι μονόξυλοι, κινάμωμνοι. τὸ μὲν
 τοι ὁδία φθὲ πόλεως, καὶ ἡ γὰρ τὸ τείχος γῆ
 ἐλεφαντίνῃ, ναοὶ δὲ πάντων θεῶν, Βηρύλλου λίθου
 ὡς οὐδὲ μὲν οἶοι, καὶ βωμοὶ γὰρ αὐτοῖς μέγιστοι, μονό-
 λιθοι, ἀμειβύσινοι, ἐφ' ὧν ποιοῦσι τὰς ἐκαστόμβας.
 πῶδε δὲ τὴν πόλιν ῥεῖ ποταμὸς μύρου τοῦ καλλι-
 σου, τὸ πλάτος πεντήκοντα βασιλικῶν, βολ-
 θὸς δὲ, ὥς ἐν νείῳ θυμαρῶς. λουτρὰ δὲ ὅσιν αὐτοῖς,
 οἶκoi μεγάλοι, ὑάλινοι, τρεῖς κινάμωμοι ἐγκαίόμε-
 νοι. ἀντὶ μὲν τοι τὸ ὁδία φθὲ, γὰρ ταῖς πνεύμασι δρο-
 σὺς θορμὴ ὅσιν. ἐδῆπτι δὲ χεῖνται, ἀρχαίοις λε-
 πτοῖς, πορφύρεσι. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἐχου-
 σιν, ἀλλ' ἀναφῆς, καὶ ἀσπερσοὶ εἰσι, μορφῶν δὲ καὶ
 ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. τὰ σώματα οὐκ ὄντων, ὅμως
 ἐν ἐσῆσι, καὶ κινουῦνται, καὶ φρονέουσι, καὶ φωνῶν
 ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ὅλως ὅμοιος γυνή τις ἢ ψυχὴ αὐτῶν πε-
 ριπολεῖν, τὴν τὸ σώματος ὁμοιότητα πῶδε κειμέ-
 νῃ. εἰ γοῦν μὴ ἄφαιτό τις, οὐκ αὖ ἐλέγξειε μὴ εἶναι
 σώμα τὸ ὁρώμενον, εἰσὶ γὰρ ὡσπερ σκῆαι ὁρθεῖν, οὐ

μέλαναι. γηράσκει δὲ οὐδέ τις, ἀλλ' ἐφ' ἧς αὖ ἡλι-
κίας ἔλθῃ, παραμυθίῃ, οὐ μὲν οὐδὲ νύξ παρ' αὐτοῖς
γίγνεται, οὐδ' ἡμέρα πᾶν λαμπρὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ
πρὸ τῆς λυκαυγείας ἡδὴ πῶς ἔω, μηδ' ἐπὶ ἀνατεί-
λαντι ἡλίῳ, τοιοῦτον φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ
μὲν τοὶ καὶ ὥρῳ μίαν ἴσασιν τὸ ἔτους, αἱ δὲ γὰρ παρ'
αὐτοῖς ἔαρ ὅτι, καὶ εἰς ἀνέμου τῶν ἐξ ἐφυρῶ. ἡ δὲ
χώρα, πᾶσι μὲν ἀνθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς, ἡμέροις τε
καὶ σκιόδοις τέθεικται. αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι διωδι-
κάφοροι εἰσι, καὶ ἡ γῆ μὲν ἔκαστον καρποφορεῖσι.
τὰς δὲ ῥοαῖς ἔτι τὰς μελέας, καὶ τὴν ἄλλαν ὁπώ-
ραν ἔλεγον μὲν εἶναι τρισκαίδεκάφορον, ὅνους γὰρ
μυλῶς, τὸ παρ' αὐτοῖς μινώου, δις καρποφορεῖν.
αὐτὰ δὲ πυροῦ, οἱ σάχυστοι ἀρτους ἐτοίμους ἐπ'
ἄκρου φύουσι, ὡς ἀπὸ μύκητας. πηγὰς δὲ πόδι
τὴν πόλιν, ὕδατος μὲν πρὸς τὴν καὶ ἐξήκοντα καὶ
τριακόσια, μέλιτος δὲ ἄλλαι τοσαῦται, μέρου ὃ
πρὸς τὰς καὶ μικρότεροι μὲν τοὶ αὐτοὶ. καὶ πο-
ταμοὶ γάλακτος ἑπτά, ἔτι οἶνον ὀκτώ. τὸ δὲ συμ-
πόσιον ἔξω τῆς πόλεως πεποιήσθαι, γὰρ τῶν ἡλυσίων
παιδῶν μὲν πρὸς τὴν. λειμῶν δὲ ὅτι καὶ ἡλίας, καὶ
πρὸς αὐτὸν ὕλη πᾶν τοῖα, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα
ὅς τε καὶ καμίνους. καὶ σφραγιστὴν μὲν ἐκ τῶν ἀνθέων
ὑποβέβηκται. διακονοῦνται δὲ, καὶ διαφέρου-
σιν ἕκαστοι οἱ ἀνέμοι, πᾶσι γὰρ τὸ οἶνον χοεῖν, πῦντον
γὰρ οὐδ' ἐν δέονται, ἀλλ' ἐστὶ διγύδρα πρὸς τὸ συμ-
πόσιον ὑάληνα, μεγάλη, τῆς διακονίας ὑάλην.
ὁ καρπὸς

ὁ κερπὸς δ' ἐστὶ πύτων τῶν δ' ἰσθμῶν, ποτήρια
 πωυτοῖα καὶ τὰς κατὰ σκευὰς, καὶ τὰ μεγέθη. ἐ-
 παιδιὰν δ' ἐν παλαιῇ τις εἰς τὸ συμπόσιον, τρυγῆσαι
 ὅν ἢ ἑλθὺς τῶν ἐκπωμάτων, παρατίθεται, τὰ δὲ
 αὐτῆς οἴνου πλήρη γίγνεται, οὕτω μὲν πίνουσι.
 αὐτὴ δὲ τῶν σεφαίων, αἱ ἀκρόνους, ἑλθὺς τὰ μου-
 σικά ὄργανα, ἐκ τῶν πλησίων λειμώνων τοῖς σόμασι
 ἀνθολογοῦνται, κατανίφει αὐτοὺς, μετ' ὧδ' ἡς ὑπόρ-
 πετόμηναι. καὶ μὲν καὶ μυρίζονται ὧδ' ἡς. νεφέλαι
 πυνκταὶ ἀνασπασσάσαι μύρον ἐκ τῶν πηγῶν, καὶ
 τοὶ ποταμοὶ, καὶ ἐπιστᾶσαι ὑπὲρ τὸ συμπόσιον,
 ἡρέμα τῶν ἀνέμων ἀφ' ἑλιδόντων, ὕουσι λεπτὸν, ὥσ-
 πότερ δρόσον. ὑπὲρ δὲ τῶν δλείπων, μουσικῇ τε καὶ ὧ-
 διας χοροῖσι. ἀδεται δὲ αὐτοῖς τὰ ὁμήρου ἐ-
 πὶ μάλισται, καὶ αὐτὸς δὲ πάρεσι, καὶ σιωδωχεῖ-
 ται αὐτοῖς, ὑπὲρ τὸν Ὀδυσσεῖα κατὰ κείμενον. οἱ
 μὲν δ' ἐν χοροῖς ἐκ παλαιοῦ εἰσὶ, καὶ παρθένων. διὰ γὰρ
 χροσι δὲ, καὶ σιωδωχουσι. Εὐνομὸς τε ὁ Λοκρὸς, καὶ
 Αἰεῶν ὁ Λέσβιος, καὶ Ἀνακρέων καὶ Σπυρίδης.
 καὶ γὰρ καὶ ἄλλοι παρ' αὐτοῖς ἐθεασάμενοι, ἡ δ' ἡ
 Εὐφροσύνη αὐτῶν διηλλαγμένης. ἐπειδιὰν ὅ οὔτοι παύ-
 σονται ἀδοντες, δ' ὅτι τὸν χορὸς παρέρχεται, ἐκ
 κύκνων καὶ χελιδόνων καὶ ἀκρόνους. ἐπειδιὰν δὲ καὶ
 οὔτοι ἄσσωσι, τότε δ' ἡ πᾶσι ἡ ὕλην ἐπαυλεῖ, τῶν ἀ-
 νέμων κατὰ χρόνους. μέγιστον δὲ δ' ἡ πᾶσι ὕφρο-
 σιμίῳ ἐκείνῳ ἔχουσι, πηγὰς εἰς δ' ὅτι τὸν συμ-
 πόσιον, ἡ μὲν γέλωτος, ἡ δὲ ἀκρόνους. ἐκ πύτων ἐ-

κατόρας πάντες γν' ἀρχῇ φιλῶν χάρις πίνουσι, καὶ
το λοιπὸν ἡδόμενοι, καὶ γελῶντες διατρουσι. Βού-
λομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπισήμων, οὓς πινας παρ'
αὐτοῖς ἐθεσάμεν, πάντας μὲν αὖτ' ἡμιθέους, καὶ
αὖτ' ὑπὲρ ἱλίου στρατόντωντας, πλὴν γε διὰ τὸ Λο-
κροῦ Αἰώντος, ἐκείνου ἢ μόνον ἔφασκον γν' ὅτι τῶν
ἀσεβῶν χώρῳ πολυζήδαι, βαρβαρῶν δὲ, κύριος τε
ἀμφοτέρους, καὶ τῶν σκύνθων ἀνάχαισις, καὶ τὸν
Θράκη Ζάμολξις, καὶ Νομαῦ τῶν Ἰταλιώτῳ, καὶ
μὲν καὶ Λυκοῦργον τῶν Λακεδαιμόνιον, καὶ Φω-
κίωνα καὶ Τέλλον, αὖτ' Ἀδωαίους, καὶ αὖτ' σφοῦς,
ἀνδρὶ Γερινάδρου. ἔσδοι δὲ καὶ Σωκράτῳ τῶν Σω-
φρονίσκων, ἀδελφεοῦντα μετὰ Νέστορος καὶ Πα-
λαμίδους. πόθι δὲ αὐτὸν ἦσαν Ὑακινθὸς τε ὁ Λα-
κεδαιμόνιος, καὶ ὁ Θεσπιεύς Νάρκισος, καὶ Ὑλ-
λας, καὶ ἄλλοι καλοὶ. καὶ μοι ἐδόκει ἐρεῖν τὸ Ὑακί-
νου, τὰ πολλὰ δ' οὐκ ἐκείνου διήλεγχον. ἐλέγξω ἢ
χαλεπαίνειν αὐτῷ Ὁραδάμανδρος, καὶ ἠπειληκε-
ναι πολλάκις, ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς νήσου, ἢ φλυα-
ρεῖν, καὶ μὴ θέλει, ἀφείς τιν' ἑρωνέαν, ὕψιζεσθαι.
Πλάτῳ δὲ μόνος οὐ παρῶν, ἀλλ' ἐλέγξω καὶ αὐ-
τὸς γν' ὅτι τὸ αὐτὸ ἀναπλαδέσθαι πόλει οἰκῆν,
ζῶμεν τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς νόμοις, οἷς σωί-
ζαίτε, πολιτεύεσθαι. οἱ μὲν τοὶ ἀμφοτέρωθεν
τε καὶ ἐπίκουρον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέρον-
το, ἡδίστος τε ὄντων, καὶ κεχαιρισμένοι καὶ συμπο-
πικώτατοι. παρῶν δὲ καὶ Αἰώπῳ ὁ Φρύνξ, Φύ-

Ἀληθὲς ἱστορίας λόγος β'. 535

τῶ δέ, ὅσα καὶ γέλω τοιοῦτ' ἔχωνται. Διογχεύς μὲν
 γὰρ ὁ Σινωπεὺς τοσοῦτον μετέβαλε τῷ τρόπῳ, ὥστε
 γῆμαι Λαΐδρα τὴν ἐπαύριον, ὀρχεῖσθαι τε, ὑπὸ μέ-
 θης πολλῶν ἀνιστάμενον, καὶ παροινεῖν. τῷ δὲ
 Σταΐκῳ οὐδεὶς παρῶν, ἐπὶ γὰρ ἔλεγοντο ἀναβαί-
 νειν τὴν Φιλαρκτηῆς ὄρεον λόφον. ἡκουσάντων δὲ καὶ πε-
 ρὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον αὐτῷ ἐπιβύβας
 Φιλόστου δέμει, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὴν ἐλθεῖν
 σῆ. οὗ δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς ἔλεγον ἐθέλειν μὴ ἐλ-
 θεῖν, ἐπέχειν δ' ἐπὶ, καὶ διασκέπτεσθαι, μὴ δὲ γὰρ
 αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβαίνειν, εἰ καὶ νῆσός τις
 τοιαύτη ὅσιν. ἄλλως τε καὶ τὴν αὐτὴν τῷ Ραδιαμαν-
 θυ, οἷμαι, λείπειν ἐδεδόκοντο, ἅτε καὶ τὸ κει-
 τήριον αὐτοὶ ἀνερηκότο. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἔφα-
 σκεν ὁρμηγύτας, ἀκροβυθεῖν τοῖς ἀφικνουμένοις,
 ὑπὸ νωθείας δὲ ἀπολείπεσθαι, μὴ καταλαμβαίνον-
 τας, καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης Φιλόδοῦ. οὗτοι μὲν ἐν
 ἡβῃ ἀξιολογώτατοι τῶν παρόντων. πᾶσι δὲ μοι
 λιστα τὴν Ἀχιλλεῖα, καὶ μετὰ Ἰδομενεῖα. πόδι δὲ
 σιωπῆς, καὶ ἀφροδισίων οὕτω φρονέουσι. μί-
 σγονται μὲν ἀναφανδόν, πάντων ὁρώντων, καὶ
 γυναιξὶ καὶ ἀρσεσι, καὶ οὐ διαμῶνς ἴδοι αἰσχρὸν αὐ-
 τοῖς δοκεῖ. μόνος δὲ Σωκράτης διώμνυτο, ἡ μὲν
 καὶ παρῶς πλησιάζειν τοῖς νέοις, καὶ μὲν τοὺς πάν-
 τοις αὐτὸ ἐπιτοκῆν κατεγίγνωσκον. πολλῶν
 γὰρ ὁ μὲν Ὑάκινθος ἡ δὲ Νάρκισσος ὡμολόγουν, ἐ-
 κείνους δὲ ἡρνεῖτο, αἱ δὲ γυναικὸς εἰσι πᾶσαι καὶ

ναί, καὶ οὐδείς φθονεῖ βρᾶ πλησίον, ἀλλ' εἰσὶ ὄσσοι
 μάλιστα Πλατωνικώτατοι. καὶ οἱ παῖδες δὲ πα-
 ρέχουσι τοῖς βουλευμένοις, οὐδ' ἂν ἀντιλέγοντες. ὅ-
 πω δὲ δι' οὗ τρεῖς ἡμέραι διεληλύθεισαν, καὶ πρὸς-
 ελθὼν ἐγὼ Ομήρω βρᾶ ποιητῇ, χολλῆς οὖσης ἀμ-
 φοῖν, τά τε ἄλλα ἐπωθανόμεναι, καὶ ὅθην εἴη, λέγων
 ὄσσοι μάλιστα πᾶσι ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὅς, αὖ
 ὅς μὲν ἀγνοοῖν ἐφασκεν, οἱ μὲν γὰρ Χίον, οἱ δὲ Σμυρ-
 ναῖον, πολλοὶ δὲ Κολωφώνιον αὐτὸν νομίζουσιν. εἰν
 μὲν τοι ἔλεγε Βαβυλώνιον, καὶ παρὰ γὰρ τοῖς πο-
 λίταις, οὐχ Ομηρῶ, ἀλλὰ Τιζρανὺς καλεῖσθαι, ὅτε
 ρον δὲ ὁμηροδύσας παρὰ τοῖς Ἕλλησι, ἀλλάξαι τὴν
 πρὸς ποιησίαν. ἐπὶ δὲ καὶ ποδὶ τῶν ἀβερυνδῶν σί-
 χων ἐπὶ πρώτων, εἰς τὸ ἐκείνου εἰσὶ γεγραμμένοι. ὅς
 ὅς ἐφασκε πᾶντας αὐτῷ εἶναι. κατεγίνωσκον οὖν
 τῶν ἀμφὶ τὴν Ζωόδοτον καὶ Αἰετάρχου γραμμα-
 τικῶν πολλὰ τὴν ψυχολογίαν. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἰ-
 κανῶς ἀπεκέκλειτο, πάλιν αὐτὸν ἡρώτων, τί δ' ἡ
 ποτὲ ἀπὸ τῆς μνήμης τὴν ἀρχὴν ἐποίησας. καὶ
 εἶπεν ὅς οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ, μνηστὴρ ἐπιτηδὺν
 σάντι. καὶ μὲν καὶ κείνο ἐπιθύμουν εἰδέναι, εἰ πρὸ
 τούτου ἔγραφε τὴν Οδύσσειαν τῇ Ἰλιάδι, ὥς πολ-
 λοὶ φασιν. ὁ δὲ ἠρνεῖτο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδ' ἐτυφλὸς
 ἦν, ὁ καὶ αὐτὸ ποδὶ αὐτῷ λήγουσιν, αὐτίκα ἡπιστά-
 μεναι, ἑώρα γὰρ, ὥς οὐδέ τι πωθάνεσθαι ἐδιδόμεν.
 πολλὰ δὲ καὶ ἄλλοτε ὄσσοι ἐποίησιν, εἰ ποτε αὐ-
 τὸν χαλκὸν ἄγοντα ἑώραν, πρὸς αὐτὸν γὰρ, αὐτὸ ἐπω-
 θανόμεναι

ἀληθὲς ἰστορίας λόγος β'. 537

θανόμην αὐτοῖς. καὶ ὅς περ θύμῳ πάντα ἀπεκεί-
 νον, καὶ μάστιγι ἤϊε τὸ δίκτυον, ἐπεὶ δὲ ἠέκρετ' ἦσαν.
 γὰρ τις γραφὴ κατ' αὐτὴν ἀπηναιγμένη ὕβρεως,
 ὑπὸ ὀφρσίτου, ἐφ' οἷς αὐτὸν γν' τῇ ποιήσει ἔσκα-
 ψε. καὶ γνέκκεσσι Ομηροῦ, Ὀδυσσεὺς στυγερὸν
 τῶ. καὶ δὲ αὐτὸν χρόνους τούτους, ἀείκων καὶ
 Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ἐπ' αἰκίᾳ ἀλλαγῆς, ὅτι το-
 σὺν τοῖς ζώοις βιοτρίβας, καὶ ἐκτελέας τῶ ψυ-
 χῆς τὰς ποδιόδους. καὶ δὲ χρυσὸς ὅλον τὸ διεξιόν ἡ-
 μίτομον, ὅτι ἐκείθι μὲν συμπολιτρίβεται αὐτοῖς.
 γνέδωκε δὲ ἐπὶ πότμον Πυθαγόραν, ἢ εὐφο-
 ρον, αὐτὸν ὀνομάζειν χρῆ. ὁ μὲν τοῖς Εμπεδοκλῆς, ἡλ-
 θε μὲν καὶ οὗτος περὶ φθόνου, καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὠ-
 πημένον, οὐ μὲν παρεδίχθη γε, καὶ τοῖς πολλὰ
 ἐκετρίβω. πρῶτον δὲ τῶ χρόνου, γνέσθ' ὁ ἀγών,
 τὰ παρ' αὐτοῖς θανάτουσια. ἡγωνοῦται δὲ Ἀχιλ-
 λεύς τὸ πῶμα πῶμα, καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ ἔβδωμον. τὰ μὲν
 οὐκ ἄλλα μακρόν αὐ εἰς λέγειν, τὰ δὲ κεφάλαια τῶ
 πραχθέντων διηγήσομαι. πάλιν μὲν γνέκκεσσι Κᾶ-
 ρος, ὁ ἄφ' Ἡρακλέους, Ὀδυσσεὺς πρὸς τῶ σεφάνου
 κατὰ γωνισάμην. πῶμα δὲ ἴσθ' ἐργάσθ' Ἀρείου
 περ' Αἰγυπῆος, ὅς γν' Κορίνθω τέταρτος, καὶ ἐπ' ἔσθ',
 ἀλλήλοισι στυγερῶντων. παγκρατὶς δὲ οὐ τίθεται
 ἄδλα παρ' αὐτοῖς. τὸ μὲν τοῖς δρόμον, οὐκ ἐπὶ μί-
 νημαι, τίς γνέκκεσσι. ποιητῶν δὲ, τῇ μὲν ἀληθείᾳ,
 παρὰ πολὺ ἐκράτει Ομηροῦ, γνέκκεσσι ὅμως Ἡσίο
 δι. τὰ δ' ἄλλα, καὶ ἄλλα σεφάνου, πλακαῖς ἐκ

πῶρ' αὖ πεινώνω. ἀρ' ἢ δὲ τοὶ ἀγῶν' ὅσω πε-
 λαομύλονι, ἢ γέλλοντο οἱ γν' ἔρ' χωρίῳ τῶν ἀσεβῶν
 κολαζόμενοι, ἀπορρέξαντες τὰ δ' οὐμὰ, ἔρ' φρου-
 ρᾶς ἐπικρατήσαντες, ἐλαύνειν ὑπὸ τῷ νῆσσι. ἢ γέ-
 οναι δὲ αὐτῶν Φαλαεῖν τε τῶν Αἰκαραγαντῖνον, καὶ
 Βούσσειν τῶν Αἰγυπῆιον, καὶ Διομήδην τῶν Ὀρᾶ-
 κα, καὶ αὖτ' ὑπὸ Σκείρων καὶ Πιτυοῖα μῆλιν. ὥς
 δὲ ταῦτ' ἤκουσεν ὁ Ραδάμανθυς, ἐκτάσσει αὖτ' ἡ-
 ρωας ὑπὸ ῥ' ἡϊόν' ὅ. ἢ γέτο δὲ ὀσδύς τε καὶ Αχιλ-
 λεύς, καὶ Αἴας ὁ Τελαμώνι' ὅ, ἥδη σάφρον' ὦν, καὶ
 συμμίσξαντο ἐμολχοντο, καὶ γνέκησαν οἱ ἥρωες,
 Αχιλλεύς τὰ πλείεσσι καὶ παρδῶσαντο. ἢ εἰς δου-
 λείαν καὶ Σωκράτης, ὑπὸ ῥ' δ' ἐξίῳ ταχθεῖς, πολὺ
 μᾶλλον, ἢ ὅτε ζῶν ὑπὸ Δηλῷ ἐμάχετο. πρὸ σιόντων
 γὰρ τῶν πολεμίων, οὐκ ἐφυγε, καὶ τὸ πρόσωπον ἄ-
 τρεπῆτο. ἢ γὰρ οἷς καὶ ὕσσορον δὲ κρήνη αὐτῷ ἀρι-
 στεῖον, καλὸς τε καὶ μέγας παρὰ δέσποτος γν' ῥ' πρῶ-
 τείῳ. γν' ὅτι συγκαλῶν αὖτ' ἐτόρους, δ' ἐλέγετο, νε-
 κρᾶ καὶ δημίαν τὸν τόπον πρὸς γεροῦρας. συλλα-
 βόντο οὖν αὖτ' ἐν γυμνασίῳ, καὶ δῖοντες, αὖ-
 θις ἀπέπεμψαν ἐπὶ μᾶλλον κολαδοσμήλους. ἐχρα-
 ψε δὲ καὶ ταῦτ' αὖτ' ὑπὸ μάχῃ οὐκ ἐπὶ, καὶ ἀπὸν-
 τι μοι ἔδωκε τὰ βιβλία κομίζειν τοῖς παρ' ἡμῖν αὐ-
 θρώποισι, ἀλλ' ὕσσορον ἔρ' ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων ἀ-
 πωλίσσμεν. ἢ γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος αὐτῇ,
 Νῦν δὲ μοι γνέπε μοῦσε μάχῃ νεκρῶν ἡρώων.
 τότε δ' οὖν κυαμὸς ἐφῆσαντες, ὥσπερ παρ' αὐ-
 τοῖς

τοῖς νόμοις ἐπεὶ δ' αὖν πόλεμον καὶ τορβώσωσιν, εἰσι-
 ὦντό τε ἐπινίκια, καὶ ἑορτῶν μεγίστων ἦγον. μόνος
 δὲ ταύτης οὐ μετέχευεν Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρ-
 ρω ἐκαθέζετο, μυσσὰ ἤομιλος τὴν κυμαφοργίαν. ἡ-
 δὴ δὲ μὲν αὖ ἐξ δεικνυθότων, πόδ' ἐμεισώτα τῶν
 ἐβδόμεον, νεώτορα σωίσαντο πράγματα. Κίνυρος
 γάρ, ὁ τοῦ Σκινδάρου παῖς, μέγας τε αὖν, ἔκκαλος,
 ἦρα πολὺν ἡδὴ χρόνον ἐλθὼν ἐλθὼν, καὶ αὖτε δ' οὐκ
 ἀφανὴς ἦν, ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον.
 πολλάκις γοῦν καὶ διγύδιον ἀλλήλοισι, γν' ὅτ' συμ-
 ποσίω, καὶ πρὸς πινον, καὶ μόνοι δ' ἀνιστάμενοι, ἐ-
 πλανῶντο πόδ' ἐπὶ τὴν ὕλην, καὶ δ' ἡ τῶν ὁρώτων καὶ
 ἀμυχανίας ἐβουλόβητο ὁ Κίνυρος, ἀρπάσας τὴν
 ἐλθὼν, ἐδύκει δὲ καὶ κένε ταῦτα, οἷχεσθαι ἐπιόν-
 τας ἐς τινὰ τῶν ἐπικειμένων νήσων, ἢ τοὶ δὲ τὴν
 Φειλῶν, ἢ δὲ τὴν Τυρόεσσαν. σιωμότηας δὲ πάλαι
 πεφειληφόσαν τρεῖς τῶν ἐταίρων τῶν ἐμῶν, πύς
 δρακοντάτους, ὅτ' μὲν τοὶ πατρὶ οὐκ ἐμείνυσσε
 ταῦτα, ἡπίστατο γὰρ ὑπὸ αὐτοῦ καλαδισόμηνος.
 ὡς δ' ἐδύκει αὐτοῖς, ἐτέλουν τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ
 ἐπεὶ νύξ ἐγγύς, ἐγὼ μὲν οὐ παρέμειν, ἐτύγχανον
 γὰρ γν' ὅτ' συμποσίω κειομένης. οἱ δὲ λαθόν-
 τας αὖτ' ἄλλους, ἀναλαβόντες τὴν ἐλθὼν, ὑπὸ
 αὐτοῦ αὐτὴν ἀνέχουσιν. πόδ' δὲ τῶν μεσονύκτιον ἀν-
 γρόμιλος ὁ Μεγέλας, ἐπεὶ ἔμαθε τὴν θυνὴν καὶ τὴν
 ἐλθὼν, βολὴν τε ἔειπε, καὶ τῶν ἀδελφῶν παρὰ
 λαβῶν, καὶ πρὸς τὰ βασιλεία τοῦ βασιλευμένου.

ἡμέρας δ' ἔποφαινούσης, ἔλεγον οἱ σὺ ποὶ καθο-
 ρᾶν τὴν ναῦν, πολὺ ἀπέχοντα. οὕτω δ' ἡ ἐμβιβασ-
 τας ὁ Ραδία μανθὺς πρηγνῆσεν τὰ ἡρώων εἰς ναῦν
 μονόξυλον, ἀσφοδελίνῳ, παρῆγγε δὴ δώκειν. οἱ ὃ
 ἔπο πρὸς μίαν ἐλαύνοντο, πόδι μεσημβρίαν κα-
 ταλαμβαίνουσιν αὐτοῖς, ἄρτι δὲ τὴν γαλακτώδη
 ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας, πλησίον ᾧ Τυροΐσσης, πα-
 ρὰ τοσούτῳ ἦλθον δ' ἰδοῦσάς, καὶ ἀναδυσάμενοι
 τὴν ναῦν ἀλύσει ῥοδίνῃ, κατέπλεον. ἡ δ' ἐν Ελγίνῃ
 ἰδὼ κρὺν τε, καὶ ἡρώων, καὶ γυναικῶν τε. αὐτὸς
 δ' ἄμφι τὴν Κίνυρον ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ραδία
 μανθὺς, εἰπὼν καὶ ἄλλοι αὐτοῖς σωίσασιν, ὥς ὅ-
 τι δόξα εἶπον, ἐκ τῶν αἰδίων δ' ἡσας, ἀπέπεμψεν δὲ
 τὴν τῶν ἁσέων χερσον, μαλακῇ πρότερον μασηγα-
 θήντας. ἐφ' ἣν ὤσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμπροσθεν
 ἐκπέμπειν ἐκ τῆς νήσου, τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν μό-
 νῳ ἐπιμέναντας. γινῆσθαι δ' ἡ γὰρ ἡνιόμην τε, καὶ
 ἰδὼ κρυν, οἷα ἐμῶν ἀγαθὰ καταλιπὼν, αὐτὸς
 πληκνῆσθεσθαι. αὐτοὶ μὲν τοὶ παρεμυθούτο λέ-
 γοντες, οὐ πολλῶν ἐτῶν ἀφ' ἧς ἔσθαι πάλιν πρὸς αὐ-
 τοὺς. καὶ μοι ἡδὲν θρόνον τε καὶ κλισίαν οὐ τοῦ-
 πτόν παρ' ἐδ' ἔκλυον, πλησίον τῇ ἀρίστῳ. ἐγὼ δὲ
 πρὸς ἑλδῶν τῶν Ραδιαμανθῶν, πολλὰ ἰκέτενον εἰ-
 πεῖν τὰ μέλλοντα, καὶ ἔποδ' ἔφαί μοι τὴν πλοῦν.
 ὁ δὲ ἔφασκεν ἀφ' ἧς ἔσθαι μὲν οὐ τὴν πατρίδα, πολ-
 λὰ δὲ πρότερον πληκνῆσθαι, καὶ κινδυνεύσαν-
 τα. τὴν δὲ χρόνον οὐκ ἐπ' ἧς ἐπανόδου πρὸς εἶναι
 ἡδ' ἔλθω,

ἀληθὺς ἰστορίας λόγος β'. 541

ἠθέλησεν, ἀλλὰ δὴ καὶ δεικνύς τὰς πλησίον νήσους,
ἐφαίνοντο δὲ πάντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἄλλη ἕκτη
πύργωθεν, ταύτας μὲν εἶναι ἐφασκε τὰς τῶν ἀσε-
βῶν, τὰς πλησίον, ἀφ' ὧν δὴ, ἔφη, ὄρεται ὁ πολὺ
πύργος καὶ ὁ μύρον. ἔκῃ δὲ ἐκείνῃ τῶν ὀνείρων ἡ πόλις.
μετ' αὐτῶν δὲ, ἡ Φιγαλυφούς νῆσος, ἀλλ' οὐδέ-
πω σοι φαίνεται. ἐπειδὴ δὲ ταύτας παραπλοῖ-
σας, τότε δὴ ἀφίξει δὲ τὴν μεγάλῃν ἡπειρον, τῇ
γυάντιαν τῇ ὑφ' ἡμῶν καὶ τοικυρμένη. γνῶταί τε δὲ
πολλὰ παθῶν, καὶ ποικίλα ἔθνη δελεῶν, καὶ ἀνθρώ-
ποις αἰμίκτοις ἐπιδ' ἡμέρας, χρόνῳ ποτὲ ἤξεις εἰς τῇ
ἐτόρῃν ἡπειρον. τοσαῦτ' εἶπε, καὶ ἀναπαύσας ἀπὸ
τῆς γῆς μαλάχῃς ῥίξαν, ὥρεξέ μοι ταύτῃ, λελοῦσας
γὰρ τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ταύτῃ πεσοδίχεσθαι.
παρήνεσε δὲ, καὶ εἰ ποτε ἀφικνίμην δὲ τὴνδε τῇ
γῇ, μήτε πύργου μαχαίρα σκαλίδειν, μήτε θέρμας
ἰδίδειν, μήτε παιδί πῶς τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη
πλησιάζειν, τούτων γὰρ μεμνημένον, ἐλπίδας ἔ-
χειν Φιγίς τὴν νῆσον ἀφίξεως. τότε μὲν ὅν τὰ πόδι
τὸν πλοῦν παρεδοσκυδάζομεν, ὅτε ἐπεὶ καὶ ῥὸς
σωσεσιώμεν αὐτοῖς. τῇ ἐπιούσῃ δ' ἐλθὼν πρὸς
Ομηρον, τὸν ποικτὴν, ἐδ' ἐνθὺς αὐτῷ ποιῆσαι μοι
δίσκον ἐπίγραμμα, καὶ ἐπειδὴ ἐποίησε, σῆλλω
βρυλλίου λίθου ἀνασῆκας, ἐπέγραψα πρὸς τῷ λε-
μῶνι. τὸ δ' ἐπίγραμμα ὡς τοιόνδε, Λουκί-
α νὸς τὰδε πάντα, Φίλ' μακάρεσσι θεοῖσιν, Εἰ-
δίε τε, καὶ παλιν ἦλθε Φίλλω δὲ πατρίδα γαῖαν.

μένας δ' ἐκένω τὴν ἡμέραν, ῥίε πούσης ἀνη-
 γόμην, ᾗν ἡρώων παραπεμπόντων. ῥῖδά μοι Ἐ-
 οδυσεὺς πεσελθὼν, λαβθεα ῥίε πωλοπῆς, δι-
 δωσιρ ἐπισολῶν, εἰς Ὀγυγίαν τὴν νῆσον, Καλυ-
 ψοὶ κομίξην. σιωπέμνι δέ μοι ὁ Ραδάμανθυς τ'
 πορθμεία Ναύπλιον, ἢ εἰ κατὰ χθὲν μὲν ὅν τας νῆ-
 σους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλαβοί, ἄτε κατ' ἄλλω ἐμ-
 πορίαν πλεοντας. ἐπεὶ δὲ τὸν θυώδ' ἡ ἄερα πρῶτον
 τόν, παρελκύνθειμνι, αὐτίκα ἡμᾶς ὁδοιμή τε δει-
 νὴ διεδίεχθ', οἶον ἀσφαλτου καὶ θεῖον καὶ πίσ-
 σης, ἅμα καιομνίαν καὶ κνίσσα δὲ πονηρά, καὶ ἀ-
 φόρητ', ὥσπερ ἀπ' ἀνθρώπων ὁ πῶμνίαν, καὶ
 ὁ ἀπὸ ῥοφῶν Ἐομικλῶδης, καὶ κατέσπερ ἐαυτοῖ
 δρῶσθ' ἐπὶ τήν. καὶ μὲν τοὶ καὶ μασιγῶν ἴσφθ'
 ἡκούσθ', καὶ οἰμωγὴν ἀνθρώπων πολλῶν, ταῖς μὲν
 οὐκ ἄλλας οὐκ ἐπὶ σέο μὲν, ἢς δ' ἐπέβημνι, τοιά-
 διαι, λύνκω μὲν πᾶσα κρημνώδης, καὶ ἀπόξη-
 ρθ', πείτραις καὶ τράχωσι κατὰ κληκῆα. διγν-
 δρον δὲ, οὐδὲ ὕδωρ γίγν'. ἀνὸρ πύσαντ' ὅμως
 ἔβ' αὖθις ἱερμνούς, προίμνι διὰ τινθ' ἄκανθώδης,
 Ἐσολόπων μεσῆς ἀτραπῶν, πολλὰ ἄμορξίαν
 ῥιχώρας διελθόντ' εἰς, ἐλθόντ' ἢ ὕδ' ἢ τὴν εἰρηκτῶν,
 καὶ τὸ κολασήριον, πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τῶν πό-
 που ἐθαμνολομνι. τὸ μὲν γὰρ ἔδραφθ' αὐτὸ, μα-
 χαίραις καὶ σκόλοψι πάντῃ δέλνυθ' ἐκεί, λύνκω δὲ
 ποταμοὶ ποδὲρ ῥέου, ὁ μὲν βορβόρου, ὁ δὲ δούτορ
 δὲ αἰματθ', ὁ δὲ ῥῖδον, πυρός, πάνν μέγας οὐ-
 ρος,

τος, καὶ ἀπ' ἐρατος, ἔρρει, ὡς ὅρ ὕδωρ, καὶ ἐκ-
ματῶ το, ὡς ὅρ θάλασσα. καὶ ἰχθῦς δὲ ἔχει πολ-
λοὺς, αὐτὸς μὲν δαλοῖς πρῶτοι κότες, αὐτὸς ἡ μικρὸς,
αὐθραξι πεπρωμένους, ἐκάλω δὲ αὐτὸς λυχνί-
σους. εἰσόδος δὲ μία, σὺν ἡ δὲ πάντων. καὶ πωλυ-
ρὸς ἐφεισῆκε, Τίμων ὁ Αθλιῶτος. παρελθόντος δὲ
ὁμως, τοῦ Ναυπλίου κατηγομένου, ἐρωδὲν κα-
λαρομένους, πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ
ἰδιώτας, ὡς γνῖς καὶ ἐγνωρίζομεν. εἰδόμεν ἡ καὶ τὸν
Κίνυρον, καὶ πνὴ ὑποτυφόμενον, ἐκ τῶν αἰδίων
ἀπὸ κτηνόμενον. πρῶτος τὶς δὲ οἱ πόδων καὶ καὶ
αὐτὸς ἐκαστὸν βίους, ἔτι τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς ἡσυχάζον-
ται. καὶ μεγίστας ἀπαστὸν πτωχείας ὑπέμενον οἱ
ψυδασμένοι τι πρὸς τὸν βίον, ἔτι οἱ μὴ ἀλὲν ἡ συγ-
γεγραφότες. γν' οἷς ἔτι Κτησίας ὁ Κνήδιος ὡς, ἔτι ἡ
ρόδος, καὶ ἄλλοι πολλοί. τότε δὲ ὅν ὁρῶν ἐγὼ, χριστὸς
εἶχον εἰς τὸν πτόν τὰς ἐλπίδας, ὅθεν γὰρ ἐμαυτῶ
ψυδὸς εἰπὸν τι σιωπησάμεν, ταχέως δὲ ἀναστρέ-
ψας ὑπὸ ναῦν, ὅθεν ἐδωάμεν φέρει τὴν ὄψιν, ἀ-
παστάμενος τὸ Ναύπλιον, ἀπέπεμψα. ἔτι μετ' ὀλί-
γον, ἐφαίνετο πλησίον ἡ τὸν ὀνείρων νῆος, ἀμυδρὰ, καὶ
ἀσαφὴς ἰδεῖν. ἐπαχεῖ ἡ ἔτι αὐτὴ τοῖς ὀνείροις τι πα-
ραπλήσιον, ὑπεχώρει γὰρ πρὸς τοῦ σιμ' ἡμῖν, ἔτι ὑπέ-
φουγε, καὶ πρὸς τὸν τῶν ὑπέβαινε. καὶ ταλαβόντες
διέποτε αὐτῶν, καὶ ὅθεν πλόνεσαντες ὅθεν τὸ ὑπνορ λι-
μένα πρῶτος γορδόμενον, πλησίον τῶν πωλυρὸν τῶν
ἐλεφαντίνων, καὶ τὸ Αλεκτρύονος ἰδὸν ὅστις, πόθεν

δάλλω ὀφίαν ἀπεβαίνομεν. πρὸς ἐλθόντες δ' ὅτ' ἦ
 πύλλω, πολλὰς ὀνέρες ἔποικίλως ἐωράμεν. πρῶ-
 τον δὲ βούλομαι ποδὶ φη πόλεως εἶπεμ, εἶπε μὴδ'
 ἄλλω πινὶ γέγραπται ποδὶ αὐτῆς, ὅς δὲ καὶ μόνον
 ἐπεμνήδην ὀμνησθ, οὐ πάντ' ἀκριβῶς συνέγρα-
 ψε. κύκλω μὲν ποδὶ παῖσιν αὐτῶν ὕλη αἰεσθηκε, τὴ
 διγῆδρα δ' ὅτι μὴκρον δὲ ὑψηλαὶ, καὶ μαυδραγ-
 ραί, καὶ ἐπ' αὐτῶν πολὺ τι πληθῆσθ νυκτορίδων,
 ἔσθ' ὅτ' ἄν μόνον γν' τῇ νήσῳ γίνετο ὄρνειον. ποτα-
 μὸς δὲ παραρρέει πλησίον, ὃς αὐτῶν καλούμενος
 Νυκτιπόρος. καὶ πηγαὶ δύο ποδὶ ταῖς πύλαις,
 ὀνόματ' αὐτὰς ταύταις, τῇ μὲν Κήρυκεσθ, τῇ δὲ Γαν-
 νυχία, ὅ δὲ πορίβοι φη πόλεως, ὑψηλὸς τε καὶ
 ποικίλος, ἰοιδὶ τὴν χοιανὴν ὁμοίωται. πύλαι
 μὲν τοὶ ἐπεσιμ, ὅ δύο, καὶ δά πορ ὀμνησθ εἶρηκεν,
 ἀλλὰ τέτταρον. δύο μὲν, πρὸς τὸ φη βλακείας πε-
 δίον ἀποδύεσθαι, ἡ μὲν σιδιρᾶ, ἡ δὲ κοράμου
 πεποιμένη, καὶ ὅς ἐλέγοντο ἀποδύμεσθ αὐτῶν
 οἱ τε φοβοροὶ καὶ φονικοὶ καὶ ἀπλωεῖς. δύο δὲ, πρὸς
 τὸν λιμένα καὶ τὴν θάλασσαν, αἱ μὲν κοροπναι,
 αἱ δὲ, καὶ ὅς ἡμῖν παρήλθομεν, ἐλεφαντίναι.
 εἰσόντων δ' ὅτ' αὐτῶν πόλιν, γν' διεξίκα μὲν ὅτι τὸ νυ-
 κτώδον, σέβουσι γὰρ θεῶν ταύτων μαλίστα, καὶ τὸν
 Αλεκτρύονα, ἐκείνῳ δὲ πλησίον τῷ λιμένι τὸ ἐξ-
 ῆς πεποικίται. γν' ἀριστόρ' αὐτὰς τὰ τῷ ὕπνου βασι-
 λεία. οὗτ' ὅτ' ἀνὰ ἀρχαί παρ' αὐτοῖς, σατράπης
 δύο, καὶ ὑπαρχοὺς πεποιμένησθ, Ταρραξίωνά τε
 τὸν

τῶν ματαιογῶν, καὶ πλουτοκλίας τῶν φαντα-
 σίων. γὰρ μεση δὲ τῇ ἀγορᾷ παγὴν ὄσιν, καὶ καλοῦ
 σι καλεῖται. ὁ πλοσιὸν ναοὶ δ' ὕο, ἀπάτης ὁ ἀλκ-
 θείας. γὰρ καὶ τὸ ἀδυντόν ὄσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ μαν-
 τειὸν, οὗ πρῶτον πεφνησμένων ἀντιφῶν, ὁ τῶν
 ὀνείρων ὑποκριτής, ταύτης πόδι τοῦ ὑπνοῦ λαχὼν
 τὴν πῆλιν. αὐτῶν μὲν τοῖς ὀνείρων, οὕτε φύσις, οὕτε
 ἰδέα ἢ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροὶ τε ἥσαν, καὶ κα-
 λοι, καὶ ἡδίστοι, οἱ δὲ μικροὶ, ὁ ἀμορφοί. καὶ οἱ μὲν χυ-
 σιοί, ὡς ἐδύκω, οἱ δὲ ταπεινοὶ τε ὁ δυνάμεις, ἢ καὶ
 οἱ γὰρ αὐτοῖς ὁ πῶρον τοῖς τινος, ὁ τῶν τῶν δέ, ὁ
 ἄλλοι, καὶ δάπνην ὅν πομπῶν διδοκδυσμῶν, οἱ
 μὲν ὅν βασιλείας, οἱ δὲ ὅν θεοὺς, οἱ δὲ ὅν ἄλλα ποι-
 αῦτα διδοκδυσμῶν. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνω-
 ρίσαντες, πάλαι παρ' ἡμῶν ἑωρακότες. οἱ δὲ ὁ πρῶ-
 σῆσαν, καὶ ἡσυχάζοντο, ὡς αὐτὸ καὶ σιωπῆς ὑπαρ-
 χοντος. ὁ παραλαβόντος ἡμᾶς, καὶ κατεκρί-
 σαντος, πάντων λαμπρῶς καὶ διεξίως ἐξήγησεν, τῶν
 τε ἄλλων ὑποδύλων μεγαλοπρεπῆ παρασκευά-
 σαντος, καὶ ὑποχρυσῶν βασιλείας τε ποιήσας,
 ὁ σατράπης. γένιοι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἡμᾶς ὅν τὰς πα-
 τρίδας, καὶ οὗ οἰκίους ἐπεδείκνυσεν, ὁ αὐτοκράτορ
 ἐπαυλῶν. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκοντα, ὁ ἴσας νύ-
 κτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καὶ δούδοντος, δυνά-
 χου μὲν. ἐπειτα δὲ, ἀφ' ἧς βροντῆς μεγάλης κα-
 ταφύλας, ἐχρόμενοι καὶ ἀναθρόντοντες, ἀνέχθη
 μὲν ἐπισπισμῶν, τριτῶν δὲ ἐκείθεν, τῇ ὡρῇ

γία νῆσῳ πλοχόντον, ἀρχαίνομεν. πρότορον δ'
 ἐγὼ λύσας τὴν ὑπὸ σελῶν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμ-
 μένα, ὡς δὲ τοιαῦτα. Ὀδυσσεὺς Καλυπτοὶ χαιρεῖν.
 ἰδί με, ὡς τὰ πρῶτα ἐξέπλοισα παρὰ σοῦ, τὴν γε-
 δῖαν κατὰ σκόδασά μιν, ναυαγία χρησάμεν;
 Ἐμὸς γὰρ ὑπὸ Λοκιδίᾳς ἴσασθ' ὄντα, εἰς τὴν τῶν
 Φαιάκων χώραν, ὅφ' ὦρ' ἔν τῴ οἰκίαν ἀποπεμ-
 φθεὶς, κατέλαβον πολλὰς φηγεαῖκας μνηστῆρας,
 γὰρ τοῖς ἡμετέροισι τρυφῶντας. ἀρχτείνας δ' ἅπαν-
 τας, ὕσσορον ὑπὸ Τηλεγόνου, τὸ ἐκ Κίρκης μοι γε-
 νομένην, ἀνερθῆναι, καὶ νῦν εἰμι γὰρ τῇ Μακάρων νῆ-
 σῳ, πάντ' μετανοῶν ὑπὸ τῶν κατελιπῆν τὴν πα-
 ρὰ σοὶ δίαταν, καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ πλοτεινομένην
 ἀθανασίαν. ἢ οὐ καί τοι ἑλθῶμαι, ἀρδρὰς, ἀλὲ
 ξομαι πῶς σέ. ταῦτα μὲν ἐδήλον ἡ ὑπὸ σελῶν, καὶ
 πόδ' ἡμῶν, ὅπως ἐγινόσμεν. ἐγὼ δὲ πρὸς ἐλθὼν ὁ-
 λίγοι ἀπ' ἀλάττης, εὖρον το σπῆλαιον τοῦτον,
 οἷον Ὀμηρὸς εἶπε, καὶ αὐτὴν ταλασιουργοῦσιν.
 ὡς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἔλαβε, Ἐπεὶ δ' ἔλατο, πρῶτα
 μὲν ἐπιπολὺν ἐδάκρυεν. ἔπειτα δὲ παρεῖχετο ἡ-
 μᾶς ὑπὸ ξηρίαν, καὶ εἰς ἱάλαμπρως, καὶ πόδ' ὅ-
 δ' Ὀδυσσεὺς ἐπαυθάνει, καὶ πόδ' ὅτ' Ἰλιόπολις, ὁ-
 ποῖα εἴη τὴν ὅψιν, καὶ εἰ σὺ φρονόη, καὶ δάπερ Ὀ-
 δυσσεὺς πάλα πόδ' αὐτῆς ἐνὶ μπάττει. Ἐμῆς τοι
 αὐτὰ ἀπεκρινόμεθα, ἐξ ὧν εἰκάρομεν θυφρανέει
 αὐτῶν. τότε μὲν οὐκ ἀπελθόντων ὑπὸ νῆσῳ, πλη-
 σίον φηγεῖσθαι ἐνὶ μνήμῃ, ἔωσεν δὲ ἀνκρόμεθα,
 σφοδρότορον

ἀληθῆς ἱστορίας λόγος β'. 547

σφοδρότερον κατόντε τοιωνδύματ'· ἡ δὲ
 χεῖμα ἐγένετο ἡμέρας δύο, τῇ τρίτῃ ποδὶ πίπτομεν
 τοῖς Κολοκυθοπειραταῖς. ἀνδρωποὶ δ' εἰσὶν οὗ-
 τοι ἄγριοι, ἐκ τῶν πλεσίον νήσων λησδύοντες τοὺς
 ποδὶ πλεόντας. πλοῖα δ' ἔχουσι μέγιστα, κολοκυ-
 θίνα, τ' μῆκος πενήκων ἐξ, ἐπειδ' αὖ γὰρ ξηρανθῶσι,
 κολοκυθάντες αὐτῶν, καὶ δ' ἐλόντες τὴν γν' τοριώ-
 νη, ἐμπλεουσιν, ἰσοῖς μὲν τοι χερσὶν καλαμί-
 νοις, ἀντὶ δὲ τῷ ὀθόνης, τρεῖς φύλλω τῷ κολοκυθί-
 νῳ σβαλόντες οὐκ ἡμῖν, ἀλλ' ἑξήκοντα πληρωμάτων
 ἐμάχοντο, καὶ πολλοὺς κατετρυμάπιζον, βαλ-
 λούσαν αὐτὴ λίθων, τρεῖς σπέρματα τῶν κολοκυθῶν.
 ἀγχωμάτως δ' ἐπιπολὺ ναυμαχουῦντες, ποδὶ με-
 σμβείαν εἰς ὁμιλῶν, κατόπιν τῶν Κολοκυθοπειρα-
 τῶν, πρὸς πλεόντας αὐτῶν Καρυοναῦτας, πολεμοῖ
 δ' ἡσάρ ἀλλήλους, ὥς ἐδείξαν. ἐπειδ' ἡ γὰρ κῆρυκοι
 ἡδοντο αὐτοὺς ἐπλέοντας, ἡμῶν μὲν ὀλιγώρεσσαν,
 τραπεζοῖσι δ' ἐπ' ἐκείνους γν' αὐμάχων. ἡμεῖς δ' ἐν
 τοσούτῳ ἐπάραντες τὴν ὀθόνην, ἐφύγομεν, ἀπο-
 λιπόντες αὐτοὺς μαχόμενους. καὶ οἱ τοῖσι κῆρυκοι κα-
 τέσαντες οἱ Καρυοναῖται, ἅτε καὶ πλείους, ὡς
 τε γὰρ εἶχον πληρώματα, καὶ ἀλλ' ἰχυροτέρων νεῶν
 μαχόμενοι. τὰ γὰρ πλοῖα ὡς αὐτοῖς κελύθινα, κα-
 ρύων ἡμίτομα, κεκρωμμένα. μέγιστος ἐκάστω ἡμι-
 τόμου δὲ μῆκος, ὀργαὶ ὡς τε καὶ δεικναι. ἐπειδ'
 ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς, ἰώμεθα τε αὐτῶν τρυματίας, καὶ
 τ' λοιπὸν ἐν τοῖς ὀπλοῖς ὥς ἐπίπαι ἡμεν, ἀεὶ πινας

ἐπιβουλὰς πρὸς δ' ἐχθροὶ μοι, οὐ πω γοῦν
 διεδύνει ὁ ἥλιος, καὶ ἀπὸ τινος ὀρήμης νῆος πρὸ
 σήλων νορ ἡμῶν, ὅσοι εἰσὶν ἀνδρῶν, ὡδὶ διελθί-
 νων μεγάλων ὀχρὺ μύλοι, λησὶ καὶ οὐ τοι. Ὡς οἱ δὲ λ
 φῖνδ' αὐτῶν ἐφόρον ἀσφαλῶς, Ὡς ἀναπνεύωντες
 ἐχρεμέτιζον, ὡς ὁρῶντες ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλησίον ἦσαν,
 δρασάμενοι οἱ μὲν γῆθον, οἱ δὲ γῆθον, ἔβαλλον ἡμᾶς
 σπηλίας ξηραῖς, καὶ ὀφθαλμοῖς κερκίνων. τοξόδονα
 τῶν δὲ ἡμῶν, καὶ ἀντιπρόσθεντων, οὐκέτι ὑπάρχοντων,
 ἀλλὰ πρὸς γῆρας οἱ πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς τὴν νῆσον
 κατέφυγον. πόδι δὲ τὸ μεσονύκτιον, γαλιῶν οὐ-
 σης, ἐλάδομαι πρὸς τὰ κέλευθα ἀλκύνοντες καλῶς
 παμμεγέθει, σαρδίων που ἐξήκοντα καὶ αὐτῇ τὸ πε-
 ρίμετρον. ἐπέπλει δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ὅλα θάλασσας,
 οὐ πολὺ μείων ἐλκελῶς. Ὡς δὲ ἀναπνεύοντες,
 μικροῦ μὲν κατέδυσε τὴν ναῦν ἰσθ' ἀνέμων τῶν πρὸ
 ῥῶν, ὡς γοῦν φλόγους, γοδράν τινα φωνῶν
 πλοῖα μὲν. ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἡδὲ ἑσπε-
 ραίνουσης, ἐθεώμεθα τὴν καλιάν, χερδία μεγάλη
 πρὸς τοὺς ἡμῶν, ἐκ δ' ὀρέων συμπεφορημένῃ. ἐ-
 πὶ τῇ δὲ ὥσ' ὡς τὰ κέλευθα, ἡμεῖς ἀντὶ τῶν χείρων πρὸς
 θοῦ πρὸς πληθύνειν, ἡδὲ καὶ τοι καὶ οἱ νεοττοὶ γῆ-
 δοντες ἐφάνοντο, καὶ ἐκράζον. πελὲκσι γοῦν δρασ-
 τῶντες γῆ τῶν ὡν, νεοττοὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος λα-
 μν, εἰσὶ γυνῶν ἀδρότερον. ἐπεὶ δὲ πλέοντες
 ἀπὸ τοῦ μὲν ἐλκελῶς, ὅσοι σαρδίων δραστῶν, τέ-
 ρατα ἡμῶν μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐπεσήμενεν. ὦ

m 3

μισοῦμεθα, καὶ θνήσκες ὡς τῶν κλωδῶν, πετάσαν
 τές τε τὰ ἰσία, καὶ ἀπόρην δαλάτῃ ἐπλέομεν, ἔ
 αἶμον προωθοῦντο, ἐπισυρόμενοι. γνῶντά με καὶ
 τὸ Ἀντιμαλῆρου τοῦ ποιητοῦ ἔπος εἰσῆλθε, φησὶ γὰρ
 που καὶ κῆντο, τοῖσι δ' ὑλίνεττα δῖα πλόον ὄρχο
 μένοισι. διελθόντες δ' ὅμως τὴν ὕλιν, ἀφικόμε
 θα πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ὁμοίως καταθνήσκες
 τὴν ναῦν, ἐπλέομεν δῖα βαταροῦ, καὶ διαγούς ὕ
 δατο, ἄχρη δὲ ἐπέσημεν χάσματι μεγάλῳ, ἐκ τῆ
 ὕδατο διεσῶτο γρηγομενῶ, καὶ ἀπόρην γνῶν
 τῇ πολλάκις ἑωρῶμεν ὑπὸ σεισμῶν γιγνόμενα
 δεικνύοντα. ἢ μὲν οὖν ναῦς, κατελόντων ἡμῶν
 τὰ ἰσία, ῥαδίως ἔστι, παρ' ὀλίγον ἐλθοῦσα κατγεν
 χθινῶν. ὑποκύναντες δὲ ἡμεῖς, ἑωρῶμεν βάθος,
 ὅσον σαδίων χιλίων, μάλα φοβερὸν, καὶ παρεδδ
 ξον, εἰς ἡκεῖ γὰρ τὸ ὕδωρ, ὡς πορ μιν εἰσιμενῶν. πε
 ριβλέποντες δὲ ἡμεῖς, ὁρῶμεν πρὸ ῥέοντι γέφυ
 ραν ἐπεδουμένην ὕδατι, σιωπῶντες τὰ
 πελάγη, ἡμεῖς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ κτῆς ἐτόρας δα
 λάτῃς, ὅν τιν' ἐτόραν διαρρέοντες, προσελάσαν
 τόν οὖν ταῖς κώπαις, κατ' ἐκείνο παρεδδάμομεν,
 καὶ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἐπὶ ῥάσαμεν, οὐ ποτε
 προσδουκῶντες. τούντι δούτην ἡμᾶς ὑπεδέχθη
 πελάγος τε πρὸς ἡμᾶς, καὶ νῆσος οὐ μεγάλη, δὲ
 πρὸς ἡμᾶς σιωποῦμεν. γνέμοντο δὲ αὐτῶν αὐ
 θρωποὶ ἄγριοι, Βουκίφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον
 παρ' ἡμῶν τὸν κινώτατον ἀνὰ πλάτῃσιν. ἀπο
 βαίνετε

ἀληθὲς ἱστορίας λόγος β' 551

βαίντες δὲ, πρὸς ἡμῖν ὑδροσύμβουλοι, καὶ τοὶ καὶ
 στίσι λυφόμενοι, εἰ ποθὲν διωκτέμεν, οὐκ ἐτι γὰρ
 εἴχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοὶ πλησίον εὕρομεν, ἀλ-
 λο δὲ οὐδὲν γινώσκοντες, πλὴν μυκηθμὸς πολλὸς οὐ
 πόρρωθεν ἡκούετο. δόξαντες ἔνθα γέλλω εἶναι βοῶν,
 κατ' ὀλίγον πτοχωροῦντες, ἐπέσημεν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις. οἱ δὲ ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδῶκον, καὶ τρεῖς μὲν τῶν
 ἐταίρων λαμβάνουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς τὴν θά-
 λασσαν κατεφύγομεν. εἴτα μὲν τοὶ πάντες ὅπλι-
 σάμενοι, οὐ γὰρ ἐδόκει ἡμῖν ἀτιμωρῆτους πεδύ-
 δειν εἶναι Φίλους, ἐμπύπτομεν τοῖς Βοκεφάλοις, τὰ
 κρεῖα τῶν ἀνθρωπίνων διακουμένοις. φοβήσαντες ὃ
 πάντας, ἐδῶκον, καὶ κτενομελὴ γε, ὅσον πον-
 τήκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν, καὶ
 αὐθις ὀπίσω ἀνελθόμεν, εἰς αἰχμαλώτους ἔχον-
 τες. στίον μὲν τοὶ οὐδὲν εὕρομεν, οἱ μὲν ἔνθα λοι-
 παρῆνοισι ἀποσφάττην εἶναι παρελημμένους, ἐγὼ
 δὲ οὐκ ἐδοκίμαζον. ἀλλὰ θήσας, ἐφύλαττον αὐτοὺς,
 ἄχρι δὴ ἀφίκοντο παρὰ τῶν Βουκεφαλῶν πρε-
 σβεις, ἀπαιτουῦντες ὑπὸ λύτροις εἶναι σιωελημμέ-
 νους. σιωίμεν γὰρ αὐτῶν διανδρόντων, καὶ γορόν
 τι μυκηθμῶν, ὥς πόρ' ἰκετδούντων. τὰ λύτρα δ'
 ὡς τυροὶ πολλοί, καὶ ἰχθύς ξηροί, καὶ κρόμμινα, καὶ
 ἑλαφοὶ τέτταρα, τρεῖς ἐκάστη πόδας ἔχουσα, δύο
 μὲν εἰς ὅπιδον, οἱ δὲ πρόσω ὅν γ' ἄνα συμπεφύκε-
 σιν. ὑπὸ τούτοις ἀποδόντες εἰς σιωελημμένους,
 καὶ μίαν ἡμέραν ἐπιμένοντες, ἀνήχθημεν. ἡ δὲ δὲ

ἰχθύες τε ἡμῖν ἐφαίνοντο, καὶ ὄρεα παρεπέετο,
 καὶ ἄλλα, ὅποια γῆς πλησίον οὐσιν, σιμεία πρὸς
 φαίνετο. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ αὐδρας εἶδμεν, και-
 νῶ τρόπῳ ναυπηλίας χρωμένους. αὐτοὶ γὰρ, καὶ ναῦ-
 ται, καὶ νῆδοι ἦσαν. λέξω δὲ τοῦ πλοῦ τὸν τρόπον.
 Ὑπῆλοι κέμενοι ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἐρβώσαντες τὰ
 αἰδέδια, μεγάλα δὲ φέρουσιν, δὲ αὐτῶν ὀθόνῳ πετά-
 σαντες, ἐταῖς χόρσι αὖ ποδ' ἐδνας κατέχοντες,
 ἐμπύπνοντο τοὶ ἀνέμω, ἐπλεον. ἄλλοι ἢ μετὰ τού-
 τους, ὡδὶ φελλῶν καθήμενοι, ζεύξαντες διὸς διελ-
 φίνας, ἡλαυνόμεν τε, καὶ ἐνιόχουσι, οἱ δὲ πρῶτοι,
 ἐπισύροντο αὖ φελλούς. οὗτοι ἡμᾶς οὐτε ἡδίστην,
 οὐτε ἐφελγόν, ἀλλ' ἡλαυνον ἀδ' ἑὸς τε καὶ εἰρῶ-
 κῶς, τὸ αἶδ' τοῦ ἡμετέρου πλοῖα θαυμάζοντες,
 καὶ πάντοθεν πρῶσι καὶ ποῦντες. ἐσπέρας ἢ ἡδίστην,
 πρὸς ἡμετέραν νῆσόν οὐ μεγάλην, κατὰ κῆτο δὲ αὐ-
 τὴν ὑπὸ γυναικῶν, ὡς γυμνάζοντες, ἑλλάδ' αὖ φω-
 νῶν πρῶτον ἐμὴν. πρὸς ἡμετέραν γὰρ, καὶ ἐδεξιοῦντο,
 καὶ παύσαντο, πάντῃ ἐταρκεῖν κενόσμηλιναι,
 καὶ λαὸν παύσαι, καὶ νεανίῃδ' οὐ ποδ' ἔρπει αὖ χιτῶ-
 νας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆσος ἐκαλεῖτο Κα-
 βαλοῦσα, ἡ δὲ πόλις αὐτῆς, Υδαμαρδία. λαβοῦσαι
 δ' οὐκ ἡμᾶς αἱ γυναικὸς, ἐκάστη πρὸς αὐτῶν ἀπῆ-
 γε, καὶ ἐξήσθη ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν ὑποσάς, οὐ
 γὰρ χρῆσά ἐμαντ' ἐδόμην, ἀκρεβέσφορον τε πρὸς ἐβλέ-
 πωμ, ὅρῳ πολλῶν ἀνθρώπων ὅσα, καὶ κρανία κεί-
 μενα, ἐπὶ τῇ βολῇ ἰσάναι, καὶ αὖ ἐταίρους συγκα-
 λῆναι,

λαίμ, καὶ οὐ τὰ ὅπλα χωρεῖν οὐκ ἐδοκίμαζον, πλοκα
 εισάμεν δὲ τὴν μάλαχυν, πολλὰ κινύμεν αὐ-
 τῇ, διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κερκῶν. μετ' ὀλί-
 γου δέ, ὅλ' ἔξινος διακονουμένης, εἶδον τὰ σκέλη οὐ
 γυμνῶς, ἀλλ' ὄντ' ὀπλῆς. καὶ δὴν ἀπασάμεν ὅ
 ξίφος, συλλαμβανώ τε αὐτῶν, καὶ δ' ἡσας, πόδε
 τῶν ὁλῶν ἀνέκεινον. ἡ δέ, ἀκούσας μὲν, εἶπε ὅ
 ὅμως, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσίους γυμναῖκας, Ονοσκε-
 λίας περὶ σαρκοδουμένης, τροφῶν δὲ ποιέσθαι αὐ-
 τὰς ἐπιδημοῦντας ξένους. ἐπειδὴν γὰρ, ἔφη, μεθύσα-
 μεν αὐτὰς, στυδονηθεῖσαι, κριμυμνίσις ἐπιχειρῶ
 μεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνῳ μὲν κατέλιπον
 αὐτῷ διεμνύμεν, αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ὕψι ὅ
 ἔργος, ἐβόων τε, καὶ αὐτὸς ἐπαίρους στυγέσθαι. ἐπεὶ δέ
 στυγέσθαι, τὰ πάντα ἐμύνον αὐτοῖς, ὡς τὰ τε ἐ-
 σαῖ ἐδείκνυντο, καὶ ἡγορεῖσθαι πρὸς τὴν δέδεμνύμεν.
 ἡ δὲ αὐτίκα ὕδωρ ἐγγύς, καὶ ἀφανὴς μὲν, ὅμως ὅ
 ὅ ξίφος εἰς ὅ ὕδωρ καθῆκε, περὶ μὲν ὅ, τὸ δὲ
 αἶμα ἐγγύς. ταχέως οὖν ὕψι νῆαυ κατελθόντες,
 ἀπεπλύνσαμεν, καὶ ἐπεὶ ἡμέρα ὑπὸνυγαζε, τὴν
 τε ἡπειροῦ ἀποβλεπόμενοι, εἰκάζομεν εἰν τὴν ἀν-
 τιπεραν τῇ ὕψι ἡμῶν οἰκουμένην κειμένην. περὶ
 κωήσαντες δέ, ὅ πρὸς οὐρανὸν, πόδε τῶν μελ-
 λόντων δὴν ποῦμεν. καὶ τοῖς μὲν ἐδοκεῖ ἐπιβάσει
 μόνον, αὐτῶν ὅπισθ' ἀναστρέφειν, τοῖς δέ, ὅ μὲν
 πλοῖον αὐτῷ κατελιπεῖν, ἀνελθόντας δὲ εἰς τὴν
 μεσόγαυαν, περὶ αὐτῶν τῶν γήϊον αὐτῶν. γν' ὅσῳ

δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, χεμῶν σφοδρὸς ἐπιπε-
σὼν, καὶ πρὸς ἀγρότας τὸ σκαφθῆναι αὐγιαλῶ,
δὲ λυσεν, ἡμῶς δὲ μόλις ἐβζηνεῖσθαι, τὰ ὅπλα ἐ-
καστος, καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷός τε ἴω, ἀρπασάμενοι. ταῦ-
τα μὲν, τὰ μέχρι τῆς ἐτόρας γῆς σωσιν, ἐχθρὸντα μοι
γνῶναι θαλάσῃ, ἔπειτα τὸν πλοῦν γνῶναι ταῖς νήσοις,
ἔπειτα αὐτοῦ, ἔπειτα ταῦτα, γνῶναι καὶ τῆς, ἔπει-
τα ἐκ τῆς, παρὰ τε τοῖς ἥρωσι, ἔπειτα τοῖς ἀνέροις, καὶ
τὰ πλοῦτα, παρὰ τοῖς Βουκεφάλοις, καὶ ταῖς
ὀνοσκελῆσι. τὰ δ' ὅτι τῆς γῆς, γνῶναι ταῖς ἐξῆς βίβλοις
διηγήσομαι.

Τυραννοκτόνῳ.

Ἀνῆλθε τις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἀρκιζὼν τὸν
τύραννον, καὶ αὐτὸν μὲν οὐχ εὔρει, τὸν δ' ὑπὸ αὐτοῦ ἀ-
ποκτείνας, κατέλιπε τὸ ξίφος γνῶναι σῶμα π. ἐλ-
θὼν δὲ τύραννος, ἔπειτα τὸν ἰδὼν ἦδ' ἡ νεκρὸν, ἔπειτα αὐ-
τῷ ξίφει αὐτὸν ἀπέκτεινεν. αὐτῷ δ' ἀνελθὼν, ἔπειτα
τὸν τυράννον ὑπὸ αὐτῶν, γέρας, ὡς τυραννοκτόνος.

Διοτιραννοὺς ἀρκτείνας, ὡς αὐτὸν δικα-
σαι, μιᾶς ἡμέρας, τὸν μὲν ἦδ' ἡ παρὰ τὴν
τα, τὸν δὲ ἀκμαίοντα, καὶ πρὸς δεξιᾶν τῶν ἀδελ-
φημάτων τοιμότητον, ἦκω μίαν ὁμῶς ἐπ' ἀμφι-
τόροις αὐτῶν δωρεὰν, μόνον τῶν πώποτε τυ-
ραννοκτόνων πληγὴν μιᾶς δ' ὅτι πονηροὺς ἀρσενικά
σέμεν, ἔπειτα φονδύλας, τὸν μὲν παῖδα ἔπειτα ξίφει,
τὸν

τὸν πατέρα δὲ, πῇ πῶς τὸν ἥον εὐλογοῦν. ὁ μὲν
 ἔν τῷ τυραννί, αὐτὸν ὡς ἐποίησεν, ἱκανῶς ἡμῖν δι-
 ὅκει τιμωρίαν, ζῶν μὲν, τὸν ἥον ἐπιδὼν πλοῦ-
 ρημὸν παρὰ τὴν τελευτὴν, τελευτῶν δὲ ἵνα
 γένηται, τὸ παραδοξότατον, αὐτὸς αὐτὸν γε-
 νέσθαι τυραννοκτόνθ. ὁ παῖς δὲ ὁ ἐκείνου τέθηκε
 καὶ μὲν ὡς ἐμοῦ, ὑπερέτευσεν δὲ μοι καὶ ἀφ' αὐτῶν
 πῶς ἄλλοι φόνου, ζῶντι μὲν στυγερῶς τὸν πα-
 τῆρ, μετὰ θανάτου δὲ πατροκτονήσας, ὡς ἐδιδά-
 το. τὴν μὲν ἔν τῷ τυραννί, ὁ παῖς, εἰ μὴ ἐγώ, καὶ
 τὸ ξίφος, ὁ πάντα εἰργασαί, ἐμὸν. τὴν δὲ τάξι
 γνήσια τῇ φόνου, καὶ τὸν τρόπον ἐκαινοτόμη-
 σαί τῇ πονηρῶν τελευτῆς, τὸν μὲν ἰσχυρότομον,
 καὶ ἀμυνάσθαι διωκόμενον αὐτὸς ἀνελών, τὸν γε-
 ροντα δὲ μόνον παραχωρήσας τὸ ξίφος. ἐγὼ μὲν ἔν
 καὶ πᾶσι τὸν τρόπον πᾶσι τοῖς ὡμῶν γνήσια
 μοι παρ' ὑμῶν, καὶ δωρεὰς ληΐσθαι ἰσχυροῦς
 τοῖς ἀντιπάλου, ὡς αὐτὸν τῇ παρόντων ἀπαλαλ-
 ξας ὑμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ μελλόντων κακῶν
 ἐλπίδι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐββαλεῖν παρασχών,
 οὐδὲν παρὰ τὴν κληρονομίαν τῇ ἀδικη-
 σάτω. μετὰ δὲ κινδυνόω, τοσαῦτα κατὰ
 θάσας, ἀγέρας ἀπελθεῖν παρ' ὑμῶν, καὶ μόνον
 εἰσέσθαι τῇ παρὰ τῇ νόμῳ ἀμοιβῆς, οὗς διεφύλα-
 ξα. ὁ μὲν οὐκ ἀντιλέγων, οὐ ποσὶ δοκεῖ μοι οὐκ ἐκ
 μόνον, ὡς φησι, τῇ κοινῶν ὅσον ποιῶν, ἀλλ' ὡς
 τοῖς τε τελευτήσιν ἐλευπήμενος, ὅτι ἀμυνόμενος

τὸν ἐκείνους τὸ θανάτου αἵποι μετρημένον. ὡς
 μῆς δὲ ἀνάχεσθαι μετ' αὐτὸν δεῖσθαι, πρὸς ὀλί-
 γον, τὰ γὰρ τῇ τυραννίδι, καὶ πρὸς εἰδοσὶν ὑμῶν ἀκρε-
 βῶς δικηνομένης. καὶ γὰρ ὅτι μέγιστον οὐτὼ μάθου-
 αὐτὸν δι' οὐρανοῦ φησὶ ἐμῆς, καὶ αὐτοὶ μάλλον εὐφρα-
 νεῖσθαι λογιζόμενοι, ὡς ἀπὸ πλάγκτε. οὐ γὰρ, ὡς ὁρ-
 ᾶται τοῖς ἡδὺ σιωπῇ πολλοῖς, ἀπὸ πλάγκτε καὶ ἡ-
 μῆς τυραννίδος, καὶ μίαν δουλείαν ὑπομένειν, καὶ
 οὐδ' ὅτις ὑπομένειν καὶ ἐπιδυμῆαν δεσπότου,
 ἀλλὰ μόνον τῇ πόλει τὰ ὅμοια δυστυχισάντων,
 δι' αὐτὸν ὅτις τυράννης ἐχόμεν, καὶ πρὸς διὰ οἱ
 δυστυχῆς ἀδικήματα διηροῦμεθα. μετρίως τὸν
 δὲ ὁ πρὸς τῆς πόλεως παραπολὺ, καὶ πρὸς τὰς ὁρ-
 γὰς ἡ πόλις τὸν, καὶ πρὸς τὰς ὑποτάξεις ἀμβλύτε-
 τὸν, καὶ πρὸς τὰς ἐπιθυμίας βραδύτῃ, ὡς
 αὐτὸν ἡδὺ ἐπὶ ἡλικίας ὅτι μὲν σφοδρότορον ἐπὶ ὁρ-
 μῆς ἐπεχούσης, τὰς δὲ τῇ ἡδονῇ ὁρέξεις χαλι-
 ναγοῦσης. καὶ πρὸς γὰρ τὴν ἀρχὴν τῇ ἀδικημα-
 τῶν ὑπὸ τῷ πατρὶος ἀκῶν πρὸς ἡγεῖσθαι ἐλέγξας, ὅ-
 ταν αὐτὸν τυραννὴς αὐτὸς ὡς, ἀλλ' εἰκὼν ἐκείνῳ. Οἱ
 λόγοντες γὰρ ὅτι ὑποβόλῃ ἐλέγξας, ὡς εἰσέξει. ὅ-
 ταν αὐτὸς ὁ πατρὶς αὐτῷ, καὶ ἐκείνῳ ἐπείθεται. καὶ
 ἡδὺ, ὅτις κελύει. καὶ ἐκείνῳ, οὐς πρὸς τῇ, καὶ
 πάντας ὑποκρίνεται. καὶ ὅλως, ἐτυραννεῖτο ὑπὸ αὐ-
 τῷ, ὅτις ὁρᾷ τὸν τῷ πατρὶος ἐπιθυμῶν ὡς.
 ὁ νεανίας δὲ, ἐπὶ μὲν τιμῆς παρεχόμενος καὶ ἡλικίαν
 ἐκείνῳ, καὶ μόνον ὁρίζεται τῷ ἐπὶ ἀρχῆς ὀνόματι,

τὸ δ' ὄργον ἐλ τυραννίδι Θ, καὶ τὸ κεφάλαιον, αὐ-
 τὸς ὡς. Ἐ τὸ μὲν πισὸν ἔσφαλες ἀπ' αὐτοῦ πα-
 ρείχε τῇ διωασείᾳ, τὴν δ' ἀπόλαυσιν μόνον ἔκασ-
 τοῦ τὸ τῷ ἀδικημάτων. ἐκείν Θ ὡς ὁ αὐτὸς διρυφά-
 ρους σιωχῶν, ὁ τὴν φρουρὰν κρατυῶν, ὁ αὐτὸς τυ-
 ραννομυλῶν ἐκκόπῳ, ὁ αὐτὸς ἐπιβουλεύοντας φο-
 βῶν. ἐκείν Θ, ὁ αὐτὸς ἐφίβους ἀνασπῶν, ὁ γνῦνέζων
 τοῖς γάμοις. ἐκείν Θ αἱ παρθέναι ἀνήγοντο. καὶ εἰ τι-
 νος σφαγὰς, ἔστιν οὖν φυγὰς, ἔστιν ἡμῶν ἀφαι-
 ρέσεις, ἔστιν βασιλῆες ἔστιν ὕβρεις, πάντα ταῦτα πολ-
 μήματα ὡς νεανικά. ὁ γέρον δ' ἐκείν Θ ἡκολού-
 θε, ἔστιν στυγνὸς, καὶ ἐπίνει μόνον τὰ τοῦ πατρὸς
 ἀδικήματα, καὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῶν ἀφόρητον καθε-
 σῆκε. Ὅταν γὰρ αἱ ἐλ γνώμης ἐπιθυμῶν τὴν ἐκ τῇ
 ἀρχῆς ὀξυσιαν πρὸς λάβωσιν, οὐδὲν ἄλλο ποι-
 οῦντοί τῷ ἀδικημάτων. μάλιστα δὲ ἐκείνοι ἐλύ-
 πει, τὸ εἰδέναι μακρὰν, μᾶλλον δὲ αἰδίου τὴν δου-
 λείαν δουλομνῶν, καὶ ἐκ δαδὸς παρὰ δουλομνῶν
 νῶν τὴν πόλιν, ἄλλοτε ἄλλω διεσπότη, καὶ πονη-
 ρῶν, κληρονομία γρηγορόμενον τὸν δῆμον. ὡς τοῖς
 γὰρ ἄλλοις οὐ μικρὰ τις ἐλπίς αὐτῇ, τὸ λογίζεσθαι,
 καὶ πρὸς αὐτὸς λέγειν, ἀλλ' ἡδὲ καὶ πᾶσι σε, ἀλλ'
 ἡδὲ καὶ τεθνήσκει, καὶ μετ' ὀλίγον ἐλδύβοι γρηγο-
 μεθα. ἐπ' ἐκείνων δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἡλπίσας,
 ἀλλ' ἐωρῶμεν ἡδὲ καὶ τοιοῦτον τὸν ἐλ ἀρχῆς διάδοχον.
 τοιγαροῦν οὐδ' ἐπιχειρεῖ τις ἐτόλμα τῷ γρηγο-
 ρῶν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ πρὸς δουλομνῶν, ἀλλ' ἀπὲ-

γνωστο πάντ' ἅπανσι ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀμαχία ἡ τυραννίς ἐδόκει, πρὸς τοσούτους ἀναιμόνους ἐλπίσιν ἡ ἐπιχρῆσθαι. ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ταῦτ' ἐφόβησε, οὐδὲ τὸ διυγρόν ἐλπίσιν ἀπὸ τοῦ λόγου ἀπώκησε, οὐδὲ πρὸς τὸν κίνδυνον ἀπέδ' εἰλίσσεται. μόνον δὲ, μόνον πρὸς οὕτως ἰσχυρὰν καὶ πολλὰν τὴν τυραννίδα, μᾶλλον δὲ οὐδὲ μόνον, ἀλλὰ μετὰ τοῖς ξίφους ἀνέειμι τοῖς συμμαχημένοις, καὶ τὸ μέρος σιωπῇ τυραννοκτονήσας, πρὸ ὀφθαλμῶν μὲν τὴν τελευτὴν ἔχω, ἀλλὰ ξόμην δὲ ὅμως τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν ἐλπίσιν ἡ ἐμῆς. γνῶντες δὲ τῇ πρώτῃ φρεσὶ καὶ τρεψάμενοι οὐ βεβήκωσιν οὐδ' ἐδουλόρευον, ἡ γὰρ γνῶντες ἡμῶν, ἡ τὸ ἀνθιστάμενον παῦσα φθίβει, ἡδὲ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῇ δόξῃ ἐμῇ, ἡδὲ τὴν μόνον ἐλπίδα τυραννίδος ἔχω, ἡδὲ τὴν ὑπόδεισιν τῇ ἡμετέρῃ συμφορῇ. ἡ ὡς εἰς τὸν ἐλπίσιν ἀκροπόλεως φρεσὶς, ἡ ἰδὼν ἡθροικῶς ἀμυνόμενον, ἡ ἀνθιστάμενον πολλοῖς τραύμασι, ὅμως ἀπέκτεινα. ἡ μὲν τυραννίς ἡδὲ κατήρητο, ἡ πᾶσις ἔχει μοι τὸ τόλμημα. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου, πάντες μὲν ἐλευθέροι. ἐλείπετο δὲ ὁ γέροντες, ὁ μόνος αἰσώπλος, ἀποβέβηκας οὐ φύλακας, ἀπολωλεκας τὸν μέγα ἐκείνον αὐτὸν δούλον, ὁ δὲ γέροντες, οὐδὲ ἡθροικῶς ἐπὶ χειρὸς ἔξει. γνῶντες ταῦτα τοῖνυν πρὸς ἐμαυτὸν, ὡς αὐτὸν δικασαί, τὰ ποιῶντα ἐλογισάμεν. πάντ' ἔχει μοι καλῶς, πάντα ὡς πράττει, πάντα κατὰ νόμον. τίνα αὖτ' ὁ πόρισις κολαδίης

τρόπος;

τρόπον· ἐμοῦ μὲν γὰρ ἀνάξιός ὄσι, καὶ τῷ ἐμῷ δε-
 ξιάς, καὶ μοδισαῖ ἐπ' ὀργῶ λαμπρῶ, Ἐ νεανικῶ Ἐ
 γηναίῳ ἀνερμυλῶ, κατωρχυῶν κακένιν τῶν
 σφαγίῳ, ἄξιον δὲ τινα δ' εἰ ζήτησαι δήμιον. ἀλλὰ
 μετὰ τῶν συμφορῶν, μὴ δὲ τῶν αὐτῶν κορδαί-
 νην, ἰδέτω, κολαδῆτω, παρακείμενον ἐχέτω ὃ ξί-
 φθ, τούτῳ τὰ λοιπὰ γνέλλομαι. ταῦτα βυλὸν
 σάμινθ, αὐτὸς μὲν ἐκ ποδῶν ἀπὸ πηλαγῆς, ὃ
 δὲ, ὅπου ἐγὼ πρὸς μαντὸν σάμινθ, διέπρξατο,
 Ἐ τυραννοκτόνησε, καὶ τέλθ' ἐπέθηκε τῷ ἐμῷ
 δρόματι. πᾶσαι οὐκ, κομίζωμ ὑμῖν τῶν δημο-
 κρατίαν, Ἐ παρῶν ἢ δὲ πρὸς κερύτῳ ἀπασι, καὶ
 τῶν ἐλδοθόριαν δυαγγελίζομενος. ἢ δὲ ἐν ἀρχαίῃ
 τε τῶν ὀργῶν τῶν ἐμῶν. καὶ μὲν, ὡς ὁρᾶτε, πονη-
 ρῶν ἢ ἀκρόπολις. ἐπιτάττει δὲ οὐδὲς, ἀλλὰ καὶ τι-
 μᾶν ἔξει, καὶ διὰ τῶν, καὶ ἀντιλεγείν ἢ ὅς νόμος.
 καὶ πάντα ταῦτα γένηται δι' ἐμὲ ὑμῖν, Ἐ δὲ
 τῶν πόλεων τῶν ἐμῶν, καὶ τῶν γένος ἐκείνου φόνος,
 μεθ' ὃν ἐκ τῶν πατέρων ἐδωκάτω. ἀξίῳ δ' ἐν ὑπὸ
 τούτοις, τῶν ὀφειλομένων δοθῶναι μοι παρ' ὑμῶν
 δ' ὡρεῖν, ὃ ἐκδορδῶν, ὃ δὲ μικρολόγος τις ὢν, ὃ δ'
 ὑπὸ μισθῶ τῶν πατέρων ἐδωκάτω πρὸς κερύτῳ,
 ἀλλὰ βεβαωθῶναι μοι βυλὸν τὰ κατωρχυῶν
 τε τῶν ὀργῶν, καὶ μὴ δὲ πηλαγῆς, μὴ δ' ἀδελφῶν γε-
 νιάδ' τῶν ἐπιχειρήσιν τῶν ἐμῶν, ὡς ἀτελῆ, καὶ γερω-
 ἀνάξιον κεκομμένῳ. ὅσοι δ' ἀντιλεγείν, καὶ φησὶν
 ἐκ δόλοιο ποιῶν με, τιμᾶν δὲ θέλοντα, καὶ δ' ὡρεῖν

λαμβάνειμ, οὐ γὰρ εἶν' τυραννοκτόνον, οὐδὲ πεπε-
 χθαί μοι τί ἤν' τὸν νόμον, ἀλλ' ὅτι εἴμ τι τῶν ὀργῶν
 τῶν ἐμῶν, πῶς ἀπαίτησιμ τῶν δ' ὠρεῶν. πωυθαύομαι
 ποίνω αὐτοῖ, τί λοιπὸν ἀπαυτεῖς παρ' ἐμοῦ; οὐκ
 ἐβουλήθην; οὐκ ἀνῆλθον; οὐκ ἐφόνδυλα; οὐκ ἠλθὺ
 θέρωσα; μὴ τις ἐπιτάτῃ; μὴ τις κελεύει; μὴ τις ἀ-
 πειλεῖ δειπώτης; μὴ τις με τῶν καθ' ὅσον δει-
 φυγῃ; οὐκ αὖ εἴποις. ἀλλὰ πάντα εἰρήως μετὰ.
 καὶ πάντων οἱ νόμοι, καὶ ἐλθουθεῖα σαφής, καὶ δι-
 μοκρατία βέβαια. καὶ γὰρ μοι ἀνύβριστοι, τῶν πα-
 ῖδ' ἀδελφεῖς, καὶ παρθένοι ἀσφαλεῖς, καὶ εὐορτάζου-
 σα τῶν κινῶν ὀτυχεῖαν ἡ πόλις. τίς ἔν' οὐ τούτων
 ἀπάντων αἴτιος; τίς ὁ ἐκείνα μὲν παύσας, τὰ δ' οὐ
 παρεχμὴν; εἰ γὰρ τις ὅτι τῶν πῶς ἐμοῦ τιμᾶ-
 σθαι δίκαια, παραχωρεῖ τῶν γέροντας, δέξασθαι τῆς
 δ' ὠρεῶν. εἰ δὲ μόνον ἐγὼ πάντα διεπραξαίμην,
 πολυῶν, κινδυνούων, ἀνιῶν, ἀναεῶν, πελάζων,
 δι' ἁλλήλων τιμωροῦμένων, τί μου συμβαλλείας τὰ
 κατὰ νόμα; τί δὲ ἀχάριστον πρὸς με τῶν δ' ἡμῶν
 ποιεῖς εἶναι; οὐ γὰρ αὐτῶν ἐφόνδυλας τῶν τυράννων,
 ὁ δὲ νόμος τυραννοκτόνον δίδωσι τῶν δ' ὠρεῶν.
 συμβαίνει δὲ, εἰπέ μοι, τί, ἢ αὐτὸν ἀνελείμ, ἢ τὸν θα-
 νάτου παραχρῆν τῶν αἰτίων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' ἔν'
 οἶμαι. ἀλλὰ ὅσον μόνον ὁ νομοθέτης εἶδε, τῶν ἐλθὺ
 θεῖαν, τῶν δημοκρατίαν, τῶν τῶν δεινῶν ἀπαλ-
 λαγνῶν. τοῦτ' ἐτίμησε, τοῦτ' ἀξιοῖ ἀμοιβῆς ἰστέλα
 εἶναι, ὅπου οὐκ αὖ εἴποις μὴ δ' ἐμὲ γεγενηθῆναι. εἰ γὰρ
 ἐφόνδυλα,

ἐφόνδυσαι, δι' ὃν ἐκείνθ' ἔλῃ οὐκ ἐδωιάτῳ, αἱ τὸς
ἐργασμαι τὴν σφαγλῷ. ἐμὸς ὁ φόνθ', ἢ χεῖρ ἐκέ-
νω. μὴ τοίνυν ἀκρεβολουγὸν ἐπὶ πόδι τῷ τρόπου φῖ
τελοδύτης, μὴδ' ὀξετάζει, ὅπως ἀπέθανον, ἀλλ' εἰ
μῆκετ' ὄσιν, εἰ δὲ ἐμὲ τὸ μῆκετ' εἶναι ἔχει. ἐπεὶ κα-
κῆνο πρῶσεξετάσειμ μοι δοκῆς, καὶ συνοφαντή-
σειμ ὅς ἐδουργέτας, εἰ τις μὴ ξίφει, ἀλλὰ λίθῳ ἢ ξύ-
λῳ, ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ ἀπέκτεινε. τί δέ, εἰ λιμῶ ὀξε-
πολιόρκεια τῶν τυράννορ, τὴν ἀνάγκῃ φῖ τελοδύ-
της παρέχωρ, ἀπῆνταις αὐ καὶ τότε παρ' ἐμῷ αὐτῷ
χεῖρα τὴν σφαγλῷ, ἢ γνῶν ἐλεγῆς μοι τί πῶς τῶν
νόμορ, καὶ ταῦτα, χαλεπώτοδον τῷ κακουργου
πεφονδυμένῳ; γν' ἴσον ὀξετάζει, ὅτ' ἀπαίτη, ὅτ' ἀ-
πολυπραγμόνα. τίς τῶν πονηρῶν λέπεται; ἢ τίς
ἐλπίς τῷ φόβου; ἢ τί νόμνημα τῶν συμφορῶν; εἰ
δὲ καθεαὶ πάντα, καὶ εἰρηνικά, συνοφαντοῦ-
τός ὅστι, τῷ τρόπῳ τῶν πεπραγμένων χωρμίνου,
ἀποσὸρ εἰς ἐλεειν τὴν ὑπὸ τοῖς πεπονημένοις διω-
ρεαί. ἐγὼ δὲ καὶ ὅτ' ἐμὲ μνημαι δικηροδουμένον γν'
τοῖς νόμοις, ἐκτὸς εἰ μὴ, δῖα τὴν πολλῇ δουλείαν,
ἐπὶ λέλησμαι τῶν γν' αὐτοῖς εἰρημνίων, αἰτίας θα-
νοῦ τοῦ εἶναι διτῆς, εἰ τις αὐτὸς ἀπέκτεινον, ἢ εἰ τις
μὴ αὐτὸς μὲν ἀπέκτεινε, μὴ δὲ τῇ χεῖρ ἐδρασε τὸ
ὄργον. ἠναλγῆσε ᾗ, καὶ παρῆχον ἀφορμῇ τῷ φό-
νου τὰ ἴσα, καὶ ὅτ' ἐμὲ ἀξιοῖ ὁ νόμθ' αὐτῶν ἀντιολά-
ζεσθαι, μὴ δὲ δικαίως. οὐ γὰρ ἐβούλητο τῷ πεπρα-
γμένῳ ἴσον γίγνεσθαι τὸ φῖ ἀδείας, ὅτ' ἐπὶ τῇ λοι-

πῶρ ἢ δέ τι σις τῷ τρόπου τῷ σφαγῆς. εἴτα ἄρ μ
 οὕτως ἀρκτείνοντα καλῶμεν, ὡς ἀνδροφόνου, δι
 καοῖς, καὶ οὐδ' αὖ μὴς ἀφ' ἑοδα θέλεις. ἄρ δὲ καὶ ἄρ
 αὐτῶρ πούτω τρόπου δὲ πεποινηκὸς τῶν πόλιν,
 οὐ τῶν ὁμοίων ἀξιώσεις τοῖς δουργέταις; οὐδὲ γὰρ
 ἐκείνῳ αὐτῶν λέγειν, ὡς ἐγὼ μὲν ἀπλῶς αὐτῶν ἐ-
 πραξα, ἡμεῖς δὲ πὶ τέλος ἄλλως χρῆσθαι, ἐμῶ
 μὴ δειλῶσαντ. τί γὰρ ἐπὶ ἐδεδίειν, τῷ ἰχυροτέ-
 ρου πεφονδευμένου; τί δὲ κατέλιπον τὸ ξιφ. οὐ
 τῷ σφαγῆ, εἰ μὴ πάντως τὸ ἐσόμενον αὐτῶν πρὸς
 μαντρυμένῳ; ἐκτὸς εἰ μὴ ὅσον φῆς, ὡς οὐ τύραννος
 ὁ τεθνεὺς ἦν, οὐδὲ ταύτῳ εἶχε τὴν περὶ σφαγῆν,
 οὐδὲ δ' ὡς αὐτῶν πολλὰς, εἰ ἀρβαῖοι, ἡδέως
 αὐτῶν εἰδώκετε, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν εἴπεις. εἴτα τῷ τυ-
 ράννου πεφονδευμένου, τῷ τὴν αἰτίαν παραχρόν-
 τι σφαγῆς, οὐκ ἀρδῶσεις τὴν διωρεάν; ὡς τῆς
 πολυπραγμοσύνης. μέλει δὲ σοι, πῶς ἀπέθανεν,
 ἀπολαύοντι τῷ ἐλευθερίας; ἢ ἄρ τὴν δημοκρατί-
 ας ἀποδεδωκὸς, πῶς τῷ τῷ πρὸς αὐτῆς;
 καὶ τοι ὁ γὰρ νόμος, ὡς φῆς, τὸ κεφάλαιον δ' ἐτάζει
 τῶν πεπραγμένων, τὰ δ' αὖ μέσου δὲ πάντα εἶα, ὅ
 οὐκ ἐπὶ πολυπραγμονεῖ. τί γὰρ, καὶ οὐκ ἴδεά στας
 πρὸς τύραννον, ἢ δὲ τιμῶν ἐλαβε τυραννοκτόνος; καὶ
 μὴ δὲ δικαίως, ἐλευθερίαν γὰρ καὶ κῆν. ἀντὶ δὲ
 λείας παρέχεται. τὸ δ' ἴσ' ἐμοῦ γὰρ γνημιόμου, οὐ
 φυχῆ, οὐδὲ δ' δουτοῦρας ἐπαναστάσεως ἐλπίς, ἀλλὰ
 παντελὴς καθαίρεισι, καὶ πανώλεθρα πάντας

τοὺς γήρους, καὶ ῥιζοθῆν τὸ δεινὸν ἅπαν ἐκκεκομμέ-
 νομ. καὶ μοι, πῶς θεῶν, ἥδη ἀπ' ἀρχῆς οὐ τέλειθ',
 εἰ δοκεῖ, πάντα διετάξατε, εἰ τι τῶν πρὸς τὸν νόμον
 παραλέληπται, καὶ εἰ γινώσκῃ τῶν πρὸς εἶναι ὀφειλόν
 τωρ τυραννοκτόνω. πρῶτα μὲν δ' ἡ γνώμῃ πρὸς
 πάρεμιν γῆν γηναίαν καὶ Φιλόπολιν, καὶ πρὸς τῶν
 κρινῶν κινδυνώειν ἐβέλουςαμ, καὶ ἐπὶ οἰκείῳ θα-
 νατῷ τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν ὠνησομηνίω. ἄρ'
 οὐκ πρὸς ὅσῳ γινώσκουσι, ἐμαλακίῳδιν, ἢ πρὸς δι-
 μιχρὸς τινα τῶν δὲ μέσου κινδυνῶν ἀπάκησας, ὅτε
 αὐτοὶ εἴποις. μὲν τοίνυν αὐτὸν τοῦτον ἐπιμόνο, καὶ νόμῳ
 ζῆτο θελήσαι μόνον, καὶ τοὺς βουλόμενα ταῦ-
 τα, εἰ καὶ μὴ χρῆσθαι ἀποβέβηκε, ἐκ τε τῆς γνώμης
 αὐτῆς κατὰσάντα με, γέρας ἀξιοῦν, ὡς οὐδ' ἔγ-
 γω λαμβάνειν. ἐμοῦ μὲν οὐ διωκθῆναι, ἀλλὰ δὲ
 μετ' ἐμὲ τυραννοκτονηθῆναι, ἄλογον, εἰπέ μοι,
 ἢ ἀγνοῶμαι ὡς παραχθῆναι; καὶ μολίσι, ἢ ἔλεγον,
 αὐτοῦ δὲ, ἐβουλόμην, ἢ βέλουςα, ἐπεχείρησα, ἐπειρά-
 θην τῆς γνώμης, μόνον ἄξιός εἰμι τιμᾶσθαι, τί αὐ-
 τὸν περὶ τὸν τόπον; νῦν δὲ οὐ πού τοι φημι, ἀλλὰ καὶ
 αὐτὸν ἔλεγον, καὶ ἐκινδυνώδυσσα, καὶ μετὰ πρὸς τὸ
 νεανίσκου σφαγῆς ἐποίησα. μὴ γὰρ οὕτω ῥᾶστον,
 μήδ' ὀυχοῖς ὑπολάβηται εἶναι τὸ πρᾶγμα, φρε-
 ραὶν ὑποβλήσασθαι, καὶ διρυφόρων κρατῆσαι, καὶ τῶν
 ψαδά τοσούτους μόνον, ἀλλὰ χερσὶν τὸ μέγιστον
 γινώσκῃ τυραννοκτονία, καὶ τὸ κεφαλαίον τῶν ὀρ-
 γων, πού τοι ὅστις οὐ γὰρ δ' ἡ αὐτὸς γε ὁ τυραννός,

μέγα καὶ δυσέλωτόν καὶ δυσκατόργασόν ὄσιν,
 ἀλλὰ τὰ φερούμενα καὶ συνέχοντα τὴν τυραννί-
 δια. ἅ τις αὖ νικήσῃ, πάντα οὐτ' κατάρθωσιν,
 καὶ ῥ' λοιπὸν, ὀλίγον. ῥ' δὲ διὰ ἀρεῖ τῶν τυράννων
 πρὸς ἐλθεῖν οὐκ αὖ ὑπερβεί μοι, μηδ' οὐχὶ τῶν πρὸς αὐ-
 τοὺς φυλάκων, καὶ δορυφόρων ἀπάντων κεκρατη-
 κός τι, καὶ κένους ἀπαντας πρὸς νικηκός τι, οὐδ' ἔν-
 τι πρὸς ἴσθμι, ἀλλ' ὑπὸ τούτων αὖθις μὲν, φυλα-
 κῆς ἐκράτιστα, δορυφόρους γνῆκτα. τὸν τύραν-
 νον, ἀφύλακτον, ἀνοπλον, γυμνὸν ἀπέδωκε. τι-
 μὴς ἄξιον ὑπὸ τούτοις εἶναι σοι δοκῶ, ἢ ἐπὶ ἀπαι-
 τῆς πρὸς ἐμοῦ ῥ' φόνου; ἀλλ' εἰ καὶ φόνου ζητῆς,
 οὐδὲ ῥ' οὐ γινώσκεις, οὐδ' ἀναιδέως εἰμι, ἀλλ' εἰργα-
 σμαι μεγάλῃ καὶ γηρναίᾳ σφαγῇ, καὶ νείκεος
 ἀκμάζοντι, καὶ πᾶσι φοβερόν, δι' ὃν ἀνεπιβέβη-
 τ' καὶ κῆν' ἡμῶν, ὃ μόνον ἐδάξῃς, ὅς αὖ τὴν πολλὰν
 ἤρκει δορυφόρων. ἄρ' οὐκ ἄξιον, ὃ οὐτ', δ' ὡ-
 ρεῖς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
 εἰ δορυφόρον γνῆα, τί δ', εἰ ὑπερέτλω τινὰ τῶν τυ-
 ράννου ἀπέκτεινα, τί δ', εἰ οἰκέτλω τίμιον; οὐ μέ-
 γα αὖ ἐδῆξεν καὶ ῥ' οὐ, ἀνελδόντα γν' μέσῃ τῇ ἀερο-
 πόλει, γν' μέσῃς τοῖς ὀπλοῖς, φόνου τινὸς ὄργασσε
 δεῖν τῶν τῶν τυράννου φίλων; νῦν δὲ καὶ τὸν πε-
 φονδευμένον αὐτὸν ἴδε. ἵος ἡμῶν τυράννου, μάλλον
 δὲ τύραννον χαλεπώτερον, καὶ διαπύκνους ἀπα-
 ραίτητον, καὶ καλασῆς ὁμότερον, καὶ ὑβριστεῖς
 βιαϊότερον. ῥ' δὲ μέγιστον, κληρονόμον τῶν ὅλων,

Ἐδιδόχως, ἡγ' ἐπιπολὺν παραθέσθαι τὰς ἡμετέ-
ρας συμφορὰς διωαμηνθ'. βούλει ὅτ' ἄν μόνον πε-
πράχθαι μοι, ζῶν δ' ἐπὶ τῷ τυραννὸρ διαπεφύ-
γῳτα; γέρας δὲ ὑπὸ τούτοις αἰτῶ. τί φατε, οὐ δ' ὠ-
σετε; οὐχὶ κακῆνον ὑφ' ἑωρᾶδε; οὐ δ' εἰσότης, ὃ βα-
ρὺς, οὐκ ἀφόρητος ἡ; νῦν δὲ ἔτι τὸ κεφάλαιον αὐ-
τὸ γνῶναι τε. ὁ γὰρ οὐτ' ἄπαυται παρ' ἐμοῦ, ὅτ' ἄν,
ὡς γὰρ ἡ, ἀρίστη διεπραξάμεν, καὶ τὸν τυραννὸρ
ἀπέκτεινα ἐτόρῳ φόνῳ, οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ πληγῇ
μᾶ, ὅπως δυνάτοιστα τὸν ἡ αὐτῷ, ὑπὸ τηλικού-
τοις ἀδικήμασι, ἀλλὰ λυπὴν πεθεσάνικας πολ-
λῇ, ἡγ' ὁφθαλμοῖς δειξάς τὰ ὀλιγαῖς οἰκτρῶς
πεθεσάμεν, ἡγ' ὁ γὰρ ἡλικίας, εἰ καὶ πονηρὸν, ἀλλ' οὐκ
καὶ ἀκμάζοντα, καὶ ὁμοίον τῷ πατρί, αἵματος ἔτι
λύθρου ἐκπεπλησμένον. ταῦτ' ἐστὶ πατόρων τὰ
τραύματα. ταῦτα ξίφη δικαίων τυραννοκτόνων.
οὐτ' ἄνατ' ἀξίῳ ὡμῶν τυράνων. αὐτῇ τι-
μωρίᾳ πρέπουσα τοσούτοις ἀδικήμασι. τὸ δ' ὅτι
θὺς ἀφθανεῖν, τὸ δ' ὅτι θὺς ἀγνοῖσαι, τὸ δὲ μηδὲν
ποιοῦν τοῦ δέσποτος ἰδέσθαι, οὐδ' ὅτι ἔχει τυραννικῆς κολά-
σεως ἀξίον. οὐ γὰρ ἡγ' ὁ γὰρ ἡγ' ὁ γὰρ, οὐκ ἡγ' ὁ γὰρ,
οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδ' εἰς, ὅσῳ ἐκείνῳ ὅτι νοῖαν πρὸς
τῷ ἡγ' ὁ γὰρ ἔχει, καὶ ὡς οὐκ ἂν ἡγ' ὁ γὰρ ἐπιβιῶναι οὐδ'
ὀλίγον αὐτῷ χρόνον. πάντῳ μὲν γὰρ πατόρ' ὅτι
σὺς πρὸς ὅτι πᾶσι δὲ τοιοῦτοι, ὁ δὲ καὶ πρὸς τῷ
τόρῳ πᾶσι ἄλλων ἔχον, εἰκότως, ὅσῳ μόνον ἐκεί-
νον καὶ ἐμόνα, καὶ φύλακα τῷ τυραννίδ' ὅτι, ἔτι μὲν

νορ περικινδυνόοντα το πατρός, καὶ τὴν ἀσφα-
 λειαν τῇ ἀρχῇ παρεχόμενον, ὥς εἰ καὶ μὴ εἴα τὴν
 δύνοισαν, ἀλλὰ εἴα τὴν ἀπόγνωσιν, θυτὺς ἡπιστά-
 μιν τεθνηξόμενον αὐτὸν, καὶ λογιούμενον, ὡς οὐ-
 διγνῆτι τοῖς ὄφελος, εἴ ἐκ τοῦ παιδὸς ἀσφα-
 λείας καὶ χρημείας. ἅπαντα ποίνω αὐτῷ ἀθρόα
 πόδες, καὶ τὴν φύσιν, τὴν λύπην, τὴν ἀπόγνω-
 σιν, τὸν φόβον, τὰς ὑπὸ τῶν μελλόντων ἐλπίδας χρο-
 νων, ἐπ' αὐτὸν ἐχρησάμεν τοῖς συμμάχοις, ὅ πα-
 ρὰ τὴν πελοταίαν ἐκείνῳ σκέψιν κατέλωσεν
 καὶ ἀπέθανεν ὑμῖν ἄτεκνον, λευπημένον, ὁδυ-
 ρόμενος, διακρύων, πεπνυθικῶς τωγνός, ὀλιγοχρό-
 νιος μὲν, ἀλλ' ἱκανὸν πατὴρ, καὶ τὸ δεινότατον, αὐ-
 τὸς ὑφ' αὐτοῦ, ὡς ὁρ' θανάτων οἰκτιστος, καὶ πολ-
 λῶ χαλεπώτερος, ἢ εἰ ἕκ' ἄλλου γίγνοιτο. ποῦ μοι
 τὸ ξίφος, μὴ τις ἄλλος εἶδεν γνωεῖται, μὴ τινος ἄλλου
 ὅπλον εἶδεν ἡμεῖς; τίς αὐτὸν δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἀνέκο-
 μισε, πῶς τοῦ τυράννου τίς ἐχρηάτο, τίς αὐτὸν ἐπ'
 ἐκείνον ἀπέσειλεν; ὡς ξίφος κρινανόν, καὶ διαδω-
 χον τῶν ἡμῶν καπορθωμάτων, μετὰ ποσούτους κιν-
 δυνούς, μετὰ ποσούτους φόνους ἀμελέμεθα, καὶ
 ἀνάξιοι δοκῶμεν δωρεᾶς; εἰ γὰρ ὑπὲρ μόνου πύ-
 του τὴν τιμὴν ἡτοῦ παρ' ὑμῶν, εἰ γὰρ ἔλεγον, αὐ-
 τὸν δὲ, ἀρ' θανόντες ἐδεήσαντο τοῦ τυράννου, ὅ αὐτό-
 πλῳ ὑπὸ τοῦ καιροῦ κατέλημμεν, ξίφος εἶδεν ἡμῶν
 ὑπερέτης, ὅ πῶς τὸ τέλος εἴλετο θειᾶς σιωπῆς
 γησε πάντες, εἶδεν τιμῆς τε καὶ δωρεᾶς ἄξιον νομί-
 ζαμεν,

ὦτε, διαπότλω οὕτω δικμοτικῷ κτήματος οὐκ
 αὐτὸς ἡμεῖς φαδρε, οὐκ αὐτὸς γὰρ τοῖς ἰσοῦς αὐτῶν
 φατε; οὐκ αὐτὸς ξίφος γὰρ τοῖς ἰσοῦς αὐτῶν
 οὐκ αὐτὸς μετὰ τῶν θεῶν ἐκείνο πλοσικωμήατε; νῦν
 μοι γινώσκατε, οἷα πεποινηκῆναι εἰς τὸν τυραν-
 νομ, οἷα δὲ εἰρηκῆναι πρὸς τὴν πελοπίης. ἐπεὶ γὰρ ἔσθ'
 ἐμοῦ φονδύμενον, καὶ πτωσισμῶν πολλοῖς
 τραύμασιν οὐτὰ φανερὰ τῷ σώματος, ὡς αὐτὸς μά-
 λιστα λυπήσειν ἐμελλον τὸν γεγεννητότα, ὡς αὐτὸς
 ἐκ πρώτης θεας διαταράξαι, ὁ μὲν αὐτοῖς οἰ-
 κτρον, ἐπιδοῶμεν τὸν γεγεννητότα, οὐ βοηθον,
 οὐδὲ σύμμαχον, ἥδιαι γὰρ πρὸς ἐνὶ τῷ ὄντι, καὶ ἀ-
 δυνά, ἀλλὰ θεατῶν τῶν οἰκείων κακῶν. ἐγὼ γὰρ ἀ-
 πηλασθῶμεν, ποιητὴς μὲν ἐλπίδος τραγωδίας γε-
 γνημένος, καταλιπὼν δὲ τὸν ὑποκριτῆ τὸν νε-
 κρῶν, καὶ τὸν σκηνῶν, καὶ τὸ ξίφος, καὶ τὰ λοιπὰ
 τοῦ δράματος. ἐπιστὰς δ' ἐκείνος, καὶ ἰδὼν ἡμῶν, ὅρ-
 ῳ ἔχει μόνον, ὀλίγον ἐμπνέοντα, ἡμαγμῶν, ἐμπε-
 πλησμένον τοῦ φόβου, καὶ τὰ τραύματα σιωπῇ,
 καὶ πολλὰ καὶ καίρια, αὐτοῖς ὅσων τέκνον, αὐτῶν
 ῥήματα, πεφονδύμεθα, τὴν τυραννοκτονήμεθα. ποῦ
 ὁ σφαγεὺς, τίς με τηρεῖ, τίς με φυλάττει; δὲ σὺ,
 τέκνον πτωσισμῶν, ἢ μή τι ὡς γέροντος ὑποδ-
 φρονεῖ; καὶ τῇ βραδύτητι καλᾷ δέον, καὶ πα-
 ρατίνει μοι τὸν φόνον, καὶ μακροτέραν μοι τὴν
 σφαγὴν ποιεῖ. καὶ ταῦτα λεγὼν, ἐξήτει τὸ ξίφος,
 αὐτὸς γὰρ ἀνοπλὸς ὢν, δὲ τὰ πάντα βρῶτα δι-

θάρρειν. ἀλλ' οὐδὲ ἄρ' ἐνέδωκεν, πάλαι δ' ἴω ἔω
 ἔμου καὶ ἄρ' ἐπὶ παρὸν σκόδα σμύλον, καὶ πῶς
 τὸ μέλλον τὸ λημνὸν καὶ ταλεῖσι μύλον. ἀποπα-
 ρας δ' ἡ ἴσφαγῆς, καὶ τὸ τραύματος ἐξελών τ'
 ξίφος, φησὶ, πῶς μικροῦ μὲν με ἀπέκτεινας, νῦν δ'
 ἀνὰ πᾶσιν ξίφος. πατρὶ πρὸς θυοῦ τι παραμύθιον
 ἔλθῃ, καὶ πρὸς θυοῦ τι χεῖρ δις συχρῶσι στυαγῶ-
 νισαι, ἀπὸ σφαξον, τυραννοκτόνησον, καὶ τὸ πρὸς
 θεῖν ἀπὸ λαξον. εἴθε πρῶτος σοι γνέτιχον, εἴθε τ'
 τάξιμ πρὸς λαξον τὸ φόνου. ἀπὸ θανον αὖ, ἀλλ' ἡ
 ὡς τυραννος μόνον, ἀλλ' ἐπὶ νομίζω ἐξῆμ ἐκδιον,
 νῦν δ' ὡς ἄτεκνος, νῦν δ' ὡς οὐδὲ φονέως δύπο-
 ρῶν. καὶ ταῦτ' ἅμα λέγων, ἐπὶ γὰρ τὴν σφαγῶν,
 τρεμῶν, οὐδ' ἀνέμνος, ἐπὶ θυμῶν μὲν, ἀδ' ἐνὶ δὲ
 πῶς τὴν ἴσφαγῆς τὸ τὸ λημνὸν. πόσαι κα-
 λάσεις ταῦτα; πόσαι τραύματα; πόσοι θάνατοι;
 πόσαι τυραννοκτονίαι; πόσαι δ' ὠρεαί; καὶ τέλος,
 ἐωράκατε πᾶσι τοῖς τῶν μὲν νεανίαν πρὸς κέμνον,
 οὐδὲ μικρόν, οὐδ' ὅσον ταγῶνισον ὄργον, τῶν πρὸς
 σέθεν τὴν δὲ αὐτῶν πρὸς κέμνον, καὶ τὸ αἶμα ἀμ-
 φοῖν ἀνακεκραμύλον, τὴν ἐλθὺν θείον ἐκείνῳ, καὶ
 ἐπὶ νίκιον ἀπονδύλῳ, καὶ τὰ ὄργα τὸ ξίφος τὸ ἐ-
 μου. αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος γὰρ μίση ἀμφοτέρω ἐπὶ δὲ
 κνύμνον, ὡς οὐκ ἀνέξιον γελῆναι τὸ δὲ ἀπὸ-
 του, καὶ μαρτυρόμνον, ὅτι μοι πῶς δὲ κινῶν ἴσφα-
 γῆ. ἄρ' ἔω ἔμου γηρόμνον, μικρότόρον ἴω, νῦν ἡ
 λαμπρότόρον ὅτι τὴν καὶ νύτῃ, καὶ ὁ μὲν καὶ ἐλθὺν
 τὴν

τὴν τυραννίδα πᾶσιν, εἰμὶ ἐγὼ, μεμείρισαι δὲ
 πολλοὺς τὸ ὄργον, ὡς πορὶν δρᾶματι. Ἐπεὶ τὰ μὲν
 πρῶτα ἐγὼ ὑπεκρινάμην, τὰ δὲ δεύτερα ἡ ὁ πᾶσι,
 τὰ τρίτα δὲ ὁ τύραννος αὐτός. τὸ ξίφος δὲ πᾶσι
 ὑπεκρίθησιν.

Αποκρυψόμην Θ.

Αποκρυψάμενος τις ἱατρικῶν δόξεων, μακρότατον
 τὸν πατέρα, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἱατρῶν ἀπεγνωσμένον,
 ἱασσάμενος φάρμακον δώσει, ἀνελήφθη αὖθις
 εἰς τὸ γένος. μετὰ ταῦτα, μεμνῆσαν τὴν μη-
 τρᾶν ἰσχυρᾶς κελόνομνος, ἀρκευήσεται.

Οὕτως καὶ μὲν ταῦτα, ὡς αὐτὸς διηγεῖται, δὲ
 παράδοξα, ὑπὸ τοῦ πατρὸς γινόμενα πα-
 ρόντι γινόμενα, οὐδὲ νῦν πρῶτον τὰ τοιαῦτα ὅρ-
 γίζεται, ἀλλὰ πρόχειρον οὗτος ὀνόματι αὐτῷ, καὶ
 σιωπῆως ὑπὸ τοῦτ' ἀκινεῖται τὸ διηγήσειον. Ἐ-
 κείνο δὲ κακὸν ὅσον νῦν διςυχῶ, ὅτι ἐγκλημα μὲν
 ἴδιον οὐκ ἔχω, κινδυνόω δὲ πτωχεῖαν ὑποχρεῖν
 ὑπὲρ τῆς τέχνης, εἰ μὴ πάντα διώτατοι πείθεσθαι
 τούτῳ κελόνοιν. οὐ τί γένοιτ' ἀνὰ τὸ πῶτον, δε-
 ραπτόμεν ἐκ πτωσάγματος, οὐκ ἐδ' ὡς ἡ τέχνη δι-
 νατα, ἀλλ' ὡς ὁ πατὴρ βούλεται, ἐβουλόμην μὲν
 οὐκ τὴν ἱατρικὴν, καὶ τοιοῦτον τι ἔχειν φάρμα-
 κον, ὃ μὴ μόνον εὖ μεμνόντας, ἀλλὰ καὶ εὖ ἀδι-
 κως ὀργισμένους πᾶσι ἐδωκατο, ἵνα καὶ τὸ τοῦ
 πατρὸς νόσημα ἱασσάμενος. νυνὶ δὲ τὰ μὲν τῆς μα-

νίας αὐτῷ τέλειον ὑπέπαυτο, τὰ δὲ τῶν ὀργῆς μᾶλ-
 λον ἐπιτείνεται, καὶ τὸ δεινότερον, τοῖς μὲν ἄλλοις
 ἀπασι σωφρονεῖ, καὶ τὸ ἐμὸν δὲ τὸ θοραπύσαντες
 μόνον μαίνεται, τὸν μὲν οὖν μισθὸν τῆς θοραπείας
 ὁρᾷτε οἷον ἀπολαμβάνω. ἀποκηρύττω μὲν οὖν
 αὐτῷ πάλιν, καὶ τὸ γῆρας ἀποτρίβω μὲν οὖν διδύ-
 τιστον, ὡσπερ εἴα τούτῳ ἀναληφθεὶς πρὸς ὀλίγον,
 ἵν' ἀτιμότητος γῆρας, πολλάκις ἐκπεσῶν τῆς
 οἰκίας. ἐγὼ δὲ, γὰρ μὲν τοῖς διωκτοῖς, οὐδ' ἐν κελδο-
 διῶναι πόλεμῳ, πρῶτον γοῦν ἀκλῆτος ἦσιν ὑπὸ
 τῶν βοήθειαν. ὅταν δὲ τι ἢ τελείως ἀπεγνωσμέ-
 νον, οὐδ' ἐπιχειρεῖν βούλομαι. ὡς δὲ τῶν γυναικῶν
 ταύτης εἰκότως καὶ ἀπολμότορος εἰμι, λογίζομαι
 γὰρ, οἷα πάθοιμι αὐτὸν τὸν πατέρα, ἀποτυχῶν,
 ὅς οὐδ' ἀρξάμενος τῆς θοραπείας, ἀποκηρύττωμαι.
 ἀχθομαι μὲν ὅν, ὡς αὐτὸν δικασαί, ὡς τῇ μητρὶ,
 χαλεπῶς ἐχρύνει, χρεὴν γὰρ ἔχω, καὶ ὡς τῶν πατρὶ
 δι' ἐκείνῳ ἀνωμλίῳ, τὸ δὲ μέγιστον, ἐπ' ἐμαυτῷ
 ἀπὸ θεῶν δουλεύει, καὶ ἀπεσπύττωμαι, ὑπουργεῖν
 οὐ διωαμλίῳ, καὶ δι' ἐπὶ ὁρβολίῳ τῶν νόσων, καὶ ἀ-
 δικίαν τῶν τέχνης. πλὴν οὐ δίκαιον οἶμαι, ἀποκη-
 ρύττειν τὸν, ἀλλὰ μὴ διώαται ποιεῖν, μὴ δὲ τῶν ἀρ-
 χῶν ὑποτασσέμεν. δι' αἷς μὲν οὐκ αἰτίας καὶ πρὸ
 τῶν ἀπεκρήρυξέ με, ῥάδιον σιωπῶν ἐκ τῶν πα-
 ρόντων. ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς ἐκείνας μὲν, ὡς οἶομαι, ἵνα
 νῶς τῶν μετὰ ταῦτα βίῳ ἀπελογησάμεν. ὅταν
 τὴ δὲ, ἀνὸν ἐγχαλεῖ, ὡς αὐτὸς οἶός τε ὧ, ἀπολογησώ-
 μαι,

μαί, μικρά ἡμῖν διηγοσάμεν· τῶν ἐμῶν, ὁ γὰρ δι-
 πάτωρ καὶ δ' ὑποπαιθεὶς ἐγὼ, ὁ κατὰ ταχιδίον τὸν
 πατέρα, καὶ ἀνάξια πράττων τῷ γένους, τότε μὲν
 αὐτῷ, τὰ πολλὰ ἐκείνα βοῶντι, καὶ δατεινομένῳ,
 ὀλίγα χελῶναι ἀντιλέγειν ὤομαι. ἀπελθὼν δὲ τῷ οἷ
 κίεας, γνόμενον μοι δικαστήριον ἔσεσθαι μέγα, ἃ ἦ
 φον ἀληθῆ, τὸν μετὰ ταῦτα βίον, καὶ τὸ φαίνεσθαι
 πάντοτε τῶν τῷ πατρὶ ἐγκλημάτων ἐκείνων
 ἀφεσηκότες, καὶ πρὸς τὰ κέλαια τῶν ἐπιτηδύ-
 μων ἐσπουδακότες, καὶ τοῖς ἀρίστοις σιωπῶντες.
 πτωρὼν μὲν δὲ καὶ τοιούτων τι, καὶ ὑπὸ πῶλον,
 μὴ δὴ, ὡς οὐ σφόδρα καθεσηκότες πατρὸς, ἀδύ-
 κως ὀργίζεσθαι, καὶ ἐγκλήματα ψευδῆ καὶ ὑπο-
 σιωπὴν γίνασθαι. ἃ ἵππερ τινὲς, οἱ μανίας ἀρχὴν ταῦτ'
 εἶναι νομίζοντες, ἃ ἀπὸ πλὴν καὶ ἀκροβολισμὸν, οὐκ
 οὐ μακρὰν ἐπιπεσσυμένην τῷ κακῷ, μῖσος ἄλο-
 γον, ἃ νόμον ἀπὸ πλὴν, ἃ βλασφημίας πωχέρους,
 καὶ δικαστήριον σκυθρωπὸν, ἃ βολὴν καὶ ὀργὴν, καὶ
 ὅλως, χολῆς μετὰ πάντα, διὸ δὴ τάχα μοι καὶ ἰα-
 τρικής δέησιν ποτὲ πωσέμεν. ἀποδημήσας
 οὖν, καὶ τοῖς ὑποδουλωμένοις τῶν ὑπὸ τῷ ἀλλοδα-
 πῆς ἰατρῶν συγγενόμενῳ, καὶ πόνῳ πολλῷ, καὶ
 πτωθιμῇ λιπαρεὶ χρησάμεν, δέμας θοὴν τὴν τέ-
 χην, ἐπανελθὼν δὲ, κατὰ λαμβάνω τὸν πατέρα
 (αὐτῶς ἦδη μεμνηότα, καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἰα-
 τρῶν ἀπεγνωσμένον, οὐκ οὐ βάλῃ ὀρώντων, ὅσοι
 ἀκείβως φιλοκρινουμένων τῶν νόσους, πλὴν, ὅσοι

ψυδόμενά με τὰ σιμῆα, οὐδὲ πωδῶσουςαμ τῶν
 τέχνῳ, ἐπὶ γομ τῶν ἱασιμ γνῖ λαιρῶ θλῖ ἐπιχειρή-
 σεως, καὶ τοι ἱάμοι πινού τῶν θίλων σιωεβολδομ
 μὴ θρασυώεδα, μὴ ἢ δολωλῶ πνα μείζω γνῖεκι
 μοι τὸ ἀκτυχεῖμ, ὡς ἀμωομολῶ τὸν πατόρα φαρ-
 μοκω, ὅ μνησινακῆσανπ, ὡρ ἐπεπόνθειμ ἴσῳ αὐ-
 τοι. καὶ τὸ κεφολαιομ, σῶθῃ μὲν οὗτος θυθὺς λῶ,
 ὅ ἐσῶφρόνει πάλιμ, καὶ πάντα διεγίγνωσκον. οἱ
 παρόντες δὲ ἐθαύμαζον, ἐπῖνει δὲ ἡ μητρηά,
 ἢ φανόρα πᾶσιμ λῶ χαίρουσα, ἱάμοι θυδοκιμωῶ
 π, ἱάκείνω σῶφρονοῦπ. οὗτος δ' ὅν, μαρτυρεῖμ
 γὰρ αὐτῶ ἔχω, μὴ τε μελήσας, μὴ τε σύμβολόμ π-
 να πῶδὲ τούτωμ πωσλαβῶμ, ἐπειδὴ τὸ πᾶν ἦκου
 σε τῶν παρόντων, ἔλνε μὲν τῶν ἀκρηρυεῖμ, ἦορ δὲ
 θλῖ ἴπαρχῆς ἐποιεῖτό με, σῶτῆρα ὅ θυόργετῶ ἀ-
 ποικαλῶμ, ἀκρεῖ ἢ πᾶσαν εἰληφγῖαι ὁμολογῶμ, ἢ
 πῶδὲ τῶν ἐμπεδογν ἐκείνων ἀπολογούμεν. ὅτῳ
 γημόμνομ θυφρανε μὲν πολλοὺς, ὅσοι παρῆσαν
 χρεστοί, ἐλύπει δ' ἐκείνους, ὅσοις ἀποκήρυξις ἦορ,
 ἡδῶμ ἀναλῆψεως. εἶδομ γοῶν τότε οὐ πάντας ὁ-
 μοίως ἡδομλῶνους ὅτῳ πρᾶγμαπ, ἀλλ' θυθὺς πινῶ
 καὶ χροᾶν τρεπομλῶν, καὶ βλέμμα πεταραγμέ-
 νομ, καὶ πρόσωπομ ὡργισμλῶμ, οἷον ἐκ φθόνου ὅ
 μίσους γίγνεται. ἡμεῖς μὲν ὅν, ὡς τὸ εἶδος, γνῖ θυ-
 φροσιώας καὶ θυμηδίας ἡμλν, ἀλλήλους ἀπειλη
 φότομ. ἡ μητρηά δὲ μετὰ μικρὸν θυθὺς νοσεῖμ ἦρ-
 ξατο, νόσομ, ὡ ἀνδρῶν δικασαί, χαλεπῶν ὅ πῶδ

λογον, ἀρχόμενον γὰρ διθύς τὸ δεινὸν περιφύλα-
 ξα. ὃ γὰρ ἀπλοῦν, ὃ δ' ἐπιπόλαιον φιλανίας τὸ εἶ-
 δος, ἀλλὰ καὶ παλαιόν, ὑποκινεῖται ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ
 καὶ ἀπερρήξει, καὶ οὐ τοῦ φανέος ὁρμήσει. πολλὰ
 μὲν ἐν ἡμῶν ἀλλὰ ἡμῶν ὅτι σημεῖα τῶν ἀνιστάμενων
 νότων, γὰρ δὲ ἐκείνο κοινὸν ὡς φιλανίας ταύτης
 περιφύλαξα. πῶς μὲν γὰρ οὗτοι ἄλλους ἡμῶν τε-
 ρα, καὶ πρᾶξις ὅτι, καὶ παρόντων, εἰς τὴν αἰσθη-
 νόσθ, αὐτὸ δ' ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἰσθ, καὶ τοῦτ' ἀκρῶς
 μόνον, καὶ ἐκείνου μάλιστα παροξύνεται, ὅπου καὶ
 αὐτὸ ὅσον, τὸ πονήρως ἀντικείμενος ἔχει ὅτι τεκμή-
 ριον. ταῦτ' ὅρων, ἐγὼ μὲν ἡνιόμην, καὶ τὴν γυναι-
 κα ὥκτερα ἀξίαν οὐραν, ὅτι παρὰ τὸ πρῶτον δὲ
 συχοῦσθαι. ὁ πατήρ δὲ ὑπὸ ἰδιωτέας, οὐ γὰρ οἶδ' ἐν
 οὐτὲ ἀρχὴν τοῦ κατέχοντος κακοῦ, οὐτε τὴν αἰ-
 τίαν, οὐτε τὸ μέτρον τοῦ πάθους, ἐκείνου ἐκείνου
 ὅτι ὁμοίον ἐγχείαι φαρμακον. ὡς γὰρ γὰρ εἴναι μα-
 νίας εἶδος, ὅτι μίαν τὴν νόσον, καὶ τὰ ῥῶμα τῶν
 τῶν, καὶ παραπλησίαν τὴν θεραπείαν δεχόμενον.
 ἐπεὶ δὲ, ὅπου ἀληθές ἐστιν, ἀδυνάτομ εἶναι φημι
 σώζεσθαι τὴν γυναικα, καὶ ἡτῆσθαι ὑπὸ φιλανίας
 ὁμολογῶν, ἀγανακτεῖ, ὅτι ὀργίζεται, καὶ φησὶν ἐκόν
 τα καθευθεῖν, καὶ πρὸς δίδναι τὴν αὐθροπον,
 ἐγχελῶν ἐμοὶ τὴν ἀδελφείαν φιλανίας. καὶ πάσαι
 μὲν σιμῶνται τοῖς λυπουμένοις, ὀργίζονται γυναι-
 κῶν πᾶσι τοῖς μετὰ παρρησίας τὰ ληθὴ λέγουσι.
 πλὴν ἐγὼ γε, ὡς αὐτὸς οἶός τε ὦ, δικαιοδογήσομαι
 πῶς

πρὸς αὐτὸν, ὡς παρ' ἐμοὶ τοῦτο τῆς τέχνης, καὶ πρὸς
 τὸν γε ἅπ' τοῦ νόμου ἀρξομαι, καὶ ὅν οὗτος με ἀρ-
 κηρῆσαι βούλεται, ἢ εἰδὼ, οὐκ ἔθ' ὁμοίαν οὕσαμ
 αὐτῷ νῦν τε καὶ πρότερον τὴν δζουσίαν. οὐ γὰρ ἀ-
 πασι, ὡς πᾶσι, ὁ νομοθέτης, οὐδὲ πᾶσι ἡμεῖς,
 οὐδὲ ὅσῳκίς αὐτὸς ἐδίδωσι, ἀποκρυψήσιν συγκεχώ-
 ρηκεν, οὐδ' ἡδὲ πᾶσι αἰτίας. ἀλλ' ὡς οὐ τοῖς
 πατράσι τὰ τηλικαῦτα ὀργίζεσθαι ἐφῆκεν, οὕτω
 καὶ τῷ πατρίῳ περὶ νόμους, ὡς μὴ ἀδίκως αὐτὸ
 πάχυνσι, καὶ ὅσα ὅσα οὐκ ἐλδουθεῖν ἐφῆ γίγνεσθαι,
 οὐδ' ἀκρίτον τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰς δικαιοσύνην
 ἐκάλεισε, καὶ δοκιμασίας ἐκάθισε αὐτὸς μήτε πρὸς ὅ-
 γλῶν, μήτε ὁρῶντων τὸ δίκαιον λευνοῦντας. ἥδῃ
 γὰρ πολλοῖς πολλὰς αἰτίας ὀργῆς παρὲς
 σταλίας, καὶ τὸν μὲν, ψευδῆς τινι ὁρῶντι παρὲς
 μνησθῆναι, τὸν δὲ οἰκίστην πεισθύνοντα, ἢ γυναικῶν ἐχθρῶν.
 οὐκ ὡς ἡγεῖτο ἀδίκασον γίγνεσθαι τὸ πρᾶγμα,
 οὐδ' ὁρῶντος αὐτὸς παρὲς δυνάμει ἀλίσκεσθαι, ἀλ-
 λά καὶ ὁρῶντος ἐγγεῖται, καὶ λόγῳ ἀρδίδοται, καὶ
 ἀνέξεσθαι οὐδὲν καταλείπεται. ἐπεὶ τοίνυν ἔξε-
 σι καὶ τὸ μὲν ἐγκαλεῖν μόνου ὁ πατὴρ κύριος, ὅ-
 τι λῆναι δὲ, εἰ δὴ λογὰ αἰπᾶται, ὅμοις οἱ δικαστοῖς,
 αὐτὸν μὲν, ὁμοίως ἐπιφέρει, καὶ ἐφ' ὃ νῦν ἀγανακτεῖ,
 μηδ' ἐπὶ σὺν πεῖτε. πρότερον δ' ἐκεῖνο δζετᾶσα-
 τε, εἰ ἐπὶ δούτιον ἀρκερῆσθαι αὐτῷ, ἀπαξ ἀρκερῆ-
 ξαντι, χρῆσθαι μὲν τῷ πατρί τοῦ νόμου δζουσίᾳ, καὶ
 ἀρκερῆσθαι πᾶσι πατρικῶς ταύτῃ διωκτέων,

εἰτ' αὖθις ἀναλαβόντι, καὶ λύσαντι τὴν ἀρχήν-
 ξιν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀδικώτατος εἶναι φημι ἢ τοιοῦ-
 τον, ἀπὸρραυτοὺς γημεῖσθαι καὶ τῶν παίδων τὰς τι-
 μωρίας, καὶ πολλὰς τὰς καταδικὰς, καὶ τὸν φό-
 βον αἰδέσθαι, καὶ τὸν νόμον ἄρ' ἢ μὲν σωρογίζεσθαι,
 μετὰ μικρὸν δὲ λύνεσθαι, καὶ πάλιν ὁμοίως ἰχυρὸν
 εἶναι, καὶ ὅλως, αἰῶ καὶ κἄτω σρέφεσθαι τὰ δίκαια,
 πῶς ἢ ὑπὸ λαιροῦ δεινοῦ τοῖς πατράσι. ἀλλὰ ἢ
 μὲν πρῶτον, ἄξιον ἐπιγίγναι, καὶ ἀγανακτοῦντι
 σωμαγανακτεῖν, καὶ λυσιον εἰ τιμωρίας ποιεῖν
 ἢ γυμνησθῆναι. καὶ δ' ἂν ἀπαξ ἀναλώσῃ τὴν δζου-
 σίαν, καὶ καταχρήσῃται τῷ νόμῳ, καὶ ἐμπλησθῇ
 εἰς ὀργήν, εἴτα μετὰ ταῦτα ἀναλαβὴν, χρυσὸν εἶναι
 μεταπαιθεῖς, ὡς τούτων ἀνάλγη μὲν μέλει, καὶ
 μηκέτι μεταπιδεῖν, μὴ δὲ μεταβολῆναι, μὴ ἢ
 μεταποιεῖν τὴν κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ τὸν γημνησθῆ-
 ναι, πονηρὸν ἢ χρυσὸν ἀρεθίσσεσθαι, οὐδὲν, οἶμαι,
 γνῶρισμα. καὶ δ' ἂν ὅσον οὐδ' ἀναξίους τὸ γῆρας
 παραιτεῖσθαι συγκεχώρηται, τοῖς ὅτε ἡγνούσῃ,
 ἀνατρεφάμενοις. ὅταν δὲ μὴ κατ' ἀνάλγη, ἀλλ'
 ὑπὸ δζουσίας, αὐτὸς τις ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ δοκιμάσας
 ἀναλάβῃ, τίς ἐπι μηχανὴν μεταβάλλεσθαι, ἢ τίς ἐπι
 χῆσις ὑπόλοιπον τὸ νόμον; φαίνεται γὰρ αὐτῷ πῶς σὲ
 ὁ νομοθέτης, εἰ πονηρὸς οὐτ' ἔστιν, καὶ τὸ ἀρεθίσ-
 χθῆναι ἄξιον, τί παθὼν ἀνείλεως, τί δ' αὖθις ἐ-
 πανηγόνον τὴν οἰκίαν; τί δ' ἔλυσεν ἢ νόμον; ἐ-
 λούθῃ γὰρ ἡδὲ, καὶ τὸ μὴ ποιεῖν ταῦτα λύ-
 σιος.

ειθ. οὐ γὰρ διὰ τῶν τευφῶν σοι δοτέον τοῖς νόμοις,
οὐδὲ πρὸς τὰς σὰς μεταβολὰς ἀναγκάσαι τὰ δικα-
σῆρια, οὐδὲ ἄρτι μὲν λυέσθαι, ἄρτι δὲ λυεῖν οὐκ ἐν
τοῖς νόμοις, καὶ τοῖς δικασταῖς καθεῖναι μαρτυρας,
μᾶλλον δὲ ὑπερέτας τῶν σοι δοκούντων, ὅ τε μὲν
κωλύοντες, ὅ τε δὲ διαλλάττοντες. ὁ πόταν σοι δο-
κῆν, ἅπαξ γε γήνηκας, ἅπαξ ἀνατέτροφας, ἅπαξ
καὶ τὸ ἀρκικρύνθην ἀντὶ τούτων ἔχεις, καὶ τό τε,
ἢ δικαίως αὐτὸ ποιεῖν δοκῆς. τὸ δὲ ἅπαυσον ἴδωρ,
καὶ αἰδίου καὶ πολὺ καὶ ῥαδίον, μείζον ἢ διηΐπα-
τρικῆς ὅστις θζουσίας. μὴ δὲ πρὸς Διὸς, ὃ ἀνδρὶ
δικασαί, συγχωρήσκη αὐτῷ, ἐκούσιον τὴν ἀνα-
ληψιν πεποιμένῳ, καὶ λύσαντι τὴν γνώσιν τοῖ
πάλαι δικασκείον, ἃ ἀκυρώσαντι τὴν ὀργάνῳ, αὐ-
θις ὑπὸ τὴν αὐτὴν τιμωρίαν ἀνακαλεῖν, καὶ ὑπὸ
τὴν θζουσίαν τὴν πατρικὴν ἀνατρέχειν, ἥς ἕξωρος
ἦδη, καὶ ἔωλθ ἢ πεθεσμία, ἃ μόνον τούτω ἀκυ-
ρῶ, καὶ πρὸς δεδιανημένην. ὁρᾷτε γὰρ που καὶ
τῶν τοῖς ἄλλοις δικασκείοις, ὡς ἀπὸ μὲν τῶν κλήρων
λαχόντων δικαστῶν, ὡς πρὸς αἰδίου οἴηται γε γήνη-
σαι τὴν κρίσιν, διδῶσιν ὁ νόμος δὲ ἑτέρον ἐφεί-
ναι δικασκείον, ἢ δὲ πρὸς ἐκόντες αὐτοῖς σωθῶν
τα δικαστῆς, καὶ πρὸς ἐκόντες ἐπιτρέψωσι δια-
τάξιν, ὅτι ἐπὶ οἷς γὰρ θζω μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐμμένειν,
εἰ τούτους πρὸς αὐθαίρετος εἴλω, σιργεῖν δὲ δι-
καιῶ τοῖς ἐγνωσμένοις. οὐτῶ δὲ καὶ σὺν, ὅμ θζω
μνηστὴ ἀναλαμβάνειν, εἰ μὴ ἀν' ἀξιοῦ ἐδοκεῖ τοῖ γέ

νους, ὥσπερ, εἰ χρῆσθαι ἡγήσασθαι, πάλιν ἀν-
 λειφας, οὐκ ἐστὶ ἀρκηρὺ ἦν ἐξέως. ὅτι γὰρ οὐκ ἀξίος
 αὐτὸς παθεῖν ταῦτα, ὥς αὐτὸς σὺ μεμαρτύρηται,
 ὅτι χρῆσθαι ἡδὴ ἀνωμολόγηται. ἀμετανοήτορ δὲ τὴν
 ἀνάληψιν, καὶ τὴν διαμαγίαν βέβαιον εἶναι πρὸς ἡ-
 κει, μετὰ κρίσιν οὕτω πολλῶν, ὅτι διὰ δικαιοσύνην,
 ὅν μιν τὸ πρῶτον, ἐφ' οὗ παρετήσω. διδύτορον δὲ
 τὸ σὸν, ὅτε μετεβουλόσω, καὶ ἀνολέσσω ἐποίη-
 σαι, τὰ πρότερον ἐγνωσμένα λύσας, βεβαίως τὰ
 μετ' ἐκείνα βεβουλόμην, μὴ τοίνυν ὑπὸ τῶν τε
 λουταίων, ὅτι φύλαξ τὴν σὴν τοῦ κρίσιν. πατέ-
 ρα σε εἶναι δεῖ, ὥσπερ γὰρ ἐδίδεξαι σοι, τοῦτ' ἐδουκίμασας,
 τοῦτ' ἐκύρωσας. ἐγὼ μὲν οὐδ' εἰ μὴ φύσει πᾶσι
 ἴσθαι, θέμις δὲ, ἀρκηρὺ ἦν ἡβελδοῦ, δέξιναι αὐτὸν
 ὡς μὲν, ὅ γὰρ τὴν ἀρχὴν ποιεῖν διωκτὴρ ἴσθαι, τοῦτ'
 ἀδίκον λυεῖν ἀπαξ γηρόμηνον. τὸν δὲ καὶ φύσει, καὶ
 αὐτὸς πρᾶξι καὶ γνώμῃ ἀπειποιμηνόν, πᾶσι
 βύλορον αὐτὸν ἀποθεῖναι, καὶ πολλὰς τῶν μᾶλλον
 κείνῳ ἀρεσθῆναι; εἰ δὲ οἰκίτης ὢν ἐτύγχανον,
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον πονηρὸν οἰόμενος, ἐπέδ' ἤκας, με-
 ταπειθεὶς δὲ, ὥς οὐδ' ὅν ἡδίκησιν, ἐλθόντορον ἀφ' ἡ-
 κας εἶναι, ἅρ' αὐτὸν σοι, πῶς καὶ ὁρὸν ὀργισθῆναι, αὐτὸς
 ἐξελθὼν τὴν ὁμοίαν διαλείπειν ἐπ' ἀνάγκῃ; ὁ δὲ μῶς,
 τὰ γὰρ τοιαῦτα, βέβαια, καὶ δὴ πάντως λυεῖται
 ὑπάρχοντες οἱ νόμοι ἀξιοῦσιν. ὥστε μὲν δὲ τὸ μὴ κείν'
 δέξιναι τοῦτ' ἀρκηρὺ ἦν, ὅν ἀπαξ ἀρκηρὺς εἶναι,
 ἐκὼν ἀνέλασθαι, ἐπὶ πολλὰ εἰπεῖν ἔχον, ὅμως πᾶσι

σόμεαι.

πῶς τὴν ἀρχαίαν φρόνησιν ἐπανήγαγον. οὐ δίκαιον δὲ ποιῶντί μοι χυμεῖναι αὐτὴν ἐκείνων τῶν ἀμοιβῶν, οὐδὲ κατ' ἐμοῦ σε μόνον σωφρονεῖν. ὅτι γὰρ μὴ μικρὰ ἔπ' ἐμοῦ δουρεγέτησαι, ἢ ἂν αὐτῶν, ὡς ἐγκαλέεις, διπλὸν ὅστις. ὅμ γὰρ, ὡς γὰρ ἐχούτοις οὐ-
 λαμ τὴν γυναικα, ἢ παμπονήσας ἐχούλαμ, ὅκ ἰώ-
 μλιον μισοῖς, πῶς οὐ πολὺν μάλλον, ὅτι σε τῶν ὁμοί-
 ων ἀπὸ ἡλλαξά, ὑποδραγαπᾷς, ἢ χολοῖν ὁμολογεῖς,
 τῶν οὐτῶ διενδμ ἀπὸ ἡλλαμνῶν; σὺ δὲ, ὅπου ἀ-
 γνωμονέσαιτορ, σωφρονήσας, διπλὸν δὲ δικαστήριον
 ἄγεις, ἢ σε σωμνῶν ἢ κολάζεις, καὶ ἡδὴ τὸ ἀρχαῖον
 ἐκείνο μίσος ἀνατρέχεις, ἢ τὸν αὐτὸν ἀναγιγνώ-
 σκεις νόμον. καλοῖν γοῶν τὸν μισθὸν ἀφ' οὗ δὲ πῶς
 τέχνη, ἢ ἀξίας ἀμοιβὰς τῶν φαρμάκων ἢ τῶν ἰα-
 τρῶν, ὑγιαίνων μόνον. ὑμεῖς δὲ, ὡς ἀνδρῶν δικα-
 σαί, τὸν δουρεγέτην τούτῳ κολάζειν ἐπιτρέψετε,
 ἢ τὸν σώσαντα δειλαίνειν, καὶ τὸν σωφρονήσαντα
 μισεῖν, ἢ τὸν ἀνέστησαντα τιμωρεῖσθαι; οὐκ, ὡς
 γὰρ τὰ δίκαια ποιεῖτε. ἢ γὰρ εἰ τὰ μέγιστα νῦν ἁ-
 μαρτανῶν ἐν τῷ γαλον, ὡς μοι τις οὐ μικρὰ πρὸς
 λομνὴν χρεῖς, ὅν ὡς ἀβλέποντα ἴδωρ, καὶ ἡς με-
 μνημνόν, καλῶς εἶχε, τῶν μὲν παρόντων κατεφρο-
 νεῖν, δ' ἐκείνα δὲ προέχον τὴν συγγνώμην ἔχειν,
 ἢ μολυσσά, εἰ τηλικαύτη τις ἡ δουρεγεία τυγχά-
 νει, ὡς πάντα ὑποδραπᾷς τὰ μετὰ ταῦτα. ὅπου
 οἶμαι καὶ μοι πῶς ἴδωρ ὑπάρχειν, ὅμ ἔσωρα, καὶ ὅς
 τοῦ βίου πάντως χρεώσης ὅστις μοι, καὶ ὡς τὸ εἶναι, καὶ

τὸ σῶφρονεῖν, ἔτι σιωπῆσαι παρέρχουμαι, ἔτι μάλι-
 σα, ὅτε οἱ ἄλλοι πάντες ἥδην ἀπεγνώκονταν, ἔτι ἡ
 τους εἶναι ὁμολόγησαν ἐν νόσῳ. ὅτι γὰρ μείζον οἶμαι
 ποιεῖν τὴν ἐμὴν θύοργυσίαν, ὥς οὐτε ἕως ἂν τότε,
 οὐτε ἀναγκαίαν ἐλθοῦσάν με ἔχωρ αἰτίαν, ἀλλ'
 ἐλθόνθ' ἡθεὺς, ἔτι ἄλλοι τριῶν, ἐλθόντων αἰ-
 τίας ἀφαιμῶν. ὁμοῦς οὐ ποδισδόν, ἀλλ' ἐθελοῦς,
 ἀκλινῶς, αὐτὴν πᾶν γελῶν ἡμῶν. ἐβόηθησε, πῶς
 λιπάρησα, ἰασάμεν, ἀνέστησε, καὶ ἡμῶν πατόρα ἐ-
 μαντὸ διεφύλαξα. καὶ ἡμεῖς ἐλθόντες ἀποκρυψέως ἀ-
 πελογησάμεν, καὶ τῇ θύοργίᾳ τὴν ὀργὴν ἐπαυῶ.
 καὶ τὸν νόμον ἔλυσεν τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ μεγάλῃς
 θύοργίᾳς τὴν δὲ τὴν γῆν ἐπαύοντες ἐπὶ τῇ
 μῶν. ἡ γὰρ οὕτως ἐπισφαλῆς καὶ ῥῶν, τὴν πῶς τὸν
 πατόρα πίσιμ ἐπεδιδάμεν, καὶ μετὰ τῇ τέχνῃ
 ἐμῶν ἡμῶν εἰσεποίησα, καὶ γνήσιον ἕως γὰρ τοῖς δει-
 νοῖς ἀνεφαίνω. πόρα γὰρ οἶδε παθεῖν με, πόρα κα-
 μῆν παρόντα, ἡμεῖς ἔρωμεν, καὶ ῥοφυλακτοῦμε-
 τα, νῦν μὲν ἔκοντα τῇ τῷ πατρός ἀκμῇ, νῦν δὲ
 τὴν τέχνῃ ἐπάγοντα, πῶς ὀλίγον γὰρ διδόνθ'
 τὸ κακόν; ἐσι δὲ τῶν ὄντων ἀπάντων τούτων γὰρ
 τῇ ἰατρικῇ τὸ ἐπισφαλές ἐστιν, ὅτι τοιοῦτους ἰα-
 δοῦν, καὶ πλησιάζειν οὕτω δὲ κακῶν, ὅτι γὰρ ὅτι
 πλησίον πολλὰς ἀλῆς τὴν λύπην, ἐπίσαν-
 τ' τὸ πάθος. καὶ ὁμοῦς πῶς οὐδὲν τούτων ἀ-
 πώκνησα, οὐδὲ ἀπεδιδόκασα, σιωπῶν δὲ, ἔτι πάν-
 τα τρόπον ἀντιτεταγμένον τῇ νόσῳ, τὸ τελευ-

τῶν ἐκρωτῶν ἔχει φαρμακῶν. μὴ γὰρ, τοῦτ' ἀκὺ
 λας, διὸτως ὑπολαβεῖς τις, ποιεῖ δὲ, ἢ πόσῃ ὁ κῆ-
 ματος ἐγγίαι φάρμακον, πολλὰ γὰρ πρὸ τούτου
 γινέσθαι δεῖ, ἢ πρὸς ποιῆσαι τῇ πόσει, ἢ πρὸ-
 παρασκευάσαι ῥαδίον δι' ἰατρὸν ἢ σῶμα, καὶ ἴα-
 πῆς ἐξέως φροντίσαι, λεγούμενα καὶ ἰχναίνοντα,
 καὶ οἷς χρὴ, τρέφοντα, καὶ κινουῦντα, δι' ὅσον χρῆσι-
 μον, καὶ ὑπὸνους ἐπινοοῦντα, ἢ ἡρεμίας μηχανώμε-
 νοι. ἀπὸρ οἱ μὲν ἄλλο τι νοσοῦντες, ῥαδίως πει-
 θείναι αὐτοὶ, οἱ μεμνότες δὲ, εἴα τι ἐλδοθεῖαν τοῦ
 νοῦ διυσάγωγοι, ἢ διυσωιόχνητοι, καὶ ἔχει ἰατρῶν ἐ-
 πισφαλεῖς, ἢ τῇ θεραπείᾳ δυσχεταγώνιστοι. ὅ-
 ταν γοῦν πολλὰς ποιήσωμεν ἡδὴ πλησίον γινέ-
 σθαι τοὺς τέλους, καὶ ἐλπίσωμεν, ἐμπεσόντι μικρὸν
 ἀμάρτημα, ἐπακμάσαντες τοὺς πάθους, ἀπαντα
 ῥαδίως ἐκείνα ἀνιτρέψαι, ἢ ἀντιπόσει τι δора-
 πείαν, καὶ τὴν τέχνην διέσφηλε. τὸν δὲ ταῦτα
 πάντ' ὑπομεμνηκότες, καὶ οὕτω χελεπῶ νοσήμα-
 τι πρὸς ἀπαλαίσαντα, ἢ πᾶσι πάντων παθῶν
 ἢ δυσταλότητατον νενικηκότες, ἐπὶ τούτῳ ἀπο-
 κερύττειν ἐπιτρέψετε, καὶ εὖ νόμους, ὡς βέλεται,
 ἐρμηνεύειν κατ' ἐνέργειαν συγχωρήσετε, ἢ τῇ
 φύσει πολέμειν αὐτὸν ἐάσετε; ἐγὼ τῇ φύσει πει-
 θόμενοι, σώζω, καὶ διαφυλάττω, ὃ ἀνδρῶν δικαί-
 ος, τὸν πατέρα ἑμαυτῷ, ἢ ἀδελφῷ οὐκ οὐκ. εἰ δὲ
 τὸν ἐνέργειαν τῶν νόμων, ὡς φησιν,
 ἀκολουθῶν διαφθείρει, ἢ τοὺς γένους ἀποσφίγγει, μισθ-
 οῦς

παῖς οὗτο, ἐγὼ φιλοπάτωρ γίγνομαι. ἐγὼ τὴν
 φύσιν ἀσπαζομαι, οὗτο τὰ ἐλφύσεως παρορᾷ,
 καὶ καθυβρίζει δίκαια. ὦ πατὴρ, μισοῦντο ἀδί-
 κως, ὦ παῖδες, φιλοῦντο ἀδικώτερον. ἐγὼ καλῶ
 γὰρ ἐμαυτῷ, τὸ πατὴρ ἀναγκάζοντο, ὅτι μισέ-
 μιν, οὐδέον φιλῶ, καὶ φιλῶ πλέον, ἢ πρὸς ἡκε.
 καὶ τοι γὰρ ἡ φύσις τοῖς πατράσι αὐτὸν παῖδας μάλ-
 λον, ἢ τοῖς παισὶ αὐτὸν πατὴρας ἐπιτάττει φιλεῖν.
 ἀλλ' οὐ τοσούτων αὐτὸν νόμους παρορᾷ, οἱ αὐτὸν οὐδὲν
 ἡδικοῦσας παῖδας ἐλφύσει φυλάττει, αὐτὸν
 φύσιν, ἢ αὐτὸν γυνήσαντας ἔλκει πρὸς πόθον ἥν γὰρ
 γυνηκλίων πολὺν, οὐχ ὅπως μέζους ἀρχὰς δυνοί-
 ας ἔχωρ πρὸς ἐμὲ, μέζονα τὰ δικάα μοι τ' δυνοί-
 ας διφύρει, καὶ ἐπιδίδωσιν, ἢ τό γὰρ ἔλαττον, ἐμὲ μιμν-
 εῖται, καὶ ζηλοῖ τὸ φίλτρον, ἀλλ' οἱμοι ἐλσυμφο-
 ρᾷ, πρὸς ἐπὶ καὶ μισεῖ φιλοῦντα, καὶ ἀγαπῶντα ἐ-
 λαύνει, καὶ διόργιστοῦντα ἀδικεῖ, καὶ ἀσπαζόμε-
 νοι ἀποκρητῇ. καὶ αὐτὸν φιλόπαιδας νόμους, ὡς
 μισόπαιδας κατ' ἐμὸν μεταχειρίζετο. ὦ μάχης, καὶ
 ἀτάγης πάτερ τοῖς νόμοις, καὶ ἐλφύσεως. οὐκ ἐσι-
 ταῦτα, ἐκ ἐσιν, ὡς θεός. καὶ ὡς ἐρμυδύτης, ὦ πά-
 τερ, καλῶς λειμνύς αὐτὸν νόμος. ὁ πολεμεῖ φύσιν καὶ
 νόμῳ γὰρ ταῖς δυνοίαις, ἀπολυθῆσιν ἀλλήλοις γυ-
 ταῦτα, καὶ σωμαγωνίζονται τῇ λύσει ἥν ἀδικη-
 ματων. ὑβρίζει τὸν διόργιστον, ἀδικεῖ τὴν φύ-
 σιν. τί αὐτὸν νόμους σωμαδικῆς τῇ φύσει; οὐκ κα-
 λὸν καὶ δικαίον καὶ φιλόπαιδας εἶναι θέλοντας

οὐ συγχωρεῖς, καὶ ὁ γῆνος πατριῶς, ὡς καὶ τὰ πολλῶν
 λινῶν πολλὰς, καὶ ἡ συγχωρεῖς οὐκ ἔστιν ἐν ταῖς π-
 μωταῖς, ὅς ἐστιν ἐν ταῖς τῶν πατρίων πῶς ὅς πατέ-
 ρας δυνάμεις ἡ συγχωρεῖς ἐθέλοντας, καὶ πῶς γὰρ οὐ
 τοῖς μηδὲν ἡμαρτηκοσι μὴ δὲ κεκλιμένους, καὶ μὴ οἱ
 γὰρ νόμοι καὶ ἀρχαῖς δυνάμεις διδάσκει, καὶ τὰ
 τῶν ὅς δυνάμεις μὴ αὐτὸν ποιῶντων, ὁ δὲ πῶς
 τῶν μὴ ἀμείβεσθαι, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς, οἷς οὐ πῶς πο-
 θῆ, καὶ τὰς ἀρχαῖς, σκέψασθαι, εἰ πῶς ἐπὶ τῶν
 ἀδικίας ἀπολείπειν, ὡς μὴ ἐν οὐτῇ ἀρκηρῶ-
 τερ ἐπὶ τούτῳ ἔξισιν, ἀπαξ ἡδὲ τὴν πατρικὴν
 δυνάμειν ἀποπληρώσαντι, καὶ χρῆσαι μὴ τοῖς νό-
 μοις, οὐτὲ ἀλλῶς δίκαιον, δυνάμειν ἐν τὰ τηλι-
 καὶ τὰ γε γῆνη μὴ ἀποπληρώσας, καὶ τὴν οἰκίαν παρὰ
 τῶν δυνάμεις, ὡς οἶμαι, δὲ εἴσεται, ἡδὲ δὲ καὶ ἐπὶ
 αὐτῇ τὴν αἰτίαν ἐλθόντων τὴν ἀποκρηρῆς, καὶ τὴν
 ἐγκλημα δυνάμειν, ὁποῖον ὅστις ἀνάγκη δὲ, αὐ-
 θὺς ὑπὸ τὴν γνώμην ἀναδραμεῖν τὸ νομοθετεῖν.
 ἵνα γὰρ σοὶ ὅς πῶς ὁλίγον δυνάμειν, τὸ δυνάμειν, ἐσέ-
 κεις αὐτὴν δυνάμειν, ἀποκρηρῆς, καὶ κατὰ γὰρ τὸ δυνά-
 μεν πῶς τὴν δυνάμειν ταύτῃ συγχωρήσω
 μιν, οὐκ ἀπλῶς, οἶμαι, οὐδὲ ὑπὸ τῶν αἰτίαις
 ἀποκρηρῆς. οὐδὲ τούτῳ ὁ νομοθέτης φησὶν, ὅτι
 αὐτὴν ὁ πατὴρ αἰτιασάμενος, ἀποκρηρῆς, καὶ
 ἀπὸ τῆς θελήσει μόνον, καὶ μέμψασθαι. τί γὰρ
 αὐτὸς εἰ δυνάμειν; ἀλλ' ὑμῶς ποιεῖ ὅς, ὡς αὐ-
 δυνάμειν δυνάμειν, σκεπτεῖν, εἴτ' ὑπὸ μεγάλοις καὶ δυνά-
 μεις

καίοις ὁ πατήρ ὀργίζεται, εἴτε καὶ μὴ, ἡκοῦν ὅτι
 ἢ δὴ ὀξετάσεται. ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν μα-
 νίαν θυβύς. τὰ μὲν δὲ πρῶτα ἐλίσσω φροσύνης τοῦ
 πατρὸς, λύσεις ὡς ἐλίσσω φροσύνης, καὶ σωτήρ, καὶ
 θυοργέτης, καὶ πάντα ὡς ἐγώ, καὶ οὐδὲν, οἶμαι, τὸ
 τοῖς ἐγκλημα πρὸς εἶναι ἐδιδάτο. τὰ μετὰ ταῦ-
 τα δὲ, τί τῶν πάντων αἵτια; τίνα θόραπέαν, τί-
 να ἐπιμελείαν ἡρῶ παρῆκα; πότε ἀπὸ κοινοῦ ἐ-
 ρημόμην; τίνας πότους ἀκαίρους, τίνας κόμους
 ἐγκαλῆς; τίς ἄσωτέας; τίς πορευδοσὺς ὑβείσαι;
 τίς ἡπόσατο; οὐδὲ εἰς. καὶ μὴν ταῦτά ὅστις, ἐφ'
 οἷς μάλιστα ὁ νόμος ἀρκηρὺ ἦεν ἐθέλησιν. ἀλλὰ νο-
 σῆν ἡρῶτο ἡ μητρὴ; τί δὲ μοι τοῦτ' ἐγκαλῆς,
 καὶ νότον δίκην ἀπαιτεῖς; οὐ φησιν. ἀλλὰ τί; ὅτι
 θόραπὸν πρὸς τῶν ῥόμην, οὐ θέλεις, καὶ δὲ τοῦτ'
 αὐτὸς εἶναι ἀρκηρὺς, ἀπειθεῖν τῷ πατρί, ἐ-
 γὼ δὲ, ὅτι μὲν, οἷα πρὸς τὸν πᾶσι τῶν πακόνειν οὐ
 διδάσκω, ἀπειθεῖν δοκῶ, πρὸς ὀλίγον ὑπόβησο
 μαί. πρότερον δὲ ἀπλῶς ἐκείνῳ φημι, ὡς οὐ πάν-
 τα πρὸς τῶν οὐτε τοῦτω δίδωσι ὁ νόμος, οὐτ'
 ἐμοὶ τὸ πείθεσθαι πᾶσι πάντως ἀναγκαῖον. καὶ δ'
 εἰ τοῖς τῶν πρὸς γμάτων τὰ μὲν ἀνδύθωα ὄντι,
 τὰ δὲ ὀργῆς καὶ τιμωρίας ἄξια. εἰάν νοσῆς αὐτός,
 ἐγὼ δὲ ἀμελῶ, εἰάν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελῆσαι,
 ἐγὼ δὲ ὀλιγοῦ. εἰάν τὰ κατ' ἀγρόν ἐπισκοπεῖν
 πρὸς τῶν, ἐγὼ δὲ ὀκνῶ. πάντα ταῦτα, καὶ τὰ
 ταῦτα διλόγως ἔχει τὰς πρὸς φάσεις, ὅτι τὰς μέμ-

ψεις πατρικῆς. τίδ' ἄλλα ἐφ' ἡμῶν ὄσι τοῖς πα-
 σὶν, ὄντα τῶν τεχνῶν, καὶ τῆς πούτων χήσε-
 ως, καὶ μάλιστ', εἰ μὴ δ' αὖτ' ὁ πατὴρ ἀδικοῖτο.
 ἐπεὶ τοι αὖτ' ἔγραψεν πατὴρ πλοσάτην, ταῦτα
 μὲν τέκνον γράφε, ταῦτ' δὲ μὴ, καὶ βῆ μουσικῶ,
 τλῦδε μὲν τλῦ ἀρμονίαν κροῦν, τλῦδε δὲ μὴ, καὶ
 βῆ χαλκδύοντι, τοιαῦτα μὲν χαλκδύει, τοιαῦτα ἧ
 μὴ, ἀρα αὖ τις ἀνάχοιτο ἀκνηρύνοντα, ὅτι μὴ κα-
 τὰ τὰ ἐκείνω δοκῶντα ὁ πᾶσις χρεῖται τῇ τέχνῃ;
 οὐδὲ εἰς, οἶμαι. τὸ δὲ τι ἱατρικῆς, ὅσω σεμνότερόν
 ὄσι, καὶ βῆ βίῳ χρησιμώτερον, ποσύντω καὶ ἐλδυ-
 βοριώτερον εἶναι πλοσάκει τοῖς χρωμλίοις. καὶ τινα
 πλονομένην ἔχειν τλῦ τέχνῳ δίκαιον, τῇ θηουσίᾳ
 τι χήσεως, ἀναγκάξεται δὲ μὴ δ' ἄν, μὴ δὲ πλοσάτ
 τιδαι, πρᾶγμα ἰσθόν, καὶ θεῶν παῖδ' ὄντα, τῶν
 θρώπων σοφῶν ἐπιτήδ' ὄντα, μὴ δ' ἄν ὁ δουλεί-
 ας γνέσθαι νόμον, μὴ δ' ἄν φόβον, καὶ τιμωρίαν
 δικασθεῖον, μὴ δ' ἄν ψήφον, καὶ πατρὸς ἀπει-
 λῶν, καὶ ὀργλῶν ἰδιωτικῶν. ὥστε, καὶ εἰ τοῦτό σοι α-
 φῶς οὐτως, καὶ διαφρόδ' ἔλγω, οὐ βόλομαι,
 οὐδὲ θοραπδῶν διωαμλνθ, ἀλλ' ἐμαυτῶ μόνῳ
 τλῦ τέχνῳ οἶδα, καὶ βῆ πατρί, τοῖς δ' ἄλλοις
 ἀπασιμ ἰδιώτης εἶναι βούλομαι, τίς τύρανθ οὐ
 τῶ βίαιθ, ὥς ἀναγκάσαι αὐ καὶ ἀκοντα χρεῖσθαι
 τῇ τέχνῃ; τὰ γὰρ τοιαῦτα ἱκετείας καὶ δειήσεσιν,
 οὐ νόμοις καὶ ὀργαῖς καὶ δικασθεῖοις ἵστασθαι, οἷ
 μαί, πλοσάκει, πείθεσθαι τῷ ἱατρὸν χρεῖ, οὐ κελδύ-
 ναι,

δαί, βούλεσθαι, οὐ φοβέσθαι, ὡς τὴν θόρα πείαν
οὐκ ἄγεσθαι, ἐκόντα δὲ ὀρχήμηνον ἡδιδάει. πατρι-
κῆς δ' ἀνδρῶν ἀμοιβή, ἀπείλης ἡ τέχνη, ὅπου γε
τοῖς ἰατροῖς ἡ δημοσία αἰ πόλεις τιμᾶς καὶ πλοῦ-
ς δρίας, ἡ ἀπείλης ἡ πλονομέας διδάσκει. ταῦτα
μὲν ἐν ἀπλῶς αὐτοῖς ἐχρὺν εἰπεῖν ὑπὲρ τῆς τέχνης, εἰ
σοῦ διδάσκαλόν με, καὶ πολλὰ ἐπιμεληθῆναι, καὶ
ἀναλώσανται, ὥς μαθήσομαι, πρὸς μίαν ὁμῶς θόρα
πείαν, ταῦτά τε διωκτὶν οὐ σέμ, ἀντέλεγον. νυνὶ ὅ-
τι καὶ ἐκείνο γνῶσκον, ὥς παντάπασιν ἀγνωμον ποι-
εῖς, οὐκ ἐγὼ με χρῆσθαι μετ' ἐλδοθερίας ἐμῶν κτήμα-
τι. ταῦτά τε ἐγὼ τὴν τέχνῃ οὐχ ὥς ὅρ σὸς δέμα-
θον, οὐδὲ τῶν νόμων ἀποκείμεναι, καὶ ὁμῶς αὐ-
τὴν μεμάθηκέ σοι, καὶ πρῶτον αὐτῆς ἀπολέλει-
πας, οὐδὲρ παρὰ σοῦ πρὸς τὸ μαθεῖν ἔχωρ. τίνα δὲ
διασκαλὸν ἐμιθώσω, τίνα φαρμάκων παρὰ-
σκευή; οὐδ' ἐκ πινουμένων. ἀλλὰ τῶν νόμων ἔγω-
ν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἀπορούμεναι, καὶ τῶν δι-
δασκάλων ἐλεούμεναι, ἐπαυδούμεναι. καὶ μοι
ποιῶντα παρὰ τὸ πατὴρ ἐκ πρὸς τὸ μαθεῖν ἐφό-
δια, λύπη καὶ ἐρημία ἡ ἀπορία, μῖσος οἰκείων, καὶ
ἀποτροπὴ συγγενῶν. ἀντὶ τούτων τοίνυν χρῆσθαι
μοι τῇ τέχνῃ ἀξιοῖς, καὶ διὰ πότνης εἶναι δέλεις τῶν,
ὅτ' οὐκ ἡδὲ διὰ πότνης, πεποισμένων, ἀγαπᾶ,
εἴ τις ἡ πρότορον ἐκώρ, ὃ πρὸς φέλωρ, ὃ ἐποίη-
σα, μὴ δὲ μίαν μὴ δὲ του γε χαλεπὴν ἀπαιτῆσαι δυ-
νάμεναι, οὐδὲ δὲ τὴν οὐ ποῖαν τὴν ἐμὴν, ἀλλ'

γκλιῶν δὲ τὸ λοιπὸν μοι γηέναι, οὐδὲ τὸ ἐκόντα
 δουργεῖν τῷ ἀφ' ὧν κλέβειναι κα-
 τὰς λῦναι, οὐδ' ἐθέλει παρῆναι ἄλλῳ, τὸ ἀπαξ πινά-
 ριστον, πάντας δὲ αἱ δουραπύειν, ὅποσους
 αὐτὸ δουραπύειν θέλη, ἐπεὶ διαπότας αὐτῷ
 καὶ ἡμῶν ἐκ μὲν αὐτῶν δουραπύειν λυγροτέρῃ
 κῶτον, καὶ μισθόν, τὸ δουρδύειν αὐτοῖς, ἢ τὸ πάν-
 τα κλέβουσιν ὑπερεῖν πεδιδωκότας. ὅτι γέ-
 νοιτ' αὐτῷ ἀδικώτερον; διότι σε νοσήσαντα χαλε-
 πῶς οὕτως ἀνέστησε, εἴ μὴ ἄλλῳ νομήεις δέξιναι σοι,
 καταρχῇ δ' αὖ μοι τῇ τέχνῃ; ταῦτα μὲν οὖν εἶχον
 αὐτῷ λέγειν, εἰ καὶ δυνάτῃ μοι οὐτ' ἄν περὶ ταῦτα
 ἐγὼ δὲ μὴ πάντως ἀπασι, μὴ δὲ πῶς ἀνὰ γκλιῶν
 ὑπὸντορ. νῦν δὲ ἡδὴ σκέψασθε, καὶ οἱ αὖτε αὐ-
 τῷ τὰ ἐπιτάγματα. ἐπεὶ γὰρ ἐμὲ ἰάσω, φησὶ, με-
 μνότες, μέμνη δὲ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ τὰ ὅμοια πα-
 ρεί, ἄλλῳ γὰρ οἴεται, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀπέ-
 γνωσται, δυνάσασθαι δὲ σὺν πάντι, ὡς ἐδιδεξας, ἰὼ
 ταῦτ' αὖ, ἢ ἀπ' ἀλλὰ τῆς ἡδὴ νόσου. ἄλλῳ δὲ οὕτω
 σὶ μὲν ἀπλῶς ἀκούσαι, πάντ' ὅλον αὐτῷ δέξει,
 ἢ μάλιστα ἰδίῳ τῇ, ἢ ἀπ' ἑρῶ ἰατρικῆς, εἰ δὲ μοι
 ἀκούσεται ὑπὲρ τῆς τέχνης δικαιολογουμένου, μά-
 βοιτ' αὐτῷ, ὡς οὐτὲ πάντ' αὐτῷ δυνάτῃ ἔστιν, οὐδ'
 αἱ τῶν νοσημάτων φύσεις παρὰ πλείοσι, οὐτ' ἴσους
 ἢ αὐτῇ, οὐτὲ φάρμακα τὰ αὐτὰ, ὡδὲ πάντων ἰχθυ-
 ρῶν. ἢ τὸ ἐστὶν ἄλλῳ, ὡς πᾶσι πολὺ τὸ μὴ βούλει
 δαίη, τὸ μὴ δυνάσασθαι εἰσφέρειν. ἀνάχαθε δὲ μοι
 τῇ

τὰ πῶδε τούτῳ φιλοσοφούντῳ, καὶ μὴ ἀπειρό-
καλον, μήδ' ἀγαθόνιον, μήδ' ἀλλόττειον, ἢ ἀκα-
ρορ ἢ γήσθηδε τῷ πῶδε τῷ τοῦτῳ λόγῳ. πρῶτα
μὲν δὴ σωμάτων φύσεις, καὶ κράσεις οὐχ αὖ-
ταί, ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐκ τῶν ὁμοίων συνιστάναι ὁμο-
λογούνται, ἀλλὰ τὰ μὲν τῶνδε, τὰ δὲ τῶνδε μάλ-
λον, ἢ ἐλαττον μετέχει. καὶ λέγω ὅτι ἐπὶ πῶδε τῷ
ἀνδρείῳ, ὡς οὐδὲ ταῦτα πᾶσι ἴσα ἢ ὁμοία, οὐτε
τῇ κράσει οὐτε τῇ συστάσει, διαφορὰ δὴ καὶ μεγέ-
θει καὶ εἵδει, ἀνάγκη καὶ τὰ νοσήματα ἐγγίνεσθαι
αὐτοῖς, καὶ τὰ μὲν θύατα εἶναι, καὶ πῶς τὴν θε-
ραπείαν ἀναπεπλάμναι, τὰ δὲ τέλει ἀπεγνωσμέ-
να, καὶ ῥαδίως ἀλισθημένα, καὶ κατὰ κράτῳ
ὑπὸ τῶν νοσημάτων λαμβανόμενα. τὸ ποίνω οἶ-
δι, πάντα πυρετῶν, ἢ πᾶσαν φθόλῃ, ἢ πῶδε πνυ-
μονίαν ἢ μανίαν, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὐσαν, τῇ
γῆς ὁμοίαν ὑπὸ παντὸς εἶναι σώματῳ, οὐ σωφρο-
νοῦντων, οὐδὲ λελογισμένων, οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἐ-
ξικταῖντων ὅτι ἀνθρώπων. ἀλλὰ τὸ αὐτὸ γὰρ μὲν
τῶνδε ῥαδίον ἰσθαι, γὰρ δὲ τῶνδε οὐκ ἐπὶ. ὡσπερ οἱ
μαὶ καὶ πυρὸν, ἢ τὸν αὐτὸν διὰ διαφορὰς χώρας
ἐμβάλλεις, ἄλλως μὲν γὰρ τῇ πεδινῇ, καὶ βαθείᾳ καὶ
ποτιζομένη, καὶ θύκλειᾳ καὶ θύκλειμῳ καὶ θείργα
σμένῃ ἀναφύεται, θύδαλῃς οἶμαι, καὶ θύτροφῳ,
καὶ πολυχῶς καρπὸς, ἄλλως δὲ γὰρ ὄρει, καὶ ὑπο-
λίθῳ γηδίνῳ, ἄλλως δὲ γὰρ διυσηλίῳ, ἄλλως δὲ γὰρ
ὑπερείᾳ, ἢ ὅλῳ, διαφόρως καὶ ἐκαστος τύπος.

οὔτω δὲ καὶ τὰ νοσήματα, παρὰ τοῦ ἰατροδιδασκα-
 λήνους τόπους, ἢ δύσφορα ἢ δύστροφα, ἢ ἐλαττώ γί-
 γνεται. ὥστε τοίνυν ἰατροβάς ὁ πατήρ, καὶ ὅλον ἀνέ-
 ξετασεν κατελιπὼν, ἀξιοῖ πᾶσιν μενέειν, τὴν γὰρ
 ἀπαντὶ σῶματι, ὁμοίαν εἶναι, καὶ τὴν θοράπείαν
 ἴστω. πρὸς δὲ τούτοις, ποσούτοις οὖσι, ὅτι τὰ γυ-
 ναικεῖα σώματα πάμπλουτ' ἦν ἀνδρῶν διαφέ-
 ρει, πρὸς τε νόσου διαφθορὰν, καὶ πρὸς θοράπείας
 ἐλπίδα ἢ ἀπόγνωσιν, ῥᾶδιον καταμαθεῖν. τὰ γὰρ
 γὰρ τῶν ἀνδρῶν δύτα γὰρ καὶ δύτονα, πόνοις καὶ κί-
 νήσεσι, καὶ ἰσχυροῦς διαίτη γεγυμνασμένα, τὰ
 δὲ, ἐκλυτα ἑσσυμπαγῇ, γὰρ σκία τετραφημῆα,
 ἑλκυκα αἵματι γινώσκῃ, ἑσσυμοῦ ἀπορία, καὶ
 ὑγρὸν ποδὶ τῷ ἐπὶ ῥοία δυνάτωτόρα. τοίνυν τῶν
 ἀνδρῶν καὶ ταῖς νόσοις ἐκκείμενα, καὶ τὴν ἴασιν ὅ-
 ποδὲν μὲν ὄντα, καὶ μάλιστα πρὸς μενείας θυχερῶν θορά-
 ατε γὰρ πολὺ τὸ ὀργίλον, ἑσσυφορ καὶ ἐξυκίνητον
 ἐχουσι, ὀλίγην δὲ τὴν τῷ σῶματι αὐτῷ δυνά-
 μιν, ῥᾶδίως δὲ τὸ πάθος ὥστε κατελιπὼν οὖσι.
 οὐ δύνανται τοίνυν, παρὰ τῶν ἰατρῶν τὴν ὁμοίαν
 ἐπὶ ἀμφοῖν θοράπείαν ἀπατεῖν εἰδότες, ὥς πολὺ
 πυνύμειον, βίωσαντ', καὶ πρᾶξις ὅλας, καὶ
 πᾶσιν ἐπὶ τῷ δυνάσει, ἐξ ἀρχῆς δυνύς λεχωεῖσμε-
 νον. ὅταν τοίνυν λέγῃς, ὅτι μέμνη, πρὸς τῷ, ὅτι
 καὶ γὰρ οὐσας μέμνη. καὶ μὴ σύγχει ταῦτα πάν-
 τα, ὅτι μενείας ἰατρῶν ὀνόματι, γὰρ καὶ τῷ αὐ-
 τῷ διανοῶν. ἀλλὰ χωρήσεις, ὡς πρὸς ὅτι, ἑσσυτῇ
 φύσει,

φύσει, ὃ δὴ αὐτὸν ἐκ' ἐκείνου σιῶσαι, καὶ γὰρ ἡ-
μῖς, ὅπου γὰρ ἀρχὴ τῷ λόγῳ εἰπὼν μένηται, ὁ
πρῶτον ἐπισκοποῦμεν, φύσιν σώματός τοι νο-
σοῦντος, καὶ κρασίον, καὶ τίνος πλείονος μετέ-
χει, καὶ εἰ θεοτόγονον ἢ ψυχροτόγονον, ἢ ἀκαμάζον ἢ πα-
ρηκτικόν, καὶ μέγα ἢ μικρόν, ἢ πεμελές ἢ ὀλιγόσερ-
ρον, ἢ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ ὅπως, αὐτὸς τις αὐτὰ
περιελάττει, πάντων ἀξιόπιστος αὐτὸς εἴη, ἀπογινώ-
σκων τι, ἢ ὑποχρούμενος. ἐπεὶ δὲ οἱ μανίας αὐ-
τοῦς μυρία εἶδεν ὄσι, καὶ παμπολλούς ἔχει τὰς αἰ-
τίας, ἢ οὐδέ τις περισφορίας αὐτὰς ὁμοίως. οὐ
γὰρ ταυτὸν παρανοεῖν, καὶ παραπαίειν, ἢ λυπᾶν,
ἢ μεμηνέναι, ἀλλὰ ταῦτα πάντα, τοῖς μάλιστά
ἢ ποτε ἔχουσιν τῇ νόσῳ, ὀνόματα ὄσιν, αἰτίαι τε τοῖς
μὲν αὐθράσιμον ἄλλαι, ταῖς δὲ γυναιξὶν ἑτέραι, ἢ
τῷ αὐθράῳ αὐτῷ τοῖς μὲν νέους ἄλλαι, τοῖς δὲ γε-
γηρακόσι διάφοροι. οἷον νέοις μὲν πλήθος, ὥς τὸ πο-
λυ, γέροντι δὲ διαβολὴ ἀκαιρός, ἢ ὀργὴ ἄλογος,
πολλὰ καὶ οἰκειῶν ἐμπειροῦσα, τὸ μὲν πρότερον
διετάραξεν, εἶτα κατ' ὀλίγον διὰ μανίαν πόδετρα
ψε. γυναικῶν δὲ πολλὰ κερδίζονται, καὶ ῥαδίως ἐς
τὴν νόσον ἐπάγειται, μάλιστα δὲ μήσης κατὰ τι-
νον πολὺν, ἢ φθόνον ἐπ' ἐχθρῶν θυτυχεῖν, ἢ λύ-
πητις, ἢ ὀργὴ κατ' ὀλίγον. ταῦτα ὑποτυφόμε-
να, καὶ μακρῶ χρόνῳ γήτρειφόμικτα, μανίαν ἀποτε-
λεῖ. τοιαῦτά σοι, ὦ πάτερ, καὶ ἡ γυνὴ πέποιθε, ἢ
ἵσως περιελύπηκεν αὐτὴν γάγγος, ὅθεν γὰρ ἐκεί-

νη ἐμίσει, πλὴν ἔχειται γε. καὶ οὐκ αὖ ἐκ τῆς παρόν-
 τωρ ὑπὸ ἱατροῦ θοραπὸν θλήναι δυνάσκειτο. ὥς εἰ γε
 ἄλλος τις ὑπόλοιπο, εἰ τις ἀπαλλάξει, μίσει τότε
 ὡς ἀδικοῦντα ἐμὲ, καὶ μὴν ἰακύνθοι, ὦ πάτερ, οὐκ
 αὖ ὀκνήσασμι εἰπεῖν, ὅτι εἰ μὴ τελείως οὕτως ἐπέ-
 γνωστο, ἀλλὰ τις ἐπι σωτηρίας ἐλπίς ὑπεφαίνετο,
 οὐκ αὖ οὐδὲ οὕτω ῥαδίως πεποιησάμεν, οὐδ' αὖ
 περὶ χείρας φαρμακον ἐγγεῖαι ἐτόλμησε, δ' ἐδ' ὡς
 τὴν τύχην, καὶ τὴν παρὰ τῆς πολλῶν δυσφημί-
 ας. ὅρας, ὡς οἴοντα πάντες, εἶναι τι μῖστο πῶς
 αὖ περὶ γόνους πάσαις μητρυναῖς, καὶ ὡς χρεῖαι,
 καὶ πῶς κρινὴν μανίαν ταύτην γυναικεῖαν αὐ-
 τὰς μεμνηγῆαι. τάχα οὖν τις ὑπὸ πῆδυσιν, ἄλλως
 χωρήσαντο τὸ κρητὸν, καὶ τῆς φαρμακον οὐ
 διωκθῆντων, κρητὸν καὶ δολορὰν τὴν θοραπέ-
 ας γυμνασῆαι. καὶ τὰ μὲν τῇ γυναικεῖ, ὦ πάτερ,
 οὕτως ἔχει. καὶ πάντοτε σοι τετρησθῆναι λέγω, οὐ πο-
 τε ῥᾶρον ἔξει, καὶ μνησθῆναι πῶς τὸ φαρμακον. εἰ
 τοῦτ' ἐπιχειρεῖν οὐκ ἄξιον, εἰ μὴ πῶς μόνον τὸ ἀρ-
 τυχεῖν με κατεπέγχεις, καὶ κρητὸν δόξα πρὸς βαλεῖν
 θέλεις, ἔασον ὑπὸ τῆς ὁμοτέχων φθονεῖσθαι. ἐάν
 δέ με ἀποκνήψῃς πάλιν, ἐγὼ μὲν, καὶ τοι πάν-
 τωρ ὀρθμὸς γυμνασθῶ, οὐδ' ἐγὼ κατὰ σοῦ δεινὸν
 ζήσομαι. τί δ' αὖ, ὅπῃ μὴ γήροιο, αὖθις ἢ νόσος
 ἐπανέλθοι, Φιλῆ γάρ πως τὰ τοιαῦτα ἐρεθίζομε-
 να, παλινδρομεῖν, τί με πρᾶξαι δειήσει, θοραπὸν
 σὺ μὲν, δὲ ἴδι, καὶ τότε, καὶ οὐ ποτε λείψω τὴν
 τάξιν,

Φάλαρις πρώτη.

593

τάξιμ, ὡς αὐτὸς πᾶσι δῶκεν ἡ φύσις, οὐδὲ τοι γὰρ
 νους ὅ ἐπεὶ ἐμαυτῷ ἐπληθύναι. εἴτ', ἀν' σὺ φρονή-
 σης, αὐτίς ἀναλαμβάνειμ' ὡς ποτε πισδύσαι με
 δῖα; ὁρᾷς ἥδη, καὶ ταῦτα ποιῶν, ἐπισπᾷ τὴν νό-
 σον, καὶ ὑπομνήσκεις τὸ πάλιν. χθες ἢ πρῶ-
 λω, ἐκ τηλικούτων κακῶν ἀνασφύλας, διατεί-
 νη, καὶ βοᾷς, καὶ ὁ μέγιστον, ὀργίζη, καὶ πρὸς μῖσος
 τρέπη, καὶ αὐτὸς νόμους ἀνακαλεῖς. οἵ μοι πάλιν,
 τοιαῦτ' ὡς σὺ ἢ πάλας μανίας τὰ πρῶταίμια.

Φάλαρις πρώτη.

Επεμύνην ἡμᾶς, ὦ Δελφοί, ὁ ἡμέτερός τ' Ὀδυσσεύς
 Φάλαρις, ἄξοντάς τ' ἐπεὶ τὸν ταῦτον τοι-
 σον, ὅ ὑμῖν ὁρᾷς ἐξορκίζοντας τὰ εἰκότα ὑπὲρ τε αὐ-
 τοῦ ἐκείνου, ὅ ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματός. ὦρ μὲν οὖν
 ἔνεκεν ἡ κομὴ, ταῦτά ὅστις. ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς ὑμᾶς ἐπέ-
 σειλιν, ἔγωγε, φησὶν, ὦ Δελφοί, καὶ παρὰ πᾶσι μὲν
 τοῖς Ἕλλησι, τοιοῦτος ὑπολαμβάνεται, ὁποῖός ἐ-
 μι, ἀλλὰ μὴ ὁποῖον ἢ παρὰ τῶν μισοῦντων καὶ φθο-
 νοῦντων φήμην ταῖς τῶν ἀγνοοῦντων ἀκοαῖς πᾶσι
 δέδωκεν, ἀντὶ τῶν πάντων ἀλλαγαίμην αὖ, μάλ-
 λιστα δὲ παρ' ὑμῖν, ὅσων ἰσροί τε ἐσε, καὶ πάρεδροι τ'
 Πυθίου, ὅ μονοῦ σιωπῆς, ὅ μωρόων τ' ὀφεί-
 λουμαι γὰρ, εἰ ὑμῖν ἀπλοησαίμην, ὅ τίς εἰμι,
 μάλ' ὡς ὡς ὑπολήφθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασι,
 δὲ ὑμῶν, ἀπολελογημένῃ ἐσεσθαι. καλῶ δὲ, ὦρ
 ἐρῶ τὸν θεὸν αὐτὸν μάστιγι, ὅμ' οὐκ ἔστι δ' ἡ πού πα-

ραλογίσα δαί, καὶ ψυδὶ δαί λόγῳ πᾶρα γα γαῖρ. αὐ
 θρώπους μὲν γὰρ ἴσως δεσπατῆσαι ῥάδιον, διότι ἡ,
 καὶ μάστιγι δῶκεν δεσλᾶσθαι, ἀδύνατον. ἐγὼ γὰρ ὁ τῶν
 ἀφανῶν γνῶν Αἰκαλῶντι ὦν, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος
 δὲ γιγνῶν, καὶ τραφεὶς ἐλευθερίας, καὶ πασι δ' εἶνα
 προσεχτικῶς, αἰεὶ διετέλου, τῇ μὲν πόλει δημοτι
 κῶν ἐμῶν τὸν παρέχω, τοῖς ἡ συμπολιτνομένοις
 ἐπισκῆ καὶ μέτριον. βίαιον δὲ ἡ σκαῖον, ἡ ὑβρισι
 κῶν ἡ αὐθιχᾶτον οὐδεὶς οὐδὲν ἐπεκάλει μου, τρεῖς
 πωτῶν ἐκείνῳ βίῳ. ἐπειδὴ δὲ εἰσῶν αὐτὸν ταύκων
 τία μοι πολιτνομνόνους, ἐπιβουλόνοτας, καὶ δὲ
 ἅπαντες τῶν τοῦ ἀνελῆν μεβιτουῦτας, διήρητο
 δὲ ἡμῶν τότε ἡ πόλις, μίαν ταύτῃ ἀπεφυγῶν
 καὶ ἀσφάλειαν εὐρισκον, τὴν αὐτὴν ἅμα τῇ πό
 λει σώτην, εἰ ἐπιθέμεθα τῇ ἀρχῇ, ἐκείνους μὲν
 αὐασιλαίμι, καὶ παύσαιμι ἐπιβουλόνοτας, τὴν
 πόλιν ἡ σωφρονεῖν κατανάγκασαιμι. ὅσον γὰρ
 οὐκ ὀλίγοι, ταῦτ' ἐπαινοῦντες, ἀνδρῶν μέτριοι,
 καὶ φιλοπόλιδοι, οἱ καὶ τὴν γνώμην ἡδιδόσαν τῇ
 ἐμῇ, καὶ ἐπὶ ἐπιχειρήσεως τὴν ἀνάλκην, τοῦτο
 σωμαγωνισαῖς χρυσάμεθα, ῥαδίως ἐκράτιστα ἐπὶ
 ἐπιχειρήσεως. τὸν τὸν δὲ οἱ μὲν οὐκ ἐπὶ ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ'
 τὸν, ἀλλ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ'
 παρρησίας ἡ. σφαγὰς δὲ ἡ ἐλπίσις, ἡ δὲ ἐλπίσις
 οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπιβουλόνοτων ἐργαζό
 μεν, καὶ τοὶ ἀναγκάειν, τὰ τοιαῦτα τοιμᾶν γνῶν
 καὶ ἐπὶ δὲ αὐασιλαίμι καὶ φιλοπολίας γὰρ καὶ
 πρᾶξιτι,

πράοτητι, καὶ ἔρῃ ἡμέρῳ, καὶ ἰσοτιμίᾳ, θαυμα-
σίως ἐγὼ ἤλπιζον εἶναι τὸ πείθεσθαι πεισάξεδαι τὸ
τους. εἰ δὲ γὰρ τοῖς μὲν ἐχθροῖς ἐπείσμεν, καὶ
διηλλαγμένῳ, καὶ συμβούλοις καὶ σιωπασίνοις ἐχθρ-
μῶ τοῖς πλείστοις αὐτῶν. τὴν δὲ πόλιν αὐτῶν ὁρῶν
ὀλιγοεὶα τῶν πεισάτων διεφθαρμένῳ, τῶν πολ-
λῶν κλειπόντων, μᾶλλον δὲ ἀρπαζόντων τὰ κοι-
νὰ, ὑδράτων τε ἐπιρροίαις ἀνεκτινέμεν, καὶ οἰ-
κηδομικῶν ἀναστάσεων ἐκδόμην, καὶ τειχεῶν
ποδισολῆ ἐκράτῳ, καὶ τὰς πεισάτους, ὅσαι ἡ-
σαν κριναι, τῇ τῶν ἐφισάτων ἐπιμελείᾳ, ῥαδίως ἐ-
πύνηται. καὶ ἐλνεολαίας ἐπεμελύνει, ἃ τῶν γε-
ρόντων πεισάτων, καὶ τῶν διήμων γυνέαις καὶ δια-
νομαῖς, καὶ πανηγύρεσι καὶ δημοδοιναῖς διήγοι.
ὑβρεις δὲ παρθένων, ἢ ἐφῆδων διαφθορὰ, ἢ γυναι-
κῶν ἀπαγωγὰ, ἢ δουφύρων ἐπιπεμψεις, ἢ διε-
ποτικὴ τις ἀπὸ κλη, ἀρπαζομένη καὶ ἀκούσαι
αὐτῶν. ἡ δὲ καὶ ποδὶ τῷ ἀφῆναι τὴν ἀρχὴν, καὶ κα-
ταθέσθαι τὴν διωκτικὴν δουποσύμῳ, ὅπως μό-
νον ἀσφαλῶς παύσαιτο αὐτὴς γυνόων. ἐπεὶ τὸ γε-
αῖον αὐτὸ, καὶ πάντα πράττειν, ἐπαχθεὶς ἡδὴ
καὶ σὺν φρόνῳ καματηρὸν ἐδίδκει μοι εἶναι. ὅ δ' ὅ-
πως μὴ ἐπὶ τοιαύτης τινὸς βοραπείας διήσεται
ἡ πόλις, τοῦτ' ἐζήτησεν ἐπὶ. καὶ γὰρ μὲν ὁ ἀρχαῖος
ποδὶ ταῦτα εἶχον, οἱ δὲ ἡδὴ τε σιωπασίνοι ἐπὶ ἐμῇ,
καὶ ποδὶ τῷ τρόπῳ ἐλ ἐπιβουλῆς καὶ ἀρπαγῆς
εἰς δουποσύμῳ, καὶ σιωπασίνας σιωπασίνας, καὶ

ὅπλα ἡδροῖζον, καὶ χημάτα ἐπορίζοντο, ὧς αἶψα
 γέγονας ἐπεκλωῦντο, ὧς δὲ τὴν ἐλλοῶδα, παρὰ
 λακεδιαμονίους καὶ ἀθλωαίους ἐπεδεδόκοντο. ἃ
 μὲν γὰρ πόδι ἐμὸν αὐτοῖς, εἰ ληφθέντων, ἐδεδόκοντο ἡ-
 δὴ αὐτοῖς, καὶ ὅπως με αὐτοχειρία δῖα παύσασθαι
 ἠπείλου, καὶ ἃς κολάσεις ἐπ' ἔγνωσαν, δημοσίᾳ σρε-
 βρόνυμνοι, ὅθεν πορ. τοῖς μὲν δὴ μικροῖς παύσιν τοῖς
 πορ οἱ θεοὶ αἵ ποι, φωράσαντες τὴν ἐπιβολήν, καὶ
 μάλιστα γὰρ οὐβήθη, ὁ νεῖρατά τε ποδ' εἴξας, καὶ
 αὖ μινύσοντες ἐκείσε ἐπιπέμπω. ἐγὼ δ' ἔγν' αὖ
 θα ἡδὴ ὑμᾶς, ὦ Δελφοί, ὡς τ' αὐτοῖς δέξας, νῦν ὅρα
 λογισμῶν γηρομύλους ἀξίω, πόδι τῇν τότε πρακτέ-
 ων μοι συμβουλόσσαι, ὅτε ἀφυλάκτως, ὀλίγου
 δέην ληφθεῖς, ἐξήτοιω πινάσω τηρίαν πόδι τῇν πα-
 ρόντων. πῶς ὀλίγον οὖν, τῇ γνώμῃ δὲ ἀκράγαν-
 τα πᾶρ ἐμὲ ἀποδλημήσαντες, ὧς ἰδόντες τὰς πα-
 ρασκότης αὐτῶν, καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀκούσαντες,
 εἶπατε, τί δέει ποιεῖν; Φιλανθρωπία χημάδι πῶς
 αὐτῶν ἐπὶ, καὶ φείδεσθαι, καὶ ἀνέχεσθαι, ὅσον αὐτί-
 κα μελλήσονται πείσεσθαι τὰ ὑστέρη, μάλλον δὲ
 γυμνὸν ἡδὴ ὑπὲρ τὴν σφαγὴν, καὶ τὰ Φίλ-
 τατα γὰρ ὀφθαλμοῖς ὄραμ' ἀπολνύμενα, ἢ τὰ μὲν
 ποικῶντα πάνυ ἡλιθίου πινός ἐν, γηροαῖα δὲ καὶ αὐ-
 δρώδην διανοηθέντα, καὶ χολίᾳ ἐμφροντο. ὧς ἡδὴ
 κημλίου ἀνδρὸς ἀναλαβόντα, μετελθεῖν ἐκείνους,
 ἐμαυτῶ δ' ἐκ τῶν γνόντων, τὴν δὲ τ' ἐπὶ ἄσφα-
 λειαν παραχρῆν; ταῦτ' οἶδ', ὅτι συμβουλόσσαι.

τε αὖ. τί δ' ἐγὼ μετὰ τοῦτ' ἐποίησα, μετασεισά-
 μηνθ' αὖ αἰτίους, καὶ λόγου μεταδύς αὐτοῖς, ἡ
 αὖ ἐλέγχους παραγαγὼν, καὶ βαφῶς δ' ἐλέγξας
 ἔκαστα, ἐπεὶ μήδ' αὐτοὶ ἐπ' ἔφαρνοι ἦσαν, ἡμωό-
 μιν ἀγανακτῶν τὸ πλεον, οὐχ ὅτι ἐπεβεβλόμην,
 ἀλλ' ὅτι μὴ εἰάθην ἰσθ' αὐτῶν γὰρ ἐκείνη τῇ πρῶ-
 ρέσει μέναι, ὡς δ' ἀρχῆς γνέσασθαι μιν. ὃ δ' ἀπ' ἐ-
 κείνου, φυλάττω μιν ἐμαυτῶν, δ' ἐκτελῶ, ἐκείνων δ'
 αὖ αἰεὶ ἐπιβουλόνοντάς μοι κολλάζω. εἰδ' οἱ ἀνθρώ-
 ποι ἐμὲ φ' ἡμότητ' αἰτιῶνται, οὐκ ἐπ' λογιζο-
 μένοι, παρὰ ποτόρου ἡμῶν ὡς ἡ πρώτη τούτων
 ἀρχή. συνελόντες δ' ἐταῖ μέσσω, καὶ ἐφ' οἷς ἐκολλά-
 ζοντο, τὰς τιμωρίας αὐτὰς ὑπῶντο, καὶ τὰς δε-
 κούσας γὰρ αὐταῖς ὡμότητας. ὁμοίῃ, ὡς εἰ τις παρ'
 ὑμῖν ἰσόσυλόν τινα ἰδῶν, ἀφ' οἷς πῶς ῥιπῆται
 μιν, ἀλλ' ἐτόλμυσε, μὴ λογίζοιτο, ὡς νύκτωρ
 δεῦρ' ἰδὼν παρῆλθε, καὶ κατέσπασε τὰ ἀναθή-
 ματα, καὶ τοῖς ξοάνου ἡφατο, καὶ τηροῖν δ' ἡμῶν
 πολλὰ τῶν ἀρχιότητά, ὅτι ἐλλῶντες τε, καὶ ἰσοῖ
 εἶν λέγοντες, ὑπεμείνατε ἀνθρώπων ἐλλῶν, πλη-
 σίον τοῖς ἰσοῦ. καὶ γὰρ οὐ πάντ' πόρρω φ' πόλεως
 εἶναι λέγετο ἡ πῶς, κολλᾷται τοιαύτη πόδιβα-
 λειν. ἀλλ' οἶμαι, αὐτοὶ τε γέλασε δ' ἐμ' ταῦτα λέ-
 γει τις καὶ ὑμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἐπαινεσόν-
 ται ὑμῶν τῶν κατὰ τῶν ἀσέβωντων ὡμότητά. τὸ
 δ' ὅλον, οἱ δῖμοι οὐκ ἐξέταζοντες, ὁποῖός τις ὁ τοῖς
 πράγμασι ἐφεσῶς ὅστις, εἴτε δίκαιθ', εἴτ' ἀδίκως,

αὐτὸ ἀπλῶς ᾧ τὴν τυραννίδα ὄνομα μισοῦσι, καὶ
 τὸν τυραννῶν. ἔξω Αἰανὸς ἢ Μίνως ἢ Ραδάμανθυς
 ἢ, ὁμοίως δὲ ἅπαντες ἀνελθὲν ἀπὸ δίδυμοι, αὐτὸν μὲν
 πονηροὺς αὐτῶν, πῶς ὀφθαλμῶν τιθέμενοι, αὐτὸν δὲ
 χρηστοὺς, τῇ κοινῶν ᾧ πρὸς τηροῦσας, ἔξω ὁμοίως μί-
 σει συμπόλαιμας ἀνόντες. ἔγω γ' οὐκ ἀκούω, καὶ
 παρ' ἡμῶν τοῖς Ἕλλησι πολλοὺς γινώσκω τυραννῶν
 σοφούς, ἔξω φαύλῳ ὀνόματι δοκῶντι, χρηστὸν καὶ
 ἡμόροον ἢ ὡς ἰδίᾳ δειγμάτων, ὡς γνῶν καὶ λό-
 γους εἶναι βραχεῖς, γὰρ ἔξω ἰδίᾳ ὡς ἀποκειμένων,
 ἀγάλματα καὶ ἀναθήματα ἔξω φυθίᾳ. ὁρᾶτε δὲ
 καὶ αὐτὸ νομοθέτας, ἔξω κολαστικῶς εἰδὲς τὸ πλεονε-
 μοντας, ὡς τῶν γε ἄλλων οὐδὲν ὀφελῆ, εἰ μὴ φό-
 βος πρὸς τὴν, καὶ ἐλπίς τὴν κολάσεως. ἡμῶν δὲ ὅσοι
 πολλῶν ἀναγκασιότατον τῶν τυραννῶν, ὅσοι πρὸς
 ἀνάλυκτον δειγνόμεθα, καὶ μισοῦσιν ἡμᾶς καὶ ἐπι-
 βουλόουσιν ἀνθρώποις σιωπῶμεν, ὅπου μὴ δὲ τῇ
 μορμολυκῶν ὀφελὸς τι ἡμῶν γίγνεται, ἀλλὰ ἔξω
 πῶς τὴν ὕψους μύθῳ τὸ πρᾶγμα εἰσὶν. ὅσοι γὰρ αὐ-
 τὸν ἐκὸς πῶμεν, τοσῶδε πλείους ἡμῶν ἀναφύονται
 τὸ κολαζέμεν ἀφορμαί. φέρει δ' ἀνάγκη, ὅτι ἀνὰ
 φρονέμενον ἐκὸς πῶμεν αἰεὶ, καὶ ἐπικαίειν νῦν Δία, ἢ
 τὸν ἰόλεον, εἰ μέλλοιμεν ἐπικρατήσιν. τὸν γὰρ ἄ-
 παξ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐμπνέειν ἡναγκασμένον, ὁ-
 μοίον γὰρ τῇ ὑποδείξει καὶ αὐτὸν εἶναι, ἢ φειδωμένον
 τῶν πλεονεξιών, ἀπολωλγῆναι. ὅλως δὲ, τίνα οἶδε οὐ-
 τως ἄγχιον, ἢ ἀνέμορον ἀνθρώπων εἶναι, ὡς ἰδίᾳ

μασι-

μασι γουῦτα, καὶ οἰμωγὰν ἀκούοντα, καὶ σφαῖρα
 μλίνους ὀρώντα, εἰ μὴ ἔχοι πινά μεγάλῳ τῷ κολλῷ
 ζειμ αἰτίαν; ποσάκις γουῦ ἐδωκευθε μασι γουμέ-
 νων ἄλλων; ποσάκις δὲ θρῶνι, καὶ ὁδὺν ῥεῖδα τῷ
 ἑμαυτῷ τυχῶ ἀναγκάζομαι, μείζω κῶλασιμ αὐ-
 ῖος, καὶ χρονωτόραν ὑπομλῶν; Ἀνδρὶ γὰρ φύσει
 μλιν ἀγαθῷ, ὅστις δ' ἀνάγκῃ πικρῷ, πολὺ τῷ κο-
 λῶζεσθαι τὸ κῶλάζειν χαλεπώτορον. εἰ δὲ δέῃ μετὰ
 παρρησίας εἰπεῖν, ἐγὼ μλιν, εἰ αἰρεσίς μοι πῶτε
 θείη, πότορα βούλομαι, κολλῶζειν τινὰς ἀδίκως, ἢ
 αὐτὸς ἀποθανεῖν, οὗ ἴσεως οὐδ' ἐν μελήσας, ἐλθί-
 μιν αὐτὸν τεθναίνει μαῖλλον, ἢ μηδὲν ἀδικουῦτας κο-
 λάζειν. εἰ δὲ τις φαίη, βούλει, ὦ Φάλαρι, αὐτὸς τε-
 θναίνει ἀδίκως, ἢ δικαίως κολλῶζειν ὅς ἐπιβόλος,
 ὅσον βουλοίμην αὐτῷ. αὐτὸς γὰρ ὑμᾶς, ὦ Δελφοί, συμ-
 βόλους καλῶ, πότορον ἄμεινον εἶναι, ἀδίκως ἀκρω-
 νεῖν, ἢ ἀδίκως σώζειν τὸν ἐπιβεβουλοκῶτα. ὁ δ' εἰς
 οὕτως, οἶμαι, ἀνὸν τὸς ὅστις, ὃς οὐκ αὐτὸν πωπιμήσει
 ζῶν μαῖλλον, ἢ σώζων ὅς ἐχθρὸς, ἀπολωλῆναι. καὶ
 τοι πότους ἐγὼ καὶ τῷ ἐπιχειρησάντων μοι, ὅ φε-
 νόρως ἐλπεγμλῶν, ὅμως ἐσώσας; οἶον Ἀκανθοῦ τε-
 τονί, καὶ Τιμοκράτῳ, καὶ Λεωγόρῳ τὸν ἀδελφόν
 αὐτοῦ, παλαιᾶς σιωπῆς ἐν πῶς αὐτὸς μνημο-
 νόστους. ὅταν δὲ βουληθῇτε τοῦ μὲν εἰδέναι, ὅς
 εἰσφοιτῶντας εἰς Ἀκράγαντα ξένους ὀρωτήσατε,
 ὁποῖός ἐγὼ πόδι αὐτοὺς εἶμι, ὅς ἐστι Φιλανθρώπως
 πρὸς φέρομαι τοῖς κατὰ ρουσιμ, ὅς γε ὅς σιγῶν

ἰδίᾳ τῇ λιμνῶν ἔχω, καὶ ποδὶ βῶας, τίνου, καὶ ὄθον
 κραταπεπλούκασιν, ὡς καὶ ἄξιον τιμῶν, ἀρπύμ
 ποιμα αὐτούς. γῆνοι δὲ καὶ ὄζεπίτηδον φοιτῶσι
 παρ' ἐμὲ, οἱ σφώτατοι τῇ ἐλμύῳ, καὶ οὐ φόν-
 γουσι τὴν στυουσίαν τὴν ἐμὴν. ὡσπὺρ ἀμέλει καὶ
 πρώτῳ ὁ σφός Πυθαγόρας ἦκον ὡς ἡμᾶς, ἀλλὰ ἢ
 ὑπερ' ἐμοῦ ἀκκησὼς, ἐπεὶ δ' ἐπεράδην, ἀπῆλθον
 ἐπαυδὼρ με φη δίκαιοσιώης, καὶ ἐλεῶν φη ἀνα-
 γκαίης ὁμότητ'. εἴτα οἶδε, ὅρ πῶς αὖ ὀνείσας
 Φιλανθρώπου οὕτως, ἀδίκως τοῖς οἰκείοις πλοσ-
 φέρεδαι, εἰ μὴ τι διαφρόντως ἡδίκητο; ταῦτα ἢ
 ἐν ὑπερ' ἐμαυτῷ ἀρλελόγημαι ὑμῖν, ἀληθῆ καὶ
 δίκαια, καὶ ἐπαίνου μάλλον, ὡς ἐμαυτὸν πείθω, ἢ
 μίσους ἄξια. ὑπερ' δὲ τοῦ ἀναθύματος, καιρὸς ὑμᾶς
 ἀκῆσαι, ὄθον, καὶ ὅπως ἔρ τοῦρου ἄθρον ἐκτικασί
 μιν, οὐκ ἐκδύς αὐτὸς ἔρ ἀνδρῶν τοποιῶ, μὴ γν
 οὔτω μανείω, ὡς ποῖτωρ ὑπθυμῆσαι κτημα-
 των. ἀλλὰ Γερίλαθ' ὡς τις ἡμεδαιπός, χαλκεὺς
 μὲν ἀγαθός, πονηρὸς δὲ ἀνθρώπου. οὗτ' παύμ-
 πολυ φη ἐμῆς γνώμης διημαρτηκὸς, ὡς χαρείει-
 δαί μοι, εἰ καινὴν τινα κόλασιν ἐπινοήσεις, ὡς δὲ
 ἅπαντ' ὁράζω ἐπιθυμουῦν. καὶ δ' ἡ κρατα-
 σκιδάσας ἔρ βοῦν, ἡκί, μαι κομίζωρ, κάλλιστον ἰ-
 δῆρ, καὶ πῶς τὸ ἀκρεβέστατον εἰκασμῶν, κινή-
 σεως γὰρ αὐτῷ, καὶ μυκηθμοῦ ἔδει μόνον, πῶς τὸ
 καὶ ἐμφυχον εἶν δὲ κῆρ. ἰδὼν ἢ, ἀνέκραγον ὀνύς,
 ἄξιον τ' κτῆμα τοῦ γυνθίου. πεμπήθ' ὁ ταῦρ
 ἔρ

τῶν θεῶν. ὁ δὲ περὶ λαθ' παρεσὼς, τί δ' εἰ μάθοις·
 ἔφη, τὴν σοφίαν τὴν γν' αὐτῷ, καὶ τὴν χρῆσαν, καὶ
 παρέχεται· ἢ αὐοίξας ἅμα τὸν ταῦρον, ἢ τὰ νῶ
 τα, καὶ τινα, ἔφη, κολλάζειν ἐθέλεις, ἐμβιβάσας εἰς τὸ
 μηχανήματα ἄρ' καὶ κατακλείσας, πρὸς ἰθὺς αὐτῶν
 αὐτοὺς τὸς δ' ἐπὶ αὐτῶν μηχανήρας τοὺς βοῶν, πύρ
 δ' ὑποκαίειν κελύειν, καὶ ὁ μὲν οἰμώξεται, καὶ
 βοήσεται, ἀλλήλοισι ταῖς ὁδωῖαις ἐχόμενθ'. ἢ βῶν
 δὲ, δὴ τῶν αὐλῶν μέλη σοι ἀποτελέσει, οἷα λιγυ-
 ρώτατα, καὶ ἐπαυλῆσαι θρυλῶσθαι, καὶ μυκήσε-
 ται γοδρώτατον, ὥς τῳ μὲν κολλάζεσθαι, σὲ δὲ τὸν
 πεδῶν, μετὰ τὸν καταυλούμενον. ἐγὼ δὲ ὥς τούτ'
 ἤκουσα, ἐμυσάχθην τὴν κακομηχανίαν τοῦ αὐ-
 δρὸς, καὶ τὴν ἐπίνοιαν ἐμίσησα τοὺς κατασκυβα-
 σματθ', καὶ οἰκίαν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπέβηνκα. ἢ
 ἄγε δὴν, ἐφών, ὦ περὶ λαε, εἰ μὴ κερὴ ἄλλως ὑπόχε-
 σις ταῦτά ὅτι, δ' εἴχομ' ἡμῖν, αὐτὸς εἰσελθὼν, τὴν ἀ-
 λήθειαν φησὶ τέχνης, ὅτι μίμνησαι αὐτῶν βῶντας, ἢ εἰδὼ
 μὲν, εἰ καὶ, ἂ φης, μέλη δὴ τῶν αὐλῶν φθέγγεται.
 πείθεται μὲν τούτοις ὁ περὶ λαθ'. ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ γν-
 ὄμην, καὶ κατακλείσας αὐτῶν, πύρ ὑποκαίειν ἐκέ-
 λδον, ἀπολάμβανε, ἐπὶ τῶν, τῶν ἄξιον μισθὸν τῆς
 θανμασῆς σου τέχνης, ἢ ὁ διδάσκει λαθ' φησὶ μου-
 σικῆς πρῶτθ' αὐτῶν αὐλῆς. καὶ ὁ μὲν δίκαια ἔπα-
 χον, ἀπολαύων φησὶ αὐτῷ θυμηχανίας. ἐγὼ δὲ ζῶντα
 τα, καὶ ἐπὶ ἐμπνοῇ ὄντα τὸν αὐδρα, δ' αὖτε θωῶν
 κελύειν, ὥς μὴ μιλῶναι τὸν ὄργον γν' ἀποθανόντων, ἐκεί-

μάττω πονηρὸ δοκῶντος, ὃ ἄκοντος καλὰ ζειν ὡς
 γασμῶντος, ἐκετὸ νόμον ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ Ακρῶ γαντι-
 νοι, ἑλλῶντες τὸντες, ὃ τ' ἀρχαῖον Δωρεῖς, πρὸς
 σεαυτὶ τ' ἀνδρῶν, ὅλῳρ ἐν ἐθελοντῶν, καὶ πολλὰ, ὃ δὴ
 μοσὶ καὶ ἰδῶν, ἐκαστὸν ὑμῶν οὐ ποῖσαι ὡς μνημόνῳ.
 λαβετε ἐν αὐτοῖς τ' ταῦτον, καὶ ἀνάθετε, ὃ βύξαιδε
 ὑπερτερεῖ Ακρῶ γαντος, καὶ ὑπερ αὐτῷ φαλλοει-
 δος. ὃ μήτε ἡμᾶς ἀπράκτους ἀκρῶ μνηστε, μήτ' ἐ-
 κείνῳ ὑβρίζετε, μήτε τὸν θεὸν ἀκρῶ δόκησιτε καλῶ
 σου τε ἅμα ὃ δικαιοτάτῳ ἀνάθηματος.

Φάλαρις δευτέρα.

Ὅτε Ακρῶ γαντίνων, ὃ ἀνδρῶν Δελφοί, πρὸ
 ξυνῶ ὡρ, ὅτε ἰδιόξυνῶ αὐτῷ φαλλοειδος,
 οὐτ' ἄλλῳ ἔχωρ πρὸς αὐτὸν ἢ βυνοῖας ἰδῶν αἰτί-
 αμ, ἢ μελλούσης Φιλίας ἐλπίδια, τῶν δὲ πρὸς βεωρ
 ἀκρῶν τῶν ἡκόντων παρ' αὐτῷ, ἐπεικῆ καὶ μέτριά
 διεξιόντων, ὃ τὸ βυσεβες ἅμα, καὶ τὸ κρινῶ συμ-
 φέρον, καὶ μάλιστα τὸ Δελφοῖς πρέπον πρὸς ὡμέ-
 νῳ, ἀνέσωρ πρὸς αὐτῶν ὑμῶν, μήτε ὑβρίζῃ ἀνδρῶν
 διωκῶντων βυσεβουῶντα, μήτ' ἀνάθημα ἢ δυνάτῳ θεῶ
 καὶ θωμολογημῶν ἀπαλλοτριουῶν, ὃ ταῦτα, βυδρ
 τῶν μερίτων ὅν αἰεὶ ὑπόμνημα γηυσόμνον, τέχνης
 καλῆς, ὃ ἐπινόας κακίας, καὶ δικαίας καλῶ-
 σεως. ἐγὼ μὲν ἐν καὶ τὸ γνῶναι ὑμᾶς ὅλως ποῖ
 τότῳ, καὶ δημιουργοῖς ἡμῶν πρὸς δῆναι τὴν διάσκη-
 ψιν, εἰ γὰρ δὲ καὶ τὸ ἀνάθημα, ἢ ὁπίσω αὐτοῖς ἀπο-

πέμπειν, αὐόσιον ἢ δ' ἔν νομίζω, μάλλον δέ, οὐδ' ἰσχυροτέρω ἀσεβείας ἀπολείπειν. οὐδὲν γὰρ ἄλλ', ἢ ἰσορροπία τὸ πρᾶγμα ὅτι, μακρῶ τῶν ἄλλων χαλεπωτέρη, καὶ ὅσον τὸ τὰ ἡδὴ ἀναπνεύσασθαι συλᾶν, τὸ μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀναπνεύσασθαι βολομένοις ἐπιτρέπειν ἀσεβέσθωρον. δεῖμα δὲ ὑμῶν Δελφὸς καὶ αὐτὸς ὦν, καὶ τὸ ἴσον μετέχωρ' ἢ τε δικαιοσύνη, εἰ φυλάττοιτο, καὶ ἢ γυναικείας δόξης, εἰ ἐκ τῶν παρόντων πρὸς γένεσιν, μήτ' ἀποκλείειν τὸ ἰσὸν τοῖς ἀσεβέσι, μήτε τῇ πόλει πᾶσι πάντας ἀνθρώπους διαβόλῃ, ὡς τὰ πεμπόμενα τῶν θεῶν συνοφάντουσιν, ἢ ψήφω ἢ δικαιοσυνῇ δοκιμάζουσιν ἐπὶ ἀναπνεύσασθαι. ὅδ' εἰς γὰρ ἐπ' ἀναθεῖναι τολμήσειν αὐτὸν, εἰδὼς ὅτι πρὸς σπέρματι θεῶν, ὅ, πλὴν πρὸς τὸν Δελφὸν δοκῇ. ὁ μὲν ἐν πυθίνῃ τὴν δικαίαν ἢ δ' ἔν τῷ ἀναθήματι ψήφω λυγρῇ. εἰ γοῦν ἐμίσει τὸν φάλαριν, ἢ τὸ δῶρον αὐτὸ ἐμυσάτῃ, ῥέει δὲ τὸν γν' ἢ τῶν ἰωνίων μέσω καὶ περὶ οὐσας αὐτὸ, μετὰ τῇ ἀγούσης ὀλέκθης. ὁ δὲ πολὺ πύκνωτον γν' ὅτι δὴ τε διαπύκνωσθαι, ὡς φασί, παρέχον αὐτοῖς, καὶ σὺς δὲ τὴν Κίρραν κατὰ-ρα, ὡς δὲ ἡλόν, ὅτι περὶ σέται τὴν τὸ μοναρχοῦν δὲ σέβειαν. γὰρ δὲ καὶ ὑμᾶς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ψήφω μένους, περὶ δὲ καὶ τὸν ταῦτον πύκνωτον ἢ ἄλλῳ ὁσμοῦ τὸ ἰσὸν. ἐπεὶ πάντων αὐτὸν τῶν ἀποπώ-πυτον, πᾶσι μὲν τὰ πᾶσι μεγάλο πρὸς οὐτὸν δὲ-ξον θεῶν, τὴν καὶ δικαιοσυνῇ ἐκ τῶν ἰσὸν ψήφω λα-
 εἶν,

βῆν, καὶ μισθὸν κομίσασθαι τῷ θυσεβείας, τὸ κεκρίσθαι
 μὴ δὲ τοῖς ἀναπνεύσαι ἀξιόθ. ὁ μὲν δὲ τὰν αὐτῶν μοι
 ἐγνωκώς, καὶ δὲ πρὸς τὸν Ἀκρωγαντος ἀρτι κα-
 ταπεπλουκώς, σφαγὰς πινας, καὶ βίας καὶ ἀρπα-
 γὰς, καὶ ἐπαγωγὰς ἐτραγώδει τοῖς τυραννοῖς, μόνον
 ἐκ αὐτῶν πῆς γε γῆν ἡδὲ λέγων, ὅς ἴσμεν ὅδ' ἀχρεῖ
 πλοῖς ἀρδεσθὲν κηρύσσεται. καὶ δὲ τὰ μὴ τοιαῦτα μὴ
 τοῖς πεπονημένοι φασκόντες πάντων πεισθῆναι διη-
 γουμένοις, ἀδύνατον γάρ, εἰ ἀληθὴ λέγουσιν, ὅς ὅπως
 αὐτοῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπιστάμεθα, κατεργασθῆναι. εἰ δὲ ὅτι καὶ
 πεπρακται τοιοῦτον γὰρ Σικελία, τοῦτ' ἐδελφούς
 ἀναγκαῖον πολυπραγμονεῖν, εἰ μὴ αὐτὴ ἰσθῆναι ἡ-
 δὴ, δικαστὰς εἶναι ἀξιοῦμεν, καὶ δὲ οὐκ ἐπὶ, καὶ ἄλλα
 θόρα πεισθῆναι τὸν θεόν, καὶ σωματικῶς, εἰ πε-
 ψαίς τις, σωματικῶς καὶ ἡμέτερα, εἰ τινοὶ τῶν ὡς
 τὸν Ἰόνιον δικαίως ἢ ἀδίκως τυραννοῦνται. καὶ τὰ
 μὲν τῶν ἄλλων ἐχέτω, ὅπῃ βόλεται, ἡμῖν δὲ ἀνα-
 γκαῖον οἶμαι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν εἰσθῆναι, ὅπως τε
 πάλαι δικάσεται, καὶ ὅπως νῦν ἔχει, καὶ τί τοιοῦτοι
 ἄλλοι εἶναι, ὅτι μὲν δὴ γὰρ κρημνοῖς τε οἰκῶμεν αὐ-
 τοῖς, καὶ περὶ γεωργούμεν, οὐχ ὀμνέον καὶ πόθο
 μὲν, διηλώσοντα ἡμῖν, ἀλλ' ὅρα μὴ πάρεσι ταῦτα.
 καὶ ὅσοι ὡς τῇ γῇ βαθεῖ λιμῶν αἰεὶ σωματικῶν αὐτῶν, τὸ
 δὲ ἰσθῆναι, καὶ ὁ πρὸς τοῦ, καὶ τὸ χρηστέον, ὅτι οἱ δύνον-
 τες, ὅτι οἱ θυσεβούτες, ταῦτα δελφῶν τὰ πεδία,
 ταῦθ' ἢ πρόσδοθι, γὰρ δὲ τὸν ἡ θυποεῖα, γὰρ δὲ
 θῆναι αἰεὶ τροφαί. καὶ γὰρ τὰ ληθὴ πρὸς γε ἡμᾶς αὐτοῖς

λέγειν, καὶ τὸ λεγόμενον ὑπο τῶ ποιητῶν, ἀποαρ-
 τα ἡμῖν καὶ ἀνθρώποτα φέρεται τὰ πάντα, ὑπο γε-
 ωργῶν θεῶν, οὐ μόνον τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀγα-
 θα γιγνώμενα παρεῖχε, ἀλλ' εἰ πρὶν Φρυγίῃ ἢ Λυ-
 δίῃ, ἢ Πέρσαις ἢ Ἀσσυρίοις, ἢ Φοινικίῃ ἢ Ἰταλιώ-
 ταις, ἢ ὑπερβορέοις αὐτοῖς, πάντα δὲ Δελφούς αὖ-
 τι κινεῖται. Ἐτὰ δὲ δότῳ μετὰ τὸν διερ, ἡμεῖς τι-
 μώμεθα ὑφ' ἀπάντων, Ἐδυποροῦμεν, καὶ δυδισα-
 μονοῦμεν. ταῦτα τὸ ἀρχαῖον, ταῦτα τὸ μέχρι νῦν,
 καὶ μὴ παυσάμεθα γε οὕτω βιοῦντες, μεμνητοὶ
 δὲ οὐδείς, πώποτε ψῆφον ὑπὲρ ἀναθήματος παρ'
 ἡμῖν ἀναδεδείχαμεν, οὐδὲ κωλυθῆντα τινα δύνειν ἢ ἀ-
 ναπλῆναι, Ἐδὲ τοῦτ' οἶμαι, Ἐαὐτὸ δὲ ὑπερβο-
 λῶν ἠνέχθη τὸ ἱερόν, καὶ ὑπερπλουτέῃ γὰρ τοῖς ἀ-
 ναθήμασι. δὲ τοίνυν μήδ' γὰρ παρόντι καινο-
 τήμεν μηδὲν, μὴ δὲ παρὰ τὰ πάτρια νόμον καθι-
 σάναι, φιλοκρινεῖν τὰ ἀναθήματα, καὶ χρηματο-
 γεῖν τὰ πεμπόμενα, ὅθεν, καὶ ἀφ' ὅτου, καὶ ὅποια,
 δεξαμελίσους δὲ, ἀπραγμόνως ἀναπιδεῖναι, ὑπερ-
 βρωῦντας ἀμφοῖν, Ἐθεῶν, καὶ τοῖς δυσεβέσι.
 δοκεῖτε δὲ μοι, ὦ ἄνδρες Δελφοί, ἄριστα βουλευ-
 σεσθαι πρὸς τῶν παρόντων, εἰ λογίσαιτε πρῶτον,
 ὑπὲρ ὅσων καὶ ἡλίκων ὅδην ἢ σκέψις, πρῶτον μὲν
 ὑπὲρ τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ ἱεροῦ, καὶ δυσιῶν, καὶ ἀναθη-
 μωτων, καὶ θεῶν ἀρχαίων, καὶ θεομῶν παλαιῶν,
 Ἐδὲ δὲς τ' ἡμαντεῖς, ἐπειτα ὑπὲρ τῆ πόλεως ὅλης,
 καὶ τῶν συμφορόντων θεῶν τε κρινῶν ἡμῶν, καὶ ἰδίας

ἐκείνης

ἐκείνῳ Δελφῶν, ὡς πᾶσι δέ, ὅτι παρὰ πᾶσι ἀν-
θρώποις δύκελ' αἶας ἢ κεκοδοξίαις. τούτων γὰρ, ὅκ' οἱ
δα, εἴ τι μείζον, εἰ σώφρον' εἴτε, ἢ ἀναγκασιότορον ἢ
γῆσι δ' αὖ. πόλιν μὲν ἐν ᾧ βουλομένημεθα, ταῦτά
δοξῃ. ὃ Φάλαρις τύραννος εἰς, ὃ δὲ ταῦρος ὅτος, ὃ δὲ
χαλκὸς μόνον, ἀλλὰ πάντες βασιλεῖς, ὅ πάντες
δυνατοί, ὅσοι νῦν γινώσκονται ἐν ἰορῶ, καὶ χρυσός, ὅ
ἀργυρός, καὶ ὅσα ἄλλα τίμια, πολλὰ πολυάκεις ἀνα-
τεθρομέναι ἐν θεῷ. πρῶτον μὲν γὰρ, τὸ ἦν τ' ἔθ' ὅσον
ἐξεταδιώκει ἀξιοῖ. τίνος ἐν γένει, μὴ δ' ὡς αἰεὶ, μὴ
δ' ὡς πάλα, τὰ πόλιν τ' ἀναθημάτων ποιήσωμεν;
ἢ τί μεμφόμενοι τοῖς παλαιοῖς ἔδει, καινοτομή-
μεν; ὅ μὴ δὲ πώποτε, ἀφ' οὗ τὴν πόλιν οἰκον-
μεν, ὅ ὀνύθ' ἔχ' ὅ τριπλούς φθίγγεται, καὶ ἢ
ἰερεῖα ἐμπνέεται, γιγνέται ἡμῖν, νῦν κατὰ τὴν
μεθεῖ, κείνῳ καὶ ἐξετάζεται αὐτὸ ἀνατιθέντας. καὶ
μὲν δὲ ἐκείνῳ μὲν τῷ παλαιῷ ἔθ' ὅτος, τῷ ἀνέδλω καὶ
πᾶσι δ' εἶναι, ὅρατε, ὅσων ἀγαθῶν ἐμπέπληται
τὸ ἰορὸν, ἀπάντων ἀνατιθέντων, καὶ ὑπὲρ τ' ὑπάρ-
χουσι δυνάμει γνῶν διωρομηνῶν τ' ὅσον. εἰ δ'
ὑμᾶς αὖτε δ' ὀκνησάτε καὶ ἐξετάσας ἐπισύσεται
τοῖς ἀναθημασί, ὅκνῳ, μὴ ἀκρήσωμεν τῷ δοκιμα-
σθῆναι μὲν ἐπὶ, οὐδ' ὀκνῶν ὑπομείνοντι, ὑπόδικον
αὐτὸν καθεστάναι, καὶ ἀναλίσκοντα καὶ κατὰ δια-
πανῶντα, παρ' αὐτῷ κείνῳ, καὶ ὑπὲρ τ' ὅλων
κινδυνεύειν. ἢ τί βιωτῶν, εἰ κείνῳ τῷ ἀνα-
τιθέντι ἀνελξί;

Αλέξανδρ' ἢ Ὑδούμαντις.

Σὺ μὲν ἴσως, ὦ Φίλτατε Κέλσε, μικρόν τι
 ἴσῃ, καὶ φαῦλον οἶδ' ὃ πρόσταγμα, πρὸς ἑστ
 τειν ᾧρ Αλέξανδρ' σοι τῷ Αἰωνοτεχίτου, τῷ γόνι
 τῷ Βίον, καὶ ἐποινίας αὐτῷ, καὶ πολυμήματα, ἃ
 μαχανείας εἰς βιβλίον ἐγγράψαντα πέμψαι. ὃ
 δὲ εἰ τις ἐθέλοι πρὸς ὃ ἀκριβὲς ἐκαστον ἐπεξίναί, ὃ
 μισόν ὄσιν, ἢ τὰς Αλέξανδρ' τῷ Φιλίππῳ πρῶξιν
 ἀναγράψαι. ποσὺν τ' εἰς κακίαν οὐτ' ὅσ' εἰς
 ἀρετὴν ἐκείν' ὅμως δὲ, εἰ μετὰ συγγνώμης ἀνα-
 γνώσεσθαι μέλλοις, καὶ τὰ ἐνδέοντα τοῖς ἰστρομέ-
 νοις πρὸς λογισάσαι, ὑποσησομαι σοι ᾧρ ἄθλον. ἃ
 τὴν Αὐγείον Βουσασίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶσιν, ἀλλ' εἰς
 διωαμίην τὴν ἐμαυτῷ, ἀνακαθήρεσθαι περὶ
 σομαι, ὀλίγους ὅσους τῇν ἡσίων ἐκφορήσας, ὡς
 ἀπ' ἐκείνων τεκμαίροιο, πόση πᾶσι, καὶ ὡς ἀμέ-
 τηκτ' ἡν ἡ κόπρ', ἡν τριχίλιοι βόδι' ἐν πολ-
 λὲς ἔπει ποίησαι ἐδιώσαντο. αἰδοῦμαι μὲν οὐκ
 ὑπερ' ἀμφοῖν, ὑπερ' ἐκείν' καὶ ὑπερ' ἐμαυτῷ, σὺ
 μὲν, ἀξιοῦντ' ἐμὴν καὶ γραφὴν παρὰ δὲ θλίψας
 ἀνδρ' αἰσιν ἀτάρατον, ἐμὸν δὲ, σπουδὴν ποιουν-
 μὲν ὡς τοιαύτη ἰσοεῖα, καὶ πρᾶξις ἀνθρώπου,
 ὅρ' οὐκ ἀναγινώσκεισθαι πρὸς τῇν πεπαιδευμέν-
 νων ἡν ἀξίον, ἀλλ' ἐν πανθ' ἐμὴν πνὴν μεγίστῳ δεα-
 τρῷ ὁρᾶσθαι, ὑπὸ πειθήκων ἢ ἀλωπέκων σπαρατ-
 τόμενον. ἀλλ' ἡν τις ἡμῖν ταύτῃ ἐπιφέρει τὴν αἰ-

τίαν,

Αλέξανδρος ἡ Ψευδομαντις. 609

πλανῶμεν καὶ αὐτοὶ εἰς παράδειγμα π τοῖσιν
 αὐτοῖς. καὶ Ἀρριανὸς γὰρ, ὁ τῷ Εὐκλείδῃ μα-
 θητικῇ, ἀπὸ τῶν Ρωμαίων γὰρ τοῖς πρώτοις, ὁ παλαιὸς
 παρ' ὅσων τὸν βίον συγγενόμενος, ὁμοίον τι πα-
 θῶν, ἀπολογησάμενος καὶ ἑαυτὸν ἡμῶν, Τιλλιόρου
 γοῦν τῷ ληστῇ ἐκείνῳ βίον ἀναγράφει ἡξίω-
 σεν. ἡμεῖς δὲ, πολὺ ὁμοτόρου ληστὴν μνηστὴν ποιη-
 σόμεθα, ὅσῳ μὴ γὰρ ὕλη καὶ ὄρεσις, ἀλλ' γὰρ πόλιν
 οὗτ' ἐλπίσιν, ὁ μινύων μόνον, οὐδὲ τὴν ἰδίαν
 καὶ τὰ τρέχοντα, οὐδὲ ὀλίγα τῶν Ἀσίων μέρη, τὰ ὀρεσι-
 μόρια λευκατῶν, ἀλλὰ πᾶσι, ὡς εἶπεν, τῶν Ρω-
 μαίων ἀρχὴν ἐμπλήσας τῶν ληστῶν τῶν αὐτῶν. πρό-
 τρον δὲ σοὶ αὐτὸν ὑπογράφω τῶν λόγων, πρὸς τὸ
 ὁμοίωτα τὸν εἰκόσας τὴν μορφὴν, ὡς αὐτὸν διώωμαι,
 καὶ τοι μὴ πάντως γαλήνης τις ὦν. τὸ γὰρ δὴ σῶ-
 μα, ἵνα σοὶ καὶ ἴδω δέξω, μέγας τε ἔστω, καὶ κα-
 λὸς ἴδω, καὶ θεοπρεπὲς ὡς ἀληθῶς. λουκὸς τὴν
 χροάν, τὸ γένειον οὐ πάντως λάσει. κόμην τὴν μὲν
 ἰδίαν, τὴν δὲ τῶν προόδων ἐπικείμενην, οὐ μάλα
 εἰκασμένην, καὶ οὐ πολλοὺς, ὅτι ἡ ἀλλοτρία, λε-
 ληθῆεν. ὀφθαλμοὶ πολὺ τὸ γοργόν, ὁ γὰρ διει-
 φαίνοντο. φώνημα, ἡ δὲ ἴσος τε ἅμα καὶ λαμπρό-
 τατος. καὶ ὅλως, οὐδ' ἀμόθεν μεμπτός ἡ ταῦτά
 γε. τοῖς δὲ μὲν τὴν μορφὴν. ἡ ψυχὴ δὲ, καὶ ἡ γνώ-
 μη, ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, καὶ Ζεὺς ἀποτρόπαιος, ἢ
 Διόσκουροι σωτήρες, πολέμοις καὶ ἐχθροῖς γέντι-
 χῶν γήλοιο, ἢ συγγενέων τοιούτων. σωθήσε-

μὲν γὰρ, καὶ ἀγχινοῖα καὶ θριμύτητι, πάμπλου
 τῶν ἄλλων διέφορε. καὶ τό γε περίοργον ἔδυμαθες
 καὶ μνημονιόφον, καὶ πῶς τὰ μαθηματα θυφύες,
 πᾶντα ταῦτα εἰς ὑπερβολὴν ἐκείσε ὑπερχῆν αὐ
 τῷ, ἐχέτω δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ χεῖριστον, καὶ ὅργανα ταῦ
 τα γῆναῖα ὑποβεβλημένα ἔχωρ, αὐτίκα μάλα τῷ
 ἰδίῳ κακίᾳ διαβοῶτων ἀκρότατος ἄπετελέσθην, ὑ
 πὲρ αὐτῷ Κίρκωπος, ὑπὲρ τῷ Εὐρύτατον ἢ Φρυών
 Δαν, ἢ Αἰετοδόνημον ἢ Σώσεστρον. αὐτὸς γὰρ ἔδωκε
 βρῶν Ρουπλιανῶ ποτὲ γράφων, καὶ τὰ μετρίωτα
 τα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων, Πυθαγόρας ὅμοιος εἶναι ἡμῖν.
 ἀλλὰ ἰλέως μὲν ὁ Πυθαγόρας εἶη, σοφὸς ἀνὴρ, καὶ
 τῷ γνώμῳ δεσπότης, εἰ δὲ κατὰ ἄλλων ἐγγί
 νητο, πᾶς αὖ, οὐ οἶδ' αἰ, ὅτι πῶς αὐτὸν εἶναι ἔδοξε. καὶ
 πῶς Χαρίτων, μή με νομίσης ἐφ' ὕβρι ταῦτα τοῖ
 Πυθαγόρου λέγειν, ἢ σιωπῆσαι περὶ ὧν μὲν αὐ
 τὸς εἰς ὁμοιότητας τῶν πράξεων. ἀλλ' εἰ τις τὰ χε
 ρεῖσε καὶ βλασφημώτατα, τῶν ὑπὲρ διαβολῆς ποδὶ τῷ
 Πυθαγόρῳ λεγομένων, οἷς ἔγωγ' οὐκ αὐτὸς ἔδωκεν,
 ὡς ἀληθεῖσιν οὐσίμ, ὅμως σιωπᾶν ἔστω ὅτι αὐτὸ,
 πολλοὺ αὐτὸν μὲρ ἄπαντα ἐκείνα γῆνοιτο. Ἄ
 λεξάνδρος δεινότητος. ὅλως γὰρ ἐπινόησόν μοι, ἔ
 δωκεν λογισμῷ διατύπωσιν ποικιλοτάτην πινάφυ
 χῆς κρᾶσιν, ἐκ ψεύδους καὶ δόλων, καὶ ἐπιτοκῶν
 καὶ κακοπαγῶν συγκαμίντων, ῥαδίαν, πολυκράν,
 παραβόλον, φιλόπονον ἄβυσσόνδεσσι τὰ νοηθέν
 τα, καὶ πῆλιν καὶ ἀξίόπιστον, καὶ ὑποκειμένην

Αλέξανδρος ἢ Υἱὸς Διδύμανος. 611

τὸ βελτίον· ἔπειθ' ἐνὶ ἀντιπαύσει
 εὐοικῆαν, οὐδὲς γοῦν τὸ πρῶτον ἐντυχῶν, οὐκ ἄ-
 πῆλθε δόξαν λαβὼν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥς ἐκ πάντων
 ἀνθρώπων χρηστότατος καὶ ἐπιφάνεστος, ἔπειθ' ὅτε
 τὸ ἀπλοϊκώτατος τε καὶ ἀφελέστατος. ὡς δὲ
 πύτοις, τὸ μεγαλοῦργος πρὸς αὐτὸν, ἔπειθ' ὅτε
 μικρὸν ἐπινοῶν, ἀλλ' ἄς τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τὸν
 νοῦν. μερῶν κιορ μὲν οὐκ ἐπὶ ὧν, πάντων ὡραίων, ὥς
 ἐνὶ αὐτῷ καλὰς τε καὶ αἰδέσθαι, καὶ ἀκούειν τὸ
 διηγουμένων, ἀνέδιδεν ἐπὶ ὅντι, καὶ σιωπῇ ὡς
 μὲν τοῖς θεωμένοις. ἐν ᾧ τοῖς ἄλλοις λαμβανῆς
 αὐτὸν ἐρασὸς γόνος, τῶν μαγείας καὶ ἐπιδόας θε-
 απείους ὑπὸ διηγουμένων, καὶ χαλκίτας ὡς τοῖς ἐ-
 ρωπῶν, καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς ἐχθροῖς, καὶ θησαυ-
 ρῶν ἀναπομπὰς, καὶ κληρῶν διαδοχὰς. οὗτος ἔ-
 δωκεν ὅσον πᾶσι δα, καὶ πρὸς ὑπερησίαν τῶν αὐτῶν
 πράξεων ἐπιμότατον, οὐ μὲν ἐρῶντα ἐν ἡλικίας
 ἐν αὐτοῖς, ἢ αὐτὸς ἐν ὧρας ἐν ἐκείνῳ, διεπαίδευσ-
 σέ τε αὐτὸν, καὶ διετέλει ὑποργῶν καὶ ὑπερέτε-
 καὶ διακόνων χρώμενος. ὁ δ' αὐτὸς ἐκείνῳ, δημο-
 σία μὲν διδόνει ἰατρὸς αὐτῷ, ἢ πῖστα δὲ ἢ τὴν ὁ-
 νος τὸ Αἰγυπτίου γυναικῶν, φάρμακα πολλὰ καὶ
 ἐδὲ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, ὧν ἀπάντων
 κληρονόμος, καὶ διαδοχὸς αὐτὸς ἐργάτης. αὐτὸς δὲ ὁ
 διδασκαλὸς ἐκείνῳ, καὶ ὁρατὸς, τὸ γὰρ τὴν
 νέος, τῶν Απολωνίων ἐν τῷ αὐτῷ πάντων συγγενομέ-
 νων, καὶ τὴν αὐτῶν αὐτὸς τραγωδίας εἰδότης.

ὄρας, δὲ οἷας σοι διατριβῆς ἀνθρωπυ λέγω; ἥδη δὲ
 πώγων· ὁ Ἀλέξανδρος· τιμωπλάμιον, καὶ τοῖ
 Τυανέως ἐκείνου ἀρθανόντος, γν' ἀρεῖα καθεστώς,
 ἀπλωθηκῆς ἅμα ἐλῶρας, ἀφ' ἧς τρέφεται ἐδύ-
 νατο, οὐκ ἐπὶ μικρῷ οὐδ' γν' ἐπ' ἡσίοι, ἀλλὰ κοινῶν ἡ-
 σις Βυζαντίῳ πινι χρονογραφῶ, τῶν καθιγόντων εἰς
 αὐτὸν ἀγῶνας, πολὺ κατὰ τοτὶ τῶν φύσιν, Κοκ-
 κωνῆς δὲ ἐπεκτελεῖτο, οἶμαι, ποδιστάς γοντ' ὄν-
 τες καὶ αὐτὸν παχεῖς τῶν ἀνθρώπων, οὕτω γὰρ αὐτοῖ
 πῆ πατρίῳ τῶν μάγων φωνῇ αὐτὸν πολλοὺς ὀνομάζου-
 σιν, ἀρκεῖρον δὲ, γν' δὲ τούτοις καὶ Μακίπιν, γυ-
 νῆκα πλουσίαν, ἔξωρον μὲν, ἔρασμιον δὲ ἐπ' εἰναε
 Βουλομύλιν δὲ δυνάτον δὲ, ἐπιδιπίσαντό τε τὰ ἀρ-
 κωῦτα παρ' αὐτῆς, καὶ ἡκολούθησαν ἐκ ἐλ Βιδυ-
 νίας εἰς τὴν Μακεδονίαν. Πελααία δὲ ἡ ἐκείνη, πᾶ-
 λα μὲν ὕδαϊμον· χωρίου, ἡτ' αὐτὸν Μακεδόνων
 βασιλείας, νῦν δὲ ταπεινὸς καὶ ὀλίγους αὐτὸν οἰκῆ-
 τας ἔχοντος. γν' αὐτὰ ἰδὲν δὲ δρῶντας παμ-
 μεγέθεις, ἡμέρους πάνυ, καὶ πιδαστοὺς, ὡς καὶ ὑ-
 πό γυναικῶν τρέφεται, καὶ παιδίοις συγκαθό-
 δειν, καὶ πατουμύλους ἀνιχεῖται, καὶ θλιβομύλους
 μὴ ἀγανακτεῖν, καὶ γάλα πίνειν ἀπ' θηλῆς, κατὰ
 ταυτὰ τοῖς βρέφεσι, πολλοὶ δὲ γίνονται τοιοῦ-
 τοι παρ' αὐτοῖς. ὅθεν καὶ τὸν πόδι ἐλ Ολυμπιάδος
 μῦθον διαφορῆσαι πάλαι εἰνός, ὅποτε ἐκείναι τὸν
 Ἀλέξανδρον, δρῶντος πινός, οἶμαι, τοιούτου
 συγκαθόδοντ' αὐτῇ, ὡνοῦται τῶν ἐπετῶν γν'

Αλέξανδρος ἢ Ψευδομανις. 613

ἢ καλίστου, ὀλίγων ὀβολῶν, καὶ κατὰ τὸν Θουκυ-
 δίδῳ, ἀρχεται ὁ πόλεμος γνῶνθι δὲ ἡδὴ, ὡς γὰρ αὐ-
 τοὺς ἐκείνοι, καὶ μεγαλόπολοι, καὶ πῶς τὸ κα-
 κουργεῖν περὶ χεῖρότατοι, ὅτε τὸ αὐτὸ συνελθόντες,
 ῥαδίως κατηγόσαν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, ὅτε
 δὲ εἰς τούτοις μεγίστοις τυραννοῦ μιν, ἐλπίδι
 καὶ φόβου, καὶ ὅτι ὁ τούτων ἐκαστὸς ὅτε δέον χρε-
 σινοῦναι διωκέμεν, τάχιστα πλουτήσιν αὐτοῖς. γὰρ αἱ
 φοβόροις γὰρ, ὅτε τε δειλιῶσι, καὶ ὅτε ἐλπίζοντι,
 ἑωρῶν τὴν πρόγνωσιν ἀναγκαιοτάτω τε, ὅτε πο-
 θεῖνοτάτω οὐσαν, καὶ δειφούς οὕτω πάλαι πλε-
 τῆσαι, καὶ αἰοδύμους γυνέδαι, καὶ ἡλὸν ὅτε Κλα-
 ρον, καὶ Βραγχίδας, τῶν ἀνθρώπων αἰεὶ, δὲ ὅς πο-
 ῖσιν τυράννοις, τὴν ἐλπίδα, καὶ τὸν φόβον, φοι-
 τάντων ὅτε ἰσθῶν, καὶ περὶ μελλόντα δει-
 μνῶν, καὶ δὲ αὐτὸ ἐκαστόμβας θνόντων, καὶ χυ-
 σῶς πλίνθους ἀναλθόντων. ταῦτα πῶς ἀλλήλους
 ἔριφοντο, καὶ κυκλῶντο, μαντεῖον συστήσασθαι καὶ
 χρησέμεν ἐβουλόοντο. εἰ γὰρ ὅτε περὶ χεῖρσι
 αὐτοῖς, αὐτίκα πλούσιοι τε καὶ ὀδυρῶν ὅτε ἐσεῖν
 ἡλπίον, ὅτε μείζονος, ἢ ἡτὶ τὴν πρώτῳ περ-
 δοκίαν ἀπώλυσεν αὐτοῖς, καὶ κρείττονι διεφάνη
 ὅτε ἐλπίδι. τὸν τὸν δὲ τὴν τὴν σκεψίμῳ ἐποιεῖτο,
 πρῶτα μὲν πρὸ τοῦ χωρίου, δυνάτορον δὲ, ἢ τις ἢ
 ἀρχή, καὶ ὁ τρόπος αὐτοῦ γινώσκοντο ὅτε ἐπιχειρήσεως. ὁ μὲν
 δὲ Κοκκωνὲς τὴν Χαλκιδόνα ἐδοκίμαζεν ἐπιτι-
 θεῖναι, καὶ ἐμπόρων χωρίον, τῇ τε ὀρεῇ καὶ

τῇ Βιβλίᾳ πρῶτον αὐτῶν, οὐχ ἑκάς, οὐδὲ τῇ Ἀσίᾳ καὶ
 Γαλατίας, καὶ τῇ ὑπὸρκειμένην ἐθνῶν ἀπαντῶν.
 ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐμπλεκὼν τὰ οἰκιστὰς πρῶτον, λέ-
 γων, ὅπου ἀληθὲς ἔστι, πρὸς τὴν τῇ βίβλῳ ἀρχὴν
 ἐπιχειρήσιν, ἀνθρώπων δὲ πρὸς τῶν ἐθνῶν,
 τῇ ὑπὸρκειμένην. οἷος αὖτε Γαλατίας ἐστὶν ἐφα-
 σκεν, ὑπὸρκειμένης τῇ τῷ Αἰώνου τῆς, δι-
 σιδαίμενας αὖ πολλοὺς, καὶ ἡλιθίους, καὶ μόνον, εἰ
 φανερὸς τις, αὐτῶν τῶν τυμπανιστῶν, ἢ κυμβάλῳις
 κροτουῦντα ἐπαγόμενῳ, κροσκίῳ τῇ τῷ λόγου
 μαντιοῦ μὲν, αὐτῶν μάλιστα πάντα κεκρυμμένας
 πρὸς αὐτῶν, καὶ ὡς ὅπου τινὰ τῇ ἐπουρανίων πρῶ-
 τῶν ποντῶν. ολίγους δὲ πρὸς αὐτῶν εἰσεως αὐτοῖς γε-
 νομένης, τέλος γνῶσκοντες ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ Ἀχιλῆος
 μὲν εἰς τὴν Χαλκηδονίαν, χρησίμου γὰρ τι ὅμως
 ἢ πόλις αὐτοῖς ἔχειν ἐδόξεν, γὰρ τῇ Ἀπόλλωνος ἱε-
 ρῶν, ὅπου ἀρχαῖα τὰ τῶν Χαλκηδονίων, λατορυ-
 τῶν διέλτους χαλκᾶς, λεγούσας, ὡς αὐτῶν μά-
 λα ὁ Ἀσκληπίας, σὺν τῇ πατρὶς Ἀπόλλωνι, μετὰ
 σὺν εἰς τὸν Γόντον, καὶ κατέβη τῇ τῷ Αἰώνου τῆς.
 αὐτῶν αἱ διέλτοι δὲ πρὸς τῶν εὐρεθείσαι, διαφο-
 ρῶν εἰς αὐτῶν τῶν λόγων δὲ πρὸς τὴν Βίβλιν
 νῆα καὶ τὸν Γόντον ἐποίησαν, ἐπὶ πολὺ πρὸ τῇ ἄλ-
 λων, δὲ τῇ τῷ Αἰώνου τῆς. ἐκείνοι γὰρ ἐπὶ αὐτῶν αὐ-
 τῶν ἐφῆλθον αὐτῶν ἐγείρειν, καὶ αὐτῶν θεμελίους ἡδὲ
 ἔσκαπτον. γνῶντα δὲ ὁ μὲν Κοκκωνᾶς γὰρ Χαλκηδὸν
 καὶ καταλείπεται, διηλθὼν τινὰς, ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ
 λοξοῦς

Αλέξανδρος ἢ Ὑδρῶμαντις. εἰς

λοξοὺς χρῆσμούς· συγγράφων. καὶ μετ' ὀλίγου πε-
 λούτῃσιν τὸν βίον, ὑπὸ ἐχίδνης, οἶμαι, δολιχθείς,
 πρὸς αὐτὴν περὶ τοῦ Ἀλέξανδρου κομῶν ἡδὴ καὶ
 πλοκάμους καθεμὲν, μεσὸν δὲ κορυφῶνα πορ-
 φυροῦν γινώσκων, καὶ ἰμάτιον ὑπερ' αὐτὸν λού-
 νον ἀναβιβάζον, ἄρπυι' ἔχων καὶ τὸν πόρσεα,
 ἀφ' οὗ ἐαυτὸν ἐγχευαλόγει μνηστῆρ' ἐν. καὶ οἱ ὀλεθροὶ
 ἐκείνοι Παφλαγονίου, εἰδότες αὐτὸ ἀμφω οὗτο γο-
 νίας ἀφανείς, ἐταπεινούς, ἐπίδουλον βέλ' χρυσῶν,
 λέγοντι, πόρσε δὲ γυνεὴν, φοίβῃ Χίλῳ οὗτο
 ὀρέσται, δι' ὃ Ἀλέξανδρον, ποδ' ἀλείρει αἶμα λε-
 λογχῶς. οὗτο ἄρα ὁ ποδ' ἀλείρει, μάχῃ καὶ
 γυναικομανίῃ τὴν φύσιν, ὡς ἂν Τείκευς ἄχι Πα-
 φλαγονίας συνέδαι ὡτ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρου μνηστῆρα.
 εὐρητὸ δὲ χρῆσμός ἡδὴ, ὡς Σιβύλλης πρῶτοντος ἔ-
 μνης, Εὐξείνου Πόντου παρ' ἡἰός, ἄγχι Σινώ-
 πης, ἔσται τις καὶ Τύρῳ, ὑπὸ Ἀρσινόῃσι πρὸ φή-
 τῃς, ἔκ πρώτης δεικνύς μονάδας, τριῶν δ' ἐκ-
 δῶν τε, πρὸν ἐπὶ τὰς μονάδας, ἐκ ποσάδας τρε-
 σάειδμον ἄνδρος ἀλεξήτηρ' ὁμοθυμῶν τετρά-
 κυκλον. εἰσβαλὼν γοῦν ὁ Ἀλέξανδρος, μετὰ
 τοιαύτης τραγωδίας, εἰς πολλοῦ δὲ τὴν πατρί-
 δα πόριβλεπὸς τε καὶ λαμπρὸς ὢν, μεμνηγὰς
 πρὸς αὐτοῦ μὲν γινώσκων, καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλά-
 μιν, ὅς τοιμα, εἰδὼς δὲ ὅτι ὑπερχῶν αὐτῷ, σφο-
 θίου Περσέως βοτάνῃς τὴν εἰς αὐτὸν ἀμασση-
 μῶν, ποῖς δὲ δεινὸν τε, καὶ φοβερόν ἐδύκει ὁ ἀφρός.

ἔπει ποίητο δὲ αὐτοῖς πάλαι, καὶ κατεδιδάσκει
 φάλη δρᾶσθαι, ὁθονίνην, ἀνθρωπόμορφόν τι ἐπι
 φαίνουσα, κατὰ γράφειν, πάντων εἰκασμένη, ἥ ποτε
 θείῃ ἱππέαις αὐοῖσιν ὁπλίσθη καὶ αὐτὴ ἐπικλείου
 σα τὸ σῶμα, καὶ γλῶττα, οἷα δρᾶσθαι διττῇ, μέ
 λαινα πτερυγία, ἥ ποτε τριχῶν καὶ αὐτὴ ἐλκομέ
 νη, καὶ ὁ πελαῖος δὲ δρᾶσθαι πτερυγία, καὶ οἷ
 κος ἐτρίφει, ἥ ποτε καὶ ἐπιδραστήσας αὐτοῖς,
 καὶ σιωπᾶσθαι ἡσυχίαν, μάλλον δὲ, πρωταγωνιστὴς
 ἰδιόμορφος. ἥ ποτε δὲ ἀρχεῖσθαι δέον, μηχανᾶται τι
 τοῖον δέ. κινῆται γὰρ ἐλθὼν ὑπὸ τοῖς θεμελίοις τοῦ
 νεῶ, ὅς τινι ὀρυπτομένους, σιωπᾶσθαι ἥ ποτε αὐτοῖς
 ἰδιόμορφος, ἥ ποτε τὸν ποτὴν συλλαβόμενον, ἥ ποτε οὐρα
 νοῦ πεισῶν. γνῶσθαι κατετίθεται χύσιον ὥρ
 πτεροκνηόμενον, γνῶσθαι φυλάττω ἐρπετόν τι ἀρ
 τήρην, καὶ βυθίσις ὅσον γνῶσθαι τοῦ πελοῦ,
 ὁπίσω αὐτοῖς ἀπὸ πλάτης, ἥ ποτε γνῶσθαι ὅσον τὴν
 ἀγορὴν πτεροπλάσας, διωζόμενα δὲ ποτὶ τὸ αἰδοῖον
 ἔχων, κατὰ χυσοῖν καὶ ὅσον, ἥ ποτε τὴν ἀρπυίαν ἐκένει
 φέρων, σείων ἅμα τὴν κόμην αὐτοῦ, ὥσπερ οἱ τῆς
 μετρίως ἀγείροντες τε, καὶ γνῶσθαι τὸν ἐδικομή
 ρει, ὡς βωμόν τινα ὑψηλὸν ἀναβᾶς, καὶ τὴν πό
 λιν ἐμακάριζεν, αὐτὴ καὶ μάλα διεξομένη γνῶσθαι
 γὰρ τὸν θεόν. οἱ παρόντες δὲ, σιωπᾶσθαι ἀμείβεται γὰρ
 γνῶσθαι ἅπαντα ἢ πόλιν ἅμα γυναιξί, καὶ γέρονσι
 καὶ παισίν, ἐπεδιδόσαν, ἥ ποτε ἔχοντες, καὶ πτερο
 κνῶσαι. ὁ δὲ φωνᾶς τινὰς ἀσήμενος φεγγόμενος,

Αλέξανδρος ἡ Ψευδομαντις. 617

οἶαι γήρουντ' αὐτὸν Εβραίων ἢ Φοινίκων, δὲ πληθεῖς
 ἀνθρώπους, οὐκ εἰδότες, ὅ, τι λέγῃσι, πλὴν ὅσον μό-
 νοι, ὅτι πᾶσιν ἐγκατεμίγνυντο ἄρ' Ἀπόλλωνα, καὶ
 ἄρ' Ἀσκληπιόν. εἴτ' ἔδει δρόμῳ ὑπὸ τὸν δούμνον
 νεώ, καὶ ὑπὸ τὸν ὄρυγμα ἐλθόν, ἐπὶ τὸν περὶ τοῦ δού-
 μνον τοῦ χρησίου πηλῶ, ἐμβαῖς δὲ τὸν ὕδαρ,
 ὕμνους τε ἡδὲν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀπόλλωνος, με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ, ἐκάλει τὸν θεὸν ἡκειν τύχῃ ἀγα-
 θῇ εἰς τὸν πόλιν. εἴτα Ψαλλῶ αἰτήσας, ἀναδύν-
 τος πινός, ῥαδίως ὑποβαλὼν, ἀνιμᾷται μετὰ τοῦ
 ὕδατος, ἐπὶ τοῦ πηλῶ τὸν ὅσον ἐκείνο, καὶ ὅ, ὃ θεὸς
 αὐτῷ κατεκλείσει, κερῶ λούκῳ, καὶ ψιμυθίῳ
 τὸν ἀρμονίῳ τοῦ σώματος ξυγκεκολλημένον, ἐ-
 λαβὼν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας, ἔχειν ἐφασκεν ἡδὲν τὸν
 Ἀσκληπιόν. οἱ δὲ ἄγνοιες ἀπέβλεπον, ὅτι ἐπὶ γίγνοι-
 πο, πολὺ πρότερον θαυμάσαντες τὸν ὅσον, καὶ τὸν
 ὕδαρ ἐρημνίον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ κατὰξας αὐτὸν δὲ τοῦ
 ἡλίου τὸν χεῖρα, ὑπεδέξατο τὸν τοῦ εἰρηφῶν ἐκείνου
 ἔμμενον, ἐπὶ οἱ παρόντες εἶδον κινούμενον, ἐπὶ οἱ
 τοῖς δακτύλοις εἰσδύμενον, ἀνέκραγον θυβύς, καὶ
 ἡσυχάζοντο τὸν θεόν, ἐπὶ τὸν πόλιν ἐμακάριον, καὶ
 χαλδόν ἐκαστος ἐνέπληπτο τῷ θυῷ, θεσάυ-
 ρους ἐπὶ πλοῦτος, καὶ ὑγιείας, καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ αἰ-
 τῶν παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ δρομαῖος αὐτὸς ὑπὸ τὸν οἰ-
 κίαν ἴσας, φέρων ἅμα καὶ τὸν ἀρτιγλήνητον Ἀσκλη-
 πιον, δις τεχνήντα, ὅτι ἄλλοι ἀπαξ πικτονται αὐ-
 θρωποι, οὐκ ἐκ κορανίδος, μὰ Δι', οὐδ' ἐκ κορώ-

νης, ἀλλ' ἐκ χλωδὸς γενημένον. ὃν λέως ἄπας ἦκο
 λούθει, πάντων γίνεαι, καὶ μεμνησθαι ὑπὸ τῶν ἐλ-
 πίδων, ἡμέρας μὲν οὐκ οἶοι ἐμειναι, ἐλπίδων,
 ὅπου ὡς, ὑπὸ τῶν φήμης, αὐτίκα μάλα παμ-
 πολλοὺς τῶν παφλαγόνων σιωδραμείδαι. ἐ-
 πεί δὲ ὑποδρεπέπληστο ἀνθρώπων ἡ πόλις, ἀπαν-
 των ὧν ἐγκεφαλούς. Ἡ τὰς καρδίας περὶ ξυρμύ-
 νων, οὐδ' ἐν ἐοικέντων σιτοφάγοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ
 μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ οὐκ ἐπὶ πρῶτα εἶναι διαφύρον-
 των, γὰρ οἰκίσκῳ τινί, ὡς κλίνης καθέζομεν, μά-
 λα θεωρεπὶ πῶς ἐστέλλομεν, λαμβάνει εἰς τὸν κόλ-
 που τὸν πελαῖον ἐκείνον ἀσκητιὸν, μέγιστον τε
 καὶ κάλλιστον, ὡς ἐφύω, ὅντα, καὶ ὅλον τῶν αὐτῶν
 τραχίλων πῶς εἰλήσας, καὶ τὴν οὐρανὸν ἐξω ἀφίς,
 πολὺς δὲ ὡς, ὡς καὶ γὰρ τῶν περικολπίῳ περικύ-
 δαι αὐτῶν, καὶ χαμαὶ τὸ μέγαν ἐπισύρεισθαι, μό-
 νῳ τὴν κεφαλῇ ὑπὸ μάλης ἔχον, καὶ ἀποκρί-
 πτω, ἀνελκόμενον πάντ' ἐκείνου, πρὸ φαινε τὴν
 ὀθονίνῳ κεφαλῇ, κατὰ τὰ δάκρυα τοῦ χιτῶν, ὡς
 δ' ἦθ' ἐκείνου τοῦ φαινομένου πάντως οὐ σαρ.
 εἴτα μοι ἐπινόησον οἰκίσκῳ οὐ πάντ' φαιδρὸν, οὐ
 δὲ εἰς κῆρον τοῦ φῶτος δεχόμενον, καὶ πλῆθ' αὐ-
 θρώπων συγκλύδων, τετραγαμνίων καὶ περικε-
 πτηγμνίων, καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρουμένων.
 οἷς ἐισέλθοσι τὸν αἰσίο, ὡς εἰκός, τὸ πρῶτον ἐφαί-
 νει, ἐκ τοῦ τῶς μικροῦ ἐρπετοῦ, γὰρ τὸ εὐχόμεν ἡ-
 μῶν, τοσοῦτον δρᾶν ὅντα πεφνησθαι ἀνθρώπων
 μορφῶν,

Αλέξανδρος ἡ Ψυδόμεαντις. 619

μορφον, ἢ ταῦτα, καὶ πιδασόμ, ἢ πείροντο δὲ αὐ
 τήκα πῶς τὴν ἐξοδον, καὶ πρὶν ἀκείως ἰδεῖν, ὅτε
 λαύνοντο τὸν τῶν αἰετῶν ἐπιστόντων, ἐπεὶ τὴν πῶς δὲ
 ἢ τὴν ἀντίθυρον ἀλλὰ ἐξοδῶ, οἷον πῶς μακεδῶ
 νας γνῶν βαβυλῶνι ποιῆσαι, ἐπὶ Αλέξανδρῳ νοσοῦ
 ντι, λόγῳ, ὅτε ὁ μὲν ἡδὴ πονήρως εἶχεν, οἱ δὲ πόδι
 σαντὸν τὰ βασιλῆα, ἐπὶ πόδου ἰδεῖν αὐτῶν, ὅτε πῶς
 ἐπεὶ τὴν ὕστατον. τὴν δὲ ἐπίδειξιν ταύτην, οὐχ
 ἀπαξ ὁ μακρὸς, ἀλλὰ πολλάκις ποιῆσαι λέγεται,
 ὅτε μάλιστα, εἰ τινὲς τῶν πλουσίων ἀφίεντο νεα
 ρώτεροι, γνῶντα, ὅτε φίλε κέλσῃ, εἰ δὲ τὰ ληθῆναι
 γιν, συγχνώμην καὶ ἀπονεμῆν τοῖς Παφλαγόσι,
 ἢ Ποντικοῖς ἐκείνοις, παχέσι ὅτε ἀπαιδιδύτοισι ἀν
 θρώποις, εἰ δὴ κατατήθησαν ἀπὸ μὲν τοῦ δρῶντος
 τῶν, καὶ γὰρ ὅσοι παρέχε τοῖς βουλομένοις ὁ Αλέ
 ξανδρῶ, ὁρῶντες γὰρ γνῶν ἀμυδρῶ τῶν φωτὶ τὴν κα
 φαλίαν, ὁ δὲ τὴν αὐτὴν ἀντίοιγόν τε, καὶ συγκλείσ
 σαι τὸ σῶμα, ὥς τῶν τὴν μηχανήματα εἰδείτο Δημο
 κρίτου πινός, ἢ καὶ αὐτὸς Ἐπιφύρου, ἢ Μητροδω
 ρου, ἢ πινός ἄλλου, ἀδαμαντίνῳ πῶς ταῦτα ὅτε
 τὰ τοιαῦτα τὴν γνώμην ἔχοντῶν, ὥς ἀπισῆσαι,
 καὶ ὅπως ἴδῃ, εἰκάζσαι, καὶ εἰ μὴ εὐρεῖν τὸν τρόπον
 εἰδῶντο, ἐκείνο γοῦν πῶς πεπισμῶν, ὅτι λήκ
 θην αὐτὸν ὁ τρόπος τῶν μαγαλῶν. τόδ' οὐτὶ τῶν
 ψυδόμεαντις, καὶ γινέσθαι ἀδύνατον. κατ' ὀλίγον
 οὐτὶ καὶ ἡ Βιθυνία, καὶ ἡ Γαλατία, καὶ ἡ Θράκη
 σὺν ἑρρί, εἰκάζου τῶν ἀπαγγελόντων, ὥς τὴν εἰδός,

λέγοντο, ὡς ἔφη γηνημίνοι ἦδ' ἢ τὸν θεόν, καὶ ὕπε-
 ρον ἄφατο, μετ' ὀλίγον παμμεγέθους αὐτοῦ γε-
 γηνημίον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐθρόπῳ ἐοικώς.
 γραφαί τε ὡδὶ τούτῳ, καὶ εἰκόνες, καὶ ξάνα, τὰ μὲν
 ἐκ χαλκοῦ, τὰ δὲ δὴ ἀργύρου εἰκασμένα. ἔ' ὀνομά-
 μεν δὲ τῶ ἐπιτεθῆναι, Γλυκὴν γὰρ ἐκαλεῖτο, ἐκ πι-
 νῶ ἐμμέτρου καὶ δείου πρὸς ἄγματ'. ἀνεφώνη
 σε γὰρ Ἀλέξανδρος, Εἰμὶ Γλυκὴν, τρίτον αἶμα
 Διός, φάτο ἀνθρώποισι. καὶ ἐπεὶ δὴ καιρὸς ἦν,
 οὐ πόρ' ἦνεκα τὰ πάντα ἐμεμχανήτο, ἔ' ἤρ' τοῖς
 διομήνεσι, ἔ' διασίξαι, παρ' Ἀντιλόχου τῷ γ' Κι-
 λικίᾳ τὸ γινώσκον λαβὼν, καὶ γὰρ καὶ ἐκέν' με-
 τὰ τὴν τῷ πατρὸς τελευτήν, τῷ Ἀμφιάρῳ, καὶ
 τὸν γ' ὀήσας ἀφανισμόν αὐτοῦ, ἐκπεσὼν Πλοϊκί-
 ας, εἰς τὴν Κιλικίαν Ἀφροδίτῃ, οὐ πονήρως ἀ-
 πήλλαξε, προθεαπίξω καὶ αὐτὸς ποῖς Κίλιξι τὰ
 μέλλοντα, ἔ' δ' ὅτ' ὀβολοὺς ἐφ' ἐκάστῳ χρυσῷ λαμ-
 βάνω. ἐκείθην οὖν τὸ γινώσκον λαβὼν ὁ Ἀλέξαν-
 δρος, προλεγει πᾶσι τοῖς Ἀφροδίταις, ὡς μαν-
 τούσεται ὁ θεός, ῥητὴν τινα προειπών. ἐκέλευσε
 δὲ ἕκαστον, οὐ δέοιτο αὐτὸν, καὶ μελίσσι μαθεῖν ἐθέ-
 λει, ὅτ' Βιβλίον ἐγγράφοντα, κατὰ ῥᾶφαι τε, καὶ
 κατὰ στήμινά τε κερῶ ἢ πεπλῶ, ἢ ἄλλῳ τοιούτῳ.
 αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ Βιβλία, καὶ ὅτ' ἂν αὐτοῦ κα-
 τελεθῶν, ἦδ' ἢ γὰρ ὁ νεὸς ἐγνήγορτο, καὶ ἢ σκυλὴν πα-
 ρισκόμενον, καλέσειν ἐμμελὲς, ἢ τάξιμ, ὅτ' ὁ δ' ἐδω-
 κότες ὑπὸ κήρυκι καὶ θεολόγῳ, καὶ παρὰ τῷ θεῷ
 ἀκρόνω

Αλέξανδρος ἡ Ψυσδομανλς. 621

ἀκούων ἐκαστα, τὸ μὲν βιβλίον ἀποδώσειμ σση-
 μασμελίον, ὡς εἶχε, τὴν δὲ πρὸς αὐτὸ ἀπόκρισιν, ὑ-
 πογεγραμμένῳ πρὸς ἔπος, ἀμειβομένου τοῦ θεοῦ,
 πρὸς ὅτου τις ὄροιτο. ὡς δὲ τὸ μηχανήμα ὄψα, αὐ-
 ρὶ μὲν, οἶω σοί, εἰ δὲ μὴ φορτικὸν εἶπῃμ, καὶ οἶω
 ἐμοί, πρόσηλον, καὶ γινῶναι ῥαδίον, τοῖς δὲ ἰδιώ-
 ταις, καὶ κορύζης μεσοῖς τὴν ῥίνα, τὸράσιον, καὶ
 πάντῃ ἀπίσω ὁμοιον. ἐπινοήσας γὰρ ποικίλας τῶν
 σφραγίδων τὰς λύσεις, ἀνεγίνωσκε τε τὰς ὁρω-
 τήσεις ἐκαστας, καὶ τὰ δεικνύτα πρὸς αὐτὰς ἀπε-
 κρίνατο, εἴτα κατελίσσας αὐθις, καὶ σημεῖα μνησ-
 ἀπεδίδου μετὰ πολλοῦ θαύματος τοῖς λαμβά-
 νουσι, καὶ πολὺ ὡς παρ' αὐτοῖς τὸ πόθεν γὰρ οὗτος
 ἠπίστατο, ἀεγὼ πάντ' ἀσφαλῶς σημεῖα μνησ-
 αὐτῷ ἐδωκα, ὑπὸ σφραγίδι δυσμιμήτοις, εἰ μὴ
 θεὸς τις, ἀληθῶς ὁ πάντα γινώσκων ὡς. τίνας
 οὐκ αἰ ἐπίνοιας, ἴσως ἐρήσῃ με. ἀκινετοίνων, ὡς ἐ-
 χροῖς ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα. ἡ πρώτη μὲν ἐκείνη, ὃ
 φίλτατε Κέλσε, Βελόνῳ πυνώσας, τὸ ὑπὸ τῷ
 σφραγίδα μέρει τοῦ κηροῦ διατήκων, ὅθεν, καὶ
 μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, τῇ Βελόνῃ αὐθις ἐπὶ χλια-
 νας τὸν κηρὸν, τὸν τε κἄτω ὑπὸ τῇ λίνῳ, καὶ τὸν
 αὐτὴν τὴν σφραγίδα ἔχοντα, ῥαδίως στυγερόλ-
 λα. ἐτὶ δὲ τρόπος, ὃ δὲ τοῦ λεγομένου κολλυ-
 είου, σκόλευσόν δὲ τοῦ τόδε ἐκ πίττης Βερυθίας,
 καὶ ἀσφάλτου, καὶ λίθου τοῦ δὲ φανούς τε τριμμέ-
 νου, καὶ κηροῦ καὶ μασίχης. ἐκ γὰρ τούτων ἀπαντῶν

ἀναπλαῖας τὸ κολλύριον, ἃ θορμίνας πυνεῖ, σιδή-
 λω τὴν σφραγίδα περὶ χεῖρας, ἐπιτίθει, ἃ ἀπέμα-
 τε τὸν τύπον. ἔτα αὐτίκα ξηροῦ ἐκείνου γημομέ-
 νου, λυῖας ῥαδίως, ἢ ἀναγνοῖς, ἐπιθείς τὸν κηρὸν,
 ἀνετύπου, ὡς πόρ ἐκ λίθου τὴν αὐτὴν σφραγίδα,
 δὴ μάλα βρῆ ἀρχετύπω εὐοικῶν. τρίτον ἄλλο πῶς
 τούτοις ἀκουσον. πινύου γὰρ ὅτι κολλᾷ ἐμβα-
 λῶν, ἢ κολλῶσι τὰ βιβλία, ἃ κηρὸν ἐκ τούτου ποιῇ
 τας, ἐπὶ ὑγρὸν ὄντα ἐπιτίθει τῇ σφραγίδι, καὶ ἀ-
 φελῶν, αὐτίκα δὲ ξηρὸν γίγνεται, καὶ κέρεται,
 μᾶλλον δὲ σιδήρου παγιώτερον, τούτω δὲ ἐχρη-
 το πῶς τὸν τύπον. ἔτι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πῶς
 ἴδωρ ἐπινυσομένης, ὧν οὐκ ἀναγκαῖον μεμνηῖσθαι
 ἀπάντων, ὡς μὴ ἀπειρόητοι εἶναι δευοίμεν, ἢ
 μολισα σοῦ, γὰρ οἷς κατὰ μάγαν σιωήσαντες,
 καλλίστοις τε ἅμα καὶ ὠφελιμωτάτοις συγγραμ-
 μασι, καὶ διωαυλίοις σωφρονίζουσιν ἐντυγχά-
 νοντες, ἱκανὰ παραβεβλήναι, καὶ πολλῶν τούτων
 πλείονα. ἐχρησθῶν, καὶ ἐβέλτερον, πολλὰ τῇ σιωῇ
 ἐνταῦθα χρῶμεν, καὶ τὸ εἶδος τῇ ἐπινοίᾳ πε-
 σάπῃ, τοῖς ἡγεῖσιν ἃ ἀμείβομαι, πῶς τὰς ἐρωτή-
 σεις ἀρκυνόμενος, τοῖς ἢ καὶ πάντων ἀλφαῖ, χροσμο-
 δικὸν γὰρ ἢ ἴδωρ αὐτῶ ἐδίδει. αὐτὸ δὲ ἀπετρέπῃ, ἢ
 πρὸς τρεπῇ, ὡς ἀμεινον ἐδίδει αὐτῶ ἐκείνου. τοῖς ἢ
 δοραπέας πρὸς ἄλλους, ἢ διατάς, εἰδὼς, ὅτι γὰρ
 ἀρχὴ ἐφῶν, πολλὰ καὶ χροσμο φάσμαται. μολι-
 σα δὲ διδόνει μου παρ' αὐτῶ καὶ κυτρίδου, ἀνὸς

Αλέξανδρος ἡ Ψευδομανίας. 623

πῶνομα πεπλάσμενον, ἐκ λίπους ἀρκέειν σιωπε
 θεμνόν. τὰς μὲν τοι ἐλπίδας καὶ πρηνότας, καὶ
 κλέρων δ' ἡδονῆς εἰσαυθις αἰεὶ ἀνέβαλλε, πρὸς
 θείας, ὅπ' ἔσαι πάντα, ὅπότεν ἐβελήσω ἐγὼ, καὶ
 Αλέξανδρ' ὁ πρηνέτης μου διεσθῆ, καὶ ὄψεσθαι
 ὑπὲρ ὑμῶν. ἐτέτακτο δὲ καὶ μιδὸς ἐφ' ἐκάστῳ χρῆ-
 σμῶ, δραχμὴν, καὶ δι' ὀβολῶ. μὴ μικρὸν οἰήσεις, ὦ
 ἑταῖρε, μήδ' ὀλίγον γιγρῆναι τὸν πόρον ἑῶν,
 ἀλλ' εἰς ἐπ' αὖτ' ὀκτὼ μυριάδας ἐκάστου ἔτους ἡ-
 θροίζην, ἀνὰ δ' ἑκα καὶ πέντε καὶ δεκά χρυσμοὺς τῇ
 ἀνθρώπων ὑπὸ ἀπλησίας ἀναδιδόντων. λαμβαν-
 ῶν δὲ, οὐκ αὐτὸς χρῆτο μόνον, οὐδ' εἰς πλοῦτον
 ἀπεθισσάμενος, ἀλλὰ πολλοὺς ἥδη πᾶσι αὐτὸν ἐ-
 χωρ σιωρροῦς καὶ ὑπερέτας, καὶ πωδωλάας καὶ
 χρυσοποιούς, καὶ χρυσοφυλάκας καὶ ὑπογρα-
 φεας, καὶ ἐπισφραγιστάς καὶ δεικνύτας, ἀπασιν
 γνῆμεν ἐκάστῳ καὶ ἀξίαν. ἥδ' ἡ δ' ἐτινας καὶ ὑπὸ
 τῷ ἄλλοδ' ἀπὸ δ' ἐπέμπε, φύμας ἐμποιήσοντας
 τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῖς μαντείαις, καὶ δεικνυσμένους,
 ὡς πρὸς τοῖς, καὶ ἀνδύροις δραπέτας, καὶ κλέπτας
 καὶ ληστὰς δ' ἐλεγεῖς, καὶ θησαυροὺς ἀνορύξαι πα-
 ράχοι, καὶ νοσοῦντας ἰάσασθαι, γνῶντας δὲ καὶ ἥδη
 ἀποθανόντας ἀναστήσει. δρόμον οὖν καὶ ὠθισμὸς
 ἀπανταχόθεν ἐγίγνετο, ἐκ θυσῖαι, καὶ ἀναθήμα-
 τα, καὶ διπλάσια, τῶν πρηνέτην, καὶ μαθητῶν τοῦ
 θεοῦ. καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος δ' ἐπέσθην ὁ χρυσμός,
 τῇ μὲν καὶ κέλομαι τὸν ἐμὸν θρόνον ἡ πρηνέτιν.

οὐ γὰρ μοι κτεάνων μέλει τ' ἄγαν, ἀλλ' ὥσπερ ἦτο.
 Ἐπεὶ δὲ ἦδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἔχοντων, ὥσπερ δὲ
 ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέροντο, σπώσαντο ἐπ' αὐ-
 τόν, δὲ μάλιστ' ὅσοι Ἐπικούρου ἑταῖροι ἦσαν, καὶ
 γνῶντες πόλεσιν ἐπεφύρατο ἡρέμα ἢ πᾶσι μαγα-
 γανεία, δὲ συσκόβην τ' δρᾶματ' ἔκφεροι φόβη-
 τρὸν τι ἐπ' αὐτοῦ, λέγων, ἀβέων ἐμπεπλησθαι καὶ
 χερσικάνον τὸν Γόντον, οἱ ποδὶ αὐτοῦ πολυῶσι τὰ
 κῆκισα βλασφημίαι, οὓς ἐκέλευε λίθοις ἐλαύνειν,
 εἰ γε ἐθέλουσιν ἵλεω ἔχειν τὸν θεόν, ποδὶ δὲ Ἐπικού-
 ρου καὶ ποιούτων τινα χρυσὸν ἀπεφθέγεατο. ἐρο-
 μίνου γὰρ τιν' ὅτι, τί πρᾶτ' ἔστι γν' Ἀδρυ ὁ Ἐπίκουρος,
 μολυβδαίνας, ἔφη, ἔχωρ πείδας, γν' βορβόρω κᾶ-
 θηται. εἴτα θαυμάζεις, εἰ πῶς μέγα ἦρθη τὸ χρυσή-
 ριον, ὁρᾶν τὰς ἐρωτήσεις τῶν περὶ αὐτῶν σιωπῆτας,
 καὶ περὶ αὐτῶν δυνάμεις; ὅπως δὲ, ἀπανοδι' ὅτι ἀκὴ
 ρυκτ' αὐτῷ ὁ πόλεμος πρὸς Ἐπίκουρον ὡς, καὶ
 λαίνοτος. τίτι γὰρ ἄλλω δικαιοτέρου πρὸς πο-
 λέμει γόνος ἀνθρώπου, καὶ τὸρατρία φίλος, ἀληθεία
 δὲ ἔχθιστος, ἢ Ἐπικούρω, ἀνδρὶ τὴν φύσιν τῶν πρᾶ-
 γμάτων καθαιρεσῶσι, καὶ μόνῳ τῷ γν' αὐτοῖς ἐλπί-
 θειαν εἶδῶσι; οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Χρύ-
 σιππον καὶ Γυνταγόραν, φίλοι, καὶ ἐρῶν βαθεία
 πρὸς ἐκείνους ὡς, ὁ δὲ ἀπεγκτ' Ἐπίκουρ' ὅτι
 γὰρ αὐτὸν ὠνόμαζεν, ἔχθιστος, δικαίως πάντα ταῦ-
 τα γν' γελωπὶ καὶ παιδία πηθίμεν. διὸ δὲ τὴν Α-
 ματρὶν ἐμίσει μάλιστ' ἢ τὸν Ποντικῶν πόλεων, ὅτι
 ἡ πῖστα

Αλέξανδρος ἢ Ὑδρόμαχτις. 615

ἡπίστατο αὐτῷ πρὸς Λέπιδον, ὃ ἄλλους ὁμοίους αὐ-
 τοῖς, πολλοὺς γνόντας ἐν τῇ πόλει, οὐδὲ ἐχρησμά-
 δησε πώποτε Αμασσιαῶν ἀνδρὶ, ὅποτε δὲ καὶ
 ἐτόλμυσεν ἀδελφῶν συγκλητικῶν χρησμοδῆσαι,
 καταγλάσας ἀπὸ ἡλλάξεον, οὐχ εὐρώην οὐτ' αὐτὸς
 πλάσσειν χρυσὸν Διείον, οὐτε τὸν ποιῆσαι πρὸς
 καιρὸν αὐτῷ διωκτόμενον. μεμφομένη γὰρ αὐτῷ
 σομάχου ὀδυνῶν, προσέειπε βουλόμενος ὕμιν πρὸς
 δια, μετὰ μελέχης ὀνιδουαμενίου ἐδίειν, οὕτως
 ἔφη, μάλα καὶ χοιρέων ἰσθὶ κινέμεν σπιτόνῳ.
 Πολλὰ κίς μὲν, ὡς προείπον, εἰδείξε τὸν δρῶντα
 τοῖς δειομένοις, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὴν οὐρανὸν μελι-
 στα, ἐν τῷ ἄλλο σώματι προεβληκῶς, τὴν κεφαλὴν
 δὲ, ὑπὸ κόλπου ἀθέατον φυλάττων. ἐδεληκας δὲ
 καὶ μεζόνως ἐκπλήξαι τὸ πλῆθος, ὑπέχρησεν ὅτι
 λα-
 λουῦντα παρέξειν τὸν θεὸν αὐτῷ, αὐδὺ ὑποφύτου
 χρυσομωδουῦντα. εἶτα οὐ χαλεπῶς γόραντων ἀρτη-
 ρίας στυάψας, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκείνης, εἰ με-
 μηχανικῶς πρὸς ὁμοιότητα, Διείρας, ἄλλου τι-
 νὸς ἔξωθεν ἐμβόωντος, ἀπεκρίνεν πρὸς τὰς ἐρω-
 τήσεις εἰ φωνῆς, εἰς τὸν ὀθονίνου ἐκείνου Ασκλη-
 πιοῦ προπιπύουσης. ἐκελουῦτο δὲ οἱ χρυσοὶ οὐ-
 τοι, αὐτόφωνοι, καὶ οὐ πᾶσι ἐδίδοντο, οὐδὲ ἀνέ-
 δινω, ἀλλὰ τοῖς οὐ παρύφοις καὶ πλουσίοις καὶ με-
 γαλοδωροῖς. ὁ γοῦν Σουκεριανὸς δόσεις, ὑπὲρ εἰς
 Ἀρμενίαν εἰσόδου, τῶν αὐτοφώνων καὶ αὐτὸς ἑῷ.
 πρὸ τρέπων γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τὴν εἰσβολὴν, ὅπως ἔφη,

Παρθούς, Αργυρίους τε δοῶ ὑπὸ δουρὶ δαμάσας,
 Νοσήσεις Ρώμῳ, καὶ Οὐμβειδος ἄγλαον ὕδαρ;
 Στήμια φέρων, κροτάφοισι μεμυγμένον ἀκτίνε-
 σιν. Εἴτ' ἐπειδ' ἠπεισάδεις ὁ ἡλίβιος ἐκείνος Κελτὸς
 εἰσέβαλε, ἃ ἀπ' ἐμάσθην, αὐτῇ στρατείᾳ ὑπὸ τοῦ Ο-
 θρυάδου κατεκοπείς, ὥσπερ μὲν τὸν χρυσὸν ὄζαι
 ρεῖ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, γνῖθης δ' ἄλλον ἀντ' αὐ-
 τῷ. Μὴ σὺ γ' ἐπ' Αργυρίους ἐλάττω στρατῳ, οὐ
 γὰρ ἄμεινον, μὴ σοι θηλυχίτων τις αὐτῆς τόξῳ ἀπο-
 λυτὸν πότμον ἐπιπέσῃς, πάσῃ βιότιο φάους
 τε. Καὶ γὰρ αὐτὸς ὥσπερ σφάτατον ἐπγνόσῃς, ὥς
 μεταχρονίους χρυσμούς, ὡδὶ θοράπεια τῶν κακῶς
 πῶτε βεασισμένων ἃ ἀποτετυγμένῳ, πολλὰ-
 κισ γὰρ τοῖς μὲν νοσοῦσι, πῶθ' ἢ τελευτῆς ὑγίαιαν
 ἐπηγγέλλῃ, ἀφ'θανόντων δέ, χρυσὸς ἄλλῃ ἐποι-
 μῶν, παλινωδῶν. Μὴ κετι δέχεται νόστιον
 λυτῆς ἐπερωλὴν, πότμος γὰρ πρὸ φανῆς, οὐδ'
 ἐκφυγίαν δωατόν σοι. Εἰδὼς ἡ δὲ γν' Κλάρεω ἃ
 διδύμοις, ἃ μαλλῶ, ἃ αὐτῶν θυδοκιμουῦτας ὡδὶ
 τῇ ὁμοίᾳ μαντικῇ ταύτῃ, φίλους αὐτῶν ἐποίητο,
 πολλὰς τ' πρῶσιόντων πέμπων ἐπ' αὐτῶν, λέγων,
 Ες Κλάρεον ἴσον ὡν, τοῦ μοῦ πατρὸς ὡς ὅπ' ἀνρύ-
 σῃ. καὶ πάλιν, Βραγχίδεω ἀδύτοισι πελά-
 ζει, ἃ κλύει χρυσῶν. ἃ αὖτις, Ες Μαλλὸν χά-
 ρει, βεασίσματά τ' Αμειλόχοιο. Ταῦτα μὲν γνῖ-
 ρς τῶ ὄρων, μέχρι θ' Ἰωνίας καὶ Κιλικίας, καὶ Πα-
 φλαγονίας καὶ Γαλατίας, ὡς δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰτα-
 λίαν

Αλέξανδρος ἢ Ὑδρόμαντις. 627

λίαν διεφθόνησε τοιμαντεύου ἡ κλέϑ, ἢ εἰς τὴν
 Ρωμαίων πόλιν γνέπονθην, οὐδείς, ὅστις οὐκ ἄλλο
 πρὸ ἄλλου ἠπείγρη, οἱ μὲν αὐτοὶ ἰόντες, οἱ δὲ πέμ-
 ποντες, καὶ μάλιστα οἱ διωατῶτατοι, ἃ μέγιστον
 ἀξίωμα γνὴ τῇ πόλει ἔχοντες. ὧν πρῶτος ἢ κερ-
 φαῖϑ ἰγρήϑου πιλανός, αὐτὸς τὰ μὲν ἄλλα κα-
 λὸς καὶ ἀγαθός, καὶ γνὴ πολλὰς τάξεις Ρωμαϊκὰς
 ὀβητασμένϑ, τὰ δὲ πρὸς αὐτὸς θεοὺς πάντων νοσῶν,
 καὶ ἄλλοι καὶ πρὸς αὐτῶν πεπισδυκῶς, εἰ μόνον ἀ-
 λλειμενόν που λίθον, ἢ ἐσεφανωμένον θεοσα-
 πο, πρὸς ἀπὸ αὐτῶν αἰεὶ, ἢ πεσχυῶν, καὶ ἐπιπολὺ
 παρὲς ἃ δὺ χόμινος, ἢ τὰ γὰρ παρὰ αὐτὸ αἰ-
 τῶν, ὅτος τοίνυν ἀκούσας τὰ πρὸς τῷ χρυσέῳ μι-
 κροῦ μὲν ἐδίδου, ἀφῆκε τὴν ἐγκειρισμένην τὰ
 ξίμ, εἰς τὸ τοῦ Αἰώνου τῆϑ ἀναπλήσαι, ἔπειπε
 δ' οὐκ ἄλλους ἐπ' ἄλλοις. οἱ δὲ πέμποντες, ἰδὼν
 ταῦτα πνέον οἰκίται, ῥαδίως ὀβητασμένης, ἐπα-
 νήσαν, τὰ μὲν ἰδόντες, τὰ δὲ ὡς ἰδόντες, καὶ ὡς
 ἀκούσαντες διηγούμενοι, καὶ πεσεπιμετροῦν-
 τες ἐπὶ πλείων τούτων, ὡς γνὴ τιμὸς τοῖς ἐξ
 τῶν διασώτη. ὀβητασμένη τοῦ ἀθλίου γέροντα,
 καὶ εἰς μακρίαν ἐρρωμένῃ γνέβαλλον. ὁ δὲ, ὡς αὐ-
 τοῖς πλείοσις ἃ διωατῶταταις Φίλος αὐτῶν, πρὸς αὐ-
 τὰ μὲν διηγούμενοι, ὡς ἀκούσει παρὰ τῶν πεμα-
 φθόντων, τὰ δὲ καὶ παρὰ αὐτὸ πρὸς αὐτῶν. γνὴ πλε-
 σε δ' οὐκ ἄλλοι τὴν πόλιν, καὶ διησάδουσαν οὐτῶν, καὶ
 τῶν γνὴ τῇ αὐτῇ αὐτῶν πλείους διηδορύνεσαν, οἱ αὐτῶν

κα καὶ αὐτοὶ ἠπείγοντο ἀκούσαι τι τῷ κατ' αὐ-
 τούς. ὁ δὲ αὖτ' Ἀλκνομυλῖνος Φιλοφρόνως ὑποδεί-
 χόμενος, ξηναίως τε ἑταῖς ἄλλαις διατριβαῖς πολυ-
 τελέσιμ' ἐργαζόμενος αὐτῷ, ἀπέπεμπεν, οὐκ Ἀ-
 παγγελουῶντας μόνον τὰς ὁρωτήσεις, ἀλλὰ καὶ ὑ-
 μνήσοντας τὸν θεόν, καὶ τὴν ἀνάστασιν ὑπὲρ τοῦ μαντεύειν,
 καὶ αὐτὸν ψευδομάντιν. Ἐκ μηχανᾶται τι ὁ τρισκα-
 τάρατος οὐκ ἄσφοδον, οὐδὲ τὸ πρὸς ἐχόντι ὁ λη-
 σὺν ἄξιον. λῦον γὰρ τὰ πεμπόμενα βιβλία, καὶ ἄ-
 ναγινώσκων, εἴ τι εὖροι ἐπισφαλές, καὶ παρακε-
 κινδυνουμένον γὰρ ταῖς ἐρωτήσεσι, κατέχευεν αὐ-
 τὸς, Ἐκ οὐκ ἀπέπεμπεν, ὡς ὑποχειρεύς, καὶ μο-
 νονουχὶ δούλους, οἷα τὸ δ' εὖρος ἔχει αὖτ' ἐπιμφο-
 τας, μεμνημένους, οἷα λῦν, ἃ ἤρουντο, σιωπῇσι δέ,
 οἷα εἰκός, αὖτ' πλουσίους, καὶ μέγα δωαμένους τὰς
 πύσεις πωθανέδαι, ἐλάμβανεν οὖν πολλὰ παρ'
 ἐκείνων εἰδότες, ὅτι αὐτὸς γνῶντος ἔχει τῷ ἀρκύνει.
 βούλομαι δὲ σοὶ καὶ τῷ Ρουπλιανῷ δίδόντων
 χρησμῶν γνῶντος εἰπεῖν. πωθανομένη γὰρ αὐτῷ πε-
 ρι τοῦ παιδὸς, ἐκ προτέρως γυναικὸς παιδείας
 ὥρην ἔχοντος, ὅντινα πρὸς ἑαυτὸν διδασκαλῶν
 τῷ μαθημάτων αὐτῷ, ἔφη, Πηδὰ γόεω, πολέμων
 τε διωκτορῶν ἐδὲ λὸν ἀοιδῶν. Εἴτα μετ' ὀλίγας ἡ-
 μέρας τοῦ παιδὸς ἀπ' ἀνόντος, ὁ μὲν ἠπύρει, καὶ
 οὐδὲν ἔχει λέγειν πρὸς αὐτὸν αὐτομάντιν, παρὰ πό-
 δας οὕτως ἐληλεγεμένον τοῦ χρησμοῦ. ὁ δὲ Ρουπλι-
 ανὸς αὐτὸς φθάσας, ὁ βέλτιστος, ἀπελογεῖτο ὑ-
 πὲρ

Αλέξανδρος ὁ Ὑδρόμαντις. 629

πὲρ τοῦ μαντείου, λέγων, ὅτι αὐτὸν προδιέκλω-
 κῆναι τὸν θεόν, καὶ δ' ἐπὶ αὐτὸ ζῶντα μὲν κελύσσει
 μηδ' ἄντα διδύσκειν αὐτῷ, Πυθαγόραν
 δὲ καὶ Ὀμηρον πάλαι τεθνεώτας, οἷς εἰκὸς τὸ μεί-
 ρακιον γινώσκοντι νῦν σιωπῆσαι. τί ποῖναι μέμφεσθαι
 ἄξιον Αλεξανδρῶ, εἰ τοιούτοις ἀνδρῶν πίστις γί-
 νηται; αὐτὸς δὲ πωυθανομένην αὐτῷ, τῇ
 τίνος ψυχῇ διεδέξατο, ἔφη, Πρῶτον Γηλείδης
 ἐγγόνου, μετὰ ταῦτα Μηνάνδρου, Εἰδ' ὅς νῦν φαί-
 νηται, μετὰ δ' ἔσσειαι ἡλιάς ἄκτις. Ζήσεις δ' ὀγδω-
 κόντ' ἔτι πῶς ἐκεῖνον λυκάεσσαντας. Ὁ δ' ἐβδμη-
 κόν τούτης ἀπέθανε μελαγχολήσας, οὐδὲ πόδι μεί-
 νας τὴν τοῦ θεοῦ ἐπαράδειξιν. καὶ οὗτος ὁ χρῆσμός τ'
 αὐτοφάνων ἦν. Ἐρωμένη δὲ αὐτῷ ποτε καὶ πόδι
 γαμου, ῥητῶς ἔφη, Γῆμον Αλεξανδρῶν τε Σελη-
 ναίης τε θύγατρα. Διεδιδώκει δὲ πάλαι λόγον,
 ὡς τὴν θυγατρὸς, ἣν ἔχον, ἐκ Σελεύκους αὐτῷ γηνο-
 μένης, τὴν γὰρ Σελεύκῳ ὄρωσι ἀλῶναι αὐτῷ, κα-
 θύδουντά ποτε ἰδούσας, ὅπου αὐτῇ ἔθος, κοίμωμ' ἐ-
 νωρ' ἐρεῖν τῇ καλῶν. ὅδ' οὐδὲν μελλήσας, ὁ σιω-
 πῶντατος Φουπλιανός, θυβὺς ἐπεμπνὺν ὑπὲρ τὴν
 κῆρυ, καὶ αὐτὸν γαμους σιωπῆσαι ἐξηκόν τούτης
 νυμφίος, καὶ σιωπῶν, τὴν πρὸς Σελεύκῳ ἐ-
 κατόμβαις ὅλαις ἰλασκήμενος, καὶ τῇ ἐπουρα-
 νίῳ εἰς λαὸν αὐτῶν οἰόμενος γενεῖν. ὅδ' ὡς ἀπαξ
 τῇ γινώσκοντι Ἰταλίας πραγμάτων ἐλαβὼν, μέζον αἰ-
 πῶσε πρηνέει, καὶ πάντοτε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐπεμ-

περὶ χρησμοφόρους, ταῖς πόλεσι πλεῖστον, λοιμούς
 καὶ πυρκαϊὰς φυλάσσειν, καὶ σεισμούς, καὶ ἀσφα-
 λῶς βοηθήσειν, ὡς μὴ γήνοιτό τι τούτων, αὐτὸς ὑ-
 παρχεῖτο αὐτοῖς. ὅτι δὴ τινα χρησμόν, αὐτόφω-
 νον καὶ αὐτόν, εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη, ἐν ἑρμῇ λοιμῶν,
 διεπέμψατο. ὃν δὲ ὁ ἔπος ἦν, φοῖβος ἀκούσεκό-
 μης λοιμοῦ νεφέλῃ ἀπορύκει. Καὶ ὅτε ὡς ἰδίῃ
 ὁ ἔπος πάντα χρόνῳ τῶν πυλώνων γεγραμμέ-
 νοι, ὡς τῷ λοιμοῦ ἀλεξίφραγμα. τόδ' ἐν τῶν
 αὐτῶν τοῖς πλείστοις προὐχόντων, καὶ τὰ γὰρ τινα τυ-
 χλῷ αὐτοῦ μάλιστα αἱ οἰκίαι ἐκγνώθησαν, αἷς τὸ ἔ-
 πος ἐπεγέγραπτο, καὶ μή με νομίσῃς ὅτε λέγειν,
 ὅτι ὅτι τὸ ἔπος ἀπώλλωτο, ἀλλὰ τὴν τινὶ οὕτως
 ἐγγίγῃ. τὰ γὰρ οἱ πολλοί, καὶ καθαρὰ ῥοῦν τὸν ἑρ-
 σίῳ, ἡμεῖς, καὶ ῥαθυμότορον διηκῶντο, ὅτε ἡ
 ἑρμῇ χρησμῶ πῶς τῶν νόστον σιωπεῖται, ὡς αὐ-
 τὸν ἔχοντες προμαχρινὰς αὐτῶν συλλαβὰς, καὶ τὸν
 ἀκούσεκόμην φοῖβον ἀποτοξύνοντα τὸν λοιμόν.
 πῶς θύωας μὲν τοὶ ἐν αὐτῇ ῥώμῃ κατεσκήναιτο, πᾶ-
 νυ πολλοὺς τῶν σιωποῦντων, οἱ τὰς ἐκείνου γνώμας
 διηγγέλλον αὐτῷ, καὶ τὰς ἐρωτήσεις προεμύνον,
 καὶ ὡς μάλιστα ἐξίχεται, ὡς ἐπιμορ αὐτῶν πῶς
 τὰς ἀρκείσεις, καὶ πρὶν ἢ κεν ὅτε πεμπιμένους
 καὶ ταλαμειῖναι. καὶ πῶς μὲν τὰς ἐν τῇ ἰταλίᾳ
 ταῦτα καὶ τὰ πικρὰ προεμύνον. τελευτῶ-
 ντες γὰρ τινα σιωπεῖται, καὶ διαδουχίας καὶ ἰσο-
 φαντεας, τριῶν ἐξῆς αἰετῶν τελευτώνων ἡμερῶν. καὶ
 ὅτι

Αλέξανδρος ἡ Ψυδομαντις. 631

γν' μὲν τῇ πρώτῃ προόρξαις ἡ, ὡς πορ Αθλῶσι,
 ποιῶν. εἰ τις ἀθεῖ, ἡ Χρειαυός, ἡ Επικουρέθ
 ἡκει κατὰ σκῆπος τῶν ὀργίων, φθυγέτω. οἱ δὲ πι-
 σδόντων τῶν θεῶν, τελεῖδωσιν τύχη τῇ ἀγαθῇ.
 εἰτ' ὕθους γν' ἀρχῇ δ' ἐλασις ἐγίγντο, καὶ ὁ μὲν ἡ
 γέτο λέγων, ἔξω Χρειαυούς, τὸ δὲ πλῆθος ἔπαυ
 ἐπιφθίγγω, ἔξω Επικουρέους. εἰτε Λατοὺς ἐγί-
 γντο λοχία, ἡ Απὸλλωνος γοναί, ἡ Κορωνίδω
 γαμος, ἡ Ασκληπιὸς ἐτίκτετο. γν' ἡ τῇ δούτορα,
 Γλύκωνος ἐπιφάνεια, ἡ γῆρας τ' ἡ τ' τρίτη ἡ μέ-
 ρα, ποδαλαίς τε ἡ τ' ἐλμυτὸς Αλεξάνδρου γὰ
 μῦ. Δαδ' ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ Δαδ' ἡ δὲ ἐκείνη. ἡ
 τελευτῶν, Σελῶν ἡ Αλεξάνδρου ὄρος, ἡ ἡ
 μὲν τῇ Ρουπλιανῶν ἡ γυνή. ἐδιδούχει δὲ, καὶ
 ἡ ὀροφάντει ὁ Ενδυμίων Αλέξανδρος, ἡ ὁ μὲν, κα-
 θόδω δ' ἡ θῶν, κατέκειτο γν' τῶν μέσῳ, κατέκει δὲ
 ἐπ' αὐτὸν ἐκ τῶν ὀροφῆς, ὡς δὲ οὐρανοῦ, ἀντὶ τῇ Σε-
 λῶν, Ρουπλιὰ τις ὡραιστάτη, τῇ Καίσαρος οἱ
 κινόμενῳ πινὸς γυνή, ὡς ἀλφειὸς ἐρῶσα τῇ Αλεξάν-
 δρου, καὶ ἀντρωμὴν ἡ αὐτῇ, καὶ γν' ὀφθαλ-
 μοῖς τῇ ὀλεθρείου ἐκείνου ἀνδρός, Πληματὰ τε ἐ-
 γίγντο γν' τῶν μέσῳ, ἡ ποδὶ πλοκαί. εἰ δὲ μὴ πολ-
 λαὶ ἡ σαρκαὶ δ' αὐτῇ, τὰχ' αὐτὴ καὶ τῇ ἡ τὸ ἡλ-
 που ἐπράττει. μετὰ μικρὸν δὲ, εἰσὶν πάλιν ὀρο-
 φαντικὸς ὀκλύασμῳ, γν' πολλὰ τῇ σιωπῇ, ἡ
 αὐτὸς μὲν ἔλεγε μεγαλὴ τῇ φωνῇ, ἡ Γλύκων. ἐπε-
 φθίγγοντο δὲ αὐτῷ ἐπακροθυοῦντος, ὁ μολπί-

δα δίδωμι, καὶ κήρυκίς πινος Παφλαζόνος, καρ-
 βατίνας ὑποδεδεμένους, πολλὰ τὴν σφοδρὰ ἀλ-
 μὴν ἐρυγαίνοντος, ἐν Ἀλέξανδρῳ, πολλὰ κίς δὲ γνῶ-
 πῇ δ' αὖθις, ὅς τις μουσικὸς σκιερήματα γυμνω-
 θείς ὁ μικρὸς αὐτῷ δὲ πύργῳ, χρυσοῦς διεφω-
 νη, διεματῶ, ὡς εἶπες, ἐπιχρύσου πῶδε τεθνήσκων,
 καὶ πῶς τὴν αὐγλὴν τῇ λαμπρότητι ἀποσείλον-
 τῶ. ὥστε καὶ γηρομλῆς ποτὲ βιτήσεως δι' οὐ ποτὶ
 τῇ μωροσφῶν ὑπὲρ αὐτῶν, εἴτε Πυθαγόρου ψυ-
 χῶν ἐχρί, δὲ τὸν χρυσοῦν μικρὸν, εἴτε ἄλλῳ ὁμοίαν
 αὐτῇ, καὶ τὴν βιτήσιμ τῶν αὐτῶν Ἀλεξάνδρῳ
 ἐπαυγνεγόντων, ὁ βασιλεὺς Γλύκων χρυσῶν ἔλυ-
 σε τὴν ἀπορίαν. Πυθαγόρου ψυχὴ ποτὲ μὴν φθί-
 νει, ἄλλοτε δ' αὖξιν, ἡ δὲ προφητεία, δῖος φρῆνός
 ὅστις ἀποβῶξ, Καί μιν ἐπεμψε πατὴρ ἀγαθῶν ἐ-
 παρωγόν. Ὁ πάλιν, Ἐς Διὸς εἶσι, Διὸς βληθεῖ-
 ρα κόραυνῶν. Προλήγων δὲ πᾶσιμ ἀπέχεσθαι πά-
 ρου σιωπῆς, ὡς ἀσέβεις ὄν, αὐτὸς ποιῶν δὲ πῶ
 γηρομλῆς ἐτεχνήσατο. ταῦς γὰρ πόλεσι ταῖς Ρο-
 τικαῖς, ὅς τις Παφλαζονικαῖς ἐπήγγελλε θεοπρό-
 πους πᾶσιμ ὅν τρεῖς, ὑμνήσαντας πᾶρ αὐ-
 τῶ τῶν θεῶν, καὶ εἰς δοκιμασθέντας, καὶ πῶς κει-
 θνήσκων τῶν διγρησθέντων, καὶ ὡραιστότους, καὶ
 κἄλλῃ διαφερόντας πᾶσιμ, οὗς ἐγκλῆσαι-
 μιν, ὡς πᾶρ ἀργυρωνήτοις ἐχρῆτο συγκαθό-
 σιν, καὶ πᾶν τὰ τῶν ἐμπαινεῖν. καὶ νόμον
 δὲ ἐπεποιήτο, ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἐτη μεθ' ἑαυ-
 τῶ

Αλέξανδρος ἢ Ὑβόδμανις. 633

ὅτ' αὐτὸ σόματι διεξιούδαι, μὴ δὲ Φιλήματι ἀ-
 παλῆσθαι. ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις πωτέων τὴν χεῖρα
 κῦσαι, μόνους αὖτ' ὠραίους λατερίαι, ὧς ἐκαλουῖ
 το οὔτοι οἱ γνῶς τὸ Φιλήματος. ποιῶντα γνῶν-
 φῶν τοῖς ἀνθρώποις διέτελει, γυναικὶς τε ἀνδρῶν
 διαφθέρων, καὶ παισὶ στυγνῶν. ὧς μέγα, ὧς οὐκ ὅσον
 ἐκείνων, εἰ ἴσως γυναικὶ προσβλέψεν, εἰ δὲ Φιλή-
 ματος ἀξιώσειν, ἀβροῦν τὴν ἀγαθὴν τύχην ὧς
 ἐκείνος εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν εἰσενήσει. πολλὰ δὲ
 καὶ ἡνυχῶν τρυφῶναι παρ' αὐτοῖς, καὶ οἱ αὐτοὶ ἐ-
 πεμαρτύρουν, ὅτι ἀληθῶς λέγουσιν. ἐθέλω δέ σοι
 καὶ διὰ λόγον διηγήσασθαι τὸ Γλύκωνος, καὶ τὸ
 Σακέρδιωτος, Τιανοῦ πινος ἀνθρώπου, ὁποῖον πι-
 νὸς τὴν στυγνὴν εἶσιν ἀπὸ τῶν ἐρωτησέων. ἀνέγνω
 δὲ αὐτῶν χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένον γνῶναι
 γνῶναι τὸ Σακέρδιωτος οἰκίαν. εἰπε γάρ μοι, ἔφη, ὧς
 διαποτα Γλύκων, τίς εἶ; ἐγὼ, ἡδ' ὅς, Ασκληπιδίος
 νέος. ἄλλος παρ' ἐκείνων τὸν πρότορον. πῶς λέγεις;
 οὐ θέμις ἀκούσαι σε τὸ τό γε. πόσος ἡ μὴν ἔτη πα-
 ραμνηθεὶς χρησμοδῶν; τρίτον πῶς τοῖς χιλίοις. εἴ-
 τα, ποῖ μετὰ σήμερον; ὅν Βολκτρα, καὶ τὴν ἐκεῖ γυνῶν,
 δὲ καὶ ἀπολαῦσαι καὶ αὖτ' βαρβάρους ἐπιδημί-
 ας ἐλπίσιν, τὰ δ' ἄλλα χρησμεῖα, τὸ γνῶναι Δυδίμοις,
 καὶ τὸ γνῶναι Κλάρω, καὶ τὸ γνῶναι Δελφοῖς, ἐχρυσὶ τὸν προ-
 πᾶτορα τὸν Ἀπόλλων χρησμοδωῖν, ἢ ψευδέως
 εἰσιν οἰνῶν ἐκπύπτοντες ἐκεῖ χρησμοί; μὴ δὲ τὸ
 ἐθέλωσιν εἰδέναι, οὐ γὰρ θέμις. ἐγὼ δὲ τίς εἰσμαι

μετὰ τὴν νύκτι βίον· κέρμηλος, εἴτα ἵππος, εἴτ' ἀνὴρ
 σοφός, καὶ προφίτης οὐ μείων Ἀλεξανδρου. τοιαῦ-
 τα μὲν ὁ Γλύκωρ τῷ Σακέρδωτι διηλέχθη. ὡς δὲ
 λαι δὲ, χρησμὸν ἑμμετρον ἐφθέγγετο, εἰδὼς αὐτὸν
 Λεπίδω ἐταῖρον ὄντα. Μὴ πείθου Λεπίδω, ἐπεὶ
 οἱ λυγρὸς οἶτος ὀπιδεῖ. Πάνυ γὰρ ἐδεδείξατο ἐπὶ
 κρυον, ὡς προείπον, ὡς τινα ἀντίτεχνον, ὃ ἀντί-
 σοφιστὴν φημι μαγανείας αὐτοῦ. γὰρ γοῶν τινα τῶν
 ἐπιθυμιῶν πολήσαντα καὶ διελέγχειν αὐτὸν,
 ὡς πολλῶν παρόντων, ὅτε κίνδυνον οὐ μικρὸν κα-
 τέκτισεν. ὁ μὲν γὰρ προσελθὼν, ἔλεγε μεγάλης τι-
 φωνῆ, σὺ μὲν τοι γέ, ὦ Ἀλεξανδρε, τὸν δ' εἶνα Πα-
 φλαγόντα προσεγγαγῆν οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἡγευμέ-
 νῳ τῷ Γαλατίας, τίνω ὡς θανάτῳ ἀνέπεισες, ὡς
 ἀπεκτονότας τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γὰρ Ἀλεξανδρεῖα πα-
 διδόνοντο. ὁ δὲ νεανίσκος ζῆν, καὶ ἐπανελήλυθε ζῶν,
 μετὰ τίνω τῷ οἰκετῶν ἀπώλειαν, θηρίοις ὑπὸ σοῦ
 παραδεδόχνηται. τοιοῦτον δὲ τί ἐγγιγνέτο. ἀνα-
 πλύνσας ὁ νεανίσκος εἰς Αἴγυπτον, ἄρχετο κλύ-
 σματος, πλοίου ἀναρμηλίου, ἐπείδην καὶ αὐτὸς εἰς
 Ἰνδίαν πλύνσας, ἀπειδέχθη ἐβράδιον, οἱ δι-
 συχεῖς ἐκείνοι οἰκέται αὐτοῦ, οἷον θνήσκον· καὶ τῷ
 Λω πλέοντα διεφθάρθαι τὸν νεανίσκον, ἢ ὅτι ὑπὸ
 λησῶν, πολλοὶ δὲ ἦσαν τότε, ἀνερῆσαι, ἐπανήλ-
 θον ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ τὸν ἀφανισμόν. εἴτα ὁ
 χρησμὸς, καὶ ἡ καταδίκη, μεθ' ἧς ἐπέστη ὁ νεανί-
 σκος, διηγοῦμενος τίνω ἀποδύμενος, ὁ μὲν ταῦτα
 ἔλεγε,

Αλέξανδρος ἢ Ψευδομανις. 635

ἔλεγχω, ὁ δὲ Αλέξανδρος, ἀγανακτῆσας ὡς ἔφ' ἐ-
λέγχω, καὶ μὴ φέρωι τὸ ὀνείδους τὴν ἀλήθειαν, ἐ-
κέλευε αὐτὸν παρόντας λίθοις βάλλειν αὐτόν, ἢ καὶ
αὐτὸς ῥιπαίᾳ ἔσειδαι, καὶ Ἐπιφύρους κληθῆσε-
σαι. ἔφ' δὲ βάλλειν ἀρξάμενός τις
ἐπιδοκῶν ἔφ' ἰόντων, πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐξέρ-
σσετο τὸ θανάτου τὸν αὐθροπὸν, μικροῦ δὲ κα-
ταδυσθῆναι, πάντῃ δικαίως. τί γὰρ ἔδει μόνον
φρονεῖν ὅτι τοσούτοις μεμνῶσι, καὶ παραπολαῖ-
σαι ἐπὶ παφλαγόνων μωρίας; καὶ τὰ μὲν κατ' ἐ-
κείνον τοιαῦτα, εἰ δὲ τινι πρὸς κελουμένων, κα-
τὰ τάξιν ἔφ' ἡρησμένων, πρὸ μιᾶς δὲ αὖτε τὸ θεοπί-
ζειν ἐγίνετο, καὶ ὀρομύλου τὸ λήρυκος, εἰ θεοπί-
ζοι, ἔφ' δὲ αὐτίπην ἡδύθη, ὅτι ἡρώατος, οὐκ ἐπὶ
τόν τοιοῦτον οὔτε σέβη τις ἐδέχθη, οὔτε πυρὸς
ἢ ὕδατος ἐκινῶναι, ἀλλ' ἔδει γὰρ πρὸ γῆς ἐλαύ-
νεσθαι, ὡς ἄσεβ' ἢ ἄθεον, καὶ Ἐπιφύρου, ἢ πόρ-
ρω ἢ μεγίστη λοιδορία. ὅτι γὰρ καὶ γλοιότατον
ἐποίησεν ὁ Αλέξανδρος. εὐρὺν γὰρ τὰς Ἐπιφύρου
λευρίας δόξας, τὸ κάλλιστον, ὡς οἶδα, ἔφ' βιβλίον,
καὶ κεφαλαῖον δὲ, ποδὶ χροῖ ἐπὶ ταύτης σφίγας
τὰ δόγματα, κομίσας ὅτι τὴν ἀγορὰν μέσσω, ἔκαυ-
σεν ὡδὶ ξύλων συνκίνων, ὡς δὴ θῆεν αὐτὸν κατὰ φλέ-
γων, καὶ τὴν ἀποδ' ὅτι δὲ δάλασσαν ἐξέβαλεν, ἔτι
καὶ χρυσὸν ἐπιφθελῶν. Πυρπολεῖν κίλο
μαὶ δόξας ἀλαοῖο γεροντῶν. Οὐκ εἰδὼς ὁ κατὰ-
ρατος, ὅσων ἀγαθῶν ἢ βιβλίον ἐκείνο τοῖς ἔντινα

χοῦσιρ αὐτοῖσι γίγνεται, καὶ ὅσω αὐτοῖς ἐβλήω,
 καὶ ἀταραξίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐνδραχέεται, διαι-
 μάτωρ μὲν καὶ φασμάτωρ καὶ τῶράτωρ ἀπαλλάτ-
 τωρ, καὶ ἐλπίδων ματαίων, καὶ πόδεσσιν ὡπλι-
 σμένων, νοῦν δὲ καὶ ἀλήθειαν ἐνπιθόν, Ἐκβαῖρον ὡς
 ἀληθῶς τὰς γνώμας, οὐχ ὑπὸ δαδὶ Ἐσκήλην, καὶ
 ταῖς τοιαύταις φλυαρίαις, ἀλλὰ λόγῳ ὁρθῶ, καὶ
 ἀληθείᾳ καὶ παρρησίᾳ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἐν π, καὶ μέ-
 γιστον τόλμημα τὸ μικροῦ ἀνδρὸς ἀκουσον. Ἐχωρ
 γὰρ οὐ μικρὰν ἐπίθεσιν ὡπὶ τὰ βασίλεια καὶ τῶν
 αὐλῶν, καὶ τὸν Ρουπλιανὸν διδοκίμοῦντα πάρο-
 δον, διαπέμπεται χρησμός, τὸν ἐν Γερμανίᾳ πολέ-
 μου ἀκμάζοντα, ὅτε θεὸς Μάρκος ἦδ' ἡ τοῖς Μαρ-
 κωμαίοις καὶ Κουαδῶσι σιωπλήνῃ. ἡξίου δὲ ὁ
 χρησμός, δύο λέοντας ἐμβληθῶναι ζώντας ἐν τὸν
 Ἰσρομ, μετὰ πολλῶν ἀρώματων, καὶ θυσιῶν μεγά-
 λωπρεπῶν. ἄμεινον δὲ αὐτὸν εἰπεῖν τὸν χρησμόν.
 Ἐς δὴνας Ἰσρομ, διηπτετέθ' ποταμοῖο, ἐμβαλέσθω
 λέλωμαι δειοὺς Κυβέλης θόρακοντας, ὅθρας ὅρε
 τρεφίας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς αἶψ' Ἀνθεα, καὶ βο-
 τάνας δυνάμεις, αὐτῆς δ' ἔσαι Νίκη, καὶ μέγα
 κῦδ' ὅ, αἶψ' ἐβλήν' ἐρατεινῇ. Γνομῶν δὲ τού-
 των, ὡς πρὸς ταξέ, τοῦ μὲν λέοντας, ἐκκηξαμένους
 ἐν τῶν πολεμίων, οἱ βαρβαροὶ ξύλοις κατεργα-
 σαντο, ὡς τινὰς κυίας, ἢ λυκοὺς ξυμνοὺς, αὐτί-
 κα δὲ τὸ μέγιστον τραῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐργάσθω,
 εὐσμενέων πονηρῶν ἀνθρώπων ἀπολομένων, εἴτα
 ἡκλόνθησθαι

Αλέξανδρος ἡ Ὑδρόμαντις. 637

ἠκολούθησε τὰ πόδι Ακυλίαν γηρόμυλα, ὃ ἡ πα-
 ρά μικρὸν εἰ πόλεως ἐκείνης ἄλωσις. ὁ δὲ πρὸς τὸ
 ἀποβέβηκε τὴν Δελφικὴν ἐκείνῳ ἀπολογίαν,
 καὶ τὴν τοῦ Κροίσου χρησμόν ψυχρῶς παρήγε, νί-
 κῳ μὲν γὰρ πειπτεῖν τὸν θεόν, μηδὲν τοι δηλώ-
 σαι, Ῥωμαίων, ἢ τῶν πολεμίων. ἥδη δὲ πολλὰ ἐ-
 πιρρέοντων, καὶ τὴν πόλεως αὐτῶν θλιβομένης, ὑπὸ
 τοῦ πληθους τῶν ὡθι τὸ χρησιεῖον ἀδικουμένων,
 καὶ τὰ ὑπὸ τῆς διαρκῆς μὴ ἐχούσης, ἐπινοεῖ εὖ
 νυκτοφίλους καλουμένους χρημούς. λαμβάνων
 γὰρ τὰ βιβλία, ἐπεκραιματο, ὡς ἔφασκεν αὐτοῖς, καὶ
 ὡς ὄναρ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκούων ἀπεκρίθη, ὃ μὲν
 τοι σαφὲς εὖ πολλούς, ἀλλὰ καὶ ἀμειβόμενος, καὶ
 τετραγμύλους, καὶ μάλα, εἴ ποτε θεῶν πε-
 ριόργότορον τὸ βιβλίον κατὰ φεραγισμὸν. ὃ γὰρ
 παρακινδυνόων, τὸ ὑπελθόν ἄλλως ὑπὲρ γραφῆ,
 χρημοῖς πρέπον ὃ τὸ τοιοῦτον οἰόμεν. καὶ ἡσυχίαν
 πινδὸν δεικνύον ὑπὸ τούτῳ καθήμενοι, καὶ μισθὸς
 οὐκ ὀλίγους ἐκλήγοντο, παρὰ τῶν εὖ τοιούτους
 χρημούς ὑπολαμβάνοντων, ὑπὸ πῇ δεικνύσει, καὶ
 διαλύσει αὐτῶν, καὶ εὖ αὐτῶν τὸ ὄργον ὑπόμεινον
 ὡς. ἐτέλειον γὰρ οἱ δεικνύοντες Αλέξανδρον, τὰ
 λαύον Αἰνὸν ἐκείνῳ. γίνεσθαι δὲ, μήτε ἐρομέ-
 νου τινός, μήτε πεμφθέντος, ἀλλ' οὐδὲ ὅπως ὄναρ
 τῶν, ἐχρημάσει πρὸς ἐκπληξιν τῶν ἀνόντων, οἷον
 καὶ εὖ. Δίξαι, ὅτις σὺν ἀλοχῇ, μάλα πάγχυ
 πληθύνει. Καλλιγῆσαι ὑπὲρ λεχίων σαλευγῆ, καὶ

τὰ δ' ἄμα, Δῶλος πρωτηγῆνης, ἔρ' δὴ σὺ γε πάν-
 τα πᾶποιδας. Ωπυδὺ γὰρ ἐκείνον, ὃδ' αὖθις σὺ
 παρὰ κρητὴν, Ἀντίδοσιν ταύτῳ ὕβρεως ἰδίας ἀ-
 ποτίνων. Ἀλλ' ἐπί σοι δ' ἢ φάρμακ' ἀπ' αὐτῶν λυ-
 γρὰ τέτυκται, ὧς μὴτ' εἰσάϊσις, μὴτ' εἰσοράας, ἀ-
 ποιοῦσιν, Εὐρήσεις δὲ καὶ τῶ, ἔσθ' ὧς λέχει, ἀγγέ-
 θι τοίχῳ, Ἐρὸς κεφαλῆς, καὶ σὴν θοδράπαινα συ-
 νοιδεκαλυψώ. Τίς οὐκ αὖ δακνέειτ' ὅτ' διητα-
 ράχθῃ, ἀκούσας ὀνόματά, καὶ τόπους ἀκείβως; εἴ-
 τα μετ' ὀλίγον κατέπυσεν αὖ, σιωπὴς τὴν ἐπί-
 νοιαν αὐτῶν, ἀλλὰ ὅτ' βαρβαροῖς πολλάκις ἐχρησεν,
 εἴ τις τῇ πατρίῳ ὄροιτο φωνῇ, Σურεῖσι ἢ Κελτισί, οὐ
 ῥαδίως δὲ δουρίσκαυτο ἱναὶς ἐπὶ δημουῦντας ἑμοιβήεις
 τοῖς δεδιωκόσι, ὅτ' αὖθις καὶ πολὺς γ' ἔμεσσω χρόνῳ
 ὧ, ὅτ' τε δοσεως τῶν βιβλίων, καὶ ὅτ' ἐχρησμοδίας,
 ὡς γ' ἡ ποσύντω καὶ χολῶν λύνοντο τε οἱ χρῆσμοι ἀ-
 σφαλῶς, καὶ εὐείσκειντο οἱ ἐρμυδύσαι διωα-
 μνοι ἐκαστα, οἱ ὅτ' καὶ ὅτ' σκῦθη δούεις χρῆσμός
 ὧ, μόρῳ ἐβάργυλις εἰς σκυλὴν χνέγχικρα γη λεί-
 ψει φάτ'. ἄλλως πάλιν, οὐτε παρόντι, οὐτε ὅλως
 πνί ὄντι ἐφ' ἡ, αὐδὺ μέτρον, ἀνασφύρειν ὀπίσω, ὃ
 γὰρ πείμψας σε, τέθνηκεν ἔσθ' ὧς γέγονε Διο-
 κλέους τῆμορον, λησῶν πρὸς εὐθότων, Μαίνου καὶ
 Κέλῳτ' καὶ Βουβάλου, οἱ καὶ ἥδη διέδρηνται λη-
 φθγόντων. ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἐμοὶ δουρῶντων ἀκού-
 σον, ἑρομυλίου γάρ μου, εἰ φαλακρὸς ὅστις Ἀλέξαν-
 δρ', καὶ κατὰ σπυμναμυλίου ποδέρχως καὶ προ-
 φανῶς,

Αλέξανδρος ἡ Ψευδομαντις. 639

φανῶς, ὑπογράφεται χρησμός νυκτορήσι, Σα
 βερδ' ἀλάχου μάλαχ' Αἴης ἄλλ' ὡς, καὶ πάλιν ἐ-
 μοῦ ἐρομένου, γν' δ' ὅς βιβλίους διαφόροις, τὴν αὐ-
 τὴν ἐρώτησιν, πόθην ὡς Ομηρ' ὁ ποιητὴς, ἐπ' ἄλ-
 λου καὶ ἄλλου ὀνόματι, ὅθ' ἐτόρῳ μὲν ἐπὶ γρα-
 φῇ, ὅθ' ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου, ἐρωτη-
 θεὶς γν', ἐφ' ὅ, τι ἦκε, θοράπεύων, ἔφη, αὐτῆσιν περὶ
 ὁδῶν πλοῦτος, Κυτμίδι σε χρεῖσθαι κέλομαι,
 φροσίμω τέ κε Λητοῦς. Τῷ δ' ἐτόρῳ, ἐπειδὴ καὶ
 ἴδ' ἠκηκῶς, ὡς ἐρομένης τοῦ πέμψαντος, εἶπε μοι
 πλῦσαι ἐπ' Ἰταλίαν, εἶπε περὶ πορῆσαι λῶον,
 ἀπεκρίνατο οὐδὲν περὶ τῷ Ομηρῳ, μὴ σύ γε
 πλώμεναι, περὶ δ' ἢ καὶ οἶμον ὁδῶν. Πολλὰ γὰρ
 τοιαῦτα καὶ αὐτὸς ἐπεμνηχανοσάμην αὐτῷ, οἷον
 ὅτ' ἐκείνο μίαν ἐρώτησιν ἐπόρωτήσας, ἐπέγραψα
 ὅθ' βιβλίῳ, κατὰ τὸ ἔθ' ὅ, τοῦ δὲν χρησμοὶ
 ὀκτὼ ψευδομνῶς τι ὄνομα, καὶ τὰς ὀκτὼ δραχ-
 μὰς, καὶ τὸ γιγνόμενον ἐπὶ περὶ ταύτας πέμ-
 ψας. ὁ δ' ἐπισύσας τῇ ἀρπομπῇ τοῦ μισθοῦ, καὶ
 τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου, περὶ μίαν ἐρώτησιν, ὡς
 δ' αὐτῇ, πότε ἀλώσετο μαγανδύων Αλέξαν-
 δρος, ὀκτὼ μοι χρησμοὺς ἐπέμψην, οὔτε γῆς, φα-
 σιν, οὔτε οὐρανὸν ἀπτομένους, αἰσθητοὺς δ' ἐκ δινα-
 νοήτους ἀπαντας. ἀπὸρ' ὕσδ' ὁρῶν αἰδομένη, καὶ
 ὅτι Ρουτιλιανὸν ἐγὼ ἀπέτρεπον τοῦ γαμήμου, καὶ
 τοῦ πάνυ περὶ κῆσθαι ταῖς τοῖς χρησμοῖς ἐλπίσιν,
 ἐμίσει, ὡς τὸ εἶνός, ὅτ' ἐχθιστον ἦ γαῖα, καὶ ποτε πῶς

ἔμοῦ ἑρωμνίῳ ῥουπλιανῶ ἔφη, Νυκτιπλά-
 νοις ὁλοῖς χαίρει, καί τοις τε δ' ὑσάγνοις. Καὶ ὁ-
 λως, ἔχθισθ' εἰκότως ἡ ἐγὼ. καὶ περὶ δ' ἂν δευλόν-
 τα με δὲ τὴν πόλιν ἡδ' ἔρ, καὶ ἔμαθον, ὡς ἐκείνῳ
 εἶλω ὁ Λακκιανὸς, ἐπηγόμην δὲ ἐξαρπώτας δύο,
 λογχοφόρον καὶ κρητοφόρον, πᾶρα τὸ ἡγουμένον
 Φίκαππαδοκίας, Φίλου τότε ὄντ' ἑλαβὼν, ὡς
 με παραπέμφσαν μέχρι πρὸς τὴν θάλασσαν, αὐ-
 τήν με ταπεινέται διεξίως πάν, καὶ μετὰ πολ-
 λῆς Φιλοφροσύνης. ἑλθὼν δὲ ἐγὼ, καὶ ταλαμεβανῶ
 πολλοὺς ποδὶ αὐτῶν, σιωπεπηγόμην δὲ καὶ αὖτ' ἐξαρ-
 πώτας τήν τιν' ἀγαθῇ. καὶ ὁ μὲν πρῶτον ἐνέ μοι
 κῦσαι τὴν διεξίαν, ὥσπερ εἶπεν τοῖς πολλοῖς, ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς φύς, ὡς Φιλήσωμ, δῆγματι χρῆσθ', πᾶ-
 ν μικροῦ δέ μιν, χωλῶν αὐτῶ ἐποίησα τὴν χεῖρα. οἱ
 μὲν οὖν παρόντων, ἄγχι με, ἐπαίειν ἐπερδόντο,
 ὡς ἰορόστυλον, καὶ πρότορον ἐπὶ ἀγανακτήσαντες,
 ὅτι Αλέξανδρον αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ προφήτῳ πρὸς-
 εἶπον. ὁ δ' ἡ πάντων γρονικῶς κρητορήσας, κατεπαύε-
 ται αὐτῶν, καὶ ὑποχρεῖτο πιδασόμ με ῥαδίως ἀρ-
 φανῆν, καὶ δέξαι τὴν γλύκωνθ' ἀρετῶν, ὅτι καὶ
 αὐτῶ πάντων τραχυομένων, Φίλους ἀποργάζεται.
 καὶ με ταπεινέται ἀπαντας, ἐδικαιολογεῖτο πρὸς
 με, λέγων πάντων με εἰδέναι καὶ τὰ ἐμῶ ῥου-
 πλιανῶ συμβουλομένον, καὶ τί παθῶν, ταῦ-
 τὰ με ἐργασθῶ, διωκόμενθ' ἐμῶ ὑπὸ μέγα
 πτωχολίῳ παρ' αὐτῶ. καὶ γὰρ ἄσμενθ' ἡδὲν ἐδε-

χόμεν

Αλέξανδρος ἡ Ψυδομανής. 641

χύμῳ τῷ Ψιλοφροσύνῳ τῶν τῶν, ὁρῶν, οἱ κιν-
 δυνού καθεστῆκαμ, καὶ μετ' ὀλίγον πρὸ ἡλθον Ψί-
 λῳ γεγνημένῳ. καὶ ὅτ' οὐ μικρὸν βάμμα τοῖς
 ὁρῶσιμ' ἐδῆξεν, οὕτω μοι ῥαδίως γηνομένης μετα-
 τοῦς. εἴτα δὴ μὲν ἐκπλεῖν πρὸ αἰρουμένην, ξηρία
 ἔδ' ὥρα πολλά πένεψας, μόνῳ δὲ σὺν τῷ Ξενο-
 φῶντι ἐνυχὸν ἐπιδ' ἡμῶν, ἔρ' πατὴρα, ἔδ' εἰς ἐμὸς
 δὲ Αμασσίμ' πρὸν κ' ἐπομφῶς, ἔπειτα γινέται καὶ
 πλοῖον αὐτὸς παρέξιμ, ἔδ' ἐρετας εἰς ἀπείκοντας.
 καὶ γὰρ μὲν ὡς ἀπλοῦν πένεαι, καὶ διεξιόν, ἐπεὶ
 δὲ ἡτ' ἐμὸν τὸν Γόντον ἐγνηόμεν, δακρύοντα ὁ-
 ρῶν ἔρ' κυδορνήτῳ, ἔδ' τοῖς ναύτοις τὴν ἀντιλέγον
 τα, οὐκ ἀγαθὰς εἶχον πρὸς τῶν μελλόντων τὰς ἐλ-
 πίδας. ὡς δὲ αὐτοῖς ἐπεσαλμύλον ὑπὸ τῷ Αλέξαν-
 δρῳ, ἀραμύλους εἶναι ἡμᾶς εἰς τὴν θάλασσαν. ὅα
 πόρ' εἰ ἐγνηόμεν, ῥαδίως αὐτῷ ἐπεπολέμητο τὰ
 πρὸς ἐμὲ. ἀλλὰ δακρύων ἐκείνῳ ἔπεισε καὶ τοὺς
 στυνάντας, μηδ' ἐν δ' ἐνὸν ἡμᾶς ἐργασσάσαι. καὶ
 πρὸς ἐμὲ ἔφη, ἔτη ἐξήκοντα, ὡς ὁρᾶς, ἀνέπληττον
 βίον καὶ ὅσιον πρὸς ἐβιωκῶς, οὐκ ἀν' βουλοίμην γν'
 τούτῳ εἰ ἡλικίας, καὶ γυνάικα καὶ τέκνα ἔχω,
 μῖαναι φόνῳ τὰς χεῖρας, διηλῶν, ἐφ' ὅπόρ' ἡμᾶς ἀ-
 νελήφει, καὶ τὰ ὑπὸ τῷ Αλέξανδρῳ πρὸς ἐτα-
 γμύνα. κατὰ θέμην δὲ ἡμᾶς γν' αἰγιαλοῖς, ὡρ' ἔδ'
 ὁ καλὸς Ομηρῳ μέμνηται, ὅπισθ' ἀπ' ἡλάνου. γν'
 θα ἐγὼ παραπλέοντας ἐν ῥῶν Βοσποράνους τινὰς
 πρὸς εἰς, πρὸς Εὐπάτορ' τῷ βασιλέως, εἰς τὴν

Βιθυνίαν ἀπὸντας, ὡς κομιδὴν ἐπιτέου σὺν
τάξεως, καὶ διηγησάμενοι αὐτοῖς τὸν πόδας αὐτὰ
ἡμᾶς κίνδυνον, καὶ δεξιᾶς αὐτῶν τυχόν, ἀναλα-
φθεῖς δὲ τὸ πλοῖον, διασώζομαι δὲ τὴν Ἀμασριν,
παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν ἀποθανεῖν. τὸν τὸν δὲ βῆν
αὐτὸς ἐπεκρυνομέμεν αὐτῷ, καὶ πάντα κἀλῶν
ἐκίνου, ἀμυνάδαι βουλόμενοι, καὶ πῶς ἐπι-
βουλῆς ἡδὴ μισθὸν αὐτῶν, καὶ ἐχθιστὸν ἡγούμενοι,
εἴα τὴν τῷ τρόπῳ μισαίαν. καὶ πῶς τὴν κατη-
γορίαν ὡρμήμεν, πολλοὺς στυγαγονιστὰς ἔχον, καὶ
μαλιστα σὺν ἄρ Τιμοκράτους τῷ Ἡρακλειῶτι Θε-
λοσόφους. ἀλλ' ὁ τότε ἡγούμενος Βιθυνίας, τῷ
Γόντου, αὐτὸς ἐπέχε, μονονουχί κτετόντων, καὶ ἀν-
τιβολῶν πᾶσι σάδαι, εἴα γὰρ τὴν πῶς Ρουππλια-
νὸν δύναιεν, μὴ αὐτὴν δυνάσθαι, καὶ εἰ φανόρως λα-
βοὶ ἀδικουῦντα, κολλάσαι αὐτῶν. οὕτω μὲν ἀνέκο-
πῶν ἐλθὼν, καὶ ἀνεπαυόμεν, οὐκ ἐνδύοντι θρα-
συνόμενοι, ἐφ' οὗτω δικαστοῦ διακειμένη. ἐκεί-
νο δὲ πᾶσι οὐ μέγα γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ τόλμημα τοῦ
Ἀλεξανδρίου, τὸ αἰτῆσαι παρὰ τῷ αὐτοκράτορος
μετανομαδῶναι τὸ Αἰώνου τέχνη, καὶ ἰωνόπο-
λιν κληθῶναι, καὶ νόμισμα καινομυγεχαραγμέ-
νον, τῇ μὲν τῷ Γλύκωνι, κατὰ δὲ τὰ δὲ Ἀλε-
ξανδρίου, σέμματά τε τῷ πύππου Ασκληπιού,
καὶ τὴν ἀσπλὴν ἐκείνῳ τῷ πατρομήτορι. τὸ γὰρ
σέως ἔχοντος. πρὸς ἐπὶ δὲ εἴα χρυσῶν πρὸς ἐκ-
τῶ, ὅτι ζῆσαι εἴμαρται αὐτῷ ἐν τῷ πρὸς τῇ κτῆναι καὶ
ἐκτῶν,

Αλέξανδρος ἢ Ὑδρόμανις. 643

ἔκατόν, εἴτα κόραυνῳ βληθέντα ἀφ' ὧν οἰκτί-
 σω τέλει, οὐδ' ἐβδμήκοντα ἔτη γεγονώς ἀπέπα-
 νεν, ὡς Ποδολευρίου υἱὸς, στραπεὶς τὸν πόδα, μέ-
 χει τὸν βουβῶν, καὶ σκολήκων ζῆσας. ὅτε πόρ
 καὶ ἐφωράθη φαλακρὸς ὦν, παρεχωρ τοῖς ἰατροῖς
 ἐπὶ βρεχέειν αὐτὸν τὴν κεφαλῇ, δὲ τὴν ὀδυνῇ, ὃ
 οὐκ αὐτοῖς ποιεῖν ἐδυνάμηντο, καὶ οὐχὶ Φιφγάκης ἀφ' ἧς
 μύτης. τοῖς τοῦ τέλους Φιλαλεξάνδρου τραγωδίας,
 καὶ αὐτὴν τὸν παντὸς δρωμάτων ἡ κατὰ σοφίαν ἐ-
 γρήγορ, ὡς εἰκάζειν πονοίας τινὸς ἢ τοῦτο, εἰ καὶ
 κατὰ τύχην σμυῖται. ἔδει δὲ καὶ τὸν ἐπιτάξιον
 αὐτὸν ἀξιὸν γινέσθαι τὸν βίου, καὶ ἀγῶνα τινὰ συ-
 σήσασθαι ὑπὲρ τοῦ χρησθείου τῶν σμυνομένων καὶ
 γοήτων, ὅσοι κορυφαῖοι ἦσαν, ἀνελθόντων ὑπὸ δι-
 ατητῇ τὸν Ρουπλιανόν, τινὰ γὰρ περικειβίωαι
 αὐτῷ, καὶ στρατεύεσθαι τὸν μαντήιον, καὶ σεφανώδη-
 ναι τῷ ἰσοφαντικῷ καὶ πεφαντικῷ σέμματι. καὶ
 δὲ γὰρ αὐτοῖς καὶ Γαῖτ, ἰατρὸς τὴν τέχνην, πολί-
 της ὦν, οὐτε ἰατρῶν πρέποντα, οὐτε πολιῶν ἀνδρῶν
 ταῦτα ποιεῖν. ἀλλ' ὁ ἀγωνοθέτης Ρουπλιανὸς
 ἀσεφανώτους αὐτοὺς ἀπεπεμφέν αὐτῶν, τὴν πε-
 φαντικῶν φυλακῶν, μετὰ τὴν γνῶσιν ἀπαλλα-
 γῇ. ταῦτα, ὡς φιλότιμος, ὀλίγα ἐκ πολλῶν δειγμα-
 τῶν ἔνεκεν γράψαι ἡξίωσα, καὶ σοὶ μὲν χαρίζομαι
 καὶ, ἀνδρῶν ἐταίρων ἐλπίδων, καὶ ὅν ἐγὼ πάντων
 μάλιστα θαυμάσας ἔχω, ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἐλπίδων
 ἐκλήθειαν ὀρώ, καὶ τρόπου πρᾶότητι, καὶ ἐπισ-

κείας, καὶ γαλῶν βίου, καὶ διεξιότῃ πῶς αὖ συ-
 νόντας. τὸ πλεον δέ, ὅπου ἔσσι ἡδονή, ἐπιθυμῶν τι-
 μωρῶν, ἀνδρῶν ὡς ἀληθῶς ἰδρῶν, καὶ διαπεσῶν τῶν
 φύσιν, καὶ μόνω μετ' ἀληθείας τὰ καλὰ ἐγνωκόπῃ,
 ἔπαρθε δὲ δωκόπῃ, καὶ ἐλδοβορῶν τῇ τῶν ὁμιλησάν-
 των αὐτῶ γηνομένη. οἵμαι δέ, ὅτι καὶ τοῖς γνῦντο
 σι χρήσιμον πῆχειν διέξει ἡ γραφή, τὰ μὲν διεξιέ-
 γχοντα, τὰ δ' ἐν ταῖς τῶν δὲ φρονούντων γνώμας
 βεβαιῶσα.

Περὶ ὀρχήσεως.

Λυκίαν καὶ Κράτων.

Εἴ ποῖναι, ὦ Κράτων, δεινὸν τινα ταῦτις
 κατηγορίαν ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, παρδοκῶσα-
 σιν ἡμεῖς, κατηγόρηκας ὀρχήσεω τε, ἔκ τῃς ὀρχη-
 σικῆς, ἔκ τῃς πῶς ἡμῶν γε, τῇ χαρόντων τῇ τοιαύ-
 τη θεᾷ, ὡς αὐτὴ φαύλῃ καὶ γυναικείῃ προσημα-
 τιστά, ἀποδιδόναι ποιομενῶν, ἀνθρώπων, ὅσοι τῇ
 ὀρθοῦ δικαιοσύνης, καὶ ὡς λέλιδας σεαυτὸν, τὸ
 μεγίστου τῇ γνῶντι βίῃ ἀγαθῶν κατηγορῶν. καὶ
 συγγνώμη σοι, εἰ δὲ ἀρχῆς βίῃ ἀνθρωπίνῃ συζῶν, καὶ
 μόνον τὸ σκληρὸν, ἀγαθὸν ἡγούμεν, ἔκ τῃς ἀπει-
 ρίας αὐτῇ, κατηγορίας ἀξία εἶναι νομίζεις. Κράτ.
 αὐτὸς δὲ τις ὦν, ὡς λῶσε, ἔκ ταῦτα, παρδοκῶσα
 τῶν, καὶ ἐλδοσῶν τὰ μέτρια ὁμιλητῶν, ἀφ' ἑ-
 μῶν, ὦ Λυκίαν, τὸ ποδὶ τὰ βελτίω ἀποδίδειν,
 καὶ τοῖς παλαιοῖς σιωπᾶναι, καὶ θῆσαι κατὰ τοῦ
 μῦθου,

μυλος, θηλυδρείαν ἀνθρώπων ὀρχῶν, ἐδῆσι μαλα-
 κας, καὶ ἄσματος ἀκολάστοις γνάμψευσόμηνον, καὶ
 μιμούμενον ὀρωτικά γυῖα καὶ τῶν πάλαι, τὰς μα-
 χλοτάτας, Φαίδρας καὶ Παρθενότας, καὶ Ροδῶ-
 τας τινάς, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ κρούμασι καὶ
 τρεπίμασι, καὶ ποδῶν κτύπῳ, καὶ ταγέλασσε
 ὡς ἀληθῶς πρᾶγματα, ἃ ἦκουσε ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ,
 καὶ οἷόν σοι πρέποντα. ὥς ἐγωγε τυμβόμηνον, ὡς
 ὑπὸ τοιαύτῃ θεᾷ χοροῖς, ἃ καὶ ἐδίδλμι μόνον ὑπερ-
 σοῦ, ἀλλὰ ἃ ὠιδάδλμι, εἰ γὰρ τῶν καὶ Χρυσίπ-
 που ἃ Αἰρισοτέλους ἐκλαθόμηνον, καὶ ἦκουσε, τὰ ὅ-
 μοια πεπονθῶς τοῖς τὰ ὦτα πῶρῳ κνωμένοις, καὶ
 ταῦτα, μυρίῳ ἄλλων ὄντων ἀκουσμάτων, καὶ
 θεαμάτων ἀπουδαίων, εἰ τούτων τις δέοιτο, τῶν
 κυκλικῶν αὐλῶν, καὶ τῶν κιθάρων τὰ γέννομα πρὸς
 ἀδόντων, καὶ μάστιγι στυμνῆς τραγωδίας, καὶ
 φαιδριότητος κωμωδίας, ἅπῃ καὶ γυμνάσια
 εἶναι ἠξιώται. πολλῆς οὖν, ὧ γυμνασίᾳ, ἢ ἀκρογίας
 σοὶ δέησει πρὸς αὐτὴν πεπαιδευμένους, εἰ βούλει
 μὴ παντάπασιν ἐκκεκρίσθαι, καὶ ἢ τῶν ἀποδαιώνων
 ἀγέλης δὲ ληλάσθαι. καὶ τοι τό γε ἄμεινον ἐκείνῳ
 ὅστις, οἶμαι, ἀρνήσει τὸ πᾶν ἰάσασθαι, καὶ μὴ δὲ τῶν
 ἀρχαῶν ὁμολογεῖν τι τοιοῦτον παρὰ γνομῆναι δέοι.
 πρὸς δὲ τὸν πῶρ ὅρα, ὅπως μὴ λάθῃς ἡμῶν δὲ ἀν-
 δρὸς τοὶ πάλαι λυδὴν τις, ἢ Βακχικὴ γυμνασίᾳ. ὅ-
 πῃ οὐ σὸν αὐτὸ ἐγκλημα εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν,
 εἰ μὴ σε, καὶ τὰ τῶν Ὀδυσσεῶν, τῶν λωτοῦ ἀρσασσῶν

τού, ὡς τὴν σιωπῆς δεσφίνας ἐπαναξομῶν, πρὶν
 λάβης τελέως, ἔσθ' ἔν' ἔρ' διάτρω Σερωίων κα
 παρμυλῶ. καὶ τι ἐκείναι μὲν τοῖς ὡσι μόνοις ἐ-
 πεδούλδοι, καὶ δ' ἔσθ' ἔσθ' κηροῦ ἐδ' ἐκσε πῶς τὸν
 παρὰ πλοῦν αὐτῶν, σὺ δὲ δ' δὲ ὀφθαλμῶν ἔοικας
 ὅλως διεδουλώδαι. Λυ. παπαῖ ὦ Κράτωρ, ὡς
 κἀρχαρόν τινα ἔλυσας ἐφ' ἡμᾶς τῶν σαυτοῦ κυρία.
 πλὴν τό γε παρὰ δειγμα, τίς τῶν Λωτοφάγων δ'
 Σερωίων ἐκόντα, πάνυ ἀνομοιοτάτῳ μοι δοκεῖς
 εἰρηκῆναι, ὡρ πείπονθα, παρ' ὅσων τοῖς μὲν τῷ Λω
 τοῦ γούλαμνῶν, καὶ τῶν Σερωίων ἀνυπόστασι, ὅλε
 θεῶν ὡς τῶν τε ἐδωδῆς, καὶ τῶν ἀκροάσεως τοῦ πῦρ
 μου. ἐμοὶ δὲ πῶς ἔρ' τὴν ἰδούλῳ παρὰ πολὺ ἡ-
 δῶν πεφηνῆναι, καὶ τέλ' ἀγαθὸν ἀρεβέεικην. οὐ
 γὰρ εἰς λήθῳ τῶν οἴκων, οὐδ' εἰς ἀγνωσίαν τῶν κατ'
 ἐμαυτοῦ ποδίσταμαι, ἀλλ' εἰ χρη μνηστὴρ ὀκνήσαν-
 τα εἰπεῖν, μακρῶ πινυτῶ τῶν, καὶ τῶν ἔν' ἔρ' βίῳ
 διορατικῶ τῶν, ἐκ τῶν δεάτρων ἐπανελήλυθα.
 μάλλον δὲ τῶν τῶν Ομήρου αὐτῶν εἰπεῖν καλὸν, ὅτι ὁ
 ἔσθ' ἰδῶν τῶν θεάμα, τῶν φάμνῳ νῆιται, δ' πλείο
 να εἰδῶς. Κράτ. Ἡράκλεις, ὦ Λυκίε, οἷα πείπον-
 θας, ὅς οὐδ' αἰχμῶν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ σεμνω-
 μῶν ἔοικας. τῶν γοῶν δ' ἐνότατον τοῦτό δειν, ὅτι
 μὴ δὲ ἰάσεως πινὰ ἡμῶν ὑποφαίνεις ἐλπίδα, ἐπαι
 νῶν πολλῶν τὰ οὕτως αἰχρὰ καὶ κατὰ πῆυστα.
 Λυ. ἐπεῖ μοι, ὦ Κράτωρ, ταῦτ' ἐπὶ ποδὶ ὀρχήσεως,
 καὶ τῶν ἔν' ἔρ' θεάτρων γηρομῶν ἰδῶν, πολλὰ καὶ
 αὐτὸς

αὐτὸς ἐπιτιμᾷς, ἢ ἀπέρατ' ὦρ τοῖς θεοματ',
 ὅμως αἰχρὸν αὐτὸ καὶ κατὰ πῦσον, ὡς φῆς, κη-
 ρίσεις· εἰ μὲν γὰρ εἶδ' οὐδ', ὅς' ἴσου ἡμῖν καὶ σὺ γε γή-
 σαι, εἰ δὲ μὴ, ὄρα, μὴ ἀλογ' ἢ ἐπιτίμῃσις εἶναι
 σου δόξῃ, καὶ θρασεία, κατηγορουῦτ', ὦρ ἀγνοῖς.
 Κρά. ἐπὶ γὰρ τοῦτό μοι τ' λοιπὸν ἴω, γν' βαθεῖ τοῦ
 τῶ πάγωνι, ὅ πολὺ τῇ νόμῃ, καθεῖσθαι μέσον γν'
 τοῖς γυναικόις, καὶ τοῖς μεμνύουσιν ἐκείνοις θεαταῖς,
 κροτοῦντά τε πρὸς ἐπὶ, καὶ ἐπαίνους ἀπρεπεσώ-
 τους ἐπιβοῶντα, ὁλέθρῳ πινὶ ἀνθρώπων, εἰς οὐδὲν
 δέον κατακλωμίνω; Λυ. συγγνωσά σου ταῦ-
 τα, ὦ Κράτωρ, εἰ δέ μοι πεσέειν ποτε, καὶ ὅσον
 πείρασ γνέκα παράχους ἐαυτὸν, ἀναπετάσας ὅς'
 ὀφθαλμούς, δὴ οἶδα, ὡς οὐκ ἀνολχοιο αὐτ', μὴ οὐχὲ
 πρὸ τῶν ἄλλων δέον γν' ἐπιτηδείῳ καταλαμβά-
 νων, ὅθην καὶ ὄφει ἀκριβῶς, καὶ ἀκρῶς ἀπαντα.
 Κρω. μὴ ὥραισιν ἀρ' ἀνοίμην, εἰ τι τοιοῦτον ἀνα-
 χοίμην ποτε, εἰς αὐτὸν δ' αὖτ' εἰς τὰ σκέλη, καὶ
 τ' γήρῃσιν ἀπαράπλῃς, ὡς νῦν γε ὅς' ἡδὲ ἡλεῶ,
 τελέως ἡμῖν ἐκβεβαχθὺ μὲν οἶον. Λυ. βούλει οὐδ',
 ἀφ' ἐμὲ, ὦ ἐταῖρε, τῶν βλασφημιῶν τούτων. ἀ-
 κούσά μοι τι πρόξι ὀρχήσεως λέγοντ', καὶ τῶν γν'
 αὐτῇ καλῶν, καὶ ὡς οὐ τὸρπνὴ μόνον, ἀλλὰ ὅτι
 λιμός' ὅτι τοῖς θεομυθίοις, καὶ παλαιόθεν, καὶ ὅσοι
 διδάσκει, ὅς' ὅτι βυθίοι τῶν ὀρώντων τὰς ψυχὰς,
 καλλίστοις θεάμασιν ἐγγυμναζούσιν, καὶ ἀρίστοις ἀ-
 κούσμασιν γν' ἀτρεΐδουσιν, καὶ κρινόντι ψυχῆς καὶ

σώματ' ἡλ' ἐπιδεικνυμένη· ἡ γὰρ καὶ με-
 τὰ μουσικῆς καὶ ῥυθμοῦ ταῦτα πάντα ποιεῖν, οὐ
 λόγ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπαίν' αὐτῆς. Κρά. ἐμοὶ
 μὲν οὐ πάνυ γολὴ μεμνόντ' ἀνθρώπου ἀκροᾶ-
 σθαι, τὴν νόσον τὴν αὐτὴν ἐπαινοῦντ', σὺ δέ, εἰ
 βούλῃ, λῆρόν τινα κατὰ σκεῦδ' αἰσάσαι μιν, ἐτοίμ' ἔ-
 στιν. Φιλικλῆν ταύτῃ λειτουργίαν ὑπεσπύλαι, καὶ πα-
 ραχεῖν τὰ ὦτα, καὶ αὐτὸν κηρὸν παρακούειν τῶν φωνῶν
 λαμπρῶν ἀμύλῃ. ὥς ἡδὴ σιωπήσομαι σοι, καὶ λέ-
 γε, ὅποια ἐθέλεις, ὥς μὴ δὲ ἀκούοντός τιν'. Λυ.
 δὴ γὰρ ὦ Κράτωρ, καὶ τοῦτον ἐδείκνυ μάλιστα. εἴ-
 σι γὰρ κατ' ὀλίγον, εἰ λῆρ' ἐστὶ σοι, δέξει τὰ λε-
 χθιστά μιν, καὶ πρῶτόν γε ἐκείνου πάνυ ἡγνοῦσθαι
 μοι δοκεῖς, ὥς οὐ νεώτερόν τοι εἴη ὀρχήσεως ἐπιτη-
 δόμα τυττόδου, οὐδὲ χθεις καὶ πρῶτον ἀρξάμε-
 νοι, οἷον κατὰ σὺν πλοπτόρας ἡμῶν, ἢ σὺν ἐκεί-
 νων, ἀλλ' οἱ γὰρ τὰ ληθεύοντα ὀρχήσεως ποιεῖν γινέ-
 σθαι, ὅμα τῇ πρώτῃ γινέσθαι τῶν ὅλων φαῖναι
 αὐτοῖς καὶ ὀρχησθαι ἀναφύειν, ὅτε ἀρχαῖα ἐκείνων
 ὄρωσι σιωπῶνα φανέσθαι. ἡ γοῦν χρεῖα τ' ἀείρω,
 καὶ ἡ πρὸς σὺν ἀπλανέας τῶν πλανήτων συμπλο-
 κή, καὶ ὀρθοῦν αὐτῶν κοινωνία, καὶ δύτακτ' ἁ-
 ρμονία, εἰ πρωτοτόνου ὀρχήσεως δείγματα τ' εἴ-
 κατ' ὀλίγον δὲ αὐξανομένη, καὶ εἰ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον αἰετῶς τυχαῖον, καὶ γὰρ γινώσκειν ὅτι
 ἀκρότατον ἀποτελεῖσθαι, καὶ γὰρ γινώσκειν ποι-
 κίλον τι, καὶ πανακρότατον καὶ πολὺ μουσικὸν ἀγα-
 θόν.

θόν. πρῶτον δὲ φασὶ Πειαν ἠδδεῖσθαι τῇ τέχνῃ, γνῶ-
 φρυγίᾳ μὲν αὖτ' Κορύβαντας, γνῶ Κρήτη δὲ αὖτ' Κου-
 ρήτας ὀρχεῖσθαι κελδύσαι. καὶ οὐτὰ μέτρια ὡνάτο
 τῇ τέχνῃ αὐτῶν, οἱ γὰρ πόδιοι κορύμβιοι, διεσώσαν-
 το αὐτῇ τῇ Δία, ὥς τε καὶ σῶσθαι εἰκότως αὐτὸν Ζεὺς
 ὀφείλει ὁμολογῆναι αὐτοῖς, ἐκφυγῶν δ' ἅ τιν' αὐτῶν
 ὀρχισμὸν αὖτ' πατρώους ὀδόντας. γνῶ ὅπλοισι δὲ αὐ-
 τῶν ἢ ὀρχισις, ὡς τὰ ξίφη μεταξὺ κροδύων πρὸς
 τὰς ἀσπίδας, καὶ πρὸς ὧντων γνῶνται, καὶ πολε-
 μικῶν. μετὰ δὲ, Κρητῶν οἱ κροδίται γνῶνται ἐ-
 πιτηλδύσαντες αὐτὸ, ἀριστοὶ ὀρχισαὶ ἐγγύοντο,
 οὐχὶ οἱ ἰδιόται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλικώτεροι,
 καὶ πρῶτον αἰσιμῶν. ὁ γοῦν Ομηρὸς τῇ Μη-
 ερίωνι οὐκ αἰχμῶν βουλόμην, ἀλλὰ κοσμή-
 σαι, ὀρχιστὴν προσεῖπε, καὶ οὕτως ἀρ' ἐπίσημοι
 ὡς, καὶ γνώριμος ἀπασιν ὑπὸ τῇ ὀρχησικῇ, ὥς τε ὅ-
 οἱ Ἕλληες μόνον ταῦτα ἠπίσαντο πρὸς αὐτὸν, ἀλ-
 λά καὶ οἱ Τρῶες αὐτοῖς, καὶ τοὶ πολεμιοὶ ὄντες. ἐν-
 ρων γὰρ, οἶμαι, καὶ τιν' γνῶντες πολεμῶν αὐτὸν κο-
 φότητα, καὶ θυρυμβίαν, ὡς δὲ ὀρχήσεως ἐπέκτε-
 το. φησὶ δὲ τὰ ἐπὶ ᾧ δ' ἔως, Μηριόνη, τάχα καὶ
 σε καὶ ὀρχησὶν πόρ' ἔοντα, Εγχεῖ μόνον κατέπαυ-
 σε. καὶ ὅμως οὐ κατέπαυσεν αὐτὸν, ἅτε γὰρ ἠσκη-
 μέν, γνῶ τῇ ὀρχησικῇ, ῥαδίως, οἶμαι, διεκδιδρα-
 σκετὰς ἐπ' αὐτῇ ἀφ' ἑσθ' ἑστῶν ἀκοντίων. πολλοὺς
 δὲ καὶ ἄλλους τῶν ἡρώων εἰπεῖν ἔχω, τοῖς αὐτοῖς
 ἐγγεγυμνασμένους, καὶ τέχνῃ τὸ πρᾶγμα πε-

ποιημένους, ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸν Νεοπτόλεμον, Ἀχιλλεύς μὲν πᾶσι δ' ὄντα, πάντῳ δὲ διαπρέψαντα
 αὐτὴν τῇ ὀρχησικῇ, καὶ εἶδος τὸ κάλλιστον αὐτῇ πρὸς
 θεοῦ τα, Πυρρήχιον ἀπ' αὐτῷ κεκλημένον. καὶ ὁ Ἀχιλλεύς
 ταῦτα ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Πρωτανόμοιτος,
 μάλλον ἔχαιρον, οἶμαι, ἢ ὡς τῷ κάλλει, καὶ τῇ ἀλ-
 ληλῇ αὐτῷ. τοιγαροῦν τὴν ἰλιον, τέως ἀνάλω-
 τον οὐσαν, ἢ ἐκείνου ὀρχησικῇ πεθεῖλε, καὶ εἰς ἑδ' α-
 φ' ὅτε τέρεντε. Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἄριστοι Ἑλλή-
 νων εἶναι δοκῶντες, παρὰ Πολυδιδύχους ὁ Κω-
 σφοδρὸν κερυατίζειν μαθόντες, ὀρχήσεως δὲ ὁ δῶ-
 εἶδ' ὅτε, γὰρ Κερύαιος τῷ Λακωνικῇ διδασκόμενον,
 ἅπαντα μετὰ Μουσῶν ποιούσιν, ἄλλοι τὸ πολε-
 μῆν πρὸς αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν, καὶ δύτακτον ἔμβα-
 σιν τὸ ποδὸς. καὶ τὸ πρῶτον σιῶθημα Λακεδαι-
 μονίοις πρὸς τὴν μάχην ὁ αὐλὸς γινώσκωσι. τοιγα-
 ροῦν καὶ ἐκράτουν ἀπάντων, μουσικῆς αὐτοῖς καὶ
 θυρυθμίας ἡγουμένης. ἴδους δ' αὖ καὶ αὐτὸν ἐφ' ἑσ-
 αὐτῶν οὐ μείον ὀρχεῖσθαι, ἢ ὁπλομαχεῖν μανθανόν-
 τας. ὅταν γὰρ ἀπροχειροσάμενοι, καὶ παύσαντες
 ἄλλήλους, καὶ παυδγνέσθω γὰρ μίρει παύσαν-
 ται, εἰς ὀρχησιν αὐτοῖς ἢ ἀγωνία τελευτᾷ. καὶ αὐ-
 λητὴς μὲν γὰρ τῷ μέσω καθηκτοί, ἐπαυλῶν, καὶ
 κτυπῶν τῷ ποδὶ, οἱ δὲ κατὰ σῆχρον ἄλλήλοισι ἐ-
 πόμενοι, χήματα παντῶν ἐπιδείκνυνται, πρὸς
 ῥυθμὸν ἔμβαίνοντες, ἄρτι μὲν πολεμικά, καὶ μετ'
 ὀλίγον δὲ χοροδυνακὰ, ἢ Διονύσιον ὁ Ἀφροδίτην
 λα.

λα. ποιγαροῦ καὶ τ' ἄσματος, ὁ μεταξὺ ὀρχοῦμενοι
 ἄδουσιν, Αφροδίτης ἐπικλησίς ὅστις, Ἐρώτωρ, ὡς
 συγκωμάζοιεν αὐτοῖς, καὶ σιωροχῶντο. καὶ δάτε
 ρον δὲ τῶν ἄσμάτων, διὸ γὰρ ἄδεται, διδασκα-
 λίαν ἔχει, ὡς γὰρ ὀρχεῖσθαι. πόρρω, γὰρ φασιν, ὡ
 παῖδες πόδα μετέβατε, καὶ κωμάσατε βέλπετε,
 πούτεις, ἄμεινον ὀρχήσασθε. ὁμοία δὲ, καὶ οἱ τὸν ὄρ-
 μον λαλούμενον ὀρχοῦμενοι, ποιοῦσιν. ὁ δὲ ὄρμη-
 θ, ὀρχησίς ὅστις κρινὴ ἐφθέωρ τε ἔπαρθενον, παρ' ἧνα
 χοροδόντων, ἔως ἀληθῶς ὄρμη ἐοικώτων. ἔπει-
 ται μὲν δ' ἐφθέωρ, τὰ νεανικὰ ὀρχοῦμενοι, ἔπει-
 ὕσσορον γὰρ πολέμῳ χρεῖσται. ἢ παρθενὸν δὲ ἐπε-
 ται κωμῶν, τὸ δὲ χροδύειν διδασκοντα, ὡς
 εἶναι τὸν ὄρμον ἐκ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας πλε-
 κόμενον. καὶ αἱ γυμνοποδία δὲ, αὐτοῖς ὁμοίως ὄρ-
 χησίς ὅστις. ἃ δὲ Ομηρος ὑπερ' Αἰλιάδην, γὰρ τῇ ἀσπί-
 δι πεποίηκε, καὶ τὸ χοροῦ, ὅρ αὐτῇ Δαίδαλος ἦσκη-
 σεν, ὡς ἀνεγνωκότι σοι παρὶναι, ἔπειτα ὀρχησῆς δὲ
 ἔπειτα διὸ, οὗς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς κυβερνητῆρας καλεῖ,
 ἡχομενοὺς τὸ χοροῦ. ἔπειτα, ἃ γὰρ τῇ ἀσπίδι λέ-
 γει, Κοῦροι δ' ὀρχησῆσθαι ἐδίνοντο, ὡς τι κάλλιστον
 ἔπειτα τὸ ἠφάιστον ἐμποίησαν τὸς τῇ ἀσπίδι. ἔπειτα
 γὰρ φαίεσθαι καὶ πάντες εἰς τὸν ὀρχησῆαι χαίρειν, ἃ
 βρούς τε ὄντας, καὶ γὰρ πᾶσι θυδαιμονία διατρέ-
 βοντες. ὁ γοῦν Ομηρὸς ἔπειτα αὐτῶν μάλα θαυμα-
 ζοντα πεποίηκε τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ τὰς μαρμαρυ-
 γὰς τῶν ποδῶν θιγόμενον. γὰρ μὲν γε Θωαλία τῶ

σοῦτον ἐπέδωκε τὶ ὀρχησικῆς ἢ ἄσκησις, ὥστε τοὺς
 πλοσάτας, καὶ πλοσωνισὰς αὐτῶν, πλοσωνισῆρας
 ἐκάλουν. καὶ δὲ πλοσῶσι ὅσοι αἱ τῶν αὐθιγῶν ἐπι-
 γραφαί, οὗς τοῖς ἀριστοῦσι ἀνίσταται, Προῦκεινε,
 γὰρ φησι, πλοσωνισῆρας ἀπόλεις. καὶ αὖθις, Εἰλα-
 πίωνι τὰς αἰῶνας ὁ δ' ἄμμος, δὲ ὀρχησάμεν τὰν μά-
 χαν. ἔω λέγειν, ὅτι τελετῶν ἀρχαίων ὁδεμίαν ὅδην
 εὐρεῖν, αὐτοῦ ὀρχήσεως, Ορφέως δηλαδὴ καὶ Μου-
 σαίου, ἐτὶ τῶν τότε ἀρίστων ὀρχησῶν κατὰ σκοπέ-
 νων αὐτὰς, ὡς τι καλίστην καὶ ὅσοι νομοθετησάν-
 των, σὺν ῥυθμῷ καὶ ὀρχήσῃ μυσῖδαι. ὅτι δὲ ὅτως
 ἔχει, τὰ μὲν ὀργια σιωπᾶν ἄξιον, τῶν ἀμνηστῶν γινέ-
 κα. ἐκείνο δὲ παύειν ἀκούσιν, ὅτι αὐτὸν δὲ ἀγρόδου-
 οντας τὰ μυσήρια, δὲ ὀρχεῖσθαι λέγουσιν οἱ πολλοί.
 γὰρ δὴ λῶν δὲ γε οὐδὲ αἱ θυσίαι αὐτοῦ ὀρχήσεως, ἀλλὰ
 σὺν ταύτῃ, καὶ μετὰ μουσικῆς γίνονται. παύ-
 δων χοροὶ σιωπῶντες γὰρ αὐτῶν καὶ κιδάρα, οἱ μὲν
 ἐχρόδουσι, ὑποχρῶντο δὲ οἱ ἀρίστοι προκρινθέντες
 ἐξ αὐτῶν. τὰ γοῶν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τούτοις
 ἄσματα, ὑπορχήματα ἐκάλειτο, καὶ ἐμπιπλῆτο
 τῶν τοιούτων ἡ λύρα. καὶ τί σοι αὐτὸν ἑλλῶνας λέγω,
 ὅπου καὶ Ἰνδὸν, ἐπειδὴν ἑωθεν ἀνασάντες, πλοσ-
 δύνωνται τὸν ἥλιον, οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς, τὴν χεῖρα
 κύσαντες, ἡ γούμεθα γινεσθῆναι ἡμεῖς εἶναι τὴν δι-
 χλῶν, ἀλλ' ἐκείνοι πλοσ τὴν ἀνατολὴν σάντες, ὀρχή-
 σαι τὸν ἥλιον ἀπαύζονται, χηματίζονται ἐκ αὐτοῦ
 σιωπῆ, καὶ μιμούμενοι τὴν χορῆσαν τῷ θεῷ. καὶ
 τούτ'

τοῦτ' ἔστιν Ἰνδῶν καὶ θυγὼν καὶ χροῖ, καὶ θυσία. διὸ
 καὶ τούτοις ἰλεούτω. ἔρ' θεοῦ δις, ἢ ἀρχαυλῆς,
 καὶ δινομλῆς ἢ ἡμέρας. Αἰθιοπὸν δὲ γε, καὶ πολε
 μοῦντο, σὺν ὀρχήσει αὐτὸν δρῶσι. καὶ οὐκ αὖ ἀΐει
 τὸ βέλους Αἰθιοπῶν, ἀφελῶν ἢ κεφαλῆς, ταύτη
 γὰρ αὐτὴ φαρῆτρας χρῶντο, πῶς δὲ οὐκ αὐτῇ ἀ-
 κτινῶν τὰ βέλους, μὴ πρότορον ὀρχήσασθαι, καὶ
 τῷ χήματι ἀπειλήσει, καὶ πρὸς φοβήσεται τῇ ὀρ-
 χήσει τὸν πολέμιον. ἄξιον δὲ, ἐπεὶ τὴν Ἰνδικῶν, καὶ
 τὴν Αἰθιοπῶν διεξεληλύδαμεν, καὶ δὲ τὴν γείτο-
 να αὐτῶν Αἴγυπτον καταβῶναι τῷ λόγῳ. δοκεῖ
 γὰρ μοι ὁ παλαιὸς μῦθος καὶ πρωτὰ τὴν Αἴγυ-
 πτον, οὐκ ἄλλο τι, ἢ ὀρχησάμενα πινὰ χροῖδα λέγειν,
 μιμητικῶν ἀνθρώπων, ἢ πρὸς πάντα χηματίζε-
 σθαι, ἢ μεταβάλλεσθαι διωκόμενον, ὡς ἢ ὕδατος
 ὑγρότητα μιμῆσθαι, ἢ πυρὸς ὀξύτητα γὰρ τῇ ἢ κε-
 νήσεως σφοδρότητι, καὶ λέοντος ἀγριότητα, καὶ
 παραδράλεως θυμὸν, καὶ δ' ἡνδρὸς δύναμιν, ἢ ὅλως,
 ὅ,τι καὶ θελήσειν. ὁ δὲ μῦθος, παραλαβὼν πρὸς τὸ
 παραδοξότορον τὴν φύσιν αὐτῶν, διηγῆσθαι, ὡς
 γιγνομένου ταῦτα, ἀπὸρριμῆται. ὁποῦ δὲ καὶ
 τοῖς νῦν ὀρχουμένοις πρόσεστιν, ἴδους τ' αὐτοῦ αὐ-
 τῶν πρὸς τὴν αὐτὴν καὶ ὡς δὲ δὲ ἀλλὰ πρὸς
 καὶ αὐτὸν μιμουμένους τὸν πρωτὰ. εἰκάζειν ἢ χροῖ
 ἢ τὴν Εμπουσιν, τὴν δὲ μυρίας μορφὰς μετα-
 βαλλομένην, τοιαύτῃ πινὰ ἀνθρώπων ἔσοτ' ἢ μὴ
 θοῦ παραδιδόσθαι. αὐτὸν τοῖς δίκαιον, μὴ δὲ ἢ

Ρωμαίων ὀρχήσεως ἀμνημονεῖν, ὡς οἱ θυγατέρες τοι
 αὐτῶν, ἔσθ' πολέμικωτάτων τῶν θεῶν Ἀρει, οἱ Σάλιοι
 καλούμενοι, ἰδρωσιῶν δὲ ἔσθ' ὄνομα, ὀρχοῦνται
 σεμνοτάτῳ τε ἅμα καὶ ἰδρωτάτῳ. Βιθωὸς δὲ
 μῦθος καὶ οὗτος, οὐ πάντῃ Ἰταλιωτικῶν ἀλλό-
 τριος, οἱ τὸν Πείρατον, δαίμονα πολεμιστῶν, τῶν Τι-
 τάνων οἶμαι εἶνα, ἢ τῶν Ἰδαίων διακτύλων, ἔσθ' ὅρ-
 γον πεποιημένον, ᾧ γνώπλια παιδίδευσιν, παρε-
 λαβόντα παρὰ τοῦ Ἡρατος τὸν Ἀρη, παῖδα μὲν ἐπι-
 σκληρόν δέ, καὶ πείρα τὸ μετρίον ἀνδριόμον, μὴ πρό-
 τρον ὀπλομαχεῖν διδάσκει, πρὶν τέλειον ὀρχησθῶν
 ἀπεργασατο. καὶ ὡς τούτῳ, καὶ μὴ οὗτος αὐτῷ πα-
 ρὰ τοῦ Ἡρατος ἐγγύς, δεικνύτω αἰετῶν ἐν τῷ πολέ-
 μῳ πᾶσι γιγνομένων ἔσθ' Ἀρει, παρ' αὐτῷ λαμβαν-
 νειν. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακά καὶ Βακχικά οἶμαι σε
 μὴ πᾶσι μὲν ἐμὸ ἀκούσαι, οἷον ὀρχηστὴς ἐκείνα πᾶν-
 τα ὡς. τριῶν γὰρ οὐσῶν τῶν γηρυνικωτάτων ὀρχή-
 σεων, κῶρδατος, καὶ σικιννίδος, καὶ ἐμμελείας, οἱ
 Διονύσου θεράποντες, οἱ Σάτυροι, ταύτας ἐφού-
 ρόντες, ἀπ' αὐτῶν ἐκείνῳ ὠνόμασαν. καὶ ταύτη
 πῇ τέχνῃ χρώμενος ὁ Διόνυσος, Τυρρῶνους καὶ Ἰν-
 δὺς καὶ Λυδὺς ἐχειρώσατο, καὶ Φίλων οὐτω μά-
 χημον τοῖς αὐτοῖς διασσις κατωρχήσατο. ὥς ὅταν
 μάσσει ὄρα, μὴ ἀλόσιον ἢ, κατηγορεῖν ἐπιτηδύ-
 ματος θεῶν τε ἅμα καὶ μυσηῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς
 ἱεποδισαμένον, ὅτι ὡς τῇ αὐτῇ δρωμένον, καὶ
 πᾶσι τῶν τῶν ἅμα καὶ παιδῶν ὠφέλιμον
 παρεχο-

παρεχρυσίζω δὲ σου καὶ κέينو, εἰδὼς Ὀμη-
ρου καὶ Ἡσιόδου καλίστα θρασυῶν ὄντα σε, αὐθις γὰρ
ὡς αὖ ποικίλως ἐπαύεμαι, πῶς ἀντιφθέγγεσθαι ἐ-
κείνοις πολέμοις, πρὸ τῶν πάντων ὀρχησιν ἐπαίνου-
σιν. ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρος, τὰ ἡδίστα καὶ κάλλιστα κατε-
λέγων, ὕπνον καὶ Φιλότητα, καὶ μολπήν καὶ ὀρχη-
σιν, μόνον ταύτῃ ἀμύμονα ὠνόμασε, πρὸς μαρ-
τυρήσας νῦν Δία, καὶ τὸ ἡδὺ τῇ μολπῇ, ἀπὸρ ἀμφο-
τέρᾳ τῇ ὀρχησικῇ πρόσσεσι, καὶ ὡς γλυκὺ ἄρα, καὶ
ὀρχησμός ἀμύμων, ὅμ σὺ νῦν μωμάσθαι ἐπινοεῖς.
καὶ πάλιν γὰρ ἐτόλῳ μέρεϊ τι ποιήσεως, ἀλλὰ μὴ
γὰρ εἰδὼκε θεὸς πολεμικήν ὀρχήν, ἀλλὰ δὲ ὀρχησά-
μεν, ὅτι ἡμῶς οὐκ ἀνιδίω. ἡμῶς οὐκ ἀνιδίω γὰρ ὡς ἀλη-
θῶς ἢ μετ' ὀρχήσεως ὡς δὴ, καὶ διὰ τὸν θεῶν ὅσον καλ-
λίστον. καὶ εἰκὴν εἰς διὰ διηρηκὸς ὁ Ὀμηρὸς τίς
πάντα πράγματα, πόλεμον καὶ ἐρῶν, τοῖς
τοῖς πολέμοις μόνον ταῦτα ὡς καλίστα ἀντιτεθείκε-
ται. ὁ δὲ Ἡσιόδου, οὐ πᾶς ἄλλος ἀκούσας, ἀλλ' ἰδὼν
αὐτὸς ἐβόηεν διθυρῶν ὀρχησάμενος τὰς Μούσας, γὰρ ἄρ-
χῇ τῶν ἐπῶν, ὅσον πᾶσι αὐτῶν τὸ μέγιστον ἐγκώμιον
διδυγῆται, ὅτι πᾶσι κερῶν ἰσοδία πᾶσι ἀπαλῶ-
σιν ὀρχησάμενοι, τοῖς πατρὸς τῶν βασιλῶν πᾶσι χοροδύ-
σαι. ἀλλὰ σὺ μὲν ὡς γυμναστὴν, μονοουχὶ θεομαχῶν,
ὕβρις εἰς τὴν ὀρχησικὴν. ὁ Σωκράτης δὲ, σφώ-
τατος ἀνὴρ, εἴ γε πρὸς δούτεον ὅσον πᾶσι αὐτῶν λεγόν-
τι τῶν Πυθίων, οὐ μόνον ἐπίνει τὴν ὀρχησικὴν, ἀλλὰ
καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὴν ἡγεῖται, μέγιστον νεμὼν διδυμίας

καὶ δὲ μουσική, καὶ κινήσει ἐμμελεῖ, καὶ δὲ λακκιανῶν
 τῶν κινουμένων, καὶ οὐκ ἴδωτο γέρον ἀνὴρ, γν' ὅτι
 ἀποουδασιότων μαθημάτων καὶ ὅσων ἡ γούμνη
 εἶναι. καὶ ἐμελεῖ γὰρ ἐκείνῳ πῶς ὀρχηστικῶν οὐ με-
 τρώς ἀποουδάσεται, ὅς γὰρ καὶ τὰ μικρὰ οὐκ ἔκνει
 μακρὰν εἰς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα τῶν αὐ-
 λητρίων ἐφοίτα, καὶ παρ' ἐταίρας γυναικὸς ἐκ
 ἀπείρου ἀποουδάσῃ τι ἀκούειν, ἢ Ἀσπασίας. καὶ
 τοι ἐκείνος ἀρ' ἂν ἀρχομένῳ ἰώρα τὴν τέχνην, καὶ
 οὐδ' ἐπὶ αἰς τοσούτου καλλῶς διηθρομένῳ, εἰ δὲ
 εὖ νῦν ὡς μίγιστον πρὸς ἀγρόντας αὐτῶν ἐθεῖ-
 το, δὴ οἶδα, πάντων αὐτὸν ἐκείνός γὰρ ἀφ' ἑμὶν, μό-
 νῳ ὅρ' ἔλαμπα τούτῳ ἤρ' νοῦν αὐτὸν πρὸς εἶχε, καὶ
 εὖν παῖδας οὐκ αὐτὸν ἄλλό τι πρὸς αὐτῷ ἐδιδάξατο.
 δοκῆς δέ μοι, ὅταν κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν ἐ-
 παύης, ἐπιλεῖν δὲ, ὅτι καὶ γν' ἐκατέρωθεν ἐκείνων
 ὀρχήσεως ἰδίῳ τι εἶδος ὄσιν, οἷον τραγικῇ μὲν ἢ ἐμ-
 μελεῖα, κωμωδικῇ δὲ ὁ κῶμος, γνῶστε δὲ καὶ τρίτη,
 σικιννίδος πρὸς λαμβανουμένης. ἐπεὶ δὲ γν' ἀρχῇ καὶ
 πρὸς ἐπίμικας ἢ ὀρχήσεως τὴν τραγωδίαν, καὶ τὴν
 κωμωδίαν, ὅτι αὐλητὰς κυκλίδος, καὶ κιθαρῶδιαν,
 γν' ἀγῶνια ταῦτα, καὶ δὴ ὅσων σεμνὰ πρὸς ἐπὶ ὧν,
 φέρε νῦν, ἀντεξετάσω μὲν τῇ ὀρχήσει ἐκαστον αὐ-
 τῶν. καὶ τοι ἤρ' μὲν αὐλὸν, εἰ δοκῇ, καὶ τὴν κιθάραν
 παρῶμεν, μέρη γὰρ ἢ τῶν ὀρχησῶν ἐπαρεσίαις καὶ
 ταῦτα. τὴν τραγωδίαν δὲ γὰρ ἀπ' τῶν ἀνέμων
 πρῶτον καταμαρῶμεν, οἷον ὄσιν, ὡς εἰδεχθεὶς ἄμα

καὶ φοβόρην διάμα, εἰς μήκος ἄρρυθμον ἡσυχίαν
 ἀνθρώπου, ἐμβόταις ὑψηλοῖς ἐποχύνμιλος, πρόσ-
 σωπορ ὑπερ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον ἐπικείμενος,
 ὃ σῶμα κεκνός πάμεγα, ὡς λαταπόρην ὃ δὲ
 διατάς. ἐδ λέγειν πρὸς ὀρνίδια καὶ πρὸς αἰετὶς,
 πρὸς δὲ τῶν ὃ ἀνιχνυτῶν παχύτητα πρὸς αἰετοῦ
 μίλος, ὡς μὴ τῶ μήκους ἢ ἀρρυθμία γν' λεπτῶ μάλ-
 λον ἐλεγχροτο. εἴτ' ὅσον αὐτὸς κεκραγὼς, ἐαυ-
 τὸν ἀνακλῶν καὶ λατακλῶν, γνίστε καὶ πόδια δ' αὐ-
 τὰ ἱαμβεῖα, καὶ τὸ δὴ ἀγχιτορ, μελωδῶν τὰς συμ-
 φράς, καὶ μόνος ὃ φωνῆς ὑποδύτωρ παρὲχων
 ἐαυτὸν, τὰ γν' ἄλλα τοῖς ποικταῖς ἐμέλκε, πρὸ
 πολλοῦ ποτε γηνομένοισι. καὶ μέχρι μὲν Ἀνδρομα-
 χῆ τις ἢ Ἐκάβη ὅτι, φορητὸς ἢ ὡδὴ. ὅταν ὃ Ἡρακλῆς
 αὐτὸς εἰσελθὼν μονωδῇ, ἐπισταθόμενος αὐτῷ, καὶ
 μήτε τῶ λεοντῶν αἰδεοδῆς, μήτε τὸ ρόπαλον, ὃ
 πόρκειται, σολοικίαν, δὲ φρονῶν, εἰκότως φαίν-
 ον τις τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ αὐ, ὅπου γνέκαλεις τῇ
 ὀρχησικῇ, τὸν ἀνδρα ὄντας μιμεῖσθαι γυναικας,
 κρινὸν ὅσον καὶ ὃ τραγωδίας καὶ ὃ κωμωδίας ἐγ-
 κλημα αὐ εἶν, πλείους γοῶν γν' αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν
 αἰ γυναικῶν. ἢ κωμωδία δὲ, καὶ τῶν πρὸς ὧν αὐ
 τῶν τὸ καταγέλαστον μέρος τῶ τῶρ πνοῦ αὐτῇ νῦν
 μήκην, οἷα δ' ἄων καὶ τῶν καὶ μαγείων πρὸς ὧ
 πα. τὸ δὲ τῶ ὀρχησοῦ γῆμα, ὡς μὲν ἡσυχίαν καὶ ὃ
 πρὸς τῶ, οὐκ ἐμὲ γν' λέγειν, δ' ἡλα γὰρ τοῖς μὴ τυ-
 φλοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρὸς ὧ πορ αὐτο, ὡς ἡλλιστορ,

καὶ ἔφ' ὑποκειμένην δρᾶματι τοῖος, οὐ κεκνήσθαι
 δέ, ὡς ἐκεῖνα, ἀλλὰ συμμεμνησθαι, ἔχει γὰρ πολλοὺς
 τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ βοῶντας. πάλαι μὲν γὰρ αὐτοὶ ἰακὰ
 ἤδον, καὶ ὠρχοῦντο. εἴτ' ἐπειδὴ κινουμένων, τὸ ἄ-
 ρμα τὴν ὥδ' ἡν ἐπετέραθη, ἄμεινον ἔδοξεν ἄλ-
 λους αὐτοῖς ὑπάρδειν. αἱ δὲ ὑποθέσεις κινεῖν ἀμ-
 φοτέρους, καὶ οὐδὲν τι διακρινεμένα τῇ τραγί-
 κῶν αἱ ὀρχησικαὶ, πλὴν ὅτι ποικιλώτεραι αὐταί,
 καὶ πολυμαθέσθαι, ἢ μινείας μεταβολὰς ἔχου-
 σαι. εἰ δὲ μὴ γινώσκουσιν ἢ ὀρχησθαι, ἐκένω φημι εἶ-
 ναι αἰτίαν, τὸ δόξαι τοῖς ἀγνοήτοις μέτρον, καὶ
 σιμνότερον τὸ πρᾶγμα, ἢ ὥς εἰς δέξασιν καλεῖ-
 σθαι. ἐγὼ λέγω, ὅτι πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, τοῦ Χαλκιδι-
 κῶν γήρους ἢ ἀρίστη, καὶ εὖ, ὥσπερ τι νόσημα,
 ἔφ' ὡς αὐτοῖς ἀγῶνι πρὸςθεσθαι. ἐθέλω δὲ σοι
 γινώσκουσα ἡδὴ ἀρρογῆσθαι ὑπὲρ τῇ παραλελειμ-
 μένῳ ἔφ' λόγῳ, παμπόλλων ὄντων, ὡς μὴ δόξαν
 ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παραδῶμαι. οὐ γὰρ με λήθη-
 θεν, ὅτι πολλοὶ πρὸς ἡμῶν πόδι ὀρχήσεως συγγεγρα-
 φότες, τὴν πλείων διατριβὴν ἐν γραφῇς ἐποιή-
 σαντο, πάντα τ' ὀρχήσεως τὰ εἰδῆ ἐπεξιόντες,
 ἢ ὀνόματα αὐτῶν καταλέγοντες, καὶ οἷα ἐκείνη, καὶ
 ὑφ' ὅτου εὐρέθη, πολυμαθείας ταύτης ἐπίδειξις
 ἡ γούμνοι παρέξαι. ἐγὼ δὲ μάλα μὲν τὴν πόδι
 ταῦτα φιλοτιμίαν, ἀπειρόκαλον τε καὶ ὀψιμα-
 θῆν, ἢ ἑμὲ αὐτῷ ἀκαίρον οἶμαι εἶναι, ἢ εἴ τι πα-
 ρέμι. ἐπειτα δὲ καὶ κενὸν σε ἀξίῳ γινώσκω καὶ μεμνη-
 σθαι,

δοι, ὅτι μοι νῦν οὐ πᾶσαι ὀρχησιν πρόκειται γε-
νέσθαι, οὐδὲ ὅσον τὸν σηκότον ὑπερσάμην
τῶν λόγων, ὀρχήσεωσιν ὀνόματα καταειδήσασθαι,
πλὴν ὅσων γὰρ ἀρχὴ ὀλίγων ἐπεμνήδην, τὰς γῆρας
κωτῶρας αὐτῶν προχειρῶσιν. ἀλλὰ τὸ γε γὰρ
τῶν παρόντων μοι κεφάλαιον τῶν λόγων τοῦτο ὅστις,
τὴν νῦν ὀρχησιν καθεστῶσαν ἐπαινέσαι. ὁ δὲ λέγει,
ὅσα γὰρ αὐτῇ τὸν πῦρ καὶ χηρῶσιν πόδισσιν ἔχει,
οὐ πάλας ἀρξάμεν δὲ τοσοῦτον κέλλει ὑπὸ δι-
δόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν σεβαστὸν μάλισται. αἱ μὲν γὰρ
πρῶτον ἐκείνη, ὡς πρὶν τινὲς εἴδει, καὶ θεμελίοι
τῶν ὀρχήσεως ἦσαν. τὸ δὲ αὐτῶν αὐτῆς, καὶ τὸν τε-
λεῶτα τὸν καρπὸν, ὡς πρὶν νῦν μάλισται δὲ τὸ ἀκρό-
τα τὸν ἀποτέλεισαι, ὅσον νῦν ὁ ἡμέτερος λόγος
διεξέρχεται, παρὲς τὸ θερμαῦσθαι, ὁ γέροντος
ὀρχήσασθαι, ὁ τὰ ἄλλα, ὡς μὴδὲν τῇ νῦν ταύτῃ ἐπι-
προσέχοντα. οὐδὲ γὰρ ἐκείνο τὸ φρύγιον τῶν ὀρχή-
σεως εἶδεν, τὸ παροίνιον ὁ συμποτικόν, μετὰ με-
θης γιγνόμενον, ἀγροίκων πολλάκις πρὸς αὐλήμας
γυναικῶν ὀρχουμένων, σφοδρὰ καὶ καματηρὰ
πονηρήματα, ὁ νῦν ἐπὶ ταῖς ἀγροίκαις ἐπιπολα-
ζοντα, ὡς ἀγνοίας παρέλιπον, ἀλλ' ὅτι μὴδὲν
ταῦτα τῇ νῦν ὀρχήσει ποιωνεῖ. καὶ γὰρ ὁ Γλάτωρ,
γὰρ τοῖς νόμοις, τὰ μὲν τινὰ εἶδεν ἐπαινέει ταύτης,
τὰ δὲ πάντ' ἀπαξιοῖ, διακρίων αὐτὰ ἐς τὸ τὸν
πρόν, καὶ τὸ χρησίμου, ὁ ἀπελάων αὐτῇ τὰ ἀρχη-
μονέσθαι, προτιμῶν δὲ καὶ θαυμάζων διὰ τὸν.

καὶ πόδι μὲν αὐτῆς ὀρχήσεως ἰσοῦται. τὸ γὰρ, πᾶσι
 ταῖς ἐπεξιόντα, μνησκῶν τὸν λόγον, ἀπειρόκαλον. ἃ
 δὲ τὸν ὀρχησκῶν αὐτὸν ἔχειν χεῖρ, ὅπως δέῃ ἡσκη-
 οῦται, καὶ ἃ μεταβηκῆναι, καὶ οἷς κρατυῶν τὸ ὄργον,
 ἥδη σοι δίδωμι, ὡς μάθης, οὐ τῶν ῥεῖδιων, καὶ τῶν δυ-
 μεταχειρίσων οὐδ' αὖ τῶν τέχνων, ἀλλὰ πρὸς τὴν πά-
 ρ' ὀρίσεως οὐ τὸ ἀκρότατον ἀλκιμουμνίῳ, ἐν μου-
 σικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥυθμικῆς, καὶ γεωμετρικῆς,
 καὶ φιλοσοφίας φιλοσοφίας μάστιγα, καὶ τε φυσικῆς, ὅ-
 τι ἡθικῆς, τὴν γὰρ διαλεκτικῶν αὐτῆς πόδι ὄργανον,
 ἀκαίρον αὐτῇ νόμον. οὐ μὲν οὐδὲ ῥητορικῆς
 ἀφεισηκῆν, ἀλλὰ ὅτι ταύτης μετέχει, καθ' ὅσον ἡθικῆς
 καὶ ἐν πάθους ἐπισεικτικῆς ὅτι, ὡς καὶ οἱ ῥητοροὶ
 γλίσχονται. οὐκ ἀπὸ πᾶσιν ἀκταὶ δὲ καὶ ἡ φιλοσοφία καὶ
 πλαστικῆς, ἀλλὰ ὅτι τὴν γὰρ ταύταις ἐνυπὸς μίαν μά-
 λιστα μιμουμένη φαίνεται, ὡς μεδὲν ἀμένω μήτε
 φειδαν αὐτῆς, μήτε ἀπελλῶ εἶναι δικαίον. πῶς
 πάντων δὲ μνημοσύνη, καὶ τὴν θυγατέρα αὐ-
 τῆς Πολύμνησαν, ἵλαον ἔχειν αὐτῇ πρόκειται, καὶ
 μεμνῆσθαι πειράσθαι ἀπάντων. κατὰ γὰρ τοὶ τὸν
 Ομηκεῖον Κάλχαντα, τὸν ὀρχησκῶν εἰδέναι χεῖρ, τὰ
 πάντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα, ὡς μεδὲν αὐ-
 τὸν διαλαυνθῆναι, ἀλλ' εἶναι προχείρον τὴν μνημῶν
 αὐτῶν, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον φιλοσοφίας, μιμη-
 τικῆς τίς ὅστις ἐπιστήμης, καὶ δεικτικῆς, καὶ τῶν γι-
 νοιθῆναι ὁμοιομορφικῆς, καὶ τῶν ἀφανῶν σαφει-
 νιστικῆς, καὶ ὅτι ὁ Θεοκλῆς πόδι τοῦ Περικλέους
 ἔφη,

ἔφη, ἐπαινώμ ἄνδρα, ἔσθ' καὶ τὸ ὀρχησοῦ
ἀκρότατον αὐτὸ ἐγκώμιον εἶναι, γινώσκειν τε τὰ δέον-
τα, καὶ ἐρμηνεύσασα αὐτά. ἐρμηνεύειν δὲ νῦν, τίς
σαφηνέειν τῶν χημάτων λέγω. ἢ δὲ πᾶσα ἔσθ' ὀρ-
γὴ χορηγία, ἢ παλαιὰ ἰσορροπία ὅτι, ὡς πρῶτον πο-
τε, καὶ ἢ πρόχειρον αὐτῆς μνήμη τε, καὶ μετ' ὅσον προ-
παιδείας ἐπίδειξις. ἀλλὰ γὰρ χάους διθύς, καὶ ἐπὶ πρώ-
της τοῦ κόσμου γένεσεως ἀρξάμενον, χεῖρ αὐτῶν ἁ-
παντὰ εἰδέναι, ἄλλοι τῶν ἀπὸ τῆς Κλειοπάτρας
τῆς Αἰγυπθίας. τούτω γὰρ ἔσθ' διασημαπ ποδῶν
εἶδω ἡμῖν ἢ τοῦ ὀρχησοῦ πολυμαθία, καὶ τὰ δὲ
μέσον μάστιγα ἴσω, οὐρανοῦ τομῶν, Ἀφροδίτης γο-
νάς, Τιτάνων μάχην, Διὸς γένεσιν, Ρίης ἀπάτην,
Λίδου ὑποβολὴν, Κρόνου διδομένην, τῶν τριῶν
Ἀδελφῶν κληρονομία, ἔτι ἐξ ἑξῆς τῶν αὐτῶν ἐπανάστα-
σιν, πυρὸς ἕλσιν, ἀνθρώπων πλάσιν, Προμη-
θεὸς νόστον, ὄρωτον ἐκ τῆς ἐκείνου. καὶ μετὰ
ταῦτα, δόλου πλάσιν, καὶ λητοῦς ὁδοῖας, καὶ
Πύθωνος ἀνάλειψιν, καὶ Τιτυοῦ ἐπιβουλὴν, καὶ τὸ
μέσον ἐπὶ γῆς εὐρισκόμενον, πῆσαι τῶν ἀετῶν, Δου-
καλίωνα ὑπὸ τούτοις, καὶ τῶν μεγάλων ὑπὸ τούτοις
τοῦ βίου ναυαγίαν, καὶ λάρνακα μίαν, λείψανον
τοῦ ἀνθρώπου γένους φυλάττουσαν, καὶ ἐκ λίθων
ἀνθρώπους πάλιν. ἔτι ἰάχην ἀπαραγμὸν, καὶ
Ἡρας δόλον, καὶ Σεμέλης κατὰφλεξιν, καὶ Διονύ-
σου ἀμφοτέρως τὰς γονάς, καὶ ὅσα ποδὶ Ἀθηνᾶς,
καὶ ὅσα Ἠφαιστῶν καὶ Βελχθονίου, καὶ τῶν ὀρίων τῶν

ποδὶ φη Αΐκῆς, Ἐ ἀλιφρόδιον, Ἐ τὴν πρῶτῳ γν
 Αρῆω πάγω κελσιμ, Ἐ ὅλως, τὴν Αΐκῆν πᾶσαι
 μυθολογίαν. ὁμοίως δὲ, τὴν Δῆμκτῃ πάλ-
 νῳ, ἢ κῆρης εὐρεσιμ, Ἐ Κελιοῦ ξυγίαν, Ἐ Τειπ-
 λέμον γεωργίαν, Ἐ Ικαρίου ἀμπελουργίαν, ἢ τῇ
 Ηελγόνης συμφορᾶν, καὶ ὅσα ποδὶ Βορείου, καὶ ὅσα
 ποδὶ Ωρεθίας, καὶ Θυσίας καὶ Αἰγίως, ἐπὶ δὲ τὴν
 Μηδίας ποδοχλῶν, καὶ αὐτὴς εἰς Πέρσας φυγῶν,
 καὶ τὰς Ερεχθίδας θυγατρῶν, καὶ τὰς Γρανίδωνος,
 ἅτε γν Θρακίᾳ ἐπαθόν, καὶ ἐπράξαν. ἔτα ὁ Ακα-
 μας, καὶ ἡ Φυλλίς, καὶ ἡ Πρωτόρα δὲ φη Ελγίνης ἑρ-
 παγῆ, καὶ ἡ στρατία τῇ Διοσκουρῶν ὑπὲρ τὴν πό-
 λιν, ἢ ἢ Ἰππολύτου πάθῃ, Ἐ Ηρακλεῖδ' ὦν καὶ
 βοδ' Ἐ, Αΐκῆα γὰρ Ἐ ταῦτα εἰκότως αὐτὴ νομίζοιτο.
 ταῦτα μὲν τὰ Αθῶναίω, ὀλίγα πάντ' εἰγμα-
 τ' ἔνεκα ἐκ πολλῶν τῇ παραλελειμμένων διήλ-
 θον. ἔξῃς δὲ, Μέγαρα, Ἐ Νῆσ' Ἐ Σκύλλα, Ἐ πορ-
 φυροῦς πλόκαμ' Ἐ, Μίνω' Ἐ πόρ' Ἐ, καὶ ποδὶ
 τὴν Ὀδργέτιν ἀχαιεῖαν, οἷς ἔξῃς ὁ Κιθαειῶν, καὶ
 τὰ Οηθαίων, ἢ τὰ Λαβδακιδῶν πάθῃ, Ἐ Κάδ-
 μον ἐπὶ κῆμα. Ἐ βοὸς ὀκλασις, Ἐ ὄφεις ὀδόντες,
 Ἐ Σπαρτῶν ἀνδρῶν. Ἐ αὐτὴς, τὸ Κάδμ' εἰς ὄρα
 κόντα μεταβολῇ, Ἐ πῶς λύραν τέχισις, Ἐ μανία
 τὸ τειχοποιῶν, Ἐ φη γυναικὸς αὐτῇ φη Νιόβης ἡ
 μεγαλαυχία, καὶ ἡ ὑπὲρ τῇ πόνει σιγῇ, Ἐ τὰ Γρη-
 θίως ἢ Ακτοίων' ἢ τὰ Οιδίποδος, Ἐ Ηρακλῆς
 σὺν τοῖς ἄλλοις αὐτῷ ἀπασι, Ἐ ἡ τ' αὐτῶν σφρα-
 γῇ.

γῆ. ἔδ' ἢ Κόρινθον, πλεὰ καὶ αὐτὴ μύθων, τῇ Γλαυ-
κῷ. ἔδ' ἢ Κρέοντα ἔχουσα, ἔδ' αὐτῶν, ἢ Βελ-
λορόφοντι καὶ τῷ Σπινέβοιαν, ἔδ' Ἡλίου μάχῃ
καὶ Ποσειδῶν, ἔδ' μετὰ ταῦτα, τῷ Αθάμαντι
μακρίαν, ἔδ' τῷ Νεφέλῃς παῖδ' ὡρ' ὑπὸ τοῦ Κεῖου τῷ
δ' Ἰσχυρίῳ φυγῇ, Ἰνδὸς καὶ Μελικέρτου ὑποδολῇ.
ὑπὸ τούτοις, τὰ Πελοπιδῶν, καὶ Μυκλήων, καὶ τὰ
γὰ αὐταῖς, καὶ πρὸ αὐτῶν, Ἰναχρὸς καὶ Ἰῶ, καὶ ὁ Φρουρὸς
αὐτῆς Ἀργεῖ, ἔδ' Ἀτρεΐδης καὶ Ουίσεως καὶ Ἀδρόπῃ,
καὶ τὸ χερσὶν δέρας, καὶ Πελοπίδας γάμος, καὶ
Ἀγαμέμνονος σφαγὴ, καὶ Κλυταίμνης πτω-
χεία, καὶ ἐπὶ πρὸ τούτων, ἢ τῶν ἐπὶ Λοχαγῶν στρα-
τεία, καὶ ἢ τῶν φυγάδων γαμβρῶν τοῦ Ἀδράστου
ὑποδολῇ, καὶ ὁ ἐπὶ αὐτοῖς χερσὶν, καὶ ἢ τῶν πε-
σόντων ἄταρξ, καὶ Ἀντιγόνης, δ' αὖ ταῦτα, ἔδ' Με-
νοιτιάδης ἀπώλεια, καὶ τὰ γὰ Νεμέα δὲ, ἢ Ὑψιπύλη
καὶ Ἀρχέμορος, ἀναγκαῖα τὰ τῶν ὀρχήσεως μνημο-
νύματα, καὶ πρὸ αὐτῶν εἰσεταί τῷ Δαναῷ παρ
θνήδυσιν, ἔδ' Περσέως γῆνυσιν, καὶ τὸν ὑπὸ τὰς Γορ-
γόνους ἄθλον αὐτῷ περὶ Ἡρακλῆος, ὃ οἰκία καὶ ἢ Αἰθίο-
πικὴ δολιχόσκις, Κασσιόπεια καὶ Ἀνδρομέδα ἔδ' Κη-
φεύς, οὗς καὶ ἄλλοις ἐγκατέλεξεν ἢ τῶν μετὰ ταῦ-
τα πίσις, καὶ κείνα δὲ τὰ ἀρχαῖα, τὰ Αἰγυπτιῶν καὶ
Δαναοῦ εἰσεταί, καὶ τῷ ἐπιθαλάμῳ ἐπιβόλῃ.
οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἢ Λακεδαιμόνων ποιῶντα παρέχε-
ται, ἢ Ὑακινθοῦ, καὶ ἢ τῷ Ἀπόλλωνος ἀντι-
φασὶν Ζεφυροῦ, καὶ τῷ ὑπὸ τῶν Δίσκων τοῦ Μειρα

κίου σφαγῶν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ
 τῶν γν' αὐτῷ αἰσθόντων ἐπιγραφῶν, καὶ τῶν τω-
 δωρεῶν ἀνάστασις, καὶ τῶν διὸς αὐτῶν τούτων κατ' Α-
 σκληπιοῦ ὄργων, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν Γάριδος ξηρισμοῦ,
 ἔτι τῶν Ελφίνης ἀρπαγῶν, μετὰ τῶν αὐτῶν ἑξήκων
 κρείσιν, νομισέον γὰρ τῇ Σπαρτιάτικῃ ἰσοεῖα, ἔτι τῶν
 Ἰλιακῶν στυγερῶν, πολλῶν οὐκ ἔστιν, ἔτι πολυπρόσω-
 πον, καὶ ἑκάστον γοῶν τῶν ἐκεῖ πεσόντων, δροῦμα
 τῇ σκηνῇ πρόκειται. καὶ μεμνηδὲς διὰ τούτων αἰεὶ,
 μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς Διθύς, ἄχρι τῶν γν' τοῖς νέ-
 σοις γυγνημῶν, ἔτι τῶν Αἰνείου πλανῆς, καὶ Διθύς
 ὄρωτος. ὧν οὐκ ἀλλότρια καὶ τὰ πρὸς τὸν Ὀρίαν
 δροῦματα, καὶ τὰ γν' Σκυθίας ἑξήκων τε πολυμημέ-
 να, οὐκ ἀπὸ δαὶ δὲ ἔτι τὰ πρὸς τούτων, ἀλλὰ τοῖς Ἰ-
 λιακοῖς συγγενῇ, Ἀχιλλέως γν' Σκύρων παρθενί-
 σις, Ὀδυσσεὺς μανία, ἔτι Φιλοκτήτου ὀρημία, καὶ
 ὅλως, ἢ πᾶσαι Ὀδυσσεὺς πλανῆς, καὶ Κίρκη ἔτι
 λέγοντο, ἔτι ἡ Αἰόλου τῶν ἀνέμων δυναστεία, ἔτι τὰ
 ἄλλα, μέχρι τῆς μνηστήρων τιμωρίας. καὶ πρὸς τού-
 των, ἢ καὶ Παλαμήδους ἐπιβουλῇ, καὶ ἡ Ναυπλίου
 ὄργη, καὶ ἡ Αἴαντος μανία, καὶ ἡ Δατοῦ γν' ταῖς
 περὶ αὐτοῦ ἀπώλεια. ἔχει πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἡλ-
 ποῖς ὀρεῖσθαι περὶ αὐτῶν, τῶν Οἰνόμαον, τὸν Μυρ-
 τίον, τῶν Κρόνον, τὸν Δία, ὅς ἐστιν πρῶτος τῶν Ὀλυμ-
 πίων ἀγωνιστῶν. πολλὰ δὲ καὶ ἡ κατ' Ἀρκαδίαν μυ-
 θολογία, Δάφνης φυγῇ, Καλλιστοῦς θηλείῳσις, Κρη-
 ταύρων παροιμία, ἔτι Γαυρὸς γοναί, Ἀλφειῶν ὄρωτος, ἔτι

Υφάτος

ἡ δὲ ὀρχήστρις.

669

Υφਾਲος ἀφ' ὀδῆς ἡμῶν· ἀλλὰ ἱστῶν εἰς τὴν Κρήτην ἂν
 κη' ἔφ' λόγῳ, πάμπολλα ἱστῶν ἢ ὄρεσιν ὄραν
 ζετοῦ, τὴν Εὐρώπῃ, τὴν Γασιφάλλῃ, αὖτε ταύρους
 ἀμφοτέρους, τὸν Λαδυνειονοῦ, τὴν Αἰαδῶνιν, τὴν
 Φαίδραν, τὸν Ανδρόγειον, τὸν Δαίδαλον, τὸν
 Ἰκάρου, τὸν Γλαῦκον, τὴν Πολυίδου μαντικὴν, τὸν
 Τάλλῳ, τὸν χαλκοῦ Φι Κρήτης περίπολον, ἱστῶν εἰς
 Αἰτωλίαν μετέλθας, ἱστῶν πολλὰ ἢ ὄρεσιν κατα-
 λαμβάνει, τὴν Αλθαίαν, τὸν Μελίεργον, τὴν Αττα-
 λαντίαν, τὸν Δαλόν, καὶ ποταμοῦ Ἐ Ηρακλείους πά-
 λιν, καὶ Σειρῶων γῆρας, καὶ Εχινάδων ἀνδρά-
 σιν, καὶ μετὰ τὴν μανίαν, Αλκμαίωνος οἴκησιν,
 εἶτα Νέσσον, Ἐ Διανείρας ἱστοτυπίαν, ἔφ' ἢ τὴν
 γῆν Οἶτην ὠρεῖν· ἔχει καὶ Ὀρέων πολλὰ ἔφ' ὄρεσιν
 μὲν ἀνὰ γὰρ, τὸν Ὀρεφά, τὸν ἐκείνου ἀπαραγ-
 γμόν, Ἐ τὴν ἄλῃ αὐτοῦ κεφαλῇ, τὴν ἐπιπλεονε-
 ραμ τῇ λύρᾳ, καὶ τὸν Αἴμον, Ἐ τὴν Ροδόπιν, καὶ
 τὴν Λυκουργίου κόλπον, καὶ Θεσσαλίαν ἣ ἐπὶ πλείω
 παρέχεται, τὸν Περίαν, τὸν Ἰάσονα, τὴν Αλκίσιμν,
 τὸν τῶν πονητικῶν νηδὺν στόλον, τὴν Αργῶν, τὴν
 ἄλῃ αὐτῆς τῶν πόντων, τὰ γῆν Λήμνῳ, τὸν Αἰντῶν, Ἐ
 Μελίεας ὄνειρον, τὸν Αφύρτου ἀπαραγγοῦ, Ἐ τὰ
 γῆν ἔφ' ἀπὸ πᾶσι γῆρας, καὶ μετὰ ταῦτα, τὸν
 Γρωτεσίλαον, καὶ τὴν Λαοδάμεον· ἱστῶν εἰς τὴν
 Ἀσίαν πάλιν ὁδοῦς, πολλὰ ἱστῶν δόματα· ἢ γῆν
 Σάμῳ ὕβους, καὶ τὸν Πολυκράτους παῖδα, καὶ Φι-
 θυγατρὸς αὐτοῦ μέχρι Γόρῳ πλάνη· καὶ τὰ ἐπὶ

ἀρχαϊότορα, ἢ τὸ Ταντάλου φλυαρία, καὶ ἢ παρ
 αὐτῷ θεῶν ἐσίασις, ἢ ἢ πέλοπος κρουργία, καὶ ὁ
 ἐλεφάντιν ὤμῳ αὐτοῦ. καὶ γὰρ Ἰταλία δέ, ὁ Ἡ-
 ειδανός, ἢ Φαίθωρ, καὶ αἰγερὸι ἀδελφαὶ θρῳοῦ
 σαι, ἢ ἡλεκτρον διακρύνουςαι. εἴσεται δὲ ὁ τοιοῦ-
 τῷ ἢ τὰς Εσσορίδας, ἢ τὸν φρουρὸν Πλινθίου
 ὁ πώρας δρωκοντα, καὶ τὸν Ἀτλαντος μόχθον, καὶ
 τὸν Ἰκρυόνω, ἢ τὴν δὲ Ερυθείας ἑλασι τῷ Βοῶν.
 οὐκ ἀγνοήσει δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορφώσεις
 ἀπάσας, ὅσαι εἰς διγίδρα, ἢ θηρία ἢ ὄρνεα ἢ λάγνη
 σαρ, καὶ ὅσαι ἐκ γυναικῶν ἀνδρῶν ἐλθόντο. τὸν
 Κανεία λέγω, καὶ τὸν Τειρεσίαν, καὶ αὐτὸν τοιούτους,
 καὶ γὰρ Φοινίκη δὲ Μυρτιά, καὶ τὸν Ἀσύνειον ἐκείνο
 πρὸς μεριζόμηνον. καὶ ταῦτα εἴσεται, καὶ τὰ
 νεώτερα δὲ, ὅσα μετὰ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν, ἐπολ-
 μήθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου, καὶ παρὰ Σελίνου, ὑπὸ
 τοῦ Σφρατονίκου ὀρώπ. τὰ γὰρ Αἰγυπτίων, μυθικῶ-
 τора ὄντα, εἴσεται μὲν, συμβολικώτερον δὲ ἐπι-
 δείξεται. τὸν Ἐπταφον λέγω, ἢ τὸν Ὀσειν, ἢ τὰς
 τῶν θεῶν εἰς τὰ ζῶα μεταβολὰς, πρὸ πάντων δέ,
 τὰ πρὸ αὐτῶν ὀρώπας αὐτῶν, ἢ αὐτὸ τὸ Διός, ἢ εἰς
 ὅσα αὐτῶν μεταβολήσασιν. εἴσεται δὲ καὶ τὴν γὰρ
 Ἀδου ἀπαρμ τραγωδία, ἢ τὰς ὑδράσεις, ἢ τὰς
 ἐφ' ἑκάστης αἰτίας, ἢ τὴν Πειρίθου ἢ Ὀνοείως ἀρε-
 τὴν Ἀδου ἑταιρείαν. στωλέοντι δὲ εἰπέμ, οὐδὲν ἔ-
 ὑπὸ τὸ Ὀμήρου ἢ Ἡσίοδου, ἢ τῷ ἀρίστων ποιη-
 τῶν, καὶ μάστιγι τὴν τραγωδίας λεγόμενων, ἀγνοή-

σει. ταῦτα πάντ' ὀλίγα ἐκ πολλῶν, μάλλον ἢ ἀπεί-
ρων τῷ πλήθους ὀφελὼν, τὰ κεφαλαιώδη σεοῖα κατέ-
λεξα, τὰ ἄλλα τοῖς τε ποιηταῖς ἀδελφοῖς, καὶ
τοῖς ὀρχησάσιν αὐτοῖς δεικνύωμαι, καὶ σοὶ πρὸς ἐξου-
σίαν καὶ ὁμοιότητα τῷ πρὸς ἐκείνων. ἅπαντα
ἀπαντα πρόχειρα, καὶ πρὸς τὴν καιρὸν ἔκαστον τῷ
ὀρχησῇ πρὸς ποιεῖσθαι, καὶ πρὸς ταμιδιεύειν
καὶ ὁδοῦν, ἀναγκαῖον. ἐπεὶ δὲ μιμητικὸς ὄντι, ὁ κινή-
μασι τὰ ἀδύνατα δείξειν ὑποχρεῖται, ἀναγκαῖον
αὐτῷ, ὅπως καὶ τοῖς ῥήτορι, σαφηνέειν ἀσκήν, ὡς
ἔκαστον τῷ δεικνύμεν ὡς αὐτοὶ διανοῦνται, μη-
δὲν ὀφείλοντος διανοῦν. ἀλλ' ὅπως ἔφη ὁ Γυλι-
κὸς χρησμός, δὲ τὴν θεώμενον ὀρχησιν καὶ λωφού-
σιν ὁρᾶν, καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὀρχησοῦ ἀκροῦν. ὁ
δὲ καὶ ἀκροῦν τὴν λωφὴν παθεῖν λέγουσιν, ἐπεὶ
γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοίᾳ σοὶ κατηγόρει τὸ ὀρχηστικὸν, λέ-
γων τὸ αὐτοῦ, ὅτι τῷ συγγών, καὶ τῷ ἐκτύπων
πάσθαι, τὴν ὀρχηστικὴν εἶναι, μηδὲν αὐτὸν πρὸς
τὸ δρᾶμα συσχεῖσθαι, λινούμενον δὲ ἄλλοι ἄλ-
λως λινέουσιν, καὶ μάταιον, οὐδὲν αὐτῷ νοῦ πρὸς
τοῦ, τῷ δ' ἀνδρώπων τοῖς πόδι τὸ πρᾶγμα γο-
νιόμενοι, ἐδὴ τι σκεῖν, καὶ πρὸς πείω θυπε-
πεῖ, αὐτῷ τε καὶ τὸρετίσμασι, ὅτι τῷ ἀδόντων
θυφονία, οἷς ἡσυχάζειν μηδὲν ὅτι τὸ ὀρχησοῦ
πρᾶγμα, ὁ τότε, καὶ τὰ τὴν Νέεω, θυφονίᾳ ὀρ-
χησῇ, οὐκ ἀσώτως, ὡς φασιν, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλ-
λῃ, γὰρ τε ἰσορίας μνήμη, καὶ λινέσεως καὶ λινέ-
σεως.

νεγκάμ, ἐδελήθη τῷ Δημήτριον ὀγνωμονεστὶ τῷ,
 οἶμαι, τῷ δέκτισι, ἰδίῳ ὀρχομήλιον, ἔπειτα λα-
 τυγορεῖν αὐτοῦ, καὶ ὑπέχετό γε αὐτῷ αὐτοῦ, καὶ
 ἁσμάτωρ ἐπιδίεξεο αὐτῷ, ἢ οὕτως ἐποίησεν.
 ἡσυχίαν γὰρ τοῖς τε λευποῦσι, ἔ τοῖς αὐλοῦσι, ἔ
 αὐτῷ παραγγέλλας ἔφ' ἡρώ, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ ὡρ
 χήσατο τῷ Αφροδίτης ἔ Αριῶ μοιχεύαν, ἡλιον μὴ
 νύοντα, ἢ ἡφαιστον ἐπιβουλόοντα, ἢ τοῖς δλο-
 μοῖς ἀφοτόρους, τῷ τε Αφροδίτῳ, καὶ τῷ Αρη
 σα γινώσκοντα. ἢ αὐτὸς φεσώτας θεοὺς ἔκαστον αὐ-
 τῶν, ἔ αἰδομένη μὲν τῷ Αφροδίτῳ, ὑποδὶε
 διδοῖτα δέ, ἔ ἱκετόν οὐκ ἔστιν Αρη, καὶ ὅσα τῇ ἰσο-
 εἶχε ταῦτα πρόσεσι, ὥς τε τῷ Δημήτριον ὑπορ-
 δόντα τοῖς γιγνομένοις, ὅσων ἐπαινον ἀποδύ-
 ναι τῷ μεγιστὶ ἔφ' ὀρχησῆ. ἀνέκραγε γὰρ, καὶ με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ ἀνέφθεγξατο, ἀκούω ἀνδρῶπι, ἃ
 ποιεῖς. οὐχ ὁρῶ μόνον, ἀλλὰ μοι δοκεῖς ταῖς χοροῖς
 αὐταῖς λαλεῖν. ἐπεὶ δὲ λατὰ τῷ Νέρωνι δὲ μὲν
 ἔφ' λόγῳ, βούλομαι καὶ βαρβάρου ἀνδρός τ' αὐτῷ
 τοῦ αὐτοῦ ὀρχησοῦ γινώσκοντος εἰπεῖν. ὅπως μέγι-
 στος ἐπαινῶ ὀρχηστικῆς γῆνοιτ' αὐτῷ. τῷ γὰρ ἐκ τ' ἰόν
 του βαρ ἄρων βασιλικὸς τις ἀνθρωπῶ, λατὰ π
 χρεῖ, ἡκωρ ὡς τῷ Νέρωνι, ἔθεατο μετὰ τῷ ἄλ-
 λων τῷ ὀρχηστικῷ ἐκείνῳ, οὕτω βαρβάρῳ ὀρχομήλιον,
 ὡς λαί τοι μὴ ἐπακούοντα τῷ ἁδουμένων, ἡμέλ-
 λω γὰρ τις ὡρ ἐτύγχανε, σιωπῆσαι ἀπαύτων. ἔ
 εἰν ἃ πᾶσι ἢ δὲ τῷ Νέρωνι, τῷ Νέρωνι δὲ ξίου
 μέν,

μύλου, καὶ ὁ π. βουλοῖτο, καὶ ἐμὲ λείδοντος, καὶ δά-
σειμ ὑποχνομύλῃ, τὸν ὀρχησάμενον, ἔφη, δοῦς, τὰ μεγα-
στα δύφρανεῖς. τοῖ δὲ νέεωντο ὀρομύλου, τί αὐτῷ σοι
χρήσιμῳ γένοιτο ἐκεῖ, προσέειπεν, ἔφη, βαρὺ ἄρως
ἔχω, οὐχ ὁμογλώτῃους, καὶ ἐρμυλεύωμ οὐδ' ἔδιον δι-
πορεῖμ πρὸς αὐτὸν, ἢν δὲ τινος δέωμαι, δ' ἰανδύωμ
οὐτος, ἐκείνῳ μοι ἐρμυλεύσει. ποσὸν τοι ἄρα καλὴ-
κτορ αὐτοῦ ἢ μίμησις περὶ ὀρχήσεως, ἐπίσημός τε ἔ-
στιν αὐτοῦ φανεῖται. ἢ δὲ πλείη δ' αὖτε βίη, καὶ ὁ σὸς πρὸς
περὶ ὀρχηστικῆς, ἢ ὑπὸ κείνοις ὅστις, ὡς ἔφην, κατὰ τὰς
αὐτὰς, καὶ τοῖς ἐν τῷ ποσὶ ἐπιτηδουμένῳ, ἔμαλ-
ιστα τοῖς, τὰς καλουμένους ταύτας μελέτας διεξί-
σιν, οἷδε γοῦν ἔστιν ἐκείνοις μάλλον ἐπαινουμένη,
ὅτι εἰσὶ καὶ τοῖς ὑποκινουμένοις προσώποις, καὶ μὴ
ἀπαρτίζεσθαι τὰ λεγόμενα τῶν εἰσαγομένων ἀρι-
στῶν ἢ τυραννοκτόνων, ἢ πατριῶν ἢ γεωργῶν, ἀλλ'
ἐν ἐκείνῳ πύτων τὸν ἴδιον, ἔστιν ὁ βασιλεὺς δεικνύ-
σθαι, ἐβέλω γοῦν σοι καὶ ἄλλου βαρβάρου ῥῆσις ὡς
τοῦτο εἰπέμ. ἰδὼν γὰρ πρὸς τὸν προσώπῳ ἔστιν ὀρ-
χῆς ἢ παροδουασμῶν, ποσὺν τω γὰρ μὲν ὁρῶν τὸ
δραμα λυγρὸν εἶναι, ὁρῶν τὸν ὀρχησάμενον, τίνος οἱ ὀρ-
χιστῶν, καὶ ὑποκινουμένων τὰ λοιπὰ προσώ-
πῳ εἶναι. ἐπεὶ δὲ ἐμαυτὸν, ὅτι αὐτὸς ὑποκινεῖ-
ται, καὶ ὑπορχήσεται τὰ πάντα, ἐλελήθεις, ἔ-
φη, ὡς βέλπε, σῶμα μὲν ἔστιν ἐν, πολλὰς δὲ τὰς
ψυχὰς ἔχω. ταῦτα μὲν ὁ βαρβαρῶν. οὐκ ἀπεικῶ-
τος δὲ καὶ οἱ ἰταλιῶται τὸν ὀρχησάμενον, παντόμιμον
καλοῦσιν,

καλοῦσιν, ἀπὸ τῶν δρωμῶν χερσὶν. καλὴ γὰρ καὶ ἡ
 ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη, ἥ, ὡς παῖ, Ποντίου θυ-
 ρὸς τετραίου νόου ἔχων, πάσαις πόλυσιν ὁμι-
 λῶ, καὶ ἑρῶ ὀρχησὶν ἀναγκαῖα, καὶ δέει πρὸς φιῶντα
 τοῖς πρᾶγμασι, στυοικιστοῦ ἐαυτὸν ἐκείτω τῶν
 δρωμῶν. ἥ δὲ ὅλον, ἦθη, καὶ πᾶν δέειν, καὶ
 ὑποκρινέσθαι ἢ ὀρχησὶς ἐπαγγέλλεται, νῦν μὲν ἐ-
 ρῶντα, νῦν δὲ ὀρχιζομένον τινα εἰσάγουσα, ἢ ἄλ-
 λον μεμνόντα, καὶ ἄλλον λελυπημένον, καὶ ἅπαν-
 τα ταῦτα μεμετρημένως. ἥ γοῦν παραδοξότα-
 τον, ἢ αὐτῆς ἡμέρας, ἀπὸ μὲν Ἀδάμας μεμνῶς,
 ἀπὸ δὲ ἰνώ φοβουμένην δέικνυται, καὶ ἄλλοτε Ἀ-
 τρεὺς ὁ αὐτὸς, καὶ μετὰ μικρὸν Ουέσης, εἴτα Αἴγι-
 οῦ ἢ Ἀδρόπην, καὶ πάντα ταῦτα εἰς ἀνθρώπους
 ὄσι, τὰ μὲν οὐκ ἄλλα θεάματα καὶ ἀνθρώματα, ἐ-
 νὸς ἐκείνου ὄργον τὴν ἐπίδειξιν ἔχει, ἢ γὰρ αὐλὸς
 ὄσιν ἢ λιθάρα, ἢ δὲ φωνῆς μελωδία, ἢ τραγικὴ
 δραματοποιία, ἢ κωμικὴ γελωτοποιία, ὁ δὲ ὀρχη-
 σὶς, τὰ πάντα ἔχει, συλλαβῶν. καὶ γίνεσι ποικί-
 λην καὶ παμμιγῇ τὴν παρασκευὴν αὐτῷ ἰδεῖν,
 αὐλόν, σύριγγα, ποδῶν κτύπον, λιμβάλου ψό-
 φον, ὑποκρίτου ὀφθαλμῶν, ἁδόντων ὁμοφωνίαν.
 ἐπὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα, διατόρου τῶν γὰρ ἑρῶ ἀνθρώπων
 ὄργα ὄσι, τὰ μὲν ψυχῆς, τὰ δὲ σώματος, γὰρ δὲ πᾶ-
 ὀρχησὶς ἀμφοτέρω συμμέμικτα. ἢ γὰρ διανοίας
 ἐπὶδειξιν τὰ γιγνόμενα ἔχει, καὶ σωματικῆς ἀσκή-
 σεως γνέρεσιν. ἥ δὲ μέγιστον, ἢ σοφία τῶν δρωμέ-
 νων,

νωμ,

νωρ, ὁ μὴδὲν ἔξω λόγον. Λοιπὸν ἀξιοῦν ὁ Μιτυ-
 λω αἰετῶν, ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς, χειρὸς φους τοὺς
 ὀρχηστὰς ἀπενάλας, καὶ ἡεὶ πρὸ τῶν θεῶν αὐτῶν, ὡς
 Βελτίων ἀναστρέφωρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Τιμοκράτης
 δὲ, ὁ διδάσκαλός αὐτοῦ, ἰδὼν ποτὲ ἄπαξ, οὐκ
 ἔξεπύτηδον ἐπιστὰς, ὀρχηστὴν τὰ αὐτοῦ ποιου-
 ντα, οἷον με, ἔφη, θεάματόν ἐστι πρὸς Φιλοσοφίαν
 αἰδῶς ἀπετρέφον; εἰ δ' ἐσμὶ ἀληθὴς, ἀπὸ τοῦ ψυχῆς
 ὁ Γλαῦκος λέγει, τὰ τρία μέρη αὐτῆς καλῶς ὁ ὀρ-
 χηστὴς δέκνυσσι, τὸ θυμικόν, ὅταν ὀργιζόμενον ἐπι-
 δέκνυται, τὸ ἐπιθυμητικόν, ὅταν ὀρώμενος ὑπο-
 κείνηται, τὸ λογιστικόν, ὅταν ἐκαστὴ τῶν παθῶν χα-
 λινάγων. ὅσον μὲν γὰρ ἄπαντι μέρει πρὸ ὀρχήσε-
 ως, καὶ ἀπὸ τῆς ἀφῆς γὰρ ταῖς αἰδέσεσι, παρεσπάρ-
 ται. καὶ τοὺς δὲ πρὸ τῶν θεῶν, καὶ πρὸ τοῖς ὀρχήμασι
 θυμολογίας, τί ἄλλο, ἢ τὸ τοῦ Αἰσώτελου ἐπαλη-
 θέναι, τὸ καλὸν ἐπαινοῦντος, καὶ μὲρ τὸ τρίτον
 ἡ γουμνόν, τὰ γὰρ καὶ καὶ ὅσον εἶναι. ἡ γουμνὰ δὲ π-
 νθ, καὶ πρὸ τοῦ ὀρόρου πρὸ νεανιολογίας ὑπὲρ τῶν
 ὀρχηστικῶν πρὸ σωπείων σωπῆς, ὅτι καὶ αὐτὴ Γυνδα
 γουμνόν πρὸ γυμνασίου αἰνέηται. ἐπὶ δὲ, καὶ τῶν ἄλλων
 ἐπιτηδευμάτων, τῶν μὲν τὸ τὸρπνόν, τῶν δὲ τὸ
 χησιμὸν ὑποχουμνόν, μόνον ἢ ὀρχηστὴς ἀμφω-
 χαι. καὶ πολὺ γὰρ τὸ χησιμὸν ὠφελιμώτερον, ὅσον
 μετὰ τοῦ τὸρπνου γίνεται, πόσω γὰρ ὅσον ὀρᾶν
 ἢ διόν, ἢ πρὸς τὸν νεανίσκους, ὁ αἰματὶ φρο-
 μλόνους, καὶ παλαιόντας ἄλλους γὰρ ὡς, οὐκ ἢ ὀρ-

χσις πολλὰ κίς ἀσφαλές ὁρον ἄμα καὶ θυμορφό-
 τρον, καὶ τὸρπνότρον ἐπιδέκνυται. τὴν μὲν
 οὐκ γὰρ σὺν τοῖσι λίνισιν ἐλ ὀρχησικῆς, καὶ σφοδρῶς
 αὐτῆς, καὶ ποδισγωγῆς, καὶ ψηδισματῶν, καὶ ὑπὸ πᾶσι
 σμοῖς, τοῖς μὲν ἄλλοις, τὸρπνὰ εἶναι συμβέβηκεν
 ὁρῶσι, τοῖς δὲ γυμνασίοις αὐτοῖς ὑγιεινότετα. γυ-
 μνασίῳ γὰρ ἡ ἀλλοτρίη τε ἄμα καὶ θυρυθμοτά-
 τος ὅσα φαίμεν αὐτῶν γὰρ εἶναι, μαλακίαν μὲν τὸ
 σῶμα, καὶ καμψίαν καὶ κοιλίαν, καὶ ὑπερβολὴν
 πρὸς μεταβολὴν διδασκόντων, ἰσχυρὰ τε οὐ μικρὰν
 ποδισποιῶν τοῖς σώμασι. πῶς οὐκ οὐκ ἀναρμό-
 νιον τι χρῆμα ἢ ὀρχησικῆς, θήρου καὶ μὲν τὴν ψυχῇ,
 ἀσθενὴ δὲ τὸ σῶμα, τὸρπνὸν δὲ αὐτῶν ὁρῶντας,
 διδασκόντων δὲ πολλὰ τῶν πάλαι ἔσθ' αὐτοῖς καὶ
 λυμβαλῶν, καὶ μελῶν θυρυθμῶν, καὶ ἐκλήσει, δια-
 τε ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς. εἰ γοῦν φωνῆς θυμοειδῶν
 ζῆτοῖς, πρὸ αὐτῶν ἀλλὰ γόθι εὐροῖς, ἢ πῶς πολυφω-
 νότρον ἀκροσμά, ἢ ἐμμελές ὁρον, εἴτε αὐτοῦ τὸ σὺ
 εἰρημὸν τὸ λιγυρώτερον, ἄλλος καὶ τούτων γὰρ ἐρεχ-
 σει ἀπολαύσασθαι πάρεστιν. ἔω λέγειν, ὡς ἀμείνων
 ἡ ἡθῶν, ὁμιλῶν τῇ τοικύτην δία, γρηθήσῃ, ὅταν ὁ-
 ρῶς ἡ θεάτρον, μισοῦ μὲν τὰ ἱακῶς γινόμενα,
 ἐπιδεκνόμεν δὲ τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ ὅλως, τὰ
 ἡθῶν τῶν ὁρώντων παιδαγωγῶν. ὁ δ' ἐστὶ μαλιστα
 ὑπὸ τῶν ὀρχησῶν ἐπαινεῖσαι, ὅσα ἡδὲ κ' ἐρῶ, ἡ καὶ ἰσχυρὰ
 τε ἄμα καὶ ὑγρότητα τῶν μελῶν ἐπιτηδύοις. ὁ-
 μοίως παρὰ δέξομαι εἶναι μοι δοκεῖ, ὡς εἰ τις γὰρ τῶν

αὐτῶν

αὐτῷ Ἡρακλέους τὸ καρτόν, καὶ Ἀφροδίτης τὸ
 ἄβρον δεικνύον. ἐθέλω δὲ ἡδὴ ἔπειθ' ἔξαι σοι τῶν
 λόγων, ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν ἀρίστον ὀρχηστὴν, ὃν τε ψυ-
 χὴ καὶ σῶμα τι. καὶ τοι γὰρ μὲν ψυχῆς πρῶτον τὰ
 πλείστα. μνημονικὸν τε γάρ, καὶ θυφύα καὶ ξυγε-
 τόν, καὶ ὀξύ ἐπινοῆσαι, καὶ καιροῦ μάλιστα ἐσοχά-
 ῖσαι φημι δεινὸν αὐτόν, ἐπὶ δὲ κερτακὸν τε ποιημα-
 τῶν καὶ ἁσμενῶν, καὶ μελῶν τῶν ἀρίστων διαγνώ-
 σικόν, καὶ τῶν λακῶς πεποιημένων ἐλεγκτικόν.
 τὸ δ' ὅμα, κατὰ τὸν Πολυκλείτου κανόνα, ἡδὴ ἐ-
 πιδείξει μοι δοκῶ. μήτε γὰρ ὑψηλὸς ἄγαν ἔστω, ἔ-
 π' ἔρα τοῖς μετρίου ἐπιμήκης, μήτε ταπεινός, καὶ να-
 νόδης τῶν φύσιν, ἀλλ' ἐμμετρεῖται ἀκριβῶς. οὐτε
 πολυσσερεῖται, ἀπιδανόν γάρ, οὐτε λεπτός εἰς ὑπόρ-
 βολίαν, σκελετῶδες ὄν, καὶ νεκρὸν. ἐθέλω γοῶν
 σοι καὶ δὴ μου τινός, οὐ φαύλου τὰ τοιαῦτα ἐπι-
 σημαίνεσθαι, βοᾶς εἰπεῖν. οἱ γὰρ Ἀνποχεῖς, θυφνε-
 σάτη πόλις, καὶ ὀρχησιν μάλιστα πρὸς δόδονα, ὅ-
 τως ἐπιτηρεῖ τῶν λεγομένων καὶ τῶν γιγνομένων
 ἑκάστα, ὥς μηδ' ἄνα μηδ' ἄν' αὐτῶν διαλανθανεῖν. μι-
 κροῦ μὲν γὰρ ὀρχηστῶ ἐσελθόντος, καὶ τὸν ἑκτορα
 ὀρχηστῆν, μίαν φωνὴν πάντες ἀνέβησαν, ὥς Ἀ-
 στυνάξ, ἑκτὸς δὲ τοῦ; ἄλλοτε δὲ ποτε μικρὸν
 τινός ὑπερὶ τὸ μέτριον, ὀρχεῖσθαι τὸν Καπανέα ἐπι-
 χειροῦντος, καὶ πρὸς βῶλιν ποῖς Θηβαίων τέχε-
 σιν, ὑπερβῆθι, ἔφασαν, τὸ τέχνη, οὐδ' ἄν' σοι δίδ-
 ῶμι μάλα, καὶ ὡς τὸ παρὲν δὲ, καὶ πρὸς τοὺς ὀρ-

χησὺ, πηδ' ἄρ' μεγάλα πειρωμένον, δειόμεθα, ἔφα-
 σκε, φῆσαι ἔλθου μέλης. τὸ δὲ γυναικίον τρεῖς πάν-
 λεπῶς ἐπεβόησαν, καλῶς ἔχε, ὡς νοσοῦντι. ποντωρ
 οὐ τὸ γελίου γυνεκα ἐπεμνήδην, ἀλλ' ὡς ἰδὼς, ὅτι
 καὶ δ' ἡμοὶ ὅλοι μεγάλῳ ἀπονδῆν ἐποίησαν το-
 πῇ τῇ ὀρχησικῇ, ὡς καὶ ῥυθμίσει τὰ καλὰ ἔτι τὰ αἰ-
 σχροῦ αὐτῆς διώσασθαι. δυνάμει δὲ τὸ μετὰ ἑσθ' ὅ-
 πάντως ἔστω, καὶ τὸ σῶμα λευκὸν τε ἅμα, καὶ
 συμπεπνυγὸς, ὡς λυγίζεσθαι τε, ὅπῃ καιρὸς, καὶ
 σιωπῆσθαι καρτερῶς, εἰ τούτου δέοι. ὅτι δὲ οὐκ
 ἀπὸ πᾶσιν ὀρχησῶν καὶ ἔλθου γυναικίου χειρό-
 μίας, ἀλλὰ μετέχει ἔτι Ἑρμοῦ καὶ Ποσειδῶντος
 καὶ Ἡρακλέους, γυναικίον καλῶν, ἰδὼς αὖ, ἐκείνη
 τῶν μνηστῶν ἐπιχώρ. Ἡροδῶτος μὲν οὖν τὰ δι' ὁμο-
 μᾶτων φαινόμενα, πιστότερα εἶναι τῶν ὥτων δι-
 κῆν, ὀρχήσῃ δὲ καὶ τὰ ὥτων καὶ ὀφθαλμῶν πρόσσε-
 σιν. οὕτω δὲ θέλγει ὀρχησῶν, ὥστε αὖ ἐρῶν τις τὸ
 θεῖον παρελθόν, ὅπως φρονίῳ ἰδῶν, ὅσα ὀρώσας
 λυγρὰ τέλη, καὶ λυγρὰ χόλῳ, δέχεσθαι τὰ θεῶν
 τῶν φαιδρότερων, ὥστε πᾶσι φάρμακον λυγρὰ δια-
 νόμ, καὶ κατὰ τὴν ποιητικὴν, νηπυθῆναι τε καὶ ἄχ-
 λον πᾶν. σιμῶν δὲ ἔλθου τὰ γινόμενα αἰκί-
 ον, καὶ τὸ γνωρίζειν ἐκείνων τῶν ὀρώντων τὰ
 δεικνύμενα, τὸ δ' ἀκρῶς πολλὰς αὖ θεῶν, ὁ-
 πόταν τὸ οἰκτρόν καὶ ἐλεεινὸν φαίνεται. ἡ μὲν γε
 Βακχικὴ ὀρχησῶν, γυναικίον μάλιστα, καὶ γὰρ Πόντω
 ἀπονδῆσθαι, καὶ τοὺς Σατυρικὴν οὖσι, οὕτω λε-
 γέσθαι

χείρωται αὐτὸν ἀνθρώπους αὐτὸν ἐκεῖ, ὥς ἐστι τὸν τε-
ταγμένον ἐκαστοῦ καὶ ὁρᾷ πάντων ἐπιλαβόμενος
τῇ ἄλλῃ, καὶ δίδωται δι' ἡμέρας, Τιταῖας καὶ Κο-
ρύβαντας, καὶ Σατύρους καὶ Βουκόλους ὁρᾷ τὸν.
ὁρχουῦντα γὰρ ταῦτα οἱ ὀρχηνοὶ εἰσι, καὶ πρῶτον
τὸν γὰρ ἐκαστὸν τῇ πόλει οὐχ, ὅπως αἰδύμενοι,
ἀλλὰ καὶ μέγα φρονουῦντες ὡς τῶν πράγματι μὲν
λόγῳ πρὸς, ἢ ἐπὶ ὀρχήσεως καὶ λειτουργίας, καὶ ἀ-
ξιώμασι πωγωνικῶς. ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρετὰς ἐφύω
τὰς ὀρχησικὰς, ἀκούει καὶ τὰς κακίας αὐτῶν. τὰς
μὲν οὖν γὰρ σώματι ἡδονὴν εἰσάγει, τὰς δὲ τῇ ψυχῇ
οὕτως ἐπιτηδεῖν, οἶμαι, δυνάμει αὐτῶν. πολλοὶ γὰρ αὐ-
τῶν, ὡς ἀμαθίας, ἀμύχανον γὰρ ἅπαντας εἶναι σο-
φοὺς, καὶ Σολοικίας δεινὰς γὰρ τῇ ὀρχήσει ἐπισεί-
κνυνται. οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι, καὶ μηδὲν, ὥς
φασι, πρὸς τὴν χοροδιδασκαλίαν, ἐπὶ μὲν γὰρ ὁ πούς, ἐτε-
ρα δὲ ὁ ῥυθμὸς λέγει, οἱ δὲ ὀρχηνοὶ μὲν, τὰ πρῶ-
τα δὲ μετὰ χρόνα, ἢ πρόχρονά, οἷον ἐγὼ ποτε ἰ-
δὼν μέμνημαι. τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχουμένης τις,
καὶ τὴν τῷ Κρόνῳ τεκνοφαγίαν, παρερχέτο τὰς
Θυέστου συμφορὰς, τῶν ὁμοίων παρηγμένῳ. ὁ ἄλ-
λῳ τὴν Σιμέλῃν ὑποκρινόμενῳ, Βαλλομένῃ
ὀρχουμένῳ, τὴν Γλαύκῃ αὐτῇ εἰκαζέ, μεταγχεῖ-
ραν οὐσαμ. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γὰρ τῇ ποιούτων ὀρχησῶν,
ὀρχήσεως αὐτῆς, οἶμαι, καὶ παγνώστον, οὐδὲ τὸ ὀρ-
χοῦ αὐτὸ μισήτορ, ἀλλὰ αὐτὸ μὲν, ὡς πρὶν εἰσι, ἀμα-
θῆς νομιστορ, ἐπαινετέον δὲ αὐτὸ γνόνως, ὁ κατὰ

ῥυθμὸν ὅτι τέχνης, ἰκανῶς ἔκαστε δρῶντας. ὁλωρ ἤ,
 ἤν ὀρχηστῶν δ' εἰς πανταχόθεν ἀπικριβῶσι, ὡς εἴη
 ἢ πᾶν δῦρρυθμον, δῦμορφομ, σύμμετρομ, αὐτὸ αὖ-
 τῷ εἰκόσ, ἀσυκοφανήτομ, ἀνεπίληπτομ, μηδ' α-
 μῶς ἐλλιπές, ἐκ τῶν ἀρίστων λεύραμνόν τας γυθ-
 μήσεις, ὅξω τὴν παειδ' εἶαν, βαθὺ τὰς γνώσεις, αὐ-
 θρώπινομ μαλιστα. ὁ γοῦν ἔπαινον αὐτῷ τότε αὐ-
 γίγνοιτο γνέλης, παρὰ τῶν διατῶν, ὅταν ἔκαστος
 τῶν ὀρώντων γνωρίζῃ τὰ αὐτῷ, μάλλον δέ, ὥσπορ
 γνέ κατόπῃρω, ἵνα ὀρχηστῇ αὐτῶν βλέπῃ, καὶ ἂν πᾶ-
 ρειν αὐτῶν, καὶ ἂν ποιῇ εἴωθε. τότε γὰρ οὐδὲ κατέ-
 χειρ' αὐτοῦ οἱ ἀνδρωποὶ ὑφ' ἡδονῆς δῶσαντες, ἀλλ'
 ἀβροοὶ πρὸς τὸν ἔπαινον ἐκχέονταί, τὰς ὅτι αὐτῷ
 ψυχῆς ἔκαστος εἰκόνας ὀρώντομ, καὶ αὐτοῦ γνωρί-
 ζοντομ. ἀπεχνῶς γὰρ ἢ Δελφικῶν ἐκείνο, τὸ Γνωδι-
 σαυτομ, ἐκ ὅτι διὰς ἐκείνης αὐτοῖς ποθεῖ γίγνεται.
 καὶ ἀπερχονται ἀπὸ τοῦ θεάτρου, ἀπεχρὶ αἰρεῖσθαι,
 ἵνα ἂν φούγειμ, μεταβηκῶτομ, καὶ ἂν πρότορον ἡγνό-
 ουμ διδ' ἀχθῶντομ. γίγνεται δέ, ὥσπορ γνέ λόγοις,
 οὕτω καὶ γνέ ὀρχήσει, ἢ πρὸς τῶν πολλῶν λεγομένων
 κακοζήλια, ὑποδρακόντων ἢ μέτρομ ὅτι μιμήσε-
 ως, ἢ πᾶρα τοῦ δέοντος ἐπιτεινόντων, καὶ εἰ μί-
 γα τι διείξαι δέοι, ὑποδρῶμεν γέθομ ἐπιδ' ἐκνυμνῶν,
 καὶ εἰ ἀπαλόν, καὶ ὑποδρῶλῶν θυλωμομνῶν, ἵνα
 τὰ ἀνδρῶν δ' ἂν, ἢ τοῦ ἀγρίου καὶ θηριώδους πρὸς
 γόντων. οἷον γὰρ ποτε μεμνημαί, ἰδῶμ ποιοῦντα
 ὀρχηστῶν, δυνδκιμοῦντα πρότορον, σιωπῶν μὲν
 τὰλλα,

τὰλλα, καὶ θαυμάζεσθαι ὡς ἀληθῶς ἄξιον, ἐκ οἷδα
 δε, ἢ πνι τύχη εἰς ἀρχήμονα ὑπόκεισιν, δι' ὑποβό
 λῳ μιμήσεως, ὁμοειδαντα. ὀρχήμονα γὰρ τὸν
 Αἴαντα, μετὰ τῷ ἦσαν θυτὸς μαινόμενον, εἰς το-
 συτομ ὑποβόειπτον, ὥς οὐχ ὑποκρίνασθαι μα-
 νίαν, ἀλλὰ μαίνεσθαι αὐτὸς ἐκείνῳ αὐτὸν ἔδωκεν.
 γνὸς γὰρ τῷ βρ' σιδιερῷ ὑποδ' ἡματι κυτωμάτων
 τῷ ἐδῆται κατέβηκεν, γνὸς ἢ τῷ ὑπαυλωμάτων
 ῥυ αὐλὸν ἀρπάξας, τὸ Ὀδυσσεὺς πλησίον ἐσώ-
 τῃ, ὅτι αὐτὸν νίκη μέγα φρονουῦτος, δι' εἶλε τῷ
 κεφαλῷ, κατενεγκών. καὶ εἰ γε μὴ ὁ τοῖλ' αὐτὴ
 χε, ἢ τὸ πολὺ φη' πληγῆς ἀπεδέξατο, ἀπολώλει
 αὐτὸς κακοδαίμων Ὀδυσσεύς, ὀρχησὶ παραπαίων-
 τι πῶς πεσών. ἀλλὰ τό γε θέατρον ἅπαν, σιωμει-
 μῆναι βρ' Αἴαντι, καὶ ἐπὶ δ' ὡν, καὶ ἐβόων, καὶ τὰς
 ἐδῆτας ἀπερρίπτοι. οἱ μὲν συρφετώδεις, καὶ αὖ
 τὸ ὄψ' ἰδῶται, τὸ μὲν ὀρχήμονα οὐκ ἐσοχασμέ-
 νοι, οὐδὲ τὸ χεῖρον ἢ τὸ λιγέριον ὀρῶντο, ἄκραν δὲ
 μίμησιν τὸ πάθος τὰ ποικύτα οἰόμενοι εἶναι. οἱ
 ἀσείστοροι δὲ, σιωγνόντο μὲν, καὶ αἰδοῦμενοι ὡδὶ
 τοῖς γιγνομένοις, οὐκ ἐλέγχοντο δὲ σιωπῇ τὸ
 πρᾶγμα, τοῖς δὲ ἐπαίνοις καὶ αὐτοὶ τῷ αἰοικα
 φη' ὀρχήσεως ἐπικαλύπτοντο, καὶ ἀκριβῶς ὀρῶν-
 το, ὅτι οὐκ Αἴαντα, ἀλλ' ὀρχησοῦ μανίας τὰ γε
 γνόμενα. οὐ γὰρ ἀρκεδείς τούτοις ὁ γηναῖος,
 ἀλλὰ καὶ μακρῷ τούτου γελοιότορον ἔπραξε. κα-
 τάβας γὰρ εἰς τὸ μέσον γὰρ τῇ βελῇ, δ' ὅς ὑπαπικῶν

μέσθ' ἐκείν' ἔσθ', πάντ' διελίστωμ, μὴ καὶ αὐτῶν
 τινά, ὥσπερ κείον, μασιγῶσιν λαβῶμ. καὶ τὸ πρῶ-
 γμα οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ ἐγέλων. οἱ δὲ ἱππώ-
 πιδον, μὴ ἄρ' ἐκ Πλάγαν μιμήσεως εἰς τὴν τοῦ
 πάθους ἀλήθειαν ἱππώεσθον. καὶ αὐτῶν μὲν τοὶ φα-
 σὶν ἀνανήψαντα, οὐτῶ μετανοῆσαι, ἐφ' οἷς ἐποίη-
 σεν, ὥστε καὶ νοσήσαι ὑπὸ λύπης, ὡς ἀληθῶς ὡπ-
 λυμένα κατεγνωσμένον. καὶ ἐδύλωσέ γε ὅδε σα-
 φῶς αὐτὸς, αὐτοῦ τῶν γὰρ αὐδῆς τῶν συσσιωτῶν
 αὐτῶν, τῶν Αἰώντα ὀρχήσασθαι αὐτοῖς, παρασησά-
 μινθ' ὅτ' ὑποκριτῶν, ἔφη, πῶς τὸ θέατρον, ἱνα-
 νόμ' ὅστιν ἄπαξ μανῶμαι, μάλιστ' αὐτῶν ὡνάσων
 ὁ ἀνταγωνιστής, καὶ ἀντίτεχνος, τοῖς γὰρ ὁμοίον Αἰ-
 ὶωντος αὐτῶν γραφνέτω, οὐτῶ κασιγῶς καὶ σω-
 φρόνως τὴν μανίαν ὑπεκρίνατο, ὡς ἐπαινεθῆναι,
 μέντας γνῶντες τῶν Πλάγας οὐδὲν, καὶ μὴ παροινῆ-
 σαι εἰς τὴν ὑπόκρισιν. ταῦτά σοι, ὦ Φιλότις, ὀλί-
 γα ἐκ παμπόλλων παρὶδ' εἴξα ὀρχήσεως ὄργα καὶ
 ἐπιτηδολύματα, ὡς μὴ πάντ' ἀχθοῖ μοι, ἐρωπικῶς
 θεωμένῳ αὐτά. εἰ δὲ βουληθείης κρινωνῆσαι μοι τὸ
 θέας, δὴ οἶδα ἐγὼ πάντ' ἀλωσόμενόν σε, τὸ ὀρχησο-
 μανήσονται γε πῶς ἐπὶ. ὥστε οὐδὲν δέησμαι τὸ Πλά-
 γης ἐκείνο πῶς σὲ εἰπῆμ, τὸ αὐτὰ μ' ἔχει, ὡς
 οὐ πὶ πῶν τάδε φάρμακ' ἐδέλχης, δελχθήσῃ γὰρ,
 καὶ μὰ Δί', οὐκ ὄντ' κεφαλῶν, ἢ σὺς καρδίαν ἐξῆς,
 ἀλλ' ὁ μὲν νόσος ἐμπεδωτόρηται, σὺ δὲ, ἐφ'
 ἡδονῆς, οὐδὲ ὀλίγον τοῖς κυκλῶν ἄλλω μεταδῶ-

σεις πῆμ. ὁ πόρ γν' ὁ ομηρεῖ ποδὶ φιλέρμῳ ῥαβδῶ
φίλχυσ' ἡς λέγει, ὅτι καὶ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει δι'
αὐτῆς, ὡς θέλει, αὐτὸ δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντα ἐγεί-
ρει, ὅσῳ ἀτεχνῶς ὀρχήσις ποιεῖ, ἃ τὰ ὄμματα θέλ-
γουσα, ἃ ἐρηγορῆσαι ποιοῦσα, ἃ ἐπεγείρουσα τ'
διαύοιαν, πῶς ἕκαστα τῶν δρωμένων. Κρῆ. καὶ
μὴν ἥδη ἐγὼ, ὦ Λυκίνε, πείθομαι τέ σοι, καὶ ἀνα-
πεπῆαυμένα ἔχω καὶ τὰ ὦτα ἃ τὰ ὄμματα, καὶ μέμνη-
σό γε, ὦ φιλότης, ἐπειδὴ εἰς τὸ θεάτρον ἦς, ἃ ἐ-
μοι πρὸς σεαυτῷ θέαν καταλαμβαίνεις, ὥς μὴ μό-
νος ἐκείθην σοφώτερος ἡμῖν ἐπανόισι.

Λεξιφαάνης.

Λυκίνε, Λεξιφάνης καὶ
Σωπόλιθ.

Λεξιφαάνης ὁ καλὸς μετὰ βιβλίου. Λε. νῦν
Δί, ὦ Λυκίνε, ῥαυμῶν ὅδε τηπνόν τι τῶν
ἐμῶν νεοχμῶν. Λυ. ἥδη γάρ τι ποδὶ αὐχμῶν ἡμῖν
ῥαυφεις; Λε. οὐ δ' ἔτι, οὐδὲ αὐχμῶν εἶπον. ἀλλ'
ὥρα σοι τὸ ἀρ' πῆραφεις οὕτω λαλεῖν, σὺ δὲ λυφελό-
ευστ' εἰκας ἔχειν ὦτα. Λυ. σύγγνωδι ὦ ἑταῖρε,
πολὺ γὰρ τὸ αὐχμῶν τὸ νεοχμῶν μετέχει. ἀλλ' εἴπε-
μοι, τίς ὁ νοῦς τῶν συγγράμματος; Λε. ἀντισυμπο-
σιαζῶ τῶν Αείρωνθ' ἐν αὐτῷ. Λυ. πολλοὶ μὲν
οἱ Αείρωνθ', σὺ δὲ, ὅσον ἀρ' τὸ συμποσίον, τ' Πλά-
τωνά μοι δοκεῖς λέγειν. Λε. ὀρθῶς ἀνέγνως, τὸ ἵ

λεγόμενον, ὡς ἄλλω παντὶ ἀνόντων αὐτῷ. **Λυ.**
 οὐκ οὐδ' ὀλίγα μοι αὐτὸ ἀγνώσθι τοῦ βιβλίου, ὅ-
 πως μὴ παντὶ πασι ἀπολεῖ ποίμην θ' ἐσιτάσας,
 νεκτὰρ θ' γὰρ τιν' εἰκάς οἰνοχόησιν ἡμῖν ἀπ'
 αὐτοῦ. **Λε.** ἥρ' μὲν ἔρωνα πεδὺν ἱατάβαλε, σὺ δὲ
 δύ' ποτα ποίησας τὰ ὦτα, ἥδη ἄκουε. ἀπείσω δὲ ἢ
 ἐπιβύσσει, ἢ κυφελίς. **Λυ.** λέγε θαρρῶν, ὡς ἔμοι
 γε οὐτὲ Κύνελός τις, οὐτὲ Γερίαν θο' γ' τοῖς ὦ-
 σι κἀθῆται. **Λε.** σκόπει δὴ μετὰ ξὺν, ὅπως θ' εἴ-
 ραινομαι, ὦ Λυκίη, ἥρ' λόγον, εἰ δύ' ἀρχὸς γε ὄντι, ἃ
 πολλὰ τὴν θυλογίαν ἐπιδεικνύμεθα, καὶ δύ' ἐλε-
 ξίς, ἐπὶ δὲ δυνάμει. **Λυ.** εἰκοι τοιοῦτος εἶναι, σὸς
 γε ὦν, ἀλλ' ἀρξάι ποτέ. **Λε.** εἴτα δειπνήσομεν,
 ἥδ' ὅς ὁ Καλλικλῆς, εἴτα ἥρ' δειλινὸν πόδι δηνόσμε
 θα γ' Λυκίῳ. νῦν δὲ ἥδη καιρὸς ὄντι χρεῖσθαι ἥ-
 λιοκᾶς, καὶ πρὸς τὴν εἰλὴν θερεῖσθαι, καὶ λουσαμέ-
 νους ἀρ' ποστῆν. καὶ ἥδη γε ἀπιτηκία. σὺ δὲ ὦ
 παῖ, σλεγγίδαι μοι, καὶ βύρσαν, καὶ φασάνια καὶ
 ζύμματα, ναυσολεῖν δὲ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸν πί-
 λουτρον κομίζειν, ἔχεις δὲ χαμάζε παρὰ τὴν ἐγγυ-
 θήκην δὴ ὀβολῶ. σὺ δὲ τί καὶ πρόσξεις, ὦ Λεξιφᾶ
 νδρ', ἥξεις, ἢ ἐλινύσεις ἐπὶ αὐτόθι; καὶ γὰρ, ἢ δ' ἐγὼ,
 τρίπαλαι λουπῶ, οὐκ δύ' πόρως τε γὰρ ἔχω, ἃ πᾶ
 ἄμφι τὴν τριμυρ μαλακίζομαι, ἐπ' ἀσφαθῆς ὀχι-
 θείς, ὁ γὰρ ἀσφαθῆλως ἐπισσώρχει, καὶ τοι ἀσκα-
 θάζωμαι αὐτός. ἀλλὰ ἢ γ' αὐτῷ οὐκ ἀκμὴς ἔω τῷ
 ἀγρῷ, κατέλαβον γὰρ τοῦ ὀργάνου λιγυρίζοντας
 τὴν

τὴν θεινὴν ὡδὴν, αὐτὸ δὲ τάφορ τρεῖς ἔμω πατρὶ
κατασκυβαζοντας. σωτυμβωρυχίσεις οὐκ αὐ-
ποῖς, ὅ τοις ἀναχρῶσι τὰ ἀνδρα, καὶ αὐτὸς ὀλίγα
συγχειροπονήσεις, ἐκείνους ἢ δὲ φῶκα, ἢ τε κρύας
ζῆναι, καὶ ὅτι καύματα ἔω. οἶδα ἦ, ὡς γὰρ κρύας φο-
δρῶ γίνεσθαι τὰ καύματα. ἐγὼ ἦ πόθειλθω τὰ ἀρῶ
μαῖα, σκῆροδία τε εὐρομ γὰρ αὐτοῖς πεφυκότα. καὶ γὰρ
πατήλας ἱνὰς ἀνορύξας, καὶ ἢ σκαυδίκωμ καὶ βρα-
καύωμ λαχανοστέμνους, ἐπὶ δὲ κῆρυς πριάμνους,
ἔπω δὲ οἱ λειμῶνδαι ἀνθοσμίαι ἦσαν, ὡς αὐτοποδὴ
τὴ βαδίζω, ἀναπθεῖς ὑπὸ τῇ ἀσπρέλῳ, ἐδ' ἀσπρέλῳ ἢ
ἄσπρον. ὅ νῦν βαδίζω τε ὁδωκῶς, ὅ ἰδίω θαμὰ, ὅ
μαλακίῳ ἢ σῶμα, καὶ δέομαι διανδύσαι γὰρ τρεῖς
ὑδραπὶ ὑπὸ πλείστον, χαίρω δὲ, μετὰ κῆματα ἄπο-
λουόμην. ἀποθρέξομαι οὐκ καὶ αὐτὸς ἢ τὸν παῖδα,
ὅμ εἰνός ἢ παρὰ τῇ λεκιδωπώλιδι, ἢ πόδι τρεῖς ἡ-
μασποπώλῃ με πόδιμναι. καὶ τοὶ προηγόρου το αὐ-
τῶ ὑπὸ τὰ Σέλγῃ ἀπαντᾶν. ἀλλ' εἰς κῆρὸν οὐ τοσὶ
αὐτὸς ἐμπολήσεις γὰρ, ὡς ὁρῶ πυνειάτῳ τέ πιναι,
καὶ ἐγκρυφίας, καὶ γήτεια, καὶ φύκας, καὶ οἶνον του-
τονι, ὅ λωγαῖον, ὅ ἢ βοός τὸ πολὺ πῆχυον ἐγκα-
τορ, καὶ φώκτας. δὴ γὰρ ὡς ἠκίωμ, ὅτι μοι ἄβαστορ
ἐποίησας τὸ πολὺ ῥιόδου. ἐγὼ δὲ, ἢ δὲ ὅς, σίλλος, ὡς
δέσποτα, γὰρ γήμμαι, σὲ πόδιωρ. σὺ δὲ ποῦ χῆς
ἐδέπνεις, μὲν παρὰ ὀνομακείτω· οὐ μὰ Δι', ἔω
δ' ἐγὼ, ἀλλ' ἀγρόμδε ὡχόμεν, ψύπταν κατατά-
νας. οἶδα δὲ, ὡς ἑλαχρός εἰμι, ὑμεῖς δὲ ἴσως ἡμεῖς

με λαπαγῆν ἡσυχάβους. ἀλλ' εἰπὼν, τοῦτ' αὖτε καὶ
 τὰ ἄλλα ἠδωῖμ, καὶ τὴν κέρδιον σμῆν, ὥς θει-
 δακίνας μάθοιτε ἡμῖν, ἐγὼ ἡ ξηραλοφῆσω ἀπει-
 θῶν, καὶ ἡμεῖς, ἡδ' ὅς, οὐλινθ, ἐγὼ τε ἡ οὐνόμαρ
 χθ, καὶ Ελλαίνιος οὐ ποῖ, ἐφόμεδα, ἡ γὰρ ὁ γυν-
 μὼν σκιάζει μέσῳ πόλῳ, καὶ διέθ, μὴ γν' ἡσπρίῳ
 ἀπολουσόμεδα, καὶ τόπῳ τῇ καριμαίντων, μετὰ
 τοῖς σύρφακος βύζῳ ὡσιζόμενοι. καὶ ὁ Ελλαίνιος
 ἔφη, ἐγὼ ἡ ἡ δισσῶπις, ἡ γὰρ τὰ κέρα μοι ἐπιτεθό-
 λωδον. καὶ σκαρδαμυκτῶ θαμὰ, ἡ ἀρτίδ' ἀκρὺς
 εἰμι, καὶ τὰ ὄμματά μοι φαρμακῶ, καὶ δέομαι Α-
 σκληπιδίου τινὸς ὀφθαλμοσφου, ὃς ταράσας, ἡ
 ἐγχεῖς μοι φάρμακον, ἀπὸρυθείασαι ποιήσει αὖ
 ὀφθαλμούς, καὶ μὴ κέ λημαλέος εἶναι, μὴ δὲ διεῖον
 βλέπειν. τοιαῦτα ἄτ' αὖ διεξιόντες ἅπαντες οἱ πρὶν
 τες, ἀπὸ μὲν καὶ πρὸς τὴν ἡμερὴν εἰς τὸ γυμνάσιον,
 ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν, ὁ μὲν τις ἀεροχέλαιος μῶ, ὃ ἡ τρα-
 χυλισμῶ ἡ ὀρθοπαλὴν ἐχῆτο. ὃ ἡ λίπτα χροισάμιλος
 ἐλυγίζθ, ὁ δὲ αὐτέβαλε θρῆ κωρύκῳ. ὁ δὲ μολν-
 ἐδ' αἰνὰς χόρμαδιόνος ἀράγδῳ ἡ ἡ ἡ, ἡ ἐρεοδόλει.
 εἶτα σιωτρίβιντόν, καὶ ἀλλήλους κατανοπιάμε-
 νοι, εἰ μὴ αἶξαντόν θρῆ γυμνασίῳ, ἐγὼ μὲν εἰ πε-
 λινθ, γν' τῇ θορμῇ πυνέλω καὶ τοιονθγίντο, δὲ με-
 μνη. οἱ λοιποὶ δὲ, τὸ ψυχορραφὲς κέρα δ' ἐλ' ἐνί-
 σσαντόν, παρ' ἡμερῶν ὑποβρύχιοι θαυμασιῶς. αὐα-
 σρεψαντόν δὲ αὐδὶς, ἄλλοσε ἄλλα ἐδωδῶν. ἐγὼ
 μὲν ὑποδιστάμεθ, δὲ νόμῳ τὴν κεφαλὴν τῇ ο-
 δοντι

δὴν τῇ ξύτρᾳ, ἢ γὰρ οὐ κηπίον, ἀλλὰ σκαΰον ἐκε-
 κέρμυ, ὡς αὐτὸ οὐ πρὸ πολλοῦ ἔμ κόννον, καὶ τὴν
 κερυφαίαν ἀποκεκομμένης. ἀλλ' ἐθόρμωσθαι, ὃ
 δὲ ἡμεῖς ἔμ νῆσιμ, ὃ δὲ ἀραῖα ποιῶν τὰς ῥαφανί-
 διαις, ἐμνσίλατο τῷ ἰχθυοῦ ζωμοῦ. ἀλλ' ἡδὲ
 φαυλίας, ὃ δὲ ἐρρόφει τῷ κριθῶν. ἰάπειδ' ἡ καιρὸς
 ὡς, ἐπ' ἀγκῶν ἐδαιπνοῦμεν, ἐκεῖνο δὲ ἐὼ κλα-
 δία ἐὼ ἀσκαύται. ἔμ μὲν δ' ἡ δαιπνον ὡς ἀρ' συμ-
 φορᾶν, παρὸς κδ' ἄσσο δὲ πολλὰ ἐ ποιικίλα, διχη-
 λα ὕσια, καὶ χελίδον, καὶ ἡ τριαῖα, καὶ τοῖα δ' ὅ-
 ὕος, ἔμ ἐμβρυοδόχον γν' ὅσον, καὶ λεθὸς ἐκ ταγέ-
 νου, καὶ μνηστῶν, καὶ ἀβυστάκη, καὶ τοιαῦτά τι
 νον κερυκεῖαι, καὶ θρυμματίδον, καὶ θεία, ἐ με-
 λιτῶνται. τῷ δὲ ὑποβρυχίῳ τὰ σελάχια πολλὰ,
 καὶ ὅσα ὀσράκινα τὸ δ' ἔρμα, καὶ τεμάχη Γοντικὰ
 τῷ ἐκ Σαργάνης, καὶ κωπαίδον, καὶ ὄρνις σι-
 τροφῶν, καὶ ἀλεκτρυνῶν ἡδ' ἡ ἀπωδός, καὶ ἰχθὺς
 ὡς παρὰ σιτος. καὶ οἱ δὲ ὅλον ἰπνοκαῖν εἰχομεν, ἢ
 βοὸς λήπογνώμον ἐὼ λωῦ. ἀρ' τοι μὲν τοῖς ἡσάμσι
 φαῖοι, ὃ φαῖοι, καὶ ἄλλοι νομῶνιοι, ὑπὸ ἡμόροι τ'
 ἐορτῆς, ἐ λάρχαια, τὰ τε ὑπόγχα, ἢ τὰ ὑπόρφυη.
 οἶν δὲ ὡς οὐ γέρωμ, ἀλλὰ τῷ ἀρ' βύρσης, ἡδ' ἡ
 μὲν ἀγλοδικῆς, ἀπέπῃ δὲ ἐπι. ποτήρια δὲ ἐκεῖνο
 πωαντοῖα ὑπὸ τῷ διελθινίῳ τραπεζῆς, ὃ κρυψί-
 μέτωπ, καὶ τρυήλης μεντορουεγῆς, θυλαβῆ-
 χων τὴν κέρκον, καὶ βομβυλῆς, καὶ δειροκύνπε-
 λον. καὶ γνηγῆ πολλὰ, οἷα οὐκ ἐκλήης, ὡς πᾶς ὄρνι-

χαρῶν τε καὶ ἄλλα δύστομα, τὰ μὲν Φωκαῖδον, τὰ
 δὲ Κνιδίον, πάντα μὲν τοι ἀνεμοφόρητα, ἔ' ὑμῖν
 νόστρα κα. κυμβία δὲ λῶ, καὶ Φαλίδου, καὶ ποτὶ-
 ρα γραμμαπικὰ, ὥς μεσὸν λῶ τ' κυλίνοιο. ὁ μὲν
 τοι ἱππολέκης ὑπὸρπαφλάζων, δὲ κεφαλῶν ἡμῖν
 ἐπέτρεπε σὺν ἀνδρακας. ἐπίνωμεν δὲ ἀμυσί, ἔ' ἡ-
 δ' ἄκροθώρα κοῦ ἡμῖν, εἴτ' ἐχρίομεθα κακχαίειν.
 καὶ εἰσεκύλισέ τις ἡμῖν τὴν ποδοκτύπῳ ἔ' τρι-
 γωνίστριαν, μετὰ δὲ, ὁ μὲν τις ὑπὸ τὴν κατήλιφα
 ἀνὰ ῥίχην ἀμύνει, ἐπιφόρημα ἐξήτει, ὁ δὲ ληκύν-
 δια ἐπαίειν. ἄλλ' ἔρριπρού το σὺν γέλωτι τὴν
 ὀσφύϊ, καὶ γὰρ ταῦτ' ἄλδου μύνοι, εἰσεκώμασται ἡ-
 μῖν αὐτεπαγγέλτοι, Μεγαλάνυμος τε ὁ Διηδύ-
 φης, καὶ Χαίρειας ὁ χρυσότεκτων, ὁ ἦν νῶτον ποι-
 κίλ', καὶ ὁ Ωκεῖταξις Εὐδήμι'. ἀλλ' ἄν' ἡρόμῳ
 αὐτῶν, τί παθόντες, ὅφ' ἡκούειν. ὁ μὲν οὖν Χαίρειας,
 ἐγὼ ἦδ' ὅς, λείρομ' ἵνα ἐκρόποι, ἔ' ἐλλόβια, ἔ' πέ-
 διαις τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ, καὶ δὲ ἄλλ' ὅτ' ὑμῖν ἐπιδία-
 πνι' ἀφίγμαι. ἐγὼ δὲ, ἦδ' ὅς ὁ Μεγαλάνυμος,
 ποδὶ ἄλλα εἶχον, λῶ μὲν γὰρ ἄδικοις ἡμέρας, ὥς ἴσε,
 ἔ' ἄλογος, ὥς αὖ οὐκ ἐχέλω πῆρας οὐσης, οὐτε ῥησι-
 μετρέειν εἶχον, οὐτε ἡμὸς ὀλεσθῆν ὥς ὑδρονομεῖσθαι.
 πυνθόμην δὲ, ὅπ' ὀστρατηγὸς ὁ πῆρ' ὅστι, λαβὼν ἄ-
 ρ' ἔσται ἡμῶν πα, δυνήτρια καὶ ἀφόρητα ὑποδήμα-
 τα, δ' ἐφ' ἑστὰ ἡμῶν τῶν. εἴτ' ὀδυρὸς γ' ἐντυγχάνω δια-
 δούχῳ τε καὶ ἰσοφανῇ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀφ' ἑρ-
 ποῖς, Δαινίαν σύρουσι μ' ἀγδίῳ ὑπὸ τὴν ἀρχῇ,
 ἐγκλημα

ἔγκλημα ἐπάγοντας, ὅτι ὠνόμαζον αὐτοῦ, ὃ τῶν
 πα δὲ εἰδὼς, ὅτι δὲ οὐ πῶς ὡσιώθησαν, ἀνώνυμοι
 τέ εἰσι, καὶ οὐκ ἐπὶ ὀνομαστοί, ὡς αὐτὸν ἰδρώνυμοι ἦσαν
 γεγραμμένοι. οὐκ οἶδα, ὡς δὲ ἐγὼ, ὅν λέγεις, ἄν
 δεινίαν. ἐκάλει δὲ οὐ μὲ τοῦνομα. ἔστιν, ἢ δὲ ὅς, γὰρ
 τοῖς σκευραφείοις ἐγκατακίδ' αὐτῶν ἀνθρώπων, τῶν
 αὐτοληκνύων, καὶ τῶν αὐτοκαθ' ἑαυτῶν, αἰετῶν
 ὡν, γὰρ δρομίδας ὑποδύμεν ἢ βαυκίνας, ἀμ-
 φιμάχαλον ἔχωρ. τί οὖν, ὡς δὲ ἐγὼ, ἐδῶκεν ἀμ-
 γένη δίκην, ἢ λαξ πατήρας ὥχ' ἑ; καὶ μὲν ἐκεί-
 νος γε, ἢ δὲ ὅς, ὁ τέως αὐτοῦ μὲν ἦσαν ἐμπεδὸς
 ὅστις. ὁ γὰρ στρατηγός, καὶ τοὶ ἀπμαγλωῦτι καρ-
 πώδου μοι τε αὐτῶν ποδὶς, καὶ ποδὶ δ' ἐραίου γὰρ
 ποδοκακίας καὶ ποδοστροφίας ἐποίησεν. ὡς
 γὰρ δὸς μοῖς ὡν ὑπέβδυνέ τις ὁ κακὸς δαίμων, ὑπὸ
 τῶν δ' εὐς, καὶ πορδαλῆς ὡς, καὶ χρήματα ἀντί-
 ψυχα δίδουαι ἠθέλην. ἐμὲ δὲ, ἢ δὲ ὅς ὁ εὐδην ὡς,
 ὑπὸ τῶν ἀκροκνεφῶν μετεσείλατο δαμασίας, ὁ πά-
 λα μὲν ἀθλητὴς καὶ πολυμήκης, νῦν δὲ ἦδ' ἔτι
 γήρεως ἔξωθεν ὡν. οἶδα ἄν χαλκῶν, ἄν ἐσώπει
 γὰρ τῇ ἀγορᾷ. καὶ τὰ μὲν τῶν τῶν, τὰ δὲ δύνων, δι-
 τέλεσα. ὁμοικίῃ γὰρ ἐμὲ μετὰ τῆς μορφοῦ εἰς αὐτὸς τῆς
 θυγατρὸς, καὶ ἦδ' ἐκάλει αὐτὴν αὐτὴν, εἴτα μορμὴ
 εἰὼν τι καὶ ὅν ἐμπεσόν, διέκοψε τὴν εὐορτίαν. ὁ γὰρ
 ἦος αὐτῶν, ὁ δῖον, οὐκ οἶδ' ἔφ' ὅτῳ λυπηθεῖς, μάλ-
 λον δὲ θεοεχθία χεῖρες, ἀπ' ἡγεγν' αὐτόν. ὃ δὲ ἴδε,
 ἀπολώλει αὐτὸν, εἰ μὴ ἐγὼ ἐπιστῆς, ἀπ' ἡγεγν' αὐτόν τε

ὀκλαῖ παρακεδήμιον, ἐπινύσωμι τ' αὐθροπον,
 βαυκαλῶμι καὶ δακρυδονίζωμι, μὴ πικρὸν σιωπῆς εἶναι
 τῆς φάρυγγος. τὸ ἥμισυ δὲ ὦσαν ἐκείνο, ὅτι ἀμ-
 φοτέρους καὶ τὰ γὰρ αὐτῶν τὰ ἄκρα, διεπίεσε. μὲν
 ἐκεῖν), ὡς δ' ἐγὼ, φησὶ Δίωνα, τὸ κατὰ πύγωνα καὶ λακ-
 κισχέαν, τὸ μύρωνα, τὸ χινοδῶκταν νεανίσκον, ἀνα-
 φλώτῃα τὸ βλιμάζοντα, ἡντινα πωδὸν καὶ πόδω-
 να ἀδνητοί, μὲν ἑὼν ἐκεῖνος γὰρ καὶ λεκαλέσθαι. ἀλ-
 λά τοι γὰρ τὴν θεῶν, ἥ δ' ὅς, ὁ Εὐδήμιον δαυμάδας,
 Ἀρτεμὶς γὰρ ὅστις αὐτοῖς γὰρ μέση τῇ αὐτῇ, σκεπτά-
 δειον ὄργον, ταύτην προωπείοντον, ὃ τε δαμάσιος,
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶν, προδύτης ἥ δ' ἡ, καὶ τὴν κεφα-
 λὴν πολιὰς ἀκείβως, ἐκείνου ἐλπίσαι σφῆς. ἡ δ'
 αὐτῇ ἐπ' ἡνδύσε, καὶ σὺς ὡς, καὶ νῦν θεόδωρον
 μάλλον δὲ ποδὶ φανῶς Ἀρτεμίδωρον ἔχουσι τὸν
 νεανίσκον. ἀνέβησαν οὖν αὐτῇ τὰ τε ἄλλα, καὶ βέ-
 λη καὶ τόξα, ὅτι χαίρει τοῦτο. ποξότις γὰρ, τὸ ἐκ
 βόλῃ καὶ τηλέμαχον, ἡ Ἀρτεμὶς. πίνουμι δ' ἡ δ'
 ὅς, ὁ Μεγαλάνημι, καὶ γὰρ καὶ λάγωρον τουτονὶ
 παρθενηὸς, ἡ κω, ἡ μὲν κομίζωμι, καὶ τυροῦ τρυ-
 φαλίδας, καὶ ἐλαίας χαμαί πετῆς, φυλατῆρα δ'
 αὐτὰς ὑπὸ σφραγίδι θεοπηδισάτοισι, καὶ ἄλλας
 ἐλαίας νδυσῆς, καὶ πῆλινά ταυτὶ ποτήρια, ὅξυνό
 σρακα, ἐμπυδίακωτα, ὡς δὲ αὐτῶν πίνουμι, καὶ
 πλακοῦτά ἐξ ἡνδύων κροθυλώδη τῆς πλοκῆς.
 σὺ δ' ὦ πάτερ πλεον μοι τὸ ὕδατος ἔγχει, ὡς μὴ κα-
 ραβαρεῖν ἀρξάμεν, καὶ τὰ σοι τὸν παρθένον
 καλῶ

καλῶ ὡς σέ. ἴσε γὰρ, ὡς ὁδυνῶμαι, καὶ δέμπιλον ἔ-
χω τῶν κεφαλῶν. μετὰ δὲ τὸν ποτόν, σιωπῶντες
μὲν, οἷα καὶ ἂν εἰσώδα μὲν, οὐ γὰρ ἀκαίρως διὰ τὸ
θῆναι νοινοφλύειν. ἐπαινώ δὲ, ὡς δὲ ἐγὼ, καὶ γὰρ,
ὅτι πρὸς ὀφελος ὁμιλῶν ἐλπίσκεισθε ἀκροῦ. οὐ λέ-
γεις, ἢ δὲ ὅς, ὁ Καλλικλῆς. τὸ γὰρ ὀρεχέλειν ἀλλή-
λους συχνάκις, λαλῶν διαγάνη γίνεται. ἐγὼ δ', ἢ
δὲ ὅς, ὁ Εὐδῆμος, κρύνθω γὰρ ὅστις, ἢ διότι αὐτὸς
ροτόν, ὑποπυκνάζοιμι, καὶ γὰρ χειμῶν ἐμὴ. καὶ
χλιαυθεῖς, ἢ διότι ἀκούοιμι τῶν χειρῶν σφύρων τούτων,
τῷ τε αὐλῇ τοῦ, καὶ ἐλπίσκεισθε τῷ. τί τοῦτο ἐ-
φινδαῖ Εὐδῆμος, ὡς δὲ ἐγὼ; ἀλογίαν ἡμῖν ἐπι-
τίθεις, ὡς ἀτόμοις οὐσι, καὶ ἀπεγλωττισμένοις.
ἐμοὶ δὲ ἢ γλῶττι τε ἡδὲ λόγῳ, καὶ δὲ ἀνηγόρευ-
γε, ὡς ἀρχαιολογήσω ὑμῖν, καὶ κατανέψω ἀπὸ
γλώττης ἀπαντας. ἀλλὰ σὺ τὸ ὅμοιον εἰργάσω με,
ὥς πρὸς εἰς τὸ δὲ ἀδελφικῶς, ὅτι οὐδένα πλεον-
εῖν, ἐμπεπνυματωμένον τῷ ἀκρίτου, ὑποφορῶ-
σάν τε καὶ ἀκροκνυματούσαν, ἔκτορας πινας ἀμ-
φιστόμους, καὶ ἐχάδεις σιδηρεῖς ἀφείς, καὶ ναυσί-
πέδεις, ἀναχακίται τῷ δρόμῳ τὸ ῥόδιον, φθόνῳ
ἐλπίσκεισθε. οὐκ οὐκ, ἢ δὲ ὅς, σὺ μὲν, εἰ βούλει,
πλεῖ, καὶ νῆ, καὶ θεῖ ἢ τῷ κλύδων. ἐγὼ δὲ ἀ-
πόγει, πίνω ἅμα, ὥς πρὸς ὁ τῷ Ομήρου Ζεὺς, ἢ
ἀπὸ φαλάκρων, ἢ ἀπὸ ἐλπίσκεισθε ἀκροκνυματού-
σας, ὅτι οὐδένα πλεονεῖν, καὶ τῷ ναῦν πρὸς μνηστῆρας
ἀνέμου κατατορνεύειν. Λν. ἄλλος, ὡς Λεξιφάνης.

νος, καὶ ποτὺ καὶ ἀναγνώσεως. ἐγὼ γοῦν ἥδ' ὅ μιν
 θύω σοι, καὶ ναυπιῶ. καὶ ἢ μὴ τάχιστα θημέσω
 ταῦτα πάντα, ὅποια διεξελήλυθας, δὴ ἴδι, κο-
 ρυβαντοῖσιν μοι δοκῶ, ποδικοῦ μιν ὄφ' ὧν
 κατασκέδασάς μου ὀνομάτωρ. καὶ τοι τὸ μὲν πρῶ-
 τον γελᾷ ἐπ' αὐτοῖς, ἐπειδὴ δὲ πολλὰ,
 καὶ πάντα ὁμοιαῶν, ἡλέσω σε φίλου δαιμο-
 νίας, ὁρῶν εἰς λαβύρινθον ἄφυκτον ἐμπεπληγῶ-
 τα, καὶ νοσοῦντα νόσον τὴν μεγίστην, μάλλον δὲ
 μελαγχολῶντα. ζητῶ οὖν πῶς ἐμαυτῶν, ὅπόθεν
 τὰ τοσαῦτα κακὰ σιωπῇ, καὶ γὰρ ὅπόσω χρό-
 νῳ, καὶ ὅπου κατακλείσας, εἶχον ποσὺν τὸν δόμον
 ἀτόπων καὶ θρασυφῶν ὀνομάτων, ὧν τὰ μὲν αὐ-
 τὸς ἐποίησας, τὰ δὲ λατορεργυμλῖα ποθεῖν ἀνα-
 ιπῶν, ἢ τὸ ἱαμβεῖον, Ὀλοιο, θνητῶν ἐκλέγων τὰς
 συμφοράς. ποσὺν τὸν βόρβορον σιωπερανίστας, λα-
 τὴν τλησάς μου, μηδ' ἐγὼ σε δεινὸν ἐργασμῶν. δο-
 κῆς δ' ἐμοὶ μήτε Φίλον τινα, ἢ εἰς αὐτὸν ἢ δύνανται ἔχειν,
 μήτε αὐτοῖς ἐλδοθῆναι πώποτε, καὶ παρρησίαν
 ἄγοντι γὰρ τετυχηκέναι, ὅς τ' ἀλκίβης εἰπῶν, ἐπαυσερ
 αὐτὸν, ὑδ' ἐρῶ μὲν ἐχόμενον, καὶ ὑπὸ τοῦ πάθους
 διαφραγλῶναι λιδοῦν δύνοντα, σικαντῶ δὲ δύσαρμον
 εἶναι δοκῶντα, καὶ δυνωσίαν αἰόμενον τὴν συμ-
 φοράν, καὶ ὑπὸ μὲν τῶν ἀνοήτων ἐπαινούμενον,
 ἄγνοουμένων, ἢ πάσας, ὑπὸ δὲ τῶν πεπαιδευμέ-
 νων εἰσώτας ἐλεούμενον. ἀλλ' εἰς ἀλλοτρίαν γὰρ τουτο-
 νί Σώπολιν ὄρω, τὸν ἱατρὸν πρὸς σὸντα. φέρε, τού-

τῷ ἐγχειρίσαντές σε, ὦ Διαλεχθῆνός τοι ὑπὲρ τὸ νό-
σου, ἵα σὺν τινὶ σοὶ εὐρώμεθα. σιωπῆς γὰρ ἀνὴρ, ὦ
πολλοὺς ἦδ' ἢ παραλαβὼν, ὥσπερ σε, ἡμιμανεῖς
καὶ κρυζῶντας ἀπ' ἡλλάξου, ἐγχείας φάρμακον.
χαῖρε Σώπολι, καὶ τουτονὶ Λεξιφάνῳ παραλα-
βὼν, ἐταῦρον, ὡς οἶδα, ἡμῖν ὄντα, λήρω δὲ νῦν, καὶ
ξογὴ πόδι τὴν φωνὴν νόσῳ ξυνόντα, ὦ κινδυνού-
οντα ἦδη τελέως ἀπολωλῆναι, σῶσον ὅτι γέ τω
τρόπῳ. Λε. μὴ ἐμὲ Σώπολι, ἀλλὰ τουτονὶ Λυκί-
νον, ὃς ποδὶ φανῶς μακροῦ, καὶ ἀνδρῶς πεφρονημέ-
νους ὀλισθογνωμῆν οἶεταί, καὶ ἦν τῶ Μνηστάρχου
τῶ Σάμιον, σιωπῶν ὦ γλωτταργίαν ἡμῖν ἐπιβόλ-
λαι, ἀλλὰ μὰ τὴν ἀναίχμητον Αθλιωῶν, καὶ τῶν μέ-
γαν θειομαχῶν Ἡρακλῆα, οὐδ' ὅσον τῷ γρῦ καὶ
τῷ φνεί φροντιοῦμιν αὐτῷ, ὃ τῇδ' ὀνομαίω μὴ δὲ
ὀλως στυγχαίειν αὐτῷ, εἰκοιὰ δὲ καὶ ῥιναυσήσειν,
τοιαῦτα ἐπιτιμῶντ' ἀκούων, καὶ ἦδη γὰρ ἀπει-
μι παρὰ τῶν ἐταίρων Κλεινίαν, ὅτι πωυθάνομαι
χρόνον ἦδ' ἢ ἀκάθαρτον εἶναι αὐτῷ τὴν γυναικῶν,
καὶ ταύτῃ νοσῆν, ὅτι μὴ ῥεῖ, ὥς οὐκ ἐπ' οὐδ' ἀνα-
βαίνει αὐτῷ, ἀλλ' ἄεθλος, καὶ ἀνῆροτός ὄσι. Σώ-
πιδε, νοσῇ, ὦ Λυκίνε, Λεξιφάνης; Λυ. αὐτὰ ταῦ-
τα ὦ Σώπολι οὐκ ἀκούεις, οἷα φθέγγεται; ὦ ἡμᾶς
οὗς νῦν πλοσυροῦσιν ἡμᾶς λιπαλιπῶν, πῶ χιλίωρ
ἐτῶν ἡμῖν διαλέγεται, ὅς τρεφῶν τὴν γλῶτταν,
καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀλλόγητα σιωπῆεις, καὶ σπουδῶν
ποιούμηντ' ἐπ' αὐτοῖς, ὡς δὴ τι μέγα ὄν, εἴ τι ξε-

νίσοι, καὶ τὸ λαθρεμπορικὸν νόμισμα ἐλφώνης παρακώ-
 πησι. Σώ. μὰ Δι' οὐ μικραὺν τινα λέγεις τὴν νό-
 σου, ὦ Λυκίην, βοηθητέα γούῳ ἔλ' ἀνδρὶ πάσῃ μη-
 χανῇ. καὶ ἤν' θεὸν γὰρ, τῇν χαλωτῇν τι φάρμακον
 τὰ πικρὰ σάμνῳ, ἀπέειμ, ὡς πᾶν ἐμέσσει. φέρε,
 πρῶτος αὐτὸς πίθι, ὦ Λεξιφάνδρ, ὡς ὕγιος ἡμῖν,
 καὶ λαθαρὸς γήσιοι, ἐλ' τοιαύτης τῇν λόγων ἀπο-
 πίας λεγῶνθεις. ἀλλὰ πείσθητί μοι, καὶ πίθι, καὶ
 ῥάων ἔσθ'. Λε. ὅκ οἱ δ' ὅ, ὃ δ' ὀφείλετέ μοι, ὦ Σώπο-
 λι, σὺ τε καὶ Λυκίῳ, πίπτεσθ' ἐν τούτῳ τοῦ
 φαρμάκου. δέδωκα γούῳ, μὴ πῆμα γήσιοιτό μοι
 ἔσθ' ἢ λόγων ἢ πόμα. Λυ. πίθι, καὶ μὴ μέλλε,
 ὡς ἀνθρώπινα ἡδ' ἡ φρονοῖσι, ἔλ' ἄλλοις. Λε. ἰδοὺ
 πείθομαι, καὶ πίομαι. φόβ' τί ἔσθ'; πολὺς ὁ βορβορυ-
 γμός, ἐγγαστρίβυθόν τινα ἔοικα πεπωκέναι. Σώ.
 ἀρξαι δὴ ἐμῇ. βαβαῖ, πρῶτον τούτ' ἢ μῶν, ἔπει-
 μετ' αὐτὸ δ' ἐλθ' ἡ γὰρ, εἴτα ἐπ' αὐτοῖς, ἢ ἢ
 δ' ὅς, καὶ ἀμνηστέον, καὶ λῶσε ἔλ' ἡ πομπήν, καὶ σιω-
 χέσ' ἢ ἄλλα. δικάσαι δ' ὁμῶς, ἔλ' ἡ δὲ εἰς τὴν φά-
 ρυγγα εὖ διακτύλους, οὐδέ πω ἢ ἔκταρ ἐμῆμι-
 κας, οὐδέ ἢ σκιδρυνᾶσαι, οὐδέ ἢ τδὲ τὰ ξιδοῦναι,
 οὐδέ ἢ σκύλλεσαι. πολλὰ ἐπ' ἑποδ' ἔδυνε, ἔλ' με-
 σή σοι αὐτῇ ἢ γαστρί, ἀμεινον δέ, εἰ καὶ ἡ κάτω δ' ἄλλω
 ρήσειεν αὐτῇ. ἢ γούῳ σιληπορδία μέγαν ἢ ἢ ὅ-
 φοι ὀργάσειε, σιωκπεσοῦσε μετὰ τῶν δ' ἡμῶν
 τοι. ἀλλ' ἡδὲ μὲν λαθαρὸς οὐ ποιοῖ, πλὴν εἴ τι με-
 μνήσκῃ ὑπόλοιπον γ' ἢ τοῖς ἡμέτεροις, σὺ δέ,
 ἢ

ἢ μετὰ ἑὸν παραλαβὼν αὐτὸν, ὃ Λυκῖνι, μετα-
παίδουε, ὃ δίδασκε, ἀρχὴ λέγειμ. Λυ. ὅτω ποι-
ήσομεν, ὃ Σώπολι, ἐπειδὴ ἡ πόρ ἡμῶν προοδουποι-
οῦται τὰ παρὰ σοῦ. κὴ πῶς σὲ τὸ λοιπὸν, ὃ Λεξιφά-
νους, ἢ συμβολή, εἴ πορ ἀρ' ἐθέλεις ὡς ἀληθῶς ἐπα-
νέσθαι ὑπὸ λόγοις, καὶ τοῖς πλήθεσιμ βυδουκίμω,
τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα φόνγε, καὶ ἀποτρέπον.
ἀρξάμενθ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρίστων ποιητῶν, καὶ ὑπὸ δι-
δασκάλους αὐτοῦ ἀναγνούς, μέτιθι ὑδὶ αὐτὸν ῥήτο-
ρας, καὶ τῇ ἐκείνων φωνῇ σωτραφεῖς, ὑπὸ τὰ θου-
κυδίδου κὴ Γλωττωνθ γνῶμεν μετιθι, πολλὰ δὲ
τῇ καλῇ κωμῳδίᾳ, καὶ τῇ σεμνῇ τραγωδίᾳ ἐγγυ-
μνασάμενθ. παρὰ γὰρ τούτων ἀπαντα τὰ καλε-
σιτὰ ἀπανθιστάμενθ, ἔσθι τις γνῶ λόγους, ὡς νῦν γε
ἐλελήθεις, σαυτὸν τοῖς ὑπὸ τῶν κροπιδωμ εἰς
τὴν ἀγορὰν πλαττομῶν εἰσὶν ὡς, κερωσμελὸς μὲν
τῇ μίλτῳ καὶ τῷ κυανῷ, τὸ δὲ γνῶνθον πεκλινός
τε καὶ βύθεν πῆθ ὥμ. ἐὰν ταῦτα ποιῇς, πῶς ὀλί-
γον τὸν ὑδὶ τῇ ἀπαυδουσίᾳ ἐλεγχον ὑπομείνας,
καὶ μὴ αἰδέοις μεταμανθανῶν, θαρρόν ὁμιλή-
σεις τοῖς πλήθεσι, καὶ οὐ καταγελαδήσῃ, ὡς πορ
νῦν, οὐδὲ δὴ εὐτόματος ὑπὸ τῷ χείρονι τοῖς ἀρίστοις
ἔσθι, ἑλλῶν δὲ Αττικῶν ἀποκαλυψάντων σε, τὸ μὴ
δὲ βάρβαρον γνῶ τοῖς σφετέραις ἀριθμεῖσθαι ἄξιον.
πῶς πάντων δὲ ἐκείνο μέμνησό μοι, μὴ μιμεῖσθαι,
τῶν ὀλίγων πῶς ἡμῶν γηρομῶν, σοφιστῶν τὰ
φωλύετα, μὴ δὲ πρὸς ἐδίειμ ἐκείνα, ὡς πορ νῦν,

ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα καταπατέω, ζήλου δὲ τὰ
 ἀρχαῖα τῶν παραδειγματώω. μὴ δὲ σε θελγέτω-
 (αὐ αἰ ἀνεμῶναι τῶν λόγων, ἀλλὰ ἡτ' ἔμ τῶν ἀθλη-
 τῶν νόμον, ἢ εἰς ῥάδι τροφὴ συνήθης ἔσω. μάλισ-
 τ' ἡ χάρισι καὶ ἀφωκία θυῶν πᾶς πολυλίαν νυῦ
 ἀπελέλειψο, καὶ ὁ τύφθ' δέ, ὅτι μεγαλαυχία καὶ
 ἡ κακοήθεια, καὶ τὸ βρογνύεσθαι ὅτι λαρυγίζω ἀ-
 πίτω, καὶ τὸ δισσιλλάνειν τὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἔ-
 δαι, ὅτι πρῶτος ἐσὶν αὐτός, ἢ τὰ πάντων συν-
 φαντῆς. καὶ μὴ μὴ ἀκάνο οὐ μικρόν, μάλλον δὲ τὸ
 μέγιστον ἀμαρτάνης, ὅτι οὐ πρότερον τὰς δεινοίας
 τῶν λέξεων πεπαροδουασμένῃ, ἐπειτα κατα-
 ησμεῖς τοῖς ῥήμασι, καὶ τοῖς ὀνόμασι, ἀλλ' ὡς πα-
 ῥημα ἐκφυλὸν εὐρης, ἢ αὐτὸς πλασάμεν ὁ κῆδης
 εἶναι καλόν, τούτῳ ζητεῖς διανοίαν ἐφαρμόσαι, ὅτι
 ζημίαν ἡγῆ, αὐτὸ μὴ παραβύσης αὐτό που, καὶ ὅτι
 λεγομένη μὴδ' ἀναγκάσω ἢ οἶον πρῶτον τὸν ὅτι κα-
 λῶπα, οὐδὲ εἰδῶς, ὅτι σημαίνει, ἀπέριψας, ὅτι δὲ
 εἰκοῦτα ὅτι ὑποκειμένη, καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται πάν-
 τος ἐπεβήσαν, ὑπὸ τοῦ ξένου πληγνύου τὰ ὅτι
 τα, οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ἐπ' ἀμφοτέροις, καὶ σοῖς
 ὅτι τοῖς ἐπαινοῦσι, ἐγέλω. τὸ δὲ πάντων κατα-
 γλαστότατον ἐκείνῳ ὅτι, ὅτι ὑποβλήτης εἶναι ἀ-
 ξιῶν, καὶ τῶν φωνῶν εἰς τὸ ἀρχαιοτάτον ἀπικει-
 βωμένῃ, τοιαῦτα γῆνα, μάλλον δὲ τὰ πλείετα ἐγ-
 καταμιγνύεις τοῖς λόγοις, ἃ μὴ δὲ πάντες, ἀρ' ἂν μαν-
 θάνω, ἀγνοήσιν, οἶον ἐκείνα, πῶς οἶσι, καὶ τὰ γῆς
 διωκα

Παῦσαι ἡνυχόμεν, ἀκούων σου ἐπιδιδυμυμένον, ὅτε
 χιτώνιον μὲν, καὶ τὸν ἀνδρῆσιν ὥσιν λέγεσθαι, δου-
 λάρεια δὲ, καὶ αὖτ' ἀρρήστας τῶν ἀπολούθων ἀπεινά-
 λεις. ἃ τίς οὐκ οἶδ' ἔν, ὅτι χιτώνιον μὲν, γυναικὸς ἐ-
 σθῆς, δουλάρεια δὲ, τὰ δῆλεα καλοῦσι; Ὡς ἄλλα πο-
 λὺ τούτων προφανέσθωρα, οἷον τὸ ἱππᾶν, καὶ τὸ ἄ-
 παντῶμεν, καὶ τὸ λαβεῖν, οὐδὲ μετρικὰ ῥι-
 Αθλουαίων φωνῆς. ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ποιητὰς ἐπαινοῦ-
 μεν, αὖτ' ἢ γλῶτταν γράφοντας ποιήματα. τὰ ἣ
 σὰ, ὡς περὶ μέτροις παραβάλλειν, λατὰ πόρ' ὁ δω-
 σιὰ δια βωμὸς ἀν' εἴη, καὶ ἡ τὸ Λυκὸς φρονέῃ. Αλε-
 ξανδρᾶ, καὶ εἰ τις ἐπὶ τούτων τινὶ φωνῇ κακοῦται
 μονέσθωρος. αὐτὰρ ταῦτα (ἡλώσῃς, καὶ μεταμάθῃς, ἀρ-
 σῇ βεβηλομένης ὑπερσεαυτοῦ ἐσθῇ. ἢ δὲ λαθῇς,
 αὐθις εἰς τινὶ ληνείαν καπολιθῶν, ἐμοὶ μὲν ἀκρη-
 πλήρωται ἢ περὶ αἰνέσις, σὺ ἣ σεαυτὸν αἰτιόσῃ, αὐ-
 γὰρ ξωῆς, χείρων γηρόμενος.

Εὐνῶχ.

Παμφίλου καὶ Λυκίνου.

Πόθεν ὦ Λυκίνε, ἢ τί γελῶν, ἡμῶν ἀφίξαι; ἅει
 μὲν γὰρ φαιδρὸς ὡς τυγχάνεις, τουτὶ δὲ
 πλεον τὸ σωήθους εἶναι μοι δοκεῖ, ἐφ' ὅτῳ μὴ δὲ
 κατέχειμ' ὀψιὰς εἰς τὴν γέλωτα. Λυ. ὅς ἀγορεύς
 μὲν ἡκω σοι, ὦ Παμφίλε, τὸ γέλωτ' δὲ αὐτῆς
 κοινῶν ποιήσομαι σε, ἢ ἀκούσῃς, οἷα δίκῃ δικά-
 ζομένη παρεγγόμεν, Φιλοσόφῳ πρὸς ἀλλήλους

ὀρίζοντα. Γάμ. Ἐῶς μὲν ὡς ἀληθῶς γελοῖον
 λέγεις, τὸ φιλοσοφῶντας διμάζειναι πρὸς ἀλλή-
 λους. Διόν, εἰ καὶ πῦμα εἰη, καὶ ἐρῶν ἡ σφί-
 σις ἀλύνει τὰ ἐγκλήματα. Λυ. πόθεν, ὦ μα-
 κάρη, καὶ ἐρῶν ἡ κείνοι, οἳ γε ξυμπόνοντο, ὡς
 λαὸς ἀμάξας βλασφημιῶν κατόνκισατο ἀλλή-
 λων, κικραγότο καὶ ἐπορόδατε νόμοι. Γάμ.
 ἢ που ὦ Λυκίη πρὸς τῶν λόγων διεφέροντο, τὰ συ-
 νήθη ταῦτα, ἐπορόδοι τυγχάνοντο; Λυ. οὐ-
 διαμῶς, ἀλλ' ἐποροῖον πᾶσι. ὁμόδοιοι γὰρ ἄμα-
 φω, Ἐῶς τῶν αὐτῶν λόγων, δίκην δὲ ὅμως σιωπῆς
 καὶ διὰ τὴν ἀποφροσύνην ἡμεῖς οἱ ἀρίστοι καὶ
 πρῶτοντα, Ἐσφώτατοι τῶν γνῶν τῇ πόλει, καὶ
 ἐφ' ὧν αὐτὸς ἡδίστη, παρὰ μέλος πρὸς γέλαστος,
 ἔχοντες δὲ ποσά τινι ἀναχινῶν τραπεζῶντος.
 Γάμ. ἐκὼν λέγοις αὐτῶν ἡδίστη κεφάλαιον τῆς δίκης,
 ὡς Ἐῶς εἰδέτω, ὅ, πῶς τὸ κινητικὸν εἰν τὸ
 σοῦτον γέλωτα. Λυ. σιωπῆται μὲν, ὦ Γάμ.
 Φίλε, ὡς οἶδα, ἐκ βασιλείας μετοφορᾶ πρὸς οὐ φαί-
 λη, καὶ γῆν, τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω, καὶ
 Πλατωνικοῖς Ἐπικουρείοις, ἐπ' Ἐῶς ἐκ τῶν πε-
 ριπάτου, τὰ ἴσα τούτοις ἀπασιν. εἰ δὲ δὲ, ἀπὸ τῆς
 νότου αὐτῶν πινθ, ἄλλοι ἀντικαθίσταται, δοκιμα-
 σιὰν τῶν ἀρίστων. Ἐῶς ἀθλα, οὐ βοῆς πρὸς
 ἡμῶν, ἢ τὸ ποιητῶν, οὐδ' ἰορθεῖον, ἀλλὰ μύλαι καὶ
 τὸν γνῶν τὸν, ἐφ' ὅτῳ σιωπῆται τοῖς νέοις. Γάμ.
 οἶδα ταῦτα, καὶ τινα φασὶν αὐτῶν γνῶντος ἀπὸ
 νέμ,

τῶν περὶ πατρίδα οἶμαι ἔμμετρον. Λυ. αὐ-
 τη, ὦ Γάμψιλε, ἡ Ελγὴν, ὥστε ἥς ἐμονομαχῶν πῶς
 ἀλλήλους. Ἐὰν γὰρ τοῦτου γελοῖον οὐδὲν ἴδω ἐκεί-
 νοις, ὥς τὸ φιλοσόφους εἶναι φάσκοντας, Ἐχρημά-
 τω καταφρονεῖν, ἔπειτα ὥστε τούτων, ὥς ὥστε
 πατρίδα κινδυνολούσης, Ἐἰδὼν πατρώων, Ἐ-
 τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Γάμ. καὶ μὴ
 Ἐπὶ δόγμα τοῦτό γε δὲ τοῖς περὶ πατρίδα οἰκισ-
 τῶν σφόδρα καταφρονεῖν χρημάτων, ἀλλὰ τρίτον
 πᾶσι γὰρ ἔστι οἰεσθαι. Λυ. ὁρθῶς λέγεις, φα-
 σὶ γὰρ οὐ ταῦτα. καὶ ἦν τὰ πατρία ἐγίνετο αὐ-
 τοῖς ὁ πόλεμος, τὰ μετὰ ταῦτα ἡ δὲ ἀκὴν, πολ-
 λοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι ἔμμετρον τοῦ ἀφαιρόμε-
 νος ἐκένου ἡγωνίζοντο, δύο δὲ μάλιστα ἦσαν οἱ ἀμ-
 φότεροι αὐτῶν, Διοκλῆς τε ὁ πρὸς Εὐρυπύχου, οἶδ' αὖτε, ὅν
 λέγω, τὸν εἰσιτικόν, καὶ Βαγῶας ὁ θυνοῦχος εἶναι
 δοκῶν, τὰ μὲν οὐκ ἦν λόγων προηγήσαντο αὐτοῖς,
 καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἐκείνῳ τῶν δογματῶν ἐπε-
 δίδεικτο, καὶ ὅτι τῶν ἀριστοτέρους, καὶ τῶν ἐκείνῳ
 δοκῶντων εἶχε. Ἐμὰ τὸν Δί', οὐδέ τοι αὐτῶν
 ἀμείνων ἴδω. Ἐπὶ οὐκ ἔστι δὲ δίκης οὐδ' ἔστι πόδας
 σπ. ἀφ' ἐμὲ γὰρ ὁ Διοκλῆς τοῖς δεικνύειν τὰ αὐ-
 τῶν, μετέβαινον ὑπὸ τὸν Βαγῶαν, καὶ διελέγχετο
 πειρὰ τὸ μάλιστα τὸν βίον αὐτοῦ, κατὰ ταῦτα δὲ
 καὶ ὁ Βαγῶας ἀντεξήταξε τὸν ἐκένου βίον. Γάμ.
 εἰκότως ὦ Λυκίε, καὶ τα πλείω γε τοῖς λόγους πόδας
 τοῦτου μάλλον ἐχέω εἶναι αὐτοῖς, ὥς ἔγωγε, εἰ δὲ

κἀγὼ ἐτύγχανον, ὡς ἔφ' τοιούτῳ ᾧ πλείον δια-
 τρεῖται αὐτοὶ μοι δοκῶ, τὸν ἄμεινον βιοῦντα μάλλον,
 ἢ τὸν γὰρ τοῖς λόγοις αὐτοῖς πτωχευότορον βιτῶν, καὶ
 οἰκιστότορον τῇ νίκῃ νομίζω. Λυ. ὅν λεγεις, καὶ με-
 ὁμόψυχον γὰρ τούτῳ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ ἄλλος μὲν ἔχου
 βλασφημιῶν, ἄλλος δὲ ἐλεγχῶν, τὸ τελευτᾶν ἡ-
 δὴ ὁ Διοκλῆς ἔφη, μὴ δὲ τῷ ἀρχῇ θεμιτὸν εἶναι, ἔφ'
 Βαγῶν μεταποιεῖσθαι Φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐπ' αὐ-
 τῇ ἀριστείων, δινοῦντων γέγοντι. ἀλλὰ τοῖς τοιούτοις.
 οὐχ ὅπως τούτῳ ἀποκεκλεισθαι ἡξίου, ἀλλὰ καὶ ἰε-
 ρῶν αὐτῶν, καὶ ποδῶν ἑκαστοῦ, καὶ τῶν κρινῶν ἀ-
 πάντων συλλόγων, δυστοιωνιστὸν τι ἀποφαίνω,
 καὶ δυσανῆστον θέαμα, εἰ τις ἐωθὲν θηῖον ἐκ τοῦ
 κίους, ἰδοὶ τοιούτῳ πινα, καὶ πολλὸν ἴσ' ὁ ποδὶ τού-
 του λόγου, οὐτε αὐδρα οὐτε γυναικα εἶναι, τὸν
 δινοῦχον λεγόντ', ἀλλὰ τι σωθῆναι καὶ μικτὸν,
 καὶ τὰ τῶν δόξων, ἔξω τοῦ ἀνθρώπου φέρεται φύσεως. Γάμ.
 καινόν γε ᾧ ἐγκλημα φέρεται, ὃ Λυκίαν. καὶ ἡδὴ γε-
 λᾶν καὶ αὐτὸς, ὃ ἐταῖρε, πρὸς ἡμᾶς, τοῦ παραδόν-
 τος ταύτης κατηγορίας ἀκούων. τί δ' οὐκ ἄτοπος
 ἄρα τῷ ἡσυχίαν ἡγαγῆναι, ἢ τί πρὸς ταῦτα τοῦ
 ἄνθρωπου ἀντιπεῖν ἐτόλμησε; Λυ. τὰ μὲν πρῶτα,
 ἵνα αἰδοῦς καὶ δειλίας, οἰκείον γὰρ αὐτοῖς τὸ ποιῶ-
 τιν, ἐπιπολὺ θυνώπαι, καὶ ἡρυθεία, καὶ ἰδίῳ φα-
 νορῶς ἴσ'. τέλος δὲ, λεπτὸν τι καὶ γυναικείον ἐμ-
 φνεγξάμεν, οὐ δίκαια ποιεῖν ἔφη τὸν Διοκλέα,
 Φιλοσοφίας ἀποκλείοντα, δινοῦχον ὄντα, ἥς καὶ
 γυναιξί

γυναιξὶ μετῆναι, καὶ παρήγον τὸ Ασπασία καὶ Διοτὴ
 μα καὶ Θαργυλίας, στυμφορήσουσαι αὐτῶ, καὶ τις
 Ακαδημαϊκὸς δυνούχου ἐκ Κελτῶν, ὀλίγον πρὸ ἡ-
 μῶν βυδοκιμήσας ἐν τοῖς Ἑλλήσι. ὁ Διοκλῆς δὲ καὶ
 κείνου αὐτῶν, εἰπὼν ὡς, καὶ τῶν ὁμοίων μετεποιεῖτο,
 εἰσέξεν αὐτὸν, οὐ καταπλαγεὶς αὐτὸν τῶν παρὰ τοῖς
 πολλοῖς δόξαν, καὶ τινες καὶ αὐτὸς ἀπεμνημόνευε
 λόγους, καὶ πρὸς ἐκείνου, ὑπὸ τε Στωϊκῶν, καὶ Κυ-
 νικῶν μάλιστ' εἰρημλόνους, πρὸς τὸ γελοῖό τ' ὄφρα, ὡς
 τῶν ἀτελεῖ τὸ σώματος. ἐν τούτοις καὶ τοῖς δικα-
 σαῖς ἢ δ' αὖτε βίῃ, καὶ τὸ κεφαλαίου ἢ δ' ἡ τοῖς σκέ-
 ματ' ὅσ' ἐτύγχανεν ὅν, εἰ δοκιμασέθ' δυνού-
 χου καὶ φιλοσοφίαν παρελθεῖν, καὶ νέων πρὸς φι-
 σοφίαν ἐγχειριδιῶναι ἀξιῶν, τὸ μὲν καὶ γῆμα, καὶ σώ-
 ματ' ὁμοειδέαν πρὸς εἶναι φιλοσόφῳ δέμιν λέ-
 γοντ' ὅτι, καὶ τὸ μέγιστον, πῶ γὰρ βαθυὸν ἔχειν αὐ-
 τῶν, ὅτι τοῖς πρὸς οὐσί, καὶ μανθάνειν βουλομένοις
 ἀξιόπιστον, ὅτι πρὸς ποντα ταῖς μυθολογίαις, ὅς τις πα-
 ρὰ βασιλείᾳ ἀποφύγεσθαι, τὸ δὲ τὸ δυνούχου, καὶ
 τῶν βασιλέων χεῖρον εἶναι, αὐτὸ μὲν γὰρ καὶ περὶ
 οὐδ' ἀποτε ἀνδρείας, ὅσ' ὅτι ἀρχῆς θυτὸς ἀπο-
 κεινέσθαι, καὶ ἀμείβομαι τι ζῶον εἶναι, καὶ τὰ ταῦτα
 ταῖς κερῶναις, αἱ μὲν τε πόδισόφαις, μὲν τε κῶραξιν
 ἐν ἀντιμῶντο αὐτὸν, τὸ δὲ οὐ σωματικῶν λέγοντ'
 εἶναι τῶν κερῶν, ἀλλ' ἀλλικῶν ψυχῆς, ὅτι ἐν γνώμῃς
 ἐξέτασιν δέμιν γίνεσθαι, καὶ ἐν τῶν δολιχῶν ἐπι-
 στήμῃς, ὅτι ὁ Αἰσώπης ἐκείνῳ μωρὸς τὸ λό-

ρου, εἰς ὑποβολὴν δαυμάδας Ερμείαν τῶν θυνοῦ-
 χον, τῶν ἐκ τοῦ Αταρνείως τύραννον, ἄχρι τοῦ καὶ θύ-
 σιν αὐτῶ, ἢ τῶν τὰ τοῖς θεοῖς, καὶ τοῖ καὶ ἐτόλμα
 πρὸς θῆναι ὁ Βαγῶας τοῖς τοῖς, ὡς πολὺ ἐπιτηδείο
 τῶν θυνοῦχον τοῖς νέοις διδασκαλῶν, ὅδε δὲ δῖα
 βολῶν τινα πρὸς αὐτὸς γινέσθαι δαυμάδων,
 οὐδὲ τοῦ Σωκράτους ἐκείνο ἐγκλημα παθεῖν αὐτῶν, ὡς
 δῖα φθέρων τὰ μετὰ κτλ. ἐπεὶ δὲ ἢ εἰς τὸ ἀγένητον
 μάλιστα ἀνθρώπων, χαλεπῶς δὲ, ὡς γοῶν ὡς,
 πρὸς ἐξίτητον. εἰ γὰρ ἄρ' ὡς γοῶν, ἔφη, βαθεί-
 κείνεται δίοι αὐτὸς φιλοσοφουῦντας, τὸν τράχον αὐ-
 δικαίωτόν τινος πρὸς κείνῳι πάντων, γινέσθαι τῶν
 τῶν ἀλλῶν παρεστῶς, τὸ δὲ ὄνομα γινέσθαι ἐκείνῳι,
 καὶ μὲν, ἔφη, ὡς αὐτὸς δὲ δικασαί, οὐδὲ οὐδὲ τὰς ἐνά-
 θους λέγει, καὶ τὸ φωνήμα γυναικείῳ, ἢ τὰ ἀλ-
 λα θυνοῦχον εἰκότως, εἰ ἀρδύσαιτο, πάντων ἀνδρεί-
 ος ὑμῖν φανέται, εἰ δὲ μὴ, φέρεται οὐδὲ οὐδὲ αὐ-
 τοῦ λεγόντος, ὅμοιος ἐάτω ποτε, ὡς ὁ Αἰών φη-
 σιν, ἀρδύσαι γινέσθαι ἀνδρείοις. ἀλλὰ τότε μὲν ὅτι τῶν
 θυνοῦχον ἀναφυγῶν, ὅτι δὲ κεραιφύγῳι εὐρό-
 μιν, ἀφείδῃ, ἀπίστω αὐτῶν τῇ κατατροπῇ τὸ
 τε δικαστῶν, ἀπὸ γε τῇ φανερᾷ ὁφείδῃ, νῦν ἢ, λέγει
 παλινωδῆσαι μοι δοκῶ, τὸ πρὸς κείνῳι μὲν ὅτι
 κα. τούτων δὲ λεγομένων, παρὰ πάντων μὲν γέ-
 λως ἐγίγνετο, ὡς τὸ εἰκός. Βαγῶας δὲ μάλλον ἐτα-
 ρῶντο, καὶ πάντοτε μὲν ὅτι νῦν ἐκ τῶν τραπεζῶν
 γινέσθαι, ὅτι φησὶν ὅτι ἰδὲ πρὸς τῶν τραπεζῶν, καὶ οὐτε

συγκά-

συγκατατίθεσθαι τῷ ῥ' ὅτι μοιχείας ἐγκλήματι κα-
 λῶς ἔχειν ὧς, οὐτε ἀχρεῖον αὐτῷ τὴν κατ' ἡγορίαν
 ταύτην ὅτι τῷ παρόντι ἀγῶνα ἡγείτο εἶν'. Γάμ.
 γελῶσα, ὧς λυκῖνε, ὧς ἀληθῶς ταῦτα, καὶ εἰσὶν οὐ
 τὴν τυχεύοντες μὲν διατρίβειν παρεχόμενοι. τὸ δ'
 οὐκ τέλος τί ἐγγύς, ἢ πῶς ἐγνωσάμεν ὡς αὐτῶν
 οἱ δικασταί; Λυ. ὅχ' ὁμόφκτοι πάντες ἦσαν, ἀλλ'
 οἱ μὲν ἡξίουν, ἀφ' ὧν σκάντας αὐτῶν, ὡς ὁρ' αὖτ' ἀρ-
 γυρωνήτους, ὡς σκῆπτρον, εἰ δὴ αὐτοὶ φιλοσοφῶν
 τὰ γε πῶς τῶν ὁρχεων, οἱ δὲ ἐπὶ γελῶσι τὸν με-
 τασταλαμνόνους τινὰς τῶν δὲ οἰκίμασθαι γυναικῶν
 κελεύειν αὐτῶν σωθῆναι, ἢ ὅπως, καὶ τινὰ τῶν δὲ
 κεισῶν τῶν πρὸς ἐντάτῳ τε καὶ πιστότατον, ἐφ' ὧς
 τα ὁρᾶν, εἰ φιλοσοφῶν. μετὰ δὲ, ἐπεὶ πάντας ὁ γέ-
 λως κατέχει, ἢ οὐδείς, ὅστις οὐ τὴν γαστέρα ἡλγει,
 βρασόμηνθαι ὡς αὐτῶν, ἐγνωσάμεν ἀναπόμπιμον
 ὅτι τὴν ἰταλίαν ἐκπέμψαι τὴν δίκην. ἢ νῦν ἄτε-
 ρ' ὅτι, πῶς τὴν τῶν λόγων ἐπίδειξις, ὧς φασί,
 γυμναζέται, καὶ παρασκευάζεται, καὶ κατηγο-
 ρεῖται συγροτεῖ, ἢ τὸ ῥ' ὅτι μοιχείας ἐγκλήματι ὡς
 νῦν, γὰρ πῶς αὐτῶν, καὶ οὐτος ἡτ' αὖτ' αὐτῶν
 τῶν ὁρχεων αὖτ' ποιῶν, ἢ εἰς αὖτ' αὐτῶν τῶν
 δικῶν ἐκ τῶν ἐγκλήματος καταλέγων. τῷ βαγῶν
 δὲ ἐτόρα, ὧς φασί, μέλει, καὶ ἀνδρίζεται τὰ πολλὰ,
 ἢ δὴ χεῖρὸς ἔχει τὸ πρᾶγμα. καὶ τέλος, κρατήσῃ
 ἐλπίζει, ἢ ἐπιδείξει, ὧς οὐδ' ἂν χεῖρων ὅτι τῶν τὰς
 ἱπποὺς ἀναβαλόντων ὄνων. αὐτὴ γὰρ, ὡς ἐταῖρε,

Φιλοσοφίας ἀρίστην λέγεις ἔοικεν εἶναι, ἢ ἀπόδειξις
ἀνταντίλεκτος. ὥστε καὶ τὸν ἥγρον, ἐπὶ δέ μοι κομιδὴν
νέος ὄξιν, διὰ καί μιν αὖ, οὐ τὴν γνώμην, οὐδὲ τὴν
γλῶσσαν, ἀλλὰ τὸ αἰδοῖσθαι τοιμοῦ διὰ Φιλοσοφίαν
ἔχειν.

Περὶ ἄστρολογίας.

ΑΜΕΤΕ ὁ οὐρανὸς, ἀμΕΤΕ ἀστέρων ἡ γραφή,
οὐκ αὐτῶν ἀστέρων, οὐδὲ αὐτοὶ παρὲς οὐρα-
νοῦ, ἀλλὰ μαντείας καὶ ἀληθείας, ἡ δὲ ἐκ τούτων
διὰ ἀνθρώπων βίον ὀρχεῖται. ὁ δέ μοι λόγος οὐχ ὅ-
τι ποθημοσύνην ἔχει, οὐδὲ διδασκαλίᾳ ἐπαγγελ-
λετοῖ, ὅπως ταύτῃ τὴν μαντοσύνην διγνεῖται,
ἀλλὰ μέφομαι, ὅτι οἱ σοφοὶ ἔόντες, τὰ μὲν ἄλλα
ἐπισκεύουσιν, ἢ πᾶσι τοῖς ἑωυτέων ἀπηγγέλλονται,
μούνῃ δὲ ἄστρολόγῳ οὐτε πνεύουσιν, οὐτε ἐπι-
σκεύουσιν. καὶ ἡ μὲν σοφία παλαιή, οὐδὲ νέον διὰ ἡ-
μέας ἀφίκεται, ἀλλ' ἔστιν ὄργον ἀρχαίων βασιλέων,
θεοφιλέων. οἱ δὲ νῦν ἀμαθὲς καὶ ῥαθυμίᾳ, ἢ πρὸς
πρὸς μισοπονήν, κείνοισι τε ἀντίθετα φρονέουσιν. ἢ οὐκ
αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπικυρέωσι, ψεύδεται μαυρολόγοι,
ἀστρον τε καὶ τηγοῦσι, ἢ αὐτῶν ἄστρολόγῳ μι-
σέουσιν, οὐδέ μιν οὐτε ὑγίει, οὐτε ἀληθὲς νομί-
ζουσιν, ἀλλὰ λόγον ψεύδεται καὶ ἀνεμῶλιον, οὐ δι-
κείως, ἐμοὶ δοκεῖ, φρονέοντων. οὐτε γὰρ τέκτονος
αἰδοῖται, τεκτονικῆς αὐτῆς ἀφύνη. οὐδὲ αὐλητῶ
ἀμουσὶν, μουσικῆς ἀστροφίᾳ. ἀλλ' οἱ μὲν ἀμαθῆσιν ἔχ-
τεχνέων,

τεχνίων, ἐκείνη δ' ἐν ἑαυτῇ σοφῇ. πρῶτον μὲν οὖν
 Αἰθίοπου τὸν δὲ τὸν λόγον ἀνθρώποισι κατεστή-
 σαντο, αἰτὶν δὲ αὐτέοις τὰ μὲν, ἢ σοφίῃ τ' ἔθνεος,
 καὶ γὰρ τὰλλα τῶν ἄλλων σοφώτεροι Αἰθίοπου, τὰ
 δὲ, καὶ Φιλοκήσεως ἡ θυμοειδὴς. αἰεὶ γὰρ σφίεας θυδὶν
 καὶ γαλλυαὶν ποδικέαται, οὐδὲ τῶν τοῦ ἔτεος τρε-
 πείων ἀνέχονται, ἀλλ' ἐν μὴ ὥρῃ οἰκεύουσιν. ἰδόντες
 οὖν πρῶτα τὴν σελλωαίην οὐκ ὄντα πάμπαν ὁμοί-
 ῳ φαινομένῳ, ἀλλὰ πολυειδέα τε γιγνομένῳ,
 καὶ ἐν ἄλλοτε ἄλλῃ μορφῇ τρεπομένῳ, ἐδόκειν
 αὐτέοις τὸ χρῆμα θωύματ' καὶ ἀπορίας ἄξιον.
 γὰρ δὲ ζήτουντο, εὐρομ τουτέων τ' αἰτίαν, ὅτι
 οὐκ ἴδιον τῇ σελλωαίᾳ τὸ φέγγος, ἀλλὰ οἱ πάρος ἡελίος
 ὄρχετο. εὐρομ ἢ καὶ τ' ἄλλων ἀσέρων τ' φορῶν, αὐτὸ δ' ἢ
 πλάκοντας ἡμεῖς καλέομεν, μένοι γὰρ τ' ἄλλων ἀσέ-
 ρων (κινέον), φύσιν τε αὐτῶν, καὶ διωασείων, ὅς ὄργα,
 τὰ ἐκείσεως ὡς τελέουσιν. ἐν ἣ ὁ νόματ' αὐτέοισιν
 ἐπέθεσαν, ὅν ὀνόματα, ὅπως ἐδόκειον, ἀλλὰ σημήϊα.
 ταῦτα μὲν Αἰθίοπου ἐν τῷ ὕδατι ἐπέβλεψαν,
 μετὰ δὲ γείτοσιν οὖσιν, Αἰγυπτίοισιν, ἀτελέα τὸν
 λόγον παρέδωκαν. Αἰγυπτίοι δὲ παρὰ σφέων ἐκδιε-
 ξάμενοι ἡμιόργεα τὴν μαντικὴν, ὡς μὲν ζορ ἡγε-
 ραν. μέτρα τε Φιλοκήσου λυήσεως δοκίμηναντο, ὅ
 ἑτέων ἀριθμὸν, καὶ μινύων καὶ ὥρέων διετάξαν-
 το. καὶ μινύων μὲν σφίσι μέτρον, ἢ σελλωαίην, καὶ
 ἢ ταύτης ἀναστροφὴν ἐγγύς, ἔπειτα δὲ, ἡλίῳ, καὶ
 ἢ τοῦ ἡλίου πύριφορ, οἱ δὲ καὶ ἄλλα ἐμήσαντο

πολλῶ μὲν πούτῳ, ἐκ γὰρ διὰ τὸ παντὶς κέρως,
 ὅτι ἀστέρω τῶν ἄλλων, ἀπλανέω τε καὶ δυσπετέω,
 καὶ οὐδ' ἅμα λινεομελύνει, δυνάσκει μοίρας ἐτά-
 μοντο γὰρ τοῖσι λινεομελύνουσι. καὶ οἰκεία ζωὰ ἔόντα, ἐ-
 κασὸν αὐτῶν δὲ ἄλλω μορφῇ μεμιμνῆσται, τὰ
 μὲν γυναικεία, τὰ δὲ ἀνδρώπων, τὰ δὲ θεῶν, τὰ δὲ
 πτερωτῶν, τὰ ἰκτερινῶν. ἀπὸ τῶν δ' ἡ καὶ ἰορὰ τὰ Αἰ-
 γυπτία πολυειδέα ποιεῖται. οὐ γὰρ πάντες Αἰγυ-
 πτῖοι ἐκ τῶν δυνάσκει μοιρέων πασέων ἐμαυτοῦν
 το, ἄλλοι δὲ ἄλλοῖσιν μοίρῃσιν ἐχρῆστο. καὶ κείων
 μὲν σέβουσιν, ὁκόσοι δὲ κείων ἀπέβλεπον. ἰχθύας ὅ-
 οὐ σιτέονται, ὁκόσοι ἰχθύας ἐπιδυμνῶντο. οὐδὲ
 φάγαντες ἑαυτοῖς, ὅσοι αἰγρόκορων ἤδιδον. ὅτι οἱ ἄλ-
 λοι τὰ ἄλλα, ὥς ἑκάστοι, ἰλασκοντο. ναὶ μὲν ὅτι τοῦ
 ῥου δὲ τιμῇ τὸ ἡρόν ταύρου σεβίζονται. καὶ ὁ
 Αἰγυπτίους χρῆμα ἰσώτατον, τὴν χώραν ἐπινέμε-
 ται, καὶ οἱ ἐκεί μαντήϊόν τε ἀναπείθουσι, σημήϊον
 τὸ ἐκείνου τὸ ταύρου μαντικῆς. οὐ μετὰ πολλῶν
 δέ, καὶ λίβυδὸς ἐπέβησαν τὸ λόγον. καὶ γὰρ τὸ Λι-
 βύων μαντήϊον τὸ Αἰγυπτίων, καὶ ὅτι δὲ τὸν ἡ-
 ρα, ὅτι τὴν πύπου σοφίαν ἔρητο, παρὰ τὸν Αἰ-
 μωνα, καὶ οὗτοι κειροπρόσωπον ποιοῦνται. ἐγνο-
 σιν δὲ πούτῳ ἑκαστὸ καὶ Βαβυλώνιοι, οὗτοι μὲν,
 λέγουσι, καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, πολλοὶ
 ὑπόρου δὲ πούπου ὁ λόγος ὁ Αἰγυπτίων. ἑλλένων δέ,
 οὐτε παρ' Αἰθιοπῶν, οὐτε παρ' Αἰγυπτίων ἀστρο-
 λογίας περὶ ὁδοῦ ἡκονσαν, ἀλλὰ σοφίαν ορφεύς,
 ὁ οὐρανός

ὁ οὐρανὸς καὶ καλλιόπης, πρῶτον τὰ δὲ ἀπηνή-
 σατο, οὐ μάλα ἐμφανέως, οὐδὲ ὅτε φασὶ τὸν λόγον
 πρὸς τὴν γῆν, ἀλλ' εἰς γοητείαν καὶ ἰορρολογίαν, οἷον
 διανοίην ἐκείνου. περὶ αὐτοῦ γὰρ λύριον, ὅργιον τε
 ἐποίησεν, καὶ τὰ ἰορὰ ἠείδον. ἡ δὲ λύρη, ἐπὶ ἀμύμονος
 εἶδον, τὴν δὲ λυκομελὴν ἀστέρων ἀρμονίαν συνε-
 βάλλεν. ταῦτα οὐφείους διζήμενοι, καὶ ταῦτα ἀνα-
 κινέωμεν, πάντα ἐβέλγε, καὶ πάντων ἐκράτεον, οὐ
 γὰρ ἐκείνῳ τὴν λύρην ἐβλεπεν, οὐδέ οἱ ἄλλῃς ἐμε-
 λε μουσουργίης, ἀλλ' αὐτῇ οὐφείως ἡ μεγάλῃ λύ-
 ρῃ. Ἕλληνας τε τὰ δὲ πρέποντος, μοίρῳ γὰρ αὐτῷ
 οὐρανῷ ἀπέκριναν. ὁ ἀστέρων πολλοί, καλεόνταί
 λυρῇ οὐφείως. ἡ δὲ ὅτε οὐφεία ἰδῆς, ἡ λίθοισι ἡ
 χρυσίῃ μεμνημένη, μέσῳ ἔρεται ἔκκελθ' ἀείδουσι,
 μετὰ χροσὶν ἔχον τὴν λύρην. ἀμφὶ δὲ μιν ζῶα μυ-
 εῖα ἔστηκον, γὰρ οἷς καὶ ἀνθρώπων καὶ τοῦτον καὶ
 λέων. καὶ τῶν ἐκαστον οὐτ' ἀν' ἐκείνῃ ἰδῆς, μέμνησόν
 μοι πούτέων, καὶ ἐκείνους ἀοιδῆν, καὶ ἡ καὶ ἡ λύρη,
 καὶ δὲ καὶ τοῦτον, ἡ ὁ καὶ ὁ λέων, οὐφείως ἐπαί-
 ουσι. ἡ δὲ, τὰ λέγω, αἶψα γνοίης, σὺ δὲ καὶ γὰρ
 τῶν οὐρανῶν διέρκεο ἐκαστον πούτέων. λέγουσι δὲ
 τειρεσίῳ, ἀνδρῶν βοιώποιν, τῶν δὲ καὶ ὁ μαντοσύ-
 νης πᾶσι πολλὸν αἰρεται, ὅσον τὸν τειρεσίῳ γὰρ
 Ἕλλησι ἐπέειπεν, ὅτι τῶν πλανητομελῶν ἀστέρων, οἱ μὲν
 θήλειοι, οἱ δὲ ἀρσενικοὶ ὄντοισι, οὐκ ἴσα ἐκτελεουσιν.
 τῶν καὶ μιν διφυνεῖα γινώσκει, καὶ ἀμφὶ τοῦτον τειρε-
 σίῳ μυθολογεῖουσιν, ἄλλοτε μὲν θήλειον, ἄλλοτε δὲ

ἀρρενα. Ατρεὺς δὲ ὁ Θούσιος, πόδε τῇ πατρίᾳ βα-
 σιλεῖν φιλονεικόντων, ἥδη τοῖσι μὲν Ἕλλησι, ἀνα-
 φανδ' οὐκ ἀστρολογίης τε καὶ σοφίης φιλοῦναι μάλ-
 λις ἐμελε, καὶ τὸ ξυμὸν τῶν Αργείων, ἀρχεῖν ἐγνω-
 σάμενον τῶν, ὅσις τὸ ἐτόρου σοφίᾳ πεφορέσθους.
 γινῆσαι δὲ Θούσιος μὲν κείον σφίσι, τὸν γὰρ ἔφ' οὐρα
 νῷ σφηνάμενον, ὡς εἰδὲν, ἀπὸ τῶν δὲ ἀρρενα χυ-
 σσιν Θούσιος γινῆσαι μυθολογίῃσι. Ατρεὺς δὲ τὸ
 κελὶ πᾶσι, καὶ τῶν ἀνατολῶν αὐτοῦ, λόγον ἐποιή-
 σατο, ὅτι οὐκ ὄν ὁμοίᾳ φορῶν κελίος τε, καὶ ὁ κῶ-
 σμος κινεῖνται, ἀλλ' ὄν ἀντίθεον ἀλλήλοισι δια-
 δορμίσουσι. καὶ αἱ νῦν δύσιδε, δοκίονσαι τὸ κῶ-
 σμου δύσιδε εἶδ' οὐσαι, τὸ κελίον ἀνατολῆς εἶσι. τὰ
 δὲ ἐπὶ πόντα, βασιλεῖα μὲν Αργεῖοι ἐποίησαντο, καὶ
 μέγα κλέος ὑπὲρ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐργάσθαι. ἐγὼ δ' οὐκ οὐδὲ
 Βελλεροφόντῳ τοιαῦτα φρονέω. πῆλ' οὐ μὲν οἱ γὰρ
 νείδαι ἵππον οὐ μάλα πέθομαι, δοκίω δὲ μὲν ταῦ-
 τῳ τῶν σοφίᾳ μεθεπόντα, ὑψηλὰ τε φρονέον-
 τα, καὶ ἄστροισι ὁμιλέοντα, ὄν οὐρανὸν οὐχὶ ἔφ' ἵπ-
 πῳ ἀναβλεῖναι, ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ. ἵλα δὲ μοι καὶ ὄν
 φεῖξον τὸν Αἰτάμαντα εἰρηδῶν, τὸν δὲ κελίῳ χυ-
 σέω δι' αἰθέρα ἐλάσαι μυθεῖνται. καὶ μὲν οἱ καὶ
 Δαίδαλον τ' Ἀθλυσῶν, ξείνῃ μὲν ἡ ἵσπερ, δοκίω γὰρ
 μὲν οὐκ ἐξ ἀστρολογίης, ἀλλὰ οἱ αὐτὸς μάλιστ' ἐχέ-
 σατο, καὶ παρὰ τῇ ἐν τῷ κατηγύσατο. Ἰκαρος
 δὲ, νεότητι καὶ ἀτασθαλίᾳ χρεώμενος, καὶ οὐκ ἐπι-
 σκεπτὰ διήμηνος, ἀλλ' ὄν πολλὸν ἀρρενα ἔφ' οὐρα, εἰς

πεισε τὴν ἀληθείης, καὶ πάντες ἀποδοφάλλη τὸ λό-
 γου, καὶ ὅτε πείλασθ' κατ' ἐλπίδι ἀνέσσωρ πρη-
 γμάτωρ. τὸν ἑλλενδο ἀλλως μυθολογέουσι, καὶ
 κῶλπορ ἐπ' αὐτῷ γν' πῶδε τῇ θαλάσῃ, ἡ ἀρεῖορ
 εἰκὴ καλέουσι. τάχα δὲ καὶ Γασσιφάν, παρὰ Δαι-
 δαλου ἀκούσασα ταύρου τε πείρει, τὸ γν' τοῖς ἄ-
 στροισι φαινομένου, καὶ αὐτῆς ἀστρολογίης, εἰς ὅρῳ
 τα τὸ λόγου ἀπικέσθ', ὅθεν νομίζουσιν, ὅτι Δαίδα-
 λός μιν τρεῖς ταύρων γνύμφοδυσεν. εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ κα-
 τὰ μέρια τὴν ἐπιστήμην διελόντες, ἐκαστοι αὐτῶν
 ἄλλα ἐπ' ἐκ γνῶσαντο, οἳ μὲν τὰ ὅτε τὴν σεληναίην, οἳ
 δὲ τὰ ὅτε Δία, οἳ δὲ τὰ ὅτε ἥλιον σιναγεῖραντες,
 δρόμους τε αὐτέων πείρει λιμήσεος καὶ διωχέμεος.
 καὶ Ενδυμίων μὲν τὰ ὅτε τὴν σεληναίην διετάξα-
 το, Φαέθων δὲ τὸν ἥλιον. δρόμον ἐτεκμήρατο, οὐ
 μὲν γε ἀτρεκέως, ἀλλ' ἀτελέα τὸν λόγον ἀπολι-
 πὼν, ἀπέθανεν. οἳ δὲ τα γὰρ ἀγνοέοντες, ἡλίος πᾶσι
 δα, Φαέθωντα δοκέουσι, καὶ μῦθον ἐπ' αὐτέῳ οὐ-
 διαμᾶ πεισὸν δινέγονται. ἐλθόντα γὰρ μιν παρὰ
 τὸν ἥλιον τὸν πατόρα, αἰτέειν τὸ τὸ φῶς ἄρμα
 λυσιόχουειν, τὸν δὲ δουῦαι τέ οἱ, καὶ ὑποθέσθαι τῆς
 ἵππασίης τὸν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων, ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ
 ἄρμα, ἡλικίῃ καὶ ἀπειρίῃ, ἄλλοτε μὲν πρόσγει-
 λυσιόχουεν, ἄλλοτε πολλὸν τὴν γῆς ἀπαιωροῦμενος,
 εἰς δὲ ἀνθρώπους λυρύνει τε καὶ θάλαππος οὐκ αὐα
 χετόν διεφθεῖργεν. ὡδὶ τοῖσι δὴ τὸν Δία ἀγανακτέ-
 οντα, βαλεῖν πρηνῆσι Φαέθωντα μεγάλῳ, πεισόν-

τὰ δὲ μὴ αἰετῶν ποδισῶσαι, πρὶν ὅθ' ἔμεγα
 ἐποιον, ἔσε μετέβαλλον τὰ εἶδεα, καὶ νῦν εἰσι αἶ-
 γυροι, καὶ τὸ ἡλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δάκρυον σαλάου
 σιν, οὐχ οὐτῶ ταῦτα ἐγγύς, οὐδὲ ὅσιον αὐτοῖ-
 σι πείθεσθαι, οὐδὲ κελίῳ παῖδα ἐποίησας,
 οὐδὲ ὁ παῖς αὐτῷ ἀπέθανε, λέγουσι δὲ καὶ
 ἄλλα ἑλλένες πολλὰ μυθώδεα, τοῖσι ἐγὼ οὐ μά-
 λα τι πείδομαι, ὡς γὰρ δὴ ὅσιον πισῶσαι,
 παῖδα Αἰνείω Πάφροδιτης γένεσθαι, καὶ Διὸς
 Μίνω, καὶ Ἀρεὸς Ἀσκηλαφοῦ, καὶ Αὐτόλυκος Ερ-
 μέω; ἀλλ' οὐ τοι ἔκαστος αὐτέων, θεοφιλέων ἐγγύον
 το, καὶ σφίσι γυνομίνοισι, τῶν μὲν ἡ Ἀφροδίτη,
 τῶν δὲ ὁ Ζεὺς, τῶν δὲ ὁ Ἄρης ἐπέβλεψεν, ὅσοι γὰρ
 δὴ ἀνθρώποισι γνὴ γένε' ταῦτα οἶος διαποτίου
 σιν, οὐ τοι ὅπως τοκέων, ἐων τοῖσι πάντα ἔκελα
 ἐκτελέουσι, καὶ χόλι καὶ μορφίῳ, καὶ ὄργα, καὶ
 διανοίῳ, καὶ βασιλεὺς μὲν ὁ Μίνως, Διὸς ἡ γομέ-
 νου, καλὸς δὲ Αἰνείης, Ἀφροδίτης βουλῆσει ἐγγέ-
 το, ἑλέπης δὲ Αὐτόλυκος, ἡ δὲ οἱ κλεπτική, ὅς Ερ-
 μέω ἀπὶ πῶ. οὐ μὲν οὐδὲ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐ-
 διεσεν, οὐδὲ ὅν Τάρταρον ἐξέριψεν, οὐδὲ τὰ ἄλλα
 ἐμήσατο, οἷός τε ἀνθρώποι νομίζουσιν, ἀλλὰ φέρε-
 ται γὰρ ὁ Κρόνος τὴν ἑξω μορφίῳ, πολλὸν ἄφ' ἡ-
 μέων, καὶ οἱ ναυρήτε ἡ λίνκσις, καὶ οὐ γνῶσθι τοῖσι
 ἀνθρώποισι ὁράσθαι, διὸ δὴ μὴ ἐσαναί λεγου-
 σιν, ὅπως πεπεδημένον, τὸ δὲ βάθος τὸ πολλόν
 τοῦ πέρος, Τάρταρος καλεῖται, μέλις τε ἔκ τε Ομή-
 ρου

ρου τοῖ ποικίλῳ, καὶ τῷ Ἡσιόδῳ ἐπέωρ μάθοι αὐ-
 τος τὰ πάλαι τοῖς ἀστρολογέουσι ὁμοφανεύοντα.
 οὗτ' αὖ δὲ τὴν σειρὰν τοῦ Διὸς ἀπηνέγκται, καὶ τοῖ
 ἡλίῳ τὰς βολὰς, τὰ δ' ἡγὼ ἡμᾶτα εἶναι συμβά-
 λουμαι, καὶ τὰς πόλεις, τὰς γὰρ τῇ ἀσπίδι Ἡφαίστου
 ἐποίησεν, καὶ τὴν χορὸν, καὶ τὴν ἀλώλῳ, τὰ μὲν
 γὰρ ὅσῃσ' οὗ τὴν Ἀφροδίτῳ αὐτῷ, καὶ τοῦ Ἀρε-
 τοῦ μοιχείῳ λέλεκται, καὶ τὰ ἐμφανέα, οὐκ ἄλλο
 θεν, ἢ ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὠκεῖου πεποιμένη. ἡ γὰρ δὴ,
 ὡς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἀρεος ὁμοδρομῶν, τὴν Ομή-
 ρου αἰοδῶν ἀποργάζεται. γὰρ ἄλλοισι δὲ ἐπεὶ τὰ
 ὄργα ἐκάστω αὐτέωρ διωρίσθη, τῇ Ἀφροδίτῃ
 ἔπειτ' ὦρ, Ἀλλὰ σὺ γ' ἰμρόσθητα μετέχευ' ὄργα
 γάμοιο. τὰ δὲ τοῦ πολέμου, ταῦτα γ' Ἀρκίθῳ,
 καὶ Ἀθλῶν πάντα μελήσει. Ἀπὸρ οἱ παλαιοὶ ἰ-
 δόντες, μάλιστα μαντικῇσι ἐχέοντο, καὶ οὐ πάρος
 γορ αὐτῶν ἐποιέοντο. ἀλλ' οὔτε πόλεις ὠκίζον, οὐ-
 δὲ τέχναις ποδευόμενοντο, οὔτε φόνους ἐργάζοντο,
 οὔτε γυναικας ἐγάμον, πρὶν αὖ δὴ παρὰ μαν-
 τειῶν ἀκούσθαι ἐκαστα. καὶ γὰρ δ' ἡ τὰ μαντικῇα αὐ-
 τέοισι οὐκ ἔξω ἀστρολογίῃς ἴω. ἀλλὰ παρὰ μὲν
 Δελφοῖς, παρὰ γὰρ ἔχει τὴν πεφικτείλῳ, σύμβο-
 λον ἐπὶ παρθένῳ ἐπὶ οὐρανίῃ. καὶ δροακῶν ὑπὸ
 τῷ τρίποδι φθίγγεται, ὅπ' καὶ γὰρ τοῖσι ἀστροῖσι
 δροακῶν φαίνεται. καὶ γὰρ Διδύμοις δὲ μαντικῇον
 τοῦ Ἀπολλωνίου, ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ ὅτ' ἐκ τῶν ἡε-
 ρίων Διδύμων ὀνομάζεται. οὕτω δὲ αὐτοῖσι χρῆ-

μα ἰδὼν τὰ τοῦ ἡμικοποσινῆ ἐδόκειν, ὥς δ' ἡ Ο-
 δυσεὺς, ἐπειδὴ ἔκαμει πλανέμενον, ἐβλήσας
 αἰτρεκέας ἀκνῦσαι ποδὶ τῇ ἐωυτοῦ πρηγματάων, ὅτ
 ἔρμ Αἰδῶν ἀπῆκε, οὐκ ὅφρα ἴδῃ νεκρας, καὶ ἄ-
 τὸρ πέα χθόρον, ἀλλ' εἰς λόγους ἐλθεῖν Τειρεσίην ἐπι-
 θυμέων. καὶ ἐπειδὴ ὅτ ἔρμ χθόρον ἦλθεν, γῆθα ἡ
 Κίρκη δὴ ἤμνη, καὶ ἔσκαψε ἔρμ βόθρον, καὶ τὰ μὴ
 λα ἔσφαξε, πολλὰν νεκρῶν παρώντων, γν' τοῖσι
 Φίλκτρος Φίλωυτοῦ τὸ αἷμα πος ποῖν ἐβελόντων,
 οὐ πρότορον ἀφῆκεν οὐδ' ἔνι, οὐδὲ αὐτῇ τῇ μητρὶ,
 πρὶν Τειρεσίῳ γούσσει, καὶ θάνατο γράσαι εἰπεῖν
 οἱ ἑμικοπῆιον. καὶ ἀνέχετο, διψῶσα ὄρεων Φίλκ-
 τρὸς τὴν σκυλῇ. Λακεδαίμονιοι δὲ Λυκοῦργος
 τὴν πολιτείαν ᾤσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διετά-
 ξατο, καὶ νόμον στίσιμ ἐποίησαντο μεθ' αὐτῶν μη-
 δὲ ὅτ πόλεμον προχωρεῖν, πρὶν τὴν σελυαίῳ
 πλήρεια γενέσθαι. οὐ γὰρ ἴστω γνόμενον εἶναι τὴν
 δουρασίαν, αὐξανομένης Φίλκτρου καὶ ἀφα-
 νισμένης, πάντα δὲ ὑπὸ αὐτῇ διοικέσθαι. ἄλ-
 λα μοῦνοι Ἀρχαῖοι τὰυτὰ οὐκ ἐδίξαντο, οὐδὲ
 ἐπύκσαν ἀστρολογίῳ, αὐτοῖσι δὲ καὶ ἀστρολῶν, λέγου-
 σι καὶ Φίλκτρου ἐμμελῆαι προχρησέσθαι. οἱ μὲν
 ὦν πρὸ ἡμέων οὕτω κέρτα ἦσαν Φιλομαῖον, οἱ
 δὲ νῦν, οἱ μὲν αὐτῶν ἀδύατα εἶναι λέγουσιν, αὐ-
 θρώποισι τέλος εὐραδαῖ μαντικῆς, οὐ γὰρ εἶναι
 μὴ οὐτε πιστῶν, οὐτε ἀληθῆ. οὐδὲ ἔρμ Ἀρεα, ἡ τὸν
 Δία, γν' ὅτ οὐρανοῦ ἡμέων γένεσι κινέσθαι, ἀλλὰ τῇ
 μὲν

μὲν ἀνθρώπων πρηγματῶν οὐδ' ἐμὲν ὥρην
 κῆνοι ποιεόντου, οὐδ' ἐστὶν αὐτέισι πρὸς τὰδε κο-
 νωνίη, κατὰ σφῆας δὲ χρεῖη τὴν πολεμικῆς ἀναστρέ-
 φονται. ἄλλοι δὲ ἀστρολογίῳ ἀφ' οὐδέα μὲν, ἀν-
 φελέα δ' εἶναι λέγουσιν, οὐ γὰρ ὑπὸ μαντοσύνης
 ἀλλ' ἀστρολογίας, οὐκ ὅσα τῆσι μοῖραισι δοκούντα ἐπέ-
 χεται. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰδε ἀμφω ἐκείνα ἔχω εἰπεῖν,
 ὅτι οἱ μὲν ἀστέρων, γὰρ τῶν οὐρανῶν τῶν σφαιρῶν
 εἰλέονται, πᾶρόργον δὲ σφαιρῶν τῆς κινήσεως τῶν
 κατ' ἡμέας ἐκαστον ἐπιγίγνεται. ἢ ἐθέλεις ἵππου
 μὲν θείοντα, καὶ ὀρνίθων, καὶ ἀνθρώπων κλονεομέ-
 νων, λίθους ἀνασσελύνεσθαι, καὶ κάρφια δυνέ-
 σθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ δρόμου, ὑπὸ δὲ τῇ δλί-
 νῃ τῶν ἀστέρων μηδὲν ἄλλο γίγνεσθαι; καὶ ἐκ μὲν
 ὀλίγου πυρὸς ἀπορροίη δὲ ἡμέας ὀρχεται, καὶ τὸ
 πῦρ οὐδὲ ἡμέας καίει τι, οὐδέ οἱ μέλει τοῦ ἡμε-
 τέρου θάλαππετος, ἀστέρων δὲ οὐδ' ἐμὲν ἀπορροίη
 δεχόμεθα; καὶ μὲν τοι τῇ ἀστρολογίῃ, τὰ μὲν φαῦ-
 λα ἐοδὼς ποιῆσαι, ἀδυνάτῃ ὅστις, οὐδὲ ἀλλὰ ξα-
 ντὶ τῶν ἀπορρέοντων πρηγματῶν, ἀλλὰ οὐδὲ χρε-
 μύνους τὰδε ὠφελεῖ. τὰ μὲν ἐοδὼς εἰδύτας ἀξι-
 ξόμενα πολλὸν ἀπὸ πᾶσιν ὑφραίνει, τὰ δὲ ἀ-
 γνοῦντες φαῦλα θυμαρῶς δέχονται. οὐ γὰρ σφαι-
 ρῇ ἐπέχεται, ἀλλ' ἐν μελέτῃ καὶ πρὸς δόκην, ἥτις

δια καὶ πρὸς ἡγήτοι, τὰδε ἀστρο-

λογίης ποιεῖ ἐγὼν ὑπο-

λαμβάνω.

Δημόνακτος Βίος.

Εμελην ἄρα μὴ δὲ ὁ κατ' ἡμᾶς βίος, τὸ πᾶν-
 τάπασι μὲν ἄμοιρος ἐσθαι, ἀνδρῶν λόγον καὶ
 μνήμης ἀξίον, ἀλλὰ καὶ σώματος ἀρετῇ ὑποβ-
 ρυᾶ, ὃ γινώσκω ἄκρως φιλόσοφον ἐκφαίνειν. λέ-
 γω δὲ, εἰς τὴν βοιωτικὴν Σώστρατον ἀναφέρειν, ὃν
 Ἡρακλῆα οἱ Ἕλληες ἐκάλουν, ὃ ὥντο εἶναι, ὃ μά-
 λιστα εἰς Δημόνακτα τὸν φιλόσοφον, οὗ καὶ εἶδον
 αὐτὸς, καὶ ἰδὼν ἐθαύμαζα. πατόρω δὲ τὸν Δημόνα-
 κτα καὶ ἐπὶ μύκισον στυγερόμενον. ποδὶ μὲν ἐν Σω-
 στράτου, γὰρ ἄλλω βιβλίῳ γέγραπται μοι, καὶ διε-
 δήλωται, μέγας τε αὐτῷ, καὶ ἰσχυρὸς ὑπερβολῇ,
 καὶ ἡ ὑπαίθερος γὰρ τὸν Περσέας δίατα, καὶ ἡ ἐ-
 πίπνονος δὴν, καὶ τροφαὶ ὄρεοι, καὶ ὄργα οὐκ ἀ-
 πωδ' αὐτῷ ὀνόματος, καὶ ὅσα ἡ λυσὶς αἰρῶν ἐπρα-
 ξεν, ἡ ὀδοποιῶν τὰ ἄεστα, ἡ γυφιδῶν τὰ δ' ὑπο-
 ρα. ποδὶ δὲ Δημόνακτος ἡδ' ἡ δικαιομ λέγειν, ἀμ-
 φοῖν γένεα, ὡς ἐκείνός τε δὴ μνήμης ἐν τοῖς ἀρί-
 στοῖς τόλῃ κατ' ἐμὲ, καὶ οἱ γηραιότεροι τῶν νέων,
 καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὄρωντον, ἔχουσιν μὴ πρὸς
 τὰ ἀρχαῖα μόνον τῶν παραδειγμάτων σφᾶς αὐ-
 τοὺς βυθίζειν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἡμετέρου βίου κανόνα
 πρὸς τὴν ἐκείνου, καὶ ζήλωσιν ἐκείνου, ἀρίστην, ὧν οἶδα
 ἐγὼ, φιλοσόφου γηρόμενον. καὶ δὲ τὸ μὲν γῆρας Κῦ-
 πριος, οὐ τῶν ἀφανῶν, ὅτε εἰς ἀξίωμα πολιτικῶν, καὶ
 κτήσιν, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ὑπερβα-

νω γηρόμυλος. καὶ ἀξιώσας ἑαυτὸν τῷ καλλίστῳ,
 πρὸς Φιλοσοφίαν ὄρμησεν, οὐκ Αγαθοβούλου, μὰ
 Δι' οὐδὲ Δημητρίου πρὸ αὐτοῦ, οὐδὲ Ἐπικτήτου, ἐκ
 πεγειρανῶντων, ἀλλὰ πᾶσι μὲν σιωπήσας τῶ τοῖς,
 καὶ ἐπὶ Τιμοκράτει τῷ Ἡρακλεώτῃ, σοφῶ ἀνδρὶ,
 φωνῶν τε ὅτι γνώμῃ μάλιστα κηροσμημύνῃ. ἀλλ'
 ὁ γὰρ Δημόναξ, οὐχ ὑπὸ τούτων τινος, ὥς ἐφίω,
 παρακληθεὶς, ἀλλ' οἰκίας πρὸς τὰ καλὰ ὁρμῆς, ὅτι
 ἐμφύτου πρὸς Φιλοσοφίαν ὁρώσας, ἐκ παλαιοῦ
 θυτὸς κεννημυλός, ὑποδείδει μὲν τῷ ἀνθρωπείῳ
 ἀγαθῷ ἀπάντων, ὅλον ἢ παραθυρὸς ἑαυτοῦ ἐλθὼν
 διεύξει καὶ παρρησίᾳ, διετέλεσθαι, αὐτὸς τε ὁρθῶς
 καὶ ὑγιᾶ, καὶ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμενος, καὶ τοῖς
 ὁρώσι καὶ ἀκούουσι παραδείγμα παρεχόμενος, τὴν
 ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ τὴν γν' ὅτι Φιλοσοφῆν ἀλη-
 θεῖαν. οὐ μὲν ἀνίπτοις γε ποσὶ τὸ τοῦ λόγου, πρὸς
 ταῦτα ἤξει, ἀλλὰ καὶ ποιηταῖς σιῶτροφοῖς ἐγγύε-
 το, καὶ τῷ πλείστων ἐμμένοντο, καὶ λέγειν ἡσκητό.
 ὅτι τὰς γν' Φιλοσοφίας πειραγέσεις, οὐκ ἐπ' ὀλίγον,
 οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀκρῶ τῷ δακτύλῳ
 ἀφάμνηται, ἡπίστατο. ὅτι τὸ σῶμα δὲ ἐγγυμναστο,
 ὅτι πρὸς καρτερίαν διεπεπόννητο. καὶ τὸ ὅλον, ἐμμε-
 λήκει αὐτῷ μεθ' ἑνὸς ἄλλου πρὸς δ' αἶψαν εἶναι. ὥς ἐ-
 πεί καὶ ἐμαθὲν οὐκ ἐπὶ αὐτῷ δίστατον, ἐκὼν ἀπὸ ἡλ-
 δε τοῦ βίου, πολὺν ὑπερ αὐτοῦ λόγον τοῖς ἀφίσις
 τῷ ἐλλείψῃ κατελιπὼν. Φιλοσοφίας δὲ εἶδος ὅχ-
 γν' ἀκτινόμενον, ἀλλὰ πολλὰ ὅτι ὅσον κατεμύ-

ξας, οὐ πάνυ π' ἐξέφαινε, τίνι αὐτῶν ἔχαρξεν, ἐώκει
 δὲ ἄρ' ἑλθεῖν Σωκράτει μάλλον ὥκειώδαι, εἰ καὶ ἄρ' ἡγή-
 ματι, ὅτι τῇ τῷ βίον ῥασιῶν, ὅτι Σινωπέα Ζηλοῦ
 ἔδωκεν, οὐ παρὰ χαρὰν ἦσαν τὰ δὲ τὴν δία-
 ταν, ὡς θαυμάζοιτο, καὶ ἀρετὴν ποιεῖτο ὑπὸ τῶν
 ὑπὸ τυγχάνοντων, ἀλλ' ὁμοδύναμις ἅπασιν, καὶ πε-
 ρὸς ὧν, καὶ οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ καὶ τοῦ σιωπῶν,
 ὅτι ξυνοπολιτὸν ἔσθ', ὅτι τὴν μὲν τῷ Σωκράτους ἐ-
 ρωνεῖαν οὐκ ἐπιστήμῃ, χαλεπὸς δὲ Ἀθηναῖος μετὰ
 ἀρετῶν τὰς σιωπῶντας, ὡς αὐτὸς ἐπιστήμησαν
 τὰς ἀπὸ τῆς, μήτε καταφρονήσαντας ὡς ἀγνο-
 νοῦς, μήτε τὸ σκυθρωπὸν τῶν ἐπιτιμήσεων ἀρ-
 φούγοντας, πάντοίους δὲ ὑπὸ διφροσύνης γημο-
 μύλους, καὶ κροσμιωτόρους παραπολὺν, ὅτι φαιδρὸ
 τῶν, ὅτι πρὸς τὸ μέλλον διέλπιότας. ὅτι πᾶσι πο-
 τε γοῦν ὥφθη κεκραγὼς, ἢ ὑπὸ ῥῥῳατεῖν ὁμῶς ἢ
 ἀγανακτῶν, οὐδ' ἐπὶ ἐπιτιμῶν τῶν δίοι. ἀλλὰ τῶν
 μὲν ἀμαρτημάτων καθήκον, τοῖς δὲ ἀμαρτάνου
 σι σιωπῶντας, καὶ τὸ παρὰ δειγμα παρὰ τῶν ἰα-
 τρῶν ἡξίου λαμβανόμεν, τὰ μὲν νοσήματα ἰατρῶν,
 ὅτι καὶ δὲ πρὸς αὐτὸ νοσοῦντας οὐ χρωμνίαν. ἡ γὰρ
 γὰρ ἀνθρώπου μὲν εἶναι τὸ ἀμαρτάνειν, θεοῦ δὲ, ἢ
 ἀνθρώπος ἰσοθέου, τὰ πᾶσι δὲ ἐπὶ πανορθοῦν. τοιοῦ
 τῶν δὲ βίῳ χρωμνίαν, εἰς αὐτὸν μὲν οὐδὲν ἔστι
 το, φίλοις δὲ σιωπῶντας τὰ εἰρηστικά. καὶ αὐτὸς μὲν
 δι' ὑπερβολῆς αὐτῶν ὑπερίμνησκειν, ὡς ἐπὶ
 ὀλιγοχρονίοις τοῖς δὲ οὐσίμῃ ἀγαθοῖς ἐπαυρομένους.

αὐτὸς

αὐτὸς δὲ, ἢ πονήσαν ὁδονομήσαντες, ἢ φυγὼν διυχορρα-
νοντας, ἢ γῆρας ἢ νόσον ἀπαιωμένους, σὺν γελο-
τι παρεμυθεῖτο, οὐχ ὁρῶντας, ὅτι μετὰ μικρὸν αὐ-
τοῖς παύσεται μὲν τὰ ἀνιῶντα, λήθη δὲ τις ἀγα-
θῶν ἐλκεῶν, ἐλδοθεῖα μακρὰ πάντας γν' ὅλε
γὼ καταλύψεται. ἔμελε δὲ αὐτῷ, καὶ ἀδελφούς
ἐκαστὸντας διαλάττειν, καὶ γυναιξὶ πρὸς αὐτὸν γε-
γαμνήστας ἐρῶντων προταυδῆναι. καὶ τοῦ ἐλπί-
μοις ταρσπομήσαντες ἐμμελῶς διελέχθη, καὶ αὐτὸν πλεί-
στους αὐτῶν ἐπεισερ ὑποεργεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέ-
τρια. τοιοῦτός τις ἦν ὁ τρόπος τῆ φιλοσοφίας αὐ-
τοῦ, πρᾶτος καὶ ἡμῶν καὶ παιδρός. μόνον αὐτὸν
ὡς φίλος νόσος ἢ θάνατος, ὡς αὐτὸς τὸ μέγιστον τῶν
γν' ἀνθρώποις ἀγαθῶν, τὴν Φιλίαν ἡγοῦμενον, καὶ
ἐξ αὐτῆς φίλος μὲν ἦν ἅπασιν, καὶ οὐκ ἔστιν, ὅντινα
οὐκ οἰκείον γνόμενον, ἀνθρώπων γε ὄντα. πλείον δὲ ἢ
ἐλαττον ἔχειν, σπουδῶν γνῶσις αὐτῶν μόνοις, ὁρίζε-
ται, ὅπως αὐτὸν ἐδίδου αὐτῷ ὑπερ τὴν τῆ θορα-
πείας ἐλπίδα διαμαρτάνειν. καὶ ταῦτα πάντα
μετὰ Χαρίτων, καὶ Αφροδίτης αὐτῆς ἐπραττέτε,
καὶ ἐλεγε, ὡς αἰετὸν κωμικὸν ἐκείνο, τὴν περὶ τοῖς
χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆναι. τοιγαροῦν καὶ Αθην-
ναίων ὅ, τε σύμπας δῆμον, καὶ οἱ γν' ἔλει, ὑπερ-
φυῶς ἐθαύμαζον αὐτὸν, καὶ διετέλου, ὡς τινα τῶν
κρείττωνων πρὸς βλῆπον τοῦ. καὶ τοι γν' ἀρχὴν πρὸς
κρονε τοῖς πολλοῖς αὐτῶν, καὶ μῖστος οὐ μείον τοῦ
παρὰ τοῖς πλεῖστον ἐκτίσαστο, ἐπὶ τε τῇ παρῆν-

σία καὶ ἑλδουθεία. καὶ τινὲς ἐπ' αὐτὸν ἀνέστησαν
 Ἄννιοι, καὶ Μελιτοί, τὰ αὐτὰ κατηγοροῦντες, ἅ-
 πορ καὶ κείνοι τότε, ὅτι οὐτε θυὼν ὤφθη πώποτε,
 οὐτε ἐμνήθη μόνον ἅπασι τὰς ἑλδουσιίας.
 πρὸς ἅπορ ἀνδρείως μάλα σεφανωσάμενοι, καὶ
 καθάρων ἱμάτιον ἀναλαβὼν, ἔπαρελθὼν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν, τὰ μὲν ἐμμελῶς, τὰ δὲ ἐν τραχύτορον,
 ἡλικιὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀπελογησάμενος. πρὸς
 μὲν γὰρ τὸ μὴ τεθυγκῆαι πώποτε τῇ Αθλυνᾷ, μὴ
 θαυμάσαστε, ἔφη, ὡς ἀνδρὸς Αθλυνᾶιοι, εἰ μὴ πρό-
 τρον αὐτῇ ἔδυσσε, οὐδὲ γὰρ δίδου αὐτῇ τῇ παρ'
 ἐμοῦ θυσιᾷ ὑπελαμβανόν. πρὸς δὲ θάτορον τὸ
 τῇ μυσηείῳ, ταύτῃ ἔφη ἔχειν τὴν αἰτίαν, τοῦ
 μὴ κρινῶν ἡσασθαι στίσι τῇ τελετῇ, ὅτι αὐτὴ φαῦ-
 λα ἢ τὰ μυσηεία, οὐ σιωπήσεται πρὸς τοῦτον μηδὲ
 πω μεμνημένος, ἀλλ' ἀρετρεῖται αὐτὸς τῇ ὀργίῳ,
 αὐτὴ καλὰ, πᾶσι αὐτὰ διαγορεύσει ὑπὸ Φιλαν-
 θρωπίας, ὥς ἐστι Αθλυνᾶιους, ἡδὲ λίθους ἐπ' αὐτὸν
 γινώσκοντες, ἔχοντες, πρᾶτους αὐτῶν, ἔτιλεως γε
 νέουσι αὐτίκα, καὶ τὸ ἅπ' ἐκείνου ἀρξαμένους τι-
 μάει καὶ αἰδέσθαι, καὶ τὰ τελευταῖα θαυμάζειν.
 καὶ τοὶ θυτοὺς, γινώσκοντες τῇ πρὸς αὐτὸν λόγῳ, τρα-
 χυτόφω ἐχρήσατο, πρὸς μὲν, ἀνδρὸς γὰρ, ἔφη,
 Αθλυνᾶιοι, ἐμὲ μὲν ὀφειλόντες σεφανωμένον, ὑμεῖς ἡ-
 δὲ καὶ με κατεθύσατε, τὸ γὰρ πρότρον οὐκ ἐκαλ-
 λιόρησατε. βούλομαι δὲ γινῶσθαι παραδίδου τῇ θυσιᾷ
 ὥς τε ἅμα καὶ ἀσείως ὑπὸ αὐτῇ λελεγμένον. ἀρ-
 ξάμενος

ξαδται δὲ ἀπὸ Φαβωρίνου καλὸν, καὶ ὦρ πρὸς ἐκείνον
 εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ ὁ Φαβωρίνῳ ἀκούσας τινός, ὡς γὰρ
 γέλῳ ποιοῖτο τὰς ὁμιλίας αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῶν
 γὰρ αὐταῖς μελῶν, τὸ ἐπικεκλασμένον σφόδρα, ὡς
 ἀγῆρνες καὶ γυναικείον, καὶ Φιλοσοφία ἠκιστα πρὲ
 πομ, πρὸς τὸν ἡρώτα τὸν Δημόνακτα, τίς ὦρ,
 χλοῦναι τὰ αὐτοῦ; ἀνδρωπός, ἔφη, οὐδὲ θύαπάτη
 τὰ ἔχωμ τὰ ὦτα. ἐγκειμένον δὲ τοῦ σοφιστοῦ, καὶ
 ὁρωτῶντῳ, τίνα δὲ καὶ ἐφόδια ἔχωμ, ὦ Δημόναξ,
 ἐκ παλαιῶν δὲ Φιλοσοφίαν ἠκιστα, ὅρχεις, ἔφη, ἄλλοι
 τε δὲ ποτὲ ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἡρώτα τὸν Δημόνακτα,
 τίνα αἵρεσιν ἀσπάζεταιται μάλλον γὰρ Φιλοσο
 φία, ὁ δὲ, τίς γὰρ σοι εἶπεν, ὅτι Φιλοσοφῶ; καὶ
 ἀπὸν ἡδὲ, παρ' αὐτῷ ἡδὲ μάλα ἐγέλασε. τοῖ δὲ
 ὁρωτῆσαντῳ, ἐφ' ὅτῳ γελᾷ, ἐκείνῳ ἔφη, γελῶν
 μοι εἶναι ἐδοξεν, εἰ σὺν ἀπὸ τοῦ πῶγωντῳ ἀξιοῖς κεί
 νειναι ἐπὶ Φιλοσοφουῦτας, αὐτὸς πῶγωνα οὐκ ἔ
 χωμ. τοῖ δὲ Σιδωνίου ποτὲ σοφιστοῦ Αἰδωμένου
 δοκίμουτῳ, καὶ λέγοντῳ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπαινόν
 τίνα ποιοῦτον, ὅτι πάσης Φιλοσοφίας πεπείρα
 ται, οὐ χεῖρον δὲ αὐτὰ εἶπεμ, ἀλλ' ἐλεγγυ. εἰν Αἰσο
 τέλης με καλῇ ὑπὸ τὸν Λύκειον, ἐφομαι, αὐτὸν γὰρ
 ὑπὸ τὸν Αἰσθητικόν, ἀφ' ἑξομαι, αὐτὸν γὰρ ὑπὸ
 τὸν Ποικίλῳ, ἀφ' ἑξομαι, αὐτὸν γὰρ ὑπὸ τὸν
 πῆσομαι, αὐτὸς οὐκ ἐκ μέσων τῶν ἀκρομηνῶν
 οὐτῳ, ἔφη πρὸς τὸν ὄνομα, καλῇ σε γὰρ
 ρας. γὰρ οὐδὲν δὲ τινῳ, τῶν γὰρ Μακεδονία δὲ πα

ρύφωρ νεανίσκου ὠραίον, ὄρεχλειούτῳ αὐτῶρ, ἢ
 πωτένοντῳ ἐρώτημα πσοϋσιόν, καὶ κελού-
 οντῳ ἐπείμ τῷ συλλογισμοῦ τῶν λύσιμ, ἢ, ἔφη,
 οἶδα τέκνον, ὅτι πωραίνῃ. ἀγανακτήσαντῳ δὲ
 ἐκένου ὡδὶ τῷ ῥι ἀμχειολίας σκώμματι, καὶ
 σωμαπειλήσαντῳ, αὐτίκα σοι μάλα τῶν αὐδρα
 ἐπιδείξω, ὁ δὲ σὺν γέλωτι ἠρώτησε, καὶ γὰρ αὐ-
 δρα ἔχεις; ἐπεὶ δὲ τις ἀθλητὴς καταγελασθεὶς
 τῷ αὐτῷ, ὅτι ἐδίδτα ὥφθη ἀνθενὶ ἀμπεχόμε-
 νῳ, Ολυμπιονίκης ὦν, ἐπάταξεν αὐτὸν εἰς τῶν
 κεφαλῶν λίθῳ, καὶ αἷμα ἐρέυν. οἱ μὲν παρόντων
 ἠγανάκτουσιν, ὡς αὐτὸς ἔκαστος τετυπήμενός, καὶ
 ἐβόων ὡτὶ τὸν ἀνθύπατον ἰγναί, ὁ δὲ Δημόναξ, μη-
 δαμῶς, ἔφη, αὐδραδὸς πρὸς τῶν αὐθύπατον, ἀλλ' ἐ-
 πὶ τὸν ἰατρὸν. ἐπεὶ δὲ ποτε καὶ χρυσοῦ διακτύ-
 λιον, ὁδῶ βαδίζων, εὔρε, γραμμῶν πορὶν ἀγορᾶ
 πωπθεὶς, ἡγίου τῶν ἀρλεῖσαντα, ὅστις εἴη τῷ δια-
 κτυλίου δεσπότης, ἦκειν, καὶ εἰπόντα ὀκλῶ αὐ-
 τῷ, καὶ λίθον καὶ τύπον, ἀρλαμβαίνειν, ἦκον οὖν
 τις μερακίστος ὠραῖ, αὐτὸς ἀρλωλεκγίαι λέ-
 γων, ἐπεὶ δὲ ὁδοῖν ὕγιες ἔλεγον, ἀπιθί, ἔφη, ὦ πάτερ,
 καὶ τῶν αὐτῷ διακτυλίου φύλαξ, ὅσον γὰρ οὐκ
 ἀρλωλεκας. τῶν δὲ ἀπὸ ῥι Ρωμαίων βουλῆς τις, Α-
 θλιώτιστ' ἦν αὐτῷ δείξας πᾶν ὠραῖον, θυληδρῆ-
 αν δὲ καὶ δακελασμιόν, πρῶστε γοῶν σε, ἔφη,
 ὁ ἐμὸς ὑὸς οὐ ποσὶ, καὶ ὁ Δημόναξ, καλὸς, ἔφη. καὶ
 σοῦ ἄξι, καὶ τῇ μητρὶ ὅμοι. τῶν δὲ κωινόν, γν'

ἀρκτο

ἀρκτο δ' ἔρμα πειλοσοφουῖντα, οὐκ Ονώκρατον,
 ὡσπὲρ ὠνομάζετο, ἀλλ' Ἀρκεσίλαον ἱαλεῖν ἡξίου.
 ἐρωτήσαντο δὲ πινόντες, τίς αὐτῷ ὄρος διδασκα-
 νίας εἶναι δοκεῖ, μόνον διδασκόμενα ἔφη τὴν ἐλπίδε-
 ρον. ἐκείνου δὲ φήσαντο πολλοὺς ἐλδιθερούς εἶναι,
 ἀλλ' ἐκείνον νομίζω, τὸν μήτε ἐλπίζοντά τι, μήτε
 δεδιότα. ὁ δὲ, καὶ πῶς αὖ, ἔφη, τοῦτό τις διώκει,
 ἅπαντα γὰρ ὡς τὸ πολὺ τούτοις δεδουλώμεθα.
 καὶ μὲν, ἔφη, εἰ κατανοήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων
 πράγματα, εὖροις αὖ αὐτὰ οὔτε ἐλπίδος οὔτε φό-
 βου ἄξια, παυσανδίων πάντως καὶ τῶν ἀνιερῶν
 καὶ τῶν ἡδίων. Περικλέους δὲ τὸ Πρωτέως ἐπιπ-
 μῶντο αὐτῷ, ὅτι ἐγέλα τὰ πολλὰ, καὶ τοῖς ἀν-
 θρώποις πεσέπαιζε, καὶ λέγοντο, Δημόναξ ὁ κυ-
 νᾶς, ἀπεκείνατο, Περικλῆνι, οὐκ ἀνθρωπίζεις. καὶ
 μὲν καὶ φυσικῶν τινα, πῶς τῶν ἀντιπόδων δια-
 λεγόμενον ἀνασῆσας, καὶ ὕψι φρεῖν ἀγαγῶν, καὶ
 δέξας αὐτῷ τὴν γῆν ὑπὸ ὑδασι σκυῖν, ἤρτο, τοῖς
 τοῖς ἄρα αὖ ἀντίποδας εἶναι λέγεις; ἀλλὰ τί μά-
 γον πινὸς εἶναι λέγοντος, καὶ ἐπὶ δ' αὖ ἐχθρὸν ἰχυράς,
 ὡς ὅτι αὐτῶν ἅπαντες ἀναπείθει, καὶ παρεχειρ
 αὐτῷ, ὅποσα βούλεται, μὴ θαύμαζε, ἔφη, καὶ γὰρ
 αὐτὸς ὁμότεχνος εἰμὶ σοι, καὶ εἰ βούλῃ, ἐπου πῶς
 τὴν ἀρτόπωλιν, καὶ ὅπως με δεῖ μάς ἐπὶ δ' αὖ
 μικροῦ τὸ φαρμάκον πείθοντα αὐτῷ, διωῶαί
 μοι τὴν ἀρτόν, ἀνιπτόμεν τὸ νόμισμα, ὡς τὰ ἴσα
 τῇ ἐπὶ δ' αὖ διωῶαί με, ἐπεὶ δὲ Ἡρώδης ὁ πάντων.

ἐπὶ γίνετο τὸν Πολυδιδύκη, πρὸ ὧρας ἀφ' ὅθεν ἔρχονται,
καὶ ἡξίου ὄχημα ζεύγνυται αὐτῷ, ἔ' ἵππους πα-
ρίσπει, ὡς ἀνέκτιστο μὲν, καὶ δ' εἶπνον παρα-
σκευάζειν, πρὸς ἑλθὼν παρὰ Πολυδιδύκους, ἔ-
φη, κομίζω σοι τινὰ ἐπιστολήν, ἡ δὲ γνῶσις δὲ ἐκείνου,
καὶ οὐκ ἐβόησε, ὅτι κατὰ τὸ κρινόν, ἔ' αὐτὸς τοῖς ἄλ-
λοις σιωτρεῖται, ἔ' πάλαι αὐτῷ, καὶ εἰπόντος, τί
ἔν, ὡς Δημόναξ, Πολυδιδύκης ἄξιόν, αἰτιάται σε, ἔ-
φη, ὅτι μὴ ἥδη πρὸς αὐτὸν ἄπει. ὁ δ' αὐτὸς ὅσον
πρὸς αὐτῷ, καὶ γὰρ σκότῳ ἑαυτὸν κατέβηκεν, πρὸς
ἐλθὼν, ἔλεγε μάργος τε εἶναι, καὶ διώσκει αὐτῷ
ἀναγαγεῖν τὴν παλαιὴν τὴν εἰδωλὸν, εἰ μόνον αὐτῷ
τρεῖς πινὰς ἀνθρώπους ὀνομασθεῖ, μηδὲ γὰρ πῶπο-
τε πεπρωμένης, ὡς πολὺ δὲ ἐκείνου γνῶσις αὐ-
τός, καὶ ἀπορωῦντος, οὐ γὰρ εἶχεν πινὰ, οἶμαι, εἰπεῖν
τοιοῦτον, εἶτ', ἔφη, ὡς γὰρ, μόνος ἀφόρητα πα-
ρὲν νομίζεις, μηδὲ γὰρ ὁρῶν πρὸς αὐτὸν ἄμοιρον; καὶ
μὲν κακείνων κατὰ γὰρ ἡξίου, τῷ γὰρ ταῖς ὁμι-
λίαις, πάντων ἀρχαίοις καὶ ξυνοῖς ὀνόμασι χρωμένῳ.
γὰρ γοῶν ἐρωτηθέντι ὑπὸ αὐτῷ λόγον τινὰ, καὶ ὑ-
πὸς αὐτῷ ἀρετῆς ἀρετῆς, ἐγὼ μὲν σε, ἔφη, ὡς ἐταῖ-
ρι, νῦν ἡρώτησα, σὺ δὲ μοι, ὡς ἐπ' Ἀγαμέμνονος,
ἀρετῆς. εἰπόντος δὲ τινος τῷ ἐταίρῳ, ἀπὸ
μὲν Δημόναξ εἰς τὸ Ἀσκληπείου, καὶ πρὸς αὐτῷ
ταῖς ὑπὸς τὴν γοῶν, πάντων, ἔφη, ὡς ἐταῖ-
ρι, καὶ μὴ διώσκει καὶ τὸν δὲ γὰρ ἡμῶν ὅσον
μὲν ἀνθρώπων. ἰδὼν δὲ ποτε διὸς τινὰς Θεοσώ-
φους,

φας, ἡμιδὴ ἀπαιδύτους, γὰρ ζητήσῃ ἐρίζοντας,
 ἔτι μὲν ἄποπα ἐρωτῶντα, τὸν δὲ οὐδὲν πρὸς λό-
 γον ἀποκρινόμενον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν, ὦ Φίλοι, ἔφη, ὁ
 μὲν ἐτόρθε τούτων, τραχὺν ἀμελεῖν, ὁ δὲ αὐτῷ
 ἡσκιον ὑποτιθῆναι; Αἰαδοκλέους δὲ τὸ πῶδε-
 πατηκῆναι μέγα φρονουῦντῃ, ὅτι μόνῃ αὐτὸς
 ὄσι, καὶ πρῶτος τῶν διαλεκτικῶν, ἔφη, καὶ μὲν, ὦ
 Αἰαδοκλείς, εἰ μὲν πρῶτος, οὐ μόνῃ, εἰ δὲ μόνῃ,
 οὐ πρῶτος. Κεθήρου δὲ τὸ ὑπαπικῆναι, ὅποτε δὴ
 ῥηλασθὲς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπῆκε, πρὸς ἐβόσων ἄν-
 πατρί, πολλὰ κατὰ γέλασεν καὶ λέγοντος καὶ ποι-
 οῦντος, ἐπειδὴ τῶν ἐταίρων τις, ὁρῶν ταῦτα, ἔλε-
 γον αὐτῷ μέγα κἀδαρμα εἶναι, μὰ τῷ Δίῃ, ἔφη, ὦ
 Δημώναξ, οὐδὲ μέγα, καὶ Ἀπολλώνιον δὲ ποτε τῷ
 Φιλόσοφον ἰδὼν, μετὰ πολλῶν τῶν μαθητῶν δι-
 λαίνοντα, ἦδ' ἡ δὲ ἀπῆκε μετὰ πεμπῆος, ὡς οὐκ πα-
 ρεία τῶν βασιλῆς συνεσόμενῃ, πρὸς ἐρχεται, ἔ-
 φη, ὁ Ἀπολλώνιῃ, καὶ οἱ Ἀργοναῦται αὐτῷ. ἄλ-
 λου δὲ ποτε ἐρομένου, εἰ ἀθάνατος αὐτῷ ἢ ψυχὴ
 δοκεῖ εἶναι, ἀθάνατος, ἔφη, ἀλλ' ὡς πάντα. πῶδε
 μὲν τοι Ἡρώδου ἔλεγον ἀληθεύειν τῷ Πλατῶνι,
 φαιδρον οὐ μίαν ἡμᾶς ψυχὴν ἔχειν, οὐ γὰρ εἶναι τῇ
 αὐτῆς ψυχῆς Πηγίλαον, καὶ Πολυδύκη, ὡς ζῶν-
 τας ἐσθᾶν, καὶ τὰ τοιαῦτα μελετᾶν. ἐτόλμυσε δὲ
 ποτε καὶ Ἀθλωαίους ἐρωτῆσαι δημοσίᾳ, τῇ πρὸς
 ῥήσεως ἀκρόασις, δὴ τίνα αἰτίαν ἀπεκλείουσι αὐτοὺς
 Βαρβαρούς, καὶ ταῦτα, τῷ τὴν τελευτῶν αὐτοῖς

κατασκευάζοντο Εὐμόλπου, Βαρβάρου τ' Ὁρακλῆος
 ὄντος. ἔπει δ' ἔποτε πλεῖν μέλλοντι αὐτῷ, δὴ χαι-
 μῶν θ', ἔφη τις τῶν Φιλῶν, οὐ δ' ἐδοικας, μὴ αὐτὰρα
 πρὸντος τοῦ σκάφους, ἥ ποῦ ἰχθύων καταβρωθῆς;
 ἡ δ' αὖτε ἀγνώμων αὐτῷ εἶπε, ἔφη, ὁκνῶν ἥ ποῦ ἰχθύων
 καταδιαδιδῶμαι, ποσύντους αὐτὸς ἰχθὺς καταφα-
 γῶν. ῥῆτορ δὲ τινι, κἀκίστα μελετήσαντι, σιωπῆς
 λουστον ἄσκειν καὶ γυμνάζεσθαι. τοῖ δ' εἰπόντι θ',
 αἰεὶ ἐπ' ἐμαυτοὶ λέγω, εἰς ὅτως τοίνυν, ἔφη, τοιαῦ-
 τα λέγεις, μωρῶ ἀκροατῇ χρῶμαι θ'. καὶ καύτιμ
 δὲ ποτε ἰδὼν, δ' ἡμοσίᾳ ὑπὸ μιδῶ μαντοδόμενον,
 οὐχ ὁρῶ, ἔφη, ἐφ' ὅτῳ τὸν μιδὸν ἀπαιτῆς. εἰ μὲν
 γὰρ, ὥς ἀλλ' ἄξαι δὲ διωάμενος τ' ἐπικεκλωσμένον,
 ὀλίγον αὐτῆς, ὅποσον αὐτῇ αὐτῆς. εἰ δέ, ὥς δ' ἐδοικται
 τῷ θεῷ, πάντα ἔσαι, τί σου διώαται ἡ μαντική;
 πρὸς βύτου δὲ τιν' Ὁρωμαίου διωσάμενοισιν,
 καὶ τίν' ὀνόπλιον αὐτῷ μάχῃ πρὸς πάτηλαρ ἐ-
 πιδ' εἰξαμένον, καὶ ἐρομένον, πῶς σοι Δημόναξ με
 μαχῆσθαι ἐδίδαξε, καὶ λῶς, ἔφη, αὐτὸν ἔλινον τὸν αὐτὰ-
 ρωνιστὴν ἔχης. καὶ μὲν καὶ πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν
 ἐρωτήσεων πάντων διωσάμενος παρεστῆκεν, ἐρομένης
 γὰρ τιν' ὡς χλιδασμῶ, εἰ χιλίας μνᾶς ξύλων
 καύσαιμι, ὡς Δημόναξ, πόσαι μνᾶς αὐτῷ καπνοῦ γὰρ
 νοιντο, ἥ σοι, ἔφη, τίν' ἀποδοίμ, καὶ τὸ λοιπὸν πάν,
 καπνός ὅστις. Πολυβίου δὲ πινος, ἡμιδὴ ἀπαυδῶ
 του ἀνθρώπου, καὶ σολοῦρου εἰπόντος, ὁ βασιλεὺς
 μετ' Ὁρωμαίων πολίτεια τέτιμηνεν, εἴθε σε, ἔφη, Ἐλ-
 λυα

λλωα μᾶλλον, ἢ Ρωμαῖον πεποιήκην. ἰδὼν δὲ πι-
 να τῇν ὕπαρχον, ὡς ἔβλεπεν πολλοὶ ἐπὶ πορφυρέας
 μέγα φρονουῦντα, κύψας αὐτὸν πρὸς τὸ οὖς, καὶ ἐπὶ
 ἑδῆτος λαβόμενος, καὶ δέξας, ἔφη, ἄρα μὲν τοὶ
 πρὸ σοῦ πρόβατον ἐφόρει, καὶ ἡμεῖς πρόβατον. ἐπεὶ
 μὲν τοῖς οὐνοῖς, ὡς κηρύττειν εἰς τὸ ὕδωρ ζῶν ἐμβή-
 ναι, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, ὡς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καταβῆναι, εἰπέ-
 μοι, ἔφη, ἔπειτα πατρίδος αὐτὸν πείθεσθαι ἐμελλόμε-
 νος ἐρομένου δὲ τινος, ὁποῖα νομίζεις εἶναι τὰ ἐν Α-
 θῆναις, πόριμνον, ἔφη, καὶ κείθεν σοὶ ἐπιστελῶ. Αἰμῶν
 τῶν δὲ τινι, ποικίλῃ φαύλῃ, λέγοντι γεγραφέναι
 μονόστιχον ἐπίγραμμα, ὅπου ἐν ταῖς ἀσκήσεις κα-
 κέλουσιν ἐπιγραφῶναι αὐτὸ τῇ σήλῃ, οὐ χεῖρον ἢ
 καὶ αὐτὸ εἰπεῖν, Γαῖα λαβὲν Αἰμῶντος ἐλυσσιν,
 βῆδ' εἰς θεὸν αὐτὸς, Γελαῖας εἶπεν, οὐτὼ καλὸν
 ὄσιν, ὡς Αἰμῶντες, τὸ ἐπίγραμμα, ὡς ἐβδόμῃ αὐ-
 τὸ ἡδὴ ὑπεγράψαντο. ἰδὼν δὲ τὸν ὡς τῇν σκε-
 λῶν αὐτοῦ, οἷα τοῖς γέρονσι ὑπεκινῶς γίγνεται,
 ἦρτο, πρὸς τὸν Δημόναξ, ὁ δὲ μεθιστάς, Χάριον
 μετ' αὐτὸν, ἔφη, καὶ μὲν τοὶ καὶ Λακεδαιμόνιον τι-
 να ἰδὼν, τὸν αὐτὸ οἰκίῃ μασιγροῦντα, παύσαι,
 ἔφη, ὁμότιμον σαυτοῦ τὸν δούλον ἀρφαίνων. Δα-
 νᾶς δὲ τινος, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δίκῃ ἐχρύσης,
 κείνην, ἔφη, ὅτι δὲ Δαναὸν, ἢ Ακλεισίου θυγάτηρ.
 μάστιγας ἢ ἐπολεμῶντες ὁ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς
 ἐπίδοξιν φιλοσοφοῦσιν. ὅνα γοῦν ἰδὼν κωιδόν,
 τριβωνά μὲν καὶ τῆσαν ἔχοντα, ἀντὶ δὲ τῇ Βακ-

τρεῖς, ὑπεροχῶν κεκραγότες, καὶ λέγοντα, ὅτι
 Ἀντιδρόχους καὶ Κρωτήτος καὶ Διομήδους ὄξυ ζή-
 λωτις, μὴ ψεύδου, ἔφη, σὺ γὰρ Ὑπόριδου μαθητὴς
 ὦν τυγχάνεις. ἐπεὶ μὲν τοὶ πολλοὺς τῶν ἀθλητῶν
 εἴωρα κακομαχοῦντας, καὶ παρὰ τὸν νόμον τὸν γῆρα
 γῶνιον, ἀντὶ τοῦ παγκρατῖαίεω δάκνοντας, οὐκ
 ἀπφύστως, ἔφη, οὗς νῦν ἀθλητὰς, οἱ παρομαρβύω
 τοὺς λείοντας καλοῦσιν. ἄς εἴωρ δ' ἢ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ
 δικτηρὸν ἄμα, τὸ πρὸς τὸν ἀνθύπατον εἰρημνίον,
 ὡς μὲν γὰρ τῶν πιπνομένων τὰ σκέλη, καὶ τὸ σῶ-
 μα ὅλον, κωινῶν δὲ πινθῶν ὡδὶ λίθον ἀναβαίνουσιν,
 καὶ αὐτὸν ὄντα κατηγροῦντος αὐτοῦ, καὶ εἰς λιναι-
 δίαν δαβάλλοντος, ἀγανακτῆτας, καὶ κατὰ σπασ-
 δινῶν τὴν κωινὴν λελύσας, ἐμελλεν ἢ ξύλοις σιω-
 τρῖν, ἢ καὶ φυγῇ ζημιώσιν. ἀλλ' ὅγε Δημόναξ
 παρὰ τυχῶν, παρεντίτο συγχνώμην ἔχειν αὐτῶν,
 κατὰ τινα πάτριον τοῖς λωινῶν παρρησίαν θρασυ-
 σιωμνίῳ. εἰπόντος δὲ τοῦ ἀνθυπάτου, νῦν μὲν
 σοὶ ἀρεῖται αὐτῶν, ἀντὶ δὲ ὕστρον τοιοῦτόν τι τολμή-
 σαι, τί παθεῖν ἄξιός ὄξει; καὶ ὁ Δημόναξ, δρωπακι-
 δινῶν τότε αὐτὸν λελύσας, ἄλλω δ' ἐπινι, στρατο-
 πέδων ἄμα καὶ ἔθνους τοῦ μεγίστου τὴν ἀρχὴν ἐμ-
 πισδύθηντι, ἐκ βασιλείας ἐρομνίῳ, πῶς αὖ τις ἄ-
 ρεισι ἀρεῖται, ἀόργητος, ἔφη, καὶ ὀλίγα μὲν λαλῶν,
 πολλὰ δὲ ἀκούων. ἐρομνίῳ δ' ἐπινι, εἰ καὶ αὐτὸς πλε-
 οῦντας ἐδίδει, οἷσι οὐκ, ἔφη, τοῖς μωροῖς τὰς μελίσ-
 σας πηγῆναι τὰ λυγαί; πρὸς ᾧ τῇ Γοικίλῃ ἀνδριανῶν

τα ἰδὼν, τὴν χεῖρα ἀρκλειομένην, ὅψε ποτε, ἔφη,
 Αθηναῖος εἰκόνι χαλκῇ τετιμμημένην τῶν Κωναίων
 ῥορ. Ὡ μὲν καὶ Ρουφῖνον τὸν Κύπριον, λέγω δὴ τὸν
 χωλόν, τὸν ἐκ τοῦ ποδὶπάτου, ἰδὼν ὡς πολὺ τοῖς
 Ἰδριπῆταις ἐνδύατρίβοντα, οὐδ' ἐνδύειν, ἔφη, ἀνα-
 γχωτότορον χωλοῦ ποδὶπατητητοῦ. ἐπεὶ δ' ἐποτε
 ὁ Επικτήτης ἐπὶ μὲν ἅμα συνειβούλου ἐν αὐτῷ,
 ἀγαγέσθαι γυναικα, καὶ παιδοποιήσασθαι, πρὶν
 πειν γὰρ καὶ ὅτ' Ὀλισοφῶ ἀνδρὶ, ἐτόρον ἀνθ' αὐ-
 τοῦ καταλιπεῖν τῇ φύσει, ἐλεγκτικώτατα πρὸς
 αὐτὸν ἀπεκρίνατο, οὐκ ὡς ὁ Επικτήτης δὲς μοι
 μῦθον τῷ σαυτοῦ θυγατέρῳ. καὶ μὲν καὶ τὸ πρὸς
 Ερμῖνον τὸν Αἰετοπελικὸν ἄξιον ἀκρηνημονόσσαι.
 εἰδὼς γὰρ αὐτὸν παγκράτιστον μὲν ὄντα, καὶ μινεῖα
 κακὰ ἐργαζόμενον, τὸν Αἰετοτέλην δὲ, καὶ εἰς εὖ-
 ματ' αὐτοῦ τὰς δίκας καταγορεύας ἔχοντα, Ερμῖ-
 νε, ἔφη, ἀληθῶς ἄξιός ἐστι δίκας καταγορεύειν. Αθη-
 ναίων δ' ἐσκεπτομένων κατὰ ζήλον, τὸν πρὸς Κοριν-
 θίους κατασκήσασθαι θεῶν μονομαχίῳ, πρὸς εὐθὺς
 εἰς αὐτοῦ, μὴ πρότορον, ἔφη, ταῦτα ὡς Ἀθλωαῖοι
 ψευδέσθαι, ἀλλ' μὴ τοῦ ἐλεῖν τὸν Βωμόν καθέλη-
 τε. ἐπεὶ ὅς ἐστις Ολυμπίαν ποτὲ ἐλθόντι αὐτῷ ἡλῆιος
 εἰκὼνα χαλκῇ ψευδέσαντο, μηδ' αὖτις ὅτ' ἔφη,
 ὡς ἀνδρὸς ἡλῆιος, μὴ δόξητε ὄνειδίζειν τοῖς πωρό-
 νοις ὑμῶν, ὅτι μήτε Σωκράτους, μήτε Διογένηους
 εἰκὼνα ἀνατεθείκασι. ἡκουσά δ' αὐτοῦ ποτε καὶ
 πρὸς τὸν τῷ νόμῳ ἐμπειροῦ ταῦτα λέγοντος, ὅτι

Ἰνδιδυδύσιν ἄρχοντες εἶναι οἱ νόμοι, αὐτὰρ πονηροῖς
 αὐτὰρ ἀγαθοῖς χρᾶνται. οἱ μὲν γὰρ οὐ δέονται
 νόμων, οἱ δὲ ὑπὸ νόμων οὐδὲν βελτίους γίγνον-
 ται. τῶν δὲ Ομήρου σίχων ἦν ἡδὲ μάλιστα, Κάρ-
 θαν' ὁμῶς, ὃ τ' ἀργεὺς ἀνὴρ, ὃ τ' ἐπὶ πολλὰ ἐσθλός.
 Ἐπίνει δὲ ἔτι τὸν ὀδοσίτῳ, ὡς ἱωνικὸν τινα δημη-
 γόρον. ἐρωτήθεις δὲ ποτε, τίς αὐτῷ ἀρεσθεῖ τῶν Θε-
 λοσόφων, ἔφη, πάντων μὲν θαυμάσι, ἐγὼ δὲ Σω-
 κράτη μὲν σέβω, θαυμάζω δὲ Διογῆνη, καὶ Φιλῶ
 Αἰσίππῳ. ἐβίου δὲ ἔτι ὀλίγον δέονται τῶν ἐκ-
 τῶν, ἀνέστος, ἄλυπος, οὐδ' ἔτι γόγγυλός τις, ἢ αἰτή-
 ρας, Φίλοις χρῆσιμος, ἐχθρὸν οὐδ' ἔτι οὐδὲ πώπο-
 τε ἐχθρὸς, καὶ τοσούτῳ ὀρώτα ἐχθρὸν πῶς αὐτῶν
 Αθλιῶσιν αὐτοῖς, καὶ ἅπαντα ἡ Ελλάς, ὥς ἐπὶ ἰόν-
 τι ὑπεξαίσιπται μὲν αὖτ' ἄρχοντας, σιωπῶν δὲ γί-
 γνεται παρὰ πάντων. τὸ τελευτᾶν δὲ, ἢ δὲ ὑ-
 πέρβηνως ὦν, ἀκλῆτος, εἰς ἡν τύχοι, παρειῶν οἰκί-
 αμ, εἰδ' εἰπνεῖ, καὶ ἐκείνου δὲ, τῶν γυναικῶν θεοῦ
 τινα ἐπιφάνειαν ἡγουμένῳ τὸν περ ἄγχα, καὶ τινα
 ἀγαθὸν δαίμονα εἰσεληλυθῆναι αὐτοῖς εἰς τὴν οἰ-
 κίαν. παριόντα δὲ αἱ ἀρτῶν πόλιδος ἀνδρείον
 πῶς αὐτὰς, ἐκείνη ἄξιον ἔα παρ' αὐτῆς λαμβάνειν
 τὸν ἀρτόν, καὶ ἔπειθ' ὅτι τυχεῖαν αὐτῆς ἡ δ' ἐδ' ὠκῆα
 ὦσα, καὶ μὴ καὶ οἱ παῖδες ὁπώρας πῶς σφόδρα
 αὐτῷ, πατόρα ὀνομαζοντο. σάσεως δὲ ποτε Α-
 θλιῶσι γηρομῆνης, εἰς ἡλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 φανείς μόνον, σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτῷ, ὃ δὲ ἰδὼν

ἦδ' ἡ μετεγνωκός τις, οὐδ' ἔτι εἰπὼν, καὶ αὐτὸς ἀπὸ κλη-
 λωγῆς, ὅτε δὲ σιωπῆσεν, οὐκ ἔθ' οἷός τε ὦρ' αὐτῷ ἐ-
 πικυρεῖν, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν παρόντας τὸν γυναι-
 νιον τῶν κερύκων πόδια, λέγει μὲν ἄγῳρ' ἵ καλε-
 λίσωρ ἄθλων ταμίης, καιρὸς ἡ καλεῖ μὴ κέ τι μέλ-
 λειν. καὶ πάντων ἀρχόμενος, ἀπῆλθε τοῖς βίαις,
 φαιδρός, καὶ οἷος αἰετὸς τοῖς γυνυγαίουσι μὴ φαίνε-
 το. ὀλίγον δὲ πρὸς τὴν τελευτῆς, ἐρομένου πινός, πε-
 ρὶ ταφῆς τί κελεύεις, μὴ πολυπραγμονεῖτε, ἔφη,
 ἦ γὰρ ὁδὸς μὴ μεθ' ἡμῶν. φαρμάκον δὲ ἐκείνου, τί οὐκ ἔκ-
 αίσχρον, ὁρνεῖς καὶ λυσιβόραν πρὸς τῶν κλη-
 κούτου αὐτοῦ σάμα, καὶ μὲν οὐδ' ἔτι ἄτοπον, ἔ-
 φη, ὡς, εἰ μέλλω, καὶ ἀφ' ὧν ὄντων, ζωὴς ποίησι-
 μος ἔσεται. οἱ μὲν τοὶ ἀθληταὶ καὶ ἔδαντο αὐ-
 τὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρεπῶς, καὶ ἐπιπολὺ ἐπὶ γή-
 θου, καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ λίδιον, ἔφ' οὗ εἰώθει, ὅπό-
 τε κἀμοι, καὶ ἀπαύεσθαι, πρὸς τελευτῶν, καὶ ἐσεφά-
 νομαι ὅτι πρὸς τῷ αὐτοῦ, ἡ γούμνοι ἰδὸν εἶναι καὶ
 αὐτοῦ λίδιον, ἔφ' οὗ ἐκείνους. καὶ μὲν γὰρ τὴν ἐκφο-
 ρὰν, οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ ἀπώλτισε, καὶ μάλιστα τῶν
 φιλοσόφων, οὗτοι μὲν τοὶ ὑποδιδάσκοντες, ἐκόμενον
 αὐτὸν ἄχρι πρὸς τὸν τάφον. ταῦτα ὀλίγα πάν-
 τας ἐκ πολλῶν ἀπεμνημόνευσεν. καὶ ἔστιν ἅπασι τούτων
 τοῖς ἀναγινώσκουσιν λογίζεσθαι, ὅ-
 ποιός ἐστιν ἡ ἀνὴρ
 ἡ γούμνος.

Λυκίῳ καὶ Θεομνήστῳ.

Ερωτικῆς παιδιᾶς, ἑταῖρέ μοι θεόμνησε, δι-
 εωθινοῦ πεπληρωκὴς ἡμῶν τὰς λεκμηκότας
 πρὸς τὰς σωχεῖς ἀπουδᾶς ὧτα. καὶ μοι σφόδρα
 διψᾷ τὴν βιαιότητος ἀνείσεως, δύκαιρ' ἢ τῶν ἱλαρῶν
 σου λόγων ἐξέρχῃ χεῖρ. ἀδονῆς γὰρ ἢ ψυχῇ διώκει
 κοῦς ἀπουδῆς ἀνεχεῖσθαι. ποθοῦσι δὲ οἱ φιλότιμοι
 πόνοι, μικρὰ τῶν ἐπαχθῶν φροντίδων χαλαροῦν-
 τόν, εἰς ἡδονὰς ἀνέχεσθαι. πάντῃ δὲ με, ὑπὸ τῷ ὄρ-
 θρῳ, ἢ τῶν ἀκολάσων σου λόγων αἰμύλη καὶ γλυ-
 κεία πειθῶ κατὰ δύφρασιν. ὥς ὀλίγον δέμ, αἰεσί-
 δης γνῶμιζον εἶναι, τοῖς μιλησιακοῖς λόγοις ὑπο-
 κληνύμεν. ἄχθομαί τε, νῆσθ' οὐ σὺς ὄρωτας, οἷς
 πλατὺς εὐρέβη σηπὸς, ὅτι πέπασσαι διηγιόμε-
 ν. καὶ σε πρὸς αὐτῆς ἀντιβολούμεν Αφροδίτης,
 εἰ ποδὶ πᾶσι με λέγῃς εἰσας, εἰ τις ἄρ' ἔγω, ἢ κ' νῆ δία
 θῆλος ἐφείτοί σοι πόθ' ἢ ῥέμα πῇ μνήμῃ ἐκκαλέ-
 σασθαι. κ' γὰρ ἄλλως ἐορταστικῶν ἄρομεν ἡμέραν,
 Ἡράκλειαν θυοντες. οὐκ ἄγνοεῖς δὲ διό που τῷ θεῷ,
 ὡς ὄξυς ἔγω πρὸς Αφροδίτῳ, ἡδιστα ἔνδοξός μοι τῷ
 λόγῳ τὰς θυσίας πεποιήσεσθαι. Θε. θᾶττον αὖ μοι,
 ὦ Λυκε, θαλάσσης λύματα, κ' πυκνὰς ἀπ' ὄρα-
 νος νιφάδας ἀριθμῆσαι, ἢ ὅσους ἐμους ὄρωτας. ἔγω
 γ' ἔνδοξα καὶ αὐτῶν λεγὼν ἀρλελεῖσθαι φαρύτρῳ
 νομίζω, ὡς ἐπ' ἄλλοις τινα πῆλυναι θελήσωσιν, αὐτο-
 πλ.

πλὴν αὐτῶν ἢ διεξία γελαδῆσεται. χεῖλον γὰρ ἐκ
 τῆς ἀντίπαυδος ἡλικίας εἰς αὐτὸν ἐφύβους κειθεῖς, ἀλ-
 λαις ἐπ' ἄλλων ἐπιθυμίας βουκολοῦμαι. διὰ δὲ
 χοι ὄρωτόν ἀλλήλων, καὶ πρὶν ἢ λῆξαι αὐτὸν πλοῦ-
 ρος, ἀφ' ἧτονται διδύμοι, καὶ ἑλὼν Λορνάια τῆς πα-
 λιμφοῦς ὕδρας πολυπλοκάτορα, μήδ' ἰόλεων
 βοηθὸν ἔχειν διωκόμενα, πυνεῖ γὰρ ὁ σβγίνυτ' αὐτῶν.
 οὕτω τις ὑγρὸς τοῖς ὀμμασιν ἐνδοικεῖ μύωψ, ὅς ἀ-
 πταν καὶ λυτὸν εἰς αὐτὸν ἀρπάζων, ἐπ' οὐδ' ἐνὶ κόρῳ
 παύεται. καὶ σιωχῆς ἀφρεῖν ἐπὶ ἔρχεται μοι, τίς
 οὗτος Ἀφροδίτης ὁ χόλος, οὐ γὰρ Ἠλιάδης ἐγώ τις,
 οὐδὲ Λημνιάδων ὄρις, οὐδὲ Ἰππολύτειον ἀγρο-
 κίαν ὠφρυώμεν, ὥς ἐρεθίσαι τῆς θεῆς τὴν ἀπα-
 σον ταύτην ὀργήν. λν. τέπαισο τῆς ἐπιπλά-
 σου τῆς δυχοροῦς ταύτης ὑποκρίσεως, θεόμνησε.
 ἄχθη γὰρ, ὅτι πούτω τῶν βίω ἢ τύχῃ πλοσεκλήρω-
 σέ σε, τῆς χαλεπότητος ἐνὶ νομίσεις, εἰ γυναιξὶν ὠραίας,
 τῆς μετὰ πείδων τὸ καλὸν ἀνθούτων ὁμιλῆς, ἀλ-
 λὰ σοι καὶ καθαρσίω τάχα δέησι πρὸς τὸ δυχε-
 ρὲς οὕτω νόσημα, λεινὸν γὰρ τὸ πάθος, ἀλλ' οὐχὶ
 ἔσθ' ἂν τὸν πολὺν ἐσχέας λῆρον, εὐδαίμονα σαυτὴν
 εἶναι νομῖς, ὅτι σοι ὁ θεὸς οὐκ αὐχμηρὰν γεωργίαν
 ἐπέκλωσεν, οὐδ' ἐμπορικὰς ἄλας, τῆς στραπώτῳ
 ἐν ὀπλοῖς βίον. ἀλλὰ λιπαρὰν παλαῖσσαι μέλουσί
 σοι. καὶ φαιδρὰ μὲν ἐδῆς, μέχρι ποδῶν τὴν τρυ-
 φὴν καθεμμένη, διακείδ' ὅρ' ὅτ' ἡσκαμμένης κόμης ἐ-
 πιμέλειαι. τῶν γε μὲν ὄρωτικῶν ἡμεῶν καὶ αὐτὸ τὸ

Βασανίζον θυφραίνε, Ἐγλυκὺς ὁδὺς ὁ τοῦ πόθος
 δάκρυ, πειράζεις γὰρ ἐλπίεις, τυχῶν δ' ἀπ' ἡλέλου
 καὶ ἰσὴν ἡδονὴν ἔπαρξαι, Ἐπ' ἔμελλον. γνῶντος
 γοῦν διηγουμένου σου τὸν πολὺν, ὡς ἔπαρξαι ἡσίο-
 δω, καὶ τάλω, ὡς ἀρχήν ἡρώδης, ἱλαρὰ μὲν
 τῶν ὁμμάτων αἱ βολαὶ τακόπως ἀνυπαίνοντο. τῇ
 φωνῇ δ' ἰσὺ τῇ λυγρῇ θυγατρὶ, λεπτὸν ἄ-
 φροδύνω, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χήματος ὁδὺς δάκρυς ἦν,
 οὐκ ἐκένωρ μόνω, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῖς μνήμης
 ὄρων. ἀλλ' εἴ τι σοὶ τοῦ, ἡγ' ἔτι λυγρὸν δῖον, πόρι-
 πλου λείψανον ἀφῆται, μηδ' ἔν' ἀκρύνῃ, τῇ δὲ
 Ἡρακλῆϊ τὴν θυσίαν γνέλῃ παράχου. Θε. Βου-
 φάγος μὲν ὁ δαίμων, ὡς λυγρὸν, Ἐταῖς ἀπάπνοις,
 ὡς φασί, τῶν θυσιῶν ἦκισα τὸν πόμον. ἐπεὶ δ' αὖ
 τοῦ τὴν ἐτήσιον ἑορτῇ λόγῳ γεραίρομεν, αἱ μὲν
 ἐμαὶ διηγήσεις, δὲ ἑωθινὸν παραταθεῖσαι, κῆρον
 ἔχουσιν. ἡ δὲ σὴ μοῦσα ἔλπωρ στυγερῶς μετὰ
 νη ἀποδίδει, ἱλαρῶς τῇ θεῷ στυγερῶς δὲ σέσω.
 καί μοι γοῦν δικαστὴς ἴσθ', ἐπεὶ μὲν εἰς ἐπὶ πό-
 σε τοῦ πάθους ῥέποντα ὄρω. ποτόρους ἀμέμονας
 ἡγ' ἔσθ' Ἐλίοπαυδας, ἡ ἔσθ' ἡ γυναικίς ἀσμελίζον-
 τας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πληγὴς ἐκαστοῦ, καὶ δὲ πό-
 κεινὸς τρυτάνη, ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρω πλωσιγχεῖν,
 ἰσορροπῶς ταλαντοδύμααι. σὺ δ' ἐκτὸς ὤμ, ἀδελφῆ
 σὺ κειτῇ, τῇ λογισμῶν ἔβελτιον αἰρήσῃ. πᾶν-
 τα δὲ πῶς ἐλὼν ἀκκισμὸν, ὡς φιλότης, λυγρὸν
 εὐκὲς σοὶ ψήφον ἡ πόδι τῶν ἐμῶν ἐρώτων κείσῃ,
 ἡδὲ

ἦδ' ἡ φέρει. Λυ. παλαιᾶς, ὦ Θεόμνησε, καὶ γέλωτος
 ἦ καὶ τὴν διήγησιν, ἥ δ' ἐπαγγέλλεται πικρὰ σου
 δαΐον. ἔγωγ' οὐκ ὅτι ὑπογύου θλίψιν κερήσεως ἦ
 ψαμνῶ, εἰδὼς ὅτι λίαν, ἀλλ' οὐ παλαιᾶς, δὲ ὅτου
 δυνοῖν ἀνδρῶν ἀκκηῶς, πρὸς τούτοις σιωπώνως,
 ὡς ἀμιλλωμένοι, ἐπὶ τὴν μνήμην γ' αὐλοῦ ἔχω. δι-
 ρητο δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ πάθη, ὅτι οὐκ ὥς
 πρὸς σὺν, κατὰ δὲ κελίαν ψυχῆς αὐτῶν ὡρ, διττοὺς
 ἀρῶσαι μιδούς, τὸν μὲν Βονηδῶν, τὸν δ' ἀργυ-
 φα μῆλα νομόν. ἀλλ' ὁ μὲν ὑποφρυῶς παλαι-
 κῶς ἦδ' ἐρ, τὴν θύλειαν Αφροδίτῃ Βατραχρον ἡ-
 γούμην. ὁ δ' ἀγνόνων ὄρωτος ἀρῶν, εἰς γυ-
 ναῖκας ἐπρόκτο. δυνοῖν οὐκ μαχομένοι παθεῖν, ἀ-
 γωνοθετήρας ἀμιλλαν, οὐδ' αὖ ἐπ' αἶμα διωαίμην,
 ὡς ὑποφρυῶν θάλλω. καὶ μοι τὰ τ' λόγων ἔχνη ταῖς
 ἀκῶς γ' οὐ φεάγισται χεδόν, ὡς ἀρτίως εἰρημνῶ.
 πᾶσαν οὐκ ὑπὸ τιμῆσεως ἀφορμῇ ἐκ ποδῶν ἀρ-
 θέμην, ἃ παρ' ἀμφοῖν ἡκουῖα λεγόντοιν, κατὰ
 τὸ ἀκείβεις ἐπέξιμί σοι. Θε. ὅ μιν ἔγωγ' ἀπα-
 ναστὲς γ' ἔθην, ἀπαντικρὺ καθεδνύμαί σου, δέγμε-
 νον Αἰακίδην, ὁπότε λήξαι ἀείδων, σὺ δ' ἡμῖν
 τὰ πάλαι κλέα θ' ἱρωτικῆς δ' ἀφορᾶς, μελωδία
 πρᾶναι. Λυ. ἐπ' Ἰταλίαν μοι πλεῖν δ' ἀνοουμέ-
 νω, ταχυνανθῶν σκέφθ' ὕψις ἐπισο, τούτων τῶν
 διηρότων, οἷς μάλιστα χρῆσθαι λιβυνοὶ δοκῶσιν,
 ἔθνη Ἰωνίῳ κόλπῳ παρωκισμένον. ὡς δ' ἐνὶ
 πάντας ἐπ' αὐτοὺς θεοὺς πρὸς κωμῆας, καὶ Δία

ξυμῶν, ἵλεω στυφάλλασθαι δι' ἀπὸ ἡμῶν στρατίας,
 ἐπιχειροῦμαι, ἀπ' ἄσε, δεικνύω δόξει κατὰ
 ὑπὸ δάλασσαν. εἴτα σὺ παραπεμποντάς με διεξ-
 ωσάμεν, ἡκούσθαι ἡ παιδείας λιπαρὴς ὄχλος,
 οἱ στυγερὴς ἡμῶν γένεσθαι, ἀνταρῶς διεξ-
 γνωπῶ, δι' πρῶτης γού ἐπὶ, ἐγὼς ἐμαυτῶν
 ἰδρυῖται τοῦ λυβερνήτου. καὶ ῥοθίω τοῦ τῶν ἐλατ-
 ρων μετὰ μικρὸν ἀπὸ τῆς ἀναχθῆναι, ἐπειδὴ
 μάλα, καὶ τόπῳ, ἡμᾶς ἐκύμαινον αὔραι, τ' ἰσὺν
 ἐκ τῶν μεσοκίλων, ἀναρῶ καὶ ἐκαστὴν τὸ κίρας πο-
 σείλαμεν. εἴτ' ἀθρόας ἡ τῶν κέλων τὰς ὁδοὺς ἐκ-
 χεῖν, ἡρῶμα πηπλάμενον τοῦ λίνου, κατ' ὁδὸν,
 οἶμαι, βέλους ἐλάτῃσι ῥοίω δι' ἡμέτερα, βαρὺ τ'
 λύματος ὑποβρυχέμενον, ποδὶ τῶν χίρουσιν αὐ-
 τῶν πρῶτον. ἀλλ' ἄγε μὲν, γὰρ τοῦ μετὰ πρῶτον
 πληρῶσθαι ἡ παιδείας ἐχούμενα στυλίσθαι, κα-
 ρὲς, οὐ πάντῃ μικρῶν, ὡς δὲ δι' Κιλικίας τῶν ἐφο-
 ρῶν ἀμείψαντο, εἰς ἡμέτερον τοῦ Γαμφυλίου κύλπου,
 Χελιδονίας ὑποβρυχέμενον, οὐκ ἀμολγῶν, σὺ δὲ τυ-
 χῶς δι' παλαιᾶς Ελλὰδος ὁρους, ἐκαστὴ τῶν Λυκί-
 κῶν πόλεων ἐπεξήνουμεθα, μύθοις τὰ πολλὰ χαί-
 ροντο, οὐδὲν γὰρ γὰρ αὐτὰς ἑαφὲς θυλαμονίας
 ὁρᾶται λείψανον, ἀλλ' ἡ τῆς Ἠλιάδος ἀφ' ἡμῶν ῥόδου,
 τὸ στυγερὸν τοῦ μετὰ πρῶτον διανοπαῦσαι πῶς
 ὀλίγον ἐκείναμεν. οἱ μὲν οὐκ ἐρέτω, τὸ σκῆψαι
 ἐξ ἑαυτοῦ γὰρ αὐτοῦσαντο, ἐγὼς δὲ κλύω
 λαμ. ἐγὼ δ', οὐ τρεπισμένη μοι ξυμῶν ἀπαντα

κρὺ τοῦ Διονυσίου, καὶ ἡ χολὴ ἐβάδιζον, ἑσθρυνὺς
 ἀπὸ λαύσεως ἐμπιπλάμηντο. ἔστι γὰρ ὄντως ἡ πό-
 λιν Ἡλίου, πρέπορ' ἐχούσα τοῦ θεῶ ἡ κάλλιτο. ἐκ-
 ποδῶν δὲ τὰς ἐν τοῦ Διονυσίου σοῦς, ἐκείνου γὰρ
 φλὺ κατὰ πῦλον, ἅμα τοῦ τὸρποντι τοῦ ὄψεως, ἡ-
 ρωϊκούς μύθους ἀναγεύμενοι. οὐθὺ γὰρ μοι δύο
 ἢ καὶ τρεῖς πρὸς ῥύνησαν, ὀλίγου διάφοροι, πᾶσαν
 ἰστορίαν ἀφηγούμενοι, τὰ δὲ πολλὰ καὶ αὐτὸς ἐκεί-
 σία πρὸς λάμβανον. ἥδη δὲ τοῦ θεῶς ἄλις ἐχοντι, καὶ
 διανοσμεῖν μοι βαδίζειν οἶκα δὲ, τὸ ἥδιον ὑπὸ ξεί-
 νης ἀπὸ τῆς σέ μοι κέρους, ἀνδρὸς ἐκ παλαιού χρό-
 νου σιωπῆς, οὗς οὐδ' αὐτὸς ἀγνοῖν μοι δοκεῖς,
 πολλὰ κίς ἡμῖν ἰδὼν ἐπιφοιτῶντας ἐν ταῦτα, τὸν
 ἐκ Κορίνθου, Χαιρέκλειαν νεανίαν, οὐκ ἄμορφον ἐχον-
 τὰ τι, καὶ ἡμῶν πικρῆς ἀσκήσεως, ἅτε, οἶμαι, γυ-
 ναίοις γνώραϊζόμενον, ἅμα δ' αὐτῷ καὶ Καλλικρά-
 τίδαν τὸν Αθηναῖον, τὸν τρέπορ' ἀπλοϊκόν. πρὸς
 γουμνῶς γὰρ πολιτικῶν λόγων πρὸς ἵστατο, καὶ ταυ-
 τῇσι τοῖς ἀγοραίου ῥητορικῆς. καὶ δὲ καὶ τοῦ σώματος
 γυμναστικῆς, οὐδ' ἄλλό τι, μοι δοκεῖν, τὰς παλαι-
 ερας ἀγαπῶν, ἡ δὲ αὖτε παιδικὸν ὄρωτας, ὅπως
 γὰρ εἰς αὐτὸν ἐπὶ ὄντο. τοῦ δὲ πρὸς τὸν ἥλυν μίσει, πολ-
 λά καὶ Προμηθεὺς κατεκράτο. πόρρωθεν οὐκ ἰδὼν ἐ-
 κείνός με, γήθους καὶ χαρᾶς πλεοὶ πρὸς ὁδὸν ἀμωρ.
 εἶθ' ὅποια Φιλῆ, διεξιωσάμενοι, πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν
 ἐκείνους καὶ ἡξίωσεν με. καὶ γὰρ Φιλονεοῦ ὡς ὁρῶν
 πρὸς αὐτῶν, τὸ μὲν τῷ ἄλλῳ ἐπορ, καὶ Καλλικράτῃ

δα καὶ Χαρείκλεις, ἀμφω καλῶς ἔχον, ὅτι ὑμᾶς
 παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν, ἵνα μὴ πλείω τῷ ὄριμ' ἐγείρωτε.
 ταῖς δὲ ἐφεξῆς ἡμέραις, τρεῖς γὰρ σὺν ταῦτα ἢ τέτ-
 ταρας διεγνώκα μάλιστα, ἀμοιβαίως ἀνδιστάσαστέ
 με, λιγύρω δὲ κειθεῖς ὁ πρότορ' ὅ. δὴ καὶ ταῦτα. καὶ
 κένιν μὲν τῷ ἡμέραν εἰσάφρχω ἐγὼ, τῇ δ' ἐ-
 πούσῃ Καλλικρατίδας, εἴτα μετ' αὐτῶν, ὁ Χαρεί-
 κλεις, ἐώρων δὴ καὶ παρὰ τῷ ἐσέσῃ, γνᾶργ' ἢ
 ἐκαστοῦ δὲ ἀθέσεως τε κημία. ὁ μὲν γὰρ Ἀθλωα-
 ος δὴ μόρφους πασι δὴ δέησεν. καὶ πᾶς οἰκίτης
 αὐτῷ χεῖρον ἀγῆσαι. καὶ, μέχρι τοῦ πρώτου ἔπο-
 γραφῆτος αὐτοῖς χρόνῳ παραμυθιόνον, ἐπειδὴ αὐ-
 τὸν ἐπὶ τοῖς αἰ παρῆσαν, οἰκονόμοι, καὶ
 τῷ Ἀθλωαοὶ χρεώων ληθεμόνον ἀπετέλλοντο. Χα-
 ρεικλῆ γὰρ μὲν πολὺς ὀρχηστρίδων καὶ μουσουργῶν
 χορὸς εἴπερ. καὶ πᾶν τὸ δ' ὠμοποιοῦ, ὡς σὺν ὁδομο-
 φορείοις, γυμνασίου μεσὸν καὶ, αὐτὸς οὐδ' ἀκαστῇ
 παρόντος, εἰ μὴ τι που νῆποιοι, ἢ γέροντες ἔποδ' ἔλ-
 ὄντο ποῖος ὀφθαλμοῦ, τοῦ χρόνου ζήλοισιν ἵπτας ἔπο-
 οὐκ ἔχοντος. καὶ μὲν οὐκ, ὡς ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ τοῦθ' ἵκα-
 να ἢ ἀμφοτέρων γνώμης δ' ἔγχεα. πολλάκις γὰρ
 μὲν, ἐπ' ὀλίγον ἀφ' ἑαυτῶν πινεῖς ἐπ' αὐτοῖς ἐκινή-
 θησαν, οὐκ ὡς πῶς ἔχειν τι τῷ ζήτησιν, ἀλλ' ἐπεὶ
 λαερός καὶ ἀνάγκη, συμπλοὺς ἐθελήσαντας αὐ-
 τοῦ ἐπειγόμεν, διχνοῦντο γὰρ εἰς ἱππικὴν ἀπαι-
 ρεῖν ὁμοίως ἐμοί. καὶ δέξαν ἡμῖν, Κνίδ' ὠ πρὸ σορμῆ-
 σαι κατὰ θέαν, καὶ τὸ Ἀφροδίτης ἰδὲ μὲν ποθήσαν-

τὸν ἰσθρὸν, ὑμνεῖται δὲ τούτου ᾧ Πραξιτέλους
 θυχορείας ὄντως ἐπαφρόδιτον, ἡρέμα τῇ γῇ πω-
 σιλεχθῆκεν, αὐτῆς, οἶμαι, Πιθεοῦ λιπαρὰ γαλή-
 νη πομπησολούσης τὸ σκαφθῆ. τοῖς μὲν οὖν ἄλ-
 λους ἐμελεον αἱ σωήσεις παρασκηδύαι, ἐγὼ δὲ τὸ ἐ-
 ρωπητὸν ζεύγος ἐκατόρῳθεν δ' ἀνέμεικτο, κύκλω
 πόδιεν τὴν Κνίδον, οὐκ ἀγελασὶ Πικράμουπι-
 κῆς ἀσπασίας μετέχωρ, ὥς γν' Αφροδίτης πόλει.
 σοῖς δὲ Σωσράτου, καὶ τὰλλα, ὅσα τόρπειν ἡμᾶς
 ἐδιδάκτο, πρῶτον ἐμπόδιελθόντων, ὑπὲρ τῶν νεῶν δ'
 Αφροδίτης βαδίζομεν, νῶ μὲν, ἐγὼ τε καὶ Χαι-
 κῆς, πάνυ πρὸ θυμῶς, Καλλικρατίδας δ', ὥς ἐ-
 πίθεον θύλειαν ἄκωρ, ἡδίων αὖ, οἶμαι, Πικρινίδας
 Αφροδίτης τῶν γν' Ὀεσπιαῖς ἀντικαταλλαξόμενοι
 ὀρώτα. καὶ πως δὴ θυὸς ἡμῶν, ἀπ' αὐτῶν τ' τεμνύς,
 Αφροδίτῳι πρὸ σέπνδυσαν αἶραι. τὸ γὰρ αἰθέριον,
 οὐκ εἰς ἐδιαφθῆ ἄγονον μολιστὰ, λίθων πλάξι λεί-
 ας ἐσρωμνίον, ἀλλ' ὥς γν' Αφροδίτης, ἅπαν ὡς γὰρ
 νιμον ἡμέρων καρπῶν, ἀταῖς κῆμαις δὴ θαλάσῳ
 ἄχρ' ὑπὲρ ὅσοντα, τῶν περὶ ξέρεα σιωωρόφω.
 πρὶ τὸν γε μὲν ἡ πονκῶν καρπος ἐπὶ θήλῃ μυρρίνῃ,
 πρὸ τὴν δὲ σπασιναν αὐτῇ, δ' ἀφίλῃς πεφυκῆα, τῶν
 τε λοιπῶν δ' ἐν δ' ὅρων ἐκαστον, ὅσα κάλλους μετείλη-
 χον. οὐδ' αὖτ' αὐτὰ γέροντος ἡδὴ χρόνου πολὺ καβαύ-
 αενον, ἀλλ' ἔτι ἀκμῆς σφρυγῶντα, νέοις κλωσὶν ὡς
 ὦρεα. τούτοις δ' ἀνέμεικτο καὶ τὰ καρπῶν μὲν
 ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' ὅμορθεῖαν ἔχοντα καρπῶν,

λυπαρέτῳ γε καὶ πλατανίσῳ αἰθέρα μήνη. ἔ
 σῶν αὐταῖς αὐτόμολθ' Αφροδίτης, ἥ δ' ἔλθευ πά-
 λαι φυγὰς, δάφνη. παντί γε μὴν διγύδρῳ, ποδι-
 πλεγδῶν ὁ Φιλόρως πρῶσι πενιέσις. ἀμ Φιλα-
 φῆς ἀμπελοι πυκνοῖς κατ' ἡρτῶν το βότρυσι. τῶ-
 πνοτόρα γὰρ Αφροδίτῃ μετὰ Διονύσου. καὶ τὸ παρ
 ἀμφοῖν ἡδὺ, σύγκρατον, εἰ δ' ἀκρὸν χυθεῖν ἄλ-
 λων, ἥ τῳ θυφραίνουσιν. ἡ δ' ὑπὸ ταῖς ἄγαν
 παλινσκίοις ὕλαις ἰλαραὶ λισίαί, τοῖς γνῆσι δῶδε
 θέλοισιν, εἰς ἃ τῷ μὲν ἀσικῶν, σπανίως ἐπιφοίτων
 τῆς, ἀθρόοθ' δ' ὁ πολιτικός ὄχλ' ἐπ' ἀνυγύει
 ζῶν, ὅντως Αφροδισιάζοντο. ἐπεὶ δ' ἰκανῶς τοῖς
 φυτοῖς ἐπάρφθη μὲν, εἴσω τῶ νῶν παρῆκε μὲν, ἡ μὲν
 ἐν θεῷ γνῆσι μέσῳ κατὰ βῆδον τοῦ. παρείας δὲ λίθου δ' αἰ-
 δαλμα καλλιτον, ὑπορρήφανον, καὶ σεσηρότι γέ-
 λωτι μικρὸν ὑπομειδῶσα. πᾶν δὲ τὸ καλὸν αὐ-
 τῆς ἀκάλυπτον, οὐδεμίᾳς ἐδῆτ' ἀμπελῶν σῆς,
 γυγύμνωται, πλὴν ὅσα, τῇ ἐτέρᾳ χεὶρ, τῶν αἰδῶ
 λευκώτως ἐπικρύπτειν. ποσὺ τό γε μὴν ἡ δ' ἡμιερ-
 γὸς ἴχουσε τέχνη, ὥς τῶ αὐτίτυπον οὐτῶ, ἔκασ-
 τὸν τῶ λίθου φύσιν ἐκείσιν μέλεισιν ἐπιπρε-
 πειν. ὁ γοῦν Χερεικλῆς ἐμμανὲς τι καὶ παράφορον
 ἐμδοήσας, θυτυχέσας, εἶπε, θεῶν, ὁ δ' αὖ ταύτῳ
 διεθείς Αρης. καὶ αἶμα πρὸ σφραμῶν, λιπαροῖς τοῖς
 χέλεσιν, ἐφ' ὅσῳ μὴ δῖω αὐτῶν, ἐκτένωσιν ἄν αὐχρῆνα,
 κατεΐλει. σὺ γὰρ δ' ἐφ' ὧς ὁ Καμικρατίδας, καὶ
 νοῦν ἀπὸ βῆμα ζῶν, ἐστ' δ' ἀμ Φιθυρ' αὐτ' ὁ νεῶς,

Ἐ τοῖς θέλουσι τὴν θεὸν ἰδεῖν ἀκρεβῶς, καὶ ἡτ' ἰδέσθαι
 του, καὶ ἵνα μηδ' ἂν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ. δι' ὅυμα-
 ρείας οὐκ ἔστι, τῇ ἐτόρ' αὐτῆς παρελθῶσι, τὴν ὅπι
 ὡς ὅμορ' αὐτῆς ἴσθαι. δέξαν' ἔν, ὅλῳ τὴν θε-
 ὸν ἰδεῖν, εἰς τὸ λατόπιρ τῷ συκῷ ποδὶ ἡλθομεν.
 εἴτ' ἀνογείσῃς τὴν θύρας ὑπὸ τῷ κλειδουφύλακῳ,
 εἶναι πεπρωμένον γυναικίου, δάμ' αὐτῆς αἰφνίδιον
 ἡμᾶς ἔχει τὴν ἡμέραν. ὁ γυνὴ Ἀθηνᾶς, ἡ συκὴ πρὸ
 μικροῦ βλέπωρ, ἐπεὶ τὰ παλαιὰ μέρη τῆς θεῆς καὶ
 τῶν πόλεωρ, ἀθρόως, πολὺ τῷ Χαιρέκλειους ἐμμανέ-
 σθον ἀνεβόσθον. Ἡρακλεις, ὅση μὲν τῶν μετὰ φρέ-
 νων ὀρυθμῶν, πῶς δὲ ἀμειλιφῆς αἱ λαγόνες,
 ἀγνάρισμα χαρὸς πληθύν. ὡς δὲ ὅλῳ ἰσχυροὶ τῶν
 γλουτῶρ αἱ σπέρκον ἐπικυρτουῦται, μήτ' ἄγαν
 ἐλλίπεις, αὐτοῖς ὅσῃς περὶ σπέρκον, μήτε εἰς
 ὑπεροχὴν ἐκκεχυμένα ποιότῃτα. τῶν δὲ τοῖς ἰ-
 σχυρίοις ἐνὶ φραγισμῶν δὲ ἐκαστῶν τύπων, οὐκ
 αὐτῶν εἶποις, ὡς ἡδὺς ὁ γέλωρ, μικρὸν τε, καὶ ἐν ἡμέ-
 ρῃ τῷ τεταμένῳ ἀγρίῳ ποδὸς, ἡ κλειδουφύλαξ ὀρυ-
 θμοί. τοιοῦτος ἀρ' ἂν Γανυμήδης, γν' οὐρανῷ Διὶ τῷ νῦν
 κταρ ἡδὺς ἐγχεί. παρὰ γὰρ μὲν ἡδὺς οὐκ αὐτῶν ἐγὼ
 ἴσθαι μὲν, ποτὲν ἐδέξαμεν. ἐνθ' αὖτις τῶν τοῦ
 τα τῷ Καλλιμαχίδου βοῶντος, ὁ Χαιρέκλεις, ὑπὸ
 τῷ σφόδρα δάμ' αὐτῶν, ὀλίγον δὲ ἐπὶ πετῆγει, τα-
 κτόρ' οὐκ, καὶ ῥέον γν' τοῖς ὅμοις πρὸς αὐτῶν
 νῶν. ἐπεὶ δὲ τῷ θαυμάζειν ὁ κλειδουφύλαξ ἡμᾶς ἀπὸ ἡλα-
 ξον, ὡς δὲ τῶν μερῶν αὐτῶν ἐνὶ πόλιν, ὡς αὐτῶν γν'

ἐδὴ πηλιδ' α, ἤλεγχε δ' αὐτ' τὴν ἀμορτίαν ἡ πε
 εἰ τὰλλα φη λίθο λαμπρότης. ἐγὼ μὲν ἐν πιδανῇ
 τὰλινθες εἰκασία τοπαζωμ, φύσιν ὁμῶς τοῦ λίθου,
 τὸ βλέπόμενον εἶναι, παύθ' γὰρ οὐδὲ τούτων ὄξιν
 ἔξω, πολλὰ δὲ τοῖς κατ' ἀκρον εἶναι διωαμνίοις
 καλοῖς ἢ τύχη παρεμποδίζει, μέλαιναν ἐν ἐπιπλῶ
 οὐα φυσικῶς πινὰ πηλιδ' α νομίζω, καὶ ἡτ' ὅτ' α
 Πραξιτέλους ἐθαύμαζον, ὅτι τοῦ λίθου τὸ δύσμορ-
 φον, γν' τοῖς ἡτορ ἐλέγχεται διωαμνίοις μέρεσιν
 ὑπεκρυψν, ἢ δὲ παρεσῶσα πλησίον ἡμῶν ζώον-
 ρθ, ἀπίστου λόγου λεγὼν πρὸς δωκενίσουσαν, ἔφη
 γὰρ, οὐκ ἀσίμου γήρους νεανίαν, ἢ δὲ πρᾶξις αὐάνυ
 μου αὐτῶν ἀνίγκασε, πολλάκις ἐπιφοιτῶντα ἔειπε
 μύσει, σὺν δειλαίῳ δ' αἰμονι δρασδιῶναι φη θεῶ, καὶ
 πανήμορον αὐτῶν γνῶσται εἶδοντα ἔειπε ναῶ, κατ'
 ἀρχὰς ἔχειν διωαμνίοις ἀγισίας δόκησιν, ἐκ
 τε γὰρ φη ἑωθινῆς κώτης, πολὺν πελαμειάνων τὸν
 ὄρθρον, ἐπεφοῖτα, καὶ μετὰ δύσιν ἀκων ἐβάδιζον
 οἴκαδ' ε. τὴν δ' ὅλυν ἡμέραν ἀπαντικρὺ φη θεῶ κα
 βεζόμενθ, ὁρθὰς ἐπ' αὐτὴν διωκεῖς τὰς τῶν ὁμ-
 μωτων βοτὰς ἀπῆρειδον. ἀσσημοὶ δ' αὐτῶ ψιθυρι
 σμοὶ, καὶ λελεῖσθαι λαλιᾶς, ἐρωτικαὶ διεποραί
 νοντο μεμφεις. ἐπειδὴν δὲ καὶ μικρὰ τοῦ πάθους
 ἐαυτῶν ἀρεθουολῶσαι θελήσειε, πρῶσειπὼν, τί δὲ
 τραπέζην τέτταρας ἀσφαγάλους λιθυκῆς δορκῆς
 ἀπαρεθμίσας, διεπέτθονε τὴν ἐλπίδα. καὶ βα-
 λῶν μὲν αὐτὸ σὺν ποῦ, μάλιστ' α, εἰ ποτε τὴν θεῶν
 αὐτῶ

αὐτὴν οὐ βολήσεις, μηδὲ γινώσκεις ἀστραγάλου πεσόντῃ
 ἴσω χήμασι, προσεκύνει, ἢ ἐπιθυμίας τὸν ξέειδαι
 νομίζω. εἰ δ' ὅποια φιλῇ, φάυλως ἢ ἢ τραπε-
 ζῆς ῥίψαν, οἱ δ' αὖτ' ἡ δυσφημότορον ἀνασάξην,
 ὅλη Κνίδ' ὦ κατὰ ρώμην, ὥς ἐπ' ἀντικέσῳ συμφο-
 ρᾷ καὶ κατηφῇ, καὶ δι' ὀλίγου στωαρπάσας, ἐτέ-
 ρω βόλῳ τὴν πρὶν ἀστοχίαν ἐβόρ' ὀδυνη. ἡ δὲ δὲ
 πλέον αὐτῷ τοῖς παίδους ἐρεθίζομένου, τοῖχ' ἅπας
 ἐχαρέας ἔρ, καὶ πᾶς μαλακῶ δυνάδρου φλοῖος
 Αφροδίτῳ καλλὺ ἐκέρυσαν. ἐπιμᾶτο δ' ὀξίσου
 δι' Πραξιτέλης. καὶ πᾶν ὃ, πικρὸν ἢ οὐκ ἐπὶ
 οἴκῳ φυλάττειτο, τοῦτ' αὖτ' ἀνάλθημα ἢ θεοῦ. πᾶς
 ρας, αἰσφοδραὶ τῶν γὰρ αὐτῷ πόθῳ ἐπιτάσεις ἀ-
 πγνοήθησαν. εὐρέθη δὲ τόλμα ἢ ἐπιθυμίας μαρσο-
 πός. ἡ δὲ γὰρ αὐτῷ δύσιρ ἡλίου κλίνοντος, ἡρέμα λα-
 θῶν αὖτ' παρόντας, ὅπιδε ἢ θύρας παρσισεβρόν,
 καὶ σὰς ἀφανὴς γνῶντάτω, χεῖλον, ὅδ' ἀναπνεύων
 ἡτρεμῇ. σιωπῆως δὲ τῶν ζακρόρων ἐξώθη τὴν θύραν
 ἐφελκυσσάμεν, γνῶν ὁ λακωνὸς ἀγχιότης καθερ-
 κτο. καὶ τί γὰρ ἀβρόντου νυκτὸς ἐγὼ τόλμαν, ἢ ἄλ-
 λος, ἐπ' ἀκεῖβες ὑμῖν διηγοῦμαι; τῶν ἐρωτικῶν πε-
 ριπλοκῶν ἵχνη ταῦτα μετ' ἡμέραν ὥφθη, καὶ τὸν
 πώλον εἶχεν ἢ θεός, ὥρ' ἐπαθῆν, ἔλεγχον. αὐτόν γε
 μὲν τὸν νεανίαν, ὥς ὁ δὴμῶδης ἰσορεῖ λόγος, ἢ ἢ
 πετρώων, φασιν, ἢ ἢ πελαγίου λύματατος γνέχθην-
 τα, παντελὸς ἀφανὴ γηνέσθαι. ταῦτα ἢ ζακρόρου
 διηγουμένης, μετὰ ξὺν τοῖς λόγους δὴ δούσας, εἰπὼν ὁ

Χαερκλῆς, οὐκ οὐκ ᾧ ἔην λίθινον ἦ, *Θιλεῖται*.
 τί δ' ἔστις ἐμψυχον εἶδ' εἰ τοιοῦτο κάλλος; ἄρ' οὐκ
 αὐτὴ μία νύξ τῇ τοῦ Διὸς σκῆπτρῳ ἐπιμάτι; μὲν δὲ
 ἄρ' οὐ καλλικρατίδας, οὐδ' ἐπεὶ φησὶν, ἰσμεν, ὦ
 Χαερκλῆς, εἰ πολλῶν ἀκουσόμεθα τοιούτων διη-
 γηματων, ὅταν γυναικῶν γηγάμεθα. καὶ νῦν ἡ
 ἔτι ὑπὸ σὺν Ζηλευμένης Αφροδίτης γνάργες ὄσι
 ὄσιν δῖον γαμα, πῶς ἐρομένη τοῦ Χαερκλῆους, ἄγαν
 πιδανδῶς μοι ἔδξε λέγειν ὁ Καλλικρατίδας. ἔφη
 γάρ, ὡς ὁ ἐραδὶς νεανίας, παννύχου χολῆς λαβόμε-
 νος, ὡδ' ὅλῳ τοῦ παύους ἔχειν ὄζουσιαν κρεῖδῃ
 ναι, παιδικῶς τῶν λίθων πωσωμίλησε, βουλῆεις,
 οἶδ' ὅτι μὴδὲ πρόδιν εἶν' ᾧ ἔην. πολλῶν δ' ἐν ἀκρί-
 τῳ ἀφυλακτομηνῶν λόγων, ᾧ συμμιγῇ κατὰ
 παύρας ἐγὼ δόρυβον, ἀνδρῶν εἰπομέναιροι, τ' ἡ
 κῆσμον ἐχέειν (κτῆσεως, ὡς δὲ πρεπῆς ὅτι νόμος
 παιδείας, ἀπαλλαγέντος ἐν τῇ ἀτάκτου, καὶ πῆ-
 ρας οὐδὲν ἐχρύσης *Θιλονεικίας*, γνῆραι ὑπὲρ τῆς
 αὐτῆς αὐτοῦ δόξης, ἐκείνου τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ. καὶ γὰρ
 οὐδέ περ καὶ ὡς ἡ νῦν ἀπὸ γῆρας. τῇ δὲ χολῇ κα-
 ταχυσίον εἰς ἰλαρίαν, καὶ μετὰ τῶν φειδῶν
 σαι δωαμηνῶν ἀποδιδῶν. ὑπεκσάντος οὐκ τοῦ
 νῦν, πολλὸς γὰρ ὁ κατ' ἐξέβειαν ἐπιφοιτῶν ὄχλος,
 εἰς γὰρ τῇ συμποσίῳ ἀγκλίνωμι, ὅπως δὲ ἡρε-
 μίας ἀκούειν τε καὶ λέγειν, ἅπ' ἡ βουλομένων,
 ὅςτις μεμνηθεὶς δ', ὡς ὁ τῆς μοῖρας ἡτῆς, οὐκ ἐπ' αὐ-
 τῇς ἡμῶν ποδὶ τῇ ἰσῶν διολῆσει. καλῶς ἔδξε τῶν

τε λέγειν, καὶ συγκαταίνεσάων, δὲ κείμην. ἐγὼ
 μὲν ἡδόμεν, οὐδ' ἐμὶς με πιέζουσιν φροντίδος,
 οἱ δ' αὖτ' ὅτι στυγνοίαις, μετ' ἄλλω γν' ἐαυτοῖς σκέψιν αὐτῶν
 καὶ κέτω λυκλουῦτο, ὡς ποδὶ ἐπὶ πομπομπίας
 ἀγωνιούμην. Πλαταιᾶσι. ἐπεὶ δὲ ἡ κομὴ εἰς τι
 σωμαρεφὲς καὶ παλίνσκιον, ὡς θέρους, ἀναπα-
 σθῆκα, ἡδὺς, εἰπὼν, ὁ τόπος, ἐγὼ, καὶ γὰρ οἱ κτλ. κο-
 ρυφῶν λιγυρὸν ἵππηχον τέτιγόν, γν' μέσῳ πεί-
 νυ δικαστικῶς καθεζόμεν, αὐτῶν ἐπ' αὐταῖς ὁφρύν-
 σι τὴν ἡλιαίαν ἔχωρ. πρὸς τοῖς δ' ἀμφοτέρους κλῦ-
 ρον ἵππερ τοῖς, τίνα χρὴ πρῶτον εἰπῆν, ἐπειδὴ Χα-
 ρικλῆς ἐλελόγχει πρότερον, θυτὺς γν' ἀρχεδα τοῦ
 λόγου δικελοῦσάμην, ὁ δὲ τῇ διεξίᾳ τὸ πρὸς ὅσον
 ἀνατρίψας, ἡσυχῇ, καὶ μικρὸν ἐπιγῶν, ἀρχεται
 τῇ διεπῶν. Σε δ' ἐπωρεῖν τῶν ἵππερ σου λόγων, Αφρο-
 δίτη, σὲ βοκτόρ αἱ ἐμαὶ δ' ἐπὶ σεις καλοῦσι. ἀπαντι-
 μὴν γὰρ ὄργων, καὶ βραχὺ ἐπὶ ἰδίας περὶ τοῦ ἐπιστά-
 ξις, τελειότατον ὄντι. οἱ δ' ἐρωτικὸι λόγοι ποδῶν
 τῶν σου δέονται, σὺ γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη μύ-
 τηρ. ἴθι δ' ἡ γυναιξὶ σωμαίῳ, ἡ θήλειαι. χάρισαι
 δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι μὴ ἐμ' ἀρρεσι, ὡς ἐγὼ γνῆθη-
 καμ, ἐγὼ γ' ἐν θυτὺς γν' ἀρχῇ τοῦ λόγου, τὴν περὶ μῆ-
 τορα, καὶ πάσης γνησεως πρωτόρριον, ὡς ἀξίως,
 μαρτυρα ἐπιτελοῦμαι. λέγω δὲ τὴν ἰδραν τῶν ὀ-
 λωρ φύσιν, ἡ τὰ πρῶτα περὶ ἀμλὴν σοιχεῖα τοῦ κό-
 σμου, γλῶ, αἶρα, πῦρ, ὕδωρ, τῇ περὶ ἀλλήλα τοῦ
 τῶν ἐπιπράσει, πᾶν ἐξωγόνον γν' ἐμ' ἵππη. ἐπιστε

μλὴν δ' ὅπ' θνητῆς ὀσμῆς ὕλης διημιούργημα, ἢ
 βραχὺς χρόνος ὁ τοῦ ζῶ' ἐκείνῳ καθέμαρται, τὴν
 ἐτέρου φθορὰν, ἄλλου γήθινον ἐμμελῆσαι, καὶ
 ἔρ' ἐνέσκηται τὸ πικτόμηνον ἀντεμέτρησεν, ἵνα
 ταῖς παρ' ἀλλήλων δῖα δὴ καὶ εἰς τὸν αἰὶ χρόνον ζῶ
 μιν, ἐπεὶ δ' ὡς ἄπορον δὲ γένος τι γηναῖσαι, δι-
 πλῶν γ' ἐκείνῳ φύσιν ἐμμελῆσαι, τοῖς μὲν γὰρ
 ἄρρεσιν, ἰδίᾳς καταβολᾷς ἀπορμαλτῶν χειρὶσσι
 νη, τὸ δὴν δ' ὡς ἀπορ γονῆς τι δοχεῖον ἀρφύνασα.
 κρινὸν δ' ἐμφοτὸν γήθ' ἐπὶ πόθον ἐγκόρασαι μλὴν, συ-
 νελθόντων ἀλλήλοις θεομὸν ἀνελγῆς ὅσιον, κατὰ
 γὰρ ψαλα μλῆσιν ὡς οἰκείας φύσεως ἐκείτορον,
 καὶ μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἄρρε γινώσκει, μήτε
 τὰ ἄρρεν ἀπρεπῶς μαλακίζεσθαι, δῖα τοῦθ' αἰ σὺν
 γυναιξὶν ἀνδρῶν ὁμιλίαι, μέγρι δίδυρο, τὸν ἀνθρώ-
 πινον βίον ἀθανάτοισι δῖα δὴ καὶ φυλάττουσιν, οὐ
 δαίς ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς ἀνχεῖ γηναῖσαι. διδοῖν δ' ὄνο-
 μάτοισι σεβασμίον, πᾶσαι πικταί μλῆνουςιν, ἐξίσου
 πατρὶ μητέρᾳ πρὸς κωουῶτων. κατ' ἀρχὰς μλὴν
 οὐ, εἴθ' ἠρωϊκὰ φρονῶν ὁ βίος, καὶ τὴν γείτονα
 θεῶν σέβων ἀρετῇ, οἷς γνόμεθετησεν ἢ φύσις, ἐπεὶ
 δ' ἀρχαί, καὶ καθ' ἡλικίας μέτρα γυναιξὶ ζευγνύμε-
 νοι, γηναίων πατέρων ἐγίγνοντο τέκνων. ἢ τ' ἡμι-
 κρόν δ' ὁ χρόνος ἀπ' ἐκείνου τοῦ μεγέθους, δὲ τὰ
 δὴ ἡδονῆς κατὰ βαίνων βάρεσθαι, ξένος ὁδὸς, καὶ
 παρὰ γυναικὸς ἀρλαύσεωρ ἐτεμν. εἴθ' ἢ πικταί-
 τα πολμῶσαι τρυφήν, τὴν φύσιν αὐτῶν παρὰ νόμον
 σε.

σε, καὶ τις ἀρὰ πρῶτος ὀφθαλμοῖς τ' ἀρρῶν εἶδον,
 ὡς θῆλυ, δ' νοῖμ' ὁμότερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμε-
 νῳ, ἢ πείρας πανόργως. σιωπῇθε δ' εἰς μίαν κοί-
 τιν μίᾳ φύσις. αὐτὸς δ' ἐν ἀλλήλοις ὁρῶντο, ὅθ'
 ἂ δρωσιμ, οὐθ' ἂ πάχουσιμ, ἡδυνῶτο. ἡτ' πετρῶν
 διεφασιμ, ἀγόνων ἀπείραντο, ὀλίγης ἡδονῆς ἀν-
 τικατηλλάξαντο μεγάλῳ ἀδυσίῳ. εἰποῖς γέ μιν,
 εἰς τοσοῦτον τυραννικῆς βίας ἢ τόλμα πθεῖνο-
 ψην, ὡς μέχρι σιδήρεω τίνι φύσιμ ἰόροσυλῆσαι. τῷ
 δ' ἀρρῶν τ' ἀρρῶν ἐκκινώσαντο, εὖρον ἡδονῆς
 παρελκόντα μετρα. οἱ δ' ἄθλιοι καὶ διςυχνεῖς, ἐν
 ἐπιπλεον ὥσι παῖδοι, οὐδ' ἐπὶ μέλουσιν ἀνδρες,
 ἀμείβοτον ἀνιγμα διπλῆς φύσεως, οὐτ' εἰς ὁ γε-
 γήλυται, φυλαχθέντο, οὐτ' ἐχοντο, ἐφ' ὁ μετέ-
 βησαν. τὸ δ' ἐν νεότητι παραμένειν αὐτῷ, εἰς γῆ-
 ρας αὐτὸς μαρμαίρει πρόωρον. ἅμα γὰρ ἐν πασιμ
 ἀριθμοῦται, καὶ γεγενῆσιν, οὐδὲν ἀνδρῶν
 μετούχιον ἐχοντο, οὕτως ἢ μιὰ, καὶ πάντες
 καὶ οὐ διδάσκειν τρυφῇ, ἀλλὰ ἀπ' ἄλλης ἡδονῆς
 καὶ ἀναχινῶν ἐπινοῶν, μέχρι τῆς, οὐδ' ἐν θλίψει
 διωαμνῆς, διπρεπὺς νόσου κατὰ λῆδον, ἵνα μὴ
 δὲν ἀγνοῖν μερῷ ἀσελγείας. εἰ δ' ἐφ' ὧν ἢ πρόνοια
 θοὴ μόν' ἐταξεν, ἢ μᾶς ἐκαστος ἴδρυτο, ταῖς μετὰ γυ-
 ναικῶν αὐτομυλίας ἡρηνύμεθα, καὶ πάντες ὁνεί-
 δους ὁ βίῳ ἐκιδάροντο. ἀμείλει παρὰ τοῖς οὐδ' ἐν
 ἐκ πονηρῆς δευτέρας παραχαρῆσαι διωαμνῶν
 ζώοις, ἀρχαυτος ἢ τῆς φύσεως νομοθεσία φυλάττει.

λείοντος οὐκ ἐπιμαίνονται λείουσι, ἀλλ' ἡ ἡτ[η] λαι
 ρόν Αφροδίτη, πῶς τὸ θῆλυ τὴν ὀρεξίμ αὐτῶν ἐκκα
 λῆται. ταῦτο ἀγλαόρχης Βουσίρ ἐπιθόρνυται.
 καὶ κλειὸς ὁλλῷ τὴν ποιμνίῳ ἄρρενος πληροὶ σπέρ
 ματος. τί δέ, οὐ συνῶν μὲν θυνάς μεταδιώκουσι κα
 πῶι; λυκαίναις δ' ἐπιμύγνυται λύνει. καθόλου
 δ' ἐπείμ, οὐθ' οἱ ἀέρια ροιζοῦντο ὄρνεις, οὐθ' ὅσα
 τὴν ὕψος καὶ ὕδατος ἔλκευ λῆξιμ, ἀλλ' οὐδ' ὕδι
 γῆς π[ρὸς] ὥον, ἄρρεν ὁμιλίας ἐπαρέχθαι. μὲν γὰρ ἄ
 κίνητα εἰ πενοίας τὰ δόγματα. ὅμως δ' ὦ μάλ
 τῷ ὕδι [φ] φρονεῖν διλογονύμνοι, θεοῖον ὡς ἀλη
 θῶς φαῦλον, ἀνθρώποι, τίνι λαυνῇ νόσω παρανομί
 σαντοῦ, ὡτ[ὶ] τὴν κατ' ἀλλήλων ὕβριν ἡρέθιδε; τί
 να εἰ ψυχῆς τυφλῷ ἀναισθησίᾳ καταχέαντοῦ,
 ἀμφοῖν ἡσυχία καὶ φόβοντοῦ, ἀδιώκειν εἰδαι, καὶ
 διώκοντοῦ, ἀφ' ὧν εἰς φόβον γαίμει καὶ γῆνα τοι
 αῦτα ζήλοῦ πάντων ἐλομνίωμ, οὐδ' εἰς ἔστα. ἀλλὰ
 γὰρ γνῶντα τοῖς Σωκρατικαῖς καὶ ὁ θαυμαστὸς ἀ
 ναφύεται λόγος, ὅφ' οὐ παιδικαὶ μὲν ἀκοαὶ, τε
 λείων γνῶνεις λογισμῶν φαινακίζονται. τὸ δ' ἡδ' ἡ
 ἡτ[η] φρόνησιμ δὲ ἀκροῦ ἐχον, οὐκ αὐτὸ παχθυῖαι δ' ὕ
 νατο, ψυχῆς γὰρ ὄρωτα πλάττονται, καὶ τὸ τοῦ σώ
 ματος ὁμορφον αἰδονύμνοι φιλεῖν, ἀρετῆς καλοῦ
 σιμ αὐτῶν ἐρασῆς, ἐφ' οἷς μοι πολλάκις καγχάζειμ
 ἐπέρχεται. τί γὰρ παθόντοῦ, ὦ σεμνοὶ φιλόσοφοι,
 τὸ μὲν ἡδὲ μακρῷ χρόνῳ δ' ἐδωκὸς αὐτοῖ πείραν,
 ὁποῖον ἔξιμ, ὦ πολὺα πεισθήκυσσα, καὶ γῆρας ἀρε
 τῷ

τὴν μαρτυρεῖ, δι' ὀλιγορίας παραπέμπετε. πῶς
 δὲ ὁ σοφὸς ὁρῶς ὑπὸ τῶν νέων ἐπύθεται, μηδ' ἐπωτῶν
 λογισμῶν γν' αὐτῶ, πρὸς ἃ τραπήσσονται, λείσιν
 ἔχοντων. ἢ νόμος ὅστι, πᾶσαι μὲν ἀμορτίαν πονη-
 ρίας εἶναι κατέκειτο, διὸ δ' ὡς ἀγαθὸν ἐπα-
 νῆαδ' ἢ καλόν. ἀλλὰ τοι καὶ τὸ μέγα ἀληθείας πρὸ
 φήτω Ομηροῦ, εἶδος τις ἀκιδινότορος πῶς αἰ-
 νῆρ. Ἀλλὰ θεὸς μορφῶν ἐπεσι σέφει, οἳ δ' ἐτ' ὅτ' αὐ-
 τῶν τόρπόμενοι λούσουσι, ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγο-
 ράει, Αἰδοῖ μελιχίην, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορεύου-
 σιν, ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς εἰσπορεύσι. καὶ
 πάλιν ἐπεὶ που λέγων, οὐκ ἄρα σοί γ' ὑπὸ εἶδει
 φρεσίν ἦσαν. ἀμέλει τῷ καλῷ Νιρέως ὁ σοφὸς Ὀ-
 δυσσεύς πλεον ἐπαινείτο. πῶς οὖν φρονήσεως
 μὲν ἢ δικαιοσύνης, τῶν τε λοιπῶν ἀρετῶν, αἵ τε-
 λείους ἀνδράσι σύγκληρον εἰλήνασι τάξι, οὐδεὶς
 ὁρῶς γνῖνται, τὸ δ' γν' ωασι καὶ ἄλλοις ὀξυτάτας
 ὁρμάς παθῶν ἐγέρει; πάντων γοῦν ἔραρ εἶδει φαί-
 δρου, δῖα Λυσίαν, ὦ Πλάτων, ὅν περ ὀδωκν; ἢ τῷ
 ἀρετῶν Φιλεῖν Ἀλκιβιάδου εἰκός, ὡς, διότι ἡκροτη-
 ρίαζε τὰ θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὴν γν' ἑλδυσίνι τε-
 λετῶν αἰ παρὰ πότον ὀδορχοῦνται φωναί; τίς ἔρα-
 σης ὁμολογεῖ γηέσθαι, περὶ διδωμένων Ἀθηνῶν, καὶ
 Δεκλείας ἐπιτειχίζουμένης, καὶ βίου τυραννίδος
 βλέποντος; ἀλλ' ἄχι μὲν οὐδέπω, κατὰ τὸν ἰδὸν
 Πλάτωνα, πῶς γὰρ ἐμπίπλατο, πᾶσι περὶ ἑρα-
 ρος, μετὰ δὲ ἄλλοις τῷ ωαδὸς εἰς τὸν ἀνδρα,

καὶ ὡς ἡλικίαν ἢ τίως ἀτελής φρόνησις ὁλόκλη-
 ρον εἶχε τὸν λογισμόν, ὑπὸ πάντων ἐμισθετο. τί
 δὲ πάθεισιν αἰσχροῖς ὀνομάτων ἐπιγράφοντο αἰ-
 δῶ, ψυχῆς ἀρετῶν λέγουσι τὴν τοῦ σώματος ὀν-
 τήσιν, οἱ Λιόνεοι μάλλον, ἢ Φιλόσοφοι. Ἐταῦ-
 τα μὲν ἡμῖν, ὑπὸ ῥ' ἢ μὴ δοκῇ ἐπισήμων ἀνδρῶν
 Φιλατεχθιμόνως μνημονόειν, ὡς ποσὺ τοῦ εἰρη-
 δῶ. μικρὰ δ' ἂν ῥ' ἔγωγε ἀποδῶς ὡς ὡς τὴν ὑμετέ-
 ραν, ὧς καλὴ κρατὶς αἰσθάνω, ἐπὶ δ' ἐξω-
 ταισθῆναι χρῆσις πολὺ τὴν γυναικείαν ἀμείνω.
 καὶ τό γε πρῶτον, ἐγὼ πᾶσαι ἀπόλαυσιν ἡγοῦ-
 μαί τὸρ πνοτόραν εἶναι, τὴν χρονιωτόραν. ὅξεια γὰρ
 ἡδονή, παραπλήσια φθάρει πρην, ἢ γνωδῶναι πε-
 παυμένη. τὸ δ' ὀυφραῖνον. γὰρ ῥ' ἢ πρὲς ἔλκοντι ἑρ-
 τῶν. ὡς εἴθε καὶ βίου μακρὰς πρὸς δόμους ἢ μικρο-
 λόγος ἡμῖν ἐπέκλωσε μοῖρα, καὶ τὸ πᾶν ὡς διενε-
 κῆς ὑγίεια, μηδεμιᾶς λύπης τὴν δακρύσαν ἐκνεμο-
 μένης, ἐορτῶν γὰρ αὐτῶν, καὶ πανηγυριῶν, τὸν ὅλον χρό-
 νον ἡγομένη. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν μεζόνων ἀγαθῶν ὁ βαλ-
 σκανθὸς δαίμων ἐνέμεσεν, γὰρ γὰρ τοῖς παρούσιν
 ἡδίστα τὰ παρέλκοντα. γυνὴ μὲν οὖν, ἀπὸ παρθε-
 νου μέχρις ἡλικίας μίσης, πρὶν ἢ τελείως τὴν ὀν-
 τήν ῥυτίδα τοῦ γήρους ἐπιδραμεῖν, θυάγκηλον
 ἀνδράσιν ὁμίλημα. ὡς πρὸς τὰ ῥ' ὥρας, ὅμως
 ἢ ἡμετέρας ἔχει τι λέγει τῶν νέων σφώτερων. εἰ δ'
 ἐκείνη τῶν ἀπείρων πᾶσι δ' αἰσθάνω, αὐτὸς ἐμοί γε
 δοκεῖ παρ' ἡμῶν, ἀμὲν ὀλίγον ἀφροδίτῃ μετὰ δὲ
 κωμ.

κωμ. σκληροὶ γὰρ οἱ τῶν μελῶν ἀπανδρωθέντες
 ὄγχοι. καὶ τραχύ μιν, ἀντὶ τοῦ πάλαι μαλακοῦ,
 πυνκασθὲν ἰούλοις τῷ γήθειον. οἱ δ' ὕφους μικροὶ
 θειξιν, ὡσπορεῖ ῥυπῶντες. ἃ δ' ὅτι τούτων ἀφανέ
 σορα, τοῖς πεπειρακόσιμ ἡμῖν εἰδέναι παρὲν.
 γυναικὶ δὲ αἰεὶ πάσῃ ἡ τοῦ χρώματος ἐπισίλει χαλ
 εις, καὶ δαψιλῆς μὲν ἀπὸ τῶν βοσρύχων τῷ λεφα
 λῆς ἑλικες, ὑακίνθοις τῷ καλὸν ἀνθοῦσιμ ὅμοια πορ
 φύροντες. οἱ μὲν ἐπινώποι λείχωνται, μεταφρε
 νων κῶσμι, οἱ δὲ, παρ' ὧτα καὶ κροτάφους, πο
 λὺ τῶν γυναικῶν ἐλότεροι σελίνων. τὸ δ' ἄλλο σῶ
 μα, μὴ δ' ἀκαρῇ τριχὸς αὐταῖς ὑποφυομένης, ἡλέ
 κτρου, φασίμ, ἢ Σιδωνίας ὑέλου δισφειγέσορον ἀ
 παστράπῃ. τί δ' οὐχὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς ἀντιπα
 θεῖς μεταδιδωκτέον, ἐπειδ' αὐτὸς ἴσου τοῖς δισφει
 σιμ οἱ πάσχοντες ὑφραίνονται. χεῖλον γὰρ, οὐ κατ
 τωτὰ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, τὰς μονήρεις δισφειδὰς
 ἀσμενίζομεν, ἀλλὰ πως φιλετοῦρω κρινωνία συνα
 ζυγνόντες, ἡ δὲ τὰ τε ἀγαθὰ σὺν ἀλλήλοις ἡγούμε
 θα, καὶ τὰ δυσεχρήστου φότηρα μετ' ἀλλήλων, ὅθεν
 εὔρεθι τρωπεία κρινή. καὶ Φιλίας μεσίτη τρωπε
 ζαν παραθέμενοι, γαστρί τιμὸν ὀφειλομένην ἀκμε
 τρωμὲν ἀπόλαυσιμ, οὐ μόνον τῷ ῥαδίσιμ, εἰ τύ
 χρι, πίνοντες οἶνον, οὐδὲ κατ' αὐτὸν τῶν πολυτε
 λῶν πιμπλάμενοι σιτίων, ἀλλὰ δοκεῖ τὸρπνόμε
 κάσῳ τῷ μετ' ἄλλου. καὶ τὰς ἡδονὰς κρινωσάμενοι,
 μάλλον ὑφραυνόμεθα, αἱ μὲν ὅν γυναικῶσι σιώσ

δι, ἢ ἀκλαύσεως ἀντίδοσιμ ὁμοίαν ἔχουσιν, ἀλλή-
 λους γὰρ δὲ ἴσου διαβήντων, ἡδέως ἀπὸ ἀλλήλων ἄγασαν.
 εἰ γὰρ μὴ δικαστὴ Τειρεσία πρῶσεκτέον, ὅτι ἡ θήλεια
 τῶν ψις ὅλα μοῖρα πλεονεκτεῖ τὴν ἄρρενα. καλὸν δ'
 οἶμαι, μὴ Φιλαύτως ἀκλαῦσαι θελήσαντας, ὅπως
 ἰδίᾳ τι χρῆσθαι ἀρίστωνται, σὺν πεῖν, ὅλῳ παρὰ το
 λαμβάνοντας ἡδονῶν, ἀλλ' ἐκείνο μοδισαμένους, ὅ
 τυγαῖονουσιν, ἀντιπαράχειν ὁμοία. ὅσοι δὲ οὐκ αὐ
 ἰδίᾳ παύσων εἴποι τις, οὐχ οὐτῶ μέμνην. ἀλλ' ὁ μὴ
 διαβείη, ἢ νομίζει ποτὲ ταῦτα, τὴν ἡδονῶν διαίρει-
 τον λατῶν ἀπέρχεται, τῶν δὲ ὑβρισμῶν κατ' ἀρ-
 χὰς μὲν ὀδυῖται καὶ δακρυῖται, μικρὸν δὲ ὑπὸ χρόνῳ
 ἢ ἀλγυδύνῃ χαλασάσης, πλεον, ὡς φασιν, οὐδ' ἐν
 αὐτῇ ὀχλήσεις, ἡδονὴν δ' οὐδ' ἡπιστά. εἰ δὲ διῆ τι
 καὶ πρὸς ὁρμήν τοῦτον εἰπέιν, δὲ εἰ δὲ ἐν Αφροδίτης τε-
 μνίαι, γυναικί μὲν, ὡς Καλλικράτιδα, καὶ παιδι-
 κώτορον χρώμινον ἔξεστιν ὑφρανεθῶναι, διπλά-
 σίας ἀκλαύσεως ὁδὸν ἀνοίξαντα. τὸ δὲ ἄρρεν δ'
 ἐνὶ τρώπῳ χαρίζεται θήλειαν ἀπόλαυσιν. ὡς εἰ
 μὲν ὁ ὑμῖν ἀρῖσκειν διύαντα, πρὸς ἀλλήλους ἢ
 ἡμεῖς ἀκτιχισώμεθα. εἰ δὲ τοῖς ἄρρεσιν ὑπερεπί-
 αῖ μετὰ ἄρρενων ὁμιλίας, πρὸς τὸ λοιπὸν ὁρᾶται
 σαρ ἀλλήλων καὶ γυναικῶν. ἀλλ' νῦν ὡς νεώπορε
 χρόνῳ, καὶ τῶν ξένων ἡδονῶν νομοθέτα, λαίνας ὁδὸν
 ἄρρενος τρυφῆς ἐπινοήσας, χαίρειται τὴν ἴσῳ δὲ
 σιαν καὶ γυναιξί. ἀλλήλους ὁμιλησάτωσαν, ὡς
 αὐτῶν. ἀπελγῶν δὲ ὀργάνων ὑποβυγασάμεναι
 τέχνασμα,

τέχνασμα, ἀπὸ ὧν τὸ πρῶτον αἰνιγμα, καὶ μᾶλλον
 ἔστι γυνὴ μετὰ γυναικός, ὡς αὐτὴ. τὸ δὲ εἰς ἀκροῦ
 ἀπὸ αἰῶνος ἦν ὄνομα, αἰχμῶμαι καὶ λέγειν, ὅτι τρι
 βακῆς ἀσελγείας, ἀνέδ' ἰω πομπὴν ἔτω. πᾶσαι δ'
 ἡμῶν ἢ γυναικωνίτις ἔστω Φιλαινίς, ἀνδρογύνους
 ὁρώτας ἀχμῶμον ὄντα, καὶ πόσῳ ἰσχυρῶς εἰς ἀρρε
 να τρυφῶν βιάζεται γυναικῶν, ἢ τὸ γυναικῶν ἀν
 δρῶν εἰς γυναικῶν θηλυότητα. τοιαῦτα στυγνῶς,
 μετὰ τὴν παλαιότητα, ὁ Χαιρέκλῆς ἐπαύσατο,
 δεινὸν τι καὶ θηλυτῶν γυναικῶν τοῖς ὁμοῖσι ὑποβλε
 πων. ἔωκει δέ μοι καὶ καθαρσίῳ χρῆσθαι πρὸς αὐ
 τῶν δικῶν ὁρώτας. ἐγὼ δὲ, ἡσυχῇ μετὰ δικῶν, καὶ
 πρὸς τὸν Αθηνῶν ἡγεῖμα τὸ ὀφθαλμῶν παραβα
 λῶν, παιδικῶς, ἔφη, καὶ γέλωτος, ὅτι Καλλικράτι
 δας, δικῶν καὶ θεοδίκῶν πρὸς δικῶν, οὐκ οἶδ',
 ὅπως ὑπὸ τῇ Χαιρέκλειος δεινότητος, ὡς ἀπου
 ρασιότορον ἦγμαι. χεῖρόν γάρ, ὡς γυναικῶν πᾶν
 πρὸς φόνον καὶ τυραννίαν, ἢ τὴν Δία, φαρμακῶν
 ἀγωνισμῶν, ὑπὸ τρυφῶς ἐπαθῆνατο. καὶ τοῦ οὐ
 ὁ νῦν, εἴ ποτε καὶ πρότορον, ἀπαυτεῖν σε τὰς Αθή
 νας. Περικλῆς δὲ πείθου, καὶ τῶν δέκα ἡγετόρων τὰς
 μακεδόνων ἀνθρωπίνων γλώσσας, γνῶναι τῶν
 λόγων διατρέψαι, μᾶς τῶν γυναικῶν δικηγορῶν
 ἀναμνησθῆναι. μικρὸν οὐκ ἐπιχρῶν ὁ Καλλικράτι
 δας, ἔωκει δὲ ἀπὸ τοῦ πρῶτου μοι τεκμαιρομέ
 νῳ, ὡς λίαν ἀγωνίας μετὰ εἶναι, λόγων ἀμοιβαίῳ
 γνῶσχεσθαι. εἰ γυναικῶν ἐκκλησία, καὶ δικῶν ἡγεῖμα,

καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ὡς μεθύσια, στρατη-
 γός αὐτῆς πρὸς αὐτῆς ἐκχειροτόνησο, καὶ σε χαλκῶν
 ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὡς Χαρίκλεις, ἐπι-
 μωρ. χεῖρ δὲ γὰρ ὅδε αὐτοῖς ποδὶ ἀντὶν, ὅπως αἱ πρὸς
 χεῖρ ἵπλ' ὁσσαν ἐδίδου, εἰς αὐταῖς τὴν τὸ λέ-
 γειν ὅσον σῖαν ἐφῆκεν, οὕτω μετὰ πονοδῆς αὐτῆς
 πορ. ὅχ' ἢ Σπαρτιάταις ἀνθωπλισμῶν Τελέσιλλα,
 δι' ἡν ἡ Ἀργεῖος ἀφιδμεῖται γυναικῶν Ἀρης. ὅ-
 χ' ἢ μελιχρόν αὐχμηρὰ Λοβείωρ Σαπφῶ, καὶ ἢ τῆς
 Πυθαγορείου σοφίας θυγάτηρ, Θεανώ. τάχα δ'
 οὐδὲ Πόρικλεις οὕτως αὐτῶν Ἀσπασία στυγερῶς.
 ἀλλ' ἐπειδὴ πορὶ δὲ πρὸς ἄλλους ἵπτερ' ἐκλεῖψαι
 λέγειν, εἰπωμὴν καὶ αὐδρας ἵπτερ' αὐδρῶν. σὺ δὲ
 ἴλεως Ἀφροδίτη γηνοῦ, καὶ γὰρ ἡμεῖς τὸν σὸν ὄρω-
 τα πμῶμν. Εγὼ μὲν ἐν γνῶμιζον ἄξει πασιδίας,
 ἱλαρὰν τὴν ὄριν ἡμῶν πρὸς ἴαι, εἰπεὶ δὲ οἱ παρὰ
 τοῦτου λόγῳ καὶ Φιλοσφῆμ' ἵπτερ' γυναικῶν ἐ-
 πρηνήθησαν, ἀσμελῶς τὴν ἀφορμὴν ἡρπᾶκα. μό-
 νο γὰρ ὁ ἄρ' ἔλω ὄρω, κρινὸν ἀρετῆ καὶ ἡδονῆς ὄδῳ
 ὄρω. δὴ ξαμὴν γὰρ αὐτῶν, εἰ πορὶ ὡς ἐν δυνάτῳ, τὴν
 ἐπὶ κρόν ποτε τῶν Σωκρατικῶν λόγων, πλαταίνι-
 σον, Ἀκαδημίας καὶ Λυκίου δ' ἐν ὄρω δὲ τυχε-
 ρον, ἐγγὺς ἡμῶν ἐσάναι, πεφυκῆσαν, γὰρ ἢ ἡ Φαίδρα
 πρὸς ἀνὰ κλισίῳ, ὡς πορὶ ὁ ἰόςος ἐπὶ ἐν αὐτῇ, πλεί-
 σον ἀφ' αὐμῶν Χαρίτων. αὐτὴν τάχα αὐτῶν, ὡς πορὶ
 ἢ ἐν Δωδώνῃ φηγός, ἐκ τῶν ὁροδίαμων ἰσραὶ ἀρε-
 ρήσας φωνῶν, οὕτω πασιδινούς δὴ φήμησεν ὄρω-
 τας,

τας, ἐπὶ τοῦ καλοῦ μεμνημένη Φαίδρου. πλὴν ἐ-
 πεί τοῦτ' ἀμύχανον, ἢ γὰρ πολλὰ μετὰ οὐρα-
 τε σκιάζοντα, θάλασσαν τε ἠχέουσα, ξένοι τε ἐπ'
 ἄλλοτρίας γῆς ἀπειλήμεθα, καὶ πλεονέκτημα
 χαρικλέους ὅστις ἢ Κνίδος, ὁμῶς τὰ ληθεις οὐ πω-
 δ' ὠσομένη, εἴξαντος ὅκνω. μόνον ἡμῶν σὺ δ' αἴμων δ'-
 ραίνε καίριος παράσκηθι, Φιλίας διγνώμων, ἰσο-
 φάντα μυσηέων, ἔως, οὐ κακὸν νήπιον, ὁποῖα
 ζωγράφῳ παίζουσι χεῖρον, ἀλλ' ὅρ' ἢ πρῶτόπο-
 ρ' ἐγγύνησεμ ἀρχήν, τέλειον διθύ τεχθέντα. σὺ γὰρ
 δὲ ἀφανοῦς καὶ λεχυμένης ἀμορβίας τ' πάν' ἐμόρ-
 φωας. ὥσπερ οὐκ ὅλου κόσμου τέλειον πινάκων
 ἀφελών, τὸ ποθεινέμενον χάθ', ἐκείνο μὲν δὲ ἐχού-
 του Ταρτάρου μυχοὺς ἐφυγάδιδας, γῆτα ὡς ἀ-
 ληθῶς σιδηρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκε' οὐδὸς,
 ὅπως τῷ ἀρρήκτου διθγῆ φρουρᾶς, εἴ' ἐμπαλιμ ὁ-
 δοῦ ἐρεγκται. λαμπρῶ δὲ φωτὶ τὴν ἀμαυράν νύ-
 κτα πετάας, πάντος ἀψύχου τε, καὶ ψυχρῶ ἐ-
 χοντος ἐγγύον δημιουργός. δὲ αἰετ' ἐγκορά-
 ρας ὁμόνοϊαν ἀνθρώποις, τὰ σεμνὰ Φιλίας πάθῃ
 σιωπῆας, ἵν' δὲ ἀκέρου καὶ ἀπαλῆς ἐπὶ ψυχῆς ἢ
 δινοῖα σιωεκτρεφομένη, πῶς τ' τέλειον ἀνδρω-
 ται. γάμοι μὲν γὰρ, διαδοχῆς ἀναγκάϊας εὐρίω-
 φαρμακα. μόν' οὐ δὲ ὁ ἀρῶν ὄρως, Φιλοσόφου κα-
 λόρ' ὅτι ψυχῆς ἐπίταγμα. πᾶσι δὲ τοῖς ἐκ τοῦ πε-
 ριόντος εἰς διπρέπειαν ἡσκημνίοις ἐπιτοῖ πρὸς
 πλέκον, ἢ ὅσα εἴ' ὡς αὐτὰ χεῖρας ἐπιδοῖται. καὶ

πάντῃ τῷ ἀναγκαίῳ τὸ λαλὸν ἱρεῖται. ἄξι μὲν
 εἶναι οὐδὲν ἀμαθὲς ὡς, οὐδέπω δὲ καὶ ἡμέραν πώ-
 ρας πῶς τὸ βέλτερον θυχολάῳ, ἀγαπητῶς ἐπὶ αὐ-
 τὰ τὰ ἀναγκαῖα συνεισέλθῃ. ὅτι δὲ ἀγαθὸς διαί-
 τας, ἐπείγωμ' ὁ χρόνος οὐ παρέχον εὐρεσιμ. ἐπειδὴ
 δὲ αἱ μὲν ἐσθλὰ συμβῆλαι χρεῖαι πέραις εἶχον, οἱ δὲ τῶν
 ἐπιγιγνομένων αἱ λογισμοὶ τῷ ἀνάγκης ἀφελόν-
 τός ἡνυκαίρου, ἐπινοεῖται τῶν ἱρεῖται τῶν ἐκ τού-
 του κατ' ὀλίγον ἐπιστῆμαι σωκύνεοντο. ὅσοι δ' ἡ-
 μῖν ἀπὸ τῶν ἐντελεσίμων τεχνῶν γίνονται εἰσάξουσιν. αὐ-
 τῇ καὶ πρῶτοι πῖνες ἀνθρώποι γηρόμενοι, τῷ κατ'
 ἡμέραν λιμοῦ φαρμακίον ἐξήτου. εἰδ' ἁλισκόμε-
 νοι τῇ πῶς τὸ παρὸν γινώσκουσιν, ὅτι ἀφελείας οὐκ ἐώσης
 εἰσάγει τὸ βέλτερον, τὴν εἰκαῖαν πῶς διτιπῶτο,
 καὶ μαλθακὰς εἴδους ὀρύσσοντες, καὶ τὰ πλείστα
 θύοντες καὶ πῶς ἐσθλόντες. ἀλλ' ἡ μὲν ἀλόγους ζωοῖς
 μετὰ χρόνον ἐξέρχεται, ἀπὸρον δὲ πυροῦ τὸ λεγόμενον εἰ-
 δοῦν αἱ γῆρας αὐτὴν μέλαι, εὐροῦσαι κατ' ἐπὶ
 ἐκνεύοντα. καὶ οὐδὲ μανείας αὐτὴν ποιεῖ, ὅτι θύοντες,
 σάχυνται ἀμείνων. τί δὲ οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν θυδὺν τοῦ
 βίου, σκεπῆς διεγινώσκοντες ἀνθρώποι, νύκτι, θελίᾳ
 δειραντὸς, ἡμῶς εἰσαντο, καὶ ἀπὸ λήγας ὀρύων,
 ἑρῶν καὶ ταδύσεις ἐπὶ γινώσκουσιν, ἡ πάλαι εἰδῶν ἡ
 φυτῶν αὐτὰ νοιῶματα; τὴν δὲ ἀπὸ τούτων μίμη-
 σιν αὐτὴν ἱρεῖται καὶ μετὰ γινώσκοντες, ὅφιν αὐτὴν μὲν ἐαυ-
 τὴν χλανίδας, οἴκους δὲ ὠκίσαντο. καὶ λεληθότως
 αἱ πῶς ταῦτα τέχνη, τὸν χρόνον λαβοῦσαι διδιδῶ-
 σκελον.

σκαλον, ἀντὶ μὲν λιτῆς ὑφῆς τὸ καλλιὸν ἐποίκι-
 λαν. ἀντὶ δὲ θυτελῶν δωματίων, ὑψηλὰ τῶρεμνα,
 καὶ λίθων πολυτέλῃαν ἐμμεχανήσαντο, καὶ γυμνῶ
 τοίχων ἀμορφίαν θύανθῃσι βαφαῖς χρωμάτων κα-
 τέγραψαν. πλὴν ἐκαστη γὰρ τούτων τῶν τεχνῶν ἡ
 ὑπόσκηψις, ἄφρων οὐκ ἔστι, καὶ βαθείαν ἐπιτεθειμέ-
 νη λήθῃ, ὥς ἂν μικρὰς λύσεως ἢ μικρὸν εἰς τὰς
 ἰδίας ἀνέτειλιν ἀκτῖνας. ἑκάστος γὰρ εὐρώπι, πρὶν
 δίδου ἑστὶ μετ' αὐτόν. εἴθ' ἢ δὲ δουχὶ τῶν λαμβανόν-
 των, οἷς ἐμαθὴν ἡδὴ πρὸς σιθεῖα, τὸ γινώσκον ἐπλήρω-
 σε. μὴ δ' ἢ τις ὁρώτας ἀρρέγων ἀπαιτείτω παρὰ
 τοῖς παλαιῶν χρόνοις, γυναιξὶ γὰρ ὁμιλεῖν ἀναγκαῖον
 ἔστι, ἵνα μὴ τελείως ἀποδρῶμι ἡμῶν φθαρτὴ τὸ γένος.
 αἱ δὲ ποικίλαι σοφίαι, εἰ φιλονεικίαν ταύτης ἀρε-
 τῆς ἐπιθυμίαι, μόλις ὑπὸ τοῖς μηδὲν ἐόντος ἀνί-
 χνυτομαιδνθῇ εἰς τοὺς μφανῆς ἐμμελον ἥξειν, ἵνα
 τῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδιδόρασθαι σωμακμά-
 σθαι, μὴ δὴ ταῖς Χαρείκλαις, ὁ μὴ πρὸ τόρον εὐεργε-
 τῆς ἐπινοηθῇ αὐθις ὡς φαῦλον εὐθιαι, μήδ' ὅτι τὸ παι-
 δικῶν ὁρώτων αἱ γυναικεῖαι σωφροδὶ πρὸς θυτε-
 ρους ἐπιγράφονται χρόνους, ἐλαττοῦ θάτορον.
 ἀλλὰ τὰ μὲν παλαιὰ τῶν ἐπιτηδουμάτων, ἀνα-
 γκαῖα νομίζομεν, ἃ δὲ αὐθις γινώσκοντες τοῖς λο-
 γισμοῖς ὁ βίβλος ἐπεξοῦργον, ὡς ἐκείνων ἀμείνων τιμη-
 τίον. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὀλίγου ἡ γὰρ γένεσις ἐπὶ πῃ,
 Χαρείκλειους ἀλογαζώα, καὶ τὴν σκυθῶν ὀρημίας
 ἐπαινοῦντος, ὀλίγου δὲ ὑπὸ τῇ ἀγαν φιλονεικίας

καὶ μετρησέαι, γηρόμεν. Ἐλλω, οὐδὲ γὰρ ὥς ἡν-
 τία φθιγγόμεν, οἷς ἐπεχέρεαι λέγειν, ὑπεσάλμε-
 ναί τοι. Ἐλ φωνῆς τόνω τὸ ῥηθὲν ἐκλεπῆν, ἀλλ' ἐπὴρ
 μέλιν φωνῆ λαρυγγίζωρ, οὐκ ἐρώσι, φησίμ, ἀλλήλων
 λείοντόν, οὐδ' ἀρκτοι καὶ σὺδ, ἀλλ' αὐτῶν ἡ πρὸς
 τὸ θῆλυ μόνον ὁρμὴ κρατεῖ. καὶ τί δαυματόν; ἂ γὰρ
 ἐκ λογισμοῦ δικαίως αὐτὸς ἐλοιτο, ταῦτα τοῖς μὴ
 διωαμένοις λογίζεσθαι, οἷς ἀφροσιώλω οὐκ ᾔνεσιμ
 ἔχειμ, ἐπεὶ τοι Προμηθεὺς, ἢ διῶρ τις ἄλλοι, εἰ νοῦν
 ἐκαστῶ σσιεῖζον ἀνθρώπινον, οὐκ αὐτὴν ἐρημία, Ἐ
 βί. ὅρει. αὐτὸς ἐποιμαίνον, οὐδὲ ἀλλήλους τρο-
 φῶν ἔχον, δὲ ἴσου δὲ ἡμῖν ἰορὰ δειμάμενοι, καὶ μέ-
 στω ἐσιαν τῶν ἰδίων ἐκαστος οἰκόν, ὑπὸ τοῖς κοινοῖς
 ἐπολιτύνοντο νόμοις. τί δὴ παρὰ δόξον, εἰ ζῶα Ἐ
 φύσεως κατέκειτα, μὴ δ' ἄν, ὡρ λογισμοὶ παρέχον-
 τοι, παρὰ Ἐλ πονοίας λαβεῖν ἢ τυχερότα, πρὸς
 φέρηται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἀρρένας ἐπιθυ-
 μίας. οὐκ ἐρώσι λείοντόν, οὐδὲ γὰρ Φιλοσφῶσιμ.
 οὐκ ἐρώσιμ ἀρκτοι, τὸ γὰρ ἐκ Φιλίας καλὸν οὐκ ἴκα-
 σιμ. ἀνθρώποις δ' ἢ μετ' ἐπισύμης φρόνησις, ἐκ τῆ
 πολλοῖς περεῖσαι τὸ κάλλιστον ἐλομένη, βεβαίως
 τὰ τοὺς ἐρώτων γνόμεσε αὐτὸς ἀρρένας. μὴ πίνω, ὦ
 Χερύκεις, ἀκολάστου βίου συμφορήσις ἐταιρικὰ
 δικυήματα, γυνῶν τοι λόγῳ Ἐλ σεμνότητι. ἢ
 μῶρ κατὰ πόμπου, μὴ δὲ τῶν θραύσιον ὀρώτα τοι
 νηπίῳ σιωαεῖθαι, λογίζου δὲ ὅτ' ἐμὴν ἡλικίας, τὰ
 τοιαῦτα μεταμανθανίωρ, ὁμῶς δ' οὐκ λογίζο νῦν

γε, ἐπειδὴ πῶρ οὐ πρότερον, ὅτι διπλοῦς θεὸς ὁ-
 ρως, οὐκ ἔστι μίαν ὁδὸν φοιτῶν, οὐδὲ γνὶ τωνδύματα
 τὰς ἡμετέρας ψυχὰς ἐρεθίζων, ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς αὐτοὶ
 μαι, νομιδὴ νήπια φρονῶν, οὐδὲ γνὸς αὐτῷ τὴν διὰ
 νοίαν λυιοχῆν διωκαμένης λογισμοῦ, πολὺς γν' ταῖς
 τῶν ἀφρόνων ψυχῶν ἀδροίετα, μάλιστα δὲ αὐτῷ
 γυναικεῖοι πόθοι μέλυσιν. ὅτος ὅστις ὁ ἔλ' ἐφημέρος
 ταύτης ὕβρεως ἐταῖρ', ἀκρίτω φορὰ πρὸς τὴν βα-
 λόμενον ἄγων. ἔτερόν δὲ ὅπως, ὡς γυγίωμ πατήρ
 χρόνων, σεμνὸν ὀφθλῶαι, καὶ πᾶν τοῦ ἐόρου πρε-
 πὲς θεάμα, σωφρονουμένων ταμίαις παθῶν, ἡπια
 ταῖς ἐκάστου διανοίαις ἐμπνέει. Ἐλαχύντο δ' ἔλεω
 τοῦδε τοῦ δαίμονος, ἡδονῶν ἀρετῇ μεμιγμένῳ
 ἀσπαζόμεθα. διος δὲ γὰρ ὄντως, ἔστι τὸν τραγικόν,
 τωνδύματα πνέει ὁ ὅπως. γνὸς δὲ ὀνόματος ὅμοια
 τὰ πάθη λεονοιώνηκε. καὶ γὰρ αἰδώς, ὡφελείας ὁ-
 μοῦ καὶ βλάβης ἀμείβολός ἐστι δαίμων. Αἰδώς,
 ἡ δ' αὖδρας μέγα σίνετα, ἡ δ' ὀνίνησιμ. οὐ μὲν οὐ
 δὲ εἰδῶν γὰρ ὅστις γν', ἀλλ' ὡπ' γαῖαν εἰσὶ διό,
 τὴν μὲν κεν ἐπαινεῖσθαι νοήσας, ἡ δ' ἐπιμωμκτῆ,
 δὲ δ' αὖδ' ἔχαι θυμὸν ἔχουσιν. οὐδὲ γν' ὅν παρὰ δὲ
 ξομ, εἰ πᾶν δ' ἀρετῇ κοινῶν πρὸς σιγορείαν ἔχειμ' ἐτυ-
 χον, ὡς εἰδῶν καλεῖσθαι, καὶ τὴν ἀκόλαστον ἡδονῶν,
 καὶ τὴν σωφρονουμένην δύναιαν. γάμους δ' ἐν φη-
 σι, τὸ μὲν οἶσι, καὶ τὸ θῆλυ τοῦ βίος φυγαδιδύς,
 ἵνα πᾶς μείνωμεν ἀνθρώποι; ἡλωτὸν μὲν λῶ, ἡ δ'
 τὸν σφώτατον ἐν εἰπίδῳ, εἰ δὲ γὰρ τ' πρὸς γυναι-
 *

καις σωόδου, φοιτῶντων ὑπὸ ἰσραὴλ, καὶ ναοὺς ἀρ-
 γύρου καὶ χρυσοῦ τέκνα παρὰ τῇ Ἰσραὴλ καὶ ἑαυτοῦ
 μεδα. ἀνάγκη γάρ, βαρὺ κατ' αἰχρῆα ζυγὸν ἡμῖν
 ὑπὸθεσι, τοῖς λελοθυμένοις πεσπαρῆν βιάζεται.
 τὸ μὲν οὖν καλὸν αἰρῶμεδα τοῖς λογισμοῖς. εἰκε-
 τω δὲ τῇ ἀνάγκῃ τὸ χρῆσθαι. ἀλλ' ἵκεται, γυναι-
 κας ἀριθμὸς ἐσωσαν, γνὴ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀπαγε, μή
 μοι γήνοιο. τίς γὰρ αὖ οὐ φρονεῖ ἀνέχεσθαι διώαι-
 το ὅς ἐστιν γυναικὶς ὡραϊζομένης, ἐπικτήτοισι
 σοφισμασιν; ἡς δ' ἂν ἀληθῶς χαρακτηρῇ ἀμορφος,
 ἀλλοτρίοι δὲ νόμοι, τὸ τῇ φύσει ἀπερπὶς βουνο
 λοῦσιμ. εἰ γοῦν ἀπὸ τῇ νυκτὸς κούτης πρὸς ὄρθρου
 αὐτῶν τις ἀνισταμένης γυναικὶς, ἀγρία νομίσαι θη-
 εῖωρ, τῇ πρὸς μῆλ' ὡρας ὀνομαδιῶναι δυσκλυδῶ
 νίσωρ, ὅθεν ἀκλειῶς οἶκοι καθεῖργουσιμ αὐτὰς, οὐ-
 διγνὶ τῇ ἀργύρῳ βλεπομένης. γράδω δὲ, καὶ δι-
 ραπαινίδωρ ὁ σύμμορφος ὅχλος, γνὴ κύνων παρε-
 σῶσι, ποικίλοις φαρμάκοις κατὰ φαρμακίδου-
 σαι τὰ δυσυχὴ πρόσωπα. οὐ γὰρ ὕδατος ἀκράτω
 νάματι τὸν ὑψηλὸν ἀκρὶν ἰάμεναι κέρορ, ἐνθὺς ἂν
 πῶνται ἀπουδῆς ἐχρηλίου τινὸς προγυματῶ,
 ἀλλ' αἱ πολλαὶ τῇ Ἰσραὴλ σμάρτων σωθῆσις τὸν
 ἀνδρῶν πρὸς πονηρὰ φαιδρῶνουσιν. ὡς δὲ
 ὑπὸ δημοτελοῦς πομπῆς, ἄλλο τις ἄλλῃ τῇ ἵστα-
 ρεῖσθαι ἐγκλείεται, λεκανίδας ἀργυρᾶς, τὸ πρὸ-
 χροῦς ἐσπῆρατε, καὶ κατὰ πόρ γνὴ φαρμακῶν πώ-
 λου, πρὸς ἰδίω ὅχλῳ, ἀγρία μετὰ πολλῆς κἀνοδαι-
 μονίας,

μονίας. γν' οἷς ὀδόντων σμηκτικαὶ δυνάμεις, ἢ βλέφαρα μελαίνουσα τέχνη δημοκρίζεται. τὸ δὲ πλεῖστον ἀναλίσκει μέγ' ἢ πλοκὴ τῶν τριχῶν. αἱ μὲν γὰρ φαρμάκους ἐρυθραίνειν δυνάμενοις, πῶς ἥλια μεσημβείαν, αὖτ' πλοκάμους, ἴσα ταῖς τῶν εἰώων χοιῶσις, ξανθῶ μεταβάλλουσιν αὖθις, τὴν ἰδὴν κατεκρίνουσαι φύσιν. ὅποσας δὲ ἀρκεῖν ἢ μέλαινα καὶ τὴν νομίζεται, τὸν γεγαμηκότων πλοῦτον εἰς ταύτῃ ἀναλίσκονσιν, ὅλῳ Αἰθίοιαν σχεδὸν ἐκ τῶν τριχῶν ἀκρύνεσσαι. σιδ' ἡρᾶ τε ὄργανα, πυρὸς ἀμείψα φλογὶ χλιαυθγία, βία τὴν εἰλικὼν οὐλότῃται σφαιλεκεῖ. Ἐπὶ δὲ ῥοῖ μὲν αἱ μέχρι τῶν ὀφρύων ἐφειλκυσμέναί κῆμαι, βραχὺ τῶν μετώπων μεταίχιμοι ἀειῶσι, σοβαρῶς δὲ, ἔχει τῶν μεταφρῶν, οἱ ὅπῃ ἐπὶ λαλδύονται πλοκαί μοι. καὶ μετὰ αὐτῶν ἀνθοβαφῇ πᾶσι δαίλα, φλοσφῶς γινώσκω αὖτ' ὀδίας ἐπισφίγγοντα, καὶ λεπτῶς δὲ πρὸ φρασιν ἐδῆς, ἵπτερ τοῖς δὲ κῆμιν γε γυμνώσται. πάντ' ἡ γὰρ γνῶνς αὐτῆς, γνωριμώτ' ὅρα τοῖς πρὸ σώπου, χωρὶς τῶν ἀμέσως πρὸ πεπρωκότων μαζῶν, οὓς αἱ πόδι φέρουσι δεισμώντας. τί δὲ τὰ τούτων πλουσιώτ' ὅρα κακὰ διεξιγνῆαι, λίθους ἐρυθραίους ἢ τῶν λοβῶν, πολυτάλαντον ἡρτημλίας βελῶν, ἢ αὖτ' ὡς εἰ καρποῖς καὶ βραχίονι δρῶκοντας, ὡς ὠφελον, ὄντως αὐτῇ χρυσίου δρῶκοντός εἶναι. καὶ σφαιρῇ μὲν γν' ἐν κλῶ τὴν κεφαλῇ πόδιθι, λίθοις Ἰνδικοῖς δεικνύσθ'· πολυτελεῖς δὲ τῶν αὐχρῶν ὄρμῃ.

καθύνται. καὶ ἄχρι τῶν ποδῶν ἐχάτων κατεβίβη
 κενὸ ἄδλιθ' ἡρως, ἅπαν, εἴ τι σφυρὸς γυμνῶ-
 ται, ποδὶσσι γιγνώμ. ἄξιον δ' ἰὼ, σιδ' ἡρὸς τὰ πόρι-
 σφυρα σκέλη πεπεδηῖσθαι. καὶ περὶ αὐτῶν ὅλον
 τὸ σῶμα, νόθῃς θυμορῶϊας θάπατα δύνει καὶ λει-
 σθαμαγυβὴν, τὰς ἀναγκάτους παρειαὶς ἐρυδραί-
 νουσιν ἐπιχρίσιν φύκισιν, ἵνα τὴν ἐπὶ ἐρλδουκῶν
 αὐτῶν, καὶ πονα χροικῶν, τὸ πορφυροῦ αὐτῶν ἐπι-
 φοινίξῃ. τίς οὖν ὁ μετὰ τὴν ποσάντῳ παρὰ σκιδ-
 λῶ βίθ' ; ὁ δὲ ὅς ἀπ' οἰκίας ἐξοδὶ, καὶ πᾶς θια-
 τῆς ἐπιτρέβωρ εἰς γεγαμνηστας. ὦρ γνῶμοι κα-
 κηδαιμόνον αὐτῶν, οὐδὲ αὐτὰ ἔχασιν τὰ ὀνόμα-
 τα, κωλιαδιδας, εἰ τύχοι, καὶ γρυτυλιδας, ἢ τὴν
 φρυγίαν διαίμονα, καὶ τὸν διυτέρωτα λῶμορ ἐ-
 πί τῳ ποιμνί. τελετὰ δὲ ἀπόρρητοι, καὶ χα-
 εῖς αὐτῶν, ὅποτ' αὖ μυστήρια, καὶ γὰρ τί δ' εἰ ποδὶ
 πλέκῃ σθαφθορὰν ψυχῆς ; ἐπειδ' αὖ δὲ τούτων ἀ-
 παλλαγῶσιν, οἵησι δύνῃ τὰ μακρὰ λουτρά. καὶ πο-
 λυτελὴς μὲν καὶ ἡδύα τῆ ἀπέξα, πολὺς δὲ ὁ μετὰ
 τῶν αὐτῶν ἀγκισμός. ἐπειδ' αὖ γὰρ ἵπτερ πλείω
 γήρωνται ταῖς παρ' αὐταῖς γαστριμαργίαις, οὐκ
 ἐτ' οὐδὲ τῷ φάρυγγι αὐταῖς παραδέχεται δι-
 ναμνίου πῖσιτον, ἅκροισι δακτύλοις ἐπιγρᾶφου-
 σαι, τῶν παρακειμένων ἔκαστον ἀργυροῦνται, νύ-
 κτας ὡς τούτοις διυγνύμναι, καὶ εἰς ἐτόρρω-
 τας ὑπνους, καὶ θηλύτητος θυνῶν γέμουσαν. ἀφ'
 ἧς ἀναστὰς ἔκαστος, δύνῃ λουτροῦ χρεῖός ἐστι. τῶν τῷ
 μὲν

μὴ οὐκ ὄυσσας τοὺς βίου τεκμήρια. τῶν δὲ τοικροτέ-
 ρων εἴ τις ἐβλήσειε τὸ ἀληθές ἢ τὸ μῆδ' ὀξετάζειν,
 οὕτως κραταρᾷσεται Προμηθεΐ, τὴν μεγαλήτοριον
 ἐκένω ἀκρότης φωνῶν. Εἴτ' οὐ δικάϊως πρὸς
 πεπαγῆα λυμνίου Γράφονσι τὸν Προμηθεΐα πρὸς
 ταῖς πύλαις; Καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπάς, ἄλλο δ'
 οὐδ' ἐν Ἀγαθόν, ὁ μισῆν, οἷμ', ἀπαντας αὖθις θεός.
 Γνωαῖκας ἐπλάσσει, ὧ πολυτίμητοι θεοί, Εθνῶ
 μαζόν. γαμῆ τις ἀνθρώπων; γαμῆ Λάβειθ, λοι-
 πόν γὰρ ἐπιθυμία, Καὶ γαμῆλιν λέγει μοιχὸς γν-
 τρυφῶν. Εἴτ' ἐπιβουλαὶ καὶ φαρμακῆαι, καὶ νό-
 σοι, Χαλεπώτατος φθόνῳ, μεθ' οὗ ζῆ πᾶντα τὸν
 βίου γυνή. τίς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ διώκει; τίς βίος
 ὁ δολιχῆς οὗτ' ὅθι μῆρης; ἄξιον τόνω ἀντιθε-
 ναι τοῖς θήλεσι κακοῖς, τὴν ἀρῆγνα τῶν παίδων
 ἀγωγῶν. ὀρθοῖθ' ἀναστὰς ἐκ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς
 ἰσθμῆς τῶν ὀμμάτων ἐπὶ λοιπὸν ὕπνον ἀκνιφάμενος,
 ὅσα πλιτῶ, τὴν ἰδρὰν χλαμύδα ταῖς ἐπωμίαις
 πορόναις συρράψας, ἀπ' ἐλ πατρώας ἐσίας δέξερχε-
 ται, κάτω κεκυφώς, καὶ μηδ' ἴνα τῶν ἀπάντων δὲ
 γνῶντις πρὸς λῆπτον. ἀνέλουθοι δὲ καὶ παλαιάγω-
 γοί, χορὸς αὐτῷ κῆσμιθ' ἐπονται, τὰ σεμνὰ τῶν
 ἀρετῆς γν' χορὸν ὄργανα κρατουῦτον, οὐ πρὶς τοῦ
 κτηνὸς γν' τομάς, κῆμιν κατὰ φῆμιν διαιμνίας,
 οὐδ' ἐσοπῆρα τῶν ἀντιμόρφων χαρακτήρων ἀχρῶ
 φους ἐκόντας, ἀλλ' ἢ πολὺ πῆχον δ' ἔλτοι κατόπιρ
 ο ἀνελουθοῦσιν, ἢ παλαιῶν ὄργων ἀρετῆς φυλάτ-

πουςαι βίβλοι, ἡμῖν εἰς μουσικῶν δέοι φοιτᾶν, δι-
 μελὴς λύρα. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις ψυχῆς μαθή-
 μασι λιπαρῶς γνάθλησας, ἐπειδὴν ἡ δianoia τῶν
 ἐγκυκλίων ἀγαθῶν κρείσσει, τὸ σῶμα ταῖς ἐλδοθε-
 εῖαις ἀσκήσει σὺν ἐκπονεί. Θεσσαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλου
 σὺν αὐτῷ, καὶ βραχὺ τὴν νεότητα πωλεδαμνύσας,
 γὰρ εἰρῶν μελετᾶ τὰ πολεμικά, ἀκούσας ἀφ' ἑαυ-
 τῶν δι' ἐνδοχὸν διεξιᾶς ἀρχαίων. εἴθ' αἱ λιπα-
 ραὶ παλαῖσαι, καὶ πῶς ἡλίου μεσημβρινὸν δά-
 πτος, ἐγκονίζεται τὸ σῶμα τὸν κνούμενον, οἳ τε τῶν
 γυμνασίων πόνοι ἀρπάζουσιν ἰδρωτὸν, μετ'
 οὗς λουτρὰ σιγῇ τῶμα, καὶ τράπεζα, τῇ μετὰ μικρὸν
 ἐπιθύφουσα πρᾶξι. πάλιν γὰρ αὐτῷ διδάσκα-
 λοι, καὶ παλαιῶν ὀργάνων ἀνιτήματα, καὶ ὑπὸ μελὸν-
 μιναι μνήμαι, τίς ἀνδρείος ἥρωος, ἢ τίς ὑπὸ φρονήσε-
 μαρτυρεμένης, ἢ οἷοι δικαιοσύνης ὁ σωφροσύνη
 ἡσπᾶσαντο, ποιῶντας ἀρεταῖς ἀπαλλῶ ἐπὶ τὴν
 ψυχῇ ἐπάρδιον, ὅταν ἐσπείρα τὴν πρᾶξιν ὀρίσῃ,
 δι' ἡγετῶν ἀνελγῆ τὸν ὀφειλόμενον διασμὸν ἐπι-
 μετρήσας, ἡδious ὑπνοὺς καθύδεται, τοῖς μετ' ἡμέ-
 ραν καμῶν τοῖς ἐπηρεμῶν ὑπὸ χρόνον. τίς οὐκ αὖ ἔρα-
 σὴς ἐφ' ἑβδὸν γήρυι το τοῖς του; τινὶ δ' οὕτω τυφλαὶ
 μὲν αἱ τῶν ὀμμάτων βολαί, πικροὶ δὲ οἱ τ' ὀφθαλμοί
 λογισμοί, πῶς δ' οὐκ αὖ ἀγαπήσαι τὸν γὰρ παλαί-
 στας μὲν Εὐκλῆν, Ἀπόλλωνα δὲ γὰρ λύρας, ἵππα-
 σίαν δὲ ὡς Καίσαρα, θείας δὲ ἀρετᾶς δῖαν ἡνίκά τοι δῶ-
 κοντα σῶμα πρὸς ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, δαίμονον ἐβραύοι,

Βίβλ.

Βίῳ ἢ δὴ λυεῖς οὐτῷ, ἀπαντικρὺ τῷ Φίλῳ κα
 θερεῖσθαι, καὶ πλησίον ἡδὺ λαλοῦντῷ ἀκούειν, θζιόν
 π δὲ αὐτῷ σιωπεῖσθαι, ὅ παντὸς ὄργου κοινωνίαν
 ἔχειν. ὅξαι το μὲν ἐν ἐρώσει, δι' ἀπείσου ὅ ἀκλι
 νοὺς βίῳ, τὴν σὸργὸν μὲν, ἀλύπως εἰς γῆρας ὁδὸν
 σαι, μηδὲ μᾶς τύχης περὶ ἄσαντα βαδισκάνοντι πῆ
 ρσαν. εἰ δὲ καὶ οἱ ἀνθρώπων φύσεως νόμος, νόμος
 ἐπιφάνειαν αὐτῶν, κάμνοντι σιωνοσῆσω, ὅ δὲ καὶ
 μεῖς θαλάσσης ἀναγομένην συμπλοῦσθαι. καὶ τὴν
 ραννικὴν βίαν δεσμεύει, τὴν ἰσχυρὰν τῶν πόδεσσιν
 σιὸν σιδήρου. ἐχθρὸς ἅπας, ὁ μισῶν ἐκείνῳ, ἐμὸς ἔστι.
 ὅ Φιλῶσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ὀνομάζοντες. εἰ ἡ λη
 σὶς ἢ πολέμους θεαταίμην, ἐπ' αὐτὸν ὀρμώμενος, ὅπλι
 σαίμην ὅ πρὸς δυνάμει. καὶ ἀφ' ὅταν, ζῆν ἐκ ἀνέ
 ξομαι. πελοποιῶν ἢ γνῶναι τοῖς μετ' ἐκείνον ἴσ
 ῃς ἐργασίαις ἐπιβήσθαι, κοινωνὸν ἀμφοτέρω ἐπι
 χῶσαι τάφοι, ὅς τοις δὲ ἀναμίσχωντας ὅς τ' αὖ
 λωφῶν ὅνιν ἀπ' ἀλλήλων διακρίνει. ταῦτα δ' οὐ
 πρῶτοι χαράξουσιν οἱ ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν ἀξίους ὄρωτες,
 ἀλλ' ἡ θεοὺς γείτων, ἡρώϊκῃ φρόνῃσις γνῶμοθετησιν,
 γν' οἷς ὁ Φιλίας ὄρως, ἀχρὶ θανάτου σιωπεῖσθαι.
 Φωκίς ἐκ νηπίων ἐν χρόνῳ, Ὀρέστω Πυλάδῃ σιωπῇ
 ψε. θεὸν δὲ, τῶν πρὸς ἀλλήλους παθῶν μεσίτην λα
 βόντων, ὡς ἐφ' ὅτος σκῆφους τῷ βίῳ σιωπῇ
 λαμ. ἀμφοτέρω κλυταίμνησαν ἀνέρω, ὡς Ἀγα
 μένοντ' ὡς αὐτῶν. ἴσ' ἀμφοῖν Αἰγιδῷ ἐφονόε
 το, τὰς Ὀρέστω ἐλαυνούσας ποινὰς Πυλάδῃς γνῶ-

σει μάλλον, κεινομνίᾳ σιωπηγωνίῃ. τὴν δὲ ὄρω-
 πικὴν Φιλίαν οὐδὲ τοῖς Φιλιππῶν ὄροις ἐμέτρη-
 σαν, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἐχάτους σκυθῶν τῶμονας ἐπλό-
 σαν, ὁ μὲν νοσῶν, ὁ δὲ θοραπιδύων. Φιλοῦ Τανει-
 κῆς γῆς ἐπιβαίνοντας, θυτὺς ἢ μηροκτόν. αὐτὸς
 Εὐεινὺς ἀζνοδύχισε. καὶ τῶν βαρβάρων γὰρ ἐν κλη-
 ποδιστάτων, ὁ μὲν ὑπὸ Φιλοῦ τοῦ Μανίας πε-
 σῶν, ἐκείτο, Φυλάκῃς δὲ Αφροῦ ἀπέψα, σώματος
 τ' ἐν μέλει, πέπλος τε πρὸν κωλυπῆν ἐν πύκτοις
 ὑφάεσσι, οὐκ ἐρασὺ μόνον, ἀλλὰ καὶ πατὴρ γυναι-
 κινύμνη. ἡ δὲ Φιλίαν γοῦν ἐκείνη, θατόρος μύθου
 τοῦ ὑπὸ τοῦ Φιλοῦ φονδύλῳ, τὸν ἐτόρον ἐν Μυκλήσας
 ἀπινύγει, καὶ μοιῶν τε χάριματα, μύθῳ ὑπὲρ ἄλλῃ
 λῶν ἀμφοτέρωθεν θέλουσιν, ἐκείτορος γὰρ θατόρος ζῶν
 τι ζῆν ἐαυτὸν ἡγοῦμνη. ἀπὸ θείτου δὲ τὰς ἐπι-
 στολάς Ορίσας, ὡς Φυλάκῃς λαβῆναι ἀξιοτόρον, μό-
 νον ἐκ ἐρασῆς αὐτὴν ὄρωμνις γηρόμνη. Τὸ γὰρ σφα-
 γνύει τὸν δὲ, ἐμοὶ βαρὺ μέγα, ὁ ναυστολῶν γὰρ
 εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς. καὶ μετ' ὀλίγον φησὶ, τῷ δὲ
 μὲν δ' ἐλτορ δίδου, πέμψω γὰρ Ἀργος, ὡς ἐσσι κα-
 λῶς ἔχειν, ἡμᾶς δ' ὁ χρῆζον κτενέτω. Καὶ γὰρ ὅπως
 ἔχει τὸ παῖν, ὅταν γὰρ ἐκ παίδων ὁ πατὴρ αὐτὸς ἔρω-
 γῆραφεις, ὑπὸ τῇ ἡδὴ λογίῃ διωκαμένη ἡλικίαν
 αὐτῶν θῆναι, τὸ πάλαι Φιλοῦ γὰρ, ἀμοιβὰς ἔρωτος αὐ-
 τὰ ποδίδωσι. ὁ δὲ ἀνὰ ὅρις αὐτὸς δίδω, ποτὲς πο-
 ρὸς ἐρασῆς ὅστις, ἀπὸρ ἀπ' ὅτι πῆρον Φιλοῦ Φιλί-
 σαντος θυνοῖας, ὑπὸ τῶν ἐρωμένων ὁμοῖον πεισόντος

εἰδὼς

εἰδ' ὧλου. τί δὲ ἐν τῷ καὶ ἡμᾶς βίου ἐξήλω αὐτὸ
 τρυφῶν ὄνειδίζεις, θείοις νόμοις δειοδὲν, ἐκ δ' αἰδοχῆς
 ἐφ' ἡμᾶς κατεβηκός. ἀσμελὲς δὲ αὐτὸ διεξάμε-
 νοι, μετ' ἀγνῆς δ' αἰνοῖς νεωροῦ μιν. ὅλβι' ἔστι γὰρ ὡς
 ἀληθῶς, ἢ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν, ὧς αἰεὶ
 τε νέοι, καὶ μόνυχ' ἔπποι. Γηρασκει δ' ὁ γέρον καὶ
 νος ἐλαφρότατα, κοῦροι τὸν φιλέσσιν. αἵ γε μὲν
 σωκρατικαὶ διδασκαλῖαι, καὶ τὰ λαμπρὰ ἐκείνο
 φάρμακ' ἀναισθησιον, τοῖς δελοῦσι τρίποσιν ἐπι-
 μήν. χρῆσθ' ὅτι γὰρ ἀληθείας ὁ πύθι' ἐθέσπισεν, αὐ-
 τῶν ἀπάντων σωκράτης σοφώτατος, ὅς ἑμα-
 τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν, ὅς ἑν τῶν βίον ὦνεν, ὅτι
 παρὰ δ' αἰεὶ ὡς μάλα ὠφελουῖν προσηύδατο. δὲ
 ἢ τῶν νεωτέρων, ὡς Ἀλκιβιάδου σωκράτης, ὅς ἑν
 μὲν χαλκὸν πατρὸς ὑπνους ἐποιμήθη. ὅτι γὰρ
 καλλιμάχειον, ὡς τέλει τῶν λόγων, ἢ δὲ πα-
 ρείτω αὐτὸν ἀπασιν ἰκέρυγμα, Αἴθε γὰρ, ὡς κοῦροι σιν
 ἐπ' ὅμματά λήνα φέρουσι, ἔρχεται ὡς ὑμῖν ὠρεῖ
 παρὰ φιλεῖν. ὧς δὲ νεωτέρων ἐράοιτε, πόλιν κούανδρον
 ἔχετε. Ταῦτ' εἰδότες, ὡς νεανία, σωφρόνως πα-
 σιν ἀγαθοῖς πρόσσιτε, μὴ δὲ ὀλίγης τῶν ψυχῶν ἀνε-
 κα, τὴν μακρὰν ἐκχέοντες ὀνομαζόμενοι, ἄχρι φιλικῆς,
 πλάσσει τὰ τοῖς φιλεῖν πάθῃ προβάλλεσθαι. τὸν δ'
 εἰς ὅσον δῶτα προσηύδατο, εἰς γῆρας ἄρ' αἰ-
 δῶν βέβαια τηρεῖται τὰ πάθῃ. τοῖς γὰρ οὕτω φιλεῖ
 σιν ἢ δὲ σος μὲν ὁ τοῖς ζῆν χρόν' ὅτι, ὅτι μὲν ἀπρεπὲς
 σιωπῇ δὲ σέως παροικουμένης, αἰδοίμην δὲ μετὰ δα-

νατομ εἰς πάντας ἐκφοιτῶσι ληθένον. εἰ δ' αἶψα
 λοσόφων πασι πιδόνειν, αὐτὸς μετὰ γλῶσσῃ
 χεταὶ αὖ τοῦτα βελούτας. οἱ δ' ἄμεινον ἀφ' ἑαυτὸν
 τόν, ἐχρυσὶ Πλάτωνα γέρας ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ. παῖντα
 τὸ Καλλιμαχίδου σφόδρα νεανικῶς σεμνολογῶν
 λαμνός, Χαερικλῆα μὲν, ἐκ δὲ τὸν λέγειν παρὰ
 μόνον, ἐπεὶ γὰρ ὡς γλῶσσῃ νῦν κατεργάται. δε-
 μνίων δ' ὅ, πὶ φρονόων, ἀφ' ἑαυτὸν, δι' ὅλγου αὖ
 ἐκαστὸν λόγους ἀριθμῶσάμεν, οὐκ ἔστι ποιοῦν,
 φημί, ὅτι πῶς μελεμνῶς ὑμῖν, ὡς ταῦτοι, τὰ τῶν λό-
 γων εἰκοὶν ἀπερχομένη, δι' ἡμεῶν δέ, ὅτι νῦν αὖ, ἐξ
 ῥαμνῶν φροντίζοντες ἑαυτῶν τοῦτ' ὅστις ἔχον. χεδὸν
 γὰρ οὐδὲν ὅστις, ὅ, πὶ τὸν λεκτέον ἐπεὶ ἐπὶ
 διδάσκει παρήκατε. καὶ πολλὰ μὲν ἢ τῶν πρᾶ-
 γματων ἐμπειρία, πλείων δέ ἢ τῶν λόγων δυνάτης.
 ὡς ἔγωγε αὖ δὲ ξαίμεν, εἰ πόρῳ γνῶν διδάσκει, γε-
 νέει δὲ θυραμνῶν ἐκείνῳ ὁ κούρον, ἔνθα ἄμφω νῦν
 κηρύττον, ἐξ ἴσου βαδίζετε. πλὴν ἐπειδὴ πόρῳ αὐτῶν
 σὺν ἐκείνῳ, ὅτι αὐτὸς γνῶν μετὰ πλῶν, πόρῳ
 τῶν αὐτῶν ἐκείνῳ διολέει, ὅτι μάλιστα πρᾶσιν
 εἶναι μοι δίκαιον ἀφ' ἑαυτοῦ. γὰρ μοι ἢ ἀνθρώποις
 εὐφελὲς πρᾶγμα, ὅτι μακάριον, ὅπου τανύτῳ
 ταῖς παιδικῶν δ' ὀρώτας, ὅσοι Φιλίας ἀγὰ δι-
 καία πεινῶνται, μόνος Φιλοσοφίας ὁρῶν ἡγοῦ-
 μαί. διὸ δ' ἢ γαμνέον μὲν ἄπαισι, παιδὸς ὅρασι δὲ
 ἀφ' ἑαυτῶν μόνους Φιλοσόφους. ἡκιστα γὰρ γνῶν γυναιξὶν
 ἐλόκληρον ἀφ' ἑαυτῶν φέρεται, καὶ σὺ δ' ὡς Χαερικλῆος
 μνησθῆναι

μηδὲρ ἀχθεδῆς, εἰ ταῖς Αθλίαις ἢ Κόρινθος εἴξῃ, καὶ
 γὰρ μὲν, ὑπὸ αἰδῆς σωτόμῳ λόγῳ τὴν κρίσιν ἐπι-
 σπύσας, δ' ἀνέστη. ἐώρων γὰρ ὑποδραστηφῆ ἢ Χα-
 ρικλῆα, πρὸς μικρὸν ὡς θανάτου κατὰ κριτοῦ. ὁ δ'
 Αθλιαῖς, ἰλαρῶς τὸν τρόπον φαιδρός, ἀναπνέον-
 τας, πρὸς σφόδρα σοβαρῶς, εἰκασεν αὐτὸς αὐτῶν
 ἐν Σαλαμῖνι Πέρσας κατανεναυμαχησῆναι. ὁ το-
 τὸ γὰρ φιλοσεως ἀπανάμειν, λαμπρότορον ἡμᾶς
 ἐστίασαντος αὐτοῦ τὰ πινύκια, καὶ γὰρ ἡ ἀλλως τὸν
 βίον μεγαλοφρονέσθ. ἡ σὺν δὲ ὁ ἢ Χαρικλῆα
 πρὸς γορησάμειν, ὑπὸ τῇ διανοήτῃ τῶν λόγων, σιω-
 χῆς ὑποδραστηφῆς, ὅτι διυχορρεῖται μέγιστον διω-
 τῶς σιωπῆς. ἀλλ' ἡ μὲν ἐν Κνίδῳ δ' ἄτριβῆς,
 ὁ τὰ πρὸς τῇ θεῷ λαλησῆναι, ἀπὸ τῶν ἰλαρῶν ἄ-
 μα, καὶ παιδικῶν ὕμνων ἐξηκῆς, τῇ δὲ τῇ δικαί-
 ῃ. σὺ δὲ ὡς οἰόμεναι, ὁ τὴν ἐωλον ἡμῶν ἐκκαλεσῆ-
 μεν ὁ μνήμῃ, εἰ δικαστὴς τότε ἦδα, πῶς αὐτὸς ἀπε-
 φήνω; οἱ. μελιπιδίῳ ἢ Κόροιβοιοί με, πρὸς δε-
 ῶν, ἵνα τοῖς ὑπὸ σοῦ δικαίως κριθῆσιν ἐν ἡντίαν
 φέρω ἡ φῶν. ὅς ὑπὸ ἄκρας ἡδονῆς τῶν λεγομένων,
 δ' ἄτριβῆς ἐν τῇ Κνίδῳ ὁμόμῃ, ὁλίγον τὸ βραχὺ
 εἶναι δωμάτιον, αὐτῶν ἡ γούμῃ. εἰ τὸν νεῶν ἐκεί-
 νοι. ὅμως δὲ εἶναι, ὁ δὲ γὰρ ἀπρεπῆς ἐν ἑαυτῇ λεγε-
 ομαι, πῶς δὲ γέλωτος, καὶ περὶ ὁρῶς ἢ, πανηγυρί-
 ζειν δοκεῖ, εἶναι ἄγαν ὑπὸ τοῦ παιδοφραστοῦ κατω-
 φρευμένων λόγους ἐθαύμαζον μὲν, ὑπὸ τῇ σεμνότη-
 τι, πᾶν οὐ πᾶν θυμῶν ὁμόμῃ, ἐφ' ἡμῶν παιδῶν

σιωπῇ μὲρ δύνανται, τὰν τελευτῶν δίκης ὑποφέρειν,
 καὶ τοῖς ὁμμασι τὴν κάλας μονοτονίᾳ πεσοκλύζοντες,
 ἐξ ὧν ἀρῶν ἀδαι, διττῶν ὑπομνήσιν. ὁ γὰρ ἀπόρη το
 θεωρεῖν ἐρώμενον, οὐδὲ ἀπαντικρὺ καθεμνίου, ὅ
 λαλαῶντος ἀκούειν, ἀλλ' ὥσπερ ἡδονῆς κλίμακα
 συμπηξέμεν. ὁρῶς, πρῶτον ἐχθρὰ βαθμὸν ὀφείας,
 ἵνα ἴδῃ, καὶ διαλοῖται, ποθεῖ πρὸς ἡμᾶς ἐφορῶν.
 δι' ἄκρων γοῦν διακρίλων καὶ μόνον θίγει τὰ τ' ἀκ
 λαύσεως, εἰς ἅπαν διαβῆι τὸ σῶμα, τυχὼν δ' ὅμα
 ρος τούτου, τρίτῳ πείραν ἐπάγει φιλήματος,
 οὐκ ἐνθὺ πειρίσθην, ἀλλ' ἡρέμα χεῖρα πρὸς ἡμᾶς
 χεῖρας, ἀπρὸς ἡμᾶς, τελείως ἀπέστη, μηδὲν
 ὑπονοίας ἔχον. κατελιπὼν, εἴτα πρὸς τὸ πᾶν
 ἀρμόζοντι, αἰετὶς παρ' ἐμοὶ μὲν ἀσπασμασιν
 γνέσκων, ἐὰν ὅτι ὁ δὲ διακρίλων ἡσυχῇ τὸ σῶμα, τ
 δὲ χειρῶν οὐδεμίαν παρ' ἐμοὶ ἀργύλῳ. αἰ γὰρ φανε
 ραὶ τὴν αἰδομένην συμπεριπλοκαὶ τὴν ἡδονῇ σιωπῇ
 πρὸς τὴν λαβείως ὑγρῶς ἢ διεξίᾳ, καὶ κῶλον δι
 σπῇ, μαρτύρῳ βραχὺ τὴν φύσιν ὑποδοιδόντας πᾶ
 ρει, ὅσφρι γὰρ οὐκ ἀμειψόμεθα τοῖς διακρί
 λωσις ἐπὶ δυνάμει ὁμαλῶς, μετὰ ἑαυτῶν, καὶ πρὸς
 χροῦ αὐτῶν ἡδονῇ. ὅτι τὰ ἄρ' ἐμὴν ἀναμειψόμεθα με
 δὲ, ποσά τινος τυχὼν δυνάμει ὁρῶς, θερμότητος
 τινος ἀπῆται πρὸς ἡμᾶς, εἴτ' ἀπὸ μέρων πρὸς ἡμᾶς
 σπῇ, καὶ τὴν ἡμᾶς, αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐξῆς. ἐμοὶ μ
 οὕτω πᾶσι δυνάμει γνέσκων, μετὰ ἡμᾶς δὲ, καὶ
 ὅσοι τὴν φιλοσοφίαν ὁφείμην ὑπερ' αὐτῶν αὐτῶν κρο

τάφους ὑποδρήκασι, σενῶν ὀνομάτων ἡμψύ-
 μασι σὺς ἀμαθείς ποιμαίνεσθωσαν. ἐρωτικὸς γὰρ ὡς,
 εἴ τις πόρ, καὶ ὁ Σωκράτης. Ὁ ὑπὸ μίαν Αλκιβιά-
 δης αὐτῷ χλαυίδιαι ἑλπίθεις, οὐκ ἀπληξ ἀνέστη. καὶ
 μὴ θαυμάσης, ὅδε γὰρ ὁ Πατρόκλης ὑπὸ Ἀχιλλέως
 ἡγαπᾶτο, μέχρι τοῦ ἡΐ' ἀπαντικρὺ καθεζέσθαι, Δέ-
 γμων ὁ Διάκιδ' ὡς, ὅποτε λήξεν ἀείδων, ἀλλ' ὡς
 ἡΐ' ἐκείνων Φιλίας μεσίτης ἦδονη. σφίγων γοῦν
 Ἀχιλλεύς τῳ Πατρόκλου θαύατον, ἀταμιδύτω πα-
 θει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερρέαγν, μηδ' αὖτε τ' σῶν
 θυσεβὴς ὁμιλία Καλλίω. τὸς γε μὲν ὀνομαζομένων
 παρ' ἑλλησι κωμάστας, οὐδὲρ ἄλλ', ἢ δὴ λῆτος ἐραστὰς
 νομίζω. τάχα φήσει τις αἰσχρὰ τοῦτ' εἶναι λέγεσθαι,
 πλὴν ἀληθὴ γέ, νῆ τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτῃ. Λυ.
 ὅτ' ἀνέξομαι σου, φίλε Θεόμνησε, ἀλλ' ὡς ἀρχὴ κα-
 ταβαλλομένου τρίτων λόγων, ἥς ἀκούειν γν' ἐορτῇ
 μόνον εἰνός ὅστι, τᾶλλα δὲ τῶν ἐμῶν ὥτων πρὸς ῥῶ ἀ-
 ποικιῖν. ἀφ' ἐμῶν δὲ τοῦ παρ' ἐλκεν πλείω χρόνον,
 εἰς ἀγορὰν δξίωμν. ἥδη γὰρ εἰνός ὅστι, ὑφ' ἀπ' ἑορτα-
 τῶν θεῶν τὴν πυραύ. εἰσι δ' οὐκ ἀτόρπῆς ἡ θεα, τῶν
 γν' οἷται παθῶν ὑπομνησθευσα
 σὺς παρόντας.

Τέλος τοῦ πρώτου μέρους.

